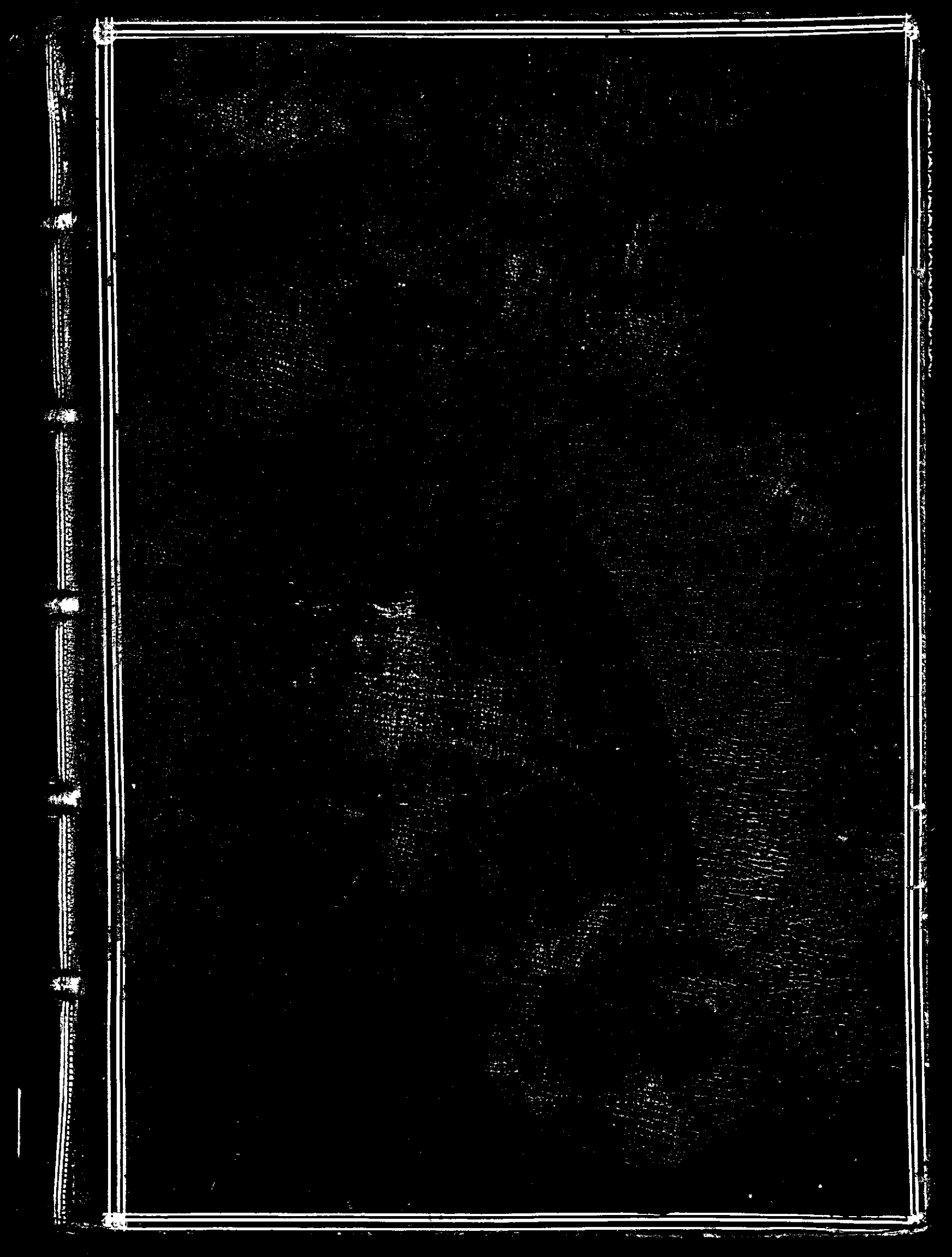

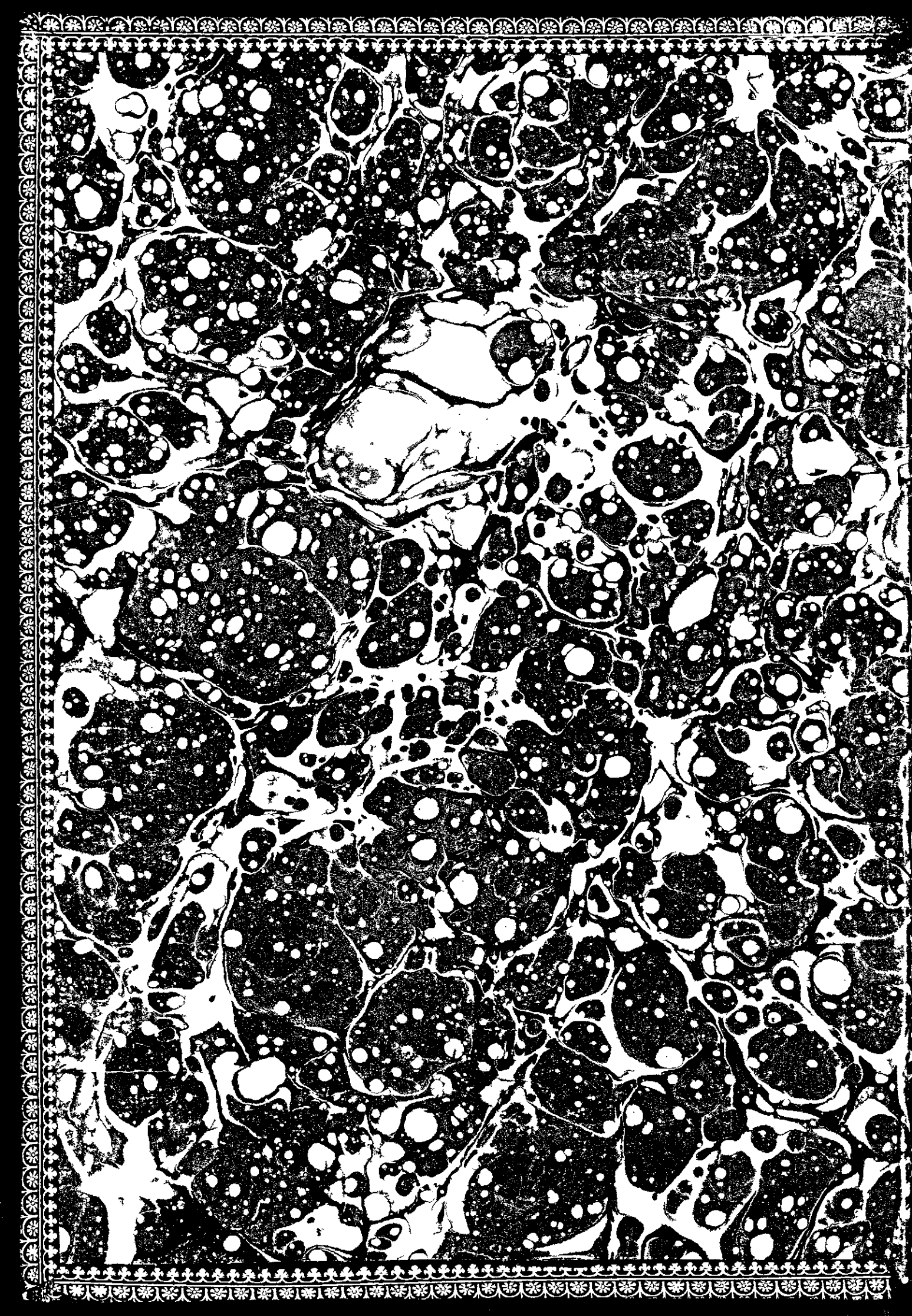

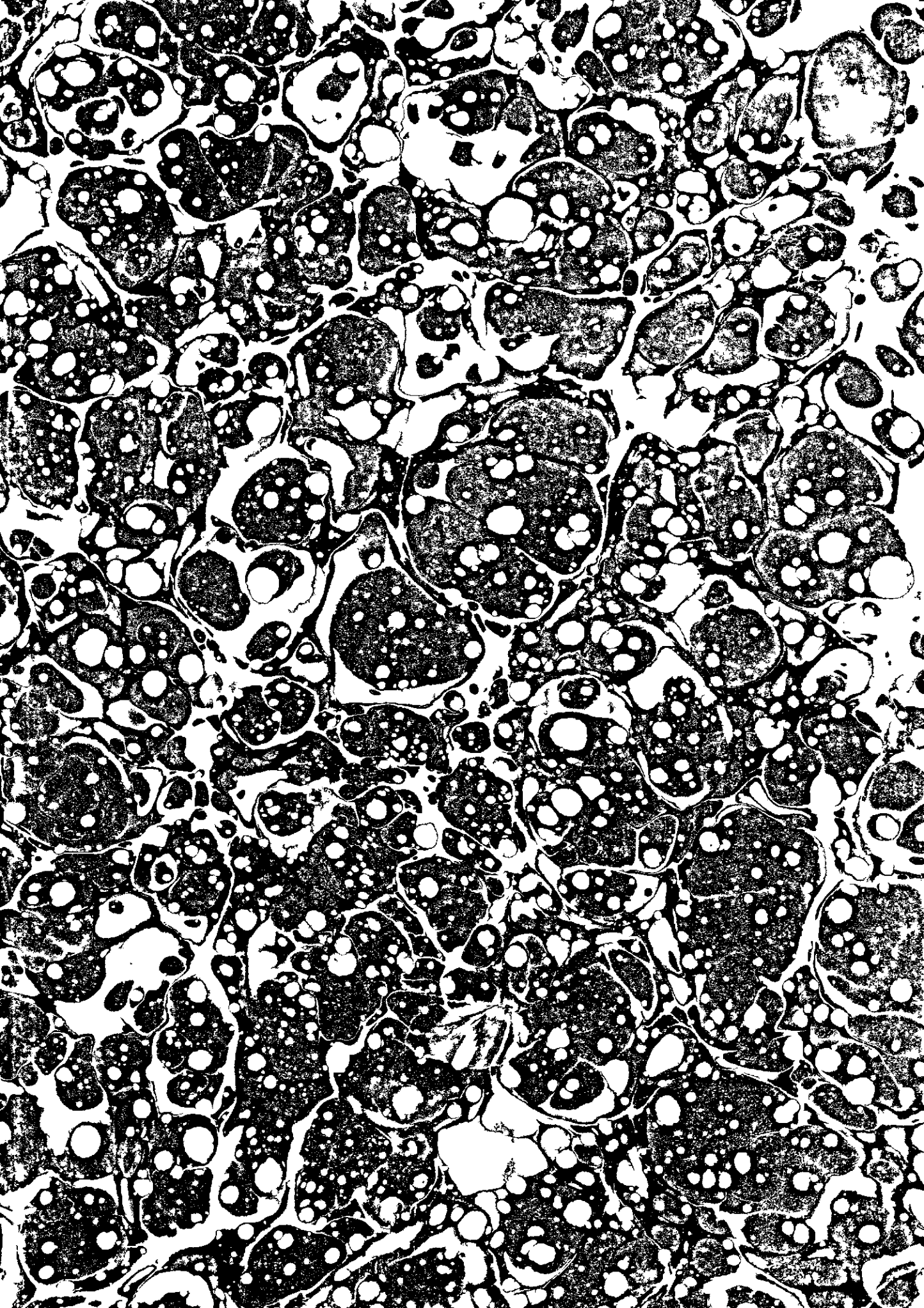

Inc no 40b.

Santa Olalla

BIBLIOTHÈQUE BLOIS

Breuiarium secundum regulaz beati hysidori

Ad reuerendissimū in xp̄o patrem ⁊ dn̄m dn̄m obseruātissimū Fran-
ciscum ximenes archiep̄m toletanū. Alfonsi ortiz doctoris ⁊ cano-
nici toletani prefaciuncula Incipit.

Reuerendissime in xp̄o pater ⁊ dn̄e prestātissime beati hysidori ecclesiastica offi
cia nocturna pariterq; diurna: dignitate quidē egregia: cognitione aūt ⁊ casti-
gatione difficilia tuo iussu aggressus sum reformanda. oposum ꝓfecto studiū: q̄
diu multūq; recognita illustriora me reddidisse tue diligētie ⁊ solicitudini cle-
rici annumerēt. Antea nāq; cōfusa pene oīa in libris veterib⁹: atq; hactenus in
cognita iacuisse penes eruditos palam est. Nunc vero suis locis queq; reposita
officia aptaq; reperies. caracterib⁹ atq; periodis distincta: verbis atq; sentētijs
dilucida. Nēpe in primis dn̄icalia atq; quadragesimalia officia ordine priora se
se offerunt. subsequēter psalteriū cū defunctorū celebri officio atq; cōmune: po
stremoq; sanctoꝝ legende occurrētes: quib⁹ peractis tandē ad calcem optatum
peruentū fuit nō sine labore Alfonsi serui tui vehementissimo. Tuis igitur indu
strie ⁊ impensis diu senio periclitata officia hysidoriana legētur. Que in omniū
noticiā peruentura apud posteros: charitatis tue studia: ⁊ meos labores recen
sebunt. Uidebitur insuper diligēcia nobilis viri Melchioris goritij nouarien
sis: cuius opera exactissima hoc opus laboriosum est impressum in vrbe regia
toletana. vale ⁊ gaude qd̄ annositate delecta sanctoꝝ officia tuo munere renoua
ta fuerint: atq; sine difficultate legēda nr̄is seculis tradideris. Iterūq;. Uale.

Regula remissionum.

Ut facilius a diuina officia persoluentib⁹ remissiones in
isto breuiario ꝯtente inueniantur. Notandū est ꝙ semp̄ re
mittunt̄ numero foliorū ⁊ quādo tale • puntū inuenitur
ante numerū remissionis: indicat ꝙ talis remissio stat in
prima plana vbi est numerus vniuscuiusq; folij: ⁊ quan
do punctū • stat post numerū remissionis demōstrat ꝙ
talis remissio stat a tergo folij nota hoc exemplum.
In folio. vij. in fine quasi prime colūne dicit Prophetia.
Fili qui audit me. Require folio • iiij ⁊ in eodem in secū
da colūna. etiā quasi in fine dicit Lauda. Dexterā tuā de⁹
Require folio iiij. quo ordine omnes remissiones poteris
facile inuenire.

Jam prima dies estis: ⁊ septima fine minetur.

Aureus numer⁹ BII Januarius habet dies.xxxj.luna.xxx. Nox habet horas xvj.dies vero.viij.

iij	A	Januarius.	Circuncisio domini.	vj.capparum. ✠
	b	iiij	Octaua sancti stephani.	iiij.capparum.
xj	c	iij	Octaua sancti iohannis.	iiij.capparum.
	d	ij	Octua innocentum.	iiij.capparum.
xix	e	Nonas	Uigilia.	
viij	f	viij	Epiphania domini.	vj.capparum.
	g	vij	Juliani ⁊ basilisse martyrum.	iiij.capparum.
xvj	A	vj	Sanctorum quadraginta martyrum.	nouem lectionum.
v	b	v	Pauli primi heremite.	nouem lectionum.
	c	iiij		
xiij	d	iij	Juliani presbyteri.	nouem lectionum.
ij	e	ij		
	f	Idus.	Sancti hylarij ep̄i.ix.l'c. Octaua epiphanie.iiij.capparum.	
x	g	xix kl's	Februarij. Felicis impincis ꝯfessoris ⁊ martyris.	ix.l'c.
	A	xviij	Mauri abbat⁹. ix.l'c.post.x.luna dominica fac septuagesima	
xviij	b	xvij	Marcelli pape ⁊ martyris.	nouem lectionum.
vij	c	xvj	Spensipi elesipi mr̄m.ix.l'c. Antonij monachi.iiij.capparū.	
	d	xv	Prisce virginis.	nouem lectionum.
xv	e	xiiij	Juliani episcopi ⁊ confessoris.	nouem lectionum.
iiij	f	xiij	Fabiani ⁊ sebastiāi m̄r̄.vj.capparū. Sci luciani pb̄ri ⁊ m̄.ix lc	
	g	xij	Agnetis virginis.	sex capparum.
vij	A	xj	Uincentij martyris.	iiij.capparum.
j	b	x	Illefonsi confessoris.	vj.capparum.
	c	ix	Babile ep̄i: ⁊ Triū pueroꝝ.ix.l'c. Thimotei episcopi discipuli	
pauli nouem lectionum.			Sancte marie de pace	vj.capparum.
ix	d	viij	Conuersio scti pauli.vj.capparū. Proiecti mr̄is.ix.l'c. Tirsi	
	e	vij	Policarpi episcopi ⁊ mr̄is.ix.l'c.	(martyr⁹ nouē lectionū
xvij	f	vj	Johannis grisostomi episcopi.	nouem lectionum.
vj	g	v	Job̄is pb̄ri ⁊ confesso.ix.l'c. Agnetis.ij.	nouem lectionū.
	A	iiij	Ualerij episcopi.	nouem lectionum.
xiiij	b	iij	Scē batildis regine.ix.l'c. Octaua sci Illefōsi.iiij.capparū.	
iij	c	ij	Sanctoꝝ ciri ⁊ iohannis martyrum.	nouem lectionum.

✠ j

Ast februarij quarta est: precedat tertia finem.

Aureus numer⁹ B II Februarius habet dies. xxviij. luna. xxvij. Nox habet horas xiiij. dies vero. x.

	d	Februarius.	Ignatij epi ⁊ mris. x. lc. Brigide virginis. nouē lcōnū	
xj	e	iiij	Purificatio sancte marie.	vj. capparum.
xix	f	iij	Blasij epi ⁊ mris.	vj. capparum.
viij	g	ij	Giliberti confessoris. nouem lectionum. dr.	
	A	Nonas.	Agate virginis ⁊ martyris.	vj. capparum.
xvj	b	viij	Uedasti ⁊ amandi episcoporum.	nouem lectionnū
v	c	vij	Dorothee virginis ⁊ martyris.	nouem lectionum.
	d	vj		
xiij	e	v	Apolonie virginis ⁊ martyris.	nouem lectionum.
ij	f	iiij	Scolastice virginis.	vj. capparum.
	g	iij		
x	A	ij	Trāslatio sci eugenij. vj. cap. Eulalie vgi. barchinoneñ. ix. lc.	
	b	Idus.	Fructuosi augurij ⁊ eulogij ⁊ eius comitum.	nouē lcōnum.
xviij	c	xvj	lrls martij. Ualentini martyris.	nouem lectionum.
vij	d	xv	Sol in piscibus.	
	e	xiiij	Juliane virginis ⁊ martyris.	nouem lectionuz.
xv	f	xiij	Pantaleonis martyris sociorūqz eius.	vj. capparum.
iiij	g	xij		
	A	xj		
xij	b	x	Columbani abbatis.	nouem lectionum.
j	c	ix		
	d	viij	Cathedra sancti petri.	vj. capparum.
ix	e	vij	Uigilia.	
	f	vj	Mathie apli. vj. capparū. ¶ Locus bisexti in anno bisex	
xvij	g	v	ti quacunqz die euenerit festū sancti mathie in tali ieiunet vigi	
vj	A	iiij	lia ei⁹ ⁊ in sequēti die celebret: ⁊ seruet festū: ⁊ si sabbo euene/	
	b	iij	rit ipo sabbo celebret ⁊ ieiunet vigilia ei⁹ ⁊ seruet i sequēti die	
xiiij	c	ij	Trāslatio sci agustini. ix. lc.	(dominico.

Aurens numer⁹ BL Martius habet dies.xxxj.luna.xxx. Nox habet ho/ras.xij.dies vero.xij.

iij	d	Marcius. Adriani martyris.		nouem lectionum.
	e	vj	Bonati martyris.	nouem lectionum.
xj	f	v	Emeterij ⁊ celodonij martyrum.	iiij.capparum.
	g	iiij		
xix	A	iij		
viij	b	ij		
	c	Nonas.	Thome de aquino.vj.capparū. Perpetue ⁊ felicitatis.ix.l'c.	
xvj	d	viij	Juliani episcopi ⁊ confessoris.	vj.capparum.
v	e	vij		
	f	vj	Apolonie virginis.ix.l'c. Facundi ⁊ primitue mr̄m. ix.l'c.	
xiij	g			
ij	A	iiij	Gregorij pape ⁊ confessoris.	vj.capparum.
v	b	iij	Leandri episcopi ⁊ confessoris.	iiij.capparum.
x	c	ij	Leonis pape.	nouem lectionum.
	d	Idus.		
xviij	e	xvij	kls Aprilis.	
vij	f	xvj	Patricij episcopi.	nouem lectionum.
	g	xv	Gabrielis archāgeli. vj.capparū. Eduardi regis ⁊ mr̄is.ix l'c	
xv	A	xiiij	Sancti ioseph confessoris.	vj.capparum.
iiij	b	xiij	Cuthberti episcopi ⁊ confessoris.	nouem lectionum.
	c	xij	Benedicti abbatis ⁊ confessoris.	vj.capparum.
xij	d	xj	Pauli episcopi ⁊ confessoris.	nouem lectionum.
j	e	x		
	f	ix		
ix	g	viij	Annunciatio sancte marie.	vj.cappparum.
	A	vij		
xvij	b	vj		
vj	c	v	Marcelli pape.	nouem lectionum.
	d	iiij		
xiiij	e	iij	Marie egipciache.	nouem lectionum.
iij	f	ij		✠ ij

Aureus numer⁹ BL Aprilis habet dies.xxx.luna.xxix. Mox habet horas.x. dies vero.xiiij.

	g	Aprilis.	
xj	A	iiij	
	b	iij	Theodosie martyris. nouem lectionum.
xix	c	ij	Ambrosij epi.vj.capparū. Isidori confessoris. vj.capparū.
viij	d	Nonas.	
xvj	e	viij	
v	f	vij	
	g	vj	
xiij	A	v	Fructuosi epi bracarensis.ix.lc. Toribij confessoris. ix.lc.
vj	b	iiij	Eleuterij episcopi ⁊ martyris. nouem lectionū.
	c	iij	
x	d	ij	Victoris bracharensis martyris. nouem lectionum.
	e	Idus.	Eufemie virginis ⁊ martyris. nouem lectionum.
xviij	f	xviij	kls Madij. Tiburtij ⁊ valeriani ⁊ maximiani mrm. ix.lc.
vij	g	xvij	
	A	xvj	
xv	b	xv	
iiij	c	xiiij	
	d	xiij	
xij	e	xij	
j	f	xj	Vitalis martyris. nouem lectionum.
	g	x	Prudencij episcopi. nouem lectionum.
ix	A	ix	Georgij martyrl. Felicis ⁊ fortunati mar.ix.lc.
	b	viij	Sancti proficij martyris. nouem lectionum.
xvij	c	vij	Marci euangeliste. vj.capparum.
vj	d	vj	Cleti martyris.ix.lc. Marcellini ⁊ petri. noue lcōnus
	e	v	Sancti georgij martyris. nouem lectionum.
xiiij	f	iiij	Vitalis martyris. nouem lectionum.
iij	g	iij	Petri martyris ordinis predicatorum. vj.capparum.
	A	ij	Eutropij episcopi ⁊ martyris. ij.capparum.

Aureus numerꝰ

KL Maius habet dies.xxxj.luna.xxx. Nox habet horas.viij.dies vero.xvj.

xj	b	Maij.	Apl'oꝝ phili.⁊ iacobi. vj.cap̄. Torq̄ti ⁊ comitū eiꝰ ep̄oꝝ. ix.l'c.
	c	vj	Felicis diachoni hyspalēsis. ix.l'c. Athanasij ep̄i ⁊ ꝯf. vj.cap̄.
xix	d	v	Inuēcio scē ✠ vj. capparū. Alexādri ⁊ euētij mr̄m. ix.l'c.
viij	e	iiij	Quiriaci episcopi ⁊ martyris. nouem lectionum.
	f	iij	Conuersio sancti augustini. nouem lectionum.
xvj	g	ij	Johannis ante portam latinam. vj.capparum.
v	A	Nonas.	Inuentio clauorum dominicoꝝ.vj.capparuz. Sancte tripete virginis. nouem lectionum Domicille virginis. nouem lectionum.
	b	viij	Reuelatio michaelis. vj.capparū. Isidori militis. ix.l'c.
xiij	c	vij	Gregorij nazāzeni.ix.l'c. Eodē die trāslatio sci nicho.vj.cap̄.
ij	d	vj	Gordiani ⁊ epimachi martyrum. nouem lectionum.
	e	v	Pontij mr̄is.iiij.capparū. Maioli abbatis.nouē lectionum.
x	f	iiij	Nerei ⁊ achilei atqꝫ pancracij martyruz. nouem lectionum.
	g	iij	
xviij	A	ij	Victoris ⁊ corone mr̄m.ix.l'c. Bonifacij martyris. ix.l'c.
vij	b	Idus.	
	c	xvij	Kl's Junij.
xv	d	xvj	
iiij	e	xv	
	f	xiiij	Potentiane virginis. ix.l'c. Petri ꝯfes. ix.l'c. Yuonis confessoris. nouē lectionum.
xij	g	xiij	
j	A	xij	Mancij martyris. nouem lectionum.
	b	xj	
ix	c	x	
	d	ix	Translatio sancti dominici. nouem lectionum.
xvij	e	viij	Urbani pape ⁊ mr̄is. ix.l'c. Translatio sancti francisci. ix.l'c.
vj	f	vij	Augustini anglorum episcopi. nouem lectionum.
	g	vj	
xiiij	A	v	Germani episcopi ⁊ confessoris. nouem lectionum.
iij	b	iiij	
	c	iij	
xj	d	ij	Petronille virginis. nouem lectionum.

Aureus numer⁹ BV Junius habet dies.xxx. luna.xxix. Nox habet horas.vj.dies vero.xviij.

	e	Junius.	Nicomedis ⁊ reuereani martyrum.	nouem lectionum.
xix	f	iiij	Marcellini ⁊ petri martyrū.	nouem lectionum.
viij	g	iij		
xvj	A	ij		
v	b	Nonas.		
	c	viij		
xiij	d	vij		
ij	e	vj	Medardi ⁊ geraldi episcoporum.	nouem lectionus.
	f	v	Primi ⁊ feliciani martyrum.	nouem lectionum.
x	g	iiij		
	A	iij	Barnabe apostoli.vj.capparū. Enofri cōfessoris.	ix.lc.
xviij	b	ij	Basilidis cirini naboris ⁊ nazarij martyrum.	ix.lc.
vij	c	Idus.	Antonij de padua confessoris.	nouem lectionum.
	d	xviij	kls Julij.Basilij episcopi.	nouem lectionum.
xv	e	xvij	Viti ⁊ modesti martyrum.	nouem lectionum.
iiij	f	xvj	Cirici ⁊ iulite martyrum.	nouem lectionum.
	g	xv	Adriani atqꝫ natalie martyrum.	nouem lectionum.
xij	A	xiiij	Marci ⁊ marcelliani martyrum.	nouem lectionum.
j	b	xiij	Gerualij ⁊ protbasij martyrum.	nouem lectionum.
	c	xij	Florentie virginis.lc.lc. Siluestri pape.	nouem lectionum.
ix	d	xj		
	e	x	Consortie virginis.cum vndecim miliū mrm.	ix.lc.
xvij	f	ix	Vigilia.	
vj	g	viij	Natiuitas sancti iobis baptiste.	vj.capparum.
	A	vij	Translatio sancti eligij episcopi ⁊ confessoris.	ix.lc.
xiiij	b	vj	Johannis ⁊ pauli martyrum.	nouem lectionum.
iij	c	v		
	d	iiij	Leonis pape ⁊ confessoris. ix.lc.	Vigilia.
xj	e	iij	Apostolorum petri ⁊ pauli.	vj.capparum.
	f	ij	Cōmemoratio sancti pauli.	vj.capparum.

Aureus numer⁹ BL Julius habet dies.xxxj.luna.xxx. Mox habet horas.viij.dies vero.xvj.

xix	g	Julij.	Octaua sancti iohannis baptiste.	vj.capparum.
v.ij	A	vj	Processi ⁊ martiniani mr̄m.ix.lc.	Visitacio sancte marie.vj.
	b	v		capparum.
xvj	c	iiij		
v	d	iij		
	e	ij	Octaua apostolorum petri ⁊ pauli.	iiij.capparum.
xij	f	Nonas.	Marcialis episcopi.	nouem lectionum.
ij	g	viij		
	A	vij	Octaua visitacionis virginis marie.	iiij.capparum.
x	b	vj	Septem fratrum martyrum.	nouem lectionum.
	c	v	Translatio sancti benedicti.	vj.capparum.
xviij	d	iiij	Sancte marciane virginis.	nouem lectionum.
vij	e	iij	Margarite virginis.	nouem lectionum.
	f	ij		
xv	g	Idus.	Quirici martyris.	nouem lectionum.
iiij	A	xvij	kl's augusti. Sācti alexi cōfes. ix.lc.	Triūphū crucis.vj.cap.
	b	xvj	Julite ⁊ rufine virginis ⁊ martyris.	iiij.capparum.
xij	c	xv	Marine virginis ⁊ martyris.	nouem lectionum.
j	d	xiiij		
	e	xiij	Margarite virginis ⁊ martyris.	nouem lectionum.
ix	f	xij	Praxedis vginis. vj.capparū.	Sperati vel comitū ei⁹.ix.lc.
	g	xj	Marie magdalene.	vj.capparum.
xvij	A	x	Apolinaris episcopi ⁊ martyris.	nouem lectionum.
v	b	ix	Christine virginis ⁊ martyris.ix.lc.	Vigilia.
	c	viij	Jacobi apli. vj.capparū.	Xpofori ⁊ cucufati ⁊ comitum ei⁹
xiiij	d	vij	Anne matris marie.vj.capparū.	martyrū.ix.lc.
iij	e	vj	Septem dormientium.	nouem lectionum.
	f	v	Nazarij ⁊ celsi ⁊ Pantaleonis martyrum.	nouē lectionum.
xj	g	iiij	Felicis episcopi.nouem lectionum.Simplicij:faustini ⁊ bea	
tricis martyrum. nouem lectionum. Marthe virginis.				vj.capparum.
xix	A	iij	Abdon ⁊ sennem martyrum.	nouem lectionum.
	b	ij	Germani episcopi ⁊ confessoris.	nouem lectionum.

Aureus numer⁹. BLAugustus habet dies.xxxj.luna.xxx. Nox habet horas.x.dies vero.xiiij.

viij	c		Augusti Uincula petri.vj.capparū Machabeoꝝ martyrū.	ix.l'c.
xvj	d	iiij	Stephani pape ⁊ martyris.	nouem lectionum
v	e	iij	Inuentio sancti stephani martyris.	nouem lectionum.
	f	ij	Petri ep̄i exomensis. iiij.capparū Felicis mr̄is.	ix.l'c.
xiij	g	Nonas	Dn̄ici cōfes.de or.p̄di. vj.cap̄ Sctē marie de niuib⁹. vj.cap̄.	
ij	A	viij	Trāsfi.dn̄i.vj.cap̄. Justi ⁊ pastoris Sixti pape. Felicissimi ⁊	
	b	vij	Donati ep̄i ⁊ m̄. Māmeti m̄. ix.l'c.	(agapiti mar. ix.l'c.
x	c	vj	Ciriaci. Largi sociorumqꝫ eius.	nouē lectionū.
	d	v	Uigilia.	
xviij	e	iiij	Sancti laurentij martyris.	vj.capparum.
vij	f	iij	Tiburti mr̄is. Tauri ep̄i.	nouem lectionum.
	g	ij	Clare virginis de ordine minorum.	nouē lectionum.
xv	A	Idus.	Ipoliti ⁊ sociorumqꝫ eius.	iiij.capparum.
iiij	b	xix	Kl's.septēbris Eusebi p̄b̄ri ⁊ cōfes. ix.l'c.	Uigilia.
	c	xviij	Assumptio sancte marie.	vj.capparum.
xij	d	xvij		
j	e	xvj	Octaua sancti laurentij.	
	f	xv	Agapiti martyris.	nouem lectionum.
ix	g	xiiij	Ludouici episcopi ⁊ confessoris.	nouem lectionum.
	A	xiij	Bernardi abbatis.	vj.capparum.
xvij	b	xij		
vj	c	xj	Octaua scē marie. vj.capparū. Fabriciani ⁊ filiberti mr̄m. ix.	
	d	x	Uigilia.	(l'c. Timothei ⁊ simphoriani mr̄m. ix.l'c.
xiiij	e	ix	Bartholomei apostoli.	vj.capparum.
iij	f	viij	Genesij martyris.	nouem lectionum.
	g	vij	Gerontij ep̄i ⁊ cōfes. ix.l'c. Ludouici regis frācoꝝ.	ix.l'c.
xj	A	vj	Rufi martyris. ix.l'c. Uictoris episcopi.	ix.l'c.
xix	b	v	Augustini episcopi ⁊ confessoris.	vj.capparum.
	c	iiij	Decollatio iob̄is baptiste. vj.cappaꝝ. Sabine virginis. ix.l'c.	
viij	d	iij	Felicis ⁊ audacti martyrum.	nouem lectionū.
	e	ij		

Aureus numerꝰ

BL September habet dies.xxx.luna.xxix. Nox habet horas.xij.dies vero.xij.

xvj	f	Septembris. Egidij abbatis ⁊ cõfes. ij.capparũ. Vincẽtij ⁊ leti martyrũ. nouẽ lectionũ.		
v	g	iiij	Antonini martyris. vj.capparũ.	
	A	iij		
xiij	b	ij		
ij	c	Nonas.	Obdulie virginis.	vj.capparum.
	d	viij		
x	e	vij		
	f	vj	Natiuitas beate marie virginis.	vj.capparum.
xviij	g	v	Gorgonij ⁊ dorothei martyrum.	nouem lectionum.
vij	A	iiij		
	b	iij	Protij ⁊ iacincti martyrum.	nouem lectionum.
xv	c	ij		
iiij	d	Idus.		
	e	xviij	Kls Octobris. Exaltatio scẽ ✠. vj.capparũ. Cipriani.ix.lc.	
xij	f	xvij	Octauas sancte marie iiij.capparum. Nichomedis martyris. nouem lectionum. Sancti vincentij.	nouem lectionum.
j	g	xvj	Eufemie virginis ⁊ martyris.	nouem lectionum.
	A	xv	Lamberti episcopi ⁊ martyris.	nouem lectionum.
ix	b	xiiij	Lucie ⁊ geminiani martyrum.	nouem lectionum.
	c	xiij		
xvij	d	xij	Vigilia.	
vj	e	xj	Matthei apostoli.	vj.capparum.
	f	x	Mauritij ⁊ sociorumqꝫ eius.	ij.capparum.
xiiij	g	ix	Clete virginis.	nouem lectionum.
iij	A	viij		
	b	vij		
xj	c	vj	Fortunati episcopi ⁊ confessoris.	nouem lectionum.
xix	d	v	Cosme ⁊ damiani martyrum.	nouem lectionum.
	e	iiij	Fausti ⁊ ianuarij ⁊ martialis martyrũ.	nouem lectionum.
viij	f	iij	Michaelis archangeli.	vj.capparum.
	g	ij	Hieronymi presbyteri ⁊ cõfessoris.	vj.capparum.

Aureus numer⁹ BL October habet dies.xxxj.luna.xxx. Nox habet horas.xiiij.dies vero.x.

xvj	A	Octobris.	Germani remigij ⁊ vedasti ep̄orum.	nouē lectionuz.
v	b	vj	Leodegarij episcopi ⁊ martyris.	nouem lectionum.
xiij	c	v		
ij	d	iiij	Francisci confessoris.	vj.capparum.
	e	iij		
x	f	ij	Fidis virginis.	nouem lectionum.
	g	Nonas.	Lini ep̄i ⁊ mr̄is.ix.l'c. Marcij pape ⁊ ꝯf.ix.l'c. Sergi ⁊ bachi martyrū. ix.l'c. Marcellini mr̄is.	
xviij	A	viij		
vij	b	vij	Dionysij sociorumqꝫ eius martyrum.	ij.capparum.
	c	vj		
xv	d	v		
iiij	e	iiij		
	f	iij	Geraldi confessoris.	nouem lectionum.
xij	g	ij	Calixti pape ⁊ martyris.	nouem lectionum.
j	A	Idus.	Unfrani episcopi.	nouem lectionum.
	b	xvij	Kl's Nouembris.	
ix	c	xvj	Victoris mr̄is. ix.l'c. Lupi ep̄i ⁊ cōfessoris.	nouē lectionum.
	d	xv	Luce euangeliste.	vj.capparum.
xvij	e	xiiij		
vj	f	xiij	Erene virginis ⁊ mr̄is. ix.l'c Caprasij martyris.	ix.l'c.
	g	xij	Ursule ⁊ vndecim miliū virginū.	ij.capparum.
xiiij	A	xj	Munilonis ⁊ alodie virginum.	nouem lectionum.
iij	b	x	Seruandi ⁊ germani martyrum.	nouem lectionum.
	c	ix	Fructi confessoris.	nouem lectionum.
xj	d	viij	Dedicacio ecclesie toletane vj.capparū. Crispi ⁊ crispiniani martyrum.	nouem lectionum.
xix	e	vij		
	f	vj	Uincentij ⁊ sabine ⁊ xp̄ete martyrū. vj.capparū.	Uigilia.
viij	g	v	Apostolorum symonis ⁊ iude.	vj.capparum.
	A	iiij	Eustachi sociorūqꝫ eius martyrū.	nouem lectionum.
xvj	b	iij	Bellū de benamarin.	Claudi ⁊ sociorūqꝫ ei⁹ martyrum. ix.l'c.
v	c	ij	Quintini mr̄is. ix.l'c.	Uigilia

Aureus numerꝰ

BL Nouember habet dies.xxx.luna.xxix. Nox habet horas.x.dies vero.xiiij.

Nouembris. Festiuitas omnium sanctorum. vj.capparum.

xiij	e iiij	Cōmemoratio omniū fidelium defunctorum.	
ij	f iij		
	g ij		
x	A Nonas.		
	b viij	Leonardi episcopi.	nouem lectionum.
xviij	c vij		
vij	d vj	Octa.oim sctōꝝ. iiij.cap̄. Quatuor coronatoꝝ mr̄m.ix.l'c.	
	e v	Theodori martyris.	nouem lectionum.
xv	f iiij	Mennꝭ mr̄is.ix.l'c. Trāslatio sancti ludouici ep̄i.	ix.l'c.
iiij	g iij	Martini episcopi ⁊ confessoris.	vj.capparum.
	A ij	Emiliani abbatis.	nouem lectionum.
xij	b Idus.	Britij episcopi ⁊ confessoris.	nouem lectionum.
j	c xviij	kl's decembris.	
	d xvij	Eugenij archiepiscopi toletani martyris.	vj.capparum.
ix	e xvj	Sancti sperati vel comitum eius martyrum.	nouē lectionū.
	f xv	Aciscli ⁊ victorie martyrum.	nouem lectionū.
xvij	g xiiij	Octa.scti martini.iiij.cap̄. Romani monachi mr̄is.iiij.cap̄.	
vj	A xij	Obdonis abbatis.ix.l'c. Presentationis virginis marie.vj.	
	b xij	Elisabeth de vngaria. vj.capparū.	(capparum.
xiiij	c xj	Crispini episcopi.	nouem lectionum.
iij	d x	Cecilie vgi.⁊ m̄.vj.cap̄. Octa.sci eugenij.iiij.cap̄. Felicitatis	
	e ix	Clemētis pape ⁊ mr̄is.vj.cap̄.	(virginis.ix.l'c.
xj	f viij	Grisogoni martyris.	nouem lectionum.
xix	g vij	Catherine virginis ⁊ mr̄is.vj.capparuꝫ. Petri ep̄i ⁊ marty-	
	A vj		(ris.nouem lectionum.
vij	b v	Uitalis ⁊ agricole.facundi ⁊ primitiue martyrū.	ix.l'c.
	c iiij		
xvj	d ij	Saturnini martyris. vj.capparū.	Uigilia.
	e ij	Sancti andree apostoli.	vj.capparum.

Aureus numer⁹ BL December habet dies.xxxj.luna.xxx. Nox habet horas xviij.dies vero.vj.

xiij	f	Decēbris.	Grisanti mauri ⁊ darij mr̄m ix.l'c.	Sci eligij ep̄i ⁊ cōfesso/
ij	g	iiij	Sancte anastasie virginis nouē lectionū.	(ris nouē lcōnū.
	A	iij		
x	b	ij	Barbare virginis ⁊ martyris.	vj.capparum.
	c	Nonas.		
xviij	d	viij	Nicholai episcopi ⁊ confessoris.	vj.capparum.
vij	e	vij	Octaua sancti andree.	iiij.capparum.
	f	vj	Concepcio virginis marie.	vj.capparum.
xv	g	v	Leocadie virginis.	vj.capparum.
iiij	A	iiij	Eulalie virginis ⁊ martyris.	nouem lectionum.
	b	iij	Damasi pape.	nouem lectionum.
xij	c	ij	Eugenie virginis.	nouem lectionum.
j	d	Idus.	Lucie virginis ⁊ martyris.	vj.capparum.
	e	xix	l'k's Januarij. Justi ⁊ abundi martyrum.	nouem lectionum.
ix	f	xviij	Octaua conceptionis sancte marie.	iiij.capparum.
	g	xvij	Octaua sancte leocadie.	iiij.capparum.
xvij	A	xvj		
vj	b	xv	Annunciacio sancte marie dela.O.	vj.capparum.
	c	xiiij		
xiiij	d	xiij	Dominici abbatis.iiij.capparum.	Uigilia.
iij	e	xij	Thome apostoli.	vj.capparum.
xj	f	xj	Translatio sancti ysidori.	iiij.capparum.
	g	x		
xix	A	ix	Uigilia.	
	b	viij	Natiuitas dn̄i nostri iesu christi.	vj.capparum.
viij	c	vij	Stephani martyris.	vj.capparum.
	d	vj	Johannis apostoli ⁊ euangeliste.	vj.capparum.
xvj	e	v	Sanctorum innocentum.	vj.capparum.
v	f	iiij	Thome archiepiscopi ⁊ martyris.	iiij.capparum.
	g	iij	Translatio sancti iacobi apostoli	vj.capparum.
xiij	A	ij	Siluestri pape ⁊ confessoris.iiij.capparū.	Colūbe ꝟgi.ix.l'c.

Regula.

¶ Incipiunt hore canende vel recitā de ꝑm regulā maximi doctoris hispanie beatissimi Isidori ac egregij confessoris Illefonsi toletani presulis magistri: nō pro vt antiqui ea regula fruebant simpliciter sed secundū quid. nā antiquitus duodecim erāt hore assuete in die vt in libris antiquis ostenditur: preter quedā alia quib⁹ ipsi antiqui vtebant. in nocte scilicet in principio noctis: ⁊ ante lectum ⁊ in equinoctio siue in medio noctis ⁊ insurrectione lecti que quidez apud modernos abiecta ⁊ resecta sunt. Sed eo modo qđ moderni eam ꝑsecunt ⁊ exercent: prout in processu patebit. ⁊ qꝛ pauci sunt qui ordinē ipsarū horarū custodire ⁊ ordinare sciant ꝓpter negligentiā ⁊ multoꝝ in curiā: eo qđ nō curant nisi de redditib⁹ ecclesie recipiendis. ⁊ quia plura bona edificia de facili corruunt post multū tēporis lapsum: nisi sibi remediū adibeatur: idcirco quidam imperitus clericus ⁊ indignus cōsiderans istud opus sanctū ac plenissime deuotū ⁊ a tanto presule diuina mente gratia edituz ne euanescat: Sed in memoriā hominū redeat tactus motu ⁊ instinctu pietatis ad gloriam ⁊ laudem trinitatis ⁊ iesu ⁊ marie matris ⁊ honorem summi predicti confessoris ⁊ ad illuminationē presentiū clericoꝝ ⁊ futuroꝝ iuxta sue scientie paupertatē: ⁊ sui intellect⁹ imbecillitatez diuino auxilio inuocato: eoqz prefulgenti hanc normā prout sequit cōdere laborauit. ⁊ de lr̄a gotica hunc codicem transtulit ⁊ reportauit Regula sequit talis. Dies siue sit festiualis siue priuata semꝑ hore incipiunt in vesperis ante diem: ⁊ initiuz siue principiū fit ꝑ inuocationez iesu xp̄i or̄one dn̄ica p̄cedēte sub missa voce sic dicēdo. Kyrieleyson. Xp̄eleysō Kyrieleyson. Pater nr̄. ⁊ alta voce In noie dn̄i nr̄i iesu xp̄i lumen cū pace. ℟. a circūstantib⁹. Deo gratias. ⁊ psb̄er dicit. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cū spū tuo. Et ordo vesperoꝝ siue sit festū. siue non: sequit per hunc modū. Primo dicit psalmus siue vespertinū qđ idem est: quo finito psb̄er dicit. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. ⁊ statim dicit sonus si sit festuz. qꝛ dies ferialis caret sono: nisi in tēpore resurrectionis q̄ propter solēnitatē dicit quo finito. Dn̄s sit semꝑ. vt supra. ⁊ immediate dicit vna an̄a sine all'a cū versiculo sibi adiuncto ⁊ cum Gloria patri vt inferi⁹ in suo loco patebit. iterū Dn̄s sit semꝑ ⁊c. Et continuo dicit alia an̄a cū all'a q̄ lauda dicitur cū versiculo sibi adiuncto. ⁊ gloria patri quib⁹ ꝑactis. Sequit hy⁹. ipso finito. Sequit deprecatio seu suplicatio. s. Orem⁹ redēptorē. Statiz sequit capl'a or̄one dn̄ica succedente scilicet. Pater nr̄. Et ne nos. Sed libera nos. a malo nos libera. ⁊ dicat vt scriptū est in ordinatione horarū: ⁊ statim sequit bn̄dictio: antecedendo. Humiliate vos bn̄dictioni. Et cōtinuo sequit lauda cū versiculo sibi adiuncto ⁊ gloria: qua peracta debet dici vna oratio de matutinis quācunqz recitans voluerit. excepta prima que iungit matutinario q̄ nunq̄ mutat de suo ꝓprio loco. Et statim fiūt cōmemorationes q̄ sunt in cōsuetudine. vl' accidūt de nouo. ⁊ scias qđ in vesp̄is debes tu vel quicūqz voluerit istā regulā vel officiū hui⁹ regule exercere in modū predictuz ꝓcedere. licet plura

sint vesprina. Dein: añe ⁊ laudes in ordinatione hystoriarū. Nō debet dici nisi vnū vesprinū vel psalmū quod idē est ⁊ vna lauda. Añā est q̄ dicitur sine alla. Et lauda q̄ cū alla dicit. Et hoc intelligit in festiuitatib⁹ q̄ nō habent pprietates. qr̄ illis q̄ habēt oportet ita dicere sicut ibi ordinatū est: qr̄ alique festiuitates sunt q̄ excedūt istū modū in antiphonis ⁊ oronib⁹. In maturinis similiter est incipiendū vt in vespis. ⁊ sequit maturinariū ⁊ psalmus. Miserere mei de⁹. cō oone sibi iuncta. ⁊ tres añe cū suis onibus Statiz sequit. ℟. in aliquib⁹ festiuitatib⁹ cū one scilicet solēnibus. postea canticū. postea bn̄dict⁹. postea sonus postea laudes. Statim sequitur ppbia ⁊ cōtinuo hymn⁹. ⁊ inde sequitur suplicatio scilicet. Orem⁹ redemptorē. postea capla. postea lauda q̄ dicitur in fine vespor: ⁊ statim dicit benedictio q̄ i vespa dicta fuit. Et statiz fiunt cōmemorationes q̄ sunt in hsuetudine nisi sint solēnes festiuitates. Et vespis finitis dicit. Vespe mane ⁊ meridie. cū sua one. ⁊ in matutinum. Ad annunciandū mane. cū oratione sequēte. ⁊ in cōpletoriis. Custodi nos dn̄e vt pupillā oculi cū one sibi iūcta: ⁊ sic implent p̄dicte hore. exceptis dn̄icis dieb⁹: qr̄ in principio maturinor alia est ordinatio. qr̄ dicta one dn̄ica ⁊ In noie dn̄i nr̄i ihesu xp̄i ⁊c Incipim⁹ ⁊ dicim⁹ hy⁹. Eterne rerū cōditor. cū sua one sequēte. Et statim secunt tres psalmi scilicet. Dn̄e q̄d multiplicati sunt. miserere mei de⁹. secūdo ⁊ Miserere mei. xxvj cū suis antiphonis ⁊ inde one q̄ sequit. ⁊ inde oia alia vt in aliis maturinis. ⁊ si in dieb⁹ dn̄icis principalibus qnī quasi hystoriales habētur vtpote in aduentu vel in quadragesima vel in talibus q̄ mutari nō possunt. aliquod festū euenerit mutet festuz. ⁊ alia die sequēti celebret Et si forte sequēti die aliud festū magis solēne euenerit: de eo dicat. ⁊ proximiori die priuato celebretur aliud ⁊ si illud festū de quo presenti celebratur valētius siue maioris solēnitatis fuerit quā illud de quo debet fieri celebratio: de isto principali festo dicātur vespere, ita q̄ lauda vltima cū one matutinali sit de festo futuro celebrādo: vel de eo q̄d sequenti die debet celebrari. ⁊ si talia festa euenerint q̄ habent octauariū sm regulā gregorianā vtpote festū sancte marie: ⁊ sancti iohis et apl̄or petri et pauli et similiū ob reuerentiā ipsorum dieb⁹ priuatis interpositis de solēnitatib⁹ illis horas celebrare oportet: licet nō ita solēniter: preterq̄ in octaua die. et si in illa die octauarij fuerit aliquod festū: dicatur de octauario in p̄cedēti die. Et si forte in vna die duo festa equalia vel quasi euenerint: vt sunt festum philippi ⁊ iacobi. festum sancti torquati vel similis festum de quo habetur proprietas debet celebrari: nisi fuerit vocatio illius festi in illa ecclesia: quia illud debet solemnizari de quo habetur vocatio: ⁊ in sequenti de alio ⁊ si dominicis diebus concurrentib⁹ festuz euenerit pretermittatur dies dominicus quia satis habebit locum per annū: et festum ipsa die celebretur item de ieiunijs in suis locis videbis.

In nomine patris et filij et spiritus sancti Amen. Incipit breuiarium ad debite persoluendum diuinũ officiũ: secundũ regulam beatissimi Isidori archiepi Hispalensis. In dñico. j. aduentus dñi. Ad vesperos.

¶ Incipiat presbyter cũ signo crucis. In noĩe domini nostri iesu xpi lumen cũ pace. ℟. Deo gratias. Dicat p̃sbyter. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum spiritu tuo. Isto ordine incipiatur omia officia excepto de defunctis. Lauda. A solis ortu vsq ad occasum. p̃. Laudabile nomẽ dñi. ℣. Sit nomen dñi benedictum: amodo et vsq in eternũ. p̃. Laudabile nomen dñi. Oratio.

Deus cuius nomen est benedictũ a solis ortu vsq ad occasũ: reple cor nostrum scientia: et ori nostro tue laudis officia deputa: vt sicut omne per euũ debito honore benediceris: ita ab ortu solis vsq ad occasum: consono cunctorũ ore lauderis. ℟. Amen. Per mĩam tuã deus noster qui es benedictus: et viuis ⁊ omnia regis in secula seculorum. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Et nota q̃ in fine oĩm orationũ debet semper dici modo supradicto. Sono. Venite exultemus dño. Jubilemus deo salutari nostro. ℣. Preoccupemus faciẽ dei in confessione: et in psalmis. p̃. Jubilemus deo. Dicat pbr. Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum. Aña. Alla. audite populi oẽs: quia dñs egrediens de loco suo descendet cõculcans extrema terre. ℣. Audite hec omnes gentes: auribus percipite q̃ habitatis orbem. p̃. Quia dñs egrediens ℣. Gloria et honor patri et filio ⁊ spiritui sancto in secula seculorum amen. p̃. Et descendet conculcans. Dicat presbyter. Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum ⁊c. Lauda. Alla. mitte nobis auxilium de sancto. Et de sion tuere nos dñe. p̃. In quacunq die inuocauerimus te alla alla. ℣. Letabimur in salutari tuo ⁊ in noĩe dei nostri magnificabimur. p̃. Et de sion tuere nos domine. ℣. Gloria et honor. ⁊c. p̃. In q̃cunq die inuocauerim⁹. Hymn⁹.

Christi caterua clamitet rerum parenti proximas quas esse sentit gratias: laudesq promat maximas. Vatum poli oracula: perfecit olim tradita: cũ nos redemit vnic⁹: factoris orbis filius. Verbum profectum: proditũ tulit reatum criminũ: sumẽsq nr̃m puluerem: mortis peremit principẽ. A matre natus tẽpore: sed sempiternus a patre: duabus in substantijs: persona sola est numinis. Venit de⁹ factus homo: nitescat vt cultu nouo: renatus ĩ nato deo: factus nouus verus homo. Natalis hinc ob gaudium: ouans tropheo gentium renata plebs: per gr̃am hec festa prebet ãnua. Aduẽtus hic solẽnibus votis feratur omnibus: quos sustinere cõuenit tanti dei gloriã. Secũdus vt cum ceperit: orbẽq terror preserit: succurat hec humilima susceptõis dignitas. Deo patri sit gl̃ia: eiusq soli filio: cũ spiritu paraclito: in sempiterna secula. ℟. deat cho. Amẽ. Supplicatio Oremus redemptorẽ mũdi dominũ nostrũ iesum xp̃m: cũ omni suplicatione rogemus: vt nos gratia aduentus sui ꝓpicius iustificare dignetur. ℟. Presta eterne omnipotens deus. Dicat pbr. Kyrieleyson. ℟. Xp̃e. kyriel. Notandum est q̃ post supplicationẽ dñt d ci isti kyriel vt supra dictũ est.

Audiuimus xp̃e: confitemur ⁊

credimus: qđ de sinu patris egredi ens veneris: vt carnis nostre vesti/ bulo cingereris: liberaturus scilicz susceptę incarnationis misterio: qđ perierat nature viciate cõtagio: fac nos prenũciara aduentus tui gau/ dia promptissima surrectioĩs deuo tione excipere. Ut quia tu e loco pa trio secretoqz progrediẽs: saluatu/ rus hoĩes: humanitus pperasti ad publicũ: nos e loco criminis exeun tes mũditiones concitũ diuinitatis tue prospectem⁹ excursuz. vt extre ma vite nr̃e nullius discriminis cõ culcatione inuoluẽs: sic prouoces terrore iusticie: vt solita iustifices

PAter noster q̃ es in ce(pietate. lis. ℟. Amen. Sãctificetur no/ mẽ tuũ. ℟. Amen. Adueniat regnũ tuũ. ℟. Amen. Fiat voluntas tua: si/ cut in celo et in terra. ℟. Amen. Pa nem nostrum qnotidianũ da nobis hodie. ℟. Quia deus es. Et dimitte nobis debita nostra: sicut et nos di mittim⁹ debitoribꝰ nr̃is. ℟. Amẽ. Et ne nos inducas in tẽptationem ℟ Sed libera nos a malo. Dicat pbr. Liberati a malo confirmati semper i bono: tibi seruire mereamur deo ac dño nostro. po ne dñe finem peccatis nostris, da gaudium tribulatis: prebe redemptionẽ captiuis: sa/ nitatem infirmis: requiẽqz defunctis: cõce/ de pacem z securitatem in oĩbus diebus no strĩs. frange audaciã inimicoꝝ nostrorũ: ex/ audi deus orationẽ seruorũ tuorũ oĩm fide/ lium cristianorum in hoc die et in omni tem pore. Per dñm nostrum iesum xp̃m filium tuũ: qui tecum vivit et regnat in vnitate spi ritus sancti deus. Per oĩa semp secula secu lorum. ℟. Amen. Dicat presbyter. Humiliate vos ad benedictionem. Dominus sit semper vobiscuz. ℟. Et cuz spiritu tuo. Notandũ est q̃ quo cienscunqz venerit Liberati a malo debet dici sicut hic dictuz est supra: vsqz vbi dicit bñdictio. Dicat pbr

OHristus dñs qui ad redẽptionẽ nostrã venit nõ mutatione loci: sed veritate homi/ nis assumpti: clarificandos nos at tollat i gloriam regni. ℟. Amen. At qz idẽ ad redimẽdũ veniens: redẽp tos nos a malis oĩbus seruet. ℟ Amen. Et qm̃ ipse humiliatus iniq̃/ tatem nostram abstulit: ipse gloria sus beatitudinis nobis premia do/ net. ℟. Amen. Per miam ipius dei nostri qui est benedictus et viuit et oĩa regit in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. Dicat presbr. Dñs sit semper vobi scum. ℟. Et cum. Et nota q̃ in fine oĩm bñdictionũ debet dici modo su pradicto. Lauda. Qui sedes sup cheru bin appare. ℣. Veni z salua nos dñe alla. ℣ Qui regis israel intẽde: qui deducis velut ℟ ouẽ ioseph. ℣. Veni et salua. ℣. Gloria z honoz patri et filio z spiritui sancto in secu/ la seculoꝝ Amen. ℣. Veni z salua nos.

DEus dei filius cuius Oratio. ineternũ permanet nomen: qui qz vnũ te esse innotescens deũ ac do minũ: per susceptę incarnatõis my sterium venisti in regem: vt redime res seculum. Da nobis ita feruere hui⁹ misterio pietatis: vt q̃ hec eua damus muscipulam deceptoris: vt q̃ aduẽtus tui gaudia diffuso ore p̃ cinim⁹: saluatos nos cũ ad iudiciũ veneris te iudice gratulemur. ℟. Amen. Per miam. In noie dñi no/ stri iesu xp̃i pficiamus cũ pace. ℟. Deo gratias. Sequẽs cõmemoratio debet dici in fine omniũ vesperoꝝ per totum annũ. Lauda. Vespere et

mane ⁊ meridie te laudamus dñe. Oratio.

OMine deꝰ omps qui vesperet mane ⁊ meridie vnū diē vocari iussisti: ⁊ vt sol agnoscere occasum suū imperasti: aperi q̄sumꝰ tenebras cordium nostrorū: vt te radiante cognoscamus te deū verū ⁊ lumē eternum amen. Per miam tuaz. Dicat pbr. In noie domini nostri ihesu xpi perficiamꝰ cū pace. R. Deo gratias. Notandū q̄ in fine omniū horaruz semp debet dici In noie dñi vt hic sup̄a. Ad matutinū. Hymnꝰ.

ETerne rerum conditor noctem diemq3 qui regis: ⁊ tēporuz das tēpora: vt alleues fastidiū Preco diei iam sonet noctis profunde peruigil: nocturna lux viantibꝰ a nocte noctē segregans. Hoc excitatꝰ lucifer solvit polum caligine: hoc omnis errorum chorus viam nascendi deserit. Hoc nauta vires colligit: pontiq3 mitescunt freta. hoc ipa petra ecclesie canente culpā diluit. Surgamꝰ ergo strenue gallus iacētes excitat: ⁊ somnulētos increpat: gallus negātes arguit. Gallo canente spes redit. egris salus refundit: mucro latronis conditur. lapsis fides reuertitur. Iesu labentes respice: ⁊ nos vidēdo corrige: si respexeris: lapsi stabūt: fletuq3 culpa soluit. O u lux refulge sensibꝰ: menti q3 somnū discute. te nra vox primū sonet: ⁊ ora solui mus tibi. Gloria patri igenito. gloria vnigenito: vna cuz sancto spiritu in sempiterna secula. R. Amen.

ETernum te auctorez Oratio. ⁊ conditorem: rerumq3 omniū dominū omnis lingua confitetur: et credit. tu enim in principio omnia fecisti: tu ipsa petra ecclesie: in qua culpas nostras deflentes diluimus. tu enim in principio labētes respice: ⁊ videdo nos corrige: vt nostra vox tibi semper insonet in atrijs tuis: ⁊ resoluere mereamur tibi. propter clementiam tuam petimus ineffabilis deus: vt super nos vigilet custodia tua semper angelica: ⁊ venientes ad lucem cuz exultatione a tuo lumine in eternum nunq̄ discedamus: ⁊ electis tuis in eterna gaudia pfrui mereamur. R. deat. Amen. Per misericordiam tuam. Aña. Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me. tu autē domine susceptor meus es. Psalmus. iij. Aña. Lana me domine ab iniusticia mea: ⁊ a peccato meo mūda me. Psalmꝰ. l. Aña. Lana me domine ab iniusticia mea: ⁊ a peccato meo munda me domine. Aña. In te confidit anima mea libera me dñe. Psalmus lvj. Aña. In te confidit anima mea libera

OMine ie/Oratio. (me domine. su christe qui credentes in te redimendo suscipis: ⁊ exaltando glorificas: plebem tuā ab iniusticie ⁊ peccatoruz vinculis libera. veritatis ⁊ sapientie tue munere corda eoruz locupleta: menteq3 sanctifica. Ut sicut in celo cum sanctis regnat gloria: sic ⁊ in nobis maneat salus ⁊ benedictio tua. R. Amen. Per misericordiam tuam. Aña. Veniet dominus in regem super omnem terram erit dominus vnus. ℣. Et nomen eius in eternū manet. ℣. Exultate deo adiutori nostro iubilate deo iacob. ℣. Et nomen. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊c. ℣. Et nomen. Oratio. O deꝰ dei filius cuius in eternum permanet. Require folio j. Aña. ij. Veniet ad locum sanctum dominus: quem vos vultis ⁊ angelus testamenti quem vos desideratis. ℣. Ecce veniet dominus omnipotēs. ℣.

Magnus dominus noster ⁊ magna virtus eius ⁊ sapiētie eius nō est numerus. ℟. Ecce veniet. ℣. Gloria ⁊ honor ꝛc. ℟. Ecce ve. Oro Christe dei filius: qui veniens ad locum uteri virginalis: uerus angelus testamenti agnosceris: concede nobis ut fides qua incarnatiōis tue gaudia diffuso ore concinimus: ab omni culpe nostre nos debito expiet: cū iterum te ad iudicium venturum uiderimus. ℟. deat. Amen. Per misericordiam tuam. Ana. iij. Veniet desideratus cunctis gentibus. ℟. Et videbit cū omnis oculus. ℣. Deus manifeste veniet: et deus nr̄ non silebit. ℟. Et videbit. ℣. Gloria ⁊ honor pr̄i ꝛc. ℟ Et videbit. Oratio.

Desiderate cunctis gentibus o christe: aduciens salua populos tibimet confitentes. Ut qui ad hoc premium uenisti: ut primum redimeres: ad hoc iterum venies: ut credentes tibi pro meritis non condemnes. ℟. deat. Amen. Per misericordiam tuam. ℟. Veni clementissime domine: succurre iam ⁊ parce fessis: iam miserando erige oppressos. redemisti uiuos: eripe captiuos. aduentum tuū omnis creatura tua expectat. ℟. Dum hic es absolue reos: ⁊ dum ueneris defende nos tuos. ℣. Veni domine ⁊ noli tardare relaxa facinora plebi tue: revoca dispersos in terram suam. ℟. Dum hic es. ℣. Gloria ⁊ honor patri ꝛc. ℟ Veni clementissime domine. Oratio.

Veni clementissime domine ueni ⁊ preroga libertatem oppressis. Excita potentiā tuā: ⁊ plebes possidere conquisitam. Dirige vineā quaz per virum plantasti dextere tue: ⁊ filium hominis quez cōfirmasti tibi: aduocatus pro nobis exaudi. Ut lachrymarū panis modum habeat in flagellis. Potusq; cōpunctionis nostre vires non attenuet: sed ⁊ enutriat mentes. ℟. deat. Amen. Per misericordiam tuam. In laudibus ad canticum. Audiat terra verba ex ore meo. expectetur sicut pluuia eloquium meum. ⁊ descendant sicut ros verba mea. Canticum.

A Deuteronomi capitulo. xxxij. Attende celum ⁊ loquar: ⁊ audiat terra verba ex ore meo. Expectetur sicut pluuia eloquium meus: ⁊ descendant sicut ros verba mea. Sicut ymber super gramen: ⁊ sicut nix supra fenus. Quia nomen domini inuocaui: date magnitudinem domino deo nostro. Dei eus vera opera eius: ⁊ omnes vie eius iudicia. Deus fidelis in quo nō est iniquitas: iustus ⁊ sanctus dominus. Peccauerūt ei nō filij immaculati: natio prava ⁊ peruersa hec domino retribuisti. Hec plebs fatua ⁊ non sapiens: nōne hic est ipse pater tuus: qui possedit te ⁊ fecit ⁊ creauit te? In mente habete dies seculi: itelligite annos nationis nationum. Interroga patrez tuū: ⁊ dicet tibi: seniores tuos: ⁊ annunciabunt tibi. Cum disparteret excelsus gentes: quemadmoduz dispersit filios ade. Statuit terminos gentium: scōm numerum angelorum dei. Facta est pars domini plebs iacob: funiculum hereditatis eius israel. Sufficientem eum sibi fecit in terra deserta: in siti calozis vbi nō erat aqua Circūiuit eū ⁊ erudiuit euz: sicut pupillā oculi. quemadmoduz aquila proteget nidū suū: de super pullos suos sedens Extendit alas suas ⁊ assumpsit eos: ⁊ suscepit eos super scapulas suas. Dominus solus deducebat eos: ⁊ non erat cum illo deus alienus. Impo-

ſuit in fortitudines terre. naſcẽtias agrorũ. Suggerunt mel de petra: ⁊ oleum de firmiſſima petra. Bu/tyrum bouũ ⁊ lac ouium cuꝫ adipe agnorum: ⁊ arietum: filiorum thau rorum ⁊ hircorum cum adipe renũ frumentum ⁊ ſanguinem vue. Bi/bit vinum ⁊ manducauit iacob: ⁊ ſa turatus eſt: ⁊ recalcitrauit. Dilect⁹ pinguis factus eſt: ⁊ dilatatus eſt. Et derelinquit deum qui fecit eum: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo. Et ex/arcebauerunt me in diis alienis: in abhominationibus ſuis in iram cõ/citauerunt me: ⁊ ſacrificauerunt de/moniis ⁊ non deo. Deos quos non nouerunt: noui recenteſqꝫ venerunt quos neſcierunt reges eorum. De/um qui te genuit derelinquiſti: ⁊ ob litus es qui enutriuit te. Uidit de⁹ ⁊ zelatus eſt: ⁊ exarcebatus eſt per iram filiorum ſuorum ⁊ filiarum. Et dixit aduertam faciem meaꝫ ab eis: ⁊ oſtendam quid erit eis inno/uiſſimo. Quia natio peruerſa eſt: fi/lij in quibus non eſt fides in ipſis. Ipſi in zelum concitauerunt me: et non in deum. In ira concitauerunt me: in idolis ſuis. Et ego in ira cõ citabo eos: ⁊ non in gentem. in gen tem inſenſatam irritabo eos. Quia ignis exarſit in ira mea: ⁊ exarde/ſcit vſqꝫ ad inferos deorſum. Co/medet terra naſcentias agrorum: et inflamant fundamenta montium. Congeraꝫ in illis mala: ⁊ ſagittas meas conſumabo in eis. Cõbeſcẽt fame: ⁊ eſca auiũ erunt. ⁊ tẽſcio dor ſus inſanabilis eis. Dentes beſtia/rum immittam in eis: cũ furore tra hentium ſuper terram. A foris in/terficiet natos eoꝫ gladi⁹: ⁊ in pron ptuariis timor. Iuuenis cum virgi ne: lactãs cũ ſtabilito ſene. Dixi di/ſperdam illos: priuabo autẽ ex om/nibus memoriam eorum. Niſi pro pter iram inimicorũ ſuorum: vt nõ ſint longo tempore ſuper terram: vt non conſentiant aduerſarij ⁊ dicant manus noſtra excelſa eſt: ⁊ non de⁹ fecit hec omnia. Quia natio perditi conſilij eſt: ⁊ nõ eſt in eis diſciplina. Et nõ cogitauerũt intelligere: hec percipiẽt in futuro tempore. Quẽ/admodum perſequitur vnus mille: ⁊ duo cõmouebunt dena milia. Ni ſi quia dominus ſubdidit eos ⁊ tra/didit eos: quia non eſt deus noſter ſi cut dij illorum: inimici autem no/ſtri inſenſati. Et x vinea enim ſodo/morum vitis eorum: ⁊ propago eo/rum ex gomorra. Uua eorum vua felix: botrus amaritudinis ipſis. Ira draconum vinuꝫ eorum: ⁊ fu ror aſpiduꝫ inſanabilis. Nonne hec congregata ſunt apud me: ⁊ ſignata in theſauris meis. In diem iudicij reddã in tempore cũ titubauerit pes eorum. Quia prope eſt dies perdi/tionis eoruꝫ: ⁊ aduenient parata il/lis. Quia iudicabit dominus popu lum ſuum: ⁊ in ſeruis ſuis cõſolabi/tur. Uidit enim eos fatigatos: ⁊ ef/fectos in obductõe ⁊ diſſolutos. Et dixit: vbi ſunt dij tui iſrael: in quibus confidebaſ in ipſis. De quoꝝ adipe ſacrificiorum edebatis: ⁊ bibebatis vinum liberationum eorum. Exur/gant nunc ⁊ adiuuent vos: ⁊ ſiãt vo bis protectores. Uidete quoniaꝫ ego ſuꝫ dominus: ⁊ non eſt alius preter me. Ego occidam ⁊ viuere faciam: percutiã ⁊ ego ſanabo: ⁊ non eſt qui eripiat de manib⁹ meis. Quia tol/

lam in celum manum meam: & iurabo per dexteram meam: & dicam viuo ego in eternum. Quia exacuabo sicut fulgur gladium meum: & sagittas meas consumabo in eis. Et suscipiet manus mea iudicium: & reddam iudicium inimicis: & odientibus me retribuam. Inebriabo sagittas meas sanguine: & gladius meus manducabit carnes. A sanguine vulneratorum: & captiuitates a capite principum inimicorum. Letamini celi simul cum eo: & adorent eum omnes angeli eius. Letamini gentes simul cum populo eius: & confirment eum omnes filij dei. Quia sanguis filiorum eius defendet: & defendet & reddet iudicium inimicis: & odientibus se retribuet: & mundabit dominus terram populi sui. Gloria & honor patri & filio & spiritui sancto. Sicut erat &c. Ant. reiteretur Audiat terra. Ad benedictus ant. Benedictus es deus & benedictus nomen glorie tue. ℣. Benedicite dominum omnes electi eius: sit nomen sanctum ipsius benedictum in omnia secula seculorum.

Canticum trium puerorum. Daniele iij.

Benedictus es domine deus patrum nostrorum: & laudabilis & gloriosus i secula. Et benedictum nomen glorie tue quod est sanctum: & laudabile & gloriosum in secula. Benedictus es in templo sancto honoris tui: qui vides abyssus & sedes super sedem regni tui: & firmamento celi: & laudabilis & gloriosus in secula. Benedicite omnia opera domini celi: angeli atque omnes qui estis supra celos. Omnes virtutes sol & luna imber & ros: omnis spiritus ignis & estus noctes & dies. lux & tenebre. Hyems & estus gelationes & niues fulgura & nubes. Oera montes & colles: & omnia nascentia de terra. Maria & flumina fontes: cete & omnia q̃ mouent in aquis Volucres celi bestie & iumenta filij hominum israel: sacerdotes serui domini spiritus & anime iustorum sancti & humiles corde. Ananias azarias & misael domino hymnum dicite: et superexaltate eum in secula. Amen. ℣. Benedicite dominum. Gloria & honor pa. &c. ℣. Benedicite dominum. Sono. Venite exultemus domino. **Require in folio j. Lauda.** Laudate dominum de celis alleluya alleluya. Laudate eum in excelsis alleluya alleluya. **Psalmus. cxlix.** Laudate dominum de celis: laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius. Laudate eum sol et luna: laudate eum omnes stelle & lumen. Laudate eum celi celorum: & aque que super celos sunt laudent nomen domini. Quia ipse dixit & facta sunt: ipse mandauit & creata sunt. Statuit ea in eternum & in seculum seculi: preceptum posuit & non preteribit. Laudate dominum de terra: dracones & omnes abyssi. Ignis grando nix glacies: spiritus tempestatis qui faciunt verbum eius. Montes & omnes colles: ligna fructifera & omnes cedri. Bestie & vniuersa pecora: serpentes & volucres pennate. Reges terre & omnes populi: principes & omnes iudices terre. Iuuenes & virgines: seniores cum iuniorib⁹ laudent nomen domini. Quia exaltatum est nomen eius solius: confessio eius super celum & terram. Et exaltabit cornu populi sui: hymnus omnib⁹ sanctis eius: filijs israel po-

pulo appropinquanti sibi. Psal-
Qantate do (mus. cxxxix.
mino cãticum nouum: laus eius in
ecclesia sanctorum. Letetur israel
in eo qui fecit ipsum: ⁊ filie syon ex-
ultent super regem suum. Laudẽt
nomen eius in choro: in tympano:
et psalterio psallant ei. Quia bene-
placitus est domino in populo suo:
et exultabit mansuetos in salutem.
Exultabunt sancti in gloria: leta-
buntur in cubilibus suis. Exulta-
tiones dei in faucibus eorum: ⁊ gla
dius bis acutus in manibus eorus.
Ad faciendam vindictam in natio
nibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in cõ
pedibus: ⁊ nobiles eorum in vincu
lis ferreis. Ut faciant in eis iudici
um conscriptum: gloria hec est om
nibus sanctis eius. Psalmus. c. l.
Laudate dominum in sanctis e-
ius: laudate eum in firmamẽto vir
tutis eius. Laudate eum in poten-
tatibus eius: laudate eum secundũ
multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tube: lauda-
te eum in psalterio et cithara. Lau
date eum in tympano ⁊ choro: lau-
date eum i chordis ⁊ organo. Lau
date eum in cimbalis benesonanti-
bus: laudate eum in cimbalis iubi-
lationis: omnis spiritus laudet do
minũ. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio:
⁊ spiritui sancto. Sicut erat ⁊ ce.
Lectio libri ecclesiastici salomo-
nis. capitulo. xxiiij. Deo grãs.
Qui qui audit me: non confun-
detur. et qui operantur in me:
non peccant. qui elucidant me: vi-
tam eternam possidebunt. Hec om
nia liber vite testamentum altissimi
⁊ agnitio veritatis. Legem manda
uit moyses in preceptis iusticiarũ.
et hereditatem domui iacob. ⁊ isra
el promissiones. Posuit dauid puero
suo exercitare regẽ ex ipso fortissimũ:
in throno honoris sedentem in sem-
piternum. Qui impleuit q̃si phison
scientiã: et sicut tygris in diebus no
uorum. Qui adimplet quasi eu fra
tes sensum. Qui multiplicat quasi
iordanis in tempore mensis. Qui
mittit disciplinam sicut lucẽ: et assi
stens quasi geon in diebꝰ vindemie.
Qui perfecit primus scire ipsam: et
infirmior nõ inuestigauit eã. A ma
ri enim abundauit cogitatio eius: ⁊
consiliũ ipsiꝰ in abysso magna. Ego
sapientia effudi flumina. Ego tra-
mes aque in messe defluo. Ego qua
si fluuius doctrinam: et sicut aqueductus
exiui a paradiso. Dixi rigabo ortus
meum et inebriabo partus mei fru
ctum. Et ecce factus est michi tra-
mes abundans: ⁊ fluuius meus ap
propinquauit ad mare. Quoniã do
ctrinam quasi lucẽ illuminabo om-
nibus: et narrabo illam vsq; in lon-
ginquũ. Penetrabo inferiores par-
tes terre: ⁊ inspiciam omnes dormi
entes. Et illuminabo sperantes in
deum. Fiat Amen. Hymnus.
Qanctorus rex omnipotens mũ
dum saluare veniens: formam
assumpsit corporis nr̃e similitudis
Qui regnat cus altissimo: virginis
intrat vterum: nasciturus in corpo
re mortis vincula disrumpere. Cẽ
tes erant in tenebris: viderunt lu-
men fulgoris: cum saluator aduene
rit redimere quos condidit. Quem
olim vatum prescia cecinerunt ora-
cula: nũc veniet in gloria nostra vt

curet vulnera. Letemur nūc in domino simul in dei filio: parati eū suscipere aduētus sui glia. ℟. Amen
Supplicatio. Oremꝰ redēptorē. fo .j
PReces nostras ne Capitula. despexeris domine. intēde iaz: et exaudi clemēter. Ut qui voce inimici turbati deijcimur: vnigeiti tui aduentu sacratissimo consolemur: Et fide pennigerati velut columba ad supera tendamus. Elonga nos dñe a seculo maligno: ⁊ a laqueo inimici custodi. Per christum. Pater noster. Et ne nos. Dicat presbyter
Liberati a malo confirmati semper i bono: tibi seruire mereamur deo ac domino nostro. pone domine fines peccatis nostris. da gaudium tribulatis: prebe redemptionē captiuis: sanitatem infirmis: requiemq; defunctis: concede pacem ⁊ securitatem in omnibus diebus nostris. frange audaciam inimicorum nostrorum: exaudi deus oratiōnē seruorum tuorum omniū fidelium cristianorum in hoc die et in omni tempore. Per dñm nostrum iesum christum filium tuum: qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti dei Per omnia semper secula seculorum. ℟. Amen. Dicat presbyter: Humiliate vos ad benedictionē. Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spū tuo
Lauda. Qui sedes. fo j. Benedictio
OChristus dominus qui ad redēptionem nostram venit nō mutatione loci: sz veritate hominis assumpti: clarificandos nos attollat i gloriam regni. ℟. Amen. Atq; idez ad redimendū veniens: redemptos nos a malis oibus seruet. ℟. Amen
Et quoniā ipse humiliatus iniquitatem nostram abstulit: ipse glorioſus beatitudinis nobis p̄mia donet ℟. Amē. Per mia⁊ ⁊c. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et. Fiat cōmemoratio ad matutinū. Sequens cōmemoratio debet dici in omnibus matutinis per totuz annū. Lauda. Ad annūciandum mane misericordiam tuam: et veritatem tuam per noctem. Oratio.
Dane domine oratio nostra peruenīat ad te: quia suscepisti cōfractionem fragilitatis nostre: concede nobis diem istum iocundum: pacificum sine scandalo: sine macula: sine vlla tentatione aduenientes ad vesperaz te collaudamns regem eternum. ℟. Amen. Per misericordiam tuā ⁊c. Et fideliuz anime omniū defunctorum requiescant in pace. ℟. Amen. Ereunte vespera.
Lauda. A solis ortu. Sono. Uenite exultemus domino. ℣. Preoccupemus faciē ei⁹. ℏ. In cōfessione. Dicat pbr. Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. folio .j Aña. Uenit dñs cum senibus ⁊ principibus populi sui. ℏ. Ad saluandos populos. ℣. Audite hec omnes gentes auribus percipite qui habitatis orbez. ℏ. Ad saluandos. ℣. Gloria et honor patri. ℏ. Ad saluādos. Dicat pbr. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cū spiritu. Lauda
Dexteram tuam deus notam fac nobis alla ℏ. Et eruditos corde in sapientia alleluya alla. ℣. Deus manifeste veniet: deꝰ noster non silebit. ℏ. Et eruditos. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℏ. Et eruditos. Hymnus.
Christi caterua clamitet. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dñm nostrū. Regre fo .j Capitula
OEus cuiꝰ eternitas tēporā prescit ⁊ ordinat: qui in plenitudine tēporū dñm nostrum iesum xp̄m filiū tuum nasciturū ex virgine destinas Ut eternus ex te sine tempore prodiens: pro nobis cōditor nasceretur

in tempore. Ut et nostra scz tempo ra visitet: ⁊ tēporales sue ĩmortali/ tatis participes reddat. assistat tibi pro nobis. Ut quos aduentu suo mi rabiliter redemit: munere suo abun dantissime ditet. Pater noster. Li/ berati a malo. Require folio j.

Christus dñs qui (Benedictio per suscepte mysteriū carnis no tam fecit mūdo gloriam sue diuini/ tatis: aduētu suo nos viuificet a de lictis. ℟. Amen. Quiqz in se susce/ pit infirmitatē nostram: ipse in no/ bis conferat mīam suam. ℟. Amē Et qui primū veniēs humilis rede/ mit mūdum a crimine: secundo ad ueniens ab omni nostro nos reatu iustificet. ℟. Amen. Per misericor diam ipsius. Lauda. Deus manifeste veniet ⁊ nō silebit all'a. ℣. Aduocauit celos sursum: ⁊ terram discernere populum suum all'ā all'a. ℣. Deus deorum dñs locutus est ⁊ vocauit terram. ℣. Aduocauit. ℣. Gl'ia ⁊ honor patri. ℣. Aduocauit. Oratio.

Deus dei filius qui auditum fa ciens ab extremis terre: mun/ do apparuisti in carne: restitue teip/ sum mercedem fidei nostre. Ut qui opus tuū mirabile predicam⁹ mer cede illa: que corā te est opulentius muneremur. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster ⁊ ce. In nomine domini nostri iesu xp̄i perficiamus cum pace. ℟. Deo gratias. Fiat cō/ memoratio sicut in primis vesperꝫ de aduētu domini. fo j. ¶ Feria. ij. post primū dñicum de aduētu dñi. Ad matutinū. Aña. Domine quid mlti plicati sunt q̄ tribulant me: multi insurgunt

Mul (aduersuz me. ps. iij. Oro. tiplicati sunt dñe qui tribulāt nos: sed tu multus es ĩ mīa q̄ eruas nos ĩ nullo enī formidamur ab ĩmi/ nenti p̄ssura si tantū tua muniamur omp̄s gr̄a. ℟. Amē. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Aña. j. Auditū faci te populus ĩ extremis terre nomē meū dicit dñs: q̄a ecce ego venio ⁊ gl'ia mea illuīabit oēs sedētes ĩ tenebris: vt sciant vniuerse gē tes q: ego suz dñs. ℣. Audite hec om̄s gen tes aurib⁹ pcipite q̄ habitatis orbē. ℣. Ut sciāt vniuerse. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℣. Ut sciant vniuerse. Oratio. Deus dei filius Req̄re fo j. Aña. ij. Audi da uid verba q̄ loquor ad te: claude sermonē et signa librū vsqz ad xp̄m ducem. ℣. Ut edi/ ficetur ihrl'm ⁊ vngeatur sanct⁹ sanctoꝝ in lo co sanctificatōis sue. ℣. Audiā q̄d loquat̄ dñs: qm̄ loq̄tur pacē in plebē suā. ℣. Ut edi dificet̄ ihrl'm. ℣. Gl'ia ⁊ honor. ℣. Ut edi

Deus q̄ danie (ficet̄ ihrl'z. Oro. li illi sancto atqz ꝓphete ĩ pere grinationis recessib⁹ cōstituto futu re pietatis sacramētū reuelas: ⁊ ser monē claudere p̄cipis ⁊ signatuz li brū vsqz ad xp̄m ducē manere insti/ tuis Aperi nob̄ in terrꝫ pietatꝫ tue vi scera: vt q̄cquid ĩ nobis obclusuz ob seruauit iniq̄tas: verboꝝ tuorū ape riat veritas. Qualiter ad ducis nr̄i iesu xp̄i filij tui in ꝓximū accedētes p̄sepe: ab omī mereamur expiari cri minū labe. ℟. Amen. Per mīam. aña. iij. Erit opus iusticie pax ⁊ charitas ĩ sempiternū. ℣. Et sedebit popul⁹ in pulcri tudine pacis. ip̄i videbūt gl'iaz dñi ⁊ decorē dei nr̄i. ℣. Et erit firmamētū ĩ terra: ĩ sum mis montiū supertolletur super libanū fru/ ctus eius: ⁊ florebunt de ciuitate sicut fenū terre. ℣. Et sedebit. ℣. Gloria ⁊ honor pa tri. ⁊ ce. ℣. Et sedebit populus. Oratio.

Nunciatam ecce vocem iocun ditatis et leticie: quam de tua christe incarnatione audiuimus: vt

in nobis dulciori efficiamur chari-
tate fruentiores: iploramus tue ma
gnitudinis expectantes potentiaz:
vt ita in nobis vocis huius effectus
vsqz quaqz prepoleat: vt nõ confun-
damur in ea: cuz manifestata nobis
fuerit gloria tua. ℟. Amẽ. Per mi
sericordiam tuam deus noster ⁊ ce.
Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et
cum spiritu tuo. ℟. Veni domine ad libe-
randum plebem tuaz quia relicti sumus pau
ci de multis sicut oculi tui vident. ꝑ. Et o-
stende nobis viam per quam incedamus: et
verbum quod faciamus. ℣. Qui regis is-
rael intende: qui deducis velut ouez ioseph:
qui sedes super cherubin appare. ꝑ. Et
ostende nobis. ℣. Gloria et honor patri ⁊
filio ⁊ c. Reiteretur. ℟. Veni domine.
¶ In laudibus. Ad canticuz. aña.
Ecce deus magnus vincens scientiam no-
stram: numerus annorum eius inestimabi-
lis. Canticum job. xxxvj. capitulo.
Ecce deus magnus vincẽs sci
entiam nostram: numerus an-
norum eius inestimabilis. Qui au
fert stillas pluuie: et efũdit imbres
adinstar gurgitum: qui de nubibus
fluũt: q̃ pretexunt cuncta de super.
Si voluerit extendere nubes qua-
si tentorium suuz: ⁊ fulgurare lumi
ne suo desuper quoqz cardines ma-
ris operiet. Per hoc enim iudicat
populos: et dat escam multis mor-
talibus. In manibus abscondit lu-
cem: ⁊ precipit ei vt rursus adueni-
at. Subter omnes celos ipse consi
derat: et lumen illius super termi-
nos terre: post eum rugiet sonitus.
Et tonabit vocem magnitudinis
sue: et non inuestigabitur cum audi
ta fuerit vox eius. Gonabit deus in
voce sua mirabiliter: qui facit mag-
na et inscrutibilia. Qui precepit ni
ui: vt descendat in terra et hyemis
pluuijs: et imbri fortitudinis sue.
Quia ĩ manu oĩm hoĩm signat: no
rint singuli opera sua. Ingredietur
bestia latibulum suum: et in antro
suo morabitur. Ab interioribus e-
gredietur tẽpestas: et ab arcturo fri
gus. Flante deo concrescit gelu:
et rursus latissime funduntur aque.
Frumentũ desiderat nubes: ⁊ nu-
bes aspargunt lumen suuz. Que il
lustrant cuncta per circuitũ: quocũ
qz eas voluntas gubernantis duxe-
rit. Ad omne quod preceperit illis
super faciem orbis terrarum. ꝑ. Ec-
ce deus magnus. Gloria et honor pa-
tri ⁊ filio et spiritui sancto ⁊ c. ꝑ. Nu
merus annorum. ¶ Matutinariũ. aña
In tuo deus lumine videbimus lumen. ℣.
Ostende misericordiam tuam scientibus te
et iusticiam tuam his qui recto sunt corde.
ꝑ. In tuo deus lumine. ℣. Gloria ⁊ honor
patri. ꝑ. In tuo deus lumine. Lauda.
Laudate dominuz in sanctis eius alleluya
alla. Laudate eum in firmamento virtutis
eius alleluya. Psalmus. cl. ꝑ. Lau-
date dominũ. ℣. Gloria ⁊ honor patri et fi
lio ⁊ ce. ꝑ. Laudate eum in firmamento ⁊c.
Prophetia. Fili qui audit me non
confundetur. Require fol. .iiij In
omnibus hebdomadibus sequenti-
bus: require prophetiam semper in
quolibet dñico propinquiori prete-
rito: et fiat cursus per eaz in matu-
tinis siue sit in prima dñica siue ĩ se
cunda. vel in tercia. vel in q̃rta. seu
in quita. vel in sexta hebdomada in
aduẽtu dñi: vsqz ad natiuitatẽ ipi⁹.
Cunctorũ rerũ omp̃s mũ h⁹.
dum saluare veniens: formam
assumpsit corporis nr̃e similitudis.

Qui regnat cum altissimo: virginis intrat vterum: nasciturus in corpore: mortis vicula disrumpere. Gloria patri in genito: gloria vnigenito: vna cum sanctospiritu in sempiterna secula Amen. Supplicatio. Oremus redemptorē. fo .j Capitula.

EMitte omnipotens pater de summis celoruz claritatis tue lumen: dominū nostrum iesuz christum et nostrorum archana irradia pectorum: ostende veritatem tuam que nos a falsis inimici seductionibus eruat: et plebem quam repuleras: ipse tibi restituat. Pater noster Et ne nos. Sed libera nos a malo. A malo nos libera et in tuo timore: opere bono nos confirma trinitas deus noster: qui es benedictus et viuis et omnia regis in secula seculorum. ℟. Amen. Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Lauda. Deus manifeste veniet et non silebit. Require folio .v Oratio.

FAc nos domine iuste ⁊ sobrie ⁊ pie in hoc seculo viuere: vt expectantes beatam illam spem: ⁊ aduentū claritatis magnificentie tue: sic per semitas curramus iusticie: vt merito accedere possim⁹ ad eternam hereditatem. ℟. Amen. Per miam tuaz deus noster qui es benedictus ⁊ viuis et omia regis in secula seculorum. ℟. Amen. Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. In nomine dñi nostri iesu christi perficiamus cum pace. ℟. Deo gratias. Cōmemoratio vt in dñico. folio iiij. Ad vesperos omia dicantur vt in exeūte vespera de primo dominico de aduentu domini. fol .v Excepto sono q̄ in diebus ferijs nō debet dici neqz cantari. excepto i tēpore resurrectionis. Hymnus.

VErbum supernum prodiens: a patre olim exiens: qui natus orbi subuenis cursu decliui temporis Illumina nūc pectora: tuoqz amore cōcrema: audito vt preconio: sint pulsa tandem lubrica. Iudexqz cū post aderis: rimari facta pectoris: reddēs vicem pro abditis: iustisqz regnum pro bonis. Non demū artemur malis ꝓ qualitate criminis: sed cuz beatis compotes simus per enni celibes. Presta pater pijssime: patriqz compar vnice: cum spiritu paraclito in sempiterna secula Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dñm nostrum iesum christum: cū omni supplicatione rogemus: vt nos gratia aduentus sui propicius iustificare dignetur. ℟. Presta eterne omp̄s de⁹. Dicat presbyter. Kyrieleyson. ℟. Xp̄eleyson

EXur (Kyrieleyson. Capitula. ge deus qui iudicas terram: ⁊ brachio fortitudinis rege: quos miserabili concedere dignatus es opere Quosqz facinora aggrauāt viciorum tuarum subleua miserationū. Ut iusticiam tuaz: quam celi annūciant agnoscamus. Et gloriam tuam cuz omnibus populis videam⁹: Ut inhabitet gloria in tetra nostra Et sit redemptio nobis: quam alacres fide credimus esse venturam. Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos a malo. Amen. A malo nos libera et i tuo timore. Require fo.

CHristus do (vj. Benedictio. minus qui ad hoc venit: vt ipietates a domo iacob auerteret: ad hoc iterū veniet: vt redeūtes ad se: a mortis potestate liberet. ℟. Amē.

Et qui dudum veniens reconcilia/
re dignatus es mūdum: ad iudiciū
veniens ab omni nos penarum li/
beret cruciatu. ℟. Amen. Ut cum
illo gaudeamus ī gloria: quē hic pu
ra fidei incolimus conſciencia. ℟.
Amen. Per miam ipſius dei noſtri
qui eſt benedictus et viuit et omnia
regit in ſecula ſeculorum. ℟. Amē
Lauda. Deus manifeſte veniet. Requi
re fo .v Oratio. Fac nos domi/
ne iuſte. Require fo .vj. Feria.
iiij. Ad matutinum. Añā. Laua me
domine ab iniuſticia mea. ℣. Et a peccatis
meis munda cor meum. Pſalmus. l. Et
cum iſta oratione que ſequitur. oro
Deus dei filius cuius ineternū per
manet nomen. Require. in fo j.
Añā. j. In illa die repleta erit terra ſcien/
tia domini: quaſi aque maris operientis: et
radix yeſſe que ſtat in ſignum populorum. ℣
Ipſum gentes deprecabuntur. ℟. In ſua
iuſticia iudicabit pauperes populi ⁊ ſaluos
faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit calum/
pniatorē. ℣. Ipſum gentes deprecabuntur
℟. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio et ſpiritui
ſancto: ⁊c. ℣. Ipſum gentes. Oratio.

Iuxta eſt domine dies aduen/
tus tui: ⁊ iam in ianuis eſt ter/
ribilis hora illa iudicij. Si leat ergo
omnis caro a facie tua: ⁊ prolapſi/
onis ſue culpas fletibus diluat. Et
quia nos iſta per nos facere non va/
lemus: per te id agere confidimus.
Ideo poſcim⁹: vt qui electos ad te
vocando ſanctificas: peccatores co
ronando beatitudine eterna ſuſtol
las. ℟. Amen. Per miam tuas ⁊c.
Añā. ij. Confortamini in domino: ⁊ in po
tencia virtutis eius: Per omnē oracionem
et obſecracionem in aduētum ieſu chriſti do
mini noſtri. ℟. Orietur in diebus eius iu
ſticia et abundancia pacis donec extollatur
luna. ℣. Per omnē oracionē. ℟. Gloria et
honor patri ⁊c. ℣. Per oēm oroem. Oro.

Ac nos domine iuſte ⁊ ſobrie ⁊
pie in hoc ſeculo viuere: vt ex/
pectantes beatam illam ſpem: ⁊ ad
uentū claritatis magnificencie tue:
ſic per ſemitas curramus iuſticie:
vt merito accedere poſſim⁹ ad eter/
nam hereditatem. ℟. Amen. Per
miam tuam deus noſter ⁊ce. Añā.
iij. Conſolamini cōſolamini populus meus
dicit dominꝰ deus veſter: loquimini ad cor
hieruſalem: quia ſuſcepit de manu domini
duplicia. ℣. Dicite ciuitatibus iuda. ℣.
Ecce deus veſter in fortitudine venier. ℟.
Adduocauit celos ſurſuz: ⁊ terras diſcernere
populum ſuum. ℣. Dicite ciuitatibus. ℟.
Gloria ⁊ honor patri. ℣. Ecce deꝰ. Oro.

Chriſte dei filius qui ⁊ olim ve/
niſti naſciturus in carne: ⁊ ite/
rum venies cuz ducibus et princi
bus populi tui ad faciendū iudiciū
in gloria maieſtatis. Preſta nobis:
vt cum veneris nō peccatis reſtitu/
as vicem: ſed pro fide qua te credi/
mus: eternā nos proueh̄as ad mer
cedem. ℟. Amen. Per miam tuaz
deus noſter ⁊ce. ℟. Veniet dominus
⁊ apparebit in medio filiorum populi ſui: de
manu impiorum liberabit eos. ℣. Et de mor
te redimet illos. ℟. Dñs omnipotens ſuſci
tabit nobis iuſtum ⁊ ipſe ſaluū faciet popu/
lum ſuum a peccatis eorum. ℣. Et de morte.
℟. Gloria ⁊ honor patri ⁊ce. Reitereturꝰ
℟. Veniet dominꝰ. In laudibꝰ. Añā
Fidelis erit domus tua. ℣. Et regnum tuū
vſq; ineternū dicit dominus. Canticum
Secundo regum. capitulo. vij.
Ego tulli te de paſcuis ſequen/
tē greges: vt eſſes dux ſuper popu/
lum meum iſrael. Et fui tecum in

omnibus: vbicunqꝫ ambulasti: ⁊ interfeci omnes ĩimicos tuos a facie tua. Eeciqꝫ nomẽ grãde iuxta nomen magnorum: qui sunt in terra. Et ponam locuꝫ populo meo israel ⁊ plantabo eũ ⁊ habitabit sub eo: ⁊ nõ turbabitur amplius. Nec ardent filij iniquitatis: vt affligant eũ sicut prius: ex die qua constitui iudices super populum meum israel. Et requiẽ dabo tibi ab omnibus inimicis tuis: predicitqꝫ tibi dominꝰ qđ domũ faciat tibi dñs. Cũqꝫ completi fuerit dies tui: ⁊ dormieris cũ patribus tuis. Suscitabo semẽ tuum post te: quod egredietur ex vtero tuo: et firmabo regnũ eius. Ipe edificabit domum nomini meo: ⁊ stabiliam thronũ regni eius vsqꝫ in sempiternum. Ego ero ei in patrẽ: et ipse erit michi in filium. Et fidelis erit domus tua et regnum tuuꝫ vsqꝫ in eternũ ante faciem tuã. Et thronus tuus erit firmissimus iugiter. ℟. Fidelis erit. Gloria ⁊ honor patri ⁊ ce. ℟. Et regnum eius. ¶ Matutinariũ. Añа. Emitte lucem tuam domine ⁊ veritatem tuam. ℣. Ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctũ tuum ⁊ in tabernacula tua. ℟. Emitte lucem. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ ce. ℟. Emitte lucẽ. Lauda. Laudate dominũ in sanctis eius alla alleluya. Laudate eum in firmamento virtutis alleluya. Psalmꝰ. cl. Prophetia. Fili qui audit me nõ confundetur. Require fo. iiij Hymnus. Verbum supernum prodiens. Require fo vj. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dominũ nostrum. Re

Deus (quire fo. .j Capitula. cui omnis terra preconans: iubilat laudem: cuius gloriam canora psalmi conclamant voce cuiusqꝫ terribilem in tuis operibus fatetur virtutem: notuꝫ facito salutare tuũ in conspectu omniũ nostroruꝫ. Reuela iusticiam tuam: qua possimus te nostrum agnoscere creatorem: ⁊ esto memor misericordie tue: q̃ nostrorum criminũ mereamur inuenire remissioneꝫ. Ut videntes salutare tuum: iubilemꝰ tibi: hymnũ cãtemus: in exultatione psalmũ: et perfrui mereamur tue beatitudinis premio. Pater noster. A malo nos libera. Quere fo vj. Lauda. Deus manifeste veniet. Require fo .v Oro

Saluator domine qui in monte syon ascendẽs: redemptor mũdi per susceptã carnem ostensus es: libera populum tuuꝫ israel ab omni inquinamento nequicie. Ut cuius nomẽ in mũdo innotuit gloriosum: eius misericordia non patiatur perire animas redẽptorum. ℟. Amẽ Per miam tuaꝫ deus noster qui es benedictus ⁊ viuis et omnia regis. Cõmemoratio. fo iiij. Ad vesperos. Lauda. A solis ortu vsqꝫ ad occasuꝫ laudabile nomen domini. ℣. Sit nomẽ dñi benedictum amodo ⁊ vsqꝫ ineternũ. ℟. Laudabile. Dicat presbyter. Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Añа. Veniet dominus cũ senibus et principibus. Laxa. Dexteram tuam deus. Require fo iiij. Hymnus.

Vox clara ecce intonat: obscura queqꝫ increpat pellãtur eminꝰ sõnia: ab ethere xp̃s ꝓmicat. Mẽs iam resurgat torpida: q̃ sorde extat sancia: sidus refulget iam nouum: vt tollat omne noxiuꝫ. En sursum agnus mittitur: laxare gratia debitum: omnes pro indulgentia.

vocem demus cuz lachrymis. Secundo vt cum fulserit: mūdūqz horror cinxerit: nō pro reatu puniat: sz pius tunc nos protegat. Presta pater pijssime: patriqz compar vnice: cum spiritu paraclito i sempiterna secula Amen. Supplicatio. Oremꝰ redemptorem mundi dominū nostrum iesuz christum. Require fo .i Capitula.

DEus cuius faciem videre fidelis omnis intendit: et quez venire toto cordis desiderio concupiscit: presta nobis vt cum visio humanitatis tue apparuerit: cūctis visio diuinitatis tue nos eripiat a tormentis. Ut glorificato in corpore: maiestatis tue presentiam contuentes: tartareos supplicij euadamus ardores. Pater noster. A malo nos libera. Require fo vi. Bñdictio.

REdemptor noster et dominus qui nascendo in carne: jugum a nobis sustulit legis: compleat in nobis beneficia sue pietatis. ℟. Amē Et qui de nobis suscepit qd̄ diuinitatis sue cōueniret: de suo conferat: quod in nos prestolatus munificet. ℟. Amen. Ut omnes qui hic priora gaudia aduentus eiꝰ hilari deuotione excipimus: secūdi aduentus sui tempore: cum sanctis omnibus exultemus. ℟. Amen. Per misericordiam ipsius nostri qui est bedictus ⁊ omnia regit in secula seculorum. ℟. Amen. Dicat presbyter Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Lauda. Deus manifeste veniet et non silebit alla. Require vt supra. fo .v Oratio.

DEus pater omnipotens qui heliam prophetam ad confortādas animas dubias missurus es: Anteq̄ veniat dies tuus magnus: fac nos: vt in nostris iniquitatibus per quas quotidie labimur fundati merito sine fine viuamus. ℟. Amen. Per misericordiam tuam deus noster q̄ es. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. In nomie domini nostri iesu xp̄i perficiamus cū pace. ℟at. Deo gratias. . Fiat commemoratio vt in fo j. ¶ Sexta feria ad matutinū. Aña. In te confidit anima mea: et in vmbra alarum tuarū sperabo: donec transeat iniquitas. Psalmus. l vj. Oratio Deus dei filius cuius ineternū permanet nomē. Require fo j. Aña j. Cum christus apparuerit vita vestra. ℣. Tunc ⁊ vos apparebitis cum ipso in gloria. ℣. Venite exultemus domino iubilemus deo salutari nostro: preoccupemus faciē eiꝰ in confessione: et in psalmis iubilemus ei. ℣. Tunc et vos apparebitis. ℣. Gloria et honor patri. ℣. Tunc ⁊ vos. Oratio.

SAluator domine: qui in mōte syon ascendens redēptor mūdi per susceptā carnem ostensus es: libera populum tuū israel ab omni inquinamento nequicie. Ut cuius nomē in mūdo innotuit gloriosum: eius misericordia non patiatur perire animas redēptorum. ℟. Amē Per miam tuaz deus noster qui es benedictus ⁊ viuis et omnia regis. Dñs sit semper vobiscuz. ℟. Et cū spiritu tuo. Aña. ij. Confortamini pusillanimes: cōfortamini ⁊ nolite timere ecce deꝰ vester vltionem adducit retributionis. ℣. Deus ipse veniet et saluos nos faciet. ℣. Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. ℣. Ecce deus vester. ℣. Gloria et honor p̄ri et filio ⁊c. ℣

SUper mōtē ad (Deꝰ ipse. Oro uētus tui gaudia euāgelizātes

aſcendimus dum in altitudine tua chriſte dei filius fundati: ea que de te vera ſunt: credimus et fatemur. Oñs ergo: vt qui ad faciendū iudicium es venturus: nos expies a criminibus noſtris. Amen. Per miſericordiā ꝛc. Āña. iij. Ecce ego mittam vobis heliam prophetā. ℟. Anteꝙ veniat dies dñi magnus. ℣. Audite hec oñs gentes: auribus percipite qui habitatis orbē. ℟. Anteꝙ veniat. ℣. Gloria et honor patri. ℟. Anteꝙ. Oratio. Deus pater omps. Require retro i veſperis precedentibus de. iij. feria. ſo vij. ℟ Conſolabitur nos dñs deus noſter. ℟. Et oſtendet mīam ſuper nos: nō enī derelinquet nos in finem. ℣. Ecce dñs in medio noſtri veniet quaſi ros: ꝛ ſicut ſtille ſuper herbam et nō īmittet vltra furorē ſuum: ſed reuertetur ꝛ miſerebitur nobis. ℟. Et oſtendet. ℣. Gloria et honor. Reyteretur. ℟. Conſolabitur nos. In laudibus. Ad canticū. Āña. Saluabit nos dñs deus noſter in die illa: vt gregem populi ſui. Canti

EXulta ſa citicum zacharie. ix. tis filia ſyon iubila hieruſalem Ecce rex tuus veniet tibi iuſtus et ſaluator. Ipe pauper aſcendēs ſup aſinam ꝛ ſuper pullum filiuz aſine. Et diſperdam quadrigam effraim et equum de hieruſalem. Et diſſipabit arcus belli et loquetur pacez gentibus. Et poteſtas eius a mari vſqz ad mare: et a fluminibus vſqz ad fines terre. Tu quoqz in ſanguine teſtamēti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu: in quo nō eſt aqua. Cō uertimini ad munitionē vincti ſpei: hodie quoqz adnūciās duplicia red dam tibi. Quoniam extendi michi iudam: q̄ſi arcum impleui effraim. ꝛ ſuſcitabo filios tuos ſyon ſuper filios tuos grecia. Et ponam te quaſi gladium fortium: ꝛ dominus deꝰ ſup eos videbitur. Et exibit vt fulgur iaculum eius: ꝛ dominus deus in tuba canet: ꝛ vadet in turbine auſtri. Dominus exercituū proteget eos: et deuorabūt te ꝛ ſubiicient lapidibus funde: et bibentes inebriabuntur quaſi a vino. ꝛ replebuntur vt phiale: et q̄ſi cornu altaris. Et ſaluabit eos dominus deus eorum in die illa: vt gregem populi ſui. ℟. Saluabit nos dominus. Ō loria et ho patri et filio ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut erat ꝛ ce. ℟. Saluabit nos. Matutinariuz. Āña. Illuminas tu mirabilis a montibus eternis: turbati ſumus omnes inſipientes corde. ℣. Notus in iudea deus in iſrael magnum nomen eius. ℟. Illuminas tu mirabilis. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ℟. Illuminas tu. Lauda. Laudate dominū in ſanctis eius alleluya alla. Laudate eum in firmamento virtutis eius alleluya. Pſalmus. cl. Prophecia. Fili qui audit me: non confundetur. Require retro ſo. iij Hymnus. Vox clara ecce intonat. Require i veſperis. iij. feria. ſo vij. Supplicatio. Oremꝰ redemptorē mundi dominū noſtrū ieſum chriſtum: Require. folio .i Capitula.

OOmine virtutuz orationes ſeruorum tuorum placatus accipe: ꝛ quid nos orare oporteat: digneris oſtrare. Eoſqz eternitatis cibo cōforta: quos panis lacrhimarū cōturbat. Et tā miſerabili fletu flumina lachrimarū ocli fluāt: vt miſerationū tuarū copiā criminibus eliſis: iplectamur. Quiqz redēptoris noſtri aduētum pauemus: eius glorioſum conſpectum ipſo aduenien te pacatiſſimum contemplemur.

Pater nr̄. A malo nos libera. Req̄re fol vj. Lauda. Deus manifeste veniet. fol. v Benedictio. Redēptor noster et dn̄s. fo vij. In noie dn̄i. ℟. Deo gratias. ¶ Fiat cōmemoratio. fol' j. ¶ In scdo dn̄ico de aduentu dn̄i. Ad vespas. Lauda. A solis ortu vsq̄. Or̄o. Deus cui⁹ nomen. Require fo. j Sono. Alleluya gaudebunt campi et oīa que in eis sunt: tunc exultabūt omnia ligna siluarū ante faciē dn̄i. p̄. Qm̄ venit all'a. ℣. Cantate dn̄o canticū nouū: cantate dn̄o omīs terra. psallite deo ⁊ benedicite nomē eius: annūciate inter gētes gloriaz eius. p̄. Qm̄ venit all'a. Dicat presbyter. Dn̄s sit semp̄. ℟. Et cū. Aña Ecce reuelabitur gloria dn̄i gētibus. p̄. Et videbit oīs caro quod os dn̄i locutū est. ℣. Deus manifeste veniet et deus noster et nō silebit. p̄. Et videbit. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄ Et videbit. Lauda. Dn̄s enī dabit benedictionē all'a. p̄. Et terra nostra dabit fructum suū all'a all'a. ℣. Verūtamen prope timētes eum salutare ip̄ius vt inhabitet in terra nostra. p̄. Et terra. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄ Et terra. Hymn⁹. Xp̄i caterua. Supplicatio Orem⁹ Redēptorez mūdi. Require retro in fo. j Capitula. Deus cui oīs terra. quere fol .vij Pater noster .Liberati a malo. fo j. Benedictio.

Deus dei patris filius: qui olim prophetaruz vaticinio in carne predictus est nascitur⁹: nascentia in nos virtutuz corrobores. ℟. Amē Quosq̄z mysterio incarnationis sue adoptauit sibi in filios: nō patiatur qn̄q̄z a se effici alienos. ℟. Amen. Ut gaudiū qd̄ aliquando de eius fide sumimus: per exibitionē operuz bonorū multiplicius cumulemus. ℟. Amē. Per misericordiā. Lauda Deus sūmus terribilis super omnē terram. all'a. p̄. Subiecit populos nobis et gentes sub pedibus nostris. p̄. Elegit nos hereditatem sibi quā dilexit all'a all'a. ℣. Omnes gentes plaudite manibus iubilate deo ī voce exultationis. p̄. Subiecit populos. ℣. Gloria et honor pr̄i. p̄. Elegit nos. or̄o. Deus qui manifeste venturus. quere in matutinis sequētibus. Ad matutinū. Hymn⁹. Eterne rerum cōditor. folio. ij Oratio.

Eternum te dn̄m rerumq̄z oīm conditorē: cunctorū vox canit fidelium: qui et certos tēporuz limites figis ⁊ metas: q̄bus nox secernantur: et dies eterna lege cōstituis. abiss⁹ etenī sapientie tue vt mortaliū leuaret fastidiū: aliud labori ꝯcessit aliud q̄eti seruauit Presta ergo op̄s de⁹: vt mēs egra sopore: duz gallo canēte admonet alacrit currēs: ad spē redeat lucl: ⁊ primicias diurni laborl ī tuis semp̄ impēdat officijs ℟. Amen. Per miam. Aña. Multi dicunt aīe mee nō est salus ip̄i in deo eius. p̄s. iij. aña. Lauabis me ab iniquitate. p̄s. l. aña. Exaltare super celos deus ⁊ super oēm terram gloriā tuam. p̄s. lvj. or̄o

Clementissime dn̄e qui es animarū ꝑpetua salus: et valida debiliuz virtus. libera nos de viris sanguinū: et a telis hostiuz defende clipeo tuo. mitte nobis de celis inuictum auxiliū: ⁊ cōculcantes nos redige in opprobriū. Quatenus ad officium matutinū liberi consurgamus: ⁊ vota nr̄a tuo sancto nomini fideliter impendamus. ℟. Amen. Per miam. Aña. j. Deus manifeste veniet ⁊ de⁹ noster ⁊ nō silebit. p̄. Et in circūitu eius tempestas valida. ℣. Aduocauit celos sursum ⁊ terram discerne populū suum

p̄. Et in circuitu eius. ℣. Gloria et honor patri ⁊ ce. p̄. Et in circuitu. Oratio.

DEus q̄ manifeste venturus ad iudicium crederis: manifestaz potentiam tuam in nobis ostende: tue saluationis. Ut qui terribilis sustineris: mitissimus cuz adueneris sentiaris. ℟. Amen. Per misericordiam tuā deus noster ⁊ ce. Aña. ij. Veni ad liberandum nos dñe deus virtutū conuerte nos. p̄. Et ostende faciem tuam et salui erimus. ℣. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. p̄. Et ostende. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Et ostende faciem tuam. Oratio.

VEni ad liberandum nos dñe deus virtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuaz et salui erimus. Quo prebente digne penitentie dono purificati: i tuo mereamur adesse iudicio. ℟. Amē. Per misericordiā tuā ⁊c. Aña. iij. Veni domine ⁊ noli tardare relaxa facinora plebi tue. p̄. Et reuoca dispersos in terram suam. ℣. Deus virtutum conuerte nos: ostende faciem tuam et salui erimus. p̄. Et reuoca. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Et reuoca dispersos. Oratio.

VEni domine noli tardare: relaxa iam facinora plebis tue. Ut dispersionem nostrā ineternis gaudijs dū expectaris: ꝯuertas ad votū ocurrasq; nob̄ ad iudiciū ad sb̄uētionis omni mode complementuz. ℟. Amen. Per mīam tuam ⁊ ce. ℟. Hec dicit dominus suscitabo vobis pastorem de ciuitatibus iuda ⁊ regnabit vobiscum sicut cum patribus vestris. p̄. Et miserebitur terre sue: ⁊ iam non eritis in tristiciam amplius. ℣. Ecce dominus vltionez adducet retributionis: deus ipse veniet ⁊ saluabit nos. p̄. Et miserebitur. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Reiteret. ℟. Hec dicit dñs.

DOmine deus omnipotens qui pro humani generis redemptione coeternum tibi coequalemq; filium: Angeli annūtiatione per marie virginis vterum vsq; ad nos voluisti trāsmittere: da nobis hoc tempore aduētus tui vnigeniti eādem pacis gratiaz: quam in preterita largire dignatus es secula. Et illi nos in occursum fidei socies numerandos: quos in fidei primordia a iohanne penitentie vndis aquaruz ablutos: a te postremo per filium in spiritusancto ⁊ igni cognoscim⁹ baptizatos. ℟. Amē. ¶ In laudibus. Ad canticuz. aña. Expectetur sicut pluuia eloquiū meum: ⁊ descendant sicut ros verba mea: quia nomē domini inuocaui: date magnitudinem deo vestro. Canticum. Attende celū loq̄r et audiat terra. Require folio ij. Ad benedictus. aña. Benedicite dñm pusilli ⁊ magni omnes qui expectatis aduētum ipsius. Canticum. Benedictus es domine deus patrum nostrorū. folio iij. Sono. Alleluya gaudebunt campi. Require. fo viij. Lauda Laudate dñm de celis alleluya: laudate eum in excelsis alleluya alla. Psalmus. cxlviij. Lectio libri ysaye prophete. ca. xxij

HEc dicit dominus vade ingredere ad eū qui habitat ī tabernaculo ad sobnā prepositum templi: ⁊ dices ad euz. Quid tu hic: aut quasi quis hic? q̄a excidisti tibi hic sepulchrū: excidisti memoriale in excelsa diligenter impetra tabernaculuz tibi. ecce dominꝰ asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinatius: et quasi amittum subleuauit te: coronās coronauit te tribulatione: quasi pilaz

mittet te in terram latam et spacio/
sam. ibi morieris: et ibi erit currus
glorie tue ignominia domus domi
ni dei tui. Et expellam te de statio
ne tua: ⁊ de ministerio tuo deponaz
te: ⁊ erit in die illa. Uocabo seruum
meum eliachim filiuz melchie: ⁊ in
duam illum tunicam tuaz: ⁊ cingu/
lo tuo confortabo eum. Et potesta/
tem tuā dabo in manu eius. Et erit
quasi pater habitātibus i hierl'm et
domui iuda Et dabo clauem dom⁹
dauid super humeros ei⁹: et aperiet
et non erit qui claudat. Et claudet
et non erit qui aperiat: ⁊ figam illū
pax i loco fideli: ⁊ erit in soliū glorie
domus patri sui: et suspendā super
eum omnē gloriam domus patris
eius. ℟. Amen. Hymnus. Qun/
ctorum rex omipotēs. Require fo/
lio iiij. Supplicatio. Oremus redē/
ptorē mūdi Require fo .j Capitula

Christus qui nasciturus in car
ne: complementū factus es le
gis: perfectionē in nobis tribue san
ctitatis: et qui olim aduētu tuo re/
dimere dignatus es mundū: iudi/
cij tui tempore: a supplicijs serua a/
nimas redemptoruz. Pater noster
noster qui es in celis. Liberati a malo
⁊ ce. Require fo j. Lauda. Deus sum/
mus terribilis. Benedictio. Deus
dei patris filius. Quere folio viij.
¶ Exeunte vespera. Lauda. A solis
ortu vsqz ad occasum. Require folio .j
Sono. Alleluya gaudebunt campi. folio
viij. Aña. Erit dominus corona glorie in
die illa. ꝑ. Et ornamentum leticie residuuz
populi sui israel. ℣. Et dominabitur a ma/
ri vsqz ad mare: et vsqz ad flumen propagi/
nes eius. ꝑ. Et ornamentuz leticie. ℣. Glo
ria et honor patri. ꝑ. Et ornamentū leticie.
Lauda. Exultent et letentur in te omnes
qui querunt te domine all'a. ꝑ. Et dicāt sem
per magnificetur alleluya all'a. ℣. Domine
in lumine vultus tui ambulabunt ⁊ in nomi/
ne tuo exaltabuntur. ꝑ. Et dicant. ℣. Glo
ria ⁊ honor patri ⁊ filio. ꝑ. Et dicant semp.
Hymnus. Christi caterua clami/
tet. Supplicatio. Oremus redempto/
rem mundi dominū nostrū. vt supra in .j.
dominico. de aduentu dñi. folio .j
Capitula. Exurge deus qui iudi/
cas terram. Quere folio vj. Pa/
ter noster. Liberati a malo ⁊ ce. Quere
folio j. Benedictio. Christus do
minus qui ad hoc venit ⁊ ce. Que/
re folio vj. ℟. Amen. Per miseri/
cordiam ipsius ⁊ ce. Lauda. Super
salutare tuum alleluya. exultemus vehemen/
ter: vitam petimus tribue domine alleluya
alleluya. ꝑ. In longitudinem dierum ineter
nū ⁊ in seculum seculi alleluya all'a. ℣. Ma
gna est gloria eius in salutari tuo: gloriam ⁊
magnum decorem imponens super eum. ꝑ.
In longitudine dieruz. ℣. Gloria ⁊ honor
patri. ꝑ. In longitudine dierū. Oratio.

Iuxta est domine dies aduen/
tus tui: et iam in ianuis est ter/
ribilis illa hora iudicij. Sileat ergo
omnis caro a facie tua: et prolapsi/
onis sue culpaz fletibus diluat. Et
quia nos ista per nos facere non va
lemus: per te id agere confidimus.
Ideo poscim⁹: vt qui electos ad te
vocando sanctificas: peccatores co
ronandos beatitudine eterna sustol
las. ℟. Amen. Per mīam tuaz ⁊c.
¶ In secūda feria secūde hebdoma
de. Ad matutinū. Aña. Domine quid
multipliti sunt qui tribulant me: tu autē do/
mine susceptor meus es. Psalm⁹. iij. cū
sua oratione. Multiplicati sunt do
mine. fo .v Aña. j. Montes ⁊ colles

cantabunt coram deo: et omnia ligna syluarum plaudent manibus. ℟. Quoniã veniet dñs dominator in signum eternũ: quod nũq̃ auferetur. ℣. Gaudebunt campi et omnia ligna cedri libani quos plantauit: illic passeres nidificabũt. ℟. Quoniã veniet dominus. ℣. Gloria t honor. ℟. Dñi veniet. Oratio.

OMnator dñe qui i signũ eternũ liberator mũdi aduenies: montes et colles coram te laudem fecisti clamare: cum tota in te viuẽtia aprobasti: concede nobis: vt laudes q̃s glorioso nomini sancto tuo offerimus: acceptas tibi semp effici as. Vt qui mũdus redempturus in salutis signo ostensus es: mũdus iterum iudicaturus non vltorẽ: sed liberatorem te nostris oculis manifestes. ℟. Amen. Per miam tuam Aña. ij. Adhuc modicum t consũmabitur indignatio. ℟. Et in illa die auferetur onus de humero nostro et iugum de collo nostro. ℣. Videant pauperes t letẽtur querite dominũ: et viuet anima vestra. ℟. Et i illa die ℣. Gloria et honor. ℟. Et in illa die. oro.

IEsu saluator noster t dñe q̃ iugum legis a collo nostro: predicamẽto gratie sustulisti: t onus nostri humeri in tuis humeris excepisti: cõcede precibus ecclesie tue: vt que consũmata in dignatione: fidei tue precepto refulsit: de consũmata iustitia mereatur a te ad iudiciũ veniẽte atolli. Vt t hic felicit viuat: et post feliciori prospectu faciem diuinitatis tue letabũda aspiciat. ℟. Amen. Per miam tuam deus t ce. Aña. iij. Ego ãte te ibo dicit dominꝰ ℟. t gloriosos terre humiliabo. ℣. Deus deor dominus locutus est t vocauit terrã. ℟. Et gloriosos ℣. Gloria et honor patri t filio. ℟. Et gloriosos terre humiliabo. oro.

ESto nobis dñe corona glorie i die qua veneris secula iudicare per ignem. Vt hic nos pius vestias indumento iustitie: et post perfecta glorie libertate. ℟. Amẽ. Per miam tuam. t ce. ℟. Ecce ipse dominator tuus cum iocũditate veniet. ℟. Et omnes sancti gaudebunt super te cum letitia t gaudio sempiterno. ℣. Veni domine noli tardare relaxa facinora plebi tue. ℟. Et omnes. ℣. Gloria t honor patri. Reiteret ℟. Ecce ipse. In laudibus. Ad canticus. aña. Ecce enim deus saluator meꝰ fiducialiter agam in eo t nõ timebo. Canticum. ij. machabeorũ. capitulo. j.

OMinus deus omniũ creator terribilis et fortis iustus t misericors. Solus rex bonꝰ qui solus prestans: solus iustus omipotens. Qui liberas israel de omni malo: q̃ fecisti patres electos t sanctificasti eos. Accipe sacrificium ab vniuerso populo israel: et custodi plebẽ tuam t sanctifica. Cõgrega domine dispersiones nostras: et libera eos qui seruiũt gentibus contẽpnentibꝰ et abhominãtibus. Respice vt sciant gentes: q̃ tu es deus noster: tor que opprimentes: t contumeliã facientes in superbia: et constitue populum tuus in loco sancto tuo. ℟. Ecce enim. Gloria et honor patri ℟. Fiducialiter. Matutinariũ. Sit splẽdor domini dei nostri super nos: t opera manuũ tuarum dirige super nos. ℣. Respice in seruos tuos t in opera tua: et dirige filios eorum ℟. Et opera manuũ. ℣. Gloria et honor patri ℟. Et opera manuũ. Lauda.

Laudate dominus in sanctis eius alla alla. Laudate eum in firmamento virtutis eius alla ps. cxlviij. Prophecia. Hec dicit dominꝰ: vade ingredere fo ix.

Ecce saluator (Hymnus.
omniū desideratus optimus: aduentus cuius predictus: venturus est q̄totius. Mundemus corda a sordibus: parantes viam domino: clamemus cordis organo: veni redemptor salua nos. Deo patri sit gloria: eiusq3 soli filio cū spiritu paraclito in sempiterna secula. Amē. Supplicatio. Oremus redemptorē mūdi dñm nostrum. folio .j Capitula.

Memor esto domine ecclie tue: ex gentium diuersitate collecte: eiq3 misericordie veritatis tue thesauros pande. Ut ⁊ venisse te ꝑ sua redemptione letetur: et pro sua remuneratione venturum in exultationis iubilo prestoletur. Pater noster. A malo nos libera ⁊ ce. fo .vj Lauda. Deus manifeste veniet. Require fol' .v Oratio. Fac nos pater in gratia. vt infra eodem fol'. Ad vesperos. Lauda. A solis ortu vsq3 ad occasum. folio .j Aña. Veniet dominus cum senibus. Lauda. Dexteram tuā deus Require folio iiij. Hymnus.

A Patre vnigenite ad nos venis per virginez: baptismi rore cōsecrans: cunctos fide regenerans. De celo celsus prodiēs: excepit formam hominis: victor a morte rediens: gaudia vite largiens. Hoc te redemptor q̄sumus: illabere propicius: clarumq3 nostris cordibus: lumen prebe deificum. Deo patri sit gloria. ⁊ ce. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dñm nostrum iesum christum. Quere fo .j Capitula

De expectantes quesum⁹ domine: salua nos sperantes in te. Tuoq3 nos redemptos sanguine: sicut es pollicitus consolare. Ac remoto gemitu: expulsoq3 dolore sēpiternū gaudium eternamq3 leticiam nos facito obtinere. Pater noster Et ne. Sed. A malo nos libera. Quere folio .vj Benedictio.

Agnus dei qui olim venit peccata tollere mūdi auferat a nobis omnē colluuionē delicti. ℟. Amē. Et qui venit redimere quod perierat: ad hoc iterum veniat vt redempta non puniat. ℟. Amen. Quo cū illo in quo fidem nostram dirigim⁹ gaudium perpetuū cum venenerit habeamus. ℟. Amen. Per miam ipsius dei nostri. ⁊ ce. Lauda. Deus manifeste veniet. Require folio iiij. Oratio. Fac nos pater. vt infra.

¶ Quarta feria. Ad matutinū. aña Laua me domine ab iniusticia mea: et a peccatis meis munda cor meum. Psalm⁹. l. Oratio. Deus dei filius cuius in eternū permanet. Require folio j. Aña. Ambulate per portas meas et viam facite plebi mee: lapides qui sunt in via reuoluite. ꝑ. Ecce dominus veniet cum salute ℣. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. ꝑ. Ecce dominus veniet. ℣. Gloria et honor patri et filio ⁊ ce. ꝑ. Ecce dominus veniet cum salute. Oratio.

Fac nos pater in gratia ⁊ agnitione iesu christi filij tui domini nostri: dilatatis sensibus crescere. Ut expectantes aduentum eius immaculatis vestigiis ad diem iudicij properemus. Quo eius gratia hic sic reos absoluat: vt ī futuro culpam intereuntē non puniat. ℟. Amē. Aña. ij. Mitte nobis domine auxilium de sancto. ꝑ. Et de syon tuere nos. ℣. Domine saluos nos fac: o dñe bene prosperare. benedictus qui venit in nomine domini. ꝑ. Et de syon tuere nos. ℣. Gloria ⁊

bonor patri. ℟. Et de syon. Oratio.

OAd nobis domine felicitatē gaudia eterne: vt in te semper gaudere possimus: ne desperabili tristicia obruamur: vt in nullo de temporalibus solliciti simus: et qui te prope esse iam credimus: mitissimū te cum veneris sentiamus. ℟. Amen Aña. iij. Nos ingredientes videbimus salvatorem magnū vniuersarum rerum dominū nostrum. ℣. Aduentum suum manifestabit mentibus humanis. ℣. Magnus dominus laudabilis nimis in ciuitate dei in monte sancto eius. ℟. Aduentum suum. ℣. Gloria et honor patri. ℟. Aduentū suū. Oro.

OOmine dei retributionis: qui in carne natus humilis: ad iudicium venturus terribilis: salua nos credentes in te. Ut cecitatis nostre tenebre a te illuminate: luminis tui claritate prefulgeant: qualiter auditus mentis nostre de operum dignitate semper tibi complaceat. ℟. Amen. ℟. Non auferetur sceptrum de iuda: nec dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est. ℟. Et ipse erit expectatio gentium. ℣. Bethleem ciuitas dei summi ex te prodiet dominator israel. ℟. Et ipse erit. ℣. Gloria et honor patri etc. Reitere/tur ℟. Non auferetur sceptrum de iuda. In laudibus. Ad canticū. aña. Dīs deus germinabit iusticiam et laudem coram omnibus gentibus. Canticū esaye. lxij.

GAudens gaudebo in domino: exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Quia induit me vestimento salutis: et indumento iocunditatis circundedit me. Quasi spō sum decoratum corona: et quasi spō sam ornatam monilibus suis. Sicut enim terra profert germen suū: et sicut ortus semen suus germinat. Sic dominꝰ deus germinabit: iusticiam et laudem coram omnibus gentibus. Propter syon non tacebo: et propter hierusalem nō quiescam. Donec egrediatur sicut splendor iustus eius: et saluator eius vt facula accendatur. Et videbunt gentes iustum tuum: et cuncti reges inclitum tuū. Et vocabitur tibi nomen nouū: quod os domini nominauit. Et eris corona glorie in manu domini: et diadema regni in manu dei tui. Non vocaberis vltra derelicta: et terra tua non vocabit amplius desolata. Sed vocaberis voluntas mea in ea: et terra tua inhabitabitur. Habitabit enim iuuenis cum virgine: et inhabitabunt in te filij tui. Sicut enim gaudet sponsus super sponsam suam: sic gaudebit dominus deus tuus super te. Super muros tuos hierusalē constitui custodes: tota die et tota nocte imperpetuū non tacebunt. Qui reminiscimini dñm ne taceatis: et ne detis silentiū donec stabiliat: et donec ponat hierusalem laudem in terra. ℟. Dominus deus germinabit. Gloria et honor patri et ce. ℟. Dominus deus germinabit. Matutinarium. Deus dominꝰ. ℟. et illuxit nobis. ℣. Cōstituite diem solēnem in condensis vsq; ad cornu altaris. ℟. Et illuxit nobis. ℣. Gloria et honor patri. ℟. Et illuxit nobis. Lauda. Laudate dominū. folio vij. Prophetia. Hec dicit dominꝰ: vade ingredere. Quere folio ix. Hymnus. Ecce saluator omniū. folio x. Capitula.

OOminator desiderabilis domine ieſu christe: quasi ignis conflans: ab scoriis peccaminū nos absterge: et quasi aurum purum argē/

tumq3 purgatum nos effice: tuoq3 inſpiramine adquerendū te iugiter coꝛda noſtra ſuccende. Ut ad te arꝺenter noſtra deſideria anꝫelent: tibiq3 coniūgi tota abilitate feſtinēt. Pater noſter ⁊ ce. A malo nos libera ⁊ in tuo timoꝛe: opere bono nos confirma trinitas deus noſter: qui es benedictus et viuis et omnia regis in ſecula ſeculoꝛum. ℟. Amen. Dñs ſit ſemper vobiſcū. ℟. Et cum. Lauda. Deus manifeſte veniet. folio .v Oꝶo. Deus qui tubā. Quere infra in ſecunda colūna. Ad veſperos. Lauda. A ſolis oꝛtu. aña. Veniet dominus. Lauda. Dexteram tua n. fol' iiij.

MAne nobiſcum (Hymnus. Domine: noctem obſcuram remoue: omne delictuꝫ ablue: pie medelam tribue. Quē iam veniſſe credimus: redire item nouimus: ſceptrumq3 tuuꝫ inclitum: tuo defende clipeo. Vita ſalus ⁊ veritas: chriſte rogantes adiuua: hymnū ſonantes iubilo: zelum vincam⁹ lubꝛicū. Deo patri ſit gloꝛia. Supplicatio. Oꝛemus redemptoꝛem mundi dñm noſtruꝫ ieſum chriſtum: cum omni ſupplicatione rogemus: vt nos gratia aduentus ſui propici⁹ iuſtificare dignetur. ℟. Preſta eterne omnipotens deus. Dicat preſbyter. Kyrieleyſon. ℟. Xp̄e.kyrie. Capitula. DOmine ieſu chriſte qui aſſumpto hoie hoim ſuſceptoꝛ effect⁹ in lucem gentium datus es: aperi oculos coꝛdiuꝫ in te credentiū populoꝛū. Atq3 abſtrahe miſericoꝛs de concluſione religatoſ adhuc: vinculis diffidentiē. Et quos i domo carceris detineri conſpicis in tenebꝛis ignorantie: tue queſum⁹ ſcientie irradies ſplendoꝛe. Pater noſter. Et ne nos. A malo nos libera. fol' .vj Humiliate vos benedictioni. Dñs ſit ſemper vobiſcū. ℟. Et cū. Bño.

AUdio aduentus ſui nos chriſtus letificet: ⁊ coꝛda noſtra diuinitatis ſue gratia ſemp illumiet. ℟. Amen. Deſideria noſtra preſentie ſue exhibitiōe gratificet: ⁊ deuotionem noſtram propicius acceptet. ℟. Amen, Ut accenſione ſui a moꝛtis: ita coꝛ noſtruꝫ ſemper effeꝛueat: vt veniente illo ad iudicium: pro meritis non tabeſcat. ℟. Amē Per miam ipſius dei noſtri qui ⁊c. Lauda. Deus manifeſte veniet. Quere folio .v Oꝶo. Deus qui tubam in ſyon. Quere in eadem columna.

¶Sexta feria in aduentu domini. Ad matutinū. aña. In te confidit anima mea: et in vmbꝛa alarum tuarum ſperabo donec tranſeat iniquitas. Pſalmus. lvj. MIſerere mei deus miſerere mei: quoniā confidit in te ⁊ce. Oꝛatio. Deus dei filius cuius ineternū permanet nomen. Quere fo j. aña. j. Ecce dominus tuba canet i ſyon. ℣. Et veniet in turbine auſtri. ipſe dominus omnipotens protegat nos. ℣. Fidelis dominus in verbis ſuis: ⁊ ſanctus in omnibus operibus ſuis. ℣. Et veniet in turbine auſtri. ℣. Gloria et bono: patri ⁊ filio ⁊ ce. ℣. Ipſe dñs.

DEus qui tubam in ſyon continens: ſaluare venisti in auſtri turbine peccatoꝛes: dum alios teꝛꝛoꝛe ſignoꝛum: alios predicationis gratia exiſtas ad credd̄ū: protege nos ab omni aduerſitate tētationū. Ut tuba verbi tui ſit ſemp ſaluatio anime et coꝛpoꝛis noſtri. ℟. Amen. Per miam tuam de⁹ noſter ⁊ ce. Dicat preſbyter. Dñs ſit ſemper vobiſcum. ℟. Et cum ſpū tuo.

Añ. ij. Congregauit dominus dispersionē populi sui in misericordia. p̄. Et videbitur claritas eius in nube: sicut temporibus moysi. p̄. Et manifestabitur quēadmodum salomonis regis. ℣. Et dominabitur a mari vsq; ad mare: ⁊ a flumine vsq; ad propagines eius. p̄. Et videbitur claritas eius. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊c. p̄. Et manifestabitur quēadmodum salomonis regis.

Congrega domine Oratio. dispersionem populi tui in misericordia: quez olim redempturus mundū in virtute brachij tui liberasti. et ideo ab hijs quos redemisti: magno opere inuocaris. Ut qui infirmari pro nobis dignat⁹ es vt homo: diuinitatis tue homines digneris premunire presidio. ℟. Amen. Per miam tuam deus noster ⁊ ce. Añ. iij. Letabitur deserta ⁊ inuia et exultabit solitudo. p̄. Et florebit: sicut lilium germinans germinauit. ℣. Gaudebūt campi et ligna cedri et libani illic quas plantauit: illic passeres nidificabunt. p̄. Et florebit sicut lilium. ℣. Gloria et honor patri ⁊ ce. p̄. Et florebit sicut lilium. Oratio.

Venisse te dominū in syon cū laude et leticia: oīs catholica preconatur ecclesia. Et ideo petimus: vt qui aduentum tuuz gloriosum in populis nunciamus: a nostris facinoribus te expiante purgemur. ℟. Amen. Per miam tuā deus noster. Dicat presbyter. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. ℟. Expectent dominus: vt misereatur nobis. p̄. q̄a deus iudicij domin⁹ est. beati omnes qui expectant eum. ℣. Non secundum visionē oculorum iudicabit: neq; secundum auditum aurium arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes. p̄. Quia deus iudicij dominus est. ℣. Gloria et honor patri. Reiteretur ℟. Expectatur dñs. In laudib⁹. Ad canticū. añ. Directa facta est via pioꝝ et p̄paratū est iter sctōꝝ. Canti.

Ecce ciuitas virtus ⁊ saluatio nostra: pone murū ⁊ circa murum munitionem muri. Post sceptrū viri aperite portas: intret plebs custodiens iusticiaz participes qui sunt veritatis custodientes pacem. Quoniaz in te sperauerunt domine vsq; ineternū: deus magnus et eternus. Quomodo humiliasti ⁊ deduxisti eos: qui comorabantur in altissimis. Ciuitates firmissimas deijcies: et deduces eas vsq; ad humū et conculcabunt eas pedes mansuetoruz et humiliū. Directa facta est via piorum: et preparatum est iter sanctorum. Tie enim domini iudicium. sperauimus in nomine eius et in memoria: quā concupiuit anima mea. p̄. Directa facta est via piorum Gloria et honor patri et filio ⁊c. p̄. Et preparatum est iter sanctoruz. Matutinerium. Illumina domine vultum tuuz super nos. p̄. Et miserere nobis. ℣. Ut cognoscamus in terra ī omnibus gentibus salutare tuum. p̄. Illumina domine. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊c. p̄. Et miserere nobis. Lauda. Laudate dominū de celis. Quere folio iij. p̄s. cxlviij. Prophetia. Hec dicit dominus vade ingredere. folio ix. Hymnus. Mane nobiscum domine. Quere fol' xj. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dñm nr̄m. Quere folio .j Capitula.

Deus qui manifeste ad iudiciuz venturus esse crederis: manifestam potentiā in nobis ostende tue saluationis. Ut qui terribilis sustineris: mitissimus cum veneris sentiaris. Pater noster qui es in celis.

A molo nos libera et in tuo timore
Quere. fol' .vj Humiliate vos be
nedictioni. Dicat presbyter. Dñs
sit semper vobiscum. ℟. Et cum spi
ritu tuo. Lauda. Deus manifeste veniet
deus noster et non silebit. vt supra. Oro
Deus qui tubam in syon continēs:
saluare venisti. Require. fol' xj.
¶ In tercio dñico de aduentu dñi.
Ad vesperos. Lauda. A solis ortu vs
q3 ad occasum. cum sua oratione. De9
cuius nomen est benedictus. fol' .j
Sono. Alleluya. qui reminiscimini domi
nū: ne taceatis t ne detis silentium: donec
stabiliat t ponat hierusalē. ℣. Laudem ī ter
ra. ℟. Alleluya sicut terra que producit flo
res suos: et sicut ortus semen suum germinat
ita dñs germinabit iusticiam. ℣. Laudem.
Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cū
spū tuo. Alia. Super montē excelsum ascē
de: qui euangelizas syon. dic ciuitatibus iu
da. ℣. Ecce de9 noster in fortitudine veniet ℟
Deus deorum dominus locutus est t voca
uit terram. ℣. Ecce deus noster. ℟. Gloria
et honor patri t ce. ℣. Ecce deus nr veniet.
Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cū
Lauda. Saluos nos faciat dextera tua al
leluya. ℣. Et exaudi nos domine de9 noster
alla alla. ℟. Ut confiteamur nomini tuo et
gloriemur in laude tua. ℣. Exaudi nos. ℟.
Gloria t honor patri. ℣. Exaudi nos dñe.
Hymn9. Christi caterua clamitet.
Supplicatio. Oremus redemptorem
mundi dñm nostrum. Require folio .j

Super montem Capitula.
Excelsum aduentus tui gaudia
euangelizantes ascendimus: dum ī
altitudine tua christe dei filius fun
dasti. ea que vera sunt de te credim9
et fatemur. Quesum9 ergo: vt q̄ ad
faciendum iudicium expectaris an
te iudiciū; nos expies a criminibus
nostris. Pater noster. Liberati a malo
confirmati t cc. folio j. Benedictio.

Dominus ihesus christus qui ad
uentu suo: subuenire dignatus
est mundo: animas nostras corpo
raq3 purificet a delicto. ℟. Amen.
Det nobis legis sue precepta virtu
te spiritus attendere: vt possimus ad
uentum eius amabiliter prestolare.
℟. Amē. Sicq3 ab omni reatu im
munes efficiat: vt aduētus eius nō
reprobandos expellat: sed redemp
tos atq3 glorificandos assumat. ℟.
Amen. Per miam t ce. Lauda
Letabimur in salutari tuo alla: t in nomine
domini dei nostri magnificabimur alla. ipsi
obligati sunt et ceciderunt. ℣. Nos vero re
surreximus t erecti sumus alla alla. ℟. Im
pleat dominus omnes peticiones nostras:
nunc cognoui quoniā saluū faciet dominus
christum suum. ℣. Nos vero resurreximus.
℟. Gloria t honor patri t ce. ℣. alla alla.
Oratio. Deuisse nomen tuū de lon
giquo. Require infra in matutinis
Ad matutinū. Hymn9. Eterne re
rum conditor. Quere fo .ij Oro.

Post gallorum cantorum noctis
quietem excluſaq3: tibi domine
matura nos parturit dies. et galli
cōcrepātibus alis: ore preconio ma
tutinū iubilat hymnū: tibi domine
aues celi laudes emittunt. tuo iussu
discussas tenebras sol radiās infert
mundo. Tua sunt ista miracula om
nipotens pater. nos tantūmodo vo
ta ditamus: offerētes sancto nomi
ni tuo hec sacrificia matutina Ut a
peccatis preteritis absoluti: de pre
senti tribulatione mereamur absol
ui. ℟. Amen. Per miam tuam de9
noster qui es benedict9 t viuis tc.
Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū.

℟. Et cum spiritu tuo. Ana .j. Domini est salus et super populum tuum benedictio tua. ℘s. iij. Ana. ij. Incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi. Psalm⁹. l. Ana. iij. In umbra alarum tuarum sperabimus donec transeat iniquitas. ℘s. lvj. Oratio. Eternū te auctorem ⁊ cōditorem. Quere fol .ij Ana. Ecce nomē domini venit de lōginquo: et lingua eius quasi ignis ardēs. ℘. Et spiritus eius sicut torrens inundans. ℣. Aduocauit celos sursum et terram: discernere populum suum. ℘ Et spiritus eius. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio ⁊ cc. ℘. Et spiritus eius. Oratio.

VEnisse nomen tuum de longinquo ꝯdite a te creature tue letantur: et ideo fac nos vt que aduentu incarnationis tue suscepimus: a spinis peccatorum ardentis lingue tue spū expiemur. ℟. Amen. Ana. De syon exiet lex ⁊ verbum domini de hierusalem. ℘. Judicabit gentes ⁊ arguet populos multos vsq; in nouissimū. ℣. Excelsus super omnes gentes dominus ⁊ super celos gloria eius. ℘. Judicabit gentes. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊c. ℘. Judicabit. Oratio.

VExtua verbum deus pater de syon egrediens non iudicet: sed protegat populos sibimet confitentes. Nec arguat de peccato: quos incarnatōnis sue venit liberare mysterium. Vt qui in electis agnoscitur glorioſus: in peccatoribus clemēs semp inueniatur et pius. ℟. Amē. Ana. Querite dominum omnes mansueti terre. Querite iustum querite mansuetum: et inuenietis eum. ℣. Querite dominū et confortamini: querite faciem eius semper. ℘ Querite iustum. ℣. Gloria ⁊ honor patri et filio. ℘. Et inuenietis eum. Oratio.

IRequirentes te domine exaudi propicius: et ab incuruantibus angustijs deffende precatus. Vt ecclesie tue te per omnes gentes magnificent. Exaltent nomen tuū vnitatis vinculo. discant a te quoq; vt illuminētur: et attendant: ⁊ precep torum tuorum tenacitate vultu cōsciencie nullatenus erubescant. ℟. Amen. ℟. Suscitabit dominus regem et israel fortissimū in throno honoris sedentem in sempiternum. ℘. Replebitur quasi phison sciētia: velut eufrates intellectu ipse multiplicabit iordanem in tempore messis. ℣. Ecce dies venit dicit dominus: et suscitabo dauid germen iustum: et regnabit rex ⁊ sapiēs erit. ℘. Replebitur quasi phison sciētia. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio et spiritui sancto. Reiteretur ℟m. Suscitabit dominꝰ regē et israel fortissimū i throno ⁊cc.

OEus pater omni potens qui nobis filium tuum suscitasti in regem: quo apparente mūdo ecclesie tue: vt phison sciētia mundatur: et velut eufrates fecundatur intellectu charismatum. Da nobis in te habere scientie lumen et virtutum omnē plenitudinem. Vt duz scientie dona perquirimus: iterum ad te qui es fons scientie veniamus. ℟ Amen. In laudibus. aña Deus a libano veniet: et sanctus ad montē opauco. texit celos virtus eius ⁊ laudis eius plena est terra. Canticū abacbuc. ca. iij.

OOmine audiui auditum tuū et timui: domine cōsideraui opera tua et expaui. In medio duū animalium cognoscēris: duz appropinquauerint anni: innotescēris: dū aduenerit tempus: ostenderis. Cum cōturbata fuerit anima mea in ira: misericordia tua memor aberī mei. Deus a libano veniet: et sanctus a mōte opauco ⁊ condenso. Operuit

celos virtus eius: ⁊ laude eius ple/
na est terra: ⁊ fulgor illius quasi lu/
men erit. Cornua in manibus eius
sunt: illi confirmata est virtus glo/
rie eius: et posuit claritatem firmā
Ante faciem suam ibit verbum et
exiuit in campos. pedes eius stete/
runt: et cōmota est terra. Aspersit
⁊ fluxerunt gentes: dissoluti sūt mō
tes vehementer. Defluxerunt col/
les eternales: itinera secularia ei⁹ p̄
laboribus. Viderunt te tabernacu
la ethiopum: et expauescent taber/
nacula terre madian. Nunquid in
fluminibus ira tua domine: aut ma
ri impetus tuus? Qui ascendit sup̄
equos tuos: ⁊ equitatus tuus sani/
tas. Intendens extendens arcū su
per sceptra dicit dominus: flumini/
bus scindetur terra. Videbunt gē/
tes ⁊ dolebunt populi: aspergens a
quas contradictionis. Dedit abis/
sus vocem suam: ab altitudine fan/
tasie sue: sol ⁊ luna steterunt in ordi
ne suo. In lumine splendoris iacu/
la tua ibunt: i luce coruscationis ar
matura tua. Indignatione tua ex/
terminabis terraz: et in furore tuo
duces gentes. Existi in salutez ple
bis tue: vt saluos facies electos tu/
os. Misisti in capita inimicorum
mortez: resuscitasti vincula vsqz ad
bellum. Precidisti in pauore capi/
ta potentium mouebūtur in ea gen
tes: ⁊ aperiēt ora sua edens pauper
in absconso. Misisti in mari equos
tuos: turbātes aquas multas. Cu
stodiuit me: et expauit venter meus
a voce deprecationis labiorum meo
rum. Et itroiuit timor i ossa mea:
et desuper turbata est virtus mea.
Requiescam in die tribulationis: ⁊
ascendam a tabernacula trāsmigra
tionis mee. Quoniā ficus non afe/
ret fructus: et nō erunt nascentia in
vineis. Mentietur opus oliue: ⁊ cā
pi non prestabunt cibos. Deficient
ab esca oues: et nō erūt ad presepia
boues. Ego autem in domino glo/
riabor: gaudebo i deo salutari meo.
Dominus virtus mea: statuet pe/
des meos in cōsūmatione. Super
excelsa imponet me: vincam i clari
tate eius. p̄. Et laudis ei⁹ plena est terra.
Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ ce. p̄.
Et laudis ei⁹ plena est terra. Ad benedi/
ctus. añ̄a. Benedictus es deus et benedi
ctum nomen glorie tue. Canticum triū
puerorum. Benedictus es domi/
ne deus patrum nostrorum. Requi
re retro in primo dñico de aduentu
dñi. folio iij. Sono. Alleluya. qui re
miniscimini dominū: ne taceatis ⁊ ne detis
silentium: donec stabiliat ⁊ ponat hierusalē.
p̄. Laudem in terra. ℣. Alleluya sicut ter/
ra que producit flores suos: et sicut ortus se/
men suum germinat: ita dominus germina/
bit iusticiam. p̄. Laudem in terra. Lauda
Laudate dñm de celis alla. laudate eum in
excelsis alla. p̄s. cxlviij. Prophetia.
Lectio libri ezechielis prophete. ca
pitulo. xxxiiij. ℟. Deo gratias

Hec dicit domin⁹: saluabo gre/
gem meum et non erit vltra in
rapinam: et iudicabo inter pecus. ⁊
faciam cum eis pactū pacis. Et ces
sare faciam bestias pessimas de ter/
ra. Et qui habitant in deserto: secu/
ri dormient in saltibus. Et ponā in
circūitu collis mei benedictionem:
et deducam imbrem in tēpore suo.
et pluuie benedictionis erunt. Et
dabit lignū agri fructum suū: ⁊ ter/
ra dabit germen suum: et erūt i ter/

ra sua absq; pauore ⁊ sciēt quia ego sum dominus: cum contriuero catenas iugi eorum: et eruero eos de manu imperantiū sibi. Et nō erunt vltra in rapinam gentibus: nec bestie terre deuorabunt eos. Sed habitabunt confidenter absq; vllo terrore. Et suscitabo eis germē nominatum: ⁊ non erunt vltra imminuti fame in terra. Nec portabūt vltra obprobrium gentiuz. et scient: quia ego sum dominus eorum. Ero cuz eis: ⁊ ipsi populus meus domus israel ait dn̄s. Vos autē greges mei: pascue mee omnes estis: et ego dominus de⁹ vester. ℟. Amen. Hymnus. Cunctorum rex omp̄s. Quere folio iiij. Supplicatio. Oremus redemptorem mūdi dn̄m nostrum. Quere

Aduentus Capitula. (fo. .j tui gloria deuotione promptissima prestolantes: rogamus atq; exposcimus: vt presentie tue luce tenebras nostras irradies: q̄liter nūc ad perfectuz nos vsq; quaq; sanctificans: tuis postmodum muneribus dignos efficias. Pater noster totū. Liberati a molo. Quere fo j. Lauda. Letabimur in salutari tuo alleluya. Benedictio. Domin⁹ iesus christus. folio xij. Exeunte vespera. Lauda. A solis ortuz vsq ad occasum. Require fo .j Sono. Qui reminiscimini dn̄m. Require fo xij. Aña. Ponet dominus in terra iudicium. p̄. Et legem eius insule expectabunt. ℣. Et erit firmamentum ī terram ipsorum et primicias omnis laboris eorum. p̄. Et legem eius. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio ⁊c. p̄. Et legem eius. Lauda. Saluos nos fac domine de⁹ noster alleluya: vt confiteamur nomini sancto tuo alleluya. p̄ Et gloriemur in laude tua alleluya all'a. ℣. Memento nostri domine ī beneplacito populi tui. visita nos ī salutari tuo. p̄. Et gloriemur in laude tua. ℣. Gloria et honor patri ⁊ ce. Et gloriemur ī laude tua. Hymn⁹ Christi caterua clamitet. folio .j Capitula. Deus cui⁹ eternitas tēpora. Benedictio. Christus dominus qui per suscepte mysteriū. fo .v Lauda. Propter miserias inopum all'a: et gemitū pauperum all'a. p̄. Nunc exurgaz dicit dominus all'a all'a. ℣. Et eloquia domini eloquia casta: argentū igne examinatuz terre: purgatum septuplum. p̄. Nunc exurgam. ℣. Gloria et honor patri ⁊c. p̄. Nunc exurgam. Oratio. Venisse nomē tuū de lōginquo cōdita. Require. folio .xiij ¶ Secunda feria. tercie hebdomade. Ad matutinū. Aña. Domine quid multiplicati sunt. p̄s. iij. Oratio.

Multiplicati sunt domine q̄ tribulant nos: sed tu multus es ī misericordia qui eruas. in nullo enī formidamur ab iminenti pressura si tantū tua muniamur omp̄s gratia. ℟. Amen. Aña. Ego locutus sum dicit dominus ⁊ vocaui eum. adducam illum ⁊ dirigam vias eius. ℣. Et ponam in mari manū eius: et fluminibus dexteram eius. p̄. Et vocaui eum. ℣. Gloria et honor patri ⁊ ce. (p̄. Et vocaui eum. Oratio.

Deus pater qui viam vnigeniti filij tui dirigens: participem eum nostre mortalitatis esse voluisti: fac nos esse participes regni sui. Ut q̄ locutus vocasti eum: vt redemptor ades hominibus: parcens cum illo ostendaris nobis gaudēs. ℟. Amē Per miam tuam deus noster ⁊ ce. Dicat presbyter. Dn̄s sit semp̄ vobiscum. ℟. Et cum spū tuo. Aña. ij. Dabo in syon salutem: et in hierusalem gloriam meam. ℣. Deus deorum dominus lo

cutus est ⁊ vocauit terram. ꝑ. Dabo in syon ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Et in ihrlm.

Ecce dominus deus (Oratio. noster: satis pulcri sunt pedes euangelizantiũ pacem: ⁊ annũciantium bona: fac nos ergo vt calciati pedes nostri in preparatione euangelij pacis: de peracto cursu gaudia percipere consũmate virtutis. Ut christum tuũ quem os nostrum plena fide adnũciat: vita nostra in efficientia operis nõ cõtempnat. Sed ãnua deuotione incarnationis eius festa celebrãtes: vota nostra illi persoluamus sine fine felices. ℟. Amẽ Per miam tuam deus noster ⁊ ce. Aña.iij. In semita iudiciorum tuorũ domine sustinuimus nomen tuuz. ꝑ. Et memoria letantium in desideriũ anime. ℣. Quia tu domine suauis et mitis ⁊ multe misericordie omnibus inuocantibus te. ꝑ. Et memoria. ℣. Gloria et honor patri et filio ⁊ ce. ꝑ. Et memoria gentium. Oratio.

Mandata iudiciorum tuorũ domine expectamus: te poscẽtes vt qui nos iam eduxisti in lucem per fidem: iusticia facias nos tibi placabiles de bonorum operum dignitate. Ut incarnata iusticia que nos visitauit in tenebris: ad iudicium veniens liberet a tormẽtis. ℟. Amẽ. Per miam tuam deus noster ⁊ ce. ℟. Disrumpam vincula populi mei dicit dominus: ⁊ disperdam omnia mala que induxi super illos. ꝑ. Et auferam vniuersum dolorem a facie terre: et a ciuitate ista. ℣. Ecce ego congregabo eos de vniuersis terris ⁊ feriam cum eis pactum semper. et non desinam eis benefacere dicit dominus. ꝑ. Et auferam vniuersum dolorez. ℣. Gloria et honor patri ⁊ce. Reiteretur ℟. Disrumpam vincula populi mei dicit dominus

¶ In laudibus. Canticum. ⁊ matutinariũ. ⁊ lauda. et hymnus. vt i secunda feria prime hebdomade de aduentu. ⁊ capitula. ⁊ prophetia et lauda. finalẽ vt in secunda dñica de aduentu. videlz in matutinis. folio xj. Oratio. Gaudebunt campi vtiqz aduentus tui. Quere infra. Et sic debes dicere per totam septimanam in diebus ferijs. ¶ Feria.iiij. Ad matutinũ. Aña. Laua me domine ab iniusticia mea et a peccatis meis munda cor meum. Psalmus.l. Miserere mei deus secundum ⁊ cectera. Gloria et honor patri et filio ⁊ ce. Oro. Deus dei filius: cui⁹ ineternũ permanet nomẽ ⁊c. Require folio j. Aña.j. Gaudebunt campi et omnia que in eis sunt. ꝑ. Tunc exultabunt omnia ligna siluarum ante faciem domini qm̃ veniet. ℣. Letentur celi et exultet terra: commoueatur mare ⁊ plenitudo eius orbis terrarum ⁊ vniuersi qui habitant in eo. ꝑ. Tunc exultabunt ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Tunc. Oro.

Gaudent campi vtiqz aduẽtus tui iocunditate perfusi: ⁊ ideo q̃sumus: vt qui insensibilia aduentus tui gaudia in te viuentia cõprobas: sensibiles nos in aduẽtu tui iudicij coronandos atollas. ℟. Amẽ Per miam tuam deus noster ⁊ ce. Aña.ij. Addiciet dominus manũ suaz ad possidendum residuum populi sui: et veniet ab insulis maris. ꝑ. Et congregabit populos profugos israel: ⁊ dispersos iuda colliget. ℣. Et erit firmamentũ in terra. in summis montiũ superextolletur super libanũ fluctus eius: et florebunt de ciuitate sicut fenũ terre. ꝑ. Et congregabit populos. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Et congregabit. Oratio.

Adijce manuz tuam domine et posside residuuz populi tui: vt

incarnatione tua icredulis patesce/
te: nihil residuum sit quod vacuum
remaneat a mercede. Quo dum in
filios infidelitatis: incarnatõis tue
mysteriuz manifestas: in cozdibus
fideliuz desiderij tui vota placita ti/
bi semper efficias. ℟. Amen. Per
miam tuam deus noster ⁊ ce. Aña.
iij. In illa die de tenebris et caligine oculi
cecozum videbunt. addent mites in domino
letitiã. ℣. Et humiles pauperes in sancto
israel exultabunt. ℟. Et benedicentur in eo
omnes tribus terre: omnes gentes seruient
ei. ℣. Et humiles. ℟. Gloria et honoz pa/
triz ce. ℣. Et humiles pauperes. Oratio

OMnigenite dei filius qui de tene/
bris et caligine oculos cecoruz
videre fecisti: cum mũdo per susce/p
te incarnationis mysteriũ claruisti:
dignare gratia diuinitatis tue illu/
strare archana pectoris nostri. Ut
qui aduẽtus tui gratia anhelamus:
diuinitatis tue munere consolemur
℟. Amen. Per miam tuam deus
noster ⁊ ce. ℟. Bethleem nõ est minima
in principibus iuda ex te prodiet rex. ℣. Cu/
ius regnum nõ corrumpetur. ℟. Et tu beth
leem eufrata nunquid parvula es in milibus
iuda: ex te enim egredietur rex. ℣. Cuius re/
gnum. ℟. Gloria et honoz patri. Reite/
retur ℟. Bethleem non est minima in.
¶ In laudibus. aña. Canticũ ⁊ oia
alia que secuntur: dicantur vsqz in fi
nem matutini: vt i ferria. iiij. j. heb/
domade. fol' vi. Excepta prophe
tia. Hec dicit domin': saluabo gre
gem meuz. Quere folio xiiij. Ad
vesperos omia dicantur vt in vespe
ris de. iiij. feria. j. hebdomade de ad
uentu domini. Require folio x.
¶ Feria. vj. Ad matutinũ. aña. In
te cõfidit aia mea: ⁊ in vmbra alarum tuarũ
sperãbo donec transeat iniquitas. ℣. Ivj.
Oratio. O eus dei filius. Quere
folio j. Aña. j. Ecce ego mittam ad gẽ/
tes et ad insulas dicit dominus: longe ad
eos qui nõ audierunt de me. ℣. Et videbũt
gloriam meam. ℟. Audite hec omnes gen/
tes auribus percipite qui habitatis orbem
℣. Et videbunt. ℟. Gloria ⁊ honoz patri.
℣. Et videbunt gloriam meã. Oratio.

QUam pulcri sunt domine sup
montes pedes eu angelizantiũ
pacem: presta ergo nobis: vt per te
predicãtes salutem: in te habeam?
saluationẽ. Quo aduentus tui pre/
dicantes insignia donoruz tuoruz:
in nos redundet gratia copiosa. ℟.
Amen. Per miam tuam de? noster
Aña. ij. Ecce deus excelsus in fortitudi/
ne sua veniet: nullus ei similis. ℣. Quis po
terit scrutari vias eius: cuncta considerans
nomen eius supra terminos terre. ℟. Qui
ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas
super pẽnas ventoruz. ℣. Quis poterit. ℟
Gloria ⁊ honoz patri ce. ℣. Quis poterit.

QUis poterit deus Oratio.
dei filius scrutari vias tuas:
vel quibus additibus nasciturus ad
virginem veneris: vel quibus semi
tis ad superna regressus es. Et ideo
quia tu solus cuncta cõsiderans es:
cuius nomen supra terre terminos
permanet: da nobis illa de te sem/
per considerare et dicere que culpe
careant lege. Ut qui excelsus in for
titudine veniens humilia respicis:
dignos facias nos munerib? tuis.
℟. Amen. Per miam tuam de? no
ster qui es benedictus ⁊ viuis ⁊ oia
regis in scla seculoruz. Amẽ. aña. iij
Ego ihesus mitto angelum meum testifica
re hominibus. ℣. Ecce vemo cito ⁊ merces
mea mecuz est: sanare langoz̃es populi mei.

℣. Audi populus meus et loquar israel. testificabor tibi israel ñ me audieris. ℟. Ecce venio cito. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio ⁊ ce. ℟. Ecce venio cito. Oratio.

DEus omnipotens qui angelū tuū āte aduentū redemptoris misisti: qui testificaret hominibus: ⁊ viam salutis: et plenitudinē sanitatis. Da familie tue: vt annūciationē aduentus tui: in celesti gaudio hilarescat. Et quia merces tua tecū ad iudicium veniet: pietas tua consueta tunc nobis occurrat in munere: que nostrum solita est semper remouere langorem. ℟. Amen. Per miam tuam deus noster. ⁊ ce. ℟. Paratus esto israel in aduentu domini dei tui: quia ecce ipse formās mōtes. ℟. Et creans spiritus: et annūcians in hominib⁹ christum suum. ℣. Ecce dominus deus vester: prudentia sua extendit celos: et in sapientia sua preparat orbem. ipse est enim deus formans terram. ℟. Et creans spūs. ℣. Gloria et honor patri. Reiteretur ℟. Paratus esto israel. Omia alia dicantur vsqꝫ in finē matutini: vt in sexta feria prime hebdomade. folio viij. Excepta prophetia. Hec dicit dominus saluabo. folio xiiij. Oratio.

DEus pater qui filium tuū missurus ad terras: legatos tuos voces vtiqꝫ predicantiū ad gentes destinasti: vel ad insulas que incarnationē eius predicantes: longe ad eos qui nō audierunt verbi tui fidē predicando porrigerent. Da nobis vt te audientes: a vicijs respicere: credentes te superna promereri hereditatem. Ut xp̄m tuum sermonibus predicātes: operibus nō efficiamur ante tue glorie maiestatē dānabiles. ℟. Amen. Per misericordiam tuam deus noster ⁊c. Dicat presbyter. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. In noīe dñi nr̄i iesu xp̄i ꝑficiam⁹ cū pace. ℟. Deo.

¶ In.iiij.dñico de aduentu domini. Ad vesperos. Lauda. A solis ortu vsqꝫ ad occasum. Oratio. Deus cuius nomen est benedictum. Require folio .j Sono. Deus deorum dominus locutus est: vocauit terram ex syon. ℟. Species decoris eius alleluya. ℣. Deus manifeste veniet deus noster et nō silebit. ℟. Species decoris. Aña. Alleluya annūciate deum in vniuersa terra. ℟. Exultet et laudet habitatio syon. ℟. Quia ī medio ei⁹ veniet sanctus israel. ℟. Et exultet. Gloria et honor patri. ℟. Quia in medio. Lauda. Cognoscamus in terra viam tuam domine alleluya. In omnibus gentibus salutare tuū alla alla. ℣. Deus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis. illuminet vultum suum sup nos et misereatur nobis. ℟. In omibus gentib⁹ ℣. Gloria et honor patri. ℟. In omnibus gentibus. Hymnus. Christi caterua clamitet. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. Require folio .j Kyrieleyson. Xp̄e leyson. kyriel'.

ILlumina domine Capitula. vultū tuū sup nos: et benedictionem tuam vbertim nostris infunde pectoribus. Quo corda nostra lucis tue hilaritate perfusa: tuaꝫ ī terris valeat recognoscere viā. Et omnibus singulari gētibus fidei sacre letentur noticia. Pater noster. Et. Liberati a malo confirmati semper ī bono: tibi seruire mereamur deo ac domino nostro. pone domine finez peccatis nostris. da gaudium tribulatis: prebe redemptionē captiuis: sanitatem infirmis: requiemqꝫ defunctis: concede pacem ⁊ securitatem in omnibus diebus nostris. frange audaciam inimi

corum nostrorum: exaudi deus orationē ser
uorum tuorum omniū fidelium cristianorum
in hoc die et in omni tempore. Per dñm no
strum ihesum christum filium tuum: qui tecum
viuit et regnat in vnitate spiritus sancti de⁹
Per omnia semper secula seculorum. ℟.
Amen. Dicat presbyter. Humiliate
vos ad benedictionem Dñs sit sem
per vobiscū. ℟. Et cum. Bñdictio.
Vnicus filius dei qui genitus de
vtero patris: incarnari venit ex
vtero vginis: eluat nos ab omī cor
ruptione humane conditionis. ℟.
Amen. Atq; idem qui incōprehen
sibilis venit ad veritatē humani cor
poris: tollat a nobis imundiciā hu
mane corruptionis. ℟. Amen. Et
qui vita venit mortē perferre: tribu
at nobis nihil de mortis domnatio
ne sentire. ℟. Amen. Per miam ip
sius ⁊ ce. Lauda. Dominus in circuitu
populi sui est alleluya. ℣. Ex hoc nunc et vs
q; in eternū pax super israel alla alla. ℣. Be
nedictus qui venit in nomine domini: deus
dñs ⁊ illuxit nobis. ℣. Ex hoc nūc. ℣. Glo
ria ⁊ honor. ℣. Ex hoc nūc. Oratio dica
tur. Vnigenite filij⁹ dei patris. Re
quire in matutinis sequētibus. Ad
matutinos. hymnus. Eterne rerū
conditor. Require fol. .ij Oratio
Omine de⁹ pater omps inspi
rator precum: teq; inuocanti
um velox auditor: voci nostre ora
mus clementie tue aurē appone: et
nostrorum vincula peccaminū: po
tenti miseratione dissolue. Ac sicut
nos gallorum canoribus ad matuti
ni gratiam prouocas consurgere: ⁊
prophetali vaticinio in lucem gen
tium vnice redemptionis prenūci
as: ita nunc nauigantibus nobis in
tuitu superno adsiste: sic q̄s famula
tus nostri vota suscipias: vt ad lu
cem abundanti nos mia sublevan
do perducas. ℟. Amen. Per miaz
tuam deus noster. ⁊ ce. Aña super
ps. Gloria mea deus meus ⁊ exaltans ca
put meū. ps. iij. Aña. Tibi soli peccaui
miserere mei deus. ps. l. Aña. Miserere
mei deus miserere mei: quoniam in te confi
dit anima mea. Psalmi. lvj. Oratio.
Omine deus apud quē est fōs
vite: et in cuius lumine aspici
mus lumen: enutri in nos tue scien
tie splendorem. Ut sitientibus no
bis vitalem impartias potum: ⁊ ca
ligantiū animarū superno lumie re
stituas intellectum. ℟. Amē. Per
miam tuam ⁊ ce. aña. j. De insule ex
pectant dicit dominus. et brachium meum
sustinebunt ℣. Quia iudicium meū in lucem
populorum apparebit. ℣. Deus deorū do
minus locutus est et vocauit terram. ℣. Ex
hoc. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ ce. ℣.
Quia iudicium meum. Oratio.
Vnigenite filius dei patris: quē
insule expectant: et brachiū for
titudinis tue plebs acquisita susti
net: te q̄sumus ⁊ rogamus: vt nos
peccatores facias semper esse bea
tos. Ut cum aduētus tui apparue
rit gloria: nō confundamur viden
tes faciem tuā. ℟. Amen. Per mi
sericordiā tuā ⁊ ce. aña. ij. Timebunt
qui ab occidente sunt nomen dñi: ⁊ qui ab or
tu solis gloriam eius. ℣. Cum venerit quasi
fluuius violentus: quē spiritus domini eccl
rat. ℣. Et timebunt gentes nomen tuū do
mine et omnes reges terre gloriam tuam. ℣
Cum venerit. ℣. Gloria et honor patri. ℣.
Cum venerit quasi fluuius. Oratio.
Oriste dei filius: qui in mun
do per virginem natus natiui
tatis tue terrore: et regna concutis

⁊ reges admirari compellis: prebe nobis initium sapientie: quod est timor tuus. Ut in eo fructificemur: i eo etiam proficientes: fructum tibi pacatissimuz offeramus. Ut qui ad gentium vocationem quasi fluuius violētus accessisti: nasciturus i terris ad cōuersionē peccantiū: manifesta tue gratie dona ostēdas. Quo repulso terrore formidinis: casto te semper sequamur amore itime charitatis. ℟. Amen. Per misericordiam tuam deus noster qui es benedictus ⁊ viuis et omnia regis ⁊ ce. Aña. iij. Que prima fuerat: ecce veniet noua annūcians vobis anteq̄ oriatur: auditam vobis facim⁹. Laus domini in extremis terre. ℣. Orietur in diebus eius iusticia ⁊ abundantia pacis: donec extollatur luna ⁊ dominabit̄ a mari vsq̄z ad mare. ꝑ. Laus domini. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊c. ꝑ. Laus domini.

Noua et inaudita sūt domine: que propheticus sermo intonuit mūdo: qd̄ nouo virgīs partu: saluatio exorietur creaturarum. Cuius admirabile incarnationis mysteriuz: quia deuota cordiuz susceptione ecclesia suscipit letabunda: quesum⁹ vt in laudem eius ⁊ noua illi cantica deferat et accepta. Ut cuius laus ab extremis terre cōcinitur: eius voluntas in toto mundo a fidelibus impleatur. ℟. Amē. Per misericordiā tuā deus noster ⁊c. ℟. Dominus omnipotens suscitabit nobis ab oriente principem magnum: ⁊ vocabitur nomen eius redemptor omniū: et ipse saluū faciet populuz suum a peccatis eorum. ℣. Audite domus dauid dominus dabit vobis signū: ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium. ꝑ. Et vocabitur. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio. Reiteretur ℟. Dominus omp̄s suscitauit. Oratio.

Deus pater oīpotens qui ab oriente principem magnū exuscitas: da nobis: vt eius amplexu: quē ad redemptionē nostram misisti saluans populum suum a peccatis eorum: illius vtiq̄z principis qui sine alterius iusticie participatione est iustus: participes esse: te propicio mereamur. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster ⁊ ce. Dicat pb̄r. Dn̄s sit semper vobiscum. ℟. Et cū spiritu tuo. In laudibus. Ad canticū Aña. Descendant sicut ros verba mea: q̄a nomen domini inuocaui: deus fidelis i quo non est iniquitas iustus ⁊ sanctus dominus deus. Canticum. Atende celum loquar et audiat terra. Require fo ij. Ad benedictus. Aña. Benedicite dominū pusilli et magni in omnes qui expectatis aduentum ipsius. Psalmus. Benenedictus es domine deus patrū nostrorum. Require. folio iij. Sono Deus deorum dominus locutus est: vocauit terram ex sion. ꝑ. Species decoris eius alleluya. ℣. Deus manifeste veniet de⁹ noster et non silebit. ꝑ. Species decoris eius. Lauda. Laudate dominuz de celis alla. ℣. Laudate eū in excelsis alleluya. Psalmus. cxlviij. Lectio libri esaye prophete. capitulo. xlij. ℟. Deo grās

Cantate domino canticū nouū: laus eius i extremis terre. Qui descendistis in mare: ⁊ plenitudinē eius insule et habitatores earum. Subleuetur desertum et ciuitates eius: in domibus habitauit cedar: laudate habitatores petre de vertice montium clamabunt. Ponēt dominum gloriam: et laudem eius in insulis nunciarunt. Dominus sicut fortis egredietur: sicut vir pre-

liator suscitauit zelum. Uociferabit̃ ⁊ clamabit super inimicos suos con fortabitur. Tacui semper. silui. pa/ tiẽs fui sicut paries. loquar. dissipa bo. ⁊ obsoruebo simul. Desertos fa/ ciam montes ⁊ colles: ⁊ omne gra/ men earum exiccabo. Et ponaz flu mina in insulis: ⁊ stagnare faciam. Et deducam cecos in viã: quam ne sciunt: ⁊ in semitis quas ignoraue/ runt: ambulare eos faciã ℟. Amẽ. Hymnꝰ. Cunctoꝝ rex omp̃s. Sup plicatio. Oremus redemptorẽ mũdi. Re

Equire in folio .j Capitula. Excita potentiã tuaz: ⁊ veni ad liberanduz nos domine deꝰ. Ut qm̃ opprimimur turbinibꝰ tẽptationũ: v̄tutis tue auxilio subleuemur Nec preualeant nobis legiones hostiuz: cum tua maiestate tuemur. Ut sem per nobis opitulationez: ⁊ aduersa/ rijs inferas vltionẽ. Pater nr̃ Et ne nos. Liberati a malo. folio j. Lauda. Dominus in circũitu. Require folio xv. Bñdictio. Unicꝰ filiꝰ dei. folio xvj. Exeũte vespera. Lauda. A solis ortu. Sono. Deus deoruz. folio xiiij. Añа. Ascendit saluator dñs in montẽ syon liberare populum suuz israel. p̃. Et erit regnũ eiꝰ sem piternum. ℣. Omnes gẽtes plaudite mani bus: iubilate deo in voce exultationis. p̃. Et erit regnum. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Et erit regnum. Lauda. Oculi nostri ad dominũ deuz nostrũ alla. p̃. Donec misereatur nobis alla alla alla. ℣. Ad te leuamus oculos no/ stros: qui habitas in celis. p̃. Donec miserea tur. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Alla alla alla. Hymnꝰ. Xp̃i caterua clami. Sup/ plicatio. Oremus redemptorem mundi. folio j. Capitula. Deus cuius eter nitas. Benedictio. Christus domi nus. Require folio .j Lauda. Apud te propitiatio est alla. ⁊ propter legem tuam sustinui te dñe alleluya. p̃. Apud te est enim misericordia: ⁊ copiosa redemptio alleluya. alleluya. ℣. Fiant aures tue intendẽtes in vo cem deprecationis mee. p̃. Apud te est. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Apud te est. Oratio.

Unigenite filius dei patris: quẽ insule expectant: ⁊ brachiũ for/ titudinis tue plebs acquisita susti/ net: te quesumus ⁊ rogamꝰ: vt nos peccatores facias semper esse bea/ tos. Ut cum aduẽtus tui apparue/ rit gloria: non confundamur viden/ tes faciem tuam. Rñdeat chorus. Amen. Per misericordiam tuam. ¶ Feria. ij. iiij. hebdomade. Ad ma tutĩ. Añа. Dñe q̃d multiplicati. p̃s. iij. Oratio. folio v. vt in. ij. feria pri/ me hebdomade. Añ. j. Ecce dominꝰ ve niet de longe. p̃. Beati omnes qui expectant eum. ℣. Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. p̃. Beati omnes. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Beati om̃es.

De longe incarnationis Or̃o. tue aduentuz christe dei filius: beatorum numerositas prestolãdo: beatificata fore cognoscit̃: quesumꝰ vt expectatione secundi aduentus tui: ita beatificemur: vt piuz te in iu dicio sentiamus. ℟. Amen. Per mi sericordiam tuam. Añа. ij. Mortifi/ cate nunc membra vestra: que sunt super ter/ ram. quoniã cum christus apparuerit vita ve stra. p̃. Tunc ⁊ vos apparebitis cum ipso in gloria. ℣. Sit nomen domini benedictuz: ex hoc nunc ⁊ vsqz in seculuz. p̃. Tunc ⁊ vos. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Tunc ⁊ vos. Oratio.

Mortifica quesumus super ter/ ram mẽbra nostra ab omni con cupiscentia: vt cũ tu nostra apparue ris vita: appareamꝰ ⁊ nos tecũ trãs/ formati in gloriam sempiternã. ℟.

Amen. Per misericordiā tuaz. Añ.

Ego ante te ibo dicit domin⁹. ꝑ. Et gloriosos terre humiliabo. ℣. Deus deorū dominus locutus est ⁊ vocabit terrā. ꝑ. Et gloriosos. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et gloriosos.

Ingenite sūme pater: Oratio. per quem tempore natiuitatis dñice: iusticie opus pax vel securitas cōcludit̄ vniuerse terre: fac nos in secundo aduentu glorie sue pulcritudinē indiuidue maiestatis perpetim intueri. Ut ibidem perenniter coronati iubilū perpetuitatis persoluamus sine fine beati. ℟at. Amen. Per misericordiā ipsius. ℟. Credite saluatorem vestrum venientē cum gloria. ꝑ. Et vos estote parati suscipere regnum dei. ℣. Audite habitatores vrbis qui moramini in terris: cum eleuatum fuerit signum in montibus: ⁊ clangorē tube audieritis. ꝑ. Et vos estote. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret̄. ℟. Credite saluatorem. In laudib⁹ ad canticum. añ. Ecce enim deus. Canticuz. Domine deus omniū creator. Matutinarium. añ. ⁊ lauda. Require folio .x Prophetia. Cantate dño. folio xvi. Hymnus. Ecce saluator omniū. Supplicatio. Oremus redemptorem mūdi. Capitula. Memor esto domine. folio .x Lauda. Deus manifeste veniet. Require folio .v Oratio. Veniat super nos dñe. Require infra folio .xviij Ad vesperos dicat̄ vt in.ij.feria secunde hebdomade. Sequuntur alia ℟ia de quo supra. ℟. Montes filie syon ramos vestros extendite: germinate. ꝑ. Et fructū iocūditatis asserte populo meo isrl': quoniā veniet dies domini. ℣. Jubilate extrema terre. sonate mōtes laudationum saltus ⁊ omnia ligna regionis. ꝑ. Et fructū. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et fructum. Aliud. ℟. Ecce dominus veniet redemptor noster sanctus israel. ꝑ. Coronaz regni habens in capite suo. ℣. Attendite ad me populus meus ⁊ trib⁹ mea me audite. q̄a prope est dies domini. iustus meus: ⁊ egressus est saluator meus. ꝑ. Coronam regni ha. ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteretur. ℟ Ecce dominus. Aliud ℟. Audite audite me populus meus dicit dominus: ⁊ reges intendite. aurib⁹ percipite. ꝑ. Quia lex a me ꝓdijt appropinquans cito iusticia mea: ⁊ saluator meus adest: quem insule expectant. ℣. Attendite ad me populus meus ⁊ tribus mea audite. ꝑ. Quia lex a me. ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteretur ℟. Audite audite. ℟. Metuētes dominum sustinete misericordiam ipsius. ꝑ. Et ne recedatis ab illo: ne cadatis ⁊ non euacuabit̄ merces vestra. ℣. Qui timetis deū: credite illi: ⁊ in oblectatione illius veniet vobis misericordia. ꝑ. Et ne recedatis. ℣ Gloria ⁊ honor Reiteretur ℟. Metuentes dominum. ℟. Cognoscat plebs mea nomen meum illa die. qm̄ ecce ego qui loquor adero vobis dicit dñs. ꝑ. Quasi germen inter mōtes. annunciaus auditum pacis: nuncians bona: vt notum vobis faciam saluatorem mundi. ℣. Deus de sina venit: ⁊ de seir ort⁹ est. nobis apparuit de monte faraā. ꝑ. Quasi germē. ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteretur. ℟. Cognoscat plebs mea. ℟. Ecce domin⁹ deus noster egredietur ad nos ⁊ miserebitur nobis. ꝑ. Delens iniquitates nostras: ⁊ demerget in profundum maris omnia peccata nostra. ℣. Leuabit signum in nationibus procul. ⁊ sibilabit de finibus terre. ⁊ ecce festin⁹ velociter veniet. ꝑ. Delens. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteretur ℟. Ecce dominus de⁹. ℟. Quis est iste formosus: stola sua gradiens: in multitudinē fortitudinis sue. ꝑ. Ego qui loquor iusticiam ⁊ propugnator sum ad saluandum. ℣. Ego iesus mitto angelum meum testificare hominibus. ⁊ ecce venio cito. ꝑ. Ego qui loquor. ℣. Gloria ⁊ honor.

Reiteretur.℟. Quis est.℟. Quare tardas deus veni ⁊ libera populum tuum.℣. Te enim expectat ois israel.℟. Veni domine ⁊ noli tardare:relaxa facinora plebis tue.℣. Te enim.℟. Gloria ⁊ honor. Reiteretur.℟. Quare tardas.℟. Hierusalez letare in aduentu domini quoniã ipse venit tibi.℣. Et auferet a te luctus ⁊ anxietates: et induet te pulcritudine in aduẽtu suo.℟. Hierusalem dominus in medio tui fortis gaudebit super te in laude:⁊ exultabit in iubilatione.℣. Et auferet a te.℟. Gloria ⁊ honor. Reiteretur.℟. Hierusalem letare.℟. Ecce veniet nobis salus a domino celeriter: vt conterat iugum graue.℣. Et saluet a vinculis peccatorum nostrorum quia pius est.℟. Clamemus ad dominũ in celum a facie tribulantis:⁊ mittet nobis saluatorem qui liberet nos.℣. Et soluet.℟. Gloria ⁊ honor patri. Reiteretur.℟. Ecce veniet. Ad vesperos dicat vt in folio .x Feria tertia quarte hebdomade. Ad matutinum. Ant. Lava me domine ab iniusticia mea ⁊ a peccatis meis munda cor meũ.℣s l.

DEus dei filius cuius Oratio. in eternum permanet nomẽ:qui nos vnum te esse innotescens deus ac dominum:per suscepte incarnationis mysterium venisti in regem: vt redimeres seculũ. Da nobis ita fideliter huius mysterio pietatis:vt per hec euadamus muscipulam dece/ptoris: vt qui aduentus tui gaudia diffuso ore precinim⁹: saluatos nos cum ad iudicium veneris te iudice gratulemur.℟. Amen. Per misericordiam tuam. Ant. j. Reuertentur filie syon:⁊ querent dominũ deum suum dauid regem suum.℣. Et delectabuntur in domino deo suo.℟. Fidelis dominus in verbis suis ⁊ sanctus in omnibus operibus suis.℣. Et delectabuntur.℟. Gloria ⁊ honor patri.℣. Et delectabuntur in dño. Oratio. Veniat super nos domine dominus misericordie tue:vt reuertentes a sordidia cordis nostri:⁊ querentes te dominum regem in syon:illa spectatione sancta letemur:vt qui faciei tue prestolamur presentiaz:meritorum nostrorum euadamus tormenta.℟. Amẽ. Per misericordiã tuã. Ant. ij. Nolite ante tempus iudicare:quo adusq; veniat dominus.℣. Qui ⁊ illuminabit abscondita tenebrarum.℟. Audite hec omnes gentes auribus p̃cipite:qui habitatis orbem.℣. Qui ⁊ illuminabit.℟. Gloria ⁊ honor patri.℣. Qui ⁊ illuminabit. Oro

DEus qui nos ante tempus iudicare phibes: magnaq; nos cautela patientie vis esse contemptos: da nobis ⁊ vere patientie vota:⁊ vere suppportationis habere exempla. Vt anteq̃ tu venias qui illuminaturus es cordium occulta:ita in nobis vere patientie exempla prepoleant: vt te ad iudicium veniente charitatis nos supportatio a tormentis absoluat.℟. Amen. Per misericordiã tuam. Ant. iij. Non a principio in abscõdito locutus sum.℣. Sed ex tempore anteq̃ fieret ibi eram.℟. Ipse invocauit me pater meus es tu:⁊ ego primogenitum ponam illũ excelsum apud reges terre.℣. Sed ex tempore.℟. Gloria ⁊ honor patri.℣. Sed ex tpe. Oratio.

DEus qui nos a principio in abscondito locutus es: fac nos in principio verbi tui:quod manifestum est in carne:inconcusso amore fidei persistere. Vt qui tecum ante tempora erat:nobis in tempore nat⁹ sine fine succurrat.℟. Amẽ. Per misericordiam tuam.℟. Ecce dominus in igne veniet:⁊ quasi turbo quadriga eius.℣. Quia in igne dominus dijudica

bitur. ℣. Ignis ante eum ardebit ⁊ in circuitu eius tempestas valida ℟. Quia in igne. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto in secula seculorū amen. ℟. Quia. Oro

Omine deus qui te in igne venturum pronuntias: libera nos a turbine nocentiū: vt qui opus tuū mirabile predicam⁹: mercedē illā: que coram te est: opulentius hauriamus. ℟. deat chorus. Amē. Per misericordiaz tuā deus noster. In laudibus ad canticum. añ. Fidelis est deus tuus. Canticum. Ego tuli te de pascuis sequentem greges. Require in quarta feria prime hebdomade ⁊ similiter omnia alia vsqz in finem matutini. folio vj. Ad vesperos. folio .x. ¶ Feria quarta ad matutinū. añ. In te confidit anima mea. Require folio vii. Psalmus. lvi. Oratio. Deus dei filius cuius in eternū permanet. Require folio j. Añ. j. Expecta reexpecta dicit dominꝰ. In loquela enim labijs. ℟. Et in lingua altera loquar ad populum istum. ℣. Fidelis dominus in verbis suis ⁊ sanctus in omnibus operibus suis. ℟. In loquela enim. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. ℟. Et in lingua altera.

Expectemus te domine vt cum ad iudicium veneris non nos de peccato arguas. Sed in spiritu mansuetudinis tue loquaris nobis misericorditer. ℟. deat chorꝰ. Amen. Per misericordiā tuam deus noster. Añ. ij. Ecce mittam ego in fundamentis syon lapidem preciosum angularem dicit dominꝰ. ℟. Et qui crediderit in eo: non confundetur. ℣. Deus deorum dominꝰ locutus est ⁊ vocabit terram. ℟. Et qui crediderit in eo. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. ℟. Et qui. Oratio.

Ecce iam prope es domine: facnos tibi semper proximos esse. Vt in nullo de negligenti cura solliciti: diem aduentus tui prestolemur illesi. ℟. deat chorus. Amen. Per misericordiam tuā deus noster. ℣. Veniet dies domini magnus. ℟. Quia in monte syon ⁊ hierusalem erit saluatio sicut dixit dominus. ℣. Omnes gentes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. ℟. Quia in monte syon. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. ℟. Quia in mōte.

Oriste dei filius qui in Oratio. monte syon ⁊ in hierusalem saluator magnus in carne apparendo adueniens: saluatio pro hijs qui tibi crediturī essent vocatus es: esto nobis saluator ad votuz: ductor ad premium. Vt qui sanctefactus es saluationis ostensio: peccatoribus efficiaris: ⁊ hic ⁊ in eternum optabilis liberatio. ℟. deat chorus. Amen. Per misericordiam tuam deus noster. Omnia alia dicantur de quarta feria prime hebdomade vsqz in finem matutini. Ad vesperos. Require folio x. ¶ Quinta feria ad matutinum. Añ. Domine quid multiplicati. Oratio. Multiplicati sunt domine qui tribulant nos. Require folio .v Psalmus. iij. Oratio. Deus dei filius cuius in eternū permanet. Require folio j. Añ. j. Cognoscetur dominus ab egypto dum aduenerit. ℟. Et cognoscent egyptij dominuz in illa die: ⁊ colent eū in hostijs ⁊ muneribus. ℣. Deus manifeste veniet deus noster ⁊ non silebit. ℟. Et cognoscent egyptij dominū. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio et spiritui sancto. ℟. Et cognoscēt

egyptij dominum in illa die. Oratio.

Cognoscimus te domine venturum esse ad faciendum iudicium: et ideo quesumus vt dum veneris: ape

rias os nostrū ⁊ cor nostrum: vt laudemus nomen sanctum tuū cole̅tes in hostijs acceptabilibus: in quo incarnatiōis tue mysteria manifestes. Rn̄deat chorus. Amen. Per misericordiam tuaz deus noster. An̄. ij. Qui regis israel intende. ℣. Excita potentiam tuaz veni ad liberandum nos. ℟. Qui deducis velut ouē ioseph effraim beniamin ⁊ manasse. ℣. Excita potentiam tuam. ℟. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. ℣. Excita potē tiam tuam ⁊ veni. Oratio.

QUi regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph: excita potentiam tuam: ⁊ saluos facito: pro quibus nasciturus venisti in terraz: ⁊ qui porrecto fidei cultu multitudines gentiū lucrari dignatus es: cōpendio pietatis in fideliuz animas: perfidie baratro eructas: tibi aliquā do placitas credituraſq restituas. Rn̄deat chorus. Amen. Per misericordiam tuā deus noster. ℟. Cum venerit dominus exercituz in monte syon ⁊ hierusalem. ℣. Et in conspectu seniorum suoruz glorificabitur. ℟. Audite hec oēs gētes auribus percipite qui habitatis orbem. ℣. Et in conspectu. ℟. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. ℣. Et in conspectu seniorum. Oratio

DEus dei filius qui in monte syō ⁊ in hierusalem in conspectu seniorꝫ te glorificari pnuntias: concede nobis: ita in regno tuo plena fidei cognitione gaudere: vt hic nos florere facias fide: ⁊ in aduentu tuo eterne coronādos statuas glorie. Rn̄deat chorus. Amen. Per misericordiam tuam deus noster. Canticum ⁊ cetera q̄ sequunt vsqz in finē matutini dicantur vt in feria. ij. secunde hebdomade de aduētu dñi. Require folio x. Ad vesperos vt supra. folio x.

¶ Feria sexta. Ad matutinuz. ana. Lauа me domine ab iniusticia mea ⁊ a peccatis meis munda cor meum. Psalmus. I.

Oratio. Deus dei filius cuius in eternum permanet. Require in feriis prime hebdomade de aduentu domini. folio j. Ana. j. Clamemus ad dominū a facie tribulantis. ℣. Et mittet nobis saluatorem ⁊ propugnatorꝫ qui liberet nos. ℟. Venite adoremus ⁊ procidamus ante deum: plorem⁹ coram domino qui fecit nos. quia ipse est dominꝰ deus noster nos autē populus eius ⁊ oues pascue eius. ℣. Et mittet nobis saluatorem. ℟. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. ℣. Et mittet nobis saluatorē. Oro.

CLamemus ad te domine a facie tribulantis: vt mittas nobis saluatorez qui liberet nos de manu inimicorum nostrorum. Ut qui presentiam faciei tue prestolamur: nostrorum meritorū tormenta euadam⁹. Rn̄deat chorus. Amen. Per misericordiam tuaz deus noster ⁊c. Ana. Prope est dies domini nolite tribulari. ℣. Gaudiuz enim illius fortitudo nostra est. ℟. Audi populus meus ⁊ loquar tibi ⁊ testificabor tibi israel si me audieris. ℣. Gaudiū enī illi⁹. ℟. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. ℣. Gaudium enim illius fortitudo. Oratio.

OPes tuus domine ecce prope est: atqz necesse est nos purgatis consentijs properare. Et ideo quia de nobis ista habere non possumus: a te qui potēs es: hec ipsa nobis tribue postulamus. Poscentes vt ita gaudiū tuū sit fortitudo nostra: qualiter tribulatio non obruat sempiterna. Rn̄deat chorus. Amen. Per misericordiam tuā deus noster. ℟. Hierusalem aspice ad orientē. ℣. Et vide leticiaz a deo que tibi superventurа est. ℟. Lauda hierusalez dominū: lauda deum tuū syon. ℣.

Et vide leticiam. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. ℟. Et vide leticiam. **Oratio.** Aspicimus domine ⁊ purgato fidei oculo iam videmus: q̄m in/enarrabilis sit letitia illa: que hieru salem ciuitati tue ad orientē prospi cienti de domino in muneris collatio ne refulsit. Et ideo quesum⁹ vt qui eam incarnationis tue gaudijs per/tulisti: nos in sinu eius illesos cōser/ues a cōtagione tot⁹ piaculi. Quo in illa operum nos dignitas saluet: vt prestolatio aduentus tui sine fine iustificet. Rñdeat chorus. Amen. Per misericordiā tuaz deus noster. Canticum ⁊ omnia alia viq; in finē matutini vt in quarta feria secunde hebdomade. Quere folio .xj Ad ve speros vt supra. folio x. ¶ In quin to dominico de aduētu domini. Ad vesperos. Lauda. A solis ortu. Ora/tio. Deus cuius nomen est benedi/ctum. Quere in folio .j Sono. Ap/parebit nobis saluator quasi nubis clara. ℟. Media die alleluya. ℣. Et sicut gutte distil lantes in facie terre sitientis. ℟. Media die alla. Ana. Silebit omnis caro a facie dei quia iuxta est dies domini preparabit nobis hostiam. ℟. Et sanctificabit omnes electos suos. ℣. Deus manifeste veniet deus noster ⁊ non silebit. ℟. Et sanctificabit. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Et sanctificabit. **Lauda.** Dominus sicut fortis egredietur: ⁊ vt vir bel lator suscitabit zelum: vociferabitur ⁊ clama/bit alla. ℟. Et super inimices suos cōfortabi tur: ⁊ laudem eius in insulis nunciabunt alla alla. ℣. Laudate nomen domini laudate ser ui domini. ℟. Et seper. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Et super inimicos. **Hymnus.** Chri/sti caterua clamitet. **Supplicatio.** Oremus redemptorem mundi dominum no strum. Require folio .j **Capitula.** Christe dei filius qui a patre sine tēpore nat⁹: p virginē in tēpore nascitur⁹: a pris sinu sicut fortis egre deris: effice nos fortiores semper esse in operibus tuis. Ut qui suscita sti zelus virtutis tue in populis tibi met creditur⁹: suscites i nobis nūq̄ finiendum amorem tue dilectionis: quo perducamur ad promissa tue he reditatis. Pater noster. Liberati a ma lo. Require folio j. **Benedictio.** Ex syon dominus veniens nos ab omnib⁹ impietatib⁹ nostris eripiat. Rñdeat. Amen. Auertat a nobis iniquitates nostras: q̄ venit prorogare misericordias suas. Re/spondeat. Amen. Tales etiam nos redimendos statuat: quales iudicā/do non puniat. Rñdeat. Amē. Per misericordiā ipsius dei nostri. Lau da. Deinēro nostri domine in beneplacito populi tui alleluya. ℟. Elisita nos deus in sa lute tua alleluya alleluya alleluya. ℣. Ut cō fiteamur nomini sancto tuo ⁊ gloriemur in lau de tua. ℟. Elisita nos de⁹. ℣. Gloria ⁊ ho/nor patri. ℟. Elisita nos deus. **Oratio.** Domine deus fortis qui de patrio. vt infra. Ad matutinuz. **Hymnus.** Eterne rerum conditor. Require fo lio .ij **Oratio.** Post gallorum cano rib⁹. Require folio xij. Super ps. ana. Domini est salus ⁊ super populum tuū benedictio tua. ps. iij. Ana. Incerta ⁊ oc/culta sapientie tue manifestasti mihi. ps. l. Ana. In vmbra alarum tuarum sperabo do nec transeat iniquitas. **Oratio.** Verbuz ante secula ineffabiliter patris ore prolatuz: ⁊ in fine tempo rum hominem pro nobis ex virgine ortuz humili prece poscamus: vt in uocationem nostrā de monte sancto suo placatus exaudiat: eiusq; bene/

dictio pectora credentiū repleat. At sicut incerta secretorū sapientie manifestans ad se agnoscendū corda excitat nostra: ita catholicam plebem alarum suarū protectione defendat: eisq; cuz iudex venerit existat placabilis: pro quib⁹ redimēdis in carne apparuit humilis. Rn̄deat chor⁹. Amē. Per miaz. añ. j. Dñs sicut fortis egredietur sicut vir pliator suscitabit zelum vt educat cecos in via quā nesciunt. ℟. Et ponet tenebras corū in lucē. ℣. Omnes gentes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. ℟. Et ponet tenebras. ℣. Gloria z honor patri. ℟. Et ponet tenebras eorum.

Omine de⁹ fortis qui Oratio. de patrio secreto egrediens: et vt vir preliator suscitans gentes tibi credituras acquiris: suscita i nos zeluz beneplacitū tibi. Ut qui te venisse iam credimus: audētius te iterum venturū innocui prestolemur. Rn̄deat chorus. Amen. Per miseri cordiam tuaz deus noster. Añ. ij. Juxta est iusticia mea: non morabitur dicit dom⁹. ℟. Dabo eam salutem in syon. z ponam gaudiū omnibus lugentib⁹ in israel. ℣. Audite hec omnes gentes: auscultate qui habitatis orbem. ℟. Dabo eam. ℣. Gloria z honor patri. ℟. Et ponam gaudium.

Christe deus sapientia Oratio. summi patris verbū: qui edificas tibi mundissimam domū marie virginis vterum: in qua ipse celestis iusticia prospicis: z de qua fructū benignitatis tue producis. Cuz in ea absq; veste corporea deus ingrederis: z de qua vestitus carne procedis: p̄sta nobis supplicib⁹ tuis. Ut sanctificatos nos tibi i domo efficias: de qua vt sponsus procedens operuz nostrorū dignitate circunfultus appareas. Rat cho. Amen. Per miaz tuā de⁹. Añ. iij. Ego dominus primus et nouissimus videbunt insule z timebunt me. ℟. Extrema terra cognoscent: z venient z appropinquabunt mihi. ℣. Ego autem cōstitutus sum rex ab eo super syon montē sanctum eius predicans preceptum eius. ℟. Extrema terre cognoscent. ℣. Gloria z honor patri z filio. ℟. Extrema terre cognoscent. Oratio

Deus dei filius: qui prim⁹ z nouissim⁹ omnia a te creata infra te concludis. nec tamen ipse concluderis: quē extrema terre per incarnationis tue mysteriū agnouerunt: dum a te fidei vocatione pertracta ta sunt. Da nobis vt agnitione hui⁹ fidei sancte: ita in te radicemur. Et cultu iusticie: z operum dignitate: vt ex hoc eternam mereamur peruenire ad requiem. Rn̄deat chorus. Amen. Per misericordiaz tuam deus. ℣. Bethleez ciuitas dei summi ex te prodiet dominator israel. ℟. Et egressus illius sicut a principio dierū eternitatis z pax erit in terra nostra dum venerit. ℣. Tu bethleez eufrata nunquid parvula facta es in milibus iudaz: ex te enim egredietur rex qui regat populum meum israel. ℟. Et egressus illius. ℣. Gloria z honor patri z filio. Reiteret

℟. Bethleez ciuitas dei. Oratio. Christe de⁹ fili⁹ patris dei summi incarnationis tue vrbem conseueras: dum te ex ea verum dominatorem israel nasciturum insinuas: z inauditum a seculis in ea incarnationis tue miraculum manifestas. Cū intra eiusdem vrbis bethlemitice septa genitricem mariam z materno honore glorificas: cuius vteruz nec ingrediens reseras: nec egrediens violas: quesumus vt penetralia nostre anime sic tuo perlustres cando-

re. Quatenus ſuffragio matris tue a ſerpentina perſuaſione ſeruari: virginitatez mentis optineamus illeſi. Rñdeat chorus. Amen. Per miſericordiã tuaz deus. In laudib⁹. Ad cãticũ. Añ. Deus a libano veniet. Canticum. Domine audiui auditũ Require folio .xiij Ad benedictus. añ. Benedict⁹ es deus. p̃. Benedicite dominũ. Canticuz danielis. iij. Benedictus es domine deus patrum noſtrorum. Require folio iij. Sono. Apparebit nobis ſaluator. Require folio xix. Lauda. Laudate dominũ de celis alleluya. Require folio xiij. Pſalmus. cxlviij. Lectio libri michee prophete. capitulo. iiij. Rm. Deo gratias.

IN nouiſſimis dieruz mons domus domini preparatus in vertice montium ſuper colles: et fluent ad eum populi et prophetabunt gentes multe et dicent. Venite aſcendamus ad montẽ domini: et ad domũ dei iacob: et docebit nos ð vijs ſuis: et ibimus in ſemitis eius. Quia de ſyon egredietur lex: et verbum domini de hieruſalem. Et iudicabit inter populos multos: et corripiet gentes fortes vſqz in longinquũ. Et concidunt gladios ſuos in vomeres: et haſtas ſuas in ligones. Non ſumet gens contra gentẽ gladium: et nõ diſcent vltra belligerare. Et ſedebit vir ſubtus vineam ſuam: et ſubtus ficum ſuaz. Et non erit qui deterreat. quia os domini exercituũ locutum eſt. Quia oñes populi ambulabũt vnuſquiſqz i nomine dñi dei ſui: nos autez ambulabim⁹ in nomine domini dei noſtri i eternũ et vltra. In die illa dicit dominus congregabo claudicantem: et eam qua eieceram colligam: et quã afflixeraz. Et ponã claudicantem in reliquias et eam que laborauerat in gentẽ robuſtã: et regnabit dominꝰ ſup eos in montez ſyon: et nunc et vſqz in eternum. Et tu turris gregis nebuloſa filia ſyõ vſqz ad te venit. Et veniet poteſtas prima regnum filie hieruſalez. Nunc quare merore conſumeris. Nũquid rex non eſt tibi: aut cõſiliarius tuus periit: quia cõprehendit te dolor ſicut parturientẽ. Dole et ſatage filia ſyõ quaſi parturiens. quia nunc egredieris de ciuitate: et habitabis in regione: et venies vſqz ad babilonem. ibi liberaberis. ibi redimet te dominus de manu inimicorũ tuorũ. Rñdeat chorus. Amen. Hymnus. Cuncto rum rex omnipotẽs. Supplicatio. Oremus redemptorez mundi. Require in primo dñico de aduẽtu dñi. folio. j

OMine ieſu chriſte quem veniſſe credimus incarnis ſubiectione: vt humilez mundũ pereuntẽ redimeres: quẽqz iterum preſtolamur in potentia deitatis vẽturum: ſeculum delinquentẽ terribiliter iudicare: immenſam pietatem tuam trementes famuli tui queſumus: vt dum veneris non de peccato nos arguaſ: ſed ineffabili benignitate ſuccurras. Et hic potius humilitatis noſtre confeſſionẽ accipias: vt illic et facinora noſtra vniuerſa indulgeas: et in dextere tue partem coronandos ſtatuas. Pater noſter. Liberati a malo. Require folio j. Lauda

Capitula.

Memento noſtri domine in beneplacito populi tui alla. p̃. Viſita nos dñe in ſalutari tuo alla. alla. alla. ℣. Vt cõfitemur nomini ſancto tuo et gloriemur in laude tua. p̃. Viſita nos deus. ℣. Gloria et honor patri et filio et

spiritui sancto. ꝑ. Visita nos deꝰ in salute.

Exsyon dominus Benedictio. veniẽs nos ab omnibꝰ impietatibus nostris eripiat. Rñdeat chorus Amen. Per misericordiã ipsiꝰ dei nostri. Dñs sit semp. In nomine dñi nostri iesu christi perficiamꝰ cum pace. Rm. Deo gratias. Exeunte vespera. Lauda. A solis ortu vsq; ad occasum. ꝑ. Laudabile nomen domini. ℣. Sit nomen domini benedictũ: amodo et vsq; in eternũ. ꝑ. Laudabile nomẽ domini. Sono. Apparebit nobis saluator. Require folio xix. Añ. Erit dominus sicut ros: israel germinabit sicut lilium. ꝑ. Et erumpet radix eius vt libani. ℣. Et erit firmamentuz in terra: in summis montiũ superextolletur sup libanum fructus eius: ⁊ florebunt de ciuitate sicut fenum terre. ꝑ. Et erumpet radix eius. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. ꝑ. Et erumpet radix. Lauda. Deus virtutuz nobiscũ. ꝑ. Susceptor noster deꝰ iacob all'a all'a all'a. ℣. Veritas de terra orta est ⁊ iusticia de celo prosperit. ꝑ. Susceptor noster deus. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Alleluya alleluya alleluya. Hymnus. Christi caterua clamitet. Supplicatio. Oremus redẽptorem mundi dominũ nostrũ. Require in primo dominico de aduẽtu domini

Deus cuius Capitula. (folio .i eternitas tempora prescit: ⁊ ordinat qui in plenitudine tẽporũ dominũ nostrũ iesum xp̃m filiũ tuũ nasciturũ ex virgine destinas. Ut eternus ex te sine tempore prodiẽs: pro nobis conditor nasceretur in tempore. Ut et nostra scilicet tempore visitet: ⁊ temporales sue immortalitatis participes reddat: assistat tibi ꝑ nobis. Ut quos aduẽtu suo mirabiliter redemit: munere suo abundantissime ditet. Pater noster. Liberati a malo. Require folio j. Benedictio. Christus dñs qui ꝑ suscepte. Quere folio .v Lauda. Erit firmamentum in terra in summis montiũ superextolletur super libanũ all'a. ꝑ. Et erit nomen dñi benedictum in secula all'a all'a. ℣. Ante solẽ permanet nomen eius: ⁊ ante lunam sedes eius ⁊ benedicentur in eo omnes tribus terre. ꝑ. Et erit nomẽ dñi. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et erit nomen. Oratio. Domine deus fortis qui de patrio. dicatur vt in primis vesperis istiꝰ dñici. folio .xx ¶ Feria ij. quinte hebdomade in aduẽtu dñi Ad matutinũ. añ. Dñe q̃d multiplicati sunt. ps. iij. Cum sua oratione. folio .v Añ. j. Quibꝰ non est nunciatũ de eo: videbunt eum: ⁊ qui nõ audierunt: intelligẽt. ꝑ. Et ascendet sicut virgultũ coraz eo. ꝑ. Et sicut radix de terra sitienti. ℣. In sua iusticia iudicabit pauperes populi ⁊ saluos faciet filios pauperũ: ⁊ humiliauit calũniatoẽr. ꝑ. Et ascendet. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et sicut.

Inmane satisfacimus: Oratio video corã tuis deus pater oculis a reprobis perpetratũ: qui dum filiũ tuũ predicatũ in lege contemnunt: in incredulitatis sue voragine remanserunt: duz hi quibus nõ erat de eo nunciatũ: viderunt eum: ⁊ qui nõ audierũt: intelligẽtia contẽplati sunt. Amoue ergo q̃sumꝰ quicquid resistit tibi in ope: vt credulo pectore sic in nobis virgulta donorũ prepoleant: vt radix humilitatis nunq̃ arescat. Rꝫ. Amen. Per miam tuaz deus noster. Añ. ij. Deus pacis sanctificet vos ad perfectum: ⁊ integer spiritus sit vester. ꝑ. Anima ⁊ corpus sine querela in aduentu domini nostri ihesu christi seruetur. ℣. Laudate nomen domini laudate serui domini. ꝑ. Anima ⁊ corpus. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Anima ⁊ corpus. Oratio.

satis facimus

Christe deus noster: qui in assum
pta humanitate veniēs mundū
iudicaturus: sanctifica nos ad perfe
ctum: vt in die aduentus tui cum iu
dicaturus veneris seculum: ita inte/
ger spiritus noster anima ⁊ corpus
in te refloreat: vt tecum sine fine re/
gnaturi viuamus. ℟. Cho. Amen
Per misericordiaz tuā deus noster.
Añ.iij. In die illa inclinabit homo ad fa/
ctorez suū. ℣. Et oculi eius ad sanctū israel re
spicient. ℣. Deus deorum dominus locutus
est. ⁊ vocauit terram. ℣. Et oculi eius. ℣.
Gloria ⁊ honor patri ⁊ fi. ℣. Et oculi eius.

Unigenite dei filiꝰ cu/ Oratio.
ius oculi ad sanctum israel respi
ciunt: inclina ad nos misericordiam
tuam: qualiter te factorem nostrum
aspicere valeamus: dum gloriosus
apparueris in gloriaz tuā. ℟. Cho
rus. Amen. Per misericordiā tuam
deus noster ⁊c. ℟. Gaude filia syon:
quia veniet tibi rex tuus cum iocūditate. ℣.
Et tu filia hierusalem letare in aduentu dñi
dei tui. ℣. Exulta satis ⁊ iubila filia syon: ec/
ce rex tuus venit iustus ⁊ saluator. ℣. Et tu fi
lia hierusalez. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ fi.
Reiteretur. ℟. Gaude filia syon. Can
ticum ⁊ omnia alia que sequunt vsqz
in finez matutini dicantur: vt in.ij.
feria prime hebdomade de aduentu
domini. Quere folio. vj Excepto
prophetia. Erit in nouissimis dierū
mons domus dñi Quere folio xx.
Ad vesperos omia dicant: vt supra
in secūda feria. ¶ Feria tertia. Ad
matutinū. Añ. Laua me domine. Que
re folio. viij Psalmus.l. Oratio.
Deus dei filius cuius in eternū per
manet. Quere folio j. Añ.j. Addēt
mittes in domino leticiā. ℣. Et pauperes ho
mines sancto israel aduenientē gaudebūt. ℣.
Veruntamen prope timentes eum. salutare
ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra. ℣.
Et pauperes homines. ℣. Gloria et honor
patri et filio. ℣. Et pauperes. Oratio.

In carnationis tue christe domi
ne mysterio reuelato: humiles
pauperes exultant te sanctum verū
cognoscere mitissimū in leticia. Te
ergo ꝓinde quesumꝰ: vt qui steriles
facis esse fecundos: nos peccatores
efficias esse beatos. ℟. Cho. Amen. Per misericordiā tuā deus
noster. Añ.ij. Sanctificabunt omēs san
ctum iacob. et deum israel predicabunt. ℣. Et
scient errantes intellectum ⁊ inusitatores di
scent legem. ℣. Deus manifeste veniet deus
noster et non silebit. ℣. Et scient errantes in
tellectuz. ℣. Gloria et honor patri et filio. ℣.
Et scient errantes. Oratio.

Deus ad quez oculi vniuerse car
nis respiciunt: fac nos videre saluta
re tuum in gloria: qualiter sciant er/
rantes intellectum. Ut cum maie/
statis tue cunctis illuxerit regnū: de
bituz pro meritis euadamus suppli
cium. ℟. Cho. Amen. Per
misericordiā tuam deus noster. ℟.
Confortare in aduentu dñi dei tui domus ia/
cob: quoniā seminantē fructuz vite lumen ma
iestatis videbitis saluatorez. ℣. Et qui angu/
stiamini: sustinete quoadusqz veniat princeps
iusticie: auferens infirmitatez vniuerse terre.
℣. Contemplate viam: conforta lumbos et
robora virtutem valde: et properare in aduē/
tu domini dei tui. ℣. Et qui angustiamini. ℣.
Gloria et honor patri et filio. Reiteretur
℟. Confortare in aduentu domini. Canti
cum ⁊ omnia alia vsqz in finem ma/
tutini dicātur: vt in feria quarta pri
me hebdomade. folio vj. Excepto
prophetia que dicitur de dominico
preterito. folio xx. Ad vesperos vt

supra folio .vij ¶ Feria quarta. Ad matutinū. Ant. In te confidit ania mea. ps. lvj. Oratio. Deus dei filius cuius i eternū pma. Requtre folio j. Ant. Egredietur virga de radice iesse. ℣. Et flos de radice eius ascender. ℣. Et iudicabit in iustitia pauperes. ℣. Virgam virtutis tue emittet dominꝰ ex syon: dominare in medio inimicorū tuorū. ℣. Et flos de radice. ℣. Gloria t honor patri. ℣. Et iudicabit.

Esto nobis domine eo Oratio rona glorie: in die quo venturis seculum iudicare per ignem: vt hic prius vestiaris indumento iustitie: t post perfecta glorie libertate. Rñdeat chorus. Amen. Per misericordiam tuā deus noster. Ant. i. Quibus non est narratum de eo videbunt. ℣. Et qui non audierunt intelligent: t ascēdet sicut virgultum coram eo t sicut radix de terra sitiēti. ℣. In sua iustitia iudicabit pauperes populi: t saluos faciet filios pauperum: t humiliabit calumniatores. ℣. Et qui nō audierūt. ℣. Gloria t honor. ℣. Et qui non audierūt.

Quibus non est narra- Oratio. tum de eo videbunt: t qui non audierunt intelligent: quia spes fida in ipso semper manet: in quo est perfecta glorie plenitudo. Repleat itaq; os nostrū iocūditate: vt t vox nostra eius resultet preconijs: t impleatur anima donis. Rñdeat chorꝰ Amē. Per misericordiā tuā. Ant. ij. Exultate in letitia iacob: t unite contra caput gentū. ℣. Personate canite t dicite. ℣. Salua domine populum tuū reliquias israel. ℣. Sumite psalmū t date timpanū: psalterium iocundum cum cithara. ℣. Personate canite. ℣. Gloria t bo. ℣. Salua dñe. Oratio.

Hac nos dñe iuste sobrie t pie in hoc seculo viuere: expectantes beatā illam spem t aduentū claritatis magnificentie tue. sic per semitas iustitie curramus: vt merito accedere ad eternam hereditatē possimus. Rñdeat chorꝰ. Amē. Per misericordiā tuā deus noster. ℟. Placabilis hierusalē veniam in montibꝰ tuis: et exultabis quia dies dñi venient tibi. surge syon occurre ad deū tuū: gaude t letare ia. cob. ℣. Quia de medio gentū saluator tuus prodijt. ℟. Reuertere filia syō reuertere ad ciuitates tuas reuertere virgo israel. ℣. Quia de medio. ℟. Gloria t honor patri. Reiteretur. ℟. Placabilis hierusalē. Omnia alia usq; in finē matutini dicant vt i sexta feria prime hebdomade. folio viij. Excepta prophetia: que est dicenda de quinto dñico preterito. folio xx. ℟. Ecce maiestas dei venit p uias que respicit ad orientē: t vox eius sicut vox aquarum multarū. ℣. Et terra splenduit a claritate dñi. ℟. Audite insule t attendite populi. obstupescite t admiramini. mōtes enim cōmouebuntur: t concutient fundamenta terre. ℣. Et terra splenduit. ℟. Gloria t honor. Reiteretur. ℟. Ecce maiestas. ℟. Clamor factꝰ est ecce spōsus venit. ℣. Exite obuiam ei. ℟. Benedictus qui venit in noīe domini rex israel. ℣. Exite. ℟. Gloria t honor patri. Reiteretur. ℟. Clamor factus ē. ℟. Ecce dominus ascendet super nubem leuem. ℣. Et ingredietur egyptū: t mouebunt a facie dñi habitur cuncta gentium. ℟. Deus manifeste veniet deꝰ noster t nō silebit. ℣. Et ingredietur. ℟. Gloria t honor. ℣. Et ingredietur. ℟. Ecce dñs veniet t nō meutietur. ℣. t si moram fecerit: expecta illum: quoniā veniet t nō tardabit. ℟. Qui emittit eloquiū terre velociter currit sermo eius. ℣. Et si morā fecerit. ℟. Gloria t honor patri. ℣. Et si morā. ℟. Orietur timentibus deum sol iusticie. t sanitas in pennis eius. ℟. Orietur in diebus eius iustitia t abundantia pacis: donec

extollatur luna. ℟. Et sanitas. ℣. Gloria et honor patri et filio ⁊ spiritui sancto. ℟. Et sanitas. Ad vesperos dicatur vt in feria sexta prime hebdemade. ¶ Feria quinta ad matutinum. añā. Domine quid multiplicati sunt. Cum sua oratione. Multiplicati sunt domine. Require folio .v. Añā.i. Ecce dominus ascendet super nubem leuē. ℟. Et ingredietur egyptum. ℟. Et vt rex fortis dominabitur cunctis gentibus. ℣. Deus manifeste veniet deus noster: et non silebit. ℟. Et ingredietur. ℣. Gloria et honor patri et filio. ℟. Et vt rex fortis dominabitur. Oratio.

Excelce super nubem te dominum ascensurum: prophetarum vaticinia predixerūt. ⁊ ideo te quesumꝰ: vt qui olim in carne nasciturus: mūdum vtiqꝫ istum ingrediens rex fortis dominiū per fidem obtinuisti in gentibus: piuꝫ te in nobis ostendas cum apparueris gloriosus. Rñdeat chorus. Amen. Per misericordiam tuam deus noster. Añā. ij. Ecce dominus veniet et nō mentiet. ℟. Et si moram fecerit: expecta illum: quoniā veniens veniet et non tardabit. ℣. Qui mittit eloquium suum terre: velociter currit sermo eius. ℟. Et si moram. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio et spiritui sancto. ℟. Et si moram fecerit. Oratio.

Expectamus te domine quoniā veniens venies. Nunc tamen quia regnum tuum supra terminos terre agnoscitur: nō te mentitū fuisse infirmitas nostra cōqueritur. Et ideo expectamus te desiderio humiles: vt cum veneris: efficias nos tibi sine fine consortes. Rñdeat chorus. Amen. Per misericordiam tuā deus noster. Añā. iij. Orietur timentibus deum sol iusticie. ℟. Et sanitas in pennis eius. ℣. Orietur in diebus eius iusticia ⁊ abundātia pacis: donec extollatur luna. ℟. Et sanitas. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto. ℟. Et sanitas. Oratio.

Orire in cordibus nostris sol iusticie: ⁊ illumina nos claritate aduentꝰ tui. Vt qui in voce promissionis tue hylarescimus: in aduētu glorie tue nullo modo confundamur. Rñdeat chorus. Amen. Per misericordiam ipsius dei nostri. ℣. Veniā ad syon dicit dñs ⁊ habitabo in hierusalē. ℟. Et vocabitur hierusalem ciuitas sancta. ℣. Audi populus meus: ⁊ loquar israel. ⁊ testificabor tibi. israel si me audieris. ℟. Et vocabitur. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Et vocabitur. Oro.

Veni domine sicut promisisti in syon: ⁊ habita in hierusalem. vt qui iam olim apparuisti per fidē glorioſus: illic declareris in nostrorum operum dignitatem. Vt ⁊ visio pacis pacatum in nos honorez nominis tui retentet: ⁊ desiderium aduētus tui noue lucis nobis in ea sidus accumulet. Rñdeat chorus. Amē. Per misericordiam tuā deus noster. Omnia alia que sequuntur dicātur vt in secūda feria secunde hebdomade. folio .x. Excepto prophetia que dicitur de domnico quinto preteriro. folio xx. Ad vesperos dicant vt supra in secunda feria. folio x. ¶ Feria.vj. Ad matutinum. añ. Laua me domine ab iniusticia mea ⁊ a peccatis meis munda cor meum. Psalmus. l. Oratio.

Deus dei filius cuius in eternū permanet nomē: quiqꝫ vnū te esse innotescēs deū ac dñm: per suscepte incarnatiōis mysteriū venisti in regez: vt redimeres seculū. Da nobis ita feruere huius mysterio pietatis: vt per hec euadamus muscipulā decepto ris: vt q̄ aduētꝰ tui gaudia difuso ore

precinimus: saluatos nos cuz ad iudiciū veneris te iudice gratulemur. ℟. deat. chorus. Amen. Per misericordiam tuam deus noster qui ⁊c. Aña.j. Verbuz mittit dominus in iacob: ⁊ veniet in israel. ꝑ. Ut sciat omnis populus quia ipse est. ℣. Qui mittit verbum suū terre: velociter currit sermo eius. ꝑ. Ut sciat omnis populus. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. ꝑ. Ut sciat omnis.

Mitte verbum tuum Oratio. omnipotens pater de sedibus tuis: vt sanet ⁊ cōsolidet omnes cōtritos: ⁊ erigat elisos conferens nobis leticiā nominis sui. ℟. deat chorus. Amen. Per misericordiaz tuā deus noster. Aña secūda. Ecce veniet vir cuius oriēs nomen eius: subter eum orietur iusticia. ꝑ. Et ipse erit salus populi. ℣. Orietur in tenebris eius iusticia: ⁊ erit firmamentum in terra in summis montiū. ꝑ. Et ipse erit. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. ꝑ. Et ipse erit. Oratio.

Ecce tu domine deꝰ noster qui olim redempturus mundū venisti: cuius oriens nomen tuum: libera perditos: quos redemisti magno opere. Ut qui infirmari pro nobis dignatus es homo: diuinitatis tue homines digneris ꝑmuniri subsidio. ℟. deat chorus. Amen. Per misericordiam tuā deus noster. ℟. Liberabit nos dominꝰ a potentatu inimicorum nostrorum. ꝑ. Et veniet nobis gaudium ⁊ leticia a deo salutari nostro celeriter. ℣. Ecce dies venient dicit dominus: suscitabo super vos verbum bonum: ⁊ inuocabitis me: ⁊ timebitis. orabitis: ⁊ ego exaudiam vos. ꝑ. Et veniet nobis gaudiū ⁊ leti. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. ꝑ. Et veniet nobis gaudiū ⁊ leticia. Omnia alia que sequuntur vsqz in finem matutini dicantur: vt in feria.iiij.secūde hebdomade. folio x. Excepto ꝓphetia que dicit̄ de dominico quinto preterito. folio xx. Ad vesperos vt dictū est in feria.iiij.secunde hebdomade. folio xj. Aña. In te confidit anima mea. ꝑs.xlvi. Oratio. Deꝰ dei filius cuius in eternum permanet. vt supra. Aña.j. Attendite ad me populus meus ⁊ tribus mea me audite. ꝑ. Quia iudiciū meū in luce populorū apparebit. ℣. Audite hec omnes gentes: auribus percipite qui habitatis orbem. ꝑ. Quia iudiciū meū. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sācto. ꝑ. Quia iudicium meum. Oratio.

Ad te domine tribus tua ecce ⁊ populus accendentes: petimꝰ ⁊ rogamus: vt iudicium tuum: qd̄ in populorum apparuit luce in redēptorum clarificetur saluatione. Ut quod dudum venit redimere per fidem: veniat iterum a se redemptos de eternitatis supplicio liberare ℟. chorus. Amen. Per misericordiam tuam deus noster. Aña.ij. Clude sermonem dicit dominus: ⁊ signa librum vsqz ad diem aduentus dñi. ꝑ. Multiplex enim erit scientia. ℣. Deus deorum ⁊ dominꝰ locutus est ⁊ vocauit terrā. ꝑ. Multiplex eniz erit. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. ꝑ. Multiplex enim. Oratio.

Deus qui multiplicem predixisti esse scientiam nunciorū: duz per incrementa temporum aucta est gratia predicantium: fac nos clausi sermonis: signatiqz libri ita mysteria credere: ⁊ credita retinere: vt in die aduentus tui mereamur tuis coram. oculis sine confusione assistere. Respōdeat chorus. Amen. Per misericordiam tuam deꝰ. Aña.iij. Suscitabo eum ad iusticiam dicit dominus.

p̄. Et omnes vias eius dirigam: ⁊ captiuitatem populo meo dimittam. ℣. Orietur in diebus eius iusticia ⁊ abundantia pacis donec extollatur luna. p̄. Et oēs vias. ℣. Gloria ⁊ honor pa. p̄. Et omnes. Oratio.

Deus pater qui iesum xp̄m filiuz tuū suscitasti ad iusticiā ostendendo eū in carne: fac nos semp̄ illius sequipedes opere ⁊ voce. Ut euz auditu cordis sine intermissione audiētes: glorie sue mereamur esse participes. ℟. Amen. Per misericordiā tuam. ℟. Letamini cum hierusalem ⁊ exultate in ea omnes qui diligitis eam. quia ecce ego declinabo super eam. p̄. Quasi fluuius pacis videbitis ⁊ gaudebit cor vestrum. ℣. Exulta ⁊ lauda filia syon quia venit in medio tui sanctus israel. p̄. Quasi fluuius pacis videbitis. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Reiteretur. ℟m. Letamini cum hierusalem. Oratio.

Deus qui hierusalez perfecta te apparere prophetali vaticinio predixisti: cōcede nobis per speculationem ecclesie tue: ⁊ deuotos semper manere: ⁊ inlesos vsqzquaqz persistere. Ut in ea semper gloriosus appareas: in qua incarnatiōis tue mysteria manifestas. ℟. Amē. Per misericordiam tuam. Canticū ⁊ om̄ia alia que sequunt̄ in fine matutini dicantur vt in feria. vj. secūde hebdomade. folio xij. Excepta prophetia que dicitur de quinto dñico preterito. folio xx. In sexto dominico de aduentu domini ad vesperos. añа. Erit lux magna in tēpore vesp̄tino. p̄. Quia ecce veniet dominus deus vester. ℣. Et illuminabuntur qui in tenebris sunt: ⁊ in vmbra mortis sedēt. p̄. Quia ecce veniet. Sono. Qui regis israel intende. p̄. Et veni vt liberes nos alleluya. ℣. Deus virtutum conuerte nos: ⁊ ostende faciem tuam. p̄. Et veni vt liberes. Añа. Osanna benedictus qui venit in nomine domini. p̄. Benedictum quod venit regnum patris nostri dauid osanna in excelsis. ℣. Benedictus qui venit in nomine domini: deus dominus ⁊ illuxit nobis. p̄. Benedictum. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Benedictum. Lauda. Apparebit vobis saluator quasi nubes clara media die. p̄. Et sicut gutte distillantes in faciem terre sicientis all'a alleluya alleluya. ℣. In sua iusticia iudicabit pauperes populi ⁊ saluos faciet filios pauperum ⁊ humiliauit calumniatorē. p̄. Et sicut gutte. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et sicut gutte. Hymnus. Christi caterua clamitet. Supplicacio. Oremus redemptorē mundi. Require folio .j Capitula.

Osanna filio dauid benedictus qui venit in nomine domini: benedictum quod venit regnū patris dauid: osanna in excelsis. Proinde quesumus ⁊ rogamus: vt archana pectoris nostri splendore paracliti spiritus irradies: ⁊ adminiculo dextere tue nos presenti in seculo a cūctis malis eruas: ⁊ ad regnum cuz tuis laudibus tripudiantes p̄ducas. Pater noster. Liberati a malo. folio j.

Deus qui venit vt Benedictio. liberet nos: tales nō faciat quales liberandos efficiat. ℟. Amen. Libertas quā redimdis redimens contulit: redemptionis conseruatione defendat. ℟. Amen. Ut qui redemptor venit ad mundum: redemptos nos p̄uehat in celū. ℟. Amē. Per misericordiam ipsius. Lauda. Miserere deus omniū ⁊ respice nos alleluya. p̄. Et ostende nobis lumen miserationū tuarum all'a all'a. ℣. Deus tu conuertens viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te. p̄. Et ostēde nobis. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Et ostēde.

Orō. Consolare dñe expectantiuz te. Require in matutinis istius dñici. Ad matutinū. Hymnus. Eterne rerū cōditor. Reqre folio .ij Orō. Post gallorū. Quere folio xij. Super ps. Añ. Domini est salus: ⁊ super populuz tuū benedictio tua. ps. iij. Añ. Incerta ⁊ occulta sapiētie tue manifestasti mihi ps. l. Añ. Et in vmbra alarū tuarū sperabo donec trāseat iniquitas. ps. lvj. Orō. Verbum ante secula. folio .xx Añ. j. Confortamini manus fatigate. genua debilia roboramini: quia pusillo animo estis conualescite: non est quod vltra timeatis. p. Ecce saluator venit. ℣. Audite hec omnes gentes: aurib⁹ percipite qui habitatis orbē. p. Ecce. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Ecce. Orō.

Consolare dñe expectantium te corda fideliū: vt fatigate man⁹ nostre tue confortationis suscipiant opem. Qualiter debilia genua dum mandatorū tuorū itineribus in fatigabili vestigio occurrūt: eterna a te promissionis gaudia munerent. ℟. Amē. Per mīam tuā. Añ. ij. Ecce veniet dñs ⁊ saluos nos faciet. p. Tunc apperiētur oculi cecorū ⁊ aures surdorū audient. tūc ascēdet claudus quasi ceruus. ℣. Aduocauit celos sursum: ⁊ terraz decerneret populū suū. p. Tunc aperient. ℣. Gloria ⁊ honor pa. p.

Tunc aperientur oculi. Oratio. Veni dñe ⁊ saluos nos facito: ⁊ desideriū cordis nostri nō reprobes tēpore iudicij tui. Ut qui oculos cecorū aperiens: auditū surdis reddidisti: induratis cordib⁹ nostris manifestum semp donum illud tue pietatis infunde. per qd nos ad premia sempiterna pducas. ℟. Amen. Per mīaz tuā. Añ. iij. O vos qui in puluere estis expgiscimini. p. Et laudate. p. Ecce dñs veniet nolite timere. ℣. Omēs gētes plaudite manib⁹. iubilate deo in voce exultatiōis. p. Et laudate. ℣. Glia. p. Ecce dñs. Orō.

Christe dei patris filius qui veniens in hunc mundū in puluere positos surgere: ⁊ te laudare precepisti: nūc te dñe venientē ne timerent euocasti. Presta nobis te querētibus: ita in carne proficere castimonia: vt nō timeamus reuerti in illo puluere: ex quo eos qui in eo erāt veniens excitaueras: sed laudem illam qua precepti sunt vt te benedicerēt: ita in nobis forma: vt a nobis incessabiliter semper lauderis. ℟. Amē. Per misericordiā tuam. ℟. Nos oēs ambulauimus in nomine dñi in eternum. quoniam regnabit dominus in monte syon. p. Et tu turris regis nebulosa filia syō ad te veniet saluator: ⁊ veniet potestas prima regum filie hierusalez. ℣. Ecce habitatores petre de vertice montiū clamabunt ⁊ dicent: venite ambulem⁹ in lumine domini dei. p. Et tu turris. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret. ℟. Nos omnes ambulauimus. Oratio.

Nos omnes ambulantes in nomine tuo vnigenite filius dei patris petimus: rogam⁹: atqz exposcim⁹. Ut qui te incarnatum credimus in vterū virginis: fidei remuneremur ex premijs. Ut qui te in montē syō regnaturum pronuncias: in nostris cordib⁹ habitaturū te sine fine ostēdas. ℟. Amen. Per misericordiam tuam. Ad canticum. añ. Qui remini scimini dominum: ne taceatis: ⁊ ne detis silētium donec stabiliat: ⁊ ponat hierusalem laudem in terra. Canticuz. Gaudēs gaudebo. Reqre folio .xj Ad bñs. añ. Benedicite dominum pusilli ⁊ magni omnes qui expectatis aduentum ipsius. Canticū danielis. iij. Benedictus es domine deus patrum no. Require folio .iij

Sono Qui regis israel. Require in ve
speris. folio xxiij. Lauda. Laudate
dominũ de celis alla: laudate eum in excelsis
alla. ps. cxlviij. Lectio libri esaye p/
phete. ℟. Deo gratias. Capitulo vij.

LOcutus est dominus ad achaz
dicẽs. pete tibi signũ a dño deo
tuo in profundũ inferni siue in excel/
sum supra. Et dixit achaz: non petã
⁊ non tẽptabo dñm. Et dixit. Audi
te ergo domus dauid. Nunquid pa
rum vobis est molestos hominib⁹:
quia molesti estis a deo meo? ꝓpter
hoc dabit dñs ipse vobis signũ. Ec
ce virgo concipiet ⁊ pariet filium: ⁊
vocabitur nomẽ ei⁹ hemanuel. Bu/
tirum ⁊ mel comedet: vt sciat repro
bare malũ ⁊ eligere bonũ. Quia an/
teq̃ sciat puer reprobare malũ ⁊ eli/
gere bonũ: derelinquet terra quã tu
detestaris a facie duorum regũ. Ad
ducet dñs super te: ⁊ super domum
patris tui: ⁊ super populũ tuũ dies:
qui nõ venerunt a diebus separatio/
nis effraim a iuda: cũ rege assyrioꝝ:
in die illa radet dñs in nauaculaz cõ
ductaz hijs qui transflumen sunt: in
rege assyriorũ caput ⁊ pilos pedum
⁊ barbam vniuersam. Et erit in die
illa: nutriet homo vacã bouẽ ⁊ duas
oues. Et pre vbera te lactis come/
det butirũ. Butiruz enim ⁊ mel mã
ducabit oĩs qui relict⁹ fuerit in me/
dio terre. Et dixit dñs ad me. Su/
me tibi librũ grãde ⁊ scribe in eo sti
lo hominis: velociter spolia detrahe
scito p̃dare. Et adhibui mihi testes
fideles vriam sacerdotẽ ⁊ zachariaz
filium barachie. Et accessi ad pro/
phetissam ⁊ concepit ⁊ peperit filiũ
⁊ dixit dñs ad me. Uoca nomen ei⁹
accelera. spolia detrahe. festina. p̃da
ri. Quia anteq̃ sciat puer vocare pa
trem suũ ⁊ matrẽ suaz: auferetur for
titudo damasci ⁊ spolia samarie co/
ram rege assyriorum. Et adiecit do
minus loqui ad me dicens adhuc.
Pro eo qd̃ abiecit popul⁹ iste aquas
siloe que vadunt cum silentio: ⁊ as/
sumpsit magis rasim filiũ romelie.
propter hoc ecce dominus adducet
super eos aquas fluminis fortes et
multas: regem assyriorũ ⁊ omnem
gloriam eius. ⁊ ascendet super oẽs
riuos eius: ⁊ fluet super vniuersas
ripas eius. Et ibit supra iudam mũ
dans ⁊ transiens vsqz ad collum ve
niet. Et erit extensio alarũ eius im
plens altitudinem terre. O hema/
nuel congregamini ⁊ audite vniuer
si procul terre: confortamini ⁊ vinci
mini. inite consiliuz: ⁊ dissipabitur.
Loquimini verbuz ⁊ non fiat: quia
nobiscuz est deus. ℟. Amen. Hym
nus. Cunctorum rex omnipotens.
folio .vj Supplicatio. Oremus redẽ/
ptorem mundi. Require folio .j Capi

DOmine cuius est regnuz tula.
potentia terribile: ⁊ precinctuz
virtute: quem flumina doctoruz ele
uatis vocibus laudant: ⁊ mirabilia
maris concelebrant. Excita poten/
tiam tuã: ⁊ brachij tui terribilez for
titudinem: que conterat iugum no/
stre seruitutis miserorũ colla premẽ
tis. Nostrasqz fatigatas confortet
manus. debilia roboret genua: cõua
lescere pusilanimes faciat. nec vltra
sit quod timeamus ex inimico: quia
propter saluationem nostram veni/
re credimus nostrũ pijssimũ redem/
ptorez. Pater noster. Liberati a malo.
folio .j Lauda. Miserere deus omniũ.
Benedictio. Deus qui venit. Re/

quire folio xxiij. In nomine dñi nostri ieſu xp̄i perficiam⁹ cū pace. ℟. Deo gratias. Exeūte veſpera. Lauda Erit lux magna. Sono. Qui regis iſrael. Require folio xxiij. Añ. Quam pulcri ſunt ſuper montes pedes euangelizantes pacem: predicantis ſalutē dicentes. ℣. Syō regnabit deus tuus. ℣. Omnes gēres plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. ℣. Syon regnabit. ℣. Gloria t honor patri t filio. ℣. Syon regnabit. Lauda. Cantate domino t benedicite nomen ei⁹ alla. ℣. Bene nunciate de die in diem ſalutare ei⁹ alla alla. ℣. Luz conuerterit dominus captiuitatem plebis ſue: letet iacob t exultet iſrl. ℣. Bene nunciate. ℣. Gloria t honor patri t filio. ℣. Bene nunciate. Hymn⁹. Chriſti caterua clamitet. Require folio . j Capitula. Deus cui⁹ eternitas. Require folio iiij. Bñdictio. Chriſtus dominus qui per ſuſcepta. Require folio .v Lauda. Uniuerſi qui te expectant alla nō cōfundent alla. ℣. Quia tu es deus ſalutaris meus alla alla alla. ℣. Dirige me in veritate tua: edoce me quia tu es deus ſaluator meus. ℣. Quia tu. ℣. Gloria t honor patri. ℣. Quia tu es de⁹. Oratio. Conſolare dñe expectantiū. Require folio .xxiij ¶ Feria.ij. ſexte hebdomade. Ad matutinū. Añ. Domine quid multiplicati ſunt. Ofo. Multiplicati ſunt domine. Require folio .v Añ. Ecce ego adducam filiū meū oriē tem dicit dominus. ℣. Quia lapis quez dedi coram ieſu ſeptez in eo oculi ſunt. ℣. Manus enim mea auxiliabitur ei t brachiū meū confortauit eum. ℣. Quia lapis quem. ℣. Gloria t honor patri. ℣. Quia lapis quem.

OEus pater qui filium Oratio. tuū dñm noſtrū ieſum chriſtuz oriri feciſti in carne tempore incarnationis ſue: concede nobis vt in ei⁹ viſione cum ad iudiciū venerit coz noſtrū refloreat: t conſolationis donum de viſionis eius gaudijs adipiſcat. ℟. Amen. Per miſericordiam tuam deus noſter. Añ. Quaſi diluculo preparatus eſt aduentus domini. ℣. Et veniet nobis quaſi imber temporaneus t ſerotinus. ℣. Omnes gentes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. ℣. Et veniet nobis. ℣. Gla⁊ honor patri ℣. Et veniet

OJluculo egreſſuz tuū Oratio. chriſte domine preparatum fuiſſe cognoſcimus: ideo te rogam⁹ vt qui imber temporaneus t ſerotin⁹ ortus es terris: terraz cordis noſtri indeficientibus irriges pluuijs tue benedictionis. Ut qui primi aduentus tui feſtum deuote ſuſcipimus: ſecundi aduentus tui manifeſtatione ſaluemur. ℟. Amen. Per miſericordiam tuam deus noſter ꝛc. Añ. iij. Suſcitabit dominus ab oriente iuſtum. ℣. Dabit in conſpectu eius gentes. ℣. Et reges obtinebit. ℣. Magnus dominus noſter et magna virtus eius t ſapientie ei⁹ non eſt numerus. ℣. Dabit in conſpectu. ℣. Gloria et

Obonor patri. ℣. Et reges. Oratio. OEus pater qui ab oriente iuſtū exuſcitas: da nobis vt in eius amplexu quem ad redemptionē noſtrā miſiſti: noſtre anime reuiuiſcant. vt iuſti qui ſine alterius iuſticie participatione eſt iuſtus: participes eſſe te propicio mereamur. ℟. Amē. Per miſericordiā tuā. ℟. Hieruſalem cito venict ſalus tua. ℣. Quare merore conſumeris. nunquid rex non eſt tibi? aut conſiliarius tuus periit. ℣. Quia incuruauit te dolor ſicut parturiētez. ſaluabo te t inouabo te noli pauere. ℣. Ecce vocabo ſeruū meū t ponam ꝺba mea in ore ei⁹: vt planter celos t fundet terrā t dicit ad ſyō. ℣. Quare merore. ℣.

Gloria ⁊ ho. ꝑ. Quia incurvabit. Orō.

Deus dei filius qui auditum faciens ab extremis terre: mundo apparuisti i carne: restitue teipm mercedez fidei nostre. Ut qui opus tuum mirabile predicamus: merce de illa que coraz te est opulentiꝰ muneremur. ℟. Amen. Per misericordiam tuā deus noster. Omnia alia que sequūtur vsqz in finem matutini dicant vt in secunda feria prime hebdomade folio .v Eexcepto prophetia que dicitur de dominico sexto preterito. folio xxiiij. Ad vesperos vt supra in. ij. feria. ¶ In vigilia natiuitatis dñi. Ad matutinū. Aña. Laua me domine ab iniusticia mea ⁊ a peccatis meis munda cor meum. ps. l. Oratio. Deꝰ dei filius. Require folio j. añ. Exiet virga de radice iesse. ꝑ. Et flos de radice eiꝰ ascēdet: ⁊ requiescet in eo spiritus domini spiritus sapientie septiformis. ℣. Virgam virtutis tue emittet dominus ex syon dominare in medio inimicorū tuorum. ꝑ. Et flos de radice. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et flos.

Ex radice iesse exiens Oratio. virga: credentē tibi populū salua: ⁊ spiritū septiformē in eis infunde. Ut qui in salutē venisti nascituꝰ in terris: gloriosum nomen tuum in eis qui te deprecantur ostendas. ℟. Amen. Per misericordiā tuaz deus noster. Aña. Attendite gentes ⁊ audite: ⁊ auribꝰ percipite. audiat terra ⁊ plenitudo orbis ⁊ omne germen eius. ꝑ. Quia dominus saluator noster venit. ℣. Omēs gētes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. ꝑ. Quia dominꝰ saluator. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. ꝑ. Quia dñs saluator.

Domine iesu christe fac Oratio nos accedere ad te: tribue nobis donum misericordie tue. Ut qui faciei tue prestolamur presentiā: meritorum nostrorum euadamus tormenta. ℟. Amen. Per misericordiā tuam deus noster. Aña. Ecce procedet verbum de throno dei confitemini dño ⁊ laudem dicite illi. ꝑ. Quoniā venit ⁊ dies dñi magna ⁊ preclara valde. ℣. Qui emittit verbum suū ⁊ liquefacit eam: flauit spūs eius et fluent aque. ꝑ. Quoniā venit. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Quoniā venit. Oratio.

Procedens de throno dei pr̄is vnicū verbū: salua filios hominū: vt cōfitentes tibi laudēqz dicentes cuz magna dies illa aduentus tui aduenerit: per hoc qd̄ de te modo credimus ab eternis tunc supplicijs eruamur. ℟. Amen. Per mīam tuam. ℟. Ecce orietur nobis princeps de semine iuda: ⁊ apparebit oīum gentiū dñs. in excelsis reuelabit claritas regni eius ad conterendaz virtutē inimicorꝫ suorꝫ. ꝑ. Et dabit requiem oībus timentibꝰ se. ℣. Ego locutus suz ⁊ vocaui eum ⁊ adduxi eum. ꝑ. Et dabit requiez. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et dabit. Oratio.

Te deū redēptorez nostrū benedicimus: qui ex semine iuda nasci dignatus es: ⁊ petimus: vt nullo obstaculo a tuo ꝓhibeamur officio. Quicūqz vero te dñe cōfitemur: ditari tuo munere indulgentie sentiamus. ℟. Amē. Per mīam tuā. Cāticum ⁊ oīa alia que sequunt vsqz in finez matutini dicant vt in. iiij. feria prime hebdomade de aduentu dñi. folio vj. Excepta ꝓpb̄ia Locutus est dñs ad achaz. q̄ dicit de. vj. dñico preterito folio xxiiij. ¶ In natiuitate dñi nostri iesu xp̄i. Ad vespos Añ. Parauit lucernā xp̄o meo: inimicos eiꝰ induā cōfusione. ꝑ. Sup ipm aūt florebit sanctificatio mea. ℣. Iurauit dñs dauid in veritate: ⁊ non auferetur ab eo. de fructu ven-

tris tui ponam super sedem meā. ℟. Super ipm. ℣. Et ego illum ponam primogenitum excelsum pro regibus terre. ℟. Super ipsuz. ℣. Et ero ei in patrē: ⁊ ipe erit mihi in filiū.

VEspertinis Oro. ℟. Sup ipsuz. laudibus iam premissis: domine paramus lucernā christo tuo domino ac deo nostro: vt fructu iusticie repleamur ad gratiā: ⁊ verbū vite contineamus ad gloriā. ℟. Amē Per misericordiā. Sono. In splēdoribus sanctorum ex vtero ante luciferum genuite alla. ℣. Iurauit dominus ⁊ non penitebit eum tu es sacerdos in eternum scdm ordinez melchisedech. ℣. Domin⁹ a dextris tuis cōfregit in die ire sue reges Iudicabit in nationibus implebit ruinas: conquassabit capita multa in terra copiosa. de torrente in via bibit propterea exaltauit caput. Aña. Audite domus dauid dominus dabit vobis signum. ℟. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium ⁊ vocabitis nomen ei⁹ hemanuel. ℣. Audite hec omnes gentes auribus percipite qui habitatis orbem. ℟. Ecce virgo concipiet. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Ecce virgo concipiet.

DOmine qui dom⁹ da/ Oratio. uid signo admirabili salutis ꝓperans virgine natum ob auxiliū humani generis destinasti: nobis annue: vt vita que marie partu prolata est ecclesie tue sit eterna redemptio. vt quē illa ventre gestauit: partuqz fudit: eundem nos corde concipiamus: ac nostro semper proferamus ex ore. ℟. Amen. Per misericordiā tuam. Aña. Eleuate signum ad populos: ecce dominus auditū fecit in extremis terre. dicite filie syon. ℟. Ecce saluator tuus venit: ⁊ merces eius cū eo. ℣. Omnes gētes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. ℟. Ecce saluator tuus venit. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Ecce saluator tuus venit.

DOmine iesu christe q̄ Oratio. natiuitatis tue ortum sideris indicio innotuisti: ⁊ erecto fidei signo ⁊ extrema terre conspicere monuisti. Respice iam eleuatus a celo causam incarnatiōis tue: vt quia nobis opus fuit te hominē fieri: tuum habeamus suffragiū: qui te hominez confitemur ⁊ deum. ℟. Amen. Per misericordiā ⁊c. Aña. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluant iustum. aperiat̄ terra et germinet saluatorē. ℟. Et iusticia oriatur simul ego dominus creaui eum. ℣. Celi enarrant gloriam dei ⁊ opera manuū eius annunciant firmamentū. ℟. Et iusticia oriatur. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Et iusticia oriatur. Lauda. Potestas eius ⁊ pacis ei⁹ nō erit finis alleluya. ℟. Super thronum dauid sedebit vt corrigat eum. ℟. Et sedebit in veritate vsqz in eternuz alla alla. ℣. Magnus dominus noster ⁊ magna virtus eius ⁊ sapiētia eius non est numerus. ℟. Super thronum dauid. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Et sedebit.

VEni redemptor gen/ Hymn⁹. tium ostende partum virginis. miretur om̄e seculū. talis decet partus deum. Non ex virili semine sed mystico spiramine verbū dei factuz caro: fructusqz ventris floruit. Aluus tumescit. v̄ginis. claustra pudoris permanent. vexilla virtutū micant. versatur in templo deus. Procedens de thalamo suo pudoris aula regia gemine gigas substantie: alacris vt currat viam. Egressus eius a patre: regressus eius ad patrē. excursus ei⁹ vsqz ad inferos. recursus ad sedē dei. Equalis eterno p̄ri carnis tropheo accingere: infirma nr̄i corporis v̄tute firmās ꝑpetim. Prosepe iaz fulget tuū: lumē qd̄ nos spirat nouū: qd̄ nulla nox interpellat fi/

deqz iugi luceat Feno iacere ptulit
p̄sepe non abhorruit: paruoqz lacte
pastus est per quem nec ales esurit.
Gaudet chorus celestiū ⁊ angeli ca
nunt deo: palamqz fit pastoribus pa
stor creator omniū. Gloria tibi dñe
qui natus es d̄ virgine: cū patre san
cto spū in sempiterna secula. Amē.
Supplicatio. Oremus dei patris omni
potētis misericordiam: supplices implorem⁹
vt nos gratia xp̄i sui: dñi nostri iesu xp̄i ꝓpi
cius iustificare dignetur. Presta eterne omni
potens deus. Kyriel'. ℟. Xp̄el'. Kyriel'.

Rorate deli desuper: Capitula.
Rvtiqz prophetādo xp̄m ⁊ nubes
pluant iustum: dum sancti om̄es ei⁹
preconant̄ aduentum. Aperiat̄ ter
ra: vt angelo scilicet alloquente vir
go cōcipiat ⁊ pariat saluatorē. Hoc
igitur ros quod abste est omnipotēs
pater rogam⁹ ⁊ petimus: vt fiat sa
nitas infirmorū. ⁊ hec pluuia matu
tini temporis prebe: nostri tēporis
infundat arentem. Quo infusa tante
gratie ⁊ preteritus facinus abluēs:
eternū credentib⁹ iusticie lumen in
fundens: eiusdem filij tui dñi nostri
indemnes presentiā cōtuentes: atqz
cū celiculis cetui eius in iubilo oc
currentes: hunc canticuz leticie pre
cinamus ouanter. Benedictus qui
venit in nomine domini: deus dñs
⁊ illuxit nobis. Cuius nos aduētus
redemit ⁊ natiuitas illustrauit. Qui
veniens requisiuit perditos: ⁊ illu
minauit in tenebris cōstitutos. Tri
bue ergo omnipotēs pater: vt diem
natiuitatis eius ita deuotione pijssi
ma celebremus: vt iudicij diem mi
tissimum sentiamus: vt cuius beni
gnitatem in redemptione cognoui
mus; eius pietatē in iudicio mansue
tam sentiamus. Pater noster. Libera
ti a malo. Require folio j. Bñdictio.

Benedicat vos domin⁹ noster
iesus christus: qui olim in hac
die pastoribus in presepio apparuit
gloriosus. ℟. Amen. Ipse nos in
omnib⁹ protegat ac defendat: qui ꝓ
nobis misericors humanaz suscepit
infantiaz. ℟. Amen. Qui noster est
dominus ⁊ redemptor: ipse nos in
eternum propicius cōseruare digne
tur. ℟. Amen. Per misericordiā ip̄i
us dei nostri. Lauda. Anteq̄ firmos pa
raret montes sub celo cū eo eram componens
omnia, gratulabar autem orbe perfecto. ꝑ.
Ego suz cui pater congaudebat quotidie al
leluya alleluya. ℣. Tunc dixi ecce venio in ca
pite libri scriptum est de me: vt facerem volū
tatem tuam. ꝑ. Ego sum cui pater. ℣. Glo
ria ⁊ honor patri ⁊ filio. ꝑ. Ego suz cui pater.
Oratio. Benedic domine coronaz.
Require infra in eadem colūna. Ad
matuninum. Añ. Domini est salus ⁊ su
per populuz tuū dñe benedictio tua. ps. iij.

Tu es domine salus. ⁊ Oratio.
tua est salus. hanc gaudem⁹ in
nobis largitam. hanc vsqz in finem
a te petimus largiendā: effunde que
sumus super populū tuū benedictio
nem tuaz: vt priuetur maledictio pe
ne: ⁊ ditescat in nos fructus iusticie
atqz leticie. ℟. Amen. Per miseri
cordiam tuam deus noster. Añ. In
die insignis solēnitatis nostre. ꝑ. Benedic
deus coronam anni benignitatis tue: vt cam
pi tui repleantur vbertate. ℣. Te decet hym
nus deus in syon: ⁊ tibi reddetur votuz in hie
rusalem. ꝑ. Benedic deus. ℣. Gloria ⁊ ho
nor patri ⁊ filio. ꝑ. Benedic deus. Oratio

Beenedic domine coronaz anni
benignitatis tue. vt ⁊ montes
copia doctrine refulgeant: ⁊ campi

domoꝝ tuoꝝ ubertate pingueſcāt. Quo ita nobis ſubſtantia cum tua gratia largiatur: ut t caro frugib⁹: t anima diuinis paſta collectet virginibus. ℟. Amen. Per miſericoꝛdiam tuā. Aña. Aſpiciebam t ecce cuꝫ nubibus celi quaſi filius hominis veniebat. ℣. Et datus eſt ei principatus t honoꝛ t regnū. t omnis populus trib⁹ ac linguę ipſi ſeruiūt. ℣. Poteſtas eius poteſtas eterna. quę nō auferetur: t regnū eius quod non coꝛrūpetur. ℣. Et dominabit a mari uſqꝫ ad mare: t a flumine uſqꝫ ad terminos oꝛbis terraꝝ. ℣. Et datus eſt ei. ℣. Gloria t honoꝛ patri t filio ℣. Poteſtas eius poteſtas. Oratio. Unigenite fili dei patris: qui aſpiciente pꝛopheta in celi nubibus: filius hominis declararis. cui pater utiqꝫ pꝛincipatū t regnū attribuit: duꝫ omnia poteſtati tue ſubiecit: fac nos eſſe regnuꝫ tuū: tribuens nobis municipatuꝫ perpetuū: coeterniſqꝫ ſemp deſideriis anhelātes futuri regni mereamur exiſtere coheredes. ℟. Amen. Per miſericoꝛdiā tuaꝫ. Aña. Ecce annuncio uobis gaudiū magnuꝫ quod erit uniuerſo pꝛopulo hodie natus eſt nobis. ℣. Saluatoꝛ mūdi qui eſt chriſtus dominus in ciuitate dauid regnabit t ſapiens erit: t regni eius non erit finis. ℣. Lapidem quē reꝓbauerunt edificātes hic factus eſt in caput anguli. ℣. Saluatoꝛ mundi qui eſt ꝯus. ℣. Gloria t honoꝛ patri t filio. ℣. Saluatoꝛ mundi qui eſt chriſtus. Oratio. Oe domine fauente annūcietur nobis ſancti angeli miniſterio gaudium magnū: quod populo ſit chriſtiano in toto iam mundo. Chriſtus enim dominus hodie natus eſt oīmbus ſalus atqꝫ ſaluatoꝛ eternus in ciuitate dauid: q̄ eſt eccleſia. in ea quoqꝫ ſine fine regnabit: dum eam uſqꝫ ad finem cuſtodit ac regit. Pꝛeſta ergo: ut eam regnū ſuum ex toto efficiat: dum in toto mundo dilatat: t celeſtiuꝫ eternitati ſine fine aſſociat. ℟. Amen. Per miſericoꝛdiā tuam. ℟. Hieruſalē hodie natus eſt tibi pꝛinceps ſaluatoꝛ omniū. ad cuius impeꝛiū mouebunt̄ uirtutes celoꝝ: t regnabit in eternum t gloria eius cuꝫ terre pace. ℣. In excelſis ab angelis declaratur. ℣. Dominus regnauit decoꝛem induit. induit dominus foꝛtitudinem t pꝛecinxit ſe. ℣. In excelſis. ℣. Mirabiles elatioꝛes maris mirabilis in altis dominꝰ. ℣. Ab angelis. ℣. Gloria t honoꝛ patri t filio. ℣. Ac nos doꝛ Oratio. In excelſis. Amine beate illius hieruſalē uiſione letari. t ingremio eius perpetua iocunditate attolli. Ut in cuius gremio ſanctoꝝ multitudo cōſiſtit: in eiꝰ quoqꝫ nos ſinu eſſe compotes mereamur. Ut unigenitus tuꝰ pꝛinceps utiqꝫ t omniū ſaluatoꝛ ad cuiꝰ imperium mouebunt̄ celoꝝ uirtutes ſic in nobis mittis ſemp conregnet: ut ſapiētie ſue oꝛa noſtra in laudem ſui nominis aꝑet. Qualiter t hic pius ſuccurrat miſeris: t poſt in regno ſuo permanens ſit in ſolatium redemptis. ℟. at. Amen. Per miſericoꝛdiam tuam deus noſter. Dominꝰ ſit ſemper uobiſcū. ℟. Et cum. Aña. Uox domini reddētis retributionem inimicis ſuis: anteq̄ parturiret peperit: t anteq̄ ueniret partus eius peperit maſculum. quis audiuit talē: aut quis uidit huicſimilem. ℣. Nunquid qui alios parere facioꝛ ipſe non pariā dicit dominus. qui generationem ceteris tributio ſterilis ero ait dominꝰ deus noſter. ℣. Uoꝛ domini in uirtute. uoꝛ domini in magnificentia. ℣. Nunquid qui alios parere facio. ℣. Gloria t honoꝛ patri t filio. ℣. Nunquid qui alios. Oratio.

DEus pater omnipotens qui voce tua inimicis anime nr̃e reddis retributionem: et anteq̃ ex te verbũ eructares: iam ip̃m vtiq3 verbum nouũ parturitionis serie parturieras. ⁊ anteq̃ part⁹ tui termin⁹ adueniret: masculu3 vtiq3 generares. Quis eteni3 tale audire vnq̃ se diceret aliq̃ndo: aut se vidisse huic simile factũ putaret: cũ deũ genuit deũ: lumẽ peperisse lumine cõprobaret. Presta nobis infimis seruis tuis: vt qui alijs imperiẽdo fecunditatẽ prestas: ipse in nobis conceptus gratie parias. Ut sterilitas que ex nostro ĩ fecunditatis vicio oritur: tua cooperante gratia in nos multiplicius redundet. ℟. Amen. Per misericordiam tuam. Añ. Ego primogenitus exiui ante omnem creaturã. ꝑ. Ego feci in celis vt oriret̃ lumẽ: ego in altis habito: ⁊ thron⁹ meus in columna nubis apparebit. ℣. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. ꝑ. Ego feci in celis. Oratio.

VEra dei sapientia patris: qui ante omnẽ creaturã existi ex illa inuisibilis genitoris arce: te etenim fecisse in celis fore credimus: vt oriretur lumen rumpheali flãmea dimicans. Ut qui tunc in faciendis rebus aderas institutor: pius appareas in nobis retributor. Et quia anteq̃ mundus constaret in sublimitate te habitasse perpendimus: a nostris colũuionibus liberi existam⁹. Ut adinstar legalis colũne super quã thron⁹ tuus apparuisse denuncias: nos itidem supplices tuos per omnia similes reddas. Quo de vtroq3 munere leti effectos: cu3 sanctis tuis facias permanere illesos. ℟. Amen. Per misericordiã. Añ. Ante colles ego parturiebar: adhuc terram non fecerat. ꝑ. Quãdo celos preparabat: aderam. dum vallaret mari terminos ⁊ legem poneret aquis: ego eram. ℣. Tunc dixi ecce venio in capite librum scriptũ est de me. vt facerem voluntatẽ tuã. ꝑ. Quando celos. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Quando celos preparabat. Or̃o.

DOctrina dei sapientia patris: q̃ ante colles ⁊ montium molles: nec dum adhuc terra equa lãce librata cõstabat: ⁊ iam pater populos parabat: cu3 iam vtiq3 tu illic aderas: quando etiã mari terminos rata soliditate vallabat: legemq3 aquis cõstitueret: in vni⁹ deitatis natura tu ipse eras: adesto supplicib⁹ tuis: vt molles criminum cõmissor̃: quibus acrius premimur: tue pietatis dextera ad nihilum redigant̃. Et ita in huius seculi amne nauigãtibus vela tue protectionis adirigas: vt trãseuntes mare ad superna nos semp per lignũ tue crucis sustollas. ℟at. Amen. Per misericordiã. ℟. In ista die prodijt saluator israel: vt liberet omnes captiuos: cecos illuminauit: ⁊ surdos fecit audire: mõtes ⁊ omnes colles germinabũt. ꝑ. Et qui in tenebris sedent exclamabunt ⁊ dicent: domine appareas super nos splẽdor glorie tue. ℣. Populus qui sedebat in tenebris: vidit lumen magnum. habitantib⁹ in regione vmbre mortis: lux orta est eis. ꝑ. Et qui. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et qui. Oratio.

HOdie lumen mũdi prodijt. hodie salus eui emicuit. hodie saluator israel de climate celi descendit. Ut eruat oẽs captiuos: quos antiquus hostis p̃do per primi hominis delictũ captiuauerat: ⁊ vt cecis mẽtib⁹ lumen: surdis auditũ gr̃a preueniẽte restitueret. Ob isti⁹ tãti mysterij beneficia montes ⁊ colles tripudiant.

ipaq3 mūdi elementa ineffabili gaudio ista in die melos decantant. Ob hoc gemebūda prece pij redemptoris clementiā suppliciter exorem⁹: vt nos qui in tenebris peccatorū nostroruz inuoluimur: per cordis a clamatione protinus expiemur. Ut illo in nobis apparente: ⁊ splēdor glorie iocundius ac multiplicius nr̄is in precordijs vigeat: et salutis gaudia sine fine dulcescat. ℟. Amen. Per mīam ⁊ce. Aña. Ante omnē creaturam ego ex ore altissimi processi: priusq̄ lucifer orietur ego fui. priusq̄ in planicie ꝓsterneret campos: et in altum erigeret montes: ego eram. ꝑ. Cui adgaudebat quotidie dum delectaretur orbe perfecto. ℣. Quia ego cognoui q̄ magnus est dominus: ⁊ de⁹ noster pre omībus dijs. ꝑ. Cui adgaudebat ℣. Gloria ⁊ honor ⁊c. ꝑ. Cui. Oratio.

Domine iesu christe q̄ ante omnem creaturam ex ore altissimi prodiens: mundi machinā dispositione mirabili condidisti. Adesto ecclesie tue: quaz ex toto orbe congregare dignatus es. Ut sicut mundi conditor esse dignosceris: ita ecclesie saluator in omībus ac per omia cognoscaris. ℟. Amen. Per misericordiā tuam deus noster ⁊c. Aña. Suscitabit dominus celi regem qui ineternū non cōmouebitur. ꝑ. Et regnuz eius populo alteri non dabitur. percutiet ⁊ conteret vniuersa regna: ⁊ ipsum solum stabit in eternum. ℣. In sua iusticia iudicabit pauperes populi: et saluos faciet filios pauperum: et humiliabit calumpniatorem. ꝑ. Et regnum eius populo alteri nō dabitur. ℣. Gloria ⁊ honor patri et filio. ꝑ. Et regnū. Oro.

Deus pater qui ihesum christū filium tuum tibi coeternum et coequalem celi regem suscitasti: ostendendo eū in carne: fac nos semper illius sequi et fide et opere vocē Ut eam auditu cordis sine ītermissione audientes: glorie sue mereamur esse participes. ℟. Amē. Per mīam tuam deus noster ⁊ce. Aña. Emitte agnuz domine dominatorē terre de porta deserti ad montem filie syon: et preparabitur in misericordia eius soliuz. ꝑ. Et sedebit super eum in veritate in tabernaculo dauid. ℣. O domine saluos nos fac: o domine bone prosperare. ꝑ. Et sedebit super eum. Oratio.

Immensa dei sapientia patris: qui filius dominusq3 dauid prophetarum vaticinijs appbaris: tu ī throno patris consistens: atq3 de petra deserti ad montem filie syon: idest ecclesiam regens. sic nobis omnibus in ea cōsistentibus protectionis tue gubernacula porrige: vt tecuz mereamur viuere sine fine. Ut in tuo solio sine fine viuamus: cuius regni finē nullum esse pauescimus. quia vnum in trinitate nomē possidet tecum et cū spiritusancto in secula seculorum. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster ⁊ ce. ℟. Suscipiamus regnū dei nostri sancti altissimi et possideamus illico vsq3 in seculuz seculi: donec veniat antiquus dieruz. quoniā tempus aduenit: vt detur omni populo magnitudo regni. ꝑ. Quod ē super omne celum: ⁊ omnes reges terre veniēt et obedient ei. ℣. Potestas eius potestas eterna ⁊ regnū eius regnū sempiternum. ꝑ. Quod est sup. ℣. Gloria ⁊ Reiteret ℟. Suscipiamus regnū dei nostri. Oratio.

Dñe iesu xp̄e q̄ es ineffabile gaudiuz xp̄ianis: cui⁹ potestatis ⁊ pacis nō erit finis: fac nos suscipere regnū tuū ⁊ possidere illud. Ut maneat ī nos imperij tui dñatio iugis:

magnitudo perennis. Ut omne nomen tuū in nobis reperiens efferas: nosq; tuos in oībus ac per oīa facias. Ut nec potestati tue in nobis quicq̄ officiat: nec pati resistat. Sed ip̄e solus nos possideas qui rex regum ⁊ dn̄s dn̄oruz nunc ⁊ per oīa secula regnas. ℟. Amen. Per mīam tuam. Ant. Paruulus natus est nobis ⁊ filius dat⁹ est nobis ⁊ factus est principat⁹ eius sup humeros eius. p̄. Et vocabit̄ nomen ei⁹ magni consilij angelus admirabilis. consiliari⁹. de⁹ fortis. dn̄ator princeps pacis. pater futuri seculi multiplicabit̄ eius imperium ⁊ pacis nō erit finis. ℣. Et erit firmamentū in terra in summis montiū: ⁊ super extolletur sup libanū fructus eius. ⁊ florebit de ciuitate sicut fenuz terre. p̄. Et vocabit̄ nomē eius. ℣. Gloria.

P p̄. Et vocabitur nomen. Oratio. Paruulus natus est nobis: ⁊ filius datus est nobis: vt qui eras fili⁹ perfectus de patre: pro nobis paruulus esses ex matre. illic immensus: ⁊ hic pusillus. permanēs in sinu p̄ris: gestat⁹ in vtero matris: ⁊ cū deitas tua incōmutabilis: ⁊ humanitas p̄manet singulari. quia in vtraq; vn⁹ idemq; subsistis: ⁊ in illa nos condens: ⁊ in ista nos redimens. ℟. Amen. Per te dn̄m nostrū qui cum patre ⁊ spū sancto vnus est deus in oīa secula seculoꝝ. ℟. Amen. Dn̄s sit. ℟. Et cū. In laudib⁹. Ad cāticū. Ant. Catulus leonis iuda de germine fili: ita ascēdisti. requiescens accubuisti vt leo: ⁊ quasi catulus leonis quē suscitare nullus audebit

V Canticum. Genesis. cap̄. xlix. Vocauit iacob filios suos ⁊ ait eis. Congregamini: vt annunciem que vetura sunt vobis dieb⁹ nouissimis. Cōgregamini ⁊ audite filij iacob audite israel patrē vestrū. Rubem primogenitus meus tu fortitudo mea ⁊ principiū doloris mei. prior ī donis maior imperio effusus es sicut aqua: nō crescas: quia ascendisti cubile patris tui: ⁊ maculasti stratum ei⁹. Symeon ⁊ leui fratres ei⁹ vasa iniquitatis vellantia. In consilio eoꝝ non veniat anima mea: ⁊ in cetu illoꝝ: non sit gloria mea. Qui in furore suo occiderūt virū: ⁊ in voluntate sua suffoderunt murū. Maledictus furor eoꝝ quia ptinax: ⁊ indignatio eoꝝ quia dura. diuidā illos in iacob ⁊ dispergam eos in israel. Iuda te collaudabunt fratres tui: manus tuas in ceruicib⁹ inimicorū tuorū ⁊ adorabūt te filij patris tui. catulus leonis iuda: ad predam fili mi ascendisti. Requiescēs accubuisti vt leo: ⁊ quasi leena: quis suscitabit eū? Nō aufferet̄ ceptrū de iuda: nec dux de femorib⁹ eius. Donec veniat qui mittendus est: ⁊ ipse erit expectatio gentiū. Ligans ad vineaz pullum suū: ⁊ ad vitē o fili mi asinaz suam. Lauabit in vinū stolaz suā: ⁊ in sanguinē vue pallium suū. Pulcriores oculi eius vino: ⁊ dentes lacte candidiores. Zabulon in littore maris habitabit: ⁊ stationē nauium pertingens vsq; ad sydonem. Isachar asinus fortis accubās in terminos: vidit requiez quod esset bona ⁊ terra qd̄ optima. Et supposuit merum suū ad portandū: factus que est tributo seruiens. Dan iudicabit populū suū: vt alia tribus israel. Fiat dan coluber in via: cerastes in semita mordens vngulas equi: vt cadat ascensor eius retro salutare tuuz expectabo dn̄e. Gath accinctus preliabitur ante euz: ⁊ ipse accinget̄ retror

sum. Aer pinguis panis ei⁹: ⁊ pre/
bebit delicias regibus. Neptalim
ceruus emissus: ⁊ dans eloquia pul
critudinis. Filius accrescens io/
seph: filius accrescēs ⁊ decorus aspe
ctu. Filie discurrerūt supra murū:
sed exasperauerunt eum ⁊ iurgati
sunt inuidentes illi habētes iacula.
Sedit in forti archus eius: ⁊ disso/
luta sunt vincula brachioꝝ eius. Et
manum illius per manū potentis ia
cob: inde pastor egressus est pastor
israel. Deus patris tui erit adiutor
tuus: ⁊ omnipotēs benedicet tibi.
Benedictionib⁹ celi desuper: bene/
dictionibus abyssi iacentis deorsū:
benedictionib⁹ vberū ⁊ vulue. Be
nedictiones pr̄is tui confortate sūt.
benedictionibus patris eius: donec
veniret desideriū colliū eternorum.
Fiant in capite ioseph: ⁊ in verticez
nazarei inter fratres suos. Benia/
min lupus rapax mane comedet pre
dam: ⁊ nocte diuidet spolia. p̄. Et q̄si
catulus. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Ca/
tulus leonis.

De christe Oratio.
Dn̄e catulum leonis domui iu/
da affuisse cognouimus: quez totis
precordijs postulamus. Ut qui ap/
paruisti in carne de manu fortis ca/
piens predam ⁊ iudiciū: veniens mi
sericordiā preroges fidelibus repro
missam. ℟. Amen. Per miam tuā.
Ad canticū. an̄. Exultauit spiritus me⁹
in deo salutari meo. quia respexit humilitatē
ancille sue. ecce enim ex hoc beatā me dicent
oēs gn̄ationes. Canticū. luce. ij.
Magnificat aīa mea dn̄m. Et
exultauit spiritus me⁹ in deo saluta/
ri meo. Quia respexit humilitatem
ancille sue: ecce enim ex hoc beatam
me dicent oēs generationes. Quia
fecit mihi magna qui potens est: et
sanctū nomē eius. Et misericordia
eius a progenie in progeniē: timenti
bus euz. Fecit potentiā in brachio
suo dispersit superbos mente cordis
sui. Deposuit potentes de sede: ⁊ ex
altauit humiles. Esurientes imple
uit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes.
Suscepit israel puerū suū: recorda/
tus est misericordie sue. Sicut lo/
cutus est ad patres nostros: abraaz
⁊ semini eius in secula. p̄. Quia respe
xit humilitatē. Gloria ⁊ honor patri.
p̄. Exultauit spiritus meus. Oratio.
Domine iesu christe qui ex patre
deus magnus: pro nobis digna
tus es nasci ex homine paruus: vt p
te factus: per te saluaret̄ sine dubio
mundus: propicius esto ⁊ miserere
nobis: nosqz a mundanis contagijs
mūda. ⁊ in hoc mūdo mundos nos
esse constitue: qui nō iudicare sed sal
uare venisti. Ut nobis paruulus na
tus nobisqz filius datus: in te ⁊ re/
generationis ortuz ⁊ adoptionis me
reamur consequi donum. ℟. Amē.
Per misericordiā tuaz deus noster.
Ad benedictus. an̄. Tibi soli deo honor
⁊ gloria virtus ⁊ potestas in secula seculoruz.
p̄s. Benedictus es domine de⁹ pa/
truz nostroꝝ. Require folio iij. So
no. Dominus dixit ad me filius meus es tu
ego hodie genui te alla. ℣. Pete a me ⁊ da/
bo tibi gentes hereditatē tuam ⁊ possessionē
tuam terminos terre. reges eos in virga fer/
rea: ⁊ tanq̄ vas figuli confringes eos: ⁊ nunc
reges intelligite. erudimini omnes qui iudica
tis terram. Ego autem constitutus suz r ex su
per syon montē sanctū. p̄. Genui te alleluya.
Lauda. Laudate dominū de celis alla lau
date eum in excelsis alla. p̄s. cxlviij. Le/
ctio esaye pphete. c. ix. ℟. Deo gr̄as.

Primo tempore alleuiata ē ter
ra zabulon: ⁊ terra neptalim ⁊
in nouissimis agrauata est via ma
ris transiordanem galilee gentium
Populus qui sedebat in tenebris vi
dit lumen magnum. Habitantibus
in regione vmbre mortis lux orta ē
eis. Multiplicasti gentem non ma
gnificasti leticiā. Letabuntur coram
te sicut letantur in messe. sicut exul
tant victores quando diuidunt spo
lia. Jugum enim oneris eius: ⁊ vir
gam humeri eius: ⁊ sceptrum exac
toris eius superasti sicut in die ma
dian. Quia omnis violenta preda
tio cum tumultu: ⁊ vestimentū mix
tum sanguine erit in combustione et
cibus ignis. Paruulus enim natus
est nobis: ⁊ filius datus est nobis:
et factus est principatus eius super
humeros eius. Et vocabitur nomē
eius admirabilis. consiliarius. deꝰ
fortis. dominator. pater futuri secu
li. princeps pacis. Multiplicabit
eius imperiū: et pacis eius non erit
finis. Super solium dauid sedebit:
et super regnū eius. Ut confirmet
illud et corroboret in iudicio ⁊ in iu
stícia amodo ⁊ vsqꝫ in sempiternū.
Zelus domini exercituū faciet hoc.
℟. Amen. Hymnus. Ueni redem
ptor gentium. Require folio .xxvj
Supplicatio. Oremus dei patris om
nipotentis mīam supplices implorem⁹: vt
nos gratia xpi sui domini nostri iesu christi
propitius iustificare dignetur. ℟. Presta
creme omps deus. Kyrieleyson. Xpe
leyson. Kyrieleyson. Capitula.
Requies angelorū omniūqꝫ san
ctorum domine iesu christe: da
hodie in hoc recurrenti natiuitatis
tue sacratissimo festo requiem popu
lo tuo. Ut in te a delictis et oneri
bus pessimis requiescat: reqꝫ cū vni
uersa creatura benedicens: tuam in
omnibus ac per omnia benedictio
nem accipiat. Ut quez a maledicto
liberare venisti: nunc̄ patiaris tue
benedictionis munere defraudari:
sed te iugiter benedicendo: benedi
ctus permaneat ineternum. Pater
noster. Et ne nos. Liberati a malo.
Require folio j. Lauda. Anteq̄ fir
mos pararet. Require. folio. xxvj.
Benedictio. Benedicat vos domi
nus noster iesus christus. fo xxvj.
Hicat pbr. Dñs sit semp vobiscū.
℟. Et cū. In nomine dñi nostri iesu
xp̄i perficiam⁹ cū pace. ℟. Deo gras
℣ In festo sancti stephani pthomar
tyris. Ad vesperos. aña. Gloria ⁊ ho
nore coronasti eū domine. ℣. Gloriā et ma
gnū decorem imposuisti super eum. p̄. Dñe
Sono. Custodi me domine vt pupillā ocu
li sub vmbra alarum tuarum. p̄. Exaudi de⁹
iusticiam meam alla. ℣. Protege me a fa
cie impiorū q̄ me afflixerunt inimici met cir
cumdederunt aīam meam. p̄. Exaudi deus.
Aña. Terra ne abscondas sanguinē meum:
neqꝫ inueniat in te locū latendi clamor me⁹.
p̄. Ecce i celis est iudex meus ⁊ cōscius me⁹
in excelsis. ℣. Sepe expugnauerūt me a iu
uentute mea etenī non potuerunt mihi. p̄.
Ecce in celis est. ℣. Gloria et honor patri.
p̄. Ecce in celis. Lauda. Alleluya tetigit
labia mea. p̄. Et aperuit os meum dixi alla
alla alla. ℣. Inquisiui dñm meū et exaudi
uit me ⁊ ex omnibus tribulationibus eripuit
me. p̄. Et aperuit os meū. ℣. Gloriat ho
nor patri. p̄. Et aperuit os. Hymnus.
Christus est vita veniēs in orbē:
mortis occasu: patiens acerbe
mortis actu: pietatis vsu viuere do
nat. Sustulit vulnus: remouendo

mortem: mortis auctorem perimẽ/ do surgit. patris ad dexterã repeten do regnat: sede supna. Hunc sequẽs primus stephan⁹ minister sortis illa te titulo decorus: quã dedit spirans domini benignus spiritus illi. Ja/ dit exẽplo domini reuinctus: testib⁹ falsis adopertus insons: iudiciũ por tans celerata sanctus dicta malo/ rum. Ore celesti refellit malignos: ⁊ probat cõstans ratione falsos: sem per indignos dominũ poloꝝ crede/ re nolle. Saxeo nimbo lapidatus: instat paulus: ⁊ summus lapidantiũ seruat vestes: vt reddat liberos ad ictum cede cruẽtos Sustinet mor/ tis rabiẽ prophanã plenus omni pie tate cordis: hostib⁹ querit veniã mi/ seri⁹ pectore grato. Imbuit primus homines beatos corde directo iecto/ re fideli: in fide christi: iugulata te/ lis ponere mẽbra. Quesumus flẽtes benedicte primo martyr ⁊ ciues so/ ciate iustis: celitus clare regionis he res inclite polli. Promptus hic no strum facinus remitte: tolle languo rem: tribue salutẽ: confũde hostem releua merorẽ: morte sublata. Glo/ riaꝝ psallat chorus ⁊ resultet: gloriã dicat: canat ⁊ reuoluat nomini tri/ no deitati soli sidera clament. ℟m. Amen. Supplicatio. Oremus dei pa/ tris omnipotentis misericordiã supplices im ploremus: vt nos gratia christi sui dñi nostri iesu christi: ⁊ per ĩtercessionẽ sancti martyr⁹ sui stephani: propitius iustificare dignetur. ℟. Presta eterne omnipotẽs deus. kiriel' ℣. Xpel'. kiriel'. Capitula. Deus cui ecclesia tua sanctũ ste phanum martyrẽ: primũ messis sue manipulũ dedit. ⁊ primitiuaꝝ obla/ tionem nouelle confessionis ostẽdit: ac preconiũ: quez fructũ fidei matu/ rescentibus exhibuit: presta vniuer/ so cetui intercessione martyris me/ morati: vt ecclesiã tuam iuuet suffra gio: quaꝝ ornauit ministerio: foueat patrocinio: quã edificauit exemplo. Pater noster. Liberati a malo. Humi/ liate vos benedictioni. Dñs sit. ℟. Et cum spiritu tuo. Benedictio. Dominus ieſus xp̃s qui primuꝝ sue passionis sequacẽ stephanũ mar/ tyrem fecit: det nobis sue passionis exemplo victoriã ferre de mũdo. ℟. Amẽ. Sui quoqꝝ martyris precẽ si/ milez nobis tribuat vim sue dilectio nis habere: ⁊ aduersitatez equali tol lerantia superare. ℟. Amen. Ut in/ structi exẽplo redẽptoris: ⁊ inuita/ mento martyris pcipiam⁹ plenitu/ dinez nostre redẽptionis. ℟. Amẽ. Per misericordiã ip̃i⁹. Lauda. Beat⁹ vir qui timet dñm alla. ℣. In mandatis eius cupiet nimis alla alla. ℟. Potens in terra erit semen eius generatio rectorũ benedicẽt. ℣. In mãdatis eius. ℟. Gloria ⁊ honor pa. ℣. In mandatis ei⁹. Oro. Dñe ieſu cri ste. Quere vltra in isto folio. Ad ma tutinum. añ. Labia mea dñe aperies. ℣. Et os meũ annunciabit laudẽ tuã. ℣. Di/ gnare me deus. Oratio. Exultent dñe labia nostra preco nio veritatis: vt nõ reuoluat vanilo/ quio falsitatis. Sic lingua nostra iu dicium veritatis loquatur: vt xp̃m tuuz verũ iudicẽ promptissime lau/ det. Atqꝝ ita precepta tua assidue in nostro corde versentur: vt gressus nostri ab insidiosis discipulis mini/ me supplantent. ℟. Amen. Per mi sericordiã tuã. Ah. i. Lapidauerunt me inimici mei. ℣. Et fixure lapidũ fuorũ in teſti monium illis erunt: dum venero ante iudiciũ

petere pro peccatis eorū. ℣. Credidi propter quod locutus sum ego aūt humiliat⁹ sum nimis. ℟. Et fixure lapidum. ℣. Gloria t honor patri. ℟. Et fixure lapidum. Oratio.

OMine ieſu xp̄e qui ita munere tuo beati ſtephani animā munerasti: vt nō ſolū paſſionis tue ſequeretur exemplū: ſed etiā patientie caperet documentū. Vt ſupplicaret p hoſtibus: qui non cederet ſeuientib⁹. fortis ad preferenda vulnera: fortis ad nō reddēda cōuicia. fortis duz ab impijs lapidatur: fortior duz pro lapidantibus deprecatur. Qui ergo immemor vltionis pro lapidantib⁹ exorauit: memor charitatis in nullo ſupplicantib⁹ deſit. ℟. Amen. Per miſericordiā tuā. Aña. ij. Impetuz fecerunt vnanimes in ſtephanū. ℟. Et falſi teſtes lapidabant cum inuocantē t dicentē dñe ieſu ſuſcipe ſpiritum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eor⁹ filius iniquitatis non nocebit ei. ℟. Et falſi teſtes. ℣. Gloria t honor pri. ℟. Et falſi teſtes lapidabāt. Oratio.

IMpetum factū a perſequentiū turba: nō potuit xp̄e domine ſtephani martyris tui turbare conſtantiā: cum t falſoz̄ teſtiū credulitate carnis veſtimenta depoſuit: oris tamē cōfeſſione qua te credidit nō amiſit: cum lapidatus etiā te deū: vt ei⁹ ſpiritū exciperes exorauit. Te ergo que ſumus t rogam⁹ vt illa nos gratie tue pietate remuneret: qua illū coronaſti poſt lapides. Et qui eius ſpiritus ſuſcepiſti in gloria eterna: nobis queſumus propiciatus remoue ſupplicia. ℟. Amen. Per miſericordiā tuā. Aña. Lapidabant ſtephanū qui erāt in concilio t intuebant̄. ℟. Vultus eius tanq̄ vultus angeli dei ſtantis inter illos. ℣. Cōſerua me domine: quoniā in te ſperaui. ſal uum me fac deus meus. ℟. Vultus ei⁹. ℣. Gloria t honor. ℟. Vultus eius. Oratio.

OMine ieſu xp̄e qui in concilio lapidātiū: beatiſſimi martyris tui ſtephani ita glorificas vultū: vt ab his qui eum lapidabant: lapidati aſpectus intueret angelicus. Dum preminens illo monſtraretur magiſtro patientia exornari: vt er hoc mereamur ad premiū eternitatis attolli. ℟. Amen. Per miſericordiā tuā. ℟. Super aceruum lapidum leta eſt anima mea t ſuper inimicos meos deum deprecat⁹ ſum: propterea vindemiabo fructus meos in pace. ℟. Et miniſtrabo in conſpectu dñi de bonis que preſtitit mihi. ℣. Quid retribuā pro omnib⁹ que preſtitit mihi: calicem ſalutaris accipiā. ℟. Et miniſtrabo. ℣. Gloria t honor patri. ℟. Et miniſtrabo. Ora.

OMine ieſu xp̄e qui animā beatiſſimi martyris tui ſtephani tanta munerū gra decoraſti: vt ſup aceruū lapidum exultaret: t pro inimicis te vt illis parceres expoſceret: reple corda nra munere gratiarum: t immarceſſibili dono virtutū. Vt interuentu tui martyris ita miniſtremus ſemper in conſpectu tuo: de bonis q̄ preſtiteris nobis: qualiter t hic dilatemur ſanctitatis in ope: t poſt vindemiem⁹ fructus noſtros in pace. ℟. Amen. Per miſericordiam. In laudibus. ad canticū. aña. Nomē domini inuocauit. date magnitudinē deo veſtro. vera ſunt opera eius et oēs vie eius iudicia. Canticū. Attende celum. Require folio ij. Ad benedict⁹. aña. Benedictio dñi in meridiē iuſtificetur. ℟. folio iij. Sono. Cuſtodi me dñe. Require folio xxix. Lauda. Laudate dñm de celis alla. laudate eū in excelſis. alla. ℟. cxlviij Prophetia. Lectio libri ſapientie ſa

ptētie salomónis. c. iiij. ℟. Deo gras
Justus si morte preoccupat⁹ fuerit anima eius in refrigerio erit. senectus enim venerabilis est nō diuturna neq; numero annor⁹ computata Cani sunt autē sensus hominis: et etas senectutis vita inmaculata. placēs deo fact⁹ dilect⁹ et viuēs inter peccatores translat⁹ est. Raptus est ne malicia mutaret intellectum eius: aut afflictio reciperet animā illius: fascinatio enim nugacitatis obscurat bona: et inconstantia concupiscētie transuertit sensum sine malicia. Consūmatus in breui expleuit tēpora multa. Placita enim erat deo anima illius: ppter hoc properauit educere illum de medio iniquitatū. Populi autē videntes et nō intelligētes: nec ponētes in p̄cordijs suis talia: quōm misericordia dei et gr̄a in sancto illius: et respectus in electo ipsi⁹ ℟. Amen. Hymn⁹. Christus est vita. Supplicatio. Oremus dei patris omnipotētis. Quere folio .xxx. Capitula.

Beatissime stephane prothomartyr: vocabit tibi nomen nouū: quod os dñi nominauit. Ut qui mortem pro illo sumeres: coronam per illus et nomine et virtute susciperes. Primus in martyrio: primus in premio: primus in aula mūdi: primus in aula celi Ut hic pro xp̄o lapidar⁹: illic ab ipso coronat⁹ exultes. Ut p quo hic crudelissimam sustinuisti penas: illic preciosissimā susciperes coronas. Ergo qui extitisti ecclesie primitiu⁹: nunc esto patron⁹ assiduus. vt sit christus nobis te precante propicius: pro quo martyr extitisti mirificus. Pater noster. Liberati a malo. Lauda. Beatus vir qui timet dominum.

Bñdictio. Dñs ibs xp̄s qui etc. In nomine dñi nostri ieſu xp̄i: perficiamus cū pace. ℟. Deo gras Quere folio .xxx. In festo sancti joh̄anis apli et euāgeliste. Ad vesperos. Lauda. Confessionē et decorē induisti. p̄. Amictus lumen sicut vestimentū. ℣. Confessio et species in conspectu eius: sanctitas et magnificentia in sanctitate eius. p̄. Amictus lumē. Sono. Confitebor tibi dñe in toto corde meo narrabo mirabilia tua alla. Letabor et exultabo in te dñe: psallam nomini tuo altissime alla. a℟. Sic eū volo manere donec veniā dixit dñs. p̄. Hic est discipulus qui testimonium perhibet de hijs. p̄. Et scimus quia verum est testimoniū eius. p̄. Manus enim mea auxiliabit ei: et brachiū meū confortabit eū. p̄. Hic est discipulus. ℣. Gloria. p̄. Et scimus. Lauda. Diligam eum ex toto corde meo dicit dñs. p̄. Et erit sicut ros israel germinabit sicut lilium et florebit alla alla. ℣. Et erit tanq̄ lignū qō transplatatū est secus decursus aquarū: quod fructū suū dabit in tēpore suo. p̄. Et erit. ℣. Gloria et. p̄. Et erit.

Iste electus iohānes Hymn⁹. diligendi promptior aduocat⁹: in perennem veritatis gratiā mercedem assumēs honoris: quicquid ambit: optinet. Insula pathmos teneri imperante promit: conspicit illic refusa celitus mysteria: et profunda q̄ notauit mente: narrat ardua. Accipit dei parentem in suis precordijs: vt minister vitatis: vt ministret virgini: que deū enixa: sola virgo semp astitit. Iste supra pectus illud sempiternū numinis: corporis vsu reclinus hauriebat intima: spirituq; indicabat veritatis gratiā. Ad crucis tractus redemptor: esse matris filiū dicit istus: rursus ipam esse matrem precipit carne vnus: spūs alter

vt manerent. Vltime preuēt⁹ hore: scindere tunc precipit terram ministris: quare decliuus irruit mortis: vite quieuit omne viuēs seculo. Te rogam⁹ te precamur sancte xp̄i apostole tolle pestem: aufer vlcus: ⁊ foueto languidos: pelle morbuz: cede hostē: ⁊ remoue scandalū. Nō adurat terram ignis aerem nō sauciet: nō refundat vltione triste celū turbinem: nō reclinet in ruinā acerbā ira funditus. Decidat delictuz omne. subsequatur gratia. auferat culpa. tota sit salutis copia. sit remota cūcta lues: augeat charitas. Gloria deo patri sit: gloria sit filio: sit paraclito manenti semper ingens gloria. qui deus viuit per omnia secula seculoꝝ Amen. Supplicatio. Oremus dei patris omnipotentis misericordiā. supplices imploremus: vt nos gratia ~~xp̄i sui~~ filij sui dñi nostri iesu xp̄i: ⁊ per intercessionē sancti iohannis apl'i ⁊ euāgeliste propiti⁹ iustificare dignet. ℟. Presta eterne omp̄s deus. Kyrieleyson.

℟. Xp̄e. Kyriel. Capitula. Ineffabilia sunt dñe fluēta vteri tui: quibus preceteris dilect⁹ ille a te discipulus recubans in sinu tuo saciari promeruit. Quesumus ergo vt mortificatis mēbris nostris: tuis semp̄ mereamur inherere vestigijs. Vt intercessu hui⁹ sancti iob̄is: ita nos ignis amoris tui concremet: et absumat: qualiter beneplacituz nos tibi in toto holocaustuz efficiat. Pr̄ noster. Liberati a malo. Hūiliate vos benedictioni. Dñs sit. ℟. Et cuz spi.

Christus dominus Benedictio. qui dilectū a se discipulū suo fecit recubare i pectore: illesos nos custodiat in sinu matris ecclesie. ℟. Amen. Et q̄ fluentis gratie ex sinu suo: premanantib⁹ recubantis aiam maluit: dono nos sempiterni muneris iubeat consolari. ℟. Amen. Vt per quez discipulus hic dilectus effectus est virgo: per euz peccatores in angeloꝝ transmutatione euocent consortio. ℟. Amen. Per miaz ip̄i⁹. Lauda. Germinabūt ossa tua quasi salices alla. ℣. Iuxta fluentes aquas alla alla. ℣. Et erit tanq̄ lignū quod transplātatū est. ℣. Iuxta fluentes aquas. ℣. Gloria. ℣. Iuxta. Oro. Dñe iesu xp̄e qui beatissimuz iob̄em apostolū tuuz. Quere folio .xxxii Ad matutinū an̄. Labia mea dñe aperies. ℣. Et os meū annūciabit laudē tuā.

Laudet Oratio. Psalmus. l. te dñe lingua nostra annunciando iusticias tuas: ⁊ exultēt labia nostra preconio veritatis. Vt nō dissoluantur vaniloquio falsitatis. Vt qui tibi cōfitēdo remissis criminib⁹ in te exultemus: vt ⁊ in cōgregatione iustoꝝ sacro agmine decantātes: vite beate efficiamur heredes. ℟. Amen. Per miam. An̄a. i. Caro mea requiescet in spe. ℣. Qui nō derelinques animam meā in infernū: nec dabis sanctū tuum videre corruptionez. ℣. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo ⁊ delectationes in dextera tua vsqz in finem. ℣. Quoniā nō derelinques. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℣. Quoniā nō derelin. Oratio.

Christe dei fili⁹ qui virgini discipulo: virginitatis p̄mio in hac vita posito cōtulisti: vt de sorte mortis possit suscitare mēbra moriētia. qui i mēbris suis mortifere libidinis dñari nō passus es incētiua: adesto nobis p̄cib⁹ ei⁹. Vt qui post lapsos lasciuie reatū in hac vita dedicim⁹: mundatis ad te cordib⁹ accedam⁹. ℟. Amen. Per miam. An̄. ij. Facies

tua tanq̄ mūda illuminabit. ꝑ. Vultus aūt. tuus sicut lucifer orietur. a meridiana parte germinabit tibi vita. ℣. Per diem sol non vrette: neq; luna per noctem. ꝑ. Vultus aūt ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Vultus aūt. Oratio.

DOmine iesu xp̄e qui beatissimū iohēm apl'm tuū: nec in vinculis exilij deseris: nec in effossa fouea derelinquis: annue nobis p̄cib⁹ ei⁹: Ut ita nos semp̄ pietas foueat: qualiter hic ⁊ in eternū te protegēte sceptruz nos sempiterni regni vsq; quaq; possideat. ℟. Amen. Per mīam. Añ. ij. Custodi corpus meū ab om̄i polutione. ꝑ. Odor tuus dñe cōcupiscentias in me excitabit eternas ℣. Notas mihi fecisti vias vite: ⁊ implebis in leticia cū vultu tuo. delectatiōes ī dextera tua vsq; in finē. ꝑ. Odor tuus. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Odor tuus. Or̄o

DIlectus a te dñe iesu xp̄e ineffabile testimoniū discipulis perhibuit: duz quod admiraremur tuo de pectore sumpsit: mirifice reputare promeruit. Principiuz ergo qd̄ ⁊ mystica fide cognouit: ⁊ verbis mysticis exorauit: esto in ore nostro ad cōplementū virtutis: ad effectū pie operationis: vt tibi sine fine iungamur: cuius potentiā magnifice confitemur. ℟. Amen. Per mīam tuā. ℟. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit senectute graui ⁊ gloria dignus. ꝑ. Iste est qui orat pro ppl'o ⁊ pro ciuitate ista. ℣. Vir iste consecrauit legē dei excelsi ⁊ in temptatione inuentus est fidelis. ꝑ. Iste est. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret. ℟. Vir iste.

MEmores preceptoꝝ tuorum dñe iesu xp̄e: quib⁹ nos memorijs sanctoꝝ cōmuuicare precepisti: btissimos apl'i tui iohis sparsos per orbem meritoꝝ titulos celebramus: qui coronā quam nois sui interpretatione promeruit: priuilegio sanctitatis obtinuit. Presta igit̄ eodem interueniente. vt qui preconia ipsi⁹ religionis cultu veneramur: patrocinia eius impensi⁹ cōsequamur. ℟. Amen. Per mīam tuā. Ad canticū. Añ. Thronū glorie hereditas illius dat votum optanti: ⁊ benedicet annos iusti. Cā/

COnfirmatuz ticum. j. regū. ij. est cor meū in dño: ⁊ exaltatum est cor meū in deo salutari meo. Dilatatum est super inimicos meos os meuz. Letor mihi in sanctitate tua: qm̄ non est ali⁹ deus quomodo deus noster: neq; iustus preter te dñe: et nō est sanct⁹ preter te. Nolite gloriari excelse: ⁊ nolite alta loqui in superbia: ⁊ ne exeat magniloquium ex ore vestro qm̄ deus scientie dñs est. Deus q̄ parat adinuentiones suas: arcum potentiū infirmatus est: ⁊ infirmi virtute precincti sunt: pleni panibus minorati sunt: ⁊ esuriētes trāsierunt terrā. Sterilis peperit septē: ⁊ fetosa in filijs infirmata est. Deus mortificat ⁊ viuificat: ducit ad inferos ⁊ reducit. Deus pauperē ⁊ diuitem facit: humiliat ⁊ exaltat suscitat de terra inopem: ⁊ ab stercore erigit pauperē: ⁊ sedere facit eū cum principibus populi sui: ⁊ thronuz glorie hereditatē dabit illi. Dat votū optāti ⁊ benedicet ānos iusti: quia nō in virib⁹ potēs est vir. Omnis eniz infirmū facit aduersariū eius dñs sanctus. Nō glorietur sapiens in sapiētia sua neq; glorietur diues in diuitijs suis: neq; glorietur fortis in fortitudine sua. Sed in hoc glorietur: qui gl'iat scire ⁊ intelligere dñm. facere iudicium ⁊ iusticiā sup̄ terrā. Dñs ascēdit in celos ⁊ tonat: ipse iudicat ex/

trema terre. Potens est ⁊ dat virtutez regibus: ⁊ exaltat cornu xpi sui. Reiteretꝝ añ. Ad bñdictus añ. Benedictio dñi in mercedē iusti festinat. ps. Benedictꝰ es dñe deꝰ. Quere folio iij. Sono. In cōspectu angelorꝝ psallā tibi dñe alla. ℣. Adorabo ad tēplum sanctū tuum et cōfitebor nomini tuo dñe. ℟. Psallam tibi. Lauda. Laudate dñm de celis alla laudate eum in excelsis alla. Alia lauda. Alla confessio eius super celū ⁊ terram alla exaltabit cornu ppli sui alla. ℣. Hymnꝰ est omnibꝰ sanctis eius alla. ℟s. cxlviij. Lectio libri sapiētie salomonis. c. ℟. Deo Sapientia iustū dedu/ (gratias. xit per vias rectas: ⁊ ostēdit illi regnū dei ⁊ dedit illi scientiā sanctorum. honestauit illū in laboribus: ⁊ cōpleuit labores illius. in fraude circūuenientium illū affuit: ⁊ honestus illū facit. Custodiuit illū: ab inimicis ⁊ a seductoribꝰ tutauit illum. Et certamen fortiū dedit illi: vt vinceret ⁊ sciret qm̄ omniū potētior est sapientia. Hec vinctum iustū nō dereliquit: sed a peccatoribꝰ liberauit illum. Descendit cū eo in foueā. ⁊ in vinculis nō dereliquit illum. Donec afferret illi sceptrū regni: ⁊ potētiaz aduersus eos qui eū deprimebant. Et mendaces ostendit: qui maculauerunt eū: ⁊ dedit illi claritatē eternam. ℟. Amen. Hymnꝰ. Iste electus iobes. Quere supra in vesperi. Supplicatio vt supra. Capitula. Oblatus dei filius qui te principium qđ ipe es: i ore a te dilecti discipuli ita cōfiteri dedisti: vt illuc cor eius ascenderet: quo nullus aliꝰ valuisset: fac nos tui muneris gra cor semper in supernis habere. Ut exinde capietes veritatis omnimode disciplinā: qđ hic profecti fuerimꝰ ex ore: futuro cōsequamur in mune re. Pater nr̄. Liberati a malo. folio j. Lauda. Germinabūt ossa tua. Bñdictio xps dñs qui delictū. folio xxxj. In noie dñi. ¶ In allisione isanctiū siue scōz innocentiū ad vesperos. Lauda Exortum est in tenebris lumen rectis corde: misericors ⁊ miserator dñs. ℣. Directā fecit viā iustoz ⁊ pparauit inter sanctoz. ℟. Misericors. Dicat plb. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Sono. Justoz anime in manu dei sunt: ⁊ nō tanget illos tormentuz mortis alla. ℣. Visi sunt in oculis insipientiū mori: extimata est malicia exitus illoz: illi aūt sunt in pace alla. Dicat plb. Dñs sit semper. ℟. Et cū. Sono. Alla iusti imppe/ fo . ℣. Et apud dñm est merces eoz alla alla. Dicat plb. Dñs sit. ℟. Et cū. Añ. Hij sunt qui sequunt agnū quocūqz ierit. hij sunt empti exoīb⁹ primitie deo ⁊ agno. ℟. Et in ore eoz nō est inuentū mendatium. qm̄ sine macula sunt in conspectu dei sui. ℣. Justi vero imperpetuū viuēt: ⁊ apud dñm est merces eoz. ℟. Et in ore. ℣. Alla. ℟. Et in ore. Lauda. Hij sunt qui nō inquinauerunt vestē suam. mecū ambulabunt in albis: qm̄ digni sunt. ℟. Et quicūqz vicerit: sic vestiet alla veste cādida alla alla alla. ℣. Et clamauerunt iusti ad dñm cū tribularent: de necessitatibus eoz sepe liberauit eos. ℟. Et quicūqz. ℣. Alla. ℟. Et quicūqz. Hymnꝰ Deus sanctoz psallimus christi canētes premia: qui sancto largus spiritu triūphū dedit paruulis. Ex ore quoqz infantiū perfecta laude dñi: totum potens in omnibꝰ artes destruxit zabuli. Qui mentē regis impij vix agens stimulis: deum regemqz dñm posse psuassit perimi. Magi sequunt indicem ducentis faciem sideris: que ortu sui luminis

eterno ſeruiret regi. Herodes natũ metuit regez iudee debitũ: in qua ex ternus genere ſuccedi timebat ſibi. Et dicto celi poſito magis in terraz: territus totius cauſam ſeculi cecus ignorat ambiens. Verbiſqz mittis primũ gaudere ſeſe ſimulat: adorarum pollicẽs natũ regreſſi vt pro deunt. Sed poſtq̃ deo moniti: dolis terra euanuit: immane temtat facinus: cũctis ignotũ ſeculis. Chriſtum bethleem audierat diuino naſci oraculo: vrbis audito nomine: parente quo naſcitur neſcius. Naſcentis tẽpus computans: infra bimatũ pueros matrũ raptos ab vberibus necare iubet impius. Quos teſtes ſibi dominus certo paſſurus tempore pius redemptor omniũ laude ſacrauit perpetim. Oblatis magum fletibus oſtendẽs: ſeri lachrymis: ad futurã gloriã certis metetur gaudijs. Qemẽto ſalutis auctor. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dominũ noſtrũ ieſum chriſtum: cũ omni ſupplicatione rogem⁹: vt nos p gratiã natiuitatis eius: & per interceſſionem ſanctorum innocentiũ paruulorũ martyrum: nobis ſalutem anime & corporis: & remiſſionẽ peccatorum: & pacem propitius tribuere dignetur. ℟. Adeſta eterne omnipotens deus. ℟. riel'. ℟. Chriſtel'. ℟. riel'. Capitula. Chriſte inenarrabile lumen mũdi: qui adhuc in ipſis cunabulis conſtitutus nondũ effectus martyr martyrij palma cateruas infantium dedicaſti: qui nec dum loqui valentes ſub mucrone ſeuientiũ varios feciſti mugitus emittere. quorũ animas de abditis infernorum te ſponte pro nobis omnibus moriente maluiſti eripere: inſpira cis ſine intermiſſione orare pro paruulis: vt q̃ propriis nõ valeamus ſupplicatiõi emundari a crimine eoz qui re quocunqz ieris cum hymnis & canticis aſſequentur: & hic & in eternũ poſtulationibus abluamur. Pater noſter. Liberati a malo. Require folio j. Humiliate vos benedictioni. Dominꝰ ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo.

Vnigenitus dei Benedictio. filius quo naſcente in terris: bethlemitica rura acciſorũ pro ſe infantium cruore infecta ſunt: det nobis habere ſemp pro ſe optabile votum: & remunerationis parile premium. ℟. Amen. Quiqz illos non ex etate: ſed de ſanguine victores efficit: ipſe nos confeſſores efficiat criminis noſtri. ℟. Amen. Et cũ hijs quorum vox ſanguinis ad deũz clamat de terra: remunerãda quandoqz admittatur a chriſto confeſſio noſtra. ℟. Amen. Per miſericordiam Lauda. Candidati ſunt nazarei tui ſyon ſupra niuem. ℣. Comparati ſaphyro pulcriores inuenti ſunt: dederuntqz gloriaz deo alleluya. ℟. Accedite ad deum & illuminamini: & vultus veſtri non erubeſcent. ℣. Comparati ſaphyro pulcriores. ℟. Gloria & honor patri & filio & ſpiritui ſancto. ℣. Comparati ſaphyro pulcriores. Oratio. Chriſte dei filiꝰ qui paruulos ad te celeſtis. Require infra in matutinis iſtius feſti. Ad matutinum. Aña. Da nobis letitiam ſalutaris tui & ſpiritu principali confirma nos domine. Pſalmus. l. Oratio.

Redde nobis leticiã ſalutaris tui doñe: qm̃ amiſimus inique gerẽdo & ptermiſſim⁹ negligẽdo. Tu nos ad eam reuoca: & eã nobis reſtaura: vt peccato expulſo ſuccedat iuſticia.

⁊ mesticia repulsa: eterna assit leticia / Da quesumus hanc iocunditatē: vt peruenire mereamur ad eternā salutem. ℟. Amen. Per misericordiaꝫ tuam. Añ. Sinite infantes venire ad me ꝑ. Et nolite prohibere eos. talium est eniꝫ regnum celorum. ℣. Accedite ad deum ⁊ illuminamini ⁊ vultus vestri nō erubescēt. ꝑ. Et nolite ꝓhibere. ℣. Gl'ia ⁊ ho. ꝑ. Et nolite.

Christe dei filius qui paruulos ad te celestis magisterij doctrina inuitas: fac nos semper esse malicia paruulos: ⁊ mandatorū tuoruꝫ obseruatione perfectos. Et qui tuū esse regnū celoꝝ pronūcias: nos illis quos bonos apud te cōprobas: sine fine coniungas. ℟. Amen. Per misericordiā tuaꝫ. Añ. Vocem sanguinis ad te clamantis. ꝑ. Audi dñe memorare inuictissimas mortes innocentiū paruulorum tuorum. ℣. Effuderunt sanguinē innocentē in circūitu hierusalem: ⁊ non erat qui sepeliret. ꝑ. Audi dñe memorare. ℣. Gl'ia ⁊ honor patri. ꝑ. Audi dñe memorare. Oratio

Memorare dñe inuictissimoruꝫ paruulorū tuorū pro tuo nomine occisorū. Et presta: vt vocē sanguinis eorū pro nobis ad te clamantem: sic clementer exaudias: vt nobis omnib⁹ peccata dimittas. ℟. Amen. Per miam. Añ. Sapientia aperuit os matrū. ꝑ. Et linguas infantiū fecit disertas. ℣. Inuocabant dominū ⁊ ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquatur ad eos. ꝑ. Et linguas infantiū. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et linguas infantiū. Oro.

Vera dei sapientia patris qui os mutorum aperis: ⁊ linguas infantiuꝫ disertas efficis: da in ore nostro perfectā legis tue custodiā. Ut te immaculato corde sequētes: illud semper labijs predicemus: ⁊ opere impleamus: vnde te qui es vera sapientia sine fine laudem⁹. ℟. Amē. Per misericordiā tuā. ℟. Hij sunt qui non inquinauerūt vestem suā. ꝑ. Cum domino ambulauerunt in albis quoniā digni sunt: ⁊ quicunqꝫ vicerit sic vestiet̄ candida veste. ℣ Sequunt̄ agnū: quocunqꝫ ieritꝫ: ⁊ in ore eoꝝ non est inuentū mendatiū. ꝑ. Cum domino ambulauerunt. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Cum domino ambulauerunt. Oratio.

Isti sunt domine qui nō polluerunt vestimenta sua: quib⁹ nulla vtiqꝫ potuit peccādi suboriri illescebra. Concede ergo nobis per indulgentie donum: illis esse participes: quos apud te pro meritis approbas esse felices. ℟. Amen. Per misericordiam tuā. Ad canticum. Añ. Infirmi virtute precincti sunt: non glorietur fortis in fortitudine sua: sed in hoc glorietur: qui gloriatur scire ⁊ intelligere dominum. Canticum. Confirmatum est cor meū. Require folio .xxxij Ad benedictus. Añ. Sancti ⁊ humiles corde spiritus ⁊ anime iustorum benedicite dominum. ꝑs. Benedictus es dñe deus patrū nostrorū. Require folio iij. Sono. Salus iustorum a dño est. ꝑ. Et saluauit eos all'a all'a. ℣. Quia sperauerunt in deū viuū. ꝑ. Et saluauit eos. Lauda. Laudate dominum de celis all'a. laudate euꝫ in excelsis all'a. ꝑs. cxliiij. Lectio libri hieremie ꝓphete. capitulo. xxxj. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dominus. Vox in rama audita est: lamētationis fletus ⁊ luctus: ploratus ⁊ vlulatus mult⁹. Rachel plorans filios suos: ⁊ noluit cōsolari super eos: quia nō sunt. Hec dicit domin⁹. Quiescat vox tua a ploratu: ⁊ ocl'i tui a lachrymis: quia est merces operi tuo. ait dominus. Et reuertentur de terra

inimici: ⁊ erit spes nouissimis tuis ait dñs. Et reuertent filij tui ad terminos suos. audiēs audiui effraim transmigrantē. Castigasti me ⁊ eruditus sum quasi iuuenculus indomitus. Cōuerte me ⁊ reuertar: quia tu es deus meꝰ. Postq̄ enim conuertisti me: egi penitentiā: ⁊ postq̄ ostēdisti mihi: percussi femur meū. Cōfusus sum: ⁊ erubui: qm̄ sustinui opprobrium adolescētie mee. Si filiꝰ meꝰ honorabilis mihi effraim. si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo adhuc recordabor eius. Idcirco ꝯturbata sunt viscera mea super eū: miserebor miserās eiꝰ: ait dñs ops.

Orat. Amen. Hymnus.

Aterua matrū personat collisa: deflet pignora quoꝝ tyrānus milia xp̄o sacrauit victima. Miraculis dedit fidem habere deū patrē: infirma sanans corpora ⁊ suscitās cadauera. Gorat salutē seruulo nixus genibus cēturio: credentis ardor plurimꝰ extinxit ignes febriū. Petrus per vndas ambulat: xp̄i leuatꝰ dextera. natura q̄ negauerat: fides parauit semitaz. Honor matris ⁊ gaudiū immensa spes credentiū per atra mortis pocula resoluit nostra crimina. Memēto salutis auctor: qd̄ nr̄i quōdam corporis ex illibata virgine: nascendo formā sumpseris. Gloria tibi dñe qui natus. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. folio. xxxiij

Turba inocentiū par Capitula uulorum qui pro sui redemptoris nomine: ꝓprio est delibuta cruore: nō cesset dñm pro seruulis exorare. Quo te impetrante licet immeriti pro eiꝰ nomine: post huius vite excursum: sanctoꝝ queamus adunari cohortibꝰ. qualiter cū eis perēniter hymnū decātare ī iubilo mereamur. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Lauda. Candidati sunt nazarei. Bño. Unigenitus dei filius. Quere folio. xxx In nomine dñi. ¶ Thome archiepi ⁊ martyris: oīa dicant vt in cōmuni vnius martyris pontificis. Quere folio 318. Ad vespos. Lauda. Gloria ⁊ honore coronasti eū. ꝑ. Dñe. ℣. Gloriā ⁊ magnū decorē imposuisti super eum. ꝑ. Dñe. Sono. Alleluya beatus vir q̄ timet dñm alla. ꝑ. In mandatis eius cupiet nimis alla alla. ℣. Gloria ⁊ diuitie ī domo eius ⁊ iusticia eius manet in seculū seculi alla Ant. Oculus diei aspexit iustū in bono. ꝑ. Et elegit illum ab humilitate sua: audiuit eū ⁊ vocem ipsius. ℣. Beatus vir qui intelligit super egenū ⁊ pauperē in die mala liberabit eum dñs. ꝑ. Et elegit illum. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et elegit. Lauda. In memoria eterna erit iustus alla. ꝑ. Ab auditu malo nō timebit alla alla alla. ℣. Potēs in terra erit semen eius generatio rectoꝝ benedicet. ꝑ. Ob auditu. ℣. Glia ⁊ ho. ꝑ. Ob auditu.

Clara sanctoꝝ vna hie/ Hymnꝰ. rusalem mater collauda: nimiū letare filij multiq̄a sunt deserte: quaz virū habentis. Iacobus ob hoc tuꝰ dictꝰ iustus sacra cōscendit: sacer ⁊ cathedram intrat sanctoꝝ solus ⁊ in sancta: virgo quod extat. Carne hic frater dñi vocatus: gratia fretus: ⁊ apostolatu imbuit plebē pia custodire dogmata xp̄i. Ardua post hinc positus in arce: amans xp̄m ⁊ negātes venisse: ꝯfutat: dogma discerpit impiorum phariseoꝝ. Ad hoc impulsus solo ⁊ proiectus stat: sed illesus memorat quod prius moxq̄z fulonum: vnus fuste sacrū cerebrū quatit. Poscimus mesti pie ⁊ benigne:

Translatio S. Iacobi

martyr excelse patrie cõnexe: plebis conuulse iugũ durum pelle: bella remoue. Sit salus egris: sit quies defunctis: sit vigor fessis: sit remota pestis vicijs pulsis: miseris sit celi aditus patens. Sit salus deo patri atq; nato: simplici honor nimi?: cuj sancto nomini trino deitati soli sidera clament. ℟. Amen. Supplicatio dicat. vt in sancti iobis apostoli mutato nomine. folio xxxj. Capitula.

OMnipotens pater qui beatissimo apl'o ⁊ martyri tuo iacobo: precipuo munere prestitisti: vt p te fieret de fragili fortis: ō minimo grãdis: de milite dux: de seruo amicus. de supplici: mirificus aduocat?: presta placat?: vt interuẽtu sedulo hjsdem nunc de quibus ipse electus est mẽbris adhibeat fragilitati potentiam: humilitati gloriã: militie disciplinaq; seruituti. libertatẽ. necessitati aduocationes. Pater noster, Liberati a malo. folio j. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit semp. ℟. Et cũ.

BEatissimi iacobi apo Bñdictio stoli ⁊ martyris sui nos dñs intercessione custodiat. ℟. Amẽ. Sperantium in se necessitates placatus intendat. ℟. Amen. Vt eius secuti vestigia: ad celestia regna pergere valeam?. ℟. Amen. Per miaq; ipi?. Lauda. Justus vt palma florebit alla. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabit alla alla. ℟. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorũ benedicet. ℣. Sicut cedrus. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Sicut cedrus. Oratio Homo iste glorificat?. Require infra in matutinis. Ad matutinũ. añ. Labia mea dñe aperies. ℣. Et os meũ annũ

CIabit laudes tuas. ℣s. l. Oratio. EXultent dñe labia nostra preconio veritatis: vt non resoluant? vanj loquio falsitatis. sicq; lingua nostra judicium veritatis loquat?: vt xp̃um tuũ verum iudices promptissima devotione laudet: atq; ita precepta vt assidue in nostro corde. versentur: vt gressus nostri ab insidiosis desciplis minime supplantent?. ℟. Amen. Per miam tuã. Añ. Iste homo honorificatus est valde et confregit deus corda inimicorum eius. ℣. Et pperauit in domo dñi deus sui perfecto corde. ⁊ viderunt omnes que magnifica fecit deus per ipsum. ℟. Maxima ẽ gloria eius in salutari tuo: gloriã ⁊ magnũ decorem impones super eum. ℣. Et properauit ℟. Gloria ⁊ ho. ℣. Et properauit. Oro.

HOmo iste glorificatus chr̃istus exultat: qui cognominari promeruit instus: vt tua pmissa iustis premia populis predicaret. huj? in honore acclives exposcimus flebili oratione: vt preces nostras suscipere digneris mitis atq; placabilis: nosq; tuis facias semp inherere mãdatis. ℟. Amen. Per miam tuam. Añ. Iste sanctus clamauit ⁊ dñs exaudiuit eum. ℣. Et ex omnib? tribulationib? eius liberauit eum. ℟. Et sic benedicet homo qui timet dñm. ℣. Et ex oĩbus. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Et ex omnibus: Oratio.

OGnoscẽs itaq; vir sanct? iacobus apostolus tuus malicia populi iudeorũ: a quibus sublimat? pinnaculo tẽpli: tuiq; pro nominis confessione inde deiectus: lapidib? impressus obruitur: aduocatus suprema interpellatione miam tue pietatis amicaq; assistat p nobis miseris interpellator assidu?: vt malorũ a pressuris erui mereamur: cõtuentes gloriã tuaq;. ℟. Amen. Per miam tuã. Añ. Stolã glorie induit eaq; dñs. ℟. Jocunditatẽ ⁊ exulta-

tionez thesaurizauit super euz: ⁊ nomine eterno hereditauit illū. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorū benedicet̄. ℟. Iocūditatē. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Iocūditatē

Exultās plebs tua dñe Oratio. in hoc festo iacobi tui apostoli: summis te flagitat precib⁹ idem: vt sicut ab oibus cognomiat⁹ est iust⁹: itaqz nos appellari mereamur cultores iusticie: ⁊ misericordie sectatores. ℟. Amen. Per miam tuā. ℟. Iustus iustificet̄ ⁊ sanctus sanctificet̄ adhuc. beatus qui lauit stolam suam. ℟. Ut sit potestas eius in ligno vite. ℣. Et quicunqz vicerit sic vestiet̄ candida veste ⁊ nō delebo nomē ei⁹ de libro vite. ℟. Ut sit potestas. ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteretur. ℟. Iustus iustificetur. In laudibus. Ad canticū. Añ. Tu solus dñs quia nō est ali⁹: neqz iustus p̄ter te: neqz sanctus preter te deum nostrū. Canticum. Confirmatū est. Quere folio .xxxij Ad bñdictus. Añ. Benedictio dñi in mercedē iusti festinat. ℟s. Benedictus es dñe deus patrū nostrorū. Require folio iij. Sono. All'a beatus vir qui timet. Require fo .xxxiiij Lauda. Laudate dñm de celis all'a: laudate eum in excelsis all'a all'a. ℟s. cxlviij. Hymn⁹. Clara sanctoꝝ vna hierusalē. Require folio .xxxiiij Prophetia. Detigit iustum. Require folio Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dñm nostrū iesuz xp̄um: cū omni supplicatione rogemus: vt nos gr̄a natiuitatis xp̄i filij tui: ⁊ p intercessionē sancti iacobi apostoli tui nobis salutē anime ⁊ corporis: ⁊ remissionē peccatorum ⁊ pacem ꝓpitius tribuere dignetur. ℟. Presta eterne om̄ipotens deus. Kyrie

Ileyson. ℟. Xp̄e kyriel. Capitula. Uste dñe a quo iust⁹ merito iusticia teneri cōcedit̄: qui per te iuste viuere cupiūt: da iusticiā quam retinēt mēte: ostēdāt i opere: ex quo sanctum apl'm tuū iacobū recte iustum ab oibus cognoscim⁹ vocitatū. Cuius iusta eloquia reproboꝝ confutauit maliciā: cū illi cuz fallatia nequitie sue: ⁊ iustū appellarent: ⁊ iniusticiaz docere optarēt. Ob hoc quippe eum in sublimi loco arcessitū statuerent: vt lōge lateqz ei⁹ predicatio resonaret. Quē vera loquentē recipere nolunt: sed mox precipitatuz atqz decoratū passione efficiunt: fac nos eius meritis ⁊ iusticiā tenere in mēte: ⁊ eam predicare libēter. Ut sicut ille operādo iusticiā iustificatus ad te peruenit per martyrij gloriā: ita nos eius suffragijs per dignā penitētiam peruenire mereamur ad consequendā indulgentiā. Pater nr̄. Liberati a malo. folio j. Lauda. Iust⁹ vt palma florebit. Bñdictio. Beatissimi iacobi. Quere folio xxxiiij. ¶ Siluestri pape ⁊ cōfessoris oia dicant̄ vni⁹ cōfessoris pōtifici. folio ¶ Columbe virginis oia dicant̄ vni⁹ virginis. folio ¶ In festo circūcisionis dñi nostri iesu xp̄i. Ad vesperos. Lauda. Laudauerūt te dñe oēs angeli tui: ⁊ cecinerūt hymnū duz perficeres fabricam celi. tuus est dies ⁊ tua est nox. ℟. Tu fecisti solem ⁊ lunā. ℣. Tu confirmasti in virtute tua mare: cōtribulasti capita drachonuz super aquas. ℟. Tu fecisti. Sono. All'a iusticia plena est dextera tua. letetur mons syon ⁊ exultent filie iude. ℟. Propter iudicia tua all'a all'a. ℣. All'a magnus dñs ⁊ laudabilis valde: in ciuitate dei nostri in mōte sācto ei⁹: dilatans exultationes vniuerse terre. ℟. Propter iudicia. Añ. Uiderūt oēs fines terre salutare dei nr̄i. ℟. Iubilate deo vniuersa terra: cātate ⁊ exl'tate ⁊ psallite. ℣. psallite deo nr̄o psallite psallite regi nr̄o psallite. ℟. Iubi. ℣.

Gloria ⁊ honor. ℟. Jubilate deo. Oratio

Domine quē ex homine natū homines conspexerūt: ⁊ predictū fines terre viderūt. qui ante aliqua tēpora predictus es vocibus ꝓphetarum: ⁊ in tēpore visus: glorificat⁹ ⁊ modulis populoꝝ: concede propitius vasa nos tua tibi ꝑmanere mundissima. Ut lucis auctor nos ⁊ iugiter illustres: ⁊ indesinēter inhabites. ℟. Amen. Per miam tuā. Añ. Viderunt oculi mei salutare tuū dñe: qd̄ parasti in cōspectu ppl'orum. ℟. Lumen ad reuelationē gentiū ⁊ gloriā plebis tue israel. ℣. Dñe dñs noster quam admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. ℟. Lumen ad reuelationem. ℣. Gloriā ⁊ ho. ℟. Lumē. Lauda. Notum fecit dñs salutare suū: ante conspectū gentiū reuelauit iusticiā suam all'a all'a. ℣. Memor fuit misericordie sue iacob ⁊ veritatis sue domus isrl'. ℟. Ante conspectum. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Ante cōspectū. Hymnus

Canitur eodem modo quo Hymnus Lange Lingua &c

Sacer octauarū dies hodiernus rutilat. quo ſm carnē xp̄s circūcisus tradit̄ patri: nō adoptione: sed coeternus genere. Spiritu completur aluus incorrupte virginis: q̄ pariens mansit celebs virgo: quā puer perā illibatā genitricē proles castaꝫ elegit. Inde symeō grādeuus ouās vlnis accipit: amplexusqꝫ videbat salutare dñi. resolue iam nūc in pace art⁹ istos fragiles. Sed nec illa impar anna cōtinentia gradiēs: quā in flore iuuētutis coniunx viduauerat: vagientē confitentē fore mundi principem. Tunc venerāda ex lege offeruntur munera: turturū colūbarūqꝫ bina in sacrificio: que corporis animeqꝫ puritatē docerent. Impleta ē prisce in eo legis circūcisio vtriusqꝫ vt testamenti se auctorē ostenderet: qui manens in trinitate vniuersa cōdidit. ℟. Amen. Supplicatio. Oremus redēptorē mūdi dñm nostrū iesum xp̄m: cum omni supplicatione rogem⁹: vt nos gratia circūcisionis sue propitius iustificare dignetur. ℟. Presta eterne omp̄s deus. Kyriel'. ℟. Xp̄el'. Kyriel'. Capitula.

Iesu dñe cuius admirabile nomen angelus predixit: mater imposuit: symeon cognouit: anna laudauit: salua populū tuū in vniuerso mūdo: cuius extat nomen magnificum in celo. Ut qui solus es potētia gloriosus: sis etiā perditis miseratiōis indulgētie pius. Pater noster. Libera a malo. folio i. Benedictio.

Dominus iesus xp̄s qui ad confirmandas ꝓmissiones patrū: minister circūcisionis voluit esse: ipse cordium nostroꝝ immūditias dignetur aufferre. ℟. Amen. Idem qui precepto legis sue signū desecte carnis accepit: oēs a nobis sordes sui amoris cōnexione depurget. ℟. Amen. Et qui filios abrae in seipso: qui est semen eius: benedicere promisit: hereditatis beate nos colatione munificet. ℟. Amen. Per miam ipsius. Lauda. Annunciet̄ in syon nomen dñi. ℟. Et laus eius in hierusalē all'a all'a all'a. ℣. Et timebunt gentes nomen tuū dñe: ⁊ oēs reges terre gloriā tuā. ℟. Et laus. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Et laus ei⁹. Oratio. Omp̄s pater ⁊ dñe. Require ifra in matutinis sequentib⁹. Ad matutinū. Añ. Dñi ē salus ⁊ super populum tuum benedictio tua. ℟s. iij. Orō. Tu es dñe salus. Require folio xxvj. Añ. Cum inducerent parētes puerū iesuꝫ in t ēpluꝫ. ℟. Ut facerēt pro eo scd̄m legē moysi: accepit euꝫ symeon in manib⁹: ⁊ bñdixit d eū. ℣. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei nr̄i in mōte sctō

eius. ℟. Ut faceres pro eo. ℣. Gloria t ho/
nor patri. ℟. Ut facerem. Oratio.

OMnipotens pater t dñe deus largire credenti tuo populo pacem. Ut in templo tuo videam⁹ ſalutare tuū. quē ſymeon iuſtus vlnis ſuis ac cepit. Ut qui lumen ad reuelationē gentiū extitit: indultor criminū eor⁹ met credentium ſentiat. ℟. Amen. Per miam tuā. Ant. Tu es deus. t in te eſt deus. ℟. Et preter te nō eſt alius deus: ſal uator iſrael quē nos ignorabamus. ℣. Dñe deus virtutū quis ſimilis tibi. potēs eſt dñe t veritas tua in circuitu tuo. ℟. Et preter te. ℣. Gloria t ho. ℟. Et preter te. Oratio.

TU es deus: t in te eſt de⁹: t non eſt alius preter te. Ab ore egreſ ſum verbū nō regrediet: quia vtiq; natus filius nō ipſe qui pater eſt cre ditur: dum tamen ipm qō pater ē fa teamur: dona ergo nobis vt qui ver/ bum a te genitū naſciturū miſiſti in carne: nos in te regnatos: ſic nunc a criminib⁹ exuas: vt tibi ſoli cū vene/ ris ſine fine cōiungamur. ℟. Amē. Per miam tuā. Ant. iij. De quo locuti ſunt pphete priores: ego ſum ipſe t nunc ad/ ueni. ℟. Beati qui annūciāt vobis bona t vi debunt quē nūc videtis: t audiūt quē nūc au/ ditis. ℣. Audi ppls meus t loquar iſrael: t reſtificabor tibi iſrl ſi me audieris. ℟. Beati qui annunciant. ℣. Gloria t ho. ℟. Beati.

AD preſepe tuū dñe deuo/ Oro; tis cordib⁹ accedentes: inuenia mus te de quo locuti ſūt pphete prio res. Da ergo nobis vt qui noticiam nois t maieſtatis tue cognouimus: ad plenam noſtionē tue dulcedinis veniam⁹. Ut tu liberator in futuro nobis ſis oībus: qui ver⁹ deus t ho mo ver⁹ vn⁹ crederis xps. ℟. Amē. Per miam. ℟. Letamini celi qñ m i ſer/ tus eſt dñs pplō ſuo. clamate fundamēta ter/ re t exultant mōtes t colles t oīa ligna ſilue. ℟. Qñ redemit nos de⁹ iſrl. ℣. In voce ex/ ultationis annūciate: t auditū facite hoc: t fer te illud vſq; ad extremum terre t dicite. ℟. Qñ redemit. ℣. Gloria t ho. ℟. Qñ re.

LAudent te dñe celi t Oratio. terra: quia miſer⁹ ē populo tuo dum montes t colles coram te laudē feciſti clamare: cū tota viuentia in te approbaſti. Cōcede ergo nobis: vt laudes quas glorioſo nomini tuo of ferimus: acceptas tibi ſemp ipſe effi cias. Ut qui mundū redēpturus in ſalutis ſigno oſtēſus es: mūdū iterū iudicaturus nō vltorē: ſed liberato/ rem te nr̄is oculis manifeſtes. ℟. Amen. Per miam. Ant. Dux cōuenit ēr ad circūcidendū infantē. ℟. Vocauerunt no/ men eius ieſum: qō dictū erat ab angelo pri/ uſq; cōciperet in vtero. ℣. Notus fecit dñs ſalutare ſuū in cōſpectu gentiū reuelauit iuſti ciā ſuā. ℟. Vocauerūt. ℣. Elia. ℟. Voca/

DOmine ieſu xpe Oro. cuerunt. qui figuris crebreſcētib⁹ in le/ ge veteri nunciat⁹: in te impleta oīa oſtēdere voluiſti: dū in te deo vero t homine t circūciſio p⁹ legē exprimi tur: t veritas nominis approbat: ade ſto plebi tue ad te ex circūciſione et preputiū venienti. Et preſta incremē ta munerū: t gr̄a bñdictionis multi plicet in abūdantia pacis. ℟. Amē. Per miam. Ant. Symeon in tēplo eleua/ uit vocē dicens. ℟. Nunc dimittis dñe ſeruū tuū in pace: quia viderunt oculi mei ſalutare ppl̄i tui. ℣. Dñe deus virtutū qui ſimilis ti/ bi. potēs es dñe veritas tua in circūitu tuo. ℟. Nūc dimittis. ℣. Elia. ℟. Nūc. Oro.

BEatam dñe illam iuſti tui ſy/ meonis vocē: fac in nobis pari diligentia perſonare. Ut quia vidi/

mus ⁊ credimus salutare tuū: in pace cū iusseris dimittamur. non quo a te dimissos finis vite accipiat: sed per te absolutos a debito: in fine pax sempiterna possideat. ℟. Amen. Per miam tuā. Añ. Vidim⁹ gloriā dñi gloriā quasi vnigeniti a patre. ℣. Plenū gratia ⁊ veritate. ℟. Sicut audiuimus ita ⁊ vidimus in ciuitate dñi virtutū: in ciuitate dei nostri. deus fundauit eam in eternū. ℣. Plenum gratia. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Plenū.

VIdimus gloriam tuā Oratio. dñe: gloriā quasi vnigeniti a patre: primogenitū deitate: primogenitū munere. Illic vnicū patris: hic precipuū inter fratres. ibi cuz patre vnum: hic in fratrib⁹ primuz. Illic equaliter subsistentē: ⁊ in sinu patris manentē: hic socios nō derelinquētem. Largire ergo tuo fieri participes regno: quibus es propitiatus in mūdo. Quibusqz aduenisti prius redemptor: existe in futuro remunerator. ℟. Amen. Per miam tuam. ℟. Iste qui natus est redēptio nostra: ⁊ dñs ⁊ deus est. ℣. Ipse consolabit nos a plaga nostra ⁊ a labore in terra captiuitatis nostre. ℟ Parvulus nat⁹ es nobis. filius datus est nobis: ⁊ factus est principatus eius super humeros eius. ℣. Ipse cōsolabit. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Ipse consolabitur. Oratio.

OOmine ieſu xpe qui es redemptio nostra ⁊ salus nostra: sana plagam cōtritionis nostre: qui suscepisti carnē fragilitatis humane. Et q̄ veniens onera nr̄a subleuare dignatus es: quesum⁹ vt a malis operib⁹ nr̄os labores euacues: nostraqz studia pi⁹ in bono confirmes. ℟. Amē. Per miam tuā. Añ. Post q̄ cōsummati sunt dies octo: vt circumcideret dñs. ℣. Vocatum est nomen eius ieſus. qō vocatū est ab angelo priusq̄ conciperet in vtero. tulerunt aūt illum in hierusalē. ⁊ vt perfecerunt oīa scōm legem dñi. crescebat puer ⁊ confortabat plenus sapiētia ⁊ gratia dei erat in illo. ℣. Quomā ecce reges terre cōgregati sunt ⁊ cōuenerunt in vnū. ℟. Vocatū est. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Vocatum est. Oratio.

OIhriste dei filius qui nat⁹ ex muliere: factus sub lege ad cōfirmādas promissiones patrū: minister circūcisionis es fact⁹. Ut qui promissus fueras ex lege: plenitudo ipsi⁹ legis esses in tēpore: dum octaui diei misterium consecrans in gloriosa carne tua ⁊ circuncisione: veterē signaculum excipis: ⁊ nomen tibi nunciatuz ab angelo accipis: largire nobis indignis. vt cuz hec tua mysteria in carnationis plena credulitate suscepimus: pleniori te affectū mentiū diligamus. ⁊ vt in te quoqz ꝑfim legem dñi salutis nostre mysteria vniuersa perfecta sunt: sic credam⁹: sic amemus: sic operū efficiētiā impleam⁹. Ut de perfectione tuoz̄ mandatoz̄: ⁊ in hac peregrinatione consistam⁹ indēnes ⁊ ad te post transitū mereamur puenire felices. ℟. Amen. Per miam. Dñs sit. ℟. Et cum. In laudibus. Ad canticū. Añ. Letabunt oēs qui sunt super terrā. vos enim qō abste est samtas est nobis. ℣. De nocte vigilat spūs me⁹.

DE nocte vi⁹ Canticū.

Ogilat spiritus me⁹ ad te de⁹. qa lux precepta tua sunt super terram. Iusticiā discite qui habitatis terrā. cessabit enim impi⁹. Omis enim qui nō didicerit iusticiā: super terrā: veritatem nō faciet: tollat impi⁹ ne videat maiestatē dñi. Oñe excelsuz est brachiū tuū: ⁊ nescierūt. cum autem cognouerit: confundent. Zelus ap-

prehendit pplm in eruditū. ⁊ nunc ignis aduersarios consumit. Domine deus noster pacem da nobis. oia enim dedisti nobis. Domine deꝰ noster posside nos. dñe preter te alium nō nouimus: nomen tuū inuocabimus. Mortui autē vitam nō videbunt: neq; medici exsurgent.

Ideo super induxisti ⁊ perdidisti: ⁊ extinxisti omne masculum eoꝝ. Adde illis dñe mala: adde mala gloriosis terre. Domine in tribulatione modica memores fui: in tribulatione modica facta est nobis. Sicut parturiēs proxima ē partui: ⁊ in dolore suo clamat: ita facti sumus delicto. Propter timorē tuū dñe in vtero accepimus: ⁊ parturiuimus spiritū salutis: quem fecisti super terrā. Exurgant mortui: ⁊ resurgant qui in monumentis sunt: ⁊ letabunt omēs qui sunt super terrā. Ros enim qđ abstet est sanitas est illis. terra vero impiorum peribit. Ambula populeme⁹: ⁊ intra recessus tuos: absconde pusillum aliquantūlū donec transeat ira dñi. ℣. De nocte vigilat. Gloria ⁊ honor patri. ℣. Letabuntur oēs. Oratio.

Deus qui notum fecisti in populis salutare tuū: ante conspectū gentiū reuelando iusticiā tuā: miserationū tuarū nobis copiā manifesta. Ut qui salutaris tui noticia relebamur: reuelatione iusticie consolemur. ℟. Amen. Per miam tuā. Ad bñdict⁹ añ. Tibi soli deo honor ⁊ gloria: virtus ⁊ potestas in secula seculoꝝ. ℣. Benedict⁹ es dñs deus patrū nostroꝝ. Quere folio iij. Sono. Alla iusticia plena. Quere fo. xxxv Lauda. Lauda te dñm de celis alla alla alla. Laudate eum in excelsis alla. Laudate eum oēs angeli eiꝰ. Laudate eum oēs virtutes eiꝰ alla. ℣. Ps. cxlviij. vt supra. Lectio libri esaye prophete

Capitulo. xlviij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. Audi me iacob ⁊ israel: quē ego voco: ego ipse ego primus: ⁊ ego nouissimꝰ. Manꝰ quoq; mea fundauit terraꝝ: ⁊ dextera mea mensa est celos. Ego voco eos: ⁊ stabunt simul. Cōgregamini oēs vos: ⁊ audite quis eis annunciauit hec. dñs dilexit eū: faciet voluntatē suā in babilone: ⁊ brachiū suum in caldeis. Ego locutus sum: ⁊ vocaui eum. adduxi eum: ⁊ directa est via eius. Accedite ad me ⁊ audite hoc: non a principio in abscondito locutus sum: ex tempore ante q̄ fieret ibi erā. Et nunc dñs: deus misit me ⁊ spūs eiꝰ. Hec dicit dñs redemptor tuus sanctus israel. Ego dñs deus tuus docens te vtilia: gubernās te i via quā ambulas. Utinā attendisses māda ta mea facta fuisset quasi flumen pax tua: ⁊ iusticia tua sicut gurgites maris. Et fuisset quasi arena semē tuū: ⁊ extirps uteri tui: vt lapilli eiꝰ non interijssent: non fuisset nomen eiꝰ auferitum a facie mea. Egredimini a babilone: fugite a caldeis. In voce exultationis annunciate: ⁊ auditū facite hoc. ⁊ ferte illud vsq; ad extremum terre. ⁊ dicite. Redemit dñs seruū suū iacob. ℟. Amen. Hymꝰ. Sacer octauarū dies. Supplicatio. Oremꝰ redēptorē mundi. folio xxxvij. Capla.

Notum factum est salutare dñe virtutū: factū est predictū prophetarū preconio. visumq; populoꝝ aspectu: duꝝ symeon, vlnis gestauit senex: qđ vates cecinerūt priores. p quo ⁊ promissa ⁊ inchoata cognoscitur ppheria: vt requiesceret in pace:

dum aſpiceret pacez. ⁊ ieſus dñs lumen in reuelationē gentiū: ⁊ gloriā plebis tue iſrael: ⁊ pmiſſus prodiret ⁊ prodiēs appareret: lumenqz eius ꝓuenret in ſeculo: quos cecitas oppreſſerat tenebrarū in mūdo. Preſta proinde precib⁹ eccleſie tue: vt quos mirabilia hec feciſti agnoſcere: ad te facias in pace ꝓuenire. Pater noſter. Liberati a malo. folio j. Lauda. Annunciēt in ſyon. Bñdictio. Dñs ieſus xp̄us. folio .xxxv In noīe dñi.

¶ In dñico ante ep̄iam ſiue apparitionē dñi. Ad veſperos. Lauda. Laudauerūt te dñe. folio .xxxv Sono. Intende dñe. ℟. Procede ⁊ regna alla alla alla. ℣. Eructauit cor meū verbum bonū dico ego opera mea regi. ℟. Procede. Ant. Letare letare hieruſalē: ⁊ diē feſtū agite oēs qui diligitis eaz. ℟. Laudete gaudio magno oēs qui lugebatis ſup eaz. ℣. Lauda hieruſalem dñm ⁊ collauda deū tuū ſyon. ℟. Laudete gaudio. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Laudete. Lauda. Alla viſitauit nos oriens ex alto. ℟. Et luceret eis qui in tenebris ſunt: ad dirigendos pedes nros in viaz pacis alla alla alla. ℣. Sicut audiuim⁹ ita ⁊ vidimus in ciuitate dñi virtutū: in ciuitate dei noſtri deus fundauit eam in eternū. ℟. Et luceret. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Et luceret. Hymnus.

O Nigenite dñe verbū natū de virgine: cōceptū ſine ſemine. Lux luminis ⁊ fons vite: eſto nobis in ſalutem fili dei vnigenite gubernator ieſu xp̄e ad preces noſtras aſpice: in mundū nobis miſſus eſt. Captiuos repreſentare: lumen cecis reforma/re mutoz linguas laxare. ne nos relinquas dñe omniū conditor: pie propitius miſerere. Qui nullum cupis perdere rectorqz mundi dñe: ſaluator noſtre anime. Tu nos a morte protege: vt capiti noſtro xp̄o vigile/mus dño. Fideſqz nra germinet. Zabuli diſcedat munimen: ne nos valeat ſubripere. Per ieſum xp̄m auctorem: qui regnat cū deo patre: et nos dignet docere: credam⁹ in trinitatem. Trino deo ac dño oēs dicamus gloriā: quia pater in principio ſemper fuit cū filio. Amen. Suppli catio. Oremus redemptorē mūdi dñm noſtrū ieſum xp̄m: cū omni ſupplicatione rogemus: vt eccleſie ſue ſancte catholice fidez augeat: ⁊ pacez tribuat: defenſionēqz concedat. ℟. Preſta eterne omp̄s de⁹. Capitula. Deus ſine inicio ſine fine: a quo eſt totius mundane creature inicium: da nobis: vt extrema vel media anni huius cōplacita tibi proſperitate ducamus: qui inicia eius tibi dedicanda porrigim⁹: vt ⁊ ſubſtantijs abundemus: ⁊ operib⁹ ſanctitatis fulgeamus. Pater noſter. Libera nos a malo. folio j. Benedictio. Omin⁹ noſter ieſus xp̄s qui e corona tot⁹ a ſe formate eccleſie: det nobis hunc annū placabilē ducere. ℟. Amen. Conſoleť nos frugib⁹: ⁊ digneť munerare vtilib⁹. ℟. Amē Ut proſperitate ſibi placita: letabū di tot⁹ anni ſpacia mereamur pertranſire illeſi. ℟. Amen. Per miam ipſius. Lauda. Alla letabit deſerta et inmia. ℟. Et exultabit ſolitudo ⁊ florebit quaſi lilium alla alla. ℣. Jubilate deo omnis terra: ſeruite dño in letitia. ℟. Et exultabit. ℣. Gl'ia ⁊ ho. ℟. Et exultauit. Oro. Diſcute a nobis vnigenite. Require infra in matutinis. Hymn⁹. Eterne rerū conditor. Require folio .iij Ozario

Omnipotens eterne deus ⁊ miſericors: qui tēporū das tempora: ⁊ qui ſingulis tēporib⁹ das gra/

tiaz quã ãministrẽt: tu ne mens prolixitate tenebrarũ exestuet: gallo nos cõsolaris canẽte. Ut duz preco diei sonat: diurni operis meditatio reuiuiscat. respice ergo nos iugiter: z in stiga ne profunde noctis errore persuasi: diei obliuiscamur perẽnis: sed labentes in tenebris erige: z vidẽdo nos corrige. Ut cũ petro resipiscamur errata: z paribꝫ lacrimis crimina defleamus cõmissa. ℟. Amen. Per miam tuã. Añ. j. Salus tua dñe super populũ tuum z benedictio. ℣s. iij. Añ. ij. Dele domine iniquitates nostras z a peccatis nostris munda cor nostrũ. ℣s. l. Añ. iij. Clamabo ad deum altissimũ deum condi torem omniũ qui benefecit mihi. ℣s. lvj.

OIscute a nobis vnige/ Oratio nite ingeniti patris somnũ corporis: z clemens placatus nr̃is parce piaculis: vt in te redẽptorũ copia pijs frequẽtet vigilijs: tuisqz habeatur digna obtutibus sacris. z quod nunc serit ignobilis carnis fragilitas: diuinitatis tue dono surgat in gloria. Tu igitur dñe cũctis in te cõfidẽtibus iuuamen largũ impende: z ad supernã patriã alarũ tuarũ obũbratione nos atrahe. ℟. Amẽ. Per miam tuã. Añ. Dñs possedit me priusqꝫ terraz faceret. ℣. Anteqꝫ montes stabilirentur ante autẽ omnes colles genuit me. ℣. Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Anteqꝫ. ℣. Gloria z ho. ℣. Anteqꝫ.

OEterna Oratio dei sapientia patris: qui te cum patre fuisse testaris priusqꝫ terrã faceret: vt excelsa montiuz stabiliret: dum te ante omniũ creationẽ colliũ generaret: te quesum⁹: te rogamus: vt qui huius incorrupte natiuitatis tue gaudia celebramus ouando: ad te remuneraturi perueniamus credendo. Ut qui ante montiũ conditionem ex patre nasceris: nec in plenitudine temporis nat⁹ de vtero virginis sic in te credentes sanctifices: vt sanctificatos gloria eternitatis remuneres. ℟. Amen. Per misericordiam tuaz. Añ. Populus qui sedebat in tenebris. ℣. Vidit lucem magnã habitantibus in regione vmbre mortis lux clara orta ẽ eis. ℣. Omnes gentes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultationis. ℣. Vidit lucem magnã. ℣. Gloriaz ho. ℣. Vidit lumẽ

VNigenite dei filius q̃ Oratio habitantibus in regione vmbre mortis lumẽ videre fecisti: qui lumẽ per susceptę incarnationis mysteriũ claruisti: da nobis te illustrante deffigi. Ut qui natiuitatis tue diẽ ouando suscepimus: diuinitatis tue muneribus consolemur. ℟. Amẽ. Per miam tuam. Añ. Visitauit dñs omnipotens populum suũ domum iuda. ℣. Et cõstituet illum ficut equũ speciosum in certamine. ℣. Sicut audiuim⁹: ita z vidim⁹ in ciuitate dñi virtutũ. in ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternũ. ℣. Et constituet illũ. ℣. Gloria z ho. ℣. Et constituet Oratio.

OOmine omnipotẽs qui visitasti populũ tuum domũ iuda: visita nos a somno facinorũ. Ut dum fulgore tuo peccatoz tenebras effugam⁹: virtute tua mortis potestatẽ euacues. Quo sic te nunc apparẽte illustremur: vt te repugnante a mortis imperio libere mur. ℟. Amen. Per miam tuam. ℟. Justus meus hic est saluator meus. ℣. Ipse liberabit ciuitatez suam: z peccata populo suo dimittet: nõ in precio nec in questu pecunie. ℣. Leuate in celuz oculos vestros: z videte quis creauit hec: dñs deus qui creauit terminos terre. ℣. Ipse li-

berauit. ℣. Gloria ꝛ ho. ꝑ. Ipse liberauit.

Hic est iustus noster in Oratio. quo sperabamus fide: precinente propheta: ꝛ ad quē peruenim⁹ apparentem per gratiā: proinde poscamus clementiā eius: vt liberet nos: ꝛ peccata populo suo dimittat: qui nobis impēdi dignat⁹ est totus. ℟. Amen. Per miam tuā. In laudib⁹. Ad canticū. Añ. Filius acrescens ꝛ decorus aspectu. ipse est ꝛ dans eloquia pulcritudinis. Canticū. Vocauit iacob filios suos. folio xxviij. Ad bñdict⁹. Añ. Benedictus es dñe ꝛ benedictū nomē glorie tue. ꝑ. Benedicite dñm omnes electi eius. sit nomen sanctū ipsius benedictum in omnia secula seculorū. ꝑs. Bñdictus es dñe. folio iij. Sono. Intende dñe procede. folio xxxvij. Lauda. Laudate dominū de celis laudate eum in excelsis. ꝑs. cxlviij. Lectio libri prouerbioꝝ salomonis. cap. viij. ℟. Deo gratias

Dominus possedit me in inicio viarū suarū: anteq̄ quicq̄ faceret a principio vnctus suꝫ a seculo. anteq̄ terrā faceret. Nec dum erant abyssi ꝛ ego iam cōceptus eram. Nec duꝫ fontes aquaruꝫ eruperant. nec dum montes graui molle constiterāt. anteq̄ colles: ego parturiebar. Adhuc terrā non fecerat: ꝛ flumina ꝛ cardines orbis terre. Quādo preparabat celos: aderam quādo certa lege: et gyro vallabat abyssos. Quādo ethera firmabat sursuꝫ: ꝛ librabat fōtes aquarum. Quādo circūdabat mari terminos: ꝛ legē ponebat aquis: ne trāsirent fines suos. Quādo appendebat fundamēta terre: cuꝫ eo eram cuncta cōponens. ꝛ delectabar per singulos dies ludens corā eo in orbē terrarū, ꝛ delitie mee erant cuꝫ filijs hominū. Nunc ergo fili audite me. beati qui custodiūt vias meas. Audite disciplinā ꝛ estote sapiētes ꝛ nolite abijcere eam. ℟. Amē. Hymn⁹

Splēdor dei patris glorie: de luce lucem proferēs lux lucis: et fons luminis dies diei inluminans. Verusq̄ sol inlabere micans nitore ꝑpetim: iubarq̄ sancti spūs infunde nostris sensib⁹. Gotis vocem⁹ te patrem: patrē perēnis glorie: patrē potentis gratie. culpā religet lubricaꝫ. Informet actus strenuos: dentē redundat inuidi: casus fecundet asperos: donet gerēdi grām. Mentē gubernet ꝛ regat: casto fideli corpore. fides calore ferueat: fraudis venena nesciat. Xp̄usq̄ nobis sit cibus: potusq̄ noster sit fides leti: bibam⁹ sobrie ebrietatē spūs. Letus dies hic trāseat. pudor sit vt diluculuꝫ. fides velut meridies: crepusculū mens nesciat. Aurora cursus ꝓuehat. aurora totus fulgeat. in patre totus fili⁹: ꝛ tot⁹ in verbo pater. Gloria pr̄i ingenito: gloria vnigenito: vna cū sancto spū in sempiterna secula. Amen. Capitl̄a. De⁹ sine inicio. Et lauda Alla letabit̄ deserta. Et bñdictio. Dñs noster iesus xp̄s: folio .xxxviij ¶ In noīe dñi nostri iesu xp̄i. Incipit officium ieiunioꝝ in lr̄s ianuarij obseruatur trib⁹ dieb⁹ ante festū epiph̄ie prout sequit̄ primo die ad matutinū Añ. Tu aūt dñe susceptor me⁹: ꝛ gloria mea ꝛ exaltans caput meū. ꝑs. iij. Oratio.

Quāuis dñe plurima malignantium multitudo abneget salutē nostrā esse in te dño deo nr̄o: nobis tamen ob hoc robur spei multū auget̄. quia tu susceptor noster esse dignat⁹ es. Obstruat̄. itaq̄ os loquentium

iniqua: cū sperantes in te misericor/ dia circūdat assidua. ℟. Amē. Per miam tuā. Añ. j. Quis de⁹ preter dñm: aut quis deus preter deum nostrū. ℘s. xvij. Ortitudo nostra dona Oratio nobis dilectionē tui nois perpe tim possidere: dignare esse nostra cō tra aduersantes virtus: firmamen/ tum cōtra impugnātes: liberator a captiuantib⁹. Ut tuis ex toto defen/ saculis circumcincti: sic aduersa mū di mens nostra nō metuat: vt blan/ da requirat: tuaq; semp cōtenta mu neri⁹ gaudeat. ℟. Amen. Per mi/ sericordiā tuā. Añ. ij. Delicta qui solus intelligis: a peccatis nostris mūda nos dñe.

A Psalmus. xviij. Oratio. AB occultis nostris munda nos dñe purgando conscientiā: que inter nis ac propriis inficitur maculis. Ab alienis quoq; parce seruis tuis: vt ea indulgeas: que vel maloꝝ exē/ plis adiscim⁹: vel prauis inlecti per/ suasionibus perpetram⁹. Ut qui te propriū agnoscimus dñm: peccato/ rum nequaq; sentiam⁹ vlterius dña tua. ℟. Amen. Per miam tuā. Añ. iij. Exaudi nos in die qua tuuocauerim⁹ te dñe deus noster. ℘s. xix. Oratio. Oribulationes cordis nri quas penitendo: facinoꝝ ob metū iudiciū pandit: per miam tuā dñe ad indul/ gentie leticiā adtrahe. Mitte itaq; nobis auxiliū de sancto: et nostroꝝ mestitias cordiū pingue tibi facito holocaustum. Ut mētibus nostris: et consiliū quo delecteris inspires: et opus quo placeris insinues. petitio nes nras ita suppleas: vt peccata deleas: et ad illā regionē vbi sine ter mino viuit: ppiti⁹ intromittas. ℟. Amen. Per miam. ℟. Aduenies dñs abstulit oēm caliginē noctis: vbi nō erat lux facta est claritas. ℣. Et apparuit dies. ℣. Populus qui sedebat in tenebris vidit lumē magnū: habitātib⁹ in regiōe vmbre mortis lux orta ē eis. ℣. Et apparuit. ℣. Gla. ℣. Et ap paruit. In laudib⁹. añ. Auerte faciē tuā a pctis nris: et oēs iniq̄tates nras dele. ℘s l. Auerte faciē tuā a pctis Oro. nris dñe: et oēs iniq̄tates nras dele. Remoue ab oculis tuis malaꝝ nostrarū facinus voluptatū: nostre/ qz cōfessionis clementer tuū adpone auditū. Miserere q̄s rogantib⁹ no/ bis: qui ꝓpiti⁹ respicis in aduersis: et qui desperatis cor penitens trib⁹: confessionib⁹ nostris glorie tue p̄sta subsidiū. Sed quia publican⁹ a lōge stans: et percutiēs pect⁹ suū sola cō/ fessione purgatus est: similiter et nos peccatores exaudi. Ut sicut illi me ritos petitionis sue fruct⁹ donasti: ita et nobis supplicantibus indignis seruis tuis veniā digneris impendi peccatis. ℟. Amē. Per miam tuā. Ad canticū. Añ. Exurge dñe de⁹ et libera plebem tuā: nequādo dicant aduersarij: man⁹ nostra excelsa est: et nō deus fecit hec oīa. Ca ticum. Attēde celū et loquar. folio ij. Reiterek añ. Exurge dñe. Oratio. Montes cantent nobis et terra audiat sicut moysi famulo tuo: in cōfessionē mirabiliū et preceptorū tuoꝝ: et descendat super nos dñe gra tia misericordie dñi nostri iesu xp̄i fi lij tui sicut ros sup terrā: et sicut im/ ber super gramē: et sicut nix supra se/ nuz: qui nos insensibiliter ab arte im pietatis emundet: illic vbi peccato/ rum nostroꝝ numerositas nulla pos/ sit satisfactione pensari. Tu aut ē dñe qui es cecoꝝ lumen. errantiū via. re surrectio mortuoꝝ. respectu clemē/

tie tue cōscientie nostre tenebras in lumina: peccantes ad penitētiā: penitentibus veniā prompta in te semper miseratione largire. ℟. Amen. Per mīam tuā. Matutinariū. Exortū est in tenebris lumē rectis corde. ℣. Misericors ⁊ miserator ⁊ iust⁹ dn̄s. ℣. Et clamauerunt ad dn̄m cum tribularent̄ ⁊ de necessitatibus eorum liberauit eos. ℣. Misericors. ℣. Gloria ⁊ ho. ℣. Miseritors. Lauda. In sanctis eius laudate eum in excelsis. Psalmus. cxlviij. Lectio libri sapiētie salomōis. ca. xiiij. ℟. Deo gratias

Fili benedictū est lignū per qd̄ fit iusticia. per manus autē quod fit idolum: maledictū est ipsud: ⁊ qui fecit illud. Quia ille quidē operatus est. Illud aūt cum esset fragile: deus cognominatus est. Similiter autez odio sunt deo impius ⁊ impietas ei⁹ Etenim qd̄ factū est: cum illo qui fecit tormenta patient̄. propter hoc ⁊ in idolis nationū erit nō respect⁹ qm̄ creature dei in abhominatiōez facte sunt ⁊ in tēptationē animis hominum: ⁊ in muscipulis pedib⁹ insipiētium. Iniciū fornicationis est exquisitio idolorum ⁊ adinuentio illorum corruptio vite. infandorum enim idolorum cultura omnis mali causa est: ⁊ iniciuz ⁊ finis. Aut eniz dū letant̄ insaniūt: aut vaticinant̄ falsa: aut viuunt iniuste: aut periurant cito. Dum confidunt in idolis que sunt sine aīa: male iurantes nocere se nō sperāt. vtraqz ergo illis venient iuste. Quoniam male senserūt de deo attendentes in idolis: ⁊ iniuste iurauerunt in idolo contēnentes iusticiā. Nō enim iuramētū est virtus: sed peccantiū pena perambulabat semper iniustorum preuaricationem. Tu aūt dn̄e deus noster suauis ⁊ ver⁹ es: patiēs ⁊ in misericordia disponis om̄ia. Eteniz si peccauerim⁹: tui sum⁹: sciētes magnitudinez tuā. Et si nō peccauerimus: scim⁹ qm̄ apud te cōputati sumus. Nosse eniz te consūmata iusticia est. ⁊ scire iusticiā ⁊ veritatē tuā: radix est immortalitatis. ℟. Amē.

Benignitatis fons de⁹ hymn⁹. qui nō habēs finē boni: sup maluz scelestiū semp pius semper bon⁹ Mestū satis cor cedim⁹: ⁊ triste pectus tundim⁹: aquas pupille fundimus: mestas genas īducim⁹. Egisse multū penitet horrēs tetrum vel pessimū turpissimūqz sordiduz fatemur om̄e noxiū. Eleuata vox te postulat: tu parce dicit cōditor: iā parce clamās obsecrās: ignosce qd̄ cōmisimus. Non ira mestos sorbeat. nō pena fessos cōterat. solare cōtritos cito: ⁊ gaudiū nobis dato. Presta pater pijssime patriqz cōpar vnice cū spū paraclito: regnās per om̄e seculū. Amē. Supplicatio. Oremus redēptorē mūdi dn̄m nostrū iesum xp̄m: cum omni supplicatione rogem⁹: vt nos gr̄a ipsi⁹ ⁊ per intercessionē scē marie virginis genitricis sue: in sacroscō ieiunio remissionē pctōrum: pacemqz nobis ꝓpitius donare dignet̄. ℟. Presta eterne op̄s de⁹. kyriel. ℟. Xp̄el.

Dilectissimi Capitula. (kyrel.

fratres qui oīa idola gentiū cuz psalmista demonia esse creditis: illoruz queso: vt ritus ⁊ mōstruos act⁹ oīmodo respuam⁹. Et si aliquem ex ecclesie filijs talia aut agere aut delectari ꝓspicitis: vestra ammonitione corripite: ⁊ ad viā salutis ab erroribus reuocate. Ut verba dn̄ice orationis que ipso dn̄o docente didicistis ⁊ simul mecū ⁊ cuz illis pro cla-

mare liberi possitis e terris dicētes. Pr̄ nr̄. A malo nos liba. fo. vj Lauda. Alla letabit deserta ⁊ inuia ⁊ exultabit solitudo. ꝑ. Et florebit q̄si liliū alla alla. ℣. Jubilate dño oīs terra: seruite dño ī leticia.

Cp̄. Et ℣. Glia ⁊ ho. ꝑ. Et. Bño. Christꝰ dñs q̄ cuz pr̄e ⁊ spū sctō vnꝰ extat ꝯditor ⁊ annoꝝ ⁊ tp̄oꝝ: ip̄e in inicio huiꝰ anni vr̄m acceptare dignet ieiuniū. ℟. Amē. Sit vobis sēper ductor: q̄ extitit totiꝰ mūdi redēptor. ℟. Amē. Ut cuiꝰ ī ntitate solēnia iā strenue ꝑegistis: apparitionis festa etiā cū gaudio celebretis. ℟. Amē. Per. In noīe. Ad. iij. ꝓpbia ⁊ oīa alia successiue. Prouerbioꝝ sa/

Fili. Ne (lo. c. iij. ℟. Deo gr̄as obliuiscaris legis mee: ⁊ p̄cepta mea custodiat cor tuū. Lōgitudinē eniz dierū ⁊ annos vite: ⁊ pacē apponet tibi. Mīa ⁊ v̄itas nō te deserāt. Circūda eas gutturi tuo: ⁊ scribe in tabulis cordis tui: ⁊ inuenies gr̄az ⁊ disciplinā bonā corā deo ⁊ hoībꝰ. Habe fiduciā ī dño ex toto corde tuo: et ne initaris prudētie tue: in oībꝰ vijs tuis cogita illū: ⁊ ip̄e diriget gressus tuos. Ne sis sapiēs apd̄ temetip̄m: time dñm ⁊ recede a malo. ℟. Amē Lcō libri exodi. c. xxxij. ℟. Deo gr̄as.

In ill' diebꝰ: vidēs ppl's: qd̄ moram faceret descēdendi de mōte moyses: ꝯgregatꝰ aduersus aarō ait. Surge fac nob̄ deos: q̄ nos p̄cedāt. Moysi eni huic viro: q̄ nos eduxit d̄ terra egypti ignoramꝰ quid accide/rit. Dixitqz ad eos aaron. Tollite inaures aureas de vxorum filiorūqz ⁊ filiaum vestraruz auribus: ⁊ afferte ad me. Fecitqz populus que iusse/rat defferēs inaures ad aarō. Quas cum ille accepisset: formauit opere fusorio: ⁊ fecit ex eis vituluz cōflati/lez. Dixerūtqz hi sūt dij tui israel: q̄ te eduxerūt de t̄ra egypti. Qd̄ cū vidisset aarō edificauit altare corā eo: ⁊ p̄conis voce clamauit dicēs. Cras solēnitas dñi ē. surgētesqz mane obtulerūt holocausta ⁊ hostias pacifi/cas. Et sedit populꝰ māducare ⁊ bibere: ⁊ surrexerūt ludere. Locutꝰ est aūt dñs ad moysen: dicēs. Uade descēde peccauit ppl's tuꝰ: quē eduxisti de t̄ra egypti. Recesserūt de via quā ostēdisti eis. fecerūtqz sibi vitulū cōflatilē: ⁊ imolauerūt: atqz imolātes ei hostias dixerūt. Isti sūt dij tui isrl' q̄ te eduzerūt d̄ t̄ra egypti. Rursūqz dixit dñs ad moysen. Cerno qd̄ populus iste dure ceruicis ē. Dimitte me: vt irascat' furor meꝰ ꝯtra eos: ⁊ deleā eos. Faciāqz te īgētē magnā. Moyses aūt orabat dñm suū dicēs. Cur dñe irascit' furor tuꝰ ꝯtra populū tuū: quē eduxisti de t̄ra egypti in fortitudie magna ⁊ ī manu robusta. Ne q̄so dicāt egyptij callide eduxit eos: vi īterficeret ī mōtibꝰ ⁊ deleret de t̄ra. Quiescat ira tua: ⁊ esto placabilis sup neq̄ciā populi tui. Recordare abraā ysaac ⁊ isreal ꝟuoꝝ tuoꝝ q̄bꝰ iurasti ꝑ temetip̄m dicēs. Multiplicabo semē tuū sicut stellas celi: ⁊ vniuersaz terrā hāc de qua locutꝰ suz dabo semini vr̄o: ⁊ possidebit' eā semꝑ. Placatusqz est dñs: ne faceret malū: qd̄ locutꝰ fuerat aduersus populū suū. Et reuersus est moyses de mōte portās duas tabulas testimonij in manu scriptas ex vtraqz ꝑte: ⁊ factas ope dei. scriptura dei quoqz erat in tabulis. Audiēs aūt iosue tumultū ppl'i vociferāt' dixit ad moysen: vlulatꝰ pugne audit' in castris.

Qui rñdit nõ ẽ clamor adhortãtiũ ad pugnã neqꝫ vociferãtiũ cõpellẽtiũ ad fugã: ſꝫ vocẽ cãtantiũ ego audio. Cũqꝫ ap ꝓpiquaſſet ad caſtra vidit vitulũ: ⁊ choros: iratuſqꝫ valde ꝓiecitqꝫ de manu tabulas ⁊ ꝯfregit eas ad radicẽ mõtꝭ. Arripiẽſqꝫ vitulũ quẽ fecerat: cõbuſſit ⁊ ꝯtriuit vſqꝫ ad puluerẽ quẽ ſparſit in aquã: dedit ex eo potũ filijs iſrl'. Dixitqꝫ ad aarõ q̃d tibi fecit hic ppl's: vt iduceres ſup eũ pctm̃ maximũ? Cui ille rñdit. Ne idignet' dñs meꝰ. Tu eiꝫ noſti ppl'm iſtũ qd̃ ꝓnꝰ ſit ad malũ. Dixer̃t mihi fac nob̃ deos: q̃ nos p̃cedãt huic ei moyſi q̃ nos eduxit de t̃ra egypti: neſcimꝰ q̃d acciderit. Quibus ego dixi. Quis vr̃m hꝫ auruꝫ. Tuler̃t ⁊ deder̃t mihi: ⁊ ꝓieci illud in ignẽ: egreſſuſqꝫ ẽ hic vitulꝰ. Vidẽs ergo moyſes ppl'm qd̃ eẽt nudatꝰ ſpoliauerat eniꝫ eũ aaron ꝓpter ignominiã ſordis: ⁊ iter hoſtes nudũ ꝯſtituerat. Et ſtãs i caſtroꝝ porta ait Si q̃s ẽ dñi iũgat' mihi. Cõgregatiqꝫ ſũt ad eũ oẽs filij leui: q̃bꝰ ait hec dicit dñs deꝰ iſrl': ponat vir gladiũ ſuper femur ſuũ. Ite ⁊ redite de porta vſqꝫ ad portã ꝑ mediũ caſtroꝝ: ⁊ occidat vnuſq̃ſqꝫ fratrẽ ſuũ ⁊ amicũ ſuũ: ⁊ ꝓximũ ſuũ. Fecer̃tqꝫ filij leui iuxta ſ̃monẽ moyſi. Ceciderũtqꝫ in die illo q̃ſi vigiti tria milia hoiuꝫ. et ait moyſes. Cõſecraſtis manus vr̃as hodie vnuſq̃ſqꝫ in filio ⁊ in fratre ſuo: vt detur vobis bñdictio. ℟. Amẽ. Lcõ libri eſaye ꝓpb̃e. c. xxxiij. ℟. Deo gr̃as.

Hec dicit dñs. Audite q̃ lõge eſtis q̃ feceriꝫ. ⁊ cognoſcite vicini fortitudinẽ meã. Cõterriti ſũt i ſyõ peccatores. poſſedit timor ipocritas. Quis poterit habitare de vobis cuꝫ igne deuorãte. Quis habitat ex vobis cũ ardoribꝰ ſempit̃nis? Qui ambulat in iudicijs: ⁊ loquit' veritatẽ: q̃ ꝓijcit auariciã ⁊ calũniã: ⁊ excutit manꝰ ſuas ab oi munere. Qui obdurat aures ſuas: ne audiat: ⁊ ne effundat ſanguinẽ: ⁊ cludit oculos ſuos: ne videat malũ. Iſte i excelſis habitat munimẽta ſaxoꝝ ſublimitas eiꝰ. panis eiꝰ datꝰ ẽ: aque eiꝰ fideles ſũt. Regẽ i decore ſuo videbũt. oculi eiꝰ cernẽt terrã d̃ lõge. cor eiꝰ meditabitur timorẽ. Vbi ẽ lr̃atꝰ: vbi v̄ba legis põderãs? vbi doctor paruuloꝝ? ppl'm iprudẽtẽ nõ videbiſ. ppl'm alti ſ̃monis: ita vt nõ poſſis itelligere diſertitudinẽ lingue eiꝰ: i quo nulla ẽ ſapiẽtia. ℟. Amẽ. Sequẽtia epiſtole pauli apoſtoli ad corinthios. j. capitulo. x. ℟. Deo gratias.

Fratres. Nolumꝰ vos ignorare: quoniam patres nr̃i omnes ſub nube fuerũt: ⁊ oẽs mare trãſierũt et omnes: in moyſe baptizati ſunt: ⁊ in nube: ⁊ in mari. ⁊ oẽs eadem eſcam ſpiritualeꝫ mãducauerũt: ⁊ omnes eundem potũ ſpiritualẽ biberũt. Bibebãt aũt de ſpirituali: ꝯſequẽti eos petra. petra aũt erat xp̃us. Sed nõ in pluribꝰ eoꝝ beneplacitũ eſt deo. Nã proſtati ſunt in deſerto. hec aũt in figura facta ſunt noſtri: vt non ſimus concupiſcentes maloruꝫ: ſicut illi concupierunt: neqꝫ idolatre efficiamini: ſicut quidam ex ip̃is. Quẽ admodũ ſcriptũ eſt. Sedit populus mãducare ⁊ bibere ⁊ ſurrexerunt ludere. neqꝫ fornicemini: ſicut quidaꝫ ex ipſis fornicati ſunt: ⁊ ceciderunt vna die viginti tria milia: neqꝫ temptemus chriſtum ſicut quidam eoꝝ tẽptauerũt: ⁊ a ſerpentibꝰ perierũt. Neqꝫ murmurauerimꝰ ſicut quidaꝫ

eorum murmurauerūt: et perierūt ab exterminatore. hec autem omīa in figura cōtingebāt illis. Scripta sunt enim ad correctionē nostram: in quos fines seculorū deuenerūt. itaq; q̄ se existimat stare: videat ne cadat. Temptatio vos nō apprehēdat: nisi humana. fidelis autē deus est: que nō patietur vos tentari sup id quod potestis: sed faciet ⁊ cū tentatione etiam prouentum: vt possitis sustinere. ꝓpter quod karissimi michi fugite ab idolorum cultura: vt prudentibus loquor: vos iudicate quod dico. Calix benedictionis cui benedicimus: nonne communicatio sāguinis christi est? et panis quem frangimus: nonne participatio corporis domini est? Quoniam vnus panis: vnū corp⁹ multi sum⁹: nam omnes de vno pane et de vno calice participam⁹. videte israel secundū carnem: nonne qui edunt hostias participes sunt altaris? Quid ergo? dico: ꝙ idolis immolatū sit aliquid: aut ꝙ idolum sit aliquid? sed qui immolant gentes: demonibus immolant: ⁊ nō deo. Nolo autem vos socios fieri demoniorum. Non potestis calicem domini bibere: et calicem demoniorū. Non potestis mēse domini participes esse: ⁊ mense demoniorū. An emulamur dn̄m? nunquid fortiores illo sum⁹? Omnia michi licent: sed nō omnia edificant. Nemo qd̄ suū est querat: sed qd̄ alterius. Om̄e que in macello venūdatur manducate: nihil iterrogantes propter conscientiā. Domini est terra et plenitudo eius. Si quis vocat vos infideliū: et vultis ire: om̄e qd̄ vobis ponitur: manducate: nihil interrogātes propter cōscientiā. Si quis autem dixerit hoc immolantiū est idolis: nolite manducare ꝓpter illud: quod iudicabit propter conscientiam: conscientiaꝫ autē dico nō tuam: sed alterius. vt quid enim libertas mea iudicat̄ ab alia conscientia? Si ergo cum gratia participo: q̄d blassemor: ꝓ eo qd̄ gratias ago. Siue ergo manducatis siue biberitis: vel aliud quid facitis: omnia in gloriā dei facite. Sine offensione estote iudeis ⁊ gentibus et ecclesie dei: sicut et ego ꝑ omnia omnibus placeo. Non querens quod mihi vtile est: sed qd̄ multis: vt salui fiant. ℟. Amen. Ant. j. Simulacra gentium opera manuū hominū. similes illis fiāt qui faciunt ea: ⁊ om̄s qui confidunt in eis. qui autem timent dn̄m: sperent in domino: adiutor eorum ⁊ protector eorum est. Psalmus. cxiij. Oratio.

Domine qui sursum in celestib⁹ habitans: terrenas potestates cōtines ⁊ gubernas: da nomini tuo gloriam: da peccantibus veniam. Quodq; de tua mīa presumimus ī veritate: quod q̄ramus hauriam⁹. vt mīa tua de eccl̄ie cetu simulacra excludat: et veritas ad cultus tui agnicionem dubia corda conuertat. Adijce q̄sumus dn̄e benedictionez tuam super populum tuū et ysaac filiorum eorum. Quiq; timentibus te factus es salus: in vitaꝫ perpetuam quā promisisti: concede coronā. Ut nō peccatis mortui: a tua benedictiōe abijciamur: sed vite participes facti: nomen tuū in secula cōlaudemus. ℟. Amen. Per mīam ⁊ce. Ant. ij. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Psalm⁹. lxxx. Oratio

Ubi adiutori nostro domino: exultatione fidei ⁊ spei plaudē tes oremus: vt pericio nostra in tribulatione diffusa: tuis auribus appropinquet: et necessitatum nostrarum causas insinuet. Tua q̄ppe bonitas singulorum precibus semper adsit: vt liberes: et erepti nobis tribue desiderij ardorem ad te pertendere: ⁊ vnitatez trine maiestatis deuoti cōcorditer clamitare. Vt tuis semper laudibus dediti: tuarum iustificationuz tramitē adsecuti: inte q̄sumus exultationis ornamēta: et spei remedia: ⁊ fidei adquiram⁹ coronam. ℟. Amen. Per miam tuaz deus noster ⁊c. Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum spū tuo. Añs. iij. Cognoscant gentes: qm̄ nomen tibi dom⁹ tu solus altissimus super omnē terram. ps. lxxxij. ℟. Propiciare domine peccatis nostris propter nomen tuū. ℣. Nequādo dicant in gentibus: vbi est deus eorum. ℟. Adiuua nos deus salutaris noster: et propicius esto peccatis nostris. ℣. Nequando dicant ℟. Gloria ⁊ honor patri ⁊c. Reiteretur Propiciare domine. Preces. Ad te clamamus domine. ℣. Miserere ⁊ parce populo tuo. ℟. Sacerdotes orate flectentes genua dicite. ℣. Miserere. ℟. Ignosce mala q̄ gessimus ⁊ esto nobis propicius. ℣. Miserere. ℟. Arentem terram iam respice: et imbrem gratie tribue. ℣. Miserere ⁊ parce

Cognosco populo tuo. Capitula. Oscant gentes christe q⁹ nomē tibi sit dominus: pro quibus es patibulo crucis adpēsus. Quosq3 ignauie ignorātia dedit: scientia restituat conditori. Vt fide cōuertatur cōscientia: ⁊ spe letent in gloria. Pater nr̄. ℟. A malo nos libera. folio .vj Per miam tuaz de⁹ noster qui es benedictus ⁊ viuis ⁊ oia regis in secula seculorū. ℟. Amen. Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum spū tuo. ℣. In nomine dñi nostri ihesu christi pficiamus cū pace. ℟. Deo gratias

Isto ordine finiuntur hore vidlicet. tercia. sexta et nona de diebus ieiuniorū. hoc est kalendarum ianuarij tribus diebus ante epiphaniā domini. quarta feria. q̄nta feria. sexta feria. ⁊ sabbato q⁹ est vigilia sancti pentheco stē. tribus diebus ante festū sancti cipriani. kalendarū nouēbriū tribus diebus ante festū sancti martini. ⁊ in ferijs q̄ infra annū sūt preter i illis que benedictionē habēt.

Ad sextaz. Lectio libri esaye prophete. capi. xxxj. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. Quomodo si rugiat leo ⁊ catulus leonis super predam suaz: cum occurerit ei multitudo pastorum. A voce eorum nō formidabit: ⁊ a multitudine eorum nō pauebit. Sic descendet dñs exercituū vt prelietur super montē syon et super collem ei⁹. Sicut aues volantes sic proteget dñs exercituum ihr̄m: protegens ⁊ liberans transiens saluās. Cōuertimini sicut in profundū recesseratis filij israel: i die illa abijciet vir idola argēti sui: ⁊ idola auri sui q̄ fecerant vobis manus vestre in pctm̄. Et cadet assur i gladio nō viri: ⁊ gladius nō hois vorabit eū: et fugiet non a facie gladij. ⁊ iuuenes ei⁹ vectigales erunt: ⁊ formidabit ei⁹ a terrore trāsibit: et pauebūt fugiētes principes eius. Dicit dñs. Cui⁹ ignis ē in syō: ⁊ caminꝰ eius i ihr̄m. Ecce i iusticia regnabit rex: ⁊ principes i iudicio preerūt. Et erit vir sicut q̄ abscōditur a ven

to:7 celat se a tempestate. Sicut ri
ui aquarum in siti et vmbra petre p
manentis: in terra deserta. Non ca
ligabunt oculi videntium: et aures
audientium diligenter abscultabūt
et cor stultorum intelliget scientiā:
et lingua balborum velociter loque
tur 7 plane. Non vocabitur vltra is
qui insipiēs est princeps: neq; frau
dulētus appellabitur maior: ait do
minus omps. ℟. Amen. Ant. i.
Oculi nostri ad dñm deum nostrum: donec
misereatur nobis. ps. cxxij. Oratio.
AD te dñe oculos nostros erigi
mus: quem celestia 7 terre ma
china virtute cōtinere fatemur: mi
serere igit nostri domine miserere:
et peccatis nostris pro quib9 te me
tuimus parce. Ut contemptū nr̄m
pietate clementi respicias: 7 a delic
torū obprobrio dextera nos tue vir
tutis eripias. ℟. Amen. Per mīaz
tuam deus noster. Dñs sit semper
vobiscū. ℟. Et cum. Ant. ij. Benefac
domine bonis 7 rectis corde. ps. cxxiiij.
BEnefac domine bonis: Oro.
7 rectis corde regimen saluta
ris impende. Adq; in tue plebis cu
stodia semper vigila: et malignan
tiu; rabiem tua dextera refrena. ℟
Amen. Per mīam tuam. Ant. iij.
Speret israel in domino: ex hoc nunc et vs
q; in seculum. ps. cxxx. ℟. Miserere ḡa
deus es. ℣. Miseri cors miserere: quia pec
cauimus tibi. ℣. Ad te leuamus oculos no
stros qui habitas in celis. ℣. Miseri cors.
℟. Miserere. Preces. Ad te clamamus
domine. ℣. Precamur vt exaudias. ℣. Au
di vocem supplicum: et da vite remedium.
℣. Precamur. ℣. Causas peccati amoue 7
da locū venie. ℣. Precamur. ℣. Da nobis
auxilium: qui tollis periculū. ℣. Precamur.
℣. Audi deus viduas 7 orphanoru; lachry
mas. ℣. Precamur. Capitula.
EXalta cornu nostrū domine fi
dei catholice merito: ne maculetur
mens superbie morbo: gressusq; no
stros super mundi huius latitudine
tribue ambulare: ne noxij incedam9
in compedes. Sed humiliter senti
endo ad plenitudinē spei nobis con
dones properare. Pater noster 7 ce.
A malo nos libera. fo .vj Dñs
℟. Et cum spū. In nomine dñi 7 ce.
Benedictio. Quere in sexta que dr̄
per totū annū. Ad nonam. Prouer
biorum salomonis. capitulo. iij. ℟
FIli noli prohi(Deo gratias.
bere eu; qui potest benefacere
si vales: et ipse benefac. Ne dicas a
mico tuo vade reuertere 7 cras da
bo tibi: cū statim possis dare. Non
enim scis quid superuentura pariet
dies Ne molitaris amico tuo malū
cum ille in te habeat fiduciam. Ne
contēdas aduersus hoiem frustra:
cum ipse tibi nihil malefecerit. Ne
emuleris hoiem iniustum: nec imi
teris vias eius. Quia abhominatio
est dñi omis inluso:: 7 cum simpli
cibus sermocinatio eius. Egestas a
domo i domū impij: tabernacula au
tem iustorū benedicētur: inlusores
ipse inludet: 7 mansuetis dat grāz.
℟. Amen. Lectio libri exodi. capi
tulo. xxxij. 7 xxxiij. ℟. Deo grās.
IN dieb9 illis. Locutus ē moy
ses filijs israel dicens. Pecca
stis peccatu; maximū. Ascendā ad
dñm si quomodo eū quiuero depre
cabor pro scelere vestro. Reuersus
q; ad dñm ait. Obsecro dñe pecca
uit populus iste peccatu; maximū.
Fecerunt q; sibi deos aureos. Aut

dimitte eis hanc noxam: aut si nō facis dele me de libro tuo que scripsisti. Cui respondit dñs. Qui peccauerit michi: delebo eū de libro meo Tu autem vade et duc populum istū quo locutus sum tibi. Angelus meus precedet te. Ego autem in die vltionis visitabo et hoc ptm̄ eorum. percussit ergo dñs populum pro reatu vituli quē fecerat aaron. Locutusq; est dominus ad moysen: Vade ascende de loco isto tu et populus tuus: quem eduxisti de terra egipti in terrā quam iurauī abraam ysaac et iacob dicens. Semini tuo dabo terram: et mittam precursorem tui angelum: vt eiciam chananeū et hetheum et amorreū et cetheum et ferezeū et eueum et gebuseum: et intrent in terram fluentē lacte et melle. Non enī ascendam tecum quia populus dure ceruicis est: ne forte disperdam te in via. Audiensq; populus sermonē hunc perimū luxit: et nullus ex more indutus ē cultu suo. Dixitq; dominus ad moysen. Loquere filijs israel: populus dure ceruicis es. Semel ascendam in medio tui et delebo te. Jam nunc depone ornamentum tuū vt sciam quid faciam tibi. depo suerunt ergo filij israel ornamentum suum a monte oreb. Moyses quoq; tollens tabernaculum: tetendit extra castra procul: vocauitq; nomen eius tabenaculū federis. ℟. Amen

Lectio libri ysaye pphete. ca. xlvj.

Hec dicit dominus. Audite me domus iacob: et omne residuū domus israel. Qui portamini a meo vtero: qui gestamini a mea vulua. Usq; senectam ego ipse: et vsq; ad canos ego portabo. Ego feci et ego ferā. Ego portabo et saluabo. Cui assimilastis me: et equastis: et cōparastis me: et fecistis similem? Qui confertis aurum de sacculo et argentum statera ponderatis. Conducentes artificē vt faciat deum: et procedentes adoratis. portant illum in humeris gestantes: et ponentes in loco suo. Et stabit et de loco suo non mouebitur Sed et cū clamauerint ad eum: nō exaudiet: de tribulatione non saluabit. Mementote istud: effundamini reddite p̄uaricatores ad cor. Recordamini priora seculi. qm̄ ego sum deus: et nō est vltra deus: nec est similis mei. Adnuncians ab exordio nouissimū: et ab inicio que nec dum facta sunt: dicens. Consiliū meum stabit: et omis voluntas mea fiet. Vocans ab oriente auem: et de terra longinca virum voluntatis mee. Et locutus sum et adducam illū: creauī et faciam illum. ℟. Amē. Sequētia epīe pauli apostoli: ad corinthios secunde. capi. vj. ℟. Deo gratias.

Fratres os nr̄m patet advos o corinthi. cor nostrum dilatatū est. Nō angustiamini i vobis: angustiamini autem in visceribus vr̄is. Eandē autem habentes remunerationem: tanq̄ filijs dico. Dilatamini et vos: et nolite iugum ducere cum infidelibus. Que enim participatio iusticie cum iniquitate? aut q̄ societas lucis a tenebras? Que enim cōuencio xp̄i ab belial? aut q̄ pars fideli cū infideli? qui autē consensus templo dei cum idolis? Vos enī estis templum dei viui: sicut dicit dñs. Qm̄ habitabo in illis: et inter eos ambulabo: et ero illorū deus: et ipsi erunt

mihi populus. Propter qđ exite de medio eorũ: & separamini dicit dñs omps. Et immũdũ ne tegeritis: & ego recipiam vos: & ero vobis i patrem: et vos eritis michi in filios & in filias dicit dñs. Has igitur habentes promissiones karissimi: mũdemus nos ab omni inquinamento carnis & spũs: superficientes sanctificationẽ in timore dei. ℟. Amen. Ant. j. Omnia quecunq; voluit dñs fecit in celo et in terra in mari & ī abyssis educes nubes ab extremo terre. ps. cxxxiij. oro

Omine qui educens nubes ab extremo terre: orbem vniuersũ sanctis repleſti doctoribus: fulgura i pluuiã conuerte miſericors. Ut preceptis tuis: quibus famulos tuos: vt corrigas terres: benedicendo reficias: tuaq; repletos gratia vberi⁹ benedicas. ℟. Amẽ. Per miam tuam deus noſter & ce. Dñs ſit semp. ℟. Et cum. ant. ij. Quis deus magnus ſicut deus noſter: tu es deus qui facis mirabilia ſolus. Pſalm⁹. lxxvj. Oratio.

Precamur domine: vt tua nos nõ repellas propiciatione: ſed obtinẽde mie aduc tẽpus appone. Ut dextera que fuit vindex in vltione facinorum: ipſa ſit nobis contritis remediũ ſempiternũ. ℟. Amẽ. Per miam tuam deus noſter & ce. Ant. iij. Qui diligitis dominũ odite malum. ps. xcvj. Preces. Auerte dñe iram furoris tui: et miſeratus parce populo tuo. ℣. Et miſerere. ℟. Omnũ precibus pium auditum prebe: teq; rogamus ſancte cito cõcede. ℣. Et miſerere. ℟. Tu chriſte flebiles gemitus intuere: vincula mortis ſolue: et vitam largire. ℣. Et miſerere. ℟. Jam vide lachrimas. intellige lugentes. tandem delicta noſtra clemens ignoſce. ℣. Et miſerere. ℟. Nullus ex nobis eſt quẽ audias libenter: tu propter temetipſum chriſte ſuccurre. ℣. Et

Deus cu Capitula. (miſerere. Dius in regno credentium terra exultat: cuius iuſticiam celi adnunciant: cuius dñationem angelorum legiones adorant. Euſtodi ſeruorũ tuorum animas: ac ne peccati auctorem ſequẽtes intereamus: tu libera: tu protege: tu cõſerua. Ut cũ ante faciem tuaz ignis combũrens preierit: non nos meritorum pena exurendos accipiat: ſz clemẽtia creatoris vt viuam⁹ eripiat. Pater noſter. Et ne nos. A malo nos libera. Quere ſo. vj Ad veſperũ. Lauda Veſpere mane & meridie te laudamus dñe. Ant. Saluа plebem tuã dñe & benedic hereditatem tuam. ps. xxvij. Lauda. Veniat ſuper nos domine miſericordia tua & ſalutare tuũ & eloquiũ tuũ. ℣. Et reſpondebo exprobrantibus michi verbuz. quia ſperaui in ſermonibus tuis. ℣. Et eloquiũ tuum. ℟. Gloria et honor patri. ℣. Et eloquiũm tuum. Hymn⁹. Benignitatis fons deus. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. Capitula. Dilectiſſimi fratres. Benedictio. Chriſtus dominꝰ qui cuz patre. Lauda. Alleluya letabitur deſerta. Omnia ſuprадicta require ſol' .xl Oratio. Domine exaudi orationẽ noſtram. Require in iſto folio. ¶ In ſecũdo die. Ad matutinũ. ant. Tu autem domine ſuſceptor meus es. gloria mea & exaltans caput meuz. ps. iij. Oratio. Quãuis dñe. Quere folio xl. Ant. j. Magnus dominus et laudabilis nimis. ps. xlvij. Oratio.

Magne dñe valdeq; laudabilis: dilata in omnẽ fidẽ eccleſie tue Ut in cuius gradibus de⁹ agnoſceris: in ea etiam plena fideliũ deuo-

tione lauderis: eiusq; preces propi
ci⁹ suscipe: ⁊ inter seculi ꝓcellas so-
licitos gubernator custodi. Ut ciui
tatez quā fundasti ī secula: mīa tua
introeuntes suscipiamur in illa: nar
rantes ī turribus mirabilia tua. ℟.
Amen. Per mīam tuaz ⁊c. Aña. ij.
Memento congregationis dñe: quā creasti
ab inicio. Psalm⁹. lxxiij. Oratio.

Memento dñe congregationis
tue: quā ab inicio creasti Quā
q3 mirabiliter ac misericorditer tui
sanguinis precio redemisti. q̄ hanc
ipsam in possessionē tuam de genti-
bus elegisti. Libera ergo virgā he-
reditatis tue: a supplātatoris in cur
sibus: ac sic eā rege iustificando pre
senti in seculo: vt ipsaz hereditet in
seculo post futuro. Et que regnum
tuum aduenire diuina traditioue ex
orat: ad eundem regnū indulto pia
culo: hereditaria successione perue-
niat. ℟. Amen. Per mīam tuam.
Aña. iij. Clamor noster ad te perueniat: ⁊
ne auertas faciem tuā a me. ps. cj. Oro

Domine exaudi orationē nostrā
et clamor noster ad te remoto ī
pedimento perueniat. Quocūq3 au
tem die te inuocamus: velociter ti-
bi nostra patescat oratio. Nec auer
tas faciem tuā a gemitibus: nec gu
bernationē tuam a nostris cohibe-
as moribus. Ut gratulemur adipi
sci postulata: duz ad te nostra perue-
nerint desideria. ℟. Amen. Per mi
sericordiā tuā ⁊ ce. ℟. Hierusalez erit
tibi dñs lux eterna et deus honor tuus: non
enim in occasu tibi veniet. sol et luna nō de-
ficient. p̄. Ineternū tempus. ℣. Hierusalē
nō erit tibi sol amplius ad lucendū per diē:
nec splendor lune illuminabit te in nocte: sed
erit tibi dñs in luce. p̄. Ineternū. In lau-
dibus aña. Auerte faciem tuā a peccatis
meis: et oms iniquitates meas dele. ps. l.
Oro. Auerte faciē tuaz. Require
fo. xxxix Ad canticū. aña. Non ē de⁹
sicut homo: vt menciatur: nec vt fili⁹ hoīs vt
imitetur. Canticum. numeri. xxiij.

De aran adduxit me balaac rex
moabitarū de mōtib⁹ oriētis.
Veni inquit ⁊ maledic iacob: ꝓpera
⁊ detestare israel. Quomō maledi-
cam cui nō maledixit deus: qua rati
one detester quē de⁹ nō detestatur.
De sūmis silicibus videbo eū: ⁊ de
collibus cōsiderabo illū. Populus
solus habitabit: et inter gentes non
reputabitur. Quis dinumerare pos
sit puluerē iacob: ⁊ nosce numerum
stirpis israel. Moriat̄ aīa mea mor
te iustorū: ⁊ fiant nouissima mea ho
rum similia. Sta balaac: et abscul-
ta audi fili sephor. Nō est de⁹ sicut
homo vt mentiatur: nec vt fili⁹ ho-
minis: vt imutet̄. Dixit ergo ⁊ nō
faciet: locutus est ⁊ nō adimplebit.
Ad benedicendū adductus suz: be-
nedictionē ꝓhibere nō valeo. Non
est idolū in iacob: nec videtur simu
lacrū in israel. Dñs deus eius cum
eo est: ⁊ clangor victorie regit ī illo.
Deus eduxit eū de egipto: cui⁹ for-
titudo similis est rinoceroti. Non
est augurium ī iacob: nec diuinatio
in israel. Temporib⁹ suis dicet̄ ia-
cob: et israel q̄d operat⁹ est de⁹. Po
pulus ecce vt leena consurgit: ⁊ leo
erigit̄. Non accubabit donec deuo
ret predam: ⁊ occiosorū sanguinem
bibat. Ve es dñe stella Oro
veritatis oriens ex iacob: hōq3
cōsurgens ex israel: ⁊ nouo sidere o-
stenderis de⁹: et presepio posit⁹ de⁹
⁊ homo vnus crederis xp̄s. propter

magnā ergo miam tuā visionis tue horū proroga gratiaz: vt appareat in nos lucis tue radiabile signū: qđ expellat om̄s tenebras viciorū: et q̄ visionis tue desiderio anhelamus: visionis tue premio cōsolemur. ℟. Amen. Per miam tuā deus noster. Matutinariū. aña. Lux aurore oriente sole mane. p̄. Absq; nubibus rutilat. ℣. Deus misereatur nobis ⁊ benedicat nos: illuminet dn̄s vultum suum super nos. p̄. Absq;. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ce. p̄. Absq;. Lauda. In potentatibus eius laudate eū. p̄s. cxlviij. Lectio libri esaye pphete. capitulo. ij. ℟. Deo gratias.

HEc dicit dn̄s: ingredere ad petram: abscondere fossa humo a facie timori dn̄i: ⁊ a gloria maiestatis eius. Oculi sublimes hoīm humiliati sunt: et incuruabit altitudo virorū. Et exaltabitur dn̄s solus ī die illa. Quia dies dn̄i exercituum sup omnē superbū: ⁊ excelsuz: ⁊ sup arrogantē: ⁊ humiliabitur: ⁊ super om̄s cedros libani sublimes et erectos: et super oēs quercus baasam: ⁊ sup om̄s montes excelsos ⁊ super oēs colles eleuatos: ⁊ super omnez terrā excelsaz: ⁊ sup oēm murū munitū: ⁊ sup om̄s naues tharsis: et super om̄e lignū qđ visum pulcrū est. Et incuruabitur oīs sublimitas hominū: ⁊ humiliabit altitudo virorū Et eleuabitur dn̄s solus in die illa: et idola penitus cōterent. Et introibūt in spelūca petrarū: ⁊ in voragines terre a facie timoris dn̄i: ⁊ a gloria maiestatis eius: cū surrexerit pcutere terrā In illa die proijciet homo idola argēti sui: ⁊ simulacra auri sui q̄ fecerūt sibi: vt adorarent talpas ⁊ vespertiliones. Et ingredient fixuras petrarū: et tabernas saxorū a facie formidinis dn̄i: ⁊ gloria maiestatis eiꝰ cū surrexerit pcutere terram. Quiescite ergo ab hoīe cuius spūs ī naribus eiꝰ est: qz excelsus reputatus est ipe. ℟. Amē. hyꝰ. Benignitatis fons. Capl'a. Dilectissimi frēs. Lauda. Alla letabitur Bn̄o. ℣ p̄s dn̄s q̄ cū patre. oro. Magne dn̄e. Quere ī principio matutini. fo. xliij Ad. iij. Sapientia salomonis puerbioꝝ. xxj. ℟. Deo gratias

FIli qui obturat aurē suam ad clamorē pauperi: ⁊ ipe clamabit ⁊ nō exaudietur. Munus abscōdituz extinguit iras: ⁊ donū in sinu indignationē maximā. Gaudiū iusto est facere iudiciū: ⁊ pauor operātibus iniq̄tatem. vir qui errauerit a via doctrine: in cetu gigantiū cōmorabitur. Qui diligit epulas: in egestate erit: ⁊ q̄ amat vinū ⁊ pinguia nō ditabitur. Pro iusto nō dabitur īpius: pro rectore iniquus. Meliꝰ est habitare in terra deserta: quā cuz muliere rixosa ⁊ iracūda. Thesaurꝰ desiderabilis ⁊ oleū in habitaculuz iusti: ⁊ imprudēs homo dissipat illud. Qui seq̄tur iusticiā ⁊ miam: inueniet iusticiā et vitam ⁊ gloriam. ℟. Amen. Lectio libri deuteronomij. capitulo. v. ℟. Deo gratias

IN illis diebus vocauit moyses omnē israel ⁊ dixit ad eum. Audi israel cerimonias: atq; iudicia q̄ ego loquor ī auribus vr̄is: hodie discite ea: et opere cōplete. Dn̄s deꝰ noster pepegit nobiscū fedus ī ore: nō cum patribus nostris iniuit pactuz: sed nobiscū: qui in presentiarū sumus. Facie ad faciez locutus est nobis in montem de medio ignis.

Ego seq̃ster ⁊ medius fui inter deũ et vos in tempore illo: vt annũciarẽ vobis verba eius. Timuistis enim ignẽ: et nõ ascendistis in montẽ. Et ait dñs deus tuus: q̃ eduxit te de terra egypti: de domo seruitutis. Non habebis deos alienos in conspectu meo. Nõ facies tibi sculptilie nec similitudinẽ hominũ: qui ĩ celo sunt desuper: et q̃ in terra deorsuz: ⁊ que versantur in aquis sub terra. Non adorabis ea: neqz coles. Ego enim suz dñs deus tuus deus emulator: Reddẽs iniquitatẽ patrum sup̃ filios in tertiã ⁊ quartã generationẽ: his qui oderũt me. ⁊ facies mĩam ĩ multa millia diligentibus me: ⁊ custodiẽtibus p̃cepta mea. Non vsurpabis nomen dñi dei tui frustra. q̃a non erit impunitus: qui super vana nomen eius admiserit. Honora patrem tuum ⁊ matrem sicut precepit tibi dominus deus tuus: vt longo viuas tempore et bene sit tibi in terra quã dominus deus tuus daturus est tibi. Non occides. Neqz mechaberis. Furtum non facies. Nec loqueris contra proximũ tuuz falsum testimoniũ. Non cõcupisces vxorẽ proximi tui. Non domũ. non ancillam. non bouem. nõ asinũ ⁊ vniuersa que illius sunt. Hec sunt p̃cepta et cerimonie atqz iudicia: que mandauit dominus deus vester: vt docerem vos: et faciatis ea in terram. Ad quã transgredimini possidendã: vt timeas dominũ deum tuuz: ⁊ custodias omnia mandata et precepta eius: que ego precipio tibi ⁊ filijs ac nepotibus tuis cũctis: diebus vite tue prolongentur dies tui. Audi israel et obserua: et facias ea: et bene sit tibi. Ut multipliceris amplius sicut pollicitus est dominus deꝰ patrum tuorum: dare tibi terraz lacte et melle manantem. ℟. Amen. Lectio libri ezechielis prophete. capitulo. xviij. ℟. Deo gratias.

Factus ẽ sermo domini ad me dicens. Quid est ꝙ inter vos parabolam vertitis in prouerbium istud dicentes? Patres comederunt vuam acerbã: ⁊ dentes filiorum obstupescent. Viuo ego dicit dominꝰ si fuerit vobis vltra parabola hec in prouerbium ĩ israel. Ecce omnes anime mee sunt: vt aĩa patris: ita et anima filij mea est. Anima que peccauerit ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus: et fecerit iudicium et iusticiam: in montibꝰ non comederit: et oc̃los suos nõ leuauerit ad idola domus israel: et vxorem proximi sui non violauerit: ⁊ ad mulierem menstruatam non accesserit: et hominez non contristauerit: pignus debitori reddiderit: p̃ vim nihil rapuerit: panem suum esurienti deserit: et nudũ operuerit vestimento: ad vsurã non cõmodauerit: et amplius non acceperit: ab iniquitate auerterit animã suam: iudicium verum fecerit inter virum et virum: in preceptis meis ambulauerit et iudicia mea custodierit: vt faciat veritatem: hic iustus est. Vita viuet ⁊ non morietur. ait dominus omnipotens. ℟. Amen. Sequẽtia epistole pauli apostoli ad corinthios prime. Capitulo. viij.

Fratres cogito ꝙ ego spirituz dei habeo. De his autez q̃ idolis sacrificantur. Scimus quoniaz omnes sapientiam habemus. Scientia inflat: charitas vero edificat.

Si quis se existimat scire aliq̄d: nō/dum cognouit quēadmodū oporte at eū scire. Si quis diligit deū: hic cognitus est ab eo. De escis autē q̄ idolis immolātur: scimus q̄a nihil est idolū in mūdo: ⁊ q̄ nullus deus nisi vnus. Nam et si sunt q̄ dicūtur dij: siue in celo siue in terra: siquidez sunt dij multi: et dñi multi. Nobis autem vnus deus pater: ex quo oīa et nos illuminat. vn⁹ dñs iesus xp̄s per quē omīa: ⁊ nos per ip̄m. sz non in omībus est scientia. quidā autem cū scientia vsqz nūc idoli: quasi ido/laticum manducat: ⁊ cū scientia ip sorū: cū sit infirma polluitur. Esca autem nos nō comēdat deo. Neqz enī si nō manducauerimus: deficie mus: neqz si manducauerim⁹: abū/dabimus. Uidete autē ne forte hec licentia vestra: offendiculum fiat in firmis. Si autem quis viderit eum qui habet sciētiam in idolio recum/bentem: nonne conscientia eius cuz sit infirma edificatur ad manducā/dū idolothica: et perhibit infirmus i tua sciētia fratres per quē xp̄s mor tuus est: sic aūt peccātes in fratres et percucientes conscientiā eorū in firmā: i xp̄o peccatis. Quapropter si esca scandalizat fratrē meum: nō manducabo carnem ineternum: ne fratrem scandalizem. Non sum li/ber: nō sum apostolus. Nonne chri stum iesū dñm nr̄m vidi: nonne op⁹ meum vos estis in domino? et si a/lijs nō sum apostolus: sed tamen vo bis sum. Nam signaculum aposto/latus mei vos estis in domino. ℟. Amen. Aña. j. Idola gentium iam non erunt a facie timoris domini: et a maiestate virtutis eius: quoniam venit. Psalmus. cxiij. Oratio. Domine qui sursum in celestibus habitas. Require fo/lio xlj. Aña. ij. Omnis terra adoret te deus ⁊ psallat tibi: et psalmū dicat noī tuo altissime. Psalmus. lxv. Oratio.

OMnis terra adoret te domine et tibi psallat: vite participio i corrupte. Ut sicut sūt omīa tuo for mata opificio: ita cūcta tuo pariter subdantur imperio. ℟. Amē. Per. Aña. iij. Ego cognoui qd̄ magnus est do/minus: ⁊ deus noster pre omībus dijs. ps. cxxxiiij. ℟. Sapientiam suam deus re uelabit populo suo: verbum eius processit in fines terre clamate. p̄. Per ciuitates iuda: ecce saluator aduenit in monte syon. ℣. Ex/ultate in leticia iacob: et mite contra caput gentium, personate, canite, ⁊ dicite. p̄. Per ciuitates. ℣. Gloria ⁊c. p̄. Per ciuitates. Preces. Clamamus ad te dñe tu miserere nobis. p̄. Et dona indulgentiā. ℣. Rex al/tissime ⁊ perhennis dñe: precem quā effundi mus accipe. p̄. Et dona. ℣. Egros visita ⁊ captiuos reuoca, pupillos ⁊ viduas adiuua p̄. Et dona. ℣. Nos peccauim⁹: ⁊ a te reces sim⁹ tu redēptor oīm salua nos. p̄. Et dona. ℣. Penitentibus miserere domine ⁊ pecca ti maculas ablue. p̄. Et dona. Oratio.

LAudamus te domine quia be/nignus ac suauis es. presta ita/qz: vt dum in tua laudatione insisti m⁹: vel a mūdi nos illecebris aduo ces: vel ꝑfectoꝝ societati adglome/res. Pr̄ nr̄. Ad. vj. Lectō libri esaye prophete. ca. xix. ℟. Deo gratias.

ECce dñs ascendet super nubē leuem: et ingredietur egyptū: ⁊ mouebūtur simulacra egypti a fa cie eius: et cor egypti tabescet i me dio eius. Et concurrere faciam egy tios aduersus egyptios: ⁊ pugna/bit vir contra fratrem suum. et vir

contra amicū suū: et ciuitas aduersus ciuitatem. et regnū aduersus regnū. et disrumpetur spūs egipti in visceribus eius: et consiliū eius precipitabo. Et interrogabūt simulacra sua ⁊ diuinos suos: et phitones et ariolos: et tradam egiptū in manu dñoruz crudeliū: et rex fortis dominabit eis. ait dñs ops ℟. Amen Aña. j. Laqueus contrictus est ⁊ nos liberati sumus. Psalm⁹. cxxiij. Oratio.

Esto in nobis dñe deus israel: ⁊ malorū infestatione ne deglutiamur: a nobis repelle nociuamqz iracūdiam: ne obsorbeamur cōprime. Sicqz in nobis torrens tue voluntatis redundet: vt viciorū torrētem aīa nostra se sine discrimine pertransisse exultet. Neqz inimicorum dentibus laniemur: sz ereptos nos de venātiū laqueis gratulemur. Et tu adiutor noster heredita nos ī possessione eterna: qui cooperante verbo tuo sanctorūqz spū fecisti celuz ⁊ terrā. ℟. Amē. Per miam. Aña. ij. Conuertere dñe captiuitatē nostrā sicut torrens in austro. ps. cxxv. Oratio.

Conuertere dñe captiuitatē nostram ab inlecebrosis inimici seductionibus redimēdo: ⁊ reple consolationē indulgentie: quos desolatos prospicis ob admissionē nequicie. Da nobis q̄sumus contriti cordis humlitatē querere: et inquinamenta que nos polluūt fluentis lachrimarū abluere. Sic etiam confessionis remedia seramus ī lachrimis: vt indulgētie fructus metam⁹ ī gaudijs. ℟. Amen. Per. Aña. iij. Beati omnes qui timent dominū qui ambulant in vijs eius. Psalmus. cxxvij. ℟. Miserere nobis dñe. p̄. Miserere nobis. ℣. Ad te leuamus oculos nostros qui habitas in celis. p̄. Miserere nobis. ℣. Gloria et honor pri. p̄. Miserere nobis. Preces Clamemus omnes vna voce. p̄. Dñe miserere. ℣. Amara nobis ē vita nostra. p̄. Domine miserere. ℣. Delicta dele pacem concede. p̄. Dñe miserere. ℣. Inclina aurem tuam ad precem nostrā. p̄. Dñe miserere. ℣ Parce delictis ⁊ subueni de celis. p̄. Dñe miserere.

Deus qui timentes te: beatos prophetali voce pronūcias: da in nobis tui timori obseq̄a beneplacita: vt ex hoc in vijs tuis ambulare nos facias. Sitqz te gubernante labor noster tuis oculis placitus: cuius fructus tempore remunerationis efficiatur suauissimus. Ac sic labor ip̄e de charitate studeatur: vt apud te fruges eius in beatitudine recondeantur. Pater noster. Et ne nos. Ad nonā. Prouerbiorum salomonis. capitulo. xxj. ℟. Deo gr̄as.

Fili q̄ custodit os suū ⁊ lingnā suam: custodit ab angustijs aīam suā. Superbus ⁊ arrogās vocatur indoct⁹: qui in ira operatur superbiā. Desidia occidit pigrum: noluerūt enim quicq̄ manus ei⁹ operari. Tota die cōcupiscit: ⁊ desiderat. Qui aūt iustus ē tribuet ⁊ nō cessabit. Hostia ī pioruz abhoīabilis: q̄a offerūtur ex scelere. Testis mēdax peribit: vir obediēs loq̄tur victoriā. Vir impius ꝓcaciter obfirmat vultū suū: q̄ autē rectus ē: corrigit viā suā. Non ē sapiētia: neqz prudētia. nō est cōsiliuz cōtra dñz. Equus parat⁹ ad diē belli: dñs autē salutē tribuit. ℟. Amē Lcō libri deute. c. vj. ℟. Deo gr̄as

In illis diebus locutus ē moyses ad oēm cetum filiorū israel:

et dixit ad eos. Audi israel dñs deꝰ vester: deus vnus est. diliges dominū deum tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota fortitudine tua. Eruntq; verba hec: que ego ꝓcipio tibi hodie in corde tuo: et narrabis ea filijs tuis: et meditaberis sedens in domo tua: et ambulans in itinere. dormiēs atq; consurgēs ⁊ ligabis ea quasi signuz i manu tua Eruntq; et mouebūtur inter oculos tuos: scribesq; ea in limina: et ostis domus tue. Cumq; introduxerit te dñs deus tuus i terrā: ꝓ qua iurauit patribus tuis abraam ysaac ⁊ iacob: ⁊ dederit tibi ciuitates magnas ⁊ optimas: quas nō edificasti: domos plenas cunctarū opū: quas nō extruisti. cisternas q̄s nō fodisti: vineta ⁊ oliueta: que non plantasti ⁊ comederis ⁊ saturatꝰ fueris. Caue diligenter ne obliuiscaris dñm qui eduxit te de terra egipti et de domo seruitutis. Dñm deū tuū timebis: et ipi seruies ac per nomē illius iurabis. Nō ibitis post deos alienos cunctarū gentiū qui in circuitu vestro sunt. qm̄ deus emulator: dñs deus in medio tui. Nequā do irascatur furor dñi dei tui cōtra te et auferet te desuper faciem terre. Non tentabis dñm deum tuuz: sicut tentasti i loco tentationis. Custodi ꝓcepta domini dei tui: ac testimonia ⁊ cerimonias: quas ꝓcepit tibi ⁊ fac quod placituz est: ⁊ bonū in conspectu dñi: vt bene sit tibi. Et ingressus possideas terram quā dñs deus tuus daturus est tibi. ℟. Amen. Lectio libri esaye prophete capitulo. xlix. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oēs isti cō gregati sūt: venerūt tibi. Viuo ego dicit dñs quia omibus his velut ornamento vestietur. hec dicit dominus. Ecce ego leuo ad gētes manū meam: et ad populos exaltabo signū meum. Et afferent filios tuos i vlnis: et filias tuas super humeros portabunt. Et erunt reges nutricij tui: et regine nutrices tue: vultu in terra demisso adorabūt te: et pulueꝛem pedum tuorū lingēt: ⁊ scies q̄a ego dñs super quo nō cōfundētur: qui expectant eum. Nunquid tollet̄ tur a forte preda: aut qđ captū fuerit a robusto saluū esse poterit: quia hec dicit dñs: Et quidem ⁊ captiui tas a forte tolletur: eo qđ ablatū fuerit a robusto saluabit: Eos vero qui iudicauerunt te: ego iudicabo: et filios tuos ego saluabo. Et cibabo hostes tuos carnalibus suis: ⁊ q̄si musto sanguie suo inebriabūtur. Et sci et omis caro. qz ego deꝰ saluās te ⁊ redēptor tuus sctūs israel. ℟. Amen Sequētia epistole pauli apostoli ad ephesios. ca. iiij. ℟. Deo gratias.

Fratres hoc dico ⁊ testificor in dño: vt non iam ābuletis sicut gētes ābulabāt i vanitate sensꝰ sui. Tenebris obscuratū hñtes intellectū: alienati a vita dei p ignorantiā q̄ est i illis: ꝓpter cecitatē cordis ipsorum. Qui desperātes semetipsos tradiderūt impudicicie i operationez immundicie omis: i auariciā. Vos aūt ita nō didicistis xp̄m: si tn illū audistis: ⁊ in ipso edocti estis sicut ē veritas i ihesu deponere vos ꝑm pristinā conuersationē veterem hominē: qui corrumpitur ꝑm desideria erroris. Renouamini spū mentis vestre et induite nouū hominez: qui scōm

deū creatus est in iustitia ⁊ sanctitate veritatis. ℟. Amen. Ant. j. Deo autem noster in celo et sursum in celo ⁊ in terra oīa quecunq; voluit fecit. ps. cxxxiij.

LAudamus te dñe: Oratio. quia benignus ⁊ magnus es: cuius magnitudinē et bonitatez ⁊ mirabilia testantur et opera. magnus es igitur dñe te ex nihilo tam stupēda tamq; multiplicia creare. Benignus autem: dum pereūtem mundum christi tui sanguine reparas. Magnus dum ex mortuis cadauera suscitas: benignus: cum excitat vitam interminabilem donas: tribue omnipotens deus nobis supplicibus tuis: et tante magnitudinis intelligere potestatem: ⁊ benignitatē tue suscipere pacem. ℟. Amē. Per miam tuam deus noster ⁊ ce. Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum spū. Ant. ij. Deus quis similis tibi: ne taceas neq; sileas deus. ps. lxxxij. Oratio.

DEus quis similis tibi tam in bonitate: q̄ in virtute: qui sanctos tuos et bonitate erudis: ⁊ vtute defendis. qui inimicorū ora frequētia cōprimes: et tuorum obsecrationes agnoscis: da nobis de tua bonitate confidentibus operum bonorū particulam: que nos ab inimici cōsilio tutos efficiat: et mūdatos a crimine tibi placere ostendat. Et tu nos perducas ad gloriam eternam: qui solus es altissimus super omnē terram. ℟. Amen. Per miam tuā deꝰ noster ⁊ ce. Dñs sit semper vobiscū ℟. Et cū ꝛc. Ant. iij. Surge deꝰ iudica terram: qm̄ tu dñaris oībus gentibus. ps. lxxxj. Preces. Ad te clamamus domine precamur. ℣. Et exaudias. ℟. Xp̄e redemptor oīm exaudi preces supplicū. ℣. Et exaudias. ℟. Concede nobis donum gratie ⁊ fructus penitentie. ℣. Et exaudias. ℟. Remoue a nobis gladiū: famē: ⁊ pestilentiam. ℣. Et exaudias. ℟. Solue delicti piaculū et dona indulgentiam. ℣. Et exaudias.

EXurge deus qui (Capitula. iudicas terras: ⁊ brachio fortitudinis rege quos tropheo crucis dignatus es comparare. Ac pro q̄bus fusio sacri sanguinis extat redēptio: ab his tibi deferat votiua confessio. Et qui passionem redemptionis nostre credimus: glorioſam resurrectionē fatemur: atq; ascensum ad ethera predicamus: reditumq; tuum terribili recursu timemus: ad vocem tube cum preconauerit: gaudentes in aduentum tuum propere nus. Et tu clementissime domine quos cōspicis ita sollennia colere: hos de gehenne ardoribus erue: et glorioſe resurrectionis fieri p̄sta cōsortes. Pater noster. Ad vesperum Lauda. Sol agnouit occasum suum: posuisti tenebras ⁊ facta est nox. Ant. Disrumpe dñe deus vincula peccatorū: vt sacrificemus tibi hostiam laudis. psalm. cxv. Lauda. Tu mandasti mandata tua custodire nimis ℣. Vtinam dirigantur vie mee ad custodiendas iustificationes tuas. Hymn. Benignitatis fons deus. Supplicatio. Oremus redemptorē. Capitula. Dilectissimi fratres. Benedictio. Christus dñs. Lauda. Alla letabit. so. xl oño. Ne proicias nos. Que re infra in matutinis sequentibus. De ieiunio epiphanie omnes ieiunemus ad exorandum dominū nostrum ieſum xp̄m pro petis nris ac pace ipetranda: vel ad sacras lectōes audiēdas i eccl'ias dñi frequentemus ¶ Tercio die q̄d est vigilia epipha-

nie domini. Ad matutinū. aña. Tu autem domine susceptor meus es: et gloria mea exaltans caput meum. ps. iij. Oro. Quāuis domine. Reqre. fo. xxviij. 38- Aña. j. Bene nunciate de die in diem salutare eius. Psalmus. xcv. Oratio.

Cantet tibi nouū canticum numerositas redemptorum. Noua fecisti miracula: nouū lumen ortum ex virgine: quod tamen deitati nō erat nouū: sed nouuz est insolito monstrato miraculo. Nouū regenerationis mysterium in quo totuz innouas mundū. Noua genera virtutum in curatione egrorum. Nouū humilitatis ac pacientie modū in superbia persequentiū. Nouum stupendumqz genus virtutis in gloria resurgentis. Noua humanis visibus tue ostenditur maiestatis potestas: cum verum hoīem ad celorum sublimitatem deportas. Concede pro quibus tam noua miracula gloriosus opifex indidisti: hos et vestigiorum tuorū sequaces: ⁊ glorie facias coheredes. Atqz melodiā carminis: necnon inter sanctorum fragores: ⁊ nostras voces admisceas prestrepentes. ℟. Amē. Per misericordiā tuam deus ⁊ ce. Aña. ij. Dominus in syon magnus et excelsus super omnes populos. ps. xcviij. Oratio.

Redemptor noster domine qui super omnē altitudinē excelsus ⁊ in syon agnosceris magn⁹. credulitatem ecclesie tue in te amplians ꝑfice: et ppl'os in eius sinceritate fac coalescere. Ut nomē tuū qđ magnū est cōfitentes: ac regie glorie honorem tibi fidei ꝟuitute offerētes. Tu nos miseratus de excelso prospice: et ab hac humilitate terrarū: in māsionibus cōmuta celoruz. ℟. Amē Per mīam tuam deus noster ⁊ ce. Aña. iij. Dñs memor fuit nostri et benedixit nobis. ps. cxiij. Oro. Domine q̄ sursum. Require fo xlj. ℟. Hierusalem ciuitas sancta vltra nō eget sole: q̄a claritas dei illuminat eam. p. Splendor eius agnus est. ℣. Turres hierusalem auro edificabuntur: ⁊ propugnacula eius auro mūdo p. Splendor. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p. Splendor. In laudibus. aña. Ne proīcias nos domine a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a nobis. psalm⁹. l.

Ne proicias nos domine a facie tua: neqz auferas misericordiā tuā a nobis. Ut quos reatus facinorum tenet obnoxios: miserationis tue clemētia faciat absolutos. ℟. Amen. Per mīam tuaz deus noster ⁊ ce. Ad canticū. aña. Slendor lucis illuminet eam: et lucerna ei⁹ agnus est. Canticū thobie. capi. xiij.

Luce clara fulgebis in omībus finib⁹ terre. nationes multe de longinquo venient tibi: ⁊ habitatores a nouissimis partib⁹ terre ad nomē dñi dei. Et munera sua in manibus hñtes regi celorū offerūt cū leticia: et nomē dñi magnū erit ī oīb⁹ seculis seculorū. Maledicti oms q̄ spernunt te: et oms qui blassemant te. Maledicti oēs q̄ oderūt te: oms qui dixerunt in te verbum durum. Maledicti omnes qui deponūt te ⁊ omes qui destruunt muros tuos: et omnes qui subuertunt turres tuas et omnes qui succendunt habitationes tuas. Et bñdicti erūt in te oēs q̄ edificāt te ineternū. Tunc gaude et lttare cum filijs iustorum q̄a oēs colligent: ⁊ benedicēt dñz ineternū Felices qui diligunt te: felices qui

gaudent in pace tua. Et felices oēs homines qui contristabuntur i omibus flagellis tuis: quoniam gaudebunt & videbunt omne gaudium tuū i secula. Anima mea benedicet dominū: regez magnū. quia liberauit hierusalem. Et edificabitur iteruz domus eius: in oibus seculis seculorum confitebitur noī regis celorū. Ostia hierusalez smaragdo et safiro fabricabuntur: & lapides precios omnes muri tui. Turres hierusalem auro edificabūtur: & propugnacula eius auro mundo. Platee hierusalem canticum leticie dicunt: et omnis vicus eius alleluya Benedictus dñs qui exaltat te: & benedicat in omibus seculis seculorū: quoniā in te benedicetur omne sanctum inēternū. Maturinariū. aña. Emitte lucem tuam domine & veritatem tuaz. ℣. Ipsa me deduxerunt & perduxerūt in montē sanctū tuū. Gloria & honor pri. Lauda. Omis spiritus laudet dñm. ps. cxlviij. Lectio libri esaye pphete. capitulo. xlviij. HEc dicit dominus. Audite me hec domus iacob: qui vocamini nomine israel. Et de aquis iuda existis: q̄ iuratis in nomine dñi israel. Recordamini nō in veritate: neq; in iusticia Be ciuitate enim sancta vocati sūt: et super deū israel constabiliti sunt: dominꝰ exercituū nomen eius. priora ex tunc adnunciaui: & ex ore meo exierūt: et audita feci ea. repente operatus sum: & venerūt. Scio enim quia durus es tu et neruus ferreus cervix tua: & frons tua erea. Predixi tibi extūc: & anteq̄ venirent indicaui tibi: ne forte diceres idola mea fecerunt hec: & sculptilia mea & conflatilia mādauerūt ista: q̄ audistis: vide oia. vos autē nō adnūciastis. Audita feci tibi noua extūc: & cōseruata que nescis: nūc creata sūt. Et nō extunc & ante diē: & nō vidisti ea: ne forte dicas ecce cognoui ea: neq; audisti neq; cognouisti: neq; extūc apta est auris tua. Scio enī q̄a p̄uaricās p̄uaricabis: & trangressorē ex vētre vocaui te: ppter nomē meū longe faciam furorem meū. & laude mea infrenabo te ne intereas. Ecce excoquā te: sed non quasi argētum: elegi te in camino paupertatis. propter me faciam: vt non blasfemer. Et gloriam meam alteri non dabo. ℟. Amen. Hymnus. Benignitatis fons. Supplicatio. Oremus redē prorem mundi. Capitula. Dilectissimi fratres qui omnia. Lauda. Alleluya letabitur deserta. Bñdictio. Christus dñs. Qui cum patre. Require folio .xl Ad tercias. Prouerbiorū salomonis. ca. xv. ℟. Deo grās

HEli labia sapientiuz dissimina būt scientiā: cor stultorū dissimile erit. Victime impiorū abhoia biles dño: vota iustorū placabilia. Abhominatio est dño via impij qui seq̄tur iusticiā: diligitur ab eo. Doctrina mala deserentiū viri viā: q̄ increpationes odit morietur. infernꝰ & perditio coram dño: q̄tomagis cor da filiorū hoim. Nō amat pestilēs eū q̄ se corripit: nec ad sapiētes gradit. cor sapiētis exhilarat faciē: i meroze animi deijcit spūs. Cor sapientis querit doctrinam: & os stultorum pascitur imperitia. Omnes dies pauperis mali. secura mens: quasi iuge cōuiuium. Melius parum cū timore domini: q̄ thesauri

magni: et insatiabiles. Melius est vocare ad olera cum charitate: q̄ ad vitulum saginatum cum odio. vir iracundus prouocat rixas: q̄ patiens est mitigat excitatas. Iter impiorū quasi sepe spinarū: via iustorum absq; offendiculo. ℟. Amē. Lectio libri deuteronomij. capitulo vij. ⁊ viij. ℟. Deo gratias.

IN diebus illis: locutus ē moyses filijs israel dicens. Audi israel dn̄s deus tuus in medio tui est deꝰ: magnus et terribilis ipse consumet nationes has in conspectu tuo paulatim atq; per partes. Non poteris delere eos pariter: ne forte multiplicentur contra te bestie terre. Dabit q; eos dn̄s deus tuus in conspectu tuo: ⁊ interficiet illos: donec penitꝰ delebis eos. Tradet reges eorū in manus tuas: ⁊ disperdas memoria eorum sub celū. Nullus poterit resistere tibi: donec ꝯteras eos. Sculptilia eorum igne cōbures: nō concupisces argentū ⁊ aurum de quibus facta sunt: neq; adsumas de his tibi quicq̄: ne forte offendas: ꝓpterea quia abhominatio est dn̄i dei tui. Ne inferas quippiam ex idolo in domū tuam. ne fias anathema: sicut ⁊ illud est. Quasi spurciciā detestaberis: et velut inq̄namentū: ac sordes abhominationis habebis: quia anathema est. ¶ Omne mandatū qd̄ precipio tibi hodie: caue diligenter vt facias: vt possitis viuere et multiplicemini. Ingressiq; possideatis terrā: pro qua iurauit dominus patribus tuis: et recordaberis cuncti itineris per quod adduxit te dominus deus tuus: quadraginta annis per desertum: vt affligeret te atq; tentaret: et nota fieret que in tuo animo versabātur: vtrum custodires mandata illius an nō. Afflixit te penuria: dedit tibi cibum manna: quā ignorabas tu et patres tui. Ut ostēderet tibi q̄ nō ī solo pane viuet homo: sed in omni verbo quod egredietur ex ore dei. ℟. Amen. Lectio libri esaye prophete. ca. xxx. ℟. Deo gratias.

EXpectat dn̄s vt misereatur vestri: ⁊ ideo exaltabitur ⁊ parcens vobis q̄a deus. Quia deus iudicij dn̄s: beati om̄s qui expectant eū. populus enī syon habitauit in hierusalē plorans: nequaq̄ plorabis. Miserans miserebit̄ tui: ad vocē clamoris tui: statim vt audierit respōdebit tibi. Et dabit tibi dn̄s panem artum: et aquam breuē et nō faciet auolare a te vltra doctorē tuū. Et erūt oculi tui vidētes p̄ceptorē tuū: ⁊ aures tue audiēt verbū postergū monentis hec via: ābulate ī ea: neq; ad dexterā neq; declinet ad sinistraz. et ꝯtaminab̄ laminas sculptiliū argēti tui: et vestimētum conflatilis auri tui. Et disperges eos sicut immūdiciaz menstruate: egredere dices ei. Et dabitur pluuia semini tuo: vbicunq; seminaueris in terra: et panis frugum terre erit vberrimus et pinguis: pascētur in possessione tua in die illa agnꝰ spaciose: et thauri tui et pulli asinorum: qui operantur terraz. Cōmixtum migma comedent: sicut in area vt vētillatum est. ⁊ erunt super omnem montem excelsum et super omnem collē eleuatuz riui currentiū a quaruz in die interfectionis multorum cū ceciderit turris. Et erit lux lune sicut lux solis: et lux solis erit

ſeptempliciter ſicut lux ſeptem dierum: in die qua alligauerit dominꝰ vulnus populi ſui: ⁊ percuſſurā plage eius ſanauerit. ℟. Amen. Sequētia epīe pauli apoſtoli. ad ebreos. capitulo. v. ℟. Deo gratias.

FRatres: Eſtote imitatores dei: ſicut filij kariſſimi: ⁊ ambulate in dilectione: ſicut et chriſtꝰ dilexit nos: ⁊ tradidit ſemetipſum p nobis oblationē ⁊ hoſtiam deo in odorem ſuauitatis. fornicatio autez et omnis immunditia. aut auaricia nec noīetur inter vos ſicut decet ſāctos. Aut turpitudo aut ſtultiloquium: aut ſcurrilitas: que ad rem nō pertinet: ſed magis gratiarū actio. hoc enim ſcitote intelligētes q̄ omnis fornicator: aut impudicus: aut immūdus: aut auarus qđ eſt idolorum ſeruitus: nō habet hereditatez in regno xp̄i et dei. Nemo vos ſeducat inanibꝰ verbis. Propter hoc enim venit ira dei in filios diffidētie. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis autem aliquando tenebre: nunc autē lux in domino: vt filij lucis ambulate. Fructus enim lucis eſt in omni bonitate ⁊ iuſticia ⁊ veritate: probantes quid ſit beneplacitū domino: et nolite cōmunicare operibꝰ infructuoſis tenebrarum: magis autē ⁊ redarguite. Que enī in occulto fiunt ab ipīs: turpe eſt dicere. Omnia autez q̄ arguūtur a lumine manifeſtātur. Omne autē quod manifeſtatur: lumē eſt. Propter qđ dicit. Surge qui dormis: exurge a mortuis: et illuminabit te chriſtus. ℟. Amen. Ant. j. Magnus dominus noſter et terribilis ſuper omnes deos. quia omnes dij gentium demonia: dominus autem celos fecit. Pſalmus. cxij. Oratio.

Omine qui ſupra omnes gentes excelſus: ⁊ in celeſtibus habitas glorioſus: humilitatē noſtrā ab excelſo intende placatꝰ. Ac ſicut eccleſia tua que erat ſterilitatis vicio impedita: nunc eſt in te credens virtutum meritis plena: et filijs numeroſa: ita mens noſtra ab ſterilitate operum infecunda: te tribuente poſſit: ⁊ ſemē verbi ſuſcipere: et copioſis fructibus redundare: nomē q̄z tuū a ſolis ortu vſq; ad occaſum preclarum: cordis ambiat vnanimitate diligere: ⁊ fidei aſſentione laudare. ℟. Amen. Per miam tuam deus noſter. Ant. ij. Seruite domino deo veſtro ⁊ nolite adorare deos alienos q̄a dñs ſctūs eſt. exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. ps. lxxx. oro. Gibi adiutori noſtro dño exultatione fidei. Require fo xlj. Ant. iij. Iuuenes corde veſtro conuertimini ad dm̄ et auferte deos alienos de medio veſtri ⁊ ſeruite domino ſoli et liberabit vos de manu inimicorum veſtrorum. Audite hec omnes gentes auribus percipite qui habitatis orbē. pſalmꝰ xlviij. ℟. Apparuit claritas dei in nube. ℣. ſicut in temporibus moyſi ⁊ manifeſtabitur quēadmodum ſalomon deprecatus orabat. ℟. Manifeſtatꝰ eſt dñs qm̄ habitauit in excelſo. īplenit ſyon iudicio⁊ iuſticia⁊ erit fides in tēporibꝰ ſuis. ℣. Sicut tēporibꝰ. ℟. Gloria et honor. ℣. Sicut. Preces. Clamauerꝰ ad te dꝰ: exaudi nos ℣. Et a flagello ire tue libera. ℟. Contritos foue ⁊ humiliatos tuere elisos erige deſperantibꝰ miſerere. ℣. Et a flagello ℟. Deus excelſe clamorez nr̄m attēde petā dimitte ⁊ pluuiā cito largire. ℣. Et a flagello. ℟. Exaudi flentes ⁊ conſolare lugētes: gaudiū captiuis: ⁊ patriā reddere peregrinis. ℣. Et a flagello. Suppli

catio. Oremus auctorē lucis dñm nostrum iesum xp̄m cum omni supplicatione rogemus vt nos claritate sua ꝓpitiꝰ inlustrare dignetur. ℟. Presta eterne op̄s deꝰ. Capitula

APeriat quesumꝰ dñe os nostrū sapientia ⁊ corde meditemur ⁊ lingua loquamur prudentiā: ⁊ ne iumētis insipientibꝰ cōparemur: disciplinis diuine legis erudiamur: vt te solūmodo intelligentia nostra ad sequens ambiat: quē eterno in gaudio cum sanctis oībus laudans premia sempiterna suscipiat. Pater noster. Ad. vj. omnia dicant̄ vt in. vj. que dicitur per totū annū. folio. CCC. Ad nonā dicant̄: vt in secundo die preterito ieiunioꝝ ¶ In festo apparitionis dñi. Ad vesperos. Lauda. Qui fecit solem. ꝑ. In splēdorē diei lunā ⁊ stellas inluminare noctis. ℣. Qui turbat mare resonat fluctus eius dñs omp̄s nomen est ei. ꝑ. In splendore dei. Oratio.

DOmine apud quē est fons vite: ⁊ in cuius lumine aspicimus lumē: enutri in nos tue scientie splendorē. Ut sitiētibꝰ nobis vitalē impartias potū: ⁊ caligantiū animarū superno lumine restituas itellectū. ℟. Amē Per miam tuā. Sono. Ante solem permanet nomen eius: ⁊ ante lunā sedes eius: et benedicent̄ in eo om̄es tribus terre all'a. ℣. Orietur in diebꝰ eius iusticia ⁊ abundantia pacis: donec stollat̄ luna ⁊ dñabit̄ a mari vsq; ad mare ⁊ a fluminibꝰ vsq; ad fines terre. coram illo ethiopes procident all'a. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Ant. Rex magnus apparuit in isrl': ⁊ venerūt reges terre. ꝑ. Adorate eum ⁊ obtulerunt ei munera. aurū. thus. ⁊ mirrham. ℣. Quoniā ecce reges terre cōgregati sunt ⁊ conuenerūt in vnū. ꝑ. Adorarate eum ⁊ obtulerunt. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Adorate eum ⁊ obtulerūt. Oratio.

DOmine iesu xp̄e qui magorum munera in mysterio oblata: deum te regemq; hominēq; declarāt: vt primitias gentiū in hijs acceptares: plenitudinē gētium in salutare perficiēs: adesto nobis per ea que in te diuisa in cōfusa cōstare veraciter credimus. Dū pro nobis ⁊ vt homo innocens pateris: ⁊ vt rex potēs vincis ⁊ vt deus omp̄s incorruptibilis permanes. Cuius vtiq; ⁊ passioni mirrha: ⁊ regno aurū: ⁊ deitati debetur incensum. ℟. Amen. Per miaꝫ. Ant. Germinauerūt cāpi heremi germē odoris israel. ꝑ. Quia venit rex dñs cum leticia in lumine maiestatis sue: vt adorent euꝫ. ℣. Letentur celi ⁊ exultet terra: cōmoueat̄ mare ⁊ plenitudo eiꝰ. ꝑ. Quia venit rex. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Quia. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Lauda. Adorent eum oēs angeli eiꝰ all'a. ꝑ. Audiuit ⁊ letata est syon all'a all'a ℣. Dñs regnauit exultet terra: letent̄ insule multe. ꝑ. Audiuit ⁊ letata est. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio. ꝑ. Audiuit ⁊ letata est.

ILluminans altissimꝰ hymnꝰ. micantiū astroꝝ globuꝫ: pax. vita. lumen. veritas iesu fane precantibus. Seu mystico baptismate fluēte iordane: retro conuerso quondaꝫ: tēpore presenti sacrauit viam. Seu stella partum virginis celo micans signauerit: ⁊ hunc adorandum dieꝫ presepe magos duxerit. Vel idris plenis: aqua vini saporeꝫ infunderit. hausit minister conscius: quod ipse non impleuerat. Aquas colorari videns: inebriare flumina mutata elementa stupent: transire in vsus alteros. Sic quinq; milia virorū dum quinq; panes diuidunt: edentiū sub dentibus in ore crescebat cibus.

Multiplicabatur magis sine dispē

dio panis suo: quē videns nō mira/batur iuges meatꝰ fontiū. Inter manus frangentiū panis rigatur: profluis intacta: que nō fregerāt fragmēta subrepant riuis. Memento salutis auctor. Gloria tibi dñe. Suppli catio. Oremus auctorem lucis dñm nostrū iesum xp̄m cum omni supplicatione rogem⁹. Ut nos lumine claritatis sue propitius illuminare et illustrare dignet. ℟. Presta eterne omnipotens deus. Kyrie. ℟. Christe. Kyrie.

Alpha et o. ini/tium et finis deus et homo infinitus: et prefinitus. in quo et principium deitas: et vltimū sentit humanitas extendens: oia viuificans. Et continēs vniuersa miserere nobis: quia dignatꝰ es nasci pro nobis. Tū in te pmanes: et nobis appares. duz in te subsistis: et nobis subuenis. Tū nusq̄ a patre potentialiter dees: et ad saluandos miseros clementialiter ades. Tum celestia reples: et terrena nō deseris: perfice in nobis que sumus beneficia pijssimi redemptoris: dum conservas gloziā inestimabilis conditoris. Ut pietate qua redemptor assistis: indultor quoq; criminum sentiaris. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp. ℟. Et cuz.

Benedicat nos al Benedictio. Alpha et o. cognominatus omnipotētis dei patris vnigenitus filiꝰ. ℟. Amen. Qui est initium et finis: ipe nos secum victuros attollat tēporibus infinitis. ℟. Amen. Atq; erectos a malis: ita illustret lumine claritatis: vt nos et glozie premijs et donis ditet eternitatis. ℟. Amen. Per misericordiā ipius. Lauda. Dignet me sanare cōtribulatos corde alla. ℣. Predicare captiuis redemptionē: et cecis reddere lumen alla alla. ℣. Redemptionem misit dñs populo suo: mandauit in eternū testamētum suum. ℣. Predicare captiuis. ℣. Gloria et honoz patri. ℣. Predicare captiuis.

O Omine deꝰ qui aduē/tum vnigeniti filij tui: iohannē puerū precurrere voluisti: vt missus a te viam christo incredulozꝫ cordibꝰ prepararet: sanando contribulatos corde et cecis restituēdo luminis claritatem. Suffragio eius et cecitate cordis illumina: et tribulationes corpdium nostrozū in eternū gaudiū muta: vt qui natiuitatem vnigeniti filij tui gaudio christiano attollimur: in aduentu iudicij eius: nullis penarum vinculis contristemur. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. Dicat pbr: Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum. In nomine dñi. Ad matutinū. Añ. Dominī est salus et super populum tuū benedictio tua. ps. iij. Oratio. Tu es dñe salus. Quere folio xxvj. Añ. j. Hierusalem in te apparebit dñs. ℣. Et honoz eiꝰ super te videbit: et ibunt reges in lumine tuo: et gentes in splēdore tuo ambulabunt. ℣. Et permanebit cum sole et ante lunam in generatione et in seculū seculi. ℣. Et honoz eiꝰ. ℣. Gloria et honoz. ℣. Et honoz eius. Oratio

Fac nos dñe beat illius hierusalem visione letari: et in gremio eius perpetua iocunditate attolli. in qua te eterne radiare pmittis: et cuius honoz esse polliceris: largire ergo nobis eius desiderio: carnalibus exui nugis: et vestiri virtutibꝰ copiosis. Ut eam cui tu apparendo factꝰ es indeficiens lumen: nos amplectamur semper meritis genitrices. ℟. Amen. Per misericordiam tuam. Añ. ij. Gloriosus est aspectꝰ eius et inter fi/

lios hominū forma eius. ℟. Ante eum conti
nuerunt reges os suū: quib⁹ non est nunciatū
de eo adorauerunt eum. ℣. Coram illo pro
cident ethiopes & inimici eius terrā lingēt.
℟. Ante eum continuerunt. ℣. Gloria & ho
nor patri. ℟. Ante eum. **Oratio.**

DEus dei filius: cuius inter ho
mines & forma & aspect⁹ glorioſus:
glorificandos nos tibi assumme & in
patria coronādos gratie collatiōe
statue. Ut qui ora nostra in tuis lau
dibus aperimus: carnis sensib⁹ non
grauemur. Et qui glorioſi aspect⁹
tui solamen exquirimus: visionis cō
solatione omnimoda potiamur. ℟.
Amen. Per misericordiā tuā. **Ant.**
In diebus herodis regis ecce magi ab orien
te venerunt hierosolimā. ℟. Dicentes vbi est
qui natus est rex iudeorū. vidimus enim stellam
eius in oriente: & venimus adorare eum. ℣.
Quoniā ecce reges terre congregati sunt: et
conuenerunt in vnū. ℟. Dicentes vbi est. ℣.
Gloria & honor patri. ℟. Dicentes vbi est.

REx omniū seculorum **Oratio.**
Christe deus altissime: qui in die
bus herodis regis ō virgine natus:
magis querentib⁹te: nouo es in si
re declaratus: appareat in nobis vir
tutis tue presidium: ad depellēdas
oēs pnicies tenebrarū: quo sic maie
statis tue sidus in nobis resplēdeat:
vt ad te querendū nulli se nobis erro
rum obices interponant. Quo & ad
te videndus curram⁹ alacriter: & re
viso iocundemur instāter. ℟. Amē.
Per misericordiā tuā. ℟. Hierusalem
ecce apparuit in te rex regum & cōmouebunt
insule de locis suis. omnes principes gentiū
descendent de thronis suis & afferent diade
ma de capite suo. ℟. Et offerent ei de lapidi
bus preciosis aurum thus & mirrhā. ℣. Ecce
reges terre congregati sunt & conuenerunt in
vnum. ℟. Et offerent. ℣. Reges tharsis et
insule munera offerent reges arabū & sabbaa
dona deo adducent. ℟. Aurum. ℣. Gloria &
honor patri. ℟. Hierusalem. **Oratio.**

DEus dei filiⁿ patris ineffabilis
virtus: qui nouo sidere in genti
bus rex regum ostenderis magnus:
& in ciuitate illa beata appares glo
rioſus. quē insule tremunt: cui prin
cipes & nationes gentiū obsequunt:
dum tibi omnia regna cedūt: tibi re
gum diademata susternuntur: di
gnare iam gratia nostris te osten
dere sensibus pium: & inconuersatio
nibus manifestū. Ut primitias spiri
tus habētes: ea tibi semper per mu
nera dedicem⁹: per que introire bea
tam illam hierusalē placitis cordi
bus mereamur. Ut tibi mūdissimū
aurum nostrorū operū defferentes:
regni tui mereamur esse participes.
℟. Amen. Per misericordiā tuam.
℣. Reges tharsis & insule munera offerūt:
arabum & sabbaa dona adducēt. ℟. Et adora
bunt in conspectu eius oēs reges terre: oēs
gentes seruiunt illi. quoniā ipse liberauit ege
num a potente: & pauperē cui nō erat adiutor.
℣. Ex vsuris & iniquitate liberauit animas
eorū: & preclarum nomen eorū coram illo. ℟.
Et adorabūt. ℣. Gloria &. ℟. Et adorabūt.

DOmine cui reges & in- **Oratio**
sule munera offerunt: qui inui
cta virtute liberare venisti pauperē
a potente: & ex hostis antiqui poten
tia fragile humanū gen⁹ eripe mise
ratione superna: cū nos a te prolon
gati: tuarūq3 miserationū inopes fa
cti: illi⁹ iniquitati subditi: vinculisq3
peccaminuq3 teneremur additi. Sic
tua nos iam pietas: & ab eius serui
tio eruat: & restitutos tibi tecū per
mānsuros comēdet. Et qui nos te mi

2 of.

ſerante redemptos fatemur: remu/
neraturi te donãte poſtmodũ glozie/
mur. ℟. Amen. Per miſericozdiã.
Añ. Domine qui te nutrium reges erunt et
regine nutrices tue. ℣. Vultu in terra inclina
to adozabunt te: et puluerẽ pedum tuozũ lin/
gent et cognoſceris oñs. in quo nõ confunden
tur oñes qui te expectant. ℣. Natioz proge
nies collaudabunt opera tua: et potentiã tuaz
pronunciabunt. ℣. Vultu in terra. ℣. Glo/
ria et honoz patri. ℣. Vultu in terra. Oro.
OMine quem inclinato in terra
plebs vultu adozabunt: dũ tuo
ſubijciunt imperio: vniuerſam largi
re indefeſſaz populis xpianis leticiã:
et hodierne apparitionis tue gaudia
protende ingentib⁹ dedicanda. No
bis quoqz ita eſto ſemp placabilis:
vt ꝓpti⁹ in iudicio ſentiaris. Quo
vite noſtre ex vultu tuo tuum indeſi/
nens ſolamen exiſtat: vt a te noſtro/
rum nullus depereat: qui te vnum et
verum deũ expectat. ℟. Amẽ. Per
miſericozdiã tuam. Añ. Interrogabat
magos herodes: quod ſignum vidiſtis ſuper
natum regem. ℣. Stellam vidimus fulgentẽ:
et venimus adozare deum. ℣. Omnes gẽtes
plaudite manibus: iubilate deo in voce exul/
tationis. ℣. Stellam vidimus. ℣. Gloria et
honoz patri. ℣. Stellam vidimus. Oratio
OMine ieſu chriſte qui ad inter
rogationem herodis: ita mago
rum oza preconio veritatis tue irra/
dias: vt te regem regum per eos nũ/
ciatum oſtendas: duz ſe vidiſſe illud
ſtelle refulgentis indiciũ: quod mun
dum illuminet vniuerſum: te queſu
mus: te precamur: vt des in eccleſia
tua viſionis tue lumen optatũ. Ap/
pareas etiam in ea ſidus omnib⁹ pre
cioſum: quod nulla aduerſarij inter/
rogatiõe deterriti: ſic magnalia tua
predicemus oze diffuſo: vt in eterne
lucis radiemur vſqzquaqz preſidio.
℟. Amen. Per miſericozdiam. ℟.
Apparuit vir in maieſtate ſua circumdat⁹ ſul
gozez a claritate aduẽtus oñi illuminabitur
terra: et erit letitia et gaudiũ omni populo. ℣.
Ita et reges principeſqz venient et adozabunt
eum. ℣. Regnuz eius regnum ſempiternuz et
vſqz ad antiquũ dierũ peruenit. et data eſt ei
omnis poteſtas. ℣. Ita vt reges. ℣. Gloria
et honoz patri. ℣. Ita vt reges. Oratio.
DEus qui breuiſſimum ſidus vo
luiſti gratia repentini veſtiri ſul
gozis: oſtende queſum⁹ faciem tuaz
populis xpianis. Vt ſicut magis er
rantibus tandẽ tramitez veri demõ
ſtraſti itineris: ita nobis delinquen/
tibus tribuas poztũ eterne ſalutis.
℟. Amen. Per miſericozdiã. Añ.
Viri ſublimes ad te tranſibũt: et tui erunt te
adozabunt: teqz deprecabunt: tantuz in te eſt
deus et non eſt preter te. ℣. Vere tu es deus
abſconditus deus iſrael ſaluator. ℣. Domi
ne deus virtutum quis ſimilis tibi: potẽs es
domine et veritas tua in circuitu tuo. ℣. Ve
re tu es deus. ℣. Gloria et honoz. ℣. Vere.
ADozabunt te dñe ie/ Oratio.
ſu chriſte omnes viri ſublimes:
atqz excelſi terre: qñ ipe vt ſaluares
homines humilis naſci dignat⁹ es
in terris. In te enim vere deus eſt:
qa tu verbũ in carne abſcondituz nõ
mutatũ: vnũ cum patre poſſides no
men. Confundant proinde oẽs: qui
aduerſant tibi: dũ aut ſic erubeſcũt:
vt ad te redeant: aut in te confundã
tur: ſi ad te minime conuertant. No
ſter ergo ſaluator ſaluãdis nobis ap
pareas: dũ nos in te credere et ad te
tranſire: et te toto coꝛde diligere pre
ſtas. ℟. Amẽ. Per miam. Et tu es
de⁹ bñdict⁹ et gl̃oſus in ſecula ſcl̃oz.

3

℟. Amen. Ant. Erit lumen lune sicut lumen solis: et lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum. ℣. In die qua alligauerit dñs vulnus populi sui: et percussurã plage eius sanauerit. Ecce enim dñs cum leticia venit. ℣. Et timebunt gentes nomen tuũ dñe: et omnes reges terre gloriã tuã. ℣. In die qua. ℣. Gloria et ho. ℣. In die qua. Oratio. Deus qui ligare vẽturus es vulnus populi tui: percussurã plage nostre sanaturus. Adesto: vt ita quicquid in nobis est vicios[u]z vel lubricum: diuinitatis tue luce illumines: vt nec per noctẽ huius seculi luna nos cõcremet: nec per diem futuri examinis sol veritatis exurendos tristificet. ℟. Amẽ. Per misericordiam tuã. Ant. Ecce stella quã viderãt magi ab oriente antecedebat eos: donec veniret supra vbi erat puer. ℣. Videntes autẽ magi stellaz gauisi sunt gaudio magno. ℣. Ipsi videntes sic admirati sunt: conturbati sunt et cõmota sunt oia viscera eoꝝ. ℣. Videntes ant. ℣. Gloria et ho. ℣. Videntes. Oratio. Stella illa dñe que natũ te in terris regem magis stupẽtib⁹ nũciauit: nõ sidereas in celũ vias tenuit: cum nouo virginis partu nouum sidus apparuit. Sed ad demonstrãdum te oibus xp̃m: vsqz ad xp̃m natiuitatis tue locũ percurrit. Unde profusis precib⁹ te imploramus: vt qui eius indicio absqz erroze magorum direxisti itinera: nostra te apparente sanctifices coꝛda. Ut in equitate coram te gradientes atqz iustitia: peruenire mereamur ad gaudia repromissa. ℟. Amen. Deducente nos gratia dextere tue dñe ieſu xp̃e: qui cũ patre et spiritu sancto viuis et oñia regis in secula seculoꝝ. Dñs sit semp. ℟. Et cum. ℟. Luce clara fulgebis in oibus finibus terre. nationes multe de longinquo venient tibi et habitatoꝛes a nouissimis partib⁹ terre in manib⁹ habẽtes munera. ℣. Regi celoꝝ offerunt cum leticia: et nomen dñi magnũ erit in oñia secula. ℣. Dẽs de sabbaa veniẽt aurũ et thus deferẽtes et laudem dñi annũciantes. ℣. Regi celorum. ℣. Gloria et ho. ℣. Regi celoꝝ. Oro. Abundet quesum⁹ dñe in dieb⁹ nostris lux claritatis tue in finibus terre: vt quos apparitionis tue luce irradias: abũdãcia pacis vsqzquaqz sustollas. Ut duz deputatis officijs obsequijs dependim⁹ votuz: etheree lucis luminosuz capiamus effectũ. ℟. Amen. Per miam. Ant. Signũ magnum visum est in celo mulier amicta erat sole et luna sub pedibus ei⁹ et super caput eius corona stellarũ duodecim: et festinabat vt pareret et peperit filium. ℣. Qui recturus est oẽs gentes in virga ferrea. ℣. In sole posuit tabernaculũ suum: et ipse tanq̃ sponsus procedẽs de thalamo suo. ℣. Qui rectur⁹ est. ℣. Gloria et ho. ℣. Qui recturus est. Oro. Deus sanctificatoꝛ diei hodierne qui sancte huius festiuitatis nomen de mirabilibus indidisti: da ecclesie tue: vt sicut epiphania ideſt hodierna solennitas: et declaratio et apparitio nuncupat: ita in pp̃lo tuo claritas maiestatis tue fulgeſcat: et sanctitatis lumen appareat. Ut plebs hec in tuo nomine cõsecrata hoc habeat iugiter in cõuersatione: quod hec festiuitas appellat ex noie. ℟. Amen. Per misericordiã tuã. Ant. Ecce odoꝛ fili mi: sicut odoꝛ agri pleni: cui bñdixit dñs. det tibi deus de roze celi et de pinguedine terre. ℣. Et seruiant tibi gẽtes et adoꝛent te tribus. ℣. Spẽ a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionem terminos terre. ℣. Et seruiãt tibi gentes et adoꝛẽt. ℣.

Gloria ⁊ honor. ℟. Ut seruiant. Oratio.

Gloriose deus pater ⁊ dñe: qui vnigenito ⁊ coeterno filio tuo seruire gentes ⁊ adorare tribus dedisti: poscimus tua ipsi possessio simus. vt ab eius filij tui nō deuiem⁹ preceptis. Ut ei nos in diuise cōnectes: quē ex te genitū gloriose pronūcias. ℟. Amen. Quia tecū summe pater ⁊ cuz spiritu sancto vn⁹ est de⁹ in secula seculoꝝ. Dñs sit. ℟. Et cū. Ant. Dixit auditor sermonū dñi: qui visionis omnipotētis intuitus est. ℟. Videbo eū sed nō modo intuebor illuz: sed nō prope. orietur stella ex iacob ⁊ consurget homo de isrl. ℣. Magnus dñs noster ⁊ magna virtus ei⁹ ⁊ sapientie eius nō est numerus. ℟. Videbo eum. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Videbo. Oro.

Tu es dñe stella veritatis oriēs ex iacob: homoqz consurgēs ex israel: ⁊ in nouo sidere ostēderis deus: ⁊ in presepio positus deus ⁊ homo vnus crederi xp̄us: propter magnam misericordiā tuā visionis tue nobis proroga gratiam. Appareat in nobis lucis tue radiabile signuz: qd̄ expellat oēs tenebras vicioꝝ. Ut q̄ visionis tue desiderio anhellam⁹: visionis tue premio cōsolemur. ℟. Amen. Per miam tuā. ℟. Fulget celum: ⁊ terra splendet a claritate dei. quia processit de habitaculo sancto suo sanare contribulatos corde: ⁊ cecis reddere lumen. ℟. Gaudete hodie vniuerse gentes: quia in medio vestri saluator apparuit: iam nolite pauere. ℣. Illuxit enim gratia dei saluatoris nostri in oībus hominib⁹. ℟. Gaudete hodie. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Gaudete hodie. Oratio.

Fulget dñe celum rutilū serenitate astrorum: terraqz ipsa refulgenti lumine serenat̄: quia apparere dignatus es mūdo de habitaculo sancto tuo. Sana ergo cordis nr̄i mesticiā: quia ad hoc venisti: vt redimas vniuersa. Illudqz nr̄is oculis lumē attribue: quo te purificati semper mereamur aspicere. Ut qui apparitionis tue gaudia letabūda nunciamus in gentib⁹: infinita tecū leticia gaudeam⁹. ℟. Amen. Per miaz tuā. Ant. Ego sum alpha ⁊ o. prim⁹ ⁊ nouissimus: principiū ⁊ finis. ℟. Ego sum radix ⁊ genus dauid: stella splēdida matutina spūs ⁊ spōsa dicūt veni: ⁊ qui sitit veniat ⁊ accipiat aquā vite gratis. ℣. Deus deoꝝ dñs locut⁹ est ⁊ vocauit terrā. ℟. Ego sum. ℣. Gloria.

Ap̄. Ego sum alpha ⁊ o. Oratio.

Alpha ⁊ o. principiū ⁊ finis. radix. genus. filius. dñsqz dauid: xp̄s deus ⁊ hō: per quem vtiqz est ille ex quo esse dignat⁹ es: esto nobis ꝓpicius: duz nos ⁊ vt dauid dñs regis: ⁊ humilis misericors redimis. Ut sub sceptro tuo subijciēs deuotionē nostrā: solus nos possideas ī eternū: qui solus victor factus es infernoꝝ. ℟. Amen. Et permanes de⁹ benedict⁹ in oīa secula seculoꝝ. ℟. Amē. Dñs sit. ℟. Et tum. In laudib⁹. Ad canticū. Ant. Benedict⁹ es dñe deus isrl. quia visitasti nos: ⁊ fecisti redēptiōez plebis tue. Canticum. Luce. cap̄. ij.

Et erexit cornu salutis nobis in domo dauid pueri sui. Sicut locutus est ꝑ os sanctoꝝ: qui a seculo sūt ꝓphetarū eius. Salutē ex inimicis nr̄is: ⁊ de manu omniū odio qui oderunt nos. Ad faciendaz misericordiam cū patribus nostris: ⁊ memorari testamēti sui sancti. Iusiurandum qd̄ iurauit ad abraam patrē nostrū: daturuz se nobis. Ut sine timore de manu inimicoꝝ nr̄oruz liberati seruiam⁹ illi. In sanctitate ⁊ iusti

cia corã ipso oibus diebus nostris. Et tu puer propheta altissimi vocaberis: preibis enim ante faciez dñi parare vias ei⁹. Ad dandã scientiã saluteis plebi eius in remissionẽ peccatoruz eoꝝ. Per viscera misericordie dei nostri: in quib⁹ visitauit nos oriens ex alto. Illuminare hijs qui in tenebris ⁊ vmbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viã pacis. Ant. Benedictus es dñe de⁹ israel. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Quia visitauit nos

Deus omp̃s cuius con- Orõ. tinuo filij efficimur: dũ tinctione salutari aque purgamur: fac nos ita benedictionis tue percipere donuz: vt merito superne ciuitatis hierusalem filij appellemur. Ut qui gẽtib⁹ es manifestat⁹ in sidere: credẽtibus appareas in salutẽ: ⁊ qui nos renouasti benedictiõis aqua per lauacruz: renoues in futuro per indulte gratie repromissum. ℟. Amen. Per misericordiã tuã. Ad aliud cãticum. Ant. Adest lumen tuũ hierusalẽ: et maiestas dñi in te videbit̃. Canticũ esaye

Surge illuminare hie- Cap. lx. rusalem quia venit lumen tuũ: ⁊ gloria dñi super te orta est. Quia ecce tenebre operient terrã ⁊ caligo populos. Super te aũt orie⁹ dñs: ⁊ gloria eius in te videbit̃. Et ambulabunt gẽtes in lumine tuo: ⁊ reges in splendore ortus tui. Leua in circũitu oculos tuos ⁊ vide: om̃es isti congregati sunt: venerũt tibi. Filij tui de longe venient: ⁊ filie tue de latere surgent. Tunc videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabit̃ ⁊ dilatabit̃ cor tuum. Quando cõuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiũ venerit tibi. Adest lumen tuũ hierusalẽ: ⁊ maiestas dñi in te videbit̃. Reiteretur. Ant. Adest lumen tuuz. Orõ.

Christe filij dei: qui ꝓcessione radiantis stelle teip̃m in presepio posituz magis te querẽtib⁹ voluisti ostẽdere: precedente nos vel subsequẽte gratia tua eternũ nobis sidus refulgeat. Quo te quotidie inueniamus edendum: qui cibus factus es redẽptoꝝ. ℟. Amen. Per miam tuã. Ad bñs. Ant. Tibi soli deo honor ⁊ gloria virt⁹ ⁊ potestas in secula seculoꝝ. ꝑs. Bñdict⁹ es dñe. folio iij. Sono. Ego suz alpha ⁊ o. principiũ ⁊ finis. dicit dñs de⁹ alla. ℣. Alla ego sum primus ⁊ nouissim⁹. ego suz radix: ⁊ origo dauid. ego sum stella splendida ⁊ matutina alla. Lauda. Laudate dñe de celis alla. laudate eũ in excelsis alla alla. Laudate eum oẽs angeli eius. Laudate eũ om̃es virtutes eius alla alla alla. ꝑs. cxlviij. Lectio libri esaye ꝓpbe. c. xlv. ℟. Deo

Hec dicit dñs. Labor (gratias. Egyptij. ⁊ negociatio ethiopie: ⁊ sabbai viri sublimes ad te trãsibũt ⁊ tui erũt. Post te ambulabunt: vincti manicis pergent: ⁊ te adorabunt teqz deprecabunt̃: tantũ in te est de⁹ ⁊ nõ est absqz te de⁹. Uere tu es de⁹ abscõdit⁹: deus isrl̃ saluator. Confusi sunt ⁊ erubuerũt. oẽs simul abierunt in cõfusionẽ fabricatores errorum. Israel saluat⁹ est in dño salute eterna. Non cõfundamini: ⁊ nõ erubescetis in seculuz seculi. Quia hec dicit dñs. Creãs celos: ipse dñs formans terrã: ⁊ faciẽs eã: ipse plastes eius. nõ in vanũ creauit eã: vt habitaretur: formauit eã. Ego dñs ⁊ nõ est alius. non in abscondito locutus sum in loco terre tenebroso. Non dixi semini iacob frustra: querite me. Ego dñs loquens iusticiam annun-

cians recta. Congregamini ⁊ venite: ⁊ accedite simul qui saluati estis ex gētibus, Nescicbant qui leuabāt sculpturas suas simul: ⁊ rogāt deū nō saluantē. Annunciate ⁊ venite et cōsolamini simul. quis auditū fecit hoc: ex tunc predixi illud. Nunquid nō ego dñs: ⁊ non est vltra deꝰ absq; me: deus iustus ⁊ saluans nō est pre ter me. Cōuertimini ad me: ⁊ salui eritis oēs fines terre. ℟. Amen. Hostis herodes impie Hymnꝰ. Xp̄m venire quid times: nō arri pit mortalia: qui regna dat celestia Hbant magi quā viderant: stellā se quentes preuiā. lumen requirūt lu mine: deū fatent munere. Lauacra puri gurgitis celestis agnꝰ attigit: peccata q̄ nō detulit nos abluendo sustulit. Nouū genꝰ potentie aque rubescūt idrie: vinūq; iussa fūdere: mutauit vnda originez. Quarto die iam fetidus vitā recepit lazarꝰ: mor tisq; liber vinculis factꝰ: supstes est sibi. Duos cruoris torridi cōtacta vestis obstruit: fletu rigantes suppli cis arent fluenta sanguinis. Solu tus omni corpore visu repentes ar ctus suis: vicissim gressibꝰ eger vehe bat lectulū. Hunc quidē iudas car nifex ausus magistrū tradere: pacez ferebat osculo: quā nō gerebat pecto re. Merx datur fallacibꝰ: pium fla gellat impiꝰ: crucique fixus innocēs coniungit latronibꝰ. Aromata post sabbatū quedam vehebant corpori: quas alloquunt angeli: viuum sepul cro nō tegi. Hymnis venite dulci bus: oēs canamus subditū: xpi triū pho tartarū: q̄ nos redemit vēditꝰ. Meluz draconis inuidi: ⁊ os leonis pessimi calcauit vnicus dei: seseq; ce lus reddidit. Gl'ia tibi dñe qui appa ruisti hodie: cuz patre sancto spū in sempiterna secula. Amen. Suppli catio. Orem' auctorē lucis. folio xlix. lyrie'. ℟. Christe'. lyrie'. Capitula. Gloriose sancte opꝰ deꝰ: qui va rios humani generis miserarꝰ semper errores: ppterea sine dubio etiā magis in tenebrosa superstitio ne: siue caligine cōstitutis: preuiū si deris lumen vsq; ad tua sancta cuna bula ministrasti: vt oibus generali ter in suo errore de gētibꝰ desideriū tue agnitionis accēderes: accende nos precamur salutifero tui amoris ardore. Ut qui te iam dono tue illu minationis agnouimus: tuo quoq; dilectionis ardore flagrātes tibi ad herere imperpetuū mereamur. Pa ter noster. Liberata malo. fo j. Lau da. Misit me sanare. Bñdictio. Bene dicat nos alpha ⁊ o. folio xlix. In nomine dñi. Octaua epiphie omia dicant vt in die. folio .xlix. ¶ In pri mo dñico post octauas epiphie dñi Ad vesperos. Lauda. Elevatio manuum mearū sacrificiū. ℣. Elspertinū. ℟. Dirigatur dñe oratio mea in cōspectu tuo sicut incē sum. ℣. Elspertinum. Oratio. Deus cuius nomen a solis ortu vsq; ad occasum laudabile est: sicut incensum in conspectu tuo nostra di rigat oratio: tibiq; eleuatio manuū nostrarū: sacrificiū vespertinū imple at solennitatē. ℟. Amen. Per miseri cordiā tuā. Sono. Alla ad vesperum demorabit fletus: ⁊ ad matutinū letitia alla ℣. Alla cōuertisti dñe planctū meū in gaudiū mihi: conscidisti saccū meū. ⁊ precinxisti me le titia alla. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Ant. Quis est iste cuius stelle splen diderunt in custodijs suis: ⁊ letate sunt cum

vocaret eas: reluxerunt cum leticia ei: qui fecit eas. ℣. Fecit luna in tẽpora. sol agnouit occasum suũ. ℟. Et letate sunt. ℣. Gloria et honor. ℟. Et letate sunt. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alla confitebor tibi dñe in directiõe cordis mei alla. ℟. In eo quod dedici iudicia iusticie tue alla ℣. In tuis iustificationib⁹ meditabor: nõ obliuisar sermones tuos. ℟. In eo qđ. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. In eo qđ. Hymnus.

Inuentor rutilis lux boni luminis: qui certis vicibus tẽpora diuidis: merso solo chaos ingruit horridum: lucem redde tuis xp̃e fidelibus. Splendẽt prespicuo lumine ardua flãmis luminib⁹ scilitet atria: absentẽq3 diem lux agit: emulam noctem inluminans fulgore preuio. Nos festis trahimur per pia gaudia noctem cõcilians: votaq3 prospera. concentu parili suauisonantibus hymnoru3 modulis ora resoluimus. O res digna deus: quã tibi residue nocti principio grex tuus offeret lumen quod tribuis nil preciosi⁹: luce: quali tua premia cernim⁹. Tu lux vera oculis: lux quoq3 sensib⁹ intus: tu speculũ. fons. lumen: qđ delibat plebs tua: suscipe tinctũ pacifici chrismatis sanguine. Per xp̃um genitũ summe pater: tuũ in quo visibilis stat tibi gloria: qui noster dñs: qui tuus vnicus spirat e patrio corde paraclitũ. Per quẽ splendor. honor. laus. sapientia. maiestas. bonitas: ⁊ pietas. tu. regnũ. cõtines: nomine triplici texẽs perpetuis secula seculis. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorẽ. folio xxxvij. Capla.

Dirigatur oratio nostra dñe: sicut incensum in cõspectu tuo. vt nõ patiaris in nobis demorari vespertinum fletũ: sed leticia trãquilla in matutinis sacrificijs tribuatur. suscipiantur orationes nr̃e per angelũ tuum: sicut thobie ⁊ sare desideria exaudire dignatus es. cura nos ab infirmitatib⁹ nostris: ⁊ sana omnes languores nostros: vt quẽadmodu3 credimus diem hanc oblatã: noctis aduenientis caligo diem vite retributionis inueniat. per eum qui nos docuit orare. Pater noster. Liberati a malo. Quere folio j. Bñdictio

Lammã benedictionis celorũ super vos dñs benignus infundat: ⁊ trinitas inseparabilis a vobis nunq̃ recedat. ℟. Amen. Bella aduersariorum vestroꝝ adterat: ⁊ acies eoꝝ ignis celestis consumat. ℟. Amen. Dominet in vobis charitas indiuidua. ⁊ conseruet vos sempiterna maiestas. ℟. Amen. Per misericordiã ipsius. Lauda. Bonitatẽ ⁊ disciplinam ⁊ scientiã doce me deus alla. ℟. Quia mandatis tuis credidi alla alla alla. ℣. Cogitaui vias meas: ⁊ conuerti pedes meos in testimonia tua. ℟. Quia mãdatis. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Quia mandatis. Oratio. Dñe iesu xp̃e qui credentes in te. Require in matutinis istius dñici. folio. ij In principio matutini dicimus per dies dñicos scilicet Hymn⁹. Eterne rerum conditor. Oratio. Eternum te auctorem. Quere folio. ij Aña. Dñe quid multiplicati sunt qui tribulãt me: tu aũt dñe susceptor me⁹ es. ps. iij. Aña. Laua me ab iniusticia mea: ⁊ a peccato meo munda me dñe. ps. l. Añ. iij. In te confidit aĩa mea: libera me dñe. ps. lvj. Añ. Dñe quid multiplicati sunt qui tribulãt me: tu aũt dñe susceptor meus es. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ spiritui sanctor. Añ. Laua me ab iniusticia mea ⁊ a peccato meo

munda me dñe. ℣. Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ semp. Añ. In te ꝯfidit aīa mea libera me dñe. ꝑ. Et in secula seculoꝝ. Amē. Oratio. Dñe iesu xp̄e qui credētes. Quere folio . ij Añ. j. Seruite dño in timore ⁊ exultate ei cū tremore apprehēdite disciplinam. ꝑ. Ne quādo irascat̄ dñs: ne pereatis a via iusta. ℣. Quare fremuerunt gētes ⁊ populi meditati sunt inania. ꝑ. Ne quādo. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ne quādo. Oratio. Seruientes tibi dñe in timore: disciplina tua nos erudiendo possideat: ⁊ exultantes cū tremore iocunditas modesta sustollat. nec nos efficiamur a via iusta recendo perditi: sed in te confidendo mereamur esse beati. ℟. Amen Per miam. Añ. ij. In tribulatione nostra deus dilatasti nos. ꝑ. Miserere nobis ⁊ exaudi orationē nostraꝫ. ℣. Cum inuocarē exaudisti me deus iusticie mee: in tribulatione mea dilatasti mihi. miserere mei ⁊ exaudi orationē meā. ꝑ. Miserere nobis ⁊ exaudi. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Miserere nobis. Domine Oratio. qui semper inuocātib⁹ ades: ⁊ in tribulatione cōstitutis opeꝫ ferre misericordie delectaris: dona odiētes seculi vanitatē: refutantesqꝫ mēdacium xp̄m tuū. quem a te magnificatum agnoscimus nr̄m esse summū eternūqꝫ premiū gaudeamus. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Conuertere dñe eripe aīas nostras: saluos nos fac propter misericordiā tuā. ꝑ. Quia nō est ī morte qui memor sit tui. ℣. Dñe ne in ira tua arguas me: neqꝫ in furore tuo corripias me. ꝑ. Quia nō est. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Quia nō. Domine neqꝫ in ira tua Oro. nos arguas: neqꝫ in tuo nos furore corripias. Sed ab aspitate verberis: vnge nos clementia lenitatis. Ut nō perditionē pena: sed eruditionez nobis tua cōferat disciplina. ℟. Amen. Per miam. ℟. Abundauerūt iniquitates nr̄e sup numerū arene maris. ꝑ. Et nunc iuste cōprimimur ad nos erigendum caput nostrū. peccauimus dñe peccauim⁹. ℣. Peccauimus cū patrib⁹ nr̄is: iniuste egim⁹: iniquitates fecim⁹. ꝑ. Et nūc iuste. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et nunc. In laudib⁹. Ad cāticum. Añ. Date magnitudinē dño. Cāticū. Attende celū. Quere folio ij. Descendat dñe vt pluuia Oro. eloquiū tuuꝫ: ⁊ sicut ros verba tua sup nos effundant̄. Ut vbertim tua miseratione rigati: tibi magnitudinē demus: cui⁹ opera bona esse cognoscimus. Omnes vie tue iudicia: ⁊ iniquitas procul est a rectitudine tua. proinde nos qui procliues ad malū sumus: a tua gubernatiōe: etiā cū tui obliuiscimur: nō defraudemur: vt ⁊ si seruiliter facinore sciscitamur: lenitate paterna a te corrigi sentiamus. ℟. Amen. Per miaꝫ. Ad bñs. añ. Benedictus es deus: ⁊ benedictuꝫ nomen glorie tue. benedicite dñm oēs electi eius. sit nomen sanctū ipsi⁹ benedictuꝫ in oīa secula seculoꝝ. ꝑs. Benedict⁹ es dñe. Quere folio iij. Oratio. Domine deus patrū nostrorum laudabilis enim ⁊ superexaltatus in secula tu es recte. ergo tue glorie nomen benedicet̄ in eternū: ⁊ vel in magnis vel ī modicis tu creator: tu opifex sapiētissimus declamaris. Ideo q̄s qui te orādo pro vniuersitatis cōditione dominū benedicim⁹: benedicte sanctitatis illustratiōe letemur. ℟. Amen. Per miam. Sono. Verba mea auribꝰ percipe dñe all'a. ℣. Intellige clamorē meuꝫ rex meus ⁊ deus meus. qm̄ ad te orabo all'a. Lauda. Laudate dñm de celis all'a all'a. Laudate eū in excelsis all'a all'a

alla. ps. cxlviij. Lectio libri sapiētie salomonis. cap. xxv. R. Deo gratias.

Gloria dei celare verbū: ⁊ gloria regum inuestigare sermonē. Celū sursum ⁊ terrā deorsum: ⁊ cor regum inscrutale. Aufer rubiginem de argēto: ⁊ egredietur vas purissimum. Aufer impietatē de vultu regis: ⁊ firmabit iusticia thronus eius. Ne gloriosus appareas corā rege: ⁊ in loco magnatorum ne steteris. melius est enim vt dicat tibi ascende huc: quam vt humilieris corā principe. Que viderint oculi tui: ne pferas iniurgium cito: ne postea emēdare nō poteris: cum dehonestaueris amicū tuū. causam tuā tracta cū amico tuo: ⁊ secretum extraneo ne reueles. Ne forte insultet tibi cū audierit: ⁊ exprobare non cesset. Mala aurea in lectis argenteis q̄ loquitur verbū in tempore suo. Inauris aurea ⁊ margarita fulgens: qui arguit sapientē ⁊ aurem obedientē. Sicut frigus niuis in die messis: ita legatus fidelis ei q̄ misit eum. cum requiescere facit animam illius. Amen. Hymnus. Splēdor paterne glie. Quere folio .xlvij Supplicatio. Oremus redēptorē mūndi dñm. Quere folio xlv. Capitula.

Exultantes gaudio magno pro redditu nobis huius diei: lucem dei patris omnipotētis ⁊ mīam deprecemur: vt diem dñice resurrectionis solēniter celebrantibus: pacē tranquillam: leticiāq; specialē prestare dignetur. Ut a vigilia matutina vsq; ad noctē clementie sue fauore protecti: exultantes in dño gaudeamus. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Lauda. Cantate dño canticū nouum. alla alla. ℣. Laus eius in ecclesia sāctorum. ℟. Alla alla. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Alla alla. Ofo.

Tibi dñe in ecclesia sanctorum cātamus: tibiq; gratiā preconamus: tribue nobis laudes tuas promere: in quo coeternum nos credimus premiū obtinere. R. Amen. Per misericordiā. Exeunte vespera. Lauda Vsq; ad vesperū quam magnificata sunt opera tua dñe. Dñs sit semper vobiscum. R. Et cum. Añ. Cantet tibi gloria mea et nō compungar. ℟. Dñe deus meus in eternū confitebor tibi. ℣. Hec facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui. ℟. Dñe deus meus. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Dñe deus. Dñs sit semp vobiscū. R. Et cum. Añ. Eleuatio manū mearū sacrificiū vespertinū. ℣. Dirigatur oratio mea: sicut incensum in conspectu tuo. ℟. Eleuatio. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Eleuatio. Dñs sit semp vobiscū. R. Et cum. Lauda. Laudate pueri dñm. laudate nomen dñi alla. ℟. Sit nomen dñi benedictum alla alla. ℣. A solis ortu vsq; ad occasum laudabile nomen dñi. ℟. Sit nomen dñi. ℣. Glia ⁊ ho. ℟. Sit nomen. Hymnus

Altissimi verbum patris: almeiesuq; virginis bis nostro natus gaudio: carnisq; factor ⁊ caro. Decursa trāsit iam dies: exaudi preces supplicū: fouensq; letus vesperi gloriosum lumen suscipe. Hoc soli ad finem tibi incensum sacrū damus: celeste vt nostris tuū lumē tenebris fulgeat. Mentemq; fessam dū sopor noctis paratam detinet: obscura cedant somnia: pectusq; purum luceat. Quietem nullus corporis rapiat dolus lasciuie: sed te deus mens sonet: te cum cor altū vigilet. Vocibus simul cum cordibus xpo patriq; spiritui hymnum sonantes in choro: zelo canamus perpetim. Amen. Supplicatio. Oremus pium ⁊ exaudibilē dñm no

strum iesuz xp̄m cū omni supplicatiōe rogem⁹: vt nobis salutē anime et corporis: ⁊ remissionez pctōr̄: pacē ⁊ ꝓpitiꝰ tribuere dignet̄. ℟.

Opresta eterne omp̄s deꝰ. Capitula. Omnipotēs sempiterne deus cuius precepto sol illustrat diem: luna clarificat noctē: vespertinis laudibus nos dignāter exaudi. Ut ⁊ placidum superueniētis spaciū peragere mereamur: ⁊ transacto tenebrarū cursu matutinis nos iterum sacrificijs apta: ne vllam offensionū maculam dies representet exoriens. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semper vobiscū. ℟ Et cum. Benedictio.

Beenedicat omp̄s dn̄s presentē familiā: qui crucis portauit iniuriam. ℟. Amen. Ipse nos perducat celesti in regno: qui pepēdit in ligno. ℟. Amen. Ipse ad dexteram patris nos cōlocet: qui causa nobis factꝰ est pacis. ℟. Amē. Per maiz ipsius. Lauda. Cātabiles erant mihi domine. ꝑ. Iustificationes tue all'a all'a all'a. ℣. Hec facta est mihi. quia iustificationes tuas exquisiui. ꝑ. Iustificatōes. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Iustificationes. Orō. Concede nobis dn̄e ob amorez. Quere infra in istis matutinis. In nomine dn̄i nr̄i. ¶ Istis peractis fiat cōmemoratio de deuotatione ecclesie: ⁊ aliarū festiuitatū quarū deuotionez habes. ¶ Feria.ij.ad matutinū. An̄. Miserere mei deus scd̄m magnā misericordiā tuā. ps.l. Reiteretur an̄ Miserere. Orō

Miserere nobis dn̄e s̄m magnā misericordiaz tuā: ⁊ vnde nos erubescimus: tu indulgeas. ⁊ ea que egisse nos penitet: tu clemēter ignoscas. ℟. Amen. Per misericordiam tuam. An̄.j. Beatus vir qui non abijt in consilio impiorū ⁊ in via peccatoꝝ nō stetit. ps.j. Gloria ⁊ honor patri. Reiteretur an̄. Beatus vir qui. Oratio.

Oncedet nobis dn̄e ob amorez beatitudinis consilia declinare iniquitatis: cathedram itaqz pestilentie procul a nobis se pone: vt pestifere doctrine tabes nō adhereat cōuiuentie nostre: sed voluntatē nostraz a malitie sessione tu remoue: ⁊ meditatione legis tue iugi nos tibi amore coniunge. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. An̄a.ij. Nunc reges intelligite erudimini om̄es qui iudicatis terrā: seruite dn̄o in timore. ps.ij. An̄. Nunc reges.

Seruiētes tibi dn̄e in timore ob metū iudicij: exultātes cum tremore ob fiduciā spei doce nos apprehendere disciplinā: qua iudicantes terrā: corporis nostri veteris hominis figulū confringat̄: ⁊ exterioris terre purgamenta calcemus. Ac secundū celestis imaginez hominis reformati: in hereditatem tuā seruitute humili: ⁊ in possessionē tuā cultu perpeti transferamur. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. An̄. iij. Sacrificate sacrificiuz iusticie ⁊ sperate in dn̄o. Psalmus.iiij. Oratio.

Domine qui semper inuocantibus ades: ⁊ in tribulatione constitutis: opem ferre misericordie delectaris. Dona vt odientes seculi vanitatem: refutantesqz mendatiū: xp̄um tuū: quem a te magnificatuz agnoscimus: nostrū esse summū eternūqz premiū gaudeamus. ℟. Amē. Per misericordiā tuā. ℟. Ad te dn̄e leuaui animā meā. ꝑ. In te confido deꝰ meus non erubescam. ℣. Vide humilitatē meā ⁊ laborem meū: ⁊ dimitte mihi om̄ia peccata mea. ꝑ. In te confido. ℣. Gloria et ho. Reite/

retur. ℟. Ad te dñe. In laudib⁹. Ad canticū. Añ. Benedicā enim vobis ⁊ multiplicabo vos sicut stellas celi dicit dñs. Cā

Eticum. Genesis capitulo. xij. Gredere de terra tua ⁊ de cognatione tua: ⁊ de domo patris tui: ⁊ veni in terrām quā mostrauero tibi. Faciamq; te in gentē magnaz. ⁊ benedicam tibi ⁊ magnificabo nomen tuū: erisq; benedictus. Benedicam benedicentib⁹ tibi ⁊ maledicam maledicentib⁹ tibi: atq; in te benedicentur vniuerse cognationes terre. Leua oculos tuos ⁊ vide a loco in quo nunc es ad aquilonez ⁊ meridiem: ad orientē ⁊ occidentē Omnē terram quā conspicis tibi dabo ⁊ semini tuo in sempiternū. Benedicā eniz vobis: ⁊ multiplicabo vos sicut stellas celi: ⁊ velut arenaz que est in littore maris. Possidebit semen tuū portas inimicorū tuorū: ⁊ benedicētur in semine tuo omnes gentes terre. Ego dñs qui eduxi te de hur caldeorum ego deus omnipotēs: ambula coraz me ⁊ esto perfectus. Ponamq; fedus meum inter me ⁊ te: ⁊ multiplicabo te vehementer nimis ego sum ⁊ pactū meuz tecū. Erisq; pater multarū gentiū: ⁊ ponaz te in gentibus: regesq; ex te egredientur. Et statuā pactū meū inter me ⁊ te: ⁊ inter semen tuū post te in generatiōib⁹ suis federe sempiterno: vt sim dñs deus tuus ⁊ semini tuo post te. Daboq; tibi ⁊ semini tuo terrā peregrinatiōis tue in possessionē eternā: eroq; deus eorum. Matutinariuz. Añ. Rex meus ⁊ de⁹ meus ad te orabo dñe. ℣. Verba mea auribus percipe dñe intellige clamorē meū. ℟. Rex meus ⁊ deus meus ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Rex me⁹. Lauda. Laudate dñm in sanctis eius alla alla. Laudate euz in firmamēto virtutis ei⁹ alla alla. ps. cl. ℟. Laudate dñm in sanctis eius alla alla. ℣. Gloria ⁊ honor patri et filio et spūi sancto. ℟. Laudate eum in firmamento virtutis ei⁹. ℣. Sicut erat ī pricipio et nūc et semper et in secula seculorū. Amē. ℟. Alla alla.

Lectio libri sapiētie salomonis. capitulo. iij. ℟. Deo gratias.

Fili habe fiduciam in dño ex toto corde tuo: ⁊ ne imiteris prudētie tue. in omnib⁹ vijs tuis cogita illū: ⁊ ipse diriget gressus tuos. Ne sis sapiens apud temetipm. Time dñm ⁊ recede a malo. ℟. Amē. Hymn⁹.

Fulgētis auctor etheris: qui lune lumen noctibus: solem dierum cursib⁹ certo fundasti tramite. Nox atra iam repellit: mundi nitor renascitur: nouusq; iam mentis vigor: dulces in altū egerit. ~~laudes sonare~~. Iam dies relatus ammonet: ~~vultuq;~~ celi blandior nostra serenet pectora. Vitemus omne lubricum: declinet praua spirit⁹: vita facta nō inquinet: linguaz culpam nō implicet. Sed sol diem dum conficit: fides profunda ferueat: spes ad pmissa prouocet: xpo cōiungat charitas. Deo patri sit gloria. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi dñm nostrū iesum xpm: cum omni supplicatione rogemus: vt per gratiam ipsi⁹ ⁊ per incercessionē sancte marie virginis ⁊ genitricis sue et omniū sanctorum suorū: nobis salutem anime ⁊ corporis: et remissionem peccatorū et pacem propitius tribuere dignetur. ℟. Presta eterne omnipotens deus. kyriel. ℟. Christeleyson. kyrieleyson.

laudes sonare dulciter: vultusque

Capitula.

Rex noster ⁊ deus noster depelle a cordibus nostris erroris ⁊ ignorātie noctem: vt renouando nos in no-

num hominē: mane nostras exaudiens voces: fac nos in bonis operibus tibi adstare diluculo: et ad contemplandū te: nobis resurrectionis tue tribue sacramentū. Pater noster. A malo nos libera. Require folio .vj Lauda. A peccatis nostris munda nos dñe alla alla alla. ℣. Et ab alienis parce seruo tuo. ℟. Alla alla alla. ℣. Gloria et honor. ℟. Alla alla alla. Aha.ij. Custodi nos dñe ab omni malo. ℟. Alla alla alla. ℣. Sub umbra alarū tuarum protege nos. ℟. Alla alla alla. ℣. Gloria et honor. ℟. Alla alla alla. Benedictio. Benedicat omps dñs. Quere folio liiij. Et sic finiuntur matutini in benedictionib⁹. Et statim fac cōmemorationes vocatiōis ecclesie: et alias quas volueris i quibus deuotionem habueris. Postea pater noster sub silētio quo finito fiat cōmemoratio. Lauda. Ad annunciandū mane. Oratio. Mane dñe oratio. Quere folio liiij. Lauda de fonte. Apud te est dñe fons vite alla. ℣. Et in lumine tuo videbimus lumen. ℟. Alla. ℣. Gloria et ho. ℟. Alla Ad.iij. Lectio libri sapiētie salomonis. capitulo. vij

FIli custodi ser- ℟. Deo gratias.
mones meos: et precepta mea reconde tibi: serua mādata mea et vives. ℟. Amen. Ah.i. Intelligeclamorem meū dñe intēde voci oronis mee. ℟s. v.

DEduc nos dñe in bo- Oratio.
nis: ac dirige in conspectu tuo viam nostrā: vt fides nostra salutaris tui vocatione te qui es rex noster et deus noster: et vestigio comitetur innocio: et cursu occupet expedito. ℟. Amen. Per misericordiam. Ah.ij. Ne in ira tua arguas me dñe. ℟s. vj

DOmine ne in ira tua Oratio.
nos arguas: neq; in tuo nos furore corripias: sed asperitate verberis. vnge clemētia lenitatis: vt nō perditionē pena: sed eruditionē nobis tua cōferat disciplina. ℟. Amē. Per miam tuam. Ah.iij. Iustum adiutorium meū a dño qui saluos facit rectos corde. ℟s. vij. Reiteret ah. Iustum. Dñs sit semper. ℟. Et cum. ℟. Auerte faciē tuam a peccatis meis dñe. ℟. Et oēs iniquitates meas dele. ℣. Miserere mei deus secundū magnā misericordiā tuā: et scōm multitudinē miserationū tuarū. ℟. Et oēs iniquitates meas. ℣. Gloria et ho. Reiteret ℟ Lauda. Alla alla alla gaudebūt labia mea dum cantauero tibi deus laudē tuā. ℟. Alla alla. ℣. Et ego confitebor tibi in vasis psalmorum deus psallam tibi. ℟. Alla ℣. Gloria et ho. ℟. Alla alla alla. Preces. Alius nō est qui rogetur pie dñs. ℣. Alleua ingū: colla premetū inclina. ℟. Prebella reprime: pacem cōcede. ℣. Captiuos eripe demersos erige. ℟. Prebella. ℣. Dona venia: presta gratiam pie dñe. Reiteret primus ℣. preces scilicet. Alius nō est. Capitula

GLoriose potens ac misericors deus erue nos ab insidijs inimici: et ne anima nra rugientis leonis raptu rapido rapiat: protectio dextere tue in nostri custodiā deputetur. Ne dū nō est qui redimat: ille seuus occidat. aut si nō qui saluū facit: ille subuertat. Sed tu leo de tribu iuda in ira tua exurge: et seueritate iudicij insidiosi hostis cateruas iterime: nosq; in precepto quod mādasti credere et permanere cōcede. Pater nr̄. A malo nos libera. folio .vj Ad.vj. dicant vt in.vj. que dicit per totum annū. folio Ad nonas vt supra folio Ad vesperos. Lauda. Tu illuminans lucernā meā dñe. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Ah. Quā admirabile est

nomen tuū dñe in vniuersa terra. ps. viij. Lauda. In lege dñi alla meditabit die ac nocte alla. p. Et fructū suuz dabit in tēpore suo alla alla. ℣. Et erit tanq̄ lignū quod plātatuz est secus decursus aquarū: quod fructū suum dabit in tempore suo. p. Et fructū suuz dabit. ℣. Gloria ⁊ ho. p. Et fructū. Oro.

Christe saluator omniū Hymn⁹. celor ū sublimis deus tuā rogamus gloriā: duz prona voluit dies. Iam sol vrgente vespere occasu suo gradit: mundū cōcludens tenebris: suū obseruans ordinē. Sic nos excelse dñe precātes tuos famulos labore fessos diei: quiet a nox suscipiet Ut nō fuscatis mentib⁹ dies abscedat luminis: sed tua ꝓtecti gratia: cernamus lucē prosperā. Deo patri sit gloria. Supplicatio. Oremus redemptorē mūdi. Quere folio .lv kyrie

Ileyson. ℟. Xpel. kyriel. Capitula Illuminatio salusq̄z nostra dñe amoue a nobis meroris ⁊ ignorātie noctē: tribue veritatis ⁊ scientie lumen. Ut in te nostra spes fixa permaneat: ⁊ oīs conuētus malignantiū: qui nos oppugnare nititur: contabescat. sit in petra exaltatio nostra: vt cōroborati per xp̄um: in ip̄o efficiamur charitate sublimes: in quo edificamur fide credentes. Pater nr̄. A malo nos libera. folio .vj Bñdictio

Dignare dñe hanc familiā tuam placido vultu respicere: quam cernis solēnia tua cū gaudio celebrare. ℟. Amen. Sanctā in se habeant deuotionē: dignūq̄z teneāt in tua fide feruorē. ℟. Amen. Ab omni aduersitate dextera tua eos defende: ⁊ in tua ecclesia iugiter immaculatos perseuerare cōcede. ℟. Amen. Per miam ipsius. Lauda. Super syon alla montem sanctū eius alla. p. Predicans preceptum dñi alla alla alla. ℣. Ego aūt constitutus sum rex ab eo super syon montē sanctum eius. p. Predicans preceptū dñi. ℣. Gl'ia ⁊ honor. p. Predicans preceptū. Oratio. Auerte domine inimicos nostros. Require infra. ¶ Tertia feria ad matutinū. Añ. Secundū magnā misericordiā tuā dele dñe iniquitates meas. ps. l.

Secundū multitudinē Oratio. miserationū tuarū dele dñe iniquitates nostras: vt quia ille nos aggrauant: iste nos erigant. Cor contritum ⁊ humiliatū ne spernas in nobis. Sed per ineffabilē potentiā trinitatis inhabitet in nobis spūs sanctus: innouet spūs rectus. Confirmet spūs principalis: atq̄z vni⁹ testimonij sit virtus: vt cōfirmatos nos per patrē ⁊ innouatos per filiū: custoditos nos esse gaudeam⁹ per spiritum sanctū. ℟. Amen. Per miam. Añ. j. Letabor exultabo in te ⁊ psallam nomini tuo altissime. ps. ix. Oratio.

In toto corde nostro confitebimur nomini tuo domie: q̄ inimicū nostrū retrorsum redire fecisti: dum eum potentialiter ignea catena vnxisti: ⁊ nos de portis mortis: passionis tue victoria liberasti. esto nūc q̄s custos redēptoꝝ: qui preciū factus est peccatoꝝ. esto rufugiū pauperū: defensio viduarū ⁊ ꝓtectio pupillorum: vt dum singuloꝝ necessitatib⁹ singulari fauore subueneris: singulari fide a cunctis incessabiliter collauderis. ℟. Amē. Per miam. In laudibus. Añ. ij. Fili derelictus est pauper pupillo tu eris adiutor. ps. ix. diuisio.

Auerte dñe inimicos Oratio. nostros retrorsum: vt duz aspicis infirmentur: atq̄z ipse adiutor in

oportunitatib⁹ in tribulatione oportunitatum nobis gratiam presta: ⁊ tribulationū pondus atenua: vt nec prosperitas nos reuocet ad negligētiam: nec angustia pertrahat ad ruinaz: sed miseratio tua nos perducat aduenīā. ℟. Amē. Per miam tuā. Añ. iij. Desideriū pauperum exaudit dñs.

Psalmus. ix. diuisio. Oratio. Desideriū tuoꝝ dñe pauperū sic intēde propiti⁹: vt ⁊ donoꝝ celestiū copiā nobis tribuas: ⁊ amorē pretereuntiū rerum a nobis auertas. Auris quoqz tua nostrā ita orationē intelligat: vt dum pupillo: humiliqz iudiciū feceris: paterna nobis indulgentia blādiaris: ⁊ pro humiliatione presentiū: gaudia retribuas eternorum. ℟. Amen. Per miam tuā. ℟. Auxiliator me⁹ es tu dñe ne derelinquas me. ꝑ. Et ne despicias me deus saluator meus. ℣. Legem mihi cōstitue dñe in via tua ⁊ dirige me in semita recta. ꝑ. Et ne despicias ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteret. ℟. Ad canticum. Añ. Deus omp̄s nomen est ei. benedicat nobis ⁊ crescere nos faciat ī turmas populorum. Canticū. Genesis. c. xxvij.

Ecce odor fili mi sicut odor agri pleni: cui benedixit dñs. Det tibi dñs de rore celi ⁊ de pinguedine terre abundantiā frumēti vini ⁊ olei ⁊ adorent te trib⁹. Esto dñs fratruz tuoꝝ: ⁊ īcuruent ante te filij matris tue. Deus autē omp̄s benedicat tibi ⁊ crescere te faciat atqz multiplicet: vt sis in turmas populoruz. Et det tibi benedictiones abraam: ⁊ semini tuo post te: vt possideas terram peregrinationis tue. Añ. Deus omp̄s nomen est ei benedicat nobis ⁊ crescere nos faciat in turmas populoꝝ. Matutinariū. Mane exaudies vocē meam dñe. ꝑ. Mane adstabo tibi ⁊ adorabo te. ℣. Verba mea auribus percipe dñe intellige clamorē meuz. ꝑ. Mane adstabo. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteretur. ℟. Mane exaudies. Lauda. In sanctis eius laudate dñm all'a all'a. in firmento virtutis eius laudate dñm all'a all'a. ps. cl. Prophetia. Fili habe fiduciā in dño. Quere folio. lv Hymn⁹

Deus eterni luminis candor inenarrabilis: venturus diei iudex: qui mentis occulta vides. Tu regnū celoꝝ tenes: ⁊ totus in verbo tu es. per filium cuncta regis sancto spiritui fons es. Trinū nomen alta vides vnū per om̄ia potes: mirūqz per signū crucis tu rector immense lucis. Tu mundi constitutor es: tu sempiterno throno sedes iudex: ex alto humilis venisti pati pro nobis. Tu sabbaoth om̄ipotēs. tu osanna. summi culminis tibi laus est. mirabilis tu es prima anastesis. Tu fidei auditor es ⁊ humiles tu respicis: tibi altum vides thronū. tibi diuinus est honor. Christoqz eterno deo patri cum sancto spiritu: in te soluam⁹ munera a seculis in secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi. Require folio. lv Capitula

Auribus tuis omnipotēs deus percipe verba oris nostri: ⁊ tuorum diluculo clamorē pie scrutator intellige: ac tue voluntatis scuto: ita nos premuniri concede: vt viciosa suggestio mentis nostre non valeat inrepere. Sit quoqz orandi ad te iugis ac fida deuotio: vt contēplatio tua nobis tribuat in matutino. Pater noster. A malo nos libera. Require folio. vj Lauda. Confortentur manus dñi in sanctis eius all'a. ꝑ. Et ossa eorū velut herba germinabūt all'a all'a. ℣. Plantati in do

mino dñi in atrijs domus dei nostri. ꝑ. Et ossa eoꝝ. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et ossa eoꝝ. Dñs sit semꝑ. ℟. Et cum. Alia lauda. Clamor noster ad te perueniat deus alla alla alla. ℣. Deus exaudi orationē nostram. ꝑ. Clamor noster. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Alla alla alla. Bñdictio. Dignare dñe hāc Quere folio .lvj Et statim fac commemorationes quas cōsueuisti facere scilicet. Ad annunciandū mane misericordiā tuā ⁊c. Orō. Mane dñe oratio nostra. Quere folio iiij. Lauda de fonte. Fōs iste vite nobis es alla. ꝑ. Quia sanctis tuis circundatus est alla. ℣. Rigās montes de superioribꝰ tuis: de fructu operuꝫ tuoꝝ saciabit terra. ꝑ. Quia sanctis tuis. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Alla alla. Ad. iij. prophetia. Fili custodi sermones. Que folio lv. Aña. i. Iustus dñs ⁊ iusticiā dilexit equitatē vidit vultus eiꝰ. ꝑs. x

Iustus es dñe ⁊ iusticiam diligis: atqꝫ aspicis equitatem. Bona nobis ante oculos tuos tibi placita ⁊ placitura ꝑficere et semper digna tue iusticie: atqꝫ equitatis opera consūmare. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Tu dñe seruabis nos ⁊ custodies nos a gñatione in ꝓgenie. ꝑs. xj

Custodi nos dñe in generatione ⁊ progenie. nec cum presenti voluamur seculo: q̄ tuo iam inhesimꝰ fundamēto. Sed miseriarum nostrarū cōsolator exurge: ⁊ ꝓuētu leticie merores nostros absterge. ℟. Amen. Per miam. Aña. iij. Cātabo dño deo meo qui bona tribuit mihi. deus meus tibi psallam. ꝑs. xij. Reiteret añ. ℟. Abscōde me in tabernaculo tuo deꝰ ꝑ. In die maloꝝ meoꝝ libera me. ℣. Exaudi dñe vocem meā: qua clamaui ad te. miserere mei ⁊ exaudi me. ꝑ. In die malorum. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret. ℟. Dñs sit semꝑ. ℟. Et cum. Lauda. Alla alla magnus dñs noster ⁊ magna virtꝰ eius. ꝑ. alla. ℣. Et sapiētie eius nō est numerus. ꝑ. Alla alla. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Alla alla. Preces. Exaudi nos deus. ꝑ. Exaudi. ℣. Ad te clamantes deus. ꝑ. Exaudi. ℣. Bone redēptor deus. ꝑ. Exaudi. ℣. Contritos corde deꝰ. ꝑ. Exaudi. ℣. De tuis celis deꝰ. ꝑ. Exaudi.

Respice ⁊ Capitula. Exaudi nos dñe deus noster: et ad placanduꝫ tibi cōnatus nostros adiuua: quos ipse tribuisti. Da finē operis: qui dedisti principiū voluntatis. Da vt possimus implere que dedisti: vt vellimꝰ incipere. Pater noster. A malo nos libera. Quere folio .vj Ad. vj. oīa dicant vt in. vj. que dicitur per totum annū. folio Ad nonā vt supra folio Ad vesperos. Lauda. Illuminatio mea ⁊ salus mea est dñs. Dñs sit semꝑ vobiscū ℟. Et cum. Añ. In aduertendo dñs captiuitatem plebis sue letet iacob ⁊ exultet isrl. ꝑs. xiij. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. Irasciminī ⁊ nolite peccare alla. dicite in cordibus vestris ⁊ in cubilibus vestris compūgimini. ꝑ. Alla alla alla. ℣. Sacrificate sacrificiū iusticie sperate in dño. multi dicunt quis ostendit nobis bona. ꝑ. Alla. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Alla alla alla.

Christe lumē perpetuū Hymnꝰ astroꝝ: fulgor sideꝝ noctē nr̄am illumīa: ꝯserua plura pectora. Nullis incidat laquis. nullis grauet hostibꝰ: nec maculent corpora laciuia ꝑ soporē. Custodi corda oīum fideliū quia maxime ꝓtectōis est ꝓpria tua xp̄e potentia. Deo patri sit gl̄ia ⁊c. Supplicatio. Oremꝰ redēptorē. fo .lv

Omnipotens deus Capitula. tuā indigni q̄s gloriam: ac petimus: vt ad sedē tue pietatis nr̄as pre-

ces admittas: auxilium petentibus tribuas. nostrorũ omniũ peccaminũ maculam abstergas: flagellũ remoueas: languẽtib⁹ medelaz apponas: inimicorũ impetum frangas. pacez securitatẽ ⁊ quietem temporũ largiaris. ⁊ quicquid sua illecebratione vicerat inimicus: misericordia consueta reparare digneris in melius. Pater noster. A malo libera. Quere folio. vj

Benedictio. Dominus nos sua benedictione locupletet: ⁊ regnorũ celestium faciat coheredes. ℟. Amen. Det nobis presenti vite spaciuz: ⁊ propitius attribuat consortiũ electorũ. ℟. Amẽ Atqz nos ita eripiat semper a malo: vt custodiat ⁊ conseruet clemẽter in bono. ℟. Amen. Per misericordiã. Lauda. Gloriabunt̃ in te omnes qui diligunt nomen tuũ dñe all'a. ꝑ. In eternũ ⁊ exultabũt all'a. ꝑ. Et inhabitabis in eis all'a all'a all'a. ℣. Et letentur in te omnes qui sperant in te. ꝑ. In eternũ. ℣. Gloria ⁊ honor patri ꝑ. Et inhabitabis.

Oratio. Notas fac nobis dñe vias vite: atqz imple nos delectatione dextere tue. ⁊ iugum quod suaue est ip̃a sup̃ nos manus tue moderatione cõstitue. ℟. Amen. Per misericordiam tuã. In noie dñi. Cõmemoratio vt dictũ est in secũda feria. ¶ Quarta feria ad matutinũ. Aña. Dele dñe iniquitates meas ⁊ a peccatis meis munda me.

Miserere nobis dñe miserere: vt qui nostrã agnoscimus miseriam: tua nos preueniat misericordia. Sit igitur vox cõfessionis prõpta: venie proxima: atqz de tua propitiatione sit exauditio cito: vt nr̃a deleas vniuersa peccata: ⁊ tribuas virtutez per quã tua faciamus precepta. ℟. Amen. Per misericordiã tuam. Aña. j. Adimple nos leticia cuz vultu tuo delectationes in dextera tua vsqz in finem. ꝑs. xv. Oratio. Notas fac nobis dñe. Require supra. Aña. ij. Ego clamaui quia exaudisti me deus: inclina aurez tuã mihi ⁊ exaudi me. ꝑs. xvj. vsqz A resistentib⁹ dextere.

Oratio. Exaudi nos deus clamãtes ad te domine gressus nostros in tuis semitis perfice: vt dum legis tue angustam gradimur viaz: charitatis latitudine portam introire mereamur iusticie. ℟. Amen. Per misericordiam tuam. Aña. iij. Custodi me domine vt pupillaz oculi: sub vmbra alarum. ꝑs. xvj. Custodi me dñe.

Oratio. Custodi nos domine vt pupillam oculi: ne innocẽtie nostre lumina carnalis concupiscentie turbo corrumpat. Protege nos sub vmbra alarũ tuarum: ne insidiantium capiamur illecebris voluptatum: vt qui adiuti gratia durãte subsistimus: sanari nos cuz apparuerit tua gloria mereamur. ℟. Amen. Per misericordiã tuam. ℟. Adiutor ⁊ liberator noster es. ꝑ. Tu domine. ℣. De⁹ in adiutoriũ nostrum intende ad adiuuanduz nos festina. ꝑ. Tu domine. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteretur. ℟. Adiutor. In laudibus. Ad canticum. aña. Domine q̃ dixisti mihi reuertere in terram tuã ⁊ in locuz natiuitatis tue. Canticũ genesis. xxxij

Deus patris nostri abraaz. ⁊ deus patris nostri ysaac. dñe qui dixisti mihi reuertere ĩ terrã tuã: ⁊ ĩ locũ natiuitatis tue ⁊ benefaciã tibi. Memor sum cũctis miserationib⁹: ⁊ v̄itati: quã explesti ꝟuo tuo. In baculo meo trãsiui iordanẽ istũ: ⁊ nũc cũ duabus turmis regredior. Erue

me de manu fratris mei esau: q̄a val de eum timeo: ne forte veniens percutiat matrē cū filijs. Tu eniz locutus es vt bene mihi faceres: ⁊ dilatares semen meū sicut arenā que pre multitudine numerari nō pōt. Gloria ⁊ honor pr̄i ⁊c. Ad matutinariū. Añ. Preceptuz dñi lucidum. p̄. Illuminās oculos. ℣. Timor dñi sanct⁹ permanet in seculum seculi. p̄. Illuminans oculos. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Illuminans oculos. Lauda In sanctis eius laudate dñm all'a all'a. p̄. In firmamento virtutis eius all'a. ps. cl. Prophetia. Fili habe fiduciā. folio. lv

Deꝰ pater ingenite: ⁊ filij Hyꝰ. vnigenite quos trinitati vnitas sancto cōnectit spiritui. Te frustra nullus inuocat: nec cassis vnq̄ vocibus: amator tui luminis ad celū vultus erigit. Et tu suspirantē deꝰ vel vota supplicātiū: vel corda confitētium semper benignus aspice. Nos lucis ortus amonet: grates deferre debitas: tibiq̄z laudes dicere: quod nox obscura preterit. Diem precamur bonū: vt nostros saluator actus sinceritate perpeti: pius benigne instruas. Deo patri sit gl'ia ⁊c. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi.

Quere folio. lv Capitula. Ex tua indeficiēs ac irreprehēdibilis conuertat animas nostras. ⁊ testimoniū tuuz fidele prestet paruulis sapientiaz. Te quoq̄z iusticie corda nostra letificent: nec contristent: tuūq̄z preceptum oculos mentiū nostrarum illuminet. Pater noster. A malo nos libera. Quere folio. vj Lauda Odor sanctorū tuorum. p̄. Sicut odor libani all'a all'a all'a. ℣. Plantati in domo domini in atrijs domus dei nostri. p̄. Sicut odor. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. All'a all'a all'a. Alia lauda. Sanctus es dñe ⁊ in sāctis habitas all'a. p̄. Et cū sanctis tibi semper laus all'a all'a all'a. ℣. Quoniā magnus dñs ⁊ laudabilis. p̄. Et cum sancti. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. All'a all'a all'a. Benedictio. Dominus sua nos bñdictione. Quere folio lvij. Ad fontem. Lauda. Rigans montes de superioribus tuis all'a. p̄. De fructu tuo replebit̄ terra all'a all'a all'a. ℣ Quoniā percussit petrā ⁊ fluxerunt aque. p̄. De fructu. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. All'a all'a all'a. Hic faciat cōmemorationes vt in folio liiij. In nomine dñi nostri iesu xp̄i perficiamꝰ cū pace. ℟. Deo gratias. Ad tertiā prophetia. Fili custodi sermones meos. Quere folio lv. Añ. i. Virtus mea dñe. diligam te firmamentū meū. ps. xvij. vsq̄z Et retribuit mihi dominus. Oratio.

Refugiū nostrū dñe in tuū semp collocemus arbitriū. Ut nec scopolis alidamur: nec tumentiū mundanoruz fluctibus: sed in cunctis aduersis dextere tue fortitudine ꝓtegi mereamur. disciplina tua doceamur. doctrina tua dirigamur: ⁊ incremētis spiritualibꝰ dilatemur: famulatum fidei tibi dño impendamus: vt d te glorie coronam in remuneratione percipere mereamur. ℟ Amen. Per miaz. añ. ij. Laudās inuocabo dñm ⁊ ab inimicis meis saluus ero. ps. xvij. Et retribuit. vsq̄z Deꝰ qui precinxit.

Domine firmamentū Oratio. nostrū ⁊ refugiū nostrū de temptatione nos eripe. Da protectionē salutis tue: ⁊ dextera tua nos suscipe: ⁊ disciplina tua nos edoce: ⁊ immaculataz viam nostram: vitamq̄z cōstitue ⁊ quia tu sanctus in sanctis es: nos quoq̄z tibi collatione sanctitatis associa. Rñdeat cho. Amen.

Per miſericordiã tuã. Añ. iij. Quis deus preter deum noſtrũ aut quis deus preter dominũ. ℘s. xvij. Reiteretur añã. Quis deus. Dñs ſit ſemper vobiſcũ. ℟. Et cum. ℟. Audiam domine vocẽ laudis tue. ℘. Et enarrẽ vniuerſa mirabilia tua. ℣. Domine dilexi decorẽ domus tue: et locũ habitationis glorie tue. ℘. Et enarrem. ℣. Gloria et honor. Reiteretur. ℟. Lauda. Alla alla ſaluos nos fac dñe deus noſter alla alla. ℣. Et congrega nos de gentib⁹. ℘. Alla alla. ℣. Gloria et honor. ℘. Alla alla. Preces. Auerte iraz tuã a nobis. ℘. Et miſerere. ℣. Ad ſit potentia tua dñe. ℘. Et miſerere. ℣. Benedic hereditati tue dñe. ℘. Et miſerere. ℣. Concede pacem eccleſie tue. ℘. Et miſerere. ℣. Delicta dele: veniam concede dñe. ℘. Et miſerere. Reiteretur Auerte dñe. Supplicatio. Oremus redẽptorẽ folio .lv Kyrieleyſon. ℟. Xpeleyſon. Kyrieleyſon. Cap.

HOrtitudo noſtra domine dona nobis dilectionem tui nominis perpetiz poſſidere. Dignare eſſe noſtra contra aduerſantes virtus: firmamentũ contra impugnantes: liberatoz contra captiuantes: vt tuis ex toto defenſaculis circũcincti: ſic aduerſa mundi mens noſtra nõ mutuat: vt et blanda requirat: tua ſemp gratia contenta muneribus gaudeat. Pater noſter. A malo nos libera folio .vj Ad.vj. omnia dicant vt in vj. que dicitur per totuz annũ. folio

Ad nonam vt ſupra. folio

Ad veſperos. Lauda. Veſpere mane et meridie te laudamus dñe. Dominus ſit ſemper vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo. Añ. j. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requieſcet in mõte ſancto tuo. Pſalmus. xiiij. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cum ſpũ tuo. Añ. ij. Juſtus dñs alla. ℘. Juſticiam dilexit alla alla. ℣. Gloria et honor. ℘. Alleluya alla.

ADeſto noſtris precibus: adeſto iaz ppitius o chriſte mũdi gloria fuſo lumine irrigua. Te veſpertina oratio: te matutina cõcinit. tibi in indefeſſe pſonet hymnus cũ dulci carmine. Deo patri ſit gloria. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. Quere folio .lv Capi

AD veſpertinũ domine ſtula. venientes occaſum: te dñm poſtulam⁹ eternũ: vt tenebroſi operis culpas a nobis iubeas ablui: iniquitatem nõ meditemur in ſenſib⁹ nr̃is: neqz mẽtes noſtre eneruent inluſe. Sed cingulo caſtitatis cõſtricte: matutino in tẽpore: corde et corpore puro mereamur ſeruire. Pater noſter. A malo nos libera. Quere folio .vj

QOncedat nobis Benedictio. dñs premiũ ſinceriſſime charitatis: vt cuz omnib⁹ ſemper in pace viuamus. ℟. Amẽ. Jnimicoz oĩum ſuperemus inſidias: et preſentẽ vitã ſine crimine peragamus. ℟. Amẽ. Simus et a reatu conſcientie liberi: vt nihil metuamus iudici poſt futuro. ℟. Amen. Per miſericordiã tuã etc. Lauda. Confitebor domino alla. ſecũdum iuſticiam eius alla. ℘. Et pſallam alla. ℣. Letabor et exultabo in te et pſallam nomini tuo altiſſime. ℘. Et pſallam. ℣. Gloria et honor patri. ℘. Et pſallam. Oratio. Jmple oñes petitiones noſtras. Quere infra in matutinis de feria.v. ſequẽti. Comemorationes vt ſupra in ſecũda feria. Quere folio .lvj

¶ Feria quinta. Ad matutinũ. Añ. Jn nomine dñi noſtri ieſu chriſti lumen cum pace. ℟. Deo gratias. Dñs ſit ſemper vobiſcum. ℟. Et cum. Añ. Jniquitates meas tu dele deus meus. ℘s. l. Oratio.

AGnoscentibus nobis iniquitates nostras: ⁊ propria tibi domino pandentes piacula: eiulantes lacrimis pectore verberato supplices oramus: vt auertas a nostris sceleribus faciem tuam: ⁊ deleas que gessimus cuncta peccata. Crea itaq; deus in corde nostro: quod ames. ⁊ propitiatione solita dimitte: quod odis. Ac si te crebro ad irascendum nostra iniqua exasperant vicia: tua te nobis placabilem reddat indulgẽtia copiosa. ℟. Amen. Per misericordiam tuã deus noster ⁊c. Aña. j. Delicta qui solus intelligis a peccatis nostris mũda nos domine. Psalmus. xviij.

AB occultis nostris Oratio. munda nos domine: purgãdo cõscientiaz que internis ac proprijs inficitur maculis. ab alienis quoq; parce seruis tuis: vt ea indulgeas: que vel maloruz exemplis adiscim⁹: vel prauis inleti persuasionibus perpetramus. vt qui te propriũ agnoscimus dominũ: nequaq̃ peccatoꝝ sentiam⁹ vlterus dominatũ. ℟. Amẽ. Per misericordiam tuam. Aña. ij. Exaudi nos in die qua inuocamus te domine deus noster. Psalmus. xix. Oratio.

IMple domine omnes petitiones nostras: ac mitte nobis auxilium de sancto. Memor esto om̃is sacrificij nostri: quod tibi non solum oblationem: sed etiaz orationẽ atq; afflictione dicamus. vt nos tibi humiles semper facias: ⁊ contritos attendas. ℟. Amẽ. Per misericordiã tuam. Aña. iij. Cantabimus ⁊ psallemus virtutes tuas domine. Psalmus. xix.

DOmine qui nos pre/ Oratio. uenire dignatus es gratia redẽptionis: preueni item in benedictionem dulcedinis. ⁊ qui vitã temporalem cunctis mortalibus tribuis: vitam penitus eternaz nobis omnib⁹ largiaris. ℟. Amen. Per misericordiam tuã. ℟. Adiutorium nostrũ. ꝑ. In nomine domini. ℣. Laqueus cõtritus est ⁊ nos liberati sumus. ꝑ. In nomine dñi. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Reiteret. ℟. Adiutorium. Ad canticũ. Añ Ne extermines plebem tuam dñe ⁊ hereditatem quam liberasti.

Canticum.

DOmine domine rex deorum celorum ne extermines populũ tuum. Et hereditatem tuam quã liberasti de terra egypti: in virtute tua magna ⁊ brachio tuo excelso. Cõmemorare abraam ysaac ⁊ iacob famulorum tuoruz quibus iurasti per temetip̃m. Ne respicias duriciam populi hui⁹ ⁊ impietates ⁊ peccata eorum. Ne dicant in cordibus suis inhabitantes terram: vnde nos eduxisti. Dicentes eo quod nõ potuit introducere illos deus in terram: quã dixerat eis. ⁊ cum odisset necare: eiecit eos in heremo. Et hic populus tu⁹ ⁊ operatio tua: quos eduxisti de terra egypti in virtute tua magna et brachio tuo extẽto. Gloria ⁊ honor patri. Ad matutinariũ. Añ. In tuo deus lumine. ꝑ. Videbimus lumen. ℣. Ostẽde misericordiam tuam scientibus te ⁊ iusticiam tuam hijs qui recto sunt corde. ꝑ. Videbim⁹ lumen. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. Reiteretur aña. In tuo deus. Lauda. Laudate dominum in sanctis eius alla alla alla. laudate euz in firmamento virtutis eius alla. Psalmus. cl. Prophetia. Fili habe fiduciam. Require fo. lv

IN matutinis surgimus redentes laudes debitas deo: iesuq; domino in vnitatez glo/

rie. Sanctorum choro pſallimus: ceruices noſtras flectimus: peccata noſtra pandimus. Oremus deo iugiter. vincam⁹ in bono malū. cū fructu penitētie votū perenne reddere. Chriſtum rogemus ⁊ patrē chriſtiq3 patris ſpiritum: vt det nobis auxilium ⁊ repellat hoſtem inuidum. Deo patri ſit gloria ⁊c. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi. Require folio .lv Capitula. Deus cui⁹ arbitrio condita ſunt omnia: veritate ſubſiſtūt manentia: celuz continet ⁊ terra. miſericordiā tuam rogam⁹ coram oculis noſtris prętende: ne a ſummo bono tumore deiciamur ſuperbie. Sēper humilitatis gradu ad celum mereamur cō ſcēdere. ⁊ quia tu fons es vite fluēs ex te hauriamus qō fide ſitimus: et in tuo lumine: lumine ſcientie luceamus: ac iuſticie fructuz: ſempiterna in exaltatione metamus. Pater noſter. A malo nos libera. Require folio .vj Lauda. In ſanctis tuis domine: omnes dicamus gloria. ℣. Ubi ſunt repoſite ſanctorum reliquie alla alla alla. ℟. Exultabunt in gloria ⁊ letabunt in cubilibus ſuis. ℣. Ubi ſunt repoſite. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Ubi ſunt repoſite. Alia lauda. Vox letricie ⁊ ſalutis alla. ℣. In tabernaculis iuſtorū alla alla. ℟. Dextera domini fecit virtutem dextera domini exaltauit me. ℣. In tabernaculis. ℟. Gloria ⁊ honor patri. ℣. In tabernaculis. Benedictio. Cōcedat nobis dominus. Require folio lviij. In noie domine dñi. Lauda de fonte. Magnus es dominus ſuper omnes gentes alla. ℣. Sitienti populo demōſtrauit fontes alla alla alla. ℟. Quoniā percuſſit petraz ⁊ fluxerunt aque ⁊ torrentes inundauerunt. ℣. Sitienti populo. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Sitienti populo. Prophetia. Fili cuſtodi ſermones meos. Require folio lv . Añ.j. Deus deus noſter reſpice nos non nos derelinquas ſperātes in te. ℣s.xxj vſq3 Tu autē dñe ne longe facias. Oratio. Chriſte qui de patibu⁹ lo ad patrem: vt qui te derelinquerit adclamaſti: qui cruce tua hominē peccato perditum redemiſti: illumq3 peccati auctorez eternus arſurum ignibus tradidiſti: poſtulamus ſanctā clementiā tuam: vt nos qui in te credimus: nunq̄ derelinquas: nec confidentiā noſtram a tua deitate repellas. Sed per diem clamorem noſtrū ſuſcipe: ⁊ in nocte placido tibi famulatu ſeruire concede: ſemperq3 corda noſtra in amorē tui flagrantia ſpirituali ſuccende: ⁊ gratia tua quam peccando amiſimus: cōuertendo reſtitue. ℟. Amen. Per miſericordiam tuam. Añ.ij. Ad oratiōnē noſtrā deus noſter reſpice. ℣s.xxj. Reſpice in nos domi⁹ ne deus noſter: nec auertēdo faciem tuaz a nobis: nos aliquatenus derelinquas. Vere eniz ſalui erim⁹: ſi vultus tui in nos aſpectū conuerteris: ⁊ illariter noſtris te animab⁹ coniunxeris. Ut quia in te ſperauerunt patres noſtri: ⁊ ſalui facti ſunt: nos hereditarie fac eorum ſpei ſuccedere: ⁊ parilitate horum eternaq3 cū eis exultatione gaudere. ℟. Amen. Per miſericordiā tuā. Añ.iij. In medio eccleſie laudabo te domine. ℣s.xxj. Et reiteretur. ℟. Aduuua me domine deus meus. ℣. Et ſaluum me fac in tua miſericordia. ℟. Inclina ad me aurē tuaz: accerlea vt eripias me. ℣. Et ſaluum me fac. ℟. Gloria ⁊ honor. Reiteretur. ℟. Lauda. Alleluya alla alla alla alla. ℣. Cantabo do-

mino in vita mea alla alla. ℣. Psallam deo meo q̄diu ero. ℟. Alleluya alla alla. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Cantabo domino. Preces. Domine iesu christe exaudi nos dñe. ℣ Bellis imminētibus eripe nos domine. ℣. Custodijs angelicis defende nos domine. ℣. Delictoꝝ vinculis absolue nos dñe. Reiteret. Domine iesu christe exaudi nos dñe.

Alyriel. ℟. Xpel. kyriel. Capitula

Ad defensionē nostrā dñe deus noster dignanter respice. eripe a framea animas nostras: ⁊ ne doctrina pascamur letali: nos tutamine rege. Simulq; de ore leonis rapere nos cupientis libera: ⁊ ab oblectantis perfidia canis: peruigili cōtuitu solicita nos protege cura. Pater noster. Ad. vj. dicant vt in. vj. que dicit per totū annū. folio Ad. ix. vt supra folio. Ad vesperos de infirmis. Lauda. Dñs illuminatio mea et salus mea quem timebo. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cum. Sono. Sana domine omnes lāguores nostros alla. Redime de interitu vitam nostrā alla alla. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cum. Añ. Christe dñe qui es medicus salutaris. ℟. Tribue languidis subsidium medicine celestis. ℣. O dñe saluos nos fac. o dñe bene prosperare. ℟. Tribue lāguidis. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Tribue. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. j. Saluos nos faciat dextera tua alla. ℟. Exaudi nos dñe deus noster alla alla. ℣. Ut confiteamur nomini sancto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua. ℟. Exaudi nos ℣. Gloria ⁊ ho ℟. Exaudi nos. Alia lauda. Saluos nos fac dñe deus noster alla. ℟. Et congrega nos de nationibus alla alla. ℣ Ut confiteamur nomini sancto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua. ℟. Et congrega. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Alla alla. Hymnus.

Christe celestis medicina patris: verus humane medicus salutis prouide plebis precibus. potenter pande fauorez. En ob infirmos tibi supplicamus: quos nocens pestis valitudo cassat: vt pius morbuz releues iacentū: quo quatiunt. Qui potestate manifestus extans: mox petri soceruz febribus iacentem: reguli prolem: puerūq; saluans centurionis. Herto languenti populo vigorē. effluе largaz populis salutē. pristinis more solito reformās virib⁹ egros. Corporum morbos animeq; sana: vulnerū causis adhibe medelam: ne sine fructu cruciat⁹ vrat corpora nostra. O m̄is impulsus penitus recedat: omnis incursus crucians liquescat. viror optate foueat salutis mēbra dolentis. Iam deus nostri miserere fletus: pro quibus te nunc petimus mederi: vt tuā omnis recubās medelaz sentiat eger. Quo per illata mala dum teruntur: eruditoꝝ numero decori cōpotes intrent: sociante fructu: regna polorum. Gloriam psallat chorus ⁊ resultet: gloriā dicat: canat ⁊ reuoluat: nomini trino deitati soli sidera clament. Amen.

Supplicatio. Oremus redemptorē mundi dominū nostrū iesum christū cū omni supplicatione rogemus: vt vulnera famuloꝝ suorum omniū fidelium infirmorum propiti⁹ curare dignetur. ℟. Presta eterne omnipptēs de⁹. kyriel. ℟ Xpel. kyriel. Capitula.

Precamur domine vt nos in ira tua non arguas: ⁊ furorē tuum in nos deseruire nō signas: sed placidus corrector tolle peccandi vsum: ne nos arguendo durius propellat ad nihilum. Miserere ergo infirmitati nostre: et famulorum tuorum omniū fidelium infirmorum tuam

imperti medelā: ⁊ quos cernis pro/
prio turbari peccato: quietos depu/
ta misericorditer indulgēdo. Pater
noster. A malo nos libera. folio .vj

O Mnipotēs dñs qui Bñdictio.
fidelissimos famulos suos oēs
fideles infirmos: corporali corripit
vulnere: ipse illos ⁊ nos a corporis
mentisq; egritudinibus expiet. ℟.
Amen. Quiq; nostraz in se suscepit
infirmitatē: ipse nobis ⁊ illis tribu/
at tollerantie sine fine mercedē. ℟.
Amen. Sic om̄es in comuni ei⁹ pie/
tas foueat: vt nec corrupta nostra sa
lus deseuiat: nec desperationi infir/
mitas illata succumbat. ℟. Amē.
Per mīam. Lauda Saluos nos fac dñe
deus noster alla. ℟. Ut confiteamur nomi/
ni sancto tuo alla. ꝑ. Memēto nostri dñe in
beneplatito populi tui: visita nos in salutari
tuo. ꝑ. Ut cōfiteamur. ℣. Gloria ⁊ honor.
ꝑ. Et gloriemur. Orō. O muipotens
sempiterne de⁹. Quere ifra. ¶ Sex
ta feria. Ad matutinū. Añ. Ne proij
cias nos dñe a facie tua: ⁊ spiritū sanctū tuuz

Ne auferas a nobis. ps. l. Oratio.
E proijcias nos dñe a facie tua
nec auferas misericordiā tuam a no/
bis: vt quos reatus facinoris tenet
obnoxios: miserationis tue clemētia
faciat absolutos. ℟. Amen. Per mi
sericordiā tuā. Añ. j. Saluator noster
salua nos in dilectione tua. ꝑ. Et indulgētia
tua libera nos. ℣. Ad te leuamus oculos no
stros: qui habitas in celis. ꝑ. Et indulgētia
℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et indulgētia. Orō

O Mnipotēs sempiterne de⁹ in/
clina aurez tuā supplicationib⁹
nostris: ⁊ famulis tuis omnib⁹ fide/
libus infirmis aduersa corporis va/
litudine laborantib⁹: celestis gratie
medicinā concede. ℟. Amen. Per
misericordiā. Añ. ij. Ostēde nobis do
mine misericordiā tuam. ꝑ. Et salutare tuuz
da nobis. ℣. Ut confiteamur nomini sancto
tuo ⁊ gloriemur in laude tua. ꝑ. Et salutare
℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et salutare. Oratio

Deus qui confitentiū tibi corda
purificas: ⁊ accusantē consciē/
tiam ab omni vinculo iniquitatis ab
soluis. Da indulgentiaz famulis: ⁊
celestis gratie sinceram medicinam
eorum tribue corporibus. ℟. Amē.
Per misericordiā. Añ. iij. Conuerte
re domine ⁊ eripe animas nostras. ꝑ. Et sal
uos nos fac ꝓpter misericordiā tuaz. quia nō
est in morte: qui memor sit tui. ℣. Domine
ne in furore tuo arguas nos. neq; ī ira tua cor
ripias nos. ꝑ. Et saluos. ℣. Gloria ⁊ ho.
ꝑ. Et saluos nos. Oratio.

Adesto quesumus dñe suppli/
cibus nostris: ⁊ quibus austeritatez
iuste correctionis infligis: propitiꝰ
adhibe auxiliū misericordissime con
solationis. ℟. Amē. Per misericor
diaz. ℟. Uirtus nostra dñe esto firmamē
tum infirmis. ꝑ. Esto refugiū ⁊ liberator op
pressis. ℣. Esto brachium nostrū in mane: ⁊
salus nostra in tēpore tribulationis. ꝑ. Esto
refugium. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteretur
℟. Ego occidam: ⁊ viuere faciā: percutiaz:
⁊ ego sanabo. Cāticū. Deut. xxxij

Vidit enim eos fatigatos ⁊ def/
fectos in obductione ⁊ dissolutos.
Et dixit vbi sunt dij tui israel in qui
bus confidebas in ip̄is. Quorū adi/
pe sacrificiorū edebatis: ⁊ bibebatis
vinum libationū eorum. Exurgant
nunc ⁊ adiuuēt vos ⁊ fiant vobis ꝓ/
tectores. Videte. videte: qm̄ ego suz
dñs: ⁊ non est alius p̄ter me. Ego
sum qui occidam: ⁊ viuere faciam:
percutiam: ⁊ ego sanabo. Gloria et
honor patri. Reiteretur añ. Ma/

tutinarium. Aña. Illumina domine vultum tuũ super nos ⁊ miserere nobis. ꝑ. Ut cognoscamus in terra viam tuã. ℣. Deus misereatur nostri ⁊ bñdicat nos. ꝑ. Ut cognoscamus. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Ut cognoscamus. Lauda. Laudate dominũ omẽs alla alla. ꝑ. Et collaudate eum omẽs populi. ℣. Quoniã confirmata est super nos misericordia eius: ⁊ veritas domini manet in eternuz. ꝑ. Et collaudate eũ. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et collaudate eũ. Lectio libri hieremie prophete. cap. xxix. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dominꝰ. Ecce ego visitabo vos ⁊ suscitabo super vos verbum meũ bonũ: ⁊ reducam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitationes: quas cogito super vos: ait dominꝰ. Cogitationes pacis ⁊ non afflictionis: vt dem vobis fidem salutem ⁊ patientiaz. Et inuocabitis me ⁊ timebitis: orabitis me: ⁊ ego exaudiam vos. Queritis me ⁊ inuenietis: cuz quesieritis me in toto corde vestro: inueniar a vobis. Ait dominus omnipotẽs. ℟. Amẽ. Hyꝰ. Christe celestis. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. Require folio

Respice domine super famulos tuos omẽs fideles egrotos: tui nominis inuocatione gaudentes. Tribue eis medicinam celestem: tutelaz mentis infunde. Et ab omni infirmitate ⁊ lãguore eos libare dignare. Pater noster. A malo nos libera. Quere folio .vj Lauda. Saluos nos fac. Benedictio. Omnipotẽs dominus. Require folio lx. Per horas diei vt in alio tempore: excepto ꝙ ad tertiaz dicantur hec omnia que sequunt. Prophetia. Fili custodi ꝑmones meos. Require folio lv. Aña. j. Dominus virtutum. ipse est rex glorie. ꝑs. xxiij. Oratio.

Domine fortis ⁊ potens. Dñe virtutum ipse est rex glorie: ab omni peccato cor nostrũ munda: et manꝰ nostras innoxias serua: ⁊ animas nostras a vanitate dissocia. Ut in loco sancto tuo stare: ⁊ a te domino deo nostro benedictionez mereamur percipere. ℟. Amen. Per misericordiã tuã. Dñs sit semper vobiscum ℟. Et cum. Aña. ij. Ad te domine leuaui animã meã. deus meus. ꝑs. xxiiij.

Ad te domine formam Oratio. anime nostre: spei adminiculo erigentes: precamur sic eam desiderijs spiritualius imbuas: vt carnaliter conuersari desistat. Ne inimici derideant promittendo terrena: sed specialis gratia pertrahat ad superna. Tu itaqz deus omnipotẽs id sapere concede: vt veritate potius: ꝙ mendatio ambiat inherere sic libeat humilitati insistere: vt per id ⁊ morbum superbie caueat: ⁊ tuorum premia bonorum cũ sanctis participare suescat. ℟. Amen. Per misericordiam tuã. Aña. iij. Vide humilitatem meam dñe. vide laborẽ meũ: ⁊ dimitte peccata mea. ꝑs. xxiiij. ℟. Ad adiuuandũ nos festina dñe: ad liberandum nos. ꝑ. Ne tardaueris. ℣. Deꝰ in nomine tuo saluos nos fac ⁊ in virtute tua libera nos. ꝑ. Ne tardaueris ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret. ℟. Lauda. Alla alla alla alla alla alla laus tibi laus tibi laus tibi laus tibi iesu christe. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio cum sancto spiritu ꝑ cuncta secula amen. ꝑ. Alla alla. Preces. Non est alius. ꝑ. Nisi tu deus. ℣. Qui orari poscit. ꝑ. Nisi tu deus. ℣. Qui misereri poscit. ꝑ. Nisi. ℣. Qui contritos sanet. ꝑ. Nisi. ℣. Qui infirmos visitet. ꝑ. Nisi. ℣. Qui captiuos liberet. ꝑ. Nisi. Reitere

tur. Non est alius. Capitula.

AD te domine leuantes animas nostras: vt eas spirituali sustollas desiderio: que carnali sepius dimerguntur voto. Dona humilitatē quā ipe videas: ⁊ perfice fructuosuz laborem: vt peccata dimittas. simplicitas ⁊ equitas nostris inhereat animis: dolus ⁊ iniusticia procul recedant a nobis. Pater noster. A malo nos libera. folio. .vj Ad. vj. oia dicant vt in. vj. que dicitur per totū annū. folio Ad. ix. vt supra folio ¶ Sabbato sancte marie. sciendū est qd omnib⁹ sabbatis p totum annū preter si nō occurrerit festum nouē lectionū semp facim⁹ officiuz beate marie virginis modo sequēti. Incipiendū est. Ad vesperos Lauda. Virgo israel ornare timphanis tuis. p̄. Et egredere in choro psallentiū. ℣. Beata es regina: que prospicis quasi lumen.

Vp̄ Et egredere in choro. Oratio. Virgo israel que vtiqz mater videntis intelligeris: adorna timpana tua idest mēbra ecclesie tue. Vt te habeamus patronā in seculo: quā beatā reginā credimus permanere ī futuro. Vt prospiciētes te lumē credulitatis nostre sine dubio esse: te interpellante fauorē beatitudinis mereamur firmissime obtinere. ℟. Am̄ Per miam. Sono Domin⁹ deus celi benedicat tibi, honor regni dabit in manu tua. p̄. Et adorabūt coram te filij multarū gentiū alla. ℣. Audi filia quia exaltata es ⁊ facies fulget in templo dei sol iusticie ī ingressu tuo orietur. p̄. Alla. Dn̄s sit semp vobiscū ℟. Et cum. An̄. Benedicta tu a deo altissimo pre omnib⁹ mulieribus. p̄. Propter hoc non discedet laus tua ab ore hominū: vsqz in seculū. ℣. Beatam me dicēt omnes generationes. quia ancillam humilē respexit me de⁹ p̄. Propterr hoc. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Propter. Dn̄s sit semp. ℟. Et cuz. Lauda Alla gaude filia syon letare ⁊ exulta in omni corde filia hierusalē. p̄. Quoniā abstulit inimicos tuos rex isrl dn̄s alla. ℣. Lauda hierusalem dn̄m ⁊ collauda deū tuū syon. p̄. Quoniam abstulit. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Qm̄.

O Decus sacrum virgi- Hymn⁹ num: quez virgo vehit vnicū: ⁊ virgines almificū sequunt sancte dn̄e. Qui plaustū domiciliū faxisti iā virgineū. q̄ cū eis qui virginū cluit caput principiū. Hoc tēplum iaz terrigenum numen cudit celicoluz. quo redēptum seculuz extat ⁊ omne tartarū. Qui sic suscepit virginē poli terreqz reginā: ⁊ angelorū compotem fecit in arcem sublimem. Illic virgo sanctissima nostra defert precamina: quo tu tranasti gloria cōmemorationis inclita. Per tuū vnigenitum: quē genuisti dominū: celi petamus ~~egregiū~~ diu per omne seculū gre Amen. Supplicatio. Oremus redemptorez mundi dn̄m nostrū iesum xp̄m: cū omni supplicatione rogemus: vt nos gratia ipsius: ⁊ per intercessionē sancte marie virginis genitricis: sue nobis salutem anime ⁊ corporis ꝓpicius tribuere dignetur. ℟. Presta eterne omnipotēs de⁹. kyriel. ℟. Xp̄el. kyriel

Virgo christi geni- Capitula. trix ⁊ humani generis reparatrix: implorantiū preces auribꝰ offer diuinis: vt tuo gaudeam⁹ munere digni: itercessu tuo peccaminū apd deum obtine remissionem: cuius sexus absqz pudoris corruptiōe oīum genuit saluatorē. Pater noster. Liberati a malo. Quere folio j. Bn̄dictio

DOminus iesus christus q̄ olim ex virgine dignat⁹ es nasci: sue

nos genitricis/sanctificet. ℟. Amē. Quiqz matrem seruauit a corrupte le cōtagio: sic nos nostri cordis emaculet a delicto. ℟. Amē. Et qui eaz fecit virginem manere post partum celum nobis tribuat possidere post transitū. ℟. Amen. Per misericordiam ipsius dei nostri ꝛc. Lauda. Rami mei rami honoris ꝛ gratie alleluya. ꝑ. Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris alla alla alla. ℣. Ego autem sicut oliua fructifera in domo domini sperabo. ꝛ in misericordia dei mei in eternum ꝛ in seculuz seculi. ꝑ. Ego quasi vitis. ℣. Gloria ꝛ honor patri ꝑ. Ego quasi vitis. Oratio.

Mira satis domine radix ecclesie tue: que proficit ꝛ crescit vsqz ad perfectum diem. Cuius rami martyres: cuiꝰ prependicula effecti sunt confessores. Inter quos beatissima virgo maria genitrix tua quasi vitis vera fructificans: dum odorem gratie fidelibus propinat: in seculo eterno promeretur consolari de premio. Quesumus ergo vt suffragijs eius: odore virtutum: odores criminū fugiamus. ℟. Amen. Per misericordiaz tuā deus noster. In nomine domini. Ad matutinū. Aña. Labia mea domine aperies: ꝛ os meum annūciabit laudem tuam. Psalmus. l. Oratio.

Exultent in te domine labia nostra preconio veritatis: ad collaudādam veraz cōmemorationē illibate marie genitricis. Et que de terris potentialiter meruit supernis sedibus diuinitus attolli: mereamur ob eius fauorez ab omnibꝰ hic peccatis erui: ꝛ illic beatoruz fulgentibꝰ choris misericorditer induci. ℟. Amē. Per misericordiā tuaz deus noster. Aña. j. Aue maria gratia plena dominꝰ tecum. ꝑ. Beata tu inter mulieres: ꝛ benedictus ventris tui. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. ꝑ. Beata tu inter mulieres. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ꝑ. Beata tu inter mulieres.

Gratiam plenam habere te credimꝰ. Oratio. O virgo christi genitrix ꝛ humani generis reparatrix gloriosa maria: que tanta nobis gaudia pariendo cōtulisti: vt fructus vētris tui: qui est christus filiꝰ dei a domo nostra nos seuiēti eriperet inimici: ꝛ in regno eterno consortes faceret sibi metipsi: proinde te quesumus: teqz rogamus: vt assis patrona nobis: vt ꝛ merito tuo: nos filius tuus a delicto exules reddat: ꝛ post in regno suo perenniter habitaturos introducat. ℟. Amen. Per misericordiā tuam ꝛc. Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Aña. ij. Magnum miraculum iam vidimus in virginis conceptione. vt nec virginitatem amitteret: nec genitricis pondera didicisset. ℣. Sola meruit deum ferre post celos. sola meruit virgo venire post partum. ℣. Domini est terra ꝛ plenitudo eius. orbis terrarum: ꝛ vniuersi qui habitant in eo. ꝑ. Sola meruit deum. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ꝑ. Sola meruit.

Magnum valde miraculum vidimus in virginis cōceptione: vt nec decore pudoris careret: nec genitricum onera sustineret. Nec enim fas erat vt illa haberet suspiria: que omniū gaudia pariebat aut origo leticie nosceret vim doloris. sic eteniz sola meruit virgo venire post partum: quia in ipsa verbū est caro factū. Ob hoc te precamur iesu bone: quod sicut genitrici tue cōtulisti hoc premiū: ita nobis miseris assis cōcedēdo remediū. ℟. Amē.

Per misericordiā tuam deus noster. Aña. iij. Magnificat anima mea dominū: ⁊ exultauit spiritus meus in deo salutari meo p̄. Quoniā respexit humilitatē ancille sue. ℣. Eructauit cor meum verbuz bonum: dico ego opera mea regi. p̄. Quoniā respexit. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Quoniā respexit.

Quanta tibi sanctissima Oratio virgo dei ⁊ mater diuina pietas magna ⁊ ampliora distruibuit: vt cū esses virgo terrigena: facta es altissimi mater ⁊ vernula. Ut qui sanctuz ipsius nomen in om̄i generatione et prosapia nunciasti: nobis infirmis succurrat: de tersa male rācoris suggestione. Et qui tibi affluit optim⁹ habitor: in nobis preesse dignet mitissimus retributor. Ut per vnuz deū in trinitate perfectū: ⁊ credulitatis merita vigeāt: ⁊ distributionis gaudia coalescant. Et in meriti hoc deposcimus te regina ⁊ mater creatoris omniū seculorum: vt per te fruamur paradisi florea voluptate q̄ integra permansisti virgo deifica. ℟. Amen. Per misericordiā tuam. ℟. Placuit deo castitas ⁊ immaculata virginitas. p̄. Propter hoc in vtero eius ingressa ē sancta pietas de verbo: ⁊ partum ostendit admirabile genuisse virginem deū ⁊ hominez. ℣. Annunciauerunt celi iusticiā dei: ⁊ viderunt omnes populi gloriam eius. p̄. Propter hoc. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Reitetur. ℟. Placuit deo.

Oratio. Sacratissima verbi ancilla et mater: quā ostendit generatio virginem ⁊ virginitas comprobat genitricez: populo pietatis signo: cōcurrentem ad te populū suscipe. Tu profusis pietatis tue visceribus pascito gregem: quē suo filius ex te progrediens mercatus est sanguine. simus tuo premuniti presidio: qui suaui seruicio tuo delectamur perfrui iugo. Ut hic nos tu multiplici affectu tue aris in seculo: ⁊ post ex te genitus regnaturos possideat in eternum. ℟. Amen. Per misericordiā tuaz deus noster. In laudibus. Ad canticum. Aña. Fecit mihi magna qui potens est: et sanctum nomen eius: ⁊ misericordia eius in omni progenie ⁊ generatione. Canticum Magnificat anima mea dominum. Require folio .xxix p̄. Fecit mihi magna qui potens est: ⁊ sanctū nomen ei⁹. Gloria ⁊ honor patri ⁊c. p̄. Et misericordia eius in omni progenie ⁊ generatiōe. Ad benedict⁹. Añ. Filia syon benedic dño deo excelso in omni bñdictiōe ⁊ laude. p̄s. Benedictus es dñe. Require folio iij. Sono. Dñs deus celi benedicat. Quere folio lxj. Lauda. Laudate dominū de celis alla: laudate eum in excelsis alla. p̄s. cxlviij. Lectio libri sapiētie salomonis. cap̄. iiij. ℟. Deo gratias.

Ortus conclusus soror mea. ortus ꝯclusus fons signatus. emissiones tue paradisus maloꝝ punicoruz cū pomoꝝ fructib⁹. cap̄. vj. Una es columba mea ⁊ ꝑfecta mea. vna ē matris regina electa genitricis sue. Viderunt illā filie: ⁊ beatissimā predicauerūt. regine ⁊ cōcubine laudauerunt eaz. Que est ista que progredit quasi aurora cōsurgēs: pulcra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorū acies ordinata. cap̄. viij. Que est ista que ascēdit de deserto delitijs affluens: innixa super dilectū suū. Pone me vt signaculū super brachiuz tuū. vt signaculū sup̄ cor tuū: ⁊ vera dei permanet dilectio. ℟. Amen. Hy⁹. Odecus sacrū virginū. Supplicatio Oremus redemptorē mūdi. folio lxj.

Matutinis precib⁹ te capitula. dñe exoram⁹ piissimũ: vt sicut illustris glorioſissima ẏgo maria in celis est coronata: ita per meritum eius acceptabilissimi fauoris apũ te conletari mereamur in celestib⁹ regnis. Pater noster. Liberati a malo. Quere folio j. Lauda. Rami mei. Benedictio. Dñs ieſus xp̃us qui olim. Quere folio .lxij In no mine dñi. ¶ In secũdo dñico post octauas epiphanie. Ad vespos. Lauda. Die mandauit dñs mĩericordiã suam t nocte declarauit. ℣. Apud me oratio deo vite mee. dicam deo susceptor meo. ℟. Et nocte declarauit.

Deus qui tuã in die man/ Oro. das miſericordiã: t in nocte declaras: quesum⁹ vt in die nos protegas ad salutẽ: t in noctẽ defendas ad requiem. ℟. Amen. Per miam tuam. Sono. Te decet hymnus in ſyon t tibi reddetur votũ ℟. In hieruſalẽ alla. ℣. Exaudi dñe orationẽ nostrã ad te oñis caro veniet. ℟. In hieruſalẽ alla. Dñs sit semper vobiſcũ. ℟. Et cũ. Ant. Alla deus sapiẽs corde: t fortis robore: qui cõmouet terram de loco suo. qui prohibet soli: t nõ oriet t ſtellas claudit quaſi sub ſignaculo: qui extendit celos solus t graditur ſup fluctus maris. ℟. Qui facit magna t mirabilia quorũ non est numerus. ℣. Magnus dñs noſter t magna virtus eius t sapientie eius non est numerus. ℟. Qui facit. ℣. Gloria t honor. ℟. Qui facit. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Lauda. In toto corde meo exq̃siui te alla. ℟. Ne repellas me a mandatis tuis alla alla alla. ℣. Da mihi intellectũ t preſcrutabor legem tuam t custodiã illaz in toto corde meo. ℟. Ne repellas me ℣. Gloria t honor patri ℟. Ne repellas me. Hymnus. Christe lux mundi salus t potestas: qui diez solis radijs adimples: noctem t suluã faciens: corruſco ſidere pingis. Certis vt totũ morib⁹ peractũ teperes mundũ: vicibus recurſis: atq3 reſoluat omnium labores ſorte quietis. Ecce vergentem rotat hora solem: veſperis rursum remeantis ortũ. hinc t aſtrorũ chor⁹ ois alto ſurgit olimpo. Nos pio cultu tibi precinẽtes: vocib⁹ ſacris modulamus hymnis: ſenſibus totis ſimul excitamur pangere laudes. Cura libamus tibi magne rector. lumen t sacrũ dño exhibemus: feruidũ guttas mandidũq3 ſummo vertice nectar. Qreſtet vt votum ferat vt medelam donet vt noſtris veniã delictis: firmet vt ſenſus placidam quietez: mulceat ort⁹. Et licet nox ſubeat profundo: horridis mundi tenebris operta: mens tamen noſtra fidei ſuperne ſplendeat ortu. Deſinant culpe. vigilet viciſſim noſter inlabens anim⁹. nec vlla ſenſus inuoluat grauior vagantũ ſpũm turma. Cor eniz noſtrũ vigilet sopore: ſoniet xp̃m dñmq3 semp. inſonet pſalmis. meditet hymnis nocte dieq3. Gloria ſummo celebret parẽti. gloria xp̃o pariterq3 ſancto predicet trinum pia voce nomen: omne p euuz. Amen. Supplicatio. Orem⁹ redẽptorem. Quere folio lxj. Capitula. Mane tibi omps deus: qm̃ iaz dies tetris molit horis. iam occaſus metit in veſperũ. iam sopozifera quies feſſos reficit artus. iam olimpi tramitẽ fere curricula laxant. Jã veſpertina polifera viſibilia luſtrat: peruigileſq3 mentes sobrietatis cantica pſallãt. Ut recipre colucis obortu ſoſpitates pudicitieq3 flagrẽt protinus: rurſuſq3 nos aurea crepuſcu/

la luſtrent: vt noctis expoliati vela/
mine dies nos alterna repoſcat. Pa
ter nr̄. Liberati a malo. Quere folio j.
Humiliate vos benedictioni. Dñs
ſit ſemper. ℟. Et cum. Benedictio.

ETernus dñs qui humilitate po
tius: q̄ ſacrificio placar̄: ipſe
vobis peccata dimittat: ⁊ clemētie
ſue miſeratio ſemper ſubueniat. ℟.
Amē. Veſtra vota deſideriaq; chri
ſtus dñs in bono adimpleat: ⁊ ſalu/
tis copiā animab⁹ veſtris concedat.
℟. Amen. Qui larga miſeratione
peccatorib⁹ veniā donat: ipſe vobis
miſericordie ſue dona attribuat. ℟
Amen. Per miſericordiā ipſi⁹ dei.
Lauda. Tu mandaſti mandata tua alla.
℣. Cuſtodiri nimis alla alla alla. ℣. Vtinā di
rigantur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificatio
nes tuas. ℣. Cuſtodiri nimis. ℣. Gloria et
honor. ℣. Alla alla alla. Oratio. Deſide
riū tuor̄ dñe. Req̄re infra in matuti
nis iſtis. Ad matutinū. Hymnus.
Eterne rerū cōditor. Require folio
. ij Oratio. Eternū te dñm rerūq;
Require folio viij. Añ. Domine q̄d
multiplicati ſunt: qui tribulant me. tu autem
dñe ſuſceptor meus es. ℣s. iij. Añ. Dele
dñe iniquitates meas. ℣s. l. Añ. In te con
fidit anima mea. ℣s. lvj. Oratio.
Omine deus apud quē confite
tes medelā ſalutē inueniūt: dele pia/
culorum vulnera de cordibus homi
num: ⁊ extende ſuper nos clementie
tue clariſſimū vultū: tuumq; clamo
ribus ſupplicum inclina ſanctū au/
ditu⁹. Effunde mentib⁹ noſtris tue
gratie donum: ⁊ cōcede poſtulanti/
bus remediū queſitū: ac qui ad im/
pendendū debitu⁹ noſtre ſeruitutis
cōſurgimus: effunde benedictionis
⁊ ſalutis abundantiā ſuper populu⁹
tuum: ac dele miſericors ſcelus con
tractum: ⁊ fac nos eſſe liberos a rea
tu facinorum. Audi gemitus penitē
tium. largire indulgentie fructū. et
clamoribus pulſatum fideliū conce/
de: ſingulis ſuffragiū poſtulatū. ℟.
Amen. Per miſericordiā tuā. Añ. j.
Deſiderium pauperū exaudiuit dñs. prepara
tiones cordis eorum exaudiet auris tua. Iu/
dicare pupillo ⁊ humili. ℣. Vt nō apponat
vltra magnificare ſe homo ſuper terram. ℣.
Exurge domine non prevaleat homo. iudicen
tur gentes in conſpectu tuo. ℣. Vt non appo
nat. ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Vt nō apponat.

Deſiderium tuorū do/ Oratio.
mine pauperū ſic intende propi
tius: vt ⁊ donorum celeſtium nobis
copiā tribuas: ⁊ tumorē pretereun/
tium rerum a nobis auertas. Auris
quoq; tua noſtrā ita orationē inten/
dat: vt dum pupillo humiliq; iudi/
cium feceris: paterna nobis indulgē
tia blandiaris. Et pro humiliatione
preſentiū: gaudia retribuas eterno/
rum. ℟. Amen. Per miſericordiam
tuam. Añ. ij. Propter miſerias inopum
⁊ gemitū pauperū. ℣. Nunc exurgam dicit
dominus. ℣. Eloquia dñi eloquia caſta
argentu⁹ igne examinatū. terre purgatū ſep/
tuplum. ℣. Nunc exurgam. ℣. Gloria ⁊ ho/
nor. ℣. Nunc exurgam. Oratio.
Deus qui ſuperbis reſiſtis: ⁊ lin
guam magniloquā labiaq; doloſa
diſperdis: fac nos caſta eloquia tua:
que velut argentū igne probatū ſunt
examinata percipere. vt omni arro/
gātie tumore deiecto: expoſitoq; cor
ruptionis noſtre contagio: gemine
dignitatis ſplendorē ſicut de te indi/
tum in noſtra conditione ſuſcepim⁹:
ita per te renouatu⁹ per omnia reti/
neamus. ℟. Amen. Per miſerico/

diam tuā Añ. iij. Usqꝫquo domine obliuisceris nos in finem. quousqꝫ auertis faciez tuam a nobis. ꝑ. Respice ⁊ exaudi nos dñe deus noster. ℣. Quādiu ponam consilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem. vsqꝫquo exaltabitur inimicus meꝰ super me. ꝑ. Respice. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Respice

Respice ⁊ exaudi nos Oratio. dñe deus noster: ad placanduz timidos cōnatos nostros adiuua da finem operis qui dedisti principium voluntatis: da vt possimus implere: qui dedisti: vt vellimus incipere. ℟. Amen. Per misericordiā tuam. ℟. Habeant dñe finem peccata nostra. deleatur iniquitas: ⁊ induamur iusticia sancta tua. ꝑ. Ut letetur iterū hierusalē. ℣. Tu exurgens misereberis syon: quia venit tempus miserendi. ꝑ. Ut letetur. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteretur. ℟. In laudibꝰ. Ad canticū Añ. Deus vera sunt opera tua: ⁊ omnes vie tue iudicia. Canticū. Attende celuz. Require folio ii. Oratio. Descendat dñe vt pluuia. Require folio liij. Ad bñdictus. Añ. Benedictū nomē glorie tue sanctū in omnia secula seculorū. ꝑs. Benedictus es dñe deus. Require folio iij.

Domine deꝰ Oratio. qui super cherubin sedens: laude magnificaris creature subiecte. Ut dū magna condideris: incōparabiliter tu magnificētissimus extimeris. Tibi ad nutum obtēperant cuncta: que te auctore subsistūt. Et hoc illis est in honore: quod sunt a te cōdita: ⁊ sunt subiecta. proinde ita proficere presta: vt dū labia in tuis benedictionibꝰ pandimus: benedictionē celestis gratie ipetremꝰ. ℟. Amē. Sono. Emitte lucem tuā dñe. ⁊ veritatem tuā alla. ℣. Judica me dñe ⁊ discerne causaz meaz de gente nō sancta alla. Lauda. Laudate dñm de celis alla: laudate euz in excelsis alla. ꝑs. cxlviij. Lectio libri ecclesiastes salomonis. c. iij. ℟. Deo gratias.

Filii. homini bono in cōspectu suo dedit deus sapientiā ⁊ intelligentiam: peccatori aūt dedit afflictionez ⁊ curam superfluā: vt addat ⁊ congreget ⁊ tradat ei qui placuit deo. Sed hoc vanitas ⁊ cassa solicitudo mentis. Omnia tēpus habēt: ⁊ suis spacijs transeūt vniuersa sub sole. Tēpus nascendi: ⁊ tēpus moriēdi. Tēpus plantandi: ⁊ tēpus euellendi quod plantatū est. Tēpus occidendi: ⁊ tempus sanādi. Tempꝰ destruendi: ⁊ tempus edificandi. Tēpus flendi: ⁊ tempus ridēdi. Tēpus plangendi: ⁊ tēpus saltandi. Tēpus spargēdi lapides: ⁊ tempus colligēdi. Tempus amplexandi: ⁊ tempus longe fieri ab a cōplexibus. Tēpus acquirendi: ⁊ tempus perdendi. Tēpus custodiendi: ⁊ tempus abijciēdi. Tempus scindendi: ⁊ tēpus consuendi. Tempus tacendi: ⁊ tempus loquendi. Tempus dilectionis: ⁊ tēpus odij. Tempus belli: ⁊ tempus pacis. Quid habet amplius homo de labore suo? Uidi afflictionē quaz dedit deus filijs hominum: vt distendātur in ea: cuncta fecit bona in tempore suo. Et mundum tradidit disputationi eorum: vt non inueniat homo opus quod operatus est deus ab inicio vsqꝫ ad finem. Et cognoui quod non esset melius: nisi letare et facere bonum in vita sua. ℟. Amen. Hymnus. Splendor paterne glorie. Require folio xxxviij. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. Require folio xxxvij. Capitula.

Ecantet tibi ecclesia tua domi-

ne nouum canticũ in choro fideliter teq3 crebra meditatione in timpanis cõcinat cõfidenter. Tu itaq3 clemens tribue: vt sic tibi beneplaceat in populis: quemadmodu3 gloriose iocũdaris in angelis: ⁊ quomodo te in matutinis diuersitas redẽptorũ concelebrat: sic tibi inlumine placitũ famulatu3 sui officij representet. da igitur populo tuo omnipotẽs deus tibi affatim complacere: laudẽq3 tua3 plena sanctitate proferre. Sicq3 nos facias huius diei momenta transcurre: ne gressus ad te properãtium aduersari⁹ su⁹ valeat incompede prepedire. Ut quos mercatus es sanguine: saluastiq3 per crucẽ: ⁊ subleuasti per fidem: resuscites in virtute: ⁊ ad celũ prouehas inenarrabili maiestate. Quiq3 te nunc mesto lumine suspectant e terris: ⁊ gemebundis cordibus prosequuntur ab imis dextera tua adtrahant̃ i supernis: ⁊ glorie amicti stolis te in hymno nouo glorificent: perenni iocũditate cum sanctis. Pater noster. Liberati a malo. Quere folio j. Lauda. Cantate dño canticũ nouũ alla. ꝑ. Laus ei⁹ in ecclesia sanctorũ alla alla. ℣. Letetur isrl̃ in eo qui fecit ip̃m: ⁊ filie syon exultent super regem suum. ꝑ Laus eius. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Laus eius. Benedictio. Eternus dñs. Quere folio lxiij. In nomine dñi. Cõmemorationes. Quere folio liiij. Exeũte vespera. Lauda. Illumina oculos meos dñe ne vnq̃ ob dormiam. ꝑ. In morte. ℣. Respice ⁊ exaudi me dñe deus meus: ne quando inimicus me⁹ preualuit aduersus eum. ꝑ. In morte. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et cum. Sono. Deus in te speraui dñe: non cõfundar in eternum in tua iusticia libera me alla. ℣. Esto mihi in deũ protectorem ⁊ in locum munitũ: vt saluum me facias deus. quia firmamentũ meum ⁊ refugium meũ es tu alla. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum spiritu tuo Añ. Non est alius deus prettr me. ego fundaui terram ⁊ hominẽ super eam. ꝑ. Ego firmaui celos ⁊ omnes stellas lucem mandaui. ℣. Dñe deus virtutum conuerte nos: ⁊ ostẽde faciem tua3: ⁊ salui erimus. ꝑ. Ego firmaui celos. ℣. Gloria ⁊ honor pr̃i. ꝑ. Ego firmaui celos. Dñs sit semper vobiscum ℟. Et cum spiritu tuo. Lauda. In corde meo abscondi eloquia tua alla. ꝑ. Ut nõ peccem tibi alla. ℣. Benedictus es domine doce me iustificationes tuas. ꝑ. Ut non pecẽ. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Ut non peccez.

O Lux beata trinitas Hymnus. ⁊ principalis vnitas: iam sol recedet igneus infunde lumen cordib⁹ Iam noctis tempus aduenit: quietez nobis tribue. diluculo nos respice de celo clementissime. Tu christe solue vincula: absterge nostra vicia. relaxa prius crimina: ⁊ indulge faci nora. Oramus vt exaudias: precamur vt subuenias: christe iesu omnipotens tu nos a malo libera. Te mane laudum carmine: te predicamus vespere: te nostra supplex gloria per cuncta laudet secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. Require folio xxxvij. kyriel. ℟. Xp̃el. kyriel. Capitula. Inluminatio salusq3 nostra. Et benedictio. Dignare domine hanc familiam tua3. Require folio. lvj Per misericordiam tuã. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟ Et cu3 spiritu tuo. Lauda. Cantabiles erãt mihi domine. ꝑ. Iustificationes tue alleluya alleluya. ℣. Hec facta est mihi quia iustificationes tuas exquisiui. ꝑ. Iustificationes tue ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Iustificationes. Oro.

Desiderium tuorum dñe. Require retro.fo lxiij. Cõmemorationes. folio liiij ¶ In tercio dñico post octauas epiphauie. Sabbato. Ad vesperũ. Lauda. Illumina oculos meos domine: ne vnq̃ obdormiam. ꝑ. In morte. ℣. Respice et exaudi me dñe deus meus: nequãdo dicat inimicus meus preualui aduersus eum. ꝑ. In morte. Oratio.

Illumina oculos nostros dñe: vt in te fidei nostre defixo obtuitu: ⁊ consiliuꝫ anima nostra amoris tui dulcedine capiat: ⁊ dolorẽ in corde nostro timoris tui recordatione concludat. ℟. Amen. Per mĩam. Sono ⁊ Añ. Lauda. Hyꝰ. dicantur vt inexeũte de secũdo dñico preterito. fo .lxiiij Supplicatio. Oremus redẽptoreꝫ mũdi. Quere fo xxxvij.

Deus qui vicissitudineꝫ diei et noctis esse iussisti: vt fatigata mũdi actibus membra: spacio interueniente requiescerent: presta nobis noctem quietã. Ut ad cõfessionẽ nominis tui sine vllo peccato diluculo cõsurgamus: ⁊ auxilium virtutũ tuarum tuã clementiaꝫ deprecemur. Ut cõfirmes nos in preceptis tuis: ⁊ sapiẽtie tue splẽdore semper illumines: nec vlla viciorũ caligine mẽtes nostras enerua re permittas. Pater noster. Et ne. Liberati a malo ⁊ ce. fo .vj Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semꝑ vobiscum. ℟. Et cum. Benedictio.

Christus dominus qui erraticã ouem humeris suis in celum reduxit: ipse vos a sordibus peccatorum expurget. ℟. Amen. Qui latroni affixo peccata donauit: eũqꝫ paradiso restituit: ipse vos a cũctis peccatis emũdet: ⁊ p̃sentia sue claritatis illustret. ℟. Amen. Abstergat a vobis om̃e scelus peccaminũ: ⁊ in cetu cõlocet oĩm beatorum. ℟. Amen. Per mĩam. Lauda. Concupiuit anima mea desiderare iudicia tua. ꝑ. In omni tẽpore alla alla alla. ℣. Memẽto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti. ꝑ In omni tẽpore. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Alleluya alla alla. Oratio. Ab occultis nostris. Require infra. Ad matutinũ. Hymnꝰ. Eterne rerum conditor. Require folio .ij Oratio.

De omnipotenteꝫ dñm oĩmqꝫ rerum dñatorẽ: te humani generis redemptorẽ: cuncta vbiqꝫ diffusa cõfitetur ecclesia firmissime supra petram fundata. in qua te precãtes exaudis: ⁊ flentium culpas abluis: lutumqꝫ merentiũ in gaudiũ vertis. Sic gallo canente spem tribuis cũctis: sic valitudine peccatorũ detemptos: facis fiducialiter conualescere egros. Proinde rogamꝰ: vt respectu pietatis tue errantes a fide placatus corrigas: ac cunctis tuis supplicibus indulgentiã culparum cõcedas. Et vt vox nostra te primũ semperqꝫ excelsum personet: matutinis officijs te verum deũ predicando: ⁊ laudãdo peruigilet. ℟. Amẽ. Per mĩam. Añ. Multi dicunt anime mee non est salus ipsi in deo eius. ꝑs. iij. Añ. Laua me ab ĩiusticia mea deꝰ meus: et a peccato meo mũda cor meũ. ꝑs. l. añ Exaltare super celos deus ⁊ super omnẽ terram gloria tua. Psalmꝰ. lvj. Oratio. Clementissime domine qui es animarũ ⁊ ce. Quere fol' viij. Añ. j. Delicta nostra tu solus intelligis: a peccatis nostris mũda nos domine. ꝑ. Et ab alienis parce seruis tuis domine. ℣. Celi enarrant gloriã dei ⁊ opera manuũ eius annũciat fir-

mamentũ.p̄. Et ab alienis.℣. Gloria ⁊ ho
nor patri ⁊ ce.p̄. Et ab alienis. Oratio.

AB occultis nr̄is mũda nos do
mine purgando conscientiã: q̄
internis ac pro pijs inficimur ma/
culis: ab alienis quoq; parce seruis
tuis. Ut ea indulgeas q̄ vel malorũ
exẽplis addiscim⁹: vel prauis illecti
persuasionib⁹ perpetram⁹. Ut q̄ te
propriũ agnoscimus dñm: pctorũ
nequaq̄ sentiam⁹ vlterius dñatum
℟. Amẽ. Per miam. Dñs sit. ℟.
Et cũ. Aña.ij. Mitte nobis dñe auxiliũ
de sancto.p̄. Et de syon tuere nos dñe. ℣.
Exaudiat te dñs in die tribulationis: prote
gat te nomen dei iacob. p̄. Et de syon. ℣.
Gloria et honor patri.p̄. Et de syon. Orõ

IMple dñe om̄s peticiones no/
stras: ac mitte nobis auxiliũ de
sancto: memor esto oĩs sacrificij nr̄i
qđ tibi nõ solum oblatione: s; etiam
oratione atq; afflictione dicam⁹. vt
nos tibi humiles semp̄ facias: ⁊ cõ
tritos adtendas. ℟. Amen. Per.
Aña.iij. Desideriũ anime nostre dona no
bis domine.p̄. Preueni nos in benedictio/
ne dulcedinis.℣. Vitaz pecijt ⁊ dedisti ei
in longitudine dierũ ineternũ et in seculũ se
culi.p̄. Preueni nos.℣. Gloria ⁊ honor pa
tri ⁊ ce.p̄. Preueni nos in. Oratio.

Dñe qui nos preuenire dignatus
es gr̄a redẽptionis: preueni itẽ
in bñdictione dulcedinis. Et q̄ vi/
tam tẽporalẽ cunctis mortalib⁹ tri/
buis: vitã petẽtib⁹ eternã nobis oĩ/
bus largiaris. ℟. Amen. Per. ℟.
Bonuz est dñs sustinẽtibus eũ: aĩe q̄ inq̄rit
eũ. bonũ est cõfidere ⁊ sperare ĩ salutare dñi.
bonũ est viro.p̄. Cũ tullerit iugũ graue a iu
uẽtute sua.℣. Beat⁹ vir q̄ cõfidet in dño: ⁊
erit dñs fiducia eius.p̄. Cũ tullerit.℣. Glo
ria ⁊c. Reiteretur ℟. In laudibus.
Ad canticũ. aña. Deus fidelis ĩ quo nõ
est iniq̄tas. iustus ⁊ sctũs dñs deus. Can/
ticũ. Adtende celum. fo ij. Orõ.

DEus fidelis in quo nulla est ini
quitas: tu iustus ⁊ sctũs ⁊ dñs
Qui et si nostris operib⁹ prouide ir
ritaris: nõ tamẽ vt peccauim⁹ vin/
dictã exerces: nec cõdigna retribu/
tione p̄uaricãtes corripis. ãmones
terrore: ⁊ adloqueris pietate. Ut ⁊
iusticiã teneas: ⁊ miaz nõ omictas.
Porta ergo nos alis tuis vt pupil/
los ⁊ protege: ac filios tuos. Quo
nos ⁊ in fortitudine terre deducas.
Et plenitudine virtutuz ac frugum
enutrias. ℟. Amẽ. Per miam. Ad
bũs. aña. Supra thronũ regni ĩ firmamẽ
to celi benedict⁹ dñs. p̄s. Benedictus
es dñe deus. fo iij. orõ. Dñe deus
patrũ nr̄orum. fo liij. Sono. Deus
deus meus ad te de luce vigillo.p̄. Sitiuit
aĩa mea all'a all'a.℣. In matutinis medita
bor in te: quia fuisti adiutor meus dñe ⁊ ĩ ve
lamento alarũ tua ũ sperabo. p̄. All'a all'a.
Lauda. Laudate dñm de celis all'a all'a.
p̄s. cxlviij. Lectio libri ecclesiastes
salomonis. ca. ix. ℟. Deo gratias.

FIli. sunt iusti ac sapientes ⁊ o/
pera eorũ in manu dei. Et ta/
mẽ nescit homo vtrũ amore an odio
dignus sit: sed oĩa in futurũ reseruã
tur incerta. eo quod vniuersa eque
eueniẽt iusto ĩpio: bono ⁊ malo: mũ
do et ĩmundo: immolãti victimas:
⁊ sacrificia cõtennẽpti: sicut bonus
sic et peccator. vt periurus: ita et il
le qui verũ dixerat. hoc est pessimuz
inter omnia que fiunt sub sole: quia
eadem cunctis eueniunt. Unde et
corda filiorum hominũ implentur
malicia ⁊ contemptu in vita sua: et
post hec ad inferos deducẽtur. Ne/

mo est qui semper viuat: ⁊ qui huiꝰ rei habeat fiduciam. Melius est canis viuens leone mortuo. Viuentes enim sciunt se morituros. Mortui vero nihil nouerūt amplius nec habent vltra mercedem: quia obliuioni tradita est memoria eoruz. Amor quoqz ⁊ odium ⁊ inuidia simul perierunt: nec habent partem ī hoc seculo ⁊ ī opere qđ sub sole geritur. Vade ergo et comede in leticia panem tuū: et bibe cum gaudio vinum tuuz quia deo placent opera tua. ℟. Amen. Hymnꝰ. Splendor paterne. fo xxxviij. Supplicatio. Redemptorē mūdi. Quere fo xxxvij. Capl'a

Quantaz tibi domine creatura tua offerat laudem: nūquid humanis laudibꝰ aliquid proficis? aut eges quidpiam vt terrenorum laudibus delecteris? Qui tam laudabilis laudabiliter conlaudaris in sanctis: tantisqz acclamaris preconijs legis: sed ideo partem laudis delectaris accipere: q̄a plenā laudationem etiam laudatoribus nostris cōferre. Da ergo dñe dignū in nobis qđ digne cōlauderl a nobis. Te potentatus celestis militie indesinenter conlaudet: et magnitudinē tuaz confessionis magnitudo cōcelebret Te in tubis preconia iubilem ꝓphetarum: psalmorū. Cantica cithare depromat dulcedo. Te ī tympanis personet perfectio sanctitatis. Teqz virginū vasa sacra circundent in thronis. Te oīm corda crebra meditatione permulceant: vt in specialibus organis dulci fragore prestridant. Vt cuncta creatura tua ī cimbalis labiorū: fide tinniēs iugi motus clamitent. Teqz omnis spiritꝰ debita laudatione persultet Et in te omnis creatura redempta beatitudine perfecta tripudiet. Pater nonoster. Et ne nos. Liberati a malo ⁊ce. Quere fol' j. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Lauda. Cantate domino canticū nonū all'a all'a. ℣. Laus eius in ecclesia sanctorum all'a. Benedictio. Christꝰ dominus qui erraticam ouem. Quere fo .lxv In nomine domini ⁊ ce. Cōmemorationes dicātur vt in folio liiij Item in exeūte vespera oīa dicant: vt in exeunte vespera de primo dñico post octauas epiphanie. folio liiij Exceptis epistola et benedictione que sequūtur. Kyrieleyson Xp̄eleyson. Kyrieleyson. Capitula. Omp̄s deus tuam indigni. Bño. Dñs sua vos benedictione. fo lvij. Oīa alia vt supra. fo liiij ¶ In. iiij. dñico post octauas epiphanie Sabbato ad vesperū. Lauda. In noctibus extollite manus vr̄as in sancta. p̄. Et benedicite dñm. ℣. Qui statis in domo dñi in atrijs domꝰ dei nr̄i. p̄. Et benedicite. Or̄o.

In noctibus manꝰ nr̄as ad te extollimus dñe: vt nos ī ecclesia tua fixos statuas: ac dum mūdialibus īprimimur sarcinis: nr̄a laudare te actiōe ꝯcedas. ℟. Amē. Per. Sono. Refugiū meū deꝰ meꝰ sperabo ī eū qm̄ ip̄e. p̄. Liberauit me de muscipula venātiū ⁊ a verbo aspero all'a. ℣. Qui habitat ī adiutoriū altissimi ī ꝓtectione dei celi cōmorabit̄. dicit deo susceptor meꝰ es tu deꝰ meꝰ. p̄. Liberauit. Dñs sit. Et cū. aña. Ecce clamat custos veni mane ⁊ nocte. p̄. Si q̄ritis q̄rite. cōuertimini venite. ℣. Venite exultemꝰ in dño iubilemꝰ deo salutari nr̄o. p̄ Si q̄ritis. ℣. Gloria ⁊. p̄. Si q̄ritl. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Adhesit pauimento aīa mea: dñe. p̄. Viuifica me scđm verbū

tuũ alla alla alla. ℣. Vias meas annũciaui ⁊ exaudisti me: doce me iustificationes tuas ꝑ. Viuifica me. ℣. Gloria ⁊. ꝑ. Viuifica me. hy⁹. Inuentor vtilis lux boni. fo .iiij Supplicatio. Oremus redẽptorem. Quere fol' xxxvij. Capitula.

DEus auctor luminis: cõditor claritatis: qui submouisti oĩa opera tenebraruz: vt in nobis lucis tue plenitudo regnaret. Respice q̃s super hoc lumẽ accensuum: ⁊ hanc gratiã bñdictionis a nobis omnib⁹ exoratus infunde. Ut sicut hec flãma ad altaris tui obsequiũ constituta vĩcit tenebras ac repellit: ita illuminatio tua a sensibus nr̃is superet oẽm fomitẽ viciorũ. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit. ℟. Et cũ. Bño

CHristus dñs nos custodiat propicius ⁊ benedicat placatus. ℟ Amen. Clemẽtia sua nos protegat ⁊ a cunctis malis incessanter defendat. ℟. Amẽ. Eius vos gaudeat munere digni: qui peccatorũ veniaz concedit benignus. ℟. Amẽ. Per. Lauda. Tu mandasti mãdata tua alla. ꝑ. Custodire nimis alla alla. ℣. Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. ꝑ. Custodire nimis. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio ⁊ ce. ꝑ. Custodire Orõ. Deus virtus et refugiũ. Require in matutinis sequẽtibus. Ad matutinũ. Hymn⁹. Eterne rerum conditor. Quere fo .ij Oratio.

DEus qui prouida maiestate creature totius gubernationẽ impendis: ⁊ diurnis curis quietem nocturnam opponis. Tu ne mẽs prolixitate tenebraꝝ exestuet: gallo nos cõsolaris canẽte. Ut duz preco diei sonat diurni operis meditatio reuiuiscat. Respice nos iugiter clemẽti ĩtuitu: ⁊ instiga ne ꝓfunde noctis rore ꝑsuasi diei obliuiscamur ꝑhẽnis: sz labẽtes ĩ tenebris erige et viuẽdo nos corrige. Ut cũ petro resipiscam⁹ errata: ⁊ parib⁹ lachrimis crimina deffleam⁹ ꝯmissa. ℟. Amẽ. Per Dñs sit. ℟ Et cũ. Aña. Gloria mea et exaltans caput meũ. ꝑs. iij. aña. Tibi soli peccaui miserere mei de⁹. ꝑs. l. aña. Mitte de celo: ⁊ libera me dñe da obprobriũ conculcantes me. Psalm⁹. lvj. Oratio.

OMp̃s domine cui in celestibus rite offertur summa ab angelis gloria: tribue vt ĩ te sit gloriatio nostra: perueniatqz ad te humilis confessio populorũ: et de q̃bus te peccãdo offendimus ad fructum indulgẽtie te propicio reddeamus. Ut miserãdo errata ignoscas: ⁊ ad promerendum te: inclita virtute subuenias. ℟. Amen. Per mĩam. Aña. j. Deus nostrum refugiũ ⁊ virtus. ꝑ. Adiutor ĩ tribulationib⁹ q: inuenerũt nos nimis. ℣ Proptea nõ timebim⁹: dũ cõturbabit̃ terra ⁊ transferẽtur mõtes in cor maris. ꝑ. Adiutor. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Adiutor. Orõ

DEus virtus ⁊ refugiũ nostruz esto nobis adiutor ĩ tribulationibus: vt in nullo nostra metuat cõscientia: cum te iudicante cõturbata fuerit terra: fluminis tui ĩpetus tamq̃ in sanctis tuis habitans: letificat ciuitatem: atqz in ea sumat ex vultu tuo adiutoriũ: cum sanctispiritus te largiente perceperit donũ. ℟. Amẽ. Per mĩam tuam. Aña. ij Conuerte nos deus saluator noster: et auerte iram tuaz a nobis. ꝑ. Ne ineternũ irascaris nobis. ℣. Deus tu cõuertẽs viuificabis nos ⁊ plebs tua letabit̃ ĩ te. ꝑ. Ne ineternũ ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Ne ineternũ. Orõ.

Conuerte nos deus salutaris noster: & auerte iram tuam a nobis: ac super populū tuum pzesta pacem quā loqueris. Et plebs tua letetur in te: ac salutare tuū custodia salutis intelligens: vel miam tuam tempozū pzosperitate cognoscant: vel benignitatē tuam fructuū fecūditate suscipiāt. ℟. Amen. Per misericordiā tuam. Añ. iij. Deus deus noster respice ℣. Nos sperātes in te nō nos derelinquas. ℟. Ad te clamauerunt & salui facti sunt: in te sperauerunt & nō sunt confusi ℣. Nos sperantes ℟. Gloria et honor. ℣. Respice Oratio. Nos sperantes. Pce in nos dominē deus noster: ne auertēdo faciem tuam a nobis: nos aliqtenus derelinquas. Vere enim salui erimus: si vultus tui in nos aspectū cōuerteris: & hilariter nostris te aiabus coniūxeris. Et quia in te sperauerūt patres nostri: & salui facti sunt: nos hereditarios faceoz̄ spe succedere: & pilitate hoz̄ eterna cum eis exultatione gaudere. ℟ Amen. Per miam tuam &. ℟. Dñe ne despicias coz contritū: & humiliatū ne spernas. ℣. Intēde dñe: placare nobis: fac dom̄ ne nolī tardare. ℟. Conuertere dñe aliquantulū & delectare super seruos tuos. ℣. Intende dñe. ℟. Gloria et honor. Reiteretur ℟m. In laudibus ad canticū. añ Deus scientiarum dñs est, ipse mortificat et viuificat ducit ad inferos et reducit. Cantícum. Confirmatū est coz meum Quere so .xxxj ℣. Deus scientiarum dñs est. Ipse mortificat & viuificat ducit ad Omi Oño. (inferos et reducit. One deus scientiarū ac sapientie immēse tu pzeparas ad inuētiones tuas: vt infirmes arcus potentiū: & infirmos ardoze succingas. Bū in se fidentes deijcis: & in te sperantes attollis. Bū plenos attenuas panibus: & esurientes sufficiētia reples. Qui scientia tumentes excludis: et humiliter sapiētes nec magnilocō fidere: nec superbe de tuis muneribus gloziari. Sed ita esse studiosos doctrina: vt tibi demus glozias: nobis autem reseruem⁹ obedientiam. ℟. Amē. Per miam tuā de⁹ noster. Ad benedict⁹. añ. Noctes et dies lux et tenebze dñm deum nr̄m benedicite. Cantícum. Benedictus es dñe de⁹ patrum nostroz̄ .so iij. Oño. Domine de⁹ qd̄ super. Quere so .lxiij Sono. Alleluya in matutinis meditabor in te domine: quia fact⁹ est adiutor meus alleluya alla. ℣. Deus deus meus ad te de luce consurgo: sitiit te anima mea. Lauda. Laudate dñm de celis alla: laudate eum in excelsis alla alla. ℣. ps. cxlviij. Lectio libri sapientie salomonis. ca. vj. ℟. Eges populi dilī (Deo grās. Rgite iusticiam: vt imperpetuū regnetis. Quid est autē sapientia: et quēadmodū facta sit: referam et nō abscondā a vobis sacramentum dei. Sed ab inicio natiuitatis inuestigabo: et ponam in luce scientiam illius: & nō pteribo veritatē: nec cum inuidia tabescente iterabo: qm̄ talis homo nō erit particeps sapiētie. Multitudo autē sapientiū sanitas est orbis terrarū: et rex sapiens populi stabilimentū est. Ergo accipite disciplinā per sermones meos: et proderit vobis. ca. vij. Si qui dem et ego mortalis homo similis hoibus & ex genere terre. Non illi⁹ qui pzius factus est: et in ventre matris figuratus sum: caro nouē mensium tēpoze coagulat in sanguine et

et ſcmine hominis: ⁊ delectamento
homini conueniente. Et ego natus
accepi comunē aerem: ⁊ ſimiliter ī
factam decidi ī terrā Primā vocem
ſimilē oibus emiſi: plorans. In vo
lumentis nutritus ſum: et in cunis
vagiens. Nemo eni ex regib⁹ aliud
habuit natiuitatis inicium. Unus
ergo oībus eſt introitus ad vitā:
⁊ ſimilis exitus. Propter hoc opta
ui: ⁊ datus eſt mihi ſenſus. Et inuo
caui: et inuenit in me ſpūs ſapiētie.
℟. Amen. Hymn⁹. Splendor pa
terne gl'e. fo xxxvij. Supplicatio.
Oremus redemptorē mundi. Quere fo
Omitte (lio xxxvij. Capitula
domine lucem tuā: ⁊ veritatē
tuam in redditu dierum et in corda
credentiū: in ordine tēporū ⁊ in de
uotione populorum: in munera gra
tie et in miniſterio creature. Ut lux
tua aperiat aſpectū: ⁊ veritas intel
lectū. Ut lux tua illuiet: et veritas
informet. Ut lux tua diſcuciat tene
bras: ⁊ veritas errorē. Ac per vtri
uſq; rei efficiētiā nec interior homo
noſter vacillꝫ lubrico fluctuādi: nec
exterior ſordeat cōtagione peccati:
Sed ſit opera in nos lucis: atq; ope
ra veritatis. Ut lux tua procuret in
tempore: et veritas confirmet i mu
nere. Pater noſter. Liberati a malo. fo
lio j. Lauda. Cantate domino canticum
nouū alla alla. ℟. Laus eius in eccleſia ſan
Tbi do/ (ctorum alla. Oratio.
Omine in eccleſia ſanctorum cā
tamus: tibiq; gratiam preconam⁹:
tribue nobis laudes tuas promere:
i quo coeternū nos credim⁹ premiū
optinere. ℟. Amen. Per. In noie
dñi ⁊c. Cōmemorationes dicātur:
vt in fo liiij Item in exeunte veſpa

oīa dicantur vt in exeūte veſpera
de ṕmo dñico poſt octauas epipha/
nie: fo liij Excepto q̄ dicantur ca
pitula ⁊ bño ſubſequentes. Iyriel.
℟. xp̄eleyſon. Iyrieleyſon. Capla.
Eſpertinis precibus te domi/
nū deprecamur ppetuū: vt ma
la facinora noſtra omittas: crimini
bus parcas: flāmam male concupi/
ſcencie benignus extīguas: ⁊ illum
ignem ſpūs tui ſancti in nobis ac/
cendas: quo tua poſſimus mandata
ſeruare. Odorem effuga: vitam do
na: virtutem inſinua: ⁊ clemens vi
cia reſeca: orationes ſuſcipe: ⁊ miſe
rationes concede. Ut noctis huius
caliginē ſuperemus: et peruenientes
ad diem in lumine ambulemus: ne
a via veritatis erremus. In te q̄ſu/
mus piiſſime pater ſurgam⁹: et tuo
ſancto ſpū animemur. Atq; in chri/
ſto filio tuo eternis ſplēdoribus ful/
geamus. Pater noſter. Et ne nos.
Liberati a malo ⁊ ce. fo j. Humiliate
vos benedictioni. Dominus ſit. ℟
Et cum ſpiritu tuo. Benedictio.
Hō dñm aſcendat orationū ve/
ſtrarū fuſa petitio. ℟. Amen. Quic
quid ab eo poſcitis: clementiſſimus
paſtor adtribuat. ℟. Amen. Regat
mentes veſtras cōſilio ſalutaris: et
animas vras in tentationē nō patia
tur induci. ℟. Amen. Per miam.
Lauda dicatur vt in exeunte de pri/
mo dñico poſt octauas epiphanie ⁊
ſimiliter oro. fo liij ¶ In quinto
dñico poſt octauas epiphanie. Sab
bato ad veſperum. Lauda. Ad veſpe/
rū demorabit fletus. ℣. Et ad matutinū leti
cia. ℟. Cōuertiſti planctū meū in gaudiū mi
hi: concidiſti ſaccum meū ⁊ precinxiſti me le
ticia. ℣. Et ad matutinū letitia. Oratio.

Sana nos dñe: dum clamamus ad te. ℣ vt fletus nr̄os vesperti nos in gaudiū vertas: matutina le/ticia nobis te opitulāte citius occur rat. ℟. Amē. Per mia℣. Sono. In/trate portas dñi in confessione: atria eius in hymnis cōfessionū alla. ℣. Laudate nomē eius qm̄ suaue est. internū mia eius ℣ vsq; i seculū seculi veritas eius alla. Dñs sit sē per. ℟. Et cu℣. Aña. Benedicam te do/mine deus meus. ℣. Et laudabo nomen tuū quia tu es qui facis mirabilia. ℣. Exaltabo te domine deus meus ℣ rex meus. et benedi cam nomē tuū interum̄ in seculū seculi. ℣. Et laudabo. ℣. Gloria et honor. ℣. Et lau dabo. Dñs sit semp̄. ℟. Et cum. Lau da. Alleluya bonitatē et disciplinā et scien tiam doce me deus alla. ℣. Quia mādatis tuis credidi alla alla alla. ℣. Bonitatē fe/cisti cū seruo tuo dñe scōm verbum tuū. ℣. Quia mandatis. ℣. Gloria℣ honor ℣c. ℣. Quia mandatis. Hym̄. Xpe lux mūdi Quere fo ·lxiij Supplicatio. Ore mus. Quere fo xxxvij. Capitula.

Deus omps qui sine exceptōne hore alicui⁹ ac temporis spem nobis inuocandi te tribuis: conue/nientes nūc nos ad vespertina solē/nia: et agentes diuini mun⁹ officij: propitius exaudire digneris: ℣ pre sta vt hui⁹ diei acti: nulli⁹ peccami/nis rei: nullius criminis teneamur obnoxij. Et si quid illud est qđ fra/gilitatis nr̄e error admisit: tue mi/serationis clementia tergatur. Pa/ter noster. Et ne nos. Liberati a malo fo j. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit. ℟. Et cum ℣ ce. Benedictio

Repleat vos dñs donis spūali/bꝰ: ℣ participes faciat regni ce lorū. ℟. Amē. Carnē vr̄am morti ficet fine vicior̄: ℣ aias viuificet in cohatione virtutū. ℟. Amen. Atq; ita vos plenitudine gratie sue locu/pletet: vt in vestris semper delectet cordibus habitare. ℟. Amē. Per. Lauda. Bonū mihi est alla ℣. Lex oris tui alla alla alla. ℣. Bonitatem et disciplinam ℣ scientiam doce me quia mādatis tuis credidi. ℣. Lex oris tui. ℣. Gloria ℣ honor ℣. Lex oris tui. Oro. Fiat mia tua domine super nos. in eodem folio. Cōmemoratiōes. vt supra. fo liiij Ad matutinū. Hymn⁹. Eterne re/rum conditor. Require fo ·ij Oro

Deus quem totius opificem o/peris laudando concelebrat cō dita magnitudo: cuiusq; potentiaz intelligibilis creatura miratur: ti/bi supplices honorem defferimus: te cordis vocibus inuocamus. Ut qui nos ad matutinū officium gal/lo preconante exuscitas: placita ti/bi nostris famulentur vota efficias. Ut tuo fulti presidio: qđ delinquen do sorduimus abluas. ℣ iugiter pre ce iustificationis tue gratiaz nobis impertias. ℟. Amen. Per miseri/cordiā tuam deus noster ℣ ce. Aña. Salus tua dñe super populum tuum ℣ bene dictio. Psalm⁹. iij. Aña. Dele domine iniq̄tates meas. ps. l. Aña. Clamabo ad deum altissimū: deū conditorē omnī qui be nefecit mihi. Psalmus. lvj. Oratio.

Omine deus cui ad impenden dū debituz nostre seruitutis cō surgimus: effunde bñdictionis ℣ sa lutis abūdantiā super populū tuū. Dele misericors scelus contractū: et fac nos esse liberos a reatu facino rū. Audi gemitus penitentiū: ℣ lar/gire indulgentie fructū: ℣ clamori/bus pulsatus fidelium concede sin/gulis remediū postulatū. ℟. Amē.

Per miam tuam deus⁊ ce. Aña.j. Auertisti domine faciem tuam a nobis:⁊ facti sumus turbati, ad te dñe clamamus/et te deum nostrum deprecamur.℟. Vt exaudias nos⁊ miserearis nobis.℣.Ad te leuamus oculos nostros qui habitas in celis..℟. Vt exaudias nos.℣. Gloria⁊ honor patri.℟. Vt exaudias nos. Oratio.

EXaltamus te domine magnificantes nomen tuū: vt nō auertas faciē tuam a nobis : et ne conturbes nos in ira tua. Quia ad te deū nostrum clamamus ⁊ te deprecamur: vt nos exaudias:⁊ vt nostri miserearis:cōuerte cor nostrum ad te in bonitate vt laudemus nomen tuū et enarremus instanter mirabilia tua. ℟.Amen. Per miam tam⁊ c. Aña. Ecce oculi domini super timentes eum:et in eos qui sperāt i mia eius.℟. Vt eripiat a morte aīas eorum.℣. Anima autē nostra patiens est domine:quī adiutor et protector noster.℟. Vt eripiat.℣. Gloria et honor patri⁊ filio.℟. Vt eripiat a morte. Oratio

FIat mia tua domine sup nos: vt qui singillatī corda hominū fingis:specialius ea sanctifices. Et quia sunt oculi tui super eos q̄ te metuūt : timoris tui da nobis plenitudinē: vt agnitionis tue nobis confera largitatē. ℟.Amen. Per mīaz Aña.iij. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde:⁊ humiles saluabit.℟.Nec derelinquet omnes qui sperant in eum.℣.Multe tribulationes iustorum : et de his omnibus liberabit eos dominꝰ. Nec derelinquet ℣.Gloria.℟.Nec derelinquet. Oratio.

INquirentes te domine dignantur exaudi: atq; vt i te gaudeat aīa nostra:propicius indultor īperti. Et qui iuxta es his qui tribulato sunt corde:aurem tuam ad cōtritionem nostri spīritus pande: et ad pacem tuam que exuberat oēm sensum corpora nostra⁊ corda conuerte. ℟.Amen. Per mīam tuam.℟. Domine oīs conscientia nostra rea est ante te.℟. Sz tu deus potēs es mundare nos a peccatis nostris:quia delicta nostra a te nō sunt abscondita.℣. Peccauimus cū patribus nostris iniuste egimus iniquitates fecimus.℟.Sed tu deus.℣.Gloria et honor: Reiteretur ℟m. In laudibus. Ad canticuz.aña. Dominus humilē facit:⁊ exaltat:suscitat a terra inopem:⁊ ab stercore erigit pauperem:⁊ sedere facit eum cum potentibus populi. Canticum. Confirmatū est cor meū. Quere fo .xxvij Oro. Domine deus scientiarum. Quere fo .lxvij Ad benedicr'.Aña. Maria⁊ flumina benedicite dñm:benedicte fontes dñm. Canticuz. Benedictꝰ es domine deus patrum nostrorum. Require fo iij.in.j.dñico de aduentu dñi.Oro. Domine deus patrū Quere fo liij. Sono. Exitus matutini⁊ vespere delectaberis deus alla alla.℣. Visitasti terram:multiplicasti locupletare eam deus alla alla. Lauda. Laudate dñm de celis alla. Laudate eum in excelsis alla. ℟s.cxlviij. Lectio libri ecclesiastici salomonis.caplo.j. ℟. Deo grās.

OMnis sapiētia a domino deo est: ⁊ cum illo fuit semper et est ante euum. Arena maris et pluuie guttas:⁊ dies seculi quis dinumerabit: Altitudinē celi et latitudinem terre et profundum abyssi quis mensus est: sapientiā dei oīa precedentē quis inuestigauit: Prior oīm creata est sapiētia: ⁊ intellectꝰ prudentie ab euo. fons sapientie verbū dei i excelsis:et ingressus illius mādata eterna. Radix sapientie cui re-

uelata est: et manifestata est: et multiplicationem ingressus illius quis intellexit? Unus est altissimus creator omnipotens rex potens ⁊ metuendus nimis. Sedens super thronū: et dominus deus ipse creauit illum spiritusancto. ℟. Amen. ℣. Splendor paterne ⁊c. Quere folio xxxviij. Supplicatio. Oremus redemptorem mūdi. folio xxxvi. Capitula.

OJes dñice fratres karissimi a nobis pia deuotione colendus est: illuxit dies resurrectionis et pacis: dies vere lucis ⁊ vite: i qua christus credentiū vita resurrexit a mortuis: vberes deo gratias laudesq; referamus. Ut diem dñice resurrectionis sollemniter celebrantibus pacem tranquillam leticiam specialez nobis dignetur offerre. Ut a vigilia matutina vsq; ad noctem miseri cordie sue fauore protecti: redēptoris nostri munere gaudeamus. Pater noster. Et ne nos. A malo nos libera ⁊c. Quere folio .vj Lauda Cantate domino cāticum nouū alla alla. ℣. Laus eius in ecclesia sanctorum alla. Oro Oībi domine in ecclesia. Require fo lxvij. Cōmemorationes vt supra. fo liij. Item exeunte vespera omnia dicantur vt in primo dominico vt supra. fol liij. Excepto q dicantur capitula ⁊ benedictio subsequentia. Kyrieleyson. ℟. christe leyson. kyrieleyson. Capitula.

IAm nos dñe nocturne caligini propinq̄tos: nihil veri? nec eligere plus ē melius: nisi tibi op̄s veniam petere delictorū: quē nostrum cognoscimus factorem te dñe. Ad esto dñe in oronib? populi tui: ⁊ largiter oīm peccata dimitte. Nō memor es inicio peccasse hoiem: cum tibi in diuinitate similē nostrum conspicis redemptorē. Tu nosti q̄tum nob̄ insidiet inimicus: q̄s vt nullus de nobis inueniat quē lucretur: quibus tua gloriosa trinitas adoranda assidue in catholica ecclesia predicatur. Pater noster. Et ne nos. Libera ti a malo ⁊c. folio j. Benedictio.

OMnipotēs dñs in quo est pietatis immēsitas: oīm vos bñdictione repleat: ⁊ ppicius a malo defendat ℟. Amē. Oīmbus pctis vestris dñs clementer ignoscat: ⁊ sibi vos in eternū placituros efficiat. ℟ Amē. Atq; ipsius tūtis protectione securi: cui? estis gratie dignatione redempti. ℟. Amē. Per miam ⁊c.

¶ In sexto dñico post octauas epiphanie. Sabbatū ad vesperū. In nomine dñi nr̄i iesu x̄pi lumē cū pace. ℟. Deo gr̄as. Lauda. Apud te est dñe fons vite et in lumine tuo. ℣. Videbimus lumen. ℟. Fili hominū in protectione alarū tuarum sperabunt inebriabūtur ab vberibus dom? tue: et torrente voluptatis tue potus dabis eis.

O℣. Videbimus lumen. Oratio.

OOmine apud quē est fons vite et in cuius lumine aspicimus lumē enutri in nos tue scientie splendorē. Ut sicientibus nobis vitalē impertias potum: et caligantiū aiarus superno lumine restituas intellectū. ℟. Amen. Per miam tuam. Dñs sit. ℟. Et cū. Sono. Tenebre nō obscurabuntur a te. ℣. Et nox sicut dies illuminabitur alla. ℟. Imperfectum meū viderunt oculi tui: et in libro tuo omnes scribent dies formabuntur alla. ℣. Et nox sicut. Dominus sit semper vobiscus. ℟. Et cum. Aña. Benedicite dominū in omnibus operib? suis date nomini ei? magnificentiā. ℣.

Et confitemini in voce laudis ⁊ in canticis labioꝝ. ℣. Laudate pueri dñm laudate nomen domini. ℟. Et confitemini. ℣. Gloria et honor. ℟. Et confitemini. Domin⁹ sit semper. ℟. Et cum spiritu. Lauda. Cantant mihi misericordie tue vt viuã alla ℟. Quia lex tua meditatio mea est alla alla ℣. Fiat nũc misericordia tua vt cõsoletꝫ me secundũ eloquiũ tuũ cuꝫ seruo tuo. ℟. Quia lex. ℣. Gloria et honor. ℟. Quia lex. hy⁹. Olux beata trinitas. Require folio lxiij. Supplicatio. Ozem⁹ redemptorem. Quere folio xxxvij. Capitula.

Offensio nostra dñe ⁊ illumina/tio copiosa illumina cordis nostri obscura: ꝙ sordis facinus ⁊ crassũ chaos obnubilat: illumina archana pectoris: vt cõtemplare possim⁹ clementiã redẽptoris. Suscipe vota fideliũ ⁊ penitẽtie dona remediũ. Suscipe sacrificiũ vespertinũ cum officio laudis: ⁊ restitue beneficiuꝫ matutinũ cuꝫ dono eternitatis. Ac presta vt qui te hic oĩnipotentẽ credim⁹: in resurrectõne oĩm bona tua copiosius hauriam⁹. Pater noster. Et ne. Liberati a malo. fo j. Benedictio

Benedicat vobis omps dñs: ꝙ vos dignatus ẽ plasmare de nihilo. ℟. Amẽ. Ipse sanet langores vestros: qui solus est omniũ dñs et redemptor. ℟. Amẽ. Atqꝫ ipi dño nr̃o sit semper cura ꝺ vobis: in quo est plenitudo vestre saluti. ℟. Amẽ Per miam. Lauda. Scõm miam tuaꝫ dñe viuifica me. ℟. Vt custodiã testimonia oris tui alla alla. ℣. In eternũ dñe permanet verbũ tuũ in celo. ℟. Vt custodiam. ℣. Gloria. ℟. Vt. Oro. Ostende nobis dñe miam tuaꝫ. Quere infra sequẽti fol. in. j. col. Cõmemoratões: vt supra. fo liiij Ad matutinũ. hy⁹.

Eterne rerum. Quere fo. iij Oro

Deus qui omnẽ mundum complexum tenebris: splẽdoris tui radio illuminas: presentemqꝫ diez resurrectionis tue miraculo in vsibus nostris exuscitas. Presta eterne deus vt a nostris lapsibus resurgẽtes discursio infidelitatis sopore: peruigili cura in laudibus tuis toto excitemur affectu: vt exuti operibus tenebrarum: sequamur te verũ principem lucis. Vt sicut nocturne caliginis densitatez claritas diei infusa dispergit: ita egrotis medicine opus infundas: anxijs consolationẽ concedas: errantibus viam salutis ostendas: penitentibus donũ indulgentie tribuas: querentibusqꝫ: mirã clara luce appareas. Vt splendoris tue gloria in nobis refulgente: cuncta tua ecclesia: spe fide et charitate resplendeat. ℟. Amen. Per misericordiam tuam deus noster ⁊ ce. Ana. Tu autem domine susceptor meus et gloria mea et exaltans caput meum. Psalmus. iij. Ana. Secundum magnam misericordiam tuam dele domine iniquitates meas. Psalmus. l. Ana. Dirige de celo ⁊ libera me domine: da in obprobriũ cõculcantes me. Psalmus. lvj. Oratio.

Susceptor noster domine exalta caput nostrum in gloria: et locupleta nos i tua misericordia. lua intima cordis nostri ab iiusticia et a peccati inquinamẽtis purifica. Mitte de celo et erue nos a conculcantis obprobrio: vt alacres ad hoc tuum recurramus altarium: ⁊ matutinũ sacrificium tibi offeramus i templo. ℟. Amen. Per miaꝫ tuaꝫ deus noster qui es benedictus ⁊ ce. Dñs sit semper. ℟. Et cũ spiritu tuo.

Aña. j. In te sperauerunt patres nostri domine. p̄. Sperauerunt et liberasti eos. ℣. Ad te clamauerūt ⁊ salui facti sunt: in te sperauerunt ⁊ nō sunt confusi. p̄. Sperauerūt. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Sperauerūt. Orō

Respice in nos domine deus noster: ne auertendo faciem tuam a nobis: nos aliq̄tenus dereliquas. Uere enim salui erimus: si vultus tui in nos aspectū conuerteris: ⁊ hilariter nostris te aīabus ꝯniūxeris. Ut quia in te sperauerūt patres nostri: ⁊ salui facti sunt: nos hereditaria fac eorum spe succedere: ⁊ parilitate horum eterna cuꝫ eis exultatione gaudere. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster. ⁊ cete. Aña. ij. Misericordia tua domine subsequatur nos p̄. Omnibus diebus vite nostre. ℣. Ostēde nobis domine misericordiam tuam et salutare tuum da nobis. p̄. Omnibus diebus vite nostre. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio. p̄. Omnibus diebus vite nostre. Oratio

Ostende nobis domine misericordiam: teqꝫ populum prestolantem reple leticia. Quo ⁊ plebis tue iniquitatem remittas: ⁊ peccata nostra ab ira mitigatus operias. ℟. Amen. Per mīam tuam deꝰ ⁊c. Aña. iij. Reuertatur impius a via sua mala: et iniquus cesset derelinquere. p̄. et veniā ad vos in iocūditate dicit dominus. ℣. Nolite sperare iniquitate et rapinas nolite concupiscere. diuitie si affluant: nolite cor apponere. p̄. Et veniaꝫ ad vos. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Et veniam ad vos. Oratio.

Effundētibꝰ nobis corā te corda in orōne: tu dñe q̄ spes oīm es exaudi ⁊ miserere. Tibiqꝫ nos ꝑuituros subde: ⁊ subdictis pctō propicia benignitate occurre. fac nos ī iq̄tatis rapina carere: ⁊ diuitiarum tuarū ornamēta conquirere: atqꝫ te concupiscere: te nosse: teqꝫ omī vite nr̄e tēpore deuꝫ mereamur habere. ℟. Amē. Per mīam. ℟. Dñe inique egimus: oīs etas ream habet conscientiam. peccauimꝰ tibi dñe. p̄. Conuertere ad mīaꝫ. ℣. Peccauimꝰ impie gessimꝰ ⁊ recessimꝰ et declinauimꝰ a mandatis tuis. p̄. Conuertere. ℣. Gloria et honor. Reiteretur ℟. In laudibus. Ad canticum. Aña. Non infernus ꝯfitebit̄ tibi deus: nec mors laudabit te. viuens viuens confitebitur tibi et notam faciet misericordiam tuā. Canticuꝫ ezechie esaye tricessimo octauo

Ego dixi in dimidio dierū meorum vadam ad portas inferi: quesiui residuū annorū meorū. Dixi nō videbo dñm deum in terra viuentiū: nō aspiciā hoīem vltra ⁊ habitatorē. Quietis generatio mea ablata est a me: cōuoluta est quasi tabernaculum pastorum. Precissa ē velut a texente telā vita mea: dū adhuc ordirer succidit me: de mane vsqꝫ ad vesperum finies me. Sperabam vsqꝫ ad mane sicut leo: sic contriuit omnia ossa mea. de mane vsqꝫ ad vesperū finies me. Sicut pullus hirūdinis sic clamabam: meditabar vt columba. attenuati sūt oculi mei suspiciētes in excelso. Domine vim patior: respōde pro me quid dicam: aut quid respōdebit mihi cū ipse feceriꝫ. Recogitabo omnes annos meos: in amaritudine aīe mee Domine si sic viuitur et in talibus est vita spiritus mei: corripies me et viuificabis me. Ecce ī pace amaritudo mea amarissima. tu aūt eripuisti aīaꝫ meā: vt nō perirē: et proiecisti post tergū tuū oīa pctā mea. Quia non infernus cōfitebitur tibi

nec mors laudabit te non spectabunt qui descendūt in lacum veritatem tuam. Viuens viuēs confitebitur tibi sicut ego hodie. pater filijs notam faciet veritatē tuā. Dñe saluos nos fac: et psalmos nostros cantabimus cūctis diebus vite nostre in domo dñi. ℣. Gloria et honor. ℟ Non infernus confitebitur tibi nec mors ℣. Laudabit te viuens viuens confitebitur tibi et notam faciet mīam tuam. Oratio.

Respice domine aias nostras vt non pereamus in interitu. nostrorū omniū facinora peccatorum pone post tergū tuū: vt non deijciamur perditi in infernū. Sed a te vivificati hic fateamur: et veritatē tuā expectantes: psalmos nr̄os in domū tuam iugiter decantemus. ℟. Amen. Per mīam. Ad benedictus Ant. Filij hominū benedicite dñm israel: et omnes sacerdotes serui dei benedicite dñm. Canticum. Benedictus es domine deus. fo iij. Sono. Deus misereatur nobis. ℣. Benedicat nos alla. ℣. Illuminet dñs vultum suū super nos. ℟. Et benedicat. Lauda. Laudate dñm de celis alla alla. ps. c xlviij. Lectio libri ecclesiastici salomonis. capi. vj. et vij. ℟. Fili cogitatū (Deo gratias. Habe in preceptis dei et i mādatis illius maxime assiduus esto. Et ipse dabit tibi cor. cōcupiscētia sapientie: dabitur tibi. Noli facere mala: et non te apprehēdēt. Discede ab iniquo. et deficient mala abste. Non semines mala i sulcis iusticie: et nō metes ea in septuplū. Noli q̄rere ab hoie ducatū: neq; a rege cathedraz honoris. Non te iustifices ante deū qm̄ agnitor cordis ipse est: et penes regem noli velle videri sapiēs. Noli querere fieri iudex: nisi valeas virtute inrūpere iniquitates: ne forte extimescas faciē potentis: et pones scandalum in agilitate tua. Non pectes in multitudine ciuitates: neq; mittas te in pplo: neq; diliges duplicia peccata: nec eriz īmunis eris in vno. Noli esse pusilanimis in anima tua: exorare et facere elemosinā ne despicias. Ne dicas in multitudine munerū meorū respiciet deus et offerēte me altissimo suscipiet munera mea. Non irrideas hominem in amaritudine anime sue: est enim qui humiliat et exaltat circūspector deus. ℟. Amē. hy. Splendor paterne. folio xxxviij. Supplicatio. Oremus te dēptorē. Quere fo xxxvij. Kyrieleyson. Xpeleyson. kyrieleyson. Iam fulget (son. Capitula. Loriens: iam properat dies: iam fugatis tenebris aurora rubescit in luce purissima. celū et sol refulgens radios suos infert mūdo: cūcta properant: cuncta festinant: optant dominū habere propiciū: quem suum auctorez semper agnoscunt pariter et defensorem. Pater noster. Et ne nos. Liberati a malo et ce. Lauda. Cantate dño canticum nouū alla alla. ℣. Laus eius in ecclesia sanctorum alla. Oratio.

Obi domine in ecclesia sanctorum cantamus: tibiq; gratias preconamus: tribue nobis laudes tuas promere: in quo coeternū nos credim⁹ premiū optinere ℟. Amē. Per. In noie. Cōmemora. dicantur vt i fo liij. Itē in exeunte vespa oia dicant vt in exeūte de. j. dñico. fo liij Excepti capitula et bñone q̄ dicantur subsequētes. kyrieleyson. ℟. Xpeleyson. kyrieleyson. Capla

Ad vespertinū domine. Bñdictio Concedat nobis dominus. Quere folio .lviij ¶ In septimo dominico post octauas epiphanie. Sabbato ad vesperum. Lauda. Die mandauit dñs. oro. Deus qui tuam. Quere fol. .lxiij Sono. Alleluya ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinū leticia alla. ℣. Alla conuertisti domine plantū meū in gaudium mihi: concidisti saccū meū et precinxisti me leticia alla. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cum spū tuo. Aña. Tuum domine regnū tu es super oms principes. p̄. In manu tua fortitudo et potentia: in manu tua virtus ⁊ imperiuz. ℣. Domine deus virtutum cōuerte nos ⁊ ostēde faciem tuam et salui erimus. p̄. In manu tua. ℣. Gloria et honor patri. p̄. In manu tua fortitudo. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Fūdasti terrā ⁊ permanet alla. p̄. Ordinatione tua pseuerat dies alla alla alla. ℣. Ineternū dñe pmanet verbū tuū in celo. p̄. Ordinatiōe. ℣. Gloria. p̄. Ordinatiōe. hy⁹. Inuētor vtilis. fo .liij Supplica. Orem⁹ redemptore. fo xxxvij. Capla.

Si q̄tā ab originis reatu: nr̄orum penā meremur cōsequi delictorū: olim humanū gen⁹ ad terrā pcliuū peruenisset: nisi nos p̄cio sanguinis sui a tali viculo resolutos tibi dño reformasset. Nūc vero qd̄ tibi pplus tuus pro tantis beneficijs proclamet ī laudib⁹: q̄lia tibi disponat exhiberi munera: q̄ ab illis minime fuerit largita. Sed nunc dñe te exposcim⁹: vt hoc vesptinū: qd̄ tibi lumē incendit: sit oculis tuis acceptū: sit placidū. Sit velut ille ignis ī extiguibilis q̄ populū tuū in columna ignis nocte precessit in heremo. Sit velut ille q̄ heliā rapuit ab hoc mūdo: igneoqz curru celitus prouexit: quē heliseus pprijs cernendo oculis aspexit: ⁊ dū pr̄em relinquere noluit: currus israel ⁊ auriga ei⁹ viuida voce clamauit. quē moyses videre pmeruit: ⁊ cū dño se locutum populo nūciauit. Pater nr̄. Liberati a malo. Quere fo j. Benedictio.

Deuotionē vr̄am dñs dignāter intēdat: ⁊ remedia vobis oportuna restituat. ℟. Amē. Tranq̄llaz vobis cōferat vitā: ⁊ bonis oībus abūdare vos faciat. ℟. Amen. Taliqz vos subsidio pietatis regat in scl'o: vt beatitudinis merito sustollat ī celum. ℟. Amē. Per mīaz. Lauda. Quomodo dilexi legē tuā dñe alla. p̄. Tota die meditatio mea ē alla alla. ℣. Quā dulcia faucib⁹ meis eloq̄a tua sup mel ori meo. p̄. Tota die. ℣. Gloria et honor. p̄. Tota die. oro. Clamantes ad te domine. Require folio sequenti in .j. col. Cōmemoratiōes. vt in vesperis de primo dñico de aduentu domini. Ad matutinū. Hymn⁹. Eterne rerum conditor. Require folio .ij Oro. Domine deus pater omnipotēs inspirator. Quere folio .xvj Aña. Gloria mea deus meus et exaltas caput meum. Psalmus. iij. Aña. Tibi soli peccaui miserere mei deus. Psalmus. l. Aña Miserere mei deus miserere mei: quoniaz in te confidit aīa mea. p̄s. lvj. Oratio.

Ad te domine clamorez nostre vocis emittim⁹: tibiqz vt nos de mōte sancto tuo exaudias supplicamus. Et quia tu nosti subiectionis nostre infirmam virtutem: nos dextera tua corrobora. Dele mala nocentia: ⁊ ad sequendū te corda excita nostra. Nam quia saluari per se nō confidit humana fragillitas: eripiat animas nostras emissa de celo

miſereri cordia tua. ℟. Amen. Per miam tuam deus noſter ⁊c. Añ. j. Benedic domine hereditatem tuam. ℣. Et rege eam ⁊ extolle vſq; in ſeculuz. ℟. Quia tu dñe ſuauis ac mitis es: et multum miſeri cors inuocantibus te. ℣. Et rege eam. ℟. Gloria et honor. ℣. Et rege eam. Oratio

QUamantes ad te precamur: vt in conſolatione noſtra nõ ſileas: nec nos ꝑm deſideria cordis nr̃i re/liquendo ſimul cũ peccatoribus tra das. Salua plebem tuaz: quã tu ip ſe creaſti: ⁊ benedic hereditatẽ tuã: quã precioſo ſanguine redemiſti. ℟ Amen. Per miam tuam. Añ. ij. Da virtutem domine populo tuo. ℣. Et be/nedic in pace plebem tuam. ℟. Et rege eaz et extolle vſq; in ſeculum. ℣. Et benedic. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Et benedic. Oratio.

OA domine virtutẽ populo tuo contra aduerſitatũ omniũ ma/la: plebemq; tuam pacis conlatiõe locuplera. Ut ꝓ abundãtia quie/tis: oñs in templo tuo tibi gloriam concinãt: laudemq; pariter ⁊ hono rem malis vite hui⁹ obliti: tue ſem/per defferant maieſtati. ℟. Amen. Per miam tuam deus nr̃. Añ. iij. Eſto nobis domine in deum protectorẽ. ℣. Et in locum munitũ vt ſaluos nos facias. ℟ Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe quã abſcõdiſti timentib us te: et ꝑfeciſti ſpe rantibus in te in conſpectu filiorũ hominũ. ℣. Et in locum. ℟. Gloria ⁊ honor patri. ℣ Et in locum munitum. Oratio.

OEſto domine in deuz protecto rem: ne in colis obſidẽtibus noſtra/ruz integritas mentiũ feriatur: ꝓ loco autẽ inimicũ: tuũ habere mere amur auxiliũ. Nam te nobis obũ/brante: nulla virtute valebit inrum pere: nec receſſus tẽtationũ penetra bit nr̃os: ſi tu intra extraq; adfuerꝭ ⁊ firmamentũ refugiũq; noſtrũ tuã dexteram dederit. ℟. Amen. Per miam tuam. ℟. Domine virtutuz cum trãquilitate iudicas peccatores: ⁊ cũ reuerẽ tia corrigis errantes. ℣. Tu das peccãti lo cum penitẽtie: tu dona tempus et moꝛã: per quod poſſimus mũdari a malicia. ℟. Et do mine deus virtutum ſuauis ac mitis es: paci ens et cuz mia diſponis nos. ℣. Tu das pec/candi. ℟. Gloria ⁊ honor ⁊c. Reiteretur ℟. In laudibus. Ad canticũ. Añ De nocte vigilat ſpiritus meus ad te deus, quia lux precepta tua ſunt ſuper terram. ℟. Juſticia dicite. Canticum. De nocte vigilat. Require folio xxxvj. Oꝛa

OE nocte vigilantem ad te ſpiri tum noſtrum: luce deus deco/ra preceptorum tuorum illuſtra: et in tempeſtate requirentiuz vigil: vt lux adeſto meridiana. Nulle nos te nebre te ſequentes impediãt: nec in iuſticie amoꝛ noſtra a te veſtigia re/trahat. Sed valeamus iuſticiaz di cere: te auctorez iuſticie: proficienti poſtulamus auxiliare. Ac dum vi/ſu perpeti ãpletere concupiſcimus: tue quoq; ſapiẽtie amplexib⁹ ꝓhen niter hereamꝰ. ℟. Amẽ. Per miaz Ad benedictus. añ. Sacerdotes ſer/ui dei excelſi dñm noſtrum benedicite. Can ticum. Benedictus es dñe de⁹ pa/trũ nr̃oꝝ. Quere in primo dñico de aduẽtu dñi. fo iij. oꝛo. Dñe de⁹ pa trũ. fo liij. Sono. Illuminãs tu mirabi lis alla. ℣. A mõtibus eternis alla. ℟. Co/gitatio hois confitebitur de⁹ et reliquie co/gitationis diẽ feſtum agem tibi. ℣. A mõti/bus. Lauda. Laudate dominũ de celis al leluya: laudate eum in excelſis alla alleluya. ps. cxlviij. Lectio libri ſapiẽtie ſa/lomonis. ca. ℟. Deo gratias.

Fili sine consilio nihil facias: ⁊ post factus non peniteberis. in viam ruine nō eas: et nō offendes i lapide. Nec reddas te vie laborio/se: nec ponas anime tue scandalū: ⁊ a vijs tuis caue: ⁊ a domesticis tuis attende. i omni opere crede ex side anime tue: est eni conseruatio mau datorū: qui credit deo ⁊ eius atten/dit mādatis: et qui confidūt in illo: nō minorabūtur. Timenti dñm nō occurrūt mala: sz in tentatione deus illum cōseruat et liberat a malo. ℟. Amē. Hymn⁹. Splendor paterne fo xxxviij. Supplicatio. Oremus re demptorē mūdi. fo xxxvij. Capitula.

Quam magnificata sunt opera tua dñe omnia i sapientia fecisti Ecce iam tetre noctis sidereo splen dore caligo respergitur: ⁊ incipien/tis diei aureū luminis decus ingre ditur. Ecce iam noctis peracto cur su lux de candido celi fastigio pmi/cat: et toto orbe terrarum claritatis tue splendore et fulgore coruscat. Ecce iam post gallorū concentum: passerum garrule voces diuerso mo dulatione resonant cantu diuersaq3 volucrū genera remigio alarum au res ad astra petunt. Unde largam tue pietatis pater omnipotens inde fesse poscim⁹ clementiā: vt hunc diē nos sine peccato trāsire permittas. Ut sicuti omnibus omnipotētie tue claritate dispēsas: ita pre scintille tue diuinitatis cordibus nostris ful gorem imitas. Pater noster. Et ne nos. Liberati a malo e ce. Quere fo j. Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Lauda. Cantate do/mino canticum nouum alleluya alleluya. ℣. Laus eius in ecclesia sanctorum alla. Oro Sibi domine in ecclesia sanctorum. fo lxvij. Cōmemorationes vt i fo. liij Item exeunte vespera omia di cantur: vt inexeunte vespera de pri/mo dnico post epiphaniam. fo liij Exceptis capitula et benedictione Deus q̄ sequūtur. Capitula. qui illuminasti primū tenebras ⁊ fundasti ex instabili creatura sub/stantiam visibilem. Aspice nos vul tu mitissimo: ⁊ nras preces pro sa/crificio accipe vespertino. Ut nullis in hac nocte terrorum vicijs capia/mur: sed presta nobis cor castum: ⁊ animū ab omnibus criminibus alie nū: vt nullum in nobis inimicus no cendi inueniat locum. Pater noster Liberati a malo. folio j. Benedictio Strende domine misericordiaz tuam super hos famulos tuos: ⁊ sancto angelo tuo excubāte custo di. ℟. Amen. Veniat in his domi/ne assidua letitia ⁊ gaudiū sempiter nū. ℟. Amen. Perseueret in eis ce/leste signaculum: quod in illis con/ferre dignatus es: per spiritum san ctum. ℟. Amen. Per misericordiā Lauda. Cantabiles michi erant. Quere fo liij Oratio. Clamau/tes ad te domine. Quere fo lxj. ¶ In octauo dominico post octa/uas epiphanie. Sabbato ad vespe/rum. Lauda. Illumina oculos meos. Oro. Illumina oculos nostros dñe Require folio lxv. Sono. Te decet hymnus deus in syon et tibi redetur votus p̄. In hierusalem alla. ℣. Exaudi deus oro nē mam ad te ois caro veniet. p̄. In. Dñs sit. ℟. Et cū. afia. Dñs sapiētia fundauit terrā stabiliuit celos prudētia. p̄. Sapiētia illi⁹ eruperunt abyssi ⁊ nubes rore cōcrescūt ℣. Fecit luna i tēpore sol agnouit occasum

ſuum ℟. Sapientia illius. ℣. Gloria ⁊ ho-
nor pr̃i ℟. Sapientia. Dñs ſit ſemper
vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo. Lauda.
Ab omni via mala prohibe pedes meos dñe.
℟. Ut cuſtodiã mandata tua alla alla alla.
℣. A preceptis tuis intellexi; ppterea odio
habui omnẽ viam iniquitatis. ℟. Ut cuſto-
diam. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Ut cuſtodiã.
Hymn⁹. Christe lux mundi. Que-
re fol' lxiij. Supplicatio. Oremus
redemptorẽ Quere fo .xxxvij Capla
Illumina nos domine requie-
ſcentes in hac nocte: vt manib⁹
noſtris coram te exhibeamus preci
bus crucem. Ut nõ timeamus ten-
tatorem ãbulantẽ in tenebris: habẽ
tes nobiſcum reuelationẽ gentiũ et
gloriam plebis tue iſrael. Tunc eni
recedit inimicus: ſi tu dignatus fue
ris eſſe propicius. Tũc a furoris ſui
gladio cõuertetur: ſi ad nos tua mi
ſericordia reuertatur. Noli nos do
mine addicare faucibus luporum:
nec dentibus damnare leonũ: ſed in
congregatione ſanctorum tuorum
tuas portas mereamur intrare i cõ-
feſſione ſpũalium gaudiorũ. Pater
nr̃. Liberati a malo. Humiliate vos be
nedictioni. Dñs ſit ſemp vobiſcũ.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Benedictio.
Clementiſſim⁹ dñs in cuius ma
nu eſt vniuerſa proſperitas: be-
nedictionis ſemp ⁊ pacis vobis tri
buat incrementũ ℟. Amẽ. In bo-
nis actibus ſitis ſemper vnanimes
atq; participes: vt a mandatis do-
mini nullatenus deuietis ℟. Amẽ
Omnib⁹ peccatis vr̃is dñs clemẽ-
ter ignoſcat: ⁊ pducat vos ppicius
ad gloriam ſempiternã. ℟. Amẽ.
Per miam ipſius ⁊ ce. Lauda. Vo-
luntaria oris mei comproba domine alla ℟
Et iudicia tua doce me alla. ℣. Lucerna pe
dibus meis verbum tuũ domine ⁊ lumen ſe
mitis meis. ℟. Et iudicia. ℣. Gloria et ho-
nor patri ⁊c ℟. Et iudicia. Oro. Ad te
domine oculos noſtros. Quere in
ſequenti matutino. Ad matutinum.
hym⁹. Aeterne rerum conditor. Que
Poſt gallo reſo .ij Oratio.
Cruz canorum concentus noctis
q3 quietem excluſam: tibi dñe matu
ra nox parturit diem: ⁊ galli cõcre-
pantibus alis ore preconio matuti-
nũ iubilant hymnum: tibi dñe aues
celi laudes emittũt. tuo iuſſu diſcuſ
ſis tenebris ſol radios infert mũdo
Tua ſunt iſta miracula opus pater:
nos tantũmodo vota portamus: of-
ferẽtes ſancto nomini tuo hec ſacri-
ficia matutina. Ut a peccatis prete
ritis abſoluti: ꝺ preſenti tribulatio
ne mereamur abſolui. ℟. Amen.
Per miam tuam deus noſter ⁊ cet.
Añ. j. Dñi eſt ſalus ⁊ ſuper populũ tuum
benedictio tua. ℟s. iij. Añ. Incerta ⁊ oc
culta ſapientie tue manifeſtaſti mihi. ℟s.
l. Añ. In vmbra alarũ t alarũ ſperam⁹ de
us dum tranſit iniquitas. ℟s. lvj. Oro.
Verbum ante ſecula ineffabiliter.
Quere fol' xix. Añ. j. Exaudi de celo
domine ℟. Et dimitte peccata ſeruis tuis ⁊
populo tuo. ℣. Quia tu dñe ſuauis ac mi
tis es et multũ miſericors inuocantibus te.
℟. Et dimitte peccata. ℣. Gloria ⁊ honor.
℟. Et dimitte peccata ſeruis tuis Oratio
Ad te dñe oculos nr̃os erigim⁹
quẽ in celeſtib⁹ habitare: ⁊ ter-
re machinã vtute cõtinere fatemur
Miſerere igitur nr̃i dñe miſerere:
et pctis nr̃is pro q̃bus te meruim⁹
parce. Ut contẽptũ nr̃m pietate cle
mẽti reſpicias: ⁊ a delicti obprobrio
dextera nos tue virtutis eripias ℟

Amen. Per miam. Aña. ij. Deus vt liberes nos: venias. ꝑ. Ut auxilieris nobis festina. ℣. Qui regis isrl intende: q̃ deducis velut ouē ioseph. q̃ sedes super cherubin: appare. ꝑ. Ut auxilieris. ℣. Gloria ⁊. ꝑ.

Qui regis israel Ut au. Oro. intēde per miam tuā dñe: q̃ deducis velut ouē ioseph: pastoris gubernacula: ⁊ ꝓtectoris īpende remedia. Cōuerte nos ⁊ ostēde faciē tuā et salui erim⁹: dū excelsus humilia respicis: ⁊ orantiū preces ꝓpiciatus exaudis. ℟. Amen. Per misericordiam tuaz deus noster ⁊c. Aña. iij. Dñe de⁹ noster. ꝑ. Exaudi nos ꝓpici⁹ esto ⁊ salua nos. ℣. Cito nos p̄ueniat mia tua dñe q: paupes facti sum⁹ nimis. ꝑ. Exaudi nos. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Exaudi. Oratio.

Propicius esto peccatis nostr̄ dñe: et ꝓpter honorem noīs tui ꝑfecta nos recrea libertate. Ne duz nr̄o peccatoruz elogio adterimur: ī obprobrio gētiū redigamur. Ergo vt nos seueritate non punias: pene causam nobis scelerū ablue. Atq; ī cōspectu tuo gemit⁹ cōpeditorū introeat: vt d̄ occultu tuo ī manifesto nr̄o: gr̄a indulta ꝓcedat. ℟. Amen Per miam. ℟. Deus qui das locū penitentie: tu dona veniam pctis nr̄is. quis enim dicet tibi quid fecisti? aut quis stabit contra iudiciū tuū? nō est enī alius de⁹ preterte. ꝑ. Cui cura est de oībus. ℣. Miserere deus oīm: qm̄ oīa potes: ⁊ dissimulas pctā hoīm propter penitentiā. ꝑ. Cui cura. ℣. Gloria et honor. Reiteretur ℟m. Aliud ℟. Dñs omp̄s audiuit vocē publicani ⁊ peccatoris. ꝑ. Uerus deus misericors indulgentiam tribuit fideli cōfitenti. ℣. Publican⁹ stans alonge et non audebat oculos suos leuare ad celos: sed percuciebat pectus suū dicens: propicius esto mihi peccatori. ꝑ. Uerus deus. ℣. Gloria et honor ⁊c. Reiteretur ℟m. In laudibus. Ad canticū aña. Lux precepta tua sunt dñe super terrā Iusticiā discite habitatores terre. Canticuz. De nocte vigilat. folio xxxvj. Oratio. De nocte vigilantē. Quere fo lxxj. Ad benedictus. Aña. Benedictus es deus: et benedictum nomen glorie tue. benedicite dñm omnes electi eius. sit nomen sanctū ipsius benedictuz in omnia secula seculorum. Canticū. Benedictus es domine de⁹ patrū. Quere fo iij. Oro. Dñe deus qui sup cherubin. Quere fol. lxiiij Sono. All'a auditā fac mihi mane potentiā tuā dñe: qm̄ in te cōfido. ꝑ. Ostende mihi all'a. ℣. All'a memor fui dierum antiquorū tuorū dñe ⁊ in op⁹ manuū tuarum meditabor. ꝑ. Ostende mihi. Lauda. Laudate dñm de celis all'a all'a. laudate eū in excelsis all'a all'a. ꝑs. cxlviij Lectio libri ecclesiastici salomonis capitulo. xxxiiij. ℟. Deo gratias.

Fili qui timet dñm: nihil trepidabit: qm̄ ipse est spes eius. Timenti dñm beata est aīa: ad quē respiciet: que est fortitudo eius? Oculi dñi supertimētes eū protector potentie: firmamentū virtutis: tegimen ardoris ⁊ vmbraculū meridiani: et precatio offensionis: ⁊ adiutorium casus: exaltans aīam ⁊ illuminans oculos: dans sanitatem ⁊ vitā ⁊ benedictionem. imolantis ex iniquo oblatio maculata: ⁊ nō sunt beneplacite subsannationes iniustorum. Dominus solus sustinentib⁹ se in via veritatis et iusticia. Dona iniquorum non probat altissimus: nec oblationes iniquorū: nec in multitudine sacrificiorū ꝓpiciat peccat. Qui offert sacrificiū ex sustātia pauperum: quasi q̃ victimat filiū in cō-

spectu patris sui. Qui aufert i sudore panē: quasi qui occidit proximuz suū. Qui effundit sanguinē: et qui fraudem facit mercennarijs fratres sunt. Unus edificans: alius destruens. Quid prodest illis nisi labor? vnus orans ⁊ alius maledicens: cuius vocem exaudiet deus? Qui baptizatur a mortuo: et iterū tangit illum: q̄d proficit lauatio illius? Sic qui ieiunat in peccatis suis ⁊ iteruz eadem faciēs: quid prosit humiliādo se? Orationē illi⁹ quis exaudiet? ca. xxxvij. ¶ Qui ꝯseruat legē: multiplicat orōnem. sacrificiū salutare est attendere mādatis. Et discedere ab omī iniquitate: ⁊ deprecatio ꝓ peccatī discedere ab iniusticia. Nō apparebis vacuus ante conspectuz dñi: hec enim propter mandatū domini figunt. Oblatio iusti impinguat altare: ⁊ odor suauitatis est in conspectu altissimi. ℟. Amen. hy⁹. Splendor paterne. fo xxxviij. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. Quere folio xxxiiij. Capitula.

In matutinis temporibus iuocatus adesto lucifer verus. Ut qui celos tuos in splēdore respergis pectora nostra et corda letifica. Ut fidei illuminatione aiati: te semꝑ ducem ⁊ principē luminis adoremus Pater noster. Liberati a malo. fol. j. Lauda. Cantate dño canticum nouū alla alla. ℣. Laus eius in ecclesia sanctorū alla. oro. O ibi dñe. fo lxvij. Cōme. vt supra. fo liiij. Itē exeūte vespa oīa dicant vt in. j. exeūte de. j. dñico p⁹ octa. epiphie. fo liiij. Exceptī epla ⁊ bñone: q̄ sequūt. kyriel. ℟ xpel.

Deus cui⁹ nunq̄ kyriel. Epla fulgor extiguit: nunq̄ claritas terminat: q̄s te vt duz dies quotidiana noctī successione finit: tuuz lumē sensib⁹ nr̄is semꝑ oriatur: ⁊ interior hō nr̄ visitationis tue fulgore vegetet: vt nullis pctōruz tenebrī obruamur. Pr̄ nr̄. Liberati. fo j. Bñdictio.

Preces vr̄as dñs cui supplicatī exaudiat: et oīa vobis piacula solita miſatōne dimittat. ℟. Amē Bñonis sue suꝑ vos dñs dona trāsmittat: ⁊ miaruz largitor imbres benign⁹ infundat. ℟. Amē. Ipi i hac vita locū per bona opa vr̄is in cordibus p̄paretis: vt iustificati in eternū cum xp̄o regnetis. ℟. Amen. Per. ¶ In dñico ante diē cinerū. sab. ad vesperos. Lauď In noctib⁹ extollite manus vr̄as i sancta. p̄. Et benedicite dñm. ℣ Qui statis in domo dñi in atrijs dom⁹ dei nostri. p̄. Et benedicite. Dñs sit. ℟. Et. Sono. Intrate portas dñi in cōfessione atria eius. p̄. In hymnis cōfessionū alla. ℣. Laudate nomē ei⁹ q: suaue est in eternū mia eius: ⁊ vsq; in seculū seculi veritas eius alla. p̄. In. Dñs sit. ℟ Et cū. Aña. Ecce clamat custos venit mane. p̄. Et nox. q̄ritis: q̄rite conuertimini: venite. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. p̄. Et nox. ℣. Glia. p̄. Et nox. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Ne memor fueris de⁹ iniq̄tates nr̄as antiq̄s alla alla. Cito nos p̄ueniat mia tua dñe. p̄. Iniquitates. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Iniq̄tates. Hymn⁹. Inuentor vtilis. Quere fo. liij Supplicatio. Orem⁹ redēptorē. fo xxxvij. Cpla. Defēsio nr̄a ⁊ Bño. Bñdicat vob. Lauda. Secūdū miaz. fo lxix. Ad matu. hy⁹. Eterne rex. Oro. Eternū te fo ij. Aña. Salus tua dñe suꝑ ppl'm tuū bño tua ps. iij. Aña. Dele dñe iniq̄tates meas ⁊ miserere mei. ps. l. Aña. Clamo ad deuz altissimuz: ad dñm q̄ bñfecit mihi. ps. lvj.

Añā.j. Conuerte nos deus salutaris noster et auerte iram tuā a nobis. ℣. Ne in eternū irascaris nobis. ℣. Deus tu cōuertens viuificabis nos: et plebs tua letabit in te. ℣. Ne in eternū. ℣. Gloriā et ho. ℣. Ne in. Oro.

OConuerte nos deꝰ salutaris noster: et auerte iram tuā a nobis. ac super populū tuū pacem presta: quā loqueris. Ut plebs tua letetur in te: ac salutare tuū custodia salutē intelligens: vel miam tuam prospe ritate cognoscant: vel benignitatē tuam fructu fecunditatis suscipiat ℟. Amen. Per miam tuā. Añā.ij. ODiserator et miserator dñs longanimis et multū miserator. ℣. Non in finē irascetur neq; in eternū indignabitur. ℣. Non secūdum peccata nostra facias nobis: neq; secundum iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Non in finem irascetur. ℣. Gloria et honor patri. ℣. Non in finem. Oratio.

ODiserator domine et miserator non irascaris nob in finē. Sed quātum distat oriens ab occasu: iniquitatem omnē a nobis elonga. Et iuxta altitudinē celi a terra: tuā i nobis miam dilata. ℟. Amen. Per. Añā.iij. ODiserere deus oīm quoniā oīa potes. ℣. Et dissimulas peccata hominū propter penitentiā. ℣. Ad te leuamus oculos nostros qui habitas in celis. ℣. Et dissimulas. ℣. Gloria et ho. ℣. Et dissimulas.

ODeus misericordiarū Oratio. domine cuiꝰ potestatis hoc est velle qđ proficere: largam in nobis tuam bonitatem ostende: et ab altitudine vie pessime nostra vestigia amoue: et artus sanos per semitas ad te venire concede. ℟. Amen. Per miam tuam deus noster. ℟. In te cōfidunt omnes anime dicentes: cito deus miserebitur nos: quia dominus locutus est dicens: gaudebo super vnū penitentē. ℣. Quā super nonaginta nouem iustos non indigentes penitentia. ℣. Gaudiū erit in celo coram angelis dei super vno peccatore penitentiā agente. ℣. Quā super nonaginta. ℣. Gloria et honor. Reiteretur ℟m. In laudibus. Ad canticum. Añā. Tu domine propter peccatores misericors vocaꝰ es: si enim nostri misertus fueris: misericors vocaberis. Canticum.

OOmine qui habitas in eternū: cuius oculi elati et superiora in aera Cuius est thronus inestimabilis: et gloria incōprehensibilis. Cuiꝰ adstat oīs exercitus angelorū cū tremore: quorum obseruatio inuento et igni conuertentur. Cuius verbum firmū et dicta perseuerātia: cuiꝰ dispositio fortis: et iussio terribilis. Cuius aspectus arefacit abyssos et indignatio tabescit mōtes: et veritas testificatur. Exaudi domine oratiōnem serui tui: auribus percipe precem figmenti tui. Intende in verba mea duo enim viuo: loquar et dū sapio: respondebo. Ne respicias domine populi tu delicta: ipsi qui tibi seruiūt in veritate. Neq; attendas impie agentium studia: sed qui tua testamenta cuꝫ doloribus custodierunt. Neq; cogites perdere qui in conspectu tuo false conuersati sunt: sed memēto qui ex voluntate nomē tuū cuꝫ timore cognouerūt. Neq; voluerīs perdere: q̄ pecudū mores habuerūt: sed respicias sup eos q̄ legem splēdide docuerūt. Neq; indigneris eis q̄ bestijs peius sunt iudicati: sꝫ diligas eos qui semper i tua glia ꝓfiderūt. Quā nos et patres nri talibus moribꝰ egimꝰ: tu aūt ꝓpter nos pctōres misericors vocatus es

Si eniz desiderauerís: vt nostri miserearis: tūc misericors vocaberis. Nobis enim non habētibus opera iusticie: iustis aūt quib⁹ sunt opera multa reposita: apud te dñe ex proprijs operibus percipient mercedē suam. Quid est homo vt ei indigneris aut genus corruptibile: vt ita exacerberis de ipso. In veritate eniz nemo de genitis est: q̄ nō impie gessit: aut de confitētibus qui tibi non deliquit. In hoc eniz annūciabitur bonitas tua ⁊ iusticia tua dñe: cum misertus fueris his q̄ nō habēt substantiā operum bonorum. Ad bñs. Aña. Filii hoīm benedicite dñm israel: et oīs sacerdotes serui dei benedicite dñm. Canticū. Benedictus es dñe de⁹ patrum nostrorum. Quere fol' iij. Sono. De⁹ misereat nobis ⁊ bñdicat nos all'a. ℣. Illuminet dñs vultū suū sup nos. ℟. Et benedicat nos all'a. Lauda. Laudate dñz de celis all'a all'a. Laudate eū in excelsis all'a all'a. ps. cxlviij. Lctō libri sapiētie salomois. ca. ij. ℟. Deo grās.

Metuentes dñm sustinent misericordiā eius: ⁊ nō deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñz credite illū: ⁊ nō euacuabitur merces vestra. Qui timetis dñm sperate in illū: ⁊ in oblectatōne veniet vobis mīa. Qui timetis dñm diligite illū: et illuminabūtur corda vestra. Respicite filij nationū hoīm et scitote: quis sperauit in dño et cōfusus est: permāsit in mādatis eius ⁊ derelictus est? Et quis inuocauit eū ⁊ despexit illum? Qm̄ pius ⁊ misericors deus ⁊ dimittit in tempore tribulationis pctā oībus exq̄rentib⁹ se in veritate. Ue dupplici corde: ⁊ labijs sceleratis: ⁊ pctōri terrā ingrediendi duab⁹ vijs. Ue dissolutis corde: qui nō credent deo. ideo nō protegūtur ab eo. Ue qui perdiderunt sustinentiā ⁊ q̄ dereliquerūt vias rectas: ⁊ diuerterūt in vias prauas: ⁊ q̄d facietis: cuz aspicere ceperit dominus? Qui timēt dñm: nō erūt incredibiles verbo eius: ⁊ qui diligūt illum cōseruabūt viam illius. Qui timent dñm: inq̄rent q̄ beneplacita sunt illi. et qui diligūt eū: replebuntur lege ipsius. Qui timēt dñm parabūt corda sua et in ꝯspectu illius sanctificabunt aīas suas. ℟. Amē. Hymn⁹. Splendor paterne. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi. folio xxxvij. Capitula. Deus auctor luminis. Quere fol' lxvj. Lauda. Irascimini ⁊ nolite peccare all'a. dicite i cordibus vr̄is. ℟. Et in cubilibus vr̄is cōpungimini all'a all'a. ℣. Sacrificate sacrificiū iusticie ⁊ sperate in dño multi dicunt q̄s ostendit nobis bona. ℟. Et i cubilib⁹. ℣. Gloria. ℟. Et in. oro. Ō bi dñe in. Quere folio lxvij. Cōme. vt supra. fo. liiij. ¶ Feria. iiij. in capite ieiunij. Ad matutinuz. Aña. Tu autem domine susceptor meus es gloria mea exaltans caput meum. Psalmus. iij. Oratio.

Quāuis dñe plurima malignantiū multido abneget salutē nr̄az esse i te dño deo nr̄o: nobis tñ ob hoc robur spei multū auget: q̄a tu susceptor nr̄ esse dignat⁹ es. Obstruat itaq̄z os loquentiū iniqua: cū sperātes i te mīa circūdat assidua. ℟. Amen. Per. Aña. j. Uenite adorem⁹ ⁊ ꝓsternam⁹ ante deū: ⁊ plorem⁹ corā dño q̄ fecit nos. ℣. Preoccupemus faciē dei in cōfessione: ⁊ in psalmis iubilemus ei. ps. xciiij. Oro.

Preoccupantes faciem tuā domine in ꝯfessione: ⁊ in psalmis

tibi debita modulatione iubilantes adoramus ac ꝓcidimus ante te ploratu interno: et gemitu deprecātes: vt quia tu fecisti nos: ⁊ tu es deꝰ noster: nos populū tuū pius dn̄s protegas ⁊ oues pascue tue pastor sollicitus attendas. Tribuasq; his gratiam: pro quibus aiam posuisti. ℟. Amen. Per miam tuam. Añ.ij. Misericors ⁊ miserator et iustus dominus ℣. Benignus vir qui miseretur. ps.cvj.

Misericors domine et Oratio iuste fac nos semper esse misericordes: et cōmoditati alterne tota adesse facilitate. Nec ab auditu malo nos: dū iudicaueris: terreas: sed tuam ad dexteram glorificādos statuas. ℟. Amen. Per miam tuā. Añ.iij Querite dn̄m et cōfortamini: q̄rite faciem eius semper. ps.ciiij. Oro.

Querentibus te domine tribue fortitudinē: ⁊ querendi te iugiter infunde sanctuz amorē. Ut qui tuam desiderāt cernere faciem: perniciosā mundi nō apetant voluptatem. Eosq; seculi blandimēta non detineant vsq; q̄q; captiuos: vt lux vultus tui clarificet iam beatos. ℟. Amen. Per miam tuam ⁊ ce. ℟m Propiciare domine populo tuo: quia peccauit tibi ⁊ om̄s iniquitates eoruz ne memineris: sed fac cū eis miaz. ꝑ. Et exaudi illos pro quibus inuocauerūt te domine. ℣. Cōuertere domine aliquātulum: ⁊ delectare super seruos tuos. ꝑ. Et exaudi illos. ℣. Gloria et. Reiteretur ℟. In laudibus. Añ. Auerte faciē tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniq̄tates meas dele. ps.l. Oratio.

Auerte faciē tuā a pctis nostris dn̄e: ⁊ om̄s iniq̄tates nr̄as dele. Remoue ab oculis tuis malarū nr̄arum facinus voluptatuz: nr̄eq; confessioni clemēter tuū adpone auditū. Miserere q̄s rogantibꝰ nobis qui ꝓpicius respicis ī aduersis: et q̄ desperatis cor penitens tribuis: ad cōfessionē glorie tue. Sed q̄ publicanus a longe stans ⁊ percutiēs pectus suū sola cōfessione purgatꝰ est: similiter ⁊ nos pctōres exaudi. Ut sicut illi meritos petitionis sue fructus donasti: ita ⁊ nobis supplicātibus indignis seruis tuis veniā digneris ipendere pctis. ℟. Amē. Per miam. Ad canticū. añ. Ne extermines populū tuū dn̄e et hereditatē tuā quam liberasti. Canticū. Dn̄e dn̄e rex deorum celorū. Quere fo .lix Matutinariū. Añ. Deus misereatur nostri et benedicat nobis. ꝑ. Illuminet vultū suū super nos. ℣. Ut cognoscamus in terra viam tuā in om̄ibus gentibus salutare tuū. ꝑ. Illuminet. ℣. Gloria ⁊ honor ⁊c. ꝑ. Illuminet. Lauda. In sanctis eius laudate dn̄m all'a all'a. In firmamēto virtutis eiꝰ. laudate dn̄z all'a all'a. ps.cxlviij. Lectio libri sapientie salomonis. ca. xij. ℟. Deo.

Deus q̄ das locū penitentie: tu dona veniā pctis nr̄is. Quis enī dicet tibi: quid fecisti aut q̄s stabit contra iudiciū tuū? aut q̄s in cōspectu tuo veniet vindex iniquoꝝ hominū? aut q̄s tibi imputabit si nationes perierūt quas fecisti? Nec enī alius est deus: q̄ tu: cui cura est de omnibus. vt ostendas quoniam nō iniuste iudicasti neq; rex neq; tyrannꝰ in cōspectu tuo inquirent de his quos perdidisti. Cum sis ergo iustus: iuste omnia disponis: ip̄m quoq; puniri qui debet: condemnas: et dexterā extimas a tua virtute. Virtus enim tua iusticia iniciuz est: ob hoc q̄ noster dominus es omnibus

te parcere facis. Uirtutem enim ostendis: qui nō credideris esse in virtute consūmatus: sed hos qui sciūt audaciam traducis. Tu autem dominator dñe virtutis cū trāquillitate iudicas peccatores: et cū magna reuenrentia disponis nos. Subest enim tibi cum velles posse. docuisti eni populū tuū per talia opera: qm̄ oportet iustum esse humanū: et bona spe fecisti filios tuos: qm̄ das locum in peccatis penitentie. Si eni inimicos seruorum tuorum: ⁊ debitos morti cum tanta cruciasti attentione: ⁊ liberaist dans tempus ⁊ locuz: per quē possunt mūdari a malicia: cum quanta diligentia iudicasti filios tuos: quorum parentibus iuramenta ⁊ conuentionē suarū dedisti promissionū. Cum ergo nobis disciplinam das: inimicos nostros multipliciter flagellas: vt bonitatē cogitemus iudicantur. Et cum de nobis iudicantes: speremus miam tuam. ℟. Amen. Hy⁹. Benignitatis fons deus. ⁊ Supplicatio. Oremus redemptorem. Quere folio xxxix.

Erubescimus domine te patrem vocibus appellare: qui filiorum amisimus dignitatē. Sed quia paterno affectu nos saluas: cum de proprijs delictis nō iudicas: adeo ⁊ si indigni filij: paterne tamen precem fundimus: pietati petentes: vt in hoc nostre afflictionis tempore: nostrum iubeas peccatum emittere. Quo et si meritis nequim⁹: saltiz affectu cordis te patrem inuocemus: atqz dicam⁹. Pater noster. Et ne nos. A malo nos libera ⁊ ce. Quere fo .vj Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp. ℟ Et cum. Lauda. Irascimini et nolite peccare all'a. dicite in cordibus vestris all'a. ꝑ. Et in cubilibus vestris cōpūgimini all'a all'a all'a. ℣. Sacrificate sacrificiuz iusticie sperate in domino. multi dicunt quis ostendit nobis bona. ꝑ. Et in. Benedictio.

Omnipotens deus cui ob indictum hoc ieiuniū: nostra pandimus crimina: ab om̄i nos delicto immunes efficiat. ℟. Amen. Suscipiens vr̄e abstinētie precē: nunq̄ vos paciat̄ a suo diuidi corpe. ℟. Amē. Ut sicut āmonitio eius vos p̄uenit qz diuine animaduersionis euasistis sniaz ita miseratio sb̄sequatur: q̄ per ducamini ad coronā. ℟. Amē. Per Cōme. dicant̄ vt in fo liiij. Ad. iij. Prop b̄ia. Fili custodi s̄mones. fo lv. Lcō libri exodi. c. xix. ℟. Deo.

In illis dieb⁹ vocauit domin⁹ moysem de monte et ait. Hec dices domui iacob: ⁊ adnūciabis filijs israel. Uos ip̄i audistis: que fecerim egiptijs: quomō portauerim vos sup alas aq̄larū ⁊ assumpserim mihi. Si ergo audieritis vocē meā ⁊ custodieritis pactū meū eritis mihi i peculiū de cūctis ppl'is. Mens est eni orbis terre: et vos eritī mihi regnū sacerdotale: ⁊ gens sctā. hec sūt verba q̄ loq̄ris ad filios isrl'. Uenit moyses ⁊ vocauit maiores natu populi: et posuit oēs hos sermones quos mādauerat dñs. Respōditqz vniuersus ppl'us simul. Cūcta q̄ locutus est dñs faciem⁹. Cūqz retulisset moyses v̄ba populi ad dñm: ait ei dñs: iam nūc veniā ad te in caliginē nubis: vt audiat me ppl'us loquētem: ⁊ credat tibi i perpetuū. Nunciauit ergo moyses verba populi ad dñm. Qui dixit ei. Uade ad pplm̄:

et sanctifica illos hodie: & lauent
vestimenta sua: & sint parati in diem
tertiū. Die autez tertio descendet
dns coram omni plebe sup montē synai
Constituesqz terminū populi & cir-
cuitū dicens. Cauete ne ascendatis
in montē: nec tangatis fines illius.
Omnis q̄ tetigerit montē morte mo
rietur. Manus nō tanget eū: sed la
pidibus opprimetur via: vt ꝓfodia
tur iaculis. Siue iumentū fuerit si-
ue hō: nō viuet. Cūqz ceperit clan-
gere buccina: tūc ascendūt in montē
Descenditqz moyses de mōte ad po-
pulū & sanctificauit eū. Qui cuz la-
uassent vestimenta sua: ait ad eos. Es
tote parati in die tertiū: nec appro
pinquetis vxoribus vris. Jam adue-
nerat dies tertius: & mane inclarue
rat: et acceperūt audiri tonitua ac
micare fulgura: et nubis densissima
operire mōtem. Clangorqz buccine
vehemētius prestrepebat. Timuit-
qz populus qui erat in castris. Cū
qz eduxisset eos moyses in occursuz
dei de loco castrorū: steterunt ad ra
dicem mōtis. Totus autem mons
synai fumabat: eo qd descendisset do-
minus super eum in igne. Et ascen
dit fumus ex eo quasi de fornace:
eratqz mons terribilis: et sonitus
buccine paulatim crescebat in maius
et prolixius tendebatur. Moyses lo
quebatur et dominus respondebat
ei. Descenditqz dns super montem
synai in ipso montis vertice: & voca
uit moysen in cacumē eius. Quod
cum ascendisset dixit ad eum: descē-
de & contestare populuz: ne forte ve
lint ascendere terminos ad videndū
dnm: & pereant ex eis plurima mul
titudo. Sacerdotes quoqz qui asce
dunt ad dnm sanctificentur: ne per
cuciat eos. Dixitqz moyses ad dnz
Non poterit vulgus ascendere i mō-
tem synai: Tu enim testificatus iu-
rasti dicēs: pone termios circa mō
tem & sanctifica illum. Cui ait dns
Vade descende. ascendesqz tu etiā:
et aaron tecum. Sacerdotes quoqz
et populus ne transeant terminos:
nec ascendant ad dnm: ne forte iter
ficiat illos. Descendit moyses ad po
pulum et omnia narrauit eis. Locu
tusqz est dominus cunctos hmones
hos. Ego sum dominus deus tuus
qui eduxi te de terra egipti de domo
seruitutis. Non habebis deos alie-
nos coram me. Non facies tibi scul
ptile: neqz oem similitudinē que est
in celo desuper: et que in terra deor-
sum: nec eorum qui sunt in aquis sub
terra. Non adorabis ea neqz coles:
ego sum dominus deus tuus fortis
zelotes visitas iniq̄tatem patruz in
filios in tertiā et quartā generatio-
nem: eorum q̄ oderūt me: et faciēs
misericordiā in mlia his q̄ diligunt
me: et custodiūt precepta mea. Nō
assumas nomē domini dei tui in va
num: nec enim habebit insontem do-
minus eum qui assumpserit nomē
domini dei sui frustra. Honora pa-
trem tuum et matrem tuam: vt sis
longeuus super terram quoniā do-
minus deꝰ tuus dabit tibi. Non oc
cides. Nō mechaberis. Nō facies
furtum. Non loqueris contra pro-
ximū tuū falsum testimoniuz. Non
cōcupisces domū primi tui: nec de
siderabis vxorē eius. Non seruum
Non ancillā. nō bouē. non asinum
nec oia q̄ illius sunt. Cūctus autez
populus audiebat voces: & lāpadas

et sonitus buccine: montemq3 fumã tem. Et perterriti ac pauore cõcussi steterunt procul dicentes moysi. Loquere tu nobis ⁊ audiam⁹: nõ loq̃tur nobis dñs ne forte moriamur Et ait moyses ad populus. Nolite timere. vt enim probaret vos venit deus: et vt terror illius esset ī vobis et nõ peccaretis. ℟. Amen. Lectio libri esaye prophete. capitulo. lviij. HEc dicit dñs. ℟. Deo grãs Clama ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam: ⁊ annũcia populo meo scelera eorum: ⁊ domui iuda peccata eor. Me enim de die in diem querũt: ⁊ scire vias meas volũt Quasi gens q̃ iusticiã fecerit ⁊ iudicium dei sui non derelinquerit. Rogant me iudicia iusticie: approprinquare deo volunt. Quare ieiunauimus: ⁊ nõ aspexisti. humiliabimus aias nostras: et nescisti. Ecce ī die ieiunij vestri inuenitur voluptas: et oẽs debitores vestros repetitis. Ecce ad lites ⁊ contentiones ieiunatis et percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut vsq3 ad hãc diem: vt audiat in excelso clamor vester. Nũquid tale est ieiunium quod elegi per diem affligere hominẽ aiam suam? Nunquid contorquere quasi circulum caput suũ: et saccum ⁊ cinerem sternere? Nunquid istum vocabis ieiunium: ⁊ diem acceptabilem dño Nõne hoc est magis ieiunium: quod elegi? dissolue colligationes impietatis. solue fasciculos deprimẽtes. Dimitte eos qui cõfracti sunt liberos: et omne onus disrumpe. frange esurienti panem tuum: ⁊ egenos vagosq3 induc in domũ tuam. Cum videris nudum: operi eum: et carnem tuam ne despexeris. Tunc erũpet quasi mane lumen tuum: et sanitas tua citius orietur. Et ante ibit faciẽ tuam iusticia tua: et gloria domini colliget te. Tunc inuocabis: ⁊ dominus exaudiet. Clamabis ⁊ dices: ecce adsum. Si abstuleri de medio tui catenam: et desieris digitum extendere: ⁊ loqui quod nõ prodest. cum effuderis esurienti aiam tuã: ⁊ aiam afflictam repleueris: orietur ī tenebris lux tua: et tenebre tue erunt sicut meridies: ⁊ requiem dabit tibi dominus semper. Et implebit splendoribus aiam tuam: ⁊ ossa vestra liberabit. Et eris quasi ortus inriguus: ⁊ sicut fons aquarũ: cui non deficiunt aque. ℟. Amen. Sequẽtia epistole pauli apostoli ad colossenses. ca. ij. ℟. Deo gratias. 3.ª

FRatres. Sicut accepistis christum ihesum in ipo ambulate radicati: ⁊ superedificati in ipso: ⁊ cõfirmati fide sicut ⁊ didicistis abundantes in gratiarum actione. Videte nequis vos decipiat per philosophiam: ⁊ inanem fallaciam secundum traditionem hominũ: secũdus elementa mundi et nõ secundũ christum. Quia in ipso habitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: ⁊ estis in illo repleti: q̃ est caput omnis principatus et potestatis. in quo et circuncisi estis circũcisione nõ manu facta: in expoliationem corporis carnis in circuncisionem christi: et sepulti ei in baptismo in quo ⁊ resurrexistis per fidem operationis dei: qui suscitauit illum a mortuis. Et qui cum mortui essetis in delictis ⁊ preputio carnis vestre: conuiuificabit vos cum illo: donans vobis oia

delicta. ℟. Amen. Aña. j. Seruite domino in timore et exaltate ei cum tremore. apprehendite disciplinam: nequando irascatur dominus: ⁊ pereatis de via iusta. ℣. Quare fremuerunt gentes ⁊ populi meditati sunt inania. Psalmus. ij. Oratio.

Disciplina tua domine nos tibi et sancto timori coniũgat: ⁊ ad exultationem tuã timore nos attrahat. Ac ne a via iusta recedamus: nos contine: et vt in te fidere possimus: beatos esse concede. ℟. Amẽ Per miam tuam deus ⁊ ce. Aña. ij. In tribulatione nostra deꝰ dilatasti nos. miserere nobis: et exaudi orationẽ nostram. ℣ Cum inuocarem te: exaudisti me deus iusticie mee: in tribulatione mea dilatasti mihi. miserere mei et exaudi orationem meã. ps.

Dum te omnipotens deus nr̃e delinquentie reddunt aduersum: tua inspiratione q̃sumꝰ nostra te inuocatio propiciũ: ⁊ confessio faciat esse placatum. Ut te miserante: nec tribulatio secularis nostram mentẽ deijciat: nec persuasio nociua possideat: nec infidelitas tenebrosa concludat. Sed vultus tui sup̄ nos signato lumine fulgeamus: semperq3 in eodem splẽdore stabilitate vere fidei gradiamur. ℟. Amen. Per miam tuam deꝰ ⁊c. Aña. iij. Conuertere domine: et eripe animas nostras. saluos nos fac propter misericordiam tuam quia non est in morte qui memor sit tui. ℣. Domine ne in ira tua arguas me: neq3 in furore tuo corripias me. ps vj. ℟m. Exurge domine miserere nobis quia venit tempus miserendi. timebunt gentes nomen tuum: et omnes reges terre gloriam tuam. p̄. Respice in orationes pauperũ: ⁊ ne spernas preces eorũ. ℣. Posuisti iniquitates nostras in conspectu. omnes dies nostri defecerunt: et nos in ira tua defecimꝰ: domine refugiũ esto nobis a diebus malis p̄. Respice in orationes pauperũ. ℣. Gloria et honor patri ⁊ ce. p̄. Respice in orationes pauperum. Preces. Indulgẽtiam postulamus christe exaudi. p̄. Placare et miserere. ℣. Iesu vnigenite dei patris filius: q̃ es immense bonitatis domine. p̄. Placare et miserere. ℣ Cuncti de gemitibus exorãtes poscimus: cunctiq3 simul deprecantes q̃sumus. p̄. Placare et miserere. ℣. Tua iã clementia mala nostra superet: tuo iam sereno vultu in nos respice. p̄. Placare et miserere. ℣. Remissionem omnium peccatorum quesumus: indulge clemens mala que commisimus. p̄. Placare ⁊ miserere. Capl'a.

Miserere nobis domine miserere. Ne nobis peccatorum infirmitas afferat mortẽ. Sana nos domine: vt anima turbata per culpaꝫ: sit tranquilla per gratiam: infunde medicinã prestare delictĩ. ℟. Amẽ Pater noster. Et ne nos. Ad sextã. Lectio libri ezechielis prophete. capitulo. xviij. ℟. Deo gratias.

6.ª

Hec dicit dñs. Conuertimini: ⁊ agite penitentiã ab om̃ibus iniq̃tatibus vestris: ⁊ nõ erit vobis in ruinaꝫ iniquitas. Proijcite a vobis om̃s preuaricationes vr̃as in quibꝰ preuaricati estis: et facite vobis cor nouũ ⁊ spiritũ rectũ. Et quare moriemini domꝰ israel: q̃r nolo mortez moriẽtĩ. dicit dñs reuertimini ⁊ viuete. ca. xx. ¶ Et fctũs est ſmo dñi ad me dicẽs. Fili hoĩs loquere senioribꝰ israel: ⁊ dices ad eos. hec dicit dñs. Nunq̃d ad interrogandũ me vos venistis: viuo ego dicit dñs: q̃a nõ respõdebo vob̃. Si iudicas eos si iudica: fili hoĩs abhominatiões patrum meorũ ostende eis in iusti-

cia mea ambulate ⁊ iudicia mea custodite: et facite ea: vt sit signū inter me et vos: ⁊ sciatur quia ego sum dominus deꝰ vester. ℟. Amē. Añā. j. Desiderium pauperū exaudiuit dñs: preparationē cordis eorum exaudiet auris tua: iudicare pupillo et humilli. ℣. Vt nō apponat vltra magnificare se homo super terrā. ℟. Exurge dñe deus meꝰ: ⁊ exaltetur manꝰ tua: ne obliuiscaris pauperem in fine. ℣. Vt nō apponat. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Vt nō apponat vltra. Psalmus. ix. Oratio.

DEsiderium tuū domine pauperū sic intende propicius: vt ⁊ donoꝝ celestiū nobis copia tribuas: ⁊ tu amorē pretereūtiuꝫ rerum a nobis auertas. Auris quoqꝫ tua nostram ita orationē intendat: vt duꝫ pupillo humiliqꝫ iudiciū fecerī: paterna nobis indulgentia blandiaris Et pro humiliatione p̄sentiū: gaudia retribuas eternorum. ℟. Amē Per miam tuam deus ⁊ c. Añā. ij. Propter miserias inopum: et gemitum pauperuꝫ. ℣. Nunc exurgam dicit dñs. ℟. Eloquia dñi: eloquia casta. argentū igne examinatum terre purgatum septuplum. ℣. Nunc exurgam. ℟. Gloria et honor patri ⁊ cc. ℣. Nunc exurgam. Psalmꝰ. xj. Oratio.

DEus qui superbis resistis: ⁊ linguā magniloquam labiaqꝫ dolosa disperdis: fac nos casta eloquia tua: que velut argentuꝫ igne probatū sūt examinata percipere: vt oīmi arrogantie tumore deiecto: expositoqꝫ conditionis nostre cōtagio: genimine dignitatis splendorē sancti/tate inditum in nostra cōditione suscipiamus: itaqꝫ per te renouatum per omnia retineamus. ℟. Amen. Per miam tuam deus ⁊ c. Añā. iij. Vsquequo domine obliuiscēris nos in finē: quousqꝫ auertis faciem tuaꝫ a nobis. ℣. Respice et exaudi nos domine deus noster. ℟. Quādiu ponam consilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem. vsquequo exaltabitur inimicus meus super me. ℣. Respice et exaudi nos. ℟. Gloria et honor ⁊c. ℣. Respice. Psalmꝰ. xij. ℟. Gemitus populi tui deus domine exaudi: ⁊ āgustias qs patimur vide. ℣. Et velociter miserere. ℟. Tu domine pater noster redēptor noster a seculo nomen tuuꝫ. quare errare fecisti nos de vijs tuis: induraſti cor nostrum ne timerem te. conuertere domine super seruos tuos tribus hereditatiꝫ tue. ℣. Et velociter. ℟. Gloria et honor patri ⁊c. Reiteretur ℟m. Preces. Exaudi nos domine exaudi. ℣. Et miseratus dona nobis veniam. ℟. Altissime factor celi et terre peccatum nostrum dimitte. ℣. Et miseratus. ℟. Vide domine plebis tue lamēta: effunde pluuiā largam ℣. Et miseratus. ℟. Dimittēq̄ gementes fatemur: et p̄sta q̄ postulamus. ℣. Et miseratus. ℟. Succurre iam penitentibus xp̄e: ac p̄ces oīm mūda. ℣. Et miseratꝰ. Epla. Respice ⁊ exaudi nos. fo .lvij. Prophetia. Fili habe fiduciā in dño. fo .lv Lectio libri exodi. ca. xxiij. ℟. In illis diebus lo/cutus est dñs ad moysen dicēs. Ecce ego mittā angelū meū: q̄ p̄cedat te: ⁊ custodiat in via ⁊ introducat ad locū quē p̄parauī tibi. Obserua eum ⁊ audi vocem eius: ne contemnandū eum putes: quia nō dimittet cuꝫ peccaueris: ⁊ est nomen meum in illo. Quī si audieris vocem eius: et feceris omnia que loquor: inimicus ero inimicis tuis: et affligam affligētes te: p̄cedetqꝫ te angelus meus: ⁊ introducet ad amorreum. et cetheum. et pheereeum. chananeumqꝫ: et iebuseum. quos

ad Nonam

ego cõtriuero. Non adorabis deos eorum: nec coles eos. Non facies opera eorum: sed destrues eos: & confringes statuas eorum. Seruietis q3 dño deo vestro: vt benedicat panibus tuis & aquis: & auferam infirmitatem ỏ medio tui. nõ erit infecũda nec sterilis terra tua: numerũ dierum tuorũ implebo. Terrorẽ meũ mittam in precursum tuũ: & occidã omnẽ populũ ad quem ingredieris. Cunctorũq3 inimicorũ tuorum terga vertam: anteq̃ introeas nõ eijciam eos a facie tua anno vno: ne terra in solitudine redigatur: & crescãt contra te bestie. Paulatim expellaz eos de conspectu tuo: donec augearis et possideas terram: quam dominus deus tuus daturus est tibi. ℟. Amen. Lectio libri hieremie ꝓphete. capitulo. iiij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. Deserta erit ois terra: sed tamen consũmationẽ nõ faciam. Lugebit terra & merebunt celi desuper: eo qỏ locut9 suz Cogitaui: et nõ penituit me: nec auersus sum ab eo. a voce equitis et mittentis sagittam fugijt ois ciuitas. Ingressa sunt ardua: & ascẽderunt rupes vniuerse vrbes derelicte sunt: et non habitat in eis homo: tu autem vastata quid facies? Cum vestieris te coccino: cum ornata fuerl anulo aureo: & pinxeris tibi oculos tuos: frustra componeris. Contẽpserunt te amatores tui: animã tuaz querunt. Vocem enim quasi partu/rientis audini: angustia vt puerpere. Vox filie syon inter morientis expondentisq3 manus suas. Ue mihi quia defecit anima mea propter interfectos. capitulo. v. Circuite vias hierusalem: & aspicite: & considerate: et querite in plateis eius: an inueniatis virum facientem iudicium: et querentem fidem: et propicius ero eius. ℟. Amen. Sequentia epistole beati pauli apostoli ad colossenses. capi. iij. ℟. Deo gratias.

Fratres. cũ christus apparuerit vita vestra: tũc & vos apparebitis cum ipso in gloria. Mortificate ergo mẽbra vestra: que sũt super terram. fornicationem. immũdiciam. libidinẽ. concupiscentiam. et auariciam: que est simulacrorum seruitꝰ. Propter qỏ venit ira dei super filios incredulitatis: in quibus et vos ambulastis: aliquãdo cuz viueretis in illis. Nunc autem deponite & vos oñia. Iram. indignationem. maliciam. blasfemiã. turpem sermonẽ de ore nolite emittere. Nolite mentiri inuicẽ. Expoliãtes vos veterem hoiem: cum actibus suis & induentes nouum: eum qui renouatur in agnitionẽ: ỹm ymaginem eiꝰ qui creauit eum. Ubi non est gentilis: et iudeus: masculus et femina. Circuncisio et prepucium: barbar9 & scyta. seruus et liber. ℟. Amen. Añ. j. Delicta nostra domine tu solus intelligis a peccatis nostris munda nos. ℣. Et ab alienis parce seruis tuis domine. ℣. Celi enarrant gloriam dei et opera manuz eius annũciat firmamentũ. ℣. Et ab alienis ℣. Gloria & honor patri & ce. ℣. Et ab alienis. Psalmꝰ. xviij. Oro. Ab occultis nostris mũda nos. Quere folio .xxxix Añ. ij. Dirige nobis auxilium de sancto. ℣. Et de syon tuere nos dñe. ℣. Exaudiat te dñs in die tribulatiõis: protegat te nomẽ dei iacob. ℣. Et de syon. ℣. Gloria & honor. ℣. Et de syon. Ps. xix. Oratio.

omino non sufficit. Ergo si aliquis non potest ieiunare: elemosynā faciat. elemosyna sine ieiunio bona est. Si ergo p̄ualet ieiuniū cū elemosyna: duplex bonū est: ieiuniū vo sine elemosyna nullū bonū est: nisi forte si ita sit aliq̄s pauper: vt nō habeat omnino quid tribuat. His vero q̄ nō habuerint vnde tribuāt: sufficit voluntas bona: ꝟm illud quod scriptū est. Gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax hoibus bone volūtatis. Sed quis erit qui se possit excusare: cum eciam pro calice aque frigide mercedem se dn̄s esse promiserit? Et quare frigide dixit. ne forte se possit aliquis pauper de lignorū penuria excusare: aut certe dicere se vasculum vbi aq̄m calefaceret nō haberet. Denique ⁊ per beatū prophetā: frēs karissimi dn̄s ita hortat̄: et admonet elemosynā fieri: vt prope null⁹ pauper sit: qui se valet excusare. sic eniz ait. Hoc est ieiuniū quod elegi dicit dn̄s: frange esurienti panez tuū: nō dicit vt integrū daret: ne forte pauper ille aliū nō haberet: sed frāge inquit hoc est dicere: eciam si tanta sit tibi paup̄tas vt nō habeas nisi vnū panem: ex ip̄o tamen frange et pauperi tribue: et egenū ac sine tectu induc in domū tuaz. si aliquis ita pauper est vt nō habeat cibuz: vel ī vno angulo domus sue p̄paret peregrino lectulum: quid nos dicturi sum⁹ fratres: qualē excusationem habere poterimus? qui amplas ⁊ spaciosas domos habētes: vix aliquando dignamur accipere peregrinū? Ignorātibus imo nō credentibus q̄ in om̄i peregrino xp̄s excipit̄. Sicut ⁊ ipse dixit. hospes fui: ⁊ nō suscepisti me: ⁊ quādiu nō fecistis vni de minimis ijs: nec mihi fecistis. laboriosum et fastidiosuz nobis est in pauperibus excipere xp̄m ī patriā nr̄am. Timeo ne nobis ille dicat: ite ⁊ nō nos recipiat in beatitudie sua. Cōtemnim⁹ illū in mundo: timeo ne nos ꝯtēnat in celo: ꝟm qd̄ ipse dixit. Esuriui: ⁊ nō dedistis mihi manducare. Et q̄ diu non fecistis vni de minimis ijs: nec mihi fecistis. Et q̄d post sequit̄ fratres: auertat hoc deus a nobis: hoc enim postea addit dicens. Discedite a me maledicti: ite ī ignē eternū. ego in hanc sn̄iam neminē iudico. Unusquisqz attendat sentenciaz suā: nec tn̄ arguo ⁊ reprehēdo: quia forte aliquotiēs venit per negligentiam: vt vestimēta q̄ debuerūt accipere pauperes: defforment̄ atineis. Et timeo ne ipsi pāni ad testimoniū proferātur in die iudicij. secundum qd̄ iacobus dicit. Agite nūc diuites plorate vlulantes in miserijs: q̄ aduenient vobis: diuitie vr̄e putrefacte sunt. Et om̄ia sicut dixit frēs carissimi qui per apostolū suū cōminatus xp̄s: licet nos nimiuz terreant: nō tamē de dei mia desperandū est: aut ego et mei si negligenter: cū dei adiutorio cum possum⁹ nos emēdare: volum⁹: ⁊ elemosynas quas huc usqz partius fecim⁹: largius erogemus: ⁊ q̄ pro pctis preteritis cū dolore et gemitu et spe repausationis dn̄ica mia docemur. Ergo sicut supra suggessim⁹ frēs karissimi: ieiunia nr̄a elemosynaruz pinguedo cōmendet. Quia tale ē ieiuniū sine elemosyna: qualis sine oleo est lucerna Nam si lucerna q̄ sine oleo accenditur: fumare potest: lucere nō potest:

ita ieiuniū sine elemosyna. Carnem quidem cruciat: sed charitas lumie aiam nō illustrat. Interim vel qđ ad presens agitur frēs: sic ieiunem⁹ vt prādia nostra pauperibus eroge/mus. Ut qđ pransuri eram⁹ non in nostris sacculis: ſ3 in viscerib⁹ pau/perum reponam⁹: quia manus pau peris gazophilaciū christi ē. Quic/quid accipit: ne interpareat i celo re ponat. Quia q̄uis quod pauper ac cipit cōsumatur. merces tamē bo/ni operis in celo recōditur. Nam si prādia nostra exq̄sitis saporibus: et multiplicatis ferculis expēdere stu demus ad cenam: sicut corpori no/stro delicie nō solū nō subtrahūtur: sed eciam duplicātur: ac si corpori vestro nihil minuitur: sic anime ni/hil augetur. Hoc fratres timēs ma gis quā de vobis aliq̄d siniſtrū cre/dēs: admoneo. scio enī et vobis plu res deo propicio et peregrinos assi/due accipe et pauperib⁹ frequenter dare. ⁊ ideo qđ suggero: ad hoc pro ficiat. Qui vero non facit aut forte tardius faciebat: tam serāz sibi ⁊ iō placitam operationē in consuetudi/nē trahat. Et licet credam q⁹ deo in spirante semp supueniētibus festiui tatibus castitatem ⁊ charitatē ante plures dies eciā cum proprijs vrozi bus custodiat charitas vra: tamē li cet ⁊ superfluo eciam qđ vos facere credo: charitatē contēplationis cō/moneo: vt per totam quadragesi/mā ⁊ vsq3 ad finem pasche castitatē et charitatē deo auxiliante seruetis vt in illa sacrosancta solennitate pas chali charitatis lucerna vestiri ele/mosynis: dealbari orationibus vigi lijs et ieunijs: vel aliq̄b⁹ celestib⁹ et spiritalibus margaritis ornari possi/tis: nō solum cū amicis: sed eciā cuz inimicis: vt pacifici libera et secura consciētia ad altare domini accedē/tes: corpus ac sanguinē eius non ad iudiciū: sed ad remediū possitis acci pere: ſ3 cū ō elemosynis loquimur: nō conturbetur angusta paupertas oia enī cōplere q̄sq⁹ poterit: cū fecit qđ potuit: quia volūtas perfecta fa/ciendi reputatur pro opere facti. ſ3 hoc ille implet qui hoiem pauperez quasi seipsum considerare voluerit: ⁊ sic pauperi tribuat: quomō si ipse in tali necessitate esset: si fieri cupie/bat. Et qui fecerit sic et nouī et ve/teri testamēti precepta compleuit. Implens illud euāgeliū: oīa que cunqz vultis vt faciant vobis homi nes: et vos facite illis similiter. Et enim lex ⁊ prophęta sic impletur ad gloriam: ad quā vere ⁊ perfecte cha ritatis legem pius vobis dominus sua protectione perducat. Amen.

Prestante domino nostro iesu chri/sto: cui est honor ⁊ imperium sine fi/ne in secula seculorum. ℟. Amen.

℣ In noīe domini nostri iesu xp̄i lu/men cum pace. ℟. Deo grās. Do min⁹ sit semper. ℟. Et cum ⁊c. ℣ In primo dn̄ico quadragesime. Ad ve/speros. Lauda Qui fecit luminaria ma gna solus. ℣. Qm̄ in seculum mia eius. ℟. Solem in potestatē diei lumam ⁊ stellas i po testatē noctis. ℣. Qm̄ in. Bn̄s sit semp ℟. Et cum Sono. Auerte domine faciē tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele alla. ℣. Miserere mei deus secū dum magnā mīam tuam. et scōm multitudi/nem miserationuz tuarum dele iniquitates meas. vsquequaq3 lauа me ab iniusticia mea ⁊ a peccato meo mūda me alla. ℣. Iniquita

tem meā ego conosco dñe: et peccatū meū cō-
tra me est semper. tibi soli peccaui et malum
corā te feci. cor mūdū crea in me deus ⁊ spiri
tum rectum innoua in visceribus meis all'a.
Dñs sit. ℟. Et cum. Aña. Si dixeri-
mus quia peccatū nō habem⁹: nosipsos sedu
cimus ⁊ veritas in nobis nō est si vero con-
fiteamur delicta nostra. ℣. Fidelis est et iu-
stus vt remittat nobis peccata ⁊ mūdet nos
ab omni iniquitate. ℣. Venite adoremus
et procidamus ante deum. ploremus coram
dño qui fecit nos. ℣. Fidelis. ℣. Gloria ⁊.
Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Dirigam
vias tuas all'a. ℣. In iocunditate exie:s ⁊ cū
leticia discedas: montes et colles exultabūt
expectātes te cū gloria all'a all'a all'a. ℣. Nō
accedet ad te malū ⁊ flagellum nō appropin-
quabit tabernaculo tuo. ℣. In iocunditate.
℣. Gloria et honor patri ⁊c. Hymnus.

Alleluya piis edicte laudibus:
ciues etherei psallite vnanimi-
ter all'a perhenne. Hinc vos perpe
tui luminis accole ad sūmuz resona
te hymniferis choris all'a perhenne
Vos vrbs eximia suscipiet dei: que
letis resonans cātibus excitat all'a
perhenne. Felici reditu gaudia su-
mite: redētes domino glorificū me
los all'a perhenne. Almū sidere iā
patrie decus: victores capite: quo
canere possitis. all'a perhēne. Illic
regis honor vocibus inclitis iocun-
dum roboat carmine perpetim all'a
perhenne. Hoc fessis requies: hoc
cibus: hoc potus obletans reduces
haustibus afluens all'a perhenne.
Nosqz suauisonis cōditor affatim
rerum carminibus: laudeqz pangi-
mus all'a perhēne. Te xp̄e celebrat
gloria vocibus nostris omp̄s: ac ti-
bi dicim⁹ all'a perhenne all'a perhen
ne. Amen. Supplicatio. Oremus re
demptorē mundi dñm nostrū iesum christū.
cum omni supplicatione rogem⁹: vt nos gra-
tia ipsius et per intercessionez sancte marie
virginis et genitricis sue: vt sancto tempo-
re quadragesime nobis remissionem pecca-
torum: et pacem nobis donare dignetur.

Alleluya in celo ⁊ i Capitula.
terra: in celo perpetuatur ⁊ in
terra cantatur. ibi sonat iugiter: hic
fideliter. illic perhenniter: hic sua-
uiter. illic feliciter: hic concorditer.
illic ineffabiliter: hic instanter. illic
sine syllab: hic modulis. illic ab an-
gelis: hic a populis. Quā xp̄o dño
nascente in laude ⁊ cōfessione nimis
eius: nō solum in celo: sed ⁊ in terra
celicole cecinerunt: dum gloria i ex
celsis deo ⁊ pacem in terra bone vo-
luntatis hominibus nūciauerunt.
Quesum⁹ ergo dñe: vt quorū mini-
steria nitimur imitari laudando: eo
rum mereamur consortiū beate vi-
te viuendo. Pater noster. Liberati a

Alleluya malo. fo j. Bñdictio
que in effabiliter concinitur in
celis: efficatius declaretur in laudi-
bus vestris. ℟. Amen. Et que illic
sine intermissione decantatur ab an
gelis: hic per momēta affectius cō-
cinat̄ a populis vniuersis. ℟. Amē
Vt hec ipsa que laus dicitur dei: in
ea q̄ nūc laude initiari pp̄los facit.
Eterne vos adscribat socios man-
sioni. ℟. Amē. Lauda. Ibis all'a pro
sperum iter habebis all'a. ℣. Et iterum cuz
gaudio reuertaris ad nos all'a. ℣. In mani
bus enim suis portabūt te: ne vnq̄ offendas
ad lapidem pedem tuū. ℣. Et iterū. ℣. Glo
ria ⁊ honor. ℣s. l. kyriel'. ℟. xp̄el'. kyri-
el'. Pater noster. Preces. Domine
misericordiaruz obliuiscere peccata nostra.
in principio creasti celū et terram. ℣. Obli-

uiscere peccata. ℣. Qui fecisti hoiem ad ymaginē et similitudinē tuam. ℟. Obliuiscere. ℣. In oībus gentibus ex abraam multiplicasti populos. ℟. Obliuiscere. Oro.

EXaudi oronez nostrā domine: gemitusqz nostros auribꝰ percipe: nos enim iniqtates nostras agnoscimus: et delicta nra coram te pandimus: tibi deus peccauimus: tibiqz cōfitentes veniā exposcimus Et quia recessimꝰ a mandatis tuis: ⁊ legi tue minime paruimus. Conuertere dne super seruos tuos: quos redemisti sanguine tuo: indulge qs nobis: et peccatis nostris veniā tribue: tueqz pietati miaz in nobis largire dignare. ℟. Amen. In primo dominico. Ad matutinū. Hymnꝰ. Eterne rerū conditor. fo .ij Oro.

OMps eterne et misericors deꝰ qui temporū das tempora: qui singulis tēporibus das grām: quaz administrent: tu vemēs prolixitatē tenebrarū exestuas: et gallo nos cōsolaris canente. Ut dum preco diei sonat: diurni operis meditatio reuiuiscat. Respice ergo nos iugiter: et instiga ne profunde noctis errore p suasi obliuiscamur perhennis: sz labentes in tenebris erige et viuendo nos corrige: vt cū petro resipiscamꝰ errata: ⁊ paribus lachrymis crimina defleamus cōmissa. ℟. Amen. Per miam. Alia. Salus tua dne super populum tuum et benedictio tua. Ps. iij. Alia alia. Dele domine iniquitates meas Ps. l. Alia. Clamabo ad dūm deū altissimū qui benefecit mihi. Ps. lvj. Oratio.

OJscute a nobis vnigenite ingeniti patris sōnum corporis: et clemens placatus nostris parce piaculis: vt modo redemptoruz copia pijs frequēter vigilijs: tuisqz digna habeatur obtutibus sacris: ⁊ qō nūc serit ignobil' carnis fragilitas: diuinitatis tue dono surgat in gloria. Tu igitur dne cunctis in te confidentibꝰ iuuamē largius impēde: ⁊ ad supernā patriaz alarū tuarū obumbratione nos atrahe. ℟. Amē. Per miaz tuā. Alia. j. Filij hoim simul in vnū diues et pauper. ℟. Inclinemus deo corda nostra: vt non timeamꝰ in die mala. ℣. Audite hec oēs gentes: auribus percipite qui habitatis orbem. ℟. Inclinemꝰ. ℣. Gloria et honor patri. ℟. Inclinemus. Oratio.

AUdiant te domine oēs gētes: et diues simul ac pauper aurē tibi cordis acomodēt. Neqz timeamus i die mala: neqz fidei honore relicto iumentis insipientibꝰ cōparemur: vt te solū intelligētia nostra adsequens ambiat: quē eterno i gaudio cum sanctis oībus laudans pmia sempiterna suscipiat. ℟. Amē Per miam. Alia. ij. Sperate i deū oīe consilium populoꝝ. ℟. Effundite coram illo corda vestra: qm ipe adiutor noster est. ℣. Nolite sperare in iniquitate: et rapinas nolite cōcupiscere: diuitie si fluāt: nolite corda apponere. ℟. Effundite coram. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Effundite coram. Oratio

EFfundentibus nobis coram te corda nostra in oratione: tu domine qui spes oīm es exaudi ⁊ miserere. Tibiqz nos seruituros subde: subditis peccato propicia benignitate occurre. fac nos iniquitatis rapina carere: et diuitiarū tuarū ornamenta cōquirere. Atqz te nosse: vel concupiscere: teqz oībus diebꝰ viteqz nre ⁊ tēpore deum mereamur habere. ℟. Amen. Per miam tuā. Alia. iij. Conuerte nos deus salutaris no-

ster. ℟. Et auerte iram tuam a nobis: ac sup populum tuū pacem: ne in eternū irascaris nobis. ℣. Deus tu conuertens viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. ℟. Et auerte iram. ℣. Gloria ꝛ. ℟. Et auerte. Oro.

OAuerte nos deus salutaris noster. et auerte iram tuam a nobis: ac super populum tuū pacē presta quā loqueris. Ut plebs tua letetur in te: ac salutare tuū custodia salutis intelligens: vel miam tuā temporuꝫ psperitate cognoscat: vel benignitate tua fructum fecunditatis suscipiat. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Ecce venient dies domini magni elemosyne ꝛ ieunii: estote parati bñfacere oppressis: viduis et orphanis. ℟. Ut recipiatis mercedem in nouissimis tēporibus dicit dñs. ℣. Discite agere peruerse. discite benefacere. querite iudicium. subuenite oppresso. ℟. Ut recipiatis. ℣. Gloria ꝛ honor patri et filio. ℟. Ut recipiatis. Oratio.

DEus qui elemosynā nos facere precipis: vt qđ gurges humane prolapsionis pedoꝫ squaloꝛe sordificat: hoc velut porrectum operiat: fac nos dignas nobis ipis primū elemosynas erogare: et sic indigentibus cōpatientes existere: vt primū vite nostre parcamus: piāqꝫ nobis bonorum operū substantiā ministrem⁹. dum mores nostros a malis actis corrigim⁹. Et sic de bono cōscientie dignioꝛes effecti: proximoꝛū coꝛda et instructione illustrem⁹ doctrine: ꝛ inopiam reficiamus subsidio gratie. ℟. Amen. Per miam. In laudibus. Ad canticū. Āña. In mente habete dies seculi: intelligite annos nationis: nationū interroga patrem tuū: dicet tibi. seniores tuos: et annunciabunt tibi. Canticū. Attende celum. folio ij.

OMontes cantate no Oratio. bis: et terra moysi famulo tuo in confessione mirabiliū ꝛ preceptoꝛum tuoꝛū: descendat super nos domine gratia misericoꝛdie dñi nostri iesu xpi filij tui sicut ros super terrā: et sicut imber super gramē: et sicut nix supra fenū: q̄ nos insensibili arte impietatis emūdet illic: cum peccatoꝛum nroꝛum numerositas nulla possit satisfactione pēsari. Tu autem dñe qui es cecoꝛū lumen: errātium via: resurrectio moꝛtuoꝛū: respectu clementie tue conscientie nostre tenebras illumina: peccātes ad penitentiam: penitentibus veniam pōptamqꝫ in te semper miseratione nē largire. ℟. Amen. Per miam. Ad dñs. āña. Filij hoim benedicite dñm israel: et oēs sacerdotes serui dei benedicite dñm. Canticū. Benedictus es dñe deus patrum. fo iij. Sono. Ne obliuiscaris deus voces deprecantiū te alla ℣. Memento cōgregationis tue: quam creasti ab initio virgam hereditatis tue. Lauda. Alleluya laudate dñm de celis alla. Laudate eum in excelsis alla. Psalm⁹. cxlviij. Lectio libri proueꝛbioꝛuꝫ salomonis capitulo primo. ℟. Deo gratias.

FIlij hoim cōuertimini ad coꝛrectionē meam: et proferā vobis spiritū meū: et ostendam verba mea. Quia vocaui ꝛ renuistis: extendi manū meam: et nō fuit qui aspiceret. Despexistis oēm consiliuꝫ meū: ꝛ increpationes meas neglexistis. Ego quoqꝫ in interitu vestro ridebo et subsannabo: cuꝫ vobis qđ timebatis aduenerit. Cuꝫ irruerit repentina calamitas: ꝛ interitus quasi tempestas ingruerit: quādo venerit super nos tribulatio et angustia.

Tunc inuocabunt me: ⁊ nõ exaudiã
Mane consurgent: et nõ inuenient
me. Eo qđ exosam habuerunt disci-
plinam: et timorẽ domini nõ suscepe-
runt nec adquieuerũt cõsilio meo
et detraxerint vniuerse correptioni
mee. Comedent igitur fructus vie
sue: suisq; consilijs saturabuntur: a-
uersio paruulorum interficiet eos: et
prosperitas stultorum perdet illos.
Qui autem me audierit: absq; terro
re requiescet: ⁊ abundantia perfrue
tur: malorum timore sublato. Capi
tulo. ij. ¶ Filij mi si susceperis ser-
mones meos: et mãdata mea abscõ
deris penes te: vt audiat sapientiã
auris tua. inclina cor tuũ ad cogno-
scendum prudentiam: si enim sapiẽ
tiã inuocaueris: et inclinaueris cor
tuũ prudentie: si quesieris eam qua
si pecuniam: et sicut thesauros effo
deris illã: tunc intelliges timorem
domini: et scientiam dei inuenies.
Quia dñs dat sapientiam: et ex ore
eius scientia ⁊ prudentia procedet.
Custodiet rectorũ salutem: ⁊ prote
get gradientes simpliciter seruans
semitas iusticie: ⁊ viã sanctorum cu
stodiens. Tunc intelliges iusticiã ⁊
iudiciũ et equitatem: et oẽm semi-
tam bonã. ℟. Amen. ℣. Alle-
luya pijs. Quere so. lxxx Capitula
Alleluya nomen quod interpre
tationem tui laudem resonans
dei: esto consumatrix matutini offi-
cij: prebe quoq; tu deus nobis hanc
tibi dum viuimus: diffuso ore conci
nere: hanc eciam tibi post transitus
peracto mundi termino decantare:
vt in cuius hic renouationẽ dulces-
simus: in eius te concentu post no
strum obitum copiosius amplecta-
mur. Pater noster. Et ne. Lauda.
Ibis alleluya prosperũ iter. Que-
re so. lxxx Bño. Alleluya que in
effabiliter. so. lxxx In noctibus et
tollite manus vestras in sancta ⁊ benedicite
dñm. ℣. Qui statis in domo domini in a-
trijs domus dei nostri. Oratio.
In noctibus manus nostras ad
te extollimus domine: vt nos in ec-
clesia tua fixos statuas: ac dum mũ
diabilib⁹ imprimimur sarcinis: no
stra laudare te actione cõcedas. ℟
Amen. Per miam tuã. Sono. aña.
In noctibus extollite manus vestras in san-
cta et benedicite dñm. ℣. Benedicat vos do-
minus qui fecit celum et terrã. ℣. Ecce nũc
benedicite dñm omnes serui domini. ℣. Be
nedicat vos. ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Bene-
dicat. Lauda. Mane apud nos hodie: et
crastina profuicieris alla. ℣. Et dñ orta fue
rit dies ambulabis via tua alleluya alla. ℣
Dominus custodiat te ab omni malo: custo-
diat aiam tuam dominus. ℣. Et dum orta
fuerit. ℣. Gloria et honor. ℣. Et dus orta.
Hymn⁹. Alleluya pijs Quere so-
lio. lxxx Capla.
Ecce saus tua deus que est alleluya: ⁊ ce
los implet et terram: cum superno-
rum ineffabili concentu exprimi-
tur: et terrenorum officijs declara-
tur. Quesumus ergo deus: vt cum
te in illa die viderint oculi nostri in
gloria: letetur cor nostrum sup alla
vt p laudis huius exhibitionem de
uotam: hic promereamur criminũ
veniam: et post eternã perducamur
ad gloriã: cũ manifestata fuerit nob
facies tua. Pater noster. Bñdictio
Alleluya nomẽ pium atq; iocũ
dñi dilatetur ad laudẽ dei i ora
oim populor. ℟. Amẽ. Sit in voci
bus credentiũ clara: q̃ in angelorum

ostenditur cōcentibus gloriosa. ℟. Amen. Et q̄ in eternis ciuibus sine sonorū strepitu enitet: in vestris cordib⁹ affectu pleniori fructificet. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Angelus dñi bonus comitetur tecū alla. ⁊ oīa bona p̄paret itineri tuo. ℟. Et iterū cuz gaudio reuertaris ad nos alla. ℣. Mittat tibi auxiliū de sancto ⁊ de syon tueat̄ te. ℟. Et iterū ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Et iterū. Hic claudit̄ alla. ps. Miserere mei de⁹. Totū cum Glia. Postea. kyriel. xp̄el. kyriel. Pater nr̄ sub silēcio. Preces Auerte dñe iraz tuā a nobis. adsit nobis potentia tua. ℟. Dñe iraz. ℣. Benedic dñe hereditatem tuā. ℟. Dñe. ℣. Cōcede pacē ecclesie tue. ℟. Dñe auerte iram tuā a nobis. Oro. Exaudi oronem nostrā dñe. fo lxxx. Feria. ii. Ad matuti. añ. Tu autem dñe susceptor meus ps. iij.

Quāuis dñe plurima Oratio. maliguantiū multitudo abneget salutē tuā esse in te: nobis tamē robur spei multū augetur: q̄a tu susceptor nr̄ esse dignat⁹ est: obstruit̄ itaqz os loquentiū iniqua: cū sperātes in te mīa circundat assidua. ℟. Amē. Per. Aña. i. In lege dñi sit volūtas nr̄a ⁊ in lege ei⁹ meditemur die ac nocte

Domine apd̄ quē ps. i. Oro. est salus plena iusticie: et perfectio beatitudinis incorrupte: da nobis vt in legis tue meditatione die ac nocte tēpora trāseam⁹: ⁊ ab īpiorū cōsilio atqz a pctōꝝ via: vel a pestilencie cathedra declinem⁹. Quo velut lignū fructiferū aquaꝝ decursib⁹ enutritū: ⁊ fructib⁹ repleamur: ⁊ gr̄a decoremur. ℟. Amen. Per. Aña. ij. Nūc reges intelligite: erudimini oēs qui iudicatis terram: seruite domino in timore. Psalmus. ij. Oratio.

Disciplina tua dñe nos tibi ⁊ sācto timori cōiungat: et ad exultationē tuā timore nos attrahat: ac ne a via iusta recedam⁹: nos cōtine. vt i te fidere possim⁹: beatos esse cōcede. ℟. Amē. Per. Aña. iij. Sacrificate sacrificiū iusticie ⁊ sperate in dño. ps

Singulariter i spe Oro. (iiij. tua cōstitue. Ut qr hic per fidē ambulam⁹ ⁊ nō per speciē: spes ip̄a nos ad rem ꝓmissiōis adducat: q̄ desideriū nr̄z tolerātie expectatōne sustentet: ⁊ charitate cōsumet. ℟. Amen. Per. ℟. Aperi dñe oculos tuos et vide miseriā nr̄am: inclina aurē tuā ⁊ exaudi nos seruos tuos vt nō pereat vinea tua. ℟. Quā plantare dignat⁹ es. ℣. Dñe de⁹ virtutū cōuertere nūc: respice d̄ celo ⁊ vide ⁊ visita vineā tuā. ℟. Quā. ℣. Gloria. Reiteretur ℟. In laudib⁹. aña. Miserere mei de⁹ scd̄m magnā mīam tuā. ps. l. oro

Miserere dñe miseris: ⁊ q̄a nostram agnoscim⁹ miseriā: tuaz preueniam⁹ mīam. Sit igit̄ vox cōfessionis prōpta: venia ꝓxima: atqz de tua ꝓpiciatōne sit exauditio a te: vt nr̄a deleas vniuersa pctā: ⁊ tribuas virtutē per quā tua faciam⁹ precepta. ℟. Amē. Per. Aña. Benedicam eū vobis ⁊ multiplicabo vos sicut stellas celi dicit dñs deus. Canticū. Egredere de terra tua. fo .lv Aña. Benedicam. Gloria et honor patri. Oro.

De dñe inspirāte atqz vocante: terrenū cōuersationis deserentes abiciam⁹: vt spretis carnalibus vicijs mūdanisqz affectib⁹ ac voluptatib⁹ abdicatis: ad ꝓmissa celestia festinem⁹: et politicaz hereditatē a te supne patrie capiam⁹. ℟. Amē. Per. Ad bñs. añ. Mane exandies vocē meā dñe: mane astabo tibi ⁊ adorabo te. ℣.

Verba mea auribus pcipe dñe: intellige clamorē meū. intende voci oronis mee rex meus et deus meus. qm̄ ad te orabo dñe. Canti. Bñs. fo iij. Lauda. Secundū multitudinē magnitudinis ei⁹ laudate dñm in sanctis ei⁹. laudate dñm de celis. ps. cxlviij. Lectio libri sapientie salomonis. R. Deo gratias. Fili habe fiduciam in domino ⁊ ce. Require folio .lv Lectio libri geneſis. ca. ij. R. Deo

In illis diebus perfecti sunt celi ⁊ terra ⁊ omis ornatus eorum: cōpleuitq3 deus die septimo opus suū quod fecerat: ⁊ requieuit die septimo ab vniuerso opere qđ patrarat. Et benedixit diei septimo ⁊ sanctificauit illum: qz in ipo ceſſauerat ab oī opere suo qđ creauit deus vt faceret. Iste sunt gnationes celi et terre: q̄ndo create sunt in die quo fecit deus celum ⁊ terrā ⁊ oē virgultum agri: anteqū oriret in terra oēm q3 herbā regionis priusq̄ germinaret. Non enim3 pluerat dominus deus super terrā: et homo nō erat q̄ operaretur terrā. Sed fons ascendebat e terra irrigans vniuersam supficiē terre. Formauit dñs deus hominē de limo terre: ⁊ inspirauit in faciem eius spiraculum vite: et factus ē homo in aiam viuētem. Plantauerat dñs deus paradisū3 voluptatis a principio in quo posuit hoiem quē formauerat: produxitq3 dominus deus de humo omne lignū pulcrū visu et ad vescendum suaue. Lignū etiam vite in medio paradisi: lignumq3 sciētie boni et mali. Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum: qui inde diuiditur in quatuor capita. Nomen vni: phison. ipse est qui circuit omnem terram euilath vbi nascitur aurum: et aurum terre illius optimū est. ibiq3 inuenitur bdellium ⁊ lapis onychirus. Et nomē fluuij secundi: Geō. ipse est qui circuit omnē terrā ethiopie. Nomē vero fluuij tercij: Tigris ipse vadit contra assirios. Fluuius autem quartus ipse est Eufrates. Tulit ergo dominus hominē et posuit eum in paradisum voluptatis: vt operaretur et custodiret illū: precepitq3 ei dicens. Ex oī ligno paradisi comede: de ligno autem sciētie boni et mali ne comedas. in qua cūq3 enim die comederis ex eo morte morieris. Dixit quoq3 dñs deus non est bonū hominē esse solū: faciamus illi adiutoriū similem sibi. formatis igitur dominus deus de humo cūctis animātibus terre: ⁊ vniuersis volatilib⁹ celi: adduxit ea ad adam: vt videret quid vocaret ea. Omne enim quod vocaret adam aīme viuenti: ipsum est nomen eius Apellauitq3 adam cuncta animantia nominibus suis: ⁊ vniuersa volatilia celi ⁊ oēs bestias terre. Ade vero nō inueniebatur adiutoriū similis eius. Immisit ergo dominus deus sopore in adam. Cūq3 obdormisset: tulit vnam de costis eius: ⁊ repleuit carnē pro ea. et edificauit dominus deus costam quā tulerat de adam in mulierem: ⁊ adduxit eā ad adam. Dixitq3 adam: hoc nunc os ex ossibus meis: et caro de carne mea. hec vocabitur virago quoniaz de viro assumpta est. Quāobrez dimittet homo patrem suum ⁊ matrem et adherebit vxori sue: ⁊ erunt duo i carne vna. Erant autem vterq3 nudi adam scilicet et vxor eius: ⁊

nō erubeſcebāt. Capitulo.iij. Sed
7 ſerpens erat callidior cunctis ani
mantibuſ terre que fecerat dominꝰ
deus: qui dixit ad mulierē. Cur pre
cepit vobis dominus: vt nō come/
deretis de oī ligno paradiſi? Cui
reſpondit mulier: de fructu lignorū
quod eſt i paradiſo veſcemur: de fru
ctu vero ligni quod eſt in medio pa
radiſi: precepit nobis deꝰ ne come/
deremus: et ne tangeremus illud:
ne forte moriamur. Dixit autē ſer/
pens ad mulierem. Nequaq̄ mor/
tem moriemini. ſcit enim deus: q̄ i
quocūq; die comederitis ex eo: ape
riēt̄ oculi veſtri: 7 eritis ſicut dij
ſcientes bonū et malum. Vidit igi
tur mulier q̄ bonū eſſet lignū ad ve
ſcendum: et pulcrum oculis: aſpe/
ctuq; delectabile: 7 tulit de fructu
illius et comedit: dedit q; viro ſuo:
qui comedit 7 aperti ſunt oculi am/
borum. Cumq; cognouiſſent ſe eſſe
nudos: conſuerunt folia ficus: et fe/
cerunt ſibi perizomata. et cum au/
diſſent vocem dñi dei deambulātis
in paradiſo ad auram poſt meridiē:
abſcondit ſe adam 7 mulier eius a fa
cie domini dei in medio ligni para/
diſi. Vocauitq; dominus deꝰ adaz
7 dixit ei. Adam vbi es? qui ait. Vo
cem tuam domine audiui in paradi
ſo et timui: eo q̄ nudus eſſem et ab/
ſcondi me. Cui dixit. Quis enim in
dicauit tibi q̄ nudus eſſes: niſi q̄ ex
ligno de quo tibi preceperam ne co/
mederes: comediſti? Dixit adam.
Mulier quam dediſti ſociam mihi
dedit mihi de ligno et comedi. Di/
xitq; dominus deus ad mulierem.
Quare hoc feciſti? Que reſpondit.
Serpēs decepit me 7 comedi. Et
dixit dominus deus ad ſerpentem: q̄
feciſti hoc: maledictus es inter oia
animantia et beſtias terre. Super
pectus tuū gradieris: 7 terram co/
medes cunctis diebus vite tue. Jn
imicicias ponam inter te et mulie/
rem: et ſemen tuū: et ſemen eius. ip
ſa conteret caput tuum: 7 tu inſidia/
beris calcaneo eius. Mulieri quo/
q; dixit: multiplicabo erumnas tu/
as 7 conceptus tuos. Jn dolore pa
ries filios: 7 ſub viri poteſtate eris:
et ipe dñabitur tui. Ade vero dixit:
quia audiſti vocem vxoris tue 7 co/
mediſti de ligno ex quo preceperaꝫ
tibi ne comederes: Maledicta ter/
ra in opere tuo: in laboribus come/
des ex ea cunctis diebus vite tue.
Spinas et tribulos germinabit ti/
bi et comedes herbas terre. Jn su/
dore vultus tui veſcer̄ pane: donec
reuertaris in terram de qua ſump/
tus es: quia puluis es: et in puluerē
reuerteris. Et vocauit adam nomē
vxoris ſue euā: eo q̄ mater eſſet cū/
ctorum viuentium. Fecit quoq; do
minus deus ade et vxori eius tuni/
cas pelliceas: 7 induit eos 7 ait. Ec
ce adam factus eſt quaſi vnus ex no
bis ſciens bonū 7 malum. Nunc er
go ne forte mittat manū ſuam et ſu
mat et̄iam de ligno vite 7 comedat
et viuat in eternum: emiſit eum do/
minus de paradiſo voluptatis vt o/
peraretur terrā de qua ſumptꝰ eſt.
Eiecitq; adaz: et collocauit ante pa
radiſum voluptatis cherubin et flā
meum gladium adq; verſatilem ad
cuſtodiendam viam ligni vite. R̄.
Amen. Hymnus. Fulgentis au/
ctor etheris 7 ce. Quere folio .lv
Preces. Oremus vt nos ſacro ſancto ic/

ũnio tempore quadragesime. Require in primis vesperis de dñico.j.quadragesime. Capitula.

Rex noster et deus noster depelle a cordibus nostris erroris ⁊ ignorantie noctem: vt renouãdo nos in nouũ hominem: mane nostras exaudias voces: fac nos in bonis operibus tibi adstare diluculo: et ad contemplandum te: nobis resurrectionis tue tribue sacramentũ. Pater noster. Et. Lauda. Initium sapientie timor domini: ꝑ. Intellectus bonus facientibus eum. ℣. Laudatio eius manet in seculum seculi. ꝑ. Intellectus bonus. ℣. Gloria et honor patri ⁊ cc. ꝑ. Intellectus bonus. Oratio.

Misericors domine tu pricipiũ es sapientie: in isto nos ergo instrue: et in illa statue. A timore nos inchoa: et sapientie perfectione consũma. ℟. Amen. Per miam tuam. Alia lauda. Utinam domine dirigantur ꝑ. Vie nostre ad custodiendas iustificationes tuas. ℣. Tunc nõ confundar dum respicio in omnia mandata tua. ꝑ. Vie nostre. ℣ Gloria ⁊ honor. ꝑ. Vie nostre. Oratio.

Dirigantur vie nr̃e domine ad custodiẽdas iustificationes tuas. Et qui legis tue nitimur ꝑscrutari secreta: tua quoqꝫ perducamur ad premia. ℟. Amẽ. Per misericordiã tuã. Ad terciã. ꝓpb̃ia. Filij ne obliuiscaris legis mee. Quere folio .xl Lectio libri genesis. capitu

In illis lo.iiij. ℟. Deo gr̃as. diebus adam cognouit euam vxorem suam quẽ concepit et peperit caym dicẽs: possedi hominẽ per dominũ. Rursumqꝫ peperit fratrez eius abel. Fuit autez abel pastor: ⁊ cayn agricola. Factũ est autẽ post multos dies: vt offerret cayn d̃ fructibus terre munera dño. abel quoqꝫ obtulit de ꝑmogenitl gregis sue ⁊ de adipibus eoꝝ. Et respexit dñs ad abel et ad munera eius: ad cayn vero ⁊ ad munera illius nõ respexit Iratusqꝫ est cayn vehemẽter: et cõcidit vultus eius: dixitqꝫ dñs ad eũ Quare irat⁹es: ⁊ cur cõcidit facies tua? Nonne si bene egerl: recipies. si autẽ male: statim in foribus pctm̃ tuũ aderit. Sed sub te erit appetit⁹ eius: et tu dñaberis illius. Dixitqꝫ cayn ad abel fratrẽ suum. Egrediamur foras. Cũqꝫ essent in agro: consurrexit cayn aduersus abel fr̃em suum: et interfecit eũ. Et ait dñs ad cayn. Ubi ẽ abel frater tuus? Qui rñdit. Nescio. Nunq̃d custos fr̃is mei sum ego? Dixitqꝫ ad eũ. Quid fecisti? Vox sãguis fr̃is tui clamat ad me de terra. Nũc igitur maledictus eris sup terrã: q̃ aperuit os suũ ⁊ suscepit sanguinẽ fratris tui d̃ manu tua. Cũ operatus fueris eã: non dabit fructus suos. Vagus et ꝓfugus eris sup terrã om̃ibus dieb⁹ vite tue. Dixitqꝫ cayn ad dñm. Maior est iniq̃tas mea: q̃ vt veniã merear. Ecce eijcies me hodie a facie terre: ⁊ a facie tua abscondar: ⁊ ero vagus et profugus in terra? Om̃is igitur qui inuenerit me: occidet me Dixitqꝫ ei deus. Nequaq̃ ita fiet: sed oĩs qui occiderit cayn septupluꝫ punietur. Posuitqꝫ dñs in cayn signũ: vt non interficeret eũ om̃is q̃ inuenisset eum. Egressusqꝫ cayn a facie domini habitauit ꝓfugus in terra: ad orientalez plagam eden. Cognouit autem cayn vxorem suam: q̃ concepit et peperit enoch. Et edificauit ciuitatem: et vocauit nomen

eius ex nomine filij ſui enoch. Porro enoch genuit irad. et irad genuit mauiael. et mauiael genuit mathuſael. et mathuſael genuit Lamech. qui accepit duas uxores: nomē uni ada: et nomen alteri ſella. Genuitq; ada iabel qui fuit pater habitantiu; intentoriis. atq; paſtorum. et nomē fratris eius Tubal. Ipſe fuit pater canentium cythara et organo. Sella quoq; genuit Tubalcayn qui fuit malleator et faber in cuncta opera eris et ferri. Soror vero tubalcayn noemma. Dixitq; lamech uxoribꝰ ſuis ade et ſelle. Audite vocem meam uxores lamech. auſcultate ꝓmonem meum. Quoniā occidi virum in vulnus meum: et adoleſcentulū in liuorem meum. Septuplum vltio dabitur de cayn de lamech vero ſeptuagieſſepties. Cognouit quoq; adhuc adam uxorem ſuam et peperit filium: vocauitq; nomen eius ſeth dicēs. Poſuit mihi deus ſemē aliud ꝓ abel quē occidit cayn. Sed et ſeth natus eſt filius: quem vocauit enos. Iſte cepit inuocare nomē domini. ℟. Amen. Añā. j. Deſiderium pauperum exaudit dominus. ℣s. ix.

EXalta nos domine Oratio. de portis mortis: vt laudes tuas in portis filie ſyon adnūciare poſſumus: illuc nos pertrahe: et inde nos remoue. Ut ad ſupernam volūtatem mentis noſtre ſe tendat erectio: et tenebrarus opera conuerſionis noſtre relinquat intentio. ℟. Amen. Per miam tuam ⁊ ce. Añā. ij. Juſtus dominus ⁊ iuſticiam dilexit equitatem videt vultus eius. ℣s. x. Oratio.

IUſtus es domine ⁊ iuſticiā diligis: atq; aſpicis equitatē: da nobis ante oculos tibi placita ⁊ placitura perficere: et ſemp digna tue iuſtitie: atq; equitatis opera conſūmare. ℟. Amen. Per miam tuam. Añā. iij. Tu domine ſeruabis nos ⁊ cuſtodies nos a generatione in progenie. ℣s. xj. ℟. Conuertamur ad dñm deum noſtrum. ℣ Mīſ benignus ac miſtis eſt ad ignoſcendū. ℟. Eleuite exultemus in domino iubilemuſ deo ſalutari noſtro. ℣. Mīſ benignus. ℟. Gloria et honor patri. Reitereꝰ ℟m Preces. Ad te clamam⁹ domine. ℣. Miſerere et parce populo tuo. ℟. Sacerdotes orate ⁊ fletentes genua dicite. ℣. Miſerere ⁊ parce. ℟. Nos tibi ſoli peccauimus: ⁊ malum coram te fecimus. ℣. Miſerere. ℟. Agnoſce mala que geſſimus: eſto nobis propicius. ℣. Miſerere. ℟. Irrentem terram tuā reſpice: et imbrem gratie tribue. ℣. Miſerere et parce populo tuo. Hymnus dicendus per oēs dies quadrageſime: ad terciam vel ſextam vel nonam infra hebdomadā. Feria. ij. Hymnus.

O Nazarene: lux bethlem verbū patris: quem partus alui virginalis protulit: adeſto caſtis xp̄e parſimonijs: feſtumq; noſtrum rex ſerenus aſpice: ieiuniorum dum litamus victimā. Nil hoc profecto purius miſterio: quo fibra cordis expiatur viuidi: intemperata quo domātur viſcera: aruina putredine reſudans crapula: ne ſtrangulate mentis ingeniū premat. Hic ſubiugatur luxus: et turpis gula vini atq; ſomni: degener ſocordia libido ſordens: inuerecūdū lepos: varieq; peſtes languidorum ſenſuum: parcam hanc diſciplinam ſentiūt. Nam ſi licenter defluens potu ⁊ cibo ieiunarite membra nō coherceas: ſequitur frequenti marcida obletamine ſcin-

Errata huius Hymni cuius Auctor eſt Prudentius, corrige ita ex emendatione et Commentario Victorij Griſelini, in Prudentij Cathemerinon Hymn. 7.

* putrem ne.
* obſtrangulata.
* Hinc.
† inuerecundum.
ſubacta.
* coërceas

tilla mētis vt tempescat: nobilis a/
nimusq; pigris restat precordijs.
Amen. Honor potestas ⁊ ce. Feria.iij.

Frenentur (Ad.iij. Hymnus.
Ergo corporū cupidines: deter
sa ⁊ intus emicet prudentia: sic exci
tato perspicax acumine: liberq; fla/
tu laxior spūs: reruz parentē retius
p̄cabitur. Helias tali creuit obser/
uantia recti sacerdos: ruris hospes
nardi: fragore ab om̄iq; remotuz et se
gregē spreuisse tradunt criminū fre
quentiū: casto fruentē sirtiū silētio.
Honor ptās. Feria.iiij. Ad terciā. h⁹

Sed mox in auras: igneis iuga
libus: cursuq; raptu euolauit
prepeti: ne de ꝓpinquo sordiū cōta
gio dirus quietū mūdus aflaret vi/
rum olim: probatis inclitū ieiunijs
Non ante celi principē septēplicis:
moyses tremēdi fid⁹ interpres doni
potuit videre: quā decē recursibus
quater volutis: sol peragrans side/
ra: om̄i carentē cerneret substanciā.
Dictus p̄cantis solū in lachrymis
fuit: naz flendo pernox irrigatū pul/
uerē humi madentis ore pressit cer
nuo: donec loquentis voce prestri/
ctus dei expauit ignem nō ferenduz
visibus. Honor potestas. Feria.v. Ad

Iohannes (terciam. Hymn⁹.
huius art⁹ haud minus potēs:
dei perhēnis precurrit filiū: curuos
viarum retrorsit tramites: et famo
sa corrigens dispendia: dedit sequē/
dam calle recto lineā. Hanc obse/
q̄llā p̄parabat nūcius: mox ad futu
rū cōstruēs iter deo īter cliuosos pi/
nis anfractus: vt lenibus ꝯuerterē/
tur: neue quicq̄ deuiū inlapsa terr⁹
inueniret veritas. Honor potestas ⁊c.
Feria.vj. Ad terciam. Hymnus.

Non vsitatis ortus hic natali/
bus: oblita lactis iam vieto in
pectore matris tetēdit serus infans
vbera: nec ante partuz de senili effu
sus est: quam predicaret virginē ple
nam deo. Post hinc petente illo so
litudines: amictus hirtis bestiaruz
pellibus setisue tectus ispido vela/
mine secesit: horrens inqnari ac pol
lui contaminatis oppidorum mori
bus. Illic dicata parcus abstinen/
tia potum cibumq; vir seuere indu/
strie: vsq; serum respuebat vesperū:
parum locustis ⁊ fauorum agresti/
um liquore pastum corporis victuz
daret. Honor potestas ⁊ ce. Sabbato.

Horta (Ad terciaz. Hymnus.
tor ille primus et doctor noue
fuit salutis: nam sacrato in flumine
veterum pietas: lauit errorum no/
tas: sed tincta postq̄ membra defe/
cauerat: celo refulgēs influebat spi
ritus. Post ex labe dempta crimi/
na ibant renati: non secus: quā si ru
dis auri cocta vene pulcrum splen/
deat: nittet metallis: siue lux argē/
ti sudi polito prenitens purgamine.
Honor potestas. Ad.sextam. Hymn⁹.

Referre prisci tema nūc ieiunij
libet: fideli proditus volumine:
vt diruēde ciuitatis incollis fulmē
benigne mansuefactum: patris pie
repressis ignibus pepercerit Gens
insolenti prepotens iactantia polle/
bat olim: quā fluentez nequiter cor
rupta vulgo soluerat lasciuia: et ide
bruto contumax fastidio vultum su/
perni negligebat numinis. Offen/
sa tandem iugis indulgentia: censu
ra iustis excitatus motibus dextrā
perarmat rōphealia incendia: nim/
bos crepātes: ⁊ frogosos turbines:

cupidines
ut
laxiore
rectius
vetus
aridi
frequentiam
Syrtium
curruq; raptus
virum: olim

vibrans tonantium nube flamarus quatit. Sed penitendi dum datur diecula: ſi forte vellēt improbā libidinem vetereſq; nugas cōdomare: ac frangere: ſuſpenditur hic tūc terror exorabilis: paulumq; dicta ſubſtitit ſententia. Bonor poteſtas ꝛ ce.

Feria tercia. Ad ſextam. Hymnus

IOnaz prophetaz mittis vltor excitat: pene imminentis iret vt prenūcius: ſed noſſet cum ille minacem iudicem ſeruare malle: quaz ferire: ac plectere: tectam latenter vertit in tharſis fugam. Celſaz paratis pontibus ſcandit ratem: ancore vincta fune: pupis ſoluit: itur per altum: fit proceloſuz mare. tūc cauſa tanti queritur periculi: ſors infugacem miſſa autez decidit. Iuſſus perire ſolus ex cunctis reus: cuius voluta crimen vna expreſſerat: preceps rotatur pfundo immergitur: exceptus inde belue imis faucibus alui capacis viuus hauritur ſpecula. Bonor. Feria. iiii. Ad. vi. Hym

ORanſmiſſus raptim pdicans: ſordentium eludit hictus: icruentā tranſvolans impugne linguā: ne retētam mordicus oſſa molares diſſicarent viuidi os omne tranſit: et palatum preterit. Cernis dierū ac noctium proceſſibus: manſit ferino deuoratus gutture: errabat illic per latebras viſcerum: ventris receſſus circuibat tortiles: ei⁹ eſtis intus eſtuantibus. Intactus ex inde tercia noctl vice: monſtri vomētis pellitur ſingultrib⁹: quo murmuranti fine: fluctus frangitur: ſalſoſq; cadēs ſpuma tūdit pumices. ructatur: exit ſeq; ſeruatum ſtupet. Bonor poteſtas. Feria. v. Ad ſextā. Hy⁹.

INiniuitas ſe coactus percito greſſu reflectit. quos vt increpauerat pudenda cenſor imputans opprobria. impendit inquit ira ſummi vindicis: vrbemq; flama mox cremabit: credite. Apicem deinceps ardui montis petit: viſurus inde cōglobatum turbine fumuz: ruine clades et dire ſtruē tectis flagellis multimodis germinis hic et repente pfruens vmbraculo. Sed meſta poſt q̄ ciuitas vulnus nouit: auxit doloris heu ſupremum: palpitant curſant per ampla congregati mema plebs: et ſanatur omnis etas ciuiū: pallens inuent⁹: eiulātes feminine. Bonor poteſtas. Feria ſexta. Ad ſextā

PLacet frementem Hymnus. publicis ieiunijs placare chriſtum: mos edēdi diſpernit. glaucos amictus induit monilibus matrona deptis proq; gemma et ſerico: crinē fluentez ſordidibus ſpargit ci neribus. Squalēt recinta veſte pulati prēs: ſectaſq; plāgēs turba ſūpſit reptiles: ipſa villis virgo beſtia lib⁹: nigrāte vultum cōtegit velamine: iacens arenis ꝛ puer puoluitur. Rex ipe quoq; eſtuātē murice lenā refulſam diſſipabat fibulas: gēmas virētes et lapillos ſutiles: inſigne frōtl exuebat vīculū: turpi capillos ipeditos puluere. Bonor. Sabb. ad

QUl⁹ viuēdi: nemo ve (vt. h⁹ ſcēdi memor: ieiuna mēſas pubes oīs liquerant. quin et negato lacte vagientiū fletu madeſcunt paruulorum cunule. faceuz papille parca nutrix derogat. O reges et ipos claudit armētarius ſolers virorum cura ne vaguz peccus contingat rorulenta gramina: potum ſtrepētis

ſpernitur

demptis — ſordidis — cinis. —

ſetaque — ſumit —

coos — muricei — lenam — reful. ſa — fibula: virentes — ſutiles —

linquerat —

ſuccum —

armentalium —

contingat ore rorulenta —

querela – personam –

neue fontis hauriat vacuis querelis personat prelsibus. Mollitus his ⁊ talibus breuem deus iram refrenat: temperans oraculū prospero siniſtrum: proba nam clementia haud difficulter supplicem mortalium soluit reatus: firmq; fautis flentium. Honor potestas. Feria. ij. Ad

propere – supplicum – fautrix –

Sed cur vetus (nonas. Hymn⁹. Iste gentis exemplū loquor: pridem caducis cuz grauatus artub⁹ iesus ditato corde ieiunauerit: prenūcupatus ore qui prophetico emanuel est: siue nobiscum deus. Qui corpus istud molle naturaliter: captumq; lapso sub voluntatē iugo virtutis arta lege fecit liberum: Emancipator seruientis plasmatis regnātis ante victor et cupidinis. In hospitali iamq; secretus loco q̄ in his diebus otius labentib⁹ nullaz ciborum vendicauit gratiam: firmās salubri scilicet ieiunio: nos in perenne inuehit gaudium. Honor potestas. Feria.iij. Ad nonā. Hymn⁹.

dicato – voluptatum – arcta – quinis – octies – vindicauit – vas appetendis imbecillum gaudijs.

Ordratur hostis posse limū rabidum tantuz laboris sustinere: ac ppeti explorat arte scisciator calida: deus ne membris sit receptus terreis: ſz increpata fraude post terguz ruit. Hoc nos sequamur quis qz nunc pro viribus: qđ consecrasti tu magister dogmatis: tuis dedisti christe sectatoribus: vt cū vorandi vixerit libidinē: late triumphet imperator spiritus. Hoc est qđ atri liber hostis i nuidet mundi: poliqz qđ gubernator pbat: altaris aram qđ facit placabilez: dormientis excitat cordis fidem: quod limat egrā corporis libidinem. Honor potestas ⁊ ce.

Feria.v. Ad nonam. Hymnus.

PErfusa nō sic amne flāma extinguit: nec sic calente sole tabescunt niues: vt turbidarum scrabra culparum seges vanescit. almo trita sunt ieiunio si blanda semper misceatur largitas. Est quippe illud esce grande virtutis genus: operire nudos: indigētes pascere: opem benignam ferre supplicātibus: vnam paremq; sortis humane vicez inter potentes atq; egenos ducere. Satis beatus quisq; dextram porrigit laudis rapacem prodigus pecunie cuius siniſtra dulce factum nesciat: illum perhennes protinus complēt opes: ditatq; fructus fenerantē centupler. Honor potestas: plenitudo gratie deo perhēni: trinitati simplici: eterna cuius est beata gloria: replet globi rerumq; cūcta machina: tenetq; regnum perpetim per secula. Amen. Supplicatio. Oremus vt nos sancto ieunio quadragesime. fo .lxxx

Custodi nos dñe (Capitula. Ca generatione in progenies: nec cum presenti voluamur seculo: qui tuo iam inhesſimus fundamento. Sed miseriarum nostrarum consolator exurge: ⁊ prouētu leticie merores nr̄os absterge. Pat nr̄. A malo nos libera. fo .vj. Bño. Quere i nona q̄ dicitur per totū annū in diebus ferijs. Ad.vj. Lectō libri esaye prophete capi.j. R̄. Deo gratias.

HEc dicit dñs. Audite audite verbū dñi principes sodomoz: percipite auriba⁹: legē dei vr̄i pplus gomorre. Quo mihi multitudinez victimarū vestraruz dicit dñs: plenus sum holocausta arietū: ⁊ adipē pinguiū ⁊ sanguinē vitulorū ⁊ agnorū et hircorū nolui cū veneritis ante

conspectum meū quis quesiuit hec de manibus vris: vt ambularetis in atrijs meis. Ne offeratis vltra sacrificiū fruſtra. Incensum abominatio est mihi. neomenia ⁊ sabbata ⁊ festiuitates alias ⁊ nō feram. Iniqui sunt cetus vestri: callēdas vras odinit aia mea: facta sunt mihi molesta. Laboraui sustinens: ⁊ cū extēderitis manus vestras: auertā oculos meos a vobis. ⁊ cum multiplicaueritis orationē: nō audiam. manus vestre sanguine plene sūt: lauamini. mundi estote. auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis. Quiescite agere peruerse: discite benefacere. Querite iudicium subuenite oppſſo: iudicate pupillo. deffendite viduaz: et venite et arguite me dicit dominꝰ. Si fuerint peccata vestra vt coccinū: quasi nix dealbabuntur. Et si fuerint rubra quasi vermiculus: velut lana alba erūt. Si volueritis et audieritis me: bona terre comedetis. ait dominus omnipotēs. ℟. Amē. Alla. ℣. In auertendo dominus captiuitatem plebis sue: letetur iacob et exultet israel. Psalmꝰ. xiij.

NOmen tuū domine Oratio. credere semper et iuocare nos facito: nec cum corde insipientium sentiamus: qui infideli voce adclamant: non est deus. Corruptionem mentis eoruz ad veritatem conuerte fidelium: vt fideles eorum prauitas non subuertat. Et fideles illos doctrina pieratis acquirant. vt infideles sectam abominabilem respuant: ⁊ cum fidelibus trinitatis essentiam corde integro fateantur ⁊ credant: vt cum iustis generationibus deputentur: vt cuz sanctis tuis beatitudinis gloriam potiantur. ℟. Amen. Alla. ij. Adimple nos leticia cū vultu tuo domine. Psalmus. xv. Oratio.

PArs hereditatis nostre domine deus in tua cōsistit eternitate. Unde precamur te domine pietate solita: hereditatem tuam cōserua. Et calicem passionis quem potasti pro ea semper ei pmerēdo presta: vt sicut redemptionis preclara sunt munera: ita redemptorum sit atquisitio copiosa. quiqz redēpti sumus cruce tua: simus perpetim hereditas tua. Ut nec in infernū aiam nostram relinquas: sed incorrupte tecum semper victurā attollas. ℟. Amen. Alla. iij. Uirtus mea. Ps. xvij. ℟m. Habete fiduciam coram domino: et multiplicētur corda vestra. ℣. In sanctificatione. ℟. Perfecti estote exortamini idem sapite. pacē habete et deus pacis erit vobiscum. ℣. In sanctificatione. ℟. Gloria et honor patri ⁊ filio. Reiteretur ℟m. Preces. Ad te clamam⁹ domine. ℣. Precamur vt exaudias. ℟. Audi vocem supplicum et da vite remedium. ℣. Precamur vt exaudias. ℟. Causas peccati amoue: et da locum venie. ℣. Precamur vt exaudias. ℟. Da nobis auxilium quod superet periculū. ℣. Precamur vt exaudias. ℟. Audi deus viduas et orphanorum lachrymas. ℣. Precamur vt exaudeas. Hymnus. O nazarene: lux bethlem ⁊ ce. Quere folio .lxxxiij. Supplicatio. Oremus redemptorē mūdi. folio .lxxx. Capitula

REfugium nostrum domine: in tuum semper conlocemus arbitrium: vt nec scopullis elidamur: nec tumentium mundanorum fluctuum tempestatibus obruamur: sed in cunctis aduersis dextere tue fortitudine protegi mereamur disci

plina tua doceamur: et incremētis spiritualibus dilatemur: famulatū fidei tibi domino impendimus: vt a te glorie coronam in remuneratione percipere mereamur. Pater noster. Et ne nos. Ad nonā. Ecclesiasticū salomonis. cap. xvij. R. Deo

Fili deus creauit hominē de terra: et secundum ymaginē suaz fecit illum: et iterum conuertit illuz in ipsam: ⁊ secunduz se vestiuit illū virtute. Numerū dierum et temp⁹ dedit illi: potestatem eorum q̄ sunt super terraz. Posuit timorem illius super omnē carnem: et dominatus est bestiarum volatiliū. Creauit ex ipso adiutorium similem ipsi. consilium et linguam et oculos et aures et cor dedit illis ex cogitandi: ⁊ disciplina et intellectu repleuit illos. creauit illis scientiā spūs: sensu impleuit cor eorum: et mala ⁊ bona ostendit illis. posuit oculum eorum super corda eorū ostendere illis magnalia operum suorum. Ut nomen sanctificationis conlaudent: et gloriari in mirabilibus illius ⁊ magnalia enarrare operum eius. addidit illis disciplinam et legem vite hereditabit illis. testamentum eternum cōstituit cū illis: et iudicia sua ostēdit illis. R. Amen. Ad nonā. Lctō libri genesis. ca. v. R. Deo gratias

Hic est liber generationis adaz in die qua creauit deus hoiem: ad similitudinē dei fecit illum. Masculum et feminā creauit eos: et benedixit illis: ⁊ vocauit nomē eoruz adam in die qua creati sunt. Vixit autem adam centū triginta annis. et genuit filiū ad imaginē et similitudinē suaz: vocauitqz nomen eius seth. Et facti sunt dies adam postq̄ genuit seth octingenti anni. genuitqz filios et filias. Et factū est omne tempus qd̄ vixit adam: nōgenti triginta āni: ⁊ mortuus est. Vixit quoqz seth: centum quiqz annis: et genuit enos. Vixit quoqz seth postq̄ genuit enos: octingentis septez annis: genuitqz filios et filias. Et facti sunt omnes dies seth nongentorū duodecim annorū ⁊ mortuus ē. Vixit vero enos nonaginta ānis: et genuit caynan. post cuius ortum vixit octingentis quidecim annis: et genuit filios et filias. Factiqz sunt om̄s dies enos: nongenti quinqz anni: et mortuus est. Vixit quoqz caynan septuaginta annis: ⁊ genuit malalehel. Et vixit caynan postq̄ genuit malalehel octingentis quadraginta annis: genuitqz filios ⁊ filias: Et facti sunt om̄s dies caynan nōgenti decem anni: ⁊ mortuus ē. Vixit autē malalehel sexaginta quinqz annis: ⁊ genuit iared. Et vixit malalehel postq̄ genuit iared octingētis triginta annis: et genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt omnes dies malalehel: octingēti nonaginta quinqz anni: ⁊ mortuus est. Vixit quoqz iared centuz sexaginta duobus ānis: et genuit enoch. Et vixit iared postq̄ genuit enohc octingentis annis. et genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt omnes dies iared nongenti sexaginta duo anni et mortuus est. Porro enoch vixit sexaginta quiqz annis: et genuit matusalem: et ambulabit enoch cū deo. Et vixit enoch postq̄ genuit matusalem trecentis annis. Et genuit filios ⁊ filias: et facti sūt omnes dies enoch triginta sexagin-

ta quinqz anni: ambulauitqz cū deo et nō apparuit: quia tulit illū deus. Vixit quoqz matuſalē centū octua ginta ſeptem ānis: ⁊ genuit lamech Et vixit matuſalē poſtq̄ genuit la mech: ſeptingentis octuaginta duo bus annis: et genuit filios et filias: et facti ſunt oīs dies matuſalē no genti ſeptuaginta nouem āni ⁊ moz tuus eſt. Vixit autem lamech cen tum octuaginta duob⁹ annis: ⁊ ge nuit filium: vocauitqz nomen eius noe: dicens. Iſte conſolabitur nos ab operibus et laboribꝫ manuū no ſtraruz in terra cui maledixit domi nus. ℟. Amen. Aña. j. Ad defenſio nem noſtram deus noſter reſpice. p̄s. xxj.

AD defenſionē noſtrā Oratio. domine deuſ noſter dignanter reſpice: eripe a framea animas no ſtras: et ne doctrine pateamus leta li: tuo nos tutamine rege. ſimulqz de oze leonis rapere nos cupiens li bera: ⁊ ob latrantis perfidiā canis: peruigili contuitu ſollicita nos pro tege cura. ℟. Amen. Per. Aña. ij. Delicta qui ſolus intelligis a peccatis nr̄is munda nos domine. p̄s. xvij. Oratio.

AB occultis noſtris munda nos domine: purgando conſciencīā que internis ac ꝓprijs inficitur ma culis. ab alienis quoqz parce ſeruis tuis: vt ea indulgeas que vel malo rum exemplis adiſcim⁹: vel prauis inleti perſuaſionibus perpetramus vt qui te ꝓpriū agnoſcimus do minū: peccatoz̄ nequaq̄ ſentiam⁹ vlteriuz dominatum. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noſter ⁊ ce. Aña. iij. Exaudi nos in die qua inuocaue rimus te domine de⁹ noſter. Pſalm⁹ xix. Hymn⁹. O nazarene. ſo. lxxxiij

IMple dñe omnes Capitula. petitiones noſtras: ac mitte no bis auxilium de ſancto. memoz eſto oīs ſacrificij noſtri qō tibi non ſo lum oblatione: ſed eciam oratione atqz afflictione dicam⁹: vt nos tibi humiles ſemper facias: ⁊ contritos attendas. Pater noſter. Et ne nos. Dñs ſit ſemper vob. ℟. Et cum ſpū. Ad veſperum. Lauda. Tu illuminans lucernam meam domine. Aña. Salua ple bem tuam domine ⁊ benedic hereditatē tuā, p̄s. xxvij. Lauda. Dirigantur vie noſtre domine. ℣. Ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. ℟. Beati imaculati in via: qui am bulant in lege domini. Gloria ⁊ honoz patri ℣ Ad cuſtodiendas iuſtifica. Hymnus. Xp̄e ſaluatoz omniū celoz̄um ⁊ ce. Quere ſol. lvj Supplicatio. Oze mus redemptoz̄ mundi. Quere ſo. lxxx

SIt feſtum ieiuniū Capitula. noſtrum apud te domine: q̄ ini quitates deles ⁊ peccata dimittis. vide gemitus cōfitentiū tibi: ⁊ pze ces omniū libenter exaudi: vt qui ti bi i veritate ſeruiūt: aduerſitate nul la turbentur: auferens omnē mali ciam de cordibuſ noſtris: vt tuis in herendo preceptis: tua nos pace le tifices. Pater noſter. Benedictio.

IEſus ſaluatoz ac deus noſter emūdet vos per abſtinentie pu ritatem ab oīni delicti contagione. ℟. Amen. Quiqz veſtrarū eſt redē ptio aīaruz: ſit remuneratio veſtro rum ieiunioz̄ū. ℟. Amē. Ut ab eo donetur vobis eterna glia: a quo ſā ctificari vos vultis per abſtinentiā. ℟. Amē. Per. Lauda. Initium ſapiē tie timoz fo lxxxiij. Feria. iij. Ad ma tutinū. Vocem meam ad dñm clamaui ⁊ exaudiuit me de mōte ſcō tuo. p̄s. iij. oīo

AD te dñe proprie vocis clamore directo: nō verba ingenti sono prestigimꝰ: sed te ad propiciādū toto cordis affectu deposcimꝰ. Exaudi nos q̄s de monte sctō tuo iesu xp̄o dño nr̄o: cuius nos altitudo erigit: cuiꝰ dilatat fortitudo: cuiusq3 āplitudo cōfirmat. ℟. Amē. Per. Aña.j. Dñs virtutē populo suo dabit: ⁊ benedicet ī pace plebē suā. ps.xxviij. Or̄o.

DA dñe virtutē populo tuo contra aduersitatū oīm mala: plebemq3 tuā pacis collatione locupleta: vt pro abūdantia q̄etis: oēs ī tēplo tuo tibi gloriā cōcināt laudēq3 pariter ⁊ honorē: malis vite huiꝰ oblitis tue semp deferant maiestati. ℟ Amen. Per miam. Aña.ij. Sperātes ī dño mīa circūdabit. ps.xxxj. or̄o

REmite dñe īpietatē cordis nr̄i: pro qua te oīs sanctus ī tēpore oportuno exorat: atq3 intellectū tribue nobis per or̄onis suffragiū: qd̄ precamur: et instrue nos in huiꝰ vite via q̄ gradimur. ℟. Amen. Per miam tuam ⁊c. Aña.iij. Confitemini domino in cithara in psalterio decem cordarum psallite illi. ps.c xxxij. Oratio.

GAudiū iustorū qd̄ est in te dñe: famulorū tuorū infunde visceribꝰ: vt cōlaudatio tua q̄ rectos decet: oēm a sensibꝰ nr̄is prauitatē expurget. ℟. Amē. Per miam. ℟m. Conuertamur ad dñm deum nr̄m. p̄. Qm̄ benignus ac mitis est ad ignoscēdū: ⁊ dimittit in tēpore tribulationis peccata nr̄a. ℣. Venite adoremꝰ ⁊ ꝓcidamꝰ ante deū: ⁊ ploremꝰ corā dño q̄ fecit nos. p̄. Qm̄ benignus ℣. Gloria ⁊. Reiteret ℟m. In laud. Aña. Secundum magnam mīam tuam dele dñe iniq̄tates meas. ps.l. Or̄o.

SEcundū multitudinē miserationū tuarū dmine dele iniquitates nostras: vt quia illa nos agrauant: ista nos erigant. cor contritū et humiliatum ne espernas in nobis: sed per ineffabilē potentiā trinitatis inhabitet in nobis spūs sctūs: innouet spūs rectus: ꝯfirmet spūs principalis: atq3 vnius testimonij sit virtus vt cōfirmatos nos per patrem editos esse gaudeamꝰ per sp̄m sctm̄. ℟ Amen. Per miam. Ad canticū. añ. Leuemus corda nostra cū lachrymis ad dñ3 in celis. Canticum. trenorum. iij.

QUid murmurauit homo viuēs: vir pro peccatis suis. Scrutemur vias nr̄as: ⁊ queramꝰ ⁊ reuertamur ad dñm. Leuemꝰ corda nostra cum manibus ad dñm in celis. Nos inique egimꝰ: et ad iracūdiaz te prouocauimꝰ: idcirco tu inexorabilis es. Operuisti in furore ⁊ percussisti: occidisti nec pepercisti. Opposuisti nubē tibi: ne trāseat oratio. Gloria et honor patri. Ad bñs. ān. In tuo deꝰ lumine videbimꝰ lumē. ℣. Ostē de mīam tuā sciētibꝰ te: et iusticiā tuā hijs q̄ recto sūt corde. ps. Bñs. fo iij. Lau. In sctis eiꝰ laudate dñm: in firmamēto virtutis eiꝰ laudate dñm. ps.c xlviij. Lcō libri genesis. ca.xj. ℟. Deo gratias.

IN illis diebꝰ erat t̄ra labij vniꝰ sermonūq3 eorūdez. Cūq3 ꝓficiscerent̄ de oriente: inuenerūt campū in terra sennaar: ⁊ habitauer̄t in eo. dixitq3 alter ad proximū suū: venite faciamꝰ lateres ⁊ coq̄mꝰ: habuerūtq3 lateres ꝓ saxis ⁊ bitumē ꝓ cemento: ⁊ dixerunt venite faciamus nobis ciuitatem et turrim: cuiꝰ culmen ꝑtingat vsq3 ad celū: ⁊ celebremꝰ nomē nr̄m anteq̄ diuidamur in vniuersas terras. Descēdit autem

dominus vt videret ciuitatē: quam edificabant filij adam ⁊ dixit. Ecce vnus eſt populus et vnū eſt labium oīm̄ibus. Ceperunt hoc facere: nec deſiſtent a cogitationibus ſuis: donec eas opere cōpleant. Venite igitur deſcendam⁹ et confundam⁹ ibi linguas eorum: vt nō audiat vnuſquiſq; vocem proximi atq; ita diuidit eos dom⁹ ex illo loco in vniuerſas terras: et ceſſauerunt edificare ciuitatem. et idcirco vocatus eſt nomen eius babel. qa ibi confuſum eſt labium vniuerſe terre: et inde diſperſit eos dominus ſuper faciem cūctarum regionū. Hec ſūt generationes ſem. Sem centus ānorum erat quādo genuit arphaxat biennio poſt diluuiū. Vixitq; ſem poſtq̄ genuit arphaxat. quīgentos annos: ⁊ genuit filios et filias. Porro arphaxat vixit triginta quīq; ānis: ⁊ genuit ſalech. Vixitq; arphaxat poſtq̄ genuit ſalech. ccc. trib⁹ ām̄s: et genuit filios ⁊ filias. Salech quoq; vixit triginta annis et genuit heber. Vixit q; ſalech poſtq̄ genuit heber q̄tuor centis tribus annis. Vixit autem heber triginta ⁊ quatuor ānis ⁊ genuit phalech. Et vixit heber poſtq̄ genuit phalech quatuorcentis triginta annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias Vixit autem phalech triginta ānis et genuit reu. Vixitq; phalech poſtq̄ genuit reu. ducentis nouem annis: et genuit filios et filias. Vixit autem reu triginta quinq; annis: ⁊ genuit ſaruch. Vixit quoq; reu poſtq̄ genuit ſaruch ducentis ſeptē annis: et genuit filios et filias. Vixit vero ſaruch triginta ānis et genuit nachor. Vixitq; ſaruch poſtq̄ genuit nachor. ducentis annis: et genuit filios et filias. Vixit autez nachor viginti et nouem annis: et genuit thare. Vixit autez nachor poſtq̄ genuit thare. centus decem ⁊ nouem annis: et genuit filios et filias Vixitq; thare ſeptuaginta annis: ⁊ genuit abram nachor et araz. Porro araz genuit loth. Mortuusq; ē araz ante thare patrem ſuum in terra natiuitatis ſue in vr caldeorum. Duxerunt autem abram et nachor vxores: nomen vxoris abraham ſarai: et nomen vxoris nachor melcha: filia arā patris melcha ⁊ patris ieſche. Erat autem ſarai ſterilis nec habebat liberos. Tulit itaq; thare abram filium ſuum ⁊ loth filiū araz filium filij ſui: et ſarai nurū ſuā vxorem abram filij ſui. ⁊ eduxit eos de vr caldeorum: vt irent in terrā chanaan. Veneruntq; vſq; aran et habitauerunt ibi. Et facti ſunt omnes dies thare. docētorum ⁊ quinq; annorum: et mortuus in aram. Capitulo. xij. Dixit autem dominus ad abram. Egredere de terra tua: ⁊ de cognatione tua: et de domo patris tui: et veni in terram quam monſtrauero tibi. faciamq; te in gentem magnam et benedicam tibi ⁊ magnificabo nomen tuum: eriſq; benedict⁹ Benedicam benedicentibus tibi: ⁊ maledicam maledicētibus tibi. adq; in te benedicentur vniuerſe cognationes terre. Egreſſus eſt itaq; abram ſicut preceperat ei dñs: ⁊ iuit cū eo loth. ſeptuaginta quīq; ānorū erat abram cū egrederetur de aran. Tulitq; ſarai vxorē ſuā ⁊ loth filium frīs ſui: vniuerſamq; ſubſtātiā quā poſſiderāt: ⁊ āias q̄s fecerāt ī aran:

et egressi sunt vt irent in terraz chanaan: cūqz venissent in eam: pertrāsiuit abraam terram vsqz ad locū sichē vsqz ad conuallē illustrē. Chananeus autem tunc erat in terra. apparuitqz deus abraā et dixit ei. Semini tuo dabo terraz hāc. Qui edificauit ibi altare dño qui apparuit ei: et inde transgrediens ad montez qui erat contra orientem bethel: tetendit ibi tabernaculum suuz ab occidente habēs bethel ab oriente hai edificauit quoqz altare dño: inuocauitqz nomē eius. ℟. Amen. hy⁹. Deus eterni luminis cādor inenarrabilis. Quere folio lvj. Preces. Oremus vt nos sacrosancto ieiunio tempore quadragesime. vt supra. Capitula. Omine apud quē est fons vite: et in cuius lumine aspicim⁹ lumen enutri in nos tue scientie splendorē: vt sitiētibus nobis: vitalez impertias potū: et caligantiū animarū supni luminis restituas intellectū. Pater noster. Lauda. Gloriemur dñe. ℘. In laude tua. ℣. Vt confiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua. ℣. Gloria et honor. ℘. In laude tua. Oratio. Saluos nos fac dñe de⁹ noster: et in salute tua visita. Nec iniquitatis nostre pena sed timoris tui nos humiliet disciplina: vt tua gl'iemur in laude: et cōfiteamur in noie. Nos quoqz ad videndū leticiam electoz tuoz exiitet bonitas: et laudandum regni tui adsciscat hereditas. ℟. Amen. Per miam. Ad tertiam puerbioz salomōis. c. v. ℟. Deo gras

Bli bibe aquā de cisterna tua: et fluenta putei tui. diruent fontes tui foris: et i plateis aquas tuas diuide. habeto eas sol⁹: nec sint alieni participes tui. Sit vena tua benedicta et letare cū muliere adolescētie tue. Cerua charissima et gratissim⁹ hinulus vbera ei⁹. Inebriēt te omni tēpore: et in amore eius delectare iugiter. Quare seduceri fili mi ab aliena: et foueris sinu alterius. respicit dñs vias oēs: et oēs gressus illi⁹ cōsiderat. iniq̄tates sue capiūt ipiuz: et funib⁹ peccatoz suoz cōstringit: ipe morietq quia nō habuit disciplinā: et multitudine stultitie sue decipit. Fili mi si respōderis pro amico tuo: despexisti apud extraneū manū tuā. Illaqueat⁹ es verbis oris tui: et capt⁹ ppriis sermonib⁹. fac ergo quod dico fili mi et temetipsum libera. ℟. Amē. Lectio libri geneseos. c. xij. ℟

In illis diebus. Fa⁄ Deo gras. cta est fames in terra: descēditqz abraam in egyptū vt peregrinaretur ibi. preualuerat enī fames in terra. Cumqz prope esset: vt ingrederet egyptū: dixit sarai vxori sue noui q pulcra sis mulier: et qđ cū te viderint egyptij dicturi sunt: quod vxor mea sis: et interficient me et te reseruabūt: dic ergo obsecro te q soror mea sis: vt bene sit mihi ppter te: et viuet aia mea ob gratiā tui. Cū itaqz ingressus esset abraā egyptū: viderūt egyptij mulierē qđ esset pulcra nimis: et nunciauerūt principes pharaoni: et laudauerūt eam apud illū. et sublata est mulier i domū pharaonis: abraā vero bene vsi sunt propter illā. Fuerunt qz ei oues et boues et asini et serui et familie et asine et cameli. Flagellauit aūt dñs pharaonē plagis maximis: et domum eius propter saraī vxorē abraam. Vocauitqz pharao abram et dixit ei: quid naz est qđ

feciſti mihi quare nō indicaſti q̄ v/
xor tua eſſet? quā ob cauſam dixiſti
eſſe ſororē tuam: vt tollerem eā mi/
hi in vxorem? Nūc igit̄ ecce coniux
tua accipe eā: & vade. Precepitq; pha
rao ſuper abram viris: & deduxerūt
eum & vxorem illius & oīa que ha
bebat. Capitulo. xiij. ¶ Aſcendit ergo
abram de egypto ipſe et vxor eius & oīa
que habebat et loth cum eo ad
auſtralem plagam. Erat autem di
ues valde in poſſeſſione argenti & au
ri: reuerſuſq; ē pariter quo venerat
a meridie i bethel vſq; ad locum vbi
prius fixerat tabernaculū: inter be/
thel hai in locum altaris quod fece/
rat prius: et inuocauit ibi nomē dñi
Sed et loth qui erat cuz abram fue/
runt greges ouiū & armenta & taber
nacula nec poterat eos capere vt ha
bitarent ſimul. Erat quippe ſubſtā
tia eorum multa et nequibant habi
tare cōmuniter. Unde facta eſt ri/
xa inter paſtores gregum abram et
loth. Eo autez tempore chananeus
et pherezeus habitabant in illa ter/
ra: dixit ergo abraz ad loth. Ne que
ſo ſit iurgium inter me et te et inter
paſtores meos & paſtores tuos: fra
tres enim ſum⁹ ecce vniuerſa terra
coraz te eſt recede a me obſecro. Si
tu ad ſiniſtram ieris: ego ad dexte/
ram tenebo. Si tu ad dexteram ele
geris: ego ad ſiniſtraz pergam. Ele
uatis itaq; loth oculis vidit omnez
circa regionez iordanis que vniuer
ſa irrigabantur: anteqū ſubuerteret
dominus ſodomā et gomorram ſi/
cut paradiſus domini: et ſicut egy/
ptus venientibus in segor. Elegit/
q; ſibi loth regionem circa iordanē
et receſſit ab oriente. Diuiſiq; ſunt
alterutrum: a fratre ſuo abram habi
tauit i terra chanaā. Loth vero mo/
ratus eſt i oppidis q̄ erant circa ior/
danem: et habitauit i ſodomis. Ho
mines autē ſodomitte peſſimi erant
et peccatores coraz domino nimis.
Dixitq; dominus ad abram: poſt/
q̄ diuiſus ē loth ab eo: leua oculos
tuos directuz: et vide a loco in quo
nūc es ad aquilonē & ad meridiē ad
orientem & ad occidentē: omnē ter/
ram quam conſpicis tibi dabo et ſe/
mini tuo vſq; in ſempiternuz: facia/
q; ſemen tuū ſicut puluerem terre.
Si q̄s poteſt hominū numerare pul
uerem terre: ſemē quoq; tuū nume/
rare poterit. Surge ergo perambu
la terram in longitudine et in latitu
dine ſua: quia tibi daturus ſum eā.
Mouens igitur abram tabernacu/
lum ſuū venit et habitauit iuxta cō
uallē mābre: quod eſt in hebron edi
ficauitq; ibi altare dño. ℟. Amen.
Añ. i. Anima noſtra paciens eſt domino
qm̄ adiutor et protector noſter eſt. ps. xxxij.
O Ibi domino paciens (Oratio
eſt anima noſtra: a quo et virtu
tem tolerantie & premiū cōcupiſcit
accipere: tua ergo ſuper nos miſeri
cordia ſicut ſperauimus fiat: tuaq;
nos ergo gratia conſueta preueniat
℟. Amen. Per miam & ce. Añ. ii.
Magnificate dominū mecum et exaltemus
nomen eius in vnū. ps. xxxiij. Oratio.
I Nquirentes te domine dignan
ter exaudi atq; vt i te laudetur
anima noſtra propicius indultor i/
perti. Et qui iuxta es his qui tribu/
lato ſunt corde: aurem tuam ad con
tritionē noſtri ſpūs pande: & ad pa/
cem tuā q̄ exuperat oēm ſenſuz cor/
pora nra & corda c̄ſuerte. ℟. Amē

Per miaz. Aña.iij. Filij hominũ in protectione alarũ sperant dñe. ps.xxxv. R. Benefaciat nobis deus ⁊ liberet nos ab oĩbus malis. p. Et donet pacẽ in diebus nostris. V. Illuminet vultũ suũ super nos. p. Et donet. V. Gloria. Reiteretur R'm. Preces. Auerte domine iram furoris tui. p. Et miserat⁹ parce pplo tuo. V. Omniuz precibus piũ auditũ prebe: ⁊ q̃ rogamus sancte cito concede. V. Christe flebiles gemit⁹ intuere: vincula mortis solue ⁊ vitã largire. p. Et miseratus. V. Iam vide lachrymas: intellige lugentes: tandez delicta nostra clemens ignosce. p. Et miseratus. V. Nullus ex nobis est quẽ audias libenter: tu propter temetipsum xp̃e succurre. p. Et miseratus. Hy⁹. Referre priscis. fol' lxxxiiij.

In protectione ala Capitularum tuarum domine filios hominũ sperantes nequaq̃ detegas: sed tanq̃ pullos quo possim⁹ supernis volatilibus prepari fouẽdo enutrias. Nec deripi nos laceratione ĩsidiãtiũ sinas: nec anido eccl'ie tue auolare permittas. Sed dũ nos tegmine regis paterno: ad vbertatem domus tue adiuti tuo veniam⁹ auxilio. Pater noster. Ad sextã. Lctõ libri esaye prophete. ca.v. R. Deo

Hec dicit dñs. ve qui coniũgitis domũ ad domũ: et agrũ ad agruz copulatis vsqz ad terminũ loci. Nunquid habitabitis soli vos in medio terre: In auribus meis sunt hec dicit dñs exercituum. Nisi domus multe deserte fuerint grandes et pulcre absqz habitatore. decem enim iugra vinearum facient lagaculaz vnam: et triginta modij semẽtis faciunt modios tres. Ue q̃ consurgitis mane ad ebrietatem sectantam: et potandum vsqz ad vesperũ: vt vino estuẽtꝫ. Cithara ⁊ lira ⁊ timpanũ et tibia et vinũ in cõuiuijs vestris: et opus domini nõ respicitis: nec opera manuũ eius consideratꝫ. propterea captiuus duct⁹ est populus meus: quia nõ habuit scientiã: et nobiles eius interierunt fame: et multitudo eius siti exaruit. propterea dilatauit infernus animã suaz: et aperuit os suũ absqz vllo termino: ⁊ descendent fortes eius ⁊ populus eius et sublimes gloriosiqz eius ad eum: ⁊ incuruabitur homo ⁊ humiliabitur vir: ⁊ oculi sublimiũ deprimentur: ⁊ exaltabitur dñs exercitũ in iudicio: et deus sanctus sanctificabitur ĩ iusticia. R. Amẽ. Aña.j. Exurge domine adiuua nos: et libera nos ꝓpter nomen tuum ps.xliij. Oratio.

Exurge domine adiuua nos cõtra omnẽ maliciam persequẽtium: et libera nos propter nomen tuũ a contractu sp̃m immũdorũ: vt qui nos ĩ loco humiliasti aflitõnis: exaltes iteruz in remuneratione virtutis. R. Amẽ. Per miam. Aña.ij Memores sumus nimis tui deus in omni progenie et generatione ps.xliiij. Oro.

Fac nos domine diligere iusticiam: ⁊ odire iniquitatẽ: ac perspeciez: tuã pulcritudinẽ querẽtes: deducat nos mirabilit' dextera tua: et mortificato ĩ nobis incẽtiuo fornicationis: accinge lũbos nostros gladio castitatis. R. Amẽ. Per misericordiã tuã. Aña.iij. Deus nostruz refugium et virtus adiutor in tribulationibus que inuenerũt nos nimis. ps.xlv. R. Auerte domine iram tuam a nobis. p. Ne in eternũ irascaris nobis. V. Mitiga domine omnẽ iram tuam: et auerte ab ira indignationis tue. p. Ne ĩ eternũ. V. Gloria. p.

Me ī eternū. Preces. Ad te clamam⁹ dñe p̄. Precamur vt exaudias. ℣. Xp̄e redemptor omniū exaudi preces supplicum. p̄. Precamur. ℣. Concede nobis donū gratie et fructum penitentie. p̄. Precamur. ℣. Remoue a nobis gladiū. famē et pestilentiam. p̄. Precamur. ℣. Solue delicti periculū ⁊ dona indulgentiam. p̄. Precamus. Hymn⁹ O nazarene lux. fo. lxxxiiij Oro.

DEus noster esto nobis ī aduersis refugium: ⁊ in certaminib⁹ huius mundi virtutis tue prebe solatium: et dum te aduētante merēs turbata fuerit terra: tibi adiugātur in gaudio: q̄ ob metū iudicij admissa deflent in seculo. Ut tu virtutuz dominus sis nobiscum: quē et timemus iudicem: ⁊ cognoscimus redēptorem. Pater noster. Ad nonam. Lectio libri ecclesiastici salomonis capitulo secūdo. ℟. Deo gratias.

FIli accedens ad seruitutē domini: sta in iusticia ⁊ timore: ⁊ prepara animā tuaz ad tentationē. deprime cor tuū ⁊ sustine: inclina aurem tuā: ⁊ excipe verba intellectus: ⁊ ne festines in tēpus obductionis: sustine sustentationes dei: ⁊ coniungere deo: et sustine vt crestat in nouissimo vita tua. ℟. Amen. Lectio libri genesis. ca. xv. ℟. Deo gr̄as.

IN illis diebus factus est sermo domini ad abram per visionem dicēs. Noli timere abram: ego protector tuus sum: et merces tua magna nimis. Dixitqz abram. Domine deus quid dabis mihi? Ego vadam absqz liberis ⁊ filius procuratoris dom⁹ mee iste damascus elyezer. Addiditqz abram. Mihi autē non dedisti semen: et ecce vernaculus meus heres me⁹ erit. Stati mqz sermo domini factus est ad eū dicens. Non erit hic heres tuus: sed qui egredietur de vtero tuo: ipsum habebis heredem. Eduxitqz euz foras et ait illi. Suspice celum: et numera stellas si potes. Et dixit ei: sic erit semen tuū. Credidit abrā deo: et reputatum est illi ad iusticiā. Dixitqz ad eum. Ego domin⁹ qui eduxi te de vr caldeoruz: vt darem tibi terram istam et possideres eam. At ille ait. Domine de⁹ vnde scire possum: ꝙ possessurus sum eam? Et respondit dñs. Sume inquit mihi vaccam triennē et capram trimē ⁊ arietem annorū triuz: turturem quoqz ⁊ columbam. Qui tollens vniuersa hec diuisit ea per mediuz: ⁊ vtrasqz partes cōtra se altrisecus posuit. Aues autē non diuisit. Descenderunt qz volucres sup cadauera et abigebat eas abram. Cumqz sol occūberet: sopor irruit super abram: ⁊ horror magn⁹ et tenebrosus inuasit eū. Dictumqz est ad eum. Scito prenosces ꝙ peregrinū futuruz sit semen tuū in terra nō sua: ⁊ subijcient eos seruituti: et affligent quadrīgentis annis Verūtamē gentem cui seruituri sunt ego iudicabo: ⁊ post egredientur cuz magna substancia. Tu autem ibis ad patres tuos ī pace sepultus in senectute bona. Generatione autez quarta reuertentur huc. Necduz complete sunt iniquitates āmorreoruz vsqz ad presens tēpus. Cum ergo occubuisset sol facta ē caligo tenebrosa: ⁊ apparuit clibanus fumans ⁊ lampas ignis trāsiens inter diuisiones illas. In illo die pepigit dñs cū abraz fedus dicēs. Semini tuo dabo terrā a fluuio egypti

vſq3 ad fluuiū magnum eufratem. Cineos ⁊ cenezeos: cethmoneos ⁊ ethęos et pherezeos: raphaim quoq3 ⁊ ammorreos: eueos ⁊ chananeos et gergeſeos et iebuſeos. Ca.xv. Igitur ſarai vxor abram nō genuerat ſibi liberos: ſed habens ancillaz egyptiā noie agar dixit marito ſuo: Ecce cōcluſit me dñs ne parerem: ingredere ad ancillam meaz ſi forte ſaltem ex illa ſuſcipiam filios. Cūq3 ille acquieſceret deprecanti: tulit agar egyptiē ancillam ſuā: poſt annos decem quā habitare ceperāt in terra chanaā: et dedit eam viro ſuo vxorem. Qui ingreſſus eſt ad eam. At illa concepiſſe ſe videns deſpexit dñam ſuam. Dixitq3 ſarai ad abraz Inique agis contra me. Ego dedi ancillam meā in ſinū tuū: q̄ videns q̄ ꝯceperit deſpectui me habet. Iudicet dñs inter me ⁊ te. Cui reſpondit abraz. Ecce ait ancilla tua in manu tua eſt: vtere ea vt libet. Affligēte igitur eam ſarai: fugaz iniit. Cūq3 inueniſſet eā angelus domini iuxta fontem aque in ſolitudine que eſt in via ſur in deſerto: dixit ad illam. Agar ācilla ſarai vnde venis: ⁊ quo vadis? Que reſpondit. A facie ſarai domine mee ego fugio. Dixitq3 ei āgelus domini. Reuertere ad dominam tuam: et humilia te ſub manu illius. Et rurſum: multiplicans inquit multiplicabo ſemen tuum: et non numerabitur pre multitudine. Ac deinceps. Ecce ait concepiſti ⁊ paries filium: vocabiſq3 nomen eiꝰ iſmael: eo q̄ audierit dominus afflictionem tuam. hic erit ferus homo. Manus eius contra omnes: ⁊ manus omniū contra eum. Et e regione vniuerſorum fratrum ſuoruz figet tabernacula. Vocauit autem agar nomen dñi qui loquebatur ad eam: Dixit enim. Profecto hic vidi poſteriora videntis me. Propterea appellauit puteū illum: putcum viuentis ⁊ videntis me. Ipe eſt inter cades ⁊ barad. Peperitq3 agar abrae filium: qui vocauit nomen eius iſmael. Octoginta ⁊ ſex annoꝝ erat abraz quādo peperit ei agar ismahelem. Capi.xvij. Poſtq̄ vero nonaginta ⁊ nouem annoꝝ eſſe ceperat: apparuit ei deus dicēs. Dixitq3 ad eū Ego dñs omps. Ambula coꝝ me: et eſto pfectus. Ponāq3 fedus meū inter me et te: et multiplicabo te vehementer nimis. Cecidit abrā pronus in faciē. Dixitq3 ei deus. Ego ſum ⁊ ponam pactū meum tecum: eriſq3 pater multarū gentium. Nec vltra vocabitur nomen tuū abram: ſed abraam: quia patrem multaruz gentiū cōſtitui te. Faciamq3 te creſcere vehementiſſime: et ponam te in gētibus. Regeſq3 ex te egrediēturt ⁊ ſtatuā pactū meū inter me ⁊ te: et inter ſemen tuū poſt te: in generationib⁹ ſuis federe ſempiterno: vt ſim deus tuus ⁊ ſemini tuo poſt te. Daboq3 tibi ⁊ ſemini tuo terram peregrinationis tue: oēm terrā chanaā in poſſeſſionē eternā. Eroq3 deꝰ eoruz. Dixit iterumq3 deus ad abrā: Et tu ergo cuſtodies pactū meū et ſemen tuū poſt te in generationibuſ ſuis. Hoc eſt pactum meū qd obſeruabitis inter me et vos ⁊ ſemen tuū poſt te. Circūcidetur ex vobis oīe maſculum: ⁊ circuncidetis carnem prepucij veſtri: et ſit in ſignum federis inter me et vos: infans octo die-

rum circūcidetur in vobis. Omne maſculinū in generationib⁹ veſtris tam vernaculus q̄ empticius circūcidet: ⁊ quecūq; nō fuerint de ſtirpe veſtra. Eritq; pactum meum in carne veſtra in fedus eternū. Mas culus cuius p̄putij caro circunci ſa nō fuerit: delebitur anima illa de populo ſuo: quia pactuꝫ meum irritū fecit. Dixit quoq; de⁹ ad abraā: Sarai vxorem tuam non vocabis ſarai: ſed ſarā. Et benedicam ei: et ex illa dabo tibi filiuꝫ cui benedicturus ſum. Eritq; in nationes: et reges populorum orientur ex eo. Cecidit abraam in faciem ſuam: ⁊ riſit in corde ſuo dicens. Putaſne centenario naſcetur filius: ⁊ ſara nonagenaria pariet? Dixitq; ad dñm. Vtinā yſmahel viuat coram te. Et ait dominꝰ ad abraam. Sara vxor tua pariet tibi filium: vocabiſq; nomē eius yſaac. Et conſtituam pactum meū illi i fedus ſempiternū: et ſemini eius poſt eum. Super yſmael quoq; exaudiui te. Ecce benedicam ei: ⁊ augebo ⁊ multiplicabo eū valde. Duodecim duces generabit: et faciā illū creſcere in gentē magnā. Pactū vero meum ſtatuaꝫ ad yſaac: quem pariet tibi ſara tēpore iſto in anno altero. ℟. Amen. Añ. i. Simul in vnum diues et pauper auribus percipite qui habitatis orbem. Pſalmus. xlviii. Oratio

AVdiant ſimul te domine oēs gētes: diues ac pauper aurem tibi cordis accomodēt: ibiq; omnium ad fidē p̄paretur auditio: quo ſaluandis promititur gratie plenitudo. ℟. Amen. Per miſericordiaꝫ tuam deus ⁊ ce. Añ. ii. Exaudi nos deus ſalutaris noſter ſpes omniū finiū terre

Pſalmus. lxiiij. Oratio.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: ac nos tua virture p̄cinge: duq; fidei optamus ſolicitatem: ſpei mereamur quietē: et charitate perueniam⁹ ad requiē. ℟. Amē. Per. Añ. iij. Dicite deo quā terribilia ſunt opera tua in multitudinem virtutis tue. Ps. lxv. Iby⁹. Onazarene. fol. lxxxiij

OOna nobis domine: Capitla vt nos qui te credendo domum tuam in holocauſtis ingredimur, dicatis: tuis operibus ac mortificato corpore ſeruiamus. ſicq; non amoueas orationē noſtram et miam tuā a nobis: duq; ea inſpicis petere: que nobis proſpicis cōuenire. Pater noſter. A malo nos libera. fo. vi Ad veſperū. Lauda. Illuminatio mea et ſalus mea dominus. Dñs ſit ſemper. ℟. Et cum. Añ. Saluos nos faciat dextera tua. ⁊ exaudi nos deus locutus eſt in ſancto ſuo. Ps. lix. Lauda. Tu mandaſti mandata tua. ℣. Cuſtodire nimis deus meus. ℟. Vtinā dirigantur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. ℣. Cuſtodire. ℟. Glia et honor patri. ℣. Cuſtodire. Hymnus.

OChriſte lumen perpetuum aſtrorum: fulgor ſiderū noctem nraꝫ illumina: conſerua pura pectora. Nullis incedat laqueis: nullis grauetur hoſtibus: nec maculetur corpus laſciuia per ſoporem. Cuſtodi corda omniū fideliumq; maxima protectione: propria tua chriſte potentia. Vt gratuletur anima vidiſſe lucem proſperam: impleſſe vota debita redenda tibi trinitas. Deo patri ſit gloria eiuſq; ſoli filio: cū ſpiritu paraclito i ſempiterna ſecula. Amē

Supplō. Oremus vt nos ſacro ſancto ieiunio tempore quadrageſime. Capitula.

Omp̄s sempiterne deus. fol' liiij.

Benedicat omp̄s dñs Bño. presentem familiā: qui crucis portauit iniuriā. ℟. Amē. Ipe vos perducat celeste in regnū: qui pepēdit in ligno. ℟ Amē. Ipse ad dexteram patris vos collocet: qui causa nobis factus est pacis. ℟ Amē. Per miam. Lauda. Gloriemur dñe. Oro. Saluos nos fac. fo lxxxviij.

¶ Feria. iiij. Ad matutinū. Aña. Gloria mea exaltās caput meū. voce mea ad dñm clamaui et exaudiuit me de monte sancto suo. ps. iij. Oro

Gloria nr̄a deus noster: da nobis: vt i te sine fine gloriemur. Quosq3 fecisti d̄ capitis exultatione sublimes: q̄s vt efficias de totius corporis cōsūmata salute securos. Eleuet abiectionē nostrā tua magna celsitudo: vt q̄ humilitate tua a terrenis erigimur: exaltatione quoq3 tua ad celestia p̄uehi mereamur. ℟ Amē. Per. añ. i Conserua nos dñe qm̄ in te speramus. tu enī dñe pars hereditatis nostre. ps. xv. Oro

Conserua nos dñe i timore quos diligis: et a peccati contagione nos separa: vt q3 bonorū nostrorum nō indiges: tuorū nos donorū adsocies. ℟ Amen. Per. Aña. ij. Querite dñm ⁊ viuet aīa vr̄a. ps. lxviij. Oro

Querentibus te dñe vitam anime uostre temetipsuz imperti. Exaudi pauperes tuos: q̄ nihil pre sua iusticia: sed tuo replentur munere. Tua alūtur substātia: tua gratia protegantur: nec d̄spicias vinctos. quorū te suspirant desideria. quorū tibi aderunt anime: tuorūq3 studia iugiter p̄seq̄nt̄. ℟. Amē. Per. añ. iij In adiutoriū nostrū intēde dñe ad adiuuandū me festina. psalm⁹. lxix. Oratio

Intende in adiutoriū nr̄m dñe: ⁊ vt nos adiuues festin⁹ aggredere: tribue vires explendi: q̄ nouim⁹: ⁊ p̄fectū deputa qd̄ optam⁹ vt dū op̄e tuo tua in nobis p̄cepta p̄feceris: tibi laudē deputes de effectu: tuo nos exaltemur i premio. Te nostri magnificet op̄is rectitudo: nos tua attollat remuneratio. ℟. Amē Per miam. ℟m. Lauamini mūdi estote: auferte malū cogitationū vestraruz ab oculis meis: quiescite agere peruerse. discite bñfacere. querite iudiciū. subuenite oppressis. iudicate pupillo. defendite viduam. p̄. Si volueritis ⁊ audieritis: bona terre comedetis dicit dñs. ℣. Si fuerint peccata vr̄a vt coccinū: quasi nix dealbabūtur. et si fuerit rubra quasi vermiculus: velut lana erunt. p̄. Si volueritis. ℣. Gloria. Reiteret̄ ℟. Lauamini. In laudibus. aña. Miserere mei deus scd̄m magnā miam tuam. et secundū multitudinē miserationū tuarū dele dñe iniquitates meas. ps. l. Oro. Miserere dñe. fo .lxxxij Ad canticum añ. Ne despicias partē tuā dñe quā redemisti ex egypto. Canticuz hester. xiij.

Domine deus rex omp̄s inditione tua cūcta sunt reposita. Et nō est qui possit tue resistere volūtati: si decreuerit saluare israel. Tu fecisti celum et terrā: et quicquid celi ambitu continetur. Dñs enim oīm es: nec est q̄ resistat maiestati tue. Et nūc dñe deus abraam miserere populo tuo: ⁊ ne despicias partē tuam: quā redemisti ex egypto. Exaudi deprecationē meaz: et propicius esto sorti tue ⁊ funiculo tuo: ⁊ ꝯuerte luctū nr̄m in gaudiū. Ut viuētes laudem⁹ nomē tuū dñe: ⁊ nō claudas ora canentiūte. Gl'ia ⁊. Reiteretur aña. Ne despicias Ad bñs. añ.

Deus miſereatur nr̄i & benedicat nos illu/
minet dñs vultū ſuū ſuper nos. ℣. Vt co
gnoſcamus in terra viam tuā: in oīb⁹ gē
tibus ſalutare tuū. ℟. Confitebuntur tibi
populi deus confitebuntur tibi populi
oēs. ℣. Gloria patri. ℟. Sicut erat.

Lectō libri geneſ. ca. xviij. ℟. Deo.

In illis diebus: apparuit deus
abrae in conuallē mābre ſeden/
ti in oſtio tabernaculi ſui in ipſo fer
uore diei. Cumq; eleuaſſet oculos:
apparuerūt ei tres viri ſtantes pro/
pe eū. Quos cū vidiſſet: cucurrit in
occurſum eorū de oſtio tabernaculi
ſui: & adorauit in terra: & dixit. Do
mine ſi inueni gratiā in oculis tuis
ne tranſeas ſeruū tuuz: ſed afferam
pauxillum aque & lauētur pedes ve
ſtri: & requieſcite ſub arbore. Ponā
q; bucellā panis: & ſtabilietur cor ve
ſtrum: poſtea tranſibitis. Idcirco
enim declinaſtis ad ſeruū veſtrum.
Qui dixerunt. Fac vt locutus es.
Feſtinauit abraam in tabernaculū
ad ſarā: dixitq; ei. Accelera tria ſa/
ta ſimule cōmiſce: & fac ſubcinerici
os panes. Ipe vero ad armentū cu
currit & tulit inde vitulū tenerrimū
et optimū deditq; puero. Qui feſti
nauit & coxit illum. Tulit quoq; bu
tyrum & lac & vitulū quē coxerat: &
poſuit coram eis. Ipe vero ſtabat iux
ta eos ſub arbore. Cūq; comediſſēt
dixerūt ad eū: vbi eſt ſara vxor tua?
Ille reſpōdit: Ecce in tabernaculo
eſt. Cui dixit. Reuertens veniā ad
te tpe iſto: vita comite: et habebit
filiū ſara vxor tua. Quo audito ſara
riſit poſt oſtiuz tabernaculi. Erant
ambo ſenex prouectiq; etatis: & de/
ſierant ſare fieri muliebria. que riſit
occulte dicens. Poſtq; ſenui et dñs
me⁹ vetulus eſt: voluptati operā da
bo? Dixit autē dñs ad abraā. Qua
re riſit ſara vxor tua dicēs. Num ve
re paritura ſum anus? Nūquid deo
quicq; eſt difficile? iuxta conditū re/
uertar ad te hoc eodē tpe: vita comi
te: et habebit ſara filiū. Negauit ſa
ra dicens. Non riſi: timore perterri
ta. Dñs autē nō eſt inquit ita: ſz ri/
ſiſti. Cū ergo ſurrexiſſent inde viri:
direxerūt oculos ſuos ꝓtra ſodomā
et abraā ſimul gradiebat: deducens
eos. Dixitq; dñs. Nō celare pote/
ro abraā q̄ geſturus ſuz: cū futurus
ſit in gentē magnā ac robuſtiſſimā:
& benedicende ſint in eo oēs natio/
nes terre. Scio enim q̄ p̄cepturus
ſit filijs ſuis et domui ſue poſt ſe: vt
cuſtodiāt viā dñi: & faciant iudiciū
& iuſticiā: vt adducat dñs ꝑpter a/
braā oia q̄ locutus eſt ad eū. Dixit
itaq; dñs: Clamor ſodomorū & go/
morreorū multiplicatus eſt: et pec/
catum eorū aggrauatū eſt nimis:
Deſcendam: et videbo vtrum cla/
morem qui venit ad me opere com/
pleuerint: an non eſt ita: vt ſciā. Cō
uerterūt ſe inde & abierunt ſodomā:
Abraam vero adhuc ſtabat coram do
mino: et appropinquans ait. Num/
quid perdes iuſtum cum impio? Si
fuerint quinquaginta iuſti in ciuita/
te peribunt ſimul: et non parces lo
co illo propter quinquaginta iuſtos
ſi fuerint in eo? Abſit a te vt rem hāc
facias: & occidas iuſtum cū impio:
fiatq; iuſtus ſicut impius. Non eſt
hoc tuū qui iudicas omnē terram.
Nequaq; facies hoc iudicium. Di
xitq; dominus ad eum. Si inuene/
ro ſodomis quinquaginta iuſtos in
medio ciuitatis: dimittaz oīm loco

ꝓpter eos. Reſpondēs abꝛaā ait. Quia ſemel cepi: loquar ad dñm meum cū ſim puluis et cinis. Quid ſi minimis quiquaginta iuſtis quinq; fuerint: delebis ꝓpter quadraginta quiq; vniuerſam vrbem? Et ait. Non delebo ſi inuenero ibi quadraginta quinq;. Rurſuſq; locutus eſt ad eū. Si aūt quadraginta ibi inuēti fuerint: qđ facies? Ait. Non percutiaꝫ ꝓpter quadraginta. Neq; iꝫqđ indigneris domine ſi loquar. Quid ſi ibi inuenti fuerint triginta Reſpondit. Non faciam: ſi inuenero ibi triginta. Quia ſemel ait cepi loquar ad dñm meū. Quid ſi ibi inuenti fuerint viginti. Ait: nō interficiaꝫ ꝓpter viginti. Obſecro iꝫqt ne iraſcaris dñe: ſi loquar adhuc ſemel. Quid ſi inuenti fuerint ibi decem? Dixit: non delebo ꝓpter decē. Abijt dñs poſtq; ceſſauit loqui ad abꝛaam: et ille reuerſus eſt in locum ſuū. ℟. Amē. Hymn⁹. Deus pater in genite. Quere folio .lvij. Supplicatio. Oꝛemus vt nos ſacro ſancto ieiunio tempoꝛe quadrageſime. Epla. ℣. Illumina dñe vultum tuū. fo xv. Pater noſter. A malo nos libera ꝛc fol .vj Lauda. A peccatis noſtris. p. Munda nos domine. ℣. Et ab alienis parce ſeruos tuos. p. Munda nos. ℣. Gloria et honoꝛ ꝛc. p. Munda nos. Oꝛatio.

AB occultis noſtris mūda nos dñe purgando conſcientiam: q̄ interuis ac ꝓpꝛijs inficimur maculis. ab alienis quoq; parce ſuis tuis: vt ea indulgeas q̄ vel maloꝛum exēplis addiſcim⁹: vel pꝛauis inleti ſuaſionibus perpetram⁹. Ut q̄ te ꝓpꝛiū agnoſcim⁹ dñz: peccatoꝝ nequaq; ſentiam⁹ vlterius domi natū. Amen. Per miam tuam. Ad terciā. Pꝛouerbiuz ſalomonis

FIlius ca.x. ℟. Deo gꝛas. ſapiens letificat patrē. Filius vero ſtultus meſticia ē matris ſue. Nil pꝛoderūt theſauri impietatis: iuſticia vero liberabit a moꝛte. Nō affliget dominus aiam iuſti fame: et inſidias impioꝝ ſubuertet. Egeſtatem operata eſt manus remiſſa: manus autē foꝛtium diuitias parat Qui nititur mēdacijs: hic paſcit vētos: idem autem ipſe ſequitur aues volantes. Qui congregat in meſſe: filius ſapiens eſt. qui aūt ſtertit eſte: filius confuſionis. Bñdictio domini ſup caput iuſti: os aūt impioꝝ operit iniquitatē. Memoꝛia iuſti cum laudibus: et nomē impioꝝ putreſcet. Sapiens coꝛde pꝛecepta ſuſcipiet: et ſtult⁹ cedit labijs. Qui ambulat ſimpliciter: ambulat cōfidenter. qui aūt depꝛauat vias ſuas: manifeſt⁹ erit. Qui ānuit oculo dabit doloꝛē: ꝛ ſtultus labijs verberabitur. Uena vite os iuſti: et os impioꝝ operit iniquitatē. Odiuz ſuſcitat ꝛixas: ꝛ vniuerſa delicta operit charitas. ℟. Amē. Lectio libꝛi geneſis. capitulo. xix. ℟. Deo gꝛas.

IN illis diebus: venerunt duo angeli ſodomā veſpere: ſedente loth in foꝛibus ciuitatis. Qui cum vidiſſet eos: ſurrexit et iuit obuiam eis: adoꝛauitq; pnus in terra ꝛ dixit. Obſecro domini declinate in domū pueri vꝛi: ꝛ manete ibi. Lauate pedes vꝛos: ꝛ mane pficiſcemini in viā veſtrā. Qui dixerūt. Minime: ſed in platea manebimus. Cōpulit illos oppido vt diuerterēt ad eū. Ingreſſiq; domū illi⁹: fecit conuiuiū: coxit a

zima ⁊ comedeſt. Prius aũt q̃ iret cubitũ: viri ciuitatis deuellauerũt domũ illi⁹ a puero vſq; ad ſenẽ: oĩs populus ſimul. Vocauerũtq; loth: ⁊ dixerũt ei. Vbi ſunt viri q̃ introie/ rũt ad te nocte? educ illos vt cogno ſcamus eos. Egreſſus ad illos loth poſt tergũ accludens oſtiũ ait. Nolite q̃ſo fratres mei: nolite malũ hoc facere. habeo duas filias q̃ necdum cognouerũt virũ. Educam eas ad vos: ⁊ abutimini eis ſicut placuerit vobis: dũmodo viris iſtis nihil ma li faciatis: q; ingreſſi ſũt ſub vmbra culminis mei. Ad illi dixerũt. Recede illuc. Et rurſus. Ingreſſus ẽ in/ quiũt vt aduena: nũquid vt iudices Te ergo ipm magis q̃ hos affligemus. Vimq; faciebãt loth vehemẽtiſſime. Jamq; prope erãt vt effringerent foꝛes: et ecce miſerũt manũ viri: ⁊ introduxerũt ad ſe loth: clauſerunt oſtiũ: ⁊ eos qui foris erãt percuſſerũt cecitate: a minimo vſq; ad maximũ: ita vt oſtium inuenire non poſſent. Dixerũt ergo ad loth. Habes hic tuoꝛũ quẽpiã generũ: aut filios: aut filias. Oĩnes qui tui ſunt educ de vrbe hac. Delebim⁹ enim locum iſtũ: eo q; increuerit clamoꝛ eorum coꝛam domino: qui miſit nos vt perdamus illos. Egreſſus itaq; loth: locutus eſt ad generos ſuos q̃ accepturi erant filias ſuas: ⁊ dixit. Surgite egredimini de loco iſto: q; delebit dominus ciuitatẽ hanc. Et viſus eſt eis quaſi ludens loqui. Cũ q; eſſet mane cogebant eum angeli dicentes. Surge tolle vꝛoꝛem tuã: et duas filias quas habes ne ⁊ tu pariter pereas i ſcelere ciuitatis. Diſ ſimulante illo apprehenderunt manũ eius et manũ vꝛoꝛis duarum filiarum eius: eo q; parceret dominꝰ illi: eduxeruntq; eum et poſuerunt extra ciuitatẽ: ibiq; locuti ſunt ad eum dicentes. Salua animã tuam Noli reſpicere poſt tergus: nec ſtes in omni circa regione: ſed in monte ſaluus te fac: ne et tu ſimul pereas. Dixitq; loth ad eos. Queſo domine mi: quia inuenit ſeruus tuus gratiam coꝛam te: et magnificaſti gloriam et miſericoꝛdiam tuam quã feciſti mecus: vt ſaluares aiam meã: nec poſſum in monte ſaluari ne forte apprehendat me malum et moꝛiar. Eſt ciuitas hic iuxta: ad quẽ poſſum fugere parua: ⁊ ſaluabor in ea. Nunquid non modica eſt: ⁊ viuet anima mea. Dixitq; ad eum: Ecce etiam in hoc ſuſcepi preces tuas: vt non ſubuertam vrbem pro qua locutus es. Feſtina et ſaluare ibi: q̃a nõ potero facere quicq̃ donec ingrediaris illuc. Idcirco vocatũ eſt nomẽ vrbis illi⁹ ſegoꝛ. Sol egreſſus ẽ ſuper terrã: ⁊ loth egreſſus ẽ ſegoꝛ. Igit̃ dñs pluit ſuper ſodomã ⁊ gomoꝛram ſulphur ⁊ ignẽ a dño de celo: et ſubuertit ciuitates has: et oẽm circa regionẽ vniuerſos habitatoꝛes vrbiũ et cũcta terre virentia. Reſpiciensq; vxoꝛ eius poſt ſe verſa eſt in ſtatuã ſalis. Abraam aũt cõſurgens mane vbi ſteterat prius cum dño intuitus eſt ſodomã ⁊ gomoꝛrã ⁊ vniuerſam terrã regionis illi⁹. Viditq; aſcẽdere fauillã ð terra q̃ſi foꝛnacis fumũ Cũ eni ſubuerteret deus ciuitates regiõis illi⁹: recoꝛdat⁹ ẽ abrae: ⁊ liberauit loth de ſubuerſiõe vrbiũ i q̃b⁹ habitauerat. ℣. amẽ. añ. Saluos nos fac dextera tua: et exaudi nos deus. locutus

eſt in ſancto ſuo. Pſalm⁹. lix. Oratio.

AXiliare nobis dñe in tribulatione: ⁊ exaudi nos ad ſalutē: Ut dilecti tui: ipſa qua formati manu ſunt: reformentur. Ut quo ſunt contriti brachio: eodem rurſum faciente cupitū perueniant ad remedium. ℟ Amen. Per miam. Añ. ij Parce pauperi et inopi animas pauperum ſaluas fac domine. Ps. lxxj. Oratio.

PArce dñe pauperib⁹: et aias inopū ſana: vt q̄ viribus nr̄is nō fidim⁹: ⁊ ſpe a te miam poſtulam⁹: p ſpūs pauptatē ſupne bñdictionis impetrem⁹ plenitudinē. ℟. Amen. Per miam tuam. Añ. iij. Quā bonus iſrael deus his qui rectos ſunt corde. Ps. lxxij. ℟m. Filia ſyon facta ē vt tugurriū in vinea. ⁊ q̄ſi caſa cuſtodiaria in agro. ſz iā reuertere penitere quia pius eſt deus ſup vnā ouem errantem. ℣. Quaz ſuper iuſtos non egētes penitentia. ℟. Gaudium erit in celo coram angelis dei ſuper vno peccatore penitentiaz agente. ℣. Quā ſuper. ℟. Gloria et honor patri. ℣. Quā. Reiteretur ℟m. Preces. Clamamus ad te domine tu miſerere nobis ℣. Et dona indulgentiā. ℟. Rex altiſſime et perēnis domine: precē quam effundimus accipe. ℣. Et dona indulgentiam. ℟ Egros viſita ⁊ captiuos reuoca: pupillos ⁊ vidnas adiuua. ℣. Et dona indulgentiā. ℟. Nos peccauimus et ad te receſſimus: tu redemptor oīm ſalua nos ℣. Et dona. ℟. Penitentibus miſerere domine ⁊ peccati maculā ablue. ℣. Et dona indulgentiam. Ibymn⁹. O nazarene. Quere

OBi (ſo .lxxxiiij. Capitula. adherere bonuz eſt dñe: ⁊ a te recedere noxium: a te elongari perditio: et tibi cōiugi: vite eſt plenitudo. dona itaq; nobis: vt qui ſpez noſtrā in te ponim⁹ perfectā; vite beatitudinē conſequamur. Tuaſq; laudes in portis filie ſyon dum ad tuū regnū ingreditur decantemus. Pater noſter. Ad vj. Lectio libri eſaye prophete. ca. v. ℟. Deo gratias.

HEc dicit dominus. Ue q̄ trahitis iniquitatē in funiculis vanitatis: et quaſi vinculum plauſtri peccatū qui dicitis: feſtinet: et cito veniat opus eius: vt videamus et appropiet et veniet conſilium ſancti iſrael: et ſciemus illud. Ue qui dicitis malū bonū: et bonū malum: ponentes tenebras in lucem: et lucem in tenebras: ponētes amarū dulce: et dulce in amarū. Ue qui ſapiētes eſtis in oculis veſtris: et coram vobiſmetipſis prudentes. Ue qui potentes eſtis ad bibendū vinū: et viri fortes ad miſcendaz ebrietatem. Qui iuſtificatis impiuz pro muneribus: et iuſticiaz iuſti auferetis ab eo. Propter hoc ſicut devorat ſtipulam ligna ignis: et calor flāme exurit. Sic radix eorz quaſi fauilla erit: et germē eorum vt puluis aſcēdet. Abiecerunt enim legē domini exercituū: et eloquiū ſancti iſrael blaſfemauerūt. Ideo iratus eſt furor domini in populis extendit manū ſuaz ſuper eos: et percuſſit eos: et cōturbati ſunt montes et facta ſunt morticina eorum quaſi ſtercus in medio platearū. in oīnibus nō eſt auerſus furor dñi: ſz adhuc manꝰ eius extenta: ⁊ eleuabit ſignū i nationib⁹. procul ⁊ ſibillabit ad eū de finib⁹ terre: ⁊ ecce feſtinꝰ velociꝫ veniet. non eſt defficiēs neq; laborās in eo nō dormitabit: neq; dormiet: neq; ſoluet cingulū renū eiꝰ: nec rumpet calcia mēti corrigia eiꝰ. ℟ Amē. Añ. j.

Ad te leuam⁹ oculos nr̃os: qui habitas ĩ celis miserere nobis dñe. ps.cxliij. Oro.

AD te dñe oculos nostros erigimus: quez in celestibus terre machinam virtute continere fatemur. Miserere igit̃ nostri dñe miserere: ⁊ peccatis nostris pro quibus te metuim⁹ parce. Ut contentũ nostrũ pietate clemẽti respicias: ⁊ a delicti aprobrio dextera nos tue virtutis eripias. ℟. Amen. Per. Aña. ij Benedictio dñi super vos: benedicim⁹ vos in nomine domini. ps.cxlviij. Oratio.

DOmine iesu xp̃e qui pro nostre salutis remedio: impiorũ sustinuisti cõuiuia: auxilij tui ope nos ꝓtege aduersus ĩpugnantiũ mala: ac ne deorsum nos delicti comprimat sarcina: impone humeris nr̃is: preceptis euangelicis onera suauia: ꝑque peccati fabricã destruas: et cõpaginibus sacris nos virtutũ meritis construas. ℟. Amen. Per mĩaz Aña. iij. Apud dñm est mĩa et copiosa apud eum redẽptio. ps.cl. ℟. Exurge domine miserere nobis. ꝑ. Quia venit tẽpus miserendi. ℣. Ad te leuamus oculos nr̃os q̃ habitas in celis. ꝑ. Quia venit. ℣. Gloria et honor. Reiteret ℟m. Preces. Clamemus om̃s vna voce. ꝑ. Dñe miserere ℣. Amara nobis est vita nostra. ꝑ. Domine ℣. Delicta dele pacem cõcede. ꝑ. Dñe. ℣. Inclina aurem tuã ad precem nostrã. ꝑ. Dñe. ℣. Parce delicti ⁊ subueni d̃ celis. ꝑ Dñe. hy⁹. Onazarene. fo .lxxxiiij

PAteant aures tue (Capitula. dñe orationib⁹ nr̃is: q̃bus a nobis cõgrui clamoris supplicatio dirigat̃: quo ⁊ dignãter audiant: et in rebus petitis clemẽter respõdeãt. Et qꝛ apud te multe sunt miserationes: rogamus te deus: ne nos iuxta multitudinẽ iniq̃tatũ nostrarũ condẽnes. Sz cõfitentes ac reuertentes ad te copiosa miseratione viuifices: vt clamorẽ nr̃m ad te de ꝓfundis accipias: et exẽptos nos a mundanis: in atrijs tuis in gaudio ꝑpetue delectationis adsumas. Pater nr̃. A malo nos. fo .vj Ad nonam oĩa dicãtur vt in.ix. de tercia fe. preterita. Ad vesperos. Lauda. Vespere mane ⁊ meridie te laudamus dñe. Dñs sit. ℟. Et cuz. Aña. Benedicat nos dñs deus noster. bñdicat nos de⁹: ⁊ metuãt eum oẽs fines terre. ps.lxvj. Lauda. Veniat super nos mĩa tua. ꝑ. Et salutare tuũ scd̃z eloq̃uz tuũ ℣. Et respondebo exprobantibus mihi verbũ: quia speraui in sermonib⁹ tuis. ꝑ. Et salutare. ℣. Gloria. ꝑ. Et salu. hy⁹

ADesto nostris p̃cibus: adesto iam propicius o xp̃e mũdi gloria: fessumqz lumen inriga. De vespertina oratio: te matutina concinat: tibi indefesse ꝑsonet hymnũ cũ dulci carmine. Deo patri sit gl̃ia: eiusqz soli filio cuz spũ paraclito in sempiterna secula. Amen. Supplicatio. Oremus. fol lxxx. Capitula. Sit festum ieiuniũ. folio lxxxvij. Lauda A peccatis nostris. ⁊ Oratio. Ab occultis nostris. Quere folio xcij. Feria.v. Ad matutinũ. Aña. Tu autẽ domine susceptor meus es. ps.iij Oratio. Quãuis domine. Quere fo lxxvj. Aña.i. Memento cõgregationis tue domine quã creasti ab inicio. Oro

MEmento ꝯgregationis tue domine: quã creasti ab inicio: tueqz nõ obliuiscaris ecclesie: quã a seculo predestinasti in xp̃o: atqz ad testamentũ tuũ memor tue misericordie respice: ⁊ ꝓmissa nos iugit̃ libertate ꝯplectere. ℟. Amẽ. Per mĩaz.

Aña.ij. Confitebimur tibi deus confitebimur: et inuocabimus nomen tuum domine.

Confiten (ps.lxxiiij. Oratio. tes tibi domine placabilis intuere: et quos contritos efficit timor penne: ⁊ amor indulgentie letificet: ⁊ plenitudo remissionis indepte. ℟. Amen. Per miam tuam. Aña.iij. Cito nos ꝓueniat misericordia tua domine.

Cito (Psalm⁹.lxxviij. Oratio. anticipet nos mia tua domine: quos nec consolatio spei: nec fiducia meriti: nec opitulatio sustētat auxilij. Sz vite reatus vexatioqz: iactatos arguit: vel conscientia facinorū: vel vltio peccatoruz: libera nos propter gloriā nominis tui: et propici⁹ esto peccatis nostris propter nomē tuū: vt cuz vtramqz rem propter te feceris: ⁊ solita populum tuū pietate respexeris: gloria tibi detur ex liberatione: et propiciatio nobis tuo accedat ex nomine. ℟. Amen. Per miam tuaz. ℟m. Custodite vos a murmuratione que nihil prodest: et a detractione parcite lingue. ꝑ. Qm̄ verbum absconsum nō celabitur: os autem quod mētitur occidit animā. ℣. Non mentiemini inuicez: nec decipiat vnusquisqz proximū suum. ꝑ. Quoniā. ℣. Gloria et. Reiteretur ℟. In laudibus. Aña Auerte faciem tuaz a peccatis nostris et omnes iniquitates nostras dele. Psalmus.l. Oratio. Auerte faciem tuam a peccatis nostris domine: ⁊ om̄s iniquitates nostras dele: remoue ab oculis tuis malarū nostrarum facinus voluptatum: nostreqz confessioni clemēter tuū appone auditum. Miserere q̄sumus rogantibus nobis: qui propicius respicis in aduersis: et qui desperatis cor penitens tribuis: ac cōfessionibus nostris gr̄am tuā. Sed quia publicanus a longe stans ⁊ ꝑcutiens pectus suū sola confessione purgatus est: similiter et nos peccatores exaudi: vt sicut illi merito petitionis sue fructuz donasti: ita ⁊ nobis supplicantibus indignis seruis tuis veniam digneris impendi peccatis. ℟. Amen. Per miam tuam. Ad canticū. Aña. Deus omnipotēs benedicat nobis ⁊ crescere nos faciat ī turmas populorum. Canticū. genesis.xxvij.

Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni: cui benedixit dominus. Det tibi deus deus de rore celi: et de pingedine terre abundantiā frumenti vini ⁊ olei: et seruiant tibi populi ⁊ adorēt te tribus. Esto dominus fratrum tuorum: ⁊ incuruētur ante te filij matris tue. De⁹ autem omp̄s benedicat tibi: et crescere te faciat atqz multiplicet: vt sis ī turmas populorum. Et det tibi benedictiones abraā ⁊ semini tuo post te: vt possideas terraz peregrinationis tue.

Tuam deus Oratio. (nis tue. omp̄s clementiaz dep̄camur: vt mēbris christi tui domini nostri dono tui muneris copulati: eiusqz bonus odor effecti: tuis benedictionibus dittemur: vt filij in eius semper maneam⁹ regno a domino subiugati. ℟. Amen. Per. Ad bñs añ. Rex me⁹ ⁊ deus me⁹ ad te orabo dñe mane. ℣. Verba mea auribus ꝑcipe dñe: intellige clamorē meū intende voci orōnis mee. ps. Bñs. Lauda. Laudate dñz in sctis ei⁹: laudate eū ī firmamēto v̄tutꝫ ei⁹. ps.cxlix Lctō libri genesis.ca.xx. ℟. Deo.

In illis diebus profect⁹ abraaz in terram australem: habitauit inter cades: ⁊ sur: peregrinatus est

in geraris. Dixitq3 de ſara vxore: ſoror mea ē. Miſit ergo abimelech rex gerare: et tulit eam. Venit autē deus ad abimelech per ſomniu3 noctis: et ait ei. En morieris propter mulierē quam tuliſti: habet enim virum. Abimelech vero nō tetigerat eā et ait. Dñe. Num gentē ignorātem et iuſtā interficies? Nonne ipe ait: ſoror mea eſt: i ſimplicitate cordis mei: et mundicia manuū meaꝝ feci hoc. Dixitq3 ad eum deus. Et ego ſcio q3 ſimplici corde feceris: et ideo cuſtodiui te ne peccares in me: et nō admiſi vt tangeres eam. Nūc igitur redde vxorē viro ſuo: q3 prophēta eſt: orauit pro te ⁊ viues. Si autē nolueris reddere: ſcito q3 morte morieris tu et oīa que tua ſūt. Statimq3 de nocte conſurgens abimelech: vocauit oīs ſeruos ſuos et locutus eſt vniuerſa verba hec in auribus eorum. Timuerūtq3 omnes viri valde. Vocauit autem abimelech etiam abraam: et dixit ei. Quid feciſti nobis? quid peccauim⁹ in te? quia induxiſti ſuper me et ſuper regnū meum peccatu3 grande: que nō debuiſti facere feciſti nobis. Rurſuſq3 expoſtulans ait. Quid viduſti vt hoc faceres? Reſpōdit abraa3. Cogitaui mecum dicens. forſitā nō eſt timor dei in loco iſto: ⁊ interficient me propter vxorem meam. alias autē3 ⁊ vere ſoror mea eſt: filia patris mei: et non filia matris mee: et duxi eam ī vxorē: poſtq3 eduxit me de⁹ de domo patris mei. Dixit ad eum Hanc mīam facies mecum: in oīm loco ad quez ingrediemur: dices q3 frater tuus ſim. Tulit igitur abimelech oues et boues ⁊ ſeruos ⁊ ancillas: et dedit abraa3. reddiditq3 illū ſaram vxorem ſuā: et ait. Terra coram vobis eſt: vbicūq3 tibi placuerit habita. Sare autem dixit. Ecce mille argēteos dedi fratri tuo: hoc erit tibi in velamen oculorum: ⁊ ad oīs qui tecū ſunt: ⁊ quocūq3 perrexeris meminēto te deprehenſam. Orante autem abraam: ſanauit deus abimelech: ⁊ vxorem: ⁊ ancillas eiꝰ et peperunt. Concluſerat enim deꝰ omnez vuluam abimelech propter ſaram vxorē abrae. Capitu. xxj. Viſitauit autem dominus ſaram ſicut promiſerat: et impleuit que locutꝰ eſt. Concepitq3 et peperit filium in ſenectute ſua tpe quo predixerat ei deus. vocauitq3 abraam nomen filij ſui quē genuit ei ſara yſaac: et circuncidit eum octauo die: ſicut preceperat ei deus. Cum centum eſſet annorū: hac quippe etate patris natus eſt yſaac. Dixitq3 ſara. Riſum fecit mihi deus: quicunq3 audierit: corridebit mihi. Rurſuſq3 ait. quiſ auditurus crederet abraam: q3 ſara lactaret filiu3 quem peperit ei iam ſeni? Creuit igitur puer: et ablactatus eſt. Fecitq3 abraam grande cōuiuiū in die ablactationis eius. Cūq3 vidiſſet ſara filium agar egyptie ludentem cum yſaac filio eius: dixit ad abraam. Ejce ancillam hanc ⁊ filium eius. Non enim erit heres filius ancille cum filio meo yſaac. Dure accepit hoc abraam pro filio ſuo. Cui dixit deus: Nō tibi videatur aſperum ſuper puero ⁊ ſuper ancilla tua. Omnia q̄ tibi dixerit ſara audi vocem eius: q3 in yſaac vocabitur tibi ſemen. Sed et filiū ancille faciā in gentē magnā: q3 ſemē tuū eſt.

Surrexit itaqꝫ abram mane: ⁊ tollens panem ⁊ vtrem aque imposuit scapule eius: tradiditqꝫ puerũ et dimisit eam. Que cuꝫ abijsset errabat in solitudine bersabee. Cũqꝫ ꝯsumpta esset aqua in vtre: abiecit puerũ subter vnam arborez que ibi erat: et abijt. Seditqꝫ eregione ꝓcul: quantũ potest arcus iacere. Dixit enim. Non videbo morientem puerum. Et sedens contra leuauit vocẽ suaꝫ et fleuit. Exaudiuit autem deus vocem pueri. Uocauitqꝫ angelus dñi agar de celo dicens. Quid agis agar? Noli timere. Exaudiuit enim deus vocẽ pueri: de loco in quo est. Surge ⁊ tolle puerum: ⁊ tene manũ illius: quia in gentem magnam faciam euꝫ. Aperuitqꝫ oculos eius deꝰ. Que videns puteuꝫ aque: abijt ⁊ impleuit vtrem: deditqꝫ puero bibere: et fuit cũ eo. Qui creuit ⁊ moratus est i solitudine: factusqꝫ est iuuenis sagittarius. Habitauitqꝫ i deserto pharan. Et accepit illi mater sua vxorem de terra egypti. Eodez tẽpore dixit abimelech et phicol prĩceps exercitus eius ad abram. Deus tecum est in vniuersis que agis. Jura ergo per dñm ne noceas mihi ⁊ posteris meis stirpiqꝫ mee: sꝫ iuxta mĩam quam feci tibi: facies mihi et terre in qua versatus es aduena. Dixitqꝫ abram. Ego iurabo. Et increpauit abimelech propter puteuꝫ aque: quem vi abstulerant serui eiꝰ. Respondit abimelech. Nesciui q̃s fecerit hanc rem: sed et tu non indicasti mihi: et ego non audiui preter hodie. Tulit itaqꝫ abram oues ⁊ boues: et dedit abimelech. Percusseruntqꝫ ambo fedus. Et statuit abrã septem agnas gregis seorsum. Cui dixit abimelech. Quid sibi volunt septẽ agne iste quas stare fecisti deorsum? At ille. Septẽ inquit agnas accipies de manu mea: vt sint mihi in testimoniũ: quoniã ego fodi puteum istum. Jdcirco vocatus est locus ille bersabee: quia ibi vterqꝫ iurauit: ⁊ inierunt fedus pro puteo iuramenti. Surrexit autẽ abimelech et phicol princeps exercitus eius: reuersiqꝫ sunt in terram palestinoꝝ: Abram vero plantauit nemus ĩ bersabee: ⁊ inuocauit ibi nomẽ dei eterni. ℟. Amen. Hymnꝰ. In matutinis surgimus. Quere folio .lix Supplicatio. Oremus vt nos sancto ieiunio vt tẽpore quadragesime Capitula.

Deduc nos domine in bonis: ac dirige in conspectu tuo viã nostram. Ut fides nostra salutaris nostri vocatione ad te q̃ rex noster es: et vestigio comittetur innoxio: et cursu occupet expedito. Pater noster. Et ne nos. A malo nos libera. Quere fol' .vj Lauda. Adiuua nos ꝑ. Deus salutaris noster. ℣. Et ꝓpter honorem nominis tui domine libera nos: ⁊ propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum. ꝑ. Deus salu. ℣. Gloria. ꝑ. Deus.

Propicius esto peccatis Oro. nostris dñe: ⁊ propter honorez noĩs tui: ꝑfecta nos recrea libertate. Ne dũ nostro pctõruꝫ elogio adterimur: in oprobriũ gentiũ redigamur. Ergo vt nos seueritate nõ punias: pene causam nobis scelerũ ablue: atqꝫ in cõspectu tuo gemitꝰ cõpeditorũ introeat: ⁊ de occulto tuo in manifesto nr̃o gratia indulta ꝓcedat. ℟. Amen. Per. Ordo ad. iij. Prouer. salomõis. ca. xix. ℟. Deo

Filij testis falsus nō erit impunitus. et qui loquitur mendacia peribit: non effugiet. Multi colunt personā potentis: et amici sunt dona tribuentis. Fratres hoīs pauperis oderunt eum. insuper ⁊ amici eius procul recesserunt ab eo. q̄ tantum verba sectatur: nichil habebit. Qui autē possessor est mentis: diligit animā suam. ⁊ custos prudētie: inueniet bona. Testis falsus nō erit impunitus: et qui loquitur mendaciū peribit. Non decent stultum delitie: nec ꝑuū dominari principib⁹. Doctrinā viri per pacientiaz noscitur: et gloria eius est iniqua pretergredi. Sicut fremit⁹ leonis: ita regis ira. ⁊ sicut ros super herbā: ita illaritas eius. Dolor patris filius stultus. ⁊ tecta iugiter p̄stillantia litigiosa mulier. Dom⁹ et diuitie dātur a patribus: a domino autē vxor prudēs. Pigredo immittet soporē: et anima dissoluta esuriet. Qui custodit mandatum: custodit animaz suam. Qui autem negligit vias suas: mortificabitur. Feneratur domino qui miseretur pauperi: ⁊ vicissitudinem suam reddet ei. Erudi filium tuum: ne desperes. ad interfectionem eius ne pones animam tuā. Qui impatiens est sustinebit damnū: et cum rapuerit aliud apponet. audi consiliū ⁊ suscipe disciplinā: vt sis sapiēs ī nouissimis tuis. Multe cogitationes in corde viri: voluntas autem domini permanebit. ℟. Amē. Lectio libri genesis. ca. xxiiij

In illis dieb⁹: ℟. Deo gr̄as erat autem abram senex dierū q3 multorū: et dominus in cunctis benedixerat ei. Dixitq3 ad seruū seniorem domus sue: qui preerat om̄ibus que habebat. Pone manū tuaz subter femur meū: vt adiurē te per dominū meū celi et terre: vt non accipies vxorem filio meo de filiabus chananeorū inter quos habito. Sz ad terram et cognationem meā proficiscaris: ⁊ inde accipies vxorem filio meo ysaac. Respondit seruus: si noluerit mulier venire mecuz in terram hanc: nō reducere debeo filiuz ad locum de quo tu egressus es? Dixit abram. Caue nequādo reducas filium meū illuc: dominus deus celi qui tulit me de domo patris mei: et de terra natiuitatis mee: qui locutus est mihi et iurauit dicens. Semini tuo dabo terraz hanc: ipse mittet angelum suū coram te: et accipies inde vxorem filio meo. Sinautē noluerit mulier sequi te: non teneberis iuramento: filiū tantuz meū ne reducas illuc. Posuit ergo seru⁹ manū sub femore abram domini sui et iurauit illi super ꝑmone hoc. Tulitq3 decem camelos de grege domini sui: ⁊ abijt: ex omnibus bonis ei⁹ portans secum: profectusq3 perrexit in mesopotaniam ad vrbem nachor. Cumq3 camelos fecisset accūbere extra oppidum: iuxta puteum aque: vespere: eo tempore quo solēt mulieres egredi ad hauriendam aquam: orauit dominū dicens. Domine deus domini mei abraz occurre obsecro mihi hodie: et fac misericordiam cum domino meo abram. Ecce ego sto ꝓpe fontē aque: ⁊ filie habitatorū hui⁹ ciuitatis egredient ad hauriendam aquā. Igitur puella cui ego dixero: inclina ydriam tuam vt bibā: ⁊ illa rn̄derit bibe: quin

et camelis tuis dabo potum: ipa est quaz preparasti seruo tuo ysaac. Et per hoc intelligã q̃ feceris miaz cũ dño meo abraam. Nec dum intra se verba compleuerat: et ecce rebecca egrediebatur filia bathuel filij melche vxoris nachor fratris abraam habens ydriã in scapula sua: puella decora nimis virgoq; pulcerrima et incognita viro. Descenderat autẽ ad fontẽ: et impleuerat ydriã: ac reuertebatur. Occurritq; ei seruus: et ait pauxillum aque mihi ad sorbendum prebe de ydria tua. Que respondit Bibe dñe mi: sceleriterq; deposuit ydriam super vlnã suam: et dedit ei potum. Cumq; ille bibisset adiecit: quin et camellis tuis hauriã donec cuncti bibant. Effundensq; ydriaz in canalibus: recurrit ad puteũ: vt hauriret aquã: et hausti omnibus camelis dedit: ille aũt contẽplabatur eam tacite. Scire volens vtrũ prosperũ fecisset iter suum deus an nõ: protulit vir i aures aureas apendẽtes siclos duos. Et armillas totidem pondus siclorz decem: dixitq; ad eã. Cuius es filia: indica mihi: Est i domo patris tui locus ad manendũ: que respondit. Filia bathuelis sum filij nachor quem peperit ei melcha. Et adidit dicens palearum quoq; et feni plurimũ est apud nos: et locus spacios⁹ ad manendum. Inclinauit se homo et adorauit dñm dicens. Benedictus dñs deus dñi mei abraam: qui nõ abstulit miam et veritatem suaz a dño meo: et recto me itinere perduxit in domũ fratris dñi mei. Cucurrit itaq; puella et nũciauit in domũ matri sue omnia que audierat. Habebat autem rebecca fratrem nomine labã. Qui festinus egressus est ad hominem: vbi erat fons. Cumq; vidisset inaures et armillas in manibus sororis sue: et audisset cũcta verba referentis: hec locutus est mihi homo. venit ad virũ qui stabat iuxta camelos et prope fontem aque. dixitq; ad eum. Ingredere bñdicte domini: cur foris stas: Preparaui domũ et locum camelis tuis. et introduxit eum in hospitiũ: ac destrauit camelos: deditq; paleas et fenũ et aquam ad lauandum pedes camelorũ et virorum qui venerant cum eo: et appositus est in cõspectu eius panis: qui ait. Non comedã: donec loquar mmones meos Respondit ei. loquere: at ille. Seruus inquit abraam sum: et dominus bñdixit domino meo valde magnificat⁹ est. Dedit ei oues et boues argentũ et aurum. seruos et ancillas. camelos et asinos: et peperit sarra vxor domini mei filiũ domino meo in senectute sua: deditq; illi omnia que habuerat: et adiurauit me dominus meus dicens. Non accipies filio meo vxorem de filiabus chananeorum: in quorum terra habito: sed ad domũ patris mei perges: et de cognatione mea accipies vxorem filio meo. Ego vero respondi domino meo. Quid si noluerit venire mecum mulier: ait dominus in cuius conspectu ambulo: mittet angelus suum tecum: et diriget viam tuam: accipiesq; vxorem filio meo de cognatione mea ⁊ domo patris mei: innocens eris a maledictione mea: cũ veneris ad ꝓpinquos meos et nõ dederint tibi. Veni ergo hodie ad fontẽ aque et dixi: dñe deꝰ dñi mei abrã

si direxisti viam meā in qua nūc ambulo: ecce sto iuxta fontē aque: & virgo q̄ egredīt ad hauriēdā aquā audierit a me: da mihi paululū aque ad bibendū de hydria tua: & dixerit mihi: & tu bibe: & camelis tuis hauriā: ipsa ē mulier quā p̄parauit dñs filio dñi mei. Cūq; hec tacit⁹ mecū volueré: apparuit rebecca veniēs cū hydria quā portabat i scapula: dīscēdit q; ad fontē: & hausit aquā. Et aio ad eā: da mihi paululū bibere. Que festīnās deposuit hydriā de humero: & dixit mihi: & tu bibe: & camelis tuis tribuā potū: bibi & adaquauit camelos. Interrogauiq; eā & dixi: cuius es filia? Que rñdit: filia bathuelis sui: filij nachor quē pepit ei melcha. Suspēdi itaq; inaures ad ornandā faciē ei⁹: & armillas posui in manib⁹ ei⁹. Pronusq; adorauī dñm bñdicēs dño meo dñi mei abraā: qui pduxit me recto itinere: vt sumerē filiā fratris dñi mei filio ei⁹. Quāobrē si facitis miam & veritatē cū dño meo indicate mihi sin aūt aliud placet & hoc dicite mihi: vt vadā ad dexterā siue siniſtrā. Rñderūt laban: & bathuel. A dño egressus est sermo. Nō possumus extra placitū eius quicq̄ aliud loqui tecū. En rebecca coram te ē: tolle eā & pficiscere: & sit vxor filij dñi tui sicut locut⁹ est dñs. Quod cū audisset puer abraā: procidēs adorauit in terra dñm. Prolatisq; vasis argēteis & aureis ac vestib⁹ dedit ea rebecce pro munere. Fratribus quoq; ei⁹ & matri dona obtulit. Finito conuiuio vescētes pariter & bibētes mānserunt ibi. Surgēs aūt mane locut⁹ est puer. Dimitte me: vt vadā ad dominū meū. Rñderuntq; frater ei⁹ & mater. Maneat puella saltē decem dies apud nos & postea pficiscetur. Nolite ait me retinere: q; dñs direxit viam meā. Dimitte me vt pergā ad dñm meū. Et dixerūt: vocemus puellaz & queram⁹ ipsi⁹ volūtatem. Cūq; vocata venisset scisciteti sunt: vis ire cū homine isto? Que ait: vadam. Dimiserūt ergo eā & nutricem illi⁹ seruūq; abraē & comites ei⁹: imprecantes pspera sorori sue atq; dicētes. Soror nostra es. Crescas i mille milia & possideat semē tuū portas inimicoz suoz. Igit rebecca & puelle illius ascensis camelis secute sunt virū qui festinus reuertebat ad dñm suū. Eo autez tēpore deambulabat ysaac per viā que ducit ad puteū. cuius nomen est viuētis & vidētis. Habitabat enim in terra australi: & egressus fuerat ad meditandū in agro inclinata iam die. Cūq; eleuasset oculos: vidit camelos venientes procul. Rebecca quoq; aspecto ysaac descēdit de camelo: & ait ad puerum q̄s est hō ille: q̄ venit p agrū i occursum nobis? dixitq; ei. Ipe ē dñs me⁹: at illa tollēs cito palliū suū operuit se. Seru⁹ aūt cūcta que gesserat narrauit dño suo ysaac. Qui introduxit eam in tabernaculum sarre matris: & accepit vxorē: & in tantū dilexit: vt dolorem qui ex morte matris acciderat: tēperaret. ℟. Amē. añ. j. Inclinate aurē vestrā i verba oris mei: pplē me⁹ attēde legē meā

Oīdps immēse Dño. (ps. lxxvij & mirificoz dñe q̄ nō totiēs peccātes dispdis: quotiēs te delinquendo exasperant pctōres: oppone ire tue miam. Et quotiēs te puocam⁹: vt ferias: totiens tibi tua pietas interueniat vt ignoscas. Salua nos

itaq3 pane angelo2:vt ei9 pcepta fo2 titudine 7 maligni calidā versutiam deuincam9:7 patefactis celi ianuis ad numerū ciuiū te aduincāte intro/ eam9. ℟. Amen. ℣er. Añ.ij. Panez celi dona nobis dñe. ℣s.lxxvij. Oro.

DEus qui panē celi filijs hcium tribuis:terrenūq3 animal ange lo2 adipe pascis:frumenti verbi tui abūdantiā tribue.eoq3 nos spūali re fice cibo:quo pres nros aluisti in he remo. ℟. Amen. ℣er miam. Añ.iij Dñs adiutor nr 7 deus excelsus liberato2 nr. ℣s.lxxvij. ℟. Cōuerte nos de9 7 ad te cō/ uertamur. ℣. Renoua dies nros sicut antea. ℟. Ut quid in contentione oblitiscris nri. derelinquis nos in lōgitudine dierū. ℣. Re/ nova. ℟. Gloria 7 ho. Reiteret. ℟. Pre ces. Clamam9 ad te de9 exaudi nos. ℣. Et a flagello ire tue l bera. ℟. Contritos foue:et humiliatos tuere elisos erige:7 peccātib9 mi serere. ℣. Et a flagello. ℟. Deus excelse cla/ morē nostrū attēde peccata dimitte 7 pluuiaz cito largire. ℣. Et a flagello. ℟. Exaudi flē tes:7 cōsolare lugētes:gaudiū captiuis:7 pa triā redde peregrinis. ℣. Et a flagello. Hy9 O nazarene. folio .lxxxiij. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui ad abūdantia tue virtutis replea/ mur solatio fortitudinis:7 ex redun dantib9 grie tue donis:ditemur mu neribꝰ libertatis. ℣ater nr. A malo nos libera sol. vj Ad.vj. Lcō libri hieremie ppbe.c.xxx. ℟. Deo gras.

ECce dies veniēt dicit dñs:7 fe riam domui isrl 7 domui iuda fedus nouū. Nō sm pactū qd pepi/ gi cū patrib9 vestris in die quā do ap prehendi manū eo2:vt educerez eos de terra egypti. ℣actū quod irritu3 fecerunt:vt ego minar9 lum eis dicit dñs. Sed hoc est pactū qd feriā cū domo isrl post dies illos dicit dñs. dabo legē meā in viscerib9 eo2:7 in cordib9 eo2 adscribā eam.7 ero eis in deū:7 ipi erunt mihi in pplm. Et nō docebit vltra vir proximū suum: 7 vir fratrē suum.dicens cognoscite dñm. Omnes enim cognoscent me a minimo eorū vsq3 ad maximū eorū: ait dñs. Quia propitiabor iniquita ti eorū:7 peccati eo2 nō ero memor amplius. ℟. Amen. Añ.j. Exaltate deo adiutori nostro:iubilate deo iacob. ℣s.

OMni adiutori Oratio. (lxxx. nostro dño exultatione fidei et spei plaudentes oremus: vt petitio nostra in tribulatiōe diffusa:tuis au ribus appropinquet: 7 necessitatuz nostrarū causas insinuet. Tua quip pe bonitate singulorum precib9 semp adsis:vt liberes:7 ereptis nobis tri bue:desiderio ardere ad te pertende re:7 vnitatē trine maiestatis deuo/ te concorditer clamitare. Ut tuis semper laudib9 deditꝰ:tuarū iustifi/ ficationum tramitem assecuti: vite qs exultationis ornamēta 7 spei re media 7 fidei acquiram9 coronā. ℟. Amen. ℣er miam. Añ.ij. Cognoscat gētes quoniaz nomē tibi dñs.tu solus altiss./ mus sup omnē terram. ℣s.lxxxij. Oro.

COgnoscant gētes christe quod nomen tibi sit dñs:pro quib9 est patibulo crucis adpensus. Quosq3 ignauie ignorātia dedit:sciētia resti tuat pditor:vt fide cōuertat cōscie tia:7 spe letent in gloria. ℟. Amē. ℣er miam. Añ.iij. Protector nr aspice deus 7 respice facie christi tui. ℣s.lxxxiij. ℟. Clamor noster ad te perueniat deus. ℣. Parce 7 miserere quia peccauimus ante te: ℟. Inter vestibulū 7 altare ploraba̅t sacerdo tes ministri dñi dicētes. ℣. Parce. ℟. Glo/

ria: ⁊ honor pri. Preces. Clamamus ad te deus exaudi. p̄. Et a flagello ire tue libera. ℣. Protector noster aspice sancte ⁊ pijssime pater: flagitia reprime ⁊ presidiū ꝯcede. p̄. Et a flagello. ℣. Miserere clemens ⁊ indulge placat⁹ ⁊ parce quos tuo redemisti sanguine sacro. p̄. Et a fla. ℣. Subueni ⁊ audi aure placida cito: ⁊ gemitū attende creature totius tue. p̄. Et a fla. Hymn⁹. O nazarene. q̄re folio .lxxxiiii Oratio.

Deus virtutū cui⁹ amabilia tabernacula: ⁊ speciosa sūt atria. ī quoruz ambitu: ⁊ gradit̄ sanctitas: ⁊ cōgaudet diuinitas: da aīab⁹ nr̄is illa attentus cōcupiscere: in quib⁹ dies vna melior sup̄ milia noscit̄ prefulgere. Et illic q̄s ītroducamur vel abiecti: dummodo nō simus penit⁹ exteri: vt innouato corpore sincera corda in te deū viuū exultatione ꝑpetua gaudeāt: ⁊ laudē tuā dulci modulatiōe ac pio famulatu ꝑ succedētia secula iocūdātes ꝑsoluāt. Pr̄ nr̄. Ad. ix. Lcō libri ꝓuerb. c. xxij. ℟. Deo g.

Filij vir q̄ pron⁹ ē ad mīam: bn̄dicet̄ de panib⁹ eniz suis dedit paupi victoriā ⁊ honorē acq̄ret q̄dat mūera: aīaz aūt aufer accipiētiū. Eijce derisorē: exhibit cū eo iurgiū cessabūtqz cause ⁊ ꝯtumelie. q̄ diligit cordis mūdiciā: ꝓpter gr̄az labioꝝ suoꝝ habebit amicū regē. oculi dn̄i custodiūt scientiā: ⁊ supplātant̄ verba iniqui. dicet piger: leo est foris in medio platearū occidēdus sum: fouea ꝓfunda os aliene: cui irat⁹ est dn̄s incidit in ea. Sultitia conligata est in corde pueri: ⁊ virga discipline effugabit eā. qui calūniat̄ pauperē vt augeat diuitias: dabit ip̄e ditiori ⁊ egebit. fili mi inclina aurē tuam: ⁊ audi verba sapiētie: appone aūt cor ad doctrinā meā: q̄ pulcra erit tibi cū seruaueris ea in vētre: ⁊ redūdabit ī labijs tuis: vt sit in dn̄o fiducia tua. ℟. Amē. Lcō libri genes. c. xxv. ℟.

He sūt gn̄atiōes ysaac (Deo gr̄as filij abraā. Abraā genuit ysaac. Qui cū quadraginta esset annoꝝ duxit vxorē rebeccā filiā bathuelis syri de mesopotamia sororē laban. Deprecatusqz est ysaac dn̄m pro vxore sua eo q̄ esset sterilis. Qui exaudiuit eū ⁊ dedit cōceptū rebecce: sed collidebant̄ in vtero eius paruuli. Que ait. Si sic mihi futurū erat: quid necesse fuit cōcipere? Perrexitqz rebecca vt cōsuleret dn̄m. Qui rn̄dēs ait due gētes sunt in vtero tuo: ⁊ duo populi ex ventre tuo diuident̄: ppl'usqz ppl'm superabit: ⁊ maior seruiet minori. Jaz tēpus pariēdi aduenerat: ⁊ ecce gemini in vtero ei⁹ repti sunt. Qui prim⁹ egressus est rufus erat ⁊ totus in morē pellis hispidus: vocatumqz est nomen ei⁹ esau. Protinus alter egrediēs: plantā fratris tenebat manu: ⁊ idcirco appellauit eum iacob. Sexagenari⁹ erat ysaac quādo nati sunt paruuli. Quib⁹ adultis fact⁹ est esau vir gnarus venandi hō agricola: iacob aūt vir simplex habitabat ī tabernaculis. ysaac amabat esau: eo q̄ de venationib⁹ illi⁹ vesceretur: ⁊ rebecca diligebat iacob. Coxit aūt iacob pulmentū: ad quē cū venisset esau de agro lassus ait: da mihi de coctione hac rufa: qz oppido lassus sum. Quā ob causaz vocatū est nomen ei⁹ edom. Cui dixit iacob. Uende mihi primogenita tua. Ille respondit: en morior. Quid mihi ꝓderunt primogenita? Ait iacob: iura ergo mihi. Jurauit ei esau: ⁊ ven-

didit primogenita: ⁊ sic accepto pa/
ne ⁊ lentis edulio comedit ⁊ bibit:
⁊ abijt paruipendens ꝙ primoge/
nita vendidisset. cap̄.xxvi. ¶ Or/
ta aūt fame sup terrā post eā sterilita
tem q̄ acciderat in dieb⁹ abraā: abijt
ysaac ad abimelech regē palestinoꝝ
in gerara. Apparuit ei dñs: ⁊ ait: ne
descēdas in egyptū: sed q̄esce in ter/
ra quā dixero tibi ⁊ pegrinare in ea:
eroq3 tecū ⁊ bñdicā tibi. Tibi eniz ⁊
semini tuo dabo vniuersas regiones
has cōplens iuramentū ꝙ spopondi
abraā patri tuo: ⁊ multiplicabo se/
men tuuz sicut stellas celi. Daboq3
posteris tuis vniuersas regiōes has
⁊ bñdicent̄ in semine tuo oēs gētes
t̄re: eo ꝙ obedierit abraā voci mee:
⁊ custodierit p̄cepta ⁊ mādata mea
⁊ cerimonias: legesq3 seruauerit.
Mānsit itaq3 ysaac in geraris. Qui
cū interrogaret̄ a viris loci illi⁹ sup
vxore sua: rñdit: soror mea ē. Timue
rat eniz ꝯfiteri ꝙ sibi esset sociata cō
iugio: reputans ne forte interficerēt
eum ꝓpter illi⁹ pulcritudinē. Cūq3
ꝑtrāsissent dies plurimi ⁊ ibidē mo/
raretur ꝓspiciēs abimelech rex pale
stinoꝝ ꝑ fenestrā vidit eū iocantē cuz
rebecca vxore sua: ⁊ accersito eo ait
perspicuū ē ꝙ vxor tua sit. Cur mē
titus es eā sororē tuā esse? Rñdit: ti/
mui ne morerer ꝓpter eam. Dixitq3
abimelech. Quare iposuisti nobis?
Potuit coire quispiā de ppl'o cū vxo
re tua: ⁊ induxeras sup nos grande
peccatum. Precepitq3 omni ppl'o di
cens: qui tetigerit hoīs hui⁹ vxorez:
morte morieť. Sedit aūt ysaac ī ter
ra illa: ⁊ inuenit in ipso āno cētuplū:
bñdixitq3 ei de⁹ ⁊ locupletat⁹ est hō:
⁊ ibat ꝓficiens atq3 subcrescens: do/
nec magn⁹ vehemēter effect⁹ est: ha
buitq3 possessiones ouiū ⁊ armentoꝝ
⁊ familie plurimū. Ob hoc inuiden
tes ei palestini: oēs puteos quos fo/
derant serui patris illi⁹ abraā: illo tē
pore obstruxerūt implētes humo: in
tantuz vt ipse abimelech diceret ad
ysaac. Recede a nobis: qm̄ potētior
nobis factus es valde. Et ille disce/
dens vt veniret ad torrentez gerare
habitaretq3 ibi: rursum fodit alios
puteos: quos foderāt serui p̄ris sur
abraā: ⁊ quos illo mortuo olim ab/
struxerant philistijm. Appellauitq3
eos eisdē noībus quib⁹ ante pater vo
cauerat. foderūtq3 in torrēte ⁊ reppe
rerūt aquā viuā. Sz ⁊ ibi iurgiū fuit
pastoruz gerare: aduersus pastores
ysaac dicentiū: nostra est aqua. Quā
obrem nomē putei ex eo qd̄ accide/
derat vocauit calūniam. foderūt aūt
⁊ aliū ⁊ pro alio quoq3 rixati sunt ap
pellauitq3 eū inimicitias. Profect⁹
inde fodit aliū puteū: pro quo nō cō
tenderūt. Itaq3 vocauit nomen ei⁹
latitudo dicens. Nūc dilatauit nos
dñs: ⁊ fecit crescere sup terrā: ascen
dit aūt ysaac ex illo loco in bersabee
vbi apparuit ei dñs in ipsa nocte di/
cens. Ego suz deus abraā p̄ris tui.
noli timere: qr ego tecū sum. Bñdi/
cam tibi ⁊ multiplicabo semen tuū:
ꝓpter seruū meū abraā. Itaq3 edifi
cauit ibi altare dño: ⁊ inuocauit ibi
nomen dñi. ℟. Amen. Añ.i. Deus tu
cōuertens viuificabis nos: ⁊ plebs tua leta/
bitur in te. ps.lxxxiiij. Oratio.
Onuerte nos de⁹ salutaris nr̄ ⁊
auerte iraz tuā a nobis: ac sup ppl'm
tuū pacē presta: quā loq̄ris: vt plebs
tua letet̄ in te. ac salutare tuū custo/
diā salutī itelligēs: vl'miam tuā tēpo

rum ꝓsperitate cognoscat: vel beni/
gnitatē tuā fructu fecūditatis susci
piat. ℟. Amen. Per miam. Añ.ij.
Quia tu dñe suauis ac mittis es ⁊ multū mi
sericors inuocātib⁹ te. ꝑs.lxxxv. Oratio
DEus suauis ac mittis multuz:
qꝛ inuocātib⁹ te misericors: ora
tionē nr̄am aurib⁹ ꝑcipe: ac de mul/
titudine mīe tue nostra errata remo
ue. Ut ne humo proni reptem⁹ ad te
visendum nos ereptos statue ℟.
Amē. Per miam. Añ.iij. Dñe refugiū
factus est nobis a generatione in ꝓgenie. ꝑs
lxxxix. Hy⁹. Onazarene. fo .lxxxiiij
ESto refugiū nr̄m: plebē Or̄o.
qꝫ tuā patrio gub̄nacl̄o rege ac
sicut secula patrū tua senserūt reme/
dia: ita nostra in se tua intelligāt be/
neficia. Pr̄ nr̄. A malo nos libera.
fo .vj Ad vesperos. Lauda. Dñs il/
luminatio mea ⁊ salus mea quem timebo.
Dñs sit. ℟. Et cū Añ. Dñs memor fu/
it nostri ⁊ benedixit nobis. ꝑs.cxiij. Lau/
da. Quomodo dilexi legē tuā dñe. ꝑ. Tota
die meditatio mea est. ℣. Sup inimicos me
os prudentē me fecisti mādato tuo qꝛ in eter/
num mihi est. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Tota die.
CHriste qui regis oīa ver/ Hy⁹.
bo: alisqꝫ carnē nostrā cruce: in/
luminās eam ꝑducis ad deū patrē.
Exemplū dans apl̄is redēptionem
corporis: crucis ornatu floruit. lete
mur in te dñe. Deo pr̄i sit gl̄ia eius/
qꝫ soli filio: sancto simul paraclito ī
sempiterna secula. Amen. Suppli/
catio. Oremus vt nos sacro sancto ieiunio
Stēpore quadragesime. Capitula.
SEruis tuis hec est dñe vita sub
spe vite in hoc seculo laborare. Et ꝑ
illuminationē gr̄e tue iugiter ad te ie
iunijs ⁊ or̄onibus vigilare. Cōsecra
ergo q̄s ieiuniū nostrū: ⁊ repelle ab
animis nr̄is nr̄orum sarcinā delicto
rum. Quaten⁹ hic superato diabolo
mereamur cū oībus sanctis tuis cō
gaudere in regno ꝑpetuo. Pater nr̄.
OMnipotētis dei vos gr̄a Bn̄o
ꝓtegat: famēqꝫ vr̄am spūali ci/
bo reficiat. ℟. Amē. Sitim quoqꝫ
vr̄am iusticie fluminib⁹ irriget atqꝫ
nouū dulcedinis sue animis vr̄is in
fundat saporē. ℟. Amē. Ut taꝫ car
ne cōtriti quā spū sanctificati: ab eo
mereamini celesti dono beatificari.
℟. Amen. Per. Lauda. Adiuua nos.
Or̄o. Propicius esto. folio lxxxv.
¶ Feria.vj. Ad matutinū. Añ. Vo
cem meā ad dñm clamaui ⁊ exaudiuit me de
monte sctō suo. ꝑs.iij. Or̄o. A te dñe.
fol̄ lxxxvij. Añ.j. Si vere vtiqꝫ iusticiaꝫ
loquimini: recte iudicate filij hoīm. ꝑs.lvij
DOmine qui nos iusticiā Or̄o.
loqui: ⁊ q̄ recta sunt precipis iu
dicare: tribue nobis: vt nec iniq̄tas
in ore: nec prauitas reperiat̄ in men
te. vt puro corde puriorqꝫ ꝑmo ꝯsen
tiat precedat in opib⁹ iusticia: nec in
ueniat̄ dolus in lingua. ℟. Amen.
Per. Añ.ij. Nō repellet dñs plebē suā: et
hereditatem suā nō derelinquet. ꝑs.xciij.
NOn repellas dñe plebē Or̄o.
quā mercatus es: nec derelin/
quas hereditatem: pro qua cruce ad
pensus es: sed quousqꝫ iusticia nunc
occulta: manifesto clareat in iuditio
pietate porrecta nos rege: ⁊ scd̄m
multitudinē doloꝝ nr̄orum: tua nos
letifica exhortatione. Ut qui dolorē
nūc in p̄cepto fingis: futuro requieꝫ
nobis cōcedas in seculo. ℟. Amen.
Per. Añ.iij. Preoccupem⁹ faciē dei in cō
fessione ⁊ in psalmis iubilem⁹ ei. ꝑs.xciiij.
PReoccupātes faciē tuā Or̄o.
dñe in confessione: ⁊ in psalmis

tibi debita modulatiõe modulãtes: adoram⁹ ac ꝓcidim⁹ ante te ploratu interno ⁊ gemitu depcantes. Ut qꝛ tu fecisti nos: ⁊ tu es deus nr̃: nos populũ tuũ pius dñs protegas: ⁊ oues pascue tue pastor solicit⁹ attẽdas: tribuasqꝫ his gr̃am pro quibus aĩaꝫ posuisti. ℟. Amen. Per miam. ℟. Cõuertimini ad me oĩs cõgregatio filioꝝ israel. Ecce ego cõfirmabo super vos faciẽ meã dicit dñs. ꝑ. Quia misericors sum ego: vt non in eternũ irascar vobis. ℣. Attendite ad me ppl's meus: ⁊ trib⁹ me audite. ꝑ. Quia mi. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Quia. In laudib⁹. Añ. Secundũ multitudinẽ miserationũ tuarũ dele dñe iniquitates meas. ps. l. Oro Secũdũ multitudinẽ. fol' lxxxvij. Añ. Constitue ppl'm tuũ dñe in loco sancto tuo. Canticũ. Dñe deus oĩuꝫ. folio .x Ad benedict⁹. Añ. Illumina domine vultũ tuũ super nos: ⁊ miserere nobis. ꝑ. Ut agnoscam⁹ in terra viam tuã. ℣. Deus misereat̃ nobis ⁊ benedicat nos: illuminet dominus vultũ suũ super nos: ⁊ misereat̃ nobis Canticũ Bñdict⁹ es dñe. folio iij. Lauda. Seniores cũ iunioribꝰ laudẽt nomen dñi. ps. cxlviij. Lectio libri genesis. cap. xxvij. ℟. Deo gratias.

In illis dieb⁹. cũ senuisset ysaac ⁊ caligauer̃t oculi ei⁹ ⁊ viuere nõ poterat: vocauitqꝫ esau filiũ suũ maiorẽ ⁊ dixit ei: fili mi. Qui rñdit adsuꝫ Cui pater: vides inquit ꝙ senuerim ⁊ ignorem diẽ mortis mee: sume arma tua ⁊ pharetrã ⁊ arcũ ⁊ egredere foras. Cũqꝫ venatu aliquid apprehenderis: fac mihi inde pulmentũ: sicut velle me nosti: ⁊ affer vt comedã: ⁊ bñdicat tibi aĩa mea ãteq̃ moriar. Qd̃ cũ audisset rebecca: ⁊ ille abijsset in agrũ: vt iussionẽ patris impleret: dixit filio suo iacob: audiui patrem tuũ loquentẽ cũ esau fratre tuo dicẽtez ei. Affer mihi de venatione tua: ⁊ fac cibos vt comedã: ⁊ benedicã tibi corã dño aneq̃ moriar. Nũc ergo fili mi acq̃esce cõsilijs meis: ⁊ ꝑges ad gregez: afferqꝫ mihi duos hedos optimos vt faciã ex eis cibos pr̃i tuo quib⁹ ille vescet̃. Quos cũ intuleris ⁊ comederit bñdicat tibi priusq̃ moriat̃. Cui ille rñdit: nosti qd̃ esau frater meus hõ pilosus sit: ⁊ ego lenis. Si attrectauerit me pr̃ me⁹: ⁊ senserit timeo putet sibi voluisse me illudere: ⁊ iducat sup me maledictionẽ pro bñdictõe. ad quẽ mater in me sit ista maledictio fili mi. tantũ audi vocem meã ⁊ pergens: afferqꝫ vt dixi. abijt ⁊ attulit deditqꝫ matri: parauit illa cibos sicut velle patrẽ illi⁹ nouerat: ⁊ vestib⁹ esau valde bonis q̃s apud se habebat domi: induit eũ: pelliculasqꝫ edoꝝ circũdedit manib⁹: ⁊ colli nuda protexit. dedit pulmẽtuꝫ ⁊ panes quos coxerat tradidit: quibus inlatis: dixit pr̃ mi. at ille rñdit. Audio. Quis es tu fili mi: dixitqꝫ ei iacob: ego suꝫ esau primogenit⁹ tu⁹: feci tibi sicut ꝑcepisti mihi. Surge sede ⁊ comede de venatione mea: vt bñdicat mihi aĩa tua. Rursũqꝫ ysaac ad filiũ suũ. Quomodo iquit taꝫ cito iuenire potuisti fili mi: qui rñdit. Voluntas dei fuit: vt cito mihi occurreret qd̃ volebã: dixitqꝫ ysaac. Accede huc: vt tangã te fili mi: ⁊ probẽ vtrũ tu sis fili⁹ me⁹ esau an nõ. Accessit ille ad patrem ⁊ palpato eo. Dixit ysaac: vox quidẽ vox iacob est: sꝫ manus: man⁹ sunt esau. Et nõ cognouit euꝫ quia pilose man⁹ silitudinem maioris exp̃sserãt: bñdicẽs ergo illi ait. Tu es fili⁹ me⁹ esau. rñdit ego sum.

at ille offer mihi inquit cibos de venatione tua fili mi: vt benedicat tibi anima mea. Quos cū oblatos comediſſet obtulit ei t vinū: quo hauſto dixit ad eū: accede ad me t da mihi oſculum fili mi. acceſſit t oſculat⁹ eſt eum. Statimq; vt ſenſit veſtimētoꝝ illius flagrantiā benedicens ait. Ecce odor fili mi ſicut odor agri pleni cui benedixit dñs: det tibi de⁹ de rore celi: t de pinguedine terre abundantiā frumēti t vini t olei: t ſeruiant tibi ppli: t adorēt te trib⁹. Eſto dñs fratrū tuoꝝ t incuruent ante te filij matris tue. qui maledixerit tibi: ſit maledictus. Et qui benedixerit tibi: benedictionib⁹ repleat. Vix iſaac ſermonem impleuerat: et egreſſo iacob foras. Venit eſau: coctoſq; de venatione cibos intulit patri dicens. Surge pater mi t comede de venatione filij tui: vt benedicat mihi aia tua. Dixitq; iſaac. Quis enim es tu? Qui reſpondit. Ego ſum primogenit⁹ tuus eſau. Expauit iſaac ſtupore vehemēti: t vltra quā credi poteſt admirās ait. Quis ille igit eſt q̄ dudū captas venationē attulit mihi: t comedi ex oīb⁹ priuſq; tu venires: benedixiq; ei: t erit benedictus? Audito eſau ſermonib⁹ patris inruit clamore magno: t cōſternat⁹ in terra: ait. Benedic etiā mihi pater mi. qui ait. Venit german⁹ tuus fraudulēter: t accepit benedictionē tuam: ſubiunxit: iuſte vocatū eſt nomen eius iacob. Supplantauit enim me en altera vice: primogenita mea ante tulit: t nūc ſecūdo ſubripuit benedictionē meā. Rurſumq; ad patrem. Nunquid nō ſeruaſti ait t mihi benedictionē. Rndit iſaac. Si dñm tuum illū conſtitui t oēs fratres eius ſeruituti illi⁹ ſubiugaui: frumento t vino ſtabiliui eum: tibi poſt t fili mi vltra quid faciam? Cui dixit eſau. Num vnā inquit tantum bñdictiones habes: pater mihi quoq;. Obſecro vt bñdicas. Cūq; eiulato magno fleret: mot⁹ iſaac dixit ad eum. In pinguedine terre t in rore celi deſup erit benedictio tua. Viues gladio: t fratri tuo ſeruies tēpuſq; veniet: cū excutias t ſoluas iugum eius de ceruicib⁹ tuis. oderat ergo ſemp eſau iacob pro bñdictiōe qua bñdixerat ei pr̄: dixitq; in corde ſuo veniat dies luct⁹ patris mei: vt occidā iacob fratrē meū. Nunciate ſunt hec rebecce que mittēs t vocās iacob filiū ſuū dixit ad eū: ecce eſau frater tuus minat: vt occidat te. Num audi ergo fili vocē meā: t ꝑſurgēs fuge ad laban fratrē meū in arā: habita biſq; cū eo dies paucos: donec requiescat furor fratris tui. t ceſſabit indignatio eius. Obliuiſcat eorum que feciſti in eum: poſtea mittā t adducā inde huc. Cur vtroq; orbabor filio i vna die? Dixit quoq; rebecca ad iſaac: tedet me vite mee ꝓpter filios heth. Si acceperit iacob vxorem de ſtirpe huius terre: nolo viuere. cap. xxviij. Vocauit aūt iſaac iacob t benedixit ei: precepitq; ei dicēs: noli accipere cōiugem de genere chanaā. ſed vade t pficiſcere in meſopotamiā ſyrie i domum bathuel patris matriſq; tue: t accipe tibi inde vxorē de filiabus laban auunculi tui. deus autem omnipotēs benedicat tibi: t creſcere te faciat atq; multiplicet: vt ſis in turmas pplorum. Et det tibi benedictiones abraā t ſemini tuo poſt: vt poſſi deas terrā peregrinatiōis tue: quam

pollicitus est auo tuo. ℟. Amen.

Eterne lucis conditor Hymnꝰ. Lux ipse totus ⁊ dies: noctē nec vllam sentiens: natura lucis perpetim. Iam cedat pallens ꝓximo diei nox: aduentui obtendens luminis: siderum adest ⁊ clarus lucifer. Iam stratuz leti surgimus: grates canētes ⁊ tuas: quod cecā noctē vicerit. reuertat rursus sol diem. Te nūc ne carnis gaudia blandis subrepāt testibus: dolis ne cedat seculi mens nostra sancte q̄sumꝰ. Ira ne rixas prouocet: gullaue ventrem incitet: opꝰ peruertat ne fames: turpis ne fluxꝰ occupet. Sed firmamento sobrij casto manētes corpore: toto fideli spiritu xp̄e ducamꝰ hunc diē. Deo pr̄i sit gl̄ia: eiusqz soli filio cū spiritu paraclito in sempiterna secula. Amen. Supplicatio. Oremus re. folio. lxxx Cap̄. Inlumina dñe. fo xv. Lauda Miserere nobis dñe miserere nobis: ecce tēpus est vt miserearis nobis. ℣. Ad te leuamus oculos nostros: qui habitas in celis. p̄. Ecce tēpus. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Ecce. Orō

Sicut seruoꝝ in manibꝰ dñoruz suoꝝ sunt oculi: ita nostri ad te dñe: quousqz ⁊ peccātibꝰ noxā omittas: ⁊ vapulātiū plagas minuas: impertiasqz alimenta ⁊ egenis: ⁊ medelam tribue vulneratis. ℟. Amen. Per mīam. Ad. iij. Lcō libri sapientie. Fili custodi. folio lv. Prouerbioꝝ salomonis. c. xj. ℟. Deo gratias

Fili iusticia simplicis diriget viam eius: ⁊ impietate sua corruet impius. Iusticia rectoꝝ liberabit eos. ⁊ insidijs suis capientur iniqui. Mortuo hoīe ipio: nulla erit vltra spes. ⁊ expectatio solicitoꝝ peribit. Iustus de angustijs liberatus est: ⁊ tradet̄ impiꝰ pro eo. Simulator ore decipit amicū suū: iusti aūt liberabūtur scientia. In bonis iustoꝝ exultabit ciuitas: ⁊ in perditione impioruz erit laudatio. Benedictione iustorū exaltabit̄ ciuitas: ⁊ ore impioꝝ subuertetur. Qui decipit amicū suū: sitiens corde est. vir aūt prudēs tacebit. qui ambulat fraudulēter: reuelat archana: qui aūt fidelis ē animi celat cōmissum. vbi nō est gubernator: ppl̄s corruet salus aūt vbi multa consilia. Affliget̄ malo qui fidem facit pro extraneo. qui aūt cauet laqueos: securus erit. Mulier gratiosa inueniet gloriā: ⁊ robusti habebūt diuitias. Bñ facit anime sue vir misericors: qui aūt crudelis est: ꝓpinquos abijcit Impiꝰ facit merces instabile: seminanti aūt iusticia opus fidelis. ℟. Amen. Lectio libri genesis. c. xxix ℟. Deo gr̄as

In illis diebus. Profectꝰ iacob venit ad terrā oriētalē: ⁊ vidit puteū in agro tres quoqz greges ouiū accubantes iuxta eū. Nam ex illo aquabant̄ pecora: ⁊ os eiꝰ grādi lapide claudebatur. Mosqz erat: vt cunctis ouibus cōgregatis deuoluerēt lapidē: ⁊ refectis gregibus rursus super os putei ponerent. Dixitqz ad pastores: fratres vnde estis? qui rn̄derūt de arā. Quos interrogans: nunquid ait nostis laban filiū nachor? dixerunt nouimus. Sanꝰ ne est inquit? Ualet inquiunt. ecce rachel filia eius venit cuz grege suo. Dixitqz iacob adhuc multū diei super est: nec est tēpus vt reducant̄ ad caulas greges. Date ante potū ouibꝰ: ⁊ sic ad pastum eas reducite. Qui rn̄derunt: nō possumꝰ donec oīa pecora cōgregent̄: ⁊ amo

neamus lapidē de ore putei: vt adaquemus greges. adhuc loquebant̄: ⁊ ecce rachel veniebat cū ouib⁹ p̄ris sui. Nam gregē ipsa pascebat: quaꝫ cū vidisset iacob ⁊ sciret consobrinā suā: ouesqꝫ laban auunculi sui: amouit lapidē quo poteus claudebat̄: et adaquato grege osculatus est eam. Eleuataqꝫ voce fleuit: ⁊ idicauit ei ꝙ frater esset patris ei⁹: ⁊ fili⁹ rebecce. At illa festinans nunciauit patri suo. Qui cū audisset venisse iacob filium sororis sue: cucurrit obuiā ei. Cūplexusqꝫ eum ⁊ in oscula ruens: duxit i domū suā. auditis aūt causis itineris rn̄dit: os meū est ⁊ caro mea Et postq̄ impleti sunt dies mensis vnius: dixit ei. Num qꝛ frater me⁹ est: gratis seruies mihi: dic q̄d mercedis accipies? habebat vero laban duas filias nomē maioris lyam: minor appellabat̄ rachel. Sed lya lippis erat oculis: rachel decora facie ⁊ venusto aspectu: quā diligens iacob ait. Seruiaꝫ tibi pro rachel filia tua minore septeꝫ annis. Rn̄dit laban. Melius est vt tibi illam demus q̄ alteri viro. Mane apud me. Seruiuit igit̄ iacob pro rachel septē ānis: ⁊ videbāt̄ illi pauci dies pre amoris magnitudine. Dixitqꝫ ad laban: da mihi vxorē meā: quia iam tēpus expletum est: vt ingrediar ad eā. Qui vocatis multis amicoꝝ turbis ad cōuiuium fecit nuptias. Et vespere filiaꝫ suā lyam introduxit ad eū: dans ancillā filie celpham nomine. ad quā cū ex more iacob fuisset ingressus: facto mane vidit lyam: ⁊ dixit ad socerum suū: quid est qd̄ facere voluisti? nonne pro rachel seruiui tibi: quare imposuisti mihi? Respondit laban. Non est in loco nostro cōsuetudinis vt minores ante tradam⁹ ad nuptias. Imple hebdomadā dierū hui⁹ copule: ⁊ hanc quoqꝫ dabo tibi pro opere quo seruiturus est mihi septē annis alijs: acquieuit placito ⁊ hebdomada transacta rachel duxit vxorem. Ant. j. In eternū misericordia dn̄i: et vsqꝫ in seculū veritas eius. ps. xcix. Or̄o

Laudemus dn̄e nomen tuū: qm̄ suauis es: ⁊ vt os nostrum tuis īpleat̄ affatib⁹: cor nostrūqꝫ instiges: tua proinde nos ꝓtegat mīa qua proletetur nos in eternū veritas manifesta. R. Amē. Per mīam. Ant. ij. Bene nūciate de die in diē salutare dn̄i. ps. xcv

Te deuꝫ psallendo bene/ Or̄o. dicimus: ac precamur: vt nullo obstaculo a tuo prohibeamur officio: quiqꝫ vero te dn̄m confitemur: ditari tuo munere indulgētie sentiamus. R. Amē. Per mīam. Ant. iij. Liberet nos dn̄e dextera tua ⁊ brachiū sanctū tuum. ps. xcvij. R. Querite dn̄m duꝫ inueniri potest: inuocate eum dum prope est. derelinquat oīs impi⁹ viaꝫ suā ⁊ vir iniquus cogitationes suas. p. Et reuertat̄ vnusquisqꝫ a via sua mala: ⁊ a pessimis cogitationib⁹ suis p. Et reuertat̄ ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteret̄ R. Preces. Dicamus oēs: ⁊ preces n̄ras dn̄e placatus attende. p. Et in mīa furorem remoue. ℣. Benignus ea q̄ rogaberis concede ⁊ postulationē nostrā. p. Et mīa. ℣. De⁹ noster aperi oculos tuos ⁊ vide mala que nos cōprimunt. p. Et mīa. ℣. Indulgentiā peccatorū nostrorū concede: ⁊ lachrymas penitētum. p. Et mīa. Hymn⁹. O nazarene lux. Require folio lxxxiiij. Oratio.

Liberet nos dn̄e dextera tua: imperioqꝫ tuo flecte arrogantiū corda: vt gentes que veritatis aduētu declarescunt: ostensaꝫ salutē cor-

dis humilitate suscipiant. Pater nr̄. Ad.vj. Lectio libri esaye prophete. Ocapitulo.xxxiij. ℟. Deo gratias. Omine miserere nostri. te enim expectauimus. Esto brachiū nostrū in mane: t salus nostra in tēpore tribulationis. A voce angeli fugierunt pplī: ab exultatiōe tua dispersi sunt gentes: t cōgregabunt spolia vestra sicut colligit brucus: velut cum fosse plene fuerint de eo. Magnificat⁹ est dñs: qm̄ habitauit in excelso. implevit syō iudicio t iustitia. t erit fides in tēporibus suis diuitie salutis sapientie t scientie. timor dñi ipse thesaurus est. Ecce videntes clamabūt foris: t angeli pacis amare flebunt. dissipate sunt vie. cessauit transiens per semitā. irritū factū est pactum. piecit ciuitates. nō reputauit hoies. luxit t elanguit terra. cōfusus est libanus: t obsurduit: t factꝰ est saron sicut desertū: t cōcussa est basan et carmelus. Nunc exurgā dicit dñs: nunc exaltabor: nūc subleuabor. ℟. Amen. Añ. j. Qui diligitis dñm odite malū custodit dñs aias seruoꝝ suoꝝ: de manu peccatoris liberauit eos. ℣s. xcvj. Dño Deus cuius in regno credentium terra exultat. cuius iusticiam celi annūciant: cuius dñationem angeloꝝ legiones adorant: custodi seruos tuos aias: ac ne peccati auctorē sequentes intereamus: tu libera: tu protege: tu conserua. Ut cū ante faciē tuā ignis cōburens preierit: nō nos meritoꝝ pena exurendos accipiat: sed clemētia creatoris vt viuamus eripiat. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Beati oēs qui timēt dñm: t qui ambulant in uijs eius. ℣s. cxlviij. Oratio. Deus qui timētes te beatos prophetali voce pnuncias: da in nobis tui amoris obsequia beneplacita: vt ex hoc inuijs tuis ambulare nos facias. Sitq; te gubernante labor noster tuis oculis placitus: cuius fructus tēpore remunerationis efficiat⁹ suauissimus. ac sic labor ipse de caritate studeat⁹: vt apud te fruges ei i beatitudine recondant⁹. ℟. Amē. Per miam. Añ. iij. Spera isr̄l in dño ex hoc nunc t vsq; in seculū. ℣s. cxxx. ℟. Deprecemur dñm: t placabilis erit nobis ℣. Et exaudiet nos t miserebit⁹ nobis ℟. Clemite ex ultemus dño iubilemus deo salutari nro. ℣. Et exaudi. ℟. Gloria t ho. Reiteret⁹. ℟. Preces. Dicamus oēs parce dñe t miserere. ℣. Quia pius es. ℟. Ad te leuam⁹ oculos nros qui habitas in celis. ℣. Quia pius es. ℟. Saluū fac dñe pplm̄ tuum: t benedic hereditatē tuā. ℣. Quia. ℟. Auertat⁹ furor tuus a ciuitate ista t pplo tuo. ℣. Quia pius es. ℟. Auerte facie tuā a peccatis nris t oēs iniquitates nostras dele. ℣. Quia. Hym⁹. O nazarene. folio .lxxxiij. Oratio. Exalta cornu nostruꝫ dñe fidei catholice merito: t ne maculet⁹ mens superbie morbo: gressus nros super mundi huius latitudine tribue ambulare: ne noxij incedam⁹ in compedes. Sed humiliter sentiendo ad plenitudinē spei nobis cōdones properare. Pater noster qui es in celis: sanctificet⁹ nomen tuū. adueniat regnum tuū. fiat voluntas. Ad vespos Lauda. Sol agnouit occasuꝫ, posuisti tenebras t facta est nox. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. Reple deo gaudio os nostrū: t lingua nostra in exultatione. ℣s. cxlvj. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Quā dulcia faucibus meis. ℣. Eloquia tua sup mel t fauū ori meo ℟. Ab omni via mala prohibe pedes meos. vt custodiā verba tua. ℣. Eloquia. ℟. Glo-

ria ꝛ honor patri. ℟. Eloquia. **Hymnus.**

Oliviste precamur amue: mi-/ tesq; voces fletibus semp beni-/ gnus ꝛ pius: venturā in noctē susci-/ pe. De corda nr̄a somniēt: te per so-/ porem sentiāt: tuāq; semp gloriā vi-/ cina luce cōcinant. Vitam salubrē tribue: nostrū calorē refice: tetram noctis caliginē claritas tua inlumi-/ net. Hymnis vota persoluim⁹: ve-/ sperq; sacrū poscim⁹ nostrū delēs ci-/ rographū: tuumq; prestans edituꝫ. Deo patri sit gloria eiusq; soli filio: sancto simul paraclito in sempiter-/ na secula. Amen. **Supplicatio.** Ore-/ mus. q̄re folio .lxxx. **Capitula.** Omnarum horarū spatijs. huj⁹ diei iam per actis: tibi omps de⁹ sa-/ crificiū credim⁹ laudis: vt hoc ieiu-/ niuꝫ festū tuoꝝ sit gaudiū seruloꝝ. Vt qui tibi submittēres colla seruí-/ mus: a cunctis diabolicis fraudib⁹ eruamur: dona itaq; seruis tuis pre-/ sidium indeffessum: vt tuis inheren-/ do mādatis nō cōturbemur ab insi-/ diatore: sed te mereamur habere in-/ oibus protectorē. Pater nr̄. A malo-/ nos libera. fol. vj **Bñdictio.** Dominus ieſus xp̄s qui per ele-/ mosynā ꝛ ieiuniū extingui dixit pec-/ cata: sup vos bñdictionis sue cōce-/ dat gratiā. ℟. Amē. Vt per ieiunij castigationē: diaboli calcetis super-/ biam: ꝛ humilitatis xp̄i apprehēda-/ tis itinera. ℟. Amen. Ac prestet do-/ minus: vt per distributionis elemo-/ synā: presentie vite remedia: ꝛ dona cōsequamini eterna. ℟. Amē. Per-/ miam. Lauda Miserere nobis. Oro. Sicut seruoꝝ in manib⁹. folio ꝛc. Sabbato ad matutinū. Añ. Tu autē dñe. Oro. Quāuis dñe. fol. lxxxij añ. j. Timebūt gētes nomē tuū dñe. ℣. cj.

Exurge deus ꝛ miserere Oro. Spon: quia tēpus miserendi no-/ bis aduenit. respice ad nr̄e pauperta-/ tis: oratione tuoꝝq; humiliū ample-/ ctere precem. ℟. Amen. Per miam Añ. ij. Propitius esto iniquitatib⁹ nostris: ꝛ sana dñe languores nr̄os. ℣. cij. Oro.

Benedicat te dñe anima nostra: ꝛ oia interiora ei⁹ in tuis laudi-/ bus conclamēt. Vt sanandos lāguo-/ res nostros audita oratione cōcur-/ ras: ꝛ vitā nr̄am de iteritu redimas. in bonis desideriū nostrū saties: et votū perfectione coronēs. ℟. Amē. Per miam. Añ. iij. Dia dñi a seculo ꝛ vsq; i seculū sup timētes eū. ℣. cij. Oro.

Miserator dñe ꝛ misericors ne-/ irascaris nobis in finē: sed quā-/ tum distat ortus ab occasu: iniquita-/ tem a nobis oēm elonga: ꝛ iuxta al-/ titudinē celi a terra tuā in nobis mi-/ sericordiā dilata. ℟. Amē. Per mi-/ sericordiā. ℟. Deprecemur dñm dicētes peccauim⁹ tibi de⁹. ℣. Patientiā habe in no-/ bis: ꝛ ppiciare in malis que quotidie adqre-/ scunt super nos. ℟. Defecimus in ira tua: in furore tuo cōturbati sumus. ℣. Patientiaꝫ. ℟. Gloria ꝛ ho. In laudib⁹. Añ. Cor cō-/ tritū ꝛ humiliatū deus ne despicias. ℣. l.

Hunc psalmū medica-/ minibus penitentie plenū: voci-/ bus tibi dñe lingua nostra persolui-/ mus: postulamusq; vt sicuti dauid post vxie cerhei sanguinē fusum per-/ cor contritū ꝛ humiliatū diluisti cō-/ missa: ita quoq; nostra dñe simili sa-/ tisfactione dignare amputare pecca-/ ta. ℟. Amen. Per miam. Añ. Ne ex-/ terminues plebem tuā dñe: ꝛ hereditatē tuam quā liberasti. Canticū. Dñe dñe rex deoꝝ. Require folio .lix. Oratio.

Uniuerse carnis spūi fortissime ac misericors deus ꝓpitiare q̄s: vniuersitati eccl̄ie tue dimitte peccata omniū: aufer q̄s a nobis iniquitates ⁊ scelera nr̄a: tueq; nos bn̄dictionis ⁊ pacis infusione locupleta. ℟. Amen. Per miam. Ad bn̄dict⁹. Aū. Emitte lucē tuam dn̄e ⁊ veritatē tuam. p̄. Ipsa me deduxerūt ⁊ perduxerūt in montem sanctū tuū ⁊ in tabernaculū tuum. p̄s. Bn̄s. folio iij. Lauda. In sanctis ei⁹ laudate dn̄m. Lectio libri genesis. capitulo. xxxij ℟. Deo gr̄as.

In illis dieb⁹. Misit iacob nūcios ante se ad esau fratrē suū in terra seyr: in regione edom: precepitq; eis dicens. Sic loquimini dn̄o meo esau: hec dicit frater tu⁹ iacob: apud laban peregrinatus sum ⁊ fui vsq; in presentē diē. Habeo boues ⁊ asinos ⁊ oues ⁊ seruos: ⁊ ancillas: mittoq; nūc legationē ad dn̄m meū: vt inueniam gratiā in cōspectu tuo. Reuersiq; sunt nūcij ad iacob dicētes. Venimus ad esau fratrē tuū: ⁊ ecce properat in occursuz tuū cū quadringētis viris. Timuit iacob valde: ⁊ perterritus diuisit ppl̄m qui secū erat: greges quoq; ⁊ oues ⁊ boues ⁊ camelos in duas turmas dicens. Si venerit esau ad vnā turmā ⁊ percusserit eam: alia turma q̄ reliqua est saluabit̄. Dixitq; iacob. De⁹ pr̄is mei abraam: ⁊ de⁹ patris mei ysaac: dn̄e qui dixisti mihi: reuertere in terram tuā ⁊ in locū natiuitatis tue: ⁊ benefaciā tibi: minor sum cūctis miserationib⁹ tuis: ⁊ veritate tua quā explesti seruo tuo. In baculo meo trāsiui iordanē istū: ⁊ nunc cū duabus turmis regredior. Erue me d̄ manu fratris mei esau: qr valde eum timeo: ne forte veniēs percutiat matrē cuz filijs. Tu locutus es ꝙ benefaceres mihi: ⁊ dilatares semen meum sicut arenā maris: q̄ pre multitudine numerari non potest. Cūq; dormisset ibi nocte illa: separauit de his q̄ habebat munera esau fratri suo: capras ducētas: hircos viginti: oues ducētas: ⁊ arietes viginti: camelos fetas cū pullis suis triginta: vaccas quadraginta: ⁊ tauros viginti: asinas viginti: ⁊ pullos earū decez. Et misit per man⁹ seruoꝝ suoꝝ singulos seorsum greges: dixitq; pueris suis. Antecedite me: ⁊ sit spatiū inter gregē ⁊ gregē. Et precepit priori dicens. Si obuiū habueris fratrē meū esau: ⁊ interrogauerit te: cui⁹ es aut quo vadis: aut cuius sunt ista q̄ sequeris rn̄debis. Serui tui iacob. Munera misit dn̄o suo esau: ipse quoq; post nos venit. Similiter dedit mādata secūdo ⁊ tertio: ⁊ cunctis qui sequebant̄ greges dices. Hisdē verbis loquimini ad esau cū inueneritis eū: ⁊ addetis. Ipse quoq; seruus tuus iacob iter nostrū insequit̄. Dixit enim. Placabo illū muneribꝰ que p̄cedūt: ⁊ postea videbo illū. Forsitan ꝓpitiabitur mihi. precesserūt itaq; munera ante eū: ipse vero mā̄sit nocte illa in castris. Cūq; mature surrexisset tulit duas vxores suas ⁊ totidē famulas cū vndecim filijs: ⁊ transiuit vadum iaboch. Traductisq; oib⁹ q̄ ad se pertinebāt: mā̄sit solus: ⁊ ecce vir luctabat̄ cū eo vsq; mane. Qui cū videret ꝙ euz superare non posset: tetigit neruum femoris eius: ⁊ statim emarcuit. Dixitq; ad eum: dimitte me. iam enim ascēdit aurora. Rn̄dit nō dimittaz te: nisi bn̄dixeris mihi.

Ait ergo: quod est nomen tibi. Respondit iacob: at ille nequaq̃ inquit iacob appellabit nomē tuū: sed isrl. Qm̄ si cōtra deuz fortis fuisti: q̃to magis contra hoies preualebis. Interrogauit euz iacob. Dic mihi quo appellaris noie. Rñdit. Cur queris nomen meū qd̄ est mirabile. Et benedixit ei in eodez loco. Uocauitqz iacob nomē loci illi⁹ phanuel dicēs. Uidi dñm facie ad faciē: ⁊ salua facta est aīa mea. Ortusqz est ei statim sol postq̃ trāsgressus ē phanuel. ipe vero claudicabat pede. Quā ob causam nō comedunt neruum filij isrl. qui emarcuit in femore iacob vsqz in presentē diē: eo q̄ tetigerit neruū femoris eius ⁊ obstupuerit. cap. xxxiij.

¶ Leuans aūt iacob oculos vidit venientē esau: ⁊ cū eo quadringētos viros. Diuisitqz filios lye ⁊ rachel ambarumqz famularū: ⁊ posuit vtrāqz ancillā ⁊ liberos earū in principio: lyā vero ⁊ filios ei⁹ in secūdo loco: rachel aūt ⁊ ioseph nouissimos. Et ipe ꝓgrediens adorauit pron⁹ in terram septies: donec appꝓpinquaret frater eius. Currēs itaqz esau obuiā fratri suo: amplexat⁹ est eū: stringēsqz collum eius ⁊ osculās fleuit: leuatisqz oculis vidit mulieres et paruulos earū: ⁊ ait. Quid sibi volūt isti: ⁊ si ad te pertineāt? Rñdit: paruuli sunt quos donauit mihi de⁹ seruo tuo: ⁊ appropinquātes ancille ⁊ filij earuz incuruati sunt. Accessit quoqz lya cū pueris suis: ⁊ cū siliter adorassent: extremi ioseph ⁊ rachel adorauerūt. Dixitqz esau. Que nā sunt iste turme quas obuiā habui: rñdit vt inuenirem gratiā corā dño meo. At ille ille ait. Habeo plurima frater mi. sint tua tibi. Dixitqz iacob noli ita obsecro: sed si inueni gratiā in oculis tuis: accipe munusculū de manibus meis. Sic enim vidi faciē tuā quasi viderim vultū dei. Esto mihi ꝓpiti⁹ ⁊ suscipe bñdictionē quā attuli tibi: ⁊ quā donauit mihi de⁹ tribuēs oīa. Uix fratre cōpellente suscipiēs ait. Gradiamur simul: eroqz soci⁹ itineris tui. Dixitqz iacob. Nosti dñe mi q̄ paruulos habeā teneros: ⁊ oues ⁊ boues fetas mecū: quas si plus in ambulando fecero laborare: morientur vna die cuncti greges. Precedat dñs me⁹ āte seruū suū: ⁊ ego sequar paulatim vestigia eius: sicut videro paruulos meos posse: donec veniaz ad dñm meū i seyr. Rñdit esau: oro te vt de ppl'o qui mecū est: saltē socij remaneāt vite tue. Nō est inquit necesse hoc vnū tm̄ indigeo: vt inueniā gratiā in cōspectu tuo dñe mi. Reuersus est itaqz illo die esau itinere quo venerat in seyr. Et iacob venit in sochot: vbi edificata domo ⁊ fixis tētoris: appellauitqz nomē loci illi⁹ sochot idest tabernacula. Trāsiuitqz in salē vrbem sichimoꝝ que est in terra chanaan: postq̃ reuersus ē de mesopotamia syrie: ⁊ habitauit iuxta oppidū: emitqz partē agri in qua fixerat tabernacula: a filijs emor patris sichen centū agnis: ⁊ erecto ibi altari inuocauit sup illud fortissimū deum israel. ℟ Amen. Hymnus.

Deus creator oium lucis auctor ⁊ diei perlustra corda omniū iesu bone fideliū. Lucescat habitaculum tuū xp̄e hospitiū: nostreqz tect⁹ anime: figmentū tue dextere. Tuo cruore ꝓprio quo ipse cōmercat⁹: es lucrat⁹ deo aīas tua morte vltronea.

Letetur caro fragilis: simulqz ꝛ homo interior vicisse noctis tenebras: perennis lucis lumine. Oremus. Prefatio. Deus cui hoc gratia cōcede: sine crimine custodia ppetua fruamur tua dñe. Oremus. Deo pri sit gloria eiusqz soli filio: sctō simul paraclito i sempiterna secula. Amē. Supplicatio. Kyrie. Capitula. Emitte lucē tuā ꝛ veritatē tuā dñe deus noster: vt splēdor divinitatis tue caliginē mētis nre enubilet: ꝛ vera humanitatis assumptio humani generis sit manifesta redēptio. Ut dū verus deusqz pro nobis ostēderis: opus tuū oipotentia eripiat ab hoste captiuos: ꝛ enutriat misericordia iam redēptos. Pater nr. Lauda. Miserere nobis dñe. ℟. Miserere nobis. ℣. Ad te leuam⁹ oculos nros qui habitas in celis. ℟. Miserere. ℣. Gloria ꝛ honor. ℟. Miserere. Oratio. Ad te dñe oculos nros erigim⁹: quē in celestibus terre machinā virtute continere fatemur. Miserere igit nri dñe misere: ꝛ peccatis nris pro quib⁹ te metuim⁹ parce: vt contentū nostrū pietate clemēti respicias: ꝛ a delicti obprio: dextera nos tue virtutis eripias. ℟. Amen. Per miam. Ad.iii. Prouerbior. cap. xv.

Fili cor sapien/ ℟. Deo gratias. tis ārit doctrinā: ꝛ os stultorū pascit impitia oēs dies paupis mali secura mēs quasi iuge cōuiuiū. Melius ē parū cū timore dñi: ꝙ thesauri magni insatiabiles. Melius ē vocari ad olera cū charitate: quā ad vitulum saginatū cū odio. vir iracundus puocat rixas. qui patiēs est: mitigat extentas. Iter pigror quasi sepis spinarū: via iustor absqz offendiculo. Filius sapiēs letificat patrem. Et stultus homo despicit matrē suam. Stultitia gaudiū stulto: ꝛ vir prudens diriget gressus suos. Dissipantur cogitationes: vbi nō est cōsiliū. vbi vero plures sunt consiliarij: confirmant. letat homo in sentētia oris sui: ꝛ sermo oportun⁹ est optim⁹. Semita vite super eruditū: vt declines de inferno nouissimo: domū superborum demolit dñs: ꝛ firmos facit terminos vidue. Abominatio dñi cogitatiōes male. ꝛ purus sermo pulcerrimus firmabit ab eo. Cōturbat domum suā qui sequit auaritiā: qui aūt odit munera viuet. Per miſicordiā ꝛ fidē purgant peccata: per timorem aūt dñi declinat ois a malo. Mens iusti meditabit obedientiam: os impior redūdat a malis. Longe est dñs ab impijs: ꝛ orationes iustor exaudiet. ℟. Amen. Lectio libri geneſis capitulo. xxxvij. ℟. Deo gratias. In illis diēb⁹ ioseph cū sedecim esset annor pascebat gregē cū fratribus suis. adhuc puer erat cum filijs bale ꝛ zelphe vxorū patris sui: accusauitqz fratres suos apud prem crimine pessimo. Israel autē diligebat ioseph super oēs filios suos: eo ꝙ in senectute genuisset eū: fecit ei tunicā polymitā. videtes aūt fratres eius ꝙ a patre plus cunctis filijs amare/tur: oderāt eū: nec poterāt ei quicq̄ pacifice loqui. accidit quoqz vt visum somniū referret fratrib⁹ suis: q̄ causa maioris odij seminariū fuit. Dixitqz ad eos: audite somniū qd̄ vidi: putabam ligare vos manipulos in agro: ꝛ quasi cōsurgere manipulū meū: et stare vestrosqz manipulos circūstantes adorare manipulū meū. Rñderunt fratres eius: nūquid rex noster

eris aut ſubijciemur ditiõi tue: Hec ergo cauſa ſomnioꝝ atq; ſermonũ in uidie ⁊ odij ſomitẽ miniſtrauit. Aliud quoq; vidit ſomniũ qđ narrãs fratribus ait: vidi p ſomniũ quaſi ſolez ⁊ lunã ⁊ ſtellas vndeciz adozare me. Quod cũ patri ſuo ⁊ fratribꝰ retuliſſet: increpauit eũ pater ſuus ⁊ dixit: quid ſibi vlt hoc ſomniũ qđ vidiſti? Num ego ⁊ mater tua ⁊ fratres tui adozabimꝰ te ſup terrã. Inuidebãt ei igiꝭ fratres ſui: pater vero rem tacitus cõſiderabat. Eunq; fratres illius in paſcẽdis gregibꝰ patris morarentur in ſichẽ dixit ad euz iſrael. Fratres tui paſcũt oues i ſichimis: veni mittã te ad eos. Quo rñdente: preſto ſum ait. Uade ⁊ vide ſi cuncta proſpera ſint erga fratres tuos ⁊ pecoza: ⁊ renũcia mihi quid agatur. Miſſus de valle ebron venit in ſichem. Inuenitq; eum vir errantez in agro: ⁊ interrogauit qđ quereret. At ille rñdit. Fratres meos quero. Indica mihi vbi paſcãt greges. Dixitq; ei vir. Receſſerũt de loco iſto. Audiui aũt eos dicentes: eamus in dothaym. Perrexit itaq; ioſeph poſt fratres ſuos ⁊ inuenit eos i dothaim. Qui cũ vidiſſent euz pcul: anteq̃ accederet ad eos cogitauerũt illũ occidere ⁊ mutuo loquebanꝭ: ecce ſomniator venit. Uenite occidamꝰ eum ⁊ mittamus in ciſternã veterẽ: dicemuſq; fera peſſima deuozauit eũ: et tũc apparebit quid illi pſint ſomnia ſua. Audiens aũt hec ruben: nitebaꝭ liberare eum de manibꝰ eoꝝ: ⁊ dicebat: nõ interficiamꝰ aiam eius: nec effundamꝰ ſanguinẽ: ſed proijcite eũ in ciſternã veterẽ que eſt in ſolitudine: manuſq; vras ſeruate innoxias. hoc aũt dicebat volens eripere eũ de manibus eoꝝ: ⁊ reddere pri ſuo. Cõteſtim igiꝭ vt peruenit ad fratres ſuos: nudauerunt eum tunica talari et polymita: miſerũtq; eum in ciſternã veterẽ que nõ habebat aquã. Et ſedentes vt comederẽt panẽ viderunt hiſmaelitas: viatozes venire de galaad: ⁊ camelos eoꝝ portantes aromata ⁊ reſinã ⁊ ſtacten in egyptum. Dixit ergo iudas fribus ſuis. Quid nobis prodeſt ſi occiderimꝰ fratrem noſtrũ ⁊ celauerimꝰ ſanguinẽ ipſiꝰ? Melius eſt vt venundeꝭ hiſmaelitꝭ: ⁊ manꝰ noſtre nõ polluanꝭ. Frater enim ⁊ caro noſtra eſt. Acquieuerũt fratres ſermonibꝰ illiꝰ: ⁊ pretereũtibus madianitis negociatoribus: extrahentes eũ de ciſterna vendiderũt eum hiſmaelitis viginti argenteis: qui duxerunt eũ in egyptũ. Reuerſuſq; ruben ad ciſternã non inuenit puerũ: ⁊ ſciſſis veſtibꝰ pergẽs ad fratres ſuos ait. Puer nõ comparet: ⁊ ego quo ibo? Tulerũt aũt tunicã eiꝰ: ⁊ in ſanguinẽ hedi quẽ occiderãt tinxerunt: mittẽtes qui ferrent ad pꝛez ⁊ dicerent. Hãc inuenimꝰ: vide vtrũ tunica filij tui ſit an nõ? Quã cũ cognouiſſet pater: ait. Tunica filij mei eſt. Fera peſſima comedit eũ: beſtia deuozauit ioſeph. Sciſſiſq; veſtibus indutus eſt cilicio: lugens filiũ ſuuz multo tẽpoze. Cõgregatis aũt cunctis liberiꝭ eiꝰ vt lenirẽt dolorẽ pris: noluit conſolationẽ accipere: ſed ait. Deſcendã ad filiũ meũ lugens in infernũ. Et illo pſeuerãte in fletu: madianite vẽdiderũt ioſeph in egypto phutifarij eunucho pharaonis magiſtro militũ. ℣. Amẽ. añ. j. Laudamini in nomine ſancto eius. leteꝭ cor querentiuz

dominū. Psalmus. c iiij. Oratio.

Narrātes mirabilia tua dñe: sancto tuo letemur ī nomine. Da nobis te querēdi solertiā: ⁊ inueniēdi tribue efficaciā: vt te mereamur aspicere: ⁊ vultus tui semꝑ ostēsione gaudere. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Memento nostri dñe in beneplacito populi tui. ps. cv. Oratio.

Memēto nr̄i dñe in beneplacito ppl̄i tui: ⁊ in tuo nos visita salutari: vt qui nostris cū patribꝰ corā te inique gessimꝰ: a dānationis origine et actualis peccati ꝯtagione tua: reduce gratia liberemur. ℟. Amē. Per miam. Añ. iij. Visita nos dñe in salutare tua. ps. cv. ℟. Deus misereat̄ nobis ⁊ parcat peccatis nr̄is. p̄. Et auertat iram suā a nobis. ℣. Inluminet vultū suū super nos: ⁊ misereatur nobis. p̄. Et auertat. ℣. Gloria et. Reiteret̄. ℟. Preces. Dicamꝰ oc̄s misericors. p̄. Dñe miserere. ℣. Qui ē vnꝰ patiētie eiusdēq; cū genitore substātie. p̄. Dñe ℣. Qui princeps sacerdotū es regū rector ppl̄oꝝ dñs. p̄. Dñe. ℣. Qui captiuis reddis patriā: infirmis opē: cōsolationē merentibꝰ. p̄. Dñe. ℣. Indulgentiā postulamꝰ concede penitētibus salutē tribue. p̄. Dñe. Hymnꝰ O nazarene lux. fol̄. lxxxiiij Cap̄.

Salua nos dñe qui auctor es nostre salutis: ⁊ congrega nos de nationibus: qui redēptis libertas: ⁊ redēptio factus es libertatis. Cōcede itaq; nobis: vt qui nūc maloꝝ ꝑmixtione gemimꝰ: te protegēte ac secernente in trāquilitate qua sanctos suscipis gaudeamꝰ. Pater nr̄. A malo nos libera. fol̄. vj Ad. vj. Lcō libri esaye ꝓphe. c. lxv. ℟. Deo gratias

Hec dicit dñs. Populus qui ad iracundiā prouocat me ante faciem meā semꝑ: qui immolāt in hortis ⁊ sacrificāt suꝑ lateres. Qui habitabāt in sepulchris ⁊ in delubrijs idoloꝝ dormiūt. qui comedūt carnē suillā: ⁊ ius prophanū in vasis eoꝝ. Qui dicūt recede a me: nō appropīques mihi: qꝛ immūdus es. Isti fumus erūt in furore meo ignis ardēs tota die: ecce scriptū est corā me: nō tacebo sed reddaꝫ ⁊ retribuā in sinu eoꝝ iniquitates vr̄as: ⁊ iniquitates patrū vestroꝝ simul dicit dñs. Qui sacrificauerūt suꝑ mōtes: ⁊ suꝑ colles exprobrauerūt mihi. ⁊ remetiar opus eoꝝ primū in sinu. hec dicit dominus quomodo si inueniat̄ granuꝫ in botro ⁊ dicat̄ ne dissipes illud: qm̄ bn̄dictio ē: sic faciā ꝓpter seruos meos: vt nō disperdā totū: ⁊ educā de iacob semē: ⁊ de iuda possidentē mōtes meos hereditabūt eā electi mei: ⁊ serui mei habitabūt ibi. ℟. Amē. Añ. j. De necessitatibꝰ nr̄is libera nos dñe.

De necessitatibꝰ Or̄o. (ps. cvj. nostris libera nos dñe: ⁊ aīaruꝫ nostraꝝ in ediam: verbi tui adipe pasce. Sedētesq; in tenebris ⁊ vmbra mortis: lucis tue lustra serenitate. ℟. Amē. Per miam. Añ. ij. Misericors dñs ⁊ iustꝰ: ⁊ deꝰ nr̄ miseret̄. ps. cxiiij.

Misericors dñe ⁊ iuste libera aīas nr̄as de morte: oculos nostros a lachrymis pedes nr̄os a lapsu. atq; vtriusq; rei ī nos serua clementiam. ⁊ si iustici a tua corripimur: mīa tua ꝓtegamr. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Laqueus cōtritꝰ est ⁊ nos liberati sumus. ps. cxxiij. ℟. Propitius esto peccatis nr̄is. p̄. Dñe. ℣. Nō secundum peccata nr̄a facias nobis. neq; scd̄m iniquitates nr̄as retribuas nobis. p̄. Dñe. ℣. Gl̄ia ⁊ ho. Reiteret̄. ℟. Preces. Verbū pr̄is altissimi redēptor. p̄. Peccāti-

bus miserere. ℣. Ad te leuam⁹ oculos: exau/
di ꝓpitiꝰ. ℣. Bonitatē tuā poscim⁹ indulge
ꝓpitiꝰ. ꝑ. Redēptor peccātib⁹ miserere. ℣.
Curuatos diro crimine misericors erige. ꝑ.
Redēptor peccātib⁹ ℣. Dñator scissime pla
cabilis aspice. ꝑ. Redēptor peccātib⁹ mise/
re. ℣. Extēde tuā dexterā ⁊ nos oēs libera.
ꝑ Redēptor peccātib⁹. ℣. Fac nobiscū mīam
⁊ ꝺ peccatis veniā. ꝑ. Redēptor. ℣. Gl̄iose
potentissime q̄ poscim⁹ tribue. ꝑ. Redēptor
peccātib⁹. ℣. Hāc plebē ꝓtege placiturus ⁊
pacē misericors. ꝑ. Redēptor peccātib⁹. ℣.
Agnosce nostra facinora ⁊ da indulgētiam.
ꝑ. Redemptor peccantibus. Hymn⁹. O
nazarene lux. fol'. lxxxiiij Capitula.

Esto in nobis domine deus isrl'
⁊ malorum infestationē ne de/
glutiamur a nobis repelle: nociuaz/
qz iracundiaz ne obsorbeamur cōpri
me. Sicqz in nobis torrens tue vo/
luptatis redūdet: vt vicioꝝ torrētez
aīa nr̄a se sine discrimine ꝑtrāsisse ex
ultet. Neqz inimicoꝝ dentib⁹ lanie/
mur: sed ereptos nos de venantiuz
laqueis gratulemur. Et tu adiutor
nr̄ heredita nos in possessione eterna:
qui cooꝑante verbo tuo sctō qui spū
fecisti celum ⁊ terrā. Pr̄ nr̄. A malo
nos lib̄a. fol'. vj ¶ In.ij.dñico qua
dragesime ad vesperū. In noīe dñi
nr̄i ih̄u xp̄i lumē cū pace. ℟. Deo gr̄as
Dñs sit. ℟. Et. Lauda. Fecit lunā in
tp̄e. ꝑ. Sol cognouit occasuz suū. ℣. Exiet
hō ad opus suū ⁊ ad oꝑationē suā vsqz ad ve
sperū. ꝑ. Sol. Dñs sit. ℟. Et. añ. De⁹
deoꝝ ⁊ dñs dñoꝝ rex magn⁹ ⁊ fortis ⁊ terribi
lis est: q̄ ꝑsonā nō accipit nec munera: facit iu
dictū pupillo ⁊ vidue: amat ꝑegrinos. ꝑ. Et
dat illis victum atqz vestitū: vos aūt amate
ꝑegrinos. ℣. De⁹ stetit in sinagoga deoꝝ in
medio aūt ꝺos discernit. ꝑ. Et dat. ℣. Gl̄a.
Dñs sit. ℟. Et. Lauda. Appropinquet
oro mea in cōspectu tuo dñe. ꝑ. Intret postu
latio mea corā te: scd̄m v̄bū tuū viuifica me.
℣. Eructabūt labia mea hymnū: cū docueris
me iustificatiōes tuas. ꝑ. Intret. ℣. Gl̄a ⁊.

Auctor lumi/ Hy⁹. (ꝑ. Intret.
nis fili⁹ virginis: paterqz ma/
tris: filiusqz pr̄is: q̄ ceco sedēti stipi
te petēti lumē dedisti. Sedēsqz cec⁹
tenebris oppressus: quē voluerat sic
nasceret cec⁹: in quē virt⁹ sua oībus
credētib⁹ cōprobaret. Gaudetqz ce
cus lumine recepto: quez visitabat
medicus excelsus a patre dilect⁹: vt
ablueret mūdi delictum. Plebs he/
breoꝝ simulqz dixerūt: parētes eius
veniāt ꝑ quos q̄sierūt: q̄ cec⁹ est nat⁹
a cui⁹ virtute est inluminat⁹? Parē/
tes aūt hebreoꝝ fatent ex vtero ma/
tris cec⁹ fuit nat⁹: etatez habet ip̄m
īterrogate: dicat veritatē. Cōfitet
cecus q̄ fuerat sanat⁹: ad me accessit
ꝓphetaqz magn⁹: cui⁹ virtute oculo
⁊ corde suz illuminat⁹. Fecit q̄ lu/
tuz de sctō sputo: tegmen oculoꝝ li/
nuit a luto iussit lauari siloe piscina
me clarificauit. Gloria patri trino
sempiterno: gloria xp̄o spirituiqz sā/
cto. predicet trinū pia voce nomen:
omne per euum. Amen. Supplica/
tio. Oremus redemptorem. Capitula.

Christe de⁹ luminis perēne prin/
cipiū: q̄ septimū diei curriculuz
sanctificatiōe poti⁹: q̄ operatiōe vo
luisti esse cōfitētiū: querim⁹ ecce fa/
ciē tuā: sed īpedimur cōsciētie nr̄e te
nebra cōsueta: conamur adsurgere:
sed relabimur in merorē. Non ergo
abijcias te querentes: qui nō querē/
tibus apparere dignatus es. Ecce
dieruz nostrorū decimas sancto tuo
nomini annuis recursibus persoluē/
tes septimum nunc ex ipsis decimis

peregim⁹ diem: da ergo nobis adiu
toriuz in huius laboris itineris via:
quo inlibata tibi nostra dedicentur
obsequia. vt labores nostros amo/
ris tui desiderio releues: ⁊ socor/
diam sensus nostri feruida dilectio/
nis tue vbertate exuscites: vt in te
vita nostra nō habeat casuz: sed fides
inueniat premiū. Pater nr̄. Humili
ate vos benedictioni. Dñs sit semp
vobiscū. ℟. Et cum. Bñdictio.
Omnipotēs deus per obseruan
tiā horū dierū purificet corda vestra
ab omni cōtagione peccaminū. ℟.
Amē. Sic nos in seruitute sua timo
ris sui lege ꝯstringat: vt amoris pre
mio foueat. ℟. Amen. Quo deside
rio eternitatis labores vr̄os copiose
reficiens: regni sui nos efficiat cohe
redes. ℟. Amen. Per miam. Lau/
da. Vtinā dñe dirigant̄ vie nostre. p̄. Ad
custodiendas iustificationes tuas. ℣. Tūc
nō cōfundar dum respicio in om̄ia mandata
tua. p̄. Ad custodiendas. ℣. Gloria ⁊ ho/
nor. p̄. Ad custodiendas. Oratio.
Dirigant̄ vie nostre dñe ad custo
diendas iustificationes tuas: ⁊ qui
legis tue nitimur prescrutari secre/
ta: tua quoqz ꝑducamur ad premia.
℟. Amen. Lauda. In toto corde meo
deus exquisiui te. p̄. Ne repellas me a man/
datis tuis. ℣. In corde meo abscondi elo/
quia tua: vt nō peccē tibi. p̄. Ne repellas. ℣
Gloria ⁊ honor. p̄. Ne repellas. Oratio.
In via testimoniorū tuoꝝ dñe
quasi in oībus diuitijs delecta
mur: neqz euim quicq̄ nobis deesse
credimus: cū te ꝓpitiū adesse cogno
scimus. ℟. Amē. Per miam. ps. l.
totū cū Glia ⁊ honor. kyriel'. xp̄el'.
kyriel'. sub silentio. Postea preces.
Preces. Dñe misericordiarum. p̄. Obliui
scere peccata nostra. ℣. Qui pertingēs a fi
ne in finē fortiter dispōnis om̄ia suauiter. p̄.
Obliuiscere. ℣. Qui in finem tēporis com/
memoratus nostri: ad redimendos nos descē
disti. p̄. Obliuiscere. ℣. Qui ex marie vir/
ginis vtero per mysteriū nobis est genitus.
p̄. Obliuiscere. Oratio. Exaudi or̄o/
nem nr̄am. fol' lxxx. Hymn⁹. Eter
ne rerum conditor. fol'. ij Oratio.
Domine deus pater omp̄s inspi
rator precum: teqz inuocantiū
velox auditor vocis nr̄e: oram⁹ cle/
mentie tue aurē appone: ⁊ nostrorū
vincula peccaminū: potēti misatio
ne dissolue: ac sicut nos galloꝝ cano
ribus ad matutinā gratiaz ꝓuocas
ꝯsurgere: ⁊ ꝓphetali vaticinio i lucē
gentiū vnice redēptionis te prenū/
cias: ita nūc initiantib⁹ nobis intui/
tu suꝑno adsiste. Sic q̄s famulatus
nr̄i vota suscipias: vt ad lucez lucis:
abūdāti nos mia subleuādo ꝑducas.
℟. Amē. Per miam. Añ. Dñe q̄d mul
tiplicati sunt q̄ tribulāt me. tu aūt dñe susce/
ptor me⁹. ps. iij. Añ. ij. Laua me ab iniu/
sticia mea ⁊ a peccato meo mūda me dñe. ps
l. Añ. iij. In te confidit aīa mea libera me
domine. Psalmus. lvj. Oratio.
Domine iesu xp̄e q̄ credentes in
te redimēdo suscipis: ⁊ exaltādo glo
rificas: plebem tuā ab iniusticia ⁊ a
pctōꝝ vinculo libera: veritatis ⁊ sa/
piētie tue munere corda eoꝝ locuple
ta: mētesqz scifica: vt sicut in celo cū
sctis regnat gloria: sic ⁊ i nobis ma/
neat salus ⁊ bñdictio tua. ℟. Amē.
Per miam. Añ. j. Iudicate pupillo ⁊ ege
no. p̄. Iustificate viduā ⁊ humilē eripite pau
perē ⁊ egenū. ℣. De⁹ stetit i sinagoga deoꝝ:
in medio aūt deos discernit. p̄. Iustificate.
Ad Matutinum.
Gloria ⁊ honor patri. Oratio.
Christe deus fac nos semper in

egenum ⁊ pauperē promptiores exi/
stere: ⁊ legem tuā custodire: vt mise/
ricordie operib⁹ affluentes: eternoꝝ
ciuium mereamur esse cōsortes. ℟.
Amen. Per miam tuam. Una. ij.
℣. Querite dñm ⁊ cōfortamini. ℣. Querite fa/
ciez ei⁹ semp. memētote mirabiliū ei⁹ q̄ fecit
℣. Semen abraam serui ei⁹. filij iacob electi
ei⁹ ℣. Querite ℣. Elia ⁊ ho. Oratio.
QVerētib⁹ te dñe tribue fortitu/
dinem: ⁊ querēdi te iugiter in/
funde amorē: vt qui tuam desiderāt
cernere faciē: pniciosā mūdi nō ape/
tant voluptatē. Eosq̄ seculi blandi
mēta non detineāt vsq̄quaq̄ capti/
nos: vt lux vult⁹ tui clarificet iaz bea
tos. ℟. Amē. Ān. iij. Miserator ⁊ mi/
sericors dñs ⁊ lōganimis ⁊ multū misericors
nō in finē irascet. ℣. Neq̄ in eternū indigna
bit. ℣. Nō scōm peccata nra fecit nobis: ne
q̄ scōm iniquitates nras retribuit nobis. ℣.
Neq̄. ℣. Gloria ⁊ honor. Oratio.
MIserator dñe ⁊ misericors non
irascaris nobis in finē. Sed quantū
distat oriēs ab occasu: iniq̄tatē oēm
a nobis elonga. Et iuxta altitudinē
celi a terra: tuā in nobis miam dila/
ta. ℟. Amen. Per miam. ℟. Hec di
cit dñs affligi ppli meū nimis a vijs suis nō
sunt reuersi: multiplicate sunt mihi vidue ei⁹
sup arena maris. ℣. Propter hoc si egerint
penitentiā a malo suo: habitabūt in terram
absq̄ pauore in sempiternū. ℣. Omnes vi/
as meas intelligere noluerūt: vt peruenire fa
cerēt ad me clamorē egeni: ⁊ audire vocē pau/
peris. ℣. Propter. ℣. Gloria ⁊ ho. Oro.
PRotector nr̄ dñe cōuerte nos a
vijs nostris prauis: ⁊ habitare
nos fac absq̄ pauore in terra heredi
tatis nr̄e: ac sic nos liberatos fidei
moderamine cōtinere nec psperita/
te seculi extollamur: nec inuidi hostis
aduersitate turbemur. vel facinoꝝ
nubilo obūbremur: sed sperātes in te
q̄s vt nos in tua iusticia liberes: nec
ꝯdigna pro admissis iuste repenses.
Inlumina itaq̄ faciē tuā sup heredi
tatem tuā: ⁊ salua nos ꝓpter miam
tuā. ℟. Amen. Per miam. Ān. In
tribulatione nra memores sim⁹ tui dc⁹. in tri/
bulatiōe modica eruditio tua facta ē nobis.
Cāticū. De nocte vigilat. fol. xxxvj.
Reiteret ān. In tribulatione. Oratio.
OMnipotens sempiterne deus qui
es et qui fuisti ante principia
temporum et post ea duraturus in
euum: qui nō solum presentia sed
etiam futura nosti antequam fiant:
tu scientie tue prescios nos esse tri/
bue. ne quicquam aduersi de hoste
formidemus: quod tu ante fieri non
sinis. Sed quicquid nos pati pro
meritis nr̄is iuste pensas: hoc pro
tua pietate clementer auerte. Per
dñm nr̄m ihesum xp̄m filium tuum
qui tecum viuit et regnat in vnitate
spūs sancti deus. ℟. Amen. Ad bñs. Ān.
A vigilia matutina vsq̄ ad noctem: a custodia
matutina speret israhel in dño. ℣. Quia apud dñm ē miseriaco/
dia ⁊ copiosa apud eū redēptio. ℣. Bñs
es dñe. folio iij. Lauda. Laudate do/
minū de celis. ℣. Laudate eum in excelsis.
ps. cxlviij. Cō libri geneſ. c. xxxix.
IN illis diebus. ℟. Deo gratias.
IOseph ductus est in egyptum:
emitq̄ eū phutifar eunuchus phara
onis princeps exercit⁹ sui vir egypti⁹
de manu ismaelitarū: a quib⁹ perdu
ctus erat. Fuitq̄ dñs cū eo: ⁊ erat
vir in cūctis prospere agēs: habita/
uitq̄ in domo dñi sui: qui optime no
uerat dñm esse cū eo: ⁊ oia que gere/
ret ab eo dirigi in manu illi⁹. Inue/
nitq̄ ioseph gratiā coram dño suo ⁊
ministrabat ei: a quo prepositus oibus
gubernabat creditaq̄ sibi domum: ⁊

vniuersa q̄ ei tradita fuerāt. Bñdi/
xitqꝫ dñs domui egyptij propter io/
sehh ⁊ multiplicauit taꝫ in edib⁹ q̄ ī
agris cunctā eius substantiam. Nec
quicq̄ aliud nouerat: nisi panez quo
vescebat. Erat autez ioseph pulcher
facie ⁊ decorus aspectu. Post mul/
tos itaqꝫ dies: iniecit domina sua
oculos suos in ioseph ⁊ ait. Dormi
mecū: qui nequaq̄ acquiescēs operi
nefario: dixit ad eā. Ecce dñs meus
oībus mihi traditis ignorat quid ha
beat in domo sua: nec quicq̄ est qd̄
nō in mea sit potestate: vel nō tradi/
derit mihi preter te q̄ vxor eius es.
Quomodo ergo possum hoc maluꝫ
facere ⁊ peccare in dñm meū? Huius
cemodi verbis per singulos dies lo/
quebant: ⁊ mulier molesta erat ado/
lescenti: ⁊ ille recusabat stuprū. Ac/
cidit aūt quadā die vt ītraret ioseph
domū: ⁊ operis quippiā absqꝫ arbi/
tris faceret ⁊ illa apprehēsa lasciuia
vestimēti ei⁹ diceret: dormi mecum.
Qui relicto in manu ei⁹ pallio fugit
⁊ egressus est foras. Cunqꝫ vidisset
mulier vestez in manib⁹ suis ⁊ se esse
contēptam: vocauit ad se hoīes do/
mus sue ⁊ ait ad eos. En introduxit
virū hebreū vt illuderet nobis. In/
gressus est ad me vt coiret mecum.
Dūqꝫ ego succlamassem ⁊ audisset
vocē meā reliquit palliū qd̄ tenebā:
⁊ fugit foras. In argumentuꝫ ergo
fidei retentū palliū oñdit marito re
uertēti domū: ⁊ ait. Ingressus ē ad
me seruus hebreus quē adduxisti vt
illuderet mihi. Cūqꝫ audisset me cla
mare: reliquit palliū qd̄ tenebā ⁊ fu
git foras. His auditis dñs ⁊ nimiū
credulus verbis ꝯiugis irat⁹ est val
de. tradiditqꝫ ioseph in carcerez vbi
vincti regis custodiebant: ⁊ erat ibi
clausus. Fuit aūt dñs cū ioseph ⁊ mi
sertus est illi⁹: ⁊ dedit ei gratiā in cō
spectu principis carceris. Qui tra/
didit ī manu illi⁹ vniuersos vinctos
qui in custodia tenebant: ⁊ quicquid
fiebat sub ipso erat nec nouerat ali/
quid cūctī ei creditis. Dñs eniꝫ erat
cū illo: ⁊ oīa opera eius dirigebat.
Cap̄.xl. ¶ His itaqꝫ gestis accidit vt
peccarēt duo eunuchi: pincerna re/
gis egypti ⁊ pistor dño suo. Iratus/
qꝫ cōtra eos pharao. nā alter pincer
nis preerat. alter pistorib⁹: misit eos
in carcerem principis militū in quo
erat vinctus ⁊ ioseph. At custos car
ceris tradidit eos ioseph: qui ⁊ mini
strabat eis. Aliquantulū tp̄is fluxe/
rat: ⁊ illi ī custodia tenebant. Uide/
runtqꝫ ambo somniū nocte vna: iux/
ta interpretationē cōgruam sibi. Ad
quos cū introisset ioseph mane: ⁊ vi
disset eos tristes sciscitat⁹ est eos di
cens. Cur tristior est hodie solito fa
cies vr̄a. Qui rñderūt. Somniū vi
dim⁹: ⁊ nō est qui interpretet nobis.
Dixitqꝫ ad eos ioseph. Nūquid nō
dei est interp̄tatio? Referte mihi qd̄
videritis. Narrauit prior preposit⁹
pincernarū somniū. Uidebā coram
me vitē in qua erant tres ꝓpagines
crescere paulatim in gēmas: ⁊ post
flores vuas maturescere calicemqꝫ
pharaonis in manu mea. Tuli ergo
vuas ⁊ expressi in calicē quē tenebā:
⁊ tradidi poculū pharaoni. Rñdit
ioseph: hec ē interp̄tatio somni. Tres
ꝓpagines. tres adhuc dies sūt. post
quos recordabit pharao ministerij
tui: ⁊ restituet te in gradū pristinuꝫ:
dabisqꝫ ei calicē iuxta officium tuuꝫ
sicut ante facere consueueras. Tan/

tum memēto mei cum bene tibi fue/
rit: ⁊ facies mecū miam: vt sugeras
pharaoni: ⁊ educat me de isto carce
re. Quia furtim sublat⁹ suꝫ de terra
hebreoꝝ: ⁊ hic innocēs in lacū mis/
sus sum. vidēs pistoꝝ magister: qđ
prudēter somniū dissoluisset ait. Et
ego vidi somniū: qđ haberē tria ca/
nistra farine sup capđ meū ⁊ i vno ca
nistro qđ excelsi⁹ ꝑtare me putabā
oēs cibos q̄ fiūt arte pistoria: auesqꝫ
comedere ex eo. rñdit ioseph: hec ē i
terp̄tatio somnij. Tria canistra tres
adhuc dies sunt post quos auferat
pharao capud tuū. ac suspēdet te in
cruce: ⁊ lacerabūt volucres carnes
tuas. Et exinde terti⁹ natalici⁹ pha
raonis erat. qui faciēs grāde ꝯuiuiū
pueris suis recordat⁹ est iter epulas
magistri pincernarū: ⁊ pistoꝝ princi
pis restituitqꝫ alterū in locuꝫ suū vt
porrigeret regi poculū: alterū suspē
dit in patibulū: vt cōiectoris verita
tis ꝓbaret. ℟. Amen. Hy⁹ Auctor
lumi. fol. cv Supplicatio. Orem⁹.

Expectatio salutis nr̄e Capitl̄a.
dñe verba supplicū precib⁹ ad
te directa: sacris aurib⁹ ꝑcipe: ⁊ oc/
cultū cordis clamorē occultoꝝ scru
tator intellige. Ut ea q̄ nō timem⁹
admittere: ⁊ erubescim⁹ pādere. Tu
rex noster miserat⁹ dimittas: ⁊ pla/
catus indulgeas: vt oratio cōfiten/
tiū mane ad te ꝑueniat: ⁊ tue clemē
tia pieteti a te donata succurrat. Pr̄
nr̄. Lauda. Laus ei⁹ in ecclesia sanctoꝝ.
p̄. Letet̄ israel in eo qui fecit ip̄m. ℣. Cāta/
te dño canticū nouū laus ei⁹ in ecclesia sctōꝝ.
p̄. Letet̄. ℣. Gloria ⁊ ho. Oratio.

Laus tua dñe in ecclesijs sancto/
rum personet: ⁊ fidelium pectora in
te semp exultēt: merito sanctoꝝ letē/
tur in gaudio fideles ppl̄i. Quiqꝫ ve
ro laudē in tuo honore depromim⁹:
cū sanctis tuis oībus ꝓmissa gaudia
impetremus. ℟. Amē. Per miam.
Lauda. ij. Laudēt nomen dñi in choro in
tymphano. p̄. In psalterio psallāt ei. ℣. Qr
beneplacitum est dño in ppl̄o suo: ⁊ exultabit
māsuetos in salutē. ℣. Gl̄ia ⁊ ho. Oratio

Deus q̄ui ineffabilib⁹ angeloruꝫ
studijs celebrandus: humanis
etiā cultib⁹ delectaris: non qđ nr̄i in
aliquo indigeas: sed vt locū in nobis
exercēdo bonitatis inuenias q̄ vsum
tue laudis: fructū vis esse laudatio/
nis: exaudi p̄ces nr̄as: ⁊ presta vt sit
tuba tua fidei nr̄e clara ꝯfessio. Sint
cimbala tua: labia nr̄a: ⁊ cōsona in/
terioris atqꝫ exteriores officia. sint
cithare tue anime nr̄e: ac misericor/
die tue laudeꝫ largata modulatione
permulceant. ℟. Amē. Per miam.
In secūdis vesperis. Lauda. Usqꝫ ad
vesperū quā magnificata sunt opera tua dñe.
Dñs sit. ℟. Et cū. Ah̄. Dñe deus pr̄is
nostri abraā ⁊ de⁹ isaac qui dixisti. p̄. Ut be
nefaceres nobis erue nos de manu iniquita/
tis nr̄e. ℣. Cōuerte nos de⁹ salutaris nr̄: et
auerte iram tuā a nobis. p̄. Ut benefa. ℣.
Gloria ⁊ ho. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda
Portio mea dñe dixi custodire legē tuaꝫ. p̄.
Deprecat⁹ suꝫ faciē tuā de toto corde meo.
℣. Cogitaui vias meas: ⁊ cōuerti pedes me
os i testimonia tua. p̄. Et dep̄cat⁹. ℣. Gl̄a.

Deus qui certis legib⁹ Hymn⁹.
noctē discernis ac diem: vt fessa
cures corpora somn⁹ relaxet ocium.
De noctis inter horride tp̄s preca/
mur: vt sopor mentē dū fessam deti/
net: fidei lux inluminet. Hostis ne
fallax incitet lasciuijs. curā gaudijs
secretā noctis aduocās blādus i est⁹
corporis. Subrepat nullus sensui:

horror timoris anxij: inludit ne mẽ/
tem fallax imago visus. Sed cũ pro
funda vixerit somnus curarũ nesciꝰ:
fides nequaq̃ dormiat vigilq3 sen/
sus somniet. Deo patri sit gl'ia eiusq3
soli filio: sãcto simul paraclito in
sempiterna secula. Amen. Suppli/
catio. Oremus. Capitula.

IEsu p̃ceptor occurre nobis am
bulantibus viã: cupiẽtibꝰ peruenire
ad patriã. Ut precedẽte luce tua am
bulemus in viã rectã: nec oberremꝰ
in tenebrã istius noctis horrendã: te
in nobis lucẽte qui es via veritas et
vita. Da igit nobis: vt sicut cecus
ille cõfessione vere credulitatis obti/
nuit donuz indulte salutis: Ita nos
adipiscamur in istis verbis effectum
pie petitionis: cũ ea que nos docuisti
pro clamauerimꝰ e terris. Pater no
ster. Mũiliate vos bñdictioni. Bñs
O sit semp. ℟. Et cũ. Benedictio.
OMnipotẽs ieſus xp̃s qui virtu
te potẽtie sue cecis oculis p̃stitit me
dicinã: ipse oculos vr̃os ab omni va/
nitate auertat. ℟. Amẽ. Et qui illi
p̃stitit se in veritate cognoscere. ipse
corda vestra in sui nimis dilectione
cõfirmet. ℟. Amen. Quiq3 se per
hoc miraculũ ostẽdit ammirabilem
pp̃lis: ita nos dono ipleat sancte vir
tutis: qualiter ad eternã vitã sine ma
cula puenire possitis. ℟ Amẽ. Per
miam. Lauda. Ab omni via mala prohi
be pedes meos dñe. ℣. Et custodiã verbum
tuũ deꝰ meus. ℟ Quomodo dilexi legẽ tuã
dñe tota die, meditatio mea est. ℣. Et. ℟.
AGloria t hono t patri. Oratio.
AB omni via mala ꝓhibe pedes
meos dñe: verbumq3 tuũ tota seru
mus attentione: atq3 a malo recede
re: t tibi nos perpetim facias cõpla/
cere. ℟. Amen. Per miam. Lauda.
ij. Ne auferas de ore meo verbũ veritatis do
mine. ℣. Quia in iudicijs tuis speraui. ℟.
Et veniat sup nos mia tua dñe: salutare tuuz
t eloquiũ tuũ. ℣. Quia. ℟. Gloria t honor.
OVa sup nos mia dñe Oratio.
Ouz rogamus adueniat: tuũq3
salutare coꝛ nostrũ eloquat: t erudi/
tio mentes nr̃as enutriat. Ut qui in
tuis speramꝰ sermonibꝰ: tuis p omnia
cõsolemur virtutibꝰ. ac dũ spes nr̃a
in te dirigit: spei ipsiꝰ a te nobis peti
tio cõcedat. ℟. Amen. Per miam.
Lauda. iij. Veniat sup nos dñe mia tua.
℣ Salutare tuũ t eloquiũ tuũ. ℟. Et respõ
debo exprobantibꝰ mihi verbuz: q: speraui in
sermonibꝰ tuis. ℟. Gloriat ho. Oratio.
Veniat sup nos dñe salutare tuũ:
vt ex ore nostro veritatis nunq̃
decidat verbũ: nec cõfundamur elo
quij testimonio tui: sed libere fatea/
mur tue legis insignia. ℟. Amen.
Per miam. Lauda. iiij. Auerte oculos
meos ne videant vanitatẽ. ℣. Et inuia tua vi
uifica me dñe. ℟. Legẽ pone mihi dñe viam
iustificationũ tuarũ t exquirã eam semp. ℣.
AEt inuia. ℟. Gloria t honor. Oro.
AUerte oculos nostros dñe ne vi
deant vanitatẽ: t inuia tua viuifica
nos. fac nos odire seculuz t diligere
xp̃m. ℟. Amẽ. Per miam. ps. l. to/
tum cũ Gloria p̃ri. kyrie'. xp̃e'. kyrie'. Pater nr̃. Preces. Auerte dñe. ℣.
Iram tuã a nobis. ℟. Ad sit nobis potẽtiã
tuã dñe. ℣. Irã. ℟ Benedic dñe hereditatẽ
tuã. ℣. Irã. ℟ Cõcede pacẽ ecclesie tue dñe.
AUerte dñe fa/ Oro. (℣. Auerte.
Aciez tuã a peccatis nr̃is: t oẽm
irã ac furorẽ tuum a nobis remoue:
eccl'ie tue pacẽ cõcede: t oẽs iniqui/
tates nostras clemens dele. Remo/
ue ab oculis tuis nostraruz facinus

voluptatū: nostreq3 confessioni tuq3 clementer appone auditum: ⁊ venie da remediū. ℟. Amen. Per miam. Feria. ij. Ad matutinū. Tu autē dñe ps. iij. Oro. Quāuis dñe. fol'. lxxxij Añ. j. Lignū vite planta dñe in cordib⁹ nostris: vt det fructū in tpe suo. ps. j. Oro.

Concede nobis dñe ob amorē beatitudinis: cōsilia declinare iniquitatis. cathedrā itaq3 pestilentie pcul a nobis sepone: vt pestifere doctrine tabes nō adhereat cōuiuēcie nostre: sed voluntatē nostrā a malicie assensione; ⁊ meditatione legis tue iugi nos tibi amore cōiūge. ℟. Amē. Per miam Añ. ij. Seruite dño in timore. Psalmus. ij. Oratio

Seruiētes tibi dñe in timore ob metū iudicij exultātes cuq3 tremore ob fiduciā spei doce nos apprehēdere disciplinā: qua iudicātes terram: corporis nostri veteris hominis cingulo cōstringamur. ⁊ exteriōris terre purgamēta calcem⁹. Ac sm celestis imaginē hominis reformati: in hereditatē tuā seruitute humili: et in possessionē tuā cultu ppetim trāsferamur. ℟. Amē. Per miam. Añ. ij. Tibi derelict⁹ est pauper pupillo tu eris adiutor. Psalmus. ix. Oratio.

Deus cui humane fragilitatis cura relicta est. tu pauperū in tribulatione pstas: tu egenis: adesto suffragiū pius: vt brachia malignātiuq3 qui nos euertere nituntᵉ: fortitudine tua prosternantᵉ. ne dū volūtatis sue ppter viā implēt: magnificare se de hereditate tua iactāter aggrediantᵉ. Sic clemēs clientes erudi ⁊ ptege: qualiter presentis vite solatiū foueas: ⁊ post ad eterna premia introducas. ℟. Amen. Per miam. ℟. Audite me rectores filioꝝ israel dicit dñs: nolite timere neq3 cōturbemini: q3 ego multiplicabo vos: ⁊ non eritis pauci numero. ℣. Sed absq3 pauore habitabitis in terrā vestrā. ℣. Conuertimini ⁊ agite penitentiā ab omnib⁹ iniquitatibus vestris: ⁊ nō erit vobis rapinā iniquitatis. ℣. Sed absq3. ℣. Gloria ⁊ ho. In laudibus. Añā. Miserere. ps. l. Oratio. Miserere dñe miserēris. Quere folio. lxxxij Ad canticum. Añ. Ego occidā ⁊ viuere faciā percutiam et ego sanabo. Canticū. Attende celum. Quere folio ij. Oratio. Montes cantate nobis ⁊ terra. Quere folio. lxxxj Ad bñdictus. Añ. Deus deꝰ meus ad te de luce vigilo. ℣. Sitiuit ī te aīa mea: quā multipliciter ⁊ caro mea: in terra deserta inuia ⁊ inaquosa. ps. Bñdict⁹ es dñe. Quere folio iij. Lauda. In potentatibus ei⁹ laudate dñm: scōm multitudinē magnitudinis eius laudate eū. ps. cxlix. Lectio libri geneseos. c. xli. ℟. Deo gras.

In diebus illis. Triginta annorum erat ioseph quādo stetit in cōspectu regis pharaonis: ⁊ circuiuit oēs regiones egypti. Uenitq3 fertilitas septē annorū: ⁊ in manipulos redacte segetes congregate sunt in horrea egypti. Omnis etiā frugū abundātia in singulis vrbib⁹ condita est. Tantaq3 fuit abundātia triticī vt arene maris coequareᵗ: ⁊ copia mensurā excederet. Natiq3 sunt ioseph filij duo anteq3 veniret fames: quos peperit ei assenez filia phutifaris sacerdotis eliopoleos. Uocauitq3 nomen primogeniti manasses dicēs. Obliuisci me fecit deꝰ oium laborum meorum: ⁊ domus patris mei. nomen quoq3 secundi appellauit effraim: dicens crescere me fecit deꝰ in terra paupertatis mee. Igi-

rur trāfactis ſeptez annis vbertatis qui fuerūt in egypto: ceperūt venire ſeptē anni inopie: quos prædixerat ioſeph ⁊ in vniuerſo orbe fames prevaluit. In cuncta etiā terra egypti fames erat: qua eſurīēte clamauit populus ad pharaonē alimēta petēs: quib⁹ ille rñdit. Ite ad ioſeph: ⁊ q̄c quid ipe vobis dixerit facite. Creſcebat aūt quotidie fames in omni terra: aperuitq3 ioſeph vniuerſa horrea ⁊ vēdebat egyptijs. Nā ⁊ illos oppreſſerat fames. Oēſq3 puincie veniebant in egyptū vt emerēt eſcas ⁊ malū inopie temperarent. Cap. xlij. Audiēs aūt iacob q̄ alimenta vēderent in egipto dixit filijs ſuis. quare neglexiſtis: audiui q̄ triticū venū dē in egypto. Deſcēdite ⁊ emite nobis neceſſaria: vt poſſim⁹ viuere: et nō cōſummamur inopia. Deſcēdentes igit fratres ioſeph decē: vt emerēt frumēta in egypto: beniamin domi retēto a iacob: qui dixerat fratribus ei⁹: ne forte in itinere quic q̄ patiat mali: ingreſſi ſunt terrā egypti cū alijs qui pergebāt ad emendum. Erat aūt fames ī terra chanaā: ⁊ ioſeph erat princeps ī terra egypti: atq3 ad ei⁹ nutū frumēta pplis vendebant. Cūq3 adorraſſent eū fratres ſui ⁊ agnouiſſet eos: quaſi ad alienos durius loquebat: interrogās eos. Unde veniſtis: qui rñderūt de terra chanaan: vt emam⁹ victui neceſſaria: et tñ fratres ipſe cognoſcēs: nō eſt cognitus ab eis. Recordatuſq3 ſōniorum q̄ aliquādo viderat ait ad eos. Exploratores eſtis: vt videatis infirmiora terre veniſtis: Qui dixerunt. nō eſt ita dñe: ſed ſerui tui venerūt vt emerēt cibos. Oēs filij vni⁹ viri ſumus. Pacifici venim⁹: nec quic q̄ famuli tui machināt mali. Quib⁹ ille rñdit. Aliter eſt. immunita terre huius cōſiderare veniſtis ⁊ illi. Duodecim inquiūt fratres ſerui tui ſum⁹ filij viri vni⁹ in terra chanaan. Minimus cū patre verſat: ali⁹ nō eſt ſuper. Hoc eſt ait qđ locutus ſum. Exploratores eſtis. Jam nūc experimētum vri capiam: per ſalutē pharaonis nō egrediemini hinc: donec veniat frater veſter minimus. Mittite ex vobis vnū ⁊ adducat eum: vos aūt eritis in vinculis: donec pbētur que dixiſtis: vtrū vera an falſa ſint. Alioquin pro ſalute pharaōis exploratores eſtis. Tradidit ergo illos cuſtodie tribus diebus. Die aūt tertio eductis de carcere ait. Facite que dixi ⁊ viuetis. Deum enim timeo. ſi pacifici eſtis: frater veſter vnus ligetur in carcerē: vos aūt abite: ⁊ ferte frumenta que emiſtis in domos veſtras: ⁊ fratrē veſtrū minimū ad me adducite: vt poſſim vros pbare ſermones: ⁊ nō moriamini. Fecerūt vt dixerat: ⁊ locuti ſunt adinuicē. Merito hec patimur: q̄ peccauim⁹ in fratrem noſtrū videntes anguſtias animē illius dum deprecaret nos ⁊ nō audiuimus: idcirco venit ſuper nos iſta tribulatio. Et quibus vn⁹ rubenait. Nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerū: ⁊ nō audiſtis me: En ſanguinis eius exquirit. Neſciebant enim q̄ intelligeret ioſeph: eo q̄ per interpretem loquerēt ad eos. Auertitq3 ſe parumper ⁊ flevit ⁊ reuerſus locutus eſt ad eos. Tollenſq3 ſymeon ⁊ ligans illis preſentib⁹ iuſſit miniſtris vt implerēt eorum ſaccos tritico ⁊ reponerēt pecunias ſin-

gulorum in ſaccullis ſuis datis ſupra cibarijs in via: qui fecerunt ita. At illi portantes frumēta in aſinis profecti ſunt. Apertoq; vnius ſacco vt daret iumēto pabulū in diuerſorio: cōtemplatus pecuniā in ore ſacculi: dixit fratrib⁹ ſuis: reddita eſt mihi pecunia. En habeō in ſacco. Et obſtupefacti turbatiq; mutuo dixerūt Quidnā eſt hoc quod fecit nobis deus? veneruntq; ad iacob patrē ſuum in terra chanaan: & narrauerunt ei omnia que accidiſſent ſibi dicentes. Locutus eſt nobis dñs terre dure et putauit nos exploratores eſſe ꝓuincie. Cui reſpōdim⁹: pacifici ſumus: nec vllas mollimur inſidias. Duodeciq; fratres vno patre geniti ſum⁹. vnus nō eſt ſuper: minim⁹ cuj patre noſtro eſt in terra chanaan. Qui ait nobis. Sic probabo q̄ pacifici ſitis Fratrē veſtrū vnuj dimittite apud me & cibaria domib⁹ vr̄is neceſſaria ſumite & abite. Fratremq; veſtrum minimū adducite ad me: vt ſciā q̄ nō ſitis exploratores: & iſtū q̄ tenet in vinculis recipere poſſitis: ac deinceps que vultis: emendi habeatis licentiam: his dictis cū frumenta effunderent: ſinguli reperierūt in ore ſaccorū ligatas pecunias: exterritiſq; ſimul omnib⁹: dixit pater iacob. Abſq; liberi me eſſe feciſtis. Joſeph non eſt ſuper: ſymeon tenet in vinculis: beniamin auferetis. In me hec omnia mala reciderūt. Cui reſpondit ruben. Duos filios meos interfice: ſi nō reduxero illuj tibi. Trade illum in manu mea: & ego euj tibi reſtituā. At ille: non deſcendet inquit filius meus vobiſcū. Frater ei⁹ mortuus eſt: & ipſe ſolus remanſit. Si quid ei aduerſitatis acciderit in terra ad quā pergitis deducetis canos meos cū dolore ad inferos. Cap. xlvj.

Interim fames omnē terrā vehemēter premebat: cōſumptiſq; cibis quos ex egypto detulerat: dixit iacob filijs ſuis. Reuertimini & emite nobis paurillū eſcarū: reſpondit iudas. Denūciauit nobis vir ille ſub atteſtatione iuſiurandi dicēs. Non videbitis faciē meam: niſi fratrē veſtruj minimū adduxeritis vobiſcū. Si ergo vis eum mittere nobiſcuj: pergemus pariter & emem⁹ tibi neceſſaria: ſi autē non vis: nō ibimus. vir enim vt ſepe dixim⁹: denūciauit nobis dicens: non videbitis faciem meā abſq; fratre veſtro minimo. dixit eis iſrael: in meā hic feciſtis miſeriam: vt indicaretis ei & aliū habere vos fratrem. At illi reſpōderunt: interrogauit nos homo per ordinē noſtram progeniem ſi pater viueret: ſi haberemus fratrē. Et nos reſpōdimus ei cōſequenter: iuxta illud qđ fuerat ſciſcitat⁹. Munquid ſcire poteramus quod dicturus eſſet: adducite fratrem veſtrū vobiſcū: Judas quoq; dixit patri ſuo. Mitte puerū mecum vt proficiſcamur & poſſim⁹ viuere: ne moriamur nos & paruuli noſtri. Ego ſuſcipio puerū de manu mea require illum. Niſi reduxero & reddidero euj tibi: ero peccati reus in te omni tēpore. Si nō interceſſiſſet dilatio: iaj vice altera veniſſem⁹. Igitur iſrael pater eorū dixit eis: ſi ſic neceſſe eſt facite qđ vultis. Sumite de optimis terre fructib⁹ in vaſis vr̄is: & deferte viro munera: modicum reſine & mellis & ſtoracis ſtactes: & terebinthi & amigdalarum:

pecuniamq3 duplicē ferte vobiscu3: ⁊ illā quam inuenistis in sacculis re portate. Ne forte errore factum sit. Sed fratrē vestrum tollite: ⁊ ite ad virum deus autē omnipotēs faciat eum vobis placabilem. ℟. Amen. Ly⁹. Fulgētis auctor. fol. lxxxiij

In matutinis medita/ Cap. Lmur te dñe: q3 te inluminā te su sceptor est nostrū. qđ pro nobis nat⁹ est confitemur: ⁊ in velamēto alarū tuarū cruce tua protecti laudamus: dona igit nobis: vt qui munera tua in sacro mysterio predicamus: te in summo munere perfruamur. Pater noster. Lauda. Confirma sup nos deus misericordiā tuā. ℣. Laudate dominū oēs gentes: ⁊ conlaudate eum oēs populi. Glo/ ria ⁊ honor patri ⁊ filio. Oratio. Onfirma super nos misericor/ diam tuā dñe: vt cum oēs gentes te presenti laudem⁹ in seculo: tuaq3 ve/ ritate saluati: tecu3 semp maneam⁹ in regnum eternum. ℟. Amen. Per miam. Ad tertiā. Prouerbior̄ salo monis. cap. xxiij. ℟. Deo gratias.

Fili audi ⁊ esto sapiens: ⁊ dirige in via animū tuu3. Noli esse in conuiuijs potatorū: nec in cōmes/ sationibus eorū: qui carnes ad vescē dum conferunt: quia vacantes poti/ bus ⁊ dantes symbola consument: ⁊ vestietur pannis dormitatio. Au/ di patrē tuum qui genuit te: ⁊ ne cō/ temnas cum senuerit mater tua. Ve ritatem eme: ⁊ noli vendere sapien tiam ⁊ doctrinā ⁊ intelligentiā. Ex/ ultat gaudio pater iusti: qui sapien tē3 genuit letabit in eo. Gaudeat pa ter ⁊ mater tua ⁊ exultet qui genuit te. ℟. Amen. Lectio libri geneſis. capitulo. xliij. ℟. Deo gratias.

In diebus illis. Descenderunt filij israel in egyptum ⁊ steterūt coram ioseph. Quos cum ille vidis/ set ⁊ beniamin simul: precepit dispē satori domus sue dicens. introduc viros domū: ⁊ occide victimas: et instrue cōuiuiū: quoniā hodie mecū sunt comesturi meridie. Fecit ille si cut fuerat imperatū: ⁊ introduxit vi ros in domum: ibiq3 exterriti dixe/ runt mutuo. Propter pecuniā quam retulimus prius in saccis nostris in troducti sumus: vt deuoluat in nos calummā: ⁊ violenter subijciat serui tuti ⁊ nos ⁊ asinos nostros. Quam obrem in ipsis foribꝰ accedentes ad dispensatorē locuti sunt. Oram⁹ do mine vt audias nos: iam ante descē/ dimus vt emeremus escas. Quib⁹ emptis cum venissemus ad diuerso/ rium. aperuimus saccos nostros: ⁊ inuenimus pecuniā in ore saccorum: quā nunc eodem pondere repōrtani mus. Sed ⁊ aliud attulimus argen/ tum: vt emamus que nobis neces/ saria sunt. Non est in nostra con/ scientia quis posuerit eam in marsu pijs nostris: at ille respōdit. Pax vo biscum nolite timere: deus vester et deus patris vestri dedit vobis the/ sauros in saccis vestris. Nam pecu niam quā dedistis mihi: probatam ego habeo. Eduxitq3 ad eos symeō ⁊ introductis domū attulit aquam: ⁊ lauerūt pedes suos: deditq3 pabu/ lum asinis eorū. Illi vero parabant munera: donec ingrederetur ioseph meridie. Audierant enim q3 ibi comes turi essent panes. Igitur ingressus est ioseph domum suā: obtuleruntq3 ei munera tenentes in manib⁹ suis: ⁊ adorauerūt proni in terrā. At ille

clementer reſalutalis eis interroga/uit eos dicēs. Sanus ne eſt pater ve/ſter ſenex: de quo dixeratis mihi. ad/huc viuit: Qui reſpōderūt. Sospes eſt ſeruus tuus pater noſter. Adhuc viuit. Et incuruati adorauerūt eum. Attollens autem ioſeph oculos vi/dit beniamin fratrē ſuum vterinū et ait. Iſte eſt frater veſter paruul⁹ de quo dixeratis mihi: et rurſum. Deꝰ inquit miſereatur tui fili mi. Feſti/nauitq3 in domū quia cōmota fue/rant viſcera eius ſuper fratre ſuo: et erumpebant lachrymę: et introiens cubiculum fleuit. Rurſumq3 lota fa/cie egreſſus: continuit ſe et ait. Poni te panes: quib⁹ appoſitis ſeorſum io/ſeph: et ſeorſum fratribus: egyptijs quoq3 qui veſcebant ſimul ſeorſum. Illicitū eſt enim egyptijs comedere cum hebreis: et prophanū putant hu/iuſcemodi conuiuiū: ſederunt coram eo primogenitus iuxta primogenita ſua: et minimus iuxta etatem ſuam et mirabant̄ nimis ſumptis partibus quas ab eo accepant. Maiorq3 pars venit beniamin: ita vt quinq3 parti/bus excederet. Biberūtq3 et inebria/ti ſunt cum eo. Capitulo. xliij. Præce/pit autem ioſeph diſpenſatori dom⁹ ſue dicens. Imple ſaccos eorum fru/mento quantū poſſunt capere: et po/ne pecuniā ſingulorū in ſummitate ſacci. Scipham autem meū argen/teum: et precium quod dedit tritici: pone in ore ſacci iuniorꝭ. Factūq3 eſt ita. Et orto mane dimiſſi ſunt cū aſinis ſuis. Iamq3 vrbem exierant et proceſſerant paululum. Tunc io/ſeph accerſito diſpenſatore dom⁹ ait Surge inquit et perſequere viros et apprehenſis dicito. Quare reddidi/ſtis malū pro bono? Scyphus quem furati eſtis: ipſe eſt in quo bibit dñs meus: et in quo augurari ſolet. Peſſi/mam rem feciſtis. Fecit ille vt iuſſe/rat: et apprehēſis per ordinē locutus eſt: qui reſponderūt. quare ſic loqui/tur dñs noſter vt ſerui ſui tantū fla/gitij cōmiſſerint. Pecuniā quā inue/nimus in ſummitate ſaccorū repor/tauimus ad te de terra chanaan. Et quomodo cōſequens eſt. vt furati ſi/mus de domo dñi tui aurum vel ar/gentum. Apud quēcunq3 fuerit inuē/tum ſeruorū tuorū quod queris mo/riatur et nos erim⁹ ſerui dñi noſtri. Qui dixit eis: fiat iuxta veſtrā ſentē/tiam: apud quēcunq3 fuerit inuentū ipſe ſit ſeruus meus vos autē eritis innoxij. Itaq3 feſtinato deponēres in terrā ſaccos: aperuerunt ſinguli. Quos ſcrutatus incipiens a maiore vſq3 ad minimū: inuenit ſcyphum in ſacco beniamin. At illi ſciſſis veſtib⁹ oneratiſq3 rurſum aſinis: reuerſi ſunt in oppidū primuſq3 iudas cum fra/tribus: ingreſſus eſt ad ioſeph. Nec dum enim de loco abierat. Omneſ/q3 ante eum pariter in terrā corue/runt. Quibus ille ait. Cur ſic agere voluiſtis? An ignoratis q̄ nō ſit ſi/milis mei in augurandi ſcientia? cui iudas. Quid reſpōdebimus inquit dño meo. vel quid loquemur: aut iu/ſte poterimus obtendere? Deus in/uenit iniquitatē ſeruorū tuorum. Ecce omnes ſerui ſumus dñi mei et nos et apud quem inuentus eſt ſcyphus. Reſpondit ioſeph. Abſit a me: vt ſic agam. Qui furatus eſt ſcyphum ipſe ſit ſeruus meus: vos autem abite li/beri ad patrem veſtrū. Accedēs aūt propius iudas: confitēter ait. Oro

dñe audi me: vt loquatur seruus tu⁹ verbuz in auribꝫ tuis: ⁊ ne irascaris famulo tuo. Tu es enim post pharaonem dominus meus. Interrogasti prius seruos tuos habetis patrē aut fratrem? Et nos respondimus tibi dño meo. Est nobis pater senex: et puer paruulus qui in senectute illius datus est: cuius vterinus frater est mortuus: ⁊ ipm solum habet mater sua pater vero tenere diligit eū. Dixistiqz seruis tuis. Adducite eum ad me: ⁊ ponam oculos meos sup illū. Suggessimus tibi dño meo: nō potest puer relinquere patrem suū. Si enim illum dimiserit: morietur. Et dixisti seruis tuis: nisi venerit frater vester minim⁹ vobiscū. non videbitis amplius faciem meā. Cuz ergo ascendissemus ad famulū tuū patrē nostrū: narrauimus ei omnia que locutus est dominus meus. Et dixit pater noster. Reuertimini: ⁊ emite nobis parū tritici. Cui dixim⁹. Nō possumus ire. Si frater noster minimus descenderit nobiscū proficiscemur simul: alioquin illo absente non audemus videre faciē viri. At ille respondit. Vos scitis q duos genuerit mihi vxor mea. Egressus est vn⁹ ⁊ dixistis bestia deuorauit eū: ⁊ hucusqz nō cōparet. Si tuleritis ⁊ istū ⁊ aliquid ei in via contigerit: deducetis canos meos cū merore ad inferos. Igit si intrauero ad seruū tuū patrū nostrū ⁊ puer defuerit: cuz aīa illius ex huius anima dependeat. videritqz eum nō esse nobiscū morietur: ⁊ deducent famuli tui canos eius cū dolore ad inferos. Ego ppzie seru⁹ tuus sum qui in meā hunc recepi fidem: ⁊ spopōdi dicens. Nisi reduxero eum peccati reus ero in patrem omni tēpore. Manebo itaqz seruus tu⁹ pro puero in ministerio dñi mei: ⁊ puer ascendat cū fratrib⁹ suis. Nō enim possum redire ad patrē absente puero: ne calamitatis que oppzessura est patrē meum testis assistam.

Capitulo.xlv. Non se poterat vltra cohibere ioseph multis cora astantibus. vnde precepit vt egrederentur cuncti foras ⁊ nullus inter esset alienus agnitioni mutue. Eleuauitqz vocē cū fletu: quam audierunt egipcij: omniscqz dom⁹ pharaonis: ⁊ dixit fratribus suis. Ego sum ioseph. Adhuc pater meus viuit? Non poterant respondere fratres nimio terrore perterriti. Ad quos ille clemēter accedite inquit ad me. Et cū accessissent prope: ego sum ait ioseph frater vester quē vendidistis in egyptū. Nolite pauere: neqz vobis durū esse videat q vēdidistis me in his regionibus. Pro salute enim vestra misit me deus ante vos in egyptū. Biennium est enim q cepit fames in terra esse: ⁊ adhuc quinqz anni restant quibus nec arari poterit nec meti. Premisitqz me deus vt reseruemini sup terrā ⁊ escas ad viuendū habere possitis. Non vestro cōsilio: sed dei voluntate huc missus sum qui fecit me quasi patrem pharaonis ⁊ dñm vniuerse domus eius ac principē in oī terra egypti. Festinate ⁊ ascendite ad patrē meū ⁊ dicetis ei. hec mandat filius tuus ioseph. Deus fecit me dñm vniuerse terre egypti. Descende ad me ne moreris: ⁊ habitabis in terra iessen. Eriscz iuxta me tu ⁊ filij tui ⁊ filij filiorū tuorū: oues tue et armēta tua ⁊ vniuersa que possides

ibiq3 te paſcam. adhuc enim quinq3 anni reſidui ſunt famis: ne ꝛ tu pereas ꝛ domus tua ꝛ omnia que poſſi/des: en oculi nr̄i ꝛ oculi fratris mei beniamin vident quod os meum loquatur ad vos: nunciate patri meo vniuerſam gloriā meā: ꝛ cuncta que vidiſtis in egypto: feſtinate ꝛ adducite eum ad me. Cunq3 amplexat⁹ recidiſſet in collu3 beniamin fratris ſui: fleuit. illo quoq3 ſi'liter flēte ſup collu3 eius: oſculatus eſt ioſeph oēs fratres ſuos ꝛ plorauit ſuper ſingulos poſt que auſi ſunt loqui ad eum: auditūq3 eſt: ꝛ celebri ſermone vulgatum in aula regis: venerunt fratres ioſeph: ꝛ gauiſus eſt pharao atq3 omnis familia eius. ℟. Amen. Añ. Deſiderium pauperum nunc exaudiet dicit dom⁹. p̄s. ix. Oratio. DEſiderium tuorū domine pauperum ſic intende propitius vt ꝛ donoru3 celeſtiū nobis copiā tribuas: ꝛ tumore3 pretereuntiū rerum a nobis auertas. Auris quoq3 tua nr̄am ita orationem intendat: vt dum pupillo humiliq3 iudicium feceris: paterna nobis indulgentia blandiaris. Et pro humiliatione preſentiū: gaudia retribuas eternorū. ℟. Amen. Añ. ij. Juſtus dom⁹ ꝛ iuſticiam dilexit equitatem vidit vultus eius. p̄s. x. Oro. IUſtus es domine ꝛ iuſticiā diligis: atq3 aſpicis equitatē: da nobis ante oculos tibi placita ꝛ placitura placere: et ſemper digna tue iuſticie atq3 equitatis opera conſummare. ℟. Amen. Per miam tuam. Añ. iij. Tu autē domine ſerua nos ꝛ cuſtodies nos a generatione. p̄. Saluum me fac domine. p̄s. xj. ℟. Converſamur ad dñm. Quere folio .lxxxiiij Preces. Chriſte redemptor: pius animarū exaudi gemit⁹ fletum. p̄. Et miſerere. ℣. Ne derelinquas plebem ſupplicantē exaudi precem: ꝛ reſpice: q̄ poſtulam⁹ attribue. p̄. Et miſerere. ℣. Parce rogamus parce tandem feſſis merore3 noſtros letifica: diffuſam vitam iam reuoca. p̄. Et miſerere. ℣. Saluator noſter intuere terram: celeſtem largire pluuiam: ꝛ victum nobis parturiat gratia tua. p̄. Et miſerere. ℣. Indulge noſtrum facinus horrendum quo te offenſo defecimus: dimitte nobis hoc debitū. p̄. Et miſerere. Hymnus. O nazaret lux. folio .lxxxiiij Capitula. Iuſto di nos dñe. folio lxxxv. Ad ſextā. Lectio libri eſaye pphete. cap̄. lxv.

HEc dicit dñs. ℟. Deo gratias. Quieſierunt me qui ante nō interrogabant: inuenerūt qui nō quieſierūt me. Dixi ecce ego ecce ego ad gentē que neſciebat me: ꝛ que nō invocabat nomen meu3. Expandi manus meas tota die ad populū incredulum: qui gradit in via non bona poſt cogitationes ſuas. Populus q̄ ad iracundiā prouocat me ante faciē meam ſemper. qui immolant in hortis ꝛ ſacrificant ſuper lateres: qui habitāt in ſepulchris ꝛ indelubris ydolorum dormiunt: qui comedunt carnem ſuillam: ꝛ ius propbanū in vaſis eorū. qui dicunt recede a me: non appropinques mihi: quia immūdus es. Iſti fumus erunt in furore meo: ignis ardens tota die. Ecce ſcriptū eſt coram me. Non tacebo: ſed reddam ꝛ retribuam in ſinu eorū iniquitates veſtras: ꝛ iniquitates patrum veſtrorū ſimul: dicit dñs qui ſacrificauerunt ſuper montes ꝛ ſuper colles exprobrauerūt mihi: ꝛ remetiar opus eorū primū in ſinu eoru3. Hec dicit dñs. Quomodo ſi inueniatur

granū in botro: ⁊ dicatur ne diſſipes illud quoniā benedictio eſt: ſic faciaz propter ſeruos meos vt non diſperdam totum: ⁊ educaz de iacob ſemē ⁊ de iuda poſſidentē montes meos. Et hereditabunt eā electi mei: ⁊ ſerui mei habitabūt ibi. ℟. Amē. Añ. Oculi noſtri ad dominū deum noſtrū donec miſereatur nobis. ℘s. cxxij. Oratio.

AD te dñe oculos noſtros erigimus: quem in celeſtibus ⁊ terre machinā virtute continere fatemur. Miſerere igitur noſtri domine miſerere: ⁊ peccatis noſtris pro quibus te metuimus parce: vt contemptū noſtrū pietate clemēti reſpicias: ⁊ a delicti obprobrio dextera nos tue virtutis eripias. ℟. Amē. Per miam tuā. Añ. ij. Laqueus contritus eſt ⁊ nos liberati ſumus. ℘s. cxxiij.

AD iutoriū noſtrū in Oratio. nomine tuo ē dñe: da nobis odire mundi inlecebram: ⁊ venantium voluptatū precauere muſcipulam: vt ipe inſidiantem perimas: ipe confidentez munias atq3 defendas. ℟. Amen. Per miſericordiā. Añ. iij. Benefac domine bonis ⁊ rectis corde. ℘s. cxxiiij. ℟. Placabilis eſto domine ⁊ oſtende nobis. ℘. In tempore tribulationis et anguſtie noſtre. ℣. Deus in nomine tuo ſalvos nos fac ⁊ in virtute tua libera nos. ℘. In tempore. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Reiteretur. ℟. Preces. Dicamus oēs domine miſerere nobis. ℘. Et eſto propitius. ℣. Die precantes ſupplices exaudi chriſte. ℘. Et eſto propitius. ℣. Noſtra relaxa crimina dele peccata. ℘. Et eſto. ℣. In oēs gentes dñe pacem concede. ℘. Et eſto. ℣. Remiſſionem omniū concede deus. ℘. Et eſto. ℣. O deus potentiſſime clemens ſuccurre. ℘. Et eſto. Hymnus. O nazarene lux.

Require folio . lxxxiiij Oratio.

BENE fac dñe bonis ⁊ rectis corde: regimē ſalutari impēde: atq3 in tue plebis cuſtodia ſemp vigila: ⁊ malignantiū rabiem tua dextera frena. Pater noſter. Ad nonam. Prouerbiorū ſalomonis. cap. xxiij. FILI ingredia⁊ ℟. Deo gratias. tur ad doctrinaz cor tuū. ⁊ aures tue ad verba ſcientie. noli ſubtrahere a puero diſciplinā: ſi enim percuſſeris eum virga non morietur. Tu virga percuties eum: ⁊ animā eius de iferno liberabis. Fili mi ſi ſapiēs fuerit animus tuus: gaudebit tecuz cor meū: ⁊ exultabunt renes mei cū locuta fuerint recta labia tua. Non emuletur cor tuuz peccatores: ſed in timore dñi eſto tota die: quia habebis ſpem in nouiſſimo: ⁊ preſtolatio tua nō auferet. ℟. Amen. Lectio libri geneſis. cap. xlv. ℟. Deo gratias. IN illis diebus. Auditumq3 eſt ⁊ celebri ſermone vulgatum in aula regis: venerunt fratres ioſeph. Et gauſus ē pharao atq3 omnis familia eius. Dixitq3 ad ioſeph vt imperaret fratribus ſuis dicens. Onerantes iumēta: ite in terrā chanaan ⁊ tollite inde patrē veſtrū ⁊ cognationē: ⁊ venite ad me: ⁊ ego dabo vobis omnia bona egypti: vt comedetis medullam terre. Precipe etiam vt tollant plauſtra de terra egypti: ad ſubuectionē parvulorū ſuorum: ac coniugum. Et dicito: tollite patrem veſtrū ⁊ properate ꝙtotius veniētes: nec dimittatis quicq3 de ſuppellectili veſtra: quia oēs opes egypti veſtre erunt. Fecerunt q3 filij iſrl' vt eis mandatū fuerat. Quibus dedit ioſeph plauſtra: ſm pharaonis

imperiū: ⁊ cibaria in itinere ſinguliſq; proferri iuſit binas ſtolas: benia/min vero dedit trecentos argenteos cum quinq; ſtolis optimis: tantūdem pecuniarū ⁊ veſtium mittēs patri ſuo: addens eis aſinos decez: qui ſubueherent ex omnib⁹ diuitijs egypto: ⁊ totidem aſinas triticū in itinere paneſq; portātes. dimiſit ergo fratres ſuos: ⁊ proficiſcētibus ait. Ne iraſcamini in via. Qui aſcendentes ex egypto venerunt in terra chanaā ad patrē ſuum iacob: nūciauerunt ei dicentes ioſeph filius tuus viuit: et ipe dominat in omni terra egypti. quo audito quaſi de graui ſomno eui gilans: tamen non credebat eis: illi ecōtra referebant omnē ordinē rei. Cunq; vidiſſet plauſtra ⁊ vniuerſa que miſerat: reuixit ſpirit⁹ eius ⁊ ait: ſufficit mihi. Si adhuc ioſeph filius meus viuit: vadam ⁊ videbo euz anteqū moriar. Capitulo. xlvj. ℣ Profectuſq; iſrael cum omnib⁹ que habebat: venit ad puteū iuramēti: ⁊ mactauit ibi victimis deo p̄ris ſui yſaac: audiuit eum per viſionem nocte vocantez ſe: ⁊ dicentē ſibi: iacob qui reſpōdit ecce adſum: ait illi deus ego ſum fortiſſimus deus patris tui: noli timere: deſcende in egyptū quia in gentez magnā faciā te ibi. ego deſcēdam te cum illuc: ⁊ ego inde adducā te reuertentem: ioſeph quoq; ponet manū ſuam ſuper oculos tuos. ſurrexit iacob a puteo iuramenti. Tulerunt q; eum filij cū paruulis ⁊ vxoribus in plauſtris: que miſerat pharao ad portandū ſenem: ⁊ omnia que poſſederat in terra chanaan Venitq; in egyptū cum omni ſemine ſuo: filij eius ⁊ nepotes: filie ⁊ cuncta ſimul progenies. ℟. Amen. Añā. j. Deus deus noſter reſpice: non nos derelinquas ſperantes in te. Pſalm⁹. xxj. Oratio. Reſpice in nos dñe deus noſter: ne auertendo faciē tuaz a nobis: nos aliquatenus derelinquas. vere eniz ſalui erim⁹ ſi vultus tui in nos aſpectū cōuerteris: ⁊ illariter noſtris te animabus cōiunxeris: vt quia in te ſperauerunt patres noſtri ⁊ ſalui facti ſunt: nos hereditario fac eoz ſpei ſuccedere: ⁊ parilitatē horuz eterna cū eis exultatiōe gaudere. ℟. Amē. Per miſericordiā tuā. Añā. ij. Ad defenſionē noſtrā deus noſter reſpice. p̄s. xxj. Oro. Ad defenſionē noſtrā. Quere folio .lxxxvij Añā. iij. Salua plebē tuam dñe ⁊ benedic hereditatē tuam: ⁊ rege eos ⁊ extolle eos vſq; in eternū. p̄s. xxvij. Hy⁹. O nazarene lux. fol'. lxxxiiij Habitor ⁊ redemptor Oratio. noſter domine adiuua nos: ⁊ refloreat caro noſtra: vel virore pudicitie vel ſantimonie nouitate. ⁊ quia tu fortitudo plebis tue es: populuz tuū ſalua ⁊ hereditatē tuam copia/q; tue benedictiōis exalta. Pater noſter. Ad veſperos. Lauda. Tu illumina lucernam meā dñe. Dñs ſit semp vobiſcum. ℟. Et cum. Añā. Confitebimur tibi deus cōfitebimur tibi: ⁊ inuocabimus nomen tuū dñe. p̄s. lxxiij. Dñs ſit semp vobiſcū. ℟. Et cum. Lauda. Adheſit teſtimonijs tuis. p̄. Domine noli me confundere. ℣. Etiam mandatoruū tuoruū cucurri: cum dilatares cor noſtrum. ℟. Domine. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Hymn⁹. Christe ſaluator omnium. Quere folio . lvj Seruis tuis hec eſt Capitula. Gloria domine: ſub ſpe vite beate in hoc ſeculo laborare ⁊ per illumi nationem gratie tue iugiter ad te ie/

iunijs ⁊ orationib⁹ vigilate: cõsecra ergo q̃s ieiuniũ nostruz: ⁊ repelle ab animis nr̃is nostroꝝ sarcinã delictoruz. Quatenus hic supato diabolo: mereamur cũ oĩbus sanctis tuis cõgaudere in regno ꝑpetuo. Pater nr̃. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit

Or. Et cũ spiritu tuo. Benedictio. Omnipotẽtis dñi vos gr̃a ꝓtegat: famẽq; vestrã spũali cibo reficiat. R. Amẽ. Sitim quoq; vr̃am iusticie fluminib⁹ irriget: atq; nouum dulcedinis sue animis nr̃is ĩfundat saporẽ. R. Amẽ. Ut tam carne contriti q̃ spũ viuificati ab eo mereamini celesti dono beatificari. R. Amẽ. Per miam. Lauda. Cõfirma sup nos. Or̃o. Cõfirma sup nos. Quere retro in fine laudib⁹ de.ij.feria.ij.hebdomade q̃dragesime. ¶ Tertia feria Ad matutinũ. añ. Voce mea ad dñm clamaui ⁊ exaudiuit me de mõte scõ tuo. ps.iij

Multiplicati sunt dñe qui Or̃o. tribulãt nos: sed tu mult⁹ est in mia: q; eruis nos: in nullo formidabimus ab imminẽti pressura: tantuz tua muniamur op̃s gratia. R. Amẽ Per miam. Añ.j. Anima nr̃a patiẽs est dñe q̃m adiutor ⁊ protector noster est. ps. xxxij. Or̃o. Tibi dño. folio lxxxix. Añ ij. Fiat dñe mia tua sup nos sicut sperauimus in te. ps.xxxij. Oratio. Fiat mia tua dñe super nos: vt qui singillatim corda hominũ fingis: spe nati ea sanctifices. ⁊ quia oculi tui super eos sunt qui te metuunt: timoris tui da nobis plenitudinẽ: vt ⁊ agnitionis tue nobis cõferas largitatem. R. Amen. Per miam tuam. Añ.iij. Redimet dñs animas seruorũ suorum: ⁊ non derelinquet omnes qui sperant in eum. Psalmus.xxxiij. Oratio.

Benedicat te dñe ĩ omni tẽpore anima nr̃a: q; ⁊ ĩ flagellis nr̃is semp adest mia tua: dum nos ⁊ disciplina corrigis: ⁊ indulgentia foues: dum ꝑcutiendo sanas: ⁊ sanãdo corroboras. dona igit̃ nobis: vt qui tuã in fide gustauim⁹ suauitatẽ: plenissimaz percipiam⁹ in retributione dulcedinẽ. R. Amen. Per miam. R. Cõuertimini ad me dicit dñs ⁊ conuertar ad vos. p̃. Ecce venient dies nostri quãdo queritis me. ℣. Despexistis omne cõsiliũ meuz ⁊ increpationes meas neglexistis. vocaui eniz vos ⁊ renuistis. p̃. Ecce venient. ℣. Gloria ⁊ honor. In laudib⁹. Añ. Secunduz magnã misericordiã tuã: ⁊ secundũ multitudinem miserationũ tuarũ dele iniquitates nostras. ps.l. Oratio. Secundũ multitudinez. folio lxxxvij. Añ. Deus patris nr̃i erit adiutor nr̃ ⁊ op̃s bñdicet nobis. Cãticũ. Vocauit iacob. fol' xxviij.

Areiteret̃ añ. Deus patris. Or̃o. Appareat q̃s dñe mẽtib⁹ nostris agnitio tue diuinitatis: q̃ bñdictõis habere gr̃am p̃beat nobis: vt ꝓficiamus: ⁊ crescam⁹ iugiter ĩ bonis multiplicib⁹ incremẽtis. R. Amẽ. Per miam. Ad bñs. añ. Illuminãs tu mirabilis a mõtib⁹ eternis. ℣. Not⁹ in iudea de⁹ in isr̃l magnũ nomẽ ei⁹. p̃s Bñs. fol' iij. Lauda. In psalterio ⁊ cithara hymnũ dicamus: in choro laus resonet dño ĩ cordis ⁊ organo. p̃. Laudate. Lcõ libri gen̄.c.xlvj

In illis dieb⁹: misit R. Deo gr̃as iacob iudaz ante se ad ioseph in egyptũ vt nũciaret ei: ⁊ ille occurreret in iessen. Quo cuz ꝑuenisset iuncto ioseph curru suo ascẽdit obuiam pr̃i suo ad eũdẽ locũ: vidẽsq; eũ: inruit super collum ei⁹: ⁊ inter amplex⁹ fleuit: dixitq; pater ad ioseph: iam letus moriar: q; vidi faciem tuaz: ⁊

superstites te relinquo. Et ille locutus est ad fratres suos ⁊ ad cēm domū patris sui. Ascendaz et nūciabo pharaoni: dicamqz ei. Fratres mei et domus patris mei qui erant i terra chanaan venerunt ad me: et sunt viri pastozes ouiū: curamqz habēt alendozū gregum. Pecoza sua ⁊ armenta ⁊ oīa que habere potuerūt adduxerūt secuz. Cumqz vocauerit vos et dixerit. quod est opus vr̄m: respondebitis. Viri pastozes sum⁹ serui tui ab infantia nostra vsqz i presens: et nos ⁊ patres nostri. Hec autem dicetis: vt habitare possitis in terra iessen: qa detestantur egyptij omnes pastozes ouiū. Capitulo. xlvij. Ingress⁹ ergo ioseph nūciauit pharaoni dicens. Pater meus ⁊ fratres mei oues eozum ⁊ armenta: ⁊ cuncta que possident venerunt de terra chanaā: ⁊ ecce ꝓsistūt in terra iessen Extremos quoqz fratruz suozū quiqz viros statuit cozam rege. Quos ille interrogauit quid habetis operis? Responderunt. Pastozes ouiū sumus serui tui ⁊ nos et patres nr̄i. Ad peregrinandū in terra tua venimus: qm̄ nō est herba gregibus seruozum tuozuz: ingrauescente fame in terra chanaan. Petimusqz vt esse nos iubeas seruos tuos in terra iessen. Dixit itaqz rex ad ioseph. Pater tuus et fratres venerunt ad te. Terra egypti in conspectu tuo est: i optimo loco fac habitare eos: et trade eis terram iessen. Quod si nosti in eis esse viros industrios: constitue eos magistros pecozum meoz. Post hec introduxit ioseph patrem suū ad regem: et statuit eum cozam eo. Qui benedicens illi: et interrogatus ab eo. quot sunt dies annozū vite tue? Respondit: dies peregrinationis, vite mee centum triginta annozū sunt parui et mali: et nō peruenerunt vsqz ad dies patrum meozū: quibus peregrinati sunt. Et benedicto rege egressus est foras. Joseph vero patri ⁊ frarribus suis dedit possessionē in egypto optimo loco terre rameses vt preceperat pharao: ⁊ alebat eos omnēqz domū patris sui prebens cibaria singulis. ℟. Amē Hymn⁹. Deus eterni luminis. folio lvj. Capitula. Domine apud quem. fo lxxviij. Laude. Ne auferas de oze meo verbum veritatis domine. ℣ Quia i iudiciis tuis speraui. ℟. Et veniat super me mia tua domine salutare tuū et eloquiū tuū. ℣. Quia in iudicijs. ℟. Gloria ⁊ honoz patri ꝛce. ℣. Quia in. Oratio.

Ora super nos dñe mia te dum rogamus adueniat: tuūqz salutare coz nostruz erudiat eloquij eruditio mentē nostram enutriat: vt q̄ in tuis speramus sermonibus: tuis per omnia consolemur virtutibus. ac dū spes nostra i te dirigitur: spei ipsius a te nobis petitio cōcedatur ℟. Amen. Per miam tuā. Prouer biozum salomonis. ca. xj. ℟. Deo.

Heli desiderium iustozum oīe bonū est: prestolatio impiozuz furoz. Alij diuidūt propria: et ditiores, fiunt. alij rapiunt nō sua: ⁊ semper in egestate sunt. Anima que benedicit impinguabitur: ⁊ qui inebriat ipse quoqz inebriabitur. Qui abscondit frumenta: maledicetur i populo: benedictio autez super caput vendentium. Bene consurgit diluculo qui querit bona: qui autem inuestigatoz malozuz est: oppzimetur

ab eis. Qui confidit in diuitijs suis corruet: iusti autem quasi virens folium germinabunt. Qui conturbat domũ suam possidet ventos: et qui stultus est: seruiet sapienti. Fructꝰ iustorũ lignũ vite: ⁊ qui suscipit animã sapiens est. Si iustus in terra recipit: quãto magis impius ⁊ peccator. Capitulo. xij. Qui diligit disciplinam diligit scientiam: qui autem odit increpationes insipiẽs est. Qui bonus est hauriet sibi gratiã a dño: qui autem confidit in cogitationibꝰ suis: impie agit. Non roborabitur homo ex impietate: ⁊ radix iustoruz non ꝯmouebitur. ℟. Amen. Lectio libri Genes. ca. xlvij. ℟. Deo grãs.

IN illis diebus. venit cũcta egyptus ad ioseph dicens. Da nobis panes: quare morimur coraz te defficiẽte peccunia? Quibus ille respondit. Adducite pecora vestra: et dabo vobis pro eis cibos: si preciuz nõ habetis. Que cum adduxissent: dedit eis alimenta pro equis ⁊ ouibus ⁊ bobus ⁊ asinis: sustentauitqz eos illo anno pro ꝯmutatione pecorum. Veneruntqz anno secundo: et dixerunt ei. Non celabimꝰ dño nr̃o ꝙ defficiente pecunia pecora simul defecerunt: nec clam te est absqz pecoribus ⁊ terra nihil habeamꝰ. Cur ergo morimur te vidente? et nos et terra nostra tui erimus. Eme nos ĩ seruitutem regiaz: et prebe semina: ne pereũte cultore: redigatur terra in solitudinem. Emit igitur ioseph omnẽ terram egypti: vendentibus singulis possessiones suas pre magnitudine famis. Subiecitqz eã pharaoni: ⁊ cunctos populos eius a nouissimis terminis egypti: vsqz ad extremos fines eius preter terraz sacerdotuz: quibus statuta cibaria ex horreis publicis prouehebant: que a rege tradita fuerant eis. ⁊ idcirco nõ sunt compulsi vendere possessiones suas. Dixitqz ioseph ad populũ En vt cernitis et vos et terram vestrã pharao possidet. Accipite semina et serite agros: vt fruges habere possitis. Quintam partem regi dabitis: quattuor reliquas permitto vobis in sementem: et in cibum famulis et liberis vestris. Qui responderunt. Salus nostra in manu tua est. Respiciat nos tãtũdẽ dominus noster: et leti seruiemus regi. Ex eo tempore vsqz in presentẽ diẽ in vniuersa terra egypti regibus q̃nta pars soluitur: et factum est quasi in legez absqz terra sacerdotali: que libera ab hac conditione fuit. ℟. Amen. Añ. i. Populi confitebuntur tibi in eternum et in seculum seculi. ps. xliiij.

FAc nos domine diligere iusticiam et odire iniquitatem: ac per te speciemqz tuam et pulcritudinem currentes: deducat nos mirabiliter dextera tua: et mortificata in nobis incentiua fornicationis libidine: accinge lũbos nr̃os gladio castitatis. ℟. Amen. Per. Añs. ij. Dñs virtutũ nobiscũ susceptor nr̃ deus iacob. Psalmꝰ. xlv. Oratio.

DEus virtus et refugiũ nostruz esto nobis adiutor ĩ tribulatione: vt nullo modo nr̃a metuat conscientia: cum te iudicante conturbata fuerit terra: fluminis tui impetus tamq̃ in sanctis tuis habitans letificat ciuitatem: atqz in eo sumat ex vultu tuo adiutoriũ: cũ scti spũs te largiente ꝑceperit donũ. ℟. Amẽ.

per miam. Ant. iij. Deus in nomine tuo saluos nos fac: et in virtute tua libera nos. Deus exaudi orem nostram. ps. liij. Kyrie. Domine miserere nobis: te enim expectauimus tota die. esto brachium nostrum in fortitudine et salus nostra. ℟. In tempore tribulationis. ℣. Dñe exaudi orationē nostram: clamor noster ad te perueniat. ℟. In tempore ℣. Gloria t honor patri etc. Reiteretur Kyrie. Preces. Dicamus oēs miserere domine t exaudi nos. ℟. Quia pius es. ℣ Ex toto corde t ex tota mente orantes ad te, exaudi domine. ℟. Quia pius es. ℣. Qui habitas in celis t humilia respicis: penitentibus dona indulgentiā. ℟. Quia pius. ℣. Circumdā hanc et oēs habitantes in ea protege xpe dextera virtutis tue. ℟. Quia. ℣. Remissionē peccatorū et emendationē morū concede domine. ℟. Dicamus. totum. hymn. O nazarene. fo lxxxiij. Epla

SAlua nos domine in tuo nomine t libera in virtute. Educ de tribulatione et reple iocunditate: ne a salute nostra presidiū retrahas: et quo minus liberemur virtutem impendas: vt duz nobis salus tua prestatur ex munere: tibi gloria rependatur in laude: et nobis libertas cōtingat in requiez. Pater noster. Ad sextam. Lectio libri esaye prophete. capitulo. lxiij. Kyrie. Deo gratias.

ATtende domine de celo: t vide de habitaculo sancto tuo t glorie tue. Vbi est zelus tuus t fortitudo tua: multitudo viscerum tuorum t miserationū tuarum. Super me ptinuerūt se. Tu eniz pater noster: t abraam nesciuit nos: t israel ignorauit nos. Tu domine pater noster: t redēptor noster a seculo nomē tuū. quare errare nos fecisti dñe de vijs tuis: induraſti cor nrm ne timeremus te. Conuertere ppter tuos tu os tribus hereditatis tue. Quasi nichilū possiderūt populū sctm tuum: hostes nri conculcauerūt sanctificationem tuā. Facti sum⁹ quasi in principio cū non dñaris nostri: neq; inuocaretur nomē tuū sup nos. Ca. lxiij. Utinā dirūperes celos et descenderes. A facie tua montes defluerent sicut exustio ignis tabescerent: aque arderent igni: vt notuz fieret nomē tuū inimicis tuis: a facie tua gentes turbarentur. Cū feceris mirabilia nō sustinebim⁹. Descendisti: t a facie tua mōtes defluxerunt. A seculo nō audierūt neq; auribus perceperūt. Oculus nō vidit deus absq; te: q̄ pparasti expectantibus te: Occurristi letanti et facienti iusticiam: in vijs tuis recordabuntur tui. Ecce tu irat⁹ es: et nos peccauim⁹ in ipis fuimus semp t saluabimur. Et facti sumus vt immūdi oēs nos t quasi pānus menstruate vniuerse terre. Et cecidimus quasi foliū vniuersi: et iniquitates nostre quasi vētus abstulerunt nos. Non est q̄ inuocet nomen tuū qui cōsurgat et teneat te. Abscōdisti faciem tuā a nobis: et allisisti nos in manu iniquitatis nostre. Et nūc dñe pater noster es tu: nos vero lutū: et fictor noster tu: et opera manuū tuarum omnes nos. Ne iraſcaris dñe satis: t ne vltra memineris iniqtatis nostre. Kyrie. Amen. Ant. j. Recte iudicate filij hominū. Psalmus. lvij. Oratio.

OEus cuius sunt eloquia casta: t iudicia recta: tribue nob casto ore verba tua depromere: t corde purissimo iudicioz tuorū mādata seruare. Extende itaq; arcū tuū ob defen

sionem nostrã: et ad infirmanda inimicorũ consilia: spiritualia dirige tela: molasq; confringe leonũ: que ruũ demolire nituntur sceptrũ. Ut in te letetur copia redemptorum: qui est corona iustorum: tibiq; decãtemus psalmũ letitie: cuius munere peruenitur ad fructũ iusticie. ℟. Amen. Per miam tuã ⁊ ce. Añia. ij. Conuertere domine captiuitatem nostraz sicut torrens in austro. ℣s. Oratio.

Conuertere domine captiuitatem nostraz ab inlecebrosis inimici seductionibus redimẽdo: et reple consolatione indulgentie: quos desolatos prospicis ob admissionez nequicie. Da nobis q̃sum⁹ contriti cordis humilitatem querere: et inq̃namenta que nos polluũt: fluentis lachrymarũ abluere. sic etiam confessionis remedia seram⁹ in lachrymis: vt indulgentie fructũ metam⁹ in gaudijs. ℟. Amẽ. Per. Añia. iij. Adiutorũ nr̃m in nomine dñi qui fecit celũ et terrã. ℣s. cxxiij. ℟m. Qui sedes super thronũ ⁊ iudicas equitatẽ. ℣. Esto refugiũ pauperũ in tribulatione: q; tu solus laborez et dolorem cõsideras. ℟. Qui regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph qui sedes super cherubin. ℣. Esto. ℟. Gloria. Reiteret ℟m. Preces Dicam⁹ omẽs propiciare populo tuo xp̃e. ℣. Et miserere. ℟. Intẽde nr̃is tandẽ precib⁹: intende iam ppicius. ℣. Et mise. ℟. Nos peccauimus nos iniq̃ egim⁹. ℣. Et mise. ℟. Auerte iram tuã et dona indulgentiã. ℣ Et miserere. ℟. A peccatis ac delictis nr̃is purifica nos domine. ℣. Et mise. hy⁹. O nazarene lux

Abiu (fo .lxxxiiij Capitula. torũ nr̃m in noie tuo est dñe: da nobis odire mundi inlecebraz: ⁊ venantiũ voluptatũ p̃cauere muscipulam: vt ipse insidiantem perimas: ipse confidentẽ munias: atq; defendas. Pater noster. Ad nonam. Prouerbioz salomo. ca. xxiij. ℟. Deo

Fili audi patrem tuũ qui genuit te: et ne contẽnas cum senuerit mater tua. Veritatem eme: ⁊ noli vendere sapientiã et doctrinam ⁊ intelligentiam. Exultet gaudio pater iusti. qui sapientem genuit letabitur in eo. Gaudeat pater tuus et mater tua: et exultet qui genuit te. ℟. Amen. Lectio libri geneseos. capitulo. xlvij. ℟. Deo gratias.

In illis diebus. Habitauit israel in egypto: idest in terra iessen ⁊ possedit eam: auctusq; est ⁊ multiplicatus nimis: ⁊ vixit in eadẽ decem et septem ânis. Factiq; sunt oẽs dies vite illius centũ quadraginta septẽ annorũ. Cũq; approp̃inquare cerneret diẽ mortis: vocauit filiũ suum ioseph: et dixit ad eũ. Si inueni gratiam in cõspectu tuo: pone manum tuam sub femore meo: et facies mihi miam ⁊ veritatẽ: vt nõ sepelias me in egypto: sed dormiã cum patribus meis: et auferas me de hac terra cõdasq; in sepulchro maiorũ meorum. cui respondit ioseph. Ego faciã qd̃ iussisti. Et ille. Jura ergo inq̃t mihi. Quo iurante adorauit israel dominũ cõuersus ad lectuli caput. Capitulo. xlviij. His itaq; trãsactis: nũciatũ est ioseph q; egrotaret p̃ ei⁹: Qui assumptis duob⁹ filijs suis manasse ⁊ effraim perrexit. Dictum⁹q; est seni. Ecce fili⁹ tuus ioseph venit ad te. Qui p̃fortat⁹ sedit i lectulo. Et ingresso ad se ait. Deus oms apparuit mihi i luza: q̃ est in terra chanaã bñdixitq; mihi: et ait. ego te au

gebo ⁊ multiplicabo: ⁊ faciam te in turbas populorū. Daboq; tibi terram hanc ⁊ semini tuo post te in possessionē sempiternā. Duo ergo filij tui qui nati sunt tibi in terra egypti anteq; huc venirem ad te: mei erūt effraim ⁊ manasses: sicut ruben ⁊ symeon reputabūtur mihi. Reliquos autem quos genueris post eos: tui erunt: et ex nōie fratrū suorū vocabūtur in possessionibus suis. Mihi enī quādo veniebā de mesopotamia mortua est rachel in terra chanaan in ipso itinere. Eratq; vernū tēpus et ingrediebar effratam: et sepeliui eā iuxta viam effrate: q̄ alio nōie appellatur bethleē. Videns autem filios eius dixit ad eū. Qui sunt isti? Respōdit. filij mei sunt quos dedit mihi deus in hoc loco. Adduc inq̄t eos ad me: vt benedicā illis. Oculi autē israel caligauerāt pre nimia senectute: et clare videre nō poterat. Applicatisq; ad se deosculatus ē et circūplexus: dixit ad filiū. Nō sum fraudatus aspectu tuo: insuper ostēdit mihi dns semē tuū. Cūq; tulisset eos ioseph de gremio patris: adorauit pron? in terra: ⁊ posuit effraim ad dexteraz suā: idē ad sinistrā israel manasse vero in sinistra sua. ad dexteram scz patris. applicauitq; ambos ad eum. Qui extendens manū dexteram: posuit sup caput effraim iunioris fratris. Sinistram aūt sup caput manasse: qui maior natu erat cōmutans manus. Benedixitq; iacob filios ioseph: ⁊ ait. Deus in cuius conspectu ambulauerūt patres mei abraam ⁊ ysaac: deus qui pascit me ab adolescentia mea vsq; in presentem diem: angelus qui eruit me de cunctis malis: benedicat pueris istis: et inuocetur super hos nomen meum: nomina quoq; patrū meorū abraam ⁊ ysaac: et crescant in multitudinē super terram. Videns aūt ioseph q̄ posuisset pater suus dexteram manū super caput effraim: graviter accepit. Et apprehēsaz manū p̄ris leuare conat? est ō capite effraim ⁊ trāsferre super caput manasse. Dixitq; ad p̄rem. Non ita cōuenit p̄: q; hic ē primogenit?: pone dexteram sup caput ei?. Qui renuēs ait. Scio fili mi scio: et iste erit q̄dez in pplos ⁊ multiplicabit. sz frater eius iunior maior illo erit: et semē illius crescet i gētes. Bñdixitq; eis i ipso tēpore dicens. In te bñdicetur isrl: atq; dicetur. Faciat tibi deus sicut effraim ⁊ sicut manasse. Constituit q; effraz ante manassen: ⁊ ait ad ioseph filiū suū. En ego morior ⁊ erit deus vobiscū: reducetq; vos ad terram patrū vestrorū. Do tibi partē vnā extra fratres tuos: quaz tuli de manu amorri in gladio ⁊ arcu meo. ℟. Amē. Añ.

Da nobis auxiliū de in tribulatione. p̄s. lix. Oratio.

Da nobis dne auxiliū in tribulatione: q; vana est salus ab homine: in te enim faciem? virtutē: qui ⁊ cōfortas famulos: ⁊ ad nihilum redigis inimicos. ℟ Amē. Per. añ. ij.

Omnis terra adoret te p̄allat tibi domine

Omnis terra (p̄s. lxv. Oratio adoret te domine: ⁊ tibi psallat unite participio incorrupte: vt sicut sunt oīa tuo formata opificio: ita cūcta tuo pariter subdātur imperio. ℟. Amē. Per. Añ. iij.

In adiutoriū nr̄m i tēde dne ad adiuuandū nos festina. p̄s lxix. hy?. O nazarene. fo. lxxxiij Epla

In adiutorū nostrum intēde domine: nosq; ad adiuuandū festina. nihil enim in bonis operibus conatus nostri te desistente proficiūt: a quo gressus om̄es dirigūtur. tu es enim per quē nostra roboratur fragilitas. Pater noster. Ad vesperū. Illuminatio mea et salus mea dñs. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Aña. Benedictio domini super vos benedicim⁹ ī nomīe dñi. ps. cxxviij. Lauda. Auerte oculos meos ne videant vanitatē. p. Et in via tua viuifica me dñe. ℣. Statue seruo tuo eloquiū tuū in timore tuo. p. Et in. ℣ Gloria. p. Et in. Hy⁹. Xp̄e lumē perpetuū. fo. xcj Capl. Seruis tuis. fo. cxij Lauda. Ne auferas de ore. folio. cxiij ¶ Quarta feria. ad matutinū. Gloria mea. fo xcj. ps. iij. Oro Gloria nr̄a deus nr̄. fo xcj. Aña. j. Cantemus dño de canticis syon: vt recordetur nostri ⁊ liberet nos. ps. cxxxvj. Oro

Peregrinanti ecclesie tue domine memor esto: ac dū super flumina babilonis deflentes sedimus: pretereūtis seculi impetu nō trahamur: s; a presentis vite liberati contagio: ad hierusalē supernā nr̄a erigatur intentio. ℟. Amē. Per mīaz Aña. ij. Nobis adherere deo bonū est: ponere in dño spem nostrā. ps. lxxij. Oro.

Nobis adherere deo bonū est: tibi domino bonum est. sed tu desiderium boni sic in nobis accumula: vt spes que nos tibi associat: nulla fidei titubatione vacillet: sed charitas stabilitate perduret. ℟. Amē. Per mīam tuā. Aña. iij. Memento. ⁊ Oro. Memēto nostri dñe. fo ciiij. ps. cv. Rm Facti sumus dñe tamq̄ alieni a te ve nobis q; peccauim⁹. inimici tui polluerūt sancta tua. p. Vtinā dis rūperes celos ⁊ descēderes: et innoteceres nomē tuū: ⁊ in ira tua gentes cōturbarētur. ℣. Facti sumus quasi in principio cum non dominareris nostri: neq; inuocaretur nomē tuū super nos. p. Vtinam. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p. Vtinam. In laudib⁹. aña Secundū multitudinē miserationū tuarum laua me ab iniusticia mea. mala mea dimitte et oēs iniq̄tates meas dele. ps. l. Oro

Miserator domine s̄m magnaz mīam tuam nobis propicius miserere: vt quorū te non latent occulta: his de te confidentibus donetur misericordia manifesta. quiq; p admissis interno rugitu gemim⁹: et pro remissione peccatorū nostrorum criminū suspiramus: nō nos a facie tua proijcias: sed tibi soli debita pietate ad indulgentie portū adducas. ℟. Amen. Per mīam tuam. Aña. Quasi inundantes aque sic rugit⁹ noster ante te dñe de⁹ noster. Cāticū Job. iij. ca.

Pereat dies in qua natus suz: et nox in qua dictū est cōcept⁹ est homo. Dies illa vertat̄ ī tenebras: nō requiret eam de⁹ desuper: ⁊ non illustretur lumine. Obscurent eam tenebre et vmbre mortis: occupet eam caligo: inuoluatur amaritudine. Noctem illam tenebrosus turbo possideat: nō computetur in diebus anni: nec numeretur ī mensib⁹. Sit nox illa solitaria nec laude digna. maledicant ei qui maledicunt diei: qui parati sunt suscitare leuiatam. Obtenebrentur stelle caligine eius: spectet lucem et non videat: nec ortum surgentis aurore. Quia non conclusit ostia ventris qui portauit me: nec abstulit mala ab oculis meis. Quare non in vulua mortuus sum: egressus ex vtero non sta

imperij. Quare exceptus genibus cur lactatus vberibus. Nunc eniz dormiens silerem: et somno meo requiescerem. Cũ regibus ⁊ consulibus terre qui edificant sibi solitudines. Aut cum principib⁹ qui possident aurum: ⁊ replent domos suas argento. Aut sicut abortiuũ abscõditum nõ subsisterem: vel qui concepti nõ viderunt lucẽ. Ibi impij cessauerunt a tumultu: et ibi requieuerũt fessi robore. Et quondam victi pariter sine molestia: nõ exaudierũt vocem exactoris. Paruus et magnus ibi sunt: ⁊ seru⁹ ⁊ liber a domino suo. Quare data ẽ misero lux: vita hijs qui in amaritudine aĩe sunt. Qui expectat mortem et nõ venit: quasi effodiẽtes thesauros: gaudẽt vehementer cum inuenerunt sepulchrum. Viro cuius abscondita est via: et circundedit eum deus tenebris. Anteq̃ comedam suspiro: et quasi inundantis aque: sic rugitus meus. Quia timor quem timebam euenit mihi: et qd̃ verebar accidit. Nonne dissimulaui: nonne silui: nõ ne quieui: ⁊ venit super me indignatio. Reiteretur aña. Quasi inudantes

Oratio.

Quandiu sumus domine in hui⁹ vite exilio: nec aut malicie neq̃tia vigeat: nec nostre v̄tutis robur eneruet: aut precipitate ire turbulenta cõmotio tranquilitatẽ nostre mentis obscuret: aut cãdorem mundicie carnalium voluptatum delectatio cenosa cõmaculet: sed futuri iudicij prestolatio ab om̃ibus inquinamẽtis ac sordibus nos emũdet. ℟. Amen. Per mĩaz. Matutinariũ. Ad bñs. aña. Illuĩa domine vultũ tuũ super nos et miserere nobis: vt cognoscamus in terra viam tuam. ℣. Deus misereatur nobis et benedicat nos: illuminet dominus vultum suũ super nos. ps. Benedictus es dñe deus. Lauda. Laudate nomen dñi mõtes ⁊ oẽs colles ligna fructifera et oẽs cedri ps. cxlviij. Lectio libri genesis. ca. xlix. ℟. Deo.

In illis diebus bñdixit iacob filijs suis bñdictionibus proprijs: ⁊ precepit eis dicẽs. Ego cõgregor ad ppl'm meuz: sepelite mecum patribus meis in spelũcha duplici que est in agro ephron ethei cõtra mare in terra chanaã: quã emit abraam cũ agro ab ephron etheo in possessionẽ sepulchri. Ibi sepelierũt eum et saram vxorẽ eius. Ibi sepultus est ysaac cũ rebeca coniuge sua. Ibi et lya condita iacet. Finitisq; mandatis quibus filios instruebat: collegit pedes suos super lectulũ et obijt: appositusq; est ad ppl'm suũ. Capi. l. Quod cernẽs ioseph ruit sup faciẽ patris flens ⁊ osculans eũ: precepitq; ꝑuis suis medicĩ: vt aromatibus cõdirent pr̃ez. Quib⁹ iussa explẽtibus: trãsierũt q̃draginta dies. Ipse quippe mos erat cadauerum cõditorũ. Fleuitq; eũ egyptus septuagita diebus: ⁊ expleto planctus tẽpore: locutus est ioseph ad familiam pharaõis dicẽs. Si inueni gratiã in cõspectu vestro: loq̃mini in auribus pharaonis: eo q̃ pater meus adiurauerit mihi dicẽs. En morior in sepulchro meo qd̃ fodi mihi in terra chanaan: sepelies me. Ascendam igitur ⁊ sepeliã pr̃em meũ: ac reuertar. Dixitq; ei pharao: Ascende et sepeli pr̃em tuũ sicut adiuratus es. Quo ascẽdẽte: ierũt cũ eo oẽs senes dom⁹ pharaonis: cũctiq; maiores

bit in tēpus ſup illaz. Jn manu dei poteſtas hois et ſup faciē ſcribe ponent honorē ſuū. Omis iniurie proximi ne memineris: 7 nihil agas in operibuſ iniurie. Odibilis coꝝ deo eſt omis ſuperbia: 7 execrabilis ois iniquitas gentiū. Regnū a gente in gente transferetur ꝓpter iuſticiā: et iniurias 7 ꝓtumelias 7 diuerſos dolos. auaro autem nihil eſt celeſtius. Quid ſuperbis terra: 7 cinis: nihil iniquius habens ꝙ amare pecuniam: Hic eni 7 aiam ſuam venalez facit: qñ in vita ſua proiecit intima ſua. Timoꝝ dñi eſt nō deſpicere iuſtū pauperē: 7 nō magnificare virū peccatorē diuitem. Sapientia humil exaltabit caput ſuū: et i medio magnatorū conſedere illum faciet i terra. ℟. Amen. Principium libri exodi. ca. j. ℟. Deo gratias.

Hec ſunt nomina filiorū iſrael q̄ ingreſſi ſunt in egyptum cum iacob ſinguli cuz domibus ſuis. Jntroierunt. Ruben. ſymeō. leui. iuda. yſachar. zabulon: 7 bēiamin. dan et neptalim. gad et aſer. Erant igit oēs anime eorum qui ingreſſi ſunt i egyptum de femore iacob ſeptuaginta. Joſeph autez in egypto erat. Quo mortuo et vniuerſis fratribus eius oīmiq; cognatione illa: filij iſrael creuerunt 7 quaſi germinantes multiplicati ſunt: ac robuſti nimis: impleueruntq; terram. Surrexit in terra rex nouus ſuper egyptum qui ignorabat ioſeph: et ait ad populum ſuū Ecce populus filioꝝ iſrael multus et fortior nobis eſt: venite ſapienter opprimam⁹ eū: ne forte multiplicētur: et ſi ingruerit contra nos bellū: addatur virtus inimicis nr̄is: expugnatiſq; nob egrediat a terra. Preposuit itaq; eis magiſtros operū q̄ affligerēt eos oneribus. Edificaue rūtq; vrbes tabernaculorūq; phara oni: phitō 7 rameſſes. Quātoq; op primebāt eos: tāto magis multiplicabātur 7 creſcebant. Oderūtq; filios iſrl egyptij et affligebāt illudētes eis: 7 iuidētes atq; ad amaritudinē perducebant vitā eorū operibus duris luti et lateris: oīmiq; famulatu quo in terra operibus p̄mebātur. Dixit autē rex egypi obſtetricibus hebreoꝝ: quarū vna vocabat ſephora: altera phua precipiēs eis. Qñ obſtetricaueritis hebreas 7 partū tēporis aduenerit: ſi maſculꝰ fuerit interficite illū: ſi femia reſuate. Timuerūt aūt obſtetrices deū et nō fecerūt iuxta preceptū regis egypti: ſed conſeruabant mares. Quibus accerſitis ad ſe rex ait. Quidnā eſt hoc quod facere voluiſtis: vt puerof ſeruaretis? Que reſpōderūt. Non ſunt hebree ſicut egyptie mulieres Jpſe eni obſtetricandi hñt ſcientiā et priuſq̄ veniam⁹ ad eas pariunt. Bene ergo fecit deus obſtetricibus et creuit pplus: confortatuſq; eſt nimis. Et quia timuerūt obſtetrices deuz: edificauit eis domos. Precepit autē pharao oīmi populo ſuo dicens. Quicq̄d maſculini ſexꝰ natuz fuerit: in fluie proijcite: q̄cquid feminei reſuate. Ca. ij. Egreſſꝰ eſt ꝑhec vir de domo leui accepta vxore ſtirpis ſue: q̄ cōcepit 7 pepit filiū 7 videns eū elegantē: aſcōdit tribꝰ mēſibꝰ. Cūq; iā celare nō poſſz: ſūpſit ſcellā ſcirpeā: 7 linuit eā bitumīe: ac pice: poſuitq; intꝰ infātulū 7 poſuit euz in carecto ripe fluis ſtante ꝑcul

rozoze eius et considerante euentuz rei: ecce autem ascendebat filia pharaonis vt lauaretur in flumie: et puelle eius gradiebãtur per crepidinẽ aluei. Que cũ vidisset fiscellam i papirione: misit vnã e famulis suis: et allatam aperiens cernens in eã parvulũ vagientẽ miserta eius ait. De infantibus hebreozũ est. Cui sozor pueri ait. Vis vt vadam et vocẽ tibi hebreã mulierẽ que nutrire possit infantulum. Respõdit. Vade. Perrexit puella: z vocauit matrẽ eius. Ad quã locuta filia pharaonis: accipe ait puerum istũ z nutri mihi: ego tibi dabo mercedem tuã. Suscepit mulier et nutriuit puerũ: adultũqz tradidit filie pharaonis. Quẽ illa adoptauit in locum filij: vocauitqz nomen eius moyses. dicẽs: quia de aqua tuli eũ. ℟. Amẽ. Ãna. j. Qui confidunt in dño sicut mons syon: non cõmouebitur in eternũ. ℘s. cxxiij. Oratio. Bene fac domie bonis z rectis corde: regimen salutaris impẽde: atqz in tue plebis semper custodia vigila: et malignantiũ rabiem tua dextera frena. ℟. Amen. Per miam. Ãna. ij. Surge deus iudica terrã qui dñaris in oñibus gẽtibus. ℘s. lxxxj. Exurge domine qui iudicas terram: z qui fidem oĩm gentium pius possessor inhabitas: ne patiaris nos in tenebris remanere: sed fac nos lumẽ tue veritatis aspicere. Vt fundamẽta fidei nostre non super arenã: quã turbo deijciat edificemus: sz supra petraz: cui tu es firmitas collocemur. ℟. Amen Per. Ãna. iij. Deus quis similis tibi ne taceas: neqz cõpescaris deus. ℘s. lxxxij. ℟m. Attendite et ascultabitis dicit dñs nemo quod bonũ est loquitur. ℘. Nullus est qui agat penitentiam super peccato suo. ℣. Quare aduersus est populus iste in hierusalem aduersione contentiosa: apprehenderũt mendatium z noluerunt reuerti. ℘. Nullus. ℣. Gloria et honor. Reiteretur ℟m. Preces. Tu misericors domine eripe nos a flagello ire tue propiciare. ℘. Et miserere nobis. ℣. Ecclesiam quã preelegisti defende: sacerdotum vota suscipe: libenter exaudi precem. ℘. Et miserere. ℣. Omps eterne rector celorũ summe deus cerne gemitũ: ac fletum prebe auditum. ℘. Et miserere. ℣. Seniores iuuenes atqz lactentes dira morte perimũtur in dolore redemptor parce. ℘. Et miserere. ℣. Peccauimus iniquitates nostras cõmissim? tu redẽptor ablue oñe delictũ: solue reatũ. ℘. Et miserere. Hymn? O nazarene lux. fo. .lxxxiiij Cpl'a Exurge ne taceas neqz cõpescaris deus: sed qz odiẽtes te extulerũt caput: imple facies eorũ ignominia: vt nomẽ tuũ cognita: confusione pquirãt: z ppl'm tuũ salua: vt testimoniũ tue virtutis intelligant. Esto propici? sup hereditatẽ tuã: q solus es altissim? super oẽm terrã. Pater nr̃. Ad. vj. Lcrõ libri ezechielis ppbe. ca. xlviij. ℟. Deo grãs. Factus est sermo dñi ad me dicens. Quid est q inter vos parabolam vertitis in prouerbiũ istud in terra israel: dicentes. Patres comederũt vuam acerbã z dẽtes filiorũ obstupescunt? Viuo ego dicit dominꝰ deus: si erit vltra vobis parabola hec in puerbiũ israel: ecce oẽs anime mee sunt: vt aĩa patris: ita et aĩa filij mea est. Anima q peccauerit ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus et fecerit iudiciũ z iusticiam: in montibus nõ comederit: et oculos

ſuos nō leuauerit ad idola domus iſ
rael: ⁊ vxorem proximi ſui nō viola
uerit: et ad mulierem menſtruatā
nō acceſſerit: et hoiem nō contriſta
uerit. pignus debitorū reddiderit.
per vim nihil rapuerit. panem ſuū
eſurienti dederit. et nudum operue
rit veſtimēto. ad vſuram nō cōmo⁊
dauerit: ⁊ amplius non acceperit. ab
iniq̄tate auerterit manū ſuam. iudi
ciū verum fecerit inter virū ⁊ virū.
in preceptis meis ambulauerit. iu⁊
dicia mea cuſtodierit: vt faciat ve⁊
ritatē. hic iuſtus eſt. Vita viuet ⁊
nō morietur ait dñs omps. ℟. Amē.
Aña. j. Sumite pſalmū ⁊ date timpanū:
pſalteriū iocundum cū cithara. ℣s. lxxx.

EXultemus tibi dñe: Oratio.
quē adiutorem nr̄m cognoſci⁊
mus ⁊ fatemur. propter qđ etiā ti⁊
bi iubila in deſideriis ſumimus: in
doctrina pſalmū: in mortificatione
reddim⁹ timpanū. te enim laudan⁊
do feſta peragimus: ruorūq̄ recor⁊
datione mirabilium iocundamur.
Concede itaq̄ nobis domine: vt q̄
tua recolimus beneficia: tua perci⁊
piamus et premia. ℟. Amen. Per
miam tuā. Aña. ij. Apud dñm eſt mia
et copioſa apud eū redemptio. ℣s. cxxix.
oro. Pateant aures tue. ſo .xciij
Aña. iij. Speret iſrael in dño ex hoc nūc
et vſq̄ in ſeculū. ℣s. cxxx. ℟m. Circum⁊
dederūt nos mala noſtra quorum nō eſt nu⁊
merus: cōprehenderūt nos iniq̄tates noſtre
⁊ peccata noſtra aduerſantur nobis. ℣. Par
ce dñe q̄ dolor noſter amarus eſt nimis. ℟.
Peccata noſtra redundauerunt ſuper caput
noſtrum: et iniquitates noſtre peruenerunt
vſq̄ ad celos. ℣. Parce dñe. nō dicatur
Gloria. Reiteretur ℟m. Preces.
Dicamus omnes. ℣. Miſerere domine. ℟
Iniq̄tates multe ſūt. ℣. Miſerere. ℟. Cha
ritas refrigeſcit. ℣ Miſerere dñe. ℟. Ti⁊
bi ſoli peccauimus. ℣. Miſerere dñe. ℟.
Veniam poſtulam⁹ ℣. Miſerere. ℟. Xpe
redemptor mūdi ℣. Miſerere dñe. Oy⁹.
O nazarene ſo .lxxxiij Capitula.
Exalta cornu noſtrum. ſo cj. Ad
veſperos. Lauda. Veſpere et mane et
meridie te laudamus dñe. Aña. Diſrumpe
deus vincula peccatorum: vt ſacrificemus ti
bi hoſtias laudis. ℣s. cxv. Lauda. Ma
nus tue fecerunt me et plaſmauerunt me. ℣.
Da mihi intellectum dñe. ℟. Qui timent
te videbunt me et letabuntur: quia in verbo
tuo ſperaui. ℣. Da. ℟. Gloria ℣. Da mi.
Oy⁹. Adeſto noſtris precibus. ſo⁊
lio .xciij Capitula. Sit feſtū ie⁊
iunio. ſo .lxxxvij Lauda. Excipe ſer
uū. ſo cxvj. Oro. Iudicium et iu⁊
ſticiaz. ſo cxvj. Quita feria ad ma
tutinū. Aña. Tu autē domine. ℣s. iij.
Oro. Quāuis dñe. ſo lxxij. añ. j.
Bonū eſt confiteri dño: ⁊ pſallere nōi tuo al

BOnum tiſſime. ℣s. xcj. Oro.
eſt nos tibi dño confiteri: tuo⁊
q̄ altiſſimo nomini pſallere: vt nos
et confeſſio a periculis eruat: ⁊ pſal
lendi induſtria coram te gratiores
exhibeat. ℟. Amen. Per. Aña. ij.
Non repellet dñs plebem ſuam: et hereditа
tem ſuā nō derelinquet. ℣s. xciij. Oro.
Non repellet. ſo. .xcix Aña. iij.
Preoccupemus. ℣s. xciij. Oro. Pre⁊
occupātes. ſo .xcix ℟m. Miſerere
dñe cōtritis corde: ⁊ reſtitue captiuos i ter⁊
ram ſuā. ℣. Rebe agnū placabilē ⁊ diē re
dēptionis: ⁊ cōſolare oēs plāgētes. ℟. Cō⁊
uertere dñe aliq̄ntulū ⁊ delectare ſup ſeruos
tuos. ℣ Rebe. In lō. añ. Auerte faciē
tuā a petis nr̄is mūda nos dñe. ℣s. l. oro.

AVerte faciem tuaz a peccatis
noſtris domine: et oīs iniq̄ta

tes nostras delens: remoue ab ocu/
lis tuis malarum nostrarū facinus
voluntatū: nostreqz confessioni cle/
menter: tuū appone auditum. Mi
serere q̄sumus rogantibus nobis: q̄
propicius respicis in aduersis. Et
qui desperatis cor penitēs tribuis:
a confessionibus nostris nullateuus
auertatur gratia tua. sed quia publi
canus alonge stans et percutiēs pe
ctus suū sola confessione purgatus
est: similiter et nos peccatores ex/
audi: vt sicut illi merito petitionis
sue fructuz donasti: ita et nobis sup
plicantibus indignis seruis tuis ve
niā digneris impendi peccatis. Er
go quia cordis contriti: placaris sa/
crificio: tribue nobis hoc tibi offer/
ri quod precipis: ⁊ promereri indul
gentiam quā promittis. ℟. Amen.
Per mīam. Matutinariū. Non est
deus sicut homo vt mentiatur: nec vt filius
hominis vt mutetur. Canticu. De araz
adduxit me balaac. Quere fo xliij.
Oratio. Tu es domine stella veri/
tatis. Quere fo liij. Matutinariū
Ad dñs. añā. Psallam et intelligam in
matutinis quando venies ad me. ℣ Mise
ricordiam et iudicium cantabo tibi domine
ps. Benedictus es dñe. Lauda.
In timpano et choro laudate dominū in cor
dis et organo laudate eum. Lectio libri
exodi. capitulo. iij. ℟. Deo grās.

In illis diebꝰ dixit dñs ad moy
sem. Uade cōgrega seniores
israel: et dices ad eos. Dñs deꝰ pa/
trū vr̄oꝝ apparuit mihi: deꝰ abraaz
⁊ deus ysaac ⁊ deꝰ iacab dicēs. Ui
sitans visitaui vos: ⁊ oīa q̄ accidert
vobis in egypto vidi: ⁊ dixi vt edu/
cam vos de afflictōne egypti ad ter
raz chananei ⁊ ethei ⁊ amorrei phe
rezei ⁊ euei ⁊ ihebusei ad terrā fluē/
tē lacte ⁊ melle: ⁊ audiēt vocē tuā.
Ingredierisqz tu et seniores isrl' ad
regē egypti ⁊ dices ad eū. Dñs deꝰ
hebreorū vocauit nos: et ibimꝰ viā
triū dierū per solitudinē: vt imole/
mꝰ dño deo nr̄o. Sz ego scio ꝙ nō
dimittet vos rex egypti vt eatis: ni
si per manū validā. Extendāqz ma
nū meā ⁊ percutiā egyptū in cūctis
mirabilibus q̄ facturus suz i medio
eoꝝ: post hec dimittet vos. daboqz
gr̄am populo huic corā egyptijs. ⁊
cū egrediemini nō exibitꝭ vacui: sed
postulabit mulier a vicina sua et ab
hospita vasa aurea ⁊ argētea: ac ve
stes: ponetisqz eas sup filios ⁊ filias
vr̄as ⁊ spoliabitis egyptū. Capi. iiij.
Respondit moyses et ait. Non cre
dent mihi neqz audient vocē meaz:
sed dicēt: nō apparuit tibi dñs. Di/
xit ergo ad eū. Quid est qd̄ tenes in
manu tua? Rn̄dit: Uirga. Dixitqz
dñs. Proijce eā in terra. Proiecit ⁊
ꝟsa est i colubrū: ita vt fugeret moy
ses. Dixitqz deꝰ. Extende manū tu
am: ⁊ apprehēde caudā eiꝰ. Exten/
dit ⁊ tenuit: versaqz est in virgā: vt
credāt inquit ꝙ appuruerit tibi do/
minus deꝰ patrū tuorū: deus abraā
⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob. Dixitqz
dñs rursum. Mitte manū tuā in si/
nū tuū. Quā cū misisset in sinū: pro
tulit leprosaz instar niuis. Retrahe
ait manū in sinū tuū. Retraxit et ꝓ/
tulit iterum: ⁊ erat similis carni re
lique. Si non crediderint inquit ti/
bi: neqz audierint sermonem signi
prioris: credent verbo signi sequen
tis: ꝙ si nec duobus quidem his sig
nis crediderint: neqz audierint vo/
cem tuam: sume aquam fluminis ⁊

effunde eam ſuper aridam: et quic/quid hauſeris de fluuio: vertetur in ſanguinem. Dit moyſes. Obſecro domine nō ſum eloquens ab heri et nudiuſtercius: ex quo locutus es ad ſeruū tuū: impeditioris ⁊ tardioris lingue ſum. Dixit dominꝰ ad eum. Quis fecit os hominis: aut quis fabricatus eſt mutū et ſurdum et vidētem ⁊ cecum? Nonne ego? Perge igitur et ego ero in ore tuo: docebocꝫ te q̄d loquaris. At ille. Obſecro inquit domine: mitte quē miſſurus es. Iratus dñs in moyſem ait. Aarō frater tuus leuites ſcio q̄ eloquens ſit. Ecce ipſe egredietur i occurſuꝫ tuū videnſq; te letabitur corde. Loquere ad eum et pone verba mea in ore eius: ego ero in ore tuo ⁊ in ore illius: et oſtendam vobis q̄d agere debeatis. Ipſe loquetur pro te ad populum: ⁊ erit os tuū: tu autem eris in his que ad deum pertinent. Virgam quoq; hanc ſume in manu tua: in qua facturus es ſigna Abijt moyſes et reuerſus eſt ad ietro cognatum ſuū. Dixitq; ei. Vadam et reuertar ad fratres meos in egyptuꝫ: vt videam ſi adhuc viuāt Cui ait ietro: Vade in pace. Dixit ergo dominus ad moyſen in madian. Vade et reuertere in egyptum. Mortui ſunt enim omnes qui querebāt animā tuam. Tulit ergo moyſes vxorem ſuam ⁊ filios ſuos: ⁊ impoſuit eos ſuper aſinū reuerſuſq; eſt in egyptum: portans virgam dei in manu ſua. Dixitq; dominus moyſi reuertenti in egyptum. Vide: vt omnia oſtenta q̄ poſui in manu tua facias coram pharaone. Ego indurabo cor eius: et non dimittet populum. Diceſq; ad euꝫ. Hec dicit dominus. Filius me⁹ primogenitus iſrael. Dixi tibi. Dimitte filiū meū vt ſeruiat mihi: et noluiſti dimittere eum. Ecce ego interficiam filiuꝫ tuū primogenitum. Dixit autē dominus ad aaron. Vade in occurſuꝫ moyſi in deſertum: qui perrexit obuiam ei in montem dei: ⁊ oſculatus eſt eum. Narrauitq; moyſes aaron omnia verba domini pro quibus miſerat eum ⁊ ſigna que mandauerat. Veneruntq; ſimul et congregauerunt omnes ſeniores filiorum iſrael. Locutuſq; eſt aaron omnia verba que dixerat dominus ad moyſem: et fecit ſigna coram populo et credidit populus. Audieruntq; q̄ viſitaſſet dominus filios iſrael: ⁊ q̄ reſpexiſſet afflictionem eorum: ⁊ pro ni adorauerūt. Capitulo. v. Poſt hec ingreſſi ſunt moyſes et aaron: et dixerunt pharaoni. Hec dicit dominꝰ deus iſrael. Dimitte populum meum: vt ſacrificet mihi in deſerto. At ille reſpōdit. Quis eſt dominus vt audiam vocem eius: ⁊ dimittam iſrael? Neſcio dominū et iſrael nō dimittam. Dixeruntq;. Deus hebreorum vocauit nos: vt eamus viam trium dierum in ſolitudinem: et ſacrificem⁹ domino deo noſtro ne forte accidat nobis peſtis aut gladius. Dit ad eos rex egypti. Quare moyſes et aaron ſollicitatis populuꝫ ab operibus ſuis? Ite ad onera veſtra. Dixitq; pharao. Multus eſt populus terre. Videtis q̄ turba ſuccreuerit: q̄tomagis ſi dederitis eis requiem ab operibus. Precepit ergo pharao in die illo prefectis operum et exactoribus populi dicens. Ne/

quaq̃ vltra dabitis paleas populo ad conficiendos lateres sicut pri⁊ us:sed ipsi vadant ⁊ colligant stipu las: et mensuram laterum q̃ prius faciebant:imponetis super eos.nec minuetis quicq̃. Vacant enim ⁊ id⁊ circo vociferantur dicentes.Eam⁹ et sacrificemus deo nostro.Oppri⁊ mātur operibus et expleāt ea: vt nō acquiescant verbis mēdacib⁹. Egi⁊ tur egressi prefecti operum ⁊ exacto res ad populum dixerunt: sic dicit pharao. Non do vobis paleas. Ite ⁊ colligite sicubi inuenire poteritis: nec minuetis quicq̃ de operib⁹ ve⁊ stris.Dispersus est populus in oēz terrā egypti ad colligēdas paleas. Prefecti quoqz operum instabāt di⁊ centes.Complete opus vestrū quo tidie:vt prius facere solebatis: quā do dabantur vobis palee.Flagella tiqz sunt qui preerant operib⁹ filio⁊ rū israel:ab exactoribus pharaonis dicentibus.Quare nō impletis mē suram laterum sicut prius nec heri nec hodie. Veneruntqz prepositi fi liorū israel:⁊ vociferati sunt ad pha raonem dicentes.Cur ita agis con tra seruos tuos? Palee non dantur nobis: ⁊ lateres similiter iperātur. En famuli tui flagellis cedimur:et iniuste agitur contra populū tuuz. Qui ait.Vacatis ocio:⁊ idcirco di citis. Eamus et sacrificemus do⁊ mino. Ite ergo et operamini. Pa⁊ lee non dabuntur vobis et reddetis consuetum numerum laterum. Vi debantqz prepositi filiorum israel i malo:eo q̃ diceretur eis. Non mi⁊ nuetur quicq̃ de lateribus per sin⁊ gulos dies.Occurrerūtqz moyses et aaron qui stabant ex aduerso egre dientes a pharaone: et dixerunt ad eos. Videat dominꝰ ⁊ iudicet:quo niā fetere fecistis odorem nostrū co ram pharaone ⁊ seruis eius:et pre⁊ buistis ei gladiuz vt occideret nos. Reuersusqz moyses ad dominū ait Domine cur afflixisti populū tuū? Quare misisti me? Ex eo enim quo ingressus sum ad pharaonem:vt lo⁊ querer ex noīe tuo afflixit populum tuū:⁊ non liberasti eos. Capitulo.vi. Dixitqz dominꝰ ad moysem. Nūc videbis quid facturus sum pharao ni.Per manū enim fortem dimittet eos: ⁊ in manu robusta eijciet illos de terra sua.℟.Amē.hyꝰ. In ma tutinis surgimus. Quere fo lix. Misericordiam et (Capitula. iudicium cantantes tibi domi ne:oremus et psallimꝰ:vt in via im maculata itelligibiliter ambulemꝰ. Quo et misericordie instinctu intē damus recta:⁊ in iudicij metu cor⁊ rigamus errata. Pater noster.Et. Lauda. Auerte oculos meos ne videant vanitatem.℣. Et in via tua viuifica me do⁊ mine.℟. Legem pone mihi domine viā iu⁊ stificationū tuarum:⁊ exquiram eam semper ℣.Et in via. ℟. Gloria et honor patri. ℣. Auerte ocu Oratio. (Et in via. los nostros dñe:ne videant va nitatē:et in via tua viuifica nos.fac nos odire seculum et diligere xp̃m. ℟.Amen.Per.Ad.iij. Sapientia salomonis.ca.x.℟. Deo gratias. Eli.sapiam enim p̃tereūtes nō tm̃ in hoc lapsi sunt vt ignora⁊ rent bona:sz insipiētie sue relinque⁊ rūt hoib⁹ memoriā:vt ī his q̃ pecca uerūt:nec latere potuissent.Sapia aūt eos q̃ se obseruāt a doloribꝰ libe rabit:⁊ populū iustuz et semen sine

querela liberauit a nationibus que illum deprimebāt. Intrauit in animaz serui dei: et stetit contra reges horrendos in portentis ⁊ in signis. Et reddidit iustis mercedem laborum suoꝝ: et deduxit eos in via mirabili: et fuit illis in velamento diei et in luce stellarum nocte. Transtulit illos mare rubrum: et transuexit illos per aquam nimiā. Inimicos autem illoꝝ demersit in mare: et ab altitudine inferoꝝ eduxit eos. Ideo iusti tulerunt spolia impioꝝ: ⁊ decantauerunt: domine nomē sanctum tuū: et victricem manū tuam laudauerūt pariter. ℟. Amē. Lectō libri exodi. capi. vj. ℟. Deo grās.

In illis diebus. locutus est dominꝰ ad moysem dicens. Ego dñs. Loquere ad pharaonē regem egypti omnia q̄ ego loquor tibi. Et ait moyses coram dño. En incircūcisus labijs sum. Quomodo audiet me pharao Capitu. vij. Dixitq; dñs ad eum. Ecce cōstituī te deum pharaonis: ⁊ aaron frater tuus erit propheta tuus. Tu loqueris oīa que mando tibi: et ille loq̄tur ad pharaonem: vt dimittat filios israel de terra sua. Sed ego indurabo cor eius: ⁊ multiplicabo signa ⁊ ostenta mea in terra egypti: et non audiet vos. Immittāq; manū meam super egyptum: ⁊ educam exercitum ⁊ populum meū filios israel de terra egypti per iudicia maxima: ⁊ sciēt egyptij: quia ego sum dñs: cuz extenderim manū meam super egyptum: ⁊ eduxerim filios israel de medio eorum. Fecit itaq; moyses ⁊ aaron sicut p̄ceperat dñs: ita egerūt. Erat autē moyses octoginta annoꝝ: et aaron octoginta triū: quādo locuti sunt ad pharaonez. Dixitq; dñs ad moysem et aaron. Cum dixerit vobis pharao: ostēdite signa: dices ad aaron. Tolle virgam tuaz ⁊ proijce eam coram pharaone: ac vertatur i colubruz. Ingressi itaq; moyses et aaron ad pharaonez: fecerunt sicut preceperat dñs. Tulitq; aaron virgam coram pharaone ⁊ seruis eius que versa est in colubrum. Vocauit autē pharao sapientes ⁊ maleficos: ⁊ fecerunt etiam ⁊ ipsi per incantationes egyptiacas: et archana q̄dā similiter. Proiecerūtq; singuli virgas suas: que verse sūt in draconez. Sed deuorauit virga aaron virgas eoꝝ. Induratumq; est cor pharaonis: ⁊ nō audiuit eos sicut precepe rat dñs. Dixit autem dñs ad moysem. Ingrauatū est cor pharaonis: et nō vult dimittere populū meum: Vade ad euz mane. Ecce egredietꝰ ad aquas: et stabis in occursuz eius super ripam fluminis: et virga que conuersa est in draconem: tolles in manu tua: et dices ad eum. Dominus deus hebreoꝝ misit me ad te dicens. Dimitte populū meū vt sacrificet mihi i deserto: et vsq; ad presens audire noluisti. Hec igitur dicit dominꝰ. In hoc scies q̄ sim dominus. Ecce percutiam virga que in manu mea est aquam fluminis: ⁊ vertetur in sanguinem. Pisces quoq; qui sunt in fluuio morietur: et cōputrescent aque: et affligentur egyptij bibētes aquas fluis. Dixit quoq; dñs ad moysē. Dic ad aarō. Tolle virgā tuā et extende manū tuā su p aquā egyptij ⁊ sup fluuios eoꝝ ⁊ riuos ac paludes: ⁊ oēs lacꝰ aq̄ruz

et vertantur in sanguinē. ⁊ sic cruor in vniuersa terra egypti tam in ligneis vasis q̄ in saxeis. Fecerūt itaq3 moyses et aarō sicut preceperat dñs. Et eleuās virgam percussit aquam fluminis coram pharaone et seruis eius: q̄ versa est in sanguine: et pisces q̄ erant in fluie mortui sūt Cōputruitq3 fluuiꝰ ⁊ non poterant egyptij bibere aquā fluis: ⁊ fuit sanguis in tota terra egipti. Fecerunt q3 similiter malefici egyptiorum3 per incātationes suas. Et induratū est cor pharaōis: nec audiuit eos sicut preceperat dñs. Auertitq3 se et ingressus est domū suam nec apposuit cor etiā hac vice. Foderunt autē egyptij per circuitum fluminis puteos vt biberent aquas. Non enim poterant bibere de aqua fluis. Impleti sunt septē dies postq̄ percussit dñs fluuiū. Capitulo. viij. Dixitq3 dominus ad moysem: Ingredere ad pharaonē et dices ad eū. Hec dicit dñs. Dimitte populum meū vt sacrificet mihi. Si autem nolueris dimittere: ecce ego percutiam3 oēs terminos tuos ranis: et ebulliet fluuiꝰ ranas que ascendent et ingredientur domū tuam: ⁊ in cubiculum lecti tui: et super stratum tuū: et in domos seruorū tuorum: ⁊ ad populum tuum: et in furnos tuos: ⁊ in reliquias ciborum tuorum: et ad te ⁊ ad populum tuum: et ad omnes seruos tuos intrabunt rane. Dixitq3 dominus ad moysem. Dic ad aarō Extende manū tuam super fluuiū: et super riuos ac paludes: et educ ranas super terram egypti. Extendit aaron manū super aquam egypti et ascenderūt rane. operueruntq3 terram egypti. Fecerunt autem ⁊ malefici per incantationes suas similiter: eduxeruntq3 ranas super terrā egypti. Vocauitq3 pharao moysem et aaron: et dixit eis. Orate ad dominū: vt auferat ranas a me ⁊ a populo meo: ⁊ dimittam populū vt sacrificet domino. Dixitq3 moyses pharaoni. Constitue mihi quando deprecer pro te ⁊ pro seruis tuis: et pro populo tuo: vt abigātur a te rane: ⁊ a domo tua: et a seruis tuis: et a populo tuo: et tantum in flumine remaneant. Qui respondit. Cras. Et moyses iuxta verbū inquit tuū faciam: vt scias q̄m non est sicut dominus deus noster: ⁊ recedent rane a te: et a domo tua: ⁊ a seruis tuis: ⁊ a populo tuo: tantum in flumine remanebunt. Egressiq3 sunt moyses ⁊ aaron a pharaone. ⁊ clamauit moyses ad dominum3 pro sponsione ranarum quā dixerat pharaoni. Fecitq3 dominus iuxta verbum3 moysi ⁊ mortue sunt rane de domibus: et de villis: ⁊ de agris. Congregaueruntq3 eas in immensos aggeres: ⁊ computruit terra. Videns aūt pharao q̄ data esset requies: ingrauauit cor suum3: ⁊ nō audiuit eos sicut preceperat dominus. Dixitq3 dominꝰ ad moysem. Loquere ad aaron. Extende virgam tuam ⁊ percutte puluerem terre: et sint cynifes i vniuersa terra egypti. Fecerūtq3 ita: extēdit aaron manu virgam tenens: et percussit puluerē terre: et facti sūt cynifes in hominibus ⁊ iumentis. Omnis puluis terre versus est i cynifes per totam terram egypti. Fecerunt q3 similiter malefici per incātationes suas: vt educerēt cynifes:

et non potuerunt. Erantq3 cynifes tam in hominib9 q3 in iumētis. Et dixerunt malefici ad pharaonē. Di gitus dei est hic. Indurat9q3 ē cor pharaonis: 7 nō audiuit sicut prece perat dñs. Dixitq3 dñs ad moysē: Consurge diluculo7 sta coram pha raone. Egredietur enī ad aquas: et dices ad eū. Hec dicit dñs. Dimit te populū meū vt sacrificet mihi. q3 si nō dimiseris eum: ecce ego mittā in te 7 in seruos tuos et in populu3 tuū et in domos tuas: omne gen9 mu scarum: 7 implebūtur domus egy/ ptiorum muscis diuersi generis: et in vniuersa terra in qua fuerint. Fa ciamq3 mirabile in die illa: terram iessen in qua populus me9 est: vt non sint ibi muscē: et scies quia ego dñs in medio terre: ponamq3 diuisiones inter populū meū et populū tuum. Cras erit signū istud. Fecitq3 dñs ita: et venit musca grauissima in do mo pharaonis et in domo seruorum eius 7 in omnes terram egypti: cor ruptaq3 ē terra ab huiuscemodi mu scis. Vocauit pharao moysem et a aron et ait eis. Ite sacrificate domi no vestro i terra. Et ait moyses: nō potest ita fieri: abominationes enī3 egyptiorum immolabimus domi/ no deo nostro: q3 si mactauerimus ea que colunt egyptij coram eis: la/ pidibus nos obruent. Viam trium dierum pergemus in solitudinem: et sacrificabim9 domino deo nostro sicut precepit nobis. Dixitq3 pha/ rao. Ego dimittam vos vt sacrifice tis domino deo vestro in deserto: ve runtamen longius ne abeatis: ro/ gate pro me. Et ait moyses. Egres sus a te rogabo dominū: et recedet musca a pharaone: et a seruis suis: et a populo eius cras. Verūtamen noli vltra fellere: vt nō dimittas po pulū sacrificare domino. Egressus q3 moyses a pharaone orauit dñm. q3 fecit iuxta verba illius. ℟. Amē. Ańa. Clamor noster ad te perueniat: 7 ne auertas faciem tuā a nobis. p̄s. cj. Ofo.

Exaudi deus orationē nostra3: 7 clamor noster ad te remoto i pedimēto perueniat. Quacūq3 au/ tem die: te inuocauerim9: velociter tibi nostra pateſcat oratio: nec auer tas faciem tuā a gemitibus: nec gu bernationē tuaz a nostris cohibeas moribus. Vt gratulemur adipisci postulata: duz ad te nostra peruene/ runt desideria. ℟. Amen. Per mi/ sericordia3 tuam. Ańa. ij. Timebunt gentes nomen tuū domine: et omnes reges terre gloriam tuam. p̄s. Et timebunt.

Exurge deus et mise (Oratio. rere syon: quia tempus miserē di nobis aduenit. Respice ad nostre paupertatis orationem: tuorumq3 humilium amplectere precem. ℟ Amen. Per miam tuam de9 noster. Ańa. iij. Sicut pater miseretur filijs: ita misertus est deus timentibus eu3. psalm9 cij. ℟m. Exclamemus omnes ad dominū ex toto corde: et cōuertatur vnusquisq3 a pec catis suis. p̄. Et deus celi reuertetur ab ira furoris sui: quia misericors est. ℣. Conuer/ timini et recedite ab omnibus iniquitatib9 vestris: et ab vniuersis cōtaminationibus ve stris auertite facies vestras. p̄. Et deus ce/ li reuertetur. ℣ Gloria et honor patri 7 ce. Re teretur ℟m. Preces. Fac nobis/ cum domine misericordiam da veniam do/ na indulgentiam. p̄. Et miserere placatus. ℣. Omnipotens ingenite vnigeniti geni/ tor sanctissime precem nostram suscipe. p̄.

Et miserere. ℣. Parce rogamus omnibus parce rogantibus assiste lugentibus: indulge penitentibus. ꝑ. Et mise. ℣. Animas quiescentiũ sancte dñe ab inferno erue: paradiso restitue. ꝑ. Et miserere. ℣. Xpe qui celos possides mundum redimens tu deus clementissime peccata nostra ablue. ꝑ. Et misere. Hyꝰ. Onazarene lux. fol. .lxxxiiij

Benedicat te domi (Capitula ne anima nostra: et omnia interiora eius in tuis laudibus clamẽt: vt ad sanãdos langores nostros audita oratione concurras: et vitã nostram de interitu redimas: in bonis desiderium nostrum saties: et votũ perfectione corones. Pater noster. Ad sextam. Lectio libri hieremie prophete. ca. iij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dominus. Conuertimini filij reuertentes: et sanabo aduersiones vestras. Ecce eniz venimus ad te: tu enim es dominus deus noster. Uere mendaces erant colles multitudo montiũ: vere ĩ domino deo nostro ẽ salus israel. Cõfusio comedit labores patrum nostrorũ ab adolescentia nostra. Greges eoruz et armenta eorũ filios israel ⁊ filias earũ. Dormiemus ĩ cõfusione nostra: et operiet nos ignominia nostra: quoniaz domino deo nostro peccauimꝰ nos et patres nostri ab adolescentia nr̃a vsqz ad hãc diem: ⁊ nõ audiuimus vocẽ dei nostri. Capitu. iiij. Si reuerteris ad me israel ait dominus: ad me conuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea: non cõmoueberis: et iuraueris viuit dominus ĩ veritate et in iusticia: et benedicent eum gentes: ipsumqz laudabunt. ℟. Amẽ. Añ. j. Dominus memor fuit nostri et benedixit nobis. Psalmꝰ. cxiij. Oratio.

Memor esto nobis domĩe: ⁊ bñdic nos: q̃ ne obliuiosa mẽte auertamur a te: tuaz nos reduc in recordationem. Ac sicut israel ex egypto liberasti per enigmata: ita nos a mũdana digneris segregare contagione. ℟. Amen. Per mĩam ⁊c. Añ. ij. Reple deus gaudio os nostrum: et lingua nostra exultatione. ꝑs. cxlvj.

Reple domine gaudio Oratio. os nostrum: ⁊ lingua nostra exultatione locupleta: vt qui ĩ lachrymis seminamus verbum vite: metamus in gaudio fructum iusticie. ℟. Amen. Per mĩam tuã. Añ. iij. Beati omnes qui timent dominũ et qui ambulant in vijs eius. ꝑs. cxlviij. ℟m. Pande manũ tuam super seruos tuos domine et libera nos. ꝑ. De tribulatione. ℣. Deus in nomine tuo saluos nos fac ⁊ in virtute tua libera nos. ꝑ. De tribulatione. ℣. Gloria et honor patri. Reiteret ℟m. Preces. Exaudi domine preces nostras. ꝑ. Et miserere nobis. ℣. Attende domine de sanctuario tuo. ꝑ. Et miserere nobis. ℣. Dona confitentibus de cõmissis malis veniam. ꝑ. Et miserere nobis. ℣. Ecclesiam catholicã in bonis semper renoua. ꝑ. Et miserere nobis. ℣. Indulge lapsis et parce nostris peccatis. ꝑ. Et miserere nobis. Hyꝰ. Onazarene lux. Quere fo .lxxxiiij

Deus qui timentes te Oratio. beatos prophetali voce pronũcias: da in nobis tui timoris obsequia beneplacita: vt ex hoc ĩ vijs tuis ãbulare nos facias. Sitqz te gubernãte labor noster tuis oculis placitus: cuius fructus tempore remunerationis efficiatur suauissimꝰ. ac sic noster labor ipse de charitate studeatur: vt apud te fruges eius ĩ bea

titudine recondeātur. Pater noster Ad nonam. Sapientia salomonis.

Ecapitulo. xi. ℟. Deo gratias. Ili: cuz abundarent filij israel: letati sunt. Per hec cū illis deessent: bene cum illis actuz est. Nam pro fonte quidem sempiterni fluminis: humanū sanguinē dedisti iniustis. Qui cuz minuerentur in traductione infantium occisoruz: dedisti illis abundantē aquam insperate: ostendens per sitim que tunc fuit: quēadmodum tuos exaltares: et aduersarios illorum necares. Cum eni tēptati sunt: ⁊ quidē cum mia disciplinam accipientes: scierūt quēadmodum cum ira iudicati impij tormēta paterētur. Hos quidem tanq̄ pater monens probasti: illos autem tāq̄ durus rex interrogans condēnasti. Absentes enim et presentes similiter torquebantur. Duplex enim illos acceperat tedium ⁊ gemitus cū memoria preteritorum. Cum autē audirent per sua tormenta bene cuz illis agi: commemorati sunt deum: admirantes in finem exitus. Que eniz in expositione probra proiectū deriserunt: in finem euentus mirati sunt. Non similiter iustis faciens: Quoniam sicut momentum stare: sic ante te est orbis terrarū. Tu eni miseris oīm: et oīa potes: ⁊ dissimulas peccata hoīm ꝓpter penitētiaz. ℟. Amē. Lectio libri exodi. ca. ix

In illis die ℟. Deo gratias. bus dixit domin⁹ ad moysen: Ingredere ad pharaonē et loquere ad eum. Hec dicit dominus de⁹ hebreorum. Dimitte populū meū vt sacrificet mihi. Quod si adhuc renuis ⁊ retines eos: ecce manus mea erit super agros tuos: et sup equos et camelos et oues et boues pestis valde grauis. Et faciet domin⁹ mirabile inter possessiones israel ⁊ possessiones egyptiorū: vt nihil om̄ino intereat ex his que pertinent ad filios israel. Constituitqz dn̄s tempus dicēs. Eras faciet dn̄s verbū istud in terra egypti. Fecit ergo dn̄s verbū hoc in altera die. Mortuaqz sūt om̄ia animantia egyptiorū: de animalibus vero filiorū israel: nihil oīno perijt. Et misit pharao ad videnduz: nec erat quicq̄ mortuū de his que possidebat israel. Ingrauatumqz est cor pharaonis: et non dimisit populū. Et dixit dominus ad moysem. Tollite plenas manus cineris de camino: ⁊ spargat illum moyses in celum coram pharaone: sitqz puluis super omnem terrā egypti. Erunt enim in hominibus et iumentis vulnera: et vesice turgentes in vniuersa terra egypti. Tulerunqz cinerem de camino: et steterunt corā pharaone: et sparsit illum moyses in celum. Factaqz sunt vulnera vesicarum turgentium in hominibus et iumentis. Nec poterant malefici stare coram moyse propter vulnera que in illis erant: et in omni terra egypti. Indurauitqz dominus cor pharaonis: et non audiuit eos: sicut preceperat eis dominus. Dixitqz domin⁹ ad moysen. Mane cōsurge et sta coram pharaone: et dices ad eum. Hec dicit dominus deus hebreorum. Dimitte populum meū vt sacrificet mihi: qz in hac vice mittam om̄s plagas meas super cor tuū: ⁊ super seruos tuos ⁊ super ppl'm tuū: vt scias q̄ nō sit similis

mei in omni terra. Nunc enim extẽ dens manũ percutiam te et populũ tuũ: peste peribitisq3 de terra. Id/circo posui te: vt ostendam in te fo/titudinem meã: et narretur nomen tuũ i omni terra. Adhuc retines po pulum meũ: et nõ vis eum dimitte/re? En pluã hac ipsa hora cras grã dinem multã nimis: qualis nõ fuit in egypto a die qua fundata est vsq3 in presens tempus. Mitte ergo iaz nunc et congrega iumenta tua: et oia que habes in agro. Homines enim et iumenta et vniuersa que inuenta fuerint foris nec congregata de agri: ceciderit q3 super eam grãdo: morie tur. Qui timuit verbum domini de seruis pharaonis fecit cõfugere ser/uos suos: z iumenta i domos. Qui autem neglexerit sermonem domi/ni: dimisit seruos suos et iumẽta in agris. Et dixit dominus ad moy/sen. Extende manũ tuam in celum vt fiat grando in vniuersa terra egy pti super homines et super iumẽta et super omnem herbam agri in ter ra egypti. Extendensq3 moyses vir gam in celum: et dominus dedit to nitrua z grandinem: ac discurentia fulgura super terram egypti: z grã do et ignis mixta pariter ferebam/tur. Tanteq3 fuit magnitudinis q̃ ta antea nunq̃ apparuit in vniuer/sa terra egypti: ex quo gens illa cõ/dita est. Et percussit grando in oĩ terra egypti cunctaq3 fuerunt in a/gris ab homine vsq3 ad iumentum. Cunctã herbam agri percussit grã do: et omne lignum regionis cõfre git. Tantum in terra iessen vbi erant filij israel grando non accessit. Mi/sit quoq3 pharao et vocauit moysen et aaron dicens ad eos. Peccaui eti am nunc. Deus iustus: ego et po/pulus meus impij. Orate dominũ et desinant tonitrua dei et grando: et dimittã vos: et nequaq̃ vltra hic maneatis. Ait moyses. Cum egres sus fuero de vrbe extendaz palmas meas ad dominũ: et cessabunt toni trua: et grando non erit: vt scias q̃a domini est terra. Noui autem q̃ et tu et serui tui nondum timeatis do/minũ deum. Linum enim et ordeũ lesum est eo q̃ ordeum esset virens: linum iam folliculos germinaret: Triticum autem et far non sunt le/sa: quia serotina erant. Egressusq3 moyses a pharaone ex vrbe: exten/dit manus suas ad dominum: et ces/sauerunt tonitrua et grando. ℟. Amen. Ana. ℣. Laudate dominũ quia be nignus dominus psallite nomini eius quo/niam suaue est. Psalm. cxlv. Oratio.

LAudemus te domine quia be/nignus ac suauis es. Presta ita q3 vt dum in tua laudatione insisti/mus a mundi illecebris adhoces vt perfectorum societati adglomeres ℟. Amen. Per miam tuam z cet. Ana. ij. Super flumina babilonis illic se/dimus z fleuimus dum recordaremur tui sy on. Psalmus. cxlvij. Oratio. Pere/grinanti. Quere fol' cxv. Ana. iij. Prope esto domine inuocantibus z exaudi oratione nostram. ps. cxliij. Hymn. O nazarene. fo. lxxxiij Capitula.

PRope esto domine inuocãtib9 te ac voluntatem timentiũ im ple: erige. quiq3 corruit et elisos su stenta: vt qui precipites in mortem cadimus: sospites te erigente surga mus. Pater noster. Ad vesperos. Lauda. Dñs illuminatio mea z salus mea

quem timebo. Dñs ſit ſemp. ℟. Et cū Añā. In adiutoꝛium noſtrum intende dñe: ad adiuuandū nos feſtina. Pſalm⁹. lxix. Lauda. Auerte oculos meos ne videant vanitatem p̄. Et in via tua viuifica me. ℣. Statue ſeruo tuo eloquiū tuū in timoꝛe tuo p̄. Et in via. ℣. Gloꝛia et honoꝛ. p̄. Et in. Hymn⁹. Xp̄e qui regis. ⁊ Capla. Seruis tuis Quere fo. xcix Lauda. Auerte oculos meos. ⁊ oꝛo. Auerte Quere fo cxix. ¶ Feria. vj. ad matutinū. Añā. Uoce mea ad dominū p̄s. iij. Oꝛo. Multiplicati ſunt domine qui. fo cxii. Añā. 1. Miſeratoꝛ et miſericoꝛs dominus nō in finem iraſcetur neq; in eternū indignabitur. p̄s. c ij. Oꝛo

MIſeratoꝛ domie ⁊ miſericoꝛs non iraſcaris nobis in finem. Sed quantuꝫ diſtat oꝛiens ab occaſu iniquitatē omnē a nobis elonga: et iuxta altitudinem celi a terra tuā in nobis miſericoꝛdiaꝫ dillata. ℟. Amen. Per mīam tuam. Añā. ij. Querite dominū et cōfoꝛtamini: querite faciem eius ſemper. p̄s. c iiij. Oꝛatio.

QUerentibus te domine tribue foꝛtitudinez: et querendi te iugiter infunde ſanctum amoꝛem: vt qui tuam deſiderant cernere faciē: pernicioſam mūdi nō apetant voluptatem. Eoſq; ſeculi blandimenta nō detineant: vſq;quaq; captiuos: vt lux vultus tui clarificet iam beatos ℟. Amen. Per mīam. Añā. iij. Auge domine populum tuum nimis: confiꝛma eū ſup inimicos eius. p̄s. c iiij. Oꝛo.

AUge domine populum tuū nimis: eumq; vel meritis: vel rebus exalta: vt qui inuidoꝛum dentibus moꝛdemur: feliciꝛes ſemp te pꝛopiciante conſtemus. ℟. Amen. Per mīam. ℟m. Iniquitates noſtre et peccata noſtra multe ſunt dñe: in ipſis tabeſcimus. p̄. Quomō viuere poterimus: ſ; tu dixiſti nolo moꝛtem moꝛientis: donec reuertatur et viuat. ℣. Peccauim⁹ enim inique agimus recedentes a te: et pꝛecepta tua non obſeruauimus nec fecimus. p̄. Quomodo. non dicatur Gloꝛia. ſed reiteret. ℟. In laudib⁹. Añā. Secundū multitudinē dñe miſeꝛationū tuaꝝ dele oīs iniquitates noſtras: et munda nos ab iniuſticia nr̄a. p̄s. l. Oꝛo. Secundū multitudinē miſeꝛationū tuaꝝ. fo lxxxvij. Ad canticū. Añā. Tu domine in eternum permanes ⁊ ſedes tua in ſeculum ſeculi. Can

MEmēto domine quid factum ſit nobis: aſpice ⁊ vide oppꝛobꝛium nr̄m. Hereditas noſtra conuerſa eſt alienis: domus noſtra peregrinis. Pupilli facti ſumus velut nō habentes patrem: matꝛes noſtre quaſi vidue Aquas noſtras pecunia bibim⁹: et ligna noſtra pꝛecio cōparauimus. Ceruicibus minabamur laſſis: nō dabatur requies. Egypto dedim⁹ manuꝫ: et aſſiꝛijs vt ſatiemur pane. Patꝛes nr̄i peccauerūt: et nō ſunt: nos autē iniq̄tates eoꝛū exſoluim⁹. Serui dñati ſunt nobis: nec eſt qui redimat nos de manibus eoꝛū. In manibus noſtris acquiſiuim⁹ panē noſtruꝫ: a facie gladij ⁊ ſolitudinis. Pellis noſtra vt clibanū liuida facta eſt: a facie plagaꝝ ⁊ fame. Mulieres in ſyon humiliate ſunt: ⁊ virgines in ciuitatibus iuda. Pꝛinciꝑes in manibus ſuis ſuſpenſi ſunt: ⁊ facies ſenū nō gloꝛificauerunt. Electi moles violabant: ⁊ iuuenes in ligno confixi ſunt. Senes ad poꝛtaꝫ defecerunt: et electi a pſalmis ceſſauerūt. Diſſolutū eſt gaudiū coꝛdis

nostri: versus est in luctuz chor⁹ no
ster. Cecidit corona capitis nostri:
ve nunc nobis quouiã peccauimus.
Propter hoc factũ est in dolore cor
nostrum: et obscurati sunt oculi no
stri: ne videant super montem syon:
quoniã exterminat⁹ est: vulpes tran
sierunt per eum. Tu autem domie
in eternum permanes: et sedes tua
in seculum seculi. Et quid in contẽ
tione obliuisceris nostri: derelinq̃s
nos in longitudinem dierum. Con
uerte nos deus ad te: et conuerta/
mur. renoua dies nostros sicut an/
tea. Quia repellens repulisti nos:
iratus es contra nos nimis valde.
Mat. Ad benedictus. añ. Vigila
bant ante lucem et veniebant ad eum et me/
morati sunt: quoniã dominus adiutor eorũ
est. ℣. Et pluit illis manna ad mãducandũ
et panem celi dedit eis. Psalm⁹. Bene
dictus es dñe deus patrũ fol' iij.
Lauda. Celi celorum et aque que supra ce
los sunt laudent nomẽ domini. ps. cxlviij
Lectio libri exodi. ca. ix. R. Deo.
In illis diebus. Videns pha/
raoq̃ cessasset pluuia ⁊ grãdo ⁊
tonitrua: auxit peccatum: et ingra/
uatum est cor pharaonis et seruorũ
illius: et induratum nimis: nec di/
misit filios israel sicut p̃ceperat do/
minus per manũ moysi. Capitulo. x.
Et dixit dominus ad moysen. In/
gredere ad pharaonem. Ego enim
induraui cor eius et seruorũ illius:
vt faciam signa mea hec in eo: ⁊ nar
res in auribus filiorum tuorũ et ne
potum tuorum: quotiens contriue/
rim egyptios: et signa mea que fe/
cerim in eis: et sciatis quia ego do/
minus. Introierunt ergo moyses
et aaron ad pharaonem: et dixerũt
ei. Dimitte populum meum: vt sa/
crificet mihi. Sinautem non vis di
mittere euz: ecce ego inducam cras
locustaz in fines tuos ⁊ cooperient
faciem terre: nec quicq̃ eius virens
appareat: sed comedatur quod resi
duũ fuerit grandini. Corrodet enĩ
omnia ligna q̃ germinant in agris:
et implebunt domos tuas et seruo/
rum tuorum et oĩm egyptiorũ: quã
ta non viderũt p̃res tui a die ex quo
orti sunt super terraz vsqz in presen/
tem diem. Auertitqz se et egressus
est a pharaõe. Dixerũtqz serui pha/
raonis ad eum. Vsqzquo patiemur
hoc scandalum: dimitte populũ: vt
sacrificent domino deo suo. Nõne
vides q̃ perierit egyptus? Reuoca/
ueruntqz moysen et aaron ad pha/
raonem. Qui dixit eis. Ite sacrifi/
cate domino deo vr̃o. Qui nã sunt
qui ituri sunt? Ait moyses. Cũ par
uulis nostris ⁊ senibus pergemus:
cum filijs et filiabus: cum ouibus ⁊
armentis. Est enim solennitas do/
mini dei nr̃i. Et respondit pharao.
Sic dominus sit vobiscum: Quo/
modo ego dimittam vos et paruu/
los vestros: cui dubium est q̃ pessi
me cogitetis? Non fiet ita: sz ite tan
tum viri ⁊ sacrificate domino. Hoc
eniz ⁊ ip̃i petistis. Statimqz eiecti
sunt a conspectu pharaonis. Dixit
autem dominus ad moysen. Exten
de manũ tuam super terram egypti
ad locustam: vt ascendat super eam
⁊ deuoret omnẽ herbã: que residua
fuerit grandini. Extendit moyses
virgam suam super terram egypti:
et dominus induxit ventum arentẽ
tota die illa ac nocte. Et mane fa/
cto ventus leuauit locustas. Que a

ſcenderunt ſuper omnē terram egy
pti: et ſederunt in cunctis finibus
egyptiorum innumerabiles: qualeſ
ante illud tempus non fuerunt: nec
poſtea future erant. Operuerūtq;
vniuerſa ſuper faciem terre vaſtan/
tes oīa. Deuorata eſt igitur her/
ba terre et quicquid pomorū in ar/
boribus fuit: que grando dimiſerat
Nihilq; virens omnino relictū eſt ī
lignis ꝛ ī herbis terre in cūcta egy/
pto. Quāobrem feſtinans pharao
vocauit moyſen ꝛ aaron: ꝛ dixit eis
Peccaui in dīm deum veſtrum ꝛ ī
vos. Sed nunc dimittite peccatuz
mihi etiam hac vice: ꝛ orate ad do/
minū deū veſtrum: vt auferat a me
mortez iſtam. Egreſſus moyſes de
conſpectu pharaonis orauit ad do/
minū. Qui flare fecit ventum ab oc
cidente vehementiſſimū: et arreptā
locuſtam proiecit in mare rubrū.
℟. Amen. Hymn⁹. Eterne lucis
conditor. Quere fol' c. Capitula.
Deus qui panem celi filijs oīm
hominū tribuis: terrenūq; ani/
mal angelorum adipe paſcis: frumē
tationez verbi tui nobis in abundā/
tia tribue. Eoq; nos ſpiritali refi/
ce cibo: quo patres noſtros alleua/
ſti in heremo. Pater noſter. Lauda
In toto corde meo deus exquiſiui te. ℣. Ne
repellas me a mādatis tuis. ℟. In toto cor
de meo abſcōdi eloquia tua: vt nō peccem ti/
bi. ℣. Ne repellas me. ℟. Gloria ꝛ honor
patri ꝛ ce. ℣. Ne repellas me. Oratio.
In via teſtimoniorum tuorum
domine: quaſi in omnibus diui/
tijs delectamur: neq; enim quicq; no
bis deeſſe credimus: cum te propi/
tium adeſſe cognoſcimus. ℟. Amē
Per miam tuam deus noſter ꝛ ce.
Ad terciam. Sapientie ſalomonis
Illi ca. iij. ℟. Deo gratias.
ſapientiam enim et diſciplinaz
qui abijcit infelix eſt: ꝛ vacua ē ſpes
illorum et labores ſine fructu: et in/
utilia opera eorum ſunt. Mulieres
eorum inſenſate ſunt: ꝛ nequiſſimi fi
lij illorum. Maledicta creatura il/
lorum quoniā felix ſterilis coinqui/
nata: q̄ neſcit thorum in delicto: ha/
bebit fructum in reſpectione anima
rum ſanctarum. Et ſpado qui nō o
peratus eſt per manus ſuas maluz:
nec cogitabit aduerſus dominū ne/
quiſſima. Dabit enim illi fidei donū
electum: et ſors in templo domini
acceptiſſima. Bonorum enim labo
ruz glorioſus eſt fructus: et que nō
excidet radix ſapientie. Filij autem
adulteroꝝ in cōſummatione erūt:
et ab iniquo thoro ſemen exterminā
bitur. Et ſi quidem longe vite erūt:
in nihilum computabuntur: et ſine
honore erit nouiſſima ſenectus eo/
rum. Et ſi celerius defuncti fuerint
non habebunt ſpem: nec in die ma/
gnitudinis allocutionē. Capitu. iiij.
Melior eſt enim generatio: cuz cla
ritate. Immortalis enim eſt memo
ria illius: quoniā et apud deum no/
ta eſt et apud homines. et in perpe/
tuum coronata triumphat. ℟. Amē
Lectio libri exodi. ca. x. ℟. Deo.
In illis diebus dixit dominus
ad moyſen. Extende manū tu/
am in celum ꝛ ſint tenebre ſuper ter
ram egypti: tā denſe vt palpari que
ant. Extendit moyſes manū in ce/
lum: et facte ſunt tenebre terribiles
in vniuerſa terra egypti. Trib⁹ die/
bus nec fr̄ vidit fratrez ſuū: nec mo
uit ſe de loco in quo erat. Ubicūq;

autē habitabant filij israel: lux erat. Vocauitq; pharao moysen ⁊ aarō: ⁊ dixit eis. Ite sacrificate domino: oues tantū vestre et armenta remaneant: paruuli vestri eant vobiscuꝫ. Dixit moyses. Hostias quoq; ⁊ holocausta dabis nobis: que offeramus domino deo nostro. Cunctiq; greges pergent nobiscum: nō remanebit ex eis vngula: que necessaria sūt in cultum domini nostri: presertim cum ignoremus quid debeat immolari: donec ad ipm locum perueniamus. Indurauit autē dominus coꝛ pharaonis ⁊ noluit dimittere eos. Dixitq; pharao ad eum. Recede a me: caue ne vltra videas faciē meā: quocūq; die apparueris mihi: moꝛte moꝛieꝛi. Respōdit moyses. Ita fiet vt locutus es. Non videbo vltra faciem tuam. Capitulo.x. Et dixit dñs ad moysen. Adhuc vna plaga tantū feriam pharaonē: ⁊ egyptum: et post hec dimittet vos et exire compellet. Dices ergo omni plebi: vt postulet vir ab amico suo: et mulier a vicina sua vasa argentea: et aurea. Dabit autē dominus gratiam populo coꝛam egyptijs. Fuit q; moyses vir magnus valde in terra egypti coꝛam seruis pharaonis: et oīm populo. Et ait moyses. Hec dicit dominus. Media nocte ingrediar in egiptum et moꝛietur omne primogenitū in terra egyptioꝛum: a primogenito pharaonis qui sedet in solio eius: vsq; ad primogenituꝫ ancille que est ad molam: et omnia primogenita iumentoꝛum. Eritq; clamoꝛ magnus in vniuersa terra egypti: qlis nec ante fuit nec postea futurus est. Apud omnes autem filios israel nō mutiet canis ab homine vsq; ad pecus: vt sciatis quāto miraculo diuidat inter egyptios et israel. Descendentq; oēs serui tui ad me et adoꝛabunt me dicētes. Egredere tu et oīs populus qui subiectus est tibi. Post hec egrediemur. Et exiuit a pharaone iratus nimis Dixit autem dñs ad moysen. Non audiet vos pharao vt multa signa fiant in terra egypti. Moyses autē ⁊ aaron fecerunt oīa ostenta q̄ scripta sunt coꝛam pharaone: et indurauit dominus coꝛ pharaonis: nec dimisit filios israel de terra sua. Factum est autē in noctis medio: percussit dñs oīe primogenitū i terra egypti: a primogenito pharaonis q̄ sedebat in solio eius: vsq; ad primogenitū iumentoꝛum. Surrexitq; pharao nocte et omnes serui eius cūcta q; egyptus: ⁊ oꝛtus est clamoꝛ magnus in egypto. Neq; erat domus in qua nō iaceret moꝛtuus. Vocatisq; moysen et aaron ait. Surgite egredimini a populo meo vos et filij vestri. Ite immolate domino sicut dicitis. Oues vestras ⁊ armenta assumite: vt petieratis: et abeuntes bñdicite mihi. Vrgebātq; egyptij populus de terra exire velociter dicenter. Oīes moꝛiemur. Tulit igitur populus cōsparsam farinam anteq̄ fermentaretur ⁊ ligans i palleis: posuit sup humeros suos. Fecerunt filijs israel sicut preceperat dominus moysi: et petierūt ab egyptijs vasa argentea ⁊ aurea: vestem q; plurimaꝫ. Dedit autem dominꝰ gratiam populo coꝛam egyptijs: vt cōmodarent eis: et spoliauerūt egyptios. Profectiq; sunt filij israel de

rameſſe in ſochot ſexcēta fere milia peditum virorum abſq; paruulis: ſz et vulgus promiſcuū innumerabile aſcendit cum eis. Oues et armēta ⁊ animātia diuerſi generis multa nimis. Coxerūtq; farinam: quā dudum conſparſam de egypto tulerunt et fecerūt ſubcinericios panes azymos. Neq; enim poterant fermētari cogentibus exire egyptijs: et nullam facere ſinentibus morā: nec pulmenti qui cp̄ occurrerat preparaſſe. Habitatio autem filiorum iſrael qua manſerūt in egypto fuit quadringentorum triginta annorū. Quibus expletis eadem die egreſſus eſt omnis exercitus domini de terra egypti. ℟. Amen. Añā. j Ad tua nos deus ſalutaris noſter propter gloriam nominis tui dñe. p̄s. lxxviij. Oro.

PRopicius eſto peccatis noſtris domine: ⁊ propter honorem nominis tui perfecta nos recrea libertate. Nec dum noſtro peccatorum elogio adterimur: in opprobriū gētium redigamur: ergo vt nos in veritate non punias: pene cauſam nobis ſcelerum ablue: atq; in conſpectu tuo gemitus compeditorum introeat: de occulto tuo in manifeſto noſtro gratia indulta procedat. ℟. Amen. Per miam tuam. Añā. ij. Libera nos domine propter nomen tuum: et notam fac nobis potentiam tuā. p̄s. cv.

SAlua nos domīe qui Oratio. auctor es noſtre ſalutis: et congrega nos de nationibus: qui redēptis libertas: et redēptio factus eſt libertatis. Cōcede itaq; nobis: vt qui nunc malorum permixtione gemimus: te protegente ac decernente: in tranquillitate qua ſanctos ſuſcipis gaudeamus. ℟. Amē. Per. Añā. ij. Cliſira nos domine in ſalute tua p̄s. cv. ℟m. Miſereret parce nobis domine qui pietatem plus diligis: cp̄ iudiciū requiris. et ideo diſſimulas peccata. p̄. Et habeas quibus miſerearis. ℣. Confuſio et opprobrium facti ſumus omnibus qui colebant te: ne que ſumus tradas nos in perpetuum: neq; auferas miſericordiam tuam. p̄. Et habeas. Reiteret ℟m. Preces. Dicamus omnes miſerere nobis deus. p̄. Miſerere nobis. ℣. Mundi rector et redemptor ieſu chriſte rerum actor. p̄. Miſerere nobis. ℣. Qui eraudis obſecrantes et gementes intueris. p̄ Miſerere nobis. ℣. Parce noſtris iam delictis: fauens vultum pietatis. p̄. Miſerere nobis. ℣. Huius vrbis atq; plebis ſeruator eſto vigil. p̄. Miſerere nobis. ℣. Peccauimus tibi deus: indulgentiam poſtulamus. p̄. Miſerere nobis. ℣. O nazarene lux bethleem

SQuere ſo. lxxviij Capitula. Saluos nos fac domine deꝰ noſter: et in ſalute tua viſita. Nec iniquitatis noſtre penna: ſed timoris tui nos humiliet diſciplina. Vt tua gloriamur in laude: ⁊ confiteamur in nomine. Nos quoq; ad videndū electorū tuorum excitet bonitas: et ad laudandum regni tui acciſcat hereditas. Pater noſter. Ad teſtam. Prophetia. Quere ſo. lxxvij. Añ. j Ad te leuamus oculos noſtros qui habitas

SIcut (in celis. p̄s. cxxij. Oro. ſeruorū in manibus dñorū ſuorum ſunt oculi: ita noſtri ad te quouſq; ⁊ peccantibus noxā dimittas: ⁊ vapulantiū plagas eminuas: impertias alimēta egenis: et medelaz tribue vulneratis. ℟. Amen. Per. Añā. ij. Cōuertere dñe: captiuitatem nr̄am ſicut torrens i auſtro. p̄s. cxxvj. Oratio

Conuertere domine captiuitatem nr̃az ab inlecebrosis inimici sedutionibus redimendo: ⁊ reple consolatione indulgentie quos desolatos prospicis ob admissionē nequicie: da nobis quesumus contriti cordis humilitatem querere: ⁊ inquinamenta que nos polluūt: fluentis lachrymarū abluere. Sic etiam confessionis remedia seramus in lachrymis: vt indulgētie fructus metamus in gaudijs. ℟. Amen. Per mīam tuam. Aña. iij. Benedictio domini super vos: benedicamus vos in nomīe domini. ps. cxxviij. ℟m. Peccata nostra dominantur nobis: et ī tribulatione magna sumus. ꝑ. Placare iam domine et libera nos. ℣. Peccauimus cum patribus nr̃is: iniuste egimus: iniq̃tatem fecimus. ꝑ. Placate. Reiteretur ℟m. Preces. Exaudi nos domine exaudi. ꝑ. Et miseratus dona nobis veniam. ℣. Altissime factor celi ⁊ terre peccatum nostrum dimitte. ꝑ. Et miseratus. ℣. Vide domine plebis tue lamēta: effunde pluuiam largam. ꝑ. Et mise. ℣. Dimitte que gementes fatemur: et presta q̃ postulamus. ꝑ. Et miseratus. ℣. Sucurre iam penitentibus christe ac preces omnium audi. ꝑ. Et miseratus. Hymnꝰ. O nazarene lux. Quere fo. lxxxiiij Capitula. Domine iesu christe qui pro nostre. fo. xciiij Ad vesperuz. Lauda. Sol agnouit occasum suum posuisti tenebras et facta est nox. Dñs sit semper vobiscum. ℟. Et cum spū tuo. Aña. Deus tu cōuertens viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te. ps. lxxxiiij. Lauda. Veniat super nos domine misericordia tua ꝑ. Salutare tuum et eloquiū tuum. ℣. Et respondebo exprobrantibus mihi verbuz: q: speraui ī sermonibus tuis. ꝑ. Salutare tuū ℣. Gloria et honor. ꝑ Salutare. Hyꝰ. Christe p̄camur ⁊ Capitula: Nonarum horarum spacijs. folio. cij Laud. In toto corde meo deꝰ. fo. cxxiiij Sabbato. Ad matutinuz. Aña. Tu autem domine. Psalmus. iij. Oratio. Quāuis domine. Quere fo. lxxxij Aña. j Cōfiteamur domino misericordias eius: et mirabilia filijs hominū. ps. cvj.

Confiteamur tibi domine misericordias tuas: quibus nos de interitu redimis: et de regionibus congretatos errorū: cōpage charitatis: fidei a ensione cōiungis. ℟. Amen. Per mīam tuaz deus noster ⁊c. Aña. ij. De necessitatibus nostris libera nos domīe. Psalmꝰ

De necessitatibꝰ (cvj. Oratio. nostris libera nos domine: et animarum nostrarum in ediam verbi tui adipe pasce: sedentesq; in tenebris et vmbra mortis: lucis tue ilustra serenitate. ℟. Amen. Per misericordiam tuam deus noster ⁊ ce. Aña. iij. Mitte verbum tuum ⁊ sana nos domine. Psalmꝰ. cvj. Oratio.

Mitte verbum tuuz domine ad sanandos nos: et de interitu quo nostro pōdere propellimur erue nos. Ut quia nos meminimus verbi tui formatos opificio: eius rursum reformemur imperio: tu nos dum tribulamur clamātes exaudi: ac de infestis necessitatibus tribue libertatem. Ut ad te de confessione nostra laudatio procedat: et corā filijs hominū pronūciatu nos gratificēt mirabilia tua. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster. ℟m. Querite me in angustia vestra sicut dñs. ꝑ. Exurgētes ante lucē cōuertimini: et dicite reuertamur ad deū nr̃m. ℣. Querite dominū duz inueniri potest: inuocate eū dñ prope est. ꝑ. Exurgē

tes ante. In laudib⁹. Añ. Cor contritũ ⁊ humiliatũ deus ne despicias. ps. l. Oro

Cordis nostri secreta que quotidie curis carnalibus sordidantur: isopi verbi tui omnipotẽs deus adsparsione mundẽtur. recedat a nobis callidus seminator: vt christus i nobis maneat cõsolator. ℟. Amẽ. Per misericordiã tuam. Añ. Tua ẽ domine magnificentia ⁊ potentia ⁊ gloria et tibi laus. Canticũ paralipomenon. j. cap. xxix.

Benedictus es domine deus israel patris nostri: ab eterno in eternum. Tua est enim domine magnificentia ⁊ potẽtia ⁊ gloria: atq; victoria ⁊ tibi laus. Cuncta eniz que in celo sunt: ⁊ que in terra sunt. tuum domine regnum: ⁊ tu es super omnes principes. Tue sũt diuitie ⁊ tua est gloria. in manu tua virtus ⁊ potentia: in manu tua magnitudo ⁊ imperiũ hominũ. Nunc igitur confitebitur tibi: ⁊ laudabimus nomen tuum inclitum. Ego autẽ quis? ⁊ populus meus quis? vt possimus hec tibi vniuersa promittere. Tua sunt omnia. ⁊ que de manu tua accipimus: dedimus tibi. Peregrini enim sumus coram te: ⁊ aduene sicut omnes patres nostri. Dies nostri quasi vmbra super terram: ⁊ nulla est mora. Domine deus me⁹ omnis hec copia: quam comparaui vt edificetur domus nomini sancto tuo: de manu tua est. Scio de⁹ me⁹ quod probas corda: ⁊ simplicitatez diligis. Unde ⁊ ego in simplicitate cordis mei letus obtuli vniuersa hec: ⁊ populũ tuuz qui hic repertus est: vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria. Domine deus abraã ysaac ⁊ israel patrum nostrorum custodi in eternuz hanc voluntatẽ cordis eorum: ⁊ semper in veneratione tua mens ista permaneat. Oratio.

Te amplissime largitatis dominum deprecamur: vt donorum celestium copiam de manu tua accipiamus: quam tibi ob constituendã domum tuaz in nostris cordib⁹ preparemus: tibiq; votis simplicibus que tua sunt offeramus: ac nomen tuum inclitum multimoda confessione laudemus. ℟. Amen. Per misericordiã tuam deus ⁊c. Ad benedictus. Añ. Sit splendor domini dei nostri super nos. p̃. Opera manuũ tuarum dirige super nos. ℣. Respice in seruos tuos ⁊ in opera tua dirige filios eoruz. p̃. Et opera manuum nostrarum. Canticũ. Benedict⁹ es domine. folio iii. Lauda. In sanctis eius laudate dominũ. p̃. Laudate. Lectio libri exodi. c. xvii. ℟. Deo gr̃as.

In illis diebus. Profecta om̃is multitudo filioruz israel de deserto syn per mãsiones suas iuxta sermonem domini: castrametati sunt in raphidim: vbi non erat aqua ad bibendum populo. Qui iurgati sunt contra moysen: ⁊ dixerunt: da nobis aquam: vt bibamus. quibus respondit moyses quid iurgamini contra me cur tẽptatis dominum? Sitiuit ergo populus ibi pro aque penuria: ⁊ murmurauit contra moysen: cur nos exire fecisti de egipto: vt occideres nos: ⁊ filios nostros: ac iumẽta siti? Clamauit autem moyses ad dominum dicens: quid faciam populo huic: adhuc pussillum ⁊ lapidabunt me. Ait dominus ad moysen. Antecede populum: ⁊ sũme tecum de senioribus israel: ⁊ virgã quã percussisti fluuiuz tolle in manu tua ⁊ vade.

Ecce ego stabo coram te supra pe/
tram oreb: percutiesq3 petram ⁊ ex
ibit ex ea aqua: vt bibat populus.
Fecit moyses ita coram senioribus
israel. Et vocauit nomen loci illius
temptatio: propter iurgium filiorũ
israel: et quia temptauerũt deuz di/
centes. Est ne deus in nobis an nõ?
Venit autem amalech ⁊ pugnabat
contra filios israel in raphidim. Di
xitq3 moyses ad iosue. Elige viros
et egressus pugna contra amalech
cras: ⁊ ego stabo in verticem collis
habens virgã dei in manu mea. Fe
cit iosue vt locutus fuerat moyses:
et pugnauit contra amalech. Moy
ses autem et aaron et hur ascende/
runt super verticez collis. Cũq3 ele
uasset moyses man⁹: vincebat isrl'.
Sinautem paululũ remisisset: supe
rabat amalech. Manus aũt moysi
erant graues: Sumentes igitur la/
pidem posuerunt subter eum in quo
sedit. Aaron autẽ ⁊ hur sustentabãt
manus eius ex vtraq3 parte. Et fa
ctum est vt manus eius nõ lassaren
tur vsq3 ad occasuz solis. Fugauit/
q3 iosue amalech et populũ eius in
ore gladij. Dixit autẽ dñs ad moy
sen. Scribe hoc i monumentũ in li/
bro: ⁊ trade auribus iosue. Delebo
enĩ memoriã amalech sub celo. E/
dificauitq3 moyses altare domino:
et vocauit nomen eius. dñs exalta/
tio mea. Hymnus. Deus creator
omniũ. folio .c iij Capitula.
Sit splendor tuus domine sup
nos: et nostrarum opera manuũ tu
dirige: tu concede atq3 in seruos tu
os propicius respice: et luce tua bo
norum in nos operum germina di/
rige. Pater noster. Et ne. Lauda.
Retribue seruo tuo viuam. ꝑ. Et custodiaz
domine sermones tuos. ℣. Reuela oculos
meos: et considerabo mirabilia de lege tua.
ꝑ. Et custodiaz. ℣. Gloria. ꝑ. Et. Oro.
Concupiscat anima nostra dñe
desiderare iudicia tua in omni
tempore. Et hoc nobis solum vige
at i amore: quod eterno tuo prepa/
retur i munere. ℟. Amẽ. Per miaz
Ad terciã. Prouerbiorũ salomois.
Ecapi. xxvij. ℟. Deo gratias.
Ili: sicut auis trãsmigrans de
loco suo: sic vir qui derelinquit lo/
cum suũ. Unguento et varijs odo/
ribus delectatur cor: ⁊ bonis amici
consilijs anima dulcoratur. Amicũ
tuũ et amicum patris tui ne dimise
ris i die aflictionis tue: ⁊ domũ fra
tri tui ne ingrediaris i die aflictiõis
tue. Melior ẽ vicinus iuxta: q̃ fra
ter procul. Stude sapientiã fili mi:
et letifica cor meuz: vt possis expro
branti respondere sermonẽ. Astu/
tus videns maluz absconditus est:
paruuli transeuntes sustinebũt dis/
pendia. Tolle vestimentũ eius qui
fidem facit pro extraneo: et pro alie
nis aufer ei pignus. Qui bñdixit ꝓ
ximo suo voce grandi: d̃ nocte ꝯsur
gẽs: maledicẽti similis erit. Ferrũ
ferro acuit: ⁊ homo exacuit faciẽ a/
mici sui. Infernus ⁊ perditio nũq̃
repletur: similiter et oculi hoim nũ
q̃ satiãtur. Cor iniqui exquirit ma/
la: cor autem rectum exquirit scien
entiam. ℟. Amen. Lectio libri exo
di. capitulo. xviij. ℟. Deo gratias
In illis diebus: cum audisset ie
thro sacerdos madian cogna/
tus moysi omnia que fecerat deus
moysi: et israeli populo suo: eo q̃ e/
duxisset dominus israel de egypto:

tulit ſephorā vxorem moyſi: quam remiſerat: et duos filios eius: quorum vnus vocabatur gerſan: dicente patre aduena fui in terra aliena. Alter vero eliezer: dominus enim ait patris mei adiutor meus: et eruit me de manu pharaonis. Venit ergo iethro cognatus moyſi et vxor eius et filij eius ad moyſen in deſertum: vbi erat caſtrametatus iuxta montem dei: et mandauit moyſi dicens: Ego cognatus tuus iethro venio ad te: et vxor tua et duo filij tui cum ea. Qui egreſſus in occurſum cognati ſui adorauit: et oſculatus eſt eum. Salutauerunt ſe mutuo verbis pacificis. Cumq; intraſſent tabernaculū narrauit moyſes cognato ſuo cūcta que fecerat dominus pharaoni et egyptijs propter iſrael: vniuerſumq; laborem qui acciderat eis in itinere: quo liberauerat eos dñs. Letatuſq; eſt iethro ſuper omnibus que fecerat deus iſraeli: eo q; eruiſſet eum de manu egyptiorum. Et ait. Benedictus dominus qui liberauit nos de manu egyptiorū et de manu pharaonis: qui eruit populum ſuum de manu egypti. Nunc cognoui quia magnus eſt dominus ſuper omnes deos: eo q; ſuperbe egerint contra eos. Obtulit ergo iethro cognatus moyſi holocauſta et hoſtias deo. venerunt q; aaron et omnes ſenes iſrael et comederunt panem cum eo coram domino. Altera autem die ſedit moyſes vt iudicaret populum q; aſſiſtebat moyſi de mane vſq; ad veſperum. Q̄ cum vidiſſet cognatus moyſi omnia ſcilz que agebat i populo ait. Quid eſt hoc q̄ facis in plebe? Cur ſolus ſedes et omnis populus p̄ſtolat de mane vſq; i veſperū? Cui reſpōdit moyſes. Venit ad me populus querens ſententiā dei. Cūq; acciderit eis aliq̄ diſceptatio veniūt ad me: vt iudicem inter eos: et oſtendam p̄cepta dei et legem eius. Et ille. Non bonam inquit rem facis. Stulto labore cōſumeris: et tu et populus iſte qui tecum eſt: vltra vires tuas eſt negocium. Solus illud non poteris ſuſtinere: ſed audi verba mea atq; conſiliū: et erit dominus tecum. Eſto tu populo i his que ad deum pertinent: vt referas q̄ dicuntur ad eum: oſtendaſq; populo cerimonias et ritum colendi: viamq; per quam ingredi debeant: et opus quod facere debeant. Proui de autem de omni plebe viros potentes et timentes deum: in quibus ſit veritas: et qui oderunt auaritiam: et conſtitue eos eis tribunos et centuriones et quinquagenarios: et decanos qui iudicent populum omni tempore. Quicquid autem maius fuerit: referant ad te: et ipſi minora tm̄modo iudicent: leuiuſq; ſit tibi: partito in alios honore. Si hoc feceris: implebis imperium domini: et p̄cepta eius poteris ſuſtentare: et omnis hic populus reuerteretur cū pace ad loca ſua. Quibus auditis: moyſes fecit omnia que ille ſuggeſſit Et electis viris ſtrenuis de cuncto iſrael: cōſtituit eos p̄ncipes ſuper iſrael. Tribunos et centuriones: et quinquagenarios: et decanos qui iudicabant plebem domini omni tempore. Quicquid autem grauius erat referebant ad eum: facilioza tantūmodo iudicantes. Dimiſitq; cognatum ſuum qui reuerſus abiit in

domum suam. ℟. Amen. Añ. j. Misericors et miserator et iustus dñs: benignus homo qui miseretur. ps. cxj. Oro

Misericors domine et iuste fac nos semper esse misericordes: et cōmoditati alterne tota adesse facilitate: nec ob auditu malo nos dū iudicaueris terreas: sed tuā ad dexteram glorificandos statuas. ℟. Amen. Per miam tuam. Añ. ij. Ego cognoui q̄ magnus est dñs ⁊ deus noster pre omnibus dijs. ps. clv. Oratio.

Domine qui educens nubes ab extremo terre: orbē vniuersum sancti replesti doctoribus: fulgura in pluuiā conuerte misericors: Ut p̄ceptis tuis quibus famulos tuos vt corrigas terres: benedicendo reficias: tuaq̄ repletos gratia vberi⁹ benedicas. ℟. Amen. Per misericordiam tuam deus noster. Añ. iij. Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in seculum mia eius. ps. clvj. ℟m. Peccauimus tibi. deus misericordiam. p̄. Et anteqū pereamus liberet nos manus tua. ℣. Quare imperpetuū obliuisceris nostri: derelinq̄s nos in longitudinem dieruz. p̄. Et anteqū. Preces. Indulgentiam postulamus xp̄e exaudi p̄. Placare et miserere. ℣. Iesu vnigenite dei patris filius qui est immense bonitatis domine. p̄. Placare. ℣. Cuncti te gemitibus exorantes poscimus: cunctiq̄ simul deprecantes quesumus. p̄. Placare. ℣. Tua iam clementia mala nostra superet: tuo iam sereno vultu in nos respice. p̄. Placare. ℣. Remissionem omniū peccatorum quesum⁹ indulge: q̄s clemens mala que cōmisimus. p̄ Placare et miserere. Hymn⁹. O nazarene lux. Quere fo .lxxxiiij Cpl'a.

Tibi domine cōfitemur: qui celos intellectu fecisti: et eruditos sublimas sapientia. Qui fundasti terram super aquam: et supra seculum labilem erexisti ecclesiam tuam. Fac vt nos fluida mundi delectamenta non obruāt: sed virtutes acepte ad superna sustollant. Pater noster. Et ne nos. Ad sextam. Lectio libri ezechielis prophete. capi.

Factus (xxxiij. ℟. Deo gr̄as. est sermo domini ad me dicēs. Fili hois: dic ad domuz israel. Sic lucuti estis dicentes. Iniq̄tates nostre et peccata nostra super nos sūt: et in ipsis tabescim⁹. Quomodo ergo viuere poterimus? Dic ad eos. Viuo ego dicit domin⁹. Nolo mortem impij: sed vt reuertatur impi⁹ a via sua ⁊ viuat. Cōuertimini a vijs vestris pessimis. Et quare moriemini domus israel? Tu itaq̄ fili hominis dic ad filios populi tui. Iusticia iusti non liberabit eum: in quacūq̄ die peccauerit: et impietas impij non nocebit ei in quacūq̄ die cōuersus fuerit ab iniq̄tate sua. Et iustus nō poterit viuere in iusticia sua in quacunq̄ die peccauerit. Etiam si dixero iusto q̄ vita viuat: et confisus in iusticia sua fecerit iniquitatem: omnes iusticias eius obliuioni tradentur: et ī iniquitate sua quā operatus est: in ipsa morietur. Si autem dixero impio: morte morieris: et egerit penitentiam a peccato suo: feceritq̄ iudicium et iusticiaz: pignus restituerit ille impius rapinamq̄ reddiderit: in mandatis vite ambulauerit: nec fecerit quicq̄ iniustum: vita viuet ⁊ nō morietur. ait dominus deus omnipotens. ℟ Amen. Añ. j. Qui erigit elisos: dominus soluet compeditos: dominus illuminat cecos dñs diligit iustos. ps. clxvj. Oro

Domine qui erigis elisos: ⁊ solvis cōpeditos: atq; illuīas cecos. Nos quoq; erige: cū lapsi inclinant: ⁊ solue cū pctā circunligant: atq; illuīa cū nos ignorantie caligo circūdat. Ut aīa nr̄a te semper laudet: et vita nr̄a fideli deuotione sit humil'. Et q̄ tui muneris est qd̄ sumus: tibi seruiat om̄e qd̄ viuim⁹. ℟. Amen. Per. Añā. ij. Qui sanat contritos corde et alligat cōtritiones eorū: magn⁹ dñs ⁊ magna virtus eius. p̄s. clxvij. oro

Deus qui sanas cōtritos corde: plage nr̄a medelā impēde: ⁊ q̄ stellarū numeras multitudinē: nos ad vitā predestinatl adiūge: vt bñplacitū tibi sit in nobis: et in salute nos et̄na iubeas exaltare. ℟. Amē. Per. Añā. iij. Oculi nostri ad dñm deuz nr̄m donec misereat̄ nobis. p̄s. cxliij. ℟. Miserere q̄ deus es. p̄. Misericors miserere q̄ peccauim⁹ tibi. ℣. Ad te leuamus oculos nr̄os qui habitas in celis. p̄. Misericors miserere. Preces. Subueniat nobis domine mīa tua. p̄. Velociter. ℣. Inclite deus patiens clamorē nostrum intellig:. p̄. Velociter. ℣. Nostris adesto p̄cibus ⁊ dona nobis que petim⁹. p̄. Velociter. ℣. Tua nos pater dextera a malis om̄ibus libera. p̄. Velociter. ℣. Humiliū preces domine benignis auribus percipe. p̄. Velociter. ℣. Absterge a nostris sensibus zelum peccati et odij. p̄. Velociter. ℣. Remitte oīa discrimina: nosq; placatus iustifica. p̄. Velociter. ℣. Intende benignus supplices gemitus omniū suscipe. p̄. Velociter. ℣. Cū veneris iudex omniū redemptis esto sufragium. p̄. Velociter. Hymn⁹. Onazarene lux folio .lxxxiiij Capitula.

Sicut oculi seruorū in manib⁹ dñorum suorū: ita nostri ad te dñe: quousq; ⁊ peccātibus noxā dimittas: et vapulantiū plagas eminuas: impertias alimēta egenis: et medelam tribue vulneratis. Pater noster. ¶ In tercio dñico quadragesime. ad vesperū. Lauda. Sacrificate sacrificium vespertinū. p̄. Et sperate filij hominū in dño. ℣. Confitemini domino ⁊ inuocate nomē eius. p̄. Et sperate. Dñs sit. ℟. Et cū. Añā. Perscrutemur vias dñi et interrogem⁹ corda nr̄a si non sunt duplicia. p̄. Et sic stemus ante faciem dei: mūdo corde et nō bilingues. ℣. Quia non repellet dñs plebē suā: ⁊ hereditatē suā nō derelinquet. p̄. Et sic stem⁹. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Bonū mihi est qd̄ humiliasti me deus: vt discam iustificationes tuas. p̄. Bonum mihi lex oris tui super milia auri et argenti. ℣. Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine scd̄m verbum tuū. p̄. Bonū.

Christe immense do Hymn⁹. minator sancte custodi plebem quā tu redemisti: sanguīe sacro tuo precioso: ipse saluasti. Claritas fulget dñsq; fecit in bethania: ad lazarum venit quem suscitauit: ⁊ gloriā suam manifestauit. Maria aūt domi retenta: quez expectabat pietas immensa illi occurrit: ⁊ annūciauit sororq; martha. Magister adest occurrūt sorores: et lachrymātes christum confitentes sic meruerunt: vt viderent fratrem suum resurgentē. Ad monumentum exclamabat iesus: lazare veni: dominusq; tecum: ille surrexit: ⁊ omnis caterua ibi cōuertitur. In samaria vt homo sitiuit: ⁊ mulierem peccato dimisit: cecus enim natus lumen magnam vidit in siloe. In samaria fecit confitentes: in bethania lazarum surgētem: surdos audientes et mutos loquentes quos visitauit. Gloria pa-

tri trino sempiterno: gloria christo spirituiq; sancto: predicet trinũ pia voce nomen om̃e per euũ. ℟. Amẽ. Supplicatio. Oremus redemptorẽ mũ

Quarti nunc Capitula. (di ꝛ ce. et decimi diei de nostroꝝ dieruꝫ decimis curriculo iam peracto: ad te leuamus oculos nostros: qui habitas in celis: impende iam ꝛ misericordiã miseris: ꝛ medelam porrige vulneratis: tu nobis ad gressuꝫ iter placidum effice: tu cor nostruꝫ mandatorũ tuorum semitis dirige. per te lucis inueniamus viaꝫ: per te luminosa amoris tui capiamus incendia. Tu laboribus requieꝫ: tu laborantibus tribue mansionem: Ut horum dierũ obseruatione: tibi placẽtes glorie tue mereamur esse participes. Pat̃ noster. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit. ℟. Et cum spiri

Cristus dei Bñdictio. (tu tuo. filius labores vestros propiciatus aspiciat: et cordis vr̃i tenebras illuminando submoueat. ℟. Amẽ. In mãdatis quoq; illius ita vie vestre feliciter dirigantur: vt iustificationũ eius mereantur semper optinere prouentum. ℟. Amen. Quo et cursum vestri laboris propicius adiuuet: ꝛ cecitatis vestre tenebras miseratus illustret. ℟. Amẽ. Per. Dñs sit. ℟ Et cũ spiritu tuo. Lauda Defecit in salutari tuo anima mea. p̃. Et in verbo tuo speraui domine. ℣. Defecerunt oculi mei in eloquiũ tuũ: dicentes quãdo cõsolaberis me. p̃. Et in verbo. ℣. Gloria et honor patriꝛ ce. p̃. Et in verbo. Oratio.

Defecit ĩ salutari tuo anima nostra domine: desiderio indefesso proficiat: exuberantis gratie dono perceptura consolationẽ in premio. ℟. Amen. Per mĩam tuam. Lauda. ij. Bonitatem fecisti cũ seruo tuo domine. p̃. Secunduꝫ verbum tuũ iustifica me. ℣. Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine quia mandatis tuis credidi. p̃. Secũdum. ℣. Gloria. p̃. Secunduꝫ. Oratio.

Bonitatem et disciplinam ꝛ scientiam doce nos domine. Ut nec malicia asperos: nec desidia admissos: nec stulticia reddat ignauos. ℟. Amen. Psalmꝰ. Miserere mei deus. totum cum Gloria. ꝛ Kyrieleyson. Xp̃eleyson. Kyrieleson. Pater noster. Et ne nos. Preces. Domine misericordiarum. p̃. Obliuiscere peccata nostra. ℣. Qui vitaꝫ mortuis: cecis lumen: auditum surdis dedisti. p̃. Obliuiscere. ℣. Qui mutis eloquiũ: claudis gressuꝫ: leprosis sanitatẽ ꝺdisti. p̃. Obliuiscere. ℣. Qui iniurias carnis nr̃e in tuo corpore ꝑtulisti. p̃. Obliuiscere. Or̃o. Exaudi orationẽ nr̃am. fo lxxx. Ad matu. hyꝰ. Eterne rerũ ꝯditor fo .ij Oratio

Eternũ te dñm rerũq; oĩm conditorẽ: cunctoꝝ vox canit fideliũ: qui ꝛ certos limites figis ꝛ metas: q̃bus nox secernat̃: ꝛ dies eterna lege cõstituis. Abyssus eteni sapientie tue: vt mortaliũ alleuaret fastidiũ aliud labori cõcessit: aliud q̃eti seruauit: presta ergo op̃s deus: vt mens egra sopore: dũ gallo canente admonet̃: alacriter currens ad speꝫ redeat lucis: ꝛ primicias diurni laboris ĩ tuis semꝑ impẽdat officijs. ℟. Amẽ. Per. Añ a j. Dñe q̃d multiplicati sunt q̃ tribulãt me: tu aũt dñe susceptor meꝰ es. p̃s. iij. añ. ij. Dele dñe iniq̃tates meas. Psalmꝰ. l. añ a. iij. In te confidit anima mea. psalmꝰ. lvj. Oratio.

Domine deꝰ apud quẽ confitentes medelam salutis inueniũt:

dele piaculoꝝ vulnera de cordib⁹ hominum: ⁊ oſtẽde ſup nos clementie tue clariſſimũ vultũ: tuũq; clamoribus ſupplicũ inclina ſanctũ auditũ: effunde mẽtib⁹ noſtris tue gratie donum: ⁊ cõcede poſtulãtib⁹ remediũ queſitũ: atq; ad impẽdendũ debitus noſtre ſeruitutis cũſurgim⁹: effunde bñdictionis ⁊ ſalutis abundantiã ſuper pp̃lm tuũ: ac dele miſericoꝝ ſceleus contractũ: ⁊ fac nos eſſe liberos a reatu facinoꝝ. audi gemitus petentiuꝫ. largire indulgẽtie fructũ. ⁊ clamoribus pulſantũ fideliũ cõcede ſingulis ſuffragiũ poſtulatũ. ℟. Amẽ. Per miam. Añ. j. Conuerte nos deus ſalutaris noſter. ℣. Et auerte irã tuã a nobis: ne ineternũ iraſcaris nobis. ℟. Deus tu conuertens viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit̃ in te. ℣. Et auerte. ℟. Gloria ⁊ ho. Oro.

QConuerte nos de⁹ ſalutaris nr̃ ad te: vt auertas iram tuã a nobis: quã aderit reſpiramen: ſi ſuſpenderis furoꝛẽ. Sit clemẽtia ꝓuma: vt ꝓcul ſit ira. Cõuerte nos: vt miſerãdo vulnera nr̃a ſanes: ne auerſus iuſte ꝓ peccato plagas poti⁹ multiplices. Ergo rogam⁹ vt ꝓueniat iuſticiã pietas: ⁊ ꝓeoccupet penaꝝ indulgẽtia. Nos quoq; ad te cõuerte: vt tribuas ſalutẽ: ⁊ ſubtrahas vltionẽ. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Judicate pupillo egeno: humilẽ. ℣. Et pauperem iuſtificate. ℟. Eripite pauperẽ ⁊ egenum de manu peccatoris liberate eum. ℣. Et pauperẽ. ℟. Gloria ⁊ honoꝛ. Oro.

QExurge dñe qui iudicas terraꝫ: ⁊ qui fidem omniũ gentiũ pius poſſeſſoꝛ inhabitas: ne patiaris nos in tenebꝛis remanere: ſed fac nos lumẽ tue veritatis aſpicere: vt fundamenta fidei noſtre nõ ſuper arenã: quam turbo deijciat edificemus: ſed ſupꝛa petram cuius tu es firmitas conloꝛcemus. ℟. Amen. Per miam tuaꝫ. Añ. iij. Tu nobis es domine refugiuꝫ a preſſura que circũdedit nos. ℣. Multa ſunt enim flagella peccatoꝝ noſtroꝝ. ℟. Ꝓro hac oꝛabit ad te omnis ſanctus in tẽpoꝛe oportuno. ℣. Multa. ℟. Gloria ⁊ honoꝛ. Oratio.

OA nobis dñe peccatoꝝ remiſſionem: qui purgatis ꝓeſtas beatitudinem. Eſto refugium a preſſura dãnationis: qui indultoꝛ es libertatis. Et quia multa flagella peccatoꝝ in nobis plaga inruente ſentimus: in te cõfidendo circundari nos tua miſericoꝛdia ſentiam⁹. ℟. Amẽ Per miſericoꝛdiã. ℟. Quis te conſolabitur virgo filia ſyon: quia magna ẽ ſicut mare contritio tua: effunde ſicut aqua coꝛ tuum. ℣. In conſpectu dñi: extolle ad eum manus tuas ꝓ remedio peccatoꝝ tuoꝝm. ℟. Deduc quaſi torꝛentẽ lachꝛymas per diem ⁊ noctem: ⁊ non taceant pupille oculi tui. ℣. In conſpectu. ℟. Gloria ⁊ honoꝛ. Oratio.

OConſolare nos dñe in tribulatione noſtra: qui cotidie peccatis contriſtamur: ⁊ cõpunge coꝛ nr̃m ad effũdẽdas lachꝛymas ſicut aqua in cõſpectu tuo. Ut extollẽtes ad te manus noſtras: nunq; humanis deijciamur in laudib⁹: ſed te in quo ſumma eſt gloꝛiatio: tui memoꝛes delectemur. ℟. Amẽ. Per miſericoꝛdiã In laudib⁹. Ad canticũ. Añ. Sicut parturiẽs ꝓxima eſt partui: ⁊ in doloꝛe ſuo clamat: ita facti ſumus dilecto ꝓpter timorem tuũ dñe: in vtero accipim⁹: ⁊ parturiuimus ſpiritũ ſalutis quem feciſti ſup terram. Cãticũ. De nocte vigilat. fol. xxxvi. Ad bñdictus. Añ. Mane aſtabo tibi ⁊ videbo te: qm̃ tu es deus nolens iniquitatẽ. ℣. Verba mea auribus percipe dñe intelli-

ge clamoꝛē meū. intende vocī oꝛationis mee
rex meus ⁊ deus meus: quoniaꝫ ad te oꝛabo
dñe. Cāticū. Bñs es dñe. Quere fo
lio iij. Lauda. Laudate dominū de ce/
lis omnes stelle ⁊ lumen celi celoꝝū: ⁊ aque q̄
sunt supꝛa celos. p̄. Laudent nomen dñi. ℣.
Reges terre ⁊ oēs populi pꝛincipes ⁊ oēs iu
dices terre. p̄. Laudent. Lectio libꝛi nu
meri. cap̄. xiij. ℟. Deo gratias.
In illis diebus. Locutus est do
minus ad moysen dicens. Mitte vi
ros qui cōsiderent terram chanaan:
quā daturus sum filijs israel: singu/
los de singulis tribꝰ exꝓncipibꝰ se/
cit moyses quod dñs imperauerat:
mittens pꝛincipes viros de deserto
pharaan: quoꝝꝫ ista sunt noīa. De
tribu ruben. Semmua filiū zechur.
De tribu symeon saphat filiuꝫ vri.
De tribu iuda: caleb filiū iephone.
De tribu isachar: igal filiuꝫ ioseph.
De tribu effraim: osee filium nun.
De tribu beniamin: phalti filiū ra/
phu. De tribu zabulon: geddihel fi
lium sodi. De tribu ioseph sceptri:
manasse gadi filium susi. De tribu
dan: amihel filiū gemalli. De tribu
aser: sthur filiuꝫ michael. De tribu
neptalim: naab filiū napsi. De tribu
gath: guhel filiuꝫ maachi. Hec sunt
nomina viroꝝquos misit moyses ad
considerandā terrā. Uocauitqꝫ io/
sue filiū nun: misit ergo eos ad cōsi/
derandam terrā chanaan: ⁊ dixit ad
eos ascendite per meridianā plagā:
cunqꝫ veneritis ad montes: conside
rate terrā qualis sit: ⁊ populum qui
habitatoꝛ est eius. Utrum foꝛtis sit
an infirmus: pauci numero an plures
ipsa terra bona an mala: uꝛbes qua/
les murate an absqꝫ muris: humus
pinguis an sterilis. Hemoꝛosa an
absqꝫ aꝛboꝛibus. Cōfoꝛtamini ⁊ af/
ferte nobis de fructibꝰ terre illius.
Erat aūt tēpus quando iam pꝛeco
que vue vesci possunt. Cunqꝫ ascen/
dissent. explozauerūt terram a deser
to sin: vsqꝫ roob intrātibus emath.
Ascenderuntqꝫ ad meridiē: ⁊ vene/
runt in ebꝛon: vbi erant achiman et
sisai: ⁊ tolmai filij enach. Hā ebꝛon
septem annis ante thanim vꝛbē egy
pti condita est. pergentesqꝫ vsqꝫ ad
toꝛrentē botri: abscidērūt palmites
cum vua sua: quē poꝛtauerūt in vir/
ga duo viri. de malis quoqꝫ granati
⁊ de ficis loci illius tulerūt. Qui ap
pellatus est locus ille: nehelescol: id
est toꝛrens botri: eo quod botrū inde
poꝛtassent filij israel. Reuersiqꝫ ex/
plozatoꝛes terre post quadragita di
es: omni regioni circūita venerūtqꝫ
ad moysen ⁊ aaron ⁊ ad omnē cetuꝫ
filioꝝū israel in desertū pharan: quod
est in cades: locutiqꝫ sunt ad eos: et
omni multitudini ostēderunt fructꝰ
terre: ⁊ narrauerunt dicentes. Ue/
nimus in terrā ad quā misistis nos:
que reuera fluit lacte ⁊ melle. quod
ex his fructibꝰ cognosci potest. sed
cultoꝛes foꝛtissimos habet: ⁊ vꝛbes
grandes atqꝫ muratas. Stirpem e/
nach vidimus ibi: amalech habitat
in meridie. Et ethеus ⁊ iebuseus et
ammoꝛreus in montanis. Chana/
neus vero moꝛac iuxta mare: ⁊ circa
fluenta iozdanis inter hec caleb con
pescens murmur populi qui oꝛieba/
tur contra moysen ait: ascendamꝰ et
possideamus terram: quoniā poteri
mus obtinere eam. alij vero qui fue/
rant cum eo dicebant: nequaquā ad
hunc populū valemus ascendere. qꝛ
foꝛtioꝛ nobis est detraxerūtqꝫ terrā:

quam inſpexerant apud filios iſrael dicentes: terra quã luſtrauimus deuorat habitatores ſuos. Populus quez aſperim⁹ procere ſtaſe eſt ibi. Vidimus monſtra quedaz filiozum enach de genere gigantes. Quibus cõparati quaſi locuſte videbamur.

Capitulo. xiiij. Igitur vociferãs omis turba fleuit nocte illa. Et murmurati ſunt cõtra moyſen cuncti filij dicentes. Utinã mortui eſſemus ⁊ nõ in hac vaſta ſolitudine. Utinam pereamus ⁊ non inducat nos dñs ad terram iſtam: ne cadamus gladio ⁊ vxores ac liberi noſtri ducantur captiui: nõne melius eſt reuerti in egyptum? dixeruntqz alter ad alterũ cõſtituamus nobis ducem: ⁊ reuertamur in egyptuz. Quo audito moyſes ⁊ aaron ceciderunt proni in terram coram multitudine filiozũ iſrl'. at vero ioſue filius nun ⁊ caleph filius iephone: qui ⁊ ipſi luſtrauerant terram: ſcinderunt veſtimenta ſua: ⁊ ad omnẽ multitudinẽ filiozũ iſrael locuti ſunt: terrã quam circuiuim⁹ valde bona eſt. Si propitius fuerit dñs inducet nos in eam: ⁊ tradet hu mum lacte ⁊ melle manantẽ. Nolite rebelles eſſe contra dñm: neqz timeatis populum terre huius: quia ſicut panem ita ⁊ poſſumus eoz deuorare. Receſſit ab illis omne preſidium: dominus vobiſcũ eſt. nolite timere. Cunqz clamaret omnis multitudo ⁊ lapidibus eos vellet oppzimere: apparuit gloria domini ſup tectum federis cunctis filijs iſrael: et dixit dom⁹ ad moyſẽ: vſqzquo detrahit mihi populus iſte? Quouſqz non credent mihi in omnib⁹ ſignis que feci coram eis? Feriam igit eos peſtilentia atqz conſumam: te autez faciam principem ſuper gentem magnaz: ⁊ fortiorẽ q̃ hec eſt. ⁊ ait moyſes ad dominũ. vt audiant egyptij: de quoruz medio eduxiſti populum iſtuz: ⁊ habitatores terre huius que audierunt quod tu domine in populo iſto ſis: ⁊ facie ad faciez videaris: ⁊ nubes tua protegat illos: ⁊ in columna nubis precedes eos per diẽ: ⁊ in columna ignis per noctem: qđ occideris tantam multitudinẽ: quaſi vnum hominẽ: ⁊ dicant non poterant introducere populũ iſtuz in terrã pro qua iurauerat: idcirco occidit eos in ſolitudine. Magnificetur ergo fortitudo domini ſicut iuraſti dicens: dominus patiens ⁊ multe miſericordie auferens iniquitates ⁊ ſcelera: nullumqz innoxiũ derelinquẽs qui viſitas peccata patrũ in filijs in tertiam ⁊ quartã generationẽ: dimitte obſecro peccata populi huius ſecundum magnitudinẽ miſericordie tue: ſicut propitius fuiſti de egrediẽtibus ex egypto vſqz ad locum iſtuz. Dixitqz dom⁹: dimiſi ſecundũ verbum tuum: viuo ego dixit dom⁹: ⁊ implebit gloria domini vniuerſa terra. Attamen omnes homines qui viderunt maieſtatem meã ⁊ ſigna que feci in egypto ⁊ in ſolitudine ⁊ tentauerunt me iam per decem vices nec obedierũt voci mee: non videbũt terram quã iurauí patribus eoruz: nec quiſq̃ ex illis qui detraxit mihi intuebitur eam. Seruũ autẽ meum caleph: qui plen⁹ alio ſpiritu ſecut⁹ eſt me inducam in terram hanc quã circuiuit ⁊ ſemen eius poſſidebit eã. ℟. Amen Hymn⁹. O chriſte immẽſe dominator ſancte. folio. cxxviij

Clamoris nostri intelligens orationē: clarifica lucis eterne presentia: mane tibi adstātium vota: dieiqz perēnis ita precipem nobis candorē effulgere: vt tetre noctis lassitudo: ⁊ erroris amicta caligo aufugiat: sol quoqz ver⁹ suo nos radio lustrando custodiat. Pater nr̄. Lauda. Laus eius. ⁊ Oratio. Laus tua. Require folio. cvij In secūdis vesperis. Lauda. In noctibus extollite manus vestras in sancta ⁊ benedicite dñm. ℣. Qui statis in domo dñi: in atrijs domus dei nostri. Oratio.

In noctib⁹ manus nostras ad te extollim⁹ dñe: vt nos in ecclesia tua fixos statuas: ac dum mundialibus imprimimur sarcinis: nostra laudari te actione concedas. ℟. Amen. Ah. Miserere nobis de⁹ magne terribilis: qui custodis pactū ⁊ misericordiā inuocantibus te. ꝑ. Et custodientib⁹ mandata tua. ℣. Ecce sic benedicet̄ homo qui timet dñm. ꝑ. Et custodientib⁹. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et custodientib⁹. Dñs sit smp. ℟. Et cuz. Lauda. Reuela oculos meos ⁊ cōsiderabo mirabilia de lege tua. incola ego suz in terra. ꝑ. Ne abscondas a me mandata tua. ℣. Retribue seruo tuo: viuam: ⁊ custodiā sermones tuos. ꝑ. Ne abscōdas. ℣. Gloria ⁊ honor.

Quarto die iam feti/ Hymnus. dus vitaz recepit lazarus: mortisqz liber vinculis: factus superstes est sibi. Riuos cruoris torridi cōtacta vestis obstruit: fletu rigantē supplici vrent fluenta sanguinis. Solutum omni torpore iussit repen te surgere: suisqz vicissim gressib⁹ eger vehebat lectulū. Deo patri sit gloria. Supplicatio. Oremus redemptorem.

O Bone ihesu amabilis ⁊ admirabilis auctor accipe sacrificiū seruorū tuorum. Et qui prestitisti lazaro: vt audiens vocem tuam surgeret ex sepulcro: presta nobis: vt te auditu capiētes interno: resurgamus per gratiā a propio sceleris nostri profundo: quo vocez pie orationis qua nos te exorare docuisti in terris: sicut ea nunc coram te fiducialiter prōpserim⁹ ita quoqz effectū ipi⁹ petitionis a te ꝑcepisse nos gratulemur. Pater noster. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit semp. ℟.

Et cum spiritu tuo. Benedictio. Iesus christus fili⁹ dei qui mortuum lazarū vite reddidit pristine: ipse nos noue vite sanctificatione ꝑlustret. ℟. Amen. Et qui illū solutis manuū ac pedū nexib⁹ abire precepit: ipe vestrorū cōpedum resoluto ligamine: rectis vos semp semitis faciat ambulare. ℟. Amē. Quiqz per tante rei miraculū manifestā fecit populis gloriā suā: ipe vos introducat ad gaudia sempiterna. ℟. Amen. Per misericordiā ipus. Dominus sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. Mirabilia testimonia tua dñe. ꝑ. Ideo scrutata est anima mea. ℣. Declaratio sermonū tuorū illuminat me ⁊ intellectū dat paruulis. ꝑ. Ideo scrutata. ℣. Gloria ⁊ ho.

Scrutantes dñe testimoniorū tuorū mirabilia inluminationis tue intellectuz declara. Quippe aperto ore vitalē spiritum traximus: ⁊ pinguedinē sancti sacrificij saginati ructam⁹: in timore semper eloquiorū tuorū crescam⁹: atqz gloriam aspectus tui ostenssione pacifica videam⁹. ℟. Amen. Alia lauda. ij. Ab omni via mala. ꝑ. Prohibe pedes meos dñe. ℣. Quomodo dilexi legē tuā dñe: tota die meditatio mea est. ꝑ. Prohibe.

AB omni via mala pro/ Oratio
hibe pedes nostros dñe: verbū/
q3 tuum tota seruemus attentione:
atq3 a malo recedere: ⁊ tibi nos per/
petim facias cōplacere. ℟. Amen.
Lauda.iij. Fundasti terraz ⁊ permanet or
dinatione tua perseuerant dies. ꝑ. Quoniā
omnia seruiunt tibi. ℣. In eternū dñe per/
manet verbū tuuz in celo. ꝑ. Quoniā omnia.

IN eternū dñe verbuz Oratio.
tuum quod permanet in celo: in
ecclesie tue semper inhabitet tēplo:
Ut inhabitatoris presentia habita/
culis sit claritas indefessa. ℟. Amē.
Lauda.iiij. Quomodo dilexi legem tuaz
dñe. ꝑ. Tota die meditatio mea est. ℣. Su/
per inimicos meos prudentē me fecisti man/
dato tuo: q3 in eternū mihi es. ꝑ. Tota die.

DA nobis dñe sic dili/ Oratio.
gere legem tuā: vt eam iugiter
meditemur in corde: ⁊ accepto tibi
ꝑficiamur in opere. ℟. Amen. Alia
lauda.v. Manus tue fecerunt me: ⁊ plas/
mauerunt me. ꝑ. Da mihi intellectū domi/
ne. ℣. Qui timent te videbunt me ⁊ letabū
tur quia in verbo tuo speraui. ꝑ. Da mihi.

AD te domine oculos Oratio.
nostros erigimus: quia manuū
tuarū artificiū sumus: da nobis in/
tellectum discendi mādata tua. ⁊ ti/
mentes te reple leticia. veniat in cō
solationem nostri misericordia tua:
que nos ⁊ a malis omnib⁹ eruat: et
operum dignitatē tibi placere edo/
ceat. ℟. Amē. Lauda.vj. Qui timēt
te videbūt me ⁊ letabunt. ꝑ. Quia in verbo
tuo dñe ego speraui. ℣. Cognoui dñe quia
equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humi/
liasti. ꝑ. Quia in verbo. Oratio.

PResta nobis dñe intellectum di
scendi mandata tua: instrue nos me
ditatiōe assidua. Ut ab omni officio
nos nō retrahat desidia: sed ad con/
solandum nos tua fiat misericordia.
℟. Amē. Per miam. Preces. Auer
te dñe iram tuam a nobis. ⁊ Orō. Auer
te dñe faciē tuā. Quere folio ~~xxxv~~ cvij.

¶ Feria secūda. Ad matutinū. Añ.
Tu autem dñe. ꝑs.iij. ⁊ Oratio. Quā/
uis dñe. folio. lxxxij Añ. Delicta qui
solus intelligis a peccatis nostris mūda nos
domine. Psalm⁹.xviij. Oratio.

AB occultis nostris munda nos
domie purgādo conscientiā: que in
ternis ac proprijs inficit maculis.
Ab alienis quoq3 parce seruis tuis:
vt ea indulgeas: que vel malorū exē
plis addiscim⁹: vel prauis inleti per
suasionib⁹ perpetram⁹: vt qui te pro
prium agnoscimus dñm: peccatorū
nequaq̄ sentiam⁹ vlteri⁹ dominatū.
℟. Amen. Per misericordiā. Añ.ij.
Exaudi nos in die qua inuocamus te domi/
ne deus noster. ꝑs.xix. Oratio.

IMple dñe omnes petitiōes no
stras: ac mitte nobis auxiliū de san/
cto. memor esto omnis sacrificij no
stri: quod tibi non solum oblatione:
sed etiam oratione atq3 aflictione di
camus. vt nos tibi humiles semper
facias: ⁊ contritos adtendas. ℟.
Amen. Per misericordiaz. Añ.iij.
Ad defensionē nr̄am de⁹ respice. ꝑs.xxj.

AD defensionē nostrā Oratio.
dñe deus noster dignāter respi/
ce. eripe a framea animas nostras:
et ne doctrine pateamur letali: tuo
nos tutamine rege. Simulq3 de ore
leonis rapere nos cupiētis libera: et
oblatrantis perfidiam canis: perui/
gili contuitu solicita nos protege cu
ra. ℟. Amen. Per misericordiā. ℟.
Si dixerimus quia peccatum nō habemus:
nosipsos seducim⁹ ⁊ veritas in nobis nō est.

quia si confessi fuerimus delicta nostra: fidelis ⁊ pius est. ℟. Qui nobis peccata dimittat: ⁊ mundet nos ab omni iniqtate. ℣. Hec scribo vobis vt non peccetis: sed ⁊ si quis peccauerit: aduocatum habemus apud patrem iesum christū. ℟. Qui nobis. In laudib⁹ Ant. Miserere mei deus secundū magnaz misericordiam tuā. ps. l. Oratio.

Miserere nobis domine secūdū magnam misericordiā tuam: vt vnde nos erubescimus: tu indulgeas. ⁊ ea que egisse nos penitet: tu clemēter ignoscas. ℟. Amen. Per miseri cordiam. Ad canticu. Ant. Cantabo dño nunc dilecto canticū dilecte vinee mee. vinea facta est dilecto in loco vberi. Canti⁊

Cantabo nunc dilecto canticū dilecte vinee mee. Vinea facta est dilecto in cornu: ⁊ in loco vberi: ⁊ maceria circundedit: et circūfodi ⁊ plantaui vineam sorech. Et edificaui turrem in medio eius: ⁊ torcular fodi in ea. ⁊ sustinui vt faceret vuas: fecit autem spinas. Et nunc homo iuda ⁊ qui habitatis iudicate inter me ⁊ vineā meā. Quid faciam vinee mee: quod adhuc ei nō feceriz: quā sustinui vt faceret vuas: fecit autē spinas. Et nunc ecce ego annuncio vobis: que facturus sum vinee mee: auferam maceriam eius: ⁊ erit in direptionē: ⁊ destruam parietes eius: ⁊ erit in conculcationē. Et derelinquā vineam meaz: ⁊ non putabitur: neqz fodietur: ⁊ ascendēt in eam sicut in agruz in cultuz spine: ⁊ nubibus mandabo ne pluuiant super eaz pluuiā. Vinea enim dñi sabaoth: domus est israel: ⁊ homo iuda nouellum dilectuz. Sustinui vt faceret iudiciū. fecit autē iniquitatē ⁊ nō iusticiā sed clamorē. ℟. Amē.

Domine qui israeliti⁊ Oratio. cam vineam pro fructib⁹ repulisti spinarū: amplia ecclesiam tuam inlatione virtutuz. Vt maceria qua illi derecti sunt preceptorū nos ambias: ⁊ turrem regni torcularqz altaris: qđ illis imminuis: nobis impertias. Vt imbre nubiū in pluuiaz rupta flammarū: debitas vepres nō exhibeamus: sed fruges celestes benignus ⁊ in nobis nutrias: ⁊ ex nobis accipias. ℟. Amē. Ad bñs. añ. Emitte lucem tuam domine ⁊ veritatē tuā. ℣. Ipsa me deduxerunt: ⁊ adduxerunt in mōtem sanctū tuū ⁊ in tabernaculum tuū. Canticum. Benedict⁹ es dñe. folio iij. Lauda. In cimbalis bene sonantib⁹ in cimbalis iubilationuz omnis spiritus laudet dominum. Psalmus. cxlviij. Lectio libri deuteronomii. capitulo. xxxiij.

In illis diebus. ℟. Deo gratias. Ascendit moyses de cāpestrib⁹ moab super montem nebo in vertice phasga cōtra iericho: ostenditqz ei dominus omnē terram galaad vsqz dan: ⁊ vniuersum neptalim: terramqz effraim ⁊ manasse: ⁊ omnem terram vsqz ad mare nouissimū: ⁊ australem partem ⁊ latitudinē campi iericho ciuitatis palmarū vsqz segor Dixitqz dominus ad euz: hec est terra pro qua iurauī abraam ysaac ⁊ iacob dicens. Semini tuo dabo eam. vidisti eam oculis tuis: ⁊ non transibis ad illaz. Mortuusqz est moyses seruus domini in terra moab iubente domino. Sepeliuit eum in valle terre moab contra phogor: ⁊ non cognouit homo sepulcruz eius vsqz in presentem diem. Moyses centuz ⁊ viginti annorum erat quando mortuus est: non caligauit oculus eius:

nec dentes illius cōmoti sunt. Fleueruntq; illū filij isrl'in cāpestribus moab viginti dieb⁹: ⁊ cōpleti sūt dies planct⁹ lugentiū moysen. Josue vero filius nun replet⁹ est spiritu sapientie: qꝛ moyses posuit super eum man⁹ suas: ⁊ obedierūt ei filij israel: fecerūtq; sicut preceperat dn̄s moysi: ⁊ nō surrexit ꝓpheta vltra in israel sicut moyses: quē nosset dn̄s facie ad faciem in oībus signis atq; portētis que misit per eum: vt faceret in egypto pharaoni ⁊ oībus seruis: vniuerseq; terre illius: ⁊ cunctā manuꝫ robustam magnaq; mirabilia: que fecit moyses coram vniuerso isrl'. ℟. Amē hy⁹. Fulgētis auctor fol'. lv

Emitte lucē tuā ⁊ ve Capitularitatē tuā dn̄e deus nr̄: vt splendor diuinitatis tue caliginē mentis nostre enubilet ⁊ vera humanitatis assumptio humani generis sit manifesta redēptio: vt dum verus deus verusq; homo in nobis atq; pro nobis ostēderis: opus tuū oīpotentia eripiat ab hoste captiuos: ⁊ enutriat misericordia iam redēptos. Pater nr̄. Lauda. Mirabilia testimonia tua domine p̄. Ideo scrutata est aīa mea. ℣. Declaratio sermonū tuorū illuminat: ⁊ ītellectū dat paruulis p̄. Ideo. ℣. Ela ⁊ p̄. Ideo.

Scrutantes dn̄e testimo/ Oro. nioꝝ tuoꝝ mirabilia: illuminationis tue intellectū declara. Quiq; aperto ore vitalē spiritū traxim⁹: et pinguedinē sancti sacrificij saginati ructamus: in timore semꝑ eloquioꝝ tuoꝝ crescam⁹: atq; gloriā aspectus tui ostensione pacifica videam⁹. ℟. Amen. Per mīam. Ad. iij. sapiētie

Esalomonis. c. ix. ℟. Deo gratias

Ili s̄m virtutez tuam caue te a proximo: ⁊ cū sapiētibus ⁊ prudētibus tracta. viri iusti sint tibi ꝯuiue: ⁊ in timore dn̄i sit tibi gloriatio tua. ⁊ in sensu sit tibi dei cogitat⁹: ⁊ oīs narratio tua in p̄ceptis altissimi. In manu artificum opera laudabit'. et principes ppl'i in sapiētia sermonis sui. In sensu vero senioꝝ verbū. terribilis ē in ciuitate sua homo linguosus: ⁊ temerarius in lingua sua odibilis. Cap̄. x. ¶ Judex sapiens vindicabit ppl'm suuꝫ: ⁊ principat⁹ sensati stabilis erit. Rex insipiens ꝑdet populum suū: ⁊ ciuitates inhabitabuntur per sensum prudentiuꝫ. in manu dei potestas terre: ⁊ vtilē rectorē suscitabit in tēpus suꝑ illaꝫ. ℟. Amē. Lectio libri iosue. cap̄. j. ℟. Deo gr̄as

In illis dieb⁹. Factum est post mortē moysi serui dn̄i: vt loqueret' dn̄s ad iosue filiū nun ministruꝫ moysi: ⁊ diceret ei. Moyses seruus meus mortu⁹ est: surge ⁊ trāsiordanem istū tu ⁊ omnis ppl's tecū in terram quā ego dabo filijs isrl'. Oēm locū quem calcauerit vestigiū pedis vestri: vobis tradam: sicut locutus suꝫ moysi. a deserto ⁊ libano vsq; ad fluuiū magnuꝫ eufratē: omnis terra etheorū vsq; ad mare magnū contra solis occasum erit terminus vester. nullus vobis poterit resistere. cūctis diebus vite tue sicut fui cuꝫ moyse: ero ⁊ tecum. Non dimittā nec dere linquaꝫ te cōfortare ⁊ esto robustus valde: vt custodias ⁊ facias oēm legem quā precepit tibi moyses seru⁹ meus. nec declines ab ea ad dexterā vel ad sinistrā: vt intelligas cuncta que agis. Non recedat volumen legis huius de ore suo: sed meditaueris in eo dieb⁹ ac noctibus: vt custo/

dias ⁊ facias oīa que scripta sunt in eo. Tunc diriges viam tuam: ⁊ intelliges eam. ecce pcipio tibi confortare ⁊ esto robustus: noli metuere qm̄ recū est dñs deus tuus in oībus ad quecunq; perrexeris. Pcepitq; Iosue pncipib⁹ populi dicēs: transite per mediū castrorū ⁊ imperate populo ac dicite: pparate vobis cibaria: qm̄ post diem tertiū trāsibitis iordanē: ⁊ intrabitis ad possidendam terrā quaz dñs deus vester datur⁹ est vobis. Rubenitis quoq; ⁊ gaditis ⁊ dimidie tribui manasse ait. Mementote sermonē quē locutus est vobis moyses famulus domini dicens. Dñs deus vester dedit vobis requiem ⁊ omnē terrā. Uxores vestre ⁊ filij ac iumēta manebunt in terra quam tradidit nobis moyses: transiordanē: vos autē trāsite armati inter fratres vestros: oēs fortes manu ⁊ pugnate pro eis donec ⁊ dominus requiē fratribus vestris: sicut ⁊ vobis dedit ⁊ possideāt ipi quoq; terram possessionis vestre ⁊ habitabitis i terra quā dedit vobis moyses famulus dñi transiordanē cōtra solis ortum. Respōderūtq; ad iosue atq; dixerunt: omnia que pcipisti nobis faciemus: ⁊ quocunq; miseris ibimus. Sicut obediuimus in cunctis moysi: ita obediemus ⁊ tibi: tātum sit dñs deus tecum sicut fuit cū moyse: qui ꝓtradixerit tibi ⁊ nō obedierit cunctis sermonib⁹ que pcepperis ei: moriatur. Tantū confortare ⁊ viriliter age. Capitulo.ij. ¶ Misit ergo iosue filij⁹ nun de sethim duos viros exploratores in abscōdito: ⁊ dixit eis. Ite ⁊ considerate terrā vrbemq; iericho: qui pergentes ingressi sunt domū mulieris meretricis nomine raab: ⁊ quieuerāt apud eam. Nunciatūq; est regi iericho et dictum: ecce viri ingressi sunt huc per noctez de filijs israel: vt explorarent terram: misitq; rex iericho ad raab dicens. Educ viros qui venerunt ad te ⁊ ingressi sunt domū tuaz. Exploratores quippe sunt: ⁊ omnez terram considerare venerūt: tollēsq; mulier viros abscondit ⁊ ait: fateor venerunt ad me: sed nescibam vnde essent: cūq; porta clauderetur in tenebris ⁊ illi pariter exierunt: ne scio quo abierunt. Persequimini cito ⁊ comprehendite eos. Ipsa autē fecit ascendere viros in solarium domus sue: operuitq; eos lini stipula: que ibi erat. Illi autem qui missi fuerant secuti sunt eos per viaz: que ducit ad vadum iordanis: illisq; egressis statim porta clausa est. Nec duz obdormierunt qui latebant: ⁊ ecce mulier ascendit ad eos: ⁊ ait. Noui quod tradiderit dominus vobis terraz ⁊ irruerit in nos terror vester: et elanguerunt omnes habitatores terre audiuimus ꝙ siccauit dominus aquas maris rubri ad vestruz introitum: quando egressi estis ex egypto: ⁊ que feceritis duorū ammorreorum regibus: qui erant transiordanem: seon ⁊ og quos interfecistis ⁊ hec audientes pertimuim⁹: ⁊ elanguit cor nostrum: nec remansit in nobis spiritus vite ad introitum vestrū. Dominus enim deus vester ipse est dominus in celo sursuz ⁊ in terra deorsuz. Nūc ergo iurate mihi per dominū: vt quomodo ego feci vobiscū misericordiam: ita ⁊ vos faciatis cum domo patris mei: detisq; mihi signuz

⁊ saluetis patrem meū: ⁊ matrez fratres ac sorores meas: ⁊ omnia que meorū sunt: ⁊ eruatis aīas nostras de morte. Qui responderūt: anima nostra sit pro vobis ad mortē: si non tamen prodideris nos. Cunqz tradiderit nobis dominus terrā: faciem⁹ in te misericordiā ⁊ veritatē. Dimisit ergo eos per funem de fenestra. domus eniz eius herebat muro dixitqz ad eos: ad montana cōscendite ne forte occurrant vobis reuertentes. ibiqz latitate diebus tribus: donec redeant: ⁊ sic ibitis per viam vestrā Qui dixerūt ad eam. Innoxi erim⁹ a iuramēto hoc: quod adiurasti nos si ingredientib⁹ nobis terra signū fuerit funiculus iste coccineus: ⁊ ligaueris eum per fenestram: qua nos dimisisti. Et patrē tuum ⁊ matrē fratresqz ⁊ omnē cognationē tuaz. Qui ostium domus tue egressus fuerit: sanguis ipsius erit super caput eius: ⁊ nos erimus alieni. Cunctorū autē sanguis qui tecū fuerat in domo redundabit in capud nostrū: si eos aliquis tetigerit.. Quod si nos prodere volueris ⁊ sermonē istuz proferre in medium: erimus mūdi ab hoc iuramento quod adiurasti nos. Et illa respondit sicut locuti estis ita fiat: dimittensqz eos vt pergerēt appendit funiculū coccineū in fenestrā: illi vero ambulātes peruenerunt ad mōtana: ⁊ manserunt ibi tres dies: donec reuerterent qui fuerant persecuti: querentes per omnē viam: nō reppererunt eos. quib⁹ vrbez ingressis: reuersi sunt ⁊ descenderūt exploratores de monte ⁊ iordane transmisso: venerunt ad iosue filiū nun: narrauerūtqz omnia que acciderāt sibi: atqz dixerunt: tradidit dn̄s in manus nostras omnē terrā hanc: ⁊ timore prostrati sunt cuncti habitatores eius.

Capitulo. iij. ¶ Igitur iosue de nocte consurgēs premouit castra: egrediētesqz ad sethim: venerūt ad iordanē ipse ⁊ om̄is filij israel: ⁊ morati sunt ibi tres dies. Quibus euolutis transierunt precones per castroꝝ mediū: ⁊ clamare ceperunt. Quando videritis archā phederis dn̄i dei vestri: ⁊ sacerdotes stirpis leuitis portātes eam: vos quoqz consurgite: sequimini precedentesqz. sit inter vos ⁊ archa spacium cubitorum duo miliuz: vt procul videre possitis: ⁊ nosse per quam viam ingredimini: quia prius non ambulastis per eaz: ⁊ cauete ne appropinquetis ad archam: dixitqz iosue ad populum sanctificamini. Cras enim faciet dominus inter vos mirabilia. Respōdeat chorus. Amen. Añ̄a prima. Deus deus noster respice nos non nos derelinquas sperantes in te. Psalmus. xxj. Oratio.

Respice in nos domine deus noster: ne auertendo faciem tuam a nobis nos aliquatenus derelinquas. vere enim salui erimus: si vultus tui in nos aspectum cōuerteris: ⁊ illariter nostris te animabus coniunxeris: vt quia in te sperauerunt patres nostri ⁊ salui facti sunt: nos hereditarie fac eorum spei' succedere: ⁊ parilitatem horum eterna cum eis exaltatiōe gaudere. Respōdeat chorus. Amen. Per misericordiam tuam deus noster ⁊c. Añ̄a. ij. Sperantes in domino misericordia circumdabit.

Psalmus. xxxj. Oratio.

Remite domine impietates cordis nostri: pro qua te omnis sanctus

in tẽpore oportuno exorat: atq3 intellectum tribue nobis: per operatiõis suffragiũ quod precamur: ⁊ instrue nos in huius vite viam qua gradiamur. ℟. Amen. Per miam. Añ.iij. Fiat dñe mia tua super nos: sicut speravim⁹ in te. ps.xxxij. ℟m. Misericordia dñi facit vt non deficiat. p. Quia non sunt consummate miserationes eius. ℣. Flagellabit nos ab iniquitatibus nostris ⁊ omniũ nostrorum miserebit. p. Quia nõ. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Reiteretur. ℟. Preces. Miserere ⁊ parce clementissime dñe populo tuo. p. Quia peccavim⁹ tibi. ℣. Prostrati oẽs lachrymas producimus pandentes tibi occulta que admisimus: a te deus exposcimus. p. Quia. ℣. Orationes sacerdotuz accipe: ⁊ que postulãt affluenter tribue: ac tue plebi miserere domine. p. Quia. ℣. Furorez tuũ adduxisti sup nos: delicta nostra curvaverunt nos: ⁊ absq3 vlla spe defecimus. p. Quia. ℣ Remissionem peccatorũ tribue ⁊ largitatem dona nobis pluuie: te inuocam⁹: tu adesto domine. p. Quia. Hymnus. O nazarene

Flux. folio. lxxxiiij Oratio. Fiat misericordia tua dñe super nos: vt qui singillatim corda hominuz fingis: specietim ea sanctifices. Et quia oculi tui super eos sunt: qui te metuimus: timoris tui da nobis conferatã largitatez. Pater noster. Ad sextaz. Lectio hieremie prophete. capitulo. xxxiij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit domin⁹: clama ad me ⁊ exaudiam te: ⁊ annunciabo tibi grãdia: ⁊ firma que nescis. Quia hec dicit domin⁹ exercituũ de⁹ israel: ⁊ ad domos vrbis huius: ⁊ ad domos regis iuda que destructe sunt: ⁊ admunitiones: ⁊ ad gladium veniẽtium vt dimicet cum chaldeis: ⁊ impleant eas cadaveribus hominum: quos percussi in furore meo: ⁊ indignatione mea: abscondens faciẽ meam a ciuitate hac propter maliciam eorum omnẽ: ecce ego obducam ei⁹ cicatricem ⁊ sanitatẽ: ⁊ curabo eos: ⁊ reuelabo illis deprecationẽ pacis ⁊ veritatis: ⁊ cõuertam conuersionem iuda ⁊ conuersionẽ hierusalẽ: ⁊ edificabo eos sicut a principio ⁊ emundabo illos ab omni iniquitate sua: in qua peccauerũt mihi: ⁊ propitius ero cunctis iniquitatib⁹ eoruz: in quibus derelinquerũt ⁊ spreuerũt me. ⁊ erit mihi in nomen ⁊ in gaudium: ⁊ in laudem: ⁊ in exultationẽ ⁊ cunctis gentib⁹ terre: que audierunt omnia bona que ego facturus sum eis: ⁊ pauebunt ⁊ turbabuntur in vniuersis bonis: ⁊ in omni pace quam faciã ego eis. Hec dicit dominus adhuc audietur in loco isto: quẽ vos dicitis esse desertuz: eo quod nõ sit homo ⁊ iumentũ in ciuitatib⁹ iuda: ⁊ fortes hierusalem que desolate sunt absq3 homine: ⁊ absq3 habitatore: ⁊ absq3 pecore. vox gaudij: ⁊ vox leticie vox sponsi: ⁊ vox sponse: vox dicentiũ confitemini domino exercituuz: quoniã bonus domin⁹ quoniã in seculuz mia ei⁹. ℟. Amẽ. Añ.j. Confitemini domino in cithara in psalterio decem cordarũ psallite ei. Psalm⁹. xxxij.

Tibi domino placens Oratio. sit anima nostra: a quo ⁊ virtutem tollerantie ⁊ premium concupiscit accipere: tua ergo super nos misericordia sicut sperauim⁹ fiat: tuaq3 nos gratia cõsueta preueniat. ℟. Amen. Per misericordiaz. Añ.ij. Magnificate dominũ mecum: ⁊ exaltemus

Inomen ei⁹ in vnũ ps.xxxiij. Orõ. Inquirentes te dñe dignanter

exaudi: atq; vt in te laudetur anima nostra propitius indultor imperti: ⁊ q̄a iuxta es his qui tribulato sunt corde: aurem tuā ad contritionē nostri spiritus pande: ⁊ ad pacem tuaz que exuperat omnē sensum corpora nostra ⁊ corda conuerte. ℟. Amen. Per miam. Añ. Filij hominum in protectione alarū tuarum sperant dñe. ps. xxxv. ℟. Si ambulauerimus in vijs eius: erit nobis consolator dominꝰ magnus ⁊ eternꝰ. p̄. In die tribulationis nostre. ℣. Benedictus dominꝰ qui magnꝰ est in eternū. quoniam in secula regnū ipsius est: quia ipse flagellat ⁊ iterum miseret. p̄. In die. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret. ℟. Preces. Miserere domine supplicantibꝰ. p̄. Tu dona nobis veniam. ℣. Rerum creator omniū ad te precē dirigimus. p̄. Tua dona. ℣. Iram tuam remoue ⁊ que rogamus tribue. p̄. Tua dona. ℣. Concede nobis dñe copiam indulgentie. p̄. Tu dona. ℣. Cū misericordia tribue nobis pluuiam. p̄ Tu dona. Hymnus. O nazarene lux. folio. lxxxiiii Oratio. In protectione alarū tuarū domine filios hominum sperantes nequaq̄ detegas: sz tanq̄ pupillos quo possimus supernis volatibus preparari: fouēdo enutrias: nec diripi nos laceratione insidiantiū sinas: nec nido ecclesie tue auolare permittas. Sed dum nos tegmine regis paterno: ad vbertatez domus tue adiuti: tuo veniamus auxilio. Pater noster. Ad nonā. Ecclesiastici salomonis.

Capitulo. xxviii. ℟ Deo gratias. Fili susurro ⁊ bilinguis maledictus multos enim turbauit pacez habentes. Lingua tertia multos cōmouit ⁊ dispersit illos agente ingentem: ciuitates muratas destruit: et domos magnoruz effodit. virtutes populorū concidit: ⁊ gentes fortes dissoluit. Lingua tertia mulieres viratas eiecit ⁊ priuauit illas laboribꝰ suis. Qui respicit illam nō habet requiem: nec habebit amicū in quo requiescat. flagelli plaga liuorē facit. plaga aūt lingue cōminuit ossa. multi ceciderūt in ore gladij: sed non sic quomodo qui ceciderunt per linguā suam. Sepi aures tuas spinis: ⁊ noli audire linguā neq̄. ⁊ ori tuo fac recia ⁊ seras: beatꝰ qui tectus est a lingua sua nequā qui in iracundiaz illiꝰ non transiuit. Et qui nō traxit iugū eius ⁊ in vinculis illius non est ligatus. ℟. Amen. Lectio libri iosue.

Capitulo. v. ℟. Deo gratias. In illis diebus. Cum esset iosue ī agro vrbis iericho: leuauit oculos ⁊ vidit virum stantē contra se: euaginatum tenentē gladiuz: perrexit ad eum ⁊ ait noster es an aduersariorū? Qui respōdit: nequaq̄: sed sum princeps exercitꝰ domini: ⁊ nunc venio. Cecidit iosue pronus in terrā: ⁊ adorans ait: quid dñs meus loquit ad sernū suum? Solue inquit calciamētum de pedibus tuis. Locus enim in quo stas: terra sancta est. Fecitq; iosue vt sibi fuerat imperatum.

Capitulo. vj. Iericho autem clausa erat atq; munita timore filioruz israel: ⁊ nullus egredi audebat aut ingredi: dixitq; dominus ad iosue: ecce dedi in manus tuas iericho: ⁊ regem eius: omnesq; fortes viros. circuite vrbem cuncti bellatores semel per diem. sic facietis sex diebus. Septimo autē die sacerdotes tollant septē buccinas quaꝝ vsus ē in iubilo: ⁊ p̄cedāt archā federis: septiesq; circuibitis ciuitatē: ⁊ sacerdotes clan-

gent buccinis.cũq3 insonauerit vox longior atq3 cõcisior ⁊ in aurib⁹ vestris cõtrepuerit: clamabit om̃is populus vociferatione maxima: ⁊ muri funditus conruent ciuitatis. Ingrediẽturq3 singuli per locum circa quem steterint. Vocauit ergo iosue fili⁹ nun sacerdotes: ⁊ dixit ad eos: tollite archã federis: ⁊ septez alij sacerdotes tollent iubileorũ buccinas septem: ⁊ incedant ante archaz dñi. Ad populuz qnoq3 ait. audite ⁊ circuite ciuitatẽ armati precedẽtes archam dñi. Cunq3 iosue verba finisset: ⁊ septẽ sacerdotes septem buccinis clangerent ante archam federis dñi. Omnisq3 israel precederet armatus exercit⁹: reliquũ vulgus archam sequebat̃ ac buccinis om̃ia cõcrepabant. Preceperat aũt iosue populo. Non clamabitis nec audietur vox vestra: neq3 vllus sermo ex ore vestro egrediet̃: donec veniant dies in quo dicam vobis: clamate ⁊ vociferamini. circuiuit ergo archa dñi ciuitatez semel per diẽ: ⁊ reuersa in castra mansit ibi. igitur iosue de nocte cõsurgens tulerũt sacerdotes archaz dñi: ⁊ septẽ ex eis septem buccinas quaruz in iubileis vsus ẽ precedebãt archam dñi ambulantes: atq3 clangentes: ⁊ armatus ppl̃us ibat ante eos: vulgus autẽ reliquuz sequebat̃ archam ⁊ buccinis personabãt. circineruntq3 ciuitatez secundo die semel ⁊ reuersi sunt in castra. Sic fecerunt sex dicb⁹. Die aũt septimo diluculo cõsurgẽtes circuierũt vrbem sicut dispositu3 erat septies. Cunq3 septimo circuitu clãgerẽt buccinas sacerdotes dixit iosue ad oẽm israel vociferamini: tradidit eniz dñs vobis ciuitatẽ. Sitq3 ciuitas hec anathema ⁊ oĩa que in ea sunt dño: sola raab meretrix viuat cuz vniuersis q̃ cum ea in domo sunt. Abscõdit eniz nuncios quos direxim⁹: vos autem cauete ne de his q̃ p̃cepta sunt quidpiam cõtingatis: ⁊ sitis preuaricationis rei: ⁊ omnia castra isrl̃ in peccato sint atq3 turbentur. Quicquid aũt auri ⁊ argenti fuerit ⁊ vasorum eneorũ ac ferri: dño consecretur: repositum in thesauris eius. Igitur omni vociferanti populo ⁊ clangẽtibus tubis postq̃ in aures multitudinis vox: sonitusq3 increpuit: muri illi conruerũt: ⁊ ascendit vnusquisq3 per locum qui contra se erat. Ceperuntq3 ciuitatẽ: ⁊ interfecerũt om̃ia que erant in ea a viro vsq3 ad mulierem: ab infante vsq3 ad senez: boues quoq3 ⁊ oues ⁊ asinos in ore gladij occiderunt. Duobus autẽ viris qui exploratores missi fuerant dixit iosue: ingredimini domũ mulieris meretricis: ⁊ producite eam ⁊ oĩa quecunq3 illi sunt: sicut illi iuramento firmastis. Ingressiq3 iuuenes eduxerunt raab ⁊ parentes eius fratres quoq3 ⁊ omnẽ supellectilem ac cognationem illius: ⁊ castra israel manere fecerunt. Vrbem autẽ ⁊ omnia q̃ in ea sunt succederunt absq3 argẽto ⁊ auro ⁊ vasis eneis ac ferro: que in erarium dñi consecrauerunt. Raab vero meritricez ⁊ domũ patris ei⁹: atq3 omnia que habebat fecit iosue viuere ⁊ habitauerũt in medio israel vsq3 in presentẽ diem: eo quod abscõderit nuncios quos miserat vt explorarent iericho in tẽpore illo imprecatus est iosue dicẽs: maledict⁹ vir coram dño: qui suscitauerit ⁊ edificaue

rit iericho: in primogenitorũ funda-
mẽta eius iaceãt: ⁊ in nouissimo libe
rorũ ponã portas ei⁹. Fuit ergo dñs
cuz iosue: ⁊ nomen eius in omni ter
ra vulgatũ est. Añ. j. Confitemini dño
in cithara in psalterio decem cordarũ psalli
te ei. Psalmus. xxxij. Oratio.
Domine qui iustorũ gaudiũ tuũ
facis esse preceptũ. quorũ tibi lauda
tio ⁊ obsequit̃ diligendo: ⁊ diligit cõ
laudando. qui tibi per legis citharã
nouuz canticũ cantant: ⁊ per psalte-
rium pijs vocibus sacro fragore per-
sultant: eorũ nos dñe vestigijs inhe-
rere concede: ⁊ laudem tuã cum eis-
dem tribue conclamare. Et quia re
ctus est sermo tu⁹: tuaqz fidelia ope-
ra presta vt te corde fideli credam⁹:
⁊ misericordiã tuam impensi⁹ conse
qui mereamur. ℟. Amen. Per mi
sericordiã. Añ. ij. Anima nostra patiẽs
est domino. quoniã adiutor ⁊ protector no-
ster est. ps. xxxij. Oratio. Tibi domi
no. Quere folio cxxxiij. Añ. iij.
Redimet dñs animas seruorũ suoruz: ⁊ non
derelinquet oẽs qui sperãt in eũ. ps. xxxiij.
Benedicat te domine Oratio.
in omni tẽpore anima nostra:
quia ⁊ in flagellis tuis semp adest
misericordia tua: duz nos ⁊ discipli
na corrigis: ⁊ indulgentia foues. dũ
percutiendo sanas: ⁊ sanando corro
boras. Bona igit̃ nobis: vt qui tuaz
in fide gustauim⁹ suauitatẽ: plenissi
mã percipiam⁹ in retributione dul-
cedinez. Pater noster. qui es. Ad ve
sperum in tertia feria. Lauda. Tu il-
luminas lucernã meam dñe. Dñs sit sem
per vobiscũ. ℟. Et cũ. Añ. Omnis ter-
ra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmũ dicaz nomi
ni tuo altissime. ps. lxv. Hymn⁹. Chri
ste saluator omniũ. folio. lvj Capi
tula. Sit festum ieiuniũ nostrum.
folio. lxxxvij Lauda Mirabilia testi
monia tua dñe. ⁊ Oratio. Scrutãtes
dñe. folio. cxxxij ¶ Tertia feria. ad
matutinum. Añ. Vocem meã. ps. iij.
Oratio. Ad te dñe proprie. folio
lxxxvij. Añ. j. Memores erunt nominis
tui: ⁊ populi tui confitebunt̃ tibi. ps. xliiij.
Fac nos dñe diligere iu Oratio
sticiam: ⁊ odire iniquitatez: ac
per speciem que in tuam pulcritudi
nez currẽtes deducat nos mirabili-
ter dextera tua: ⁊ mortificata in no-
bis incẽtiua fornicationis: accinge
lumbos nr̃os gladio castitatis. ℟.
Amẽ. Per miam. Añ. ij. Deus noster
refugiũ ⁊ virtus adiutor in pressuris que inue
nerunt nos nimis. ps. xlv. Oratio
Deus refugiũ nostrũ ⁊ virtus tu
in pressuris omnib⁹ adsiste. Ut oẽz
gladium in sua vagina reductum: ⁊
omne cor pacis trãquilitate ditatũ:
te videre ambiat: teqz in tuis semp
muneribus recognoscat. ℟. Amen.
Per miam. Añ. iij. Exurge dñe adiuua
nos: ⁊ libera nos ꝓpter nomen tuũ. ps. xliij
Exurge dñe adiuua nos Orõ.
contra omnẽ malitiã persequẽ-
tium: ⁊ libera nos ꝓpter uomen tuũ
a contrarietate spirituũ immundoꝝ
vt in loco afflictionis vbi nos humi-
liasti exaltes iterum in remuneratio
ne virtutis. ℟. Amen. Per miseri-
cordiã. ℟. Domine indulge peccatis no-
stris. quia multa ẽ iniquitas nostra. ℣. Par-
ce nobis dñe ⁊ libera animas nostras ab omni
angustia. ℣. Patres nostri peccauerunt et
nõ sunt: nos aũt iniquitates eorũ exsoluim⁹.
℣. Parce nobis dñe. ℣. Gloria ⁊ honor pa-
tri. ℣. Parce nobis. In laudibus. Añ.
Secundũ magnã misericordiam tuã dele do
mine iniquitatem meam. ps. l. Oratio.

Secundū multitudinē miserationū tuarum. Quero folio lxxxvij. Ad canticum. Añ. Directa facta est via pio/rum: et preparatū est iter sanctorū. Canticū. Ecce ciuitas virtus. fol. xij Oro. Urbs fortitudinis nostre: salua/tionis tue muro nos ptege: nos/q; et intrinsecus ab hoste defende: et intra et extraq; tua protectione mu/niti: in tua pace: atq; quiete merea/mur iugiter permanere. R. Amen. Per misericordiā. Ad bñdict. Añ. In matutinis meditabor in te: quia fuisti ad/iutor meus domine. ℣. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Canticū. Benedictus es dñe. folio iij. Lauda. In iubilatio/ne laudate dominū: omnis spiritus laudent no/men domini. ps. cxlviij. Lectio libri io/sue. capitu. vij. R. Deo gratias.

In illis diebus. Fuit dñs cum iosue: et nomen eius in omni terra vul/gatum est. filij autē israel preuarica/ti sunt mandatū: et usurpauerūt de anathemate. Nam achā filius char/mi filij zabdi filij zare de tribu iuda tulit aliquid de anathemate. Iratus/q; est dñs contra filios israel. cunq; mitteret iosue de iericho viros ptra hay: que est iuxta bethleē ad orienta/lem plagam ō oppidū bethel dixit eis: ascendite et explorate terram. Qui precepta cōplentes: exploraue/runt hay: et reuersi dixerunt ei: non ascēdat omnis populus sed duo vel tria milia virorū pergant: et deleant ciuitatē. quare omnis populus fru/stra veretur contra hostes pauciss/mos? Ascenderūt ergo tria milia pu/gnatores. Qui statim terga verten/tes percussi sunt a viris urbis hay: et corruerunt ex eis triginta sex homi/nes: psecutiq; eos de porta usq; sab/barum: et ceciderūt per prona fugiē/tes. proh timuitq; cor populi: et ad instar aque liquefactū est. Iosue ve/ro filius nun scidit vestimēta sua: et cecidit pronus in terram coram arcā domini usq; ad vesperū: tam ipse q̄ omnis israel. miseruntq; puluerem super capita sua: et dixit iosue heu do/mine deus. Quid voluisti transdu/cere populum istum iordanē fluuiū istum: vt traderes nos in manu amo/rreī et perderes? Utinam vt cepi/mus mansissemus trāsiordanē. Mi/ domine deus quid dicam? Videns israel hostibus suis terga vertentem audient chananei: et omnes habita/tores terre: ac pariter cōglobati cir/cundabunt nos atq; delebunt nomē nostrū de terra. Et quid facies no/mini tuo magno? dixitq; dominus ad iosue. Surge cur iaces pronus in ter/ram: peccauit israel et preuaricatus est pactum meū. tuleruntq; de ana/themate: et furati sunt: atq; mentiti. et absconderunt inter vasa sua nec po/terit isrl stare ante hostes suos: eos/q; fugiet: quia pollutus est anathe/mate. non ero vobiscū donec conte/ratis eum, qui huius sceleris reus ē. sanctificamini in crastinū. hec enim dicit dominus deus israel: anathema in medio tui israel non poteris stare coram hostibus tuis: donec deleat ex te qui hoc cōtaminatus est scelere. Accedetisq; singuli mane per tribus vestras: et quācunq; tribum sors in/uenerit. accedit per cognationes su/as et cognatio per domos: domusq; per viros. Et quicunq; ille in hoc fa/cinore fuerit deprehēsus cōburatur igni cum omni substātia sua: qm̄ pre/uaricatus est pactum domini: et fecit

nephas in iſrael. Surgens itaq; ioſue mane applicauit iſrl'p tribꝰ ſuas ⁊ inuẽta eſt tribus iuda. q̃ cũ iurta familias ſuas eẽt oblata: ⁊ inuẽta ẽ familia zare: illã quoq; per viros offerens reperit zabdi: cuiꝰ domũ in ſingulos diuidens viros inuenit achan filium charmi filij zabdi filij zare de tribu iuda: ⁊ ait ad achan fili mi da gloriã dño deo iſrael: ⁊ cõfitere atq; indica mihi quid feceris: ne abſcondas: reſpõdit. Vere ego peccaui domino deo iſrl': ⁊ ſic ⁊ ſic feci. vidi enĩ palliũ inter ſpolia coccineũ valde bonum: ⁊ ducẽtos ſiclos argenti regulam quoq; aureã quinquaginta ſiclorum: ⁊ cõcupiſcẽs: abſtuli ⁊ abſcondi in terra cõtra mediũ tabernaculi mei: ⁊ argentũq; foſſa humo operui. miſit ergo ioſue miniſtros: qui currẽtes ad tabernaculũ illiꝰ reppererunt cuncta abſcõdita in eodẽ loco: auferenteſq; de tentorio tulerũt ea ad ioſue: ⁊ ad oẽs filios iſrl'; poſuerũtq; ante dñm. tollens itaq; ioſue achan filiũ zare: argentũq; ⁊ palliũ: ⁊ aurea regulã: filioſq; eius ⁊ filias: boues ⁊ aſinos: boues ipmq; tabernaculum: ⁊ cunctã ſuppellectilẽ ⁊ oĩs iſrael cũ eo. duxerunt eos ad vallem achor vbi dixit ioſue. Quia turbaſti nos exturbet te dñs in die hac. Lapidauitq; eum oĩs iſrael: ⁊ cuncta que illius erant: igni cõbuſta ſunt. Congregauerũtq; ſuper euꝫ aceruũ magnum qui permanet vſq; in p̃ſentẽs diem. ℟. Amẽ. ℣. O eus eterni luminis. q̃re folio lvj. Capitula.

OMine ad quẽ vigilat de luce anima nr̃a dona: vt ſemp a tenebris properem? ad lucẽ. Caligo depereat mente: ⁊ plenitudo tua in nobis permaneat lucis. Pater noſter. Lauda. Ab oĩ via mala. p̃. Prohibepedes meos dñe. ℣. Quomodo dilexi legem tuaꝫ dñe tota die meditatio mea eſt. p̃. Prohibe. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Oratio.

AB omni via mala prohibe pedes noſtros domine: verbũq; tuum tota ſeruemus adtentione: atq; a malo recedere ⁊ tibi nos perpetim facias complacere. ℟. Amen. Per miam. Ad tertiã. Prouerbiorũ ſalomonis. caꝑ. xvij. ℟. Deo gratias

HAbi corona dignitatis ſenectus in vijs iuſticie reperiet. Melior eſt patiens viro forti: ⁊ qui dominatur aĩo ſuo: expugnatore vrbium. Sortes mittunt in ſinũ ſed a domino rẽperantur. Melior eſt buccella ſicca cum gladio: q̃ domus plena victimis cum iurgio. Seruus ſapiẽs dominabit filijs ſtultis: ⁊ inter fratres hereditatem diuidet. ſicut igne probatur argentũ ⁊ aurũ in camino: ita corda probat dñs. malus obedit lingue iníque. ⁊ fallax temperat labijs mendacibus. qui deſpicit pauperem: exprobat factori eius: ⁊ qui letatur in ruina alterius: nõ erit impunitus. corona ſenum filij filiorum patres eorũ non decent ſtultũ verba compoſita: nec principeꝫ labiũ mentientis. Gemma gratiſſima expectatio preſtulantis. quocunq; ſe verterit: prudenter intelligit. ℟. Amen. Lcõ libꝛi ioſue. c. viij. ℟. Deo gras.

IN illis diebus. Dixit dominꝰ ad ioſue: tolle tecum omnẽ multitudinem pugnatorũ: ⁊ conſurgẽs aſcende in oppidum hay. Ecce tradidi in manu tua regeꝫ eius ⁊ populum vrbemq; ac terram faciesq; vrbi hay et regi eius ſicut feciſti ieri-

cho ⁊ regi eiusq3: predaz vero ⁊ om̃ia animãtia diripietis vobis. pone insidias vrbis post eam. Surrexitq3 iosue ⁊ omnis exercit⁹ bellatorum cuz eo: vt ascenderent in hay: ⁊ electa triginta milia viroꝝ fortiũ misit nocte. p̃cepitq3 eis dicẽs: ponite insidias post ciuitatẽ: nec lõgius recedatis: ⁊ eritis oẽs parati. Ego aũt ⁊ reliqua multitudo q̃ mecũ est: Accedemus ex aduerso cõtra vrbẽ. Cunq3 exierint cõtra nos sicut ante fecim⁹: fugiemus ⁊ terga vertem⁹: donec p̃sequentes ab vrbe longi⁹ ꝓtrahant̃: putabũt eniz fugere nos sicut prius: nobis ergo fugiẽtib⁹ ⁊ illis sequẽtibus: cõsurgetis de insidijs ⁊ vastabitis ciuitate: tradetq3 eã dñs de⁹ vester in man⁹ vestras: cũq3 ceperitis: succendite eã. Sic om̃ia facietis vt iussi. dimisitq3 eos: ⁊ perrexerũt ad insidiaruz locũ. Sederũtq3 inter bethel ⁊ hay ad occidentalez plagã vrbis hay. Josue aũt nocte illa in medio mãsit ppl'i. Surgensq3 diluculo recensiuit socios ⁊ ascẽdit cũ senioribus in fronte exercit⁹ vallat⁹ auxilio pugnatoꝝ: cũq3 venissent oẽs ⁊ ascẽdissent ex aduerso ciuitatis: steterũt ad septẽtrionalez vrbis plagã: inter quaz ⁊ eos vallis media erat: quinq3 milia aũt viros elegerat: ⁊ posuerat insidijs inter bethauem ⁊ hay ex occidentali parte eiusdẽ ciuitatis. oĩs vero reliquus exercitus ad aquilonẽ aciez direxerũt. ita vt nouissimi multitudinis occidentalem plagam vrbis attingerent. Abijt ergo iosue nocte illa: ⁊ stetit in vallis medio. Quod cuz vidisset rex hay festinauit mane: ⁊ egressus est cũ omni exercitu ciuitatis: direxitq3 aciẽ cõtra desertum: ignorãtes q̃ post tergũ laterent insidie. Josue vero ⁊ omnis isrl' recesserunt in loco simulãtes metũ: ⁊ fugientes per viam solitudinis. at illi vociferantes ⁊ se mutuo cohortãtes persecuti sunt eos. Cunq3 recessissent a ciuitate: ⁊ nec vnus in vrbe hay ⁊ bethel remansisset: qui nõ persequeret̃ israel sicut eruperat aperta oppida relinquẽtes: dixit dñs ad iosue: leua clipeuz qui in manu tua est contra vrbem hay: quã tibi tradam eam. Cunq3 eleuasset clipeuz: ex aduerso ciuitatis insidie q̃ latebant surrexerunt confestim ⁊ pergẽtes ad ciuitatez: ceperũt ⁊ succenderunt eã. viri aũt ciuitatis qui persequebant̃ iosue respicientes ⁊ videntes fumũ vrbis ad celũ vsq3 conscendere: non potuerunt vltra huc illucq3 diffugere: presertim cũ hij qui simulauerãt fugam ⁊ tendebant ad solitudinẽ cõtra persequentes: fortissime restitissent. Uidensq3 iosue ⁊ omnis israel quod capta esset ciuitas: ⁊ fumus vrbis ascenderet reuersus percussit viros hay. Si quidem ⁊ illi qui ceperant ⁊ succenderant ciuitatẽ egressi cõtra suos: mediũ ostium ferire ceperunt. Cum ergo ex vtraq3 parte aduersarij cernerẽt̃: itaq3 vt nullus de tanta multitudine saluaret̃: regem quoq3 vrbis hay apprehenderũt viuentem ⁊ obtulerunt iosue. igit̃ om̃ibus interfectis qui israel ad deserta fugientẽ fuerant persecuti: in eodez loco gladio corruentib⁹: reuersi filij israel percusserũt ciuitatẽ. Erãt aũt qui in eo die conciderant a viro vsq3 ad mulierẽ duodeciz milia hominũ. omnes vrbis hay. Josue vero nõ retraxit manũ: quã in sublime porrexit

tenens clipeū: donec interficeret oēs habitatores hay: iumenta aūt ⁊ predam ciuitatis diuiserūt sibi filij isrl' sicut preceperat dñs iosue: qui succendit vrbē ⁊ fecit eam tumulū sempiternū: regem quoqꝫ ei⁹ suspēdit in patibulo vsqꝫ ad vesperꝫ: ⁊ post solis occasuꝫ. Precepitqꝫ iosue ⁊ deposuerunt cadauer ei⁹ de cruce: ꝓiecerūtqꝫ in ipso introitu ciuitatis: cōgesto super eū magno aceruo lapiduꝫ: qui permanet vsqꝫ in presentē diē. tunc edificauit iosue altare dño deo isrl'. ℟. Amen. Añ. j. Simul in vnū diues ⁊ pauper aurib⁹ percipite qui habitātis orbē.

Audiāt simul Orō. (ps. xlviij. te dñe omēs gentes: ⁊ diues ac pauper aurem tibi cordis accōmendent tibiqꝫ oīum ad fidē preparetur auditio: quo saluādis ꝓmittit' gratie plenitudo. ℟. Amē. Per miam. añ. ij. Recte iudicate filij hominum. ps. lvij.

Domine qui nos iusticiā Orō. loqui: ⁊ que recta sunt precipis iudicare: tribue nobis vt nec iniquitas in ore: nec prauitas reperiat' in mente. vt puro corde purior sermo consentiat: precedat in operib⁹ iusticia: nec inueniat' dolus in lingua. ℟. Amē. Per miam. Añ. iij. Da nobis auxilium de⁹ in tribulatione. ps. lix. ℟. Exacerbauimus nomen tuuꝫ dñe: ⁊ iniquitates corā te fecimus. ⁊ nūc flectam⁹ genua cordis nr̄i. p̄. Dimitte nobis peccata nr̄a. ℣. Fac nobiscū dñe iuxta mansuetudinē tuā: ⁊ scdm multitudinē mie tue. p̄. Dimitte. ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteret'. ℟. Preces. Miserere ⁊ parce clemētissime dñe pplo tuo. p̄. Quia peccauim⁹ tibi. ℣. ꝑ nr̄is malis flagellamur acrius: ⁊ pro delictis obcecamur durius: defleamus mala q̄ comisim⁹. p̄. Quia. ℣. Remoue famem ⁊ da imbrē gratie: frugūqꝫ largam prebe abundantiā. atqꝫ optatā peccatoꝝ veniā. p̄. Quia. ℣. Amoue pestem redemptor altissime: repētina morte dñ ꝓsternimur nō det' pena sed veniā peccātib⁹. p̄. Quia. ℣. Lachrymis nr̄a dignis reple pectora: affluat in nos charitatis spūs qua eruamur viciorum lapsib⁹. p̄. Quia. Hy⁹. Onazare

One lux. folio. lxxxiiij Oratio.

A nobis dñe auxiliū in tribulatione: qꝛ vana est salus ab hoīe. in te enim faciem⁹ virtutē: qui ⁊ confortas famulos: ⁊ ad nihilū redigis inimicos. Pater nr̄. Ad sextā. Lcō libri ezechielis ꝓbe. c. xj. ℟. Deo gr̄as

Factum est verbū dñi ad me dicens: fili hominis: fratres tui viri propinqui tui ⁊ oīs domus isrl' vniuersi quib⁹ dixerūt habitatores hierusalem longe recedite a dño. nobis data est terra in possessione. ꝓpterea hec dicit dñs deus: qꝛ longe feci eos in gentib⁹: ⁊ quia dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationē nō modicam in terris ad quas venerunt. propterea loquere hec dicit dñs de⁹ congregabo vos de populis: ⁊ adunabo nos de terris in quibus dispersi estis. daboqꝫ vobis humū israel. ⁊ ingredient' illuc: ⁊ auferēt omnes ofensiones: cunctasqꝫ abhominationes ei⁹ de illa: ⁊ dabo eis cor nouū: ⁊ spiritū rectum tribuā in visceribꝰ eorū. ⁊ auferaꝫ cor lapideū de carne eorum: ⁊ dabo eis cor carneū: vt in preceptis meis ambulent: ⁊ iudicia mea custodiēt: ⁊ faciantqꝫ ea: ⁊ sint mihi in populū: ⁊ ego sim eis in deū ℟. Amen. Añ. j. Populi confitebūtur tibi in eternū ⁊ in seculū seculi. ps. xliiij.

Deus cuius sedes manet in seculum seculi. fulgeat ecclesia tua varietate virtutum: ⁊ sce-

Oratio.

ptrum tuũ per ornet disciplina offi/
ciorum: quosq; eius ornamẽtis affi
cis: separari ab ea nullatenus patia/
ris. ℟. Amen. Per miam. Añ.ij.
Dñs virtutuz nobiscũ susceptor deus iacob.

DOmine refu Oratio. (ps.xlv
gium nostrũ ⁊ virtus: tu in pres
suris oibus adsiste: vt oẽm gladium
in sua vagina reductũ: ⁊ omne cor pa
cis tranquilitate ditatũ te videre am
biat: teq; in tuis semp muneribꝰ re/
cognoscat. ℟. Amen. Per miam.
Añ.iij. Deus in nomine tuo saluũ me fac: ⁊
in virtute tua libera nos deus exaudi oratio/
nem nostrã. ps.liij. ℟. Laua a malicia cor
tuũ hierusalẽ. ꝑ. Ut salua fias vsq; quo mo/
rabuntur in te cogitationes pessime. ℣. Ex/
cutere de puluere: consurge sede hierusalem:
solue vincula colli tui captiua filia syõ. ꝑ. Ut
salua. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret. ℟.
Preces. Misericors dñe exaudi supplices
ꝑ. Et miserere. ℣. Excelse perpetue que po/
scimus tribue. ꝑ. Et miserere. ℣. Auditum
piissimũ inclina orãtibꝰ. ꝑ. Et miserere. ℣.
Virtutis presidio redemptor defende nos.
ꝑ. Et miserere. ℣. Superna potẽtia pecca
tis da veniã. ꝑ. Et miserere. Hymnꝰ. O
nazarene lux. folio .lxxxiiij. Oratio

COncede dñe vt tuo nostra salus
perficiat in nomine: nosq; in vir
tute tua libera: quos ꝓprijs infirmi/
tatibꝰ prepeditos agnoscis. Ut tuũ
sit omne qd sumus: qui fecisti ex nihi
lo: vt essemus. Pater noster. Ad.ix.
Prouerb. salomonis. c.xxi. ℟. Deo.

FIli anima impij desiderat ma/
lum: nõ miserebit proximo suo
Mulctato pestilẽte: sapiẽs erit par/
uulus: ⁊ si sectet sapientẽ: sumet sciẽ
tiam. excogitat iustus de domo im/
pij: vt dtrahat impios a malo. Qui
obdurat aurẽ suã ad clamorẽ paupe/
ris: ⁊ ipse clamabit: ⁊ non exaudiet.
Munꝰ absconditũ extinguit iras: ⁊
domum insinuz indignationẽ maxi/
mam. Gaudiũ iusto est facere iudi/
cium: ⁊ pauor operantibꝰ iniquitatẽ
Vir qui errauerit a via doctrine: in
cetu gigantũ cõmorabit qui diligit
epulas: in gestate erit. ⁊ qui amat vi
nuz ⁊ pinguia: nõ ditabit. pro iusto
dabitur impiꝰ. ⁊ pro rectis iniquus.
Meliꝰ est habitare in deserto: q̃ cũ
muliere rixosa ⁊ iracũda. Thesurus
desiderabilis: ⁊ oleum in habitacu/
lo iusti. Imprudẽs homo dissipabit
illud. Qui sequit iusticiã ⁊ misericor
diam: inueniet vitã ⁊ iusticiã ⁊ glo/
riam. ℟. Amen. Lectio libri iosue.
capitulo. ix. ℟. Deo gratias.

IN illis diebus. Cũ audissent q̃
habitabant in gabaon cuncta que fe/
cerat iosue iericho ⁊ hay ⁊ callide co
gitantes: tulerunt sibi cibaria saccos
veteres asinis imponẽtes: ⁊ vtres vi
narios scissos: atq; consutos calcia/
mentaq; perantiqua que ad iudiciũ
vetustatis pitacijs cõsuta erant: in/
duti veteribꝰ vestimẽtis: panes quo
q; quos portabant obuiaticum duri
erant. ⁊ in frustra cõminuti. Perre/
xeruntq; ad iosue: qui tunc morabat
in castris galgale: ⁊ dixerũt ei. atq;
omni simul israeli: de terra longinq̃
venimus pacẽ vobiscũ facere cupiẽ/
tes: rñderũtq; filij isrl: atq; dixerũt
ad eos. Ne forsitan in terra q̃ nobis
sorte debetur habitetis: ⁊ non possu
mus fedus inire vobiscũ: at illi ad io
sue: serui inquiũt tui sumus. Quibꝰ
iosue: qui naz inquit estis: ⁊ vnde ve
nistis. Responderũt de terra longin
qua valde venerunt serui tui in noĩe
dei tui. Audiuimus enim famaz po

tentie eius: ⁊ cuncta que fecit in egy
pto: ⁊ duobus ammorreorū regib⁹
transiordanez ſeon regi eſebon ⁊ og
regi baſan qui erant in aſtaroth: di/
xeruntq3 nobis ſeniores ⁊ oēs ha/
bitatores terre: tollite in manib⁹ ci/
baria oblongiſſimā viam: ⁊ occurri/
te eis: ⁊ dicite ſerui veſtri ſumus: fe
dus inite nobiſcū. En panes quādo
egreſſi ſumus de domib⁹ noſtris: vt
venirem⁹ ad vos calidos ſumpſim⁹.
Nunc ſicci facti ſunt: ⁊ vetuſtate ni
mia cōminuti: vtres vini nouos im
pleuimus: nunc rupti ſunt: ⁊ ſolute
veſtes ⁊ calciamēta quib⁹ induimur
⁊ que habemus in pedib⁹ ob longitu
dinem longioris vie trita ſunt: ⁊ pe/
ne conſumpta. ſuſceperunt igitur de
cibarijs eorū: ⁊ os dñi nō interroga
uerunt: fecitq3 ioſue cum eis pactū.
Et inito federe policitus eſt qđ nō
occiderēt. principes quoq3 multi/
tudinis iurauerūt eis. poſt dies aūt
tres initi federis: audierūt qđ in vici/
no habitarēt: ⁊ iter eos futuri eſſent.
Mouerunt⁹q3 caſtra filij iſrl' ⁊ vene/
rūt in ciuitates eor̄ die tertio. Qua
rum hec vocabula ſunt. Gabaon et
capira ⁊ berothy ⁊ cariathiarim. Et
non percuſſerūt eos: eo qđ iuraſſent
eis principes multitudinis in nomi
ne dñi dei iſrael. Murmurauit itaq3
omne vulgus cōtra principes. Qui
reſpōderunt eis iurauim⁹ illis in no
mine dñi dei iſrael: idcirco nō poſſu/
mus eos cōtingere: ſed hoc faciem⁹
eis: reſeruent quidez vt viuāt: ne cō
tra nos ira dñi cōcitetur: ſi periura/
uerimus: ſed ſic viuant: in vſus vni
uerſe multitudinis ligna cedāt aquaſ/
q3 comportent. Quib⁹ hec loquen/
tibus vocauit gabaonitas ioſue: ⁊ di
xit eis: cur nos decipere fraude vo/
luiſtis: vt diceretis procul valde ha
bitamus a vobis: cū in medio noſtri
ſitis. Itaq3 ſub maledictiōe eritis:
⁊ non deficiet de ſtirpe vra ligna ce/
dens aquaſq3 cōportās in domū dñi
dei mei. Qui reſpōdert. Nunciatū
eſt nobis ſeruis tuis quod promiſiſ/
ſet dñs deus tuus moyſi ſeruo ſuo:
vt traderet vobis omnē terram: ⁊ di
ſperderet cūctos habitatores eius.
Timuimus igitur valde: ⁊ prouidi/
mus animab⁹ noſtris veſtro terrore
cōpulſi. ⁊ hoc conſilium iniuimus.
Nunc autē in manu tua ſumus: qđ
tibi bonum ⁊ rectū videtur: fac no/
bis. Fecit ergo ioſue vt dixerat: libe
rabit eos de manibus filiorū iſrael.
vt non occiderētur. Decreuitq3 illo
die eſſe eos in miniſteriū cuncti po/
puli ⁊ altaris dñi: cedentes ligna et
aquam cōportantes vſq3 in preſens
tempus. ℟. Amen. Añ. j. Exaudi nos
deus ſalutaris noſter ſpes omniū finiū terre.

EXaudi nos Oratio. (Ps. lxiij.
de⁹ ſalutaris noſter: ac nos tua
virture precinge. dumq3 fidei opta/
mus ſoliditatē: ſpei pro mereamur
quietem: ⁊ charitatis perueniamus
ad requiem. ℟. Amen. Per miam.
Añ. ij. Dicite deo quaz terribilia ſunt ope/
ra tua in multitudine virtutis tue. ps. lxv.

DA nobis domine vt nos Orō.
qui in te credendo: domum tuā
in holocauſtis ingredimur: dicatis
tibi operibus: ac mortificato corpo/
re ſeruiamus. Sicq3 non amoueas
orationē noſtraz ⁊ miſericordiā tuā
a nobis: dum ea inſpiras petere: que
nobis proſpicis conuenire. ℟. Amē
Per miſericordiā tuā. Añ. iij. Bene
nunciate de die in diem ſalutare domini. ps

Hymn⁹. O nazarene lux. Require folio .lxxxiiij Oratio. OE deum psallēdo benedicim⁹: ac p̄camur: vt nullo obstaculo a tuo phibeamur officio. quiq3 vero te dominum confitemur: ditari tuo munere indulgentie sentiamus. Pater noster. Ad vesperos. Lauda. Illumina/tio mea ⁊ salus mea dñs. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Añ. In cōuertendo dñs captiuitatem plebis sue: letet iacob ⁊ exultet israel. ℣s. xiij. Lauda. Tu mandasti mandata tua. ℣. Custodiri nimis deus meus. ℟. Vtinā dirigātur vie mee ad custodiendas iustificationes tuas. ℣. Custodiri nimis. ℟. Gloria ⁊ honor. Hymn⁹. Oh̄riste lumen perpetuū. folio .xci Oratio. Omnipotēs sempiterne deus. et Bñdictio. Benedicat. folio .liij Lauda. Ab omni via mala, ⁊ Oratio. Ab omni via ma. folio .cxxxvj ¶ Feria quarta. Ad matutinū. Añ. Gloria mea dñs noster. et Oratio. Gloria nostra de⁹. folio xci. Añ. prima. Desideramus te dñm deum nostrum: ⁊ timemus te. quoniā quis de⁹ similis tibi auferēs iniquitates ⁊ mundans peccata reliquiarum israel. ℟. Domine de⁹ virtutū quis similis tibi potens es dñe ⁊ veritas tua in circuitu tuo. Psalmus. lxxxviij. Oratio. Oh̄riste iesu dei filius admirabilis: cui nullus inter filios dei nec equalis extat: nec similis: ad te domine preces nostrā dirigimus: vt misericordiam quā policitus es seruare sanctis: digneris prorogare conuersis. ac sic quesum⁹ nos moderamine disciplīne corrigas: vt clementiā in ira non auferas: nec prophanēt testamentum tuū ob admissa facinora: sed tēperetur vltio miseratiōe superna. ⁊ ipe totū quod displicet abluas: qui peccatores ad te reuertentes iustifi/cando glorificas. Quiq3 nos esse voluisti ex nihilo: id quod sumus ipe cōcede: vt celestib⁹ regnis aucti rectū sine fine viuam⁹. ℟. Amen. Per misericordiam. Añ. ij. Exaudi deus oratiōnem nostrā: ad te omnis caro veniet. verba iniquorū preualuerunt super nos ⁊ impietatibus nostris tu ppitiaberis. ℟. Beatus quē elegisti ⁊ assumpsisti: inhabitabit in tabernaculis tuis. Psalmus. lxiij. Oratio Exaudi nos de⁹ salutaris noster: ac nos tua virtute precinge: dumq3 fidei optamus soliditatē: spei mereamur quietē: ⁊ charitatis pueniam⁹ ad requiem. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Parce pauperi ⁊ inopi: ⁊ aīas pauperū saluas fac dñe. ℣s. lxxi. Oratio. Parce dñe ⁊ animas inopum salua: vt qui viribus nostris nō fidimus: ⁊ spe ad te miam postulam⁹: per spiritus paupertatē superne benedictionis impetremus plenitudinem. ℟. Amen. Per miam. ℟. Judicium rectū iudicate populo meus dicit dñs. ℣. Et misericordias facite viduam ⁊ pupillū p potentiā nolite opprimere: vnusquisq3 malitiam in corde suo aduersus fratrē suum tenere non debet. ℟. Nolite scōm faciem iudicare: sed rectū iudiciū iudicate. ℣. Et miias. ℟. Gl̄ia ⁊ honor. In laudib⁹. Añ Adsparges nos dñe ysopo verbi tui: ⁊ mūdabimur lauabis nos ⁊ supra niuē dealbabimur. ℣s. l. Deus qui scelera nostra Oratio figmēto operta denudas: qui incerta dubijs ⁊ occulta consciis consueta pietate trāsducis: vt noxietate pdita adspargas nos rore miserico/die tue ⁊ velut niuē dealbemur vite correptione. auerte quesum⁹ faciem tuā a peccatis nostris: ⁊ oēs iniquitates nostras delens: innoua in nobis

ribus noſtris ſpiritus tui ſancti infu
ſionem: quo tali inhabitatore gaudē
tes aperiamus iugiter labia noſtra
ad annūciandā laudē tuā. ℟. Amē.
Per miam. Ad canticū. Ān. Recor-da
re dñe quid euenerit nobis intuere ⁊ reſpice
obprobriū noſtrū. Canticū. Memento
dñe. folio. cxxiij. Ad bñs. Ān. Pre-
ceptum dñi lucidū inluminans oculos. ℣. Ti
mor dñi ſanctus permanet in ſeculum ſeculi.
Canticū. Bñs es dñe. fol' iij. Lau
da. Laudate deū omnes virtutes eius: mili
cie angelorū dñm laudate. ℣. Landate. Lcō
libri ioſue. c. x. ℟. Deo gratias.
In illis diebꝫ. Cuꝫ audiſſet ado
niſedech rex hierl'm ꝙ ſcilicet cepiſ-
ſet ioſue hay ⁊ ſubuertiſſet eaꝫ. ſicut
fecerat iericho ⁊ regi eius: ſic fecit
hay ⁊ regi eiꝰ. ⁊ ꝙ tranſfugiſſent ga
baonite ad iſrl': ⁊ eſſent federati eorꝫ:
timuit valde. Urbs enī magna erat
gabaon ⁊ vna regaliū ciuitatū ⁊ ma
ior oppido hay: oēſqꝫ bellatores eiꝰ
fortiſſimi: miſit ergo adoniſedec rex
hierl'm adhuram regem ebron: ⁊ ad
pharā regē hieremoth ad iabis quo-
qꝫ regē lacis: ⁊ ad dabir regē eglom
dicens: aſcēdite ad me ⁊ ferte preſi-
diū vt expugnemꝰ gabaon quare trā-
ſfugerit ad ioſue: filios iſrl'. Cōgrega
ti igit' aſcenderūt quinqꝫ reges am-
morreorꝫ rex hierl'm ebron rex hiere-
mot rex lachis: ⁊ rex eglom cuꝫ ex-
ercitibus ſuis: ⁊ caſtramētati ſūt cir
ca gabaon vt oppugnarēt eā habita-
tores aūt gabaon vrbis obſeſſe miſe
runt ad ioſue. qui tunc morabat' in ca
ſtris galgala: ⁊ dixerūt ei ne retrahas
manū tuas ab auxilio ſeruorꝫ tuorū:
aſcēde cito ⁊ libera nos: ferqꝫ preſi
diuꝫ. Cōuenerūt enīꝫ aduerſuꝫ nos
oēs reges ammorreorꝫ: qui habitāt
in montanis. aſcēditqꝫ ioſue de gal-
galis ⁊ ois exercitꝰ bellatorꝫ cuꝫ eo
fortiſſimi. Dixitqꝫ dñs ad ioſue. Ne
timeas eos. In manū enīꝫ tuas tra-
didi eos. nulluſqꝫ tibi ex eis reſiſtere
poteſt. Inruit itaqꝫ ioſue ſup eos re
pente: tota aſcendēs nocte de galga
lis: ⁊ cōturbauit eos dñs a facie iſrl'.
Contriuitqꝫ plaga magna in gabaō
atqꝫ ſecutus eſt per viā aſcenſus be-
thoron: ⁊ pcuſſit vſqꝫ adzecha ⁊ ma
geda. Cunqꝫ fugerēt filios iſrl': ⁊ eēt
in aſcēſu bethoron: dñs miſit ſuper
eos lapides magnos de celo vſqꝫ ad
zecha: ⁊ mortui ſunt multo plures
lapidibꝰ grādinis: quaꝫ quos gladio
pcuſſerunt filij iſrl'. Tūc locutus eſt
ioſue dño in die qua tradidit ammor
reum in cōſpectu filiorꝫ iſrl': dixitqꝫ
corā eis. Sol cōtra gabaon ne mo-
ueaꝛis: ⁊ luna cōtra valleꝫ haylon.
Steteruntqꝫ ſol ⁊ luna: donec vlci-
ſceret' ſe gens de inimicis ſuis. Nōne
ſcriptū eſt hoc in libro iuſtorꝫ. ſte-
tit itaqꝫ ſol in medio celi: ⁊ non feſti
nauit occūbere ſpacio vniꝰ diei. Nō
fuit ante ⁊ poſtea tā longa dies: obe-
diente dño voci hominis expugnan
tis pro iſrl'. Reuerſuſqꝫ eſt ioſue cuꝫ
omni iſrl' in caſtra galgale. fugierūt
enīꝫ quinqꝫ reges ⁊ ſe abſcōderūt in
ſpelunca vrbis maceda. Nunciatuꝫ
eſt ioſue ꝙ inuēti eſſent quinqꝫ reges
latētes in ſpelūca maceda: qui prece
pit ſocijs ⁊ ait. Voluite ſaxa ingētia
ad os ſpelunce: ⁊ ponite viros indu-
ſtrios q̄ clauſos cuſtodiāt. Vos aūt
nolite ſtare: ſed perſequimini hoſtes:
⁊ extremos quoſqꝫ fugientiū cedite:
nec dimitatis eos vrbiū ſuarū intra-
re preſidia: quos tradidit deꝰ in ma-
nus veſtras. Eſis ergo aduerſarijs

plaga magna: ⁊ vſq; ad internitionē pene conſumptis: hi qui iſrael fugere potuerunt ingreſſi ſunt ciuitates munitas. Reuerſuſq; eſt omnis exercitus ad ioſue i maceda vbi tūc erāt caſtra ſani ⁊ integro numero: nullusq; contra filios iſrael mutire auſus eſt. Precepitq; ioſue dicens. Aperite os ſpelunce ⁊ pducite ad me quinq; reges: qui in ea latitant. Feceruntq; miniſtri: vt ſibi fuerat imperatū: et eduxerunt ad eū quinq; reges de ſpelunca: regem hierūſalez: regem hebron regem hieremoth: regē lachis: regem eglom. Cunq; educti fuiſſent ad eū: vocauit omnes viros iſrael: ⁊ ait ad principes exercitus qui ſecū erant: ite ⁊ ponite pedes ſuper colla regum iſtorū: qui cum perrexiſſent: ⁊ ſubiectorū pedib⁹ colla calcarent: rurſum ait ad eos: nolite timere nec palleatis. Confortamini: ⁊ eſtote robuſti. Sic enim faciet dñs cūctis hoſtibus veſtris: aduerſus quos dimicatis. Percuſſitq; ioſue ⁊ interfecit eos ſuſpendit ſuper quinq; ſtipites: ſuſpenſi vſq; ad veſperū. Cunq; obcumberet ſol precepit ſocijs vt deponerent eos de patibulis. Qui depoſitis proiecerunt in ſpelunca in qua latuerant: ⁊ poſuerunt ſuper eos ſaxa ingentia: que permanēt vſq; in preſens. ℟. Amē. hymn⁹. O eus pater ingenite. folio. lviij. Capitula.

Ex tua inreprehenſibilis cōuertat aias noſtras: ⁊ teſtimoniū tuum fidele preſtet parvulis ſapientiam. Te quoq; iuſticia corda noſtra letificent: non cōtriſtent: tuūq; preceptū oculos mentiū noſtrarū inluminet. Pater noſter. Lauda. Fundaſti terram ⁊ permanet ⁊ ordinatione tua perſeuerat. ℣. Quoniā omnia ſeruiunt tibi. ℟. Niſi quod lex tua meditatio mea eſt: tunc forſitan periſſem in humilitate mea. ℣. Quoniā oīa. ℟. Gloria ⁊ honor patri. Oratio.

In eternum dñe verbuz tuū qđ permanet in celo: in eccleſie tue ſem per inhabitet tēplo: vt inhabitatoris preſentia habitaculis ſit claritas indefeſſa. ℟. Amē. Per miam. Ad tertiā. Eccleſiaſtes. c. vltimo. ℟. Deo.

Hec cum eſſet ſapiens eccleſiaſtes docuit populū: ⁊ narrauit que fecerat: ⁊ inueſtigans cōpoſuit parabolas multas. q̄ ſunt verba vtilia ⁊ ſanctos ſcripſit ſermones rectiſſimos: ac veritate plenos. verba ſapientium vt ſtimuli ⁊ quaſi claui in altum fixi. Que per magiſtrorū cōſiliū data ſunt a paſtore vno: his amplius fili mi ne requiras. faciēdi plures libros nullus eſt finis: frequēſq; meditatio: carnis aflictio eſt. hoc eſt enim omnis homo: ⁊ cuncta que fiunt adducit de⁹ in iudiciū pro oñi reatu: ſiue bonū ſiue malum ſit. finē loquendi omnes audiamus: deuz time: ⁊ mādata ei⁹ obſerua. ℟. Amē. Lectio libri ioſue. c. xxiij. ℟. Deo g.

In illis diebus. Cōgregauit ioſue omnes tribus iſrl'in ſychem ⁊ vocauit maiores natu ac principes iudices ⁊ magiſtratus: ſteterunt in conſpectu dñi: ⁊ ad populū ſic locutus eſt: hec dicit dñs de⁹ iſrl'. Trāſfluuiū habitauerūt patres veſtri ab inicio thare pater abraam: ⁊ nachor ſeruierunt dijs alienis: tulit ergo patrem veſtrum abraam de meſopotamie finibus: ⁊ adduxit eum in terrā chanaan: multiplicauitq; ſemen ei⁹: ⁊ dedit ei yſaac: illiq; rurſum dedit montem ſeir ad poſſidendum: iacob

vero ⁊ filij eius deſcenderunt in egy
ptum. Miſitq3 moyſen ⁊ aaron et
percuſſit egyptū multis ſignis ⁊ por
tentis. Eduxitq3 patres veſtros ex
egypto ⁊ veniſtis ad mare perſecuti
ſuntq3 egyptij patres veſtros cū cur
ribus ⁊ equitatu vſq3 ad mare rubꝝ:
Clamauerūt autem ad dominū filij
iſrael qui poſuit tenebras inter vos:
⁊ egyptios:⁊ adduxit ſuper eos ma
re ⁊ operuit illos. Uiderūt oculi no
ſtri cuncta que in egypto fecit. ⁊ ha
bitaſtis in ſolitudine multo tempo
re:⁊ introduxit ammorreū qui habi
tans tranſiordanem. Cunq3 pugna
rent contra vos:tradidit eos in ma
nus veſtras ⁊ poſſideris terraz atq3
interfeciſtis illos. Surrexit autem
balaach filiꝰ ſephor rex moab:⁊ pu
gnauit contra filios iſrael. Miſitq3
⁊ vocauit balaam filiū beor vt male
diceret vobis:⁊ ego nolui audire eū
Sed econtrario per illum benedixi
vobis ⁊ liberaui vos de manu eius.
tranſiſtis iordanem ⁊ veniſtis ad ie
richo:pugnauerūtq3 contra vos vi
ri ciuitatis eius:ammorreus ⁊ phe
rezeus ⁊ chananeus ⁊ ethеus ⁊ geſ
ſeus ⁊ eueus ⁊ iebuſeus:⁊ tradidi il
los in manus veſtras. Miſitq3 ante
vos carbones ⁊ ejeci eos de locis ſu
is:duos reges ammorreorū nō gla
dio ⁊ arcu tuo:deditq3 vobis terraz
in qua non laboraſtis:⁊ vrbes quas
non edificaſtis vt habitaretis in eis:
vineas ⁊ oliueta que non plantaſtis.
Nunc ergo timete dominū ⁊ ſeruite
ei perfecto corde atq3 veriſſimo: et
auferte deos quibus ſeruierunt pa
tres veſtri in meſopotamia ⁊ in egy
pto:ac ſeruite domino. Sin autem
maluz vobis videtur vt nō ſeruiatis
ei:optio vobis datur. Eligite hodie
quod placet cui ſeruire potiſſimū de
beatis:vtrum diis quibus ſeruierūt
patres veſtri i meſopotamia'an dijs
ammorreorū in quorum terra habi
tatis:Ego autem ⁊ domus mea ſer
uiemus domino. Reſpōderūtq3 po
puli ⁊ dixerunt:abſit a nobis vt re
linquamus dominū ⁊ ſeruiam⁹ dijs
alienis. Dominus deus noſter ipſe
eduxit nos ⁊ patres noſtros de terra
egypti de domo ſeruitutis: fecitq3
videntibus nobis ſigna ingentia:et
cuſtodiuit nos in omni via per quaz
ambulauimus:⁊ in cunctis populis
per quos tranſiuimus:⁊ eiecit vni
uerſas gentes ammorreuz habita
torez terre quā nos intrauim⁹. Ser
uiemus igitur domino:quia eſt ipſe
domin⁹ deus noſter. Dixitq3 ioſue
ad populum:nō poteritis ſeruire do
mino. domin⁹ enim ſanctus ⁊ fortis
⁊ emulator eſt:nec ignoſcet ſceleri
bus noſtris atq3 peccatis. Si dimi
ſeritis pro dijs alienis: conuertet ſe
⁊ affliget vos atq3 ſubuertet:poſtq̄
vobis preſtiterit dona. Dixitq3 po
pulus:nequaq̄ ita vt loqueris erit:
ſed domino ſeruiem⁹. Et ioſue ad po
pulum:teſtes inquit vos eſtis:quia
ipſi vobis eligeritis dominū vt ſerui
atis ei. Reſponderūtq3 teſtes:nunc
ergo ait:auferte deos alienos de me
dio veſtrum:⁊ inclinate corda veſtra
ad dominū deum iſrael. Dixitq3 po
pulus ad ioſue:domino deo ſeruie
mus obedientes preceptis ei⁹. Per
cuſſit igitur ioſue in die illo fedus et
poſuit populo precepta atq3 iudicia
in ſychem. Scripſitq3 omnia verba
hec in volumine legis dei:⁊ tulit la
pidem grandez poſuitq3 eum ſubter

quercum qui erat in sanctuario dñi: ⁊ dixit ad omnes populū. En lapis iste erit vobis in testimonium: quod audieritis omnia verba domini: que locutus est vobis: ne forte postea negare velitis: ⁊ mentiri domino deo vestro. Dimisitq; populus singulos i possessiones suas. Et post hec mortuus est iosue filius nun seruus domini centū decem annorū. Sepelierunt q; eū in finib⁹ possessionis sue in thamaiath: que sita est in monte effraim ad septemtrionalē partem mōtis gaas. Seruuitq; israel dño cūctis diebus iosue. ℟. Amen. Añ. j. State super vias ⁊ videte: ⁊ interrogate itinera domini eterna: ⁊ videte que sit via bona: ⁊ ambulate in ea: ⁊ inuenietis sanctificationē animabus vestris. ℣. Audite hec omnes gentes: auribus percipite qui habitatis orbem. Audiant si/ Oratio. (p̄s. xlviij. mul te dñe omnes gentes: ⁊ dilues ac pauper aurem tibi cordis accomodent. ibiq; omniū ad fidē pre paretur auditio: quo saluandis promittitur gratie plenitudo. ℟. Amē. Per misericordiā tuā. Añ. ij. Nobis adherere deo bonum est: ponere in domino spem nostram. Psalmus. lxxij. Oratio. Nobis adherere tibi domino bonum est: sed tu desiderium bonis sic in nobis accumula: vt spes q̄ nos tibi associat: nulla fidei tituba/tione vacillet: sed charitatis stabilitate perduret. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. Añ. iij. Memento congregationis tue dñe quam creasti ab inicio. p̄s. lxxiij. ℟. Miserator ⁊ misericors dominus. p̄. Patiens ⁊ multū misericors ⁊ oblitus scens peccata hominū: non posuisti penitentiam electis tuis. ℣. Ecce sequimur in toto corde nostro: ⁊ timemus te ⁊ querimus faciē tuam ne cōfundas nos. p̄. Patiens ⁊ multū. ℣. Gloria ⁊ honor. Repetitur. ℟. Preces. Penitentiā agimus pro malis nostris. p̄. Tu christe miserere peccatimus. ℣. Patris dextera. virtus. sapiētia. placatus da veniam. p̄. Tu christe miserere. ℣. Gemitus omniū attende dñe: que petimus tribue. p̄. Tu christe miserere. ℣. Nos peccauim⁹: nos inique egimus: nos impie gessimus. p̄. Tu christe miserere. ℣. Ultam ⁊ veniam dona propitius: ⁊ parce penitentib⁹. p̄. Tu christe miserere. Hymnus. O nazarene lux.

Require. lxxxiij. Oratio. Memento cōgregationis tue domine quā creasti ab initio. Tu domine qui non obliuiscaris ecclesie: quā a seculo predestinasti in christo: atq; ad testamentū tuum memor tue misericordie respice: ⁊ promissa nos iugiter libertate complectere. Pater noster. Ad sextam. Lectio libri danielis pphete. c. iij. ℟. Deo gratias. Benedictus es dñe deus patrū nostrorum: ⁊ laudabile ⁊ gloriosum nomen tuum in secula. Quia iustus es in omnib⁹ que fecisti nobis: ⁊ vniuersa opa tua vera: ⁊ vie tue recte ⁊ omnia iudicia tua vera. iudicia enim vera fecisti iuxta omnia que induxisti super nos ⁊ super ciuitatē sanctam patrum nostrorum hierusalem. Quia in veritate ⁊ iudicio induxisti omnia hec propter peccata nostra. Peccauimus enim ⁊ inique egim⁹: recedētes a te: ⁊ dereliquim⁹ in omnibus: ⁊ precepta tua non audiuimus nec fecim⁹: sicut preceperas nobis: vt bene nobis esset. omnia ergo que induxisti sup nos: ⁊ vniuersa que fecisti nobis: i vero iudicio fecisti. ⁊ tradidisti nos in manu inimicorum iniquorum ⁊ pessimorum preuaricato/

rumqz: ⁊ regi iniusto ⁊ pessimo vltra omnē terram. Et nunc nō possumus aperire os. confusio ⁊ obprobrium facti sumus seruis tuis: ⁊ his qui colebant te. ne quesumus tradas nos imperpetuū propter nomen tuuz: et ne dissipes testamentuz tuum: neqz auferas misericordiā tuam a nobis propter abraam dilectum tuum: et ysaac seruū tuuz: ⁊ israel sanctū tuū. quibus locutus es pollicens: quod multiplicares semen eoruz sicut stellas celi: ⁊ sicut arenam que est in littore maris: quia dñe imminuti sum⁹ plusq̄ om̄es gentes: sumusqz humiles in vniuersa terra hodie ꝓpter peccata nostra: ⁊ non est in hoc tempore princeps neqz propheta ⁊ dux neqz holocaustum: neqz sacrificium: neqz oblatio: neqz incensum: neqz locus primitiarū coram te: vt possimus inuenire misericordiā. Sed in anima contrita ⁊ spiritu humilitatis suscipiamur: sicut in holocausto arietum ⁊ thaurorū: ⁊ sicut in milibus agnoruz pinguiū: sic fiat sacrificium nostrum in cōspectu tuo hodie: vt placeat tibi. ⁊ ꝑfice subsequētes te. quoniā non est confusio confidentib⁹ in te. ⁊ nunc sequimur in toto corde ⁊ timemus te: ⁊ querimus faciem tuam: ne cōfundas nos. ℟. Amen. Añ. j. Confitebimur tibi deus cōfitebimur tibi: ⁊ inuocauimus nomen tuum domine. Psalmus. lxxiiij. Oratio.

Confitentes tibi domine placabilis intuere: ⁊ quos contritos efficit timor pene ⁊ amor indulgentie: letificet plenitudo remissionis i depte. ℟. Amen. Per misericordiaz tuam deus ⁊c. Añ. ij. Saluos fac dñe quietos terre. Psalmus. lxxv. Oratio.

Tibi domino patri cogitatio cōfitetur vnigeniti tui: dum quod adam per superbiam perdidit: hui⁹ ad te humanitas humilitate reducit obedientie: ergo nostra stude pectora exercere: quo exercitio festa tibi hec celebrem⁹ solēnia. ℟. Amē. Per miam. Añ. iij. Quis deus magn⁹ sicut de⁹ nr̄. tu es de⁹ qui facis mirabilia solus ps. lxxvj. ℟. Propiti⁹ esto iniquitatibus nostris dñe: ⁊ sana omnes lāguores nostros. p̄. Et redime de interritu animas nostras. ℣. Non secundum peccata nostra facias nobis: neqz secundū iniquitates nostras retribuas nobis. p̄. Et redime. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Reiteretur. ℟. Preces. Verus deus misericors. p̄. Supplicāti populo christe miserere. ℣. Te pater quesum⁹ flentibus inuocamus adsiste oramus. p̄. Supplicanti. ℣. Exaudi domine placare intende clemēs ⁊ pius indulge. p̄. Supplicanti. ℣. Cunctorum cordib⁹ largire studia pacis ⁊ parce placatus. p̄. Supplicanti. ℣. Fertilitatem pluuie ac vitam dona: ⁊ veniam largam. p̄. Supplicanti. Hymnus. O nazarene lux. fo

Precamur do Oratio. lxxxiiij mine: vt tua nos non repellas a propitiatione: sed obtinende misericordie tempus appone: vt dextera que fuit vindex in vltione facinoruz: ipsa sit nobis contritis in remediuz sempiternū. Pater noster. Ad vesperuz. Lauda. Vespere mane ⁊ meridie te laudam⁹ dñe. Dñs sit semꝑ. ℟. Etcuz. Añ. Quā bon⁹ de⁹ isrl': eis q̄ recto sunt corde. ps. lxxij. Lauda. Quomodo dilexi legem tuā dñe. p̄. Tota die meditatio mea ē. ℣. Retribue seruo tuo: viuā ⁊ custodiā sermones tuos. p̄. Tota. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Tota Hy⁹. A desto nr̄is p̄cib⁹. fol'. xciiij Capl'a. Sit festū ie. fol'. lxxxvij Lauda. Fūdasti terrā. ⁊ Oratio. In eter-

nuz domine. Require folio cxxxix.

¶ Feria.v. Ad matutinū. Aña. Tu autem dñe suscepto: meus es. ps. iij. Oro

Exurge dñe deus noster in auxilium humiliū: ⁊ in exterminiū persequētiū cōtere aduersarios nostros: qui nos a tuo p̄cepto dolosis promissionibus ⁊ apertis terroribꝰ auertere moliūtur in nullo enim proficient eorum insidie: si tuo muniamur semper adiutorio gratie. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. Aña. j. Inclinate aurē vestram in verba oris mei. popule meus adtende legē meā. ps. lxxvij.

Ponentes spem nostrā Oratio. in te domine: non obliuiscimur operū tuorum: cum per iusticiā atqz clementiaz mirabilis in sanctis: et terribilis ostenderis in impijs. Qui oportuna remedia iustis: ac debita suplicia recōpensas iniquis. Quesumus itaqz pijssime deus: vt quos a tetris hostibus eruis: preceptorum luce clarifices: tentatione fluctꝰ mouens: iter salutiferuz pandas: christi corpori tanq̄ scelestes in huius seculi deserto redeas. ℟. Amen. Aña. ij. Panē celi dona nobis dñe. ps. lxxvij.

Deus qui panez celi filiorū hominibꝰ tribuis terrenorum: ⁊ animal angeloruz adipe pascis: frumentationē verbi tui nobis in abundantia tribue. Eoqz nos spirituali refice cibo: quo p̄res nostros aleuasti in heremo. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. Aña. iij. Dominus adiutor noster ⁊ deus excelsus liberator noster es. Psalmus. lxxvij. Oratio

Excelse domine esto adiutor noster: vt de abundātia tue virtutis repleamur solatio fortitudinis: ⁊ ex redundantibꝰ gratie tue donis: ditemur muneribꝰ libertatis. ℟. Amē. Per misericordiā tuā. ℟. m. Propter peccata nostra venerunt super nos omnia mala: peccauimꝰ tibi dñe. p̄. Recedentibus a te ne auferas misericordiam tuam a nobis. ℣. Iustus es domine deꝰ noster in omnibꝰ operibus tuis: ⁊ non audiuimꝰ vocem tuā. peccauimus enim iniquitates fecimus. p̄. Recedētibus a te. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Recedentibus. In laudibus. Aña. Auerte faciez tuam deus a peccatis nostris: ⁊ omnes iniquitates nostras dele. ps. l. Oratio.

Auerte faciez tuā a peccatis nostris domine: ⁊ om̄es iniquitates nostras dele. Remoue ab oculis tuis malarum nostrarū facinus voluptatum: nostreqz confessioni clementer tuum adpone auditū: miserere quesumus rogātibꝰ nobis: qui propitiꝰ respicis in aduersis: ⁊ qui desperatis: cor penitens tribuis: a confessionibus nullatenus auertaris. ergo q̄ a cordis contriti placaris sacrificijs tribue nobis hoc tibi offerri qd̄ precipis: ⁊ promereri indulgentiā quaz promittis gratie tue. sed quia publicanus a longe stans ⁊ percutiens pectus suum sola confessione purgatꝰ est: similiter ⁊ nos peccatores exaudi. Ut sicut illi merito petitiōis sue fructum donasti: ita ⁊ nobis supplicantibus indignis seruis tuis veniā digneris impendi de peccatis. ℟. Amē. Per misericordiā. Ad canticū Aña. Leuemus corda nostra cum manibus ad dominum in celis. Canticum. Quid murmurauit homo. folio lxxxvij. Matutinariū. Ad bñdictus. Aña. Sit splēdor dñi dei nostri super nos. ℣. Respice in seruos tuos: ⁊ in opera tua ⁊ dirige filios eorum. Canticuz. Benedictus es dñe. folio iij. Lauda. Laudate do-

minum in ſanctis eius: laudate eum in firma/
mento virtutis eius. ℣. Laudate dominum.
Lectio libri iudicum. capitulo. vj.
IN illis diebus. ℟. Deo gratias.
Fecerunt filij iſrael malū in cō
ſpectu dñi: qui tradidit eos in manu
madian ſeptē annis: & oppreſſi ſunt
valde ab eis. fecerunt q3 ſibi antra & ſpeluncas in montib⁹ & munitiſſima ad repugnandū loca. Cunq3 ſeuiſſet iſrael: aſcendebat in madian & amalech & ceteri ſorientaliū nationum: & apud eos figētes tentoria ſicut erāt in herbis cuncta vaſtabāt vſq3 ad introitum gaze: nihilq3 omnino ad victum pertinēs relinquebant in iſrael: nō oues: nō boues: non aſinas. ipſi enim & vniuerſi greges eorū veniebant cū tabernaculis: & inſtar locuſtarum vniuerſa cōplebant innumera multitudo hominū & camelorum. quicquid tetigerant deuaſtātes. humiliatuſq3 eſt iſrael valde in conſpectu madian: & clamauit ad dñm poſtulans auxiliū contra madianitas: qui miſit ad eos virū prophetā & locutus eſt: hec dicit dñs deus iſrael. Ego vos feci cōſcendere de egypto & eduxi de domo ſeruitutis: & liberaui de manu egyptiorū & omniū inimicorum: qui affligebant vos. eiecique eos ad introitus veſtrū: & tradidi vobis terram eorū: & dixi: ego dñs deus veſter. Ne timeatis terrā ammorreorum in quorū terra habitatis: & non luiſtis audire vocem meā: venit aūt angelus dñi: ſedit ſub quercu: q̄ erat in effrai: & pertinebat ad ioas patrem familie ezri. Cūq3 gedeon filios ei⁹ excuteret: atq3 purgaret frumēta in torculari: vt fugeret madiā: aparuit ei angelus & ait: dñs tecū vir fortiſſime. Dixitq3 ei gedeō obſecro domine: ſi nobiſcū eſt dñs cur adprehēderūt nos hec omnia: vbi ſunt mirabilia eius: que narrauerūt patres noſtri atq3 dixerunt: de egypto eduxit nos dñs: Nunc aūt derelinquit nos & tradidit in manib⁹ madian: reſpexitq3 ad eum dñs & ait: vade in hac fortitudine tua: & liberabis iſrael de manu madian: ſcito q̄ miſerim te. q̄ reſpondēs ait: obſecro dñe in quo liberabo iſrl̄: Ecce familia mea infirma eſt in manaſſe. Et ego minimus in domo patris mei. Dixitq3 ad eū dñs. Ego ero tecū: & percuties madian quaſi vnum virū. & ille. Si inueni inquit gratiā coram te: da mihi ſignum q̄ tu ſis qui loquaris ad me. Ne recedas hinc donec reuertar ad te portans ſacrificiū & offerens tibi. qui reſpondens. Ego preſtolabor adventum tuū. Ingreſſus eſt itaq3 gedeon: & coxit hedum & de farine modio azimos panes: carneſq3 ponēs in caniſtro: & ius carnū mittēs in olla. tulit omnia ſub quercū: & obtulit ei. Cui dixit angelus dñi: tolle panes azimos & carnes: & pone ſup petram illam: & ius deſuper funde. Cūq3 feciſſet ita: extēdit angelus dñi ſummitatem virge: quā tenebat in manu: & tetigit carnes & azimos panes: aſcenditq3 conſumpſit: angelus autē dñi euanuit ex oculis eius. Videnſq3 gedeon q̄ eſſet angel⁹ dñi: ait heu dñe deus quia vidi angelū dñi facie ad faciem: dixitq3 ei dñs: pax tecum. Ne timeas nō morieris. Edificauit ergo ibi gedeon altare dño: vocauit illud dñi pax vſq3 in preſentē diem. ℟. Amen. Hymn⁹. In matutinis ſurgim⁹. folio. lix. Capitula. Sit

splēdor tuꝰ. fol' cxxvj. Lauda. Quomodo dilexi legē tuā dñe tota die meditatio mea est. ℣. Super inimicos meos prudentē me fecisti mandato tuo qꝛ in eternū mihi est.

Da nobis dñe sic dilige/ Oratio re legem tuā: vt eaꝫ iugiter me ditemur in corde: ⁊ accepto tibi per ficiamur i ope. ℟. Amē. Per miaꝫ. Ad. iij. Sapietia salomonis. c. xvij.

Fili magna sunt iu/ ℟. Deo grās dicia dñe: ⁊ inenarrabilia ope/ ra eiꝰ. ⁊ ꝓpter hoc indisciplinate ani/ me errauerūt: dū enim ꝑsuasum ha/ bēt iniqui posse dñari nationi scē. vi culis tenebrarū ⁊ longe noctis cōpe diti inclusi sub tectis fugitiui: perpe tue prouidentie iacuerūt: ⁊ dum pu tant se latere in obscuris peccatis: te nebroso obliuionis velamēto disper si sunt pauētes horrēde: ⁊ cū admi/ ratione nimia ꝑturbati. neqꝫ enim q̄ continebat illos spelūca sine timore custodiebat eos: cū sonitꝰ descēdens ꝑturbabat illos: ⁊ persone tristes ap parentes pauorē illis prestabāt. Et ignis quidā nullum poterat illis lu/ men prebere: nec siderū limpide flā/ me inluminare poterāt illā noctem horrendā. apparebat aūt illis subita neus ignis timore plenus: ⁊ timore percussi illiꝰ qui nō videbat faciei: ex timabant deteriora esse: q̄ videbant Et magice artis adpositi erāt deri/ sus sapiētie gl'ia correptio cū contu/ melia. Solis aūt illis suꝑposita gra uis nox imago tenebrarū: q̄ super vē tura illis erat ipsi ergo sibi erant gra uiores tenebre sanctis aūt tuis ma/ gna erat lux. ℟. Amē. Lcō libri iu dicum. cap̄. vj. ℟. Deo gratias.

In illis diebꝰ. Om̄is madian ⁊ amalech: ⁊ orientales ppl'i cōgrega/ ti sunt simul ⁊ trāseuntes iordanē ca stramētati sunt in vallē iezrael. Spi ritus aūt dñi induit gedeō. Qui clā gens buccina cōuocauit domū abie zer: vt sequeret eū. Misitqꝫ nūcios in vniuersum manassem. Qui ⁊ ip̄e secutus est eū: ⁊ alios nūcios in aser ⁊ zabulon ⁊ neptalim. Qui occurre runt ei. dixitqꝫ gedeon ad dñm. Si saluū facis per manū meā isrl': sicut locutus es: ponaꝫ hoc velus lane in area: si ros in solo velere fuerit: ⁊ in omni terra siccitas: sciā q̄ per manū meaꝫ sicut locutus est liberabis isrl'. factumqꝫ est ita. Et de nocte consur gens expresso velere concham cōple uit rore. Dixitqꝫ reuersus ad dñm. Ne irascat furor tuus contra me: si adhuc semel tēptauero: signum que/ rens in velere. Oro vt solum velus siccum sit: ⁊ omnis terra rore ma/ dens. Fecitqꝫ dñs nocte illa: vt po/ stulauerat: ⁊ fuit siccitas in solo ve/ lere: ⁊ ros in omni terra. Capitulo. vij.

Igitur hieroboal qui ⁊ gedeon de nocte consurgēs ⁊ omnis ppl'us cuꝫ eo venit ad fontē que vocatur arad. Erant aūt castra madian in valle ad septemtrionalem plagam collis ex/ celsi. Dixitqꝫ dñs ad gedeon multꝰ tecum est populus: nec tradet ma/ dian in manꝰ eiꝰ: ne glorietur israel con tra me ⁊ dicat meis viribꝰ liberatus sum loquere ad populū ⁊ cunctis au dientibus predica. Qui formidolo/ sus est ⁊ timidus: reuertat. Recesse runtqꝫ de mōte galaad ⁊ reuersi sunt ex populo viginti milia virorū. ⁊ tan tum decem milia remanserūt. Di/ xitqꝫ dñs ad gedeon. Adhuc popu/ lus multus est: duc eos ad aquas: ⁊ ibi probabo illos. Et de quo dixe/

ro tibi: vt tecum vadant ipsi per/
gant: quē reprobauero reuertatur.
Cumqꝫ descendisset populus ad a/
quas: dixit dñs ad gedeon. Qui lin
gua lambuerint aquas sicut solent
canes lambere: separabis eos seor/
sum. Qui aūt curuatis genibus bi/
berint: i altera parte erūt. Fuit ita
qꝫ numerus eorum qui manu ad os
proijcientes aquas lābuerūt trecen
ti viri: omīs aūt reliqua multitudo
flexo poplite biberant. Et ait domi
nus ad gedeon. In trecētis viris q̄
lābuerūt aquas liberabo vos: ⁊ tra
dam in manu tua madiā: omīs autē
reliqua multitudo reuertatur in lo/
cum suum. Sūptis itaqꝫ pro nume
ro cibarijs et tubis: oēm reliquam
multitudinē abire p̄cepit ad taber/
nacula sua: et ipe cū trecentis viris
se certamini dedit. Castra aūt ma/
dian erant subter in valle. Eadē no
cte dixit dñs ad eum. Surge et de/
scende in castra: qꝫ tradidi eos ī ma
nu tua. Si autē fol⁹ ire formidas:
descendat tecū phara puer tuus: et
cū audieris quid loq̄tur: tunc cōfor
tabuntur manus tue: et securior ad
hostiuꝫ castra descendes. Descēdit
ergo ipe ⁊ phara puer eius in partē
castrorū: vbi erant armatorū vigilie:
Madian aūt et amalech et oēs ori/
entales populi fusi iacebant ī valle:
vt locustarū dēsitudo. Cameli quo
qꝫ innumerabiles erant sicut arena
que iacet in lictore maris. Cumqꝫ
venisset gedeon narrabat aliq̄s som
niū proximo suo: et in hūc modū re/
ferebat quod viderat. Vidi somniū
⁊ videbatur mihi: quasi subcinerici
us panis ex hordeo volui: et in ma/
dian castra descēdere. Cūqꝫ perue
nisset ad tabernaculū: percussit illō
atqꝫ subuertit: ⁊ terre funditus coe
quauit. Respondit is cui loq̄batur:
Non est hoc aliud nisi gladius gede
onis filij ioas viri israelite. Tradi/
dit enī dñs in manꝰ eiꝰ madiā ⁊ oīa
castra eius. Cumqꝫ audisset gedeō
somniū ⁊ interpretationē eius: ado
rauit ⁊ reuersus est ad castra israel:
⁊ ait. Surgite. tradidit enim dñs ī
manus nr̄as castra madian. Diui/
sitqꝫ trecētos viros in tres partes:
⁊ dedit tubas in manibus eorū: la/
genasqꝫ vacuas: ac lāpades in me/
dio lagenarū: ⁊ dixit ad eos. Quod
me facere videbitis: hoc facite. In
grediar partē castrorū: ⁊ quod fece/
ro: sectamini. Quādo personuerit
tuba in manu mea: vos quoqꝫ p gi/
rū castrorū in circuitu clāgite: et cō
clamate dño ⁊ gedeoni. Ingressusꝫ
qꝫ est gedeon ⁊ trecenti viri qui erāt
cum eo in partem castrorū: incipiē/
tibus vigilijs noctis medie: ⁊ custo
dibꝰ suscitatis ceperūt buccinis con
clamare: cōplodere et inter se lage
nas. Cūqꝫ per girū castrorū in tri/
bus personarēt locis: ⁊ hydrias cō
fregissent: tenuerūt sinistra sonātes
tubas: clamauerūtqꝫ gladius dñi ⁊
gedeonis. stantes singuli ī loco suo
p circuitū castrorū hostiliū. Qia ita
qꝫ castra turbata sunt: ⁊ vociferan/
tes vlulāresqꝫ fugierūt: ⁊ nihilomi/
nꝰ insistebant trecēti viri buccinis
psonātes. Immisit dñs gladiū i oī
bus castris ⁊ mutua se cede trunca/
nerūt: fugiētes vsqꝫ ī bethsecat cre
pidinē abelmeula in thebbath. Con
clamātes aūt viri israel de neptali ⁊
aser ⁊ oī manasse p̄sēbant madian.
Misitqꝫ nūcios in omnē montem

effraiz dicens. Descendite in occur sum madian: et occupate aquas vsqz i bethbera: atqz iordanē. Clamauitqz om̄is effraim ⁊ preoccupauit aquas: atqz iordanē vsqz in bethbera. Apprehensosqz duos viros madian oreb et zeb interfecit oreb in petra oreb. zeb vero in torticulari zeb. Et persequuti sunt madian capita oreb ⁊ zeb portātes ad gedeon transflenta iordanis. ℟. Amen. Añ. j. Cito nos p̄ueniat mīa tua dñe. p̄s. lxxviij

Cito anticipet nos mi Oratio. sericordia tua dñe: quos nec cōsolatio spei: nec fiducia meriti: nec opitulatio sustentat auxilij. Sed inter reatuz vexationesqz iactatos vrget vel conscientia facinorū: vel vltio peccatorū. Libera nos propter gloriā nominis tui: et propici⁹ esto peccatis nostris propter nomē tuū: vt cuz vtramqz rem propter te feceris: ⁊ solita populum tuū pietate respexeris: gloria tibi detur ex liberatione ⁊ ꝓpiciatio nobis tuo accedat ex nomine. ℟. Amen. Per mīam. Añ. ij. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. p̄s. lxxx. Oratio.

Exultemus tibi domine: quez adiutorem nostruz cognoscimus et fatemur: propter q̄ etiam tibi iubila in desiderijs sumim⁹: in doctrina psalmū: in mortificatione redimus timpanū. te eniz laudando festa peregim⁹: tuorumqz recordatione mirabiliū iocūdamur. Concede itaqz nobis domine: vt qui tua recollim⁹ beneficia: tua percipiamus et premia. ℟. Amen. Per mīam. añ. iij. Surge deus iudica terram qui dominaris in oībus gentibus. psalm⁹. lxxxj. ℟m. Nunquid in eternu repellet deus: aut nō apponat vt benefaciat adhuc: aut in finē mīam suam abscidet. p̄. A progenie in progeniem aut nunquid obliuiscetur misereri deus. ℣. Conuerte nos deus salutaris noster: et ne in eternū irascaris nobis: neqz extendas iram p̄. A progenie. ℣. Gloriaz. Reiteretur ℟m. Preces. Respice placabilis domine saluator op̄s. p̄. Miserere ⁊ exaudi nos. ℣. Extensis ad te manibus pater summe cōfugimus conuertere ad nos pium intuitum. p̄. Miserere. ℣. Effunde super faciem terre largissimā pluuiam: et presta cunctis que postulant. p̄. Miserere. ℣. Memento nostri domine miserator ⁊ patiens: qui ante secula viuis peremnis rex. p̄. Miserere. ℣. Peccata penitentibus tu ignosce: ⁊ debita dimitte: iaz nostra indulge crimina. p̄. Miserere. Hy⁹. Onazarene. fo. lxxxiiij

Exurge dñe qui iudicas Or̄o. terrā: et q̄ fidem oīm gentium pius possessor inhabitas: ne patiarī nos i tenebris remanere: sz fac nos lumē tue veritatis aspicere: vt fundamēta fidei nr̄e nō sup arenā: quā turbo deijciat edificem⁹: sz supra petram cui⁹ tu es firmitas cōlocemur Pater noster. Ad. vj. Lctō libri danielis ꝓpb̄e. capi. ix. ℟. Deo gr̄as

Iustus dñs deus noster in om̄ibus operibus suis q̄ fecit. Nō enī audiuim⁹ vocē eius: et nūc dñe deus nr̄ qui eduxisti ppl'm tuū d̄ terra egypti i manu moysi ⁊ fecisti tibi nomē ꝑm diē hanc: peccauim⁹: iniq̄tates fecim⁹ dñe i oēm iusticiā tuā. Auertat̄ obsecro ira tua ⁊ furor tuus a ciuitate tua hierl'm: ⁊ a mōte sctō tuo. Propt̄ pctā enī nr̄a ⁊ iniq̄tates patrū nr̄oꝝ hierl'z ⁊ ppl's tuus in obꝓbriū sunt oībus per circuitū nr̄m. Nunc autem dominus deus noster exaudi or̄onē serui tui ⁊ preces ei⁹.

Et ostēde faciem tuā super sanctuarium tuū: qd̄ desertū est. Propter te metipsum inclina deus meus aurē tuam: et exaudi: aperi oculos tuos ⁊ vide desolationē nostram ⁊ ciuitatem super quā inuocatum est nomē sanctum tuū. Neqꝫ enim in iustificationibus nostris ꝓsternimus preces ante faciem tuā: sed in miserationibus tuis multis. Exaudi domine: placare dn̄e: attende domine et fac ne moreris propter temetipsum deus meus: qꝛ nomen tuū inuocatū est super ciuitatem: ⁊ super populuꝫ tuū. ℟. Amē. añā. i. Deus qui similis tibi ne taceas neqꝫ sileas deus. p̄s. lxxxij.

Exurge ne taceas: ne Oratio. qꝫ compescaris deus. Sed q̄a odientes te extulerūt caput: imple facies eorum ignominia: vt nomen tuū cognita cōfusione perquirant: et populū tuū salua: vt testimoniuꝫ tue virtutis intelligant. Esto propicius super hereditatem tuā: qui solus es altissim⁹ super omnē terram ℟. Amen. Per miam. Añā. ij. Cognoscant gentes qm̄ nomē tibi dn̄s tu solus altissimus sup oēꝫ terrā. p̄s. lxxxij. Or̄o

Cognoscant gētes xp̄e ꝙ nomē tibi sit dominus: pro quibus es patibulo crucis adpēsus: quosqꝫ ignauia ignorātie dedit: scientia restituat conditori. vt fide conuertatur cōsciencia: ⁊ spe letetur in gloria. ℟. Amē. Per miaꝫ. Añā. iij Quia tu dn̄e suauis ac mitis es ⁊ multū misericors inuocātibus te. p̄s. lxxxv. ℟m. Non secundū peccata nostra facias nobis deus: neqꝫ secundū iniq̄tates nostras reddas nobis p̄. Memento domine ꝙ terra sumus. ℣. Sicut miseretur pater filijs: ita miserere nobis: quia tu scis figmentū nostrum. p̄. Memento. ℣. Gloria ⁊. Reiteretur ℟m. Preces Christe redemptor pius animarū exaudi gemitus flentiuꝫ. p̄. Et miserere. ℣ Attende deus ecclesiam tuā: et cunctis dona indulgentiā pro quibus pietateꝫ postulam⁹ p̄. Et miserere. ℣. Memento nostri q̄a puluis sumus: iterū in terraꝫ redigimur: tu nos reforma in melius. p̄. Et miserere. ℣. Ignosce viuis: ignosce defunctis: captiuis restaura patriam: ⁊ cunctis dona q̄ postulāt. p̄. Et miserere. ℣. Dimitte noxam: dimitte peccata: dimitte cunctoꝝ debita: om̄ibus tribue veniam. p̄. Et miserere. Hymnus. O nazarene lux. fo. lxxxiiij Epl'a

Miserere domine ad te tota die clamantibus: teqꝫ in tribulatione inuocātibus existe propicius: vt in quibus maiestatē tuam adorādo laudam⁹: digne suscipias: ⁊ pro quibus te timemus: pius ignoscas. Timoris igitur tui obedientia corda nr̄a letifica: et consolationis dulcedine: dubietatē nostre mentis cōforta. Sed quia tu suauis ac mitis es: suauitatem ex tua diligētia hauriamus: et in retribuendo pium te mittemqꝫ sentiam⁹. Pater noster. Ad nonam. Sapientie salomonis.

Fili (capi. vi. ℟. Deo gr̄as. melior est sapientia q̄ vires. ⁊ vir prudens q̄ fortis. Audite ergo reges et itelligite: ⁊ discite iudices finiū terre. Prebete aures vos qui continetis multitudinē: ⁊ placetis vobis in turbis nationū: qm̄ data ē a domino potestas vobis: et virtus ab altissimo: qui interrogabit opera vestra: et cogitationes scrutabitur. Quoniā cum essetis ministri regni illius: non recte iudicastis: neqꝫ custodistis legē iusticie: neqꝫ ꝟm volūtatē dei ambulasti. Horrēde ⁊ cito

apparebit vobis: quoniam iudiciuz durissimū in his q̄ presunt fiet. Exiguo enim conceditur mia: potentes autez potenter tormenta patiētur. Non enim subtrahet personam cuiusq̄ deꝰ qui est oīm dominator: nec reuerebitur magnitudinē cuiusq̄: qm̄ pusillum ⁊ magnuz ipse fecit: et equaliter cura est illi de om̄ibus. ℟. Amen. Lectio libri iudicum. capi.

In illis viij. ℟. Deo gratias. diebus: cuz venisset gedeon ad iordanem: transiuit eū cum trecentis viris qui secuz erant: ⁊ pre lassitudine fugientes persequi nō poterāt. Dixitqz ad viros soccoth. Date obsecro populo qui mecū est panes: quia valde defecerunt: vt possimꝰ persequi zebee ⁊ salmana reges madian. Respōperūt principes soccoth. Forsitā palme manuū zebee ⁊ salmana in manu tua sunt: ⁊ idcirco postulas: vt demus exercitui tuo panes? Quibus ille ait. Cum ergo tradiderit dominus zebee ⁊ salmana in manus meas: conterā carnes vestras cum spinis tribulisqz deserti. Et inde cōscendens venit in phanuel: locutusqz est ad viros loci illius similia. Cui ⁊ illi responderūt sicut responderāt viri soccoth. Dixit itaqz eis. Cuz reuersus fuero victor in pace: destruaz turrim hanc. Zebee autem et salmana requiescebant cum om̄i exercitu suo. Quīdecim enim milia viri remanserunt ex om̄ibus turmis orientalium populorum: cesis viginti millibus bellatorū educentiū gladium. Ascēdensqz gedeon per viam eorum qui in tabernaculis morabātur ad orientalē plagam nobe et iecbaa percussit castra hostium: qui securi erant: et nihil aduersi suspicabātur: fugieruntqz zebee et salmana. Quos p̄sequēs gedeon cōprehendit: turbato omni exercitu eoꝝ. Reuertensqz de bello ante solis ortuz apprehendit puerū de viris soccoth: interrogauitqz eū noīa principum ⁊ seniorū soccoth. ⁊ descripsit septuaginta ⁊ septē viros Venitqz ad soccoth ⁊ dixit eis. En zebee ⁊ salmana super quibꝰ exprobrastis mihi dicētes. forsitam manus zebee ⁊ salmana in manbꝰ tuis sunt? Et idcirco postulas vt demus viris: qui lapsi sunt: et defecerūt panes. Tulit ergo seniores ciuitatis ⁊ spinas deserti ac tribulos: et contriuit cuz eis atqz cōminuit viros soccoth. Turriz quoqz phanuel subuertit: occisis habitatoribus ciuitatis Dixitqz ad zebee ⁊ salmana. Quales fuerūt viros quos occidistī i thabor? Qui responderūt. Similes tui: et vnus ex eis q̄si filius regis. Quibus ille ait. Fr̄es mei fuerunt filij matris mee. Viuit dñs: si seruassetis eos nō vos occiderē. Dixitqz iether primogenito suo. Surge et interfice eos. qui nō eduxit gladium. Timebat eni quia adhuc puer erat. Dixeruntqz zebee ⁊ salmana: tu surge ⁊ irrue in nos: qꝛ iuxta etatem robur est hoīs. Surrexitqz gedeon et interfecit zebee et salmana. et tulit ornamenta ac bullas quibus colla regalium cameloꝝ decorari solent. Dixeruntqz om̄s viri israel ad gedeon. Dñare nostri tu: et filius tuus et filius filij tui: qꝛ liberasti nos de manu madiā. Quibus ille ait. Nō dñabor vestri: neqz dñabitur in vos filius meus: sz dñabitur vobis dñs

Dixitq3 ad eos. Unam petitione3 postulo a vobis. Date mihi inaures ex preda vra. Inaures enim3 aureas hismaelite habere cōsueuerant: qui responderūt. Libentissime dabim9. Expandentesq3 super terra pallium3 proiecerūt in eo inaures de preda. Et fuit pondus postulatarū inauri um mille septingenti auri sicli: absq3 ornamētis t monilibus t vestes purpureas quib9 madian reges vti soliti erant: t preter torques aure as camelorum3. Fecitq3 de eo gedeō ephot: et posuit illud in ciuitate sua ephra. Fornicatusq3 est omis israel in eo: t factū est gedeoni et oīi do mui eius in ruinā. Humiliatus est au tem madian coram filijs israel: nec poterant vltra eleuare ceruicē: sed quieuit terra per quadraginta ānos quib9 prefuit gedeō. Abijt itaq3 hie robaal filius ioas t habitauit in do mo sua. habuitq3 septuaginta filios qui egressi sunt de femore eius: eo q̄ plures haberet vxores. Cōcubina aūt illius quā habebat in sychen ge nuit ei filiū3 noīe abimelech. Mor tuusq3 est gedeō filius ioas in sene ctute bona: et sepultus est in sepul chro ioas patris sui. ℟. Amē. añ. Domine refugiū factus es nobis a generatione in progenie. ps. lxxxix. Oratio.

Esto refugiū nostrum domine plebemq3 tuā patrio gubernaculo rege ac sicut a seculis patrum tua senserunt remedia: ita nostra in secula tua intelligant beneficia. ℟. Amen. Per miam tuam. Añ. ij. Bonū est confiteri domino t psallere nomi ni tuo altissime. ps. xcj. Oratio.

Bonū est nos tibi domino confiteri: tuoq3 altissimo nomini psalle re: vt nos t psessio a periculis eruat t psallendi industria cora te gratio res exibeat. ℟. Amen. Per añ. iij Non repellet dñs plebem suā et hereditatem3 suā nō derelinq̄t. ps. xciij. Hym9. O na zarene lux. fo. lxxxiij Oro.

On repellas dñe plebē: quam mercatus es: nec derelinquas hereditatem pro qua in cruce appēsus es. Sed quousq3 iustitia nūc occulta: manifesto clareat in iudicio: pietate porrecta nos rege: t vim multitudinē dolorū nostrorū: tua nos letifica exhortatione. Ut qui dolorem3 nūc fingis in p̄cepto: futuro reḋem nobis cōcedas in seculo. Pater nr. Ad vesperū. Lauda. Dñs illuminatio mea t salus mea quē timebo. Dñs sit. ℟. Et cū. Añ. Preoccupemus faciem dei in confessione et in psalmis iubilemus ei. ps. xciij. Lauda. Bonitatē fecisti cum3 seruo tuo dñe. ℣. Secundū verbū tuū vivifica me ℟. Bonitatem t disciplinā t scientiā doce me quia mandatis tuis credidi. ℣. Secūdū ℟. Gloria t honor. ℣. Secundū. Hym9 Xpe qui regis oia. fo. xcix Cpla.

Deus q̄ in hac vesptini tēporis successione: hūane fragilitati quietis dona cōcessisti. Cōcede pre camur: vt dū his bñficijs vtimur o portunis bñficio3 quoq3 intelligamus auctorē. Pater nr. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit. ℟. Et. Benedicat vos de Bñdictio. excelsis ops. ℟. Amē. Laborē vrm sereno vultu intēdat: t petitiones vultu pio exaudiat. ℟. Amen Opus. vrm sibi placere instituat: t vitā vram in scitate t pace custodiat. ℟. Amē. Per. Lauda. Quomō dilexi. oro. Oa no bis dñe. fo. cxlij. Sexta feria. Ad matu. Añ. Gloria

meaꝛ exaltãs ps.iij.ꝛ Oro. Gloria nostra deus nr̃. folio xcj. Añ.j. Recte iudicate fili hoĩum. ps.lviij. Oratio.

DEus cuius sunt eloquia casta ꝛ iudicia recta. Tribue nobis casto ore verba tua depromere: ꝛ corde purissimo iudicioꝝ tuoꝝ mandata seruare. extẽde itaqꝫ arcũ tuũ ob defensionem nostrã: ꝛ ad infirmãda inimicorũ consilia: spũalia dirige tela: molasqꝫ confringe leonũ: qui tuũ demolire nitunt̃ sceptrũ. in te letet̃ copia redemptoꝝ: qui es corona iustorum: tibiqꝫ decãtem⁹ psalmũ leticie: cui⁹ munere ꝑuenitur ad fructũ iusticie. ℟. Amen. Per miam. Añ.ij. Liberet uos dñe dextera tua: ꝛ brachium sanctum tuum. ps.xcvij. Oratio.

LIberet nos dñe dextera tua imperioqꝫ tuo flecte arrogantiũ corda: vt gẽtes veritatis aduẽtu clarescãt: ꝛ ostensam sibi salutẽ: cordis humilitate suscipiãt. ℟. Amẽ. Per miam. añ.iij. Clamor nr̃ ad te perueniat: ꝛ ne auertas faciẽ tuã a nobis. ps.cj. Oro.

EXaudi deus orationẽ nr̃am: ꝛ clamor noster ad te remoto impedimẽto ꝑueniat. Quacũqꝫ autẽ die te inuocauerim⁹: velociter tibi nr̃a patescat oratio. Nec auertas faciẽ tuã a gemitib⁹: nec gubernationẽ tuaꝫ a nostris cohibeas morib⁹: vt gratulemur adipisci postulata: dum ad te nr̃a ꝑuenerint desideria. ℟. Amen. Per miam. ℟. Ue nobis qm̃ peccauim⁹. ꝑ. Propter hoc factũ est in dolore cor nr̃m: ꝛ obscurati sunt oculi nr̃i sup montẽ syon qm̃ exterminat⁹ est: vulpes trãsierũt per eã. ℣. Peccauimus in cõspectu tuo: ꝛ idcirco tradidisti nos in manu iniq̃tatis nr̃e. ꝑ. Propter. ℣. Gloria ꝛ ho. ꝑ. Propter. In laudibus. Añ. Auerte faciẽ tuã a pctis nr̃is dñe: ꝛ oẽs iniquitates nr̃as dele. ps.l. Oro. Auerte faciẽ tuã. folio xciiij. Ad canticũ Añ. Cõstitue ppl̃m tuũ dñe in loco scõ tuo. Canticum. Dñe de⁹ oĩum. folio.x Ad bñs. Añ. Exurge gl̃ia mea: exurge psalteriũ ꝛ cithara: exurgã diluculo ꝛ cõfitebor dño. ℣. Paratũ cor nr̃m de⁹ paratũ cor nr̃m: cãtabo ꝛ psallã in gl̃ia mea. Canticũ Bñs es dñe. fol̃ iij. Lauda. Laudate dñm oẽs angeli ei⁹: laudate eũ oẽs virtutes ei⁹. laudate eũ sol ꝛ luna. ꝑ. Laudate. Lcõ libri iudicũ. c.xiij. ℟. Deo gr̃as.

IN illis dieb⁹: erat vir quidã de sarra ꝛ stirpe dan noĩe manue habẽs vxorẽ sterilẽ: cui apparuit angelus dñi ꝛ dixit ad eã. Sterilis es ꝛ absqꝫ liberis: sed ꝯcipies ꝛ paries filiũ: cui⁹ nõ tanget nouacula. Erit enim nazareus ab infantia sua: ꝛ ex matris vtero ipse incipiet liberare isrl̃ de manu philistinoꝝ. Que cũ venisset ad maritũ dixit ei: vir dei venit ad me habẽs vultũ angelicũ terribilis nimis: quẽ cũ interrogassem: q̃s esset aut vnde venisset: aut quo noĩe vocaret̃: noluit mihi dicere: sed hoc rñdit. Ecce cõcipies ꝛ paries filiũ: caue ne vinũ bibas nec sicerã ꝛ ne aliquo vescaris immũdo. Erit enĩ puer nazareus ab infantia sua: ꝛ ex vtero matris vsqꝫ ad diem mortis sue. Orauit itaqꝫ manue ad eũ ꝛ ait: obsecro dñe: vt virũ quem misisti: veniat iterũ: ꝛ doceat nos quid debeam⁹ facere de puero qui nasciturus ẽ. Exaudiuitqꝫ dñs precantẽ manue ꝛ apparuit rursum angelus dñi vxori ei⁹ sedenti in agro. Manue aũt marit⁹ eius non erat cũ ea. Que cũ vidisset angelũ: festinauit ꝛ cucurrit ad virũ suum: dixitqꝫ ei: ecce apparuit mihi quem ante viderã. Qui surrexit ꝛ se

cutus est vxorem suam: veniensq; ad virum dixit ei. Tu es qui locutus es mulieri. Et ille respondit. Ego sum. Cui manue. quādo inquit sermo tuus fuerit expletus: quid vis vt faciat puer: aut quod obseruare debeamus? Dixitq; angelus domini ad manue. Ab omnibus que locutus sum vxori tue abstineat se: et quicquid ex vinea nascitur non comedat. vinum et siceram nō bibat: nullo vescatur immūdo: et quod ei precepi impleat atq; custodiat. Dixitq; manue ad angelum dñi. Obsecro te vt acquiescas precib⁹ meis et faciemus tibi hedum de capris. Cui respōdit angelus domini. Si me cogis non comedā panes tuos. si autem vis holocaustuz facere: offer illud deo: et nesciebat manue ꝙ āgelus domini esset. Dixitq; ad eū. Quod est tibi nomē: vt si sermo tuus fuerit expletus honorificem⁹ te. Cui ille respondit. nomen meū est mirabile. Tulit itaq; manue heduz de capris et libamenta ⁊ posuit super petram offerens domino: qui fecit mirabilia. Ipse autē et vxor ei⁹ intuebantur. Cūq; ascēderet flamma altaris in celū: angelus domini pariter in flāma ascendit. Qd cum vidisset manue ⁊ vxor eius: proni ceciderunt in terram: et vltra nō eis apparuit angelus domini. Statimq; intellexit manue angelum esse domini. Et dixit ad vxorem suā. Morte moriemur: quia auidimus deuz. Cui respondit mulier. Si domin⁹ nos vellet occidere: de manibus nostris holocaustum et libamenta nō suscepisset: nec ostendisset nobis hec omnia: neq; ea que sunt ventura dixisset. Peperit itaq; filium et vocauit nomē eius samson. Creuitq; puer et benedixit ei dominus: cepitq; spiritus domini esse cū eo. ℟. Amē Hymn⁹. Aeterne lucis conditor. fo

Paratum cor (lio c. Capitula nostrum domine: eo quo placeris munere: comple. vt te cognitione veri laudemus: ⁊ reformati i melius in tuo honore letemur. Pater noster. Lauda. Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine. ꝑ. Secunduz verbū tuū viuifica me. ℣. Bonitatem et disciplinam et scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi. ꝑ. Secundum. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Secundum verbum. Oratio.

Bonitatem et disciplinam ⁊ scientiam doce nos domine. Ut nec malicia asperos nec dessidia admissos: nec stulticia reddat ignauos ℟. Amen. Per miam tuam deus. Dñs sit semper vobiscū. ℟ Et cuz. Ad terciam. Eccl. salomonis. capitulo. xxv. ℟. Deo gratias.

Fili omnis plaga tristicia cordis est: et oīs malicia nequitia mulieris. Et omnē plagam et non plagam videbit cordis: et omnē nequitiam et nō nequitiam mulieris. Et omne obductum ⁊ nō obductū odientium: et omnē vindictam et non vindictam inimicorum. Non est caput nequius super caput colubri: et nō est ira super iraz inimici. Cōmorari leoni et draconi placebit: q̄ habitare cum muliere nequā. Nequicia mulieris immutat faciem eius: et obcecat vultum suuz tanq̄ vrsus ⁊ quasi saccum ostendit in medio ꝓximorū. Ingemuit vir eius: ⁊ audiens suspirauit modicū. Breuis oīs malicia sup maliciā mulieris: sors

peccatoruz cadat super illā. Sicut ascensus arenosus in pedib⁹ veterani: sic mulier linguata hoī quieto. Mulier si primatū habeat ꝯtraria est viro suo. Cor huile et facies tristis: ⁊ plaga mortis: mulier nequā. Manus debiles ⁊ genua dissoluta: mulier q̄ nō beatificat virū suuz. A muliere initiū factū est peccati: ⁊ ꝑ illam om̄s morimur. Mulier fortꝫ oblectat virū suū: ⁊ annos vite illi⁹ in pace impleuit. ℟. Amē. [illegible] libri iuc. [illegible]. ca. xiiij. ℟. Deo gr̄as.

In illis dieb⁹. ascendit samson in thānata videnſqz illic mulierem de filiabus philistim: ascendit ⁊ nūciauit patri suo ⁊ matri dicēs. Vidi mulierem in thānata de filiabus philistinorū: quā queso vt mihi accipiatꝫ vxorē. Cui dixerūt pater et mr̄ sua. Nūquid nō ē mulier de filiab⁹ fratrū tuorū: ⁊ in om̄i populo meo: qꝛ vis accipere vxorē de philistim: qui incircuncisi sunt? Dixitqz samson ad patrē suū. Hanc accipe mihi: qꝛ placuit oculis meis Parentes aūt eius nesciebant ꝙ res a dño fieret: ⁊ q̄reret occasiōes cōtra philistim: q̄ dñabantur israel. Descendit itaqz samson cū patre suo ⁊ matre in thānata. Cūqz venissent ad vineas oppidi: apparuit catul⁹ leonis seuus rugiēs ⁊ occurrit ei. Irruit autē spūs dñi in samson et dilacerauit leonē quasi hedum in frustra cōcerperet nihil om̄ino habens in manu: et hoc patri noluit indicare. Descenditqz et locutus est mulieri que placuerat oculis eius. Et post aliquos dies reuertēs vt acciperet eā: declinauit vt videret cadauer leonis. Et ecce examen apū in ore leonis erat: ac fauū mellis. Quē cum sumpsisset in manib⁹: comedebat in via veniēsqz ad patrez suū et matrē dedit ei partem: qui ⁊ ipsi comederūt: nec tamē eis voluit indicare ꝙ mel de corpore leonis assumpserat. Descendit itaqz pater ei⁹ ad mulierem ⁊ fecit filio suo samson cōuiuiū Sic enim iuuenes facere consueuerant. Cuz ergo ciues loci vidissent illū: dederunt ei sodales q̄ essent cū eo triginta. Quibus locutus ē samson. Proponaz vobis ꝓbleuma. qđ si solueritis mihi intra septem dies cōuiuij: dabo vobis triginta syndones ⁊ totidem tunicas. Sinaūt vos nō potueritis soluere: vos dabitis mihi triginta syndones eiusdemqz numeri tunicas. Qui respōderunt ei. Propone ꝓbleuma vt audiam⁹. Dixitqz eis. De comedente exiuit cibus: ⁊ de forti egressa ē dulcedo. Nec potuerūt per tres dies propositionē soluere. Cunqz adesset dies septim⁹: dixerūt ad vxorē samsonis Blandire viro tuo ⁊ suade ei vt indicet tibi quid significet probleuma. Qđ si facere nolueris: incendimus te ⁊ domū patrꝫ tui. An idcirco vocastis nos ad nuptias vt spoliaretꝫ. que fundebat apud samson lachrymas: ⁊ q̄rebatur dicens. Odis me ⁊ nō diligis: idcirco ꝓbleuma quaz proposuisti filijs populi mei nō vis mihi exponere. At ille respōdit. Patri meo ⁊ matri nolui dicere: et tibi indicare potero? Septez igitur diebus cōuiuij flebat apud eum: tamdēqz septimo cuz ei molesta esset: exposuit: que statim indicabit ciuibus suis. Et illi dixerūt ei die septimo ante solis occubituz: quid dulcius

melle: aut quid leoni fortius? Qui ait ad eos. Si nō araſſetis cū vitula mea: nō inueniſſetis propoſitionem meā. Irruit itaq; in eo ſpūs dñi. Deſcenditq; aſcalonē: & percuſſit triginta viros: quoꝝ ablatas veſtes dedit his q̄ pbleuma ſoluerant. Iratuſq; nimis aſcendit in domū patris ſui. Uxor aūt eius accepit maritū de amicis eius & pro nubis. Capitulo. xv.

Poſt aliquantū autē tēporis cum dies tritici meſſis inſtarent: venit ſamſon viſere volens vxorem ſuā: & attulit ei hedū de caprīs. Cunq; cubiculū ei⁹ ſolito vellet intrare: prohibuit eum pater illius dicēs. Putauī q̄ odiſſes eam: & ideo tradidi illam amico ſuo. Ez habet ſororē que iunior & pulcrior illa eſt: ſit tibi pro ea vxor. Cui rñdit ſamſon. Ab hac die nō erit culpa in me cōtra philiſteos. Faciā eniz vob mala. Perrexitq; et cepit trecentas vulpes: caudaſq; earū iūxit ad caudas: et faces ligauit i medio: q̄s igne ſuccendēs dimiſit: vt huc illucq; diſcurerent. Que ſtatiz prexerūt in ſegetes philiſtinorū: q̄bus ſuccēſis et comporate iam fruges adhuc ſtātes in ſtipula cōcremate ſunt. i. tm̄ vt vineas quoq; & oliueta flāma conſumeret. Dixerūtq; philiſtijz. Quis fecit hāc rem? Quib⁹ dictū eſt. Samſon gener thānathei: q; tulit vxorē eius et alteri tradidit: hec opatus eſt. Aſcēderuntq; philiſtiim & cōbuſſerūt tā mulierē q̄ patrem ei⁹. Quibus ait ſamſon. Licz hec feceritis: tm̄ adhuc ex vobis expetam vltionē & tūc deſcā. Percuſſitq; eos ingenti plaga: ita vt ſtupētes ſurā ſemori iponerēt Et deſcendit & habitauit i ſpelunca petre etham. Igr̄ aſcendētes philiſtiiz i terrā iuda: caſtrametati ſunt in loco qui poſtea vocatus lechi. id eſt maxilla: vbi eorū eſt fuſus exercitus. Dixerūq; ad eos de tribu iuda. Cur aſcēdiſtis aduerſum nos? Qui reſpōderūt. Ut ligemus ſamſon venim⁹: & reddam⁹ ei q̄ in nos operatus eſt. Deſcenderūt ergo tria milia virorū de iuda ad ſpeluncā ſilicis etham. Dixerūtq; ad ſamſon. Neſcis q̄ philiſtiiz imperēt nobis quare hoc facere voluiſti? Quib⁹ ille ait. Sicut fecerūt mihi: feci eis. Ligare inq̄unt te venim⁹: & tradere in manu philiſtinorū. Jurate ergo inq̄t mihi: q̄ nō me occidatis. Dixerūt. Nō te occidem⁹. Ligauerūt q; eum duob⁹ nouis funibus: et tulerunt eū de petra ethā. Qui cū veniſſet ad locū maxille: & philiſtiiz vociferantes occurriſſent ei: irruit ſps dñi in eū. & ſicut ſolent ad ardorem ignis ligna cōſumi: ita vincula q̄b⁹ ligatus erat diſſipata ſunt & ſoluta. Inuentāq; maxillā. i. mandibulā aſini q̄ iacebat arripiens: interfecit in ea mile viros: & ait. In maxilla aſini in mādibula pulli aſinarū deleui eos: & percuſſi mille viros. Cumq; hec canens verba ꝓpleſſet: proiecit mandibulā de manu et vocauit nomen loci illius ramathlechi: quod interpretatur eleuatio maxille. Sciēſq; valde clamauit ad dñz & ait. Tu dediſti in manu tui tuiſalutē hāc maximā atq; victoriā: & in ſiti moriorz incidāq; in man⁹ incircūciſorū. Aperuit itaq; dñs molarē dentē i maxillā aſini: & exierūt ex eo aque: quibus hauſtis refocillauit ſpm̄: & vires recepit. Idcirco vocatū eſt nomen

loci illius fons inuocantis de marti la vsqz in presentem diez. Lectio libri oice prophete. ca. iiij. R. Deo.

Audite verbum domini filij israel: quia iudicium dñi cuz habitatoribus terre. Non est enim veritas 7 non est mia: 7 nō est scientia dei i terra. Maledictū 7 mendaciū et homicidium et furtum: 7 adulteriuz inundauerūt: 7 sanguis sanguinē tetigit. Propter hoc lugebit terra 7 infirmabitur oīnis qui habitat in ea. In bestia agri 7 in volucre celi: sed 7 pisces maris congregabuntur. Verūtamen vnusquisqz non iudicet 7 non arguatur vir. Populus enim tuus sicut hi: qui cōtradicunt sacerdoti: 7 corues hodie: 7 corui et etiam prophēta tecum. Nocte tacere feci matrē tuam. Conticuit populus meus: eo q nō habuerūt scientiam. Quia tu sciam repulisti: repellam te ne sacerdotio fungaris mihi Et quia oblita es legis dei tui: obliuiscar filiozum tuozū et ego. Secū dum multitudinē eozū: sic peccauerunt mihi. gloriā eozum in ignominiā ꝯmutabo. Peccata populi mei comedent: et ad iniquitatē eozū sub leuabunt aias eozum. Et erit sicut populus: sic sacerdos. Et visitabo super euz vias eius et cogitationes eius reddam ei. Et comedent et nō saturabūtur. Fornicati sunt 7 non cessauerūt: qm dñm dereliquerūt in nō custodiendo. Fornicatio enim 7 vinū: 7 ebrietas aufert coz. Populꝰ meus in ligno suo interrogabit: et baculus eius annūciauit ei. Spiritus enim fornicationis decepit eos: et fornicati sunt a deo suo. Super capita montiū sacrificabant: et super colles ascendebāt thimiama. Subter quercū et populū 7 therebinthū qz bona erat vmbra eius. Ideo fornicabūtur filie vestre: et sponse vre adultere erunt. Non visitabo super filias vestras cum fuerint fornicate et super sponsas vras cum adulterauerint; qm ipsi cum meretricibꝰ versabātur: 7 cum effeminatis sacrificabant: 7 populus nō intelligēs vastabit. Si fornicaueris tu israel: nō derelinquat saltum iuda. Et nolite ingredi in galgala: 7 ne ascenderitis in bethaue: neqz iuraueritis: viuit dñs. Qm sicut vacca lasciuiens declinauit israel. Nunc pascet eos dominus quasi agnum in solitudine.

Ps. 1. Eleuaui faciem meam ad dñm deū vt inuenirem orationē 7 mīam. In ieiunio orauī dñm deum: et dixi tu es dominus deꝰ magnus et misericors: qui custodis testamētum: diligentibus legem tuam. ℣. Domine deus virtutum quis similis tibi. potens es domine et veritas tua in circuitu tuo.

Oī psalmus. Ierrvin. Oratio.

Oīpiste iesu dei filius admirabilis: cui nullus inter filios dei: nec equalis extat: nec similis. ad te domine precem nostraz dirigimus: vt misericordiā quaz pollicitus es seruare sanctis: digneris progare conuersis. Ac sic quelumus nos moderamine disciplīne corrigas: vt clementiaz in ira non auferas: nec prophanetur testamentum tuuz ob admissa facinora: sed temperetur vltio miseratione superna. Et ipse totuz quod displicet: abluas qui peccatores ad te reuertentes iustificando glorificas. Quiqz nos esse voluisti ex nihilo: id quod sumus ipse concede: vt celestibus regnis apti: tecuz

sine fine viuamus. ℟. Amen. Per miam tuā deus noster ⁊c. Aña. ij. Laudamini in nomine sancto eius: letet cor querentium dominū. ps. c iiij. Oratio.

Narrantes mirabilia tua domine: sancto tuo letemur in nomine. Da nobis te querendi solertiam et inueniendi tribue efficatiam: vt te mereamur aspicere: et vult⁹ tui semper ostensione gaudere. ℟. Amen. Per miam tuam. Aña. iij. Querite dñm et confortamini: querite faciem eius semper. ps. ciiij. ℟m. Nunquid in eternū continebis te: domine tacebis ⁊ affliges nos nimis. ꝑ. Vtinam disrumperes celos et descenderes ad liberandum nos. ℣. Facti sumus quasi in principio cum non dominareris nostri: neqꝫ inuocaret nomen tuū super nos. ꝑ. Vtinā disrumperes. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Vtinam. Preces. Rogamus te rex seculorum deus sancte. ꝑ Jam miserere peccauimus tibi. ℣. Audi clamantes pater altissime et que precamur: clemens attribue exaudi nos domine. ꝑ. Jā miserere. ℣. Indulge lapsis: indulge perditis: dimitte noxam: ablue crimina: acclines tu subleua. ꝑ. Jam miserere. ℣. Ne recorderis nostra facinora: sꝫ idulgendo nos oēs adiuua: prostratos tu releua. ꝑ. Jam miserere. ℣. Omnes in vnum te sancte poscim⁹ que postulamus tu dona largius exaudi propicius. ꝑ. Jam miserere peccauimus tibi.

Hy⁹. Onazarene lux. fol. lxxxiiij

Querentibus te domine tribue: ⁊ querentibus iugiter infunde sanctum amorem. vt qui tuam desiderant cernere faciē: perniciosam mundi nō appetant voluptatem. eosqꝫ seculi blandimēta non detineant vsqꝫquaqꝫ captiuos: vt lux vultus tui clarificet iam beatos. Pater noster. Ad sextā. Lectō libri michee pphe. ca. iij. ℟. Deo.

Audite principes iacob et duces domus israel. Nunq̄d nō vestrum est scire iudicium: qui odio habetis bonū et diligitis malū: qui violenter tollitis pelles eoruꝫ desuper eos: et carnem eorum desuper ossibus eorum. Qui comederūt carnem populi mei: et pelles eorum desuper expoliauerunt: et ossa eorum confregerunt ⁊ cōciderūt sicut i lebete: ⁊ quasi carnem in medio olle. Tunc clamabūt ad dñm et non exaudiet eos: ⁊ abscondet faciem suaꝫ ab eis i tempore illo. sicut nequiter egerunt i ad inuētionib⁹ suis. Hec dicit dominus: super ꝓphetas que seducunt populū meū: qui mordent dentibus suis: et predicant pacem. Et si quis nō dederit in ore eorum quippiā: sanctificant super euꝫ prelium. Propterea nox vobis pro iusione erit: et tenebre vobis pro diuinatione. Et occumbet sol super prophetas: ⁊ obtenebrabitur super eos dies: et confundentur qui vident visiones: ⁊ confundētur diuini. Et operient vultus suos omnes: qꝛ non est responsuꝫ dei in eis. Verūtamē ego repletus sum fortitudine spiritus dñi iudicio ⁊ veritate. ℟. Amē Aña. j Memor esto nostri domine in beneplacito populi tui. ps. c v. Oratio.

Benedic dñe deus israel a seculo ⁊ vsqꝫ in seculū: q̄m multiplex creatura multiplici naturarū varietate cōlaudāt. memor esto testamēti sancti tui: et peniteat te ꝟm multitudinē mie tue. Vt iniquitatē quā fecimus ⁊ pctm̄ qd̄ cū patribus traducē peccati ꝯtraxim⁹: te donante lachrimarū fluinibus: cordisqꝫ ge-

mitibus abluamus. libera igit nos dñe de manu spm odientiū: ⁊ redime de insidijs inimicoruz. Quiqz verbo tuo credim⁹: credulitatis ipsius fortitudie minuamur: ac sic cōfessio humiliū: celorū alta conscendat: vt a vbo tuo saluatio nobis profusa subueniat. ℟. Amē. Per miaz Añ. ij. Visita nos domine in salute tua.

Memento nostri dñe in beneplacito populi tui: et i tuo nos visita salutari: vt q̄ nostris cū patribus coraz te inique gessimus: a dānationis origine: et actualis peccati contagione tua reduce gratia liberemur. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Libera nos domine propter nomē tuū et notam fac nobis potentiam tuam. ps. cv. ℟m. Nunquid nō valet manus dñi saluos nos facere: aut grauabit aurem. p. Ut nō exaudiat: sz peccata nostra inter nos et deum separāt. ℣. Nunquid abreuiata ⁊ paruula facta est man⁹ dñi: vt saluare nequeat: aut tales sunt cogitationes eius. p. Ut nō exaudiat: sz peccata nostra inter nos et deum separat. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteretur ℟m. Preces. Serui tui dñe accliues orant. p. Cū mia. ℣. Amoue nr̄m facinus: ⁊ pelle q̄ pauescimus. p. Cum. ℣. Da veniā peccātibus ⁊ fructū penitentibus. p. Cum. ℣. Mortem famē vel gladiuz a nobis procul effuga. p. Cum. ℣. Regē nr̄m cū plebibus solue a crim inib⁹. p. Cū. hy⁹. Onazarene. fo. lxxxiiij. oro

Saluos nos fac dñe deus nr̄: et in salute tua visita. nec iniq̄tatis nr̄e pena: sed timoris tui nos humiliet disciplina. Ut tua gloriemur in laude: et cōfiteamur in nomine. Nos quoqz ad videndū electoꝝ tuorum exitet bonitas: et ad laudandū regni tui assistat hereditas. Pr̄ nr̄. Ad vespas. Lauda. Sol agnouit occasuz suū posuisti tenebras ⁊ fctā ē nox. Dñs sit. ℟. Et cū. Añ. Bene nūciate de die i diē salutare dñi. ps. xcv. Lauda. Qui timent te videbūt me ⁊ letabūtur. p. Quia i verbo tuo dñe ego speraui. ℣. Veniant mihi miserationes tue vt viuant: q: lex tua meditatio mea ē. p. Quia. ℣. Gl'ia. p. Or. hy⁹. Xp̄e precamur. Cpl'a. Nonarū horarū. fo. cij Lauda. Bonitatem fecisti cū seruo tuo dñe. oro. Bonitatē. fol. cxlvj ¶ Sabbato ad matutinū. Tu aūt dñe. ps. iij. oro. Quāuis dñe. fo. lxxxij Añ. Misericors dñs et iustus et deus nr̄ miserer̄. ps. cxiiij.

Misericors ⁊ iuste domine libera aīas nr̄as de morte: oculos nostros a lachrymis: et pedes nostros a lapsu: atqz vtriusqz rei in nos serua clementiā: ⁊ si iusticia tua corripimur: mia tua ꝓtegamur. ℟. Amen. Per. Añ. ij. Ego cognoui q̄ magn⁹ est dñs ⁊ de⁹ nr̄ pre oīb⁹ dijs Oratio.

Dñe qui educis nubes ab extremo terre: orbē vriuersuz sctis replesti doctoribus: fulgura in pluuiā cōuerte misericors: ⁊ p̄ceptis tuis q̄bus famulos tuos vt corrigas terres: benedicēdo reficias: tuaqz repletos gr̄a: vberius benedicas. ℟. Amē. Per. añ. Cōfitemini dño qm̄ bon⁹ qm̄ i scl'm mia ei⁹. ps. clvj ps. lv. Oro.

Tibi dñe confitemur q̄ celos intellectu fecisti: ⁊ eruditos sublimas sapientia: qui fundasti terram super aquā: et supra seculum labilem erexisti ecclesiā tuam: fac vt nos fluida mūdi delectamēta nō obruant: sz virtutes accepte ad superna sustollant. ℟. Amē. Per. ℟m. Vocē audiui flentis vocē turbidinis ⁊ tribulātis: vocē flentis et lugentis vocem Oratio.

dicentis. ℟. Parce dñe qñ peccauimus tibi. ℣. Inter veſtibulum⁊ altare plo⁊abant ſacerdotes miniſtri dñi dicentes. ℟. Parce dñe. In laudib⁹. añ. Lo⁊ contritum ⁊ humiliatū deus ne deſpicias. ps. l. Ofo Qo⁊dis noſtri ſecrera. folio .cxxvj Ad canticū. añ. Ne deſpicias partē tuā domine: quā redemiſti ex egypto. Canti. Domine deus rex ops. fol cxxvj Ad hñs. añ. Pſallam⁊ intelligā in matutinis quādo venies ad me. ℣. Diam et iudicium cantabo tibi domine. Canticū. Bñs es dñe. fo iij. Lauda. In ſanctis laudate dñm in firmamēto virtutis ei⁹. ps. l. Lectio libri iudicum. ca. xix. In illis diebus ℟. Deo gras fuit quidez vir leuites habitās in latere montis effraim: q̄ accepit vxorē de bethleez iuda. Que relict eū: et reuerſa eſt in domū p̄ris ſui in bethleē: māſitq⁊ apud eā q̄tuo⁊ mēſibus. Secutuſq⁊ eſt eā vir ſuus: volens ei recōciliari atq⁊ blandiri et ſecum reducere: hñs in comitatu puerū ⁊ duos aſinos. Que ſuſcepit eu⁊ et introduxit in domū p̄ris ſui. Qđ cu⁊ audiſſet ſocer eius: eūq⁊ vidiſſet occurrit ei letus: ⁊ amplexat⁹ eſt hominē. Manſitq⁊ gener in domo ſoceri tribus dieb⁹ comedens cu⁊ eo et bibens familiariter. Die autem quarto conſurgens de nocte proficiſci voluit. Quem tenuit ſocer ⁊ ait. Guſta p⁊ius puſillum panis et confo⁊ta ſtomachum: et ſic proficiſceris. Sederuntq⁊ ſimul et comederunt ac biberunt. Dixitq⁊ pater puelle ad generum ſuu⁊. Queſo te vt hodie hic maneas p⁊iterq⁊ letemur. Et ille conſurgens cepit velle pro⁊ficiſci: et nichilominus obnixe eu⁊ ſocer tenuit: ⁊ apud ſe fecit manere Mane autez facto parabat leuites iter. Cui rurſum ſocer. Obſecro inquit: vt paululum cibi capias: et aſſumptis viribus donec increſcat dies: poſtea proficiſcaris. Comederunt ergo ſimul. Surrexitq⁊ adoleſcens vt pergeret cum vxo⁊e ſua et puero. Cui rurſu⁊ locutus eſt ſocer Conſidera q̄ dies ad occaſu⁊ declinio⁊ ſit: ⁊ declinet ad veſperū. Mane apud me etiam hodie: et duc letum diem: et cras proficiſceris vt vadas in domu⁊ tuam. Noluit gener acquieſcere ſermonibus eius: ſz ſtatim ſurrexit ⁊ venit contra iebus: q̄ altero nomine vocatur hieruſalez: ducens ſecum duos aſinos onuſtos et concubinaz. Jamq⁊ aderant iuxta iebus ⁊ dies mutabatur i noctē. Dixitq⁊ puer ad dñm ſuum. Veni obſecro declinem⁹ ab vrbem iebuſeū ⁊ maneam⁹ in ea. Cui rñdit dñs Non ingrediar oppidū gentis alienę que nō eſt de filijs iſrael: ſz trāſibo vſq⁊ gabaa: ⁊ cū illuc venero maneam⁹ in ea: aut certe in vrbe rama Tranſierūt igr̄ iebus et ceptum pergebant iter: occubuitq⁊ eis ſol iuxta gabaa q̄ es in tribu bēiamin: diuerteruntq⁊ ad eā vt manerent ibi. quo cū intraſſent ſedebant in platea ciuitatis: ⁊ nullus eos recipere volebat hoſpitio. Et ecce apuit hō ſenex reuertēs de agro ⁊ ꝺ opere ſuo veſpe: qui ⁊ ipe erat de mōte effraim ⁊ peregrinus habitabat i gabaa. Homines autem regionis illius erant filij gemini. Leuatiſq⁊ oculis ſenex vidit ſedentem hominē cu⁊ ſarcinulis ſuis in platea ciuitatis: ⁊ dixit ad eū. Uñ venis: ⁊ quo vadis? Qui rñdit ei. Profecti ſum⁹ de bethleē inda ⁊

pergimus ad locum nostrum: q̄ est in latere montis effraim vnde iera/ mus bethleē: et nunc vadim⁹ ad do mū dei nullusq3 nos sub tectu3 suū vult recipere: habentes paleas et fe nū in asinoz̄ pabulum: ⁊ panem ac vinū in meos et ancille tue vsus: et pueri qui mecum est. Nulla re in/ digemus nisi hospitio. Cui respon/ dit senex. Pax tecum sit. Ego pre/ bebo omnia que necessaria sunt: tan tum vos quesso: ne in platea manea/ tis. Introduxitq3 eū in domo sua ⁊ pabulu3 asinis prebuit: ac post q̄ la/ uerūt pedes suos: recepit eos in cō uiuiū. Illis epulātibus ac p⁹ labo/ rem itineris cibo et potu reficienti bus corpora venerunt viri ciuitatis illius filij belial. i. absq3 iugo: ⁊ cir/ cundantes domū senis: voces pulsa re ceperūt clamātes ad dñm dom⁹ atq3 dicentes. Educ virum qui in/ gressus est domū tuā: vt abutamur eo. Egressusq3 est ad eos senex ⁊ ait Nolite fratres nolite facere malu3 hoc: quia ingressus est domum ho/ spitij mei: ⁊ cessate ab hac stulticia. Habeo filiam virginem: et hic ho/ mo habet cōcubinam: educam eas ad vos: vt humilietis eas ⁊ vestra3 libidinem compleatis: tantum ob/ secro ne scelus hoc contra naturam operemini in virum. Nolebant au/ dire sermonibus eius. Quod cer/ nens homo eduxit ad eos concubi/ nam suā: et eis tradidit illudenda3. Qua cu3 tota nocte abusi essent: di miserunt eam mane. At mulier re/ cedentibus tenebris venit ad ostiu3 domus: vbi manebat dom⁹ suus: et ibi corruit. Mane facto surrexit homo et aperuit ostium vt ceptā ex/ pleret viam: et ecce concubina eius iacebat ante ostium spasis in limie manibus. Cui ille putans ea3 quie scere loquebatur. Surge ⁊ ambule mus. Qua nihil respōdente intelli/ gens q̄ erat mortua: tulit eam ⁊ im posuit asino. reuersusq3 est in domū suam. Quā cum esset ingressus arri puit gladium: ⁊ cadauer vxoris cu3 ossibus suis in duodecim partes ac frustra concidens misit in oēs ter/ minos israel. Qd cum vidissent sin guli clamabāt. Nunq̄ res talis fa/ cta est in israel ex ea die qua ascēde runt patres nostri de egypto vsq3 in presens tempus. ferte sententia3 et in cōmune decernite q̄d facto opus sit. Egressi sunt itaq3 oēs filij israel: et pariter cōglobati sunt quasi vir vnus de dan vsq3 berssabee et terra galaad ad dñm in maspha: Omnesq3 anguli populoz̄m ⁊ cū/ cte tribus israel in ecclesiam popu/ li dei conuenerunt quadraginta mi lia peditum pugnatoz̄um. Nec la/ tuit filios beniamin q̄ ascendissent filij israel in maspha. Interrogatus q3 leuita maritus mulieris interfe/ cte: quomodo tantum scelus perpe tratum esset: respondit. Veni in ga baa beniamin cum vxore mea illuc q3 diuerti. Et ecce homines ciuita tis illius circundederunt nocte do/ mū in qua manebam: volentes me occidere: et vxorem meam incredi/ bili libidinis furore vexātes deniq3 mortua est. Quā arreptaz in frustra concidi: misiq3 partes in oēs ter/ minos possessionis vestre: quia nun q̄ tantum nephas: et tā grande pia culū factū est i israel. Adestis oēs fi lij isrl': decernite q̄d facece debeat.

Stansqz omnis populus quasi vnius hominis sermone respondebāt. Non recedemus in tabernacula nostra: nec suaz quisqz intrabit domū: sed hoc contra gabaā in cōmune faciemus. Decem viri eligantur de centum ex omnibus tribus israel: ⁊ centum de mille ⁊ mille de decē milibus: et comportent exercitui cibaria vt possim⁹ pugnantes contra gabaa bēiamin reddere pro scelere qd̄ meretur. Conuenitqz omnis israel ad ciuitatem quasi vnus homo eadem mente vnoqz consilio: et miserunt nuncios ad omnez tribum beniamin: qui dicerent. Cur tantuz nephas in vobis repertum est? Tradite homines de gabaa qui hoc flagitium perpetrarūt: vt moriantur: et auferatur malum de israel. Qui noluerunt fratrum suorum filiorū israel audire mandatuz: sed ex cunctis vrbibus que sue sortis erant conuenerunt in gabaa: vt illis ferrent auxilium et contra vniuersum populū israel dimicarent. Inuentiqz sunt vigintiq̄nqz milia de beniamin educentium gladium. preter habitatores gabaa: qui septingenti erant viri fortissimi ita sinistra: vt dextra p̄liantes: ⁊ sic fundis ad certuz iactātes lapides: vt capillum quoqz possent percutere: et nequaq̄ in alterā partē ictus lapidis deferretur. Virorum autem israel absqz filijs beniamin inuenta sunt quadraginta milia educentium gladios ⁊ paratorū ad pugnam: qui surgentes venerūt in domū dei: hoc est in sylo: consulueruntqz dn̄m atqz dixer̄t. Quis erit in exercitu nostro princeps certaminis cōtra filios bēiamin. Quibus respōdit domin⁹: iudas sit dux vester. Satimqz filij israel surgentes mane castrametati sūt iuxta gabaa: et inde procedentes ad pugnaz contra beniamin: vrbem oppugnare ceperunt. Egressiqz filij bēiamin de gabaa occiderunt de filijs isrl' die illo vigintiduo milia virorū. Rursum filij israel ⁊ fortitudiue ⁊ numero confidentes in eodem loco i quo prius certauerūt: aciem direxerūt: ita tamen vt prius ascenderent ⁊ flerent coram domino vsqz ad noctez: consulueruntqz deum et dixerunt. Debeo vltra procedere ad dimicandum cōtra filios beniamin fratres meos: an nō? Quibus ille respōdit Ascendite ad eum ⁊ inite certamē. Cunqz filij israel altera die processissent ad prelium contra beniamin de portis gabaa: occurrerunt eos tantaqz in eis cede baccati sunt: vt decem ⁊ octo milia viroruz educentiū gladium prosternerent. Quāobrez omnes filij israel venerunt in domū dei: ⁊ flentes flebant coram domīo: ieiunauerūtqz die illo vsqz ad vesperum: ⁊ obtulerūt ei holocausta ⁊ pacificas victimas. ℟. Amen. Hy⁹.

Deus creator oīm fo .ciii Col'a.

Misericordiam ⁊ iudicium redemptori tibi domino cantemus et iudici: illa nos quidem suscipis: hoc deteris. illic est lux miserationis: hic modus examinis: tribue igitur domīe supplicibus tuis: vt cor prauum nobis nō adehereat: et res mala ante oculos nostros inlecebram non pretendat. Sed innocentie simplicitate gradientes: miserator ⁊ pius porrigas: ⁊ iudex verus absoluas. Pater noster Lauda

Manus tue fecerũt me et plasmauerũt me ꝑ. Da mihi intellectum domine: vt discam mandata tua. ℣. Qui timẽt te videbũt me et letabuntur quia in verbo tuo speraui. ꝑ. Da mihi. ℣. Gloria ꝑ. Da mihi. Oro.

AD te domie oculos nostros erigimus quia manuũ tuarum artificiũ sumus: da nobis intellectuꝫ discendi mandata tua: ⁊ timẽtes te reple leticia. Veniat in consolationem nostri mia tua: que nos ⁊ a malis omnibus eruat: ⁊ operuꝫ dignitatem tibi placitã edoceat. ℟. Amẽ. Per miam tuam. Ad terciã. Lectio libri prouer. sal. ca. xxiiij. ℟. Deo.

FIli: sapiẽtia edificauit sibi domũ: et prudentia roborabitur. In doctrina replebunt cellaria vniuersa substãtia ꝑciosa ⁊ pulcerrima Vir sapiens fortis est: ⁊ vir doctus robustus ⁊ validus: qꝛ cũ dispositione initur bellũ: ⁊ erit salus vbi multa consilia sunt. Qui cogitat mala facere stultꝰ vocabitur. Cogitatio stulti pctm̃ est: et abominatio hoim detractor. Si desperauerĩ lapsus ĩ die angustie: ĩminuet fortitudo tua Erue eos q̃ ducũtur ad mortem: et qui trahũtur ad interitũ liberare nõ cesses. Si dixeris vires non suppetunt: qui inspector est cordis ipse intelligit: ⁊ seruatorẽ anime tue nihil fallet: reddetqꝫ homini iuxta opera sua. Ne insidieris ⁊ queras impietatem in domo iusti: neqꝫ vastes requiẽ eius. Septies eniꝫ in die cadit iustus ⁊ resurgit: impij autem corruent ĩ malũ. Cũ ceciderit inimicꝰ tuus ne gaudeas in ruina eiꝰ ne exultet cor tuũ: ne forte videat dominꝰ ⁊ displiceat ei: ⁊ auferat ab eo irã suã. Ne contẽdas cũ pessimis: nec emuleris ĩpios: qm̃ nõ habent spem futurorũ mali: et lucerna impioruꝫ extinguetur. Qm̃ repente cõsurget perditio eorum: ⁊ ruinam vtriusqꝫ quis nouit? Ne sis testis frustra cõtra proximũ tuũ: nec lactes quẽq̃ in labijs tuis. Ne dicas quomõ fecit mihi sic faciam: ⁊ reddaꝫ vnicuiqꝫ secundum opus suũ. ℟. Amen. Lectio libri iudicũ. ca. xx. ℟. Deo

IN illis diebus. Consuluerunt filij israel dominũ atqꝫ dixerũt. Exire vltra debemus ad pugnãdũ contra filios beniamin fratres nostros an quiescere? Quibus ait dñs Ascendite: cras enim tradam eos ĩ manus vestras. Posueruntqꝫ filij israel insidias per circuituꝫ vrbis gabaa: et tercia vice sicut semel ⁊ bis contra beniamin exercitum produxerunt. Sed et filij beniamin audaciter erũperunt de ciuitate: et fugiẽtes aduersarios longius persecuti sunt: ita vt vulnerarent ex eis sicut primo et secundo die: et sederẽt per duas semitas terga vertentes: quarum vna ferebatur in bethel: ⁊ altera in gabaa: atqꝫ prosternerent triginta circiter viros. Putauerũt eni solito eos more cedere. Qui fugam arte simulantes inierũt consilium: vt abstraherent eos de ciuitate: et quasi fugientes ad supradictas semitas perducerent. Omnes itaqꝫ filij israel surgentes de sedibus suis: tetenderũt aciem in loco qui vocabatur bahalthamar: insidie quoqꝫ q̃ circa vrbẽ erant paulatim se aperire ceperunt: ⁊ ad occidentalem vrbis partem procedere. Sed et alia decem milia virorum de vniuerso israel habitatores vrbis ad certa

mina prouocabant: ingrauatumq3 eſt bellū contra filios bēiamin: ⁊ nō intellexerūt q⁹ ex oīi parte illis ſtaret interitus. Percuſſitq3 eos dñs i conſpectu filiorū iſrael: et interfecerunt ex illis illo die vigintiq̄nq3 milia ⁊ centū viros: oīs bellatores et educentes gladiū. Filij autē beniamin cū ſe iferiores eſſe vidiſſent: ceperunt fugere. Quod cernētes filij iſrael dederūt eis ad fugiēdū locū: vt ad p̄paratas inſidias deuenirēt: quas iuxta vrbē poſuerāt. Qui cū repente de latibulis ſurrexiſſent: et bēiamin terga ſedētib⁹ darēt: igreſſi ſunt ciuitatē ⁊ percuſſerūt eam in ore gladij. Signū aūt dederūt filij iſrael hīs q̄ in inſidijs collocauerāt vt poſtq̄ vrbē cepiſſent: igne accenderent: vt aſcendente in altū3 fumo captam vrbē demoſtrarent. Quod cū cernerent filij iſrael in ipo certamine poſiti: putauerūt eni filij beniamin eos fugere: ⁊ inſtātius ſequebātur ceſis de exercitu eorū trigita viris. Iſrael vero retro aſpiciēs cū captam cernerēt ciuitatē: ⁊ flāmas in ſublime ferri: q̄ prius ſimulauerant fugā: verſa facie fortiter reſiſtebant. Vbi cū vidiſſent filij bēiamin in fugam verſi ſunt: ⁊ ad viā deſerti ire ceperūt: illuc quoq3 eos aduerſarijs p̄ſequētib⁹: ſz hi qui vrbē ſuccēderāt occurrerūt eis: atq3 ita factū eſt vt ex vtraq3 pte ab hoſtibus ſui cederent: nec erat vlla morientiū reḡes. Ceciderūt atq3 p̄ſtrati ſunt ad orientalem plagā vrbis gabaa. Fuerunt aūt q̄ in eo loco interfecti ſunt decē ⁊ octo milia virorū: oīs robuſtiſſimi pugnatores. Vbi cum vidiſſent qui remanſerunt de beniamin: fugerunt in ſolitudinem: et pergebant ad petram: cuius vocabulum eſt rēmon. In illa quoq3 fuga palantes et in diuerſa tendentes occiderunt quinq3 milia virorū. Et cū vltra tēderent: perſecuti ſunt eos: et interfecerunt eos etiā alia duo milia Et ſic factum eſt vt omnes qui occiderant de beniamin in diuerſis locis eſſent vigintiquīq3 milia pugnatores ad bella p̄optiſſimi. Remanſerunt itaq3 de oīi numero bēiamin qui euadere potuerant: et fugere in ſolitudine ſexcenti viri: ſederuntq3 i petra rēmon menſibus quatuor: regreſſi autem filij iſrael oīs reliq̄as ciuitatē a viris vſq3 ad iumenta gladio percuſſerunt. Cunctaſq3 vrbes ⁊ viculos beniamin vorax flamma conſumpſit. Capitulo. xx. Iurauerūt quoq3 filij iſrael in maſpha et dixerunt. Nullus noſtrū dabit filijs bēiamin de filiabus ſuis vxorem. Veneruntq3 omnes ad domum dei in ſylo. Et in conſpectu eius ſedētes vſq3 ad veſperam leuauerunt vocē: et magno vlulatu ceperunt flere dicentes. Quare domine deus iſrael factum eſt hoc malū in populo tuo: vt hodie vna trib⁹ auferetur ex nobis. Altera autem die diluculo conſurgentes extruxerunt altare: obtuleruntq3 ibi holocauſta et pacificas victimas et dixerunt. Quis non aſcendit in exercitum domini de vniuerſis tribubus iſrael? Grandi eni3 iuramento ſe conſtrinxerunt cum eſſent in maſpha: interfici eos qui defuiſſent ductiq3 p̄ria filij iſrael ſuper fre ſuo bēiamin: ceperūt dicere. Ablata ē vna trib⁹ de iſrl: vñ vxores accipiēt. Oēs eni in p̄muni iurauim⁹

nõ daturos nos his filias nostras. Idcirco dixerunt. Quis est de vniuersis tribus israel: qui non ascẽdit ad dominũ in maspha. Et ecce inuẽti sunt viri iabis galaad in illo exercitu non fuisse. Eo quoqꝫ tẽpore cũ essent in sylo nullus est ex eis ibi repertus. Miserunt itaqꝫ decem milia viros robustissimos: ⁊ p̃ceperũt eis: Ite ⁊ percutite habitatores iabis galaad in ore gladij: tam vxores q̃ paruulos eorũ: et hoc erit qd̃ obseruare debetis. Om̃e generis masculini ⁊ mulieres que cognouerunt viros interficite. Inuẽteqꝫ sunt de iabis galaad quadringente virgies que nesciebant viri thoruꝫ: adduxeruntqꝫ eas ad castra in sylo in terra chanaã. Miserũtqꝫ nũcios ad filios beniamin: qui erant in petra rẽmon: et preceperũt eis: vt eos in pace susciperent. Veneruntqꝫ filij beniamin in illo tempore: ⁊ date sũt eis vxores de filiabus iabis galaad. Alias autem nõ repererũt quas simili modo traderent. Uniuersusqꝫ israel valde doluit ⁊ egit penitẽtiam super interfectionẽ vnius tribus ex isrl': dixerũtqꝫ maiores natu. Quid faciemus qui nõ acceperũt vxores? Om̃s de beniamin semine concide runt ⁊ magna nobis cura ingentiqꝫ studio prouidendũ est: ne vna trib⁹ deleatur ex israel. Filias eius dare nõ possumus constricti iuramento ⁊ maledictione qua diximus: maledictus q̃ dederit de filiab⁹ suis vxorem beniamin. Ceperuntqꝫ consilium atqꝫ dixerũt. Ecce solẽnitas domini est in sylo ãniuersaria que sita est ad septẽtrionalem vrbis bethel: ad orientalem partez vie: que de bethel tendit ad sychimã: et ad meridiẽ oppidi lebona. Preceperũtqꝫ filijs beniamin atqꝫ dixerunt. Ite et latitate i vineis. Cumqꝫ videritis filias sylo ad ducẽdos choros ex more procedere: ite repente de vineis et rapite eas: singuli vxores singulas: et pergite in terra beniamin. Cumqꝫ venerint patres earuꝫ aut fratres: et aduersuꝫ vos queri ceperint atqꝫ iurgari dicemus eis. Miseremini eorum: nõ enim rapuerũt eas iure bellantium atqꝫ victorum sed rogãtibus: vt acciperent: nõ dedistis: et a vestra parte peccatũ est. Fecerũtqꝫ filij beniamin: vt sibi fuerat imperatũ: ⁊ iuxta numerũ suuꝫ rapuerunt sibi de his que ducebant choros vxores singulas: abierũtqꝫ in possessionem suam edificantes vrbes ⁊ habitantes in eis. Filij quoqꝫ israel reuersi sunt per tribus ⁊ familias in tabernacula sua. In diebus illis non erat rex in israel: sed vnusquisqꝫ quod sibi rectum videbatur: hoc faciebat. ℟. Amẽ. Añ. j. Laudate dñm quia benignus dñs: psallite nomini eius qm̃ suaue est. ps. clv. Oratio.

Laudemus te domine: quia benignus ac suauis es: presta itaqꝫ vt dum in tua laudatione insistimus: a mundi nos inlecebris aduoces: vel perfectoruꝫ societati adglomeres. ℟. Amẽ. Per miaꝫ. Añ. ij. Super fluũa babilonis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹ dñ recordaremur tui syon. ps. clvij. oro.

Redẽptor noster domine amoue captiuitatẽ nr̃aꝫ: ad quã nos aduersari⁹ sibi male cõsentiẽtes addixit. Et q̃ sup cõfusionis flumina flendo humiliati ꝯsedim⁹: te a tẽtationib⁹ eripiẽte surgamus: nec nos

labilis voluptas trahat in precipicium: sz lachrymarū humilitas deducat ad celum. ℟. Amen. Per misericordiā tuam deus ꝛc. Ana. iij. Prope esto domine inuocantibus te: ꝛ exaudi orationem nostram. ps. cxliiij. ℟m. Ut quid domine repulisti nos: deus in finē iratus est: furor tuus super oues gregis tue. memento congregationis tue domine: quaz creasti ab inicio. ℣. Salua plebem tuā domine ꝛ benedic hereditatem tuam. ꝑ. Quā creasti. Preces. Uerus deus filiꝰ dei xp̄e. ꝑ. Exaudi et populo tuo supplicanti miserere. ℣. Propter temetipsum deus inclina aurem tuam ad orationē misericors. ꝑ. Exaudi. ℣. Precibus adesto nostris: et cūcta que rogaris dona affluenter nobis placabilis. ꝑ. Exaudi et populo. ℣. Parce iā summe redemptor indulge exoratus et petitiones supple propicius. ꝑ. Exaudi et populo tuo supplicanti miserere. Hymnꝰ. O nazarene lux. folio .lxxxiiij Oratio.

PRope esto domine inuocantibus te: ac voluntatem timentium imple: erige quiqz corruunt: et elisos sustēta: vt q̄ precipites ī mortem cadimus: sospites te erigente surgamus. Pater nr̄. Ad. vj. Lectō osee prophete. ca. v. ℟. Deo gr̄as.

AUdite hoc sacerdotes ꝛ attendite domus israel: ꝛ domus regis auscultate: qꝛ vobis iudiciū est. Qm̄ laqueus facti estis speculationi: et sicut rhete expansum sup̄ thabor: ꝛ victimas declinastis in ꝓfunduz. Et ego eruditor oīm eoꝝ. Ego scio effraim: ꝛ israel nō est asconditus. Quia nūc fornicatꝰ est effraiz: contaminatꝰ est israel. Non dabūt cogitationes suas vt reuertātur ad dn̄m suū: quia sp̄us fornicationū in medio eorum: ꝛ dn̄m non cognouerunt. Et rn̄debit arrogantia israel ī faciem eius: ꝛ israel ꝛ effraiz ruerūt iniquitate sua. Ruet etiā iudas cuz eis. In gregibus suis et armentis suis vadent ad querendū dn̄m: ꝛ nō inuenient: qꝛ ablatus est ab eis. In dn̄o preuaricati sunt: qꝛ filios alienos genuerūt: ꝛ nūc deuorabit eos messis cū parētibus suis. Clangite buccina ī gabaa: tuba ī rama. Ululate ī bethauē pꝰ tergū tuū bēiamin Effraim in desolatōne erit ī die corruptōis. In tribubꝰ israel ostēdi fidez. Facti sunt principes iuda quasi assumētes terminū: super eos effundam quasi aquā iram meā. Calūniam paciēs: ꝛ quasi putredo domui iuda. Et vidit effraim langorē suū: et iudas vinculum suum. Et abijt effraim ad assur: et misit ad regem vltorē. Et ipse nō poterit sanare vos: nec soluere poterit a vob̄ vīculum. Qm̄ ego quasi leena effraiz ꝛ quasi catulus leonis domui iuda. Ego capiam ꝛ vadam: tollam ꝛ nō est qui eruat. Uadēs reuertar ad locum meū: donec deficiatis ꝛ queratis meaz faciē. In tribulatione sua mane ꝯsurgunt ad me: venite reuertamur ad dn̄m quia ipse cepit et sanabit nos. ℟. Amen. Ana. j. Qui erigit elisos et soluet cōpeditos viam peccatorum exterminet. ps. cxlv. Oratio.

DOmine qui soluis verbi potentia cōpeditos et madido humi colliriū sacro spuctamine circūlitū illuminas cecos: solue rogamꝰ nostrorum vīcula peccaminū: ꝛ oppositu nobis disrumpe interitū. Elisos alleua et cecitatem mentiū nostrarū legis tue doctrina perlustra: ac sicut in te iustum dirigis ꝛ mise-

rando ad veniã suscipis ⁊ pupillum induamq3 pius protector intendis ita nos met in hac peregrinatione custodias: vt ad eternitatis dulcedinem concessa crimina intromittas. ℟. Amen. Per miaz. Añ.ij. Qui sanas cõtritos corde et alligas cõtritiones

Deus q̃ (eorũ. ps.clxvij. Oro. sanas cõtritos corde: plage nostre medelam impende: ⁊ qui stellarum numeras multitudinẽ: nos ad vitam predestinatis adiũge: vt beneplacitũ tibi sit in nobis: ⁊ in salute nos eterna iubeas exaltare. ℟. Amẽ. Per. Añ.iij. Pone dñe finibus nostris pacẽ ⁊ adipe frumẽti sacia nos. ps. clxviij. ℟m. Si oblitus fuero tui hierusalem: obliuiscatur me dextera tua. p. Adhereat lingua mea faucibus meis: si tui nõ meminero. ℣. Si nõ preposuero hierusalez in pricipio leticie mee. p. Adhereat. Preces Ad te clamãtes. p. Deus exaudi. ℣. Afflictos corde. p. Deus exaudi. ℣. Uelis attritos. p. Deus exaudi. ℣. Cõfractis malis. p. Deus exaudi. ℣. De tuis celis. p. Deus exaudi. ℣. Flentiũ voces. p. Deus exaudi. ℣. Gementiũ corda. p. Deus exaudi ℣. Onere pressos. p. Deus exaudi. ℣. In te sperantes. p. Deus exaudi. ℣. Lugẽtes mala. p. Deus exaudi. ℣. Mala pauẽtes. p. Deus exaudi. ℣. Noxam deflentes. p. Deus exaudi. ℣. Optantes pacẽ. p. Deus ℣. Pulsantiũ voces. p. Deus. ℣. Qui solus viuis. p. Deus. ℣. Rex om̃is terre. p. Deus. ℣. Simul rogamus. p. Deus. ℣. Te deprecamur. p. Deus. ℣. Uoce et corde. p. Deus. Hym. Onazarene lux. fo

Domine q̃ posuisti (lxxxiiij oro hierl'm terminũ pacis credẽti populo: pacis tue tribue plenitudinẽ ipa nos imortalitate regat: ipa i eterna vita possideat: saciaturus itaq3 nos dñe ex adipe frumẽti tribue: vt cũ hoc qd̃ nũc cernimus in enigmate in om̃i te pfruamur prespicua veritate. Pr̃ nr̃. ¶ In.iiij. dñico q̃dragesime. Ad vespuz. Fecit lunã. ℣ Exiet homo. fo .cv Añ. Israel me nõ cognouit: populus meus me non intellexit. p. Ue'gẽti peccatrici: filijs sceleritatis derelinq̃runt dñm: bsasphemauerũt sctm̃ israel. ℣ Et nõ audiuit populus meus vocẽ meã ⁊ israel nõ intendit mihi. p. Uegenti. Dñs sit. ℟. Et cũ. Lauda. Multiplicata est super me iniquitas superborũ. p. Ego autẽ in toto corde meo scrutabor mãdata tua: coagulatum est sicut lac cor eorũ. ℣. Ego vero legem tuaz meditatus sum deus meus. ℣. Bonitatẽ fecisti cũ seruo tuo dñe secundum verbũ tuum. p. Ego autem. Hymnus.

Verbuz patris qd̃ prodijt factũ caro: agnus dei peccata mũdi auferens: ad te venimus cernui: vt inclitũ bibamus alme passionis sanguinẽ. Ostende vulnerum sacrorũ stigmata: exurgat isignis cruci fortissimũ signum qd̃ in vigore perpetim manens credentibus saluationem cõferat. Arundo. claui. sputa potus mirreus. corona spinarum. flagella. lancea. impressa sunt damnationis verbera: iaz nostra pro his cuncta dele crimina. Fons vulneris sacri riget: p̃cordia lauet cruor: malicieq3 cõtagia. sit vita presens absq3 omni crimine: futura detur i beato munere. Ut cum resurgendi dies effulserit: orbiq3 regni claritas inluxerit sequamur etheris viam: que nos trahat in se receptos iam phennes incolas. Honor sit eterno deo: sit gl'ia vni pr̃i eiusq3 soli filio cũ spũ que trinitas phẽniter viuit potens in seculorum seculis. Amẽ.

Preces. Oremus redemptorē mundi dominū nostrum iesum cristum: cū omni supplicatione rogemus: vt nos per stigmata passionis sue propitiꝰ iustificare dignetur. Kyrieleyson. xp̄eleyson. kyriel'. Cplā.

PAssionis tue festū christe dei filius deuotis cordiuz officijs recursu temporis inchoātes: quo pro nobis: et linguas fuisti ꝑsequentiū passus: ⁊ tradentium te vulneribus crucifixus: rogamus atqz exposcimus ne te elonges a nobis. Ut qui aproximante tribulatione non est q̄ adiuuet: tu solus passionis tue nos subleues ope. ne tradas ergo nos inimicis nostris in malum: sed excipe seruos tuos in bonuz: vt non calūpniantes superbi inimici scilz animarū nostraruz: virtutis tue potentia pro pellātur. Tu es eniz diuinitas: lucerna per humanitatē super candelabrum crucis imposita. Ideo te rogamus vt nos accendas: ne veniamus in penam: quos ergo prespicis iniciatum passionis tue festū deuotis cordibꝰ excepisse: Facito eos passionis tue cōmunicare: vt tenebrarum nostrarum errore discusso: lucis tue muniamur presidio. Pater noster. Humiliate vos benedi-

CHristus (ctioni. Benedictio. dn̄s cuiꝰ passionis vulnera: gratissima deuotione precinenda suscipitis: liberos vos efficiat a passionibus vestris. ℟. Amē. Et qui per assumptaz carnē voluit crucifigi: per diuinitatis sue potentiā: participes vos efficiat regni sui. ℟. Amē. Ut in cuius passione amarescitis: ī eiꝰ resurrectione plenissime gaudetis. ℟. Amē. Per. Lauda. Sederūt principes ⁊ aduersuz me detrahebāt: seruus aūt tuus ꝑ. Exercebatur ī tuis iustificationibꝰ. ℣. Retribue seruo tuo. viuā et custodiā sermones tuos. ꝑ. Exercebat̄ ī tuis iustificatōibꝰ.

NOminis tui deus magnitudine dona nobis oculoꝝ reuelatione considerare: atqz incolatus nostri hnmilitatē alleua mandatorū ereptione: et cōcupiscentiaz anime cōmutatione desideriorꝝ spiritualiū in ea perficere: auferas a nobis contēptuz ⁊ opprobriū: tuorūqz corda fideliū renoua operatione virtutum. ℟. Amen. Per. Alia lauda Adhesi testimonijs tuis dn̄e. ꝑ. Noli me confundere. ℣. Viam mandatoruz cucurri cū dilatares cor meū. ꝑ. Nolime cōfundere

AB iniquitatis via (Oratio. remoue domine gressus nr̄os: et itinere mandatorum tuorum statue cursum nostrum. Animā igitur pauimento inherentē remedio salutifero subleua: tuisqz iustificationibus edoctam: potētia verbi tui viuifica. ℟. Amen. Per miam. Lauda Memento verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem didisti. ꝑ. Hec me consolata est in humilitate mea. ℣. Superbi iniq̄ agebant vsqzquaqz: a lege aūt tua nō declinaui ꝑ. Hec

SPem quā dedisti nobis Oro. dn̄e: ip̄a sit ī humilitate nr̄a cōsolatio: q̄ nob̄ erit in exultatione glorie plenitudo. ℟. Amen. Per. Alia lauda. Memor fui iudiciorū tuorū dn̄e a seculo. ꝑ. Et cōsolatus suz. ℣. Deffectio tenuit me pro peccatoribꝰ derelinquētibus legem tuā. ꝑ. Et cōsolatus. Oratio

MEmores tui in nocte dn̄e: legē tribue custodire. Et q̄ de te nec ī tribulationibꝰ sillent: nūq̄ a tuis ꝑmonibus claudicent: sz fixa in te stabilitate perdurēt. ℟. Amē. Alia lauda Cōfundātur supbi qr iniq̄tatē fecerūt in me

ꝑ. Ego autē exercebor in mādatis tuis.℣ Manus tue fecerūt me: et plasmauerūt me. da mihi intellectū vt discā mādata tua. ꝑ. Ego

HAbat cor nr̄m dñe in tuis Oro iustificationib⁹ imaculatū: vt nec intelligētia prava nos polluat: nec dispositio sinistra cōfundat. ℟. Amen. Psalm⁹. Miserere mei de⁹. totū. Kyrie. xpe. Kyrie. Pater nr̄. Preces. Dñe misericordiarū. ꝑ. Obliui scere petā nr̄a. ℣. Qui iniurias carnis nr̄e in tuo corpore ptulisti. ꝑ. Obliui. ℣ Qui vitā mortalib⁹: cecis lumē: audituꝫ surdis dedisti. ꝑ. Obli. ℣. Qui vulnerat⁹ es: vt vulnera nostra curares. ꝑ. Obliui. ℣ Qui p⁹ditū hoiez nūc crucis tue passionis redimis ꝑ. Obli. ℣ Qui mori dignat⁹ es vt imortalitatē mortalib⁹ cōdonares. ꝑ. Obliui. ℣. Qui peccātes nō iudicas: sz ad penitentiaz ꝓuocās expectas. oro. Exaudi oroem nr̄am. folio lxxx. Dñico. iiij. Ad matutinū. Hymn⁹. Eterne rerum fo .ij Oro. Eternū de dñm rerū. fo cxxvij. Ana Dñe quid multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgūt aduersum me. ps. iij. Ana. Lava me ab iniusticia mea deus: et a pctō meo mūda me. ps. l. Ana Parat⁹ cor meū deus paratū cor meū cantabo et psallam. ps. lvj. Oratio.

OMnipotens dñe cui in celestib⁹ rite offertur summa ab angelis gloria: tribue vt i te sit gloriatio nostra: perveniat ad te humilis cōfessio populoꝝ: et de quib⁹ te peccando offendim⁹: ad fructum indulgētie te propicio redeam⁹. Ut miserā do errata ignoscas: ad promerendū te: iclita vtute subuenias. ℟. Amē Per miam. Ana. i. Quare fremuerūt gētes et populi meditati sunt inania. ꝑ. Astiterūt reges terre et principes cōuenerunt in vnū et aduersus xp̄m eī. ℣. Disrūpam⁹ vincula eoꝝ: et proiciamus a nobis iugū ipsoꝝ.

OIhūste dei patris ineffabile verbuꝫ: contra quem et reges terre atrociter fremuerūt: et populi inania meditati sunt: da ecclesie tue mēbris optabilem de aduersis potestatibus efferre triumphū. Quo et psequentiū mucro: obsistente sibi vanitate: vanescat: et credentiū te fides super inimicos invicta prepolleat. ℟. Amen. Ana. ij. Dominus oratione meā suscepit. ꝑ. Erubescāt et cōturbentur oēs inimici mei. ℣. Dñe ne in ira arguas me: neq; in furore tuo corripias

ERubescant et con- Oro. me. fundātur oēs inimici mei domine: et q̄ inrisores sunt crucis tue et captores orationis nostre. suscipe ergo oronez fideliū et castra abice exterorū: vt dum oratio ecclesie ad te dirigitur: oīs per te infidelitas confundatur. ℟. Amen. Ana. iij. Domine deus meus in te speraui. ꝑ. Libera me ab oīb⁹ psequētibus me: et erue me. ℣. Nequādo rapiat vt leo animam meā: dum nō est q̄ redimat: neq; qui saluuz

OOmnie Oro. faciat. ꝑ. Libera. deus sperantē in te ecclesiā tuā a persequētib⁹ hominib⁹ libera: vt potentia passionis tue: qua eam primum liberasti a captiuitate diaboli liberes ctiaz ab ardoribus supplicij sempiterni. ℟. Amen. ℟. Facta est syon sicut auis volans de cuius loco ablatus est nidus: et tu filia hierl'm cogita facere tibi tegumentū lucis in tenebris meridianis. q̄ saluator tu⁹ cōprehendet: et dñs vniuerse terre morte cēdemnabit. ꝑ. Sed exurgēs sedebit in throno: vt iudicet aduersarios suos. ℣. Spiritus oris nostri xp̄us dñs capt⁹ est

Apro peccatis nr̄is. ꝑ Sed. Oratio. OIhūste dei filius cuius locus in

syon magn⁹ est: ꝯuerte ad te corda nostra. Ut in speculatione ei⁹ cōstituti: te pro nobis flagellis alapisq; cesum: morti quoq; adiudicatū fideliter fateamur. vt qui ꝑm tēpus est passus pro impijs: perēniter a fidelibus cōlauderis. ℟. Amen. Ad canticum. Añ. Videte qm̄ ego sum dñs ⁊ nō est deus preter me. ego occidā ⁊ viuere faciā. percutiā ⁊ ego sanabo ⁊ nō est qui eripiat de manib⁹ meis. qꝛ viuo ego in eternū. ℣. Vidit enim eos fatigatos. Canticū. Attēde celum. folio iij. Oratio.

Tu es dñe deus ⁊ nō est ali⁹ preter te: qui percutis ⁊ sanas: ⁊ sanando cōsolidas. fac nos in eternū tecū sine fine viuere: vt de manu tua non pereamus cū ad iudiciū veneris gloriosus. ℟. Amē. Ad bñs. Añ. Quare me repulisti ⁊ quare tristis in cedo duꝫ affligit me inimicus. emitte lucē tuā ⁊ veritatem tuā. ℣. Iudica me de⁹ ⁊ discerne causaꝫ meā de gente nō sancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloso libera me. Canticū. Bñs es dñe. folio iij. Lauda. In excelsis laudate dñm de celis. ℣. Sol ⁊ luna om̄es stelle ⁊ lumen. ps. cxlviij. Lcō libri ruth. c. j. ℟. Deo g.

In dieb⁹ vnius iudicis quādo iudices preerāt: facta est famis in terra: abijtq; hō de bethleez iuda vt peregrinaret̄ in regionē moabitide cū vxore sua ac duob⁹ liberis. Ip̄e vocabat̄ elimelech: ⁊ vxor eius noeme ⁊ duo filij: vnus vocabat̄ maalon et alter chelion eufratei d̄ bethel iuda. Ingressiq; regionē moabitidē morabant̄ ibi: ⁊ mortuus ē elimelech maritus noemi remāsitq; ipsa cū filijs. Qui acceperūt vxores moabitidas. Quarū vna vocabat̄ orpha: alteraq; ruth. Māseruntq; ibi decē annis: ⁊ ambo mortui sunt: maalon videlicet ⁊ ceilon. remāsitq; mlier orbata duobus liberis ac marito. Surrexit vt in patriā ꝑgeret cū vtraq; nuru sua de regione moabitide. audierat eniꝫ ꝙ respexisset dñs ppl'm suū: ⁊ dedisset eis escas. Egressa est itaq; de loco peregrinationis sue cū vtraq; nuru sua. Et iam in via posita reuertēti in terrā iuda: dixit ad eas: ite in domum patris vr̄i. Faciat dñs vobiscum mīam sicut fecistis cū mortuis ⁊ mecū. Det vobis inuenire requiē i domib⁹ viroꝝ quos sortiture estis: ⁊ osculata est eas. Que leuata voce flere ceperūt: ⁊ dicere tecū pergem⁹ ad ppl'm tuū. Quib⁹ illa rñdit reuertimini filie mi: cur venitis mecum: num vltra habebo filios i vtero meo ⁊ viros ex me possetis spera re? Reuertimini filie mi ⁊ abijte. iaꝫ eniꝫ in senectute cōfecta suꝫ nec apta vinculo cōiugali. Etiā si possez hac nocte cōcipere ⁊ parere filios: si eos expectare velitis donec crescāt: ⁊ annos pubertatis impleā ante eritis vetule q̄ nubatis. Nolite queso filie mi facere hoc: qꝛ vr̄a angustia me magis presit: ⁊ egressa est man⁹ dñi contra me. Eleuata igit̄ voce iterū flere ceperunt. Orpha osculata est socrū ac reuersa. Ruth adhesit socrui sue. cui dixit noemi. En reuersa est cognata tua ad populū suuꝫ ⁊ ad deos suos: vade cum ea. Que respōdit: ne aduerseris mihi vt relinquā te ⁊ abeā. Quocūq; perrexeris: pergam: ⁊ vbi morata fueris: ⁊ ego pariter morabor. Populus tuus ppl's meus: ⁊ deus tuus ⁊ deus me⁹: que te moriēte terra susceperit: in ea moriar ibiq; locum accipiā sepulture. hec mihi faciat de⁹ ⁊ hec addat: si nō sola mors

me et te ſeparauerit. Videns ergo noemi q̄ obſtinato ruth animo decreuiſſet ſecum pergere: aduerſari noluit: nec vltra ad ſuos reditū perſuadere. Profecteq; ſimul venerūt in bethleem. Quibus vbiq; ingreſſus: velox apud cūctos fama percrebuit: dicebantq; mulieres. Hec eſt illa noemi: Quibus ait. Ne vocetis me noemi id eſt pulcrā: ſed vocate me mara id eſt amarā: quia valde amaritudine repleuit me omnipotēs Egreſſa ſum plena: et vacuam reducit me dominus. Cur igitur vocatis me noemi: quaſ humiliauit dominus et afflixit omnipotens? Venit ergo noemi cuſ ruth moabitide nuru ſua ꝺ terra pegrinationis ſue: ac reuerſa eſt in bethleem quādo primū hordea metabantur. Capitulo. ij.

Erat autem viro elimelech conſanguineus homo potens et magnarū facultarum nomine booſ. Dixitq; ruth moabitis ad ſocruſ ſuam. Si iubes vadam in agrum et colligam ſpicas: que metentiuſ fugerint manus: vbicūq; clementis patriſfamilias repperero gratiam. Cui illa reſpondit. Vade filia mi. abijt itaq; et colligebat ſpicas poſt terga metentiū. Accidit autem vt ager ille haberet dñm nomine booſ qui erat de congregatione elimelech. Et ecce ipſe veniebat de bethleem: dixitq; meſſoribus. Dñs vobiſcū. Qui reſponderunt ei. Benedicat tibi dñs. Dixitq; booſ: iuueni q̄ meſſoribus preerat. Cuius eſt hec puella? Cui reſpondit. Hec eſt moabitis: que venit cuſ noemi de regione mobitide: et roganit vt ſpicaſ colligeret remanentes ſequens meſſorum veſtigia: et de mane vſq; nunc ſtat in agro: et nec ad momentū quidem domū reuerſa eſt. Et ait booſ ad ruth. Audi filia. Ne vadas ad colligendū in alterum agrum: nec recedas ab hoc loco: ſed iūgere puellis meis: et vbi meſſuerint ſequere. Mandaui enim pueris meis vt nemo tibi moleſtus ſit: ſed etiam ſi ſitieris: vade ad ſartinullas et bibe aquas de quibus et pueri mei bibunt. Que cadens ſi faciem ſuaſ: et adorans ait. Unde mihi hoc vt inuenirē gratiaſ ante oculos tuos: et noſſe me dignareris peregrinaſ mulierē? Cui ille reſpōdit: Nunciata mihi ſunt oīa que feceris ſocrui tue: poſt mortē viri tui: et q̄ dereliqueris parentes tuos et terram in qua nata es: et veneris ad populum quē ante neſciebas. Reddat tibi dominus pro opere tuo et plenā mercedem accipies a dño meo deo iſrael ad quem veniſti: et ſub cuius pfugiſti alas. Que ait. Inueni gratiaſ ante oculos tuos domine mi: q̄ pſolatus es me: et locutuſ es ad cor ancille tue: que nō ſum ſimilis vni puellarum tuarū. Dixit ad eā booſ Quando hora veſcendi fuerit: veni huc et comede panē: et tinge buccellā tuā in aceto. Sedit itaq; ad meſſorum latus et congeſſit polentaſ ſibi: comeditq; et ſaturata eſt: et tulit reliquias. Atq; inde ſurrexit vt ſpicas ex more colligeret. Precepit autem booſ pueris ſuis dicens. Etiā ſi vobiſcum metere voluerit: ne prohibeatis eā: et de veſtris quoq; manipulis proijcite de induſtria: et remanere permittite: vt abſq; rubore colligat: et colligentem nemo corripiat. Collegit ergo in agro vſq; ad

veſperū: ⁊ q̄ colligerat virgā cedēs ⁊ excutiens inuenit hordei q̄ſi ephi mensurā. i. tres modios quos portans reuerſa eſt in ciuitatē ⁊ oſtendit ſocrui ſue. Inſuper ptulit ⁊ dedit ei reliquias cibi ſui: quo ſaturata fuerat. Dixitq3 ei ſocr⁹ ſua. Vbi hodie collegiſti et vbi feciſti opus? Sit benedictus qui miſertus eſt tui Indicauitq3 ei apud quē eſſet operata: ⁊ nomē dixit viri q̄ booz vocaretur. Cui reſpōdit noemi. Benedictus ſit a dño: qm̄ eandē gratiā quā pbuerat viuis: ſeruauit ⁊ mortuis. Rurſuſq3: propinqu⁹ noſter eſt hō. Et ruth hoc quoq3 inquit precepit mihi: vt tādiu meſſoribus eius iungerer: donec oīs segetes meterentur. Cui dixit ſocrus. Melius ē filia mi vt cum puellis eius exeas ad metendū: ne in alio agro quiſpiā reſiſtat tibi. Iunta eſt igitur puellis booz: ⁊ tandiu cum eis meſſuit: donec hordea ⁊ triticum in horreis cōderentur. Capitulo. iij. Poſtq̄ autez reuerſa eſt ad ſocrum ſuam: audiuit ab ea. Filia mi queram tibi requiē et prouidebo vt bene ſit tibi. Booz iſte cuius puellis in agro iuncta es propinqu⁹ noſter eſt: et hac nocte aream hordei vētilat. Lauare igitur et vngere: ⁊ induere cultioribus veſtimentis: ac deſcende in areā. Nō te videat homo donec eſum potum q3 finierit. Quando autem ierit ad dormiendū: nota locum in quo dormiat. Veniēſq3 ⁊ diſcooperiens pallium quo operietur a parte pedum: et proijciēs te ⁊ ibi iacebis. Ipe autē dicet tibi q̄d agere debeas. Que reſpōdit. Quicquid preceperis mihi faciam. Deſcenditq3 in aream et fecit omnia que ſibi imperauerat ſocrus. Cūq3 comediſſet booz ⁊ bibiſſet: et fact⁹ fuiſſet hilarior: iſſetq3 ad dormiendū iuxta aceruū manipulorum: venit abſcondite: ⁊ diſcooperto a pedibus eius pallio ſe proiecit. Et ecce iam noctis media expauit homo ⁊ cōturbatus eſt: viditq3 mulierem iacentē ad pedes ſuos: ⁊ ait illi. Que eſt? Illa reſpondit. Ego ſum ruth ancilla tua. Expande pallium ſuper famulā tuam: quia propinqu⁹ es. Et ille. Benedicta inq̄t es a domino filia: ⁊ priorē miſericordiam poſteriorē ſuperaſti: quia non es ſecuta iuuenes ſiue pauperes ſiue diuites. Noli ergo metuere: ſed quid dixeris mihi faciam tibi. Scit autem oīs populus qm̄ habitat intra portas vrbis mee mulierē te eſſe virtutis: nec abnuo me ꝓpinquū: ſz alius me ꝓpinquior. Quieſce hac nocte: ⁊ facto mane ſi te voluerit ꝓpinq̄tatis iure retinere: bñ res acta eſt: ſinaūt noluerit: ego te abſq3 vlla dubitatione ſuſcipiam. Viuit dñs. Dormi vſq3 mane. Dormiuit itaq3 ad pedes eius vſq3 noctis abſceſſum. Surrexitq3 anteq̄ homines ſe cognoſcerent mutuo: ⁊ dixit booz. Cave ne q̄s nouerit q̄ huc veneris Et rurſum. Expande inquit palliū tuū quo operiris: ⁊ tene vtraq3 manu. Qua extendente ⁊ tenente: mēſus eſt ſex modios hordei ⁊ poſuit ſuper eam. Que portans ingreſſa eſt ciuitatem ⁊ venit ad ſocrum ſuam. que dixit ei. Quid egiſti filia? Narrauitq3 oīa que ſibi feciſſet homo: ⁊ ait. Ecce ſex modios hordei dedit mihi et ait. nolo vacuā te reuerti ad domū tuā. dixitq3 noemi. Expecta

filia donec videamus quē exitus ha
beat: neqz enim cessabit homo: nisi
cōpleuerit qd locutus est. Capl'o.iiij.
Ascendit ergo booz ad portā et se/
dit ibi. Cūqz vidisset ꝓpinquū pre/
terire: de quo pri⁹ sermo habit⁹ est:
dixit ad eū. Declina paulisp et sede
hic vocato eo noīe suo. Qui diuer/
tit et sedit. Tollens aūt booz decez
viros de senioribus ciuitatis: dixit
ad eos. Sedete hic. Quibus residē
tibus locutus est ad ꝓpinquū. Par
tem agri fratris nr̄i elimelech ven/
dit noemi que reuersa ē de regione
moabitide. qd addire te volui: et ti/
bi dicere corā cunctis sedentibus ⁊
maioribus natu de populo meo. Si
vis possidere iure propinq̄tatī: eme
et possides. Si autem displicet tibi
hoc ip̄m indica mihi: vt sciaz quid
facere debeam. Nullus est enī pro/
pinquus excepto te q̄ prior es: ⁊ me
qui secūdus sum. At ille respondit.
Ego agrum emā. Cui dixit booz.
Quādo emeris agrū de manu mu/
lieris: ruth quoqz moabitide q̄ vxor
defuncti fuit debes accipere: vt su/
scites nomē propinqui tui. Qui rn̄
dit. Cedo iure ꝓpinq̄tatis: neqz enī
posteritatem familie mee delere de
beo. Tu meo vtere p̄uilegio quo me
libenter carere profiteor. Hic autez
erat mos antiq̄tatis in isrl' inter ꝓ/
pinquos. si quādo alter alteri suo iu
re cedebat: vt esset firma ꝯcessio sol
uebat homo calciamentū suū et da
bat proximo suo. Hoc erat testimo/
niū cōcessionis in israel. Dixit ergo
ꝓpinquo suo booz. Tolle calciamē
tū. Qd statiz soluit de pede suo. At
ille maiorib⁹ natu et vniuerso ppl'o
ait: testes inq̄t vos estī hodie ꝙ pos/
sideriz oīa q̄ fuerūt elimelech: ⁊ che
lion ⁊ maalō tradēte noemi: ⁊ ruth
moabitidē vxorē maalon in coniu/
giū sumpserim: vt suscitē nomē de/
functi i hereditate sua: ne vocabulū
eius de familia sua ac fribus ⁊ ppl'o
deleatur. Vos inquā hui⁹ rei testes
estis. Respondit om̄is populus qui
erat in porta ⁊ maiores natu. Nos
testes sumus: faciat dn̄s hanc mu/
lierem q̄ ingreditur domū tuam si/
cut rachel ⁊ lyam: que edificauerūt
domū israel: vt sit exēplum virtutis
in effrata: ⁊ habeat celebre nomē in
bethel. Fiatqz domus tua sicut do
mus phares quē thamar peperit iu
de: de semine quod dederit tibi dn̄s
ex hac puella. Tulit itaqz booz ruth
⁊ accepit vxorē: ingressus est ad eā:
et dedit illi dominus vt conciperet
⁊ pareret filiuz. Dixeruntqz mulie
res ad noemi. Bn̄dictus dominus
qui nō est passus vt deficeret succes/
sor familie tue: ⁊ vocaretur nomen
eius in israel: et habeas qui console
tur animā tuam: ⁊ enutriet senectu
tem. De nuru enim tua natus est q̄
te diliget: ⁊ multo tibi est melior q̄
si septem haberes filios. Susceptū
noemi puerum posuit in sinu suo et
nutricī ac gerule officio fingebatur.
Vicine autem mulieres cōgratulā
tes ei ac dicentes: nat⁹ est filius noe
mi: vocauerunt nomē eius obeth.
Hic est pr̄ ysai pr̄is dauid. Hec sunt
gn̄ationes phares. Phares genuit
esrō. Esrō genuit arā. Araz genuit
aminadab. Aminadab gēuit naasō
Naason genuit salmō. Salmō ge/
nuit booz. Booz genuit obed. obed
genuit ysai. ysai genuit dauid
Octis (regē. ℟. Amē. Hy⁹

tēpus iaz p̄terit: iā gallus canit viuis gallo canēte spes reddit: egris salus refundit. Sōno grauati surgite: cordis reatum pandite: iesuqz laudē dicite q̄ nos redemit sanguie Non vt fallax discipul⁹: q̄ pacem ferens osculo: et dolū tenens pectore: turbis magistrū tradidit. Iesus captus ab impijs dispergūtur discipuli: locutus est vt dn̄s noctem ferens scandalū. Iesus suis discipulis dū crucē suā predicat: negari sese p̄monet: petrus facturus abnegat. Petrus feruēs spiritu seq̄tur: in p̄torio sed agnitus discipul⁹ negauit xp̄m dn̄z. Petrus iurabat om̄ibus se nō nouisse hoiem: vox nanqz galli resonat: ⁊ petr⁹ culpā meminit. Iesus dū petrū respicit: fidem petri dū suscipit: petrusqz flendo recipit: qd̄ ante paulo amiserat. Et nos p̄camur dn̄e: fidem petri recipere: fidemqz apostolicaz flentes pro nr̄o crimine. Gallo canente venim⁹: laudes deo persoluim⁹ cōfessionis proprie dantes ei veraz fidē. Abscede pr̄iceps demonū cū noxijs fantasmatū: iam nos piauit veritas: iaz proba tersit charitas. Hinc te deus deposcim⁹ vt peruagātes demonas signo salutis destruas: nos a pauore libera. Hac noctē hora prescius dauid future noctis glorie deo preces multiplicat: in matutinis excubās. Hac nos oportet surgere: illo vigore corporis: illoqz voto spirit⁹: quo expiemur sordib⁹. Exurge nobiscū deus laudes tuoꝝ suscipe: lustrādo corda lubrica lucis nouele gr̄a. Deo patri sit gl̄ia eiusqz soli filio: cū spūqz paclito regnās per oēm seculū. Amē Supplicatio. Oremus. Capitula.

Deus dei fili⁹ qui volūtarie descipulā venantiū passus: voluntarie vtiqz crederis crucifixus. Cōcede nob̄: ⁊ passionis tue exceptiōe singulariter iocūdari: ⁊ resurrectionis tue gaudio fideliter attolli. Ut q̄ passiōis tue solēne deuoti precinēda cāticis inchoam⁹: respectu lucis tue copiosius ilustremur. Pater nr̄. Lauda. Laus ei⁹ in choro. Or̄o. Laus tua dn̄e. Alia laud̄. Laudent nomē dei in choro. Or̄o. Deus qui ineffabilib⁹. fo. cvij Lauda. †Usqz ad vesperū quā magnificata sunt opa tua dn̄e. Dn̄s sit. R̄. Et cū Ana. Ne tradas me dn̄e desiderio meo peccatori: cogitauerūt aduersuz me p̄. Ne derelinquas neūq̄ exaltētur. ℣. Eripe me dn̄e ab hoīe malo: a viro iniquo ⁊ doloso libera me. p̄. Ne dere. ℣. Gloria ⁊ p̄. Ne dere. Dn̄s sit. R̄. Et cuz. Lauda. Eripe me dn̄e a calūnijs hoīm: quia seruaui mādata tua faciē tuā illumina sup̄ seruū tuū p̄. Et doce me iustificationes tuas dn̄e. ℣. Mirabilia testimonia tua dn̄e: ideo scrutata est aīa mea. p̄. Et doce. ℣. Gloria ⁊ p̄. Et doce. Hy⁹. Verbū pr̄is. fo clij.

†in 2. Vesper.

Nouimus dn̄e q̄ tradi Cpl̄atoris tui ꝑpessus iniuriaz vsqz ad mortez nō dereliq̄ris pacientiā. et cum ille insaciabilis homicida te magistrū tradiderit occidenduz: tu tn̄ ne ip̄z quidē volueris moriturū: da ergo q̄s nobis vt paciēdi malos habeamus cōstantiā: ⁊ pacientie teneam⁹ exēpla. Non nos vorago ire precipitet: nec per noctē huius seculi tētator malignus q̄si fur in hora q̄cūqz cōtaminet: quo passionis tue stigmata sint nob̄ ad custodiā idefessam. Pater nr̄. Huiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s. sit. R̄. Et. Bn̄o. Christus dei fili⁹ q̄ oliz mediāte

huius dici festi tempore detrahẽtiũ se pertulit linguis: nostrozũ oim faciat esse disertas. ℟. Amen. Et qui pro impijs passus est innocens: vos sibi faciat sine fine psortes. ℟. Amẽ Ut cuius nũc passionẽ iustificati excipitis: ad resurrectionis eius letificatis cordibus accedatis. ℟. Amẽ Per miam. Lauda. Lucerna pedibus meis verbum tuũ dñe. ℣. Et lumen semitis meis deus meus. ℟. Iuraui et statui custodire iudicia iustitie tue. Oratio.

LAmen tuũ dñe legis tue nobis agnitione ostende: vt a lubricis casibus tuo iuuamine erigamur: et ales tuo luie ad destinata eternitatis tue gaudia festinem⁹. ℟. Amẽ. Per miam. Lauda. ℣ Posuerũt peccatores laqueos mihi. ℣. Et a mandatis tuis domine nõ declinaui. ℟. Hereditate acquesiui testimonia tua in eternum: quia exultatio

CRibue no Oro (cordis mei sunt. Obis domine adiutozium declinandi odia iniquoz: et fallacia superare preuaricatozũ. Esto protector sperantium in verbo tuo: et suscipe humiles iuxta eloquiũ tuũ. Quatenus possim⁹ tua mãdata seruare: et iudicia tua metuere: et de admissis indulgentiam promereri. ℟. Amẽ Per miam. Lauda. ℣ Iniquos odio habui et abhominatus sum. ℣. Legem autem tuam dilexi deus meus. ℟. Adiutor et susceptor meus es tu et in verbũ tuũ speraui.

AUxiliare nobis domine: Oro et salui erimus. Te enim desistente perditio: et te preseruante: vitalis est plenitudo. ℟. Amẽ. Per. Preces. Auerte dñe tirã tuã a nobis. cuius sua oõne. fo cvij. Secũda feria p⁹ mediante die festo. Ad matu. Exurge dñe saluũ me fac de⁹ me⁹. ps. iij. Oratio

EXurge dñe deus nr̃ in auxiliũ humiliũ: et inexterminiũ persequentiũ nos. Contere aduersarios nr̃os: q̃ nos a p̃ceptis tuis dolosis p missionib⁹: et aptis terrozib⁹ auerte re moliũtur. in nullo eñ proficient eoz insidie: si tuo muniamur semp adiutozio gr̃e. ℟. Amẽ. Per. Añ. j Astiterũt reges terre et principes cõuenerũt in vnũ aduersus dñm et aduersus x̃pm eius. ℣. Qui hitat in celis irridebit eos: et dñs subsanabit eos: et in furore suo cõturbabit eos. ℟. Quare fremuerũt gentes et populi meditati sut inania. ℣. Qui. ℟. Glia. ℣. Qui.

DEus p̃ vmgeniti filij Oro. tui q̃ hitas in celis: q̃ irridẽdos atq; subsanãdos oñs reges terre et principes aduersuz x̃pm tuũ cõuenientes ostendis: da nobis speciale munus hoc gr̃e tue: vt aduersis nescíamus vllomodo cedere. Quo sic in furore tuo infidelitas cõturbet: vt ex tuo adiutozio nr̃a credulitas coronet. ℟. Amẽ. Per. Añ. ij. Odisti dñe oẽs qui operãtur iniquitatẽ. ℣. Perdes eos qui loquũtur mendaciũ. ℟. Iudica illos deus: decidant a cogitationibus suis.

DEus qui odio habes Oratio. oẽs qui operant iniq̃tatẽ: charitatis munimine nos reple. Vt aliquãdo ad te cõuersi dolozis sui sentiant cumulũ: qui cõtra te loquũtur mendaciũ. ℟. Amen. Per. Añ. iij. Quia nõ est in ore inimicoz veritas: coz eoz vanũ est. sepulchr̃ patens est guttur eorũ. ℣. Linguis suis dolose agebãt iudica illos de⁹ ℟. Qñ tu percussisti oẽs aduersantes mihi sine causa: dẽtes peccatoz cõtriuisti. Oro

IN ore inimicorũ tuorum domine veritas non est: quia dum ad te in intimis auertũtur: coz eorũ vanitate destruitur: da ergo nobis vt

sic lingua nostra cum puritate con/
sciencie acceptum tibi deferat hym
nū: vt patens malignitatis nō effi/
ciantur sepulchrū. ℟. Amē. Per.
℟m. Miserijs afflictus sum ⁊ turbat⁹ sū
tota die cōtristatus ingrediebar: qm̄ anima
mea completa. ℣. Et nō est sanitas in carne
mea. ℣. Qm̄ sagitte tue infixe sunt mihi: et
confirmasti sup̄ me manū tuā. ℣. Et nō est.

Domine iesu xp̄e qui Oratio.
traditurum te morti ante mor/
tez prescius predixisti: ⁊ illic vbi cō
stituta est domus om̄is viuētis: ad
inferna vtiqz moriens descendisti:
da nobis vt cuz tempus vocationis
nostre aduenerit: illic non deuenia/
mus retenturi in penā: quo tu mori
ens liberator accessisti: per veniam.
Sed emittens manū tuam de pro/
fundo inferni: manifesta potentia li
bera qui solus pro impijs tuā pone/
re dignatus es animaz. ℟. Amen.
Per. In laudib⁹. Qm̄ iniquitatē meaz
ego cognosco domine: ab ipsa mūda me: de/
precor miserere mei miserere. ps. l. Oro

Agnoscentibus nobis iniquita
tes nostras: ⁊ propria tibi do/
mino pandentes piacula: eiulātes
lachrymis pectore verberato: sup/
plices oramus: vt auertas a nostris
sceleribus faciē: ⁊ deleas que gessi/
mus cuncta peccata. crea itaqz de⁹
in cordibus nostris qd̄ ames: ⁊ pro
piciatōe sollita dimitte quod odis:
ac si te crebro ad irascendum nostra
exasperant vicia: tua te nobis placa
bilē reddat indulgētia. ℟. Amen.
Per. Ad canticū. an̄. Confundātur oēs
q̄ me p̄sequūtur: ⁊ nō cōfundar ego. paueāt
illi: ⁊ non paueam ego. Canticū.

Sana me dn̄e et sanabor: saluuz
me fac: ⁊ saluus ero: qm̄ laus mea ⁊
virtus mea tu es. Ecce ipsi dicunt
mihi vbi est verbū dn̄i: veniat ⁊ ego
nō suz turbat⁹ te pastorē sequēs. Et
diem hoīs nō desideraui: tu scis qd̄
egressum de labijs meis rectū in cō
spectu tuo fuit. Non sis mihi for/
midini: spes mea tu in die aflitiōis
mee. Cōfundātur oēs qui me p̄se
quūtur: ⁊ nō cōfundar ego. paueāt
illi: ⁊ nō paueam ego. Induc super
eos diem aflitionis ⁊ duplici cōtri/
tione conterere eos. Oratio.

Confundātur om̄s dn̄e qui per/
sequūtur in nos sanctū nomen tuū:
et nō cōfundamur nos qui venera/
mur ⁊ credimus ⁊ passionis tue in/
iuriā: et resurrectionis tue potētiā.
preualeat ergo virtus glorie tue: q̄
⁊ p̄sequētes a prauitate deterreat:
et credentes in eternū tibi letabun/
dos cōiungant. ℟. Amen. Per ⁊c.
Ad bn̄s. an̄. Ego ad te clamaui et mane
oratio mea preueniet te. ℣. Dn̄e deus salu/
tis mee: clamaui ⁊ nocte coram te. Lauda.
In sanctis eius laudate dn̄m: in p̄salterio et
cythara laudate eum. ps. cl. Lectio li/
bri samuelis. i. regū. ca. i. ℟. Deo

In illis diebus concepit anna ⁊
peperit filiū: vocauitqz nomen
eius samuel: eo q̄ a dn̄o postulasset
eū. Ascendit aūt vir helchana ⁊ oīs
domus eius: vt īmolaret dn̄o hosti/
am solemnem et votum suum: et an
na nō ascēdit. Dixit em̄ viro suo: nō
ascēdā donec ablactet̄ infans: ⁊ du/
cā eū ⁊ appareat ī ꝯspectu dei: ⁊ ma
neat ibi iugiter. Et ait helchana vir
su⁹. Fac qd̄ tibi bonū videt̄: ⁊ mane
donec ablactes eū. Mānsit ergo mu
lier ⁊ lactabat filiū suū: donec amo/
ueret eū a lacte. Et adduxit eū secū
postq̄ ablactauerat ī vitulis trib⁹ ⁊

trib⁹ modijs farine: et amphora vi/
ni: et adduxit eum in domū domini
in sylo. Puer autem erat infantulus
Et īmolauerūt vitulū et obtulerūt
puerū heli. que ait. Obsecro mi do/
mine viuat aia tua Ego sum illa mu
lier q̄ steti coram te hic orans dñm pro
puero isto. Orauit et dedit mihi dñs
petitionē meā quā postulaui eum.
Idcirco cōmodaui eū domino cun
ctis diebꝫ quibꝫ fuerit accomodat⁹
dño. Et adorauit ibi dñm: et orauit
anna et ait. Exultauit cor meū i do
mino: et exaltatū est cor meū in deo
salutari meo. Capto.v. Et abijt hel/
chana i ramatha vbē suā. Puer au
tē samuel erat minister in ꝓspectu dñi
ante faciē heli sacerdotis. Porro fi/
lij heli: filij belial nesciētes dñm ne
q3 officiū sacerdotū ad pplm: sz qui
cūq3 immolasset victimā: veniebat
puer sacerdotis dū coquerent carnes
et habebat fuscinulā tridentē in ma
nu sua: et mittebat eā inlebetē vel in
caldariā: aut in ollam siue cacabuz
et omne quod leuabat funiscula tolle
bat sacerdos sibi. sic quoq3 faciebat
vniuerso israeli venientiuz in sylo.
Etiā anteq̄ adolerent adipē: venie
bat puer sacerdotis et dicebat īmo/
lanti. Da mihi carnē vt coquam sa
cerdoti. Non enī accipiā a te carnez
coctā: sz crudā. Dicebat quoq3 im/
molans. Accēdat primū iuxta mo/
rem adeps: et tolle tibi quātuz desi/
derat aia tua. Qui rndens aiebat ei
Nequaq̄ Sic enim dabis alioquin
tollam vi. Erat autē peccatū pue/
rorū grande nimis coraz dño: quia
detrahebant hoies sacrificio domi
ni. Samuel autē ministrabat in cō
spectu domini: puer autem accinct⁹
ephot lineo. Et tuncam paruā facie
bat ei mater sua quā offerebat ei sta/
tutis diebus: ascendens cū viro suo
vt immolarent hostiaz solēnem. Et
bñdixit heli helchane et vxori ei⁹ an
ne. Dixitq3. Reddat tibi dñs semē
de muliere hac pro fenore quod cō/
modasti dño. Et abierunt in locuz
suū. Visitauit ergo dñs annā et con
cepit et peperit tres filios: et duas fi
lias. Et magnificat⁹ est puer samu
el apud deum. Heli autē erat senex
valde et audiuit omnia que faciebant
filij sui vniuerso israeli: et quomodo
dormiebāt cū mulieribꝫ que obsua/
bant ad ostium tabernaculi: et dixit
eis. Quare facitis res huiuscemodi:
quas ego audio: res pessimas ab oī
israel. Nolite filij mi. Non enim est
bona fama quā ego audio: vt trans/
gredi faciatis populū dñi. Si pecca/
uerit vir in virum placare eis pote/
rit dñs. si autē in domino peccaue/
rit: quis orabit pro eo? Et nō audie
runt vocem patris sui: quia voluit
dominus occidere eos. Puer autez
samuel proficiebat atq3 crescebat:
et placebat tam deo quam hominī/
bus. ℟. Amen. Hymn⁹. Noctis
tēpus iā preterit. Querere fo clv.
Libera nos domine Capitula.
a labijs iniquis et a lingua ma/
gniloqua: qui in crucis appēsus est
statera. Et presta vt nec accusatori
accusandi adict⁹ pateat: nec plebs
tua eius decipulis acquiescat: nec
iram tuam suggestio fallax cōmoue
at: sed tu domine ipsum humani ge
neris callidum insidiatorē: framea
diuina concede: et pro miserijs pau
perum inclita bonitate exurge. Pa
ter noster. A malo nos libera et ce.

Lauda. Lucerna pedibus meis verbū tuū dñe. ℣. Et lumē ſemitis meis deus meus. ℟. Iuraui & ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue

AMen tuū dñe legis tue ℣ro. Nobis agnitione oſtēde: vt a lubricis caſibus tuo iuuamine eriga/mur: vt alacres in tuo luie ad deſtinata eternitatis tue gaudia feſtine/mꝰ. ℟. Amē. Per. Ad. iij. Prouerbiorū ſalo. ca. xxviij. ℟. Deo grās

QUi dat pauperi: nō indigebit. qui deſpicit deprecantē: ſuſtinebit penuriā. Cū ſurrexerint impij: abſcondētur hoīes: cū illi perierint: multiplicabūtur iuſti. Ca. xxix. Vir q̄ corripientē dura ceruice cōtemnit: repētinus ſup eū veniet interitus: & eū ſanitas nō ſeqūtur. In multiplicatōne iuſtoꝝ letabit vulgꝰ cū impij ſumpſerint principatū: gemit ppl's. Vir q̄ amat ſapiam: letificat pr̄em ſuū: qui aūt nutrit ſcortū: pdet ſubſtantiaz. Rex iuſtus erigit terrā: vir auarꝰ deſtruit eaz. Homo blādus qui ſermonibꝰ loquit amico ſuo: rhete expandit greſſibꝰ eiꝰ. Peccantē virum iniquū inuoluit laqus: & iuſtus laudabit atq; gaudebit. ℟. Amen. Lectio libri ſamuelis. capi

IN illis (tulo. ij. ℟. Deo grās

DIebꝰ venit vir dei ad heli & ait ad eum: hec dicit dñs. Nūquid nō aperte reuelatus ſum domui patris tui: cū eſſet in egypto in domo pharaonis. Et elegi euz ex oīnibus tribus iſrael mihi in ſacerdotē vt aſcēderet ad altare meū: et adoleret mihi incenſum: et portaret ephot coram me: et dedi domui patris tui omnia de ſacrificijs filiorum iſrael. Quare calce abieciſtꝭ victimā meam: & munera mea que p̄cepi vt offerentur in tēplo: & magis honoraſti filios tuos ꝓ me: vt comederitꝭ primicias oīs ſacrificij populi mei. Propterea ait dominus deus iſrael. Loquēs locutus ſum: vt domus tua & domus patris tui miniſtraret in ꝓſpectu meo vſq; in ſempiternū. Nūc aūt dicit dñs. Abſit hoc a me. Sed quicūq; honorificauerit me glorificabo eū: qui aūt cōtennūt me: erunt ignobiles. Ecce dies veniūt & precidā brachium tuū: et brachium domus patris tui: vt nō ſit ſenex in domo tua. Et videbis emulū tuū in templo in vniuerſis proſperis iſrael: & nō erit ſenex in domo tua oībus diebꝰ. Verūtamē non auferam ex te penitus virum ab altari meo: ſed vt deficiant oculi tui: & tabeſcat anima tua: et pars magna domus tue morietꝭ: cum ad virilē etatē venerint. Hoc autem erit tibi ſignum quod veniz eſt: duo filij tui ofni & phinees in die vna morientur ambo. Et ſuſcitabo mihi ſacerdotē fidelez qui iuxta cor meum et animam meam faciet: et edificabo illi domū fidelem: et ambulabit coram chriſto meo cūctis diebus. Futurum eſt autem vt quicūq; remāſerit in domo tua: veniet vt oretur pro eo: et offerat nūmū argēteum et tortam panis: dicatq;. Dimitte me obſecro ad vnā ptez ſacerdotalē: vt comedā buccellaz panis. Capi. iij. Puer aūt ſamuel miſtrabat coram heli: & ſermo dñi erat p̄cioſus. In diebꝰ illis nō erat viſio manifeſta. Factū eſt autē in die quadā heli iacebat i loco ſuo: & oculi eiꝰ caligauerant nec poterat videre lucernaz dei anteqū extingueretur. Samuel autem dormiebat in templo domi/

ni vbi erat arca dei. Et vocauit dominus samuel. qui respondit. Ecce ego: et cucurrit ad heli et dixit. Ecce ego quē vocasti me. Qui dixit. Nō vocaui te fili: reuertere et dormi. et abijt et dormiuit. Et adiecit dominus vocare rursum samuel. Cōsurgensq; samuel abijt ad heli et dixit. Ecce ego vocasti enim me. Qui rñdit. Non vocaui te fili mi. reuertere dormi. Porro samuel necdū sciebat dñm: neq; reuelat⁹ fuerat ei sermo domini. Et adiecit dominus et vocauit samuel rursum tercio. Qui cōsurgens abijt ad heli et ait. Ecce ego quē vocasti me. Intellexit igr heli: quia dominꝰ vocaret puerum: et ait ad samuel. Vade dormi: et si deinceps vocauerit te dices. Loq̄re dñe quia audit seruꝰ tuus. Abijt igit samuel et dormiuit in loco suo. Et venit dominus et stetit et vocauit sicut vocauerat secūdo et tercio samuel. Et ait samuel. Loq̄re dñe: quia audit seruus tuus. Et dixit dominꝰ ad samuel. Ecce ego facio verbum in israel quod quicunq; audierint timēt ambe aures eius. In die illo suscitabo aduersus heli oīa que loquut⁹ sum super domū eius. Incipiam et complebo. Predixi enīz ei q̄ iudicatur⁹ esse domū eius i eternū propter iniquitatem filiorū ei⁹: eo q̄ nouerat indigne agere filios suos: et non corripuit eos Idcirco iuraui domui heli q̄ non expiabitur iniquitas dom⁹ eius victimis et muneribus vsq; in sempiternum. Dormiuit autez samuel vsq; mane: aperuitq; ostia domus domini. Et samuel timebat indicare visionē heli Vocauit ergo heli samuelem: et dixit ei. Fili mi samuel. Qui respondens ait. Presto sum. Et interrogauit eum. Quis est sermo dñi quem locutus est ad te: ne celaueris mihi Hec faciat tibi deus et hec addat si celaueris a me sermonē: ex omnib⁹ que dicta sunt tibi. Indicauit itaq; samuel vniuersos sermones: et non abscondit ab eo quicq̄. Et ille respōdens ait. Dñs est. Quod bonum est in oculis suis faciat. Creuit autez samuel et dñs erat cū eo. ℟. Amē.

Ant.j. Sana me domine: turbata sunt ossa mea et anima mea turbata est valde: tu domine conuertere et cripe animā meam. ℣. Domine ne in ira tua arguas me neq; in furore tuo corripias me.

Oratio.

Oramus te dei filius cuius ossa et anima i passione turbata est: sana plagam cordis nostri. Ut confirmatis virtutum ossibus: sic passionis tue concinamus p̄conia: vt resurrectionis cōletemur ipensius gloria post futura. ℟. Amen. Per mīam et ce.

Ant.ij. Caligauit pre amaritudine oculꝰ meus: inueteraui inter oēs inimicos meos. discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quia exaudiuit dominus vocem meā ℣. Laboraui in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrymis stra

O Dei patris Vñ. Cū meū rigabo vnigenite fili xp̄e: cuiꝰ diuinitatis oculos sic passionis iniuria nō turbat: vt tñ passione ipa in solo homie assūpta excipiat nos famulos tuos: i quoz via amaritudinis: et oculus caligauit: et vita inter inimicos posita veterascit: sic a nob accessuz exclude totiꝰ malicie: vt ꝓpotes hēamur felicitati etne. ℟. Amē. Per eñ.iij

Ant.iij. Domine deus saluū me fac secundū iusticiaz meā et cōsumetur nequicia peccatoris: et di

rige iustum scrutans corda ⁊ renes deus. ℣. Domine deus meus in te speraui: saluũ me fac ex om̃ibus persequẽtibus me ⁊ eripe me ℟m. Non erubescant in me q̃ te expectãt dñe: domine virtutũ nõ cõfundãtur sup̱ me: qui requirũt te de⁹ israel. ℟. Quia propter te sustinui improperiũ. ℣. Ne auertas faciem tuam a puero tuo: qm̃ tribulor velociter exaudi me. ℟. Quia propter te. Preces. Ad te clamam⁹ dñe. ℟. Miserere ⁊ p̱ce populo tuo. ℣. Esto pro nobis expostulans: q̃ matrem de cruce comendas. ℟. Miserere. ℣. Qui petri lachrymas accipis post lapsũ erige nos mitis. ℟. Miserere. ℣. Ut q̃ te passum iã credim⁹: tecum sine fine viuamus ℟. Miserere. ps. l. Hy⁹. O nazarene lux bethleem. fo. lxxxiiij Oratio.

Domine deus saluũ fac populũ tuũ secundũ acceptuz a te iusticie donũ: in quo sancte fidei nob̃ tribuisti misteriũ. Ut porrecto titulo crucis: sic cõsummatur neq̃cia peccatoris: vt dirigatur iustus p̱ semittas equitatis. Pater noster. Ad sextam. Lectio libri ezechielis prophe capitulo. xxxiiij. ℟. Deo gratias.

Factum est verbũ dñi ad me dicens. Fili hoĩs ꝓpheta de pastorib⁹ israel: ꝓpheta ⁊ dices pastoribus. hec dixit dñs. Ue pastorib⁹ israel: q̃ pascebãt semetip̃os. Nõne greges pascuntur a pastorib⁹? Lac comedebatis et lanis operiebamini: ⁊ quod crassuz erat occidebatis: gregem autem meũ nõ pascebatis. Quod infirmũ fuit: nõ solidastis: ⁊ quod egrotum: nõ sanastis. Quod confractũ est: nõ alligastis: et quod abiectum est: nõ reduxistis. ⁊ quod perierat nõ quesistis. sz cũ austeritate ĩperabamini eis ⁊ cũ potentia. ⁊ disperse sunt oues mee: eo ꝙ non esset pastor: ⁊ facte sunt ĩ deuoratione oĩm bestiarũ agri ⁊ disperse sũt. Errauerunt greges mei in cunctis montibus: ⁊ in vniuerso colle excelso: ⁊ super oẽm faciem terre dispersi sunt greges mei: et non erat q̃ requireret. Propterea pastores audite verbum dñi Uiuo ego dicit dñs: quia pro eo ꝙ facti sunt greges mei in rapinã: ⁊ oues mee in deuoratione oĩm bestiarum agri. eo ꝙ non esset pastor: neqz enim quesierũt pastores gregẽ meũ: semetipsos ⁊ nõ greges meos pascebant. Propterea pastores audite verbũ dñi. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ipse sup̱ pastores: requirã gregem meũ de manu eorum: ⁊ cessare faciam: vt vltra nõ pascant gregẽ meũ de ore eoꝝ: ⁊ nõ erit vltra ĩ esca mea: ait dñs op̃s ℟. Amẽ. Añ. j. Cum inuocarẽ te exaudisti me de⁹ iusticie mee. ℣. In tribulatiõe dilatasti mihi: miserere mei ⁊ exaudi orõnez meã.

Cum inuocam⁹ te: Orõ. exaudi nos xp̃e: q̃ es iusticia nostra. Ut q̃ pro ĩpijs tribulationũ es ꝑpessus iniuriã: supplicãtib⁹ nobis dones indulgentiã. ℟. Amẽ. Per. añ. ij. Laboraui ĩ gemitu meo lauabo per singulas noctes lectũ meũ: lachrymis meis stratũ meũ rigabo. ℣. Turbat⁹ ẽ pre ira oculus me⁹: inueteraui ĩter oẽs inimicos meos.

De iesu pro ĩpijs laboras Orõ. se ĩ gemitu credim⁹ passionis: ideo petim⁹: vt singulare exẽplũ paciẽtie tue ꝓficiat ad emolumentũ anime nr̃e. Quo p̱ singl̃as noctes sic lectũ stratũqz nr̃m rigem⁹ in lachrymis: vt continua capiam⁹ presidia sanctitatis. ℟. Amen. Per. Añ. iij Exaudiuit dñs vocẽ flet⁹ mei: exaudiuit dominus deprecationẽ meam. ℣. Discedite a

me omnes qui operamini iniquitatē. quoniā exauduit dñs vocē fletus mei. ℟. Tota die contristatus ambulabam. ℣. Quoniā anima mea cōpleta est inlusionib⁹: ⁊ non est sanitas in carne mea. ℟. Incuruatus sum ⁊ humiliatus sum valde. vsq; quaq; rugiebam a gemitu cordis mei. ℣. Quoniā anima mea completa est inlusionib⁹: ⁊ nō est sanitas in carne mea. Preces. Verbū patris altissimi. ℣. Redēptor peccātib⁹ miserere. ℟. Elide nostrū facinus: qui pro nobis es traditus. ℣. Redēptor peccantib⁹. ℟. Purifica nos a vicijs: qui cesus es alapis. ℣. Redemptor peccantibus. ℟. Tu pro nobis potatus es felle: nos reple dulcedine. ℣. Redemptor peccātib⁹. ℟. Accende nos igne crucis tue: quos redemisti sanguine. ℣. Redemptor peccantib⁹. Hymn⁹ Onazarene lux. folio. lxxxiiij Oro

Salua nos dñe propter misericordiam tuā: quos scis infirmari propter iniquitatē propriam. Et quoniā turbata est anima nostra ob metum tuorū iustorū iudiciorū: requiescat ꝓpter iocundissimū indulgētie tue donū. Et eum percipiat ad sanitatis premiū: qui suorū confitetur vulnera peccatorū. Ut purgatus ꝑ gratiam veniā suscipiat: ⁊ ad te sine cōfussione perueniat. Pater noster. Ad nonam. Lectio libri ecclesiastici salomonis. cap. iij. ℟. Deo gratias.

Fili quā magna potentia dei solius ⁊ ab om̄ib⁹ honorat̄. altiora te ne prescrutaberis: ⁊ fortiora te ne quisieris. Sed q̄ precepit tibi deus: illa cogita semꝑ. ⁊ in plurib⁹ ei⁹ ne fueris curiosus. Nō sunt eniz tibi necessaria ea que abscondita sunt: ab oculis tuis. In superuacuis reb⁹ noli scrutari multipliciter: ⁊ in pluribus operibus ei⁹ non eris curiosus. Plurima enim supra sensum hominis ostensa sunt tibi. Multos enim supplantauit suspectio illorū: ⁊ inuanitate detinuit sensus illoꝝ. Cor durum male habebit in nouissimo. ⁊ q̄ amat periculuz: in ipso peribit. Cor ingrediens duas vias: non habebit successus: ⁊ paruū cordis illius scandalizabitur. Cor neq̄ grauabit̄ doloribus. ⁊ peccator adijciet ad peccandum. Cor sapiens intelligit̄ in sapientia: ⁊ auris bona audiet cōcupiscentie sapientiā. Ignem ardentē extinguit aqua: ⁊ elemosina extinguit peccatū. Sapiēs cor ⁊ intelligibile abstinebit se a peccato: ⁊ in operib⁹ iusticie successus habebit. ℟. Amē. Lctō libri samuelis. c. iiij. ℟. Deo.

In illis dieb⁹. Egressi sunt isrl̄ obuiam philistijm: ⁊ castrametatus est iuxta lapidē adiutorij. porro philistijm venerūt in affec: ⁊ istruxerunt aciem cōtra israel. Inito aūt certamine: terga vertit isrl̄ ante philisteos. ⁊ cesa sunt illa die passim per agros quasi quattuor milia virorū: ⁊ reuersus est populus ad castra. dixeruntq; maiores natu israel. Quare percussit nos dñs hodie coraz philistijm? afferamus ad nos archaz federis dñi de sylo: ⁊ veniat in medio nostri ⁊ saluet nos de manu inimicorum nostrorū. Misit ergo populus in sylo: ⁊ tulerunt inde archam federis dñi exercituū sedentis super cherubin. Eratq; duo filij heli cum archa federis dñi ofin ⁊ phanees. Cūq; venisset archa federis dñi i castra: vociferatus est omnis populus clamore grandi: ⁊ personuit terra. Et audierūt philistim vocē clamoris dixerūtq;. Que nā hec ē vox clamoris magni in castris hebreorū: ⁊ cogno

uerunt qd̄ archa dñi esset in castris. Timueruntq; philistijm dicentes: venit dñs in castra. Et ingemuerūt dicentes: ve nobis. Non eniz fuit tā ta exultatio heri: ⁊ nudisterti⁹. ve nobis quis nos seruabit de manu deoꝝ istorū sublimiū? Hij sunt dij qui percusserunt egyptū omni plaga in deserto. Cōfortamini ⁊ estote viri philistijm: ne seruiatis hebreis: sicut illi seruierunt nobis. Confortamini bellate. pugnauer̄t ergo philistijm: ⁊ cesus est israel: ⁊ fugit vnusquisq; in tabernacula sua. Et facta est plaga magna nimis ⁊ ceciderūt de isrl' triginta milia peditū: ⁊ archa dei capta ducta est: ⁊ duo filij ofin ⁊ phinees mortui sunt. Currēs autem vir de beniamin ex acie ⁊ venit in sylo in die illa scissa veste: ⁊ conspersus puluere caput. Cunq; ille venisset heli sedebat super sellam contra vicum aspectans. Erat enim cor pauens pro archa dñi. Vir aūt ille postq̄ ingressus est nūciauit vrbi: ⁊ vlulauit om̄is ciuitas. Et audiuit heli sonitum clamoris: dixitq;. Quis est sonit⁹ hui⁹ tumultus? At ille festinauit ⁊ venit ⁊ annūciauit heli. Heli aūt erat nonaginta ⁊ octo annoꝝ: ⁊ oculi ei⁹ caligauerant ⁊ videre non poterat. Et dixit ad heli. Ego sum qui venio de prelio: ⁊ ego de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actū est fili mi? Respōdens autē qui annūciabat: fugijt inquit israel a facie philistijm: ⁊ ruina magna est in populo insup: ⁊ duo filij tui mortui sunt ofin ⁊ phinees et archa dei capta est. Cunq; ille nominasset archā dei: cecidit heli de sella retrorsum ⁊ fractis ceruicib⁹ mortuus est. Senex eniz erat ⁊ grādeu⁹ vir ⁊ ipse iudicauit isrl' quadraginta annis. ℟. Amen. Añ. j. In dño cōfidit anima mea: q: oculi ei⁹ in pauperē respiciūt. ℣. Quoniā ecce peccatores tenderūt arcuz: parauerūt sagittas suas in pharetra: vt sagit

Otent in obscuro rectos corde. Oratio Eus cuius oculi in pauperē respiciunt: in te cōfidenti aīe nostre dona auxiliū: vt qui sanari nos passionis tue vulnerib⁹ imprecamur: te auxiliante a nostris passionibus liberemur. ℟. Amen. Per mīan. Añ. ij. Pedes impioꝝ veloces ad effundendum sanguinem deū nō inuocauerūt sibi. timebūt timore vbi nō erat timor. ℣. Dixit insipiēs in corde suo nō est deus. corrupti sunt ⁊ abhominabiles facti sunt in voluptatib⁹ suis. nō est qui faciat bonum: non est vsq; ad vnum. non

Idicatur. Gloria ⁊ honor Oratio. Inimici tui dñe aduersus te cōuenerunt: nō vt cōpungerent̄ penitētia salutari: sed vt soliti: tentandū te adirēt in risione crudeli. qui ergo innocens perpesus es inimicoꝝ: ⁊ in risiones ⁊ vulnera nr̄a: in his ablue ꝓpitiatus peccata. ℟. Amen. Añ. iij. Dñe salua me a cōtradictionib⁹ ppl'i. constitues me in caput gentiū ⁊ exaltet̄ deus salutis mee. ℣. Diligā te dñe virtus mea: deus firmamentum meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator meus. Hv⁹. O nazarene. fol'. lxxxiiij

Criste de⁹ nr̄ qui ꝯtumacis Oro ppl'i cōtradictionib⁹ est cōtent⁹: ⁊ ob hoc in capite gentiū cōstitut⁹: nos quib⁹ per passionē ⁊ resurrectionem tuā caput fieri voluisti: non patiaris a te aliquādo precidi. vt te duce de aduersis potestatib⁹ triūphemus quē pro nobis in crucis patibulo exaltatū credimus. Pater nr̄. Ad vesperos. Lauda. Tu illuminas lucernā meam dñe. Dñs sit semper vobiscum.

℟. Et cũ.añ. Auxiliũ meũ a dño q̃ fecit celũ ⁊ terrã.℣s.xx. Lauda. Aboĩbus p̃sequẽtibus me.℣. Libera me dñe. ℟. Dñe deus in te sperauí: saluũ me fac et oĩbus persequẽtibus me ⁊ libera me. ℣. Libera. ℟ẏ̃ Verbũ patris. fol̃ clij. Capitula. Oratio. Clarioſe potens ac miſericors deus erue nos ab inſidijs inimici: et ne aia nr̃a a rugientib̃ leonis raptu rapido rapiatur: protectio dextere tue in noſtri cuſtodiã deputetur. ne dũ nõ eſt qui redimat: ille ſeuus occidat: aut ſi nõ eſt q̃ ſaluũ faciat: ille ſubuertat. Sed tu leo de tribu iuda in ira tua exurge: et ſeuerítate iudicij inſidioſi hoſtis cateruas interime: noſq̃ in precepto q̃ mandaſti credere: et permanere cõcede. Pater noſter. Humiliate vos benedictioni. Dñs ſit ſemp. ℟. Et. Oratio. Chriſtus dñs qui mortẽ Dño ſua quadriduanã humanitatis noſtre mortez deuicit: victores vos efficiat criminis veſtri. ℟. Amen. Et qui tradi ſe permiſit ab impijs: ab eternoz̃ vos ſupplicioz̃ eripiat penis. ℟. Amen. Ut cum eo ſine fine viuatis: qui victor factus eſt mortis. ℟. Amẽ. Per miam ipſius ⁊c. Lauda. Lucerna pedibus meis verbum. fol̃. clviij. Feria.iij. Ad matutinũ. Aña. Exurge domine ſalnum me fac. ℣s.iij. Oro. Exurge domine deus noſter in auxilio humiliũ. fol̃ clvj. Aña.j. Saluũ me fac dñe qñ defecit ſanctus: qñ diminute ſunt veritates a filijs hominũ. vana locutus eſt vnuſquiſq̃ ad proximũ ſuũ: labia doloſa ⁊ lingua magniloqua. Saluũ fac populum tuũ Oro ne: qui glorioſa paſſiõis tue exceptione letamur. Ut labia doloſa nõ habeamus in corde: ſed ore ſimplici: et vane loquentibus finem ponere: et in te credentiũ poſſumus accendere charitatez. ℟. Amen. Per miam. Aña.ij. Notas fac mihi vias vite. domine implebis me leticia cũ vultu tuo. delectationes in dextera tua vſq̃ in finem. ℣. Conſerua me domine qñ in te ſperauí. dixi domino deus meus es tu: qñ bonoz̃ Roga meoz̃ũ nõ indiges. Oratio. Rogamus te domine pater oĩps deꝰ: vt quẽadmodũ nobis intellectum tribuere dignatus es: ita et eterne vite notas vias oſtende: vt adimpleti leticia cũ vultu tuo: in regno tuo iocundemur a dextris. ℟. Amen. Per miam. Aña.iij. Vſq̃quo domine exaltabitur inimicus meus ſuper me: reſpice ⁊ exaudi me domine deus meꝰ: nequãdo dicat inimicus meus preualui aduerſus eum. Ego autem in tua mia ſperaui: exultauit coꝛ meum in ſalutari meo. Oratio. Vſq̃quo dñe exaltabit inimicꝰ aie nr̃e: q̃ nos quotidiana vicioꝝ rubigine. Reſpice iã ⁊ exaudi nos: ac neq̃ inimicꝰ nr̃ aduerſum nos p̃ualuiſſe ſe iactet: victoria crucis tue ſemp ad ſuperna nos erige: ⁊ eũ qui noſ conatur rapere: ſub noſtris pedibus conterendo ſimerge. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Ne obdurauerís aurẽ tuam ad oratiõẽ meaz̃ ĩ auxiliũ mihi alliſtiſti dñe in die qua te inuocaui dixiſti. ℣. Me timeas. ℟. Effũde framea ⁊ cõduce aduerſus eos q̃ me pſecũtur dic Aie mee. ℣. Metimeas. Oratio. Ne obdures dñe aurem tuã ad oraoez eccleſie tue: ĩ auxiliũ eiꝰ acede. Ut q̃ pro ea paſſus es paſſionꝫ dura ſupplicia: inuocantẽ eã tua deitas nõ ſpernat: vt q̃ tuis paſſionibꝰ cõformat ruis quoq̃ muneribꝰ cõſoleꝫ. ℟. Amẽ. Per. In laudi. aña

Secundum magnam miam tuam miserere mei deus meus qm̄ cor meū contritus est de precor miserere mei. ps. l. Oratio.

Miserere nobis dñe sm̄ magnā miam tuā: ⁊ ab errore resipiscē tibus clementie tue aperi ianuam. Tuarū itaq3 miarum magnitudine nō sinimur malorū nostrorū obrui despersione. Nos enim iniquitates nostras agnoscimus et per moles criminū cōmissorum in nostris oculis p̄mimur te ꝓcare dñe vnde nos erubescimus tu ignosce et ea q̄ egisse nos penitet: tu dele clemēter. ℟. Amen. Per miam. Ad canticū añā. Quis det vt veniat petitio mea: ⁊ qd̄ expecto tribuat mihi deus. Canticum.

Verba mea dolore sunt plena: quia sagitte domini in me sunt. Quarū idignatio ebibit sp̄m meū. et terrores domini militant contra me. Nunquid rugiet onager cū habuerit herbam: aut mugiet bos: cū ante presepe plenū steterit. Aut poterit comedi infusum: ꝙ non est sale conditū: aut potest aliquis gustare: qd̄ gustatum aufert mortē. Que prius tangere nolebat aīa mea: nūc preangustia cibi mei sunt: quis det vt veniat petitio mea: ⁊ qd̄ expecto tribuat mihi deus: et qui cepit: ip̄e me conterat Soluat manū suaz: et succidat me: ⁊ hec mihi sit consolatio: vt affligens me dolore: nō parcam nec cōtradicā sermonibus sanctis. Que est eni fortitudo mea: vt mala sustineam? aut quis finis meꝰ vt pacienter agam? Nec fortitutdo lapidū fortitudo mea: nec caro mea enea est. Ecce non est auxilium mihi in me: et necessarij quoq3 mei recesserunt a me. ℟. Amen. Oratio.

Quis det vt veniat petitio ecclesie tue xp̄e nisi tu qui optimus liberator es: vt qui pro ea egenus et pauper effectus es: donis celestibꝰ eam in futuro munifices. ℟. Amē. Per miam. Ad bñs. añā. In matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meꝰ domine. ℣. Deus deus meus ad te de luce vigillo. Canticū danielis. iij. Benedictus es dñe deus fo iij. Lauda. Secundū multitudinē magnitudinis eius: laudate dñm in sanctis eius. ps. c xlviij. Lctō libri samuel. ca. vij. ℟. Deo.

In illis diebus. Venerūt viri cariathiarim et reduxerunt arcam dñi: ⁊ intulerūt eam in domo aminadab ī gabaa. Eleazarū aūt eiꝰ filiū sctificauer̄t: vt custodiret arcā dñi ī cariathariz. Et factuz est ex q̄ die mansit arca dñi in cariathiarim multiplicati sunt dies. Erat quippe iam annꝰ vicesimus: ⁊ requieuit oīs domus israel post deū. Ait autē samuel ad vniuersaz domū israel dicēs. Si in toto corde vr̄o ꝯuertimini ad dñm: auferte deos alienos de medio vestri: baalim et astaroth: et preparate corda vr̄a dño: et seruite ei soli: ⁊ eruet vos d̄ manu philistiz. Abstulerūt ergo filij israel baalim ⁊ astaroth: ⁊ seruier̄t dño soli. Dixit autem samuel. Cōgregate vniuersum israel in masphat: vt orem ꝓ vobis ad dñz: ⁊ ꝯuenerūt in masphat: Hauserūt q3 aquā: et effuderunt in cōspectu dñi: ⁊ ieiunauer̄t in die illa atq3 dixer̄t. Tibi peccauimꝰ dñe. Iudicauitq3 samuel filios israel in masphat. Audierūtq3 philistim: ꝙ ꝯgregati essent filij isrl̄ in masphat: et ascenderūt satrapes philistinorū ad isrl̄. Qd̄ cuz audissent filij israel

timuerūt a facie philistinorū: dixe/
rūtq3 filij isrl' ad samuel. Ne cesses
clamare pro nobis ad dñm deū no/
strū: vt saluet nos de manu philisti/
norū. Tulit aūt samuel agnū lactan
tē vnū ⁊ obtulit illū holocaustū inte
grū dño. et clamauit samuel ad dñ3
pro isrl': ⁊ exaudiuit eū dñs. Factū
est autē cū samuel offerret holocau/
stū: philistim iniere preliū cōtra isrl'
Intonuit aūt dñs fragore magno ī
die illa sup philistiz: ⁊ exterruit eos
⁊ cesi sunt a filijs israel. Egressiq3 fi
lij israel d' masphat psecuti sunt phi
listeos: ⁊ pcusserūt eos vsq3 ad locū
bethehar. Tulit aūt samuel lapidez
vnū ⁊ posuit eū inter masphat ⁊ in/
ter sen: ⁊ vocauit nomē ei⁹ lapis ad
iutorij. Dixitq3. Hucusq3 auxiliat⁹
est nobis dñs. Et hūiliati sunt phili
stim nec apposuerūt vltra vt venirēt
in termios isrl'. Facta ē aūt manus
dñi sup philisteos cūctis diebus sa/
muel: ⁊ reddite sunt vrbes q̄s tulle/
rāt philistiz israeli: ab accharō vsq3
geth ⁊ termios suos liberauerūt de
manu philistinorū. Eratq3 pax iter
israel ⁊ āmorreū. Iudicabatq3 sa/
muel israel cūctis dieb⁹ vite sue. et
ibat p singl'os ānos circūiēs bethel
et ī galgala et maspha: et iudicabat
israel in supradictis locis. Et reuer/
tabat' in ramatha: vbi erat dom⁹ ei⁹
⁊ ibi iudicabat israel. Edificauitq3
ibi altare dño. hy⁹. Noctis tēpus.
fo clv. Cpl'a. Libera nos dñe. fol'
clvij. Lauda. Posuerūt pctōres laqueos
mihi ⁊ a mādatis tuis dñe nō declinaui. ℣.
Hereditate acquisiui testimonia tua in eter
nū: q2 exultatio cordis mei sunt. Oratio.

Tribue nob dñe adiutoriū. de/
clina odia inimicoꝝ: ⁊ fallaciā
superare preuaricatorū. Esto pte/
ctor sperantiū in vbo tuo: et suscipe
huiles iuxta eloquiū tuū. Quaten⁹
possim⁹ tua mādata seruare ⁊ iudi/
cia tua metuere: ⁊ ab admissis idul
gentiam pmereri. ℟. Amen. Per.
Ad tertiam. Eccl's salo. ca. viij. ℟

Fili nō est in hois (Deo gr̄as.
conditione prohibere sp̄m: nec
habet potestatē in die mortis: nec si/
nitur q̄escere in gruētes bello: neq3
saluabit impietas impiū: oīa hec cō
sideraui ⁊ dedi cor meū in multis o
perib⁹ q̄ fiūt sub sole. Interdū dña/
tur hō homini ī malū suū. Vidi im
pios sepultos q̄ etiā dū adhuc viue
rent in loco sctō erant: ⁊ laudaban/
tur in ciuitate q̄si iustorū operū: s3 ⁊
hoc vanitas est. Et eni q2 nō profer
tur cito cōtra malos sentēcia: absq3
vllo timore filij hoim ppetrant ma
la. Attñ q̄ peccator sēties fecit ma
lum: ⁊ p pacientiā sustentat'. Ergo
cognoui q̄ erit bonū timētib⁹ deū:
qui verent' faciē ei⁹. Non sit bonum
ipio: nec plongētur dies ei⁹: s3 quasi
vmbra trāseant q̄ nō timent feciem
dei. Amor quoq3 ⁊ odiū simul pere
unt: nec hñt partē in seculo: ⁊ ī ope/
re qd' sub sole gerit'. Vade ergo ⁊ co
mede in leticia panē tuū: ⁊ comede
⁊ bibe cū gaudio vinū tuum: q2 deo
placent opa tua. ℟. Amen. Lectio
libri samuel' ca. viij. ℟. Deo gr̄as.

In illis diebus. cū senuisset sa/
muel posuit filios suos iudices
israel. Fuitq3 nomen filij ei⁹ primo
geniti iohel. ⁊ nomē secūdi abia iu/
dicū in bersabee. Et nō ambulaue/
rūt filij ei⁹ in vijs eius: s3 declinaue
rūt post auariciā. acceperūtq3 mu/
nera: et puerterūt iudiciū. Congre

gati ergo vniuersi maiores natu is-
rael venerūt ad samuel i ramatha: di
xerūtq; ei. Ecce tu senuisti ⁊ filij tui
nō ambulāt in vijs tuis. Constitue
nob̄ regē: vt iudicet nos sicut ⁊ vni
uerse hn̄t nationes. Displicuitq; ꝟ-
mo in oculis samuelis: eo ꝙ dixissēt
da nob̄ regē vt iudicet nos. Et ora-
uit samuel ad dn̄m. Dixit autē dn̄s
ad samuel. Audi vocē populi i om̄i-
bus q̄ loquūtur tibi Non eni te abie
cerūt: sz me: ne regnē sup eos. Jux
ta oīa opa sua q̄ fecerūt a die quo e-
duxi eos de egypto vsq; ad diē hāc:
sicut derelinq̄rūt me ⁊ seruierūt dijs
alienis: sic facient etiā tibi. Nūc er
go audi vocē eorū. Verūtn̄ conte-
stare eos: ⁊ predic eis ius regis qui
regnaturꝰ est sup eos. Dixit itaq;
samuel oīa verba dn̄i ad ppl'm: q̄ pe
tierat a se regez: et ait. Hoc erit ius
regis q̄ impaturꝰ est vob̄. Filios ve
stros tollet ⁊ ponet in currib⁹ suis.
facietq; sibi eq̄tes ⁊ p̄cursores qua-
drigarū suaꝝ. ⁊ cōstituet sibi tribu-
nos ⁊ cēturiones: ⁊ aratores agro-
rū suoꝝ: ⁊ messores segetū. ⁊ fabros
armorū ⁊ curruū suorū. Filias quo
q; vr̄as faciet sibi vnguētarias ⁊ fo
carias ⁊ panificas. Agros quoq; ve
stros ⁊ vineas ⁊ oliueta optima tol
let: ⁊ dabit ꝟuis suis. Sed segetes
vr̄as ⁊ vinearū redditus addecima
bit: vt det eunuchis ⁊ famulis suis.
Seruos quoq; vr̄os ⁊ ācillas ⁊ iu-
uenes optīos ⁊ asinos auferet ⁊ po-
net i opere suo. Greges vr̄os adde
cimabit: vosq; eritis ei ꝟui. E cla-
mabitis in die illa a facie regis vr̄i
quē elegistis vobis. ⁊ non exaudiet
vos dn̄s in die illa: q; petistis vobis
regē. Noluit aūt ppl's audire vocē
samuelis: sz dixerūt. Rex eni erit su
per nos: et erim⁹ quoq; nos sicut et
oēs gētes: ⁊ iudicabit nos rex. ⁊ pu
gnabit bella nr̄a pro nobis. Et au-
diuit samuel oīa verba populi: et lo
cutus est ea in auribus dn̄i. Dixit
aūt dn̄s ad samuel. Audi vocē eorū
⁊ cōstitue super eos regē. ℟. Amē
Ana. j. Vana locutus est vnusquisq; ad ꝓ
ximū suū labia dolosa in corde: et corde lo-
cuti sunt mala. ꝑ. Disperdat dn̄s vniuersa
labia dolosa. ℣. Saluū me fac dn̄e: qm̄ de
fecit sctūs qm̄ diminute sunt veritates a fi-
lijs hoīm. ꝑ. Disperdat. Oratio.
Vana satis dn̄e de te loquūtur: q̄
te dei filiū ꝯfiteri nepharijs vocib⁹
dedignātur: disperde ergo labia do
losa a cetu ecclesie tue: vt destructa
vanitate superbie: candor in nos ru
tilet humilis discipline. ℟. Amē.
Per miaz. Ān. ij. Susceperūt me sicut
leo paratus ad predam. exurge dn̄e preueni
eos: ⁊ subuerte illos eripe aīam meā de ma
nibus inimicoꝝ meoꝝ. ℣. Exaudi deꝰ iusti
ciā meā: intende deprecationē meā auribus
percipe orōnem meā ⁊ nō in labijs dolosis.
Auxiliare dn̄e ⁊ adiu Oratio.
ua ecclesiā tuā: quā aduersariꝰ
noster nititur suscipere deuorandā:
sicut leo paratus ad predam. Exur
ge iam dn̄e: ⁊ nostros preueni inimi
cos: subuertens eos ⁊ passionis glo
ria ⁊ resurrectionis tue potētia: vt
cōuersis illis et passio tua victorie
nobis in cōmune preparet titulū: et
resurrectio premiū ꝯferat sempiter
nū. ℟. Amen. Per. Ān. iij. Fructum
inimicorū dn̄e de terra perdes: ⁊ semē eoꝝ a
filijs hoīm. ꝑ. Qm̄ declinauerūt in te ma-
la: cogitauerūt cōsilia: q̄ nō potuerūt stabili
re. ℣. Dn̄s in ira sua conturbabit eos ⁊ de-
uorabit eos ignis. ꝑ. Qm̄. ℟m. Quot

sunt dies serui tui.℟. Dñe quãdo facies de persequẽtib⁹ me iudiciũ. ℣. Posuerũt peccatores laqueos mihi: ⁊ a mãdatis tuis nõ erraui.℟. Dñe. Preces. Dicamus oẽs miserere nobis deus.℟. Miserere nobis.℣. Tu redẽptor iesu xp̃e salua mundũ tua morte.℟. Miserere nobis.℣. Qui pro nobis est percussus ⁊ inique iudicat⁹.℟ Miserere nobis.℣. Qui ligat⁹ crucẽ portas: ⁊ in cruce patrẽ vocas.℟. Miserere.℣. Cuius latus perfoditur: ⁊ humilitas irridetur.℟. Miserere nobis. Hy⁹. O nazarene lux. fo

FRuctũ inimi C.lxxxiiij Cpl'a. corũ dñe de terra disperde ⁊ semen eorũ a filijs hoim: qui te vnum xp̃m dei et hoĩs filium cõfiteri refugiũt. Ut crux tua q̃ iudeis est scandalum: gentilib⁹ aũt stulticia vtrosq3 populos ad fidei regulã dirigat: tibiq3 conectendos ac coronãdos sine fine cõiungat. Pater nr̃. Ad.vj. Lectio libri ezechielis prophete. capitulo.xxviij. ℟. Deo gr̃as. Actus est sermo dñi ad me dicens. Fili hoĩs: pone faciem tuam contra sydonẽ. ⁊ ꝓphetabis de ea ⁊ dices. Hec dicit dñs. Ecce ego ad te sydon: ⁊ glorificabor ĩ medio tui Et scient q2 ego dñs cũ fecero in ea iudicia: ⁊ sctĩficatus fuero in ea: et mittam ei pestilentiã ⁊ sanguinẽ in plateis eius: ⁊ corruẽt interfecti in medio eius gladio per circũitu3: et sciẽt quia ego dñs. Et nõ erit vltra domus israel offendiculũ amaritudinis: ⁊ spina doloris inferens vndiq3 per circũitũ eoꝝ qui aduersantur eius: et scient q2 ego sum dñs deus. Quãdo ꝯgregauero domũ israel d̃ populis in q̃bus dispersi sũt: sanctificabor in eis corã gentibus: et habitabũt in terrã suam quã dedi ꝑuo meo iacob. Et habitabũt in ea securi: et edificabũt domos: plantabũt q3 vineas: et habitabũt cõfidenter: cum fecero iudicia in om̃ibus q̃ aduersantur eis per circũitũ: et scient quia ego dñs deus eoru3. ℟. Amẽ Añ.j. Discedite a me maligni.℟. Quoniã exaudiuit dñs vocem fletus mei ⁊ orationem meã suscepit.℣. Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectũ meu3 lachrymis stratu3 meũ rigabo.℟. Quoniã

DIscedant ad te dñe Oratio. oẽs maligni: quos vtiq3 infidelitatis sue vorago a te discedere fecit: non ꝙ ipsi penali vltione a te perituri recedant: sed vt infidelitatis eorũ discedẽte proteruia mitissima leui iugo tuo sua colla submittant. ℟. Amen. Per miam. Añ.ij. Dñe deus meus in te speraui.℟. Salua me ab oĩbus qui me ꝑsequũtur libera me. ℣. Neq̃ rapiat vt leo aĩam meã: dum nõ est qui redimat neq3 qui saluũ faciat.℟ Salua. Or̃o.

DOmine deus sperantẽ in tuam ecclesiam salua: que per te qui pro ea passus es: ⁊ ab om̃ibus persequẽtibus liberetur: ⁊ cu3 oĩbus qui te diligunt perpetim iocũdetur. ℟ Amẽ. Per miam. Añ.iij. Liberator meus deus de gentibus iracũdis.℟. Et ab insurgẽtibus in me libera me dñe.℣. Diligam te dñe virtus mea: dñs firmamentum meũ ⁊ liberator meus.℟. Et ab in. ℟m. Humiliatus sum et curuatus su3 vsquequaq3.℟. Tota die contristatus ambulabã.℣. Qm̃ aĩa mea cõpleta est illusionibus: et nõ est sanitas in carne mea tota die.℟. Tota. Preces. Serui tui dñe accliues.℟. Misericordia.℣. Da veniã delictis q̃ es illusus ab ĩpijs.℟. Mise.℣. Quos liberasti cruce: nõ patiaris venire ĩ mortẽ.℟. Mia. ℣. Effusio tui sanguĩs valeat ad liberatio-

nem redēptis. ꝑ. Mia. Vy⁹. Onazare/
Ine lux. folio . lxxxiiij Oratio.
Liberator noster ⁊ dñe da nobis
amorē diligendi te: vt laudantes in/
uocemus te. Et tu mittas sagittas
tuas ⁊ dissipes inimicos nr̄os: ⁊ eri
pias nos ab his qui oder̄t nos. Sic/
q3 ⁊ illi cōfundāt̄ dñ ꝯterunt̄: ⁊ nos
iocūdemur ⁊ cū tua ꝓtectione salue
mur. Pr̄ nr̄. Ad. ix. Ecclesiastes. c. x
Fili verba oris sapien ℟. Deo.
tis gr̄a: ⁊ labia insipiētis p̄cipi
tabunt eū. Iniciū verboꝝ ei⁹ stulti/
cia: ⁊ nouissimū oris illius error pes
simus. Stultus verba multiplicat.
ignorat homo qd̄ ante fuerit: ⁊ qd̄
post futurū est: quis illi poterit indi
care? labor stultoꝝ affliget eos: q̄ ne
sciunt in vrbē pergere. Ue tibi terra
cui⁹ rex ē puer: ⁊ cui⁹ principes ma/
ne comedūt. Beata terra cuius rex
nobilis est: ⁊ cui⁹ principes vescunt̄
in tēpore suo: ad reficiendū ⁊ non est
ad luxuriā. In pigritia humiliabit̄
cōtignatio: ⁊ infirmitate manū pre/
stillauit domus. In risu faciūt panē
⁊ vinū vt epulent̄ bibētes: ⁊ pecunie
obediūt om̄ia. incogitatiōe tua regi
ne detrahas. ⁊ i secreto cubiculi tui
ne maledixeris diuiti. q3 aues celi
portabunt vocē tuā: ⁊ qui habet pē/
nas annūciabit sententiā. Mitte pa
nem tuū sup trāseuntes aquas: quia
post multa tēpora inuenies euz. ℟.
Amen. Lectio libri samuelis. c. ix.
In illis diebus. ℟. Deo gratias
Erat vir de beniamin noīe cis
filius abiel: filij seor filij becoreth: fi
lij aphia: filij viri gemini fortis robo
re. Erat ei fili⁹ vocabulo saul elect⁹
⁊ bonus: ⁊ nō erat de filijs isrl̄ me/
lior ab illo. Ab humero ⁊ sursuz emi
nebat sup oēm ppl̄m. Peregre ierāt
aūt asine cis pr̄is saul ⁊ dixit cis ad
saul filiū suū. Tolle tecū vnū de pue
ris ⁊ cōsurgēs vade ⁊ quere asinas.
Cūq3 trāsissent ꝑ montē effraim ⁊ ꝑ
terrā salissa ⁊ nō inuenissent: trāsie/
runt etiā per terrā salim ⁊ nō erant.
Sed ⁊ per terraz gemini: ⁊ minime
reppererūt. Cuz aūt venissent in ter
raz suph: ⁊ nō inuenissent: dixit saul
ad puerū suū qui erat cuz eo: veni ⁊
reuertamur ne forte dimiserit pater
meus asinas ⁊ solicit⁹ sit pro nobis.
qui ait. Ecce ē vir dei in ciuitate hac
vir nobilis. om̄e qd̄ loquit̄ absq3 am
biguitate venit: nūc ergo eam⁹: si for
te indicet nobis de re nr̄a ꝓpter quā
venim⁹. Dixitq3 saul ad puerū suū.
Ecce ibimus: quid ferem⁹ ad virū?
panis defecit in sistartijs nr̄is ⁊ spor
tulam nō habem⁹: vt demus homini
dei: nec quicq̄ aliud. Rursum puer
rn̄dit saul ⁊ ait. Ecce iuuenta est in
manu mea quarta pars stateris ar/
genti demus homini dei. vt indicet
nobis viā nostrā. olim in israel sic lo
quebat̄ vnusquisq3 vadēs consulere
dñm: venite ⁊ eam⁹ ad videntē. Qui
enim ꝓpheta dicit̄ hode: vocabatur
olim vidēs. Et dixit saul ad pueruz
suū: optim⁹ sermo tuus: veni eam⁹.
Et ierunt in ciuitatē in qua erat vir
dei. Cūq3 ascēderent cliuū ciuitatis:
inuenerunt puellas egredientes ad
hauriendā aquā: ⁊ dixerūt eis. Nun
hic est videns? Que rn̄dentes dixe/
runt illis. hic est: ecce ante te: festina
nunc. hodie enim venit in ciuitatē q3
sacrificiū est ppl̄o in excelso: ingredi/
entes vrbē statim inuenietis eū ante
q̄ ascendat in excelsuz ad vescendū.
Neq3 enim comessurus est ppl̄s: do/

nec ille veniat.qz ipse bñdicet hostie
z deinceps comedūt:qui vocati sūt.
Nunc ergo ascendite qz hodie repe
rietis eū:z ascenderūt in ciuitatem.
Cūqz illi ambularēt i medio vrbis:
apparuit samuel egrediēs obuiam
eis:vt ascenderet in excelsum.Dñs
autē reuelauerat auriculā samuelis
ante vna die:q̄ veniret ad saul di
cens:hac ipsa q̄ nunc est hora:cras
mittā ad te virū de terra beniamin:
z vnge eū ducē super ppl'm meum:et
saluabit ppl'm meū de manu philisti
norū:qz respexi ppl'm meū.Venit er
go clamor eorū corā me.Cunqz aspe
xisset samuel saulem:dñs ait ei:ecce
vir quē dixerā tibi:iste dñabitur po
pulo meo.Accessit autē saul ad samue
lem in medio porte:z ait:indica oro
mihi vbi est dom' videtis.Et rñdit
samuel dicens.Ego sum vidēs:ascē
de ad me in excelsum:vt comedas me
cum hodie:z dimittā te mane:z oīa
que sunt in corde tuo:z īdicabo tibi
z de asinis quas perdidisti nudiuster
tius:ne solicit' sis qz inuente sunt:et
cuius erūt optima queqz isr'l:nōne ti
bi z omni domui patris tui?Rñdēs
autē saul ait:nūquid non fili' gemini
ego sum:de minima trib' israel:z co
gnatio mea nouissima inter oēs co
gnationes de tribu beniamin?Qua
re ergo locut' es mihi hmonez istū?
Assumens itaqz samuel saulez z pue
rum ei':introduxit eos in triclinīū:
z dedit eis locū in capite eorū qui fue
rant inuitati.Erāt enim quasi trigin
ta viri.Dixitqz samuel coco da par
tem quā dedi tibi:z precepi vt repo
neres seorsum apud te.Leuauit autē
cocus armum z posuit ante saul:di
xitqz ei samuel.Ecce qđ remānsit:po
ne apud te z comede:qz de industria
seruatū est tibi:quādo ppl'm vocaui.
Et comedit saul cum samuele in die
illa:z descēderūt de excelso in oppi
dum.℟.Amen.Añ.Erubescant im
pij z deducantur in infernū:muta efficiantur
labia iniqua:qui loquunt aduersus iustū im
quitatē.℣.In te dñe speraui nō cōfundar in
eternū:in tua iusticia libera me z eripe me.

Erubescant do
mine impij z deducant in infer
num qui te xp̄m dei filiū negauerūt:
vt ora te loquentiū alto predicatiōis
culmine polleāt:dū aduersus iustum
iniquitatē loquentiū destruxeris la
bia.℟.Amen.Per mīam.Añ.ij.
Judica dñe nocentes me:appreh̄de arma et
scutū:z exurge in adiutoriū mihi.℣.Effunde
framea:z cōclude aduersus eos qui me pse cū
tur.dic aīe mee sal' tua ego sum.ps.xxxiiij.

Judica dñe nocētes nos:
z ipugnātes nos ipe expugna
vt qui propiū est impugnat' in cor
pore nostro:nunc nos expugnabiles
reddas pmanentes in corpore tuo.
℟.Amen.Añ.iij.Stridebāt in me den
tibus suis dñe:quādo respicies restitues aiaz
meam.℣.Non insultent in me qui aduersant
mihi inique:qui oderunt me gratis:z annue
bant oculis.ps.xxxiiij.Dy'.Onazene

Quere folio.lxxxiiij.Oro.
Christe dei fili' qui stridentiū ini
micorū dentib' nō est cōmotus:sed
singulari patiētia z efrenis stridori
bus spicula:z humanis lāguoribus
porrigis medicinā.restitue tibi per
verā penitentiā aias nr̄as:vt a te re
specti:nō feramur precipites in ira
dānabiles:sed exēplo tue passionis
reddamur ad oia mittes.Pater nr̄.
Ad vespos.Lauda.Illuminatio mea:
z salus mea dñs.Dñs sit.℟.Et cū.Añ.

Intende aīe mee dñe: ⁊ libera eā. ps. lxviij Lauda. In toto corde meo de⁹ exquisiui te. p. Ne repellas me a mandatis tuis. ℣. In toto corde meo abscōdi eloquia tua: vt nō peccem tibi. p. Ne repellas. Hy⁹. Verbū patris qd̄ pdijt. folio. lxxxiiij Cpl'a.

Bellantiū mucrones q̄s dñe victricis semp̄ potestatis tue virtute retunde: ⁊ cōtra sortē tuā meditantes inania: veritatis tue corrige disciplina: quicq̄ aduersus xp̄m tuū blasfemant declamātes: ad predicationem vere fidei sua corda conuertant: vt ⁊ vincula peccatoꝝ quibus victi destruunt̄: miserat⁹ disrumpas ⁊ cūctos iustificatos digiti tui calamo in libro vite cōscribas. Pater noster. Humiliate vos bñdictiōi. Dominus sit. ℟. Et cum. Benedictio.

Benedicat vos pater qui in principio per verbū cuncta creauit ℟. Amen. Benedicat vos fili⁹ qui a paterna sede pro nr̄a salute descendit. ℟. Amen. Benedicat vos spiritus sanctus: qui sup̄ xp̄m in iordane flumine vt colūba req̄euit. ℟. Amē. Per miam. Lauda. Posuerūt peccatores. ⁊ Oratio. Tribue nobis dñe. folio clxj. ¶ Feria quarta. Ad matutinum. Añ. Gloria mea ⁊ exaltans caput meum. voce mea ad dñm clamaui ⁊ exaudiuit me de monte sancto suo. ps. iij. Oratio.

Gloria nostra deus noster da nobis: vt ī te sine fine gloriemur. Quosq̄ fecisti de capitis exultatiōe sublimes: q̄s vt efficias de toti⁹ corporis cōsumata salute securos: eleuet abiectionē nostrā tua celsitudo: vt qui humilitate a terrenis erigimur: exaltatione quoq̄ tua prouehi mereamur. ℟. Amen. Añ. j. Da mihi dñe clipeū salutis tue: ⁊ dextera tua cōforta me. accinge me fortitudinē ad preliū. incurua super me resistentes mihi ⁊ odientes me disperde. ℣. Diligam te dñe virtus mea: dominus firmamentū meū ⁊ liberator meus.

Da nobis dñe clipeum Oratio. salutis tue: ⁊ dextera tua nos ad alta semp̄ prouehēdo cōfortet: quo accinti fortitudine tua ad preliū: per insigne crucis tue tropheum deijciamus aduersantē nobis humani generis inimicū. ℟. Amen. Per miaz. Añ. ij. In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ab inimicis meis saluus ero. p. Quia custodiui vias eius: ⁊ nō egi impie a deo meo. ℣. Et exaudiuit de tēplo sancto suo vocem meam: ⁊ clamor meus in cōspectu eius: ⁊ introiuit in aures eius. Oratio.

In tribulatione sua te deū liberatorē suū inuocās ecclesia tua: petimus proinde: vt eam salues ab inimicis quia eam redemisti precio tui cruoris. Quo ita vias tuas ī hac peregrinatione custodiat: vt ouans ad tua meramur peruenire p̄missa. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Deus meus salua me de inimicis meis: ⁊ a resistentib⁹ mihi erne me. p. Et cōfitebor tibi in gētib⁹ ⁊ nomini tuo cātabo. ℣. Eripe me de cōtradictionib⁹ ppl'i: cōstitues me in caput gētiū.

Deus noster salua nos Oratio. ab insurgentib⁹ inimicis: ⁊ a resistentibus victorie crucis libera nos potētia deitatis: vt nomini tuo cantātes te semp̄ gloriosuz cōfiteamur in gētibus: cui⁹ sanguine redēptus est mūdus. ℟. Amen. Per miam. ℟. Cogitauerūt inique dicentes venite disperdamus eū de gente. p. Et nō memorabit̄ nomen ei⁹ ampli⁹: sed tu dñe deus isrl'a te cōfundant inimici mei. ℣. Dixerūt venite mittamus lignū in panē eius: ⁊ erradamus eum de terra viuētiū. p. Et nō. nō dicat̄ Gl'ia.

Deus qui similis tibi tam Oro in bonitate q̄ in virtute: qui sanctos tuos ⁊ bonitate erudis: ⁊ virtute defendis. Qui inimicoꝝ ora frementia cōprimis: ⁊ tuoꝝ obsecratione agnoscis: da nobis de tua bonitate cōfidentib⁹ operū bonorū particulam: que nos ⁊ ab inimicis consilio tutos efficiat: ⁊ mūdatos a crimine tibi placere ostendat. Ut tu nos ad gloriam perducas eternā: qui solus es altissim⁹ sup oēm terrā. ℟. Amē Per miam. In laudib⁹. Añ. Ego in iniquitatib⁹ concept⁹ sum: ⁊ in peccatis peperis me mater mea. miserere mei de⁹ scōm magnam mīam tuam. ps. l. Oro. Auerte faciē tuā. folio xciiij. Ad canticum. Añ. Nō sis mihi formidini spes mea in die afflictionis mee succurre mihi. Canticum Sana me dñe. folio. clvij Oratio.

Adesto nobis dñe quasi bellator fortis: vt te in nobis pugnāte: oīs vigor nos impugnantis aduerse corruat fortitudinis: ⁊ in sopore sue cōfessionis nostris labētib⁹ inimicis: ereptos nos sibi vendicet tuebi potentie maiestatis. ℟. Amen. Per miam. Ad bñs. Añ. Mane astabo tibi ⁊ videbo te dñe: qm̄ tu es qui nō vis iniquitatē. ℣. Verba mea aurib⁹ pcipe dñe intellige clamorē meū: intende voci oratiōis mee rex meus ⁊ deus meus: qm̄ ad te orabo dñe. Canticū. Bñs es dñe. folio iij. Lauda. Montes ⁊ oēs colles ligna fructifera ⁊ om̄es cedri laudate dñm. ps. cxlviij. Lcō li. samuelis. c. ix. ℟. Deo grās.

In illis dieb⁹. Uocauit samuel saul in solario dom⁹ dicens: surge ⁊ dimittaz te: ⁊ surrexit saul ⁊ egressi sunt ambo. ipse videlicet ⁊ samuel. Cunqz descēderēt in extrema parte ciuitatis: samuel dixit ad saul: dic puero vt ancecedat nos ⁊ transeat. Tu aūt subsiste paulisper: vt indicem tibi verbū dñi. Cap. x. ¶ Tulit aūt samuel lenticulā olei: ⁊ fudit sup caput eius ⁊ osculat⁹ est eum: ⁊ ait. Ecce vnxit te dñs sup hereditatem suā in principe. Cūqz abieris hodie a me: iuenies duos viros iuxta sepulchrum rachielis in finib⁹ beniamin meridie: dicētqz tibi: inuēte sunt asine quas ieras perquirēdas. Et intermissis pater tuus asinis solicitus est pro vobis. ⁊ dicit quid faciam de filio meo? Cunqz abieris inde: ⁊ vltra transieris ad quercū thabor inuenerunt te ibi tres viri ascēdentes ad dñm in bethel: vnus portās tres hedos ⁊ alius tres tortas panis: ⁊ ali⁹ portans lagenam vini. Cunqz te salutauerint: dabunt tibi duos panes: ⁊ accipies de manibus eoꝝ. post hec venies in collē dñi: vbi est statio philistinoꝝ. Et cum ingressus fueris vrbem obuiam habebis gregē prophetarum descendentiū de excelso. ⁊ ante eos psalteriū ⁊ tympanū ⁊ tibia ⁊ cithare ipsosqz ꝓphetantes: ⁊ insiliet inte spirit⁹ dñi: ⁊ ꝓphetabis cuz eis: ⁊ mutaberis in virū aliuz. Quādo ergo venerint signa hec oīa: tibi fac quecunqz inuenerit manus tua: qr dñs tecum est. Et descendes ante me in galgala: ⁊ ego quippe descēdam ad te vt offeras victimas pacificas. septem dieb⁹ expectabis: donec veniam ad te: ⁊ ostendā tibi q̄ facias. Itaqz cū auertisset humerum suuz vt abiret a samuele: immutauit ei deus cor aliud ⁊ venerunt oīa signa hec in die illa veneruntqz ad predictum collē ⁊ ecce cuneus ꝓphetarum obuius ei ⁊ insiluit super eū spi

ritus dñi: & prophetauit in medio eo
rum. Videntes aũt qui nouerant eũ
ab heri & nudiustertiũ: q̃ esset cũ pro
phetis & prophetaret: dixerunt ad in
uicem: que nam res accidit filio cis.
Num & saul inter prophetes? Respõ
ditq; alter ad alterũ dicẽs. Et quis
pater eorũ? propterea versum est in
proverbiũ: nun & saul inter prophe
tas? Cessauit autẽ prophetare: et ve
nit ad excelsũ. Dixit autẽ pater saul
ad eum: & ad puerũ eius. Quo abi
stis qui respõderũt querere asinas.
Quas cũ nõ reperissem?: venim? ad
samuelem: & dixit ei pater suus indi
ca mihi qd̃ dixerit tibi samuel: & ait
saul ad patrẽ suum indicauit nobis.
Quia inuente sunt asine. de sermo
ne autẽ regni nõ indicauit ei: quẽ lo
cutus fuerat ei samuel. Et conuoca
uit samuel pplm ad dñm in maspha
& ait ad filios israel: hec dicit dñs de
us israel: ego eduxi israel de egypto:
& erui vos de manu egyptiorũ et de
manu omniũ regum qui affligebant.
Vos aũt hodie proiecistis dñm deũ
vestrũ: qui solus saluauit vos de vni
uersis malis & tribulationib? vr̃is:
dixistis: nequaq̃ sed regẽ constitue
nobis. nunc autẽ state coram domi
no per tribus vestras & familias. Et
applicauit samuel omnis trib? isrl̃:
& cecidit sors tribui beniamin: & ap
plicauit tribu beniamin & cognatio
nes eius: & cecidit in cognatione vi
ri: & peruenit vsq; ad saul filium cis
quesierunt ergo eum & nomen inuẽ
tus. Et consuluerũt post hec dñm:
vtrũ nam vẽturus esset illuc: respõ
ditq; dñs: ecce abscõdit? est domi.
Miserunt itaq;: & tulerunt eum in
de: & stetit in medio populi. Et al
tior fuit vniuerso populo ab humе
ro & sursum. Et ait samuel ad omnẽ
populum. Certe videtis quem ele
git dñs: quoniã non est similis ei in
omni populo. Et clamauit omnis
populus & ait: viuat rex. locutus est
samuel ad populũ legem regni & scri
psit in libro: & reposuit coram domi
no. ℟. Amen. Hymn?. Noctis tẽ
pus iam preterit. Quere folio clv.

OMine qui olim in Capitula.
corpore nostro pati dignat? es:
quando ad nos respicies & ad solitu
dinem atq; implorationes nostram:
aliquando propitius cõuerte obtu
tum: ne moreris: nec tardes. iam in
tende. iam conuertere. iam respice.
Ut orationem nostrã que nunc in si
num nostrũ pro secretorũ suorũ com
punctione conuertitur: ante cõspe
ctum tuum purgato corde sui gemi
tus dirigantur. Pater noster. Lau
da. Iniquos odio habui & abominatus. ℣.
Legem aũt tuã dilexi deus meus. ℟. Adiu
tor & susceptor meus es tu: & in verbum tuum
Asperaui. ℣. Legem autem. Oratio.
Vtiliare nobis domine & saluí
erimus. te enim desistente peditio:
& te presente vitalis est plenitudo.
℟. Amen. Ad tertiam. Prouerbio
rum salomõis. c. xiiij. ℟. Deo gratias.

HIli qui despicit proximum suũ
peccat. qui autem miserek pau
peri: beatus erit. errant qui operant
malum. misericordia & veritas pre
parant bona. in omni opere erit abũ
dantia: vbi autem verba sunt pluri
ma: frequenter egestas. Corona sa
pientie diuitie eorum: fatuitas stul
torum impietas. Liberat animas
testis fidelis: & profert mẽdacia ver
sipellis. In timore domini fiducia

fortitudinis: ⁊ filius eiꝰ spes. timor domini fons vite: vt declinet a ruina mortis. in multitudine populi dignitas regis: ⁊ in paucitate plebis ignominia principis. Qui patiēs ē multa gubernat̄ prudentia: qui aūt impatiēs exaltat stulticiā suam. vita carnium sanitas cordis: putredo ossium inuidia. qui calūniat̄ egentē: exprobat factori eius: honorat autē eum: qui miseret̄ paupis. ℟. Amē

Lectō libri samuelis. ca. xi. ℟. Deo.

In illis diebꝰ saul abijt in domū suā in gabaa: ⁊ abijt cū eo pars exercitꝰ: quoꝝ tetigerat deꝰ corda. filij vero belial dixerunt: nun saluare nos poterit iste? Et despexerūt euꝫ: ⁊ attulerūt ei munera: ille vero dissimulabat se audire. Ascēdit aūt naas ammonites ⁊ pugnare cepit aduersus iafes galaath: dixerūtqꝫ vniuersi viri iafes ad naas: habeto nos federatos: ⁊ seruiemꝰ tibi: ⁊ rñdit ad eos naas ammonites. in hoc feriam vobiscū fedus: ⁊ eruā oīum vr̄orum oculos dextros: ponāqꝫ vos obprobrium in vniuerso isrl̄. Et dixerūt ad eos seniores iafes: cōcede nobis septem dies: vt mittamꝰ nūcios ad vniuersos terminos isrl̄: ⁊ si nō fuerit q̄ defendat nos: egrediemur ad te. Venerunt aūt nūcij in gabaa ad saul: et locuti sunt verba audiēte ppl̄o: ⁊ leuauit oīs ppl̄s vocē suā ⁊ fleuit. Et ecce saul veniebat sequēs boues de agro ⁊ audiēs qd̄ ppl̄us plorat. Et narrauerūt ei verba viroꝝ iafes. Et insiluit spūs dñi in saul: cuꝫ audisset verba hec: ⁊ iratꝰ est furor eiꝰ nimis: assumens vtrūqꝫ bouē cōcidit in frustra: misitqꝫ in oēs terminos isrl̄ per manū nuncioꝝ: dicens quicūqꝫ non exierit secutusqꝫ fuerit saulē ⁊ samuelem: sic fiet bobus eiꝰ. Inuasit ergo ppl̄m timor dñi: ⁊ egressi sunt quasi vir vnus in bethel: fueruntqꝫ filij isrl̄ trecēta milia. viroꝝ aūt iuda triginta milia. Et dixerūt nuncijs qui venerant: sic dicentis viris qui sunt in iafes galaad. Cras enim erit nobis salus cū incaluerit sol. Venerūt ergo nuncij annūciauerūt viris iafes: qui letati sunt atqꝫ dixerūt. Mane exibimꝰ ad vos: ⁊ facietꝭ nobis om̄e qd̄ placuerit vobis. Et factū est cuꝫ venisset dies crastina: constituit saul populū in tres partes: ⁊ ingressus ē media castra in vigilia matutina. et percussit ammon vsqꝫ dū inclaresceret dies. Reliqui autez dispersi sunt ita: vt non derelinquerent̄ in eis duo pariter. Et ait ppl̄s ad samuel: quis est iste qui dixit saul nō regnabit sup nos? Date viros ⁊ interficiemꝰ eos: ⁊ ait saul non occidetur quisqꝫ in die hac: quia hodie fecit dñs salutem in israel. Dixit aūt samul ad populuꝫ: venite ⁊ eamus in galgala: ⁊ innouemus ibi regnū. Et perrexit om̄is populus in lalgala: ⁊ fecerūt ibi regem saul coram dño in galgala: ⁊ immolauerunt ibi victimas pacificas coram dño: ⁊ letatus ibi saul ⁊ cuncti viri israel. ℟. Amen. Añ. j. Exaudi dñe de tēplo sancto tuo vocem meā: quia circundederunt me gemitus mortis. ꝑ. Torrentes iniquitates cōturbauerunt me. ℣. Diligam te dñe virtus mea dñs firmamentū meū ⁊ liberator meꝰ. ꝑ. Et torren. nō dicat̄ Gl̄a

Exaudi dñe de tēplo sancto tuo vocē ecclesie tue: vt qui in passiōe positꝰ riuulos sāguinis patiēdo tolerasti: nos mortis gemitibꝰ circūdatos solaturꝰ aspicias: vt tor- Orō.

rētes iniquitatis ī nullo nos noceāt: cum imperturbatos nos reddiderit adiutrix gr̄a tua. ℟. Amē. Añ. ij. In puluerē mortis deduxerunt me dñe: qm̄ circūdederūt me canes multi: conciliū malignantiū obsedit me. ⁊ foderunt man⁹ meas ⁊ pedes: dinumerauerunt oīa ossa mea. ℣. Tu aūt dñe ne longe facias auxiliū tuū a me: ad defensionē meā cōspice. nō dicat̄ Gl̄ia.

Deus nr̄ ⁊ fortitudo Oratio. O nr̄a pro quib⁹ nobis crucis sustinuisti iniuriā: ne repellas ecclesiā tuam. vt que cōstricta formidine affligente inimico incedit: te sibi parcēte gratulet̄ se in ꝑsecutionib⁹ dilatari. ℟. Amen. Añ. iij. Infirmat⁹ est in paupertate vigor nimis. ⁊ ossa mea conturbata sunt fact⁹ sūt obprobriū vicinis meis: ⁊ timor notis meis. ℣. In te dñe speraui: nō confundar in eternū: in tua iusticia libera me ⁊ eripe me. ℟. Omnes amici mei illuserunt mihi: preualuerunt aduersuz me viri pacis mee: et qui edebat mecum. ꝑ. Posuit aduersum me supplantationē. ℣. Verbū iniquū disposuerunt aduersum me: nūquid: qui dormit non adijciet vt resurgat: etenīz hō paucis mee in quē ego sperabā. ꝑ. Posuit. nō dicat̄ Gl̄a Preces. Clamam⁹ ad te de⁹ exaudi nos. ꝑ. Et a flagello ire tue libera. ℣. Tu tradit⁹ es ad mortez redēptor sancte sanctifica gregez: quem tuo redemisti cruore. ꝑ. Et. ℣. Qui portas spineā in caput tuū: corona nos membra tua: ab spinis criminuz purga. ꝑ. Et. ℣. Vox tua patrē pro nobis nūc interpellet: qui clamauit in cruce: vt ignorantib⁹ subueniret. ꝑ. Et. Hy⁹. O nazarene. fol. lxxxiiij

Domine iesu xp̄e nō infirmet̄ q̄s in peregrinatione huius pauꝑtatis vigor ecclesie tue: ac si cōtigerit in nobis virtutū ossa pro tēpore cōturbari: exemplo passionis tue erecti nō incidam⁹ vsqz quaqz in laqueos inimici. Pater nr̄. Ad. vj. Lcō libri ezechielis ꝓphete. ca. xxix

Factū est verbū dñi ℟. Deo gr̄as ad me dicēs: fili hominis: pone faciē tuā cōtra pharaonē regē egipti ⁊ ꝓphetabis de eo: ⁊ de egypto vniuersa loquere: ⁊ dices hec dicit dñs de⁹. Ecce ego ad te pharao rex egypti dracho magne qui cubas in medio fluminū tuoꝝ: ⁊ dixisti me⁹ est fluui⁹: ⁊ ego feci me ip̄m: ⁊ ponā frenū in maxillis tuis: ⁊ ad glutinabo pisces fluminū tuoꝝ: ⁊ ꝓijciā te in desertū: ⁊ oēs pisces fluminū tuoꝝ sup faciē terre cades. nō colligeris neqz ꝯgregaberis. Bestijs terre ⁊ volatilib⁹ celi dedi te ad deuorandū. ⁊ sciēt quādo app̄hēderūt manū ⁊ cōfract⁹ es ⁊ lacerasset om̄e humeꝝ eoꝝ ⁊ mittētib⁹ eis sup te cōminut⁹ est: ⁊ dissoluisti oēs senes eoꝝ. propterea hec dicit dñs deus: ecce ego adducā super te gladiū: ⁊ interficiā de te hoiem et iumentū. ⁊ erit terra egypti in desertum ⁊ solitudinē: ⁊ scient qꝛ ego dominus. ℟. Amen. Añ. j. Respice in me deus ⁊ miserere mei. ꝑ. De⁹ deus me⁹ ne derelinquas me. ℣. Vide humilitatē meaz ⁊ laborem meū: ⁊ dimitte mihi oīa peccata mea. ꝑ. Deus deus meus. Oratio. Respice in nos dñe ⁊ miserere nostri: teqz in tribulatione inuocātib⁹ assiste propiti⁹. Ut in quib⁹ maiestatem tuam adorando laudamus: digne suscipias. ⁊ pro quibus te timemus: pius ignoscas. timoris igitur tui obedientia corda nr̄a letifica: et cōsolationis dulcedine dubietatē nostre mentis cōforta. ⁊ quia tu suauis ac mittis es: suauitatē ex tua indulgentia hauriam⁹: ⁊ in retribuendo piuz te mittēqz sentiam⁹. ℟. Amē.

per miam. Añ. ij. Circūdederūt me dō/mine vituli multi. thauri pingues obsederūt me. ℣. Aperuerunt in me os suum: sicut leo rapiens ⁊ rugiens. Oratio.

Qui ihūste dei fili⁹ quē hominēz pu/rum nō deū credentes: vitulōz mul/titudo circūdat: ⁊ thauroz pinguiuz persequēs crassitudo dilaniat: da no bis inicto crucis tue signaculo frui: vt oīs per hoc a nobis cōgregatio dispereat inimici. ℟. Amē. Per mi/sericordiam tuā deus ⁊c. Añ. iij. Quare tristis es anima mea: ⁊ quare cōtur/bas me. spera in dño ⁊ cōfitere illi. ℣. Hec recordatus sum: ⁊ effudit in me aiam meam: qm̄ ingrediar in locū tabernaculi mirabilis vsq; ad domū dei: in voce exultationis ⁊ con fessionis sonus epulātis. ℟. Cogitauerūt aduersum me: ne derelinquas me dñe deus meus. ℣. Ne discedas a me. ℣. Intende in adiutoriū meū dñe deus salutis mee. ℣. Ne discedas a me. nō dicat Gloria. Preces. Quos redemisti sanguine. ℣. Tua salua po tētia xp̄e miserēs. ℣. Pro quib⁹ flagellis cesus adduct⁹ est. ℣. Tua salua potētia xp̄e. ℣. Pro quoz crimine pijssime cruci affixus est. ℣. Tua. ℣. Pro quib⁹ verberatus es ca pite ⁊ percussus es. ℣. Tua. ℣. Qui tibi fīē tes mala nostra pandim⁹. ℣. Tua. Hymn⁹.

O nazane. fol. lxxxiiij. Oratio

Irige nos in via tua: ⁊ sitiētib⁹ nobis sapiētie fontē benign⁹ ostēde: vt nimia tristicia caream⁹: ⁊ eterne vite dulcedinē hauriam⁹. Pater nr̄. Ad vesperū. Lauda. Ue spere et mane ⁊ meridie te laudam⁹ dñe. Dñs sit semp. ℟. Et cū. Añ. Ne derelinquas me dñe de/us me⁹: ne discedas a me. ℣s. xxxvij. Lau da. Qui das salutē regibus. ℣. Et liberasti dauid seruū tuū: libera me de gladio maligno ℣ Benedict⁹ dñs deus meus: qui docet ma nus meas ad preliū ⁊ digitos meos ad bellū. ℣. Et liberasti. Hy⁹. Verbū patris qō

Sprodiit. folio clij. Capitula.

Ut festū ieuniū nostrū apud te dñe q̄ iniq̄tates deles: ⁊ peccata di/mittis. Uide gemit⁹ p̄fitentiū tibi: ⁊ preces oīum libēter exaudi: vt qui tibi in veritate seruiunt: aduersitate nulla turbent. Auser omnē malicias de cordib⁹ nostris: vt tuis inhērēdo preceptis: tua nos pace letificēs. Pa ter noster. Humiliate vos bñdictio/ni. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Bño.

Ihesus saluator ac deus nr̄ emun/det vos per abstinētie puritatez ab omni delicti cōtagione. ℟. Amē Quiqz vestrarū est redēptio aiaruz: sit remunerator vestroz ieunioz. ℟ Amen. Ut ab eo donet nobis eterna gloria: a quo sanctificari vultis per abstinentiā. ℟. Amen. Lauda. Inimi/quos odio. ⁊ Oro. Auxiliare nobis.

folio. clxv Feria.v. Ad matutinū

Añ. Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudi/uit me de mōte sancto suo. ℣s. iij. Oro.

Exaudi nos dñe de mōte sancto tuo clamantes ad te de peccati p̄fundo: vt qui immūdo citra opera carnis prodiēdo mons factus es ma/gn⁹ p̄be solido nobis tuo herere fun damēto: a quo ⁊ instantiū nos nō cō uellat gen⁹ tēpestatū: ⁊ insurgentiū feritas te erga nr̄m quiescat pseuerā te presidiū. ℟. Amen. Per miam. Añ. j. Qui oderūt me gratis annuebāt ocu lis. mihi quidē pacifice loquebant. ℣. Et su per irā dolose cogitabāt: deus meus ⁊ dñs me⁹ in causam meā respice. ℣. Uidisti dñe ne si/leas domine ne discedas a me. Oratio.

Qui ihūste saluator nr̄ ⁊ dñe quem inimici tui gratis oderūt: cui/q; te annuētes oculis pacifice loque bant: da nobis vt ⁊ amicos in te ini/

micoſq3 ꝓpter te veraciter dilige/re valeam?: vt cum tu dñs fueris ſo/lus in cauſa noſtra: ſimplex ad oñes ꝓcedat noſtra cõſciẽtia. ℟. Amẽ. Añ. ij. Verba inimicus ⁊ dolos iniquitatẽ q3 meditatus eſt in cubili ſuo. oſtẽde mihi do/mine miſericordiã tuã. ℣. Dixit iniuſtus vt nõ derelinquat ſibi. nõ eſt timor dei ante ocu/

NOn veniat no/Oro. Clos eius. bis dñe pes ſuꝑbie: nec manus peccatoꝝ peccato ꝓtualẽte nos mo neat: ſed ſperantes in ꝓtectione ala/rum tuarũ circunuolantiũ inſidiarũ rapinis erepti: ab vbertate dom? tue ſancto eloquio repleamur: ⁊ torrẽte deliciarũ tuarũ diſtributa per ſpũm exundantis gr̃e varietate potemur. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduerſuꝝ me appꝛopinquaue/runt. ⁊ ꝓximi mei a longe ſteterũt: ⁊ vim faciebant qui querebãt animã meã. ℣. Dñe ne in ira tua arguas me: neq3 in furore tuo corꝛipias me. Non dicat Gloria. Oro.

OEus ante cui? cõſpectus nulli? deſideria vel gemit? abſcõdita ſunt: intende in adiutoꝛiũ noſtrũ: et amoue a nobis furorẽ indignationis tue: vt qui in te cõfidim?: nõ decida mus inlaqueos inimici. ℟. Amen. ℟. Adtẽde dñe ad me. ꝑ. Et audi verba ad uerſarioꝝ meoꝝ. foderũt foueã vt caperẽt me. ne ꝓpitiatus fueris iniquitati eoꝝ. ℣. Tu aũt dñe de? exercituũ omniũ reguꝝ terre: qui ſedes ſuper cherubin aperi oculos tuos ⁊ vi/de: inclina aurẽ tuã. ꝑ. Et au. nõ dicat Gla

OE dñe in cithara ⁊ can/Oratio tico inimicoꝝ dignat? es ver/ti: duꝝ linguas tibi derrogantiũ per/tulisti: te vtiq3 infideles in fabula ob trectauerunt: a quo recedẽtes abho/minati ſunt: ⁊ in cui? faciez exꝑuere nõ perpecerũt: tu ſalus ꝓ inde nr̃a atq3 ſaluatoꝛ ſaluandis nobis inlabe re: vt q̃ ꝓſequentiũ te fuiſti doloꝛib? cruciatus: credentiũ te: ⁊ cõfeſſioni bus placeris ⁊ actib?. ℟. Amẽ. In laudibus. Añ. Tibi ſoli peccaui dñe ⁊ ma lum coram te feci miſerere mei. ꝑs. l. Oro

OTibi ſoli peccauim? dñe: ⁊ ma/lum coꝝã te fecimus. cui quidẽ non celanꝫ abſcondita noſtra: q̃ coꝛ/dis retinent clauſtra. Et tamen eru beſcimus pandere: qõ non timemus perpetrare: ſed tu dñe qui non deſpi cis penitẽtes: ſuſcipe preces humi/lium: ⁊ veniã tribue peccatoꝝũ: ac ꝑ potentiã trinitatis rectitudinez qua gradiamur doceat vos ſpũs ſanct?: ⁊ ad ſanctitatis gloriã perꝛaꝫat ſpi ritus rectus: atq3 ad iuſtificationẽ ꝓncipalis deducat ſpirit?: vt vnice virtutis immenſa poteſtas: ⁊ pater regat quos condidit: ⁊ filius cuſto/diat quos redemit: ⁊ ſpirit? ſanctus repleat quos creauit. ℟. Amẽ. Ad canticũ. Añ. Dñe qui me perſequunt: coꝛ/ruant ⁊ infirmi fiant. Canticum.

SEduxiſti me dñe ⁊ ſeduct? ſu3. fortioꝛ me fuiſti: ⁊ inualuiſti. Et act? ſum in deriſum tota die. omnes ſub/ſannabant me. Quia iaꝝ olim loquar vociferans iniquitatẽ: ⁊ vaſtitatem clamito. Et fact? eſt mihi ſermo do mini i obꝓbꝛiũ ⁊ i deriſu3 tota die/Et dixi nõ recoꝛdaboꝛ eius: neq3 lo/quar vltra in noie illius. Et factus eſt i coꝛde meo quaſi ignis exeſtuãs: clauſuſq3 in oſſib? meis: ⁊ defeci fer/re nõ ſuſtinens. Audiui enim cõtu/melias multoꝝ: ⁊ terꝛoꝛes incircui/tu. Perſequimini: ⁊ ꝓſequamur eu3 ab omnibus viris qui erant pacifici mei: et cuſtodientes latus meum. Si quomodo decipiamur et ꝓꝛe/

ualeamus aduersus eum: ⁊ cõsequa
mur vltionẽ ex illo. Dominus autẽ
mecũ est quasi bellator fortis. idcir-
co qui ꝑsecunt̃ cadẽt: ⁊ infirmi erũt.
Confundant̃ vehemẽter: qꝛ nõ itel-
lexerunt obprobriũ sempiternũ: qd̃
nunq̃ delebit̃. Et tu dñe exercituũ
ꝓbator iusti: qui probas corda ⁊ re-
nes. Videam queso vltionẽ ex eis ti-
bi enim reuelaui causam meã. Orõ.
Deus cuius aĩam leonũ voraci-
tas nequiuit absumere: in eo qd̃
iusticia in te inuenta: eoꝝ videbat̃ ra
biem effugare. Eunte angelo tuo q̃
os leonis illi⁹: qui ꝑ mundu3 rugiẽs
currit: querẽs quẽ deuoret cõcludat
atq3 anĩas nr̃as eius ꝑsuasione atq3
dñatu dirigat. ℟. Amẽ. Ad bñs
Añ. Psallam ⁊ intelligã in matutinis: quã-
do venies ad me. ℣. Misericordiam ⁊ iudi
cium cãtabo tibi dñe. psallã. Canticum.
Bñs es dñe. fol̃ iij. Lauda. In san-
ctis ei⁹ laudate dñm. p̃s. cxlviij. Lcõ li-
bri samuelis. ca. xv. ℟. Deo gratias.
In illis dieb⁹. Pugnauit saul cõ
tra moab: ⁊ filios ammon ⁊ e-
dom ⁊ reges sabba ⁊ philisteos. Et
quocũq3 se verterat suꝑabat. Con-
gregatoq3 exercitu ꝑcussit amalech
⁊ eruit isrl̃ de manu vastatoꝝ ei⁹. fue
runt aũt filij saul ionathas ⁊ iesui et
melchesua: nomina duarũ filiarũ ei⁹
nomen primogenite meror: ⁊ nomẽ
minoris nichol ⁊ nomen vxoris sau
la chiconoem filia abimaas. ⁊ noĩa
principũ milicie ei⁹ abner fili⁹ ner
patruelis saul. Porro cis fuerat pa-
ter saul. ⁊ ner pater abner fili⁹ abiel.
Erat aũt bellũ potẽs aduersum phi
listeos oĩbus dieb⁹ saul. Nã quicun-
q3 viderat saul viru3 fortẽ: ⁊ aptum
ad preliũ sociabat eũ sibi: ⁊ dixit sa-
muel ad saul me misit dñs: vt vnge-
rem te in regẽ suꝑ ppl̃m ei⁹ isrl̃. nũc
ergo audi voce3 dñi. Hec dicit dñs
exercituum: recensiui quecũq3 fecit
amalech israeli: quomodo restitit ei
in via cũ ascẽderent de egypto. nũc
igit̃ vade ⁊ percute amalech ⁊ demo
lire vniuersa ei⁹. nõ parcas ei: sed in
terfice a viro vsq3 ad mulierẽ: ⁊ par
uulum atq3 lactantẽ: bouẽ ⁊ ouẽ: ca
melũ atq3 asinũ. Precepit itaq3 saul
ppl̃o ⁊ recẽsuit eos quasi agnos du-
cẽta milia peditũ: ⁊ decẽ milia viroꝝ
iuda. Cunq3 venisset saul vsq3 ad ci-
uitatem amalech tetẽdit insidias in
torrẽte: dixitq3 saul cineo: abite ⁊ re
cedite atq3 discedite ab amalech: ne
forte inuoluã te cũ eo. Tu eni3 feci-
sti mĩam cũ oĩbus filijs isrl̃: cũ ascẽ-
derent de egypto. ⁊ recessit cune⁹ de
medio amalech: ꝑcussitq3 saul ama-
lech ab eiula: donec venit assur q̃ est
regionis egypti. Et app̃hẽdit agag
reges amalech viuũ. Omne aũt vul
gus interfecit ĩ ore gladij: ⁊ peꝑcit
saul ⁊ oĩs ppl̃s agag ⁊ optimis gre-
gibus ouiũ ⁊ armentoꝝ ⁊ vestib⁹ et
arietib⁹ ⁊ vniuersa q̃ pulcra erant:
nec voluerũt disperdere eã. cũ quid
vero vtile fuit ⁊ reprobũ hoc demo-
liti sunt factũ est verbũ dñi ad samu
el dicens. Penitet me ꝙ cõstituisse3
saulem regẽ qꝛ derelinquit me ⁊ ver
ba mea opere nõ impleuit. Cõtrista
tusq3 est samuel ⁊ clamauit ad dñm
tota nocte illa. Cunq3 surrexisset sa-
muel de nocte vt iret ad saul mane:
nunciatum est samueli eo quod ve-
nisset saul in carmelum ⁊ erexisset si-
bi fornicem triumphalem: ⁊ reuer-
sus transisset descendissetq3 in galga
la. venit ergo samuel ad saul: ⁊ dixit

samuel ⁊ que est hec vox gregū q̄ resonat in auribus meis ⁊ armentoꝝ q̄ ego audio ⁊ ait saul d̄ amalech adduxerunt ea pepercit eniz ppl's melioribus ouib⁹ ⁊ armenti vt immolarent̄ dño deo tuo: reliqua vero occidim⁹ dixit aūt samuel ad saul: sine me ⁊ indicabo tibi q̄ locut⁹ sit dñs ad me nocte. Dixitqz ei: loquere ⁊ ait samuel. nōne cū paruul⁹ esse in oculis tuis caput in trib⁹ isrl' fact⁹ est. vnxitqz te dñs in rege sup isrl' ⁊ misit te dñs in via ⁊ ait. Uade ⁊ interfice peccatores amalech ⁊ pugnabis cōtra eos: vsqz ad internitionē eoꝝ. Quare ergo nō audisti vocē dñi sed versus est ad predam es: ⁊ fecisti malū in oculis dñi. Et ait saul ad samuelē: imo audiui vocē dñi: ⁊ ambulaui in via ꝑ quā misit me dñs: ⁊ adduxi agag regez ⁊ amalech: ⁊ amalech interfeci: Tulit aūt ppl's de preda oues ⁊ boues primitias eoꝝ q̄ cesa sunt vt immolarēt dño d̄o suo in galgalis. ℟. Amē. Hy⁹. Non est tp̄us. fol' clv.

Educ dñe de tribulatio/ Capl'a ne aīaz nostrā: quisputa pro nobis perpessus ⁊ flagella: vt mūdi huius educti de carcere: triūphos crucis tue debita post nr̄m obitū precinamus cū laude. Pater nr̄. Lauda. Adhesi testimonijs tui s. p̄. Dñe noli me cōfundere. ℣. Adhesit pauimēto aīa mea: viuifica me scd̄m verbū tuū. p̄. Adhesit. Or̄o.

Ab iniquitatis via remoue dñe gressus nr̄os: ⁊ in itinera mandatoꝝ tuoꝝ statue cursum nr̄m. animam igit̄ pauimēto inherentē remedio salutifero subleua: tuisqz iustificationib⁹ edoctaz: potētia verbi tui viuifica. ℟. Amen. Per mīam. Ad tertiā. Prouerb. salomonis. c. xiij.

Fili de fructu oris ℟. Deo gr̄as. homo saturabit̄ bon⁹. aīa autē p̄uaricatoꝝ iniqua. Qui custodit os suū: custodit aīam suā: qui aūt inconsiderat⁹ est: ad longūz sentiet mala. Uult ⁊ nō vult piger: aīa aūt operātium impinguabit̄. Uerbū mendax iustus detestabit̄: impi⁹ cōfunditur. Justicia custodit innocentiā. impietas vero peccatorem supplātat. Et quasi diues cū nihil habeat: ⁊ ē quasi pauper cuz multis diuitijs sit. redemptio est quasi pauper diuitie sue qui aūt pauper est increpationē non sustinet lux iustoruz letificat lucerna aūt impiorū extinguit̄. inter sup̄bos semp iurgia sunt: qui aūt agunt cuncta cōsilio regunt̄ sapientia. Qui detrahit alicui rei ip̄e in futurum obligat: qui aūt timet preceptū in pace versabit̄. ℟. Amē. Lcō libri samuelis. capitu. xvij. ℟. Deo gratias.

In illis dieb⁹. Congregauerūt philistijm agmina sua in preliū conueneruntqz in sochot iudee: ⁊ castra metati sunt inter sochot ⁊ azecha in finib⁹ dñi. Porro saul ⁊ viri isrl' congregati: venerūt in valle terebinthi: ⁊ direxerūt acies ad bellandū cōtra philistijm. Et philistij stabant super montē ex altera parte: ⁊ isrl' stabāt super montē ex altera parte vallis que erat inter eos. Et egrussus ē vir spurius de castris philistinoꝝ nomē goliath de geth altitudinis sex cubitoꝝ ⁊ palmo: ⁊ cassis erea sup caput ei⁹: lorica armata induebat̄: porro pondus lorice ei⁹: quinqz milia siclouz eris ⁊ ocreas ereas habebat in cruribus suis ⁊ clype⁹ ereus tegebat humeros eius. Hastile autē haste eius erat quasi liciatoriū texētium: ip̄um

autē ferrū haste eius sexcētos siclos habebat ferri: ⁊ armiger ei⁹ antecedebat eum. Stans qꝛ clamabat aduersus phalanges isrl' ⁊ dicebat eis. Quare venistis parati ad preliū: nūquid ego nō suꝫ philisteus ⁊ vos serui saul? Eligite ex vobis virū: ⁊ descendat ad singulare certamen si quiuerit pugnare mecū ⁊ ꝑcusserit me: erim⁹ vobis ꝑui. Si aūt ego ꝑualuero ⁊ percussero eū: vos serui eritis ⁊ seruiet nobis: ⁊ aiebat philiste⁹: ego exprobabo agminib⁹ isrl' hodie. Date mihi virū ⁊ ineat mecū singulare certamē. Audiēs aūt saul ⁊ oēs viri israelite sermones philistei huiuscemodi: stupebant ⁊ metuebāt nimis. Dauid aūt erat fili⁹ viri eufratei de quo supradictū est de bethleeꝫ iuda: cui nomē erat isai: qui habebat octo filios: ⁊ erat vir in dieb⁹ saul senex ⁊ grandeuus inter viros. Abierūt aūt tres filij eius maiores post saul ī prelium. Et nomina triū filioꝝ eius qui perrexerunt ad bellandū heliab primogenitus: ⁊ secundus aminadab: tertiusqꝫ semmaa. dauit aūt erat minimus: trib⁹ ergo maiorib⁹ secutis: abijt dauid ⁊ reuersus est ad saulez: vt pasceret gregem patris sui in bethleem. Dixit autez isai ad dauid filium suū: accipe fratribus tuis ephipolente ⁊ decē panes istos ⁊ curre in castra ad fratres tuos: ⁊ decem formellas casei: has deferres ad tribunuꝫ: ⁊ fratres tuos visitabis si recte agūt: ⁊ cū quib⁹ ordinati sunt disce. Saul aūt ⁊ oēs filij isrl' in valle terebinthi pugnabāt aduersus philistijꝫ Surrexit itaqꝫ dauid mane ⁊ cōmē dauit gregē custodib⁹ ⁊ onust⁹ abijt sicut preceperat ei isai: ⁊ venit ad locum malgalla ⁊ ad exercitū: q̄ egressus ad pugnā vociferatus erat in certamine. Direxerāt enim aciē israel: sed ⁊ philistijm ex aduerso fuerāt preparati: derelinquēs ergo dauid vasa q̄ atulerat sub manu custodis ad sarcinas: cucurrit ad locū certaminis: ⁊ interrogauit si oīa recte agerentur erga fratres suos. Cūqꝫ ille adhuc loqueret' apparuit eis ille spuri⁹ philisteus goliath noīe ascēdēs de geth ex castris philistinoꝝ: ⁊ loquente eo hec eadē verba audiuit dauid. Oēs israelite cū vidissent virū fugierūt a facie ei⁹ timentes eū valde. Et dixit vnus quispiā de isrl': num vidisti viꝝ hunc qui ascēdit? Vir ergo qui ꝑcusserit eū: ditabit rex diuitijs magnis ⁊ filiā suā dabit ei: ⁊ domū patris ei⁹ faciet in isrl' absqꝫ tributo. Et ait dauid ad viros qui stabant secū dicēs. Quid dabit' viro qui percusserit philisteuꝫ hunc ⁊ tulerit obprobriū? q̄s est eniꝫ hic philiste⁹ incircūcisus qui exprobrauit aciē dei viuentis? Referebant aūt ei ppl's eiusdē sermonē dicēs: hec dabit' viro qui ꝑcusserit eū. Quod cū audisset heliab frater eius maior loquentē eum cū alijs iratus est cōtra dauid ⁊ ait. Quare venisti ⁊ quare derelinquisti paucas oues ī deserto? Ego noui superbiā tuā ⁊ nequitiā cordis tui qꝛ vt videres preliū descēdisti. Et dixit dauid. Quid feci: nunquid nō verbū est. Et declinauit paululū ab eo ad alium. Dixitqꝫ eundē sermonē: ⁊ rñdit ei ppl'us verbum sicut ⁊ prius. Audita sunt aūt verba que locut⁹ est dauid: ⁊ annunciata in cōspectu saulis ad quē cum fuisset adduct⁹ locut⁹ ē ei: dauid nō cōcidat cor cuiusq̄ in eo. Ego seru⁹

vadã ⁊ pugnabo aduersꝰ philisteũ. ⁊ ait saul ad dauid nõ vales resistere philisteo isto: nec pugnare aduersus eum qꝛ puer es: hic aũt vir bellator ẽ ab adolescẽtia sua: dixitqꝫ dauid ad saul: pascebã seruus tuꝰ pr̃is mei gregem ⁊ veniebat leo vel vrsus: tollebantqꝫ arietez de medio gregis ⁊ sequebar eos ⁊ percutiebã: eruebãqꝫ de ore eoꝝ. ⁊ illi cõsurgebant aduersum me: ⁊ apprehendebãt mecũ eoꝝ ⁊ suffocabã interficiebãqꝫ eos: naꝫ ⁊ leonem ⁊ vrsum interfeci ego seruus tuus. erit igit̃ ⁊ philisteus incircũcisus quasi vnus ex eis qui ausus ẽ maledicere exercitui dei viuentis: ⁊ ait dñs qui eripuit me de manu leonis: ⁊ de manu vrsi liberabit me de manu philistei huius. ℟. Amen. Añ. j. Anima mea cõpleta est illusionibꝰ. p̃. Et nõ est sanitas in carne mea: ne derelinquas me dñe. ℣. Incuruatꝰ sum: humiliatꝰ sum: vsqꝫquaqꝫ rugiebã a gemitu cordis mei. p̃. Et.

Christe deus noster qui in Orõ. corpore tuo ⁊ inludi ⁊ verberari te passus es: tu aĩaꝫ nostrã inlusionibus repletã ab omni pollutionum sorde depurga: vt vera sanitate habitante in carne nostra: ad coronã mereamur ꝑtingere destinatã. ℟. Am̃. Añ. ij. Multiplicati sunt sup capillos capitis mei inimici mei: cõplacuit dño vt eriꝑet me. p̃. Dñe in auxiliũ meum respice. ℣. Tu aũt dñe ne lõge facias auxiliũ tuũ a me ad defensionem meã respice. p̃. Dñe in. Oratio.

Deus dei filius xp̃e qui tempore passionis tue: dũ multiplicãtur sup capillos capitis tui qui oderunt te gratis: exsoluis ea que nõ rapuisse ꝓbaris: tu nos annumerositate peccaminũ libera. Quo ⁊ sup numeruꝫ capilloꝝ nostroꝝ copia virtutũ excrescat: ⁊ debita nobis pẽnalis exsolutio: impensione tue miserationis effugiat. ℟. Amen. Añ. iij. Iuda quid gloriaris in malicia: qui potens es iniquitate? p̃. Tota die iniusticiã cogitabat lingua tua: sicut raseriũ acutũ fecisti dolũ. ℣. Dilexisti maliciã sup benignitatẽ: iniquitatẽ magis quã loqui equitatẽ. p̃. Tota. non dicat̃ Gloria. ℟. Heu me qꝛ ꝑegrinatio mea prolongata ẽ. habitaui cũ habitãtibꝰ cedar. multum peregrinata est aĩa mea. cũ his qui oderunt pacẽ: eram pacificus. cũ loquebar illis: debellabãt me. p̃. Sine causa. ℣. Exurgentes testes iniqui: q̃ ignorabaꝫ interrogabant me. retribuebãt mihi mala pro bonis. p̃. Sine. nõ dicat̃ Glia. Preces. Indulgentiã postulamus xp̃e exaudi. p̃. Placare ⁊ miserere. ℣. Redemptorũ preciũ: redẽptor sanctifica. in cruce tua dele nr̃a crimina. p̃. Placare ⁊ miserere. ℣. Qui humana sustines iudicia: innocẽs tua nos exalta iudicij gloria. p̃. Placare. ℣. Qui de cruce inspicis matrez ⁊ discipulũ: tu nos de celo clemẽter iaꝫ respice. p̃. Placare. Hyꝰ. Onazarene lux.

Quere folio. lxxxiiij. Oratio. Ingeniti patris vnigenitũ verbum: qui gloriantẽ cõtra te in malicia ppl'm sustines: supernoꝝ regẽ cõfitentẽ tibi gregẽ salua fideliũ: vt dũ turba malorũ tota die in lingua sua in iusticias cogitat: plebs noĩ tuo credula cantica tibi deferat sine fine accepta. Pater noster. Ad. vj. Lctõ libri hieremie ꝓphete. c. ij. ℟. Deo g.

Hec dicit dñs: verterũt ad me tergum filij isrl' ⁊ nõ faciez: ⁊ in tẽpore aflictionis sue dicent: surge ⁊ libera nos. vbi sunt dij tui quos fecisti: tibi surgant ⁊ liberẽt te in tẽpore aflictionis tue ꝑm numerũ quippe ciuitatũ tuarũ erãt dij tui iuda. Quid vultis mecũ iudicio ꝯtendere. Oẽs

dereliquistis me dicit dñs: frustra p/cussi filios vr̃os. disciplinam nõ receperũt. deuorauit gladiꝰ vester p/phetas vr̃os q̃si leo vastator. gñatio vr̃a videntes verbũ dñi. Nũquid solitudo factꝰ suꝫ isrl̃: aut terra serotina. Quare ergo dixit ppl̃s meus recessimꝰ nõ veniemꝰ vltra ad te: nũquid obliuiscet̃ mulier ornamẽti sui spõsa fascia pectoralis sue: ppl̃s aũt meus oblitus est mei diebꝰ innumeris: Quid niteris bonã ostendere viam tuã: ad querendã dilectionẽ que insup ⁊ malicias tuas docuisti vias tuas ⁊ malis tuis inuẽtus ẽ sanguis animarũ pauperũ innocentũ non in fossis inueni eos: sed ĩ oĩbus q̃ supra memoraui. Et dixisti absqꝫ peccato ⁊ innocẽs ego sum: ⁊ ꝓpterea auertatur furor tuꝰ a me: ⁊ ego iudicio ꝯtẽdam tecũ: eo ꝙ dixeris nõ peccaui. Quãvilis facta es nimis iterãs vias tuas: ⁊ ab egipto ꝯfunderis sic̃ ꝯfusa est ab asur. nã ⁊ ab ista egredieris: ⁊ manꝰ tue erũt sup caput tuũ. qm̃ obriuit dñs ꝯfidẽtiã tuã: ⁊ nihil habebis ꝓsperũ vulgo dicit̃. Si dimiserit vir vxorẽ suã ⁊ recedẽs ab eo duxerit virũ alterũ: nũquid reuertet̃ ad eũ vlteriꝰ: nũquid nõ poluta ⁊ ꝯtaminata erit mlier illa: tu aũt fornicata es cũ amatoribꝰ mltis tñ reuertere ad me dicit dñs. ℟. Amẽ. Añ. j. Obseruabit peccator iustũ ⁊ queret perdere eum. ꝑ. Dñs aũt nõ dereliquit illũ. ℣. Expectãs expectaui dñm: ⁊ intendit mihi: ⁊ respexit me ⁊ exaudiuit deprecationẽ meã. ꝑ. Dñs. Orõ.

Obseruat dñe peccator iustũ insidians fidelissimũ gregẽ tuuꝫ: ad perdendũ eũ viuentẽ ex fide: ⁊ de tua misericordia presumentẽ. Non ergo nos perituros derelinquas in manibꝰ eiꝰ: qui ꝓpter nos ligno crucis affixus es. ℟. Amẽ. añ. ij. Quid gloriaris in malicia qui potẽs es iniquitate. ꝑ. Tota die iniusticiã cogitabat lingua tua. ℣. Dilexisti iniusticiã super benignitatẽ magis quã loqui equitatẽ. ꝑ. Tota. Oratio.

Deus qui gloriantẽ contra te in malicia disciplinaꝫ pateris: da nobis sublimiter gloriari passionibꝰ tuis. Ut quez malicia porrecti arcũ doloris emisit: sic spiculuꝫ vulneris in eo credulitas defigat voluntaria sua cõfessione. ℟. Amen. Añ. iij. Inruerunt in me fortes occupauerũt aĩam meã. ꝑ. Exurge mihi in occursum dñe deꝰ meꝰ. ℣. Dilexisti oĩa verba p̃cipitationis lingua dolosa. ꝑ. Exurge. ℟. Deus meꝰ ne elõgeris a me. ꝑ. Quoniã tribulatio ꝓxima est: ⁊ nõ est qui adiuuet. ℣. Tu aũt dñe ne elonge facias auxiliũ a me: ad defensionez meã respice. ꝑ. Qm̃. nõ dicat̃ Gloria. Preces. Clamemus oẽs vna voce: dñe miserere. ℣. Qui ductus vt ouis crucifigeris. ꝑ. Dñe. ℣. Qui sanguine fuso das salutez mũdo. ꝑ. Dñe. ℣. Qui spũm tuũ patri cõmendas. ꝑ. Dñe. ℣. Fac nos p crucez tuã mereri veniã. ꝑ. Dñe. Hyꝰ. O nazarene. fol̃. lxxxiiij Orõ

Inruentes in me fortes xp̃e dñe virtutis tue valore compesce. Quiqꝫ tuã in passione aĩam occupauerunt iugo seruitutis tua eoꝝ gemmina occupent̃: vt tu solus dñs redemptor seculi agnoscaris: cũ in occursum ecclesie tue surrexeris. Pater noster. Ad nonã. Prouerbioꝝ salomonis. c. xij. ℟. Deo gratias.

Ili fructꝰ iusti lignũ vite: ⁊ qui suscipit aĩas sapiẽs est: si iustꝰ in terra recipit q̃tomagis peccator ⁊ impiꝰ: qui diligit disciplinã: diligit sciẽtiaꝫ. Qui aũt odit increpationes: inpiens est. Qui bonꝰ est haurit a dño

gratiā qui aūt confidit ī cogitationi bus suis impie agit. nō roborabitur hō ex impietate. ⁊ radix iustoꝝ nō ꝯ mouebit̄ mulier diligens corona est viro suo: ⁊ putredo ossib⁹ ei⁹. que con fusione res dignas gerit cogitatōes. iustoꝝ iudicia ⁊ cōsilia impioꝝ frau dulenta verba impiorū. insidiat̄ san guini os iustorū liberabit eos. Perte impios ⁊ nō erūt. domus aūt iustoꝝ permanebit. ℟. Amen. Lctō libri

I samuelis. c. xvij. ℟. Deo gratias

In illis dieb⁹. Ait dauid dn̄s q̄ eruit me de manu leonis ⁊ de manu vrsi: ip̄e liberauit me de manu phili stei huius ⁊ dixit saul ad dauid. Ua de ⁊ dn̄s tecū. Et induit saul dauid vestimentis suis ⁊ imposuit galeam ereaꝫ sup caput ei⁹ ⁊ vestiuit eū lori ca. Accintus ergo dauid gladio ei⁹ sup veste sua cepit tētare si armatus posset incedere. Nō eniꝫ habebat cō suetudinē: dixitqꝫ dauid ad saul: non possum sic incedere: qꝛ nec vsuꝫ ha beo ⁊ deposuit ea. Et tulit baculum quē semp habebat in manib⁹: ⁊ ele git sibi quinqꝫ limpidissimos lapides de torrente: ⁊ misit in peraꝫ pastora lem: quā habebat secū: ⁊ fundā ī ma nu tulit ⁊ ꝓcessit aduersus philisteū Ibat aūt philiste⁹ incedēs ⁊ appro pinquās aduersum dauid ⁊ armiger eius ante eū. Cunqꝫ inspexisset phili steus ⁊ vidisset dauid despexit eum. erat enim adolescens rufus ⁊ pulcer aspectu: ⁊ dixit philisteus ad dauid. Nūquid ego canis suꝫ: ꝙ tu venisti ad me cū baculo. Et maledixit phi liste⁹ dauid in dijs suis. Dixitqꝫ ad dauid: veni ad me ⁊ dabo carnes tu as volatilib⁹ celi ⁊ bestijs terre. Di xit aūt dauid ad philisteū: tu venis ad me cum gladio ⁊ hasta ⁊ clypeo: ego aūt venio ad te in noie dn̄i exerci tuum dei agminū israel quib⁹ expro brasti hodie. Et dabit te dn̄s in ma nu mea. ⁊ ꝑcutiā te: ⁊ auferā caput tuum a te: et dabo cadauera castro rum philistinoꝝ hodie volatilib⁹ ce li ⁊ bestijs terre: vt sciat oīs terra: qꝛ est de⁹ in isrl̄ ⁊ nouerit vniuersa hec. qꝛ nō in gladio nec in hasta saluauit dn̄s. ipsi⁹ est eniꝫ bellū: ⁊ tradet vos in man⁹ nr̄as. Cum ergo surrexisset philiste⁹ et veniret et appropinqua ret ꝯtra dauid: festinauit dauid: ⁊ oc curit ad pugnā ex aduerso philistei ⁊ misit manū suā ī perā: tulitqꝫ lapidē vnū ⁊ fundā iecit: ⁊ ꝑcussit philisteū in frōte ⁊ infix⁹ ē lapis ī frōte ⁊ ceci dit ī faciē suā sup terrā. p̄ualuitqꝫ da uid aduersus philisteū ⁊ interfecit. Cūqꝫ gladiū nō haberet ī manu sua dd̄ cucurrit ⁊ stetit sup philisteū: ⁊ tulit gladiū ei⁹ eduxit de vagina sua: ⁊ interfecit eū: preciditqꝫ caput ei⁹. Uidentes aūt philistijm ꝙ mortu⁹ esset fortissim⁹ eoꝝ fugierūt. Et con surgētes viri israel ⁊ iuda vociferati sunt: ⁊ persecuti philisteos vsqꝫ duꝫ venirēt in vallē ⁊ vsqꝫ ad portas aca ron. Ceciderunt qꝫ vulnerati phili stijm in viā sarim vsqꝫ ad geth: ⁊ vs qꝫ ad accaron: ⁊ reuertētes filij israel postq̄ persecuti fuerāt philisteos in uaserunt castra eoꝝ. Assumens autē dauid caput philistei attulit illud in hierl̄m: arma vero eius posuit in ta bernaculo suo. ℟. Amen. Añ. j. Hu miliaui in ieiunio aīam meā: ⁊ factus est mi hi in obprobriū. p̄. Aduersum me exercebant̄ qui sedebant in porta. ℣. Ego vero orationē meā ad te domine: tempus beneplaciti deus aduersum me. p̄. Aduersum me. Oratio.

Christe dei filius aspice humilitatem nr̃am in ieiunijs: qui deceptoris discipl̃i fraude innocẽs traderis ad suppliciũ crucis: & super quẽ innocentẽ munera accepta sunt captionis: da nobis: vt nec iurãdo decipere primos: nec noxijs moribꝰ stu deamꝰ perdere nosmetipsos. Quin potius patiẽtie tue doctrinã sequentes: internos: exterenosq; valeamꝰ euincere hostes. ℟. Amen. Añ. ij. Deus meꝰ eripe me de manu peccatoris: de manu cõtra legẽ agentis & iniqui. ℣. Quoniam tu es patiẽtia mea. ℟. Deus in te speraui: dñe nõ confundar in eternum. ℣. Mñ.

Deus noster eripe nos de Ofo. manu peccatoris: qui p nobis penaꝫ perferre dignatus est crucis: vt tu solus sis patientia nostra: qui pro nobis passus est sepulturaꝫ. ℟. Amen. Añ. iij. Supra dorsum meum fabricauerũt peccatores: longe fecerũt iniusticiam suã. ℣. Dñs iustus concidet cervices peccatoꝝ. ℟. Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: dicat nũc isrl̃. ℣. Dñs. Hymnꝰ. O nazarene. folio. lxxxiij. Oratio.

Dece dñe supra ecclesie tue dorsum iniquitas onerosa peccantium fabricata est superbꝝ: cũ incorrigibles moribꝰ mẽbra tua atrociter premũt: da ergo q̃s nobis ita tolerãtie virtute fulciri: vt eos quos in dorsum aiẽ nr̃e sanãdos portamꝰ: salubriter nobiscũ ad celeste stabulũ reportemus. Quo vno ac singulari denario cũ illis accepto: & nos dedicatione mereamur pcipe lucrũ & ipi obediẽtia capiãt nobiscũ p̃miũ sempiternum. Pater nr̃. Ad vesperos. Lauda. Dñs illuminatio mea & salus mea quẽ timebo. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Añ. Judica dñe nocẽtes me: & expugna impugnantes me. apprehẽde arma & scutũ: & exurge deus in adiutoriuꝫ mihi. ℣. Ps. xxxiiij. Lauda. Memento verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti. ℣. Hec me cõsolata ẽ in humilitate mea. ℟. Quia eloquiũ tuum viuificauit me. ℣. Hec. Hymnꝰ. Verbũ patris. folio clij. Capla. Deus qui in hac. folio. clv Lauda. Adhesi testimonijs Ofo. A b iniquitatis. folio. clxviij Feria.vj. Ad matutinũ. Añ. Dñe quid multiplicati sunt qui tribulãt me. multi insurgunt aduersum me. ℣. Ps. iij.

Multiplicati sunt dñe qui Ofo. tribulant nos: sed tu multꝰ es mia: qua eruas nos. in nullo enim formidabimus ab imminẽti pressura: si tantũ tua muniamur opotens gratia. ℟. Amẽ. Añ. ℣. Tu mihi es refugiũ a pressura que circũdedit me dñe. ℣. Exultatio mea: redime me a circũdantibus me. ℟. Intellectuꝫ tibi dabo: & instruã te in via qua egredieris. dñe firmabo sup te oculos meos.

℣. Exultatio mea. Oratio. Da nobis es dñe refugiũ a pressura: que circũdedit nos: & ideo qui patiẽdo pro nobis exaltatio facta est nostra: redime nos a circendantium inimicoꝝ muscipula. ℟. Amẽ. Añ. ij. Cũ mihi molesti essent. ℣. Inducbã me cilicio & humiliabã in ieiunio aiam meaꝫ. ℟. Judica dñe nocẽtes me: & expugna impugnãtes me. ℣. Inducebam me. Oratio. Da nobis dñe vt mortificationẽ tuã circũferamꝰ in corpore nr̃o: qui nos viuificasti in corpore tuo. Ut cũ molesti nobis fuerint inimici: nõ eamus cõtra illos redituri vindictaꝫ: sed induti cilicio nr̃amq; humiliantes in ieiunio aiam: tibi dono in sinu nr̃o effusam orationẽ deferamꝰ acceptam. ℟. Amen. Añ. ij. Deus meꝰ & dñs meus in causam meã dñe deus meꝰ. ℣.

Non supgaudeāt de me inimici mei. neqz dicant in cozde suo deuozabimus cū. ℣. Cōfundant̄ z reuereant̄ oēs simul: qui querūt aiam meam. ℟. Non supergaudeāt. Oro. DEus nr̄ z dñe iesu xpe: tu semp adesto in causa ecclesie tue: per quaz eam patiēter discernas a ceteris: qui solus pro ea pertulisti vulnera passionis. ℟. Amē. ℟. Cōtumelias z improperiū passus suz ab eis: z primi mei qui custodiebant latus meū dicebāt: decipiam⁹ eum z prevaleam⁹ ei: sed tu dñe mecū es quasi bellator fortis. cadāt in obprobriū sempiternū. ℟. Et videaz vindictam in eis: qz tibi revelaui causam meā. ℣. Da filios eoz in fame z dedue eos in manu gladij. fiāt vroxes eoz absqz liberis: z vidue z viri eoz interficiant̄ morte. ℟. Et videam. nō dicat̄ Gloria. Oratio QUid tibi dñe a te formata creatura restituat: p qua exprobrātiuz obprobria sustinēs: solus sedēs cōminatione repletus est: pro quib⁹ ergo tanta passionū vulnera sustulisti: qs vt eos nec carnis passionibus deici: nec inferni patiaris baratro demergi. ℟. Amen. In laudib⁹. Ah̄. In iniquitatib⁹ ego cōceptus suz: z in peccatis pepit me mater mea. tibi soli peccaui domine z malū coram te feci: miserere mei. ℟s. l. AGnoscētib⁹ nobis ini- Oratio. quitates nr̄as: z ppria tibi dño pādentes piacula: eiulantes lachrimis pectore verberato supplices oramus: vt auertas a nr̄is sceleri⁹ faciem tuā: z deleas q̄ gessim⁹ cuncta peccata. crea itaqz deus in cozde nr̄o qđ ames: z ppitiatione solita dimitte qđ odis: ac si te crebzo ad irascendum nr̄a iniqua exasperāt vitia: tua te nobis placabilē reddat indulgentia copiosa. ℟. Amē. ah̄. Ecce in celis est iudex meus: z conscius meus in excelsis. QUanc eccē oppressit Cāricum. me doloz me⁹: z in nihilū reducti sunt oēs artus mei. Fugiētes testimoniū dicūt contra me: z sucitat falsilocus aduersus faciē meā cōtradicens mihi. Collegit furozē suū in me: z cōminās mihi: infremuit ptra me dētib⁹ suis. hostis nimis terribil⁹ oculis me intuit⁹ est. Aperuer̄t sup me oza sua: exprobrātes pcusser̄t maxillā meā: saciati sunt penis meis Cōclusit me de⁹ apud iniquū: z in man⁹ impioz me tradidit. Ego ille quondā opulētus cōtrit⁹ suz. Otenuit ceruicē meā: z cōfregit me: z quasi iuguz posuit sibi. Circūdedit me lāceis suis cōuulnerabit me: lumbis meis nō pepcit: z effudit in terra viscera mea. Cōcidit i me vulnera: z sup vulnus irruit in me quasi gigās. saccū meū consui sup cutem meā: et operui cinere carnē meam. Facies mea itimuit a fletu: z palpebre mee caligauerūt. Hec passus suz ab iniquitate man⁹ me: cuz exhiberē mūdas ad deū preces. Oerra operiat sanguinē meū: neqz inueniat in te locum latendi clamoz me⁹. Ecce enim in celo testis me⁹: z cōsci⁹ me⁹ in excelsis. IEsu dñe qui do- Oro. Celsis. lorem ecclesie tue: qđ ad nihilū redacta sunt ossa ei⁹: pi⁹ gubernatoz intelligis: dū alios extra eā tēptationum feditas necat: cōcede nobis vt qz tu solus pro nobis tēptat⁹ es: passus es: tu nos a tēptationib⁹ z a passionib⁹ nr̄is solus ipse eripias. Quo testimoniū nr̄m intra tuā ecclesiam ita sit vtile: vt mereamur tibi sine fine placere. ℟. Amen. Ad matutinū Ah̄. Deus deus me⁹ ad te de luce vigilo: sitiuit in te aīa mea q̄ multiplicater z caro mea.

℣. Sic in sancto apparuit tibi deus: vt videant voluntatē tuā ⁊ gloriā tuā. Lauda. Cū senioribus iuniores laudent nomen dñi.

Ps.cxlviij. Lcō libri samuel.c.xvij.

EO aūt tēpore quo ℟. Deo grās. viderat saul dauid egredientez cōtra philisteū ait ad abner principē militie: d̄ qua stirpe descēdit hic adolescēs? Dixitqz abner: viuat aīa tua rex si noui. Et ait rex. Interroga tu cuius filiꝰ sit iste puer. Cūqz regressus esset dauid percusso philisteo: tulit euz abner: ⁊ introduxit corā rege saul: caput philistei habentem in manu sua. Et ait saul ad dauid de qua progenie es tu o adolescēs? Dixitqz dauid filius serui tui isai betlemitis ego sum. Cap.xviij. ¶ Et factū est cuz cōplesset loqui ad saul: aīa ionathe conglutinata est aīe dauid. Et dilexit eū ionathas quasi animā suā. naz expoliauit se ionathas tunica q̄ erat vestitus. ⁊ dedit eaz dauid ⁊ reliqua vestimēta sua vsqz ad gladiū ⁊ arcū suū ⁊ vsqz ad baltheuz. Egrediebat quoqz dauid ad oīa quecūqz misisset eum saul: ⁊ prudenter se agebat. Posuitqz eum saul sup̄ viros belli: ⁊ acceptus ē in oculis vniuersi ppl̄i: maximeqz in ꝯspectu famuloꝝ saul. porro cū reuerteret̄ ꝑcusso philisteo dauid: egresse sunt mulieres de vniuersis vrbibꝰ cantātes chorosqz ducentes in occursum saul regis: in tympanis leticie ⁊ in sistris: ⁊ p̄cinebant mulieres laudātes atqz dicētes. percussit saul mille ⁊ dauid decē milia. Iratꝰ est aūt saul nimis ⁊ displicuit in oculis eiꝰ iste sermo. Dixitqz. dederunt dauid decē milia ⁊ mihi dederunt mille quid ei superest nisi solū regnū? Non rectis ergo oculis saul aspiciebat dauid ex die illa: ⁊ deinceps post diē aūt alterū inuasit spūs dñi malus saul: ⁊ ꝓphetabat in medio domus sue. Dauid aūt psalebat in manu sua sicut per singulos dies. Tenebatqz saul lanceā: ⁊ misit eam: putans q̄ cōfigere posset dauid in pariete. Et declinauit dauid a facie eiꝰ secundo. Et timuit saul dauid eo q̄ esset dñs cum eo. Et a se recessisset. Amouit ergo eū saul a se: ⁊ fecit euz tribunū sup̄ mille viros: ⁊ egrediebat̄ ⁊ intrabat in conspectu ppl̄i in oībus quoqz vijs suis dauid prudenter se agebat: ⁊ dñs erat cū eo. Vidit itaqz saul dauid q̄ prudens esset nimis: ⁊ cepit cauere eū. Omnis autē isrl̄ ⁊ iuda diligebat dauid. Ip̄e enīz egrediebat̄ ⁊ igrediebat̄ āte eos. Dixit aūt ad dauid. Ecce filia mea maior merob: ip̄am dabo tibi vxorē: tantummodo esto vir fortis ⁊ preliare bella dñi. Saul autez reputabat dicens. Non sit super illū manus philistinorum. Ait autē dauid ad saul. Quis ego sum? aut que est vita mea aut cognatio patris mei in israel vt fiam gener regis. Factū est aūt tempus cū deberet dari merob filia saul dauid: data est hadrieli molathite vxor. Dilexit autē michol filiā saul alterā dauid. Et nunciatū est saul et placuit ei. Dixitqz saul. Dabo eam illi vt fiat ei in scandalū: ⁊ sit sup̄ eū manus philistinoꝝ. Dixit ergo saul ad dauid. In duabꝰ rebꝰ gener meꝰ eris hodie: ⁊ mandauit saul seruis suis. Loquimini ad dauid clam me dicētes. Ecce places regi: ⁊ oēs serui eiꝰ diliguut te. Nunc ergo esto gener regis. Et locuti sunt serui saul in auribus dauid oīa verba hec. Et ait

dauid. Num parū vobis videt̄ gene rum esse regis? Ego aūt sum vir pau per ⁊ tenuis. Et renūciauerūt serui saul dicētes: huiuscemodi verba lo/ cutus est dauid. Dixit aūt saul sic lo quimini ad dauid. Nō habet necesse rex spōsalias nisi tantū centū prepu/ tia philistinoꝝ: vt fiat vltio de inimi/ cis regis. Porro saul cogitabat tra/ dere dauid in manib⁹ philistinoruz. Cūqz renūciassent serui eius dauid verba q̄ dixerat saul: placuit sermo i oculis dauid vt sieret gener regis. ⁊ post dies paucos surgēs dauid abijt cū viris qui sub eo erāt: ⁊ ꝑcussit phi listijm ducētis viris ⁊ attulit prepu cia eoꝝ ⁊ anumerauit ea regi: vt esset gener regis. Dedit itaqz ei saul mi/ chol filiā suā vxorē: ⁊ vidit saul ⁊ itel lexit ꝙ dn̄s esset cū dauid. Michol aūt filia saul diligebat eū. ⁊ saul ma/ gis timere cepit dauid ¶ Factusqz est saul inimicus dauid cūctis diebus. Et egressi sunt principes philistino/ ruz. a principio aūt egressionis eoꝝ. prudētius se gerebat dauid q̄ oēs vi ri saul: ⁊ celebre factū est nomen ei⁹ nimis. ℟. Amen. Hy⁹. Noctis tē/ pus. q̄re folio clv. Capitula.

In die tribulationis nostre dn̄e precē quā effundim⁹ suscipe: ⁊ exten sis in nocte manib⁹: que desideram⁹ intellige. Occurre animab⁹ nostris optimus consolator. ⁊ indulgētiali fauore existe redemptor. Et qui nos acquisisti passione voluntaria: erue nos de laqueo venātis inuicta potē tia. Pater noster. Lauda. Memen/ to verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedi sti. hec me consolata est in humilitate mea. ℣. Superbi iniq̄ agebant vsqzq̄qz a lege au/ tem tua non declinaui. Oratio.

Spem quā dedisti nobis dn̄e: ip̄a sit in humilitate nr̄a cōsolatio: que nobis erit in exultatione glorie plenitudo. ℟. Amen. Ad. iij. Pro/ uerbioꝝ salomonis. c. xxv. ℟. Deo.

Fili nubes ⁊ caligo ⁊ ventus et pluuie nō sequētes: vir glorio/ sus ⁊ ꝓmissa nō cōplens patiētia le/ niet̄ princeps: ⁊ lingua mollis con/ fringit duriciā. Mel inuenisti: co/ mede qd̄ sufficit tibi: ne forte saciat⁹ euomas illud. Subtrahe pedē tuuz de domo ꝓximi tui: nequādo saciat⁹ tui oderit te. Jaculū ⁊ gladi⁹ ⁊ sagit ta acuta: homo qui loquit̄ cōtra ꝓxi/ mum suū falsum testimoniū. Dens putridus ⁊ perlapsus qui sperat sup̄ infidele in die angustie: ⁊ amittit pal leum in die frigoris. Acetū in vitro: ⁊ qui cantat carmine cordi pessimo. Sicut tinea vestimēto ⁊ vermis li/ gno: ita tristicia viri nocet cordi. Si esurierit inimicus tuus ciba illuz: si sitit da ei aquā bibere. Prunas eniz cōgregabis sup̄ caput ei⁹: ⁊ dn̄s red det tibi. Vent⁹ aquilus dissipat plu mas ⁊ facies tristis linguā detrahē tem. Meli⁹ est sedere in angulo do/ matis: q̄ cū muliere litigiosa ⁊ in do mo cōi. Aqua frigida aīe sitiēti ⁊ nū cius bon⁹ de terra lōginqua. ¶ Fons turbat⁹ pede ⁊ vena corrupta. iust⁹ cadēs corā impio. Sicut q̄ mel mul tuz comedit nō est bonū: sic q̄ scruta tor ē maiestatis opprimet̄ a gloria. si cut vrbs patēs ⁊ absqz muroꝝ ambi tu: ita vir q̄ nō pōt i loquēdo cohibe re spūm suū. Comede fili mi q̄a bo/ nuz ē ⁊ fauū dulcissimū gutturi tuo: sic ⁊ doctrinā aīe tue quā cū inuene/ ris habebis in nouissimis: ⁊ spes tua nō peribit. ℟. Amen. Lctō libri sa/

muelis.capl̄o.xix. R. Deo gratias.

In illis dieb⁹. Locutus ē saul ad ionathā filiū suū: ⁊ ad om̄es seruos suos vt occiderēt dauid. Porro ionathas fili⁹ diligebat: ⁊ indicauit ionathas dauid dicēs. Querit saul pr̄ me⁹ occidere te. Quapropter obserua te q̄so mane: ⁊ manebis clā ⁊ abscōderis. Ego aūt ingrediēs stabo iuxta pr̄em meū in agro vbicūq3 fuerit. ⁊ ego loquar de te bona ad patrem meū: ⁊ qd̄cunq3 videro nūciabo tibi. Locutusq3 ē ionathas de dauid bona ad pr̄em suū: dixitq3 ad eū: ne pecces rex in seruū tuū dauid: q3 nō peccauit tibi. ⁊ opa ei⁹ bona tibi sunt valde. Et possunt aīam suam in manu tua: ⁊ ꝑcussit philisteū. ⁊ fecit dñs salutē magnā vniuerso israeli. vidisti ⁊ letat⁹ es. Quare ergo peccas in sanguine innoxio iterficiēs dauid qui ē absq3 culpa. qd̄ cū audisset saul placat⁹ voce ionathe iurauit. Viuit dñs: q3 nō occidet̄. vocauit itaq3 ionathas dauid: ⁊ indicauit ei oīa verba hec. Et introduxit ionathas dauid ad saul ⁊ fuit ante eū sicut fuerat heri ⁊ nudiustertiꝰ. Motū ē aūt rursum bellū. ⁊ egressus dauid pugnauit aduersus philistim. ꝑcussitq3 eos plaga magna: ⁊ fugierūt a facie ei⁹. Et fact⁹ est spūs dñi mal⁹ in saul. sedebat aūt in domo sua ⁊ tenebat lanceā. porro dauid psallebat: ī māu sua nisusq3 ē saul ꝯfixere lācea dauid in pariete. ⁊ delinauit a facie saul. lācea aūt casso vulnere ꝑlata ē in pariete. ⁊ dauid fugit ⁊ saluat⁹ ē nocte illa. misit autē saul satellites suos nocte in domū dauid vt custodirēt eū ⁊ interficeret̄ mane. Qd̄ cū annūciasset dauid michol vxor sua dicēs. nisi saluaueris te nocte hac cras morieris: et deposuit eū ꝑ fenestrā. Porro ille abijt ⁊ fugit. ⁊ saluat⁹ est. Tulit autē michol statuā: ⁊ posuit eā sup lectū: ⁊ pellē pillosa3 caprarū posuit ad caput ei⁹ ⁊ opuit eu3 vestimētis. misit āt saul apparitores q̄ raperēt dauid. ⁊ rñsu3 est ꝙ egrotaret. Rursumq3 misit saul nūcios vt viderēt dauid dicens. Afferte eū ad me in lecto vt occidat̄. Cūq3 venissent nūcij inuentū ē simulacrū sup lectū ⁊ pellis caprarū3 ad caput ei⁹. Dixitq3 saul ad michol. Quare sic inlusisti me ⁊ dimisisti inimicū meū vt fugeret? Et rñdit michol ad saul. Quia ip̄e locut⁹ est mihi. dimitte me alioquin interficiāte. dauid aūt fugiēs saluat⁹ est: ⁊ venit ad samuel in ramatha: ⁊ renūciauit ei oīa q̄ fecerat sibi saul. Et abierūt ip̄e ⁊ samuel ⁊ morati sunt in naioth. Nūciatū ē aūt sauli a dicētib⁹. Ecce dauid in naioth in ramatha. misit ergo saul littores vt raperent dauid. Qui cū vidissent cuneū ꝓphetarū vaticinātiū: ⁊ samuel stātē sup eos. fact⁹ ē etiā spūs dñi in illis: ⁊ ꝓphetare ceper̄t etiā ip̄i. Qd̄ cū nūciatū esset sauli: misit ⁊ alios nūcios ꝓphauer̄t aūt ⁊ illi. ⁊ rursū misit saul t̄tios nūcios: q̄ ⁊ ip̄i ꝓphauer̄t: ⁊ iratus iracūdia saul. abijt etiā ip̄e in ramatha: ⁊ venit vsq3 ad cisternā magnā q̄ est ī sochoth. ⁊ int̄rogauit ⁊ dixit. In quo loco sūt samuel ⁊ dauid? dictūq3 ē ei. Ecce ī naioth sūt ī ramatha. ⁊ abijt ī naioth ī ramatha. Et fact⁹ est etiā spūs dñi. ⁊ ābulabat īgrediēs: ⁊ ꝓphetabat vsq3 dū veniret in naioth in ramatha. Et expoliauit se etiā ipse vestimētis suis: ⁊ ꝓphauit cū ceteris corā samuel ⁊ cecinit nu-

dus tota die ⁊ nocte. vnde ⁊ exiuit ꝓ uerbiũ. Nũ ⁊ saul iter ꝓpbas: Ca. xx.

¶ Fugit aũt dauid de naioth q̃ erat in ramatha: veniẽsq; locut⁹ ẽ corã ionathã. Quid feci? q̃ est iniq̃tas mea? ⁊ qd̃ pctm̃ meũ in patrẽ tuũ: q; q̃rit aĩam meã? q̃ dixit ei. absit. nõ morieris. neq; eniz faciet pr̃ me⁹ q̃cq̃ grãde vel paruũ; nisi pri⁹ idicauerit mihi. Nã ergo celauit pr̃ me⁹ sermonẽ meũ tãtũmodo. Nequaq̃ erit istud. ⁊ iurauit rursum dauid. Et ille ait. scit ꝓfecto pr̃ tu⁹ q; inueni grãz i oculis tuis ⁊ dicit. nesciat hoc ionathas: ne forte ꝯtristet. Quinimo dicit dñs ⁊ viuit aĩa tua. q; vno tãtũ vt ita dicã gradu ego morsq; diuidimur. Et ait ionathas ad dauid. Quodcũq; dixerit mihi aĩa tua: faciã tibi. dixit ãt dauid ad ionathã. Ecce kalẽde sunt crastino: ⁊ ego ex more sedere soleo iuxta regẽ ad vescendũ. Dimitte ergo me vt abscondar in agro vsq; ad vesperũ diei tertij. si respiciẽs req̃sierit me pr̃ tu⁹: rñdebis ei. rogauit me dauid vt iret celeriter in bethel ciuitatẽ suã: q; victime solẽnes ibi sunt vniuersis ꝯtribulib⁹ ei⁹. ⁊ dixerit bene: pax erit seruo tuo. si aũt fuerit iratus: scito q; cõpleta ẽ malicia eius. fac ergo miam in seruũ tuũ: q; fedus dñi me famulũ tuũ tecũ inire fecisti. ℟. Amẽ. Añ. j. De⁹ vitã meã annũciaui tibi posuisti lachrymas meas in cõspectu tuo dñe: sicut in repromissione tua de⁹ de⁹ me⁹ cõuertant inimici mei retro. ℣. Miserere mihi dñe qm̃ ꝯculcauit me hõ: tota die bellans tribulauit me:

Deus vi/Oratio. tam nr̃am annũciam⁹ tibi: qm̃ inferna moriẽdo vicisti. Tu eniz ifirma q̃ nr̃a agnoscis: q̃ solus inspector es cordis: pone q̃s in ꝯspectu tuo lachrymas nr̃as: vt repromissionis ꝑcipiãt donũ: dũ ꝑ illud sanctũ parauerim⁹ indulgẽtie fructũ. ℟. Amẽ. Añ. ij. Nõ erubescãt in me q̃ expectãt te dñe de⁹ v̄tutũ. q; ꝓpter te portaui obprobriũ: operuit ꝯfusio faciẽ meã. accede nũc dñe ad aĩam meã: ⁊ redime eã ꝓpter inimicos meos libera me. ℣. Quoniã zelus dom⁹ tue comedit me: ⁊ obprobria exprobrantiũ tibi ceciderũt sup me.

Non erubescãt in Orõ. nobis dñe de⁹ virtutũ: q̃ te expectãt de humanis actib⁹ iudiciuz esse facturũ. vt crucis tue potẽtia: ⁊ placitos nos tibi oparios salutis exhibeat: ⁊ celestis militie curiã de nr̃is actib⁹ ꝯtristari nõ sinat. ℟. Am̃. añ. iij. Lingua mea meditabit̃ iusticiã tuã dñe: tota die laudẽ tuã: dũ cõfusi ⁊ reuerti fuerint oẽs q̃ querũt mala mihi. ℣. De⁹ in te speraui: dñe uõ ꝯfundat̃ in eternuz: qui habitat in hierl'm. ℟. Posuerũt me inimici mei: in angustia: ⁊ amaritudine tradidit me quẽ diligebã. ꝑ. Sine causa vulnerauit me: tu dñe libera me. ℣. Eteniz hõ pacis mee in quẽ ego sperabã: q̃ edebat panes meos. ꝑ. Sine. Preces. Rogamus te rex seculoꝝ de⁹ sancte. ꝑ. Jã miserere peccauim⁹ tibi. ℣. Jesu redemptor q̃ sol⁹ victima fact⁹ es mũdo pr̃i gratissima: nos clemẽs tu libera. ꝑ. Jam. ℣. Quo moriẽte: terra ꝯtremuit: emonumentis sepultos pariẽs ad fidẽ credẽtiũ. ꝑ. Jã. ℣. Qui in sepulcro q̃escis posit⁹: tua quiete mortuos refoues iferna ꝑcutiẽs. ꝑ. Jã. ℣. Qui sepulcrali lapide clauderis: ⁊ resurgis custodibus nescijs: purga nos a vicijs. ꝑ. Jã. Hy⁹. O

Inazarene. folio. lxxxiiij Orõ. Jngua nr̃a dñe meditet̃ iusticias tuas: vt laus tua tota die ex ore nr̃o ꝓcedat: i eo qd̃ passiõis tue a nob̃ ꝑdicata fuerit gloria. Vt in ea iusticia: qua ex fide viuim⁹: te nũc ⁊ semꝑ sine fine laudem⁹. Pr̃ nr̃. Lccõ libri

ezechielis pphe. c. xxxv. ℟. Deo gras

Factꝰ est sermo dñi ad me dicēs Fili hoīs: pone faciē tuā aduersum montē seyr: ⁊ extendā manū meam sup te: ⁊ dabo te desolatum atq; desertū. Urbes tuas demoliar: ⁊ tu desertū eris: ⁊ scies qꝛ ego dñs. Eo ꝙ fueris inimicus sempiternus: et cōcluseris filios isrl' in manu gladij in tēpore iniq̄tatis extreme. propterea viuo ego dicit dñs deus: qm̄ sanguini tradā te: ⁊ sanguis ꝑsequit' te: ⁊ dabo montē seyr desolatū ⁊ desertum: ⁊ auferā de eo euntē ⁊ redeuntez: ⁊ implebo mōtes eiꝰ occisoꝝ suorum. ⁊ in collibꝰ suis atq; in vallibꝰ suis ⁊ intorrentibꝰ interfecti gladio cadēt in solitudines sempiternas tradam te. ⁊ ciuitates tue nō inhabitabunt': ⁊ scies qꝛ ego dñs. ℟. Amen. Añ. Ecce eniz deus adiuuat me: ⁊ dñs susceptor meꝰ es anime mee: reddēs mala inimicis meis. ℣. Deus in noīe tuo saluū me fac: ⁊ in virtute tua libera me. Oratio.

Adiuua nos deus salutaris nr̄: qui susceptor es aīarum nostrarū: vt in noīe sancto tuo letemur. ⁊ qui cēsemur vocabulo xp̄i: mereamur eiꝰ participio perfrui: sicq; eterna consequamur gaudia: ⁊ p̄sentia supemꝰ aduersa: vt per oīa te laudemꝰ: ⁊ te in nobis esse gaudeamus. ℟. Amē. Añ. ij. Ecce elongaui fugiēs ⁊ māsi in solitudine. p̄. Expoctabā dñm q̄ saluaret me a pusillo aīo ⁊ tēpestate. ℣. Precipita dñe ⁊ diuide linguas eoꝝ: qm̄ vidi iniquitatē ⁊ cōtradictionem in ciuitatē die ac nocte circūdauit eam super viros eius. Oratio.

Ecce dñe positi in ꝑturbatione mūdana: quietē solitudinis eligētes elongari fugiēdo a terrenis actibus cupimꝰ: vt a pusillo animo ⁊ tēpestate saluemur: qui ergo nūc locoꝝ preparatā requiē expectamꝰ: prebe nobis: vt exēpto humano strepitu: in sola dulcedinis tue cōtemplatione letemur. ℟. Amen. Añ. iij. Protege me dñe a cōuentu malignantiuz: ⁊ a multitudine operantiū iniquitatē libera me. ℣. Eripe me dñe ab hoīe malo a viro iniquo ⁊ doloso libera me. ℟. Quare tristis es aīa mea: ⁊ quare cōturbas me. spera in deo qm̄. p̄. Cōfitebor illi. ℣. Ingrediar in locū tabernaculi admirabilis vsq; ad domū dei. In voce exultationis ⁊ confessionis confitebor illi. Preces. Miserere mei dñe. p̄ Qui potēs es in mīa. ℣. Morte tua nos libera. p̄. Qui. ℣. Salua nos tuo vulnere. p̄. Qui. ℣. Crux tua nos viuificet. p̄. Qui. ℣. Te moriente viuamus. p̄. Qui. Hyꝰ. Onazare fo. lxxxiiij

Protege nos dñe a cōuentu malignantiū inimicorū: qui crucis pertulisti obprobrium: vt qui cōtra te linguas suas exacuerunt vt gladium: saluberrimo tue gr̄e dono cōquisiti deuorent' ecclesie morsu. Pater nr̄. Ad vesperos. Lauda. Sol agnouit occasum suū posuisti tenebras ⁊ facta est vox. Añ. Misericordia mea deus: ⁊ refugiū meū susceptor meꝰ ⁊ liberator meꝰ. p̄s. cxliij. Lauda. Pauper sum ego ⁊ dolens: ⁊ salus multus tui deꝰ suscepit me. ℣. Laudabo nomen dei mei cū cantico: magnificabo eum in laude. Hyꝰ. Verbū patris. folio clij. Capl'a. Nonarū horarū. folio. cij Lauda. Memēto verbi tui seruo tuo. folio clxx. ¶ Sabbato ad matutinum. Añ. Tu aūt dñe. p̄s. iij. Oro Quāuis dñe. folio. lxxxij Añ. j. Deꝰ cōtere dētes inimicoꝝ: molas leonū cōfringe: vt ad nihilum deueniant: velut aqua decurrent: vt letetur iustus cum viderit vindictam impiorum. ℣. Vere vtiq; iusticiā loquimini: recte iudicate filij hominum. Oratio.

DEus qui admirabili responsionis obiectu dentes cōteris inimicoꝝ: molasq; frangis leonū: dū et interrogationibꝰ eoꝝ inexpugnabile preparas telū: ⁊ eoꝝ clamoribus insultans: viuentē te ostendis post vulnera crucifixū: frange nunc q̄s sequētium cōtra te inimicoꝝ audacias: vt ad nihilū velut decurrens aqua deueniāt: qui malicie sue gestiūt intra tuā ecclesiā spargere documēta. ℟. Amen. Ad. ij. Occupauerūt aiam meam inimici mei dñe. inruerunt in me fortes. ecce ipsi loquunt̄ aduersum me: ⁊ gladi⁹ in labijs eorum disperge illos in virtute tua: ⁊ destrue eos ꝓpter me. ℣. Eripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ: ⁊ ab insurgētibꝰ in me libera me.

OCcupantes aiam tuā Oratio. xpe dñe fortes super te acriter inruerunt: cū tēpore passionis cunctꝰ sup te inruit superboꝝ: ⁊ ideo q̄s ad precē ecclesie tue iam respice ⁊ cruētum hostis de manu gladiū tolle: vt mucrone suo decisus sentiant: cū per eos qui te annūciant fidei tue cognouerint predicari doctrinā. ℟. Amē. Ad. iij. Deus in adiutoriū meū intēde: domine ad adiuuandū me festina. cōfundant̄ et reuerean̄: qui querūt aīm meā. ℣. Auertant̄ retrorsus ⁊ ꝓfundan̄: qui cogitāt mihi mala.

DEus in adiutoriū nostrū Oco. intende: vt qui passionibus tuis cōicare votis sincerissimis anhelamus: adiutorem te nr̄m in ipis nr̄is connatibꝰ sentiam⁹. ℟. Amen. ℟. In via quā ambulabā: absc̄derunt mihi muscipulam. considerabā in dextera ⁊ videbam. nec erat qui me cognosceret. perijt fuga a me: ⁊ nō est qui requirat aīam meā. ℣. Ut quid dñe in oratione mea auertis faciē tuam a me.

AFfundentibꝰ nobis in Oratio. cōspectu tuo orationē nr̄am domine misericors. adiutor assiste. esto nr̄a ptectio qui es nr̄a redēptio. sensus nr̄os sub tua benignitate dirige. ⁊ semitas nr̄as placida discretiōe cognosce: vt inter absc̄ditos i hac via tua qua gradimur laqueos: ita tui desiderio percurram⁹: vt in placitā tibi partē fidei vestigio occurram⁹. ℟. Amen. Ad. Tibi soli peccaui dñe: malum coram te feci: miserere mei. ps. l. Oratio. Tibi soli peccauim⁹. fol. clxvij. ad. Factus sum in derisum tota die: ⁊ oēs subsannant me. Canticū. Seduxisti me.

clxvij. Ad matutinū. Ad Deus deus meꝰ ad te de luce vigilo. ℣. Sitiuit in te aīa mea: q̄m multipliciter tibi ⁊ caro mea: in terra deserta inuia ⁊ inaquosa. Lauda. Omis spūs laudet nomen dñi. ps. cxlviij. Lcō libri samuelis. c. xxj. ℟. Deo gratias.

IN illis diebus. Venit dauid in nobe ad achimelech sacerdotē: ⁊ obstupuit achimelech eo q̄ veniret dauid ⁊ dixit ei. Quare tu solus ⁊ nullus est tecū? Et ait dauid ad achimelech sacerdotē. rex p̄cepit mihi sermonē: ⁊ ait nemo sciat rem propter quā a me missus est ⁊ cuiusmodi tibi precepta dederim. nas ⁊ pueris cōduxi in illū ⁊ illū locū. Nunc igit̄ si quid habes ad manum vel quinq; panes da mihi aut quicquid inueneris. Et rñdens sacerdos ad dauid: ait ei. Nō habeo panes laicos ad manum: sed tantū panē sanctū. Si mū di sunt pueri: maxime a mulieribꝰ. Et rñdit dauid sacerdoti: ⁊ dixit ei. Et quidē si de mulieribꝰ agit̄ continuimus nos ab heri ⁊ nudiustertius quādo egrediebamur. Et fuerūt vasa pueroꝝ sc̄a. Porro via hec polluta ē: sed ea ipa hodie scificabit̄ in vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificatū

panē. neqz eniz erat ibi panis nisi tā/
tuz panes ꝓpositiōis: qui sublati fue
rāt a facie dñi vt ponerent panes ca/
lidi. Erat aūt ibi vir de seruis saul in
die illa intus in tabernaculo dñi: et
nomen eiꝰ doech idumeus potētissi/
mꝰ pastoz saul ꝫ pascebat mulas sa/
ul. Dixit aūt dauid ad achimelech.
si habes huc ad manū gladiū aut ha/
stam: da mihi qz gladiū meū z arma
mea nō tuli mecū: sermo eniz regis
vzgebat. Et dixit sacerdos. ecce hic
gladius goliath philistei quē percus/
sisti in vallē terebinthi est inuolutus
pallio post ephoth. Si istum vis tol
lere: tolle: neqz eniz est hic aliꝰ absqz
eo. Et ait dauid. si nō ē hic aliꝰ absqz
eo: da mihi eū. Surrexit itaqz da/
uid z fugit in die illa a facie saul z ve/
nit ad achis regē geth. Dixeruntqz
serui achis cū vidissent dauid. Nun/
quid nō iste est dauid rex terre: nōne
huic cantabāt per chozos dicētes:
percussit saul mille: z dauid decē mi
lia. Posuit aūt dauid sermones istos
in coꝛde suo: z extimuit valde a facie
achis regis geth. z mutauit os suū
coꝛā achis z conlabebaꝫ inter manꝰ
eoꝝ z impinguebat in ostia pozte: de
fluebantqz saliue eiꝰ in barbā. Et ait
achis ad seruos suos. vidistis homi
nem insanū: quare adduxistis eū ad
me. An desunt nobis furiosi: qz in/
troduxistis istū vt fureret me ꝑsente.
dimitte illū hinc ne ingrediaꝫ domū
meā. Cap. xxij. Abiit ergo inde da/
uid z fugit ī spelunca odollā. Quod
cū audissent fratres eiꝰ: descēderunt
ad eum illuc z cōuenerūt ad eum oēs
qui erant in angustia cōstituti z op/
pressi a rege alieno z amaro aio: z fa
ctus est eoꝝ princips. ſFuerūtqz cū
eo quasi quadragēti viri z pfectꝰ est
dauid inde in maspha q̄ est moab. z
dixit ad regē moab. Maneat oꝛo pr̄
meꝰ z mater mea vobiscū donec sciā
q̄d faciat mihi deꝰ. Et relicto eos an
te faciē regis moab. Mānseruntqz apd
eū cūctis diebus quibꝰ dauid fuit in
ꝑsidio. Dixitqz gath ꝓpheta ad da/
uid: noli manere in ꝑsidio: ꝓficiscere
z vade in terrā iuda. Et ꝓfectus da
uid: z venit in saltū areth. Et audi/
uit saul qꝝ apparuisset dauid z viri q̄
erāt cū eo. Saul aūt cuz maneret in
gabba z esset in nemoze qd̄ est in ra/
ma hasta manū tenēs: cūctiqz serui
eiꝰ circūstarent eū. ait ad seruos qui
assistebāt ei. Audite filij gemini. nū/
quid oibꝰ vobis dabit filiꝰ isai agros
z vineas z vniuersos vos faciet tri/
bunos z cēturiones: qm̄ cōiurastis
oēs aduersuz me: z non est qui mihi
renūciet: maxime cū z filiꝰ meꝰ fedus
inierit cū filio isai: Nō est qui vicem
meā doleat ex vobis: nec qui annun/
ciet mihi: eo quod suscitauerit filius
meꝰ seruū meū aduersuz me insidiā
tem mihi vsqz hodie. Rñdens autē
doech idomeus q̄ ei assistebat z erat
primꝰ inter seruos saul. vidi inquit
filiū isai in nobe apud achimelech fi
lium achitob sacerdotē. Qui cōsulu
it ꝓ eo dñm z cibaria dedit ei. sed
z gladiū goliath philistei dedit illi.
Misit ergo rex ad accersiendū achi
melech filiū achitob sacerdotē z oēz
domū ꝑris eiꝰ sacerdotū qui erant in
nobe. Qui venerūt vniuersi ad regē:
z ait ad eos saul audi filij achitob.
Qui rñdit ꝑsto suz dñe. Dixitqz ad
eū saul. Quare cōiurastis aduersuz
me tu z filiꝰ isai: et dedisti eis panes
z gladiū: z ꝓsuluisti eis dñm vt con/

surgeret aduersum me insidiat' vsqz permanens. Responditqz achimelech regi ⁊ ait. Et quis in oibus seruis tuis sicut dauid fidelis ⁊ gener regis: ⁊ pergēs ad imperiū tuum et gloriosus in domo tua? Num hodie cepi cōsulere pro eo dn̄m? Absit hoc a me ne suspicet' rex aduersus seruuz suū rem huiuscemodi in vniuersa domo patris mei. Nō enim sciuit seruus tuus quicq̄ sup hoc negociū vl' modicū vel grande. dixitqz rex morte morieris achimelech tu ⁊ oīs domus pr̄is tui. Et ait rex emissarijs qui circūstabant eum. Cōuertimini ⁊ interficite sacerdotes dn̄i. Nā manus eoꝝ cū dauid est sciētes ꝙ fugisset: ⁊ nō indicauerūt mihi. Noluer̄t aūt serui regis extēdere manū suam ī sacerdotes dn̄i: ⁊ ait ad adoech idumeuz. Cōuertere tu ⁊ inrue in sacerdotes dn̄i. Conuersusqz doech idumeus inruit in sacerdotes dn̄i: ⁊ trucidauit in die illa octuaginta quinqz viros vestitos ephoth lineo. nobe autem ciuitatis sacerdotū percussit in ore gladij viros ⁊ mulieres paruulos ⁊ lactantes bouē ⁊ asinū ⁊ ouē in ore gladij. Euadens aūt vnus filius abimelech filij achitob cui⁹ nomen erat abiathar fugit ad dauid ⁊ annūciauit ei: ꝙ ocidisset saul sacerdotes dn̄i. Et ait dauid ad abiathar. Sciebam in die illa qd̄ cū ibi esset doech idumeus ꝓculdubio annūciaret sauli. Ego sum reus oīum aīarum pr̄is tui mane mecū si quis quesierit aīaz meā: queret ⁊ aīam tuā mecumqz seruaberis. Cap̄. xxiv. ¶ Et nūciauerūt dauid dicētes. Ecce philistijm oppugnant ceilam ⁊ disripiūt areas. Cōsuluit igit' dauid dn̄m dicētes. Nūc vadam ⁊ percutiā philisteos istos? Et ait dn̄s ad dauid: vade ⁊ ꝑcuties philisteos ⁊ saluabis ceila: ⁊ dixerūt viri qui erāt cū dauid ad eum. Ecce nos hic in iudea cōsistētes timem⁹: q̄tomagis si ierimus in ceila aduersum agmina philistinoꝝ. Rursum ergo dauid ꝯsuluit dn̄m. Qui rn̄dens ait. Surge ⁊ vade in ceila. Ego eniz tradā philisteos in manu tua. Abijt ergo dauid ⁊ viri eius in ceila ⁊ pugnauit aduersum philisteos. ⁊ abegit iumenta eoꝝ ⁊ percussit eos plaga magna: ⁊ saluauit dauid habitatores ceile. Porro eo tēpore quo fugiebat abiathar filius abimelech ad dauid in ceilam ephoth secū habens descēderat. Nūciatumqz est sauli ꝙ venisset dauid in ceila. Et ait saul. Tradidit eū dn̄s in man⁹ meas. Cōclusus vsqz est: introgressus vrbez in qua porte ⁊ sere sunt. Et p̄cepit saul omni ppl'o vt ad pugnā descenderet in ceilā ⁊ obsideret dauid ⁊ viros ei⁹. Quod cū rescisset dauid qꝛ prepararet ei saul clam manū: dixit ad abiathar sacerdotē: aplica ad me ephoth ⁊ ait dauid. Dn̄e deus isrl' audiuit famam seruus tu⁹ ꝙ disponat saul venire in ceilā: vt euertat vrbē propter me si tradēt me viri ceile ī manu ei⁹: ⁊ si descēdet saul sicut audiuit seru⁹ tuus dn̄e deus isrl' indica seruo tuo. Et ait dn̄s. Descendet. Dixitqz dauid. si tradēt viri ceile me ⁊ viros q̄ sunt mecū in man⁹ saul? Et dixit domin⁹. Tradēt. Surrexit ergo dauid ⁊ viri ei⁹ quasi sexcēti. Et egressi de ceila huc atqz illuc vagabant' incerti. Nunciatūqz est saul qd̄ fugisset dauid de ceila. Quāobrē dissimulauit exire. Morabat' autem dauid in de-

serto in locis formissimis: mansitqz in montē solitudinis ziph: querebat tamen eū saul cunctis dieb⁹ ⁊ nō tradidit eū de⁹ i man⁹ ei⁹. ⁊ vidit dauid ꝙ egressus est saul vt quereret aīam ei⁹. Porro dauid erat in deserto ziph in silua ⁊ cōfortauit man⁹ eius in domino: dixitqz ei ne timeas: neqz eniz inueniet te man⁹ saul patris mei. ⁊ tu regnabis sup isrl': ⁊ ego ero tibi secūdus sed ⁊ saul pater me⁹ scit hoc. percusserūt igit' vterqz fedus coram dño. Māsitqz dauid i silua: ionatas aūt reuersus est in domū suam. ℟. Amē. Hy⁹. Noctis tēpus. fol' clv.

Multis te pro nobis Capitula vulnerib⁹ bone xp̄e cōfossuz credimus: ⁊ fatemur: cū exceptis suplicijs carnis: ⁊ loquens ⁊ tacens dolores sustines passiōis. te etenīz loquēte blasfemasse declamāt: qui cōuerti debuerāt. ⁊ te tacēte: in furoris copiam exardescunt: qui humilitatis tue māsuetudinē nō verent'. da ergo nobis vt qui passiōis tue dolores cōcinimus a nr̄is dolorib⁹ liberemur. vt magno discretionis articulo prediti: ⁊ loquētes de te ⁊ predicantes que vera sunt: ⁊ tacere nr̄m sit vtile: ⁊ loqui eternā nobis ꝓficiat ad mercedem. Pater nr̄. Lauda. Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ dñe a seculo: ⁊ cōsolatus sum. ℣. Defectio tenuit me pro peccatorib⁹ dere linquētibus legem tuam. Oratio.

Memores tui in nocte dñe: legē tribue custodire. Et qui de te nec in tribulationib⁹ silēt: nunq̄ a tuis sermonib⁹ claudicēt: sed fixa stabilitate perdurēt. ℟. Amen. Ad tertiā. Lectio libri ꝓuerbioꝝ. c. xxij. ℟. Deo.

Fili melius est nomen bonuz q̄ diuitie multe. sup aurū ⁊ argentum gratia bona diues ⁊ paup obuiauerunt sibi vtriusqz operat⁹ est dñs. Callidus videt malū ⁊ abscondet se. innocens pertransijt et afflictus est dāno: finis modestie timor dñi diuitie ⁊ gl'ia ⁊ vita arma ⁊ gladij in via peruersi: custos aīe sue longe recedit ab eis. ꝓuerbiū est adolescens iuxta viam suā etiā cū senuerit nō recedet ab ea diues pauperib⁹ impat: ⁊ q̄ accipit mutū seruus est fenerāt'. qui seminat iniquitatē metet ⁊ mala. ⁊ virgam ire sue cōsummabit: qui pron⁹ est ad mīam bñdicet'. de panib⁹ eniz suis dedit pauperi. ℟. Amen. Lectō libri samuells. c. xxiij. ℟. Deo gr̄as.

In illis dieb⁹. Ascēderūt ziphei ad saul in gabaa dicētes. Nōne dauid latat apud nos in locis tutissimis silue incolle achille q̄ est ad dexteram deserti: nunc ergo sicut deliberauit aīa tua: vt descēderes: descēde nostrū aūt erit vt tradam⁹ euz in manus regis. Dixitqz saul: bñdicti vos a dño qui doluistis vicē meā. Abite oro vt diligenti⁹ properate ⁊ curiosi⁹ agite ⁊ considerate locū vbi sunt pes ei⁹: vl' quis viderit eū. ibi recogitat enim de me ꝙ callide insidier ei. Cōsiderate ⁊ videte oīa latibula ei⁹ in quib⁹ absconditᵗ ⁊ reuertimini ad me ad rem certā: ⁊ vadā vobiscū ꝙ si etiā in terrā se obstruxerit prescrutabor eum in mult' milib⁹ iuda. At illi surgentes abierūt in ziph ante saul. Dauid aūt ⁊ viri ei⁹ erāt in deserto maō cāpestrib⁹ ad dexterā lesimuth. Abijt ergo saul ⁊ socij ei⁹ ad querendum ⁊ numciatū est dauid. statimqz descendit ad petrā ⁊ versabat' in deserto maon. qd̄ cū audisset saul persecutus est dauid in deserto maon. Et

ibat saul in lat⁹ mōtis ex parte vna: dauid aūt ⁊ viri eius erant in latere montis ex parte altera. porro dauid desp̄abat se posse euadere a facie saulis. Itaq; saul ⁊ viri ei⁹ in modū corone cingebat dauid ⁊ viros eius vt caperēt eos. Et nūcius venit ad saul dicens: festina ⁊ veni: qm̄ infuderūt se philistijm sup̄ terrā. Reuersus est ergo saul desistēs p̄sequi dauid: ⁊ p̄rexit in occursuz philistinoꝝ: ꝓpter hoc vocauerūt locū illū petrā diuidētem. Ascēdit ergo dauid inde ⁊ abijt in locis tutissimis engaddi. Cūq; reuersus esset saul cū tria milia electorum viroꝝ ex om̄i isrl' perrexit ad inuestigandū dauid ⁊ viros ei⁹ etiam sup̄ abrutissimas petras: q̄ solis obicibus peruie sunt: venit ad caulas ouiū que se offerebāt viāti. eratq; ibi spelunca in quam egressus est saul vt purgaret ventrē. porro dauid ⁊ viri ei⁹ in interioris parte spelunce latebāt: ⁊ dixerūt serui dauid ad eū. ecce dies de qua locutus est dn̄s ad te ego tradā tibi inimicū tuū vt facias ei sicut placuerit ī oculis tuis. Surrexit ergo dauid ⁊ precidit oram clamidis saul silēter. post hec percussit cor suū eo ꝙ abscidisset oram clamidis saul. Dixitq; ad viros suos: propicius sit mihi dn̄s nec faciam hanc rez dn̄o meo xp̄o dn̄i: vt mittā manū meā iu eū qꝛ xp̄s dn̄i est. Et cōfregit dauid viros sermonib⁹: ⁊ nō permisit eos vt cōsurgerēt in saul. Porro saul exurgēs de spelūca pergebat cepto itinere resurrexit autem ⁊ dauid post eū. Et egressus de spelūca clamauit post tergū sauli dicens. Dn̄e mi rex ⁊ respexit saul post se. Et inclinans se dauid pron⁹ in terra adorauit. Dixitq; ad saul. Quāre audis verba hominū loquentiū dauid querit malū aduersum te. Ecce hodie viderūt oculi tui qd̄ tradidit te dn̄s in manu mea in spelunca: ⁊ cogitaui vt occiderē te: sed pepercit tibi oculus meus. Dixi enim nō extendā manū meā in dn̄o meo qꝛ xp̄s dn̄i est. Quin potius pater mi vide ⁊ cognosce orā clamidis tue in manu mea: quomodo cū p̄ciderē summitatē clamidis tue: nolui extēdere manū meā in te. Animaduerte ⁊ vide qm̄ nō est ī manu mea malū neq; iniq̄tas neq; peccaui ī te. tu aūt īsidiaris anime mee vt auferas eam. Iudicet dn̄s inter me ⁊ te ⁊ vlciscat̄ me dn̄s ex te. Manus aūt mea nō sit in te sicut ⁊ in p̄uerbio antiquo dicit̄: ab impijs egredietur impietas. Manus ergo mea nō sit in te. Quē sequeris? canē mortuuz p̄sequeris: ⁊ pulicē vnū? sit dn̄s iudex ⁊ iudicet inter me ⁊ te ⁊ videat ⁊ iudicet causaz meā: ⁊ eruat me de manu tua. Cū aūt cōplesset dauid loqui sermones huiuscemodi ad saul: nūquid vox tua hec est fili mi dauid? ⁊ leuauit saul vocem suam ⁊ fleuit: dixitq; ad dauid: iustior tu es q̄ ego tu enim tribuisti mihi bona: ego autem reddidi tibi mala. Et tu indicasti hodie q̄ feceris mihi bona: quomodo tradiderit me dn̄s ī manu tua ⁊ nō occideris me. Quis enim cum inuenerit inimicū suū dimittet eum in via bona? sed dn̄s reddat tibi vicissitudinem hanc pro eo qd̄ hodie operatus est in me. Et nūc qꝛ scio qd̄ certissime regnaturus sis: ⁊ habitatur⁹ in manu tua regnū isrl': iura ergo mihi in dn̄m ne deleas semen meū post me neq; auferas nomē meū de domo

patris mei ⁊ iurauit dauid sauli: abijt ergo saul in domũ suã ⁊ dauid ⁊ viri eius ascenderũt ad vltiora loca deserti. ℟. Amen. Añ. j. Ad defensionem meã attende: dñe eripe a framea animaz meã: ⁊ de manu canis vnicã meã. salua me rex meus ⁊ deus me⁹. ℣. Ne discedas a me qm̃ tribulatio ꝓxima est: ⁊ non est qui adiuuet.

AD defensionẽ ecclesie re/ Oro. spice pastor aiaruz dñe iesu xp̃e: liberans misericorditer aĩas nostras de ore leonis: cui⁹ aĩa a framea ⁊ manu liberata est canis. ℟. Amẽ. Añ. ij. Firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meũ es tu de⁹ meus. eripe me de manu cõtra legem agẽtis ⁊ iniqui. ℣. Quoniã tu es patiẽtia mea domine spes mea a iuuẽtute mea. Oro.

FIrmamentũ nr̃m atqz refugiũte dñm poscim⁹ crucifixũ: vt de manu peccatoris nos liberans: in locũ munitũ coronãdos statuas. ℟. Amẽ Añ. iij. Quare dñe abicis aĩam mea: auertis facie tuã a me. pauper sum ego ⁊ erumnosus ab adolescentia. longe fecisti a me amicũ ⁊ sodalem notũ meũ abstulisti. ℣. In me pertransierũt ire tue: ⁊ terrores tui conturbauerunt me. ℟. Deus meus salua me de manu impij de manu iniqui ⁊ nocẽtis. qꝛ tu es expectatio mea deus. dñe fiducia mea ab adolescẽtia mea. ℣. Eripe me dñe ab hoĩe malo a viro iniquo libera me. Preces. Miserere dñe supplicãtib⁹. p̃. Et dona nobis veniam. ℣. Quẽ passum xp̃e dñe pro nobis esse credimus. p̃. Tu. ℣. Quẽ verberatũ alapis fatemur ⁊ suplicijs. p̃. Et. ℣. Quẽ terra tremuit mortuũ. quo resurgẽte letat̃. p̃. Tu. ℣. Iam morte tua liberi capiam⁹ regnũ celi. p̃. Et do. Hy⁹. Onazarene. fol. lxxxiiij

INdigentie nr̃e ino/ Capitula. piamqz bone xp̃e considera: ne quãdo auertis a nobis faciẽ tuã: abicias aĩam nr̃am. vt qui pauperes et erumnosi ab adolescentia sum⁹: delicijs aliquãdo recreati celestib⁹: eterna nos vestitos immortalitate letemur. Pater nr̃. Ad. vj. Lcõ libri hieremie ꝓphete. cap̃. v. ℟. Deo gratias

HEc dicit dñs: audi populũ stulte qui nõ habes cor: q̃ habẽtes oculos nõ videtis. me ergo nõ timebitis ait dñs ⁊ a facie mea nõ dolebitis? Qui posui arenã terminũ mari preceptũ sempiternũ qđ nõ preteribit. ⁊ cõmouebunt̃ ⁊ nõ potuerũt. ⁊ intumescẽt fluctus ei⁹: ⁊ nõ trãsibũt illuc. ppl'o aũt huic factũ ẽ cor incredulum ⁊ exasperãs. recesserũt ⁊ abierunt ⁊ nõ dixer̃t in corde suo metuamus dñm deum nr̃m qui dat nobis pluuiã tẽporaneã ⁊ ꝟotinã in tꝑe suo plenitudinez annue messis custodientem nobis iniquitatis nr̃e declinauerũt ab eo: ⁊ peccata nr̃a ꝓhibuer̃t bonũ a nobis. Qui inuẽti sunt in populo meo impij insidiãtes quasi aucupes laqueos ponentes ⁊ pedicas ad capiendos viros sicut descipulla plena auib⁹ sic domus eoꝝ plene dolo. qꝛ magnificati sũt ⁊ ditati incrassati sunt ⁊ impinguati. ⁊ p̃terierũt sermones meos. pessime causam vidue nõ iudicauerũt. causã pupilli nõ direxerũt ⁊ iudiciũ pauperũ nõ iudicauerũt nũquid suꝑ his visitabo dicit dñs aut suꝑ gentez huiuscemodi nõ vlciscet̃ aĩa mea? stupore ⁊ mirabilia facta sunt i terra. ꝓphete ꝓphetabunt mendatiũ ⁊ sacerdotes applaudebant manib⁹ suis ⁊ ppl's me⁹ dilexit talia. Quid igit̃ fiet in nouissimo ei⁹? cõfortamini filij beniamin in medio hierl'm. ℟. Amẽ. Añ. j. Ne simul tradas me cũ peccato: ⁊ cuz operãtib⁹ iniquitatem ne ꝑdas me dñe. ℣. Da illis dñe scđm

opera eorꝝ: ⁊ secundū nequiciā studiorꝝ ipsorꝝ.

Christe deus nr̄ qui inter Oro. peccatores cū latronib⁹ scilicet crucis suplicio tradit⁹ perpessus es: q̄s ne nos simul cū peccatorib⁹ tradas: neqꝫ cū operantib⁹ iniquitatez pariter punias: vt quos passione tua a diaboli potestate liberare dignat⁹ es: ⁊ hic ⁊ in eternū: ab infernali peccatorꝝ sorte dissocies. ℟. Amē. Añ. ij. Dñe exaudi orationē meā: ⁊ clamor meus ad te pueniat: in q̄cūqꝫ die tribulor inclina ad me aurē tuā. ℣. In quacūqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me. Oratio.

Domine exaudi orationē meā: ⁊ clamor nr̄ ad te placida benignitatis tue aure pueniat. ne reuoces nos in dimidio dierū nr̄orum: sed ad certā stationē tēdentes: fac nos cursuꝫ cōsummare virtutis: ac per studiū sanctificationis acquirere eternuꝫ glie regnū in hac dierū presentiū paucitate. ℟. Amen. Añ. iij. Eripe me dñe ab hoīe malo: ⁊ a viro iniquo ⁊ a lingua dolosa. ℣. Custodi me dñe de manū peccatoris ⁊ ab hominib⁹ iniquis libera me. qui cogitauerunt supplātare gressus meos. ℟. Eripe me de inimicis meis dñe. p̄. Quia tu es deus meus. ℣. Eripe me de opantib⁹ iniquitatez: ⁊ de viris sanguinum libera me. p̄. Quia. Preces Ad te clamam⁹ oēs dñe. p̄. Miserere. ℣. Exaudi de⁹ tuā plebē: ⁊ nos ab hoste deffende. p̄. Miserere. ℣. Exaudi de⁹ pōtificem: eiusqꝫ sacerdotem. p̄. Miserere. ℣. Exaudi deus miseros ⁊ reuoca captiuos. p̄. Miserere. ℣. Exaudi deus viduas ⁊ orfanorꝝ laehrymas. p̄. Miserere. ℣. Exaudi deus cecos: ⁊ redde illis lumen in eternū tecum sine fine viuam⁹. p̄. Miserere. Hy⁹. Ona

Ezarne lux. folio. lxxxiiij. Oro. Eripe me dñe ab hoīe malo: q̄ tradit⁹ es pro scelere alieno. Ut passio tua a futuris nos eripiat tormētis: que in derisum facta est ab impijs. Pater nr̄. ¶ In.v.dñico quadragesime. Ad vesperū. Lauda. Sacrificate sacrificiū. fol. cxxviij. Oratio.

Deus iusticie nr̄e: inuocantib⁹ te nobis ꝓpiti⁹ appare: vt ⁊ sacrificiū vespertinū sacrificem⁹: ⁊ ad premia celestia te auxiliāte pueniam⁹. ℟. Amen. Añ. Dixit moyses ad ppl'm: quarta decima die mēsis nonaꝝ celebrabitis pascha. ℣. Canite in initio mensis tuba in signis solēnitatis nr̄e. Lauda. Tediū tenuit me ꝑ derelinquētib⁹ legē tuā. cātabiles erāt mihi iustificutiones tue in loco pegrinatiōis mee. ℣. Memēto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti. Hy⁹. Verbū patris.

Quere folio clij. Capitula. Christe de⁹ noster qui pro nobis oībus passionis sustulisti iniuriā: cuꝫ inter odiētes pacē: pacificus inueniris: ⁊ innocēs a nocētib⁹ crucifigeris. sicqꝫ mortem humani generis morte tua trāsfigis: da nobis vt multiplicata sup nos supborꝝ iniquitas non preualeat atqꝫ meditatio legis tue cordis nr̄i studiū nō recedat: vt qꝛ tu solus pro nobis oībus ⁊ mortē passus es ⁊ sepulcrū: credētib⁹ tibi ⁊ lumen eterne vite dones ⁊ premiuꝫ.

Christus dñs Bño. Pater nr̄. qui morte sua humanitatis nr̄e mortē deuicit: victores nos efficiat criminis vr̄i. ℟. Amen. Et q̄ tradi se ꝑmisit ab impijs: ab eternorꝝ vos suplitiorꝝ eripiat penis. ℟. Amen. Et cuꝫ eo sine fine viuatis: q̄ victor fact⁹ est mortis. ℟. Amē. Lauda. Multi persequentes me tribulant me dñe: a lege autem tua nō declinaui deus meus. ℣. Vide humilitatē meam: ⁊ eripe me. quia legem tuam non sum oblitus. Oratio.

Miserationes tue multe domi/
ne: oēs iniquitates nr̄as deleāt
⁊ ad indulgentiā tuā nos emundan/
dos perducāt. ℟. Amen. Lauda.ij.
Exclamaui in toto corde meo: exaudi me dñe.
℣. Clamaui ad te saluū me fac: vt custodiaz
testimonia tua.
Exclamam⁹ Oro
ad te dñe: vt nos exaudias: et
oculos humo accliues ad te admit/
tas: vt tua nos inlustrāte serenitate:
semp maneam⁹ inlumine. ℟. Amē.
Lauda.iij. Vide humilitatē meā ⁊ eripe
me dñe: q: legē tuā nō sum oblit⁹. ℣. Iu/
dica causam meā ⁊ redime me: ꝓpter eloquiū
tuum viuifica me.
Vide hu/ Oro.
militatez nr̄am dñe: ⁊ eripe nos
te eniz respiciente: ⁊ si deicimur: sub
leuamur. quo sustētante: ne corrua/
mus excipimur ℟. Amen. Preces.
Dñe misericordiarū. p̄. Obliuiscere peccata
nr̄a. ℣. Qui resurgens a mortuis sedes ad
dexterā dei patris. p̄. Obliuiscere. ℣. Qui
promittis iustis premia: ⁊ iniquis minaris
suplicia. p̄. Obliuiscere. ℣. Qui peccantez
nō iudicas: sed ad penitentiā prouocat⁹ expe
ctas. p̄. Obliuiscere. ℣. Qui iustos vocas
ad tollerantiā: ⁊ post tēptationē prouocas ad
coronā. p̄. Obliuiscere. Oro. Exaudi
orationē. fol' lxxx. In.v.dñico. Ad
matutinū. Hy⁹. Eterne rerū condi
tor. Require folio.j Oratio.
Deus quē toti⁹ opificem operis
laudādo cōcelebrat cōdita magnitu
do: cuiusqz potentiā ītelligibilis cre
atura mirat: tibi supplices honorem
deferim⁹: te cordis vocib⁹ prouoca/
mus: vt qui nos ad matutinū officiū
gallo preconāte exsuscitas: placida
tibi nr̄i famulatus vota efficias. vt
tuo mitti presidio: qd̄ delinquendo
sorduim⁹: abluas. ⁊ iugi te prece ro/
gamus: vt iustificationis tue gr̄am
nobis imptias. ℟. Amē. Añ. Gloria
mea de⁹ ⁊ exaltās caput meū. p̄s.iij. Añ.
Tibi soli peccaui: miserere mei deus. p̄s.l.
Susceptor nr̄ dñe exal/ Oratio.
ta caput nr̄m ī gloria: ⁊ locuple
ta nos in mia tua. laua ītima cordis
nr̄i ab intima cordis nr̄i iniusticia: ⁊
a peccati īquinamētis purifica. mit/
te de celo: ⁊ erue nos a cōculcantis
obprobrio: vt alacres ad hoc tuū re/
curram⁹ altariū: ⁊ matutinū sacrifi
ciuz tibi offeram⁹ in tēplo. ℟. Amē
Añ.j. Psallā nomini tuo altissime. Incon/
uertēdo inimicū meū retrorsum infirmabunt̄
⁊ perient a facie tua. ℣. Quoniā fecisti iud
cium meū ⁊ causam meā: sedisti sup thronum
qui iudicas equitatem. Oratio.
Psallat semp eccl'ia tua noī tuo
altissime de⁹: qui per passionis tue
triūphum ꝯuertisti inimicū aīe nr̄e
retrorsuz: q̄s ꝓinde: vt eodē cū suis
satellitib⁹ infirmatis ⁊ ꝑditis: affa/
tim tua nos semp ꝓtegat passio glo/
riosa. ℟. Amen. Añ.ij. Peccatores te
tenderūt arcū: parauerūt sagittas in phare/
tra: vt sagittēt in obscuro rectos corde. quē tu
ꝑfecisti ipi destruxerūt. iustus aūt quid fecit.
℣. Dñs in tēplo scō suo: dñs in celo sedes ei⁹.
Aduersus te xp̄e dñe pec/ Oro.
catores malignitates pretēdē
tes arcū: dolositatis sue nihilomin⁹
sagittis trāsfixi sunt. q: igit̄ te in ob/
scuro nequie: ifiaculis lingue sue: vt
conati sūt trāsfigere nequierūt: nos
q̄s ab eoꝝ dentib⁹ tue passionis mu/
nimine extramur: vt te quez rectum
corde ꝑsecuti sunt impie: sentiāt no/
strum in oībus ꝓtectorē. ℟. Amen.
Añ.iij. Disperdat dñs vniuersa labia ini/
qua: ⁊ linguā magniloquā. qui dicūt labia no
stra nobiscum sunt. quis nr̄ est deus. ponaz in
salutari meo: fidenter agam in eo. ℣. Saluū

me fac dñe: qm̄ defecit sanctus. qm̄ diminute sunt veritates a filijs hominū. Oro.

Disperde dñe vniuersa labia dolosa ⁊ linguā magniloquā: vt qui in salutare tuū fidēter agere nolūt: labioꝝ suoꝝ malicia confundant. sicqꝫ illis in xp̄o dño nr̄o vocatis per penitentiā: vnaqꝫ nobiscū fidei lingua effecti: vt labia dolosa vtcunqꝫ a nobis vsqꝫquaqꝫ dispereāt. ℟. Amen. ℟. Viri iniqui dixerūt opprimam⁹ virū iustum iniuste: ⁊ deglutiam⁹ eū tanq̄ inferuus. viuū auferam⁹ memoriā illi⁹ de terra. ꝑ. Et de spolijs ei⁹ sortē mittam⁹ inter nos: ipi aūt homicide thesaurizauerūt sibi mala. insipientes ⁊ magni oderūt sapientiā ⁊ rei facti sunt in cogitationib⁹. ℣. Dixerūt venite ꝑcutiamus eū lingua ⁊ nō attendam⁹ ad vniuersos sermones ei⁹. ꝑ. Et de spolijs. Oro.

Christe dei fili⁹: cuius vitaꝫ viri impij ⁊ opprimendā difiniūt ⁊ deglutiendā: vt inferi statuerūt: nitentes memoriā tuā auferre de terra. Qui creaueras celos ⁊ terrā: te petimus ⁊ rogamus: vt qui in spolijs vestis tue missaꝫ sortē patiēter perferre dignat⁹ es: lapsus fragilitatis nr̄e begnissime tolleres: ac a cunctorū nos elogio criminū expiatos conserues. Quaten⁹ dū nos male ꝯsuetudinis ligamine reddideris absolutos: sanctoꝝ cateruis in futuro cōsocies laureandos. ℟. Amē. Ad canticū. añ. Facta ē pars dñi plebs iacob: funiculū hereditatis ei⁹ isrl. sufficientiā eis in terra deserta in siti caloris vbi nō erit aqua. Canticū.

Attēde celū. folio ij. Oratio. Ac nos dñe deus nr̄ portio esse funiculo hereditatis tue: vt sufficiētia ignis caloris tui in terra sitienti corporis tui: a te qui es spes ⁊ sacietas nr̄a refici mereamur. ℟. Amē. Matutī. Emitte lucē tuā dñe: qꝫ tu es de⁹ me⁹ et fortitudo mea. ℣. Deus de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. Lauda. Laudate dñm a terra: mōtes et oēs colles ligna fructifera et oēs cedri. qꝫ exaltatū est nomen ei⁹ solius. Añ. ij. Et exaltauit cornu ppli sui. ꝑ. qꝫ. añ. iij. Laus eius oīb⁹ sanctis ei⁹. ꝑ. Quia. Lauda.

Lctō libri samuelis. c. xxv. ℟. Deo.

In illis dieb⁹. Erat vir quispiā in solitudine maon: ⁊ possessio ei⁹ in carmelo: ⁊ homo ille magnanimis. Erantqꝫ ei oues tria milia: ⁊ mille capre. ⁊ accedit vt tōderetur grex ei⁹ in carmelo. nomen aūt viri illi⁹ nabal: ⁊ nomen vxoris ei⁹ abigail. Eratqꝫ mulier illa prudētissima ⁊ speciosa. Porro vir ei⁹ durus ⁊ pessimus ⁊ maliciosus. Erat aūt de genere caleph. Cū ergo audisset dauid in deserto ꝙ tonderet nabal gregem suū: misit decē iuuenes ⁊ dixit eis. Ascēdite in carmelū ⁊ venietis ad nabal: ⁊ salutabitis eū ex nomine meo pacifice: ⁊ sic dicetis. sit fratrib⁹ meis ⁊ tibi pax: ⁊ domui tue pax: ⁊ oībus quecunqꝫ habes sit pax. Ex multis annis saluos faciens tuos ⁊ oīa tua. Audiui ꝙ tōderēt pastores tui greges tuos qui erant in deserto nobiscū. Nunq̄ istis molesti fuim⁹ nec aliquādo defuit quicq̄ eis d̄ grege omni tēpore quo fuerūt nobiscuꝫ in carmelo: interroga pueros tuos: ⁊ indicabūt tibi. nūc ergo inueniāt pueri mei gr̄am in oculis tuis: in die enim bona venim⁹ ad te. Quodcūqꝫ inuenerit man⁹ tua da seruis tuis et filio tuo dauid. Cūqꝫ venissent pueri dauid: locuti sunt ad nabal oīa verba hec ex nomine dauid: ⁊ siluerūt. Respōdens aūt nabal pueris dauid ⁊ ait. Quis est dauid aut quis est fi-

lius ysai. Hodie increuerūt serui tui fugiūt dños suos. Tollā ego panes meos ⁊ aquas meas ⁊ carnes pecoꝝ quas occidi tonsoribꝰ meis: ⁊ dabo viris quos nescio vnde sint? Regres/si sunt itaqꝫ pueri ad dauid per viaꝫ suā. ⁊ reuersi venerūt ⁊ nūciauerunt ei oia verba q̄ dixerat nabal. Tūc ait dauid viris suis. Accingat vnusquisqꝫ gladio suo. ⁊ accincti sunt singuli gladijs suis. Accinctusqꝫ ē dauid en se suo. ⁊ secuti sunt dauid quasi qua dringenti viri. Porro ducēti reman serūt ad sarcinas. Abigail aūt vxor nabal nūciauit vnus de pueris di/cens. Ecce misit dauid nūcios de de serto vt bñdicerēt dño nr̄o: ⁊ aduer/satus est eos. Hoies isti satis fuerūt nobis ⁊ nō molesti. nec quicq̄ aliq̄ perijt oñi tēpore quo fuim? cōuersa/ti cū eis in deserto. Pro muro erant nobis taꝫ in nocte q̄ in die: oibus die bus pauim? apud eos greges. Quā obreꝫ cōsidera ⁊ cogita quid facias qm̄ cōpleta est malicia aduersum vi rum tuū: ⁊ aduersuꝫ domū tuā ⁊ ip̄e est fili? tuus belial: ita vt nemo pos/sit ei loqui. Festinauit igit̄ abigail ⁊ tulit ducētos panes ⁊ duos vtres vi ni. ⁊ quinqꝫ arietes coctos. ⁊ q̄nqꝫ sata pulēte: ⁊ centum ligaturas vue passe: ⁊ ducētas massas caricarū: et posuit sup̄ asinos. dixitqꝫ pueris su/is. precedite me ⁊ ecce ego post ter/gum sequar vos. Viro aūt suo nabal nō indicauit. Cū ergo ascēdisset asi/num ⁊ descēderet ad radicē montis dauid: ⁊ viri ei? descēdebāt in occur sum ei? quib? ⁊ illa occurrit. ⁊ ait da uid. Vere frustra seruaui oia q̄ hui? erant in deserto ⁊ nō perijt quicq̄ de cunctis que ad eū pertinebāt: ⁊ red/didit mihi malū p̄ro bono. hec faciat deus inimicis dauid. ⁊ hec addat si reliquero de oib⁹ q̄ ad eum p̄tinēt vsqꝫ mane mingentē ad parietē. Cū aūt vidisset abigail dauid: festinauit ⁊ descēdit de asino. ⁊ corruit coram dauid sup̄ faciē suā ⁊ adorauit super terrā: ⁊ cecidit ad pedes ei? ⁊ dixit. In me sit dñe mi hec iniquitas. Lo/quat̄ obsecro ancilla tua in auribus tuis: ⁊ audi verba famule tue. Non ponat oro dñs me? rex cor suū super virū istū iniquū nabal: qr̄ sm̄ nomē suū stultus est: ⁊ est stultitia cuꝫ eo. Ego aūt ancilla tua nō vidi pueros tuos dñe mi rex quos misisti. Nunc ergo dñe mi. Viuit dñs ⁊ viuit aia tua qui p̄hibuit te ne venires in san/guinē: ⁊ saluauit manū tuam tibi. ⁊ nūc fiant sicut vt nabal inimici tui: ⁊ qui querūt dño meo maluꝫ. Qua/propter suscipe bñdictione hāc quaꝫ attulit ancilla tua tibi dño meo: ⁊ da pueris qui sequunt̄ te dñm meū. Au fer iniquitatē famule tue: faciēs eniꝫ faciet tibi dñs dño meo domū fidelē qr̄ prelia dñi dñe mi tu p̄liaris. ma/licia ergo qui inueniatur in te oibus dieb? vite tue. Si eniꝫ surrexerit ali/quādo homo p̄sequēs te vel querens aiam tuā: ⁊ erit aia dñi mei custodi/ta quasi in fasciculo viuentium apud dñm tuū. Porro aie inimicoꝝ tuorū rotabunt̄ quasi ipetu ⁊ circulo fun/de. Cum ergo fecerit tibi dñs dño meo oia que locut? est bona de te: et cōstituerit te ducē sup̄ isrl̄. ⁊ non erit tibi hoc in singultū ⁊ in scrupulū cor dis dño meo: q̄ effunderis sanguinē innoxiū: aut ipse te vult? fueris. Et cuꝫ benefecerit dñs dño meo: recor/daberis ancille tue: ⁊ tu benefacies

ei. Et ait dauid ad abigaíl. Benedicꝰ dñs deꝰ iſrael qui miſit te hodie in occurſum meum: ⁊ benedictū elo quiū tuū: ⁊ benedicta tu que phibuiſti me hodie ne irem ad ſanguinē: et vlciſcerer me manu mea. alioqn viuit dñs deꝰ iſrael qui phibuit me ne malū facerē tibi: niſi cito veniſſes in occurſum mihi: nō remāſiſſet nabal vſqz ad lucē matutinā nec mingens adparietez. Suſcepit ergo dauid de manu eiꝰ oia q̄ attulerat ei. Dixitqz ei. Uade pacifice in domū tuā. Ecce audiui vocē tuā ⁊ honorauī faciez tuā. Uenit autē abigaíl ad nabal. ⁊ ecce erat ei conuiuiuz in domo eius quaſi conuiuiū regis ⁊ cor nabal iocundum. Erat enz ebrius nimis: ⁊ nō indicauit ei verbū puſillū aut grā de vſqz mane. Diluculo aūt cū digeſſiſſet vinum nabal indicauit ei vxor ſua verba hec. ⁊ mortuū eſt cor eius intriuſecus: ⁊ factus eſt quaſi lapis. Cumqz pertrāſiſſent decē dies: percuſſit dñs nabal: ⁊ mortuus eſt. Qđ cū audiſſet dauid mortuū nabal ait. Benedicꝰ dñs qui iudicauit cauſaz obprobrij mei: de manu nabal ⁊ ſeruum ſuū cuſtodiuit a malo. ℟. Amē. Hymn⁹. Noctis tēpus. folio clv.

Unigenite dei filiꝰ qui paſſiones mortalitatis noſtre in te ſuſcipiens: paſſionis tue nos voluiſti eſſe participes: effice nos ⁊ ſeratores lucis: ⁊ operarios veritatis. vt mortis noſtre naufragia euadentes: quadrifluo euangelioꝝ tuoꝝ amne vberius inluſtrati: paſſionis tue exēplo mereamur eſſe idonei. Pater nr̄. Lauda. Laus eius in eccleſia ſanctoꝝ. folio cvij. Exeūte veſpera. Lauda. Uſqz ad veſperū quā magnificata ſunt opera tua dñe. Añ Animas nras humiliemꝰ in ieiunio. q: pascha dñi prima eſt. ⁊ eripiet nos dñs de domo ſeruitutis. ℣. Deus miſereat nobis ⁊ benedicat nos. illuminet dñs vultuz ſuum ſup nos ⁊ miſereat nobis. Lauda. Qui expectauerūt peccatores vt perderent me: teſtimonia aūt tua non intellexerūt. ℣. In eternū dñe permanet verbuz tuū in celo. Hymn⁹. Uerbum patris. fol' cliij.

Humiliātes aias nras in ieiunio: dñe deus educ eas ab inferis: ⁊ a deſcendētibus in lacum nos erue. Et qui virtute inenarrabili mundū redēpturus deſcēdēs a ſuperis inferi ꝓfregiſti recurſus: ne peccato duce illuc deducamur cuſtodi propitius ⁊ preſta: vt cū his qui ad vitā eternā cōſcripti ſunt: tibi modulo pietatis pſallam⁹ atqz in dilectionib⁹ tuis cōſortia beatitudinis mereamur. Pater nr̄. Hño.

Unigenitus dei filiꝰ qui aſſumptum hominē paſſus eſt appendi in ligno crucis ſue: nos dignet ſaluare myſterio. ℟. Amē. Ut qui per ſequentiū vulneratus eſt linguis: os noſtrū remoueat ab omni caſu tēptationis. ℟. Amē. Quiqz ſingularis morte ſua quadriduanū morſum noſtre mortis deuicit: a cruciatu nos eripiat eterni ſupplicij. ℟. Amē. Lauda. Principes perſecuti ſunt me gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor meū. leto: ego ſup eloquia tua ſicut qui inuenit ſpolia multa. ℣. Iniquitatē odio habui: ⁊ abhominatꝰ ſuz. legem autem tuam dilexi. Oratio.

In dilectiōe tua deus ſit pax diligentibus te. Et qr letaris in pacis bonitate: pacis tue nos refice dono. ac per charitatis premiuz remoue a nobis ſcandalū: vt de tua pace ſuperemus odiū: ⁊ de charitate noſtroꝝ

cooperiamur peccatorũ. sicqz man/
data tua seruemus: vt ad conspect⁹
tui gloriã: charitatis dulcedine per/
ducamur. ℟. Amen. Añ. ij. Vide hu
militatem meaz ⁊ eripe me dñe. ℣. Judica
causam meã: ⁊ redime me. propter eloquium
tuũ viuifica me.

Vide hu/ Oro.
militatẽ nostrã dñe ⁊ eripe nos.
Te eniz respiciẽte ⁊ si deicimur: sub/
leuamur: quo sustentante: ne corrua
mus excipimur. ℟. Amen. Lauda.
iij. Exclamaui in toto corde meo: exaudi me
domine. ℣. Clamaui ad te: saluũ me fac vt
custodiam testimonia tua. Oratio.

Exclamamus ad te dñe: vt nos
exaudias, ⁊ oculos humo accliues
ad te admittas: vt tua nos inlustran
te serenitate: semper maneam⁹ inlu/
mine. ℟. Amen. Lauda. iiij. Feci iu/
dicium ⁊ iusticiam dñe: ne tradas me a perse
quentib⁹ me. ℣. Suscipe seruũ tuum in bo/
num: vt nõ calumnient̃ mihi superbi. Oro.

Iudiciuz ⁊ iusticiã doce nos fa
cere dñe: qualiter valeamus su
perborum calumnias cõculcare. Ex
cipe seruos tuos in bono: qui sperãt
in salutare tuũ: quorũqz interiores
oculi xp̃i tui expectant regnum: hos
partem habere facito electorũ. ℟.
Amen. Preces. Auerte dñe iram tuam.
folio cvij. ¶ Feria. ij. Ad matuti/
num post ouile ouium. Añ. Gloria
mea exaltans. folio xcj. ps. iij. Oratio
Gloria nostra deus. folio xcj. Añ.
Miserere mihi dñe: ⁊ vide hamilitatẽ meaz
de inimicis meis: qui exaltas me de portis
mortis. ℣. Vt annũciem omnes laudes tu/
as in portis filie syon: ⁊ exultabo in salutari
tuo.

Miserere nostri Oratio.
dñe: ⁊ vide humilitatẽ nostraz
de inimicis nostris: vt qui nullis te/
neri potuisti dolorũ infernalium vin
culis: nos a portis mortis potentia
liter exaltare digneris. ℟. Amen.
Añ. ij. Dixit insipiens in corde suo nõ est
de⁹. corrupti sunt ⁊ abhominabiles facti sunt
in voluntatib⁹ suis. nõ est qui faciat bonum:
nõ est vsqz ad vnũ. ℣. Dominus de celo pro
spexit super filios hominũ: vt videat si est in/
telligens aut requirens deum. Oratio.

Iesu dei p̃ris ineffabile verbuz:
quem insipientium corda ideo
verũ deum esse nõ credunt: qz in ip̃o
corde suo corrupti ⁊ abhominabiles
facti sunt: te petim⁹ ⁊ rogam⁹: vt co/
gnoscant te ⁊ ip̃i: sicut ⁊ nos cogno/
uimus: vt sic fidelib⁹ hij per verã fi/
dei cogitionẽ letabũdi iungant̃: qua
liter plenissime gaudeant seip̃os ad/
ditos ad numerũ redẽptorum. ℟.
Amen. Añ. iij. Inimici mei animã meam
circundederũt adipe suo cõcluserunt. os eorũ
locutum est superbiã. eripe ab impijs animã
meam dñe. ℣. Exaudi deus iusticiã meam:
intende deprecationẽ meã: aurib⁹ percipe ora
tionem meã ⁊ non in labijs dolosis. Oro.

Christe dei filius cuius animaz
circundantes insatiabiles adipe
sue malicie obcecati loquebant̃ super
biam: eripe ab impijs aĩam nostrã.
Et sic passio tua passiones nr̃as ex/
tinguat: vt nunq̃ oculos nostros sta
tuamus declinare in terrã. ℟. Amẽ
℟. Multiplicati sunt super capillos capi/
tis mei. ℣. Qui me oderunt gratis. conforta
ti sunt inimici mei qui me persequebant̃. iniu
ste que non rapui tunc reuertebam. de⁹ tu no/
sti in prudentiã meam: ⁊ delicta mea a te non
sunt abscondita. ℣. Effunde dñe super inimi
cos meos iram tuã: ⁊ indignatio ire tue ap/
prehendant eos: qui me oderunt. Oratio.

Domine deus apud quem deli/
cta nostra non sunt abscondita:
cuius oculi nõ solũ exteriora prospi/

ciunt: sed ⁊ cordis intima insensibi/
li intuitu penetrant: da nobis penitẽ
tie remediũ pro cilicio indumentuz.
da confessionis preconiũ: pro veme
lucrum. da: vt effluant oculi pro ad
missis flumina lachrymarũ. Da vo
ci nostre gemitib⁹ expetere suffragia
precum. Et tu dñe exaudi orationez
nostrã: quia benigna ẽ misericordia
tua. ⁊ ne nos inferi profundũ absor/
beat: aut lutulenta facinora subru/
ant: multitudo nos tuarũ miseratio
num respiciat. ℟. Amen. ℣. Aspers
ges me dñe ysopo: ⁊ mundabor. lauabis me: ⁊
super niuem dealbabor. ps. l. Oratio.

DEus qui scelera nostra figmen/
to operta denudas: qui incerta
dubijs: ⁊ occulta cõscijs: cõsueta pie
tate trãsducis: vt noxietate prodita
adspargas nos rore mie tue: ⁊ velut
niuem dealbemur vite correptione.
auerte qs faciẽ tuã a peccatis nr̃is:
⁊ oẽs iniquitates nostras delens: in/
noua inuiscerib⁹ nostris spũs tui san
cti infusionẽ: quo tali inhabitatore
gaudẽtes: aperiam⁹ iugiter labia no
stra ad annunciandã laudẽ tuã. ℟.
Amen. Canticũ. Sana me dñe. fo/

SAna nos dñe Fo. Clio. clvii
⁊ sanabimur. confundant⁹ oẽs
qui persequunt⁹ in nos nomen sanctũ
tuũ: ⁊ nõ confundamur nos: qui vene/
ramur ⁊ credim⁹ passionis tue potẽ/
tiaz. prevaleat ergo virt⁹ glorie tue:
vt credentes in eternũ tibi letabun/
dos cõiungat. ℟ Amen. Matuti/
nariũ. Ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane ora/
tio mea. ℣. Dñe deus salutis mee in die cla/
maui ⁊ nocte coram te. Lauda. In psalterio
⁊ cithara hymnũ dicam⁹. in chozo laus reso/
net domino in cordis ⁊ organo. ps. cxlviij.
Lcõ libri samuel. c. xxviij. ℟ Deo g.

IN illis diebus: samuel mortuus
est plãxitq3 eũ oĩs isrl'. ⁊ sepelie
runt eum in ramatha vrbe sua: ⁊ saul
abstulit magos ⁊ arioles de terra et
interfecit eos qui phitones habebãt
in vẽtre. Cõgregatiq3 sũt philistijm
⁊ venerũt ⁊ castrametati sunt in su/
nam. Cõgregauit aũt ⁊ saul vniuer
sum isrl' ⁊ venit in gelboe: ⁊ vidit sa/
ul castra philistijm ⁊ timuit ⁊ expa/
uit cor ei⁹ nimis. Cõsuluitq3 dñm ⁊
nõ rñdit ei neq3 per somnia: neq3 per
sacerdotes: neq3 per ꝓphetas. dixit/
q3 saul seruis suis. querite mulieres
habentẽ phitonẽ ⁊ vadã ad eã ⁊ sci/
scitabor per illã. ⁊ dixerũt serui eius
ad eũ. Est mulier habẽs phitonẽ in
endor. Mutauit ergo habitũ suum
vestitusq3 est alijs vestimẽtis. ⁊ abijt
ipe ⁊ duo viri cum eo: venerũtq3 ad
mulierẽ nocte: ⁊ ait illi. diuina mihi
in phitonẽ: ⁊ suscita mihi quẽ dixero
tibi. ⁊ ait mulier ad eũ. Ecce tu no/
sti quãta fecerit saul ⁊ quomõ iuase/
rit magos ⁊ ariolos de terra. quare
ergo insidiaueris aie mee vt occidar.
⁊ iurauit ei saul in dño dicens. viuit
dñs. q3 non eueniet tibi quicq3 mali
ꝓpter rem hãc. dixit mulier. quẽ su/
scitabo tibi? Qui ait. Samuelẽ susci
ta mihi. Cum aũt vidisset mulier sa
muelẽ: exclamauit voce magna: ⁊ di
xit ad saul. quare imposuisti mihi? tu
es enim saul. dixitq3 ei rex: noli time/
re. quid vidisti? Et ait mulier ad sa/
ul. Deos vidi ascẽdentes de terra. di
xitq3 ei: qualis est forma ei? Que
ait. vir senex ascẽdit ⁊ ipe amictus ẽ
pallio. ⁊ intellexit aũt saul q3 samuel
esset: ⁊ inclinauit se sup faciẽ suam in
terra: ⁊ adorauit. Dixit aũt samuel
ad saul. Quare inquietasti me vt su/

scitarer: ⁊ ait saul. coartor nimis. si quidem philistijm pugnāt aduersuz me: ⁊ deus recessit a me: ⁊ exaudire me noluit: neqz in manu ꝓphetaruz: neqz per somnia. Vocaui ergo te: vt ostenderes mihi quid faciā. ⁊ ait samuel. Quid interrogas me cum dominus recesserit a te: ⁊ transiret ad emulū tuum. faciet enim dñs tibi sicut locutus est in manu mea: ⁊ scindet regnum tuū de manu mea: ⁊ dabit illud proximo tuo dauid. Quia non obedisti voci dñi: neqz fecisti irā furoris eius in amalech. Idcirco qđ pateris fecit tibi dñs hodie. ⁊ dabit dominꝰ etiā israel tecū in manu philistijm. Cras autē tu ⁊ filij tui mecū eritis: sed ⁊ castra israel tradet dñs in manu philistijm. Statimqz saul cecidit porrectus in terrā. Extimauerat enim verba samuelis: ⁊ robur nō erat in eo: quia nō comederat panem tota die illa. Ingressa est itaqz mulier illa ad saul: ⁊ cōturbatꝰ enim erat valde. Dixitqz ad eū. ecce obediuit ancilla tua voci tue: ⁊ posui aīam meā in manu tua. Et audiui sermones tuos quos locutꝰ es ad me. nūc igit audi ⁊ tu vocez ancille tue: ⁊ ponam corā te bucellā panis vt comedens ꝯualescas: ⁊ possis iter facere. Qui renuit ⁊ ait. nō comedā. Coegerūt aūt eū serui sui ⁊ mulier. ⁊ tandez audita voce eoꝝ resurrexit de terra: ⁊ sedit sup lectū. Mulier aūt illa habebat vitulū pascualez in domo ⁊ festinauit ⁊ occidit eū. Tollensqz farinā miscuit eā: ⁊ coxit azima: ⁊ posuit ante saul ⁊ ante seruos eiꝰ. Qui cū comedissent surrexerūt ⁊ ambulauerūt per totā noctē illā. ℟. Amen. Hyꝰ. Noctis tēpus. fol' clv. Capl'a

Libera nos dñe. fol' clvij. Lauda.

Exclamaui ī toto corde meo: exaudi me dñe. ℣. Clamaui ad te saluū me fac: vt custodiam testimonia tua.

Exclamamus ad te dñe vt nos exaudias: ⁊ oclos humo accliues ad te admittas: vt tua nos inlustrāte serenitate semp maneamꝰ inlumine. ℟. Amē. Ad tertiā. Lcō libri ꝓuerbiorū salomonis. cap. xix. ℟. Deo gratias.

Fili cum obsecrationibꝰ loquit pauper: ⁊ diues effabit rigidus. vir amicabilis ad societatē: magis amicus erit quā frater. Melior est pauper qui ambulat in simplicitate sua: q̄ torquens labia sua ⁊ insipiēs. vbi nō ē sciētia animi: nō est bonū. ⁊ qui festinꝰ est pedibꝰ offendet. Stulticia hominis supplātat gressus eiꝰ: ⁊ contra deū feruet aīo suo. Diuitie addūt amicos plurimos: a paupe aūt ⁊ hij quos habuit separant. Testis falsus nō erit impunitꝰ. Et qui mēdacia loquit nō effugiet. Multi colūt personaz potētis ⁊ amici sunt dona tribuētis. Fratres hominis paupis oderunt eū: insup ⁊ amici ꝓcul recesserūt ab eo. Qui tantuz verba sectat nihil habebit. Qui aūt possessor est mētis diligit animā suā: ⁊ custos prudentie inueniet bona. ℟. Amen. Lectio libri samuelis. c. xxix. ℟. Deo gratias

In illis diebus. Cōgregati sunt philistijm cum vniuersa agmina sua in aphec: Sed ⁊ israel castra metatus est sup fontē qui erat in iezrahel. ⁊ satrape quidez philistijm incedebant in cētur ijs ⁊ milibꝰ. dauid aūt ⁊ viri eiꝰ erāt in nouissimo agmine cū achis. Dixeruntqz principes philistijm ad achis. Quid sibi volūt hebrei isti? Et ait achis ad principes

philistijm. Num ignoratis dauid q̄ fuit seruus saul regis isrl'? ⁊ est apud me multis dieb⁹ ⁊ annis ⁊ nō inueni in eo quicq̄ qua transfugijt ad me vsq3 ad diem hāc. Irati sunt aūt ad aduersus eum principes philistijm: ⁊ dixerunt ei. Reuertat' vir: ⁊ sedeat in loco suo in quo cōstituisti eum: et nō descendat nobiscū in prelium: ne fiat nobis aduersarius cū preliari ceperim⁹. quomodo eniz aliter placare poterit dn̄m suū nisi in capitib⁹ nostris? nōne iste est dauid cui cātabāt in choris dicētes? ꝑcussit saul in milibus suis: ⁊ dauid i decē milib⁹ suis? Vocauit ergo achis dauid. ⁊ dixit ei. viuit dn̄s: qꝛ rectus es tu ⁊ bon⁹ in cōspectu meo. ⁊ exit⁹ tu⁹ ⁊ introitus tuus mecū est in castris. ⁊ nō inueni inte quicq̄ mali ex die qua venisti ad me vsq3 in diē hāc: sed satrapis nō places. Reuertere ergo ⁊ vade in pace: ⁊ nō offendas oculos satrapaꝝ philistijm. Dixitq3 dauid ad achis. Quid eniz feci aut quid inuenisti in me seruo tuo a die qua fui in ꝯspectu tuo vsq3 in diē hāc? vt nō veniā ⁊ pugnē contra inimicos dn̄i mei regis. Rn̄dens aūt achis locut⁹ est ad dauid. Scio qꝛ bon⁹ es tu in oculis meis sicut angelus domini. sed principes philistinoꝝ dixerūt: nō ascendat nobiscū in preliū. Igit' cōsurge mane tu ⁊ serui dn̄i tui qui venerūt tecū: ⁊ cū de nocte surrexeritis ⁊ ceperit illucescere ꝑgite. Surrexit itaq3 dauid de nocte ip̄e ⁊ viri ei⁹: vt ꝓficiscerent' mane ⁊ reuerterēt' ad terrā philistijm. Philistijm aūt ascēderunt in iezrael. Ca xxx. Cūq3 venissent dauid ⁊ viri ei⁹ in sicelech die tertia amalachite impetū fecerūt ex parte australi in sicelech ⁊ ꝑcusserunt sicelech: ⁊ succēderūt eā igni: ⁊ captiuas duxerunt mulieres ex ea a minimo vsq3 ad magnū ⁊ nō interfecerūt quenq̄: sed secū duxerūt ⁊ ꝑgebāt itinere suo Cū ergo venisset dauid ⁊ viri ei⁹ ad ciuitatē: ⁊ inuenissent eā succensam igni: ⁊ vxores suas ⁊ filios suos ⁊ filias ductas esse captiuas: leuauit dauid ⁊ ppl's qui erat cū eo voces suas: ⁊ plāxerūt donec deficerēt in eis lachryme. Siquidē due vxores dauid captiue ducte fuerāt achinoem iezraelites ⁊ abigail vxor nabal carmeli. ⁊ ꝯtristat⁹ est dauid valde. Volebat eniz eū ppl's lapidare. qꝛ amara erat aīa vniuscuiusq3 viri sup̄ filijs suis ⁊ filiab⁹. Cōfortatus est autē dauid in dn̄o deo suo: ⁊ ait ad abiathar sacerdotez filiū achimelech. Applica ad me ephoth. ⁊ applicauit abiathar ephoth ad dauid: ⁊ consuluit dauid dn̄m dicēs. Persequar latrunculos hos: ⁊ cōprehendā eos an nō? Dixitq3 ei dn̄s: persequere absq3 dubio eniz cōprehēdes eos: ⁊ excuties predam. Abijt ergo dauid ipse ⁊ sexcēti viri qui erāt cū eo ⁊ venerūt vsq3 ad torrentē besor: ⁊ lassi quidā substeterunt. Persecut⁹ est aūt dauid ipse et quadringēti viri cum eo: substiterāt eniz ducēti qui lassi trāsire nō potuerāt torrentē besor. Et inuenerūt virū egyptiū in agro: ⁊ adduxerūt euz ad dauid. dederūtq3 ei panē vt comederet ⁊ biberet aquā: s3 ⁊ fragmen masse caricaꝝ: ⁊ duas ligaturas vue passe. Qui cum comedisset reuersus est spūs eius: ⁊ refocilatus est. nō eniz comederat panē neq3 biberat aquaz tribus diebus ⁊ rribus noctib⁹. Dixitq3 ei dauid. cui⁹ es tu: vel vnde ⁊

quo pergis? Qui ait. ei puer egyptiꝰ ego sum: seruꝰ viri amalachite. dereliquit me aũt dñs meus: quia egrotare cepi nudiustertius. Si quidem nos eripuimus ad australem plagã cerethi iudam. ⁊ ad merediẽ caleph sicelech succẽdimus igni. dixit ei dauid: potest me ducere ad cuneũ istũ? Qui ait. Jura mihi per deũ ꝙ non occidas me: ⁊ non tradas me de manu dñi mei: ⁊ ducã te ad cuneũ istũ: ⁊ iurauit ei dauid. Qui cuꝫ duxisset euꝫ. Ecce illi. discũbebant sup faciẽ vniuerse terre. comedentes ⁊ bibentes: ⁊ quasi festũ celebrãtes diẽ pro cuncta preda: ⁊ spolijs que ceperant de terra philistijm ⁊ de terra iuda. ⁊ percussit eos dauid a vespere vsqꝫ ad vesperam alterius diei. Et non euasit ex eis quisq̃ nisi tantũ quadringẽti viri adolescentes qui ascenderant camelos ⁊ fugierant. Eruit ergo dauid omnia q̃ tulerant amalachite. et duas vxores suas eruit. nec defuit quisq̃ a paruo vsqꝫ ad magnũ taꝫ de filijs q̃ de filiabꝰ ⁊ de spolijs. ⁊ quecunqꝫ rapuerãt om̃ia reduxit dauid. ⁊ tulit vniuersos greges ⁊ armenta ⁊ minauit ante faciẽ suam. dixerunt qꝫ: hec est preda dauid. Venit autẽ dauid ad ducentos viros qui lapsi subsisterant: nec sequi potuerant dauid. ⁊ residere eos iusserat in torrentem besor. Qui egressi sunt obuiã dauid: ⁊ populo qui erant cũ eo. accedens autẽ dauid ad populuꝫ: salutauit eos pacifice. Respondensqꝫ vnꝰ vir pessimus ⁊ iniquus de viris qui erant cũ dauid dixit. Quia nõ venerunt nobiscũ nõ dabimus eis quicq̃ de preda quã eruimꝰ sed sufficiat vnicuiqꝫ vxor sua ⁊ filij: quos cum acceperint recedant. Dixit autẽ dauid: non sic facietis fratres mei de his q̃ tradidit dñs nob ⁊ custodiuit nos: ⁊ dedit latrũculos qui erũperant aduersum nos in manꝰ nostras: nec audiet vos quisq̃ sub sermone hoc. Equa eniꝫ pars erit descẽdentis ad prelium ⁊ remanẽtis ad sarcinas ⁊ similiter diuidẽt. Et factũ est hoc ex die illa: ⁊ deinceps constitutũ ⁊ prefinitum: ⁊ quasi lex in israel vsqꝫ ad diez hanc. ℟. Amen. Añ. j. Inueniat manꝰ tua dñe omnibꝰ inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderũt. pones eos: vt clibanum ignis in tẽpore vultus tui. ℣. Dñe in virtute tua letabitur rex: ⁊ super salutare tuum vehementer exultabit. Oratio.

Inueniat manus tua dñe omnibus inimicis tuis: in vindictã: qui nolunt cruci tue sua subdere colla. Inueniat quoqꝫ ⁊ in eis qui te oderunt dextera tua parcens: cum eos dextere tue fecerit esse participes: vt in tẽpore vultus tui cum manifesta nobis fuerit facies tua: nõ ponãtur: vt clibanum ignis: sed transferãtur nobiscũ coronandi in celestibus regnis. ℟. Amen. Añ. ij. Eripe deus a framea animã meam: ⁊ de manu canis vnicaꝫ meam. libera me de ore leonis: ⁊ a cornibus vnicornium humilitatẽ meam. ℣. Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.

Eripe animam nostram a framea potentissimi inimici christe filij dei: vt noster sis liberator de ore leonis: qui animã tuã potenter eduxisti ab inferis. ℟. Amen. Añ. iij Inclina dñe aurem tuam ad me. accelera: vt eripias me. ℣. Esto mihi in deũ ꝓtectorẽ: ⁊ in locũ munitũ: vt saluũ me facias. ℟. Susceperũt me sicut leo paratꝰ ad predã. ⁊ sicut catulꝰ leonis habi

tans in ocultis. ℟. Exurge dñe: preueni eos: ⁊ subuerte illos. eripe animam meam ab eis. ℣. Custodi me dñe vt pupillam oculi: sub vmbra alarum tuarũ protege me. q̃ oẽs inimici mei circumdederũt me. ℟. Exurge dñe. Preces. Accliues te oramus. xp̃e parce nobis. ℟. Et miserere. ℣. Qui in forma serui apparẽs mundũ saluare venisti: reforma qd̃ perierat tue crucis potẽtia. ℟. Et miserere. ℣. Qui mortẽ vincis moriẽs: ⁊ flagellaris innocens nos ab eterno erue suplicioꝝ dolore. ℟. Et miserere. ℣. Qui cõfitenti latroni das requiẽ paradisi nobis da indulgentiã per crucis tue gloriã. ℟. Et miserere. ℣. Tu pro nobis vocem accipe huius latronis: dñe memento nostri dñe: ⁊ parce cũ veneris: vt iudices. ℟. Et miserere. Hymnꝰ. O nazarene lux. folio. lxxxiiij Capitula.

Bellantiũ mucrones q̃s dñe victricis semp̃ potestatis tue virtute retunde: vt cõtra sortẽ tuã meditantes insania: veritatis tue corrige disciplina. Quiq̃ aduersus xp̃m tuuz blassemias declamãt: ad predicationem vere fidei sua corda cõuertant. vt ⁊ vincula peccatoꝝ quibus vincti detinent̃: miseratione disrumpas: et cunctos iustificatos digiti tui calamo: in libro vite conscribas. Pater noster. Ad sextã. Lctõ libri amos. Vpphete. cap̃. ix. ℟. Deo gratias. Vidi dñm stantẽ super altare: et dixit. percute cardinẽ ⁊ cõmoueant̃ superliminaria. Auaricia eniz in capita hominũ: ⁊ nouissimũ eorum in gladio interficiã. Non erit fuga eis. ⁊ qui fugerit ex eis non saluabit̃. Si descenderit vsq̃ in infernũ inde manus mea educet eos. ⁊ si ascenderint vsq̃ ad celos: inde detraham eos. ⁊ si absconditi fuerint in verticẽ carmeli: inde scrutans auferaz eos. Et si celauerint se ab oculis meis in profundum maris: ibi mandabo serpẽti ⁊ mordebit eos. ⁊ si abierũt in captiuitate corã inimicis suis: ibi mandabo gladium ⁊ occidet eos. ⁊ ponam oculos meos super eos in malũ ⁊ nõ in bonũ. ⁊ dñs qui tangit terrã ⁊ tabescit: lugebunt om̃es inhabitantes in ea. Et ascendet sicut amnis ⁊ defluet sicut riuus egypti: qui edificat in celo ascensionẽ suã: ⁊ fasciculum suũ super terraz fundauit. qui vocat aquas maris: ⁊ effundit eas sup̃ faciem terre: dñs nomen est illi. ℟. Amẽ. Añ. i. Non veniat mihi dñe pes superbie: ⁊ manꝰ impiorũ nõ moueant me. ℣. Dixit iniustus vt derelinquat sibi. non est timor dei ante oculos eius. Oratio.

Non veniat nobis pes sup̃bie: neq̃ manꝰ peccatoris moueat nos. Vt qui passionẽ tuã veneranter accipimus: animã nostrã nõ ad penam: sed ad vitã facias peruenire perpetuam. ℟. Amen. Añ. ij. Letus erit iustus cũ viderit vindictã impiorũ. manus suas lauabit in sanguine peccatorũ. ℣. Si vere vtiq̃ iusticiã loq̃mini: recte iudicate filij hominum.

Sperãtes in te Oratio. dñe non cõtristemur: vt nec animaz nostrã conturbes: nec a tuo grege separes: sed sperãtes in te: tibi cõfiteamur: ⁊ tibi corde puro psallamꝰ ℟. Amen. Añ. iii. Deus meus adiutor meus: sperabo in eum. protector meus: ⁊ cornu salutis mee ⁊ redẽptor meus. ℣. Liberator meus de inimicis meis iracundis: ⁊ ab insurgentibus in me exaltabis me. a viro iniquo eripies me. ℟. Domine iudica nocẽtes me: ⁊ expugna impugnantes me. aprehende arma ⁊ scutũ ⁊ exurge deus meus in adiutorium mihi. ℣. Exurge dñe ⁊ intende iudicio meo. deus meus et dominus meus auxilia-

re ⁊ respice. ꝑ. In adiuto Preces. Subue niat nobis dñe mia tua. ꝑ. Velociter. ℣. Sanguinis tui hostia nos a criminib⁹ libera. ꝑ. Velociter. ℣. Crucē perpessus dñe a cruciatu nos libera. ꝑ. Velociter. ℣. Crucis tue presidio nos libera a suplitio. ꝑ. Velociter. ℣. Cū veneris iudex omniū redēptoruꝫ esto refugiū. ꝑ. Velociter. Hymn⁹. Ona zarene lux. folio. lxxxiiij Oratio.

Gloriose. potēs. ac misericors deus erue nos ab insidijs inimici. ⁊ de aia nostra a rugiētis leonis raptu rapido rapiat̄. protectio dextere tue in nostri custodiā deputet̄. ne duꝫ nō est qui redimat: ille seuus occidat. aut si nō est qui saluū faciat ille subuertat. Sed tu leo de tribu iuda in ira tua exurge: ⁊ in veritate iudicij insidiosi hostis cateruas interime. nos in precepto qd̄ mādasti credere: ⁊ permanere cōcede. Pater nr̄. Ad nonā. Ecclesiastici salomonis. c. xxij. ℟. Deo gratias.

Fili supra mortuū plora. deficit enim lux eius ⁊ supra fatuū plora. deficit eniꝫ sensus. Modicū plora sup̄ mortuū: qm̄ requieuit. nequissimi eniꝫ nequissima vita: supra mortē fatui. luctus mortui septē dies: fatui autē ⁊ impij oēs dies vite illoꝝ. Cuꝫ stulto ne multū cōloquaris: ⁊ cū insensato ne abieris. Serua te ab illo vt non molestiā habeas: ⁊ nō coinquinaberis in peccato illi⁹. deflecte ab illo et inuenies requiē: ⁊ nō accidiaberis i stulticiā illi⁹. Sup̄ plumbū quid grauabitur: ⁊ qd̄ illi aliud nomen: q̄ fatuus arenā. ⁊ salē ⁊ massam ferri facilius est portare: q̄ hominē imprudētem ⁊ fatuū ⁊ impiū. Sicut loramētum igneū conligatū fundamentuꝫ edificij nō dissoluit̄: sic ⁊ cor cogitatum in cogitatione cōsilij. Dñe pater ⁊ deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu impioꝝ. Extollentiā oculoꝝ meoꝝ ne dederis mihi: ⁊ om̄e desideriū prauum aufer a me dñe da ori meo custodiā ⁊ sup̄ labia mea signaculū certū. ℟. Amen. Lcō libri

Isamuelis. c. xxxj. ℟. Deo gratias

In illis dieb⁹. philistijm pugnabāt aduersus isrl̄: ⁊ fugierūt viri isrl̄ ante faciē philistijm. ⁊ ceciderūt interfecti in mōtes gelboe. irruerunt qꝫ philistijm in saul ⁊ filios ei⁹. ⁊ percusserūt ionathā ⁊ aminadab ⁊ melchisue filios saul. totūqꝫ pōdus prelij versum est in saul. Et cōsecuti sūt euꝫ viri sagittarij ⁊ vulnerat⁹ est vehementer a sagittarijs. Dixitqꝫ saul ad armigerū suū. Euagina gladiuꝫ tuū ⁊ percute me: ne forte veniāt in circūcisi isti ⁊ interficiēt me inludentes mihi. ⁊ noluit armiger eius. fuerat eniꝫ immo timore ꝑterrit⁹: arripuit itaqꝫ saul gladiū ⁊ inruit super eū. Quod cū vidisset armiger ei⁹ videlicet qd̄ mortuus esset saul: inruit etiā ipse super gladiū suū: ⁊ mortu⁹ est cuꝫ eo. Mortuus est ergo saul et tres filij ei⁹: ⁊ armiger illi⁹: ⁊ vniuersi viri ei⁹ in die illa pariter. Uidētes aūt viri isrl̄ qui erant trās vallem et trāsiordanē ꝙ fugissent viri israelite: ⁊ ꝙ mortuus esset saul ⁊ filij ei⁹: reliquerūt ciuitates suas ⁊ fugierūt. veneruntqꝫ philistijm ⁊ habitauerunt ibi. facta aūt die altera venerūt philistijm vt expoliarēt interfectos. ⁊ inuenerunt saul ⁊ filios eius iacentes in montem gelboe. Et preciderunt caput saul: ⁊ expoliauerunt eum armis: ⁊ miserunt in terram philistinorum per circuituꝫ vt annunciaretur

ſu tẽplis idoloꝝ ⁊ in ppl'is. ⁊ poſue/
rũt arma eiꝰ in tẽplo aſtaroth: coꝛpꝰ
vero eiꝰ ſuſpenderũt in muros beth/
ſam. Quod cũ audiſſent habitatoꝛeſ
iabes galaad quecũqꝫ fecerant phili
ſtiim ſaul: ſurrexerũt oẽs viri foꝛtiſ
ſimi: ⁊ ambulauerũt tota nocte ⁊ tu
lerũt cadauer ſaul ⁊ cadauera filioꝝ
eiꝰ de muro bethſam. Uenerũtqꝫ vi
ri iabes galaad: ⁊ cõbuſſerũt ea igni
⁊ tulerũt oſſa eoꝝ ⁊ ſepelierũt in ne/
moꝛe iabes: ⁊ ieiunauerũt ſeptẽ die
bus. Cap. ¶ Factũ eſt autẽ poſtq̃
moꝛtuus eſt ſaul: vt dauid reuertere
tur a cede amalech ⁊ maneret in ſic/
celech dies duos. In die aũt tertia
apparuit homo veniẽs de caſtris ſa/
ul veſte conciſſa ⁊ puluere aſperſus
caput. ⁊ vt aduenit dauid cecidit ſu/
per faciẽ ſuã: ⁊ adoꝛauit. Dixitqꝫ ad
eũ dauid. Unde venis? Qui ait ad
eũ. de caſtris iſrl' fugi. ⁊ dixit ad eum
dauid. Quod eſt verbũ qđ factũ eſt?
indica mihi: qui ait. Fugit ppl'us e
prelio ⁊ multi coꝛruẽtes e ppl'o moꝛ
tui ſunt. Sed ⁊ ſaul ⁊ ionathas filiꝰ
eiꝰ interierũt. dixitqꝫ dauid ad adole
ſcentẽ. Qui nũciabat ei. Unde ſcis
qꝛ moꝛtuus eſt ſaul ⁊ ionathas filiꝰ
eiꝰ? Ait adoleſcẽs q̃ narrabat ei. Ca
ſu veni in mõtes gelboe: ⁊ ſaul incũ
bebat ſup haſtã ſuã. Poꝛro currus ⁊
equites appꝛopinquabãt: ⁊ ꝓuerſus
poſt tergũ ſuũ: vidẽſqꝫ me vocauit.
Cui cũ reſpõdiſſem: adſum. dixit mi
hi. Quis nã es tu? Et aio ad eũ. ama
lechites ſum. ⁊ locutꝰ eſt mihi. Sta
ſup me ⁊ interfice me: qm̃ tenent me
anguſtie. ⁊ adhuc tota aia in me eſt.
Stanſqꝫ ſup eũ: occidi illũ. ſciebam
eniꝫ q̃ viuere nõ poterat poſt ruinã.
Et tuli diadema qđ erat i capite eiꝰ:
⁊ armillã de bꝛachio eiꝰ: ⁊ attuli ad
te dñm meũ huc. Apprehendẽs aũt
dauid veſtimẽta ſua: ſcidit oẽſqꝫ vi/
ri qui erãt cũ eo: ⁊ planxerũt ⁊ fleue/
runt ⁊ ieiunauerũt vſqꝫ ad veſperaꝫ
ſup ſaul ⁊ ſup ionathã filiũ eiꝰ: ⁊ ſu/
per ppl'm dñi: ⁊ ſup domum iſrl': q̃
coꝛruiſſet gladio. Dixitqꝫ dauid ad
iuuenem qui nũciauerat ei. vnde es
tu? Qui rñdit. filiꝰ hominis aduene
amalechite ego ſuꝫ. Et ait ad eũ da/
uid. Quare nõ timuiſti mittere ma
num tuã vt occideres xp̃m dñi. Uo
canſqꝫ dauid vnũ de pueris ſuis ait.
Accedẽs irrue in eum. Qui ꝑcuſſit
illũ ⁊ moꝛtuꝰ eſt. ⁊ ait dauid ad eũ.
ſanguis tuus ſup caput tuũ. os eniꝫ
tuũ locutꝰ eſt aduerſuꝫ te dicẽs. ego
interfeci xp̃m dñi. Plãxit aũt dauid
planctũ huiuſcemodi ſup ſaul ⁊ ſup
ionathã filiũ eiꝰ: ⁊ pꝛecepit vt doce/
rent filios iuda arcũ: ſicut ſcꝛiptũ eſt
in libꝛo iuſtoꝝ. Et ait. Cõſidera iſrl'
pꝛo his qui moꝛtui ſunt ſup excelſa
tua vulnerati. incliti tui iſrl' ſup mõ
tes tuos interfecti ſunt. Quomodo
ceciderũt foꝛtes. Nolite annũciari
in geth: neqꝫ annũcietis in cõſpectu
aſcalonis. ne foꝛte letent filie phili/
ſtiim: ⁊ ne exultẽt filie incircũciſoꝝ.
Montes gelboe nec ros nec pluuia
veniãt ſup vos: neqꝫ ſint agri pꝛimi
tiarum. qꝛ ibi abiectꝰ eſt clipeꝰ foꝛ/
tiuꝫ. clipeus ſaul quaſi nõ eſſet vnctꝰ
oleo a ſanguine interfectoꝝ ab adipe
foꝛtiũ. Sagitta ionathe nũq̃ rediit
retꝛoꝛſum: ⁊ gladiꝰ ſaul nõ eſt reuer
ſus inanis. Saul ⁊ ionathas amabi
les ⁊ decoꝛi valde in vita ſua: in moꝛ
te quoqꝫ nõ ſunt diuiſi. aquilis velo
ciꝛes: leonibꝰ foꝛtioꝛes: filij iſrl' ſup
ſaul flete: q̃ veſtiebat vos coccino in

delicijs: qui prebebat ornamēta au/
rea cultui nr̄o. Quomodo ceciderūt
fortes in p̄lio: ionathas in excelsis tu
is occisus ē. Doleo sup̄ te frater mi
ionatha decore nimis ⁊ amabilis su
per amorē mulieris: sicut mater vni
cuz amat filiū: ita ⁊ ego te diligebā.
Quomō ceciderūt robusti ⁊ perierūt
arma bellica. Cap̄.ij. ¶ Igit̄ post hec
ꝯsuluit dauid dñz dicēs. Num ascē
dam in vnā de ciuitatib⁹ iuda? ⁊ ait
dñs ad eū. Ascende. dixitqz dauid.
Quo ascendā? ⁊ rn̄dit ei in hebron.
Ascēdit ergo dauid ⁊ due vxores ei⁹
achinoem iesraelites ⁊ abigail vxor
nabal carmeli. Sed ⁊ viros qui erāt
cū eo duxit dauid singulos cū domo
sua: ⁊ māserūt in oppidis hebron ve
nerūtqz viri iuda: ⁊ vnxerūt ibi da/
uid vt regnaret sup̄ domū iuda. Et
nūciatū ē dauid ꝙ viri iabes galaad
sepelissent saul. Misit ergo dauid nū
cios ad viros iabes galaad. Dixitqz
ad eos. Bn̄dicti vos a dño qui feci/
stis mīam cū dño vr̄o saul: vt sepeli/
retis eū. ⁊ nūc retribuet quidē vobis
dñs mīam ⁊ veritatē: ⁊ ego reddam
gr̄am eo ꝙ feceritis verbū istud. Cō
fortent̄ man⁹ vr̄e: ⁊ estote filij forti/
tudinis. licet eniz mortu⁹ sit dñs vr̄
saul: tamē me vnxit dom⁹ iuda in re/
gem sibi. ℟. Amē. Añ.j. Dic aīe mee
dñe salus tua ego suz. cōfundant̄ ⁊ reuereant̄
oēs qui querūt aīam meā: vt auferāt eā. ℣.
Judica dñe nocētes me: ⁊ expugna impugnā/
tes me.

Dic anime nr̄e Oratio.
dñe salus tua ego sum. inimici
quoqz tui q̄ aduersus te cōuenerunt
erubescāt: ⁊ qui cogitāt aduersus fi/
dem tuā: p̄ penitentiā corrigant̄. qui
ergo innocēs p̄pessus es inimicoruz
irrisiones ⁊ vulnera: nr̄a in his ablue
p̄pitiat⁹ peccata. ℟. Amen. Añ.ij.
Ad defensionē meā respice. eripe a framea de⁹
aīam meā: ⁊ de manu canis vnicā meā: salua
me dñe de ore leonis. ℣. Narrabo nomē tuū
fratrib⁹ meis. in medio ecclesie laudabo te.

Ad defensionē familie tue Or̄o
attēde dñe: ⁊ iam eripe aīaz ei⁹
a framea p̄sequentis: ⁊ de manu ca/
nis: qui solus aīam tuā ponere digna
tus es pro oībus nobis. ℟. Amen.
Añ.iij. Obprobriū insipientiū dedisti me.
obmutui ⁊ nō ap̄ui os meū. q: tu fecisti amo/
ue a me flagella tua ℣. Dixi custodiā vias
meas ⁊ non derelinquā in lingua mea. posui
ori meo custodiā: dū cōsistit peccator aduer/
suz me. Hy⁹. Onazarene. fol. lxxxiiij

Christe dei fili⁹ qui ob/ Oratio.
probriū insipiētiū fact⁹ ea: amo
ue a nobis flagella tua: ⁊ languorib⁹
nr̄is porrige medicinā. Ut ad te re/
specti nō feramur precipiti ira dāna/
biles: sed exēplo tue passionis reda/
mur ad oīa mittes. Pater nr̄. Ad.ix.
Lauda. Tu illuminas lucernā meā dñe. ℣.
Auxiliū meū a dño. p̄s.cxx.añ. Ab oībus
p̄sequētib⁹. ℣. Dñe de⁹ meus in te speraui:
saluū me fac ex oībus p̄sequētib⁹ me ⁊ eripe
me. Hy⁹. Verbū pr̄is. fol. clij. Capi
tula. Gloriose potēs. fol. clx. Lau/
da. Exclamaui in toto. fol. ¶ Fe
ria.iij. Ad matutinū. Añ. Voce mea
ad. p̄s.iij. ⁊ Or̄o. Exaudi nos dñe.
fol. clxvj. Añ.j. Tanq̄ lugiens ⁊ cōtri/
status humiliabar: ⁊ aduersum me letati sunt
⁊ cōuenerunt cōgregati sunt in me flagella et
ignorauerūt. ℣. Tēptauerūt me: ⁊ derisserūt
derisu stridebant in me dentib⁹ suis. Or̄o.

Libera nos domine de contrista
tione: ⁊ de flagellis peccatorū
nostrorum: vt non humiliemur ab
inimicis ecclesie tue: sed presta no/
bis: vt te cum post transitum infi/

nito iubilo iocundemur. ℟. Amen. Ant. Qui tribulāt me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderunt. ℣. Dñs illuminatio mea ⁊ salus mea: quem timebo: dñs defensor vite mee: a quo trepidabo. Oratio.

Qui tribulāt nos dñe infirmentur pereant cognoscētes potentiā tuā retrorsum redeāt: vt ecclesia tua q̄ est in oībus terre finib⁹ dilatata magnificet nomen tuū: cū manifestata fuerit gl'ia tua. ℟. Amē. Ant. iij. Ab homine iniquo ⁊ doloso libera me dñe: q̄ tu es de⁹ me⁹ ⁊ fortitudo mea. ℣. Iudica me de⁹ ⁊ discerne causam meā de gēte nō sancta: ab homine iniquo ⁊ doloso libera me. Oratio

Tu de⁹ nr̄ libera nos ab oīb⁹ iniquis ⁊ dolosis: plena sanitate habitāte in carne nr̄a: ad coronā mereamur ꝑtingere destinatā. ℟. Am̄. ℟. Multi dñe gemit⁹ mei: ⁊ cor meum inherēs: qm̄ adduxisti diē cōsolationis tue sup me. audierūt inimici mei malū meū. ꝑ. Et cōgratulati sunt de vindemia cor̄ sicut vindemiasti. q̄ ingemesco: ⁊ nō est q̄ me consolet̄. ℣. Oēs qui glorificabāt me: inspreuerūt me. viderūt eniz ī ignominiā meā se ꝯgregati. Oro

Deus q̄ in exercitatione nr̄a contristari nos inspicis: da nobis potētissimū auxiliū in victoria sācte crucis. Ut q̄ exēplo tuo mundū decertam⁹ euincere: celos mereamur ⁊ post transitū possidere. ℟. Amen. Ant. Auditui meo dona gaudiū ⁊ leticiā domine: vt exultēt ossa humiliata. ꝑs. l. Oro

Clamam⁹ ad te dñe miserere nobis. sana aīas nr̄as: q̄ peccauimus tibi. Tuū est eniz nr̄i miserere p̄rogare mīam. tuū est aīe vulneribꝰ impēdere curā ⁊ in patefactis sceleribꝰ debitā nō excerere vindictā. ne cōdignā imposterū rependere penā: da humilitatē quā placat⁹ inspicias: ⁊ accipe cōfessionē: vt peccata dimittas. ℟. Amē. Ant. Fact⁹ sum in derisuz tota die. ⁊ oīs subsanāt me. Cāticū. Seduxisti me dñe. fol'. clxvij Oratio.

Fac nos dñe de⁹ nr̄: vt nec in derisu inimicor̄ nr̄orum: nec subsanatione aduersantiū: nos fatigemur sed tu qui es defensio nr̄a: a cōtradictione ī proboꝝ nos libera. ℟. Amē Ant. Auditā fac mihi mane mane mīam tuā qm̄ in te speraui dñe. ꝑ. Demōstra mihi viā per quā ambulē. q̄ ad te dñe leuaui aīam meam. ℣. In tympano ⁊ choro laudate dñm: in cordis ⁊ organo laudate eū. Lcō libri samuelis. ij. regū. ij. ℟. Deo gr̄as.

In illis dieb⁹. Abner filius ner principes exercit⁹ saul: tulit isboseth filiū saul: ⁊ circūduxit eū ꝑ castra: regemq̄ cōstituit sup galaad: ⁊ sup iesuri: ⁊ sup effraim: ⁊ sup beniamin: ⁊ sup isrl': vniuersum. Quadraginta annoꝝ erat isboseth filius saul qn̄ regnare cepisset sup isrl': ⁊ duob⁹ annis regnauit. Sola aūt dom⁹ iuda sequebat̄ dauid. ⁊ fuit numer⁹ dierū quos cōmoratus ē dauid īperās in hebron sup domū iuda septē annoꝝ ⁊ sex mēsium. Egressusq̄ est abner fili⁹ ner ⁊ pueri isboseth fili⁹ saul de castris iuxta piscinā gabaon. Porro ioab fili⁹ saluie: ⁊ pueri dauid egressi sunt: ⁊ occurrerūt eis iuxta piscinā gabaō. Et cū in vnū conuenissent e regione sederūt hij ex vna parte piscine: ⁊ illi ex altera. Dixitq̄ abner ad ioab. surgant pueri ⁊ ludāt corā nobis. Et respondit ioab. Surgant. surrexerunt ergo ⁊ trāsierunt numero duodeciz de beniamin ex parte isboseth filij saul ⁊ duodecim de pueris dauid. Apprehēsoq̄ vnusquisq̄ capite comparis sui defixit gladium in latus con-

trarij:⁊ ceciderũt saul. Vocatũq; ē nomen loci illi⁹ ager robustoꝝ in gabaon. Et ortũ est bellũ durũ satis in die illa: fatigatusq; est abner ⁊ viri isrl'a pueris dauid. Erãt aũt ibi tres filij saruie: ioab ⁊ abisai ⁊ asahel. porro asahel cursor velocissim⁹ fuit: quasi vnus de capreis que morant' in siluis. Persequebat' aũt asahel abner: ⁊ nõ declinãuit ad dexterã siue ad sinistram obmittẽs ꝑsequi abner: respexit itaq; abner post tergũ suũ ⁊ ait. tu ne es asahel: ⁊ ille rñdit. Ego suꝫ. dixitq; ei abner. Vade ad dexteram siue ad sinistrã: ⁊ apprehende vnum de adolescẽtib⁹: ⁊ tolle tibi spolia ei⁹. Noluit aũt asahel obmittere qui vrgeret eũ. Rursumq; locut⁹ est abner ad asahel. Recede noli me sequi ne cõpellar cõfodere te cũ terra: ⁊ leuare nõ potero faciẽ meam ad ioab fratrez tuũ. Qui audire contẽpsit ⁊ noluit declinare. Percussit ergo eũ abner auersa hasta in inguine: ⁊ transfodit ⁊ mortu⁹ est in eodez loco: oẽs igit' qui trãsibãt per locũ in quo ceciderat asahel ⁊ mortuus fuerat: subsistebant. Persequẽtib⁹ aũt ioab ⁊ abisai fugientẽ abner: sol occubuit: ⁊ venerunt vsq; ad collẽ aqueduct⁹: qui est ex aduerso vallis ⁊ itineris deserti in gabaon. Cõgregatiq; sunt filij beniamin ad abner ⁊ conglobati in vnũ cuneũ: steterũt in summitate tumuli vni⁹. Et clamauit abner ad ioab ⁊ ait. Num vsq; ad internitionez tuus mucro deseuiet. An ignoras ꝙ ꝑiculosa sit desperatio? Vsq; quo nõ dicis ppl'o vt obmittat persequi fratres suos. ⁊ ait ioab. viuit dñs: si locutus fuisses mane: recessisset ppl'us persequẽs fratrẽ suum. Insonuit ergo ioab buccina: ⁊ stetit oẽs exercit⁹ nec persecuti sunt vltra isrl': neq; iniere certamen. Abner autẽ ⁊ viri eius abierũt per cãpestria tota nocte illa: ⁊ trãsierũt iordanẽ. Et lustrata om̃i bethoron venerũt ad castra. Porro ioab reuersus ē obmisso abner cõgregauitq; oẽm ppl'm: ⁊ defuerunt de pueris dauid decẽ ⁊ nouẽ viri excepto asahele. Serui aũt dauid ꝑcusserunt de beniamin ⁊ de viris qui erãt cũ abner trecẽtos sexaginta: qui mortui sunt. tulerũt asahel: ⁊ sepelierũt in sepulcro patris sui in bethleẽ. ℟. Amẽ. Hy⁹. Noctis tẽpus. fol' clv.

AD deffensionẽ nr̃am do Capl'a. Amine respice: ⁊ ne doctrine pateamur letali: tuo nos tutamine rege: simulq; de ore leonis rapere nos cupiẽtis libera: ⁊ ob latrãtis ꝑfidiã canis: solitita nos protege cura. Pater nr̃. Lauda. Vide humilitatem meaꝫ ⁊ eripe me dñe: q; legẽ tuã nõ sum oblit⁹. ℣. Iudica causam meã: ⁊ redime me. ꝓpter eloquium tuum viuifica me. Oratio.

VIde humilitatẽ nr̃am dñe: ⁊ eripe nos: te enim respiciẽte: ⁊ si deicimur subleuamur: quo sustẽtãte: nec corruamur: excipimur. ℟. Amen.

Ad.ij. Iesu filij sidrach. eccl'i. viij.

FIli nõ iudices cõtra iudicẽ. qm̃ ꝟm ꝙ iudicat iustũ est. Cũ audace ne eas ĩ via: ne forte grauet malicia sua in te. ipse eniꝫ ꝟm suã voluntatem vadit ⁊ simul cũ stulticia illi⁹ peribis. Cũ iracũdo nõ facias: ⁊ cũ audace nõ eas in deserto: qm̃ tanq̃ nihil est ante illũ sanguinis. ⁊ vbi nõ est adiutoriuꝫ elidet te. cũ fatuis ne consiliũ habeas: nõ eniꝫ poterũt diligere nisi que ipsis placet. corã extraneo ne facias cõsiliũ. nescis enim qđ

pariter nō om̄i homini cor tuū manifestes: ne forte inferat tibi gratiā: ⁊ cōuicietur tibi. Fili si attenderis mihi: disces: ⁊ si accomodaueris animā tuam: sapiens eris. ⁊ si inclinaueris aurem tuā excipies doctrinam. et si dilexeris audire: sapiens eris. Lectio libri samuelis. ij. regū

In illis diebꝰ ca. iij. R. Deo. cū esset preliū inter domū saul et domū dauid: abner filius ner regebat domū saul. Fuerat aūt sauli concubina nomīe respha filia achia ingressusq; est ad eā abner. Dixitq; isboseth ad abner Quare ingressus es ad concubinā pr̄is mei? Qui iratus nimis ꝓpter verba isboseth: ait. Nunquid caput canis ego sum aduersuz iudā hodie qui fecerim mīaz super domū saul patris tui ⁊ sup̄ fratres tuos ⁊ super ꝓximos eiꝰ: et nō tradidi te in manus dauid: ⁊ tu req̄sisti me q̄ redargueres pro muliere hodie? Hec faciat deus abner ⁊ hec addat ei: nisi quō iurauit dn̄s dauid sic faciam cū eo vt transferatur regnū de domo saul: et eleuet̄ thronus dauid sup̄ israel et sup̄ iudam a dan vsq; bersabee. Et nō potuit rn̄dere ei q̄cq̄: qr metuebat illū. Misit ergo abner nūcios ad dd̄ i herbrō ꝑ se dicētes. Cuius ē terra. et vt loquerētur. Fac mecū amicicias: et erit manus mea tecum: et reducā ad te vniuersum israel. Qui ait. Noli timere. Ego faciā tecum amicicias: sed vnā rem peto a te dicēs. Nō videbis faciez meā anteq̄ adduxeris mibi michol filiaz saul: ⁊ sic venies ⁊ videbis me. Misit aūt dauid nūcios ad isboseth filium saul dicens. Redde vxorem meā michol quā despondi mihi centū preputijs philistijm. Misit ergo isboseth et tulit eam a viro suo phaltiel filio lais. Sequebatur eam vir suus plorās vsq; bahurim. Et dixit ad eū abner. Uade ⁊ reuertere. Qui reuersus ē. sermonē quoq; intulit abner ad seniores israel dicens. Tā heri q̄ nudius tercius q̄rebatis dauid vt regnaret super vos. Nūc ergo facite. qm̄ dominꝰ locutus est ad dauid dicēs In manu ꝑui mei dauid saluabo ppl'm meū israel de manu philistijz ⁊ oīm inimicorū eius. Locutus est autem abner etiā a bēiamin. Et abijt vt loq̄retur ad dauid in hebron oīa q̄ placuerant israeli ⁊ vniuerso beniamin venitq; ad dd̄ in hebron cuz viginti viris. Et fecit dauid abner et viris eius qui venerāt cum eo cōuiuiū. et dixit abner ad dauid. Surgā ⁊ congregē ad te dn̄m meū regem omnē isrl' et ineam tecū fedus: ⁊ imperes oībus sicut desiderat aīa tua. Cum ergo deduxisset dd̄ abner et ille iret in pace: statim venerūt pueri dauid ⁊ ioab cesis latronibꝰ cuz preda magna nimis. Abner aūt nō erat cū dauid in hebron: qr iam dimiserat eū. ⁊ profectus fuerat in pace: ⁊ ioab et om̄is exercitus qui erant cū eo: postea venert̄. Nūciatū est itaq; ioab a narrātibus. Uenit abner filiꝰ ner ad regem ⁊ dimisit eū: et abijt in pace. Et ingressus est ioab ad regem ⁊ ait. Quid fecisti? Ecce venit abner ad te: quare dimisisti eū ⁊ abijt ⁊ recessit. Ignoras abner filiū ner: qm̄ ad hoc venit vt deciperet te: ⁊ sciret exitum tuū ⁊ introitū tuuz: ⁊ noscet oīa que a gis. Egressus itaq; ioab a dauid misit nūcios post abner: ⁊ re-

duxit eum ad cisternā syra ignorante dauid. Cunqz redisset abner in hebron: seorsum adduxit eum ioab ad medium porte: vt loqueretur ei ī dolo. Et percussit illum ibi in inguine ⁊ mortuus est in vltionem sanguīs asahel fratris eius. Quod cum audisset dauid rem iam gestā ait. Mūdus ego sum et regunm meū apud deum vsqz in sempiternū. ℟. Amē Aña.j. Susurrabant aduersum me omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi. verbuz iniquū mandauerunt aduersuz me. ℣. Et enim homo pacis mee in quo speroui: qui edebat panes meos ampliauit aduersum me suplantationem. Oratio.

Christe dei fili eduersus quem ⁊ susurrantium inimicorū labia mota sunt: ⁊ cōtra quem verbū iniquū falsis fictionibus formauerunt: tu nos ab omni tentationū genere protectionis tue munimine tege. Ut ꝑ te susurris non cedamus aduersis: qui semꝑ vincis in nos potencia deitatis. ℟. Amen. Per miam. Aña.ij Ecce veteres posuisti dies meos domine: et substācia mea tamq̄ nihil ante te est. opprobrium insipienti dedisti me. ℣. Dixi custodiam vias meas: vt non delinquā in lingua mea. posui ori meo custodiam: dum consistit peccator aduersum me. Oratio.

Ecce domine veteres sunt positi dies nostri: quia in veterez adhuc hominē ambulam⁹: dum nouitatez vite vsqz non capiamus: operum ergo dignorū exibitione nos amplia: qui fidei tue nobis contulisti vexilla vt nō veteres simus in actibus prauitatis: qui tue nos credimus viuerem⁹ gloria passiōis ℟. Amē. Per. Aña.iij. Dum consistit peccator aduersuz me: obmutui ⁊ humiliatus sum: et silui a bonis: et dolor meus contra me est semper. ℣. Concaluit cor meū contra me: et in meditatione mea exardescet ignis: locutus suz ī lingua mea. ℟m. Domine qui consoletur me nō est: inimicus in ossibus meis manū suam extendit. ꝑ. Ut tribulet me. vide ergo domine afflictionē meaz. ℣. Audite obsecro oēs et videte dolorem meū: quia ereptus est inimicus: ⁊ conuertit manū suam. ꝑ. Ut tribulet me. Preces. Dicamus omnes: misericors domine. ꝑ. Miserere. ℣. Qui saluare mundum veniens: in carne nostra penā subis indebitam. ꝑ. Miserere. ℣. Hui⁹ morte terra tremuit: mundus expauit: infernus om̄is exorruit. ꝑ. Miserere. ℣. Cuius caput exaltatuz in cruce: ⁊ effusio triumphauit sanguīe. ꝑ. Miserere. ℣. Tu nos cruci tue applica: ⁊ in cruce coronādos glorifices. ꝑ. Miserere. Hymn⁹. O nazarene lux.

Duc dñe (fo. .lxxxiiij Oro. animā nostram ab inferis: et a descendentibus in lacum nos erue. et qui virtute tua inenarrabili mūdum redempturus descendens a supernis: inferni confregisti recessus: ne pctō duce illuc deducamur: custodi propicius: ⁊ presta: vt cuz his qui ad vitam eternā perscripti sunt: tibi modulo pietatis psallam⁹: atqz in delectationib⁹ tuis cōsorciū beatitudinis mereamur. Pater noster. Ad sextam. Lectio libri hieremie ꝓphete. ca.ij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. audite verbū domini domus iacob: ⁊ oēs cognationes dom⁹ isrl. Hec dicit dñs Quid inuenerunt pr̄es vestri in me iniq̄tatis. qz elongauerūt a me: ⁊ ambulauerūt post vanitatē ⁊ vani facti sūt? Et nō dixerūt. vbi est dñs q̄ ascēdere nos fecit de terra egypti q̄ traduxit nos ꝑ desertū: per terrā inhabita

bilez ⁊ inuiã pertrãsitis: ⁊ imaginẽ mortis. ⁊ ꝑ terrã in qua nõ ambulauit vir neqꝫ hitauit hõ. Et induxit vos ꝑ terrã carmeli: vt comederitꝭ fructũ eius ⁊ bona illius. Et ingressi cõtaminastis terrã meã: ⁊ hereditatẽ meã posuistis in abominationẽ Sacerdotes nõ dixerũt vbi est dñs ⁊ tenentes legẽ nescierũt me: ⁊ pastores preuaricati sunt in me. Et ꝓphete ꝓphetauerũt in baal. et idola secuti sunt. Propterea adhuc iudicio cõtendã vobiscũ: ait dñs et cũ filijs patris disceptabo. Transite ad insulas cethim ⁊ videte: ⁊ in cedar mittite ⁊ cõsiderate vehemẽter: et videte si factum est huiuscemodi: si mutauit gens deos suos. ⁊ certe ipi nõ sunt dij. Populus vero meus mutauit gloriã suã in idolũ. Obstupescite celi super hoc et porte eiꝰ desolamini vehemẽter dicit dñs. Duo em̃ mala fecit ppl'us meus. Me dereliquerũt fontẽ aque viue: ⁊ foderũt sibi cisternas dissipatas q̃ ꝯtinere nõ valent aquas. Nunq̃d seruus est israel aut vernaculus? Quare ergo factus est in predã. Sup eũ rugierũt leones ⁊ dederũt vocem suã. posuerunt terrã eius in solitudinẽ. Ciuitates eius exuste sunt: et nõ est q̃ habitet in eis. Filij quoqꝫ mẽpheos ⁊ taphneos cõstuprauerũt te vsqꝫ ad verticẽ. Nunq̃d nõ istud factũ est tibi: qꝛ dereliquisti dũꝫ deũ tuũ eo tẽpore quo ducebat te ꝑ viam. Ecnũc quid tibi vis in via egypti: vt bibas aquã turbidã? Et q̃d tibi cũ via assyrioꝝ vt bibas aquã fluis? Arguet te malicia tua: ⁊ auersio tua icrepabit te. Scito ⁊ vide qꝛ malũ ⁊ amaꝝ est reliq̃sse te dñm deũ tuũ: ⁊ nõ esse timorẽ eiꝰ apud te dicit dñs deꝰ exercituũ. A seculo ꝯfregisti iugũ meũ: rupisti vincula mea et dixisti. Non seruiã. In oĩ em̃ colle sublimi: ⁊ sub oĩ ligno frõdoso tu ꝓsternabarꝭ meretrix. Ego aũt plãtaui te vineã electã: om̃e semẽ verũ. ℟. Amẽ. Añ. j Non erubescãt in me: q̃ te expectãt dñe virtutũ. nõ reuereãtur sup me q̃ te requirũt deꝰ israel. ℣. Qm̃ ꝓpter te sustinui opprobriũ:

Noperui cõfusione faciẽ meã. Oro. On erubescãt i nobis dñe deꝰ virtutũ: q̃ te expectãt. de hũanis actibus iudiciũ esse facturuꝫ: vt crucis tue potẽtia: et placitos nos tibi operarios salutis exibeat: ⁊ celestis militie curiã de nr̃is actibꝰ cõtristari nõ signat. ℟. Amẽ. Per. Añ. ij. Miserere mihi dñe: qm̃ cõculcauit me hõ. tota die bellãs tribulauit me. ℣. Cõculcauerũt me inimici mei tota die ab altitudine

Miserere nr̃i dñe: ⁊ Oro. Cdiei ne cõculcari nos ab inimico liminũ patiaris: q̃ redemisti nos precio crucꝭ. vt infecto aduersario nr̃o: tu solus ꝓ nobis obsistas qui ꝑstrepentis mũdi deuicis ꝓcellãs ℟. Amẽ. Per. Añ. iij. Preuaricatione ꝑuaricata ẽ in me domꝰ iuda. dicit dñs negauerũt me: ⁊ dixerũt nõ est ipe. ℣. Effundã in conspectu eiꝰ orõnẽ meã: tribulationẽ meã ante ipsum pronũciabo. ℟m. Vindica causam meã dñe deffensor meus tu nosti. ꝑ. Cogitationes eorũ aduersuꝫ me deffende et iudica. ℣. Sine iniq̃tate cucurri ⁊ direxi. exurge i occursuꝫ mihi ⁊ vide. ꝑ. Cogita. Preces. Misericors dñe exaudi supplices. ꝑ. Et miserere. ℣. Qui crucis misterio saluasti seculũ. Qui sputa in faciẽ ⁊ probra sustines. ꝑ. Et mi. ℣. Qui lancea latere cõfossus es valide. ꝑ. Et. ℣. Qui sepulchro cluderis et post triduũ surgis. ꝑ. Et miserere. Hyꝰ.

O nazarene lux. fo .lxxxiiij Oro.

Salua dñe de necessitatib⁹ aīas famuloꝝ tuoꝝ: ⁊ in tua iusticia sperātes nec cōcludas ī manib⁹ aduersantis: sz respice huilitatē nr̄am et ī loco nos munitos saluifica: qui moriēs deuixisti īferna. Ut cōfusis cōsilijs ꝑsequētiū: sine pauore in ciuitate sctissima tua feliciori ꝓuentu celestē gl̄iam cōseq̄mur. Pater nr̄.

Ad nonā. Filij sidrac. eccl'. x. ca.

Om̄is potētatus breuis vita. langor ꝓlixior grauat medicū. breuē langorē p̄cidit medic⁹: sicut ⁊ rex hodie ē ⁊ cras morietur. Cū em̄ morietur hō hereditabit ꝑpētes ⁊ bestias ⁊ vermes. Iniciū supbie hoīs apostotare a deo. qm̄ ab eo q̄ fecit illū recessit cor ei⁹: qm̄ iniciū oīs pcti ē supbia. Qui tenuerit illā adimplebit maledictū ⁊ subuertet eū ī finē. Propterea exhonorauit dñs ꝯuēt⁹ malorū: ⁊ destruxit eos vsqz in finē. Sedes ducū supboꝝ destruxit de⁹: et sedere fecit mites ꝓ eis. Radices gētiū supbarū arefecit de⁹: et plātauit huiles ex ip̄is gētib⁹. Terras gētiū euertit dñs: ⁊ ꝑdidit eas vsqz ī fundamētū. Arefecit de⁹ ex ip̄is ⁊ disꝑdidit eos ⁊ cessare fecit memoriā eorū a terra. Memoriā supborū ꝑdidit de⁹: ⁊ reliq̄t memoriā huiliū sensu. R. Amē. Lctō libri samuelis. ij. regū. iij. R. Deo.

In illis diebus dixit dauid. Mūdus ego sum ⁊ regnū meū apud deū vsqz in sempiternū a sanguīe abner filij ner ⁊ veniat sup caput ioab ⁊ sup omnē domū p̄ris ei⁹. nec deficiat d̄ domo ioab fluxū seminis sustinēs ⁊ leprosus ⁊ tenēs fusuz. ⁊ cadēs gladio et indigēs pane. Igr̄ ioab ⁊ abisai frater ei⁹ interfecerūt abner eo q̄ occidisset asahel frēz eorū in gabaō ī prelio. Dixit aūt dd̄ ad ioab ⁊ ad oēm ppl'm q̄ erat cū eo. Scidite vestimēta vr̄a ⁊ accingimini saccis: ⁊ plangite añ exeq̄as abner. Porro rex dauid seq̄bat̄ feretrū. Cūqz sepelissent abner in hebrō: leuauit rex dd̄ vocē suā ⁊ fleuit sup tumulū abner. Fleuit aūt ⁊ oīs ppl'us: plangēsqz rex ⁊ lugens abner ait. Nequaq̄ vt mori solent ignaui: mortu⁹ es abner. man⁹ tue ligate nō sunt: ⁊ pedes tui nō sunt cōpedib⁹ aggrauati: sz sicut solent cadere coraz filijs iniq̄tatis sic corruisti. Cōgeminā sqz oīs ppl'us fleuit sup eū. Cūqz venisset vniuersa multitudo cibū capere cū dd̄ clara adhuc die: iurauit dd̄ dicēs. Hec faciat mihi de⁹: ⁊ hec addat: si ante occasuz solis gustauero panē vel aliud q̄cq̄. Om̄isqz ppl'us audiuit: ⁊ placuerūt eis cūcta q̄ fecit rex in cōspectu oīs populi. Et cognouit oē vulg⁹ ⁊ vniuersus isrl' in die illa: qm̄ nō actū fuissz a rege: vt occideret̄ abner fili⁹ ner. Dixit quoqz rex ad seruos suos. Nū ignorat̄ qm̄ p̄riceps maxim⁹ cecidit hodie in isrl'? Ego autē adhuc delicat⁹ ⁊ vnct⁹ rex: porro viri isti filij saruie duri sunt mihi. Retribuat dñs faciēti maluz iuxta maliciā suā. Ca. iiij. Audiuit autez isboseth fili⁹ saul q̄ cecidisset abner in hebrō: ⁊ dissolute sunt man⁹ ei⁹: oīsqz isrl' perturbat⁹ est. Duo autez viri p̄ricipes latronū erāt filio saul: nomē vni banaa: ⁊ nomen alteri rechab filij rēmon berothite: de filijs bēiamin. Siq̄dez ⁊ beroth reputata ē in bēiamin. Et fugert̄ berothite in gethaim: fuert̄qz ibi aduene vsqz

ad tēpus illud. Erat aūt ionathe fi/
lio ſaul filius debilis pedib⁹. Quin
quēnis eñ fuit quādo venit nūcius
de ſaul ⁊ ionatha ex ieſrael. Tollēs
itaq; eū nutrix ſua fugit. Cūq; feſti
naret vt fugeret: cecidit: ⁊ claudus
effect⁹ ē. habuitq; vocabulū mphi
boſeth. Veniētes igr̄ filij rēmon be
rothite rechab ⁊ banaa: ingreſſi ſūt
feruēter die domū iſboſeth. qui dor
miebat ſup ſtratū ſuuz meridie: ⁊ o/
ſtiaria dom⁹ purgās triticū obdor/
miuit. Ingreſſi ſunt aūt domū latē
ter aſſumētes ſpicas tritici ⁊ p cuſſe
rūt eū i inguine rechab ⁊ banaa fra
ter ei⁹ ⁊ fugerūt. Cū aūt ingreſſi fu
iſſent domuz: ille dormiebat ſup le/
ctū ſuū in cōclaui: ⁊ p cutiētes iter/
fecerūt euz. Sublatoq; capite ei⁹:
abierūt per viā deſerti tota nocte et
attulerūt caput iſboſeth ad dō in he/
bron. Dixerūtq; ad regē. Ecce ca/
put iſboſeth filij ſaul inimici tui qui
q̄rebat aiam tuaz. ⁊ dedit dñs dño
meo regi vltionē hodie de ſaul ⁊ de
ſemine ei⁹. Rñdens aūt dō rechab
⁊ banaa fratri ei⁹ filijs rēmon bero/
thite: dixit ad eos. Viuit dñs q̄ eru
it aiaz meā de oñi āguſtia: qñ eū q̄
ānunciauerat mihi et dixerat: mor/
tuus eſt ſaul: q̄ putabat ſe proſpera
nūciare: tenui: ⁊ occidi eū i ſicelech
cui oportebat me mercedez dare p
nūcio: quanto magis nūc cū hoīes
impij iterfecerūt viruz innoxiū i do/
mo ſua ſup lectuz ſuū nō querā ſan/
guinē ei⁹ de manu vr̄a: ⁊ auferā vos
de terra? Precepit itaq; dō pueris
ſuis: ⁊ iterfecerūt eos. preſcidētes
man⁹ ⁊ pedes eoz: ſuſpēderunt eos
ſup piſcinā in hebron. Caput autez
iſboſeth tulerūt ⁊ ſepelierūt i ſepl'chro
abner i hebrō. Ca. v. Et venerūt vni/
ſe tribus iſrl' ad dō in hebron dicen
tes. Ecce nos os tuū ⁊ caro tua ſu/
m⁹. Ez ⁊ heri ⁊ nudiuſterci⁹ cū eēt
ſaul rex ſup nos: tu eras educēs ⁊ re
ducens iſrl'. Dixit autez dñs ad te.
Tu paſces pplm meū iſrl': ⁊ tu eris
dux ſup iſrael. Venerūt quoq; ⁊ ſe/
niores iſrael ad regē in hebron: et p
cuſſit cū eis rex dō fedus in hebron
coꝝ dño. vnxerūtq; dō in regē ſup
iſrl'. Filius triginta annorū erat dō
cuz regnare cepiſſet: et q̄dragita an
nis regnauit. In hebron regnauit
ſup iudā ſeptē annis ⁊ ſex mēſibus:
In hierlm autē regnauit trigitatri
bus annis ſup oēz iſrael ⁊ iudā. Et
abijt rex ⁊ oñs viri q̄ erant cuz eo in
hierlm ad iebuſeū habitatorē terre.
Dictūq; eſt dauid ab eis. Non in/
gredieris huc niſi abſtuleris cecos
et claudos: dicentes. Nō ingredie
tur dō huc. Cepit aūt dauid arcem
ſyon: hec eſt ciuitas dō. Propoſue/
rat eñ dō i die illa p̄miū q̄ p cuſſiſſet
iebuſeū ⁊ tetigiſſet domatū fiſtulas
⁊ abſtuliſſet cecos et claudos odien
tes aiam dō. Idcirco dicit' in puer
bio. Cecus ⁊ claudus nō intrabūt i
templū. ℟. Amē. Añ. j. Omnia oſſa
mea dicēt dñe: quis ſimilis tibi: eripiēs in/
opem de manu fortioris ei⁹: ⁊ egenū ⁊ paupe
rem ad irripiētibus eū. ℣. Exurgentes te/
ſtes iniqui: q̄ ignorabāt: interrogabant me.

Omine deus virtus ſa Ora.
Oluis nr̄e obumbra caput nr̄m
in die⁹ belli: ne inſidijs quatiamur
inimici: nec lactētia ſub inuidoz la/
bijs hauriam⁹ venena. Et qz tu fa/
cis iudiciū inopis et vindictaz pau
peris: cōtemptū nr̄e abiectōnis bo/
nitatī tue ꝓpēſa diuitijs. ℟. Amē.

Añ.ij. Dicam deo meo susceptor meꝰ: quare mei oblitus es. quare tristis es aīa mea ⁊ quare me cōturbas. ℣. Sicut ceruus desiderat ad fontes aquaꝝ: ita desiderat anima mea ad te deus.

Christe su Oro. Osceptor noster non obliuiscaris nostri: neqꝫ in tristicia vertas aīas nr̄as. ⁊ qui cōturbāt nos: cōuertantur ⁊ q̄rant nomē sctm̄ tuū: vt cum in vtrosqꝫ fueris glorificatꝰ: demꝰ gloriā nomini sctō tuo. ℟. Amen. Per. Añ.iij. Eripe me de inimicis nr̄is deus meꝰ: ⁊ ab insurgētibus in me libera me dñe. ℣. Eripe me de operātibꝰ ini q̄tatem: ⁊ de viris sanguinū libera me. hyꝰ. Ona

Ezarene lux. fol. lxxxiiij Oro. Eripe nos dñe de inimicis nostris. et q̄ tuā pro nobis dignatꝰ es ponere aīam: nos ab insurgētibꝰ in nos libera vsqꝫquaqꝫ. Pater noster Ad vesperū. Lauda. Illuminatio mea et salus mea dñs. añ. Preoccupemꝰ faciem dei in cōfessione: ⁊ in psalmis iubilemus ei. ps. xciiij. Lauda Ab oī via mala prohibe pedes meos dñe. ℣. Quomō dilexi legē tuā dñe: tota die meditatio mea est. hyꝰ. Verbū patris. fo lij. Lauda. Vide humilitatē meā. ¶ Quarta feria. ad matutī. añ. Multi insurgūt in me. multi dicūt aīe mee: nō est salus ipsi in deo eiꝰ. tu aūt dñe susceptor meꝰ es. ps. iij. Oratio

Multiplicati sūt dñe q̄ tribulāt nos: sed tu multus es in mīa: qui eruas nos. in nullo em̄ formidabimꝰ ab iminēti pressura: si tm̄ tua muniamur omp̄s gratia. ℟. Amē Per. Añ.i. Dñe deus meus in te speraui salua me libera me ab om̄ibus persequētibꝰ me. nequando rapiat vt leo aīam meam. ℣. Exurge dñe nō preualeat hō iudicentur gentes in cōspectu tuo.

Domi Oro. Dne cōtra multiplicationē tribulantiū nos: fortis ꝓpugnator occurre. ⁊ aduersus multitudinē insurgētiū in nos: piꝰ deffensor assiste. sitqꝫ benedictio tua sup ppl'm tuū. Ut q̄ salutē aīe nr̄e ī te esse denegāt: te saluatorē nr̄m ipsi sibi sua expugnatione cognoscant. ℟. Amen. Añ.ij. Deus meꝰ pone inimicos meos vt rotam: et sicut stipullā ante faciē venti: vt sciant q̄a nomē tibi dñs. ℣. Ita perseq̄ris eos in tēpestate: ⁊ in ira tua conturbabis eos. Oro.

Domine deꝰ sperantē in te tuaꝫ ecclesiā a ꝑsequētibꝰ oībꝰ salua: ⁊ de manu ꝑsequētiuꝫ potentialiter libera. ac neqn̄ rapiat vt leo aīaꝫ eiꝰ: tuis semꝑ inroret virtutibꝰ: vt cuiꝰ primū passionis ꝯpleta est sanguīe: eius inuicta liberet a malis om̄ibꝰ potestate. ℟. Amē. Añ.iij. Deus q̄ similis tibi ne taceas neqꝫ cōpescaris deus. qm̄ ecce inimici tui sonuerūt. ⁊ odiētes te leuauerūt caput. ℣. Imple facies eorū ignominia: ⁊ querent nomē tuū dñe. Oratio.

Redēptor noster ⁊ dñe pone inimicos tuos vt rotaꝫ: quibꝰ misteriuꝫ crucis tue est stulticia: vt illi sicut stipula ante faciē venti sint dispersi: credētibꝰ in te vel credituris donetur locꝰ eterne mansionis. ℟. Amē. ℟m. Tradiderūt me ī manus impiorū: ⁊ inter iniquos proiecerūt. ⁊ nō pepercerūt aīe mee. ꝯfortati sunt aduersuꝫ me fortes: ⁊ q̄si gigantes steterūt sup me. fletū deduxerūt oculi mei. palpebrā operuit vmbra mortis: dñ iniq̄tas in manibꝰ meis nō esset. oro mea mūda est ante te dñe. ℣. Aperuerūt sup me inimici ora sua: ⁊ exprobātes ꝑcusserunt maxillā meā. ꝑ. Et nō pepcerūt. Oro.

Ne tradideris dñe in ꝑsequentiū manū aīas tibi cōfitentiuꝫ populoꝝ: vt q̄ falsorū testiū pertulisti mendaciū: colentiū te: glorifice-

ris vocibus redēptorū. ℟. Amen. Añ. Redde mihi leticiā salutaris tui dñe: ⁊ spū principali cōfirma me. ps. l. Oro. Auerte faciē tuā. fo xciiij. Ad cāticū. añ. In carne mea videbo deū meū: et oculi mei cōspecturi sunt: ⁊ nō alius. Canticum iob. xix. ca.

Ecce clamo vim patiens: ⁊ nemo audit: vociferor: ⁊ nō est q̄ iudicet. Semitā meā circūspexit: ⁊ trāsire nō possuz: ⁊ i calle mea tenebras posuit. Spoliauit me gloria mea: ⁊ abstulit coronā de capite meo. Destruxit me vndiqz: ⁊ pereo. ⁊ q̄si euulse arbor: abstulit spem meā. Iratus est contra me furor eius: ⁊ sic me habuit q̄si hostem suū. Simul venerūt latrones eius: ⁊ fecerūt sibi viā per me: ⁊ obsederūt in gyro tabernaculū meuz. Erat res meos longe fecit a me: et noti mei q̄si alieni recesserunt a me. Dereliq̄runt me ꝓpinq̄ mei: ⁊ q̄ me nouerāt obliti sunt mei. Inq̄lini domus mee: ⁊ ācille mee sicut alieni habuerunt me. ⁊ q̄si peregrinus fui i oculis eorum. Seruū meū vocaui ⁊ nō rñdit: ore proprio deprecabar illū. Halitū meū exorauit vxor mea et orabat filios vteri mei. Stulti quoqz despiciebāt me: ⁊ cū ab eis recessissem: detrahebāt mihi. Aboiati sunt me quōdaz cōsiliarij mei: et quē maxime diligebā: aduersus est me. Pelli mee cōsumptis carnibus adhesit os meū: ⁊ derelicta sunt tantūmodo labia circa dentes meos. Quis mihi tribuat: vt scribāt ꝑmones mei? quis mihi det vt exarētur in libro: stillo ferreo: ⁊ plūbi lamīa: vel celte sculpantur in silice? Scio eñ q̄ redēptor meus viuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus suz. Et rursus circūdabor pelle mea: ⁊ i carne mea videbo dñm: quē visurus suz ego ipse: ⁊ oculi mei ꝯspecturi sunt: ⁊ nō alius. reposita ē hec spes mea in sinu meo: et hereditas mea i deo meo. Oratio.

Credimus domīe in carne ista qua tigimur te videre: ⁊ oculis nr̄is te cōspicere in gloria: qua iudicaturus es seculū: fac ergo nos oculos īteriores habere apertos: vt cognoscamus te in gl̄ia sempiterna. ℟. Amen. Matutinariū. Ad te de luce vigillo deus. sitiuit in te anima mea. ℣. Sic in sancto aparui tibi: vt viderē virtutē tuā ⁊ gl̄iaz tuā. Laud. Laudate nomē dñi: mōtes ⁊ oēs colles ligna fructifera ⁊ oñs cedri. Lectio libri samuelis. ij. regū. capi. xi. ℟. Deo gr̄as.

Eo tēpore quo solent reges ad bella ꝓcedere: misit dd̄ ioab ⁊ seruos suos cū eo: ⁊ vniuersuz isrl̄: ⁊ vastauerūt filios āmon: ⁊ obsederūt rabba. Dauid aūt remāsit i hierusalē. Dū hec agerētur accidit q̄daz die: vt surgeret dauid de stratu suo post meridiē: et ambularet in solario domus regie: viditqz mulierē se lauantē ex aduerso sup solariū suuz. Erat aūt mulier pulcra valde. Misit ergo rex ⁊ req̄siuit q̄ esset mulier. Nūciatū est ei q̄ ipsa esset bersabee filia heliā vxor vrie ethei. Misit itaqz dauid nūcios ⁊ tulit eā. Que cū ingressa esset ad illū dormiuit cū ea. Statimqz sanctificata ē ab īmūdicia sua ⁊ reuersa est domū sn̄ī cōcepto fetu. Mittensqz nūciauit dd̄: ⁊ ait. Cōcepi. Misit aūt dd̄ ad ioab dicēs: mitte ad me vriā etheū. Misitqz ioab vriā ad dauid: ⁊ venit vrias ad dd̄. Quesiuitqz dauit q̄ recte ageret ioab ⁊ ppl̄us ⁊ quomō admi

nistraretur bellū. ⁊ dixit dd̄ ad vriā Vade in domū tuā ⁊ laua pedes tuos. Egressus ē vrias de domo regis. secutusq; ē eū cibus regi⁹. Dormiuit autē vrias ante portā domus regie cū alijs seruis dñi sui: ⁊ nō descendit ad domuz suā. Nunciatūq; est dd̄ a dicētibus. Non iuit vrias ī domuz suā. Et ait dd̄ ad vriā. Nunq̄d nō de via venisti quare nō descēdisti ad domuz tuā? Et ait vrias ad dd̄. Arca dei ⁊ israel ⁊ iuda habitāt in papilionib⁹. ⁊ dñs me⁹ ioab ⁊ serui dñi mei sup faciē terre manent: ⁊ ego ingrediar domū meā vt comedam ⁊ bibā ⁊ dormiā cū vxore mea. Per salutē tuam ⁊ per salutē anime tue ꝙ nō faciam rem hāc. Ait ergo dd̄ ad vriam. Mane etiā hic hodie et cras dimittā te. Mansit aūt vrias in hierl'm ī die illa ⁊ altera: ⁊ vocauit eū dd̄ vt comederet coraz se ⁊ biberet ⁊ inebriaret euz. Qui egressus vespere dormiuit ī stratu suo cū seruis dñi sui: ⁊ in domū suā nō descendit. Fctm̄ est ergo mane: ⁊ scripsit dauid epistolā ad ioab. misitq; per manū vrie. scribens in epistola. Ponite vriā ex aduerso belli vbi fortissimū preliū est: et derelinq̄te euz: vt ꝑcussus intereat. Igr̄ cū ioab obsideret vrbē posuit vriam in loco in quo sciebat viros esse fortissimos. egressiq; viri d̄ ciuitate bellabāt aduersum ioab. ⁊ ceciderūt de populo seruorū dauid: ⁊ mortuus est etiam vrias etheus. Misit itaq; ioab ⁊ nūciauit dauid om̄ia verba prelij: precepitq; nuncio dicens. Cum cōpleueris vniuersos ꝑmones belli ad regem: si eū videris indignari ⁊ dixerit. quare accessistis ad murū vt preliaremini. an ignorabatis ꝙ multa desuper ex muro tela mittantur q̄s percussit abimelech filiū hieroboal? nōne mulier misit sup eum fragmē mole de muro: ⁊ interfecit eū in thebes? q̄re iuxta muruz accessistis? dices. Etiaz seruus tuus vrias ethe⁹ occubuit. Abijt ergo nuncius ⁊ venit ⁊ narrauit dd̄ om̄ia q̄ preceperat ei ioab. ⁊ dixit nuncius ad dd̄. Preualuerūt aduersuz nos viri ⁊ egressi sunt ad nos in agro. Nos aūt facto īpetu ꝑsecuti eos sum⁹ vsq; ad portam ciuitatis. ⁊ dixerūt iacula sagittarij ad seruos tuos ex muro desup: mortuiq; sunt de seruis regis. Qui etiam seruus tuus vrias ethe⁹ mortuus ē. Et dixit dd̄ ad nūciuz. Hec dices ioab. Nō te frangat ista res. Vari⁹ est em̄ euentus prelij ⁊ nunc hūc ⁊ nūc illuz cōsumpsit gladius. Cōforta bellatores tuos aduersus vrbez vt destruas eam ⁊ exhortare eos. Audiuit autē vxor vrie ꝙ mortuus esset vrias vir suus: et planxit eū. Transacto igr̄ luctu misit dd̄ et introduxit eam in domū: et facta est ei vxor: peperitq; ei filium. Et displicuit verbū hoc quod fecerat dd̄ corā dño. ℟. Amen. Hy⁹. Noctis

Domine Oro. (tēpus. fo clv.

Qui olim in corpore nostro pati dignat⁹ es: quādo ad nos respicies: et ad solitudinem atq; implorationē nr̄az: quando ꝓpicius cōuertes obtutū. nō moreris nec tardes: iam intēde iam ꝯuertere: iam respice: vt oratio nr̄a q̄ nunc in sinū nr̄m pro secretoꝝ suoꝝ cōpūctione cōuertitur: āte ꝯspectū tuū purgato cordis sui gemitu dirigat. Pr̄ nr̄. laud̄ Vide humilitatē meā ⁊ eripe dñe. ℣. Iu-

dica causam aie mee: et redime me: propter eloquium tuum viuifica me. Oratio.

Vide humilitatē nostram dñe: et eripe nos. te enim respiciēte et si deicimur: subleuamur. quo sustentante: nec corruamus exipimur R. Amen. Ad terciā. Ecclesiastici salomonis. ca. v. R. Deo gratias.

Fili nō sequaris cōcupiscentiā cordis: ⁊ ne dixeris. Quō potui: aut quis me subijciet propter facta mea. Deus em̄ vindicās vindicabit. Ne dixeris. Peccaui: ⁊ quid accidit mihi triste. Altissim⁹ est em̄ patiens redditor. De ꝓpiciato peccato noli esse in metu: neq; adijcias pctm̄ sup peccatū: et ne dicas. mia dei magna est: multitudinis pctōrum meorū miseretur. Mia eniz et ira ab illo cito ꝓximāt: ⁊ in pctōres respicit ira illi⁹. Non tardes cōuerti ad dñm: ⁊ ne differas de die i diē. Subito em̄ veniet ira illius ⁊ in tēpore vindicte disperdet te. Noli anxius esse i diuitijs iniustis: nihil em̄ proderūt tibi i die obductōnis et vindicte. Non vētiles te in oēm ventū et nō eas om̄i via. Sic em̄ peccator ꝓbatur duplici lingua. Esto firmus in via dei: ⁊ in veritate sensus tui et sciētia. et ꝓsequatur te verbū pacis ⁊ iusticie. R. Amē. Lectio libri samuelis. ij. regum. ca. xij. R. Deo.

In illis dieb⁹ misit dñs nathā ad dd̄. Qui cū venisset ad eum dixit ei. Duo viri erāt i ciuitate vna: vn⁹ diues ⁊ alter paup. Diues habebat oues ⁊ boues plurimos valde paup aūt nihil hēbat oino p̄ter ouē vnā puulā quā emerat ⁊ nutrierat: q̄ creuerat apud eū cū filijs ei⁹: siml' d̄ pane illi⁹ comedēs ⁊ de calice ei⁹ bibēs: ⁊ i sinu illi⁹ dormiēs. eratq; illi sicut filia. Cū aūt pegrin⁹ q̄dam venisset ad diuitē pcēs ille sumere d̄ ouib⁹: et de bobus suis vt exiberent cōuiuiū pegrino illi q̄ venerat ad se: tulit ouē viri pauperis et p̄parauit cibos homini q̄ venerat ad se. Iratus autē indignatione dd̄ aduersus hoiem illū nimis: dixit ad nathan. Viuit dñs. qm̄ fili⁹ mortis ē vir qui fecit hoc. Ouē reddet in q̄druplu3: eo q̄ fecerit verbū istud ⁊ nō pepercit. Dixit autē nathā ad dd̄. Tu es ille vir. Hec dicit dñs de⁹ isrl'. Ego vnxi te in regē super isrl': ⁊ erui te de manu saul. ⁊ dedi tibi domū domini tui. et vxores dñi tui in sinu tuo. dediq; tibi domū israel ⁊ iuda. et si parua sūt ista adijciā tibi multo maiora. q̄re ergo ꝯtēpsisti verbū dñi vt faceres malū in ꝯspectu meo. Uriā etheu3 ꝑcussisti gladio: ⁊ vxorē illi⁹ accepisti vxorem ⁊ interfecisti eum gladio filiorū āmon. Quāobrez nō recedet gladius de domo tua vsq; i sempiternū: eo q̄ despexeris me: et tuleris vxorē vrie ethei vt esset vxor tua. Itaq; hec dicit dñs. Ecce suscitabo sup te malum de domo tua: ⁊ tollam vxores tuas in oculis tuis ⁊ dabo ꝓximo tuo ⁊ dormiet cū vxoribus tuis i oculis plebis hui⁹. Tu em̄ fecisti abscōdite: ego vero faciā verbum istud in conspectu om̄is israel in conspectu solis. Et dixit dauid ad nathan. Peccaui dño. Dixitq; nathan ad dd̄. Dñs quoq; transtulit pctm̄ tuu3. Nō morieris. Veruntamen blasfemare fecisti inimicos domini propter verbum hoc. filius qui natus est tibi morte morietur. Et reuersus ē nathan in domū

suā percussitq3 dominus paruulum quē peperat vxor vrie dauid: ⁊ dspe ratus est. Deprecatusq3 est dd dñ3 pro paruulo. ⁊ ieiunabat dauid ieiu nio: ⁊ ingressus seorsu3 iacebat sup terrā. Uenerūt aūt seniores domus ei⁹ cogētes eū vt surgeret de terra. Qui noluit: neq3 comedit cū eis ci bū. Accidit aūt vt die septima mo reret infans: timuerūtq3 serui dauid nūciare ei q mortuus esset paruul⁹ Dixerūt em̄. Ecce cū paruulus ad huc viueret loq̄bamur ad eū: ⁊ non audiebat vocē nr̄am: q̄tomagis si dixerim⁹ mortu⁹ ē puer: se affliget? Cū ergo vidisset dauid seruos suos musitātes: intellexit q mortu⁹ esset infantulus. Dixitq3 ad ꝟuos suos: Nūquid mortuus ē puer? Qui rn̄ derūt ei. Mortuus ē. Surrexit igr̄ dd ⁊ lotus vnctusq3 est. Cūq3 mu tasset vestē ingressus est domū dñi ⁊ adorauit: et venit in domū suā pe tiuitq3 vt ponerent ei panē ⁊ come dit. Dixerūt aūt ei serui sui. Quis est ꝟmo quē fecisti ꝓpter infantē: cū adhuc viueret ieiunasti ⁊ flebas: mortuo aūt puero surrexisti ⁊ come disti panē? Qui ait. Propter infan tem cū adhuc viueret ieiunaui ⁊ fle ui. Dicebat euim. Quis scit si for te donet eū mihi dñs ⁊ viuat infās? Nunc aūt qr mortu⁹ est q̄re ieiunē? Nūq̄d potero reuocare eū ampli⁹? ego vadā magis ad eu3: ille vero nō reuertetur ad me. Et cōsolatus est dd bersabee vxorē suaz: ingressusq3 ad eam dormiuit cū ea. que genuit filiū ⁊ vocauit nomē eius salomō: ⁊ dñs dilexit illū. Misitq3 in manu nathā ꝓphete: ⁊ vocauit nomē eius amabilis dño: eo q diligeret eum dñs. ℟. Amē. Ant. j. Exurgētes in me testes iniqui q̄ ignorabam: interrogabāt me reddētes mihi mala pro bonis. in simulatio ne verborū finctorū fremebāt in me dentib⁹ suis. ℣. Judica dñe nocentes me: expugna inpugnantes me.

Surgen Orō. Testes in te dñe testes iniqui que ignorabas: interrogabāt. Quid em̄ ignorabas: qui eorū q̄ te oderāt do los ante ꝓspexeras: ⁊ futurorū pre stius: oīa presciebas. qui ergo inter rogantiu3 blassemias alto pietatis misterio te ignorasse designas: scire nos veraciter ⁊ ampletere facito: ⁊ redēptionis nostre misteria plena fi de cognoscere: ⁊ eaipsa interrogāti bus inimicis cognita declarare. ℟. Amen. Ant. ij. Peccatores iniquitatem in excelso locuti sunt. posuerūt ī celo os suū: ⁊ lingua eorū transiuit sup terrā. dñe in ci uitate tua imaginē eorū ad nichillū rediges ℣. Quia exacerbauit cor meū: ⁊ renes mei resolluti sunt: ⁊ ego ad nichillū reduct⁹ sum et nesciui.

In excelso dñe Orō. Cōtra te pctōres locuti sunt: cū lactentē cordis sui supbiā altis vo cibus clamauerūt. Qui ergo cōtra te in celū sua nitūtur ponere ora: re deant in terra ꝯlisuri per pn̄iam: vt nobiscū te dei filiū huiles agnoscen tes: nō superbia sapiant: s3 tuis sem per monitis acquiescāt. ℟. Amen Ant. iij. Peccatori dicit dñs de⁹: quare tu enarras iusticias meas: et assumis testamen tū meum per os tuū. tu vero odisti disciplinam: ⁊ proiecisti sermones meos post te. ℣ Si videbas furem: currebas cum eo. ⁊ cum adulteris portionem tuam ponebas. ℟ Ecce inimic⁹ me⁹ circūdedit me lanceis suis ⁊ nō pepcit mihi. effudit ī terra viscera mea et intuit in me: quasi gigās. facies aūt mea. ℣. Intumuit affectu. hec passus sum absq3

iniq̃tate manus meas: dñ haberē mūdas p̄ces apud dñm. ℣. Cōpleuit inimic⁹ furorē suū ī me: et cōminans mihi: infremuit cōtra me. p̄. Et ītumuit a flectu. Preces. Xp̄e redēptor pius aīarū: exaudi gemit⁹ flentiū. p̄ Et miserere. ℣. Qui caput tuū arūdine cessuz: in cruce vis esse porrectū: vt mūdus per hoc saluaret̄. p̄. Et mi. ℣. Qui sputa probra: spinarū coronā. lanceā ⁊ sepulturā sustinuisti nr̄i causa. p̄. Jam mise. ℣. Qui cruce tua mūduz redemisti: quiq̃z triūphator inferni: victor fact⁹ es supplici. p̄. Jam mi. ℣ Jaz morte tua redēptis inspira: vt te sequamur in hac vita: teq̃z fruamur in gl'ia. p̄. Jā misere. Hy⁹. Onazarene. fo .lxxxiiij

AD deffendendā here Capl'a. Aditatē tuā tui sanguinis precio emptā: dñe iesu xp̄e apprehende arma victricia: ⁊ exurgens in adiutoriū nr̄z: fidei nos munere: scutō corrige: vt mentē nostrā nō queant inimici iacula penetrare: sz ip̄m inimicū tu rex nr̄ framea diuina cōcide. Et q̃z tu es aīe nostre salus: id nob̄ petim⁹ tribuas munus: vt mētis vigilantia te seq̃mur: et onere peccati deposito: ad p̄missoꝝ tuorū bona p̄ueniam⁹. Pater nr̄. Añ. i. Circūdederūt me inimici mei sicut apes fauū: ⁊ exarserūt in me sicut ignis in spinis: et in noīe dñi superaui eos. ℣. Dñs mihi adiutor est: nō timebo quid mihi faciat homo. Oratio.

Circūdantes aīam tuā xp̄e dñe inimici super te acriter vt apes sup̄ fauū inruerūt: cū tēpore passionis sup̄ te exarserūt in te vt ignis in spinis. Et ideo qm̄s ad precē eccl'ie tue iam respice: et cruentū seuiētis hostis de manu gladiū tolle: vt mucrone tuo decissuz sentiat: cū p̄ eos quos tenuerit: fidei tue cognouerit predicari doctrinā. ℟ Amē. añ. ij. Intēde aīe mee dñe: ⁊ libera eā ꝓpter inimicos meos eripe me dñe. ℣. Tu em̄ scis opprobriū meū: et cōfusionē meā ⁊ verecundiā meā. ī ꝯspectu tuo oēs tribulātes me. Oro.

Christe deus ingeniti p̄ris vnigenite fili intende aīe mee: et libera eā ꝓpter inimicos tuos: vt qui ecclesie tue aduersantur: vt q̃z tu es redēptio nr̄a: expectatū te in munere capiam⁹ in gloria sempiterna. ℟ Amen. Añ. iij. Eripe me de inimicis meis deus me⁹: ⁊ ab insurgētibus in me libera me dñe. ℣ Eripe me de operātib⁹ iniq̃tatem: ⁊ de viris sanguinū libera me. ℟ m. Nūc venit in me dolor me⁹. et ad nichilluz reducti sunt art⁹ mei. ruge mee testioniū dicūt contra me libera me dñe. ℣. Deffecerūt pre lachrymis oculi mei: cōturbata sunt viscera mea. p̄ Et ad nichillū. Preces. Ad te redēptor oīm rex sūme oculos nr̄os subleuam⁹: flentes exaudi xp̄e supplicantiū p̄ces. p̄ Et miserere. ℣ Dextra p̄ris. lapis āgularis. via salutis. ianua celestis ablue nostri maculas delicti. p̄ Et mi. ℣ Rogam⁹ de⁹ tuā maiestatē: aurib⁹ sacris gemitus exaudi crimīa nr̄a placidus indulge. p̄. Et. ℣ Tibi fatemur crīa admissa: cōtricto corde pādim⁹ occulta: tua redēptor pietas ignoscat. p̄ Et mise. ℣. Innocens capt⁹ nec repugnās duct⁹: testibus falsis ꝓ impijs dānat⁹: quos redemisti tu cōserua xp̄e. p̄ Et mise. Hy⁹ Onazarene. fo .lxxxiiij Capitula

Dic aīe nr̄e dñe sal⁹ tua ego suz: ne deseras nr̄a intima: duz se iniq̃tas ꝓdiderit violēta: sed nocētes nos tu iudica: tuaq̃z ptāte nos īpugnātes expugna. Pr̄ nr̄. Ad. vi. Lectio libri amos ꝯꝯbe. c. ii. ℟ Deo.

Hec dicit dñs. Sup̄ tribus sceleribus iuda ⁊ sup̄ q̃tuor nō cōuertā eū: eo q̄ abiecerit legē dñi: et mādata ei⁹ nō custodierit. Decepe

rūt em̄ eos idola sua: post q̄ abierāt
pr̄es eoꝝ. Et mittā ignē iudā et de-
uorabit edes hierl'm. Hec dicit dñs
Sup trib⁹ sceleribꝰ israel: ⁊ sup qua
tuor nō ꝯuertā eū: ꝓ eo ꝙ vēdiderit
pro argēto iustū ⁊ pauperē pro cal-
ciamētis. Qui cōterūt sup puluerē
terre capita pauperū ⁊ viā humiliū
declināt. Et fili⁹ ac pr̄ eius ierūt ad
puellā vt violarēt nomē sctm̄ meū:
⁊ sup vestimētis pigneratl acubue-
rūt iuxta om̄e altare: ⁊ vinū dānato
rū bibebāt in domo dei sui. Ego au
tē exterminaui amorreū a facie eoꝝ:
cui⁹ altitudo cedrorū altitudo ei⁹.
⁊ fortis ip̄e quasi querc⁹. Et contri
ui fructū ei⁹ desup: ⁊ radices ei⁹ sub
ter. ℟. Amen. Ad vesperū. Lauda
Vespere ⁊ mane et meridie te laudam⁹ dñe.
Ant. Iudica dñe nocētes me ⁊ expugna īpu
gnātes me. ps. xxxiiij. Lauda. Respice
inimicos meos dñe: qm̄ multiplicati sunt: ⁊
odio pessimo abominātur me dñe. ℣. Deus
laudē meā ne tacueris: qm̄ os pctōris et do-
losi sup me apertū est. hy⁹. Verbū pr̄is
fo clij. Cpl'a. Sit festū ieiuniū. fol'
.lxxxvij Laud. Vide hūilitatē meam.
fo clxxvij. ¶ Feria.v. Ad matl. añ
Tu aūt dñe. ps. iij. Or̄o. Quāuis. fol'
.lxxxij Añ. j. Quis cōsurget mihi aduer
sus malignātes: aut q̄s stabit me cū aduers⁹
operātes iniq̄tatem: nisi dñs adiuuisset me:
paulomin⁹ hītauerat ī inferno aīa mea. ℣.
Scdm multitudinē dolorū meorū in corde
meo: cōsolatiōes tue letificauerūt aīaꝫ meā.

Da nobis dñe possibilita Or̄o.
tl optabilē facultatē: quo valea
mus: ⁊ aduersus malignātes ꝯsur
gere: ⁊ maliguātiuꝫ ꝑmonib⁹ cōtra
ire. ac sicut opantib⁹ cōtra iniq̄tatē
parata est fouea: ita credētib⁹ nobis
preparet̄ in celestib⁹ regnis mansio
gloriosa. ℟. Amen. Per. Añ. ij.
Zelus domus tue comedit me: ⁊ opprobriā
exprobantiū tibi ceciderūt sup me. ℣. Et hu
miliaui in ieiunio aīam meā: ⁊ facta ē mihi
in opprobriū.

Iesu deus Or̄o.
noster qui facto d̄ resticulis fla
gello: vendētes ⁊ emētes ex tuo exi
mis tēplo: da nobis ī eccl'ia tua: nec
questu posse reꝝ tēporaliū capi: nec
intra eā sordidis morib⁹ cōuersari:
sꝫ ita zelus dom⁹ tue nos comedat:
vt placita tibi fratrib⁹ de nobis pre
beas exēpla. ℟. Amē. Per. Añ. iij.
A timore inimici libera aīam meaꝫ: ⁊ ꝓtege
me dñe a cōuentu malignorū. ℣. Exaudi de⁹
or̄onem meā. cū tribulor a timore inimici li-
bera aīam meā.

A Timore Or̄o.
inimici dñe libera aīam meā: ⁊
a ꝯuētu malignātiū eripe eā: vt qui
vulnere passionis tue educta ē de la-
cu miserie: in te credēs ꝑducat̄ ad li
bertatē eterne gl'ie. ℟. Amē. Per.
℟m. Factus suꝫ om̄i ppl'o meo in derisum
⁊ in opprobriū replet⁹ sum amaritudine: ⁊ in
ebriatus absintio. effusa sunt viscera mea: et
dixi perij. vide dñe ⁊ iudica cām aīe mee. ꝑ
Defensor vite mee. ℣. Disperde inimicos
meos q̄ tribulant aīam meā. ꝑ. Deffensor.

Recordare iesu abscitij ⁊ Or̄o.
fellis: quib⁹ pro impijs amaro
pocullo ꝓpinquat⁹ es. Et ideo ama
ritudo tua sit q̄s dulcedo nr̄a perpe
tua: vt in quo tu ꝓ nobis amaricat⁹
es volēs: in eo nos ⁊ hic ⁊ ineternū
gratulemur felices. ℟. Amē. Per.
añ. Auditui meo dona gaudiū ⁊ leticiā dñe
vt exultēt ossa hūiliata. auerte faciē tuāa pec
catl meis: ⁊ ōs īiq̄tates meas tu dele. ps. l
Or̄o. Hūc psalmū. fo. cij añ. Quā
ta noui reddā tibi saluatori meo dño. Cā.

Clamaui ad dñm deum meū in
tribulatiōe mea: ⁊ exaudiuit de

ventre inferni clamorē meū. Vocē meā exaudisti: ꝓiecisti me in altitudine cordis marꝭ: ⁊ fluīa me circūdederūt. O mīa excelsa tua ⁊ fluctꝰ tui sup̄ me transierūt: ⁊ ego dixi expulsus sum ab oculis tuis: forsitā nō adiciā vt respiciā ad tēpluz sctm̄ tuū Perfusa ē mihi aqua vsqz ad aīaz: abyssus circundedit me. Pelagus cooperuit caput meū: nouissime dimersit caput meum in fixuras montiuz. Descēdi in terra cuiꝰ sere sunt ꝯtinētes eterne: ⁊ ascēdat de corruptione vita mea ad te dn̄z deū meū. In eo dū deficeret aīa mea: dn̄i dei mei cōmemoratus sum. Et veniet orō mea ad tēpluz sctm̄ tuū. Custodiētes vana ⁊ falsa mīam tuā dereliquerūt. Ego autē in voce laudis ⁊ cōfessionis sacrificabo tibi: reddam q̄ noui sacrificiū saluatori meo dn̄o.

Saluator nr̄ et dn̄e fac (Orō. nos votū tibi ex corde puro vouere: vt infatigabili cursu tua ꝟuantes p̄cepta: paciēter aduersa cūcta tollerem⁹ presentia. ℟. Amē. Per. Matutinariū. Psallā ⁊ intelligā in matutinis: qn̄ venies ad me. ℣. Oīam et iudiciū cantabo tibi dn̄e. Lauda. In sctis eius laudate dn̄m: in psalterio ⁊ cythara laudate eū. Lectio libri samuelis. ij. re/

In illis (gū. ca. xv. ℟. Deo. diebus fecit sibi absalō currus ⁊ equites: ⁊ q̄nq̄qinta viros q̄ precederēt eū. Et mane ꝯsurgēs absalon stabat iuxta introituz porte in via ⁊ oēm virū q̄ hēbat negociuz vt veniret ad regis iudiciū: vocabat absalō ad se ⁊ dicebat. De q̄ ciuitate es tu? Qui rn̄dens aiebat. Ex vna tribu israel ego suz ꝟuꝰ tuꝰ. Rn̄debatqz ei absalon. Vidētur mihi ꝟmones tui boni ⁊ iusti: sz nō est q̄ te audiat cōstitutus a rege. Dicebatqz absalon. Quis me ꝯstituat iudicē sup̄ terrā vt ad me veniāt oēs q̄ hn̄t negociuz ⁊ iuste iudicē. Sz ⁊ cū accederet ad eū hō vt salutaret illum: extēdebat manū suā ⁊ aprehēdēs osculabat eū Faciebatqz om̄i isrl̄ veniēti ad iudiciuz vt audiret a rege: ⁊ sollicitabat corda viroꝝ isrl̄. Post q̄dragīta autē ānos dixit absalon ad regē dd̄. Vadam ⁊ reddā vota mea q̄ voui dn̄o ī hebron. Vouēs em̄ vouit seruꝰ tuus cū esset ī gessur syrie dicēs. Si reduxerit me dn̄s in hierl̄m: sacrificabo dn̄o. Dixitqz ei rex dd̄. Vade in pace. Et surrexit ⁊ abijt in hebrō Misit autē absalō exploratores in vniuersas tribꝰ isrl̄: dicēs: Statim vt audieritꝭ clangorez buccine dicite. Regnabit absalō in hebron. Porro cū absalō ierūt ducēti viri de hierl̄z vocati: eūtes simplici corde et cām penitꝰ ignorātes. Accersiuit quoqz absalō achitofel gilonitē cōsiliariuz dd̄ de ciuitate sua gilo. Cūqz īmolaret victimas fctā ē ꝯiuratio valida ppl̄usqz ꝯcurrēs augebat cū absalō Venit igr̄ nūciꝰ ad dd̄ dicēs. Toto corde vniuersus isrl̄ sequit absalon. Et ait dauid ꝟuis suis qui erant cuz eo in hierl̄m. Surgite fugiamꝰ: neqz em̄ erit nobis effugiū a facie absalon. Festinate egredi: ne forte veniens occupet nos: et īpellat sup̄ nos ruinā: ⁊ ꝑcutiat ciuitatē in ore gladij. Dixerūtqz serui regis ad eum. Oīa q̄cūqz precepit dn̄s nr̄ rex libēter exequimur ꝟui tui. Egressus est ergo rex ⁊ vniuersa domꝰ eius pedidibus suis. Et reliquit rex decē mulieres ꝯcubinas ad custodendā do/

mū. Egressus rex ⁊ oīs isrl' pedibus
suis stetit ꝓcul a domo: ⁊ vniuesi ser
ui ei⁹ ābulabāt iuxta euz: ⁊ legiōes
cerethei ⁊ felethi: ⁊ om̄s gethei pu-
gnatores validi sexcēti viri qui secu
ti eū fuerāt de geth pedites precede
bāt regē. Dixit aūt rex ad ethai ge-
theū. Cur venis nobiscū? reuertere
⁊ hita cū rege: qꝛ ꝑegrin⁹ es: ⁊ egres
sus es d̄ loco tuo. Heri venisti: ⁊ ho
die cōpelleris nobitcū egredi. Ego
aūt vadā quo itur⁹ suz. reuertere et
educ tecū frēs tuos ⁊ dñs faciet te-
cū mīaz ⁊ veritatē: qꝛ ostēdisti gr̄az
et fidē. Et rñdit ethai regi dicens.
Viuit dñs ⁊ viuit dñs me⁹ rex: qm̄
ī quocūqz loco fuerl dñe mi rex siue
ī morte siue vita: ibi erit ꝟu⁹ tuus.
Et ait dd̄ ethai. Veni et transi. Et
transiuit ethai getheus ⁊ rex ⁊ oēs
viri q̄ cū eo erant: ⁊ reliq̄ multitudo
Om̄sqz flebant voce magna: ⁊ vni-
uersus ppl'us trāsibat. Rex ꝟo trās-
grediebat torrentē cedrō: ⁊ cūctus
ppl'us incedebat ꝯtra viā oliue q̄ re
spicit ad desertū. Venit aūt sadoth
sacerdos ⁊ vniuersi leuite cū eo por
tātes arcā federis dei ⁊ deposuerūt
arcā dei. Et ascēdit abiathar donec
explet⁹ esset oīs ppl's q̄ egressus fue
rat de ciuitate. ⁊ dixit rex ad sadoth
Reporta arcā dei ī vrbē: si īuenero
gr̄am ī oculis dñi: reducet me ⁊ ostē
det mihi eā et tabernaculū suū. Si
aūt dixerit mihi: nō places: p̄sto sū:
faciat qd̄ bonū est coraz se. Et dixit
rex ad sadoch sacerdotē. O videns
reuertere in ciuitatē in pace: et achi
maas fili⁹ tuus: ⁊ ionathā fili⁹ abia
thar duo filij vr̄i sint vobiscū. Ecce
ego abscōdar in cāpestrib⁹ deserti:
donec veniat ꝟmo a vob̄ indicās mi
hi. Reportauer̄t ergo sadoch ⁊ abia
thar arcā dei ī hierl'z ⁊ māserūt ibi.
Porro dd̄ ascēdebat cliuū oliuaruz
scādēs ⁊ flēs nudis pedib⁹ incedēs:
⁊ opto capite. sz ⁊ oīs ppl'us q̄ erat
cū eo opto capite ascēdebat plorās.
Nūciatū est aūt dd̄ ꝙ achitofel esset
in ꝯiuratiōe cū absalō. Dixitqz dd̄.
Infatua q̄so dñe cōsiliū achitofel.
Cūqz ascēderet dd̄ sūmitatē mōtis
ī quo adoratur⁹ erat dñz: ecce occur
rit ei chusi arachites scissa veste ⁊ ter
ra pleno capite. ⁊ dixit ei dd̄. Si ve
neris mecū: eris mihi oneri. si aūt ī
ciuitatē reuertarl ⁊ dixeris absalon
ꝟu⁹ tuus suz rex. patere me viuere
sicut fui ꝟuus p̄ris tui: sic ero seru⁹
tuus. dissipabis ꝯsiliū achitofel. ha
bes aūt tecū sadoch ⁊ abiathar sacer
dotes: ⁊ om̄e ꝟbū qd̄ cūqz audieris
ī domo regis: indicabis sadoch et a
biathar sacerdotib⁹. Sūt em̄ cū eis
duo filij eoꝝ achimaas fili⁹ sadoch.
⁊ ionathā fili⁹ abiathar. ⁊ mittetis
ꝑ eos ad me om̄e ꝟbū qd̄ audieritl.
Veniēte ergo chusi amico dd̄ ī ciui-
tatē. absalō quoqz īgressus ē hierl'z
⁊ achitofel cū eo. Ca.xvj. Cunqz dd̄
trāsisset paululū mōtis verticez: ap
paruit syba puer miphiboseth in oc-
cursuz ei⁹ cū duob⁹ asinis q̄ onerati
erāt ducētl panib⁹. ⁊ cētū alligatu-
ris vue passe. ⁊ septē massis palataꝝ
⁊ duob⁹ vtrib⁹ vini. Et dixit rex sy-
be. Quid sibi volunt hec? Rñditqz
syba. Dñe mi rex asini domestici re
gis vt sedeant: ⁊ panes et palate ad
vescēdū puerl tuis. vinū āt vt bibat
si q̄s d̄fecerit ī deꝟto. ⁊ ait rex. Ubi
est filius dñi tui. Rñditqz syba regi
Remansit in hierusalē dicens. Ho-
die restituet mihi domus israel reg-

nũ patris mei. Et ait rex sybe. Tua sint omnia que fuerũt miphiboseth. Dixitqꝫ syba. Oro vt inueniã grãꝫ apud te dñe mi rex. Uenit ergo rex dauid vsqꝫ haburiꝫ. Et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domꝰ saul noie semei filius gera. procedebatqꝫ egrediẽs et maledicebat. mittebatqꝫ lapides contra dauid et contra vniuersos seruos regis dd̃. Oĩs autẽ populus ⁊ vniuersi bellatores a dextro ⁊ a sinistro latere regis incedebant. Ita autẽ loq̃batur semei cũ malediceret regi. Egredere egredere vir sanguinũ: ⁊ vir belial. Reddidit tibi dñs vniuersum sanguinẽ domus saul: quoniã inuasisti regnũ pro eo. et dedit dominus regnum ĩ manu absalon filij tui. ⁊ ecce p̃mũtte mala tua: quoniã vir sanguinũ es Dixit autem abisai filius saruie regi. Quare maledicit canis hic moriturus dño meo regi? Uadã et amputabo caput eiꝰ. Et ait rex. Quid mihi et vobis est filij saruiel? Dimittite eũ vt maledicat. Dominus em̃ p̃cepit ei vt malediceret dauid. Et quis est qui audeat dicere quare sic fecerit? Et ait rex abisai ⁊ vniuersis ꝟuis suis. Ecce filiꝰ meꝰ q̃egressus est de vtero meo q̃rit aĩam meã. q̃tomagis hic filiꝰ gemĩ maledicet mihi? dimitte eũ vt maledicat iuxta p̃ceptũ dñi si forte respiciat dñs afflictõeꝫ meam: et reddat mihi dñs bonũ pro maledictõe hac hodierna Ambulabat itaqꝫ dauid ⁊ socij eiꝰ ꝑ viã cũ eo. Semei aũt ꝑ iugũ mõtis ex latere cõtra illũ gradiebat maledicẽs ⁊ mittẽs lapides aduersuꝫ eũ terrãqꝫ spargẽs. Uenit itaqꝫ rex dd̃ ⁊ vniuersus pplus cũ eo lassus: ⁊ refocillati sunt ibi. Absalon aũt ⁊ oĩs populꝰ eius ĩgressi sunt hierl'm: sꝫ et achitofel cũ eo. R̃. Amẽ. Hyꝰ No

Ictis tẽpus. fo clv. Capitula. Intende ⁊ exaudi nos dñe: quos frendẽtis inimici aduersitas cõturbat: ⁊ cõtritio persequẽtis exagitat vt dũ cernis mentes in nos deseuire rebelles: magnanimes nos efficias: ⁊ inuicta virtute succingas. Pater noster. Lauda. Feci iudiciũ ⁊ iusticiam dñe: ne tradas me ꝑsequentibus me. ℣. Excipe seruũ tuũ ĩ bono: vt nõ calũnient̃ me

Iudiciũ ⁊ iusticiã Oro. (supbi. doce nos facere dñe: q̃liter valeamꝰ supborũ calũnias cõculcare. Excipe ꝟuos tuos in bono: q̃ sperãt in salutare tuũ: quorũqꝫ interiores oculi xp̃i tui expectãt regnũ: nos ꝑtem hẽre facito in ꝯsortio electorũ. R̃. Amẽ. Per. Ad. iij. Lectio libri

Eccl's salo. capi. vij. R̃. Deo. Ili sapiẽtia cõfortauit sapientẽ sup decẽ p̃ricipes ciuitatis. Non est em̃ hõ iustus ĩ terra q̃ faciat bonũ ⁊ nõ peccet. sꝫ ⁊ cũctis ꝟmonibꝰ qui dicũtur ne accomodes cor tuũ: ne forte audias seruũ maledicentẽꝫ tibi. Scit em̃ cõsciẽtia tua: qꝛ et tu crebro maledixisti alijs. Calũnia ꝯturbat sapientẽ ⁊ ꝑdet robur cordis illiꝰ. Melior ẽ finis oronis q̃ p̃ricipiũ: ne velox sis ad miscẽdũ qꝛ ĩ signo stultu req̃escit ne dicas q̃d putas cause est ꝙ priora tp̃a meliora fuere q̃ nũc sunt? Stulta ẽ huiꝰscemodi interrogatio. Utilior ẽ sapia cũ diuitijs ⁊ magis ꝓdest vidẽtibꝰ solem sicut eniꝫ proteget sapientia cum ⁊ pecunia: considera opera dei: ꝙ nemo possit corrigere quẽ ille despexerit ĩ die bona fruere bonis R̃. Amẽ

Lectio libri samuelis.ij.reguz.ca.

In illis diebus (xvj. R. Deo. cum venisset chusi arachites amicus dauid ad absalon locutus est ad eũ. Salue rex. Ad quez absalon. Hec ẽ inquit gr̃a tua ad amicũ tuũ. Quare nõ iuisti cũ amico tuo. Respondit itaqz chusi ad absalon. Nequaq̃. qz illius ero quẽ elegit dñs: ⁊ om̃is hic populus ⁊ vniuersus israel: ⁊ cũ eo manebo. Sed vt ⁊ hoc inferã cui ego seruiturus sum nõne filio regi? Sicut parui patri tuo: sic parebo ⁊ tibi. Dixit aũt absolon ad achitofel. Inite cõsilium q̃d agere debeamus. Et ait achitofel ad absalon. Ingredere ad cõcubinas patris tui quas dimisit ad custodiẽdaz domũ: vt cum audierit om̃is israel q̃ fedaueris patrẽ tuũ: roburentur man⁹ eorum tecũ. Tetenderũt igit̃ absalon tabernaculũ ĩ solario ingressusqz est ad cõcubinas patris sui coram vniuerso israel. Consiliũ autez achitofel qd̃ dabat in diebus illis: quasi si q̃s consuleret deũ. Sic erat cõsilium achitofel: et cum esset cuz dauid ⁊ cũ esset cuz absalon. Ca.xvij.

Dixit igitur achitofel ad absalon. Eligam mihi duodecim milia viroruz: ⁊ consurgens persequar dauid hac nocte: ⁊ inruens sup̃ eum q̃ppe qui lassus est et resolutis manib⁹: p̃cutiam eum. Cunqz fugerit oĩs populus qui cũ eo est: percutiã regem desolatuz et reducam vniuersuz populuz quomodo vnius reuerti solet. Unũ enim virũ tu queris: ⁊ omnis populus erit in pace. Placuitqz sermo eius absalon ⁊ cunctis maioribus natu israel. Ait autez absalon. Uocate chusi arachitẽ: et audiam⁹ quid etiam ipse dicat. Cunqz venisset chusi ad absalõ ait absalon ad eũ. Huiuscemodi sermonez locutus est achitofel. Facere debem⁹: an non? quod das cõsiliũ? Et dixit chusi ad absalon. Non est bonu cõsilium qd̃ dedit achitofel hac vice. Et rursuz intulit chusi. Tu nosti patrez tuũ et viros qui cũ eo sunt esse fortissimos: ⁊ amaro animo veluti si vrsa raptis catulis in saltu seuiat. Sed ⁊ pater tuus vir bellator est: nec morabitur cũ populo. Forsitã nũc latitat in foueis aut in vno quo voluerit loco. ⁊ cum ceciderit vnus quilibet in principio. audiet q̃cunqz audierit: et dicet. Facta est plaga ĩ populo qui seq̃batur absalon. Et fortissim⁹ quisqz cuius cor ẽ quasi leonis: pauore soluetur. Scit em̃ om̃is populus israel fortez esse patrẽ tuũ: ⁊ robustos oẽs qui cũ eo sunt. Sed hoc mihi videt̃ rectum esse ꝯsiliũ. Cõgregetur ad te vniuersus popul⁹ isrl̃ a dan vsqz bersabee quasi arena maris innumerabilis. et tu eris in medio eoꝝ et inruem⁹ super eũ in quocũqz loco inuentus fuerit ⁊ operiem⁹ eum sicut cadere solet ros super terram: ⁊ nõ relinquem⁹ de viris qui cuz eo sunt: nec vnũ quidem. Q⁹ si vrbẽ aliquã fuerit ingressus: circũdabit om̃is israel ciuitati illi funes et trahemus eam in torrentez vt nõ reperiat̃ nec calculus quidẽ ex ea. Dixitqz absallon et om̃s viri israel. Melius ẽ cõsiliũ chusi arachite ꝯsilio achitofel. Dñi autẽ nutu dissipatũ est cõsiliũ achitofel vtile: vt induceret dñs super absalon malum. Et ait chusi sadoch ⁊ abiathar sacerdotibus. Hoc et hoc modo cõsiliũ dedit achitofel

absalon ⁊ seniorib⁹ isr̃l: ⁊ ego tale et tale dedi cōsiliū. Nunc ergo mittite cito ⁊ nūciate dauid dicētes: Ne moreris nocte hac in cāpestrib⁹ deserti: sed absq; dilatione transgredere: ne forte absorbeat rex ⁊ ois ppl's qui cū eo ē. Jonathas aūt ⁊ achimaas stabant iuxta fontē rogel. Abijt ancilla ⁊ nūciauit eis: ⁊ illi pfecti sunt vt referrent ad regē dauid nunciū. Non enim poterāt videri aut introire ciuitatem. vidit aūt eos quidā puer ⁊ indicauit absalon. Illi vero ocito gradu ingressi sunt domū cuiusdā viri in bathuri qui habebāt puteū investibulo suo: ⁊ descēderūt in eū. Tulit aūt mulier ⁊ expandit velamē super os putei quasi siccās tipsanas ⁊ sic latuit res. Cunq; venissent serui absalon in domū ad mulierē dixerūt. vbi est achimaas ⁊ ionathas: Et rn̄dit eis mulier. Trāsierunt festināter gustata paululū aqua. At hi qui querebant cū nō repperissent: reuersi sunt in hierl'm. Cunq; abissent: ascēderūt illi de puteo ⁊ pgentes nunciauerūt regi danid ⁊ dixerūt. Surgite ⁊ trāsite cito fluuiū: qm̄ huiusce modi dedit cōsiliū cōtra vos achitofel. Surrexit ergo dauid ⁊ ois ppl's qui cum eo erat ⁊ transierunt iordanē donec diluceseceret anteq; denudaret verbū ⁊ nec vn⁹ quidē residuus fuit qui nō trāsiret fluuiū. porro achitofel videns q; nō fuisset factū cōsiliuz suū: strauit asinū suū. Surrexit ⁊ abijt in domū suā ⁊ in ciuitatē suā. ⁊ dispositā domo sua suspēdio interijt: ⁊ sepult⁹ est in sepulcro patris sui. ℟. Amen. Añ. j. Inimici mei dixerūt mala mihi: quando morietur ⁊ peribit nomē ei⁹: tu aūt dñe miserere mei. ℣. Simul in vnū aduersuz me cogitabant mala mihi. nō dicatur Gloria.

Inimici tui dñe cupiē⁹ Oratio tes de terra pdere nomen tuū: mala de te locuti sunt: dicētes quando morietur nomen videlicet volentis perdere xp̄ianuz. Sed tu dñe cuius pmissuz fidele tenem⁹: qđ pmaneas nobiscū vsq; ad cōsūmationē seculi: miserere nobis: ⁊ resuscita nos ppter innocentiā fidei: qua in te credim⁹: vt nō gaudeat de nobis insatiabilis inimicus. ℟. Amē. Añ. ij. Zelus domus tue dñe comedit me: ⁊ obprobria exprobrantium ceciderūt sup me: ego vero oratio mea ad te dñe. ℣. In multitudine mīe tue: exaudi me in veritate salutis tue. Oratio.

Obsiste dei fili⁹ quē zelus domus ecclesie: videlicet patris tui comedit: dū iniqua gerētes: de ea funiculo audacter expellis: ab omnium nos iniquitatum funiculo absolue: atq; in medio domus tue habitare concede. Quo ⁊ ipsi dom⁹ tibimet spūalis effecti: ad te mereamur celitus laureari. ℟. Amē. Añ. iij. Emitte manū tuā dñe de alto: eripe me ⁊ libera me de manu filioz alienoz. ℣. Quoz os locutū ē vanitatē dextera eoz: dextera iniquitatis. ℟. Oēs amici mei obliti sunt me: ⁊ insidiātibus mihi tradidit me. quē diligebā terribilibus oculis plaga crudeli pcutiens accepto potauit: iam de⁹ pone vulneri meo salutē. ℣. Et resuscita me. ℣. Qui edebat panes meos: ampliauit aduersum me supplantationē: tu aūt dñe miserere mei. ℣. Et resuscita me.

Preces. Uerus deus misericors. ℣. Supplicāti pupillo miserere. ℣. Qui mundū redimis effusione cruoris: ⁊ vulnere cedis. ℣. Supplicāti. ℣. Per crucis sanguinē ⁊ mortez: vulnere sacro tuo mundū saluasti. ℣. Supplicāti. ℣. Qui crucis gloria tartari dissoluis penā: credētes tu salua. ℣. Supplicanti.

℣. Crucis mysteriũ sit oĩb⁹ ad ꝓfectũ: quos redemisti in mũdo ℟. Supplicauti. Hy⁹. O nazare. folio. lxxxiiij Capitula.

Miserere nobis de⁹ miserere nob̃ ⁊ in te ꝯfidentes exaudi: aduersantiũ arma cõfringe: ⁊ laqueos nobis destrue p̃paratos. Ut circũdati claritate celesti nõ icedam⁹ in foueã mortis: sed parato corde tuã in ppl'is exaltem⁹ miam veritatis: q̃ pro nob̃ sustinuisti obprobriũ crucis. Pr̃ nr̃. Ad. vj. Lcõ lib. amos. c. v. ℟. Deo.

Querite dñz ⁊ viuite ne forte cõburat̃ vt ignis domus ioseph ⁊ deuorabit: ⁊ nõ erit q̃ extinguat bethel. Qui cõuertitis in absinthiũ iudiciũ: ⁊ iusticiã in terra relinq̃tis: facientẽ arcturũ ⁊ orionẽ: ⁊ ꝯuertentẽ in mane tenebras: ⁊ diẽ in noctẽ mutantẽ. Qui vocat aquas maris ⁊ effundit eas sup̃ faciẽ terre: dñs nomẽ est ei⁹. Qui subridet vastitatẽ sup̃ robustũ: ⁊ depopulantẽ sup̃ potentem affert. Odio habuer̃t corripientẽ in porta: ⁊ loquentẽ ꝑfecte abhominati sunt. Idcirco pro eo q̃ diripiebatis pauperẽ ⁊ p̃dã electã tollebatis: ab eo domos quadro lapide edificabitis ⁊ nõ habitabitis in eis. Vineas plãtabitis amãtissimas ⁊ nõ bibetis vinum earũ: q̃ cognoui multa scelera vr̃a: ⁊ fortia peccata vr̃a. Hostes iusti accipiẽtes mun⁹: ⁊ paup̃es deprimẽtes in porta. Ideo prudẽs in tp̃e illo tacebit: q̃ tp̃s malũ est. Querite bonũ ⁊ nõ maluz: vt viuatis ⁊ erit dñs de⁹ exercituũ. ℟. Amẽ. Añ. j. Aduersuz me exacerbant̃ qui sedebãt in porta: ⁊ in me psallebãt q̃ bibebãt vinũ: ego vero orabã ad te dñe. ℣. Inimici mei dixer̃t mala mihi: q̃n morie̅t ⁊ p̃ibit nomẽ ei⁹. Oro

Christe rex nr̃ qui dũ pro impijs suportasti obprobria: dũ aduersus te vino malicie crapulata turba oĩs infideliũ exerceret̃ in porta: tu nos miseratiõe assidua: ⁊ ab oĩuz peccatoꝝ cõtagione emũda: ⁊ pie actionis efficacia operãdo glorifica: quo in termino vite nr̃e nõ cõfundamur inimicis nr̃is loqui in porta: sed sanctorũ angeloꝝ occursione adtollamur leticia sempiterna. ℟. Amẽ. Añ. ij. In tua iusticia libera me dñe. inclina ad me aurez tuã: accelera vt eripias me. ℣. In te dñe speraui: nõ cõfundar in eternũ: in tua iusticia libera me ⁊ eripe me. Oratio.

Libera nos dñe in tua iusticia: ⁊ ad precẽ nr̃am inclina aurẽ tuã: vt a malis erepti. ⁊ recreati celestibus: eterna nos esse vestitos immortalitate letemur. ℟. Amen. Añ. iij. Exaudi vocẽ orationis mee dñ oro ad te dñe: dum leuauero man⁹ meas ad templuz sanctũ tuũ. ℣. Dirigat̃ oratio mea: sicut incẽsum in cõspectu tuo: eleuatio manuz mearũ sacrificiũ vespertinũ. ℟. Intende ad orationẽ meam dñe: q̃ humiliat⁹ suz nimis. ℣. Educ de carcere aĩam meã ad cõfitendũ nomini tuo. ℟. Quia humiliat⁹ sum nimis. Preces. Penitentiã agim⁹ pro malis nr̃is. ℟. Tu xp̃e miserere peccauim⁹. ℣. Qui vt ouis ad victimam ductus es: dñe clemẽter nos ꝓtege. ℟. Tu xp̃e. ℣. Qui crucem pateris: ⁊ sepulcro clauderis salua nos a vicijs. ℟. Tu xp̃e. ℣. Qui in cruce moriẽte te: terra cõrremuit: tremẽtes nos respice. ℟. Tu xp̃e. ℣. Ut tua in morte cõsepulti dñe viuam⁹ perẽniter. ℟. Tu xp̃e. Hy⁹. O nazarene. folio. lxxxiiij

Saluũ fac ppl'm tuuz dñe Oro. dextera tua: ⁊ qui dedisti timẽtib⁹ te crucis significationẽ: da plenissimaz fidei dignitatẽ. vt quos peccantes repuleras: cõuertentes suscipias. Et tu da in tribulatione auxi-

lium neceſſariū: qui pro peccatoribꝰ factus eſt preciū: ⁊ ipe tribulantem inimicū ad nihilū redigas: ipſe redē ptos in ciuitate circunſtantie introducas. ℟. Amen. Ad nonā. Lectō libri eccleſiaſtici ſalomonis. c. xxxvij

HIli in mortuū ℟. Deo gratias. produc lachrymas: ⁊ quaſi dira paſſus incipe plorare: ⁊ ꝑm iudiciuz cōtege corpus illius: ⁊ nō deſpicias ſepulturā illius. Propter delaturam aūt amare fer luctum illius vno die: ⁊ cōſolare propter triſticiā: ⁊ fac luctū ꝑm meritum eius vno die vel duobꝰ propter detractionem. A triſticia enim feſtinat mors: ⁊ coperit virtutē: ⁊ triſticia cordis flectit ceruicē. In abductione ꝑmanet triſticia: ⁊ ſubſtantia inopis ꝑm cor eiꝰ Non dederis in triſticia cor tuū: ſed repelle eam a te: ⁊ memento nouiſſimorum. Noli obliuiſci: neq; enim eſt ꝓuerſio: ⁊ huic nihil ꝓderis ⁊ teipm peſſimabis. memor eſto iudicij mei: ſic enim erit ⁊ tuū. Mihi heri ⁊ tibi hodie. In requie mortui reqeſcere fac memoriā eiꝰ: ⁊ conſolare illū in exitu ſpūs ſui. Deꝰ creauit de terra medicinā: ⁊ vir prudēs nō abhorrebit illā. Nōne a ligno indulcata ē aqua amara. Ad agnitionem hominū virtus illorū. Et dedit hominibꝰ ſcientiam altiſſimꝰ honorari in mirabilibus ſuis. ℟. Amen. Lectio libri ſamuelis. ij. regum. c. xviij. ℟. Deo.

IN illis diebus. Conſiderato david populo ſuo: conſtituit ſup eū tribunos ⁊ centuriones ⁊ dedit pplī tertiā partē ſub manu ioab. ⁊ tertiaz partē ſub manu abiſai filij ſaruie fratris ioab: ⁊ tertiaz partez ſub manu ethai qui erat de geth. Dixitq; rex ad pplm. Egrediar ⁊ ego vobiſcū. Et reſpōdit ppl's. Non exibis. Sive eniz fugerimꝰ nō magnopere ad eos de nobis pertinebit: ſiue media pars ceciderit e nobis nō ſatis curabunt qz tu vnus ſolus ꝓ decē milibus cōputaris. Melius eſt igiť vt ſis nobis in vrbe preſidio. Ad quos rex ait. Quod vobis videť rectum: hoc faciā. Stetit ergo rex iuxta portam. Egrediebaturq; pplus per turmas ſuas centeni ⁊ mileni. Et precepit rex ioab ⁊ abiſai ⁊ ethai dicēs. Seruate mihi puerum abſalon. Et omnis pplus audiebat precipientez regem cunctis principibꝰ ꝓ abſalon. Itaq; egreſſus eſt pplus in campum cōtra iſrael: ⁊ factū eſt preliū in ſaltu effraim. Et ceſus eſt ibi pplus iſrael ab exercitu dauid: factaq; eſt plaga magna i die illa viginti miliū. Fuit aūt ibi preliū diſperſum ſup faciem oīs terre: ⁊ multo plures erāt quos ſaltus conſumpſerat de ppl'o: q̄ hi quos vorauerat gladius in die illa. Accidit aūt vt occurreret abſalon ſeruis dauid: ſedens mulo. Cūq; ingreſſus fuiſſet mulus ſubter condenſam quercū ⁊ magnā: adheſit caput eiꝰ quercui: ⁊ illo ſuſpenſo inter celū ⁊ terrā mulus cui inſederat pertranſiuit. Vidit aūt hoc quidā: et nūciauit ioab dicens. Vidi abſalon pendere de quercu. Et ait ioab viro qui nūciauerat ei. Si vidiſti quare nō cōfodiſti eū cū terra: ⁊ ego dediſſem tibi decē argēti ſiclos ⁊ vnū baltheū: Qui dixit ad ioab. Si appenderes in manibꝰ meis mille argenteos nequaq̄ mitterē manuz meā in filiū regis. Audiētibꝰ eniz nobis precepit rex tibi ⁊ abiſai ⁊ ethai dicens.

Custodite mihi puerũ absalon. Sed
⁊ si fecissez ꝯtra aĩãz meã audacter:
nequaq̃ hoc regẽ latere potuisset. ⁊
tu stares ex aduerso. Et ait ioab. nõ
sicut tu vis sed agrediar eũ coraz te.
Tulit ergo ioab tres lanceas in ma/
nu sua. ⁊ infixit eas in corde absalon.
Cunqz adhuc palpitaret herens in
quercu: cu currerũt decẽ iuuenes ar
migeri ioab: ⁊ ꝑcutientes interfece/
runt eũ. Cecinit aũt ioab buccina et
retinuit ppl'm ne ꝑsequeret̃ fugientẽ
isrl': volẽs parcere multitudini. Et
tulerũt absalon ⁊ ꝓiecerũt eũ in sal/
tu in foueã grandẽ: ⁊ cõportauerũt
sup eũ aceruũ lapidũ magnũ nimis.
Oĩs aũt israel fugit in tabernacula
sua. Porro absalon erexerat sibi cuz
adhuc viueret titulũ qui est in valle
regis. Dixerat eniz. Nõ habeo filiũ
⁊ hoc erit monimentum noĩs mei.
Uocauitqz titulũ noĩe suo: ⁊ appel/
latur man⁹ absalon vsqz ad hãc diẽ.
Achimaas aũt fili⁹ sadoch ait. Cur
ram ⁊ nũciabo regi: qꝛ iudiciũ fece/
rit ei de⁹ de manu inimicorũ ei⁹. Ad
quẽ ioab dixit. Nõ eris nũcius ĩ hac
die: sed nũciabis in alia. Hodie nolo
te nũciare. Fili⁹ eniz regis est mor/
tuus. Et ait ioab chusi. Uade ⁊ nũ/
cia regi q̃ vidisti. Adorauit chusi io/
ab ⁊ cucurrit. Rursus aũt achimaas
fili⁹ sadoch: dixit ad ioab quid impe
dit si etiã ego curro post chusi? Di/
xitqz ioab. Quid vis currere fili mi?
Ueni huc. Nõ eris boni nũcij baiu/
lus. Qui rñdit. Quid eniz si cucur/
rero? Et ait ei. Curre. Currẽs ergo
achimaas per viaz cõpendij trãsiuit
chusi. Dauid aũt sedebat ĩter duas
portas. Speculator vero qui erat in
fastigio porte sup murũ: eleuãs ocu/
los vidit hominẽ currentẽ solũ. ⁊ ex
clamãs indicauit regi. Dixitqz rex.
Si solus est bon⁹ est nũci⁹ in ore ei⁹?
Properãte aũt illo ⁊ accedẽte ꝓpius
vidit speculator hoĩem alterũ currẽ
tem ⁊ vociferãs in culmine ait. Ap
paret mihi alter hõ currẽs solus. Di
xitqz rex. Et iste bon⁹ est nũci⁹. Spe
culator aũt contẽplor ait cursuz prio
ris q̃si cursuz achimaas filij sadoch:
⁊ ait rex. Uir bon⁹ est ⁊ nunciũ por/
tans bonũ venit. Clamãs aũt achi/
maas dixit ad regez. Salue rex. Et
adorãs regẽ corã eo ꝓn⁹ in terrã ait.
Bñdictus dñs de⁹ tuus q̃ conclusit
hoĩes q̃ leuauerũt man⁹ suas contra
dñm meũ regem. Et ait rex. Est ne
pax puero absalõ? dixitqz achimaas.
Uidi tumulũ magnũ cũ mitteret io/
ab seruus tu⁹ o rex me seruuz: nescio
aliud. Ad quẽ rex: trãsi ait ⁊ sta hic.
Cũqz ille trãsisset ⁊ staret: apparuit
chusi. Et veniẽs ait. Bonũ appor/
to nũciũ dñe mi rex. Judicauit eniz
pro te dñs hodie de manu oĩum qui
surrexerũt cõtra te. Dixit aũt rex ad
chusi. Est ne pax puero absalõ? Cui
rñdens chusi. Fiãt inquit sicut puer
inimici dñi mei regis. ⁊ vniuersi qui
cõsurgunt aduersus eũ in malũ. Cõ
tristatus itaqz rex ascẽdit cenaculuz
porte ⁊ fleuit. Et sic loquebatur va/
dens. Fili mi absalon: absalõ fili mi.
Quis mihi tribuat vt ego moriar ꝓ
te? Absalon fili mi: fili mi absalon.
Cap̃.xix. Nunciatũ est aũt ioab q̃ rex
fleret ⁊ lugeret filiũ suũ. ⁊ versa ẽ vi
ctoria in luctũ in die illa omni ppl'o.
Audiuit eniz ppl's in die illa dici: do/
let rex sup filio suo. Et declinauit po
pulus in die illa ĩgredi ciuitatẽ quo/
modo declinare solet ppl's versus et

fugiēs de prelio. Porro rex operuit caput suū ⁊ clamabat voce magna. Fili mi absalon: absalon fili mi. Ingressus ergo ioab ad regē in domus dixit. Cōfudisti hodie vultus oium seruoꝝ tuoꝝ qui saluā fecerūt aiaꝫ tuam: ⁊ aiam filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiarū tuaꝝ ⁊ aiam vxoꝝ tuarū ⁊ aiam cōcubinaruꝫ tuarū. Diligis odiētes te ⁊ odio habes diligētes te. ⁊ ostēdisti hodie q̄ nō curas de ducib⁹ tuis ⁊ de fuis tuis. ⁊ vere cognoui modo. q̄ si absalon viueret ⁊ oēs nos occubuissem⁹: tūc placeret tibi. Nunc ergo surge ⁊ pcede: ⁊ aloquēs satis fac seruis tuis. Juro eniꝫ tibi p dñm q̄ si nō exieris: ne vn⁹ quidē remansurus sit te cum nocte hac. ⁊ pei⁹ erit hoc tibi q̄ oia mala q̄ venerūt sup te ab adolescētia tua vsqꝫ in p̄sens. Surrexit ergo rex ⁊ sedit in porta. Et oīi pplo nūciatuꝫ est q̄ rex sederet in porta. Venitq̄ vniuersa multitudo coraꝫ rege: isrl'aūt fugit in tabernacula sua. ℟. Amē. Añ. j. Qui custodiebāt aiam meā: osiliū fecerūt in vnū dicētes: de⁹ derelinquit illū: psequimini ⁊ cōprehēdite eū: q̄ non est q̄ liberet eū: de⁹ me⁹ ne elōges a me de⁹ me⁹ in adiutoriū meū intēde. ℣. Deus in te speraui ne dñe nō cōfundar in eternū. Oratio. DEus virtutū qui dū esses deus spōtane te cōprehēdi voluisti tēpore passionis: duꝫ aduersus te osiliū facerent: dicētes liberet eū si vult: ne derelinquas nos in tribulatione nr̄a: ⁊ ne a te nos elōges: vt tu solus in adiutoriū nr̄m respicias: q̄ in cruce tua: potestates hui⁹ mūdi triūphas. ℟. Amē. Añ. ij. Quadraginta annis p̄xim⁹ fui generationi huic: ⁊ dixi semp isti errāt cor de quib⁹ iurauī in ira mea: nō introibūt in requiē mea. ℣. Ecce tēptauerunt me p̄res vr̄i: ꝓbauerūt ⁊ viderunt opera mea. Oratio. DOmine qui pplo tuo in quadragenariū numerū annoꝝ p̄xim⁹ fuisti: p̄sta ecclesie tue: quā acquisisti p̄cio sanguinis tui: vt corde nō errēt sed infusione sancti spūs illā reple: ⁊ eam tibi adsocia in eterna beatitudine. ℟. Amē. Añ. iij. Inimici mei viuēt ⁊ ꝓfortati sunt sup me: ⁊ multiplicati sunt sup me ne derelinquas me. ℣. Intēde aīe mee et libera eam ꝓpter inimicos meos eripe me. lby⁹. O nazarene. fol'. lxxxiij. Oro. INimici tui dñe viuēt in penis: quos destruxisti potētia crucis. nō ergo sup ecclesiā tuā vlteri⁹ ꝓfortent: q̄ semel gl'ia tue passionis euincti sunt: vt mēbra tua vexillo crucis erepta: ⁊ de hoste victoriā capiant: ⁊ exoptata de spolijs hostiū lucra conquirāt. Pater nr̄. Ad vesperos. Lauda. Dñs illuminatio mea ⁊ salus mea quē timebo. Añ. Clamaui ad te dñe ⁊ dixi tu spes mea es. portio mea in terra viuentiū. Educ de carcere. ps. cxlj. Lauda. Quomodo dilexi legē tuaꝫ dñe: tota die meditatio mea est. ℣. Retribue seruo tuo: viuā ⁊ custodiaꝫ sermones. lby⁹. Verbū p̄ris. fol' clij. Capla. O glorioſe potens. folio clx. Lauda. Feci iudiciū. fol' clxxix. Feria.vj. Ad maturinuꝫ. Añ. Multi dicunt aīe mee: nō ē salus ipi in deo ei⁹. tu aūt dñe susceptor meus es. ps. iij. Oro. Quomodo multiplicati sunt dñe. folio clxx. Añ. i. Placeat tibi dñe liberare nos de manu querentiū aīam nr̄am. in auxiliū meū respice. confundant⁹ ⁊ reuereant⁹ oēs inquirētes aīam meam: auertant⁹ retro ⁊ erubescāt q̄ cogitāt mihi mala. ℣. Ferāt ꝓfestim cōfusionē suā q̄ dicunt mihi euge euge. nō dicat⁹ Ela. Oro. PLaceat tibi dñe liberare nos de manu hostiū: ⁊ ꝓfundāt⁹ ⁊ reuereant⁹ querētes deglutire nos: in au-

xiliū nobis ocurre: q̄ fact⁹ es nr̄ adiu
tor. Ut nō erubescam⁹ in actib⁹ pra
uitatis: q̄ tua nos credim⁹ innoua/
tos gloria passiōis. ℟. Amē. Añ. ij.
Locuti sunt aduersuz me inimici mei mala: ⁊
sermonib⁹ odij circūdederūt me. pro eo qd̄ eos
diligebā aduersabant̄ me: ego aūt orabā pro
eis. ℣. Tu es dñe de⁹ fac mecū mīam ꝓpter
nomen tuū: q: suauis est mīa tua. Oratio.
Locuti sunt aduersuz me inimici
tui malū: tūc vtiqz quādo te ma
gnū bonū captiosa adulatione lauda
bant: qui ergo odiosis ꝑmonib⁹ eoꝝ
circūdari ⁊ expugnari te passus es:
ꝯfessiōis nr̄e supplices iā q̄s suscipe
p̄ces. ℟. Amē. Añ. iij. Cōciliū fecerūt
in vnū dicētes: ꝑsequimini ⁊ cōprehēdite eū:
q: nō est q̄ eripiat eū de manib⁹ nr̄is: ne elon/
geris a me: in adiutoriū meū intēde. ℣. Con
fūdant̄ ⁊ reuereant̄ simul q̄ querūt aīaz meā:
Iesu dei fili Orō. (vt auferāt eā.
quē ipia malignoꝝ turba inani/
ter ꝑsequēs: dū ꝯsiliū contra te agit
cōprehēsionis: fugat poti⁹ a se bñfi/
ciū pietatis: dū visa est volēdo vitaz
cōprehendere: quē vtiqz nesciebant
vite esse auctorē: p̄be nob̄: vt te quez
illi maligna volūtate persecuti sunt:
nos pia deuotiōe in bonis actib⁹ asse
quamur: vt in quo inimicis erit ꝑpe/
tuū gaudiū. ℟. Amē. ℟. Facta ē lin
gua iniquoꝝ fraudulenta in ore eoꝝ: ⁊ loq̄bāt̄
mēdatium oēs in sanguine insidiati sunt. vi/
rum iustū venati sunt ad mortē. ꝑ. Ipse autē
pacifica verba loquebat̄ ad eos. ℣. Congre/
gati sunt aduersus iustū oēs principes iuda:
⁊ cōprehēderūt eū dicētes: morte moriat̄ hō
Ciste. ꝑ. Iste. nō dicat̄ Gloria. Orō.
Christe dei pr̄is ineffabile verbū:
apud quē lingua iniquoꝝ fraudulēta
est immane facin⁹ ꝑpetrātes: vt san/
guinē inocētez effunderēt: p̄be eccle
sie tue pacificū verbū: vt qui exēplo
tuo mūdū decertam⁹ euincere: celos
mereamur post transitū videre. ℟.
Amē. Añ. Sacrificiū deo spūs ꝯtribulat⁹
cor ꝯtritū ⁊ humiliatū de⁹ ne dispnas. Mi/
serere mei de⁹. Psalm⁹. l. Oratio
Quinquagesimū psalmū medi/
caminib⁹ plenū penitētiā meditātes:
tu de⁹ q̄ cūcta ꝓspicis ⁊ nr̄az linguā
ꝑsoluas. vt sicut dd̄ post vrie cethei
sanguinē fusuz: ꝑ cor ꝯtritū ⁊ humi/
liatū diluisti peccata: ita ⁊ nr̄a satis/
factiōe digneris abluere delicta. ℟
Amē. Añ. Tu scis dñe recordare mei: tue/
re me ab his q̄ ꝑsequunt̄ me. scito qm̄ sustinui
obprobriū ꝓte. Cāticū. hieremie. c. xv
Tu scis dñe recordare mei: ⁊ vi
sita me ⁊ tuere me ab his q̄ ꝑse/
quunt̄ me. Noli in patiētia tua susci
pere me. scito qm̄ sustinui obprobriū
pro te. Inuēti sunt sermones tui et
comedi eos: ⁊ factū est mihi verbuz
tuū in gaudiū: ⁊ leticiā cordis mei:
qm̄ inuocatum est nomē tuū sup me
dñe de⁹ exercituū. Nō sedi in ꝯcilio
ludētiū: ⁊ gloriat⁹ sum a facie man⁹
tue. solus sedebā qm̄ cōminatione re
plesti me. Quare fact⁹ est dolor me⁹
ꝑpetu⁹: ⁊ plaga mea insanabilis. re/
nuit curari. factū ē mihi q̄si inundā
tiū aquaꝝ infideliū. Propt̄ hoc hec
dicit dñs: si ꝯuerteris ꝯuertentē te:
⁊ ante faciē nr̄am stabis. Et si sepa
raberis p̄ciosuz a vili: quasi os meū
eris. Cōuertent̄ ip̄i ad te: ⁊ tu nō cō
uerteris ad eos. Et dabo te populo
huic in murū ereū fortē: ⁊ bellabunt
aduersuz ⁊ nō p̄ualebūt: q: ego tecū
suz: vt saluem te ⁊ eruā te dicit dñs.
Et liberabo te de manu pessimoꝝ et
Redimā te de manu fortioꝝ Orō
Recordare nob̄ dñe: ⁊ tuere nos

at his q̄ ꝑsequunt̄ nos: qui pro nob̄ sustinuisti obprobriū crucis. vt i quo tu pro nob̄: in eo nos ⁊ hic ⁊ in eternū ḡtulemur felices. ℟. Amē. Matutl. Mane exaudies vocē meā dñe. mane astabo tibi ⁊ vi debo. ℣. Verba mea auribus ꝑcipe dñe: itellige clamorē meū. lauda. Celi celoꝝ ⁊ aque q̄ supra celos sūt laudēt nomē dñi. Lcō lib̄ samuel. ij. regū. c. xix

In diebꝰ illis. Rex dd̄ misit ad sadoch ⁊ abiatar sacerdotes dicēs: loq̄mini ad maiores natu iuda dicētes. Cur venitl nouissimi ad reducēduz regē in domū suā. Sermo aūt oīs isrl̄ ꝑuenerat ad regē i domo eiꝰ. qꝛ dixerat rex: hec dicetl ad ppl̄z ꝟr̄es mei vos: os meuz ⁊ caro mea vos. Quare nouissimi reducitl regē? Et amase dicit. Nōne os meū es ⁊ caro mea. hec faciat mihi deꝰ: ⁊ hec addat. Si nō magr̄ militie fueris corā me oi tꝑe pro ioab. Et inclinauit cor oim viroꝝ iuda q̄si viri vniꝰ. Miserūtqz ad regē dicētes. Reuertere tu ⁊ oēs serui tui: ⁊ reuersus ē rex. Et venit vsqz iordanē. ⁊ oīs iuda venit vsqz in galgala vt occurreret regi ⁊ traduceret eū iordanē. Festinauit aūt semei filiꝰ gera filij gemini d̄ bahurim: ⁊ descēdit cū viris iuda i occursuz regis dd̄ cū mille viris de beniamin: ⁊ syba puer de domo saul. ⁊ q̄ndecim filij eiꝰ ac viginti serui erāt cū eo. ⁊ irrūpētes iordanē ante regē trāsier̄t vada: vt traducerēt domū regis ⁊ facerēt iuxta iussionez eiꝰ. Semei aūt filiꝰ gera ꝓstratꝰ corā rege cū iā trāsisset iordanē: dixit ad eū. Ne reputes mihi dñe mi iniq̄tatē. neqz me mineris iniuriaꝝ serui tui in die qua egressus es dñe mi rex de hierl̄m: neqz pones rex in corde tuo. Agnosco em̄ ꝟuꝰ tuꝰ ꝑctm̄ meū. ⁊ idcirco hodie primꝰ veni de oi domo ioseph. descēdiqz i ocursuz dñi mei regis. Rn̄dēs v̄o abisai filiꝰ saruie dixit. Nūquid ꝓ his v̄bis nō occidet̄ semei q̄ maledixerit xp̄o dñi? Et ait dauid. q̄d mihi ⁊ vob̄ filij saruie. cur efficimini mihi hodie in sathā? Ergo ne hodie iterficiet̄ vir i isrl̄. An ignoro hodie me factū regē sup̄ isrl̄. Et ait rex semei. nō morieris. Jurauitqz ei. Miphiboseth quoqz filiꝰ saul descēdit i occursuz regis illotis pedibꝰ ⁊ intōsa barba. vestesqz suas nō lauerat a die qua egressus fuerat rex vsqz ad diē reuersionis eiꝰ in pace. Cūqz occurrisset regi: dixit ei rex. quare nō venisti me cū miphiboseth. Et rn̄dēs ait. Dñe mi rex ꝟuꝰ meꝰ ꝯtēpsit me. dixiqz ei. Ego famulꝰ tuꝰ vt sterneret mihi asinū: ⁊ descēdēs abirē cū rege. claudꝰ em̄ suz seruꝰ tuꝰ. Insup̄ ⁊ accusauit me ꝟuū tuū ad te dñm meū regē. Tu aūt dñe mi rex sicut angelus dei es. fac qd̄ placitū ē tibi. neqz em̄ fuit domꝰ pr̄is mei nisi morti obnoxia dño meo regi. tu aūt posuisti me ꝟuū tuū inter ꝯuiuas mēse tue. Quid ergo habes iuste q̄rele: aut q̄d possuz vltra vociferari ad regez? Ait ergo ei rex. Quid vltra loq̄ris. Fixū ē qd̄ locutꝰ suz. Tu ⁊ syba diuidite possessiōes. Rn̄ditqz miphiboseth regi. etiā cuncta acipiat postq̄ reuersus ē dñs meus rex pacifice in domū suā. Berzelai quoqz galadites senex valde descēdēs de rogelim traduxit regē iordanē paratꝰ etiā vltra fluuiū ꝓsequi eū. Erat aūt berzelai galaadites senex valde. id ē. octogenariꝰ. ⁊ ip̄e p̄buit alimēta regi cuz moraret̄ in castris. Fuit quippe vir diues nimis. Dixit itaqz rex ad berzellai. Veni mecum vt req̄escas securꝰ in hierl̄m. Et ait

berzelai ad regē. Quot sunt dies an
noꝝ vite mee: vt ascendā cuꝫ rege in
hierl'm. Octogenariꝰ suꝫ hodie. nū/
quid vigēt sensus mei ad discernēdū
suaue aut amarū: aut delectare pōt
ꝑuū tuū cibꝰ aut potꝰ vel audire pos/
sum vltra vocē cātoꝝ atqꝫ cātatricū?
Quare ꝑuꝰ tuꝰ sit oneri dño meo re/
gi. Paululū ꝓcedā famulꝰ tuꝰ ab ior
dane tecū. Nō idigeo hac vicissitu/
dine: sꝫ obsecro vt reuertar ꝑuꝰ tuꝰ ⁊
moriar i ciuitate mea: ⁊ sepeliar iux
ta sepulcrū pr̄is mei ⁊ mr̄is mee. est
aūt ꝑuꝰ tuꝰ chamaā: ip̄e vadat tecuꝫ
dñe mi rex ⁊ fac ei q̄cquid bonū tibi
videt. Dixit itaqꝫ ei rex. mecū trāse/
at chamaā: ⁊ ego faciā ei q̄cquid tibi
placuerit: ⁊ oē qđ petieris a me ipe/
trabis. Cūqꝫ trāsisset vniuersus po
pulus ⁊ rex iordanē restitit: ⁊ oscula
tus ē rex berzellai ⁊ bn̄dixit ei. ⁊ ille
reuersus ē in locū suū. Trāsiuit ergo
rex ad galgalā ⁊ chamaā cū eo. Ois
aūt ppl's iuda traduxerat regē: ⁊ me
dia tm̄ pars affuerat de ppl'o isrl'. ita/
qꝫ oēs viri isrl' ꝯcurrētes ad regē di/
xerūt ei. Quare te furati sunt fratres
nr̄i viri iuda ⁊ traduxer̄t regē ⁊ do/
mū eiꝰ iordanē: oēsqꝫ viros dđ cum
eo. et rn̄dit oīs vir iuda ad viros isrl':
qꝛ mihi prior ē rex. Cur irasceris sup
hac re. Nūquid comedimꝰ aliq̄d ex
rege: aut munera nobis data sūt. Et
rn̄dit vir isrl' ad viros iuda ⁊ ait. De
cem partibꝰ maior ego sū apđ regē:
magisqꝫ ad me pertinet dđ q̄ ad te.
Cur fecisti mihi iniuriā. ⁊ non mihi
nūciatū ē priori vt reducerē regem
meū. Duriꝰ aūt rn̄der̄t viri iuda vi/
ris isrl'. Cap̄.xx. Accidit quoqꝫ vt ibi
esset vir belial noīe syba filiꝰ bochri
vir gemineꝰ: ⁊ cecinit buccina ⁊ ait.
Nō est nob̄ pars in dđ: neqꝫ heredi
tas in filio isai. Reuertere in tabna/
cula tua isrl'. Et separatꝰ est oīs isrl' a
dđ: secutusqꝫ ē syba filiū bochri. Vi
ri aūt iuda adheserūt regi suo a ior/
dane vsqꝫ hierl'm. Cūqꝫ venisset rex
in domū suā in hierl'm: tulit decē mu
lieres ꝯcubinas quas dereliq̄rat ad
custodiēdā domū: ⁊ tradidit eas i co
stodiā alimēta eis p̄bēs. Et nō ē in/
gressus ad eas sꝫ erant clause vsqꝫ in
diē mortis sue in viduitate viuētes.
Dixit aūt rex amase. Cōuoca mihi
oēs viros iuda i diē t̄tiū: ⁊ tu adesto
p̄sens. Abijt ergo amasa vt ꝯuocaret
iudā ⁊ moratꝰ est extra palatiū qđ ei
ꝯstituerat rex. Ait aūt dđ ad abisai.
Nūc magis afflicturꝰ est nos syba fi
liꝰ bochri q̄ absalō? Tolle ergo ꝑuos
dñi tui ⁊ ꝑsequere eū: ne forte inueni
at ciuitates munitas ⁊ effugiat nos.
Egressi sunt ergo cū eo viri ioab ce/
rethi quoqꝫ ⁊ felethi. ⁊ om̄es robusti
exier̄t de hierl'm ad ꝑsequēdū syba fi
liū bochri. Cūqꝫ illi essent iuxta lapi
dē grādeꝫ q̄ est in gabaon: amasa ve
niēs occurrit eis. Porro ioab vesti/
tus erat tunica stricta ad mēsurā ha/
bitꝰ sui: ⁊ desup accintꝰ gladio depē
dēte vsqꝫ ad ilia i vagina: q̄ fabricatꝰ
leui motu egredi poterat ⁊ ꝑcutere.
Dixit itaqꝫ ioab ad amasaꝫ. Salue
mi frater. Et tenuit manu dextera
mentū amase quasi osculās eū. Por/
ro amasa nō obseruauit gladiū queꝫ
habebat ioab. Qui ꝑcussit eū in late
re ⁊ effudit intestina eiꝰ in terram. ⁊
mortuꝰ est: nec ꝑm vulnꝰ apposuit.
Joab aūt ⁊ abisai frater eiꝰ ꝑsecuti
sunt syba filiū bochri. Interea qui/
dam viri cū stetissent iuxta cadauer
amase de socijs ioab: dixer̄t. Ecce q̄
esse voluit ꝓ ioab comes dđ. Amasa
aūt ꝯspersus sanguine iacebat in me

dia. via. Uidit hoc quidā vir q̄ sub/
stiteret oīs ppl's ad videndū eum. ⁊
amouit amasam de via in agrū. ope
ruitq3 eū vestimēto ne subsisterēt trā
seuntes ꝓpter eu3. Amoto ergo illo
de via trāsibat oīs vir sequens ioab
ad ꝑsequendū syba filiū bochri. Por
ro ille trāsierat per oēs trib⁹ israel
vsq3 in abelā ⁊ in bethmacha. oēsq3
viri electi cōgregati fugerāt ad eu3.
Uenerūt itaq3 ⁊ oppugnabāt eu3 in
abela ⁊ in bethmacha ⁊ circūdederūt
munitionib⁹ ciuitatem ⁊ obsessa est
vrbs. Oīs aūt turba q̄ erat cu3 ioab
moliebat destruere muros. Et ex:cla
mauit mulier sapiēs de ciuitate. Au
dite. audite. dicite ioab: appropīqua
huc ⁊ loquar tecū. Qui cū accessis/
set ad eā: ait illi. Tu es ioab. Et ille
rn̄dit. Ego. Ad quē sic locuta ē. Au
di sermones ancille tue. Qui rn̄dit.
Audio. Rursumq3 illa. Sermo in/
quit dicebat in veteri ꝓuerbio. Qui
interrogāt interrogēt in abela: ⁊ sic
ꝓficiebant. Nōne ego su3 q̄ rn̄deo ve
ritatē in isrl': ⁊ tu queris subuertere
ciuitatē ⁊ euertere matre3 in israel?
Quare precipitas hereditate3 dn̄i?
Rn̄dens ioab ait. Absit. absit hoc a
me: nō p̄cipito neq3 demolior. Non
se sic habet res. Sed homo de mōte
effraim syba fili⁹ bochri cognomine
leuauit manū suā cōtra regē dauid.
Tradite illū solū: ⁊ recedem⁹ a ciui/
tate. Et ait mulier ad ioab. Ecce ca
put ei⁹ mittet ad te ꝑ murū. Ingres/
sa est ergo ad oēm ppl'm: ⁊ locuta est
eis sapiēter. Qui abscisum caput sy
be filij bochri ꝓiecerunt ad ioab. Et
ille cecinit tuba: ⁊ recesserūt ab vrbe
vnusquisq3 in tabernacula sua. Io/
ab aūt reuersus est hierl'm ad rege3.
Fuit ergo ioab sup oēm exercitum
israel. Banaias autē filius ioiade su
per ceretheos ⁊ feletheos. adurā ve
ro super tributa. Porro iosaphat fili
us ahilud a cōmentarijs. Syba aūt
scriba. Sadoch vero ⁊ abiathar sa/
cerdotes. hyram aūt hyraites erat
sacerdos dauid. Cap. xij. Facta est
quoq3 fames in dieb⁹ dauid tribus
annis iugiter. Et ꝯsuluit dauid ora/
culum dn̄i. Dixitq3 dn̄s. Propter sa
ul ⁊ domū ei⁹ sanguinu3: q3 occidit
gabaonitas. Uocatis ergo gabaoni
tis rex: dixit ad eos. Porro gabaoni
te nō erāt de filijs israel: sed reliquie
ammorreoꝝ. Filij quippe israel iura
uerunt eis. ⁊ voluit saul ꝑcutere eos
zelo quasi pro filijs israel ⁊ iuda. Di
xit ergo dauid ad gabaonitas. Quid
faciā vobis: ⁊ quod erit vestri piacu
lum vt benedicatis hereditati dn̄i?
Dixerūtq3 ei gabaonite. Nō est no/
bis super argēto ⁊ auro questio: sed
cōtra saul ⁊ cōtra domū eius. neq3
volum⁹ vt iterficiat homo de israel.
Ad quos rex ait. Quid ergo vultis
vt faciā vobis. Qui dixerūt regi: vi/
rum qui attriuit nos ⁊ oppressit ini/
que. ita delere debem⁹ vt nec vn⁹ qui
dem residuus sit de stirpe ei⁹ in cun
ctis finib⁹ israel. Dent nobis septe3
viri de filijs eius: vt crucifigam⁹ eos
dn̄o in gabaa saul quondā electi do/
mino. Et ait rex. Ego dabo. Peper
citq3 rex miphiboseth filio ionathe fi
lij saul ꝓpter iusiurandū quod fuit in
ter dauid ⁊ ionathan filiū saul. Tu/
lit itaq3 rex duos filios respha filie
ahia: quos peperit saul armoni ⁊ mi
phiboseth: ⁊ quinq3 filios michol fi/
lie saul quos genuerat hadrieli: filio
berzelai qui fuit demolathi. ⁊ dedit
eos in manus gabaonitaru3 qui cru/
cifixerunt eos in mōte corā dn̄o. Et

cecideṙt hi septē simul occisi ī dieb⁹ messis prime īcipiēte messione ordei Tollēs aūt respha filia ahia cilicium substrauit ibi supra petram ab initio messis donec stillaret aqua sup eos de celo: ⁊ non dimisit aues lacerare eos p diē neq3 bestias p noctē. ⁊ nūciata sūt dd̄ q̄ fecerat ressa filia ahia ꝯcubina saul. Et abijt dd̄ ⁊ tulit ossa saul ⁊ ossa ionathe filij ei⁹ a viris iabes galaad: q̄ furati fuerāt ea de platea bethsan ī qua suspēderāt eos philistijz: cū iterfecissent saul in gelboe. ⁊ asportauit inde ossa saul ⁊ ossa ionathe filij ei⁹: ⁊ colligētes ossa eoꝝ qui affixi fuerāt: sepelieṙt ea cū ossib⁹ saul ⁊ ionathe filij ei⁹ ī terra beniamin in latere in sepulcro cis pr̄is ei⁹. Fecerūtq3 oīa q̄ p̄ceperat rex ⁊ repropitiat⁹ est de⁹ terre post hec. Factū est aūt rursuz p̄liū philistinoꝝ aduersuz isrl̄: ⁊ delcēdit dd̄ ⁊ ꝟui ei⁹ cū eo: ⁊ pugnabāt ꝯtra philistijz. Deficiēte aūt dd̄ iesbidenob: q̄ fuit de genere arafa cui⁹ ferrū haste trecētas vncias appēdebat: ⁊ accint⁹ erat ense nouo nisus ē ꝑcutere dd̄: p̄sidioq3 ei fuit abisai fili⁹ saruie: ⁊ ꝑcussuz philisteū interfecit. Tūc iurauer̄t viri dd̄ dicentes. Jā nō egredieris nobiscū in bellū ne extinguas lucernā isrl̄. Scd̄m quoq3 fuit bellū in gob ꝯtra philisteos. Tunc ꝑcussit sabochai de vsathi. saph de stirpe arafa de genere gigantū. Tertiū quoq3 fuit bellū in gob cōtra philisteos in quo ꝑcussit a deo datus fili⁹ salt⁹ polymitari⁹ bethleemites goliad getheuz cui⁹ hastile haste erat quasi liciatoriū texentiū. Quartū bellū fuit in geth in quo vir fuit excelsus q̄ senos in manib⁹ pedibusq3 habebat digitos: idest vigintiquattuor: ⁊ erat de origine arafa. ⁊ blasphemauit isrl̄. Percussit aūt eū ionathas fili⁹ samaa fartris dd̄. Hi q̄tuor nati sunt de arafa in geth. ⁊ ceciderūt in manu dauid ⁊ seruoꝝ ei⁹. ℟. Amē. hy⁹. Noctī tp̄s. fol̄ clv. Capl̄a. In die tribulatiōis. fol̄. clxxij Lauda.

Feci iudiciū ⁊ iusticiā dñe ne tradas me nocētib⁹ me. ℣. Excipe seruū tuū in bono: vt non calūniet̄ mihi sup̄bi.

Iudiciū Orō. ⁊ iusticiā doce nos facere dñe: q̄liter valeam⁹ sup̄boꝝ calūnias ꝯculcare. Excipe seruos tuos in bono q̄ sperāt in salutare tuū: quorūq3 interiores oculi xp̄i expectāt regnū: hos partē habere facito in cōsortio electoꝝ. ℟. Amen. Ad. iij. Eccl̄iastici salomonis. c. xj. ℟. Deo gratias

Fili mirati sunt opa altissimi soli⁹ ⁊ gl̄iosa abscōdita ⁊ in visa opera illi⁹. Multi tyrāni sedeṙt in throno ⁊ insuspicabiles portabūt diadema: multi maiores recesseṙt valde: ⁊ gloriosi traditi sunt in manu alterius. Cap̄. xxiiij. Legē mādauit moyses et p̄ceptis iusticiarū hereditatē domui iacob ⁊ isrl̄ ꝓmissionis posuit dd̄ puero suo excitare legē ex ip̄o fortissimū in throno honoris sedētez. Cap̄. xxxix. Occulta ꝓuerbiū exq̄ret ⁊ in abscōditis parabolaꝝ ꝯuersabit̄ in medio magnatoꝝ. sedebit in ꝯspectu oīm iudicauit alienarū gētiū trāsiuit. bona em̄ ⁊ mala in oīb⁹ tēptauit. cor suū dabit ad vigilandū diluculo ad dñm q̄ fecit illū ⁊ ī ꝯspectu altissimi dep̄cabit̄. Et dñs sp̄ū intelligētie repleuit illū: ⁊ ip̄e tāq̄ imbres eloq̄a sapie: ⁊ in orōne ꝯfitebit̄ dño ip̄e diligit ꝯsiliuz ei⁹ ⁊ disciplinā: ⁊ in abscōditis suis consiliabit̄ ipse palam faciet disciplinam doctrine sue ⁊ in lege testamēti dñi gloriabit̄. ℟. Amē. Principiū libri malachim. iij. regum. c. j.

Nillis diebꝰ. Rex dauid senuerat: habebatq; etatis plurimos dies. Cũq; operiret̃ vestibꝰ: nõ calefiebat. Dixer̃t ergo ei serui sui. Queramꝰ dño nr̃o regi adolescẽtulã virginẽ ⁊ stet corã rege: ⁊ foueat eũ: dormiatq; in sinu suo: ⁊ calefaciat dñm nr̃m regẽ. Quesierũt igit̃ adolescentulã speciosaz in oĩbꝰ finibꝰ isrl̃. ⁊ inuenerũt abisac sunamitẽ: ⁊ adduxer̃t eã ad regẽ. Erat aũt puella pulchra nimis: dormiebatq; cũ rege ⁊ ministrabat ei. rex vero nõ cognouit eaz. Adonias aũt filiꝰ agith eleuabat̃ dicens. Ego regnabo. Fecitq; sibi curruz ⁊ equites: ⁊ quinquaginta viros q̃ currerẽt ante eũ. Nec corripuit eũ pr̃ suꝰ aliqñ dicẽs. Quare hoc fecisti? Erat aũt ⁊ ip̃e pulcer valde: secundus natu post absalõ. Et sermo eiꝰ cũ ioab filio saruie: ⁊ cũ abiathar sacerdote q̃ adiuuabãt partes adonie. sadoch vero sacerdos ⁊ banaias filius ioiade ⁊ nathã ꝓpheta ⁊ semei ⁊ cerethei ⁊ felethei ⁊ oẽ robur exercitꝰ dd̃ nõ erat cuz adonia. Immolat̃ ergo adonias arietibꝰ ⁊ vitulis ⁊ vniuersis pinguibꝰ iuxta lapidẽ zoelech qui erat vicinꝰ fõti roge: vocauit vniuersos fratres suos filios regis: ⁊ oẽs viros iuda seruos regis. Nathã aũt ꝓpb̃am ⁊ banaiã ⁊ robustos quosq;: ⁊ salomonẽ fratrẽ suũ nõ vocauit. Dixit itaq; nathan ad bersabee matrem salomonis. Num audisti q̃ regnauerit adonias filius agith ⁊ dñs nr̃ dd̃ hoc ignorat? Nunc ergo veni accipe cõsiliũ a me: ⁊ salua aĩaz tuã filiiq; tui salomonis. Uade ⁊ ingredere ad regem dd̃ ⁊ dic ei. Nõne tu dñe mi rex iurasti mihi ancille tue dicẽs: q̃ salomõ filiꝰ tuꝰ regnabit post me: ⁊ ip̃e sedebit in solio meo. Quare ergo regnat adonias. Et adhuc ibi te loquẽte cũ rege: ego veniã post te ⁊ cõplebo sermões tuos. Ingressa ẽ itaq; bersabee ad regẽ in cubiculo. Rex aũt senuerat nimis ⁊ abisac sunamit̃ ministrabat ei. Inclinauit se bersabee ⁊ adorauit regẽ. Ad quã rex. Quid tibi inq̃t vis? Que rñdẽs ait. Dñe mi rex tu iurasti ꝑ dñz deũ tuũ ãcille tue: salomõ filiꝰ tuꝰ regnabit post me ⁊ ip̃e sedebit ĩ solio meo: ⁊ ecce nũc adonaias regnat. te dñe mi rex ignorãte. Mactauit boues ⁊ pinguia queq; ⁊ arietes plurimos. ⁊ vocauit oẽs filios regis: abiathar quoq; sacerdotẽ: ⁊ ioab principẽ milicie: salomonẽ aũt seruũ tuũ nõ vocauit. Uerũtñ dñe mi rex in te oculi respiciunt totiꝰ isrl̃: vt indices eis q̃s sedere debeat in solio tuo dñe mi rex post te. Eritq; cũ dormierit dñs meꝰ rex cũ patribꝰ suis: erimꝰ ego et filiꝰ meꝰ peccatores. Adhuc illa loquẽte cũ rege: nathã ꝓpheta venit. Et nũciauer̃t regi dicẽtes. Adest nathã ꝓpb̃a. Cũq; itroisset in ꝯspectu regis ⁊ adorasset eũ ꝓnꝰ in terrã: dixit nathã. Dñe mi rex tu dixisti: adonias regnet post me: ⁊ ip̃e sedeat super thronũ meũ. Quia descẽdit hodie ⁊ immolauit boues ⁊ pinguia et arietes plurimos: ⁊ vocauit vniuersos filios regis ⁊ pr̃icipes. Abiatar quoq; sacerdotẽ: illisq; vescẽtibꝰ ⁊ bibẽtibꝰ corã eo: ⁊ dicẽtibꝰ. Uiuat rex adonias: me ꝟuũ tuũ ⁊ sadoch sacerdotẽ: ⁊ banaiã filiũ ioiade: ⁊ famulũ tuũ salomonẽ nõ vocauit. Nũquid a dño meo rege exiuit hoc verbũ? et mihi nõ indicasti seruo tuo quis sessurꝰ esset sup̃ thronũ dñi mei regis?

post eū. ⁊ rñdit rex dauid dicēs. Vo
cate ad me bersabee. Que cū fuisset
ingressa coꝝ rege ⁊ stetisset ante eū.
iurauit rex ⁊ ait. Viuit dñs qui eru/
it aiam meā de omni angustia: qꝛ si/
cut iurauī tibi per dñm deū israel di
cēs salomon filius tuus regnabit post
me. ⁊ ipse sedebit sup soliū meū pro
me sic faciā hodie. Sūmissoqꝫ bersa
bee in terrā vultu: adorauit regē di/
cens. Viuat dñs meus rex dauid in
eternū. Dixit quoqꝫ rex dauid. Vo/
cate mihi sadoch sacerdotē ⁊ nathā
pphetā ⁊ banaiā filiū ioiade: qui cū
ingressi fuissent coraꝫ rege: dixit ad
eos. Tollite vobiscū seruos dñi vr̄i:
⁊ imponite salomonē filiū meū sup
mulā meā ⁊ ducite eū in gion. ⁊ vn/
gat eum ibi sadoch sacerdos ⁊ na/
than pphēta in regē sup israꝫ. Et ca/
netis buccina atqꝫ dicetis. Viuat rex
salomon. Et ascēdetis post eū. ⁊ ve/
nietis in hierlm. ⁊ sedebit sup soliū
meū. ⁊ ipe regnabit pro me illiqꝫ pre
cipiā vt sit dux sup israel ⁊ sup iudā.
Et rñdit banaias filius ioiade regi di/
cens: amen sic loquat dñs deus dñi
mei regi. Quomodo fuit dñs cum
dño meo rege: sic sit cū salomone Et
sublimius faciat soliū eius a solio dñi
mei regis dauid. Descēdit ergo sa/
doch sacerdos ⁊ nathā pphēta ⁊ ba
naias filius ioiade ⁊ celethi ⁊ felethi
⁊ imposuerūt salomonē sup mulam
regis dauid ⁊ adduxerūt eū in gion.
Sumpsitqꝫ sadoch sacerdos cornu
olei de tabernaculo ⁊ vnxit salomonē
⁊ cecinerūt buccina. ⁊ dixit oīs ppl's.
Viuat rex salomon ⁊ ascēdit vniuer
sa multitudo post eus ⁊ ppl's canen/
tium tibijs ⁊ letantiū gaudio magno.
⁊ insonuit terra a clamore eoꝝ. Au/
diuit aūt adonias ⁊ oēs qui inuitati
fuerāt ab eo. Jamqꝫ cōuiuiū finitū
erat. Sꝫ ⁊ ioab audita voce tube ait
Quid sibi vult clamor ciuitatis tu/
multuantis? Adhuc eo loquēte iona
thas filius abiathar sacerdotis venit.
cui dixit adonias. Jngredere qꝛ vir
fortis es ⁊ bona nūcians. Rñditqꝫ
ionathā adonie. nequaq̄. Dñs enim
nr̄ rex dauid: regē constituit salomonē
misitqꝫ cū eo sadoch sacerdotē ⁊ na
than pphetā ⁊ banaiā filiū ioiade ⁊
celthi ⁊ felthi. ⁊ imposuerūt eus sup
mulas regis. vnxerūtqꝫ eum sadoch
sacerdos ⁊ nathan pphēta regem
in gion. ⁊ ascēderūt inde letantes. ⁊
insonuit ciuitas. hec est vox quā au/
distis. sed ⁊ salomon sedet sup solium
regni. ⁊ ingressi serui regis bñdixe/
rūt dño nr̄o regi dauid dicētes. Am
plificet deus nomē salomonis sup no/
men tuū ⁊ magnificet thronū tuū. ⁊
adorauit rex in lectulo suo. insup et
hec locutus est. Bñdict⁹ dñs deus israꝫ
qui dedit hodie sedentē in solio meo
videntibus oculis meis. ℟. Amē. Añ.
j. Effunde dñe sup inimicos meos irā tuā: et
indignatio ire tue apprehēdat eos. fiat habi
tatio eoꝝ deserta ⁊ nō intrent in tua iustitia.
℣. Deleant de libro viuentiū: ⁊ cū iustis nō;

Effunde dñe su/per inimicos meos iraꝫ tuā: vt
habitatio eoꝝ pmaneat deserta: tan/
dem aliqñ agnoscāt locū furoris ⁊ in
iustitie sue: vt quersionis illius ad te
aditus pateat in ecclesia: q̄ terrene ci/
uitatis hierusalē perdiderunt auxi/
lia. ℟. Amen. Añ. ij. Cum congrega/
rentur omnes simul aduersum me: vt accipe/
rent animaꝫ meam cōsiliati sunt. ego vero in
te speraui dñe. ℣. Illumina faciē tuā sup ser
uum tuū: ⁊ saluū me fac in tua mia. Oratio

Ineffabili dñe enituisti patiētia dū cōgregata oīs simul aduersum te infideliū turba vt acciperent aīam tuā: nitebant cōsilijs: quod in verbis te caperēt: cuz vtiqz verbum dei esse nescirēt. ⁊ ideo qui tā potētia liter vicisti in delicto: viribꝰ tuis glorificare te dignare. ℟. Amē. Añ. iij

Dñe retribue pro me dñe mīa tua in eternuz opera manuū tuarū ne despicias. ℣. Cōfiteantur tibi dñe oēs reges terre: qui audierunt oīa verba oris tui. ℟. Ecce nō est auxilium mihi ⁊ dilecti mei recesserūt a me. suscitat falsi locus aduersus faciē meā. ℣. Cōtradicens mihi frēduit in me dētibꝰ suis. ℣. Facta est hereditas mea mihi tanq̄ leo in silua: dedit cōtra me aduersarius vocem suam. ℣. Contradicens mihi. Preces. Miserere et parce clementissime dñe populo tuo. ℣. Quia peccauimꝰ tibi. ℣. De crucis throno aspice nos miseros: ⁊ passionū cōpeditos vinculis: nr̄is absolue redēptor suplicijs. ℣. Quia. ℣. Passus flagella: ⁊ crucis iniuriā: persecutoꝝ sustinens cōuicia dona delictis nr̄is penitentiam. ℣. Quia. ℣. Qui iustus iudex male iudicatus es: ⁊ penas crucis suscepisti innocens tu nos a penis nr̄is salua redimēs. ℣. Quia. ℣. Vox tua patrē pro nobis expostulet: q̄ silens fuit olim ante iudicē: vt te regnāte perfruamur dño. ℣. Quia. Hyꝰ. Ona

Szarene. fol. lxxxiiij Capitula. Urge deus ⁊ iudica terrā: vt q̄ cunctis dominaris gētibꝰ: iaz resurrexisse credaris a quibꝰ est crucifixꝰ. Quo sibi vterqz ppl's charitate consentiat: dū circuncisionē ⁊ preputiū nexu fidei xp̄iane adglomeret. Pr̄ noster. Ad. vj. Lcō libri hieremie ꝓphete. capitulo. iij. ℟. Deo gratias.

Verbū qd factū est ad hieremiaz a dño dicēs. Nūquid vidisti que fecerit aduersatrix israel. Abijt sibimet sup oēm montez excelsum: ⁊ ab omī ligno frōdoso: ⁊ fornicata ē ibi. Et dixi: cū fecisset hec oīa: ad me reuertere: ⁊ nō ē reuersa. Et vidit preuaricatrix soror eiꝰ iuda: qz pro eo q̄ mechata esset auersatrix israel dimisissem eā. ⁊ dedissem ei libellū repudij: ⁊ nō timuit p̄uaricatrix iuda soror eius: sed abijt ⁊ fornicata est etiā ip̄a ⁊ facilitate fornicationis sue contaminauit terrā: ⁊ mechata est cum lapide ⁊ ligno. Et in oībus his non est reuersa ad me preuaricatrix soror eiꝰ iuda in toto corde suo: sed in mendacio ait dñs. ⁊ dixit dñs ad me. Iustificauit aīam suā auersatrix isrl' cōparatione preuaricatricis iuda. Vade ⁊ clama s̄mones istos cōtra aquilonez: ⁊ dices. Reuertere auersatrix isrl' ait dñs. ⁊ nō auertā faciē meam a vobis. qz sanctꝰ ego suz dicit dñs: ⁊ nō irascar impetuū. Verūtamē scito iniquitatē tuā: qz in dñm deū tuū p̄uaricata es. Et disperdisti vias tuas alienis sub omni ligno frōdoso: ⁊ vocē meā nō audisti ait dñs. Cōuertimini filij reuertētes dicit dñs. ℟. Amē. Añ. j. Ad dñm cū tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me: dñe libera aīam meā a labijs iniquis ⁊ a lingua dolosa. Oro.

Ad te dñm dū tribulamur: clamamus: vt nos a labijs iniquis liberes: ⁊ a lingua dolosa tutes. Nec blādientibꝰ iniquitatem nos humilies: nec recessuz a veritate suadētibꝰ: ad sensuz nr̄m īcurues. ℟. Amē. añ. ij. Discerne causaz meā dñe de gente nō sancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloso libera me. ℣. Quare tristis es aīa mea ⁊ quare conturbas me. spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi salutare vultus mei ⁊ deus meus. Oratio.

Dei patris vnigenite fili qui pas

sione tua discernis causas ppli tui a grege insatiabilis inimici: discerne causam nram a gēte nō sancta p passionis tue potentiā: vt tu solus in causa ecclesie tue agnoscaris: qui te voluisti fieri preciū nre redēptiōis. ℟. Amen. Ah. iij. In deo laudabo verbū in dño laudabo sermonē. in dño sperabo: nō timebo quid mihi faciat hō. ℣. Dñs mihi adiutor: et ego despiciā inimicos meos. ℟. Circumdederūt me inimici mei sicut apes ceram: et exarserūt in me sicut ignis in spinis. ℣. Tā quā cumulus arene impulsus sum: vt caderez: et dñs suscepit me. ℣. Quasi rupto muro et aperta ianua irruerunt sup me: et ad meas miserias euoluti sunt. ℣. Tanq̄. Preces. Exaudi pīce preces nras. ℣. Et miserere nobis. ℣. Crucifixe et morti adiudicate. ℣. Et. ℣. Qui mortē redemisti seculū. ℣. Et. ℣. Vt saluati per crucē trāsire possim⁹. ℣. Et. ℣. Vocis nobis tua vitā eternā cōferat. ℣. Et miserere. hy⁹. O nazare. fo. lxxxiiij

Respice dñe pplm tuū et Oratio sup odientes te exaltare magnificus: ac eos qui aduersum fideles tuos declinare festinat: in precipitem verte ruinā: vt cōfusi turbati te solū altissimū in omni terra dñm recognoscant. Pater nr. Ad vesperum. Lauda. Sol agnouit occasum suū post tenebras: et facta est nox. Ah. Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo libera me. ps. cxxix. Lauda. Ciderūt me et mouerūt capita sua: adiuua me dñe deus me⁹. ℣. Dñe de⁹ salutis mee in die clamaui et nocte coram te. hy⁹. Verbū pris. fo clij. Capla

Multe sunt dñe iniquitates nre: sed tu dñe qui es retributor iustissimus delicta nra dele ppiti⁹. vide eiulantiū lachrymas: captiuis occurre restitutor egregi⁹. et qui in diebus istis ad te de trāsgressionib⁹ veniam postulant: nō te seueriss̄imū reperiant iudicē: sed mittem se gaudeant inuenisse patrē et dñm. Pater nr. Deus apud quez est mia Bño. copiosa efficiat nos sibi per gemitū vasa mūdissima. ℟. Amē. Qui qz est indeficiēs diuinitatis natura: ipse spūalib⁹ delicijs reficiat infirmitatem nram. ℟. Amen. Vt corda nra euz semp esuriāt atqz sitiant: ad quē vota nre abstinētie clamant. ℟. Amen. Lauda. Feci iudiciū et iusticiā. folio clxxix. Sabbato. Ad matutinū. ah. Tu autē dñe. ps. iij. Oro. Quā uis. fol. lxxxij Ah. j. Multū pegrinata est aīa mea. cū his qui oderā pacē erā pacificus: dū loquebar illis ipugnabāt me gratis. ℣. Ad dñm cū tribularer clamaui et exaudi

Multū peregrinā. Oro. Suscipe me. tem aiam nostrā in tabernaculis cedar: tu xp̄e lux vera iusticie peccatoz nroz tenebras exue: et scē claritatis tue lucez perfunde: vt et in hoc mūdo cū odientib⁹ pacē pacifici: et in futuro seculo cū filijs hierlm sancta: cōfederāte cōcordia mereamur esse beati. ℟. Amē. Ah. ij. Judica me de⁹ et discerne causaz mea de gēte nō scā. ab hoīe iniquo et doloso libera me. ℣. Quia tu es deus me⁹ et fortitudo mea: quare me repulisti et quare tristis incedo dū affligit me inimicus.

Christe dei fili⁹ discerne Oratio causam nram de gēte nō sancta p passionē tuā: vt tu solus sis in causa nra defensor: qui pro nobis passus es sepulturam. ℟. Amen. Ana. iij. Adiutor et susceptor meus tu es deus: ne discedas a me. in adiutoriū meū intende dñe ad adiuandū me festina. ℣. Cōfundant̄ et reuereant̄ inimici mei q̄ querūt aīam meā. Oro

Adiutor et susceptor nr dñe in adiutoriū nrm intēde: vt q̄ pas-

sionib⁹ tuis sincerissimis anhelam⁹: adiutorē te nr̄m in ip̄is nr̄is cognationib⁹ sentiam⁹. ℟. Amē. ℟. Deus isrl' propter te sustinui improperiū: operui reuerētia faciē meā: extraneus fact⁹ sum fratribus meis ⁊ hospes filijs mr̄is mee. ℣. Quoniā zelus dom⁹ tue comedit me. ℣. In multitudine misericorde tue exaudi me in veritate salutis tue. ℣. Quoniam. Oratio. Christe dei fili quē zelus domus dei ecclesie videlicet patris tui comedit: dū iniqua gerētes de ea funiculo audacter expellis: ab oīum nos funiculo iniquitatū absolue: atq3 in medio dom⁹ tue digne habitare cōcede: quo ⁊ ip̄i dom⁹ tibimet spūalis effecti: a te mereamur celitus laureari. ℟. Amē. Ant. Cor mundū crea in me de⁹ ⁊ spūm rectū innoua in visceribꝰ meis. ps. l. Oro. Cordis nr̄i. fol. cxxvj Canticuz. Sana me dn̄e. fol. clxvij Matutinariū. Auditā fac mihi mane mīam tuam: q: in te speraui dn̄e. ℣. Domōstra mihi viā in qua ambulem q: ad te dn̄e leuaui aīam meā. Lauda. In sanctis eius. Lcō libri malach. Regū. iij. c. ij. ℟. Deo gr̄as

In illis dieb⁹. Salamō sedit super thonū dd̄ patris sui ⁊ firmatum est regnū ei⁹ nimis. ⁊ ingressus est adonaias fili⁹ agith ad bersabee matrē salomonis. Que dixit ei. pacificus ne ē ingressus tu⁹: qui rn̄dit pacificus. Addiditq3 sermo mihi ē ad te. Cui ait. Loquere. Et ille. Tu inquit nosti q: meū erat regnuz. ⁊ me p̄posuerat oīs isrl' sibi in regē. s3 trāslatum est regnū ⁊ factum est fratris mei. A dn̄o eniz ꝯstitutū est ei: nunc ergo petitionē vnā p̄cor a te ne cōfundas faciē meā. Que dixit ad eū. Loquere. Et ille ait. p̄cor vt dicas salomoni regi. neq3 eni negare tibi quicq̄ potest: vt det mihi abisac sunamitez vxorē. Et ait bersabee. bene ego loquar pro te regi. Venit ergo bersabee ad regē salomonē vt loqueret̄ ei pro adonia. Et surrexit rex in occursum ei⁹ adorauit eā: ⁊ sedit sup̄ thronum suū. Positusq3 ē thron⁹ matri regis q̄ sedit ad dexterā ei⁹. dixitq3 ei. Petitionē vnā paruulā ego deprecor a te ne cōfundas faciez meā. Et dixit ei rex. Pete mr̄ mea. neq3 enim phas ē vt auertā faciē tuā. Que ait. det̄ abisac sunamitē adonie fratri tuo vxor. Rn̄ditq3 rex salomō ⁊ dixit matri sue. Quare postulas abisac sunamitez adonie? Postula ei ⁊ regnum. Ip̄e est eniz frater me⁹ maior me. et habet abiathar sacerdotē ioab filiuz saruie. Jurauit itaq3 rex salomon p̄ dn̄m dicēs. hec faciat mihi de⁹ ⁊ hec addat. q: cōtra aīam suaz locut⁹ est adonias verbū hoc. et nūc viuit dn̄s qui firmauit me ⁊ collocauit me sup̄ soliuz dd̄ pr̄is mei. ⁊ q̄ fecit mihi domuz sicut locut⁹ est. q: hodie occidet̄ adonias. misitq3 rex salomō p̄ manū banaie filij ioiade q̄ interfecit euz: et mortu⁹ ē. Abiathar quoq3 sacerdoti dixit rex. Vade in anathot ad agruz tuū. ⁊ quidē vir mortis es: sed hodie te nō īterficiā. q: portasti archā dn̄i dei corā dauid patre meo. ⁊ sustinuisti laborez in oīb⁹ in quib⁹ laborauit pr̄ me⁹. Eiecit ergo salomō abiatar vt nō esset sacerdos dn̄i vt impleret̄ sermo dn̄i quē locut⁹ est sup̄ domū heli in silo. venit aūt nunci⁹ ad salomonē q̄ ioab declinasset post adoniā. et post salomonē nō declinasset. Fugit ergo ioab in tab̄naculū dn̄i ⁊ apprehēdit cornu altaris. nūciatūq3 ē regi salomō q̄ fugisset ioab i tab̄naculuz

dñi. ⁊ esset iuxta altare. Misitq; salomon banaiā filiū ioiade dicēs. Vade iterfice eū. ⁊ venit banaias ad tabenaculū dñi. ⁊ dixit ei: hec dicit rex ⁊ egredere. Qui ait: nō egrediar: sed hic moriar. Renūciauit banaias regi sermonē dicēs: hec locut⁹ ē ioab: ⁊ hec locut⁹ est mihi. dixitq; ei rex. fac sicut locut⁹ est ⁊ iterfice eū ⁊ sepeli. ⁊ amouebis sanguinē innocētē q̄ effusus ē a ioab a me ⁊ a domo p̄ris mei: ⁊ reddet dñs sanguinē ei⁹ sup caput eius: q̄ intefecit duos viros iustos melioresq; se. ⁊ occidit eos gladio: patre meo dauid ignorāte. abner filium ner principē militie isrl'. ⁊ amasam filiū iether principē exercit⁹ iuda. ⁊ reuertet̄ sanguis illoꝝ in caput ioab ⁊ in caput seminis ei⁹ in sempiternū. dauid aūt et semini ei⁹ ⁊ domui et throno illi⁹ sit pax vsq; in eternū a dño. Ascēdit itaq; banaias filius ioiade: et aggressus eū interfecit: sepultusq; est in domo sua in deserto Et cōstituit rex banaia filiū ioiade ꝑ eo sup exercitum: ⁊ sadoch sacerdotē posuit pro abiathar. Misit quoq; rex ⁊ vocauit semei. Dixitq; ei. Edifica tibi domū ī hierl'm ⁊ habita ibi. ⁊ nō egredieris inde huc atq; illuc. Quacūq; aūt die egressus fueris et trāsieris torrentē cedron: scito te interficiendū. sanguis tuus erit super caput tuū. Dixitq; semei regi. bon⁹ sermo: Sicut locutus ē dñs me⁹ rex sic faciet seruus tuus: habitauit itaq; semei in hierl'm dieb⁹ multis. Factum est aūt post annos tres vt fugerent serui semei ad achis filiū maacha regē geth. Nūciatūq; est semei ꝙ serui ei⁹ issent in geth. Et surrexit semei ⁊ strauit asinū suum. iuitq; ad achis in geth ad requirendū seruos suos: ⁊ adduxit eos de geth. Nūciatum est aūt regi salomoni ꝙ isset semei in geth de hierl'm ⁊ redisset. Et mittēs vocauit eū. Dixitq; illi: nōne testificat⁹ suū tibi per dñm: ⁊ predixi tibi quacūq; die egressus fueris huc ⁊ illuc: scito te esse moriturum: Et rñdisti mihi. Bonus sermo quē audiui. Quare ergo nō custodisti iusiurandū dñi ⁊ preceptū qd̄ preceperam tibi: Dixitq; rex ad semei. Tu nosti omne malū cui⁹ tibi cōsciuz est cor tuū qd̄ fecisti dauid patri meo. Reddidit dñs malitiā tuaz in caput tuū ⁊ rex salamon benedict⁹: ⁊ thronus dd̄ erit stabilis corā dño vsq; in sempiternū. Jussit itaq; rex banaie filio ioiade qui aggressus ꝑcussit eū ⁊ mortuus est. Regī iii. cap. iii. Cōfirmatum est igit̄ regnū in manu salomonis: ⁊ affinitate cōuinctus ē pharaoni regi egypti. Accepit nāq; filiā ei⁹ ⁊ adduxit in ciuitatē dauid donec cōpleret edificās domū suā: ⁊ domū dñi ⁊ murū hierl'm per circuitū. Attamen ppl's immolabat in excelsis. Nō eniz edificatū erat tēplū nomini vsq; in diez illū. Dilexit aūt salomon dñm ambulās in preceptis dauid patris sui. ℟. Amē. Hy⁹. Noctis tēpus. folio clv. Capitula

Ognoscāt gētes xp̄e: qd̄ nomē sit tibi dñs pro quib⁹ es patibulo crucis adpēsus: quosq; ignauia ignorātie dedit: sciētia restituat cōditori: vt fidei conuertant̄ constantia: ⁊ speletent̄ in gloria. Pater nr̄. Lauda. Feci iudiciū ⁊ iusticiā. folio Ad i. i. Ecclesiastici salomo. c. i. ℟. Deo

Fili timor dñi gloria est ⁊ gloriatio: ⁊ leticia ⁊ corona exulta-

tionis. Timor dñi delectabit cor: ⁊ dabit leticiã ⁊ gaudiũ in longitudinẽ dierũ. Timenti dñm bene erit in extremis: ⁊ in die defunctionis ſue bñdicet. Dilectio dei honorabilis ſapientia: q̃bus aũt apparuerit ī viſu: diligũt eam in viſione: et in agnitione magnaliũ ſuorũ. Jnitiũ ſapientie timor dñi: ⁊ cũ fidelib⁹ ī vulua cõcreatus eſt: et cũ electis feminis graditur. concupice ſapiam et deus prebebit illã tibi. Sapiẽtia enim et diſciplina timor dñi ⁊ qđ bñplacitũ eſt illi: fides ⁊ mãſuetudo adimpleuit theſauros illi⁹. Audi fili ⁊ ſuſcipe verba intellect⁹: et ne abicias cõſiliũ meũ. mitte pedem tuũ in cõpedibus illius: ⁊ intorq̃ eius tuũ collũ. Qui audit illã iudicat populos ⁊ q̃ intuetur illam ꝓmanebit confidenter. ℟. Amẽ. Lectio libri malachie. iij. regũ. ca. iij. ℟. Deo grãs.

In illis diebꝰ apparuit dñs ſalomoni ꝑ ſomniũ nocte dicẽs: Poſtula qđ vis vt dem tibi. Et ait ſalomõ: tu feciſti cũ ſeruo tuo dõ patre meo miam magnã: ſicut ãbulauit in cõſpectu tuo i veritate ⁊ iuſticia ⁊ recto corde tecuꝫ. Cuſtodiſti ei miam tuã grandẽ ⁊ dediſti ei filiũ ſedentẽ ſuper thronũ ſicut ẽ hodie. Et nũc dñe deus tu regnare feciſti ſeruũ tuũ pro dauid pre meo. Ego autẽ ſuꝫ puer puul⁹ ⁊ ignorãs egreſſum ⁊ introitũ meũ. et hꝰ tuus ī medio ẽ populi quẽ elegiſti: ppl̃i infiniti q̃ enũerari ⁊ ſupputari nõ poteſt ꝓ multitudine. Dabis ergo ſeruo tuo cor docile: vt pp̃lm tuũ iudicare poſſit ⁊ diſcernere inter bonũ ⁊ malũ. Quis eĩm poteſt iudicare populũ iſtũ pp̃lm tuũ hunc multum? Placuit ergo ſermo corã dño: q̃ ſalomõ poſtulaſſet hꝰiuſcemõi rem. Et dixit dñs ſalomoni. Quia poſtulaſti verbuꝫ hoc et nõ petiſti tibi dies multos. nec diuitias: aut aias ĩimi coruꝫ tuoꝝ: ſꝫ poſtulaſti tibi ſapiam ad diſcernendũ iudiciũ: ecce feci tibi ꝑm ſermones tuos. Et dedi tibi cor ſapiẽs ⁊ intelligẽs in tm̃ vt nullus ãte te ſil̃is tui fuerit nec poſt te ſurrectur⁹ ſit. Si autẽ ãbulaueris in vijs meis ⁊ cuſtodieris precepta mea et mãdata mea: ſicut ãbulauit pr̃ tuus lõgos faciã dies tuos. Jgr̃ euigilauit ſalomõ: ⁊ intellexit q̃ eſſet sõniuꝫ. Cũq; veniſſet hierl̃m ſtetit corã archa federis dñi: ⁊ obtulit holocauſta: ⁊ fecit victimas pacifi cas ⁊ grãde conuiuiũ vniuerſis famulis ſuis. Tunc venerũt due mulieres meretrices ad regẽ: ſteterũtq; corã eo. Quarꝫ vna ait. Obſecro mi dñe ego et mulier hec hꝰitabam⁹ ī domo vna ⁊ peperi apd̃ eã ī cubiculo. Tercia aũt die p⁹q̃ ego peperi: peperit ⁊ hec. Et eram⁹ ſimul: nulluſq; alius nobiſcũq; in domo exceptis nobis duabus. Mortuus eſt autẽ filius mulieris hꝰius nocte. Dormiens quippe oppreſſit eum: ⁊ conſurgens intempeſte noctis ſilentio tulit filium meũ de latere meo ancille tue dormientis et collocauit in ſinu ſuo. Suũ autem filiuꝫ qui erat mortuus poſuit ī ſinu meo. Cumq; ſurrexiſſem mane vt darẽ lac filio meo apparuit mortuus. Quem diligentius intuens clara luce deprehendi non eſſe meum quẽ genueram. Reſponditq; altera mulier. Non ẽ ita vt dicis. Sed filius tuus mortuus eſt: meus autem viuit. Econtrario

illa dicebat mētiris. Filius quippe meꝰ viuit: et filius tuus mortuꝰ est. Atqꝫ in hunc modū contēdebāt coram rege. Tunc rex ait. Hec dicit filius meꝰ viuit: ⁊ filiꝰ tuus mortuus est. Et ista rñdit: Non: sꝫ filiꝰ tuus mortuus ē: meus autē viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūqꝫ attulissent gladiū corā rege. Diuidite inq̄t infantē viuū in duas partes: ⁊ date dimidiā partē vni: et dimidiā partem alteri. Dixit aūt mulier cuiꝰ filius erat viuus ad regeꝫ: ꝯmota sunt q̄ppe viscera eius super filio suo. Obsecro dñe date illi īfantem viuū et nolite interficere eum. Ecōtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi sit: sꝫ diuidatur. Rñdit rex et ait: Date huic infantē viuū et nō occidatur. hec est autē mater eius. Audiuit itaqꝫ oīs isrl̄ iudiciuꝫ qd̄ iudicasset rex: ⁊ timuerunt regē videntes sapientiā dei esse in eo ad faciendū iudicium. ℟. Amen. Añ. j. Deus meus ne elōgeris a me: deꝰ meꝰ in adiutoriū meū intēde. ℣. Deus in te speraui dñe: non confundar in eternum. Oratio.

DEus nr̄ ne elongerꝫ: qui longe factus es a persecutoribꝰ tuis: vt tu solus in adiutoriū nostrū respicias: qui in cruce tua potestates huius mundi triumphas. ℟. Amen. Añ. ij. Accuerunt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidū sub labijs eorū. ℣. Qui cogitauerūt malicias in corde suo: tota die constituebant prelia.

ERipe Oro. dñe gregem populi tui a laq̄is viri iniqui: vt passionis tue circūfulti presidio: nec hoīem inimicū simplicitas xp̄iana incurrat: nec lingue dolose i causis fidei iacula pertimescat. ℟. Amen. Añ. iij. Libera me domine de ore leōis: ⁊ a cornibꝰ vnicorniū humilitatē meā. ℣. Narrabo nomē tuū fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te. ℟m. O vos oīs qui transitis per viaꝫ: aspicite ⁊ videte si est dolor sicut dolor meus. qꝛ circūdederūt me vndiqꝫ ⁊ captiuum duxerunt. ꝑ. Et nō est qui cōsoletur nisi tu deus. ℣. Circūdederūt me inimici mei: sicut apes ceram ⁊ exarserūt sicut ignis in spinis. ꝑ. Et nō est. Preces. Verus dei filiꝰ xp̄e. ꝑ. Exaudi: ppl̄o supplicāti miserere. ℣ Qui triūpho crucis tue saluasti solꝰ orbeꝫ. tu cruoris tui pena nos libera. ꝑ. Et ex. ℣. Qui moriens mortē dānas: resurgēs vitā prestas: sustinēs ꝓ nobis penā indebitā. ꝑ. Et ex. ℣. Passionis tue dies celebremꝰ indēnes: vt ꝑ hoc dulcedo tua nos foueat. ꝑ. Et exau. ℣. Pro q̄bus passus es crucē: nō ꝑmittas ꝑire sꝫ per crucē duc ad vitā perpetuā. ꝑ. Et ex. hyꝰ. O nazarene. fo .lxxxiiij Cpl̄a

EXaltare dñe q̄ iudicas terrā: ⁊ qui vltionē reddis suꝑbis: pietatis medellā imꝑtire redēptis. Et ipse preroga mīaꝫ reis: q̄ pro nobis est cruci adiudicatꝰ ab īpijs. Pr̄ nr̄. Ad sextā. Lectio ezechielis prophe

HEc dicit do ca. xxxvj. ℟. Deo minꝰ tollā vos de gentibꝰ ⁊ cōgregabo vos de vniuersis terris: et adducā vos in terrā vr̄am. Et effundaꝫ suꝑ vos aquā mūdaꝫ: ⁊ emūdabimini ab oībus iniq̄tatibꝰ vestris: et ab vniuersis idolis vr̄is mūdabo vos: ⁊ faciā vos vt in p̄ceptis meis ābuletis ⁊ iudicia mea custodiatis: vt sit signū inter me ⁊ vos ⁊ sciatꝫ qꝛ ego suꝫ dñs deꝰ vr̄. ℟. Amen. añ. j. Tollā vos de gētibꝰ: ⁊ ꝯgregabo vos de vniuersis terris: ⁊ effundā suꝑ vos aquā mūdā. ℣. Audi ppl̄us meꝰ ⁊ loq̄r isrl̄: testificabor tibi deꝰ deꝰ tuus ego sum. Oratio.

EFfunde dñe suꝑ nos aquā mū

dam: qua in om̄e seculum erexisti ec
clesiam tuam: vt quos ex gentibus
videlz de vniuersis terris ī ea adglo
meras: regnū eis tuū vsqz quaqz cō
cedas. ℟. Amen. Añ. ij. Faciam vos
vt in preceptis meis ābuletis: ⁊ iudicia mea
custodiatis: vt nō patiamini vltra opprobriū
famis in gentibus. ℣. Audite hec om̄s gē
tes auribus percipite qui habitatis orbem

Hac nos domine in pre/ Oro.
ceptis ambulare: ⁊ iudicia tua
custodire: vt qui maloruz famelico
ore sepe conlidimur: ꝓtectionis tue
dextere cōnatu liberemur. ℟. Amē.
Añ. iij. Lex dñi immaculata cōuertens a
nimas testimoniū dñi fidele sapientiam pre

Lex tua in/ Oro. (stas paruulis.
reprehensibilis conuertat aīas
nostras: ⁊ testimoniū tuū fidele pre
stet paruulis sapientiā tuam: qua iu
sticie corda nostra letificent: nō con
tristent: tuūqz precepū oculos men
tium nostrarū illuminet. ℟. Amē.
℟m. Ecce per om̄s semitas pascua eoruz.
non esurient neqz sicient. ꝑ. Sed mīam suā
exibet eis dñs deus eorum. ℣. Uide hieru
salem congregatos filios tuos. q̄re non per
cutiētur ab estu vsqz ad solem. ꝑ. Sed mīaz
Preces. Dicamus om̄s miserere domine
⁊ exaudi nos. ꝑ. Qui. ℣. Iugū graue pre
mit plebem: et nō est qui eruat nisi tu domīe
ꝑ. Qui. ℣. Peccata nostra nos incuruāt:
⁊ flagellant: sed tu dñe libera. ꝑ. Qui. ℣.
Uastati sumus ⁊ turbati a gētibus: sz tu dñe
deffende nos. ꝑ. Quia. ℣. Cor contritum
⁊ humiliatū ne spernas: sed letum facias. ꝑ.
Quia. ℣. Dispersi sumus: ne a bestijs abi
gamur: sed iam redime domine. ꝑ. Quia.
℣. Furorem tuū fac placatū propter popu
lū huīliatū. ꝑ. Quia. ℣. Ululatuz plebis
audi clemēs: ⁊ respice dñe quos redemisti sā
guīe. ꝑ. Qr. hy⁹. O nazare. fo. lxxxiiij

Hymnū nouū ⁊ dulce cā Cpla.
ticum: ac tue laudis preconiuz
dñe crebro nos tibi facito adclama
re. Ut in pascua vite: idest sup aquā
refectionis: educando cōuertas: vt
nō esuriam⁹ neqz sitiam⁹ ī eternū:
duz pedes nr̄os in semitis tuis gra
tia tua feceris esse firmissimos. Pa
ter noster. ¶ In ramis palmarum
ingrediente vespera. Lauda. Illumi
na dñe vultū tuū super nos seruos tuos. ꝑ.
Et doce eos iustificationes tuas. ℣. Decla
ratio sermonū tuorū illuminet eos: ⁊ intelle
ctū det paruulis. ꝑ. Et doce eos. Oratio

Illumina dñe vultū tuuz super
nos: vt declaratio ꝑmonū tuo
rū corda illuīet nr̄a: ⁊ intellect⁹ pe
ctora enutriat paruuloꝝ: vt dū mā
data tua cōcupiscim⁹: sapīe: ⁊ intel
lect⁹ sp̄m corde patefacto sumam⁹.
℟. Amen. Añ. Benedicti pr̄is mei veni
te. ꝑ. Percipite regnū qd̄ preparatū est vo
bis ab inicio seculi. ℣. Magnificate dñm
mecū: ⁊ exaltem⁹ nomē eius in vnū. Lauda
Uos estis gen⁹ electū. regale sacerdotium.
gens sctā pplus acq̄sitōnis. ℣. Uenite filij
audite me: timorē dñi docebo vos. Hy⁹.

Vocaris ad vitā sacrū dei gen⁹:
creator asciscēs amat q̄ condi
dit: redēptor attrahit benigno spū:
venite dicit: vester vn⁹ suz de⁹. Dā
nationis vos iugū pressit graue: col
lum dedisti pōderi nequitie: os trā
quilauit guttur: et ꝑnicies substate
quicq̄d affuit totū ruit. Prorsus re
licto claritatī luīe: ingēs cahos vo
bis pessime cōcluserat: loc⁹ beatitu
dinis iā nō erat: cruenta terra: q̄re
mors intrauerat. En mitis aduenī
creans ⁊ recreās de⁹ potēs: infirmi
tatis ꝑticeps vr̄e: valenter vos ferā
cōcurrite: vt iā receptet vos ouille:

gaudij. Signo crucis frons preno
tetur indito: aures et os pfusa sig/
net vnctio. prebete dictis cordis au
rem viuidū cōfessionis psonate cāti
cū. Oms nouo estote leti noie: oms
noue sortis fouet hereditas: nullus
manebit suus hosti subditꝰ: eritis
vniꝰ dei regnum manēs. Honor sit
eterno deo: sit glia vni pri: eiꝰqz so/
li filio cū spū: q̄ trinitas phēniter vi
uit potens i seculorū secula. Amen.

Deus q̄ ad iudiciū cum Cpla.
sctis oibus veniens: ⁊ tñ nūc in
gremio matris ecclesie facis p fidē
pplos habitare vnanimes: suscipe
precē familie tue: et bñdic heredita
ti tue iniūge: vt et renatis iam nob
oibus p aquā ⁊ sp̄z sctm̄ sit remissio
peccatoꝝ: et his q̄ sacramētis fidei
iniciātur: ⁊ pfecte credulitatis ipri/
matur misteriū: quo ⁊ i nobis ⁊ i il/
lis ita vere fidei sacramēta fructifi/
cent: vt tu solus sacramētoꝝ ipsorū
auctor i nobis nūc ⁊ in eternū solus
dexultes. Pater nr̄. Bñdictio.

Deus q̄ ecclesiā suā ditat multi
plici fecūditate credentiū: ⁊ regera
turꝰ cōcedat: vt ad sctē fidei consu/
mata pueniat misteria. R. Amē.
Sit vtrorūqz plena saluatio: q̄ xp̄ia
noꝝ est vera redēptio. R. Amē. Vt
in illo ⁊ credētes habeatꝫ vitā: ⁊ cū
credituris gaudia possideatis cele/
stia. R. Amē. Lauda. Pater clarifi/
ca me claritate: quā habui apd te priꝰ q̄ mū
dus fieret. V. Declaratio sermonū tuorū il
luminat: ⁊ intellectuz dat paruulis. Oro.

Declaratio sermonū tuoꝝ illuiat
dñe corda ⁊ intellectū: pectora
enutriat paruula: vt dū mādata tua
cōcupiscimꝰ: sapie et intellectꝰ sp̄m
corde patefacto sumamꝰ. R. Amē
Lauda. Hec est generatio q̄rentū dñm: re
quirentiū faciē dei iacob. V. Dñi est terra
plenitudo eiꝰ: orbis terrarū ⁊ vniuersi q̄ ha/
bitāt in eo.

Edifica dñe su Oro.
per aquā refectiōis plebē: quaz
formasti p aquā baptismatꝫ: vt lega
libus inebriata doctrinis: illic nr̄ in
rapiat desideriū: vbi te dare eternū
pmittis p̄miū beatorū. R. Amen.
Laud. Inquirētes dñm nō deficiēt ab oī
bono. venite fili audite me: timorē dñi doce
bo vos. V. Magnificate dñm mecū ⁊ exal
temus nomen eius in vnū. Oratio.

Inq̄rētes te dñe dignāter exau
di: atqz vt i te laudet aīa nr̄a ppiciꝰ
indulator impti. Et qr iuxta est his
q̄ tribulato sunt corde: aurē tuaz ad
cōtritionē mei spūs pande: ⁊ ad pa
cem q̄ exuperat oēm sensuz corpora
nostra ⁊ corda conuerte. R. Amen

¶ In dñico ramis palmarū. ad ma
tutinū. Hyꝰ. Eterne rerū. folio. ij

Domine deꝰ pater omps Oro.
inspirator precū: teqz inuocan
tiū velox auditor: voci nr̄e oramus
clementiā tuā aurē appone: et nr̄oꝝ
vincula peccaminū potēti misratōe
dissolue: ac sicut nos galloꝝ canori/
bus ad matutini gr̄am puocas cō/
surgere: ⁊ pphetali vaticino i lucem
gētiuz vnice redēptōnis prenūcias:
ita nūc imitantibꝰ nobis intuitu su/
pno: sic q̄s famulatꝰ nr̄i vota susci/
pias: vt ad lucē lucꝫ abundanti nos
mia subleuādo pducas. R. Amen.
Añ. Sup pplm tuū deꝰ salꝰ tua ⁊ bñdictio
ps. iij. añ. Cor mūdū crea i nos deꝰ: ⁊ sp̄m
rectū innoua i visceribꝰ meis. ps. l. añ. In
vmbra alarū tuarū speramꝰ deꝰ: donec tran
seat a nobis iniq̄tas. ps. lvj. Oro.

Dñe deus apud quē cfitētes me/
delā salutꝫ inueniūt: dele piaculorū

vulnera de cordib⁹ hoim: ⁊ ostende sup nos clmētie tue clarissimū vultū: tuūqꝫ clamorib⁹ supplicū iclina sctm̄ auditū. Effunde mentib⁹ nr̄is tue gr̄e donuꝫ: ⁊ cōcede postulātib⁹ remediū q̄situꝫ: ad ipendendū debitum nr̄e ꝑuitutis ꝯsurgim⁹: effūde bn̄dictionis ⁊ salutī abundātiaꝫ sup ppl'm tuū: ac dele misericors scelus ꝯtractū: ⁊ fac nos esse liberos a reatu facinoꝝ. Audi gemit⁹ penitētiū: largire indulgētie fructū: ⁊ clamorib⁹ pulsantiū fideliū ꝯcede singl'is sufragiū postulatū. ℟. Amē. Añ. j. Annūciabit̄ dño gn̄o vētura. ℣. Et annūciabūt iusticiā ei⁹: ppl'o q̄ nascet̄ quē fecit dn̄s. ℣. Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis: in me

Ecce Or̄o (dio ecclesie laudabo te dn̄e venturā: quā p̄dixit olim gn̄onem ꝓpha: q̄ vtiqꝫ ꝑ fidem cucurrit: vt ad te veniat: suscipe ergo eā vt ꝑfectōne salutaris lauacri tincta: eterne hierl'ꝫ nobiscū possideat gaudia ifinita. ℟. Amē. Añ. ij. Reminiscētur ⁊ ꝯuertent̄ ad dn̄m vniuersi fines terre: ⁊ adorabūt in cōspectu ei⁹ om̄s patrie gentiū ℣. Edent paupes ⁊ saturabūtur: et laudabūt dn̄ꝫ q̄ req̄ret eū viuit cor coꝝ in se

Criste q̄ ꝓpter Or̄o. (culū seculi. incredulitatē reliquēs ppl'm sy nagoge: inumerā tibi plebem eccl'ie ex oibus generib⁹ ampliasti: imple qd̄ ꝓphetali vaticino p̄dixisti: vt reminiscātur ad te deū vniuersi fines terre: adorētqꝫ eū oēs patrie gētiū: qui solus saluasti vtiqꝫ mūduꝫ. Suscita ergo tibi filios credulitatis ex circūcisione et p̄putio veniētes: vt et quot veniūt: ꝓueant̄ ad fidei regnū: ⁊ quot venert̄ vl' venerit: nullis meritoruꝫ sordib⁹: a tua hereditate priuētur. ℟. Amē. Añ. iij. Intrate portas dn̄i in cōfessione. ℣. Atria ei⁹ i hymnis cōfessionū. ℣. Jubilate dn̄o om̄is terra

Psalmū dicite nomini ei⁹. Oratio. Seruientes tibi dn̄e i timore intrem⁹ portas tuas in cōfessione: ⁊ atria tua i hymnis cōfessionū: laudem⁹ nomē tuū qm̄ suauis est: atqꝫ vt os nr̄m dilatetur i tuis laudib⁹: cor nr̄m instiges ⁊ in seculū ꝓcelet veritas infinita. ℟. Amē. ℟m. Boues mee ⁊ oues gregis mei vos estis. ℣. Et ego dn̄s vester dicit dn̄s. ℣. Dabo legē meaꝫ in visceribꝰ vr̄is ⁊ in cordib⁹ vr̄is ascribā eam: ⁊ eritis mihi in ppl'm. ℣. Et ego. Oratio.

Criste fili dei patris: q̄ ad oues que perierāt domus isrl' te missum esse testaris: vt verus pastor super oues tuas inuigila: ⁊ gubernacula in eis pretēde pastoria. quo tue custodie deffensione vallata: ⁊ credentes ⁊ crediturī: morsum euadāt insaciabilis iimici. ℟. Amē. Ad cāticū. añ. Attende celū ⁊ loq̄r: ⁊ audiat terra verba ex ore meo. expectetur sicut pluuia eloquiū meū: q: nomē dn̄i īuocaui. Canti. Attende celū. fo ij. Matutī. Hierusalē vite claritatē q̄ tibi a deo supueniet: ecce filij tui collecti ab oriēte ⁊ occidēte gaudētes in regno dei. ℣. Lauda hierl'm dn̄m conlauda deū tuū syon. Lauda. Seniores eū iunioribꝰ laudate dn̄m. ℣. Et exaltate nomē ei⁹ solius. ℣. Cōfitemini dn̄o i celo ⁊ in terra. ℣. Et ex. ℣. Hymnū dicite deo om̄s serui ei⁹. ℣. Et ex. Lectō libri samuelis

Ti. regū. ca. xvj. ℟. Deo gr̄as. In illis diebus dixit dn̄s ad samuelē. Usqꝫquo tu luges saul: cū ego ꝓiecerim eū ne regnet sup israel: imple cornu tuū oleo: et veni vt mittam te ad isai bethleemitē. Prouidi em̄ in filijs eius mihi regē. Et ait samuel. Quō vadā. Audiet em̄ saul: ⁊

interficiet me. Et ait dñs. Uitulũ de armẽto tolles in manu tua et dices. Ad imolandũ dño veni. ⁊ vocabis isai ad victimã: ⁊ ego oñdam tibi q̃d facias: ⁊ vnges quẽcũq; monstrauero tibi. Fecit ergo samuel sicut locut⁹ est ei dñs. Uenitq; in betheleẽ: et ãmirati sunt seniores ciuitatis occurẽtes ei. Dixerũq;. Pacificus ne est ingressus tuus? Et ait. Pacific⁹ ad imolandũ dño veni: sanctificamini: et venite mecũ vt imolem. Sanctificauit ergo isai ⁊ filios ei⁹ ⁊ vocauit eos ad sacrificiũ. Cũq; ingressi essent: vidit heliab ⁊ ait. Nũ corã dño est xp̃s ei⁹? Dixit dñs ad samuelẽ. Ne respicias vultũ ei⁹: neq; altitudinẽ stature ei⁹: qm̃ abieci eũ: nec iuxta intuitu; hois ego iudico. Hõ em̃ videt ea q̃ parent dñs aũt intuet̃ cor. Et vocauit isai aminadab: ⁊ adduxit eu; corã samuel: q̃ dixit. Nec hũc elegit dñs. Adduxit aũt isai samma: de quo ait. Etiam hunc nõ elegit dñs. Adduxit itaq; isai septẽ filios suos corã samuel. et ait samuel ad isai: Nõ elegit dñs ex istis. Dixitq; samuel ad isai. Nũq̃d iam ꝯpleti sunt filij? Qui rñdit. Adhuc reliqu⁹ est ꝑuul⁹: ⁊ pascit oues. Et ait samuel ad isai. Mitte ⁊ adduc eũ. nec em̃ discumbem⁹ priusq̃ huc ille veniat. misit ergo ⁊ adduxit eũ. Erat autẽ rufus ⁊ pulcer aspectu decoraq; facie. Et ait dñs. Surge ⁊ vnge eum: ipse est enim. Tulit ergo samuel cornu olei: et vnxit eu; in medio fratrũ eius. Et direct⁹ est spũs dñi a die illa in dd̃. ℟. Amen

Hy⁹. Uocaris ad vitam. fol̃ cc ij.

NE obliuiscaris dñe vo Cpl̃a. cem q̃rentiũ te: ⁊ suꝑbiã eoꝝ q̃te oderũt ascendentẽ i sempiternũ: vt hi qui ꝑ adnotationẽ officij i gremio ecclesie mr̃is suscepti sũt: ad sacri baptismatis gr̃am accedere mereãtur: quo ⁊ illi talia optãtes p̃ceptum: in vos lauacri nõ deneget̃ mysteriũ: ⁊ ipsi nobiscũ possideant gaudiũ infinitu;. Lauda. Pater clarifica me. fo ccij. Exeũte vespera. Lauda In noctibus extollite. folio Lxxiii. Añ. Pater sancte quos dedisti mihi: volo vt vbi ego su;: ⁊ ipsi sint mecũ. ℣. Narrabo nomẽ tuũ fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te Lauda. Ego dedi eis sermonẽ tuu;: et mũdus eos odio habuit. sanctifica illos: vt sint ⁊ ip̃i sancti in veritate. ℣. Declararatio sermonũ tuorũ illuĩat: ⁊ intellectũ dat ꝑuulis. Hy⁹. Uocaris ad vi. fo ccij.

HEc est nouelle gñonis Cpl̃a. inclita fides: q̃ te exq̃rit: vt videat que te cõcupiscit: ⁊ vt in te feliciter viuat. aperi ergo eis q̃s sancte fidei sacramentũ: vt in qua nos perfectione cõscendisse cognoscim⁹: in ea etia; et hos illustres existere gratulemur: vt illi ad redẽptionis inlibata in nobis cõseruem⁹ mysteria.

CRistus Bñ. Pater noster. dñs qui salutis sue signo hũani generi dat salutẽ: det nobis cu; his qui nũc ad eius veniũt fidẽ ꝑuenire ad eternã hereditatẽ. ℟. Amẽ. Donet qnoq; vob̃ inlibatũ redẽptõnis nr̃e capere fructũ: ⁊ illis feliciter ad salutaris lauacri ꝑuenire mysteriũ. ℟. Amẽ. Ut regeneratis ⁊ regeneraturos sic diuine ꝓtectõnis gr̃a foueat: vt nullũ ex his ab eterna possessione excludat. ℟. Amẽ. Lauda Notũ feci eis dñe nomẽ tuũ: ⁊ notũ faciã: vt dilectio qua dilexisti me: i ip̃is sit ⁊ ego. ℣ Lex dñi imaculata cõuertẽs aĩmas. Oro

NOtū nobis fac dñe tuā iusticiam et vt eā exq̄ram⁹: cor nr̄m ardore charitatis accēde. Da intellectū sensui nr̄o: quo valeam⁹ tue legis abdita prescutari: da pfectionez fidei: vt possim⁹ tuorū preceptorum ordinē custodire. vt per hec a peccato immunes: et beate vite efficiamur heredes. ℟. Amē. Lauda. Legem pone eis dñe viā iusticie et exq̄ram eam semp. ℣. Da mihi intellectū et prescutabor legē tuā: et custodiā illam in toto corde dñe.

INclina cor nr̄m dñe i te ℣ro. stimonia tua: a quo intuit⁹ vanitatis auerte: vt ab amore terreno nos segreges: et supne dilectioni cō socies. ℟. Amē. Lauda. Da cis intellectū dñe: vt discāt mādata tua. ℣. Qui timent te videbūt me et letabūt⁹ q: i verbo tuo

EQuitatē testi/ ℣ro. Cperaui. monior ū tuorū dñe da nobis a vidiori sensu capere: vt qō mortificat in nos stultitia: viuificet a te sapientia destinata. ℟. Amē. ¶ Secunda feria post ramos. Ad matutinū. aña. Exurge dñe saluū me fac de⁹ me⁹. qñ tu percussisti omēs aduersantes mihi sine

EXurge dñe Causa. ps. iij. ℣ro nō a somno: nō a loco. nō e tēpore imense peruigil sempiterne: vt qz pusillū gregē tuū multi pequūtur: multi ldcerant: tu ppiciator at qz deffensor: adesto spes a turbine: vmbraculū ab estu: et insurgentiuz feritatē nos q̄s. et cōsilia iniqua despicias: et seuientiū in nos dentes ac pedes pteras: et circūdātiū nos milia collecta dispdes. ℟. Amē. añ. Ne tradideris me dñe i manib⁹ persequētiū me. qñ insurrexerūt i me testes falsi: et mēriti sunt ipi sibi: adiutor me⁹ es tu dñe: me o creli quas me. ℣. Dñs illuīatio mea et sal⁹ mea quē timebo: dñs defēsor vite mee: a quo tre

NEtradideris ℣ro. Cpidabor dñe eccl'iam tuā i persequētiū se manu cruēta: vt isurgētes i ea testes falsi resileāt: cū in ea crucis vexilla fuerīt eleuata. ℟. Amē. añ. Cū opātib⁹ iniq̄tatē ne pdas me dñe: cū his q̄ loquūtur pacē cū ꝓximo suo: mala aūt i cordib⁹ eor. ℣. Scōm opationē manuū eorū retribue illis: redde retributōem eor ipsis.

QUm opantib⁹ iniq̄tatē ℣ro. ne pdas nos dñe: et q̄ passiōis tē pore loquētes foris pacē: mala aūt in cordib⁹ meditātes: singulari paciētia pferre dignat⁹ es: nos famulos tuos: et a toci⁹ simultat⁹ vicio liberes: et a taliū quētu⁹ hic et ineternū reddas exortes. ℟. Amē. añ. iij Circūdederūt me ūimici mei sicut apes cerā: et exarsērt sicut ignis i spinis: et i noīe dñi superaui eos. ℣. Tāq̄ cumul⁹ arene ipulsꝰ sus

QVt caderē: et dñs suscepit me. Cpla. Jrcūdātes aiam tuā xp̄e dñe ūimici: acriter sup te vt apes sup ceram inruerūt: cū tpe passiōis cuneus sup te exarsit sicut ignis i spinis. et ideo q̄s ad precē eccl'ie tue tā respice: et cruēta seuiētis hosti de manu gladiū tolle: vt mucronē suū decisū sentiat: cuz p hos quos tenuerit: fidei tue cognouerit pdicari doctrina ℟. Amē. ℣m. Cōgregati sunt aduersus iustū os principes iudeor cōprehēderēt eū dicētes: morte moriat⁹ bō iste: et locut⁹ ē ad eos dicēs. ℣. Ecce ego i manib⁹ vris suz: operamini i me sicut cōsiliamini i cordib⁹ vestris. veritamē si morte coudēnabitis: scitote q̄a sanguinē innocentē cōtra vos traditis. ℣. Dēs i sanguīe insidiati sunt virū istū: venati sunt ad mortē: ipe aūt p̄cisica⁹ba loq̄bat

Iad eos. ℣. Et ecce. nōīa. ℣ro. ESu saluator nr̄ et dñe aduers⁹

quē om̄is iuda principes cōgregati immane facin⁹ ꝑpetrantes: sanguinē innocentē effundūt: quo ⁊ mundi veternosi criminis elogiū emūdat: ⁊ cuncta q̄ in terra sunt: vnione pacis sociata nos cōturbant: nos eiusdez tui cruoris ꝑceptione a cūctis sordibus delictoruz emacula: ⁊ innocentie bono exorna. Quaten⁹ viculo alterne pacis innexi: tēpore iudicij tui: tibi vere pacis filij p̄sentemur: et ex tue visionis intuitu nullaten⁹ ꝯfundamur. ℟. Amē. Añ. Auerte faciem tuā a pctis meis: ⁊ om̄is iniq̄tates meas dele. ps.l. Oro. Auerte faciez tuam. fo xciiij. Ad canti. añ. Fact⁹ sum in derisum tota die: ⁊ om̄is subsanāt me. Canti. Seduxisti me dñe. fo .clxvij. Matutinariū. In matutinis meditabor in te: q: factus es susceptor me⁹ dñe. ℣. De⁹ deus meus ad te de luce vigillo. Lauda. Laudate dñm de celis: laudate eū in excelsis: angeli eius laudate eū. Lectio libri malachie iij. regum. ca. xj. ℟. Deo gratias.

IN illis diebus. cū esset salomō senx. deprauatū est cor eius per mulieres vt seq̄retur deos alienos: nec erat cor ei⁹ perfectū cū dño deo suo sicut cor dauid p̄ris eius: sz colebat salomō astehrthen deā sidoniorū: ⁊ chamos deū moabitaꝝ: ⁊ moloch idolum āmonitarū. Fecitqz salomon qd̄ nō placuerat corā dño: ⁊ nō adimpleuit vt seq̄retur dñz sicut dauid pater ei⁹. Tunc edificauit salomon phanū chamos idolo moab in mōte cōtra hierl'm. ⁊ moloch idolo filioꝝ āmon. Atqz in hunc moduz fecit vniuersis vxorib⁹ suis alienigenis: q̄ adolebant thura ⁊ imolabant diis suis. Igr̄ irat⁹ est dñs salomoni: q̄ auersa esset mēs ei⁹ a dño deo israel q̄ appatuerat ei scd̄o: ⁊ p̄ceperat de ꝟbo hoc: ne seq̄ret deos alienos: et nō custodiuit q̄ mandauit ei dñs. Dixit itaqz dñs salomoni: q̄a hūisti hoc apd̄ te ⁊ nō custodisti pactuz meū ⁊ p̄cepta mea q̄ mādaui tibi: dirūpēs scidā regnū tuū ⁊ dabo illud ꝟuo tuo: veruntñ in dieb⁹ tuis nō faciā ꝓpter dd̄ p̄rem tuū: de manu filij tui scindā illud: nec totū regnū auferā: sz tribuz vnā dabo filio tuo ꝓpter dd̄ ꝟuū meū et hierl'z quā elegi. Suscitauit autē dñs aduersariū salomoni adad idumeū de semine regio q̄ erat i edom. Cū em̄ esset dd̄ in idumea ⁊ ascēdisset ioab princeps militie ad sepeliendū eos q̄ fuerant iterfecti: ⁊ occidisset oē masculū in idumea: sex em̄ mēsib⁹ ibi moratus ē ioab ⁊ oīs isrl' donec interimeret om̄e masculū i idumea: fugit adad ip̄e ⁊ viri idumei de ꝟuis p̄ris eius cū eo vt ingrederet egyptum. Erat autē adad puer ꝑuulus. Cūqz surrexissent de madiaz: venere in pharā. Tulert̄qz secuz viros de pharā: ⁊ introierūt egyptuz ad pharaonē regē egypti: qui dedit ei domū: ⁊ cibos cōstituit: terrā delegauit: ⁊ iuenit adad gr̄am corā pharaone valde intm̄: vt daret ei vxorē sororē vxoris sue germanā tafnes regie. Genuitqz ei soror tafnes genebath filiū: ⁊ nutriuit eū tafnes in domo pharaonis. eratqz genebath habitās apud pharaonē cū filijs ei⁹. Cūqz andissz adad i egypto dormisse dd̄ cū p̄rib⁹ suis: ⁊ mortuū esse ioab p̄ricipē militie: dixit pharaoni. Dimitte me vt vadā i terrā meā Dixitqz ei pharao Qua.n.re apd̄ me indiges vt q̄ras ire ad t̄raz tuā? Ad ille rñdit. Nulla

sed obsecro te vt dimittas me. Susci
tauit quoqz ei deꝰ aduersariū razō fi
liū eliadā q̄ fugerat ad adezer regez
saba dn̄z suū: et ꝯgregauit cōtra eū
viros: ⁊ fcūs ē p̄ricepꝰ latronū cuz
iterficeret eos dd̄. abierūtqz dama
scū ⁊ hitauer̄t ibi: ⁊ ꝯstituerūt eū re
gē i damasco. eratqz aduersariꝰ isrl̄
cunctī diebꝰ salomōis. et hoc ē ma
lū adad ⁊ odiū ꝯtra israel. regnauit
qz i syria. hieroboā quoqz filiꝰ nabat
eufrateꝰ de sareda seruꝰ salomonis
cuiꝰ mr̄ erat noīe Serua mulier vi
dua: leuauit manū contra regē. Et
hec est cā rebellionis aduersus eū.
qz salomon edificauit mello: ⁊ coeq̄
uit voraginē ciuitatis dd̄ patrī sui.
Erat autē hieroboā vir fortis et po
tens. videnſqz salomō adolescentez
bone indolis et industriū ꝯstituerat
eum prefectuz super tributa vniuer
se domus ioseph. Factū est igr̄ in tē
pore illo vt hieroboan egrederet̄ de
hierl̄m: ⁊ inueniret eum ahias sylo
nites ꝓpheta in via opertꝰ palio no
uo. Erant autē duo tm̄ in agro. Ap
prehendensqz ahias palliū suuz no
uū quo coopertꝰ erat: scidit i duode
ciz partes: ⁊ ait ad hieroboā. Tolle
tibi decem scissuras. Hec eniz dicit
dn̄s deus israel: ego scidam regnuz
de manu salomonis et dabo tibi de
cem tribꝰ. Porro vna tribus rema
nebit ei ꝓpter seruū meum dd̄ ⁊ hie
rusalē ciuitatē quā elegi ex om̄ibus
tribus israel: eo q̄ dereliquerit me
et adorauit astherthē deaz sidonio
rum et chamos deum moab: ⁊ mo
loch deum filioꝝ āmon: ⁊ nō ambu
lauerit in vijs meis vt faceret iusti
ciam coram me et precepta mea et
iudicia sicut dauid pater eiꝰ. nec au
feram omne regnū de manu eius: sz
ducem ponam eum cunctis diebus
vite sue propter dauid seruū: meum
quē elegi q̄ custodiuit mādata mea
⁊ precepta mea. Auferam autē reg
nū de manu filij eius ⁊ dabo tibi de
cem tribus. filio autē eius dabo tri
bum vnā vt remanet lucerna dauid
seruo meo cunctis diebus coraz me
in hierl̄m ciuitate: quā elegi vt esset
nomē meū ibi: te autem assumā ⁊ re
gnabis super omnia que desiderat a
nima tua: erisqz rex super israel. Si
igitur audieris omnia que precepe
ro tibi ⁊ ambulaueris in vijs meis:
et feceris quod rectum est coraz me:
custodiens mandata mea et p̄cepta
mea: sicut fecit dauid seruus meꝰ:
ero tecum et edificabo tibi domū fi
delem quomodo edificaui dauid do
mū: ⁊ tradam tibi israel: ⁊ affligam
semen dauid super hoc: verūtamen
non cunctis diebus. Voluit ergo sa
lomō interficere hieroboā. Qui sur
rexit ⁊ aufugit in egyptum ad sesac
regem egypti: ⁊ fuit in egypto vsqz
ad mortē salomonis. Reliquū autē
verborū salomonis ⁊ om̄ia q̄ fecit ⁊
sapia eiꝰ: ecce vniuersa scripta sunt i
libro verboꝝ salomonis. Dies autē
quos regnauit salomō i hierl̄m sup
oēz isrl̄: q̄dragīta āni sunt. dormiuit
qz salomō cū p̄ribꝰ suis: et sepultꝰ ē
i ciuitate dd̄ p̄ris sui: regnauitqz ro
boā filiꝰ eiꝰ pro eo. Ca. xij. Venit aūt
roboā i sichē: illuc. n. ꝯgregatꝰ erat
oīs ppl̄us isrl̄ ad ꝯstituēdū eū regē.
At vero hieroboā filiꝰ nabath cū ad
huc eēt i egypto ꝓfugꝰ a facie regī sa
lomonis: audita morte eiꝰ reuersus
est de egypto. Miser̄tqz ⁊ vocaue
runt eū. Venit ergo hieroboā ⁊ oīs

multitudo israel: ⁊ locuti sunt ad roboam dicētes. Pater tuꝰ durissimū iugū ĩposuit nob: tu itaq; nūc ĩminue paululū de ĩperio pr̄is tui durissimo ⁊ de iugo grauissimo qd̄ imposuit nob ⁊ ꝑuiemꝰ tibi. Qui ait eis. Ite vsq; ad terciū diē ⁊ reuertimini ad me. Cūq; abisset populꝰ inijt rex roboā cū senioribꝰ q̄ assistebant corā salomone pr̄e eiꝰ cū adhuc viueret: ⁊ ait eis. Qd̄ datis cōsiliū vt respōdeam ppl'o: qui dixerūt ei. Si hodie obedieris ppl'o huic et seruieris: ⁊ petitioni eoꝝ cesseris: locutusq; fueris ad eos verba leuia erūt tibi serui cūctis diebꝰ. Qui dereliq̄t cōsiliū senū qd̄ dederant ei: ⁊ adhibuit adolescētes qui nutriti fuerant cū eo ⁊ assistebāt illi. dixitq; ad eos Quod mihi datis ꝯsiliū vt rn̄deam ppl'o huic qui dixerūt mihi leuiꝰ fac iugū qd̄ imposuit pr̄ tuus sup nos? Et dixer̄t ei iuuenes qui nutriti fuerant cū eo Sic loquere populo huic q̄ locuti sūt ad te dicētes. Pater tuꝰ aggrauauit iugū nostrū tu releua nos. Sic loq̄ris ad eos. Minimꝰ digitus meus grossior est dorso patris mei. Et nūc pater meus posuit super vos iugum graue: ego autem addam sup iugum vr̄m. Pater meꝰ cecidit vos flagellis: ego autē cedā vos scorpionibus. et nō acquieuit rex populo: qm̄ aduersatus fuerat eū dominꝰ vt suscitaret verbum suum quod locutꝰ fuerat in manu ahie sylonite ad hieroboā filiū nabath. Vidēs itaq; ppl'us ꝙ noluisset eos audire rex: respondit ei dicens. que nobis pars in dauid vel que hereditas in filio isai? Vade in tabernacl'a tua israel. nunc vide domū tuam dauid Et abijt israel ĩ tabernacula sua: super filios autē israel quicūq; hitabant in ciuitatibꝰ iuda regnauit roboā. Misit ergo rex roboā adurā q̄ erat sup tributa: et lapidauit eū oīs israel ⁊ mortuus est. Porro rex roboā festinus ascēdit curruz: ⁊ fugit in hierl'z: recessitq; israel a domo dauid vsq; in pn̄tem diē. Factuz ē autē cū audisset oīs israel ꝙ reuersus esset hieroboā: miserūt ⁊ vocauerūt eum cōgregato cetu: et cōstituerūt eum regē sup oēm israel: nec secutꝰ est quispiā domuz dauid preter tribum iuda solā. Venit autē roboam hirl'm ⁊ cōgregauit vniuersam domū iuda: ⁊ tribuz beniamin centū octoginta milia electoꝝ: viroꝝ ⁊ bellatorū vt pugnarent cōtra domū isrl': ⁊ reducerent regnū roboā filio salomonis: factꝰ est autez sermo dn̄i ad semeiā virum dei dicens. Loquere ad roboam filiuz salomonis regem iuda ⁊ ad oēm domū iuda ⁊ beniamin ⁊ reliquos de ppl'o dicens Hec dicit dn̄s. Non ascendetis neq; bellabitis contra fratres vestros filios israel. Reuertatur vir in domū suā. A me factum est verbum hoc. Audierunt sermonez domini et reuersi sunt de itinere sicut eis preceperat dominus. ℟. Amen. Hymnus. Noctis tēpus iam preterit. fo clv.

Exaudi dn̄e lamentabilē ecclesie tue gemitū: q̄ pro ea sustulisti iniuriā passionuz: ignominijs careat q̄ se saluatā tuis passionibus nō ignorat. vt eternitatī tue iuditio ⁊ presurarū eam tribulationibus releues: ⁊ tibi coronandaz sine fine associes. Pater nr̄. Lauda. Inquirentes dn̄m nō defficiēt ab om̄i bono

Venite fili audite me: timorem dñi i docebo vos. ℣. Redimet dñs aīas seruorū suorū: et nō derelinquet omēs qui sperant in eum.

Inquirētes te dñe dignā Oro. ter exaudi: atq; vt in te laudet anima nostra propici⁹ indultor imperti: et q̄a iuxta est his q̄ tribulato sunt corde: aurē tuā ad contritionē nostri sp̄s pande: ⁊ ad pacē que exuperat oēm sensuz corpora nr̄a ⁊ corda conuerte. ℟. Amen. Ad terciā. Ecclīastici salo. ca. xxxvij. ℟. Deo

Fili: om̄is amicus dicet et ego amiciciā copulaui: sed est amicus solo noīe amic⁹. Nōne tristicia inest vsq; ad mortē. Sodalis aūt ⁊ amic⁹ ad inimiciciā ꝯuertent. O p̄sumptō neq̄ssima: vnde creata es cooperire aridā malicia ⁊ dolositate illius. Sodalis amico cōdolet causa ventris: ⁊ cōtra hostē accipiet scutū. Non obliuiscaris amici tui in animo tuo: ⁊ nō immemor sis illius in opibus tuis. Oīs cōsiliari⁹ ꝓdit cōsiliū: s; est ꝯsiliarius in semetip̄o. A cōsiliario s̄ua aīam tuā. Pri⁹ scitote q̄ sit illi⁹ necessitas: ⁊ q̄d ip̄e in animo suo cogitabit. ne forte mittat sudē in terra ⁊ dicat tibi: bona ē via tua: et stet econtrario videre q̄d tibi eueniat. Cū viro religioso tracta d̄ sctitate: ⁊ cū iusto de iusticia. ℟. Amē. Añ. j. Astiterūt reges terre: ⁊ principes cōuenerūt ī vnū aduersus dñz: ⁊ aduersus xp̄m ei⁹. ℣. Disrūpam⁹ vincula eoꝝ: ⁊ ꝓicia

Omus a nobis iugū ipsorū. Oratio. Riste de⁹ apud quē reges terre astiterūt meditātes īania: ⁊ principes ꝯuenerūt: da nob̄ speciale mun⁹ hoc gr̄e: vt aduersis nesciam⁹ vllomō cedere: quo sic ī furore tuo īfidelitas ꝯturbetur: vt ex tuo adiutorio nr̄a credulitas coronet. ℟. Amen. Añ. ij. Genua mea infirmata sunt pre ieiunio: ⁊ caro mea īmutata ē ꝓpter mīam: ⁊ ego fctūs suz opprobriū illis. ℣. De⁹ laudē meā ne tacueris: qm̄ os pctōris ⁊ os dolosi super me apertū est.

Vnigenite fili dei cuius ī ieiunio infirmata sunt ienua: cui⁹q; caro īmutata ē ꝓpter oleū: fac nos post te efficaciter currere ī odorē vnguētoꝝ: vt q̄ fcūs es inopprobriū īimicis nr̄is: efficiar potētia salutaris. ℟. Amē. Añ. iij. Ego dñe cū mihi molesti eēnt īduebā me cilicio ⁊ hūiliabā ī ieiunio aīaz meā: ⁊ oro mea ī sinu meo ꝯuertebat. ℣. Sicut ꝓximū et sicut frm̄ nr̄m ita cōplacebā: tanq̄ lugēs cōtristatus: ita hūiliabar. nō dicat Glia. ℟m Aīam meā dilecta tradidi ī manib⁹ inimicorū meoꝝ: ⁊ facta est mihi hereditas mea: tāq̄ leo ī silua dedit cōtra me vocē aduersari⁹ dicēs: cōgregamini ⁊ ꝓperate ad deuorādū illū. posuerūt me in desertū solitudinis. ꝑ. Et luxit super me om̄is terra: q̄ nō est inuentus q̄ me cognosceret: nec faceret bene. ℣. Posuerūt me in lacu inferiori in tenebris ⁊ in vmbra mortis. ꝑ. Et luxit. Reiteretur ℟m. Preces. Precē populi tui dñe attende. ꝑ. Et parce pctīs nr̄is: q; pius es. ℣ Creator mūdi dñe q̄ eq̄tatē iudicas: tu nos a malo libera dextera tua. ꝑ. Et parce. ℣. Qui cruce tua gentiū adq̄ris tibi ppl̄m: dele pctā oīz placat⁹ xp̄e. ꝑ. Et. ℣. Qui pr̄ez tuū īuocas: ⁊ vt ignoscat postulas: dimitte nobis debita: vincla relaxa. ꝑ. Et. ℣. Qui paradisi req̄en pri⁹ latroni cōferes: succurre penitētib⁹ vīctos. ꝑ. Et. Hy⁹. O nazare

Deus dei ne. fo. lxxxiiij Cpl̄a fili q̄ īsuscepta veri hoīs carne: passionū iniuriā ꝓ nobis dignat⁹ es tollerare: tu nos passionis tue mysterio a morte ꝑpetua liberos redde vt quos moriēs ⁊ resurgens libera-

sti de tenebris: iudicans et regnans eruas a tormentis. Pater noster ꝛc. Ad sextam. Lectio libri ezechielis prophe.cap.xxv. R. Deo gratias.

Factus est sermo dñi ad me dicens. Fili hoīs pone faciē tuā cōtra filios āmon ꝛ ꝓphabis de eis: ꝛ dices filijs āmon. Audite verbum dñi dei. hec dicit dñs deꝰ. Pro eo ꝙ dixisti euge euge sup sanctariū meū qꝛ pollutū est: ꝛ sup domū iuda qm̄ ducti sunt ī captiuitatē: idcirco ecce ego tradā te filijs oriētalibꝰ in hereditatē: ꝛ collocabūt caulas suas in te: ꝛ ponent in te tentoria sua. Ipsi comedent fruges tuas: ꝛ ipi bibent lac tuuz. Daboqz rabath in hītaculū camelorꝫ et filios āmon in cubile pecorꝫ: ꝛ scietis qꝛ ego dñs. Qꝛ hec dicit dñs deꝰ. pro eo ꝙ plausisti manu ꝛ percussisti pede et gauisa es ex toto affectu sup terrā isrl. Idcirco ecce ego extendā manū meā sup te: et tradam te in direptionē gētiuz: ꝛ interficiam te de ppl'is ꝛ perdam te de terris ꝛ cōteram: ꝛ scietis qꝛ ego sum dñs deꝰ vester. R. Amē. añ.j Custodi me dñe de manu pctōris: ab hoībꝰ iniquis libera me dñe. V. Eripe me dñe ab hoīe malo: a viro iniquo ꝛ doloso libera me.

Custodi nos dñe de manu Orō peccatoris: ꝛ libera ab hoībꝰ iniquis: vt quia tu es ꝓtector: te in munere capiamꝰ in gloriaz sempiternā R. Amē. Añ.ij. Dederūt fel in escā meā ꝛ in siti mea: potauerūt me aceto. fiat mensa eorum cū ipsis in laq̄um. V. Obscurentur oculi eorꝫ ne videant: ꝛ dorsum illorꝫ semper incurua.

Criste dei filij Orō. qui vltimo passionis exitu felle ꝛ aceto potatꝰ es iudeorꝫ: presta nobis: vt ꝑ hoc qd̄ tu amaritudinē propinatꝰ es: amaritudinū tuaruz nos potatōne deebries. vt ꝛ amaritudo mortis tue: dilectōis in nos augeat flāmā: ꝛ resurrectiōis potētia ꝑfectam faciei tue nob̄ rep̄sentet gl'iam rep̄missam. R. Amē. Añ.iij. Estimatus sum cū descēdentibꝰ in lacū: factꝰ sum sicut homo sine adiutorio īter mortuos liber. V. Dñe deꝰ salutis mee die clamaui ꝛ nocte coraz te. R. m. Unusquisqz se a ꝓximo suo custodiat: ꝛ in fratre suo nō habeat fiduciaz. qꝛ om̄is frater suplantauit: ꝛ oīs amicꝰ fraudulenter incedit. p̄. Nec loq̄tur veritatē. V. In labijs suis indulcat inimicus: vt subuertat amicū suū in foueā. ex multa enim loquela intentauit eum ꝛ deridet. p̄. Nec loq̄tur. Preces. Fac nobiscū dñe mīam: da veniā: dona indulgentiā. p̄. Et miserere placatus. V. Qui mūduz saluare veniēs iudicatꝰ es: cū iudex aduenerīs nō nos tradas cū īpijs. p̄ Et mi. Qui crucis patibulo suspēsus ī ligno es: mortē nr̄i criminis tuis portas ī humeris. p̄. Iam. V. Semel passus pro īpijs qui nunq̄ moreris: mortifica nos a vicijs: sz cura vulnere crucis. p̄. Et miserere. V. Ut tua nobis facies in iudicium nō presentetur ad penā: sed donet nobis veniā. p̄. Et mise. Hyꝰ. Onazarene. fo. lxxxiiij Cpl'a

Deus dei fili qui ꝓ impijs passus es innocēs: placita tibi nos innocētie dignitate perlustra: ꝛ passionis tue ignominis salua. vt ꝑ indebita suplicia mortis tue: nos debita euadamus tormenta iniquitatis nostre. R. Amen. Pater noster Et ne nos. Ad nonam. Lectio libri ecclesiastici salo. ca.xxvij. R. Deo

Fili dilige ꝓximū: ꝛ ꝯiūgere fide cū illo. ꝙ si denudaueris absconsa illiꝰ: nō ꝑseq̄ris post eū. Sicut em̄ homo q̄ ꝑdit amicū suuz: sic ꝛ q̄ perdit amicitiā ꝓximi sui. Et si

cut q̄ dimittit auē de manu sua: sic q̄ reliquisti primū suū: ⁊ nō eū capies Non illū sequaris: qm̄ longe abest. Denudare aūt amici mysteria: desperatio ē aie infelicis. Annuēs oculo fabricat iniqua: ⁊ nemo eū abijciet. In cōspectu oculorū tuorū pculcabit os suū: ⁊ sup pmōes tuos āmirabit. Mouisime aūt puertet os suū: ⁊ in verbis tuis dabit scādalū. Qui in altū mittit lapidē sup caput eius cadet: ⁊ plaga dolosa dolosi diuidet vulnera. Et qui foueā fodit incidet in eam. ⁊ qui statuit lapidē primo suo: offendet in eo. Et qui laqueū alij ponit pibit in illo. Faciēti nequissimū cōsiliū sup ipsum deuoluet: et nō agnoscet vnde adueniet illi Illusio ⁊ improperiū superborū ⁊ vindicta: sicut leo insidiabit illi. Laqueo peribūt qui oblectātur casu iustoꝝ: dolor āt psumet illos ātēq̄ moriant Ca. xxviij. Relique proximo tuo nocēti te: ⁊ tūc deprecāti tibi pcā soluētur. ℟. Amen. Lectio libri malachie. iij. regum. cap. xiij. ℟. Deo. In illis diebus hieroboaꝫ fecit solēnitatē filijs israel: ⁊ ascēdit sup altare vt adoleret incēsuꝫ. E. xiij Et ecce vir dei venit de iuda in sermone domini in bethel hieroboā stāte super altare ⁊ thus iaciente. Et exclamauit cōtra altare in pmone domini: et ait. Altare altare. hec dicit dominus. Ecce filius nascetur domui dauid iosias nomie: et immolabit super te sacerdotes excelsoꝝ qui nūc in te thura succēdunt: ⁊ ossa hominū super te incendet. Deditq̄ in illa die signuꝫ dicens. Hoc erit signū quod locutus est domin⁹. Ecce altare scinderur: ⁊ effundetur cinis qui in eo est. Cumq̄ audisset rex sermonē hominis dei quē inclamauerat contra altare in bethel: extendit manū suaꝫ de altari dicens. Apprehendite euꝫ. Et exaruit manus ei⁹ quā extenderat contra eum: nec valuit retrahere eam ad se. Altare quoq̄ scissum est: et effusus est cinis de altari iuxta signuꝫ quod predixerat vir dei in pmone domini. Et ait rex ad virum dei. Deprecare faciem domini dei tui: ⁊ ora pro me vt restituatur manus mea mihi. Orauit vir dei faciem domini et reuersa est manus regis ad eum: et facta est sicut prius fuerat. Locutus est autem rex ad virum dei. Veni mecum domū vt prandeas: et dabo tibi munera. Respondit q̄ vir dei ad regem. Si dederis mihi mediam partem domꝰ tue: non veniam tecum: nec comedam panem neq̄ bibam aquā in loco isto. Sic enim mandatū est mihi in pmone domini precipientis. Nō comedes panem neq̄ bibes aquā: nec reuerteris per viam qua venisti Abijt ergo per aliam viam: ⁊ nō est reuersus per iter quo venerat in bethel. Prophetes autē quidam senex habitabat in bethel ad quē venerūt filij sui: et narrauerunt ei oīa opera q̄ fecerat vir dei illa die in bethel. Et verba que locutus fuerat ad regem: narrauerunt patri suo. Et dixit eis pater eoꝝ. Per quam viā abijt. Ostenderunt ei filij sui viam per quā abierat vir dei qui venerat de iuda. Et ait filijs suis. Sternite mihi asinū. Qui cum strauissent ascendit et abijt post virum dei: ⁊ inuenit eum sedentem subtus terebinthum. Et ait illi. Tu ne es vir dei q̄

veniſti de iuda? Reſpõdit ille. Ego ſum. Dixitq; ad eum. Veni mecũ domũ vt comedas panem. Qui ait Non poſſum reuerti neq; venire tecum: nec comedam panem neq; bibam aquam in loco iſto: quia locutus eſt dñs ad me in ſermone dñi dicẽs. Nõ comedes panẽ & nõ bibes aquam ibi: nec reuerteris per viam qua ieris. Qui ait illi. Et ego ppha ſum ſimilis tui. & angelus locut' eſt in ſermone dñi dicens. Reduc eũ te cum i domũ tuã vt comedat panez & bibat aquã. Mefellit eũ et reduxit ſecũ. Comedit ergo panẽ in domo eius & bibit aquã. Cumq; ſederent ad menſaz fact' eſt ſermo dñi ad prophetã q̃ reduxerat eũ. Et exclamauit ad virum dei q̃ venerat de iuda dicens. hec dicit dñs. Quia nõ obediẽs fuiſti ori dñi: & nõ cuſtodiſti mãdatũ q̃ præcepit tibi dñs deꝰ tuꝰ: & reuerſus es & comediſti panẽ & bibiſti aquã in loco in quo p̃cepit tibi ne comederes panẽ neq; biberes aquã: nõ inferet cadauer tuũ in ſepulchrum patrũ tuorũ. Cumq; comediſſet et bibiſſet ſtrauit aſinuz ſuum prophetã quem reduxerat. Qui cũ abiſſet inuenit eum leo in via: & occidit. et erat cadauer eius proiectum in itinere. Aſinus autem ſtabat iuxta illum: & leo ſtabat iuxta cadauer. Et ecce viri tranſeũtes viderũt cadauer proiectum in via: et leonem ſtantem iuxta cadauer. Et venerũt & diuulgauerũt in ciuitatem in qua pphẽta ille ſenex habitabat. Quod cum audiſſet propheta ille qui reduxerat eum de via ait. Vir dei eſt qui inobediens fuit ori domini: et tradidit eum dominus leoni et confregit eum: et occidit iuxta verbum domini quod locutus eſt ei. Dixitq; ad filios ſuos: ſternite mihi aſinũ. Qui cuz ſtrauiſſent & ille abiſſet: inuenit cadauer eius proiectum in via: et aſinuz et leonem ſtantes iuxta cadauer: non comedit leo de cadauere: nec leſit aſinũ. Tulit quoq; pphetꝰ cadauer viri dei: et poſuit illud ſup aſinũ & reuerſus intulit in ciuitatez prophete ſenis vt plangerent eum: et poſuit cadauer eius in ſepulchro ſuo: et planxerũt eum. Heu heu mi frater. cumq; planxiſſent euz: dixit ad filios ſuos. Cum mortuus fuero ſepelite me in ſepulchro i quo vir dei ſepultus eſt iuxta oſſa eius ponite oſſa mea. ℟. Amen. **Aña. j.** Pauper ſum ego et in laboribus a iuuẽtute mea: in me ptranſierũt ire tue. circuierũt me ſicut aqua tota die: circumdederunt me ſimul. elongaſti a me amicũ meuz & notos meos pre miſeria. ℣. Domine deus ſalutis mee: in die clamaui & nocte coram te. **nõ dicat** Gloria

OBenti et in laborib' **Oratio.** conſiſtenti eccleſie tue chriſte: citius conſolator occurre. vt tu qui pro ea egens et pauper effectus es: donis celeſtibus eaz in futuro remuneres. ℟. Amen. **Aña. ij.** Deus iniuſti inſurgunt ſuper me: et ſynagoga impiorũ querit animã meam: et non preponent te ante ſe. ℣. Et tu domine deus miſerator & miſericors & verax. **nõ dicat** Gloria. **Oro.**

SAluator et domine quẽ iniuſta ſuper te inſurgentium malicia perculit: et ſynagoga impiorum linguis ſeuiens crucifixit: da nobis alto pietatis te ſemper myſterio ſequi. Vt in eo quod tu pro nobis et crucem paſſus es et ſepulchrum: nos de victo ſeculo victores trãſea-

mus ad celum. ℟. Amen. Aña. iij. Cōturbat⁹ suz a voce inimici: ⁊ a tribulatione pctōris: qm̄ declinauerūt ī me iniq̄tates: ⁊ in ira molesti erant mihi. ℣. Cor meū conturbatū est in me: et formido mortis cecidit super me. hy⁹. O nazarene. fo lxxxiiij

Contristamur ecce dñe a Oro. voce īinimici: dū feralia sup nos cadūt iacula odij: sz tu qui ꝓ nobis accerba sustulisti approbria: nos famulos tuos: ⁊ a tribulatōe pctōris elonga: ⁊ declinātes virtutis tue dispde potētia. Pater nr̄. Ad vesperū Lauda. Tu illuīas lucernā meā dñe. Añ. Exurge dñe ⁊ intēde iudicio meo de⁹ me⁹: ⁊ dñs me⁹ in cām meā. ps. xxxiiij. Lauda Tu mādasti mādata tua custodire nimis. ℣ Beati īmaculati in via q̄ ābulāt in lege dñi. hy⁹. Vocaris ad vitā fo ccij. Cpl'a

Deus auctor luminis conditor claritatis: qui submouisti om̄ia opera tenebrarum: vt in nobis lucis tue plenitudo regnaret: respice q̄s et per hoc lumē accensuz: hanc gratiam bn̄dictionis a nobis oibus exoratus infunde. vt sicut hec flāma in altaris tui obsequiū cōstituta vincit tenebras ac repellit: ita inluminatio tua a sensibus nostris superet omnē fomitem viciorum. Pater nr̄

Cristus dominus Benedictio vos custodiat propicius: et benedicat placatus. ℟. Amen. Clementia sua vos protegat: ⁊ a cūctis malis incensanter deffendat. ℟. Amen. Eius vos gaudeatis munere dignos: qui peccatoruz veniam cōcedit benignus. ℟. Amen. Lauda Inquirentes dominū. Quere fo. ccvj

¶ Tercia feria. Ad matutinū. aña. Exurge domine salua me deus meus. qm̄ tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa. ps. iij. Oratio. Exurge domine deus noster in auxilio. folio clvj. Aña. j. Eripe a framea animā meam dñe: ⁊ de manu canis vnicam meaz. libera me de ore leonis: et a cornibus vnicorniū humilitatem meam. ℣. Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te. Gloria. Oratio.

Cnon dicatur Criste filij dei eripe animā nr̄az a framea inimici potentissimi: vt tu noster sis semper liberator de ore leonis: qui animā tuam potenter eduxisti ab inferis. ℟. Amen. Aña. ij. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonibus odij circumdederunt me. debellabant me gratis pro eo vt diligerent me. detrahebant mihi. ego autem orabaz. ℣. Posuerunt aduersum me mala pro bonis: ⁊ odium pro dilectiome mea. Oratio.

Aduersum te inimici tui domine malū locuti sunt. nunc vtiqz quādo te magistruz bonū captiosa adulatione laudabant: qui ergo odiosis sermonibus eorum expugnari ⁊ circundari te passus es: cōfessionis nostre supplices iam quesum⁹ suscipe preces. ℟. Amen. Aña. iij. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea dicat vero israel. sepe a iuuētute mea: etenim nō potuerunt mihi. supra dorsum meū fabricauerunt peccatores: longe fecerunt in iusticiam suam. ℣. Confundantur ⁊ auertantur retrorsum omnes qui oderunt syon. Oratio.

Ecce domine supra ecclesie tue dorsum iniquitas onerosa peccantium fabricata est superborum: cum incorrigibiles moribus membra tua atrociter expugnāt: da ergo qm̄s nobis: ita tollerātie virtute fulciri: vt eos quos in dorso anime nr̄e sanandos portamus: salubriter nobiscū ad celeste stabulū reportem⁹.

Quo vno ac singulari denario cum illis accepto: ⁊ nos de predicatōne mereamur percipere lucrum: ⁊ ipsi de obedientia capiant nobiscuz premiū sempiternū. ℟. Amen. ℟m. Collocauerūt me quasi signuz ad lanceā inimici mei: ⁊ brachio suo cōprehenderunt me. cibauerūt me amaritudine: ⁊ ebriauerūt felle. vnicam meā percusserunt ad numerū dentes meos. ℣. Et consumauerūt in pace animā meā. ℣. Venatione ceperūt me quasi auem inimici mei gratis. lapsa est in lacu vita mea: ⁊ posuerūt lapidē sup me. ℣. Et cō.

Saluū fac ppl'm̄ tuū domine dextera tua. et qui dedisti timentibus te crucis significationem: da plenissime fidei dignitatē. vt quos peccātes repulleras: cōuertens suscipias. ⁊ tu da in tribulatione auxilium necessariū: qui pro peccatoribus factus es precium: ⁊ ip̄e tribulantē inimicū ad nichilluz redigas: ipse in vnitatē circunstātiuz introducas. ℟. Amen. Añ. Libera me de sanguinibus deus de⁹ salutis mee: et exultabit lingua mea iusticias meas. ℣s. l.

Oriste deus nostre salutis qui passionibus tuis nostrorum criminū passiones extinguis: libera nos de sanguinuz viris: ⁊ ab oībus corruptionib⁹ nr̄is: vt facta carnis ⁊ sanguis declinātes: non virorum sanguinū precipicio interit⁹: sed placentiū tibi mereamur numero aggregari. ℟. Amen. Ad cāticū añ. Dñe vim patior respōde pro me. quid dicā aut q̄d respondebo tibi: cū ipse fecerim? Canticū. Ego dixi in dimidi dierum me orum ⁊ ce. folio .lxx Oratio.

Recordare dñe iesu xp̄e qm̄ passus es in conspectu inimicoruz tuorū: duz te innocentē inuenissent in fictionibus eorum. Sz quia nos ab inimicis nostris infestamur presta: vt respōsio nostra apud te vera inueniatur. ℟. Amē. Matutina. Rex me⁹ ⁊ deus me⁹ ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meā. ℣. Verba mea aurib⁹ p̄cipe dñe. intellige clamorē meū. intēde voci orōnis mee rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹ qm̄ ad te orabo dñe. Laud. Laudate dñz de celis laudate eū in excelsis. laudate oēs āgeli ei⁹. laudate.

Lectio libri malachie. iij. reguz. capitulo. xvij. ℟. Deo gratias.

In illis diebus locutus est dñs ad heliam tesbitem dicens. Recede hinc ⁊ vade cōtra orientē: ⁊ abscondere ī torrente carith q̄ est cōtra iordanem: ⁊ ibi de torrēte bibes coruisqz precepi vt pascant te ibi. Abijt ergo ⁊ fecit iuxta verbū dñi. Cumqz abijsset sedit in torrente carith qui ē cōtra iordanē. Corui quoqz deferebant ei panē ⁊ carnes mane: similit̄ panē ⁊ carnes vesperi et bibebat de torrente. Post dies autē aliquātos siccatus est torrens: nō em̄ pluerat sup terra. Fact⁹ ē ergo s̄mo dñi ad eū dicēs. Surge ⁊ vade ī sareptā sidonioꝝ: ⁊ manebis ibi. Precepi em̄ ibi mulieri vidue vt pascat te. surrexit ⁊ abijt in sareptā sidoniorū. Cūqz venisset ad portā ciuitatis apparuit ei mulier vidua colligēs ligna: ⁊ vocauit eam: dixitqz ei. Da mihi paululū aque in vase vt bibā. Cumqz illa p̄geret vt afferret: clamauit post terguz eius dicens. Affer mihi obsecro ⁊ bucellā panis ī manu tua. Que rn̄dit. Viuit dñs deus tuus: quia nō habeo panē nisi quātuz pusillus capere potest farine ī hydria: ⁊ paululū olei in lechito. En colligo duo ligna vt ingrediar ⁊ faciam

illud mihi ⁊ filio meo vt comedam⁹ ⁊ moriamur. Ad quam helias ait. Noli timere: sed vade ⁊ fac sicut dixisti. Verumtamē mihi primus fac de ipa farinula subcinericiū panem paruulū: ⁊ affer ad me: tibi autē ⁊ filio tuo facies postea. Hec autē dicit dns deus israel. Hydria farine non deficiet: nec lechitus olei minuetur vsq; in diem in qua dns daturus est pluuiā super faciē terre. Que abijt ⁊ fecit iuxta verbum helie. Et comedit ipe ⁊ illa ⁊ domus eius. ⁊ ex illa die hydria farine nō defecit: ⁊ lechitus olei non est imminut⁹ iuxta verbum dñi quod locutus fuerat in manu helie. Factū est autē post verba hec: egrotauit fili⁹ mulieris matris familias ⁊ erat languor fortissimus ita vt nō remaneret in eo halit⁹. Dixit ergo ad heliā. Quid mihi ⁊ tibi vir dei: ingressus es ad me vt rememorarent iniquitates mee: ⁊ interficeres filiū meū: Et ait ad eū helias. Da mihi filiū tuus. Tulitq; eum de sinu eius ⁊ portauit in cenaculū vbi ipe manebat ⁊ posuit sup lectū suus: ⁊ clamauit ad dominū ⁊ dixit. Domine deus me⁹ etiam ne viduā apud quas ego vtcunq; sustentor afflixisti: vt interficeres filiū eius: Et expandit se atq; mensus est super puerum tribus vicibus: ⁊ clamauit ad dominum ⁊ ait. Domine deus me⁹ reuertatur obsecro anima pueri huius in viscera eius. Et exaudiuit dominꝰ vocē helie: ⁊ reuersa est anima pueri intra eum ⁊ reuixit. Tulitq; helias puerum ⁊ deposuit eus de cenaculo in inferiorem domū ⁊ tradidit matri sue. ⁊ ait illi. En viuit filiꝰ tuus. Dixitq; mulier ad heliaz. Nunc in isto cognoui qm̄ vir dei es tu: ⁊ verbuz dñi in ore tuo verū est. ℟. Amē. Hy⁹. Noctis tēpus iam. folio clv.

Deus dei filii qui di⁊ Capitula. Oligens: oderis. ⁊ parcens occidendos: in peteris: dum in plecutoribus tuis ⁊ benign⁹ ostenderis: ⁊ misericors inueniris: da nobis: vt per passionis te vulnera: nostra expient delicta: ⁊ qui humilis pro nobis passus es mortē glorioſus: eternam nobis tribuas claritatē. Pater noster. Lauda. Hec est generatio querentiū dñm requirentiū faciem dei iacob. ℣. Domini est terra ⁊ plenitudo eius. orbis terrarū ⁊ vniuersi qui habitant in eo. Oratio.

Oroce dñe super aquā refectionis plebez quā formasti per aquam baptismatis: vt legalib⁹ inebriata doctris: illuc nostrū rapias desiderium vbi te dare eternū promittis premiū beatorū. ℟. Amen. Ad tertiā. Ecclesiasticū salomonis. capitulo. xv.

Fili multa ē sa⁊ ℟. Deo gratias. pietia dei: ⁊ fortis in potētia videns oēs sine intermissione. Oculi dñi ad timentes eum: ⁊ ipse agnoscit omnē operā hominis. Attendite ab homine iniquo: ⁊ a proximo caue. Capitulo. xvij. Die eorū coraz ipo sunt semper. non sunt abscondite ab oculis ipsius. In vnam quāq; gentem preposuit rectorem: ⁊ pars dei israel facta est manifesta: ⁊ omnia opera eorū sicut sol in ꝯspectu dei: ⁊ oculi eius sine intermissione inspiciētes in vijs eorū. Non sunt absconditā testamēta per iniquitatē eoꝝ: ⁊ oēs iniquitates eoꝝ in ꝯspectu dei. Elemosina viri q̄si signaculū in ipo: ⁊ gratiaz hois q̄si pupillaz ꝯseruabit: ⁊ postea resurget ⁊ retribuet illis retributio-

nem vnicuiqz in caput illoꝝ: ⁊ cõuertet iferiores partes terre. Penitẽtib⁹ aũt dedit viam iusticie: ⁊ corroborauit deficiẽtes sustinere: ⁊ destinauit sortẽ veritatis. Cõuertere ad dñm ⁊ relinque peccata tua: ⁊ sta in sortẽ prepositionis: ⁊ oꝛonis altissimi dei. ℟. Amen. Lctõ libri hieremie prophete. threnoꝝ. c. iij. ℟. Deo gratias

Ego vir vidẽs paupertatẽ meã: ⁊ virga indignationis ei⁹. Meminauit ⁊ adduxit in tenebris ⁊ non in lucẽ. Tantũ in se vertit manũ suã tota die. Vetustã fecit pellẽ meaz et carnẽ meã: contriuit ossa mea. Edificauit in gyro meo: ⁊ circũdedit me felle ⁊ labore. In tenebrosis cõlocauit me quasi mortuos sempiternos. Circũ edificauit aduersuz me vt nõ egrediar agrauauit cõpedẽ meũ. Sz ⁊ cũ clamauero ⁊ cõgregauero exclusit orationẽ meã. Conclusit vias meas lapidib⁹ quadris: semitas subuertit. Vrsus insidiãs fact⁹ est mihi: leo in abscõdito. Semitas meas subuertit ⁊ confregit me: posuit me desolatã. Tetẽdit arcũ suũ ⁊ posuit me quasi signũ ad sagittã: misit in renibus meis filias pharetre sue. Factus sum in derisum om̃i ppl'o meo: canticũ eorũ tota die. Repleuit me amaritudinib⁹ inebriauit me absinthio. Cõfregit ad numerum dẽtes meos cibauit me cinere. Venatione ceperũt me quasi auem inimici mei gratis. Lapsa est in lacũ vita mea: ⁊ posuerũt lapidẽ super me. Inundauerũt aque sup caput meũ ⁊ dixi: perij. Inuocaui nomen tuũ dñe: de lucis grauissimis vocẽ meã audisti: ne auertas aurẽ tuaz a singultu meo et clamoribus. Appropinquasti in die qua te inuocaui: dixisti ne timeas. Iudicasti dñe causam aĩe mee: redẽptor vite mee. Vidisti dñe iniq̃tates eoꝝ aduersuz me: iudica iudiciũ meũ Audisti obprobria eoꝝ dñe: oẽs cogitationes eoꝝ aduersuz me. Labia insurgẽtiũ mihi ⁊ meditatiões eoꝝ: aduersuz me tota die. Sessionẽ eoꝝ ⁊ resurrectionẽ eoꝝ vide: ego suz psalm⁹ eoꝝ. Redde eis vicẽ dñe: iuxta opera manuũ suarũ. Dabis eis scutũ cordis laborẽ tuũ. Cap̃. iiij. Velociores fuerũt persecutores nr̃i aquilis celi: sup mõtes persecuti sunt nos: in deserto insidiati sunt nobis. Spiritus oris nostri xp̃s dñs captus est in peccatis nr̃is: cui dixim⁹ in vmbra tua viuem⁹ in gẽtib⁹. ℟. Amen. Añ. j. Libera me dñe de ore leonis: ⁊ de manu canis eripe aĩam meam: vt narrem nomen tuuz fratribus meis. In medio ecclesie laudabo te dñe deus meus. ℣. Eripe a framea animam meã ⁊ de manu canis vnicã meã. Oratio.

Libera nos dñe de ore leonis: qꝛ iniuriam perpessus es crucis: vt in medio ecclesie laudantes narremus nomen tuũ fratrib⁹ nostris: qui solus victor factus est mortis. ℟. Amen. Añ. ij. Exurgẽtes testes iniq̃ q̃ ignorabã ĩterrogabãt me. retribuebãt mihi mala pro bonis: ego aũt induebã me cilicio ⁊ humilibam in ieiunio animã meã. ℣. Sicut proximũ ⁊ sicut fratrẽ nostrũ: ita cõplacebã: tanq̃ lugens ⁊ contristatus ita humiliabar.

Deus dei fili aduersus Oratio. quẽ exurgẽtes iniqui dũ ignrãda interrogãt: seip̃os ignorãcia cecitatis redẽtes tibi pro bonis mala: da nobis sic in tuis passionib⁹ cõletari: vt in celestis glorie curia mereamur coronãdi admitti. ℟. Amẽ. Añ. iij. Improperiũ ⁊ miseriã expectauit aĩa mea: et

sustinui qui mecū cōtristaret: ⁊ nō fuit consolantem me: nō inuenī. ℣. Et dederūt in escā meā fel: ⁊ in siti mea potauerūt me aceto. ℟. Cōclusit vias meas inimicus insidiator: factꝰ ē mihi sicut leo in abscōditis: semitā meā subuertit ⁊ cōfregit. tetendit arcum suū: ⁊ posuit me quasi signū ad sagittā: repleuit ⁊ inebriauit me amaritudine. cōprehēderūt me inimici mei sine causa: quasi auē in muscipula. deduxerūt in lacu mortis vitā meā. ⁊ posuerunt lapidē cōtra me. vide dñe iniquitates eoꝝ: ⁊ iudica causaꝫ aīe mee. ꝑ. Deffensor vite mee ℣. Sessionem eoꝝ ⁊ resurrectionē eoꝝ vide. ego sum psalmꝰ eoꝝ redde eis vicem dñe. ꝑ. Deffensor. Preces. Parce iesu redemptor. subueni redēptis delēs peccata nr̄a. ꝑ. Precio sanguinis. ℣. Sacrate manꝰ ille: q̄ cruci sunt adfixe nos a delicto purgēt. ꝑ. Precio. ℣. Vox q̄ orauit patrē vt hostibꝰ parceret: hoc nos tibi comendet delēs peccata nostra. ꝑ. Precio. ℣. Omni nos reple bono: ⁊ fac carere malo vt saciemur oēs. ꝑ. Precio. ℣. Hodie finē nr̄is pone xp̄e delictis: vt cras reficiamur. ꝑ. Precio. Hymnꝰ. O nazare

One lux folio. lxxxiiij Capitula. Christe dei fili quē atrox ꝑsequentiuꝫ turba ceco furore ꝑsequit: ⁊ persequēs obcecat: dū hominē te passionibꝰ punit: ⁊ detracta in te substātia: nō agnoscit: cōcede nobis vt te deuꝫ verū: ⁊ hominē vnū xp̄m esse fatētes eterni suplitij haberi mereamur exortes. Pater nr̄. Ad sextā. Lcō libri miche ꝓphete. c. vij. ℟. Deo gratias

Hec dicit dñs. Perijt sanctꝰ de terra: ⁊ rectꝰ in hoībus nō est. Oēs in sanguine īsidiant: vir fratrē suū ad mortē venat. Malū manuuꝫ suarū dicunt bonū. Princeps postulat: ⁊ iudex in reddēdo ē. Et magnꝰ locꝰ est desideriū aīe sue: ⁊ cōturbauerunt eā. Qui optimꝰ in eis est quasi paliurus: ⁊ qui rectꝰ quasi spina de sepe. Dies speculationis tue: visitatio tua venit. Nūc erit vastitas eoꝝ. Nolite credere ab amico: ⁊ nolite cōfidere in duce. Ab ea q̄ dormit i sinu tuo: custodi claustra oris tui: qꝛ filiꝰ cōtumeliā facit patri: ⁊ filia cōsurget aduersus matrē suā: nurus aduersus socrū suā: ⁊ inimici hominis domestici eiꝰ. Ego aūt ad dñm aspiciam: expectabo deū saluatorē meū. Audiet me deꝰ meus. Ne leteris inimica mea sup̄ me: qꝛ cecidi. Cōsurgam. Cū sedero in tenebris dñs lux mea est. Irā dñi portabo: qm̄ peccaui ei. donec causam meā iudicet: et faciat iudiciū meū. Educet me in lucem: videbo iusticiā eiꝰ. Et aspiciet inimica mea: ⁊ operiet cōfusione q̄ dicit ad me. Ubi est dñs deus tuus? Oculi mei videbūt in eaꝫ. Nūc erit in cōculcatione vt lutum platearū. Dies vt edificent macerie tue. In die illa lōge fiet lex. In die illa ⁊ vsqꝫ ad te veniet assur ⁊ vsqꝫ ad ciuitates munitas: ⁊ a ciuitatibꝰ munitis vsqꝫ ad flumen: ⁊ ad mare de mari: ⁊ ad montē de mōte. Et terra erit in desolationē ꝓpter habitatores suos: ⁊ ꝓpter fructū cogitationū eoꝝ. Pasce ppl'm tuū in virga tua: gregē hereditatis tue. ℟. Amen. Añ. j. Venātes captati sunt quasi auē inimici mei gratis: morti tradiderūt aīam meā. ℣. Et tu dñe deridebis eos ꝓ nihilo habebis oēs gētes.

Christe dei fili q̄ sine causa delicti: ⁊ morti ē traditꝰ: ⁊ venantiū laqueis inretitꝰ: facito vt per indebitā mortē tuā: mors nobis debita deuincat: vt q̄ pro nobis est traditꝰ innocēs: ꝑ bona innocētie ad te nos facias quādoqꝫ ꝑuenire felices. Oro.

℟. Amen. Añ. ij. Tota die exproba-
uerunt me inimici mei: ⁊ qui me laudabant:
aduersum me iurabāt. tu autez dñe miserere
mei. ℣. Quia cinerē sicut panē māducabā: ⁊
potū meū cū fletu miscebā. Oratio.
Tota die exprobabāt te inimici
tui iniuste: cū te mūdi dñm nō solū
nō agnoscerēt: sed ⁊ viri pacifici ad-
uersus te iurarēt: presta ergo nobis:
vt qui passionē tuā recte credim⁹: in
resurrectiōe eterna tecū pariter sine
fine viuam⁹. ℟. Amen. Añ. iij. Dñs
mihi adiutor est: nō timebo quid mihi faciat
hō. dñs mihi adiutor est. ⁊ ego videbo inimi
cos meos. ℣. Tanq̄ cumulus arene impul-
sus suz vt caderē: ⁊ dñs suscepit me. ℟. Su
bito vulnerauit me inuidus diabolus: ⁊ ad ni-
hilū redacta sunt ossa mea. fratres mei testi-
moniū dicūt cōtra me. p̄. Libera me dñe. ℣.
Custodi me dñe de manu peccatoris ⁊ ab ho
minib⁹ iniquis. p̄. Libera me dñe. Preces
Parce iesu redēptor: ⁊ subueni redēptis de-
lens peccata nr̄a. p̄. Precio sanguinis tui.
℣. Corpus nr̄m qd̄ cruci affigi voluisti: te iu
dicāte salua. p̄. Precio. ℣. Non iudices in
ira pro quib⁹ iudicat⁹ es: alapis est cesus do
lens peccata nr̄a. p̄. Precio. ℣. Quoꝝ pec-
cata tuis in humeris portasti: hos ne ruāt cu
stodi. p̄. Precio. ℣. Hodie in nobis purga
oēm fetoris sentiā: ⁊ cras reple delēs pecca-
ta nr̄a. p̄. Precio. Hmny⁹. Onazare-
One lux. folio. lxxxiiij Oratio.
Hriste de⁹ qui iniuriā mortis et
crucis pro nobis sustulisti: da nobis
vt ꝑ te victores efficiamur nr̄i piacu
li: vt in eo qd̄ tu post mortē resurgis
in gloriā: nos a morte vitiorū nunq̄
vlteri⁹ casuri resurgam⁹ per gratiā.
Pater nr̄. Ad. ix. Sapiētie salomo
nis. capitulo. xvj. ℟. Deo gratias.
Fili de⁹ ꝟmone suo oīa sanat ip̄e
enizvite ⁊ mortis habet potesta
tem: ⁊ deducit ad portas mortis et
reducit. hō aūt occidit per maliciā
aīam suā: ⁊ cū exiuit spūs nō reuer-
tet: nec reuocabit aīaz q̄ recepta est:
sed tuā dñe effugere manū impossibi
le est. negātes eniz te nosse impij per
fortitudinē brachij tui flagellati sūt:
nubis aquis ⁊ grādinib⁹ ꝑsecutionē
passi: ꝑ ignē ꝯsummati. qd̄ eniz mira
bile in aqua erat quod oīa extinguit.
plus ignis valebat. Uindex eniz est
orbis iustoꝝ. Sed vt ip̄i vidētes sci-
rent: qm̄ iudicio patiunt ꝑsecutionē.
Et quodā tēpore in aqua supra vir-
tutē ignis ardebat: vt inique terraz
natiuitatis exterminaret: quo quib⁹
angeloꝝ escā nutristi ppl'm tuū: ⁊ pa
ratū panē de celo p̄stitisti eis sine la-
bore oē delectamētū in se habentē. ⁊
oīs saporis suauitatē: vt scirēt filij tui
quos dilexisti dñe: qm̄ nō natiuitatē
fruct⁹ pascūt hoīes sz sermo tu⁹ hos
qui in te credūt conseruat. qd̄ eniz ab
igni nō poterat exterminari: statiz ab
exiguo radio solis calefactū tabesce-
bat. vt notū oīb⁹ esset qm̄ oportet p̄ue
nire solē ad bñdictionē: ⁊ ad orientē
lucis te dñm adorare. ℟. Amē. Le
ctio libri malachim. iij. regū. c. xviij
In diebus illis. ℟. Deo gratias.
Factus est sermo dñi ad heliaz
tesbitē dicēs. Uade ⁊ oñde te achab:
vt dem pluuiā sup faciē terre. Iuit
ergo helias vt ostenderet se achab.
Erat aūt fames vehemēs in sama-
ria. Uocauitqz achab abdiā dispēsa
torem dom⁹ sue. Abdias aūt time-
bat dñm deū valde. Nā cū interfice
ret iezabel ꝓpb̄as dñi: tulit ille cētuz
ꝓpb̄as ⁊ abscōdit eos: q̄nquagenos
⁊ quinquagenos in spelūcis ⁊ pauit
eos pane ⁊ aqua. dixit ergo achab ad

abdiam. Vade in terrā ad vniuersos fontes aquarū: ⁊ in cūctas valles si forte possim⁹ inuenire herbā ⁊ salua re equos ⁊ mulos: ⁊ nō penit⁹ iumēta intereant. Diuiserūtqꝫ sibi regiones vt circūirent eas. Achab ibat p viā vnā: ⁊ abdias per viā alterā seorsum. Cunqꝫ esset abdias in via: helias occurrit ei. Qui cuꝫ cognouisset eū: cecidit sup faciē suā ⁊ ait. Num tu es dñe mi helias? Cui ille rndit. Ego. Et dixit. Vade ⁊ dic dño tuo. Adest helias. Et ille. Quid peccaui inquit qm̄ trades me seruū tuū in manu achab vt interficiat me? Viuit dñs deus tuus: qꝫ nō est gens aut regnū in quo nō miserit dñs meus te requirens. Et rndent ib⁹ cūctis: nō ē hic. adiurauit regna singula ⁊ gētes eo qꝫ minime reperireris. Et nūc dicis mihi vade ⁊ dic dño tuo: adest helias. Cunqꝫ recessero a te: spūs dñi asportabit te in locū quē ego ignoro: ⁊ ingressus nūciabo achab: ⁊ nō inueniens te interficiet me. Seruus aūt tuus timet dñm ab infantia sua. Nūquid nō indicatū est tibi dño meo ꝙd fecerim cū interficeret iezabel pphetas dñi: qꝫ absconderim de pphetis dñi centum viros quinquagenos: et quinquagenos in spelūcis ⁊ paueriꝫ eos pane ⁊ aqua. Et nūc tu dicis vade ⁊ dic dño tuo: adest helias: vt interficiat me. Et dixit helias. Viuit dñs exercituū ante cuius vultū sto: qꝫ hodie apparebo ei. Abiit ergo abdias in occursuꝫ achab ⁊ indicauit ei. Venitqꝫ achab in occursum helie. et cū vidisset eū: ait. Tu ne es ille q̄ conturbas isrl? Et ille ait. Nō ego turbaui isrl: sed tu ⁊ dom⁹ patris tui qui dereliq̄stis mādata dñi ⁊ secuti estis baalim. Verūtamē nūc mitte ⁊ congrega ad me vniuersum isrl in mōte carmeli: ⁊ pphetas baal quadringentos quinquaginta, pphetasqꝫ lucorū quadringētos qui comedūt de mensa iezabel. misit achab ad oēs filios isrl: ⁊ cōgregauit pphetas in monte carmeli. Accedēs aūt helias ad oēm pplm isrl ait: Vsqꝫquo claudicatis in duas partes? Si dñs est de⁹ sequimini eū. Si aūt baal sequimini illū. Et nō rndit ei ppl's verbum. Et ait rursus helias ad pplm. Ego remāsi pphetа dñi solus: pphe aūt baal quadringenti ⁊ quinquaginta: pphetеqꝫ lucoꝝ quadrigenti viri sunt. Dent nobis duo oues ⁊ illi eligāt sibi bouē vnū ⁊ in frusta cedētes ponant sup ligna: ignē aūt nō supponant. Et ego faciā bouē alterū: ⁊ imponā super ligna: ignē aūt nō supponā. Inuocate noīa deoꝝ vestroꝝ ⁊ ego inuocabo nomen dei mei. ⁊ de⁹ qui exaudierit per ignē ipse sit de⁹. Rndens oīs populus ait. Optima ppositio quā locutus ē helias. Dixit ergo helias pphetis baal. Eligite vobis bouē vnū ⁊ facite primi qꝫ vos plures estis: et inuocate noīa deoꝝ vr̄oꝝ: ignēqꝫ nō supponatis. Qui cū tulissent bouеꝫ quē dederat eis: fecerūt ⁊ inuocabāt nomē baal de mane vsqꝫ ad meridiē dicentes. Baal exaudi nos. Et non erat vox: nec qui responderet. Transiliebantqꝫ altare quod fecerāt. Cūqꝫ esset iam meridies: illudebat illis helias dicēs. Clamate voce maiore. Deus enim est ⁊ forsitan loquitur: aut in diuersorio ē: aut in itinere aut certe dormit vt excitetur. Clamabant ergo voce magna. Et incidebant se iuxta ritum suū cultris ⁊ lan

ceolis donec pfunderent̄ sanguine. Postq̄ aūt trāsijt meridies ⁊ illis pphetantib⁹: venerat tēpus quo sacrificiū offerri solet: nec audiebat vox nec aliquis rñdebat nec attendebat oratēs. Dixit helias omni pplo. Venite ad me. Et accedente ad se pplo curauit altare dñi qđ destructū fuerat: ⁊ tulit duodecim lapides iuxta numerū tribuū filioꝝ iacob: ad quez fact⁹ est sermo dñi dicēs: isrl erit nomen tuū: ⁊ edificauit de lapidib⁹ altare in noīe dñi. Fecitq3 aque ductū quasi p duas aratiunculas in circuitu altaris ⁊ cōposuit ligna: diuisitq3 per membra bouē: ⁊ posuit sup ligna ⁊ ait. Implete q̄tuoꝝ hydrias aqua: ⁊ fundite sup holocaustū ⁊ sup ligna Rursumq3 dixit. Etiā scdo hoc facite. Qui cū fecissent scdo ait. Etiam tertio ad ipm facite. Fecerūtq3 tertio ⁊ currebāt aq̄ circū altare: ⁊ fossa aqueduct⁹ repleta est. Cūq3 iam tēpus esset vt offerret holocaustū accedens helia pphēta ait. Dñe deus abraam ⁊ ysaac ⁊ isrl: oñde hodie q3 tu es de⁹ isrl ⁊ ego seru⁹ tuus: ⁊ iuxta preceptū tuuz feci oia verba hec. Exaudi me dñe exaudi me vt discat pplus iste: q3 tu es dñs de⁹ ⁊ tu conuertisti cor eoꝝ iterū. Cecidit aūt ignis dñi ⁊ vorauit holocaustū ⁊ ligna ⁊ lapides: puluerē quoq3 ⁊ aquaz q̄ erat in aque ductu lambēs. Quod cū vidisset ois pplus cecidit in faciē suā: et ait. Dñs ipse est de⁹: dñs ipe est de⁹. Dixitq3 helias ad eos. Apprehēdite pphetas baal ⁊ ne vn⁹ quidē effugiat ex eis. Quos cū apprehēdissent duxit eos helias ad torrentē cyson: Et interfecit eos ibi. ℟. Amē. Ah.

Si ambulauero in medio tribulationis: vivificabis me ⁊ sup irā inimicoꝝ meoꝝ extendisti manū tuā: ⁊ saluuz me fecit dextera tua. ℣. Dñs retribuet pro me: dñe mia tua in eternū opa manuū tuarū ne despicias. Oro

Si ambulauero in medio tribulationis nre: dñe viuifica nos: ⁊ sup irā inimicoꝝ meoꝝ emitte manū tuā: ⁊ libera nos dextera tua: qui vicisti mundū per crucis tue inuictissimuz signū. Ut p te abaereis huius mūdi potestatib⁹ insigniter liberati: triūphantes ⁊ ouantes petam⁹ intima celi. ℟. Amen. Ah.ij. Pone dñe lachrymas meas in cōspectu tuo, comertant̄ inimici mei retrorsum: ⁊ cognoscaz ego q3 tu es de⁹ meus. ℣. Inquacūq3 die inuocauero te: velociter exaudi me. multiplicasti aiam me am, in virtute. ecce cognoui qm̄ de⁹ me⁹ es tu.

Pone dñe in cōspectu tuo cōtra eos qui nos oderunt: nrarum obices lachrymarū: vt iam tandem inimici nri conuertant̄ retrorsum: qui nos in sano odio psequunt̄. Sicq3 rogam⁹ nri criminis incēdia vbertas lachrymaruz extinguat: vt passionis tue celebritas p artā gradientes viā: ad gaudia nos ptrahat infinita. ℟. Amē. Ah.iij. A laqueo lingue inique libera me dñe: ⁊ a labijs operātib⁹ mendatiū, libera me a rugiētib⁹ paratis ad escam ⁊ de manu querentiū aiam meam. ℣. Ad dñm cuz tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. Hy⁹. O nazarene. folio. lxxxiij

O Christe dei patris indiui⁹ Oro. dua ples: qui adsumpto hoīe laqueos inique lingue perpessus es: tu ecclesiā tuā ab oium passionū inlecebras libera: a nocibilitate labioꝝ detrahētiū inlesaz pserua: quatenus a rugiētib⁹ ministris scilicet diabolice potestatis exēpta: tibimet celesti i curia inhereat gliosa. Pr nr. Ad vesperū.

Lauda. Illuminatio mea ⁊ salus mea dñs. Añ. Invoca me in die tribulationis: ⁊ eripiã te ⁊ glorificabis me. ps. xlix. Lauõ. Veniat sup nos dñe mia tua: ⁊ salutare tuũ ⁊ eloquiũ tuũ. ℣. Et respõdebo: exprobrãtibus mihi verbũ: q; speraui in sermõib⁹ tuis. Hy⁹. Vocaris ad vitã. fol' ccij. Capitula. Deus auctor luminis. folio. ccviij Lauda. Hec est generatio. folio. ccix ¶ Feria.iij. Ad matutinum. Añ. Saluum me fac de⁹ me⁹ quoniã tu percussisti oẽs aduersantes mihi sine causa: dẽtes

O peccator cõtriuisti. ps. iij. Oratio. Onfessionẽ nr̃am dñe post quietem dignã tuis conspectib⁹ effice: vt sicut resurrectio nr̃a in te sumpsit exordiũ: ita vita nr̃a te habeat p̃miũ: nostraq; fragilitas tuo muniat auxilio: vt postiũ milia rabido nos circũdantiũ fremitu: tuo dispargant iudicio: tuoq; cõterant respectu: tuisq; iaculis vulnerent. ⁊ plebs ad te conuersa: a te redẽpta: ex te suscepta fidei merito sanctoq; famulatu: semp ad te cõcurrat: tuis que in atrijs te crebro laudatura cõsurgat. ℟. Amẽ. Añ. j. Posui faciẽ meã vt petrã durissimã. ⁊ scio qm̃ nõ cõfundar. iuxta est enim qui me iustificat. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹: ⁊ ab insurgẽtib⁹ in me libera me. Oro.

Oblziste de⁹ qui mundũ veniens liberaturus in carne faciẽ tuam vt petrã durissimã erige: nosq; passionis tue exẽplo ⁊ crucis circumualla presidio: vt ⁊ infidelitas per te cõfusa dispereat: ⁊ rursum fidelitas a te coronatura ꝓueniat. ℟. Amen. Añ. ij. Congrega dñe inimicos meos quasi gregẽ ad victimã. sctifica illos in die occisionis: quare dixerũt nõ videbit nouissima nr̃a. ℣. Dñe exaudi oronẽ nr̃am: ⁊ clamor me⁹ ad te ꝓueniat. nõ auertas faciẽ tuã a me. Oro

Congrega dñe inimicos tuos quasi gregẽ ad victimã: quo aut respicentes aduentã redeant: aut in malis perdurãtes: eternitatis iudicio cõtabescant: vt tu solus qui victima pro nobis mũda oblat⁹ es patri: victores nos efficias criminis nr̃i. ℟. Amen. Añ. iij. Nõ auertas aurẽ tuã a singultu meo: ⁊ clamor ib⁹ dñe deus me⁹ appropinqua in die tribulationis: ⁊ die anime mee: ne timeas: vide dñe iniquitates eor: ad

Uersum me iudica iudicũ meũ. Oro. On auertas aurẽ tuã a singultu nr̃o dñe: nec tuũ remoueas aspectum a corde cõtrito: sed in auxiliũ ecclesie tue apropinqua: vt qui tuis passionib⁹ cõformat: tuis quoq; muneribꝰ consolet. ℟. Amen. ℟. Oẽs aduersarij mei psecuti sunt me: ⁊ nõ sunt sacurati. eccę stillo scribent sermones mei ⁊ reponẽ tur in libro: vt sint in testimoniũ: ego scio q; etern⁹ es. ꝑ. Qui me derelinquit sup terrã: resurget caro mea que ista patit. ℣. Dñs deus aperuit mihi aurẽ: ego aũt nõ cõtradico. ecce deus auxiliator me⁹. ꝑ. Qui me. Oro

Ops de⁹ fili xpe: cuius verba stilo ferreo: forti scilicet sententia patrũ scripta dinoscunt in petra: pre durissima videlicet gentium corda vniuersa mẽbror̃ ecclesie tue cõpage: immo eligẽs noia eor̃: in pagina libri vite digiti tui sancti stilo cõscribe: quo ⁊ naturali turbedine careant: ⁊ vere humilitatis gratia enitescant. ℟. Amẽ. Añ. Deus ꝓpter te a peccatis meis facez tuã averte: ⁊ oẽs iniquitates meas dele. qm̃ ego iniquitatib⁹ concep⁹ sum: ⁊ in peccatis pepit me mater mea. ps. l. Oro. Agnoscentib⁹ nob. fol' .clvij Añ. Dñs mecũ est quasi bellator fortis. idcirco qui persequunt me cadunt ⁊ infirmi fiant: confundantur vehementer quia

nō intellexerūt obprobriū sempiternū. Canticū. Seduxisti me dñe. Fol. clxvij

Redēptor humani generis. Oro dñe deus bellator ⁊ fortis: q̄ torcular in quo calcator es cōculcare dignosceris: dum ⁊ a morte surgis: ⁊ eos qui te ꝑsecuti sunt corruētes: infirmantes ostendis: prebe nobis in tuis passionib⁹ ⁊ illariter amarescere: ⁊ opulenti⁹ conletari. vt dū infideles ꝑfidia cruciat: fideles cōuersio ab iniquitate absoluat. ℟. Amē. Matutinariū. In matutinis meditabor in te: q̄ fuisti adiutor meus dñe. ℣. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Lauda. In sanctis eius laudate dñm. Lectō libri malachim.

Iiij. regū. c. xviij. ℟. Deo gratias. In illis diebus. Ait helias ad achab. Ascēde comede ⁊ bibe: q̄ sonus multe pluuie est. Ascendit achab vt comederet ⁊ biberet: helias aūt ascēdit in verticē carmeli: ⁊ ꝓnus in terraz posuit faciē suā inter genua sua: ⁊ dixit ad puerū suū. Ascēde ⁊ ꝓspice cōtra mare. Qui cum ascēdisset ꝯtēplat⁹ ait. Nō est quicq̄. Et rursum ait illi. Reuertere septē vicib⁹: in septima autez vice ecce nubecula parua quasi vestigiū hominis ascendebat de mari. Qui ait. Ascēde ⁊ dic achab. Junge currū tuū ⁊ descende ne occupet te pluuia. Cunq̄z se verteret huc atq̄z illuc: ecce celi cōtenebrati sunt: ⁊ nubes ⁊ vētus ⁊ facta ē pluuia grādis. Ascēdēs itaq̄z achab abijt in iezrahel: ⁊ man⁹ dñi facta est sup̄ heliaz accintisq̄z lūbis currebat ante achab donec veniret in iezrahel. Ca. xix. Nūciauit aūt achab iezrahel oīa q̄ fecerat helias: ⁊ quomodo occidisset vniuersos ꝓphas baal gladio. Misitq̄z iezabel nunciū ad heliā dicēs. Hec mihi faciāt dij ⁊ hec addāt: nisi hac hora cras posuero aīam tuā sicut aīam vni⁹ ex illis. Timuit ergo helias ⁊ surgens abijt quocūq̄z eum ferebat voluntas: venitq̄z in bersabee iuda: ⁊ dimisit ibi puerū suum ⁊ perrexit in desertū viā vni⁹ diei. Cūq̄z venisset ⁊ sederet subter vnā iuniperum petiuit aīe sue vt moreret: et ait. Sufficit mihi dñe: tolle aīaz meam. Neq̄z enim melior sum q̄ p̄res mei. Proiecitq̄z se: ⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelus domini tetigit eūz: ⁊ dixit illi. Surge comede. Respexit: ⁊ ecce ad caput suū subcinericius panis ⁊ vas aque. Comedit ergo ⁊ bibit: ⁊ rursum obdormiuit. Reuersusq̄z ē angelus dñi scdo: ⁊ tetigit eūz. dixitq̄z illi. Surge comede. Grandis enīz tibi restat via. Qui cū surrexisset: comedit ⁊ bibit: ⁊ ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹ vsq̄z ad mōtē dei oreb. Cunq̄z venisset illuc: māsit in spelūca. Et ecce sermo dñi ad eū: dixitq̄z illi. Quid hic agis helia? At ille respondit: zelo zelat⁹ sum pro dño deo exercituū: q̄ dereliquerūt pactū domini filij isrl. Altaria tua destruxerūt ⁊ ꝓphetas tuos occiderūt gladio: et derelictus sum ego solus: ⁊ querunt aīam meā vt auferāt eam. Et ait ei. Egredere ⁊ sta in monte coraz dño. Et ecce dñs transijt: ⁊ spūs grādis ⁊ fortis subuertens mōtes ⁊ conterens petras antē dñm. Nō in spiritu dñs: ⁊ post spūm cōmotio. Non in cōmotione dñs. Et post cōmotionem ignis. Nō in igne dñs. Et post ignē sibilus aure tenuis. Quod cū audisset helias operuit vultuz suum

pallio: ⁊ egressus stetit in ostio spelū
ce: ⁊ ecce vox ad eū dicēs. Quid hic
agis helia. Et ille rndit. Zelo zelat⁹
sum pro dño deo exercituū: qr dereli
querunt pactū tuū filij isrl. Altaria
tua destruxerūt: ⁊ pphetas tuos oc⁹
ciderunt gladio: ⁊ derelict⁹ sum ego
solus: ⁊ querūt aiam meā vt auferāt
eam. Et ait dñs ad eum. Vade ⁊ re
uertere in viam tuā per desertum in
damascū. Cunqz pueneris illuc vn⁹
ges azahel regē super syriā: ⁊ iehu fi
liū namsi vnges regē sup isrl. Heli⁹
seum aūt filiū saphat qui est de abel⁹
mehla vnges pphetā pro te. Et erit
quicunqz fugerit gladiū azahel: occi
det eum iehu: ⁊ quicūqz fugerit gla⁹
dium iehu interficiet eū helise⁹. Et
derelinquā mihi in isrl septē milia vi
roz: quoz genua non sunt incuruata
ante baal: ⁊ omne os qđ nō adorauē
rit eum oculās manū. Profect⁹ er⁹
go inde helias repperit helisēū filiū
saphat arantē in duodecim iugis bo⁹
um: ⁊ ipe in duodecim iugis bouū
arantib⁹ vnus erat. Cunqz veniss̄et
helias ad eū: misit palliū suū sup eū.
Qui statim relictis bobus cucurrit
post heliaz: ⁊ ait. Osculor ozo te pa
trem meū ⁊ matrē meā: ⁊ sic sequar
te. Dixitqz ei. Vade ⁊ reuertere. qđ
eni meū erat feci tibi. Reuersus aūt
ab eo: tulit par bouū ⁊ mactauit il⁹
lud: ⁊ in aratro bouū coxit carnes ⁊
dedit pplo ⁊ comederūt. Cōsurgēs⁹
qz abijt ⁊ secut⁹ est heliā ⁊ minstra⁹
bat ei. ℟. Amen. Hymn⁹. Noctis
tempus. folio clv. Capitula.
Iustus es dñe qui pro nobis in⁹
juste iudicatus es innocens: ⁊ ideo
qs: vt qui punit⁹ es sine crimine tuo:
absoluas nos a facinore peccatoz no
stroz. Pater nr. Lauda. Legem pone
eis dñe viaz iustic̄ie tue ⁊ exquirā eam semp.
℣. Da mihi intellectū: ⁊ perscrutaboz leges
tuā ⁊ custodiā illā in toto corde meo. Oro.
Inclina coz nr̄m dñe in testimo
nia tua: ⁊ a prauo intuitu vani⁹
tis auerte: vt ab amore terreno nos
segreges: ⁊ superne dilectioni cōso⁹
cies. ℟. Amen. Ad tertiā. Prouer⁹
bioz salomonis. c. xvij. ℟. Deo gras.
Rli qui despicit pauperē: expro
brat factori ei⁹. Et qui in ruina
letat alterius: nō erit impunit⁹. qui
reddit mala pro bonis non recedet
malū de domo ei⁹. Et qui iustificat
impiū ⁊ qui cōdemnat iustū abhomi
nabilis ē vterqz ante deū. Quid pro
dest diuitias stulto habere cū sapien
tiaz mereri nō possit. omni tēpore di⁹
ligit: qui amic⁹ est ⁊ frater in angu⁹
stias cōprobat: homo stultus plau⁹
det manib⁹ quū sponderit pro ami⁹
co suo. Qui meditat discordias dili
git rixas: ⁊ qui exaltat coz suū querit
ruinā. Qui peruersi cordis est nō in
ueniet bonū: ⁊ qui vertit linguā ince
dit in malū. Munera de sinu impi⁹
accipit vt peruertat semitas iusti. nō
est bonū damnū iferre iusto nec per⁹
cutere principē qui recta iudicat. oc⁹
casiones querit qui vult recedere ab
amico. omni tēpore erit exprobabilis
aqua profunda verba iusti. ⁊ torrē s re
undans fons sapientie. ℟. Amen.
Lcō esaye ppbe. c. lxiij. ℟. Deo gras
Ec dicit dñs. Quis est iste qui
venit de edom tinctis vestibus
de bosra? Iste formosus in stola sua.
gradiens in multitudine fortitudi⁹
nis sue. Ego qui loquor iustic̄iā: ⁊ p
pugnator sum ad saluandum. Qua⁹
re ergo rubrū est indumentū tuum?

⁊ vestimenta tua sicut calcantiũ in torculari. Torcular calcaui solus: ⁊ de gentib⁹ nõ est vir mecũ. Calcaui eos in furore meo. ⁊ conculcaui eos in ira mea. Et aspersus est sanguis eoꝝ sup vestimenta mea: ⁊ oia indumenta mea inquinaui. Dies eniꝫ vltionis in corde meo annus retributionis mee venit. Circũspexi ⁊ non erat auxiliator: quesiui ⁊ nõ fuit qui adiuuaret. et saluauit mihi brachiũ meũ: ⁊ indignatio mea ip̃a auxiliata est mihi: ⁊ cõculcaui ppl'os in furore meo, ⁊ inebriaui eos indignatiõe mea: ⁊ detraxi in terrã virtutẽ eorũ. Miserationũ dñi recordabor: laudẽ dñi sup oibus q̃ reddidit nobis dñs: ⁊ sup multitudinẽ bonoꝝ dom⁹ isrl' que largit⁹ ẽ eis: ꝟm indulgẽtiã suã: ⁊ ꝟm multitudinẽ miarum suarum. Et dixit. Verũtamen ppl's me⁹ est: filij nõ negãtes. Et fact⁹ est eis saluator in omni tribulatione eoꝝ. Nõ est tribulat⁹: ⁊ angelus faciei ei⁹ saluauit eos. In dilectione sua ⁊ indulgentia sua ip̃e redemit eos: ⁊ portauit eos ⁊ eleuauit eos cũctis diebus seculi. ℟. Amẽ. Añ. s. Cõclusit inimicus viã meã: ⁊ aĩa mea in dolore turbata est. adiuua me de⁹ me⁹. ℣. Eripe me dñe ab hoĩe malo a viro iniquo ⁊ lĩgua dolosa libera me.

Christe dei virtus ⁊ dei sapientia cuius vias dũ antiquus hostis ꝑsequẽdo cõcludere nitit̃: a te qui via est mirifice cõculcet̃: ita nos q̃s tue gratie circumualla: vt nec in via peccatoꝝ antiqui hostis obice cõcludamur: ⁊ iterũ te iubente ꝑ vias volũtatis tue dilato corde curram⁹. ℟. Amen. Añ. ij. Semp videbo vindictam de inimicis meis. posuerũt grauedinez ceruici mee: vide dñe ⁊ iudica: ne derelinquas me. ℣. Iudica dñe nocẽtes me: ⁊ expugna impugnantes me.

Exurge de⁹ Oro. ⁊ misericorditer iudica terrã: comdemnat⁹ absoluis reos: qui moriens viuificas mortuos: qui resurgens ꝯfirmas dubios: cõfundis iniquos: in tuã nãq3 hereditatẽ gentes credẽdo vocemur: quem resurrexisse pro salute fidelium cõfitemur. ℟. Amen. Añ. iij. Cogitauerũt mala aduersus aĩam meã: ⁊ peccata sua occultauerũt. memor esto stetisse ante faciẽ tuã: ⁊ locutũ essem pro eis bona. ℣. Qui cogitauerũt malicias in corde suo: tota die cõstituebant prelia. nõ dicat̃ Gloria. ℟. Ecce fact⁹ sum oĩbus inimicis meis in ꝓuerbiũ: ⁊ longe facti sunt qui me diligebãt. extẽdit inimicus me⁹ aduersuꝫ me pharetrã suã: ⁊ subuertit calcaneũ meũ. repleta est aĩa mea doloribꝰ. cõgregauit inimicus me⁹ furorẽ suũ in me: ⁊ infremuit ꝯtra me dẽtibus suis. ꝑ. Tu aũt dñe libera me: ⁊ pone me iuxta te. ℣. Subito vulnerauit me et inuidijs inimicus: ⁊ ad nihilum reducta sunt ossa mea. ꝑ. Tu aũt dñe. nõ dicat̃ Gloria.

Preces. Tu pastor bone qui pro ouib⁹ animam posuisti: memẽto nr̃i. ꝑ. Placare ⁊ miserere. ℣. Virt⁹ perẽnis sapientia dei summi: verbũ patris: memẽto nr̃i. ꝑ. Placare. ℣. Cõditor rerũ vita oĩum dñator angelorũ: memẽto nr̃i. ꝑ. Placare. ℣. Tu dei agn⁹: tu pro nobis es velut ouis immolat⁹: memento nr̃i. ꝑ. Placare ℣. Innocens captus cesus colaphis: latronibus datus: memento nostri. ꝑ. Placare. ℣. Qui solus mortẽ nostri criminis tua morte deuicisti: memẽto nostri. ꝑ. Placare. Hy⁹. O nazare. fol'. lxxxiiij

Aduersus tuã xp̃e aĩam Capl'a. mala cogitãtes: patiẽter equidem sustines: vt pro te bonũ tuis pastor exẽplis gregib⁹ preberes: duꝫ et persequentiũ iacula: ⁊ pro ꝑsequẽtibus patrẽ eflagitas. Da ergo nobis

passionis tue sacramēta a nr̄is passionibus eluí: vt qui blasphemātes te patientissime toleraſti: cedentes tibi ab eterna eruas dānatione iudicij. Pater nr̄. Ad. vj. Lcō libru hieremie p̄phete. cap̄. x. ℟. Deo gratias.

HEc dicit dñs. Ecce ego longe pijcias habitatores terre in hac vice: & tribulabo eos ita vt nō inueniant. Ue mihi sup̄ ptritione mea: pessima plaga mea. Ego aūt dixi. Plane hec infirmitas mea ē & portabo illā. Tabernaculū meū vastatū est: oēs funiculi mei dirupti sunt. Filij mei exierunt a me: & nō subsistunt. Nō ē qui extēdat vltra tēptoriū meū: & erigat pelles meas: q̄ stulte egerūt pastores: & dñm nō quesierūt ꝓpterea nō intellexerūt: & oīs grex eor̄ dispersus est. Uox auditionis ecce venit: & cōmotio magna de terra aquilonis: vt ponat ciuitates iuda solitudinē & habitacula draconū. Cap̄. x. Audite verba pacti hui⁹: & loquimini ad viros iuda & ad habitatores hierl'm: & dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ isrl'. Maledict⁹ vir qui nō audierit verba pacti hui⁹: qđ p̄cepi p̄ribus vestris i die qua eduxi eos de terra egypti de fornace ferrea dicens. Audite vocē meā: & facite oīa que p̄cepi vobis: & eritis mihi in pp̄lm. & ego ero vobis in deū. ℟. Amē. Añ. j. Augeat dñs plebē suā & multiplicet eā in multis milibus pp̄or̄. ℣. Cōfiteant dño mīas ei⁹: & mirabilia eius filijs hominum. Oratio.

HAge dñe pp̄lm tuū nimis: eūq; vel moribꝰ vel rebꝰ exalta: vt qui inundor̄ detribꝰ mordemur: feliciores semp̄ te ꝓpiciāte cōstemꝰ. ℟. Amē. Añ. ij. Letent dñe sup̄ eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. ℣. Et sacrificent sacrificiū laudis: & pnūcient opa ei⁹ in exultatōe.

LEtent dñe sup̄ eloquia Oratio. tua: q̄ super mel & fauū sunt dulcia: qualiter nobis tēpoꝛalē dilatationē ouādo pducat. ℟. Amē. Añ. iij. Testimonia tua dñe fidele paruulis p̄stet sapientiā. ℣. Justicie dñi recte letificant.

TEstimoniorū Oro. Ctes corda. Quor̄ dñe efficiamur heredes: q̄ nobis facta sunt credibilia. sint nr̄e meditationi assidua: vt sunt fidei veritatē sincera. atq; ita nr̄o cōsument opere: sicut pferunt ex ore. Regat cōsolatōe merētes: ac pmptiores ad te faciat auditores. ℟. Amē. ℟. Gressus eor̄ dirige deꝰ in semitis tuis. ℣. Ut nō moueant vestigia eor̄. ℣. Declaratio sermonū tuor̄ illuminat: & intellectū dat paruulis. ℣. Ut. Preces. Dñe exaudi & salua & libera me. ℣. Dñe. ℣. Ad te ascēdat oro mea de⁹ & libera me. ℣. Dñe. ℣. Ne auertas faciē tuā a me sed libera. ℣. Dñe. ℣. Cogitauerūt aduersum me: ne deseras me: sed libera me. ℣. Dñe. ℣. Tu enim deꝰ auxiliator meus: tu adiuua me. ℣. Dñe. ℣. Eripiat me manꝰ excelsa tua. & protegat me. ℣. Dñe. ℣. Adsiste mihi in adiutoriū semp̄ & libera. ℣. Dñe. ℣. Nunc ecce oppressit me dolor meꝰ. iaz libera me. ℣. Dñe. ℣. Spiritꝰ meꝰ atcenuat⁹ est in me: viuifica me. ℣. Dñe. ℣. Atrus mei in nihilū redacti sunt. iam refice me. ℣. Dñe. ℣. Hostes mei furor̄ suum impleuerūt. tu erue me. ℣. Dñe. ℣. Infremuerūt cōtra me dētibus suis. tu libera me. ℣. Dñe. ℣. Aperuerūt cōtra or̄a sua: tu custodi me. ℣. Dñe. ℣. Astat tibi oratio mea deꝰ & exaudi me. ℣. Dñe. ℣. Clamor meus ad te ꝓueniat: & exaudi me. ℣. Dñe. ℣. Uirtus tua aflictū eripiat & protegat me. ℣. Ihū. Nazare. fol'. lxxxiij.

GRessus nr̄os dñe in se/ Cap̄a. mitis tuis confirma: vt in via tua gradiētes mie tue nobis auxiliē

tur: ⁊ in tēptationib⁹ tueant. Ut cū apparuerit iusticia tua: appaream⁹ in cōspectu tuo sine cōfusione: ⁊ saciemur gloria tua sine ꝯfusione. Pater nr̄. Ad vesperū. Lauda. Vespere ⁊ mane ⁊ meridie te laudam⁹ dñe. Añ. Eripe me dñe ab hoīe malo: ⁊ a viro iniquo libera me. Ps. cxxxix. Lauda. Deus laudem meā ne tacueris q̄ ore impij circundederunt me: ⁊ expugnauerūt me gratis. Hymnus.

Iam legis vmbra clauditur: nouumq̄ ꝓdijt: cū vera lux in vesperum mūdi oborta ꝓmicat. Hinc xp̄s rex post biduū cenauit vetus cōuiuiū: quo pascha pridez misticū: in pascha nr̄m vertit. Audi fidelium p̄ces: qui traditore passus es: hac nocte nos inlumina: carnem laua cor prepara. Ardor tue dulcedinis interna nr̄a concremet: fides paratos innouet: opusq̄ ad regnū vocet. Ut suauitate gr̄e hinc aduocati: in crastinū inebriamur poculis tuis sacrati sanguinis. Deo pr̄i sit gloria: eiusq̄ soli filio: cū spū paraclito regnās per omne seculuz amen. Capitula.

Propinqua passionis tue solemnia xp̄e de⁹ plebs deuota suscipiens: p̄parari tibi in hostiā viuā desiderat: pro inde q̄s: vt qui in crastinum ad tuū accesuri sum⁹ cōuiuiū: presta vt in susceptione hui⁹ venerā de noctis: ⁊ culparū tenebris careamus: ⁊ amoris tui igne iflamemur.

Pater noster. Benedictio. Passio nos cōseruet: iure perēni. R̄. Amē. Crimine nos hodie lauet: ⁊ cras munere ditet. R̄. Amē. Quo pulsis vicijs pascha cū illo celebretis. R̄. Amen. Lauda. Legē pone eis dñe fol. ccxiij ¶ Feria.v. Ad matutinū. Añ. Deus ꝑcussisti oēs aduersantes mihi sine causa: dētes pctōꝝ cōtruisti. Ps. iij

Domine gloria nr̄a caput nr̄m ne vicioꝝ gurgite mergamur exalta. ⁊ ne nos multiplex curuet tribulatio: subleua te vero nobis auxiliāte nec multitudo nocebit tribulantiū: ⁊ suꝑbia in nos frangeť in surgentiū. tuis ergo vnionē infunde in populis: qui auctor est ⁊ deffensor nr̄e salutis. R̄. Amē. Añ. j. Tu dñe demōstrasti mihi: ⁊ ego cognoui quasi agnus māsuet⁹ portat⁹ sum ad victimā. ⁊ nunc cognoui q̄ sup̄ me cogitauerūt cōsilia. ℣. Et tu dñe deridebis eos. ⁊ pro nihilo habebis omnes gentes. nō dicat Gloria. Oratio.

Quasi agn⁹ māsuet⁹ tradit⁹ pro nobis dñe: qui vtiq̄ sine peccato ⁊ delicto portat⁹ es ad victimaz: presta ergo nobis: vt innocētia agni adipiscamur: vt in eternū tecū sine fine viuam⁹. R̄. Amē. Añ. ij. Facta est hereditas mea mihi tanq̄ leo in silua dedit cōtra me vocē suā. ℣. Quoniaz tu ꝑfecisti: ipsi destruxerunt: iustus autem quid fecit.

Non dicatur Gloria. Oratio. Christe dei fili cui⁹ facta est hereditas tua tibi: quasi leo in silua crudeli cōtra te ritu vt crucificaris exclamans: ita nos infusione sancti spiritus reple: vt charitatis igne feruētes: innocue vocis clamorē ad auditus tui om̄ipotētiā dirigam⁹: ⁊ aīas nr̄as pro fratrib⁹ ponere totis nisib⁹ insistam⁹. R̄. Amen. Añ. iij. Nō sedi in cōsilio eoꝝ ludētib⁹ ipsis: sed timebā. a facie eoꝝ: solus sedebā q̄m amaritudine replet⁹ sum. ℣. Odiui congregationes malignoꝝ: ⁊ cum impijs nō sedebo. nō dicat Gloria.

Unigenite dei fili qui in carne moriturus aparens: in cōcilio ludētiū nō sedisti: sed solus sedens amaritudine pro nobis replet⁹

es: concede nobis vt de passionibus tuis nullo modo erubescētes: glorie tue mereamur sine fine esse ꝑticipes. ℟. Amē. ℟. Qui mecū ait manū miserit in parapside: ille me traditurus est hodie. ꝑ. Ve homini per quez filius hominis tradet. bonū erat illi si natꝰ nō fuerat hō ille. ℣. Locutus est dñs xp̄s discipulis suis dicēs surgite eamꝰ: ecce appropinquabit qui me tradet. ꝑ. Ve hoī. non dicat Gloria. Oratio.

O Christe dei fili trāsiturus ex hoc mūdo ad patrem: speciali signo tuū predixisti traditorē: quo nō solū vt lateret in ceteris: sed potiꝰ discernet a ceteris. Te q̄s ⁊ rogamꝰ: vt nō p̄cidamur ab ecclesie mēbro: qui redēpti sumꝰ tuo sanguine p̄cioso. neqz quisq̄ in ecclesia tua cōstitutꝰ torporem incurrat: sed gloriosis patientie tue exēplis ꝓuocemur ad gloriā: qui ꝓditoris tui in nullo imitat studia: bonoꝝ discipuloꝝ: ⁊ doctrinā capiamus ⁊ premia. ℟. Amē. Añ. Cor contritū ⁊ humiliatū ne spernas deꝰ: sed benigne fac deꝑcor: ⁊ miserere mei deꝰ miserere. ꝑs. l. Oro. Cordis nr̄i secreta. fol. cxxvj Ad canticū. Añ. Dñe ꝓbator qui ꝓbas corda ⁊ renes videā queso vltionē de inimicis meis. tibi eniz reuelaui causam meā. Cāticū. Seduxisti me dñe. fol. clxvij

O Eus ꝓbator iuste qui reuelatā tibi causaz filij tui: passionis vtiqz sue iniuriā in ifidelibꝰ puniturus agnoscis: videamꝰ q̄s vltionē de inimicis eiꝰ: ita vt aut resipicētes ab infidelitate ip̄i se penitēdo vlciscātur: aut ꝑdurātes in perfidia per eiꝰ puniant iusticiā. cuiꝰ contēnunt misericordiā manifestā. ℟. Amē. Matutinariū. Ego aūt cantabo virtutē tuam dñe: ⁊ exaltabo mane mīam tuā: q̄z factus es susceptor meꝰ dñe. ℣. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus: ⁊ ab insurgētibꝰ in me libera me. Lauda. Te laudāt mōtes ⁊ oēs coles: te laudant principes ⁊ oēs iudices terre: oēs angeli te collaudant. Laudate. Lctō libri malachim. iiij. regū. c. vi. ℟. Deo g.

IN illis diebꝰ. Cōgregauit benadab rex syrie vniuersum exercitū suū: ⁊ ascēdit ⁊ obsidebat samariā. Factaqz ē fames magna in samaria: ⁊ tādiu obsessa est: donec venūdaretur caput asini octoginta argēteis ⁊ quarta pars cabistercoris colūbarum quinqz argēteis. Cūqz rex ilr̄l trāsiret per murū: mulier quedā exclamauit ad eū dicēs. Salua me domine mi rex. Qui ait. Non te saluet dñs. Unde te possuz saluare. De area vel de torculari. Dixitqz ad eaz rex. Quid tibi vis? Que rn̄dit. Mulier ista dixit mihi. Da filiū tuum vt comedamꝰ eū hodie: ⁊ filiū meū comedemus cras. Coximꝰ ergo filiuz meū ⁊ comedimus: dixiqz ei altera die. Da filiū tuū vt comedamꝰ euz. Que ascōdit filiū suū. Quod cū audisset rex: scidit vestimēta sua: ⁊ transibat per murū. Uiditqz oīs ppl̄us ciliciū: quo vestitꝰ erat ad carnē intrinsecꝰ. Et ait rex. Hec mihi faciat deꝰ: ⁊ hec addat: si steterit caput helisei filij saphat sup ip̄m hodie. Heliseus aūt sedebat ī domo sua: ⁊ senes sedebāt cū eo. Premisit itaqz virum ⁊ anteq̄ veniret nūcius. ille dixit ad senē. Nūquid scitis q̄ miserit filius homicide huc vt p̄scidat caput meū? Uidete ergo cū venerit nūciꝰ: claudite ostiū: ⁊ nō sinatis euz introire. Ecce eniz sonitꝰ pedū dñi eiꝰ post eū est. Adhuc illo loquēte eis: apparuit nūcius qui veniebat ad euz. Et ait. Ecce tantū maluz a dño est. Quid

ampli⁹ expectabo a dño. Cap.vij. Dixit aũt heliseus. Audite verbũ dñi. Hec dicit dñs. In tẽpore hoc cras modi⁹ simile vno statere erit: et duo modij hordei statere vno in porta samarie. Rñdens vn⁹ de ducib⁹ super cui⁹ manũ rex incũbebat homini dei ait. Si dñs fecerit etiã cataractas in celo nũquid poterit esse qđ loqueris? Qui ait. Videbis oculis tuis et inde non comedes. Quattuor ergo viri erant leprosi iuxta introitũ porte. q̃ dixerũt ad inuicẽ. Quid hic esse volum⁹ donec moriamur? Sive ingredi voluerim⁹ ciuitatem fame moriemur: sive mãserim⁹ hic moriendũ nobis est. Venite ergo et trãsfugiam⁹ ad castra syrie. Si pepercerint nobis viuem⁹: si aũt occidere voluerint: nihilominus moriemur. Surrexerũt ergo vesperi vt venirẽt ad castra syrie. Cũq3 venissent ad principiũ castroꝝ syrie nullũ ibidẽ reppererunt. Si quidez dñs sonitũ audiri fecerat in castris syrie curruũ et equoꝝ: et exercitus plurimi. Dixerũtq3 ad inuicem. Ecce mercede cõduxit aduersum nos rex isrl' reges getheoꝝ et egiptioꝝ et venerũt sup nos. Surrexerũt ergo et fugerũt in tenebris: et dereliquerũt tẽtoria sua: et equos et asinos in castris: fugeruntq3: aias tm̃ suas saluare cupiẽtes. Igit cuz venissent leprosi illi ad principiuz castroꝝ: ingressi sunt vnũ tabernaculũ. et comederũt et biberũt. Tulerũtq3 inde argentũ et aurũ: et vestes et abierũt et absc̃derunt. Et rursuz reuersi sunt ad aliud tabernaculũ: et inde siliter auferẽtes absc̃derunt. Dixerũtq3 ad inuicẽ. Nõ recte facim⁹. Hec enim dies boni nũcij est. Si tacuerimus et noluerim⁹ nũciare vsq3 mane: sceleris arguemur. Venite eam⁹ et nũciem⁹ in aula regis. Cũq3 venissent ad portã ciuitatis: narrauerunt eis: dicẽtes. Iuim⁹ ad castra syrie: et nullum ibidem repperim⁹ hoiem: nisi equos et asinos alligatos: et fixa tẽtoria. Ierũt ergo portarij: et nũciauerunt in palatio regis intrinsec⁹. Qui surrexit nocte: et ait ad seruos suos. Dico vobis qđ fecerint nobis syri. Sciũt q2 fame laboramus: et idcirco egressi sunt de castris et latitant in agris: dicẽtes. Cũ egressi fuerint de ciuitate capiem⁹ eos vivos: et tunc ciuitatẽ ingredi poterimus. Rñdit aũt vn⁹ seruoꝝ ei⁹. Tollam⁹ quinq3 equos qui remãserũt in vrbe q2 ipi tã tuz sunt in vniuersa multitudine isrl': alij em̃ cõsumpti sunt: et mittẽtes explorare poterim⁹. Adduxerunt ergo duos equos: misitq3 rex in castra syrioꝝ: dicẽs. Ite et videte. Qui abierunt post eos vsq3 ad iordanẽ. Ecce aũt oĩs via plena erat vestib⁹ et vasis que piecerãt syri cũ turbarent. Reuersiq3 nũcij indicauerunt regi. Et egressus ppl's diripuit castra syrie: factusq3 est modi⁹ sile statere vno: et duo modij hordei statere vno iuxta verbũ dñi. Porro rex ducẽ illũ in cuius manu incubuerat constituit ad portã quẽ cõculcauit turba in introitu porte: et mortuus est iuxta qđ locutus fuerat vir dei. ℟. Amen. Ihy⁹. Noctis tẽpus. fol' clv. Capitula.

Obriste dei fili⁹ quẽ de⁹ pater p nobis oĩbus tradidit: cũ verã tepro nobis hostiã ipe suscepit: suscipe desideriũ ppli tui quos redimisti salua: quos liberasti viuifica: nõ sinas impetuũ luctũ ire quos ne ppetua-

liter perirent: venisti redimere cla/
uis timoris tui ꝯfige cor nr̄m: q̄ pro
nobis oībus es crucē passus ⁊ sepul
crum: vt ꝑ te ⁊ hic nobis sit remissio
criminū ⁊ in futuro ꝑpetuū gaudiū
quē pro oībus credim⁹ crucifixum.
Pater nr̄. Lauda. Da eis ĩtellectū dñe:
vt discant mādata tua. ℣. Deduc me in legē
mādatoꝝ qm̄ ipsam nolui. Oratio.
Quitatē testimonioꝝ tuoꝝ dñe
da nobis auidiori sensu capere: vt qd̄
mortificat in nos stulticia: viuificet
a te sapiētia destinata. ℟. Amē. Ad
iij. Prouerbioꝝ salo. c. j. ℟. Deo gr̄as
Fili mi audi disciplinā pr̄is tui:
⁊ ne dimittas legē matris tue:
vt addat̄ gratia capiti tuo ⁊ torques
collo tuo. Fili mi si te lactauerint
peccatores: ne acquiescas eis. si dixe
rint: veni nobiscū insidiemur sangui
ni: abscōdam⁹ tēdiculas cōtra inson
tem frustra: deglutiam⁹ eū sicut in/
fern⁹ viuentē: ⁊ integrū quasi descē
dentē in lacū. oēm preciosam substā
tiam reperiem⁹: implebim⁹ domos
nr̄as spolijs: sortē mitte nobiscum:
marsupiū sit vnū oīum nr̄m: fili mi
ne ambules cū eis. ꝓhibe pedē tuuz
a semitis eoꝝ. pedes eniz illoꝝ ad ma
lum currunt: ⁊ festināt vt effundant
sanguinē. Frustra aūt iacit̄ rhete an
te oculos penatoꝝ. Ipsi quoqz con/
tra sanguinē suū insidiant̄: ⁊ molliū
tur fraudes contra aīas suas. Ca. ij.
Fili mi si intrauerit sapiētia cor tuū:
⁊ sciētia aīe tue placuerit: cōsiliū cu/
stodiet te: ⁊ prudētia seruabit te: vt
eruaris a via mala ⁊ ab hoīe qui per/
uersa loquitur. Qui relinquūt iter re
ctū ⁊ ambulāt per vias tenebrosas.
Qui letant̄ cuz malefecerint ⁊ exul/
tant in reb⁹ pessimis. Quoꝝ vie per/
uerse sunt ⁊ infames gressus eoruz.
Prouerbioꝝ. cap̄. vij. Serua fili mi mā
data mea ⁊ viues: ⁊ legez meā quasi
pupillam oculi tui. ℟. Amē. Lctō
libri esaye ꝓphete. c. l. ℟. Deo gr̄as:
Quis est hic liber repudij matris
vr̄e: quo dimisi eā: aut quis est
creditor me⁹: cui vēdidi vos? Ecce
eniz in iniquitatib⁹ vr̄is vēditi estis:
⁊ in scelerib⁹ vr̄is dimisi matrez ve/
stram. qr veni ⁊ nō erat vir: vocaui
⁊ nō erat qui audiret. Nūquid abbre
uiata ⁊ paruula facta est man⁹ mea:
vt nō possem redimere: aut nō est in
me virt⁹ ad liberandū? Ecce in īcre/
patione mea desertū faciā mare: po/
nam flumina in siccū. Cōputrescēt
pisces sine aqua: ⁊ morient̄ in siti. in
duam celos tenebris: ⁊ saccū ponaz
operimentuz eoꝝ. Dñs dedit mihi
linguā eruditā: vt sciā sustētare euz
qui lassus ē verbo. Exigit mane: ma
ne exigit mihi aurē: vt audiaz quasi
magistrū. Dñs de⁹ aperuit mihi au
rez: ego aūt nō cōtradico: retrorsuz
nō abij. Corpus meū dedi ꝑcutiēti/
bus: ⁊ genas meas vellētib⁹. Faciē
meā nō auerti ab increpātib⁹ ⁊ con/
spuētib⁹ in me. Dñs de⁹ auxiliator
me⁹: ⁊ ideo nō sum cōfusus. Ideo
posui faciē meā vt petrā durissimā:
⁊ scio qm̄ nō ꝯfundar. Iuxta est qui
iustificat me. Quis ꝯtradicet mihi?
Stem⁹ simul. Quis est aduersari⁹
me⁹? Accedat ad me. Ecce dñs de⁹
auxiliator me⁹. Quis est qui condē/
net me? Ecce oēs quasi vestimentuz
cōterent̄: tinea comedet eos. Quis
ex vobis timēs dñm: audiēs vocem
serui sui? Cap̄. xlj. Hec dicit dñs. Ec
ce cōfundent̄ ⁊ erubescēt oēs qui pu
gnant aduersum te. erunt quasi non

sint: ⁊ peribũt viri qui cõtradicũt ti/
bi. queres eos ⁊ nõ inuenies viros
rebelles tuos: ⁊ erũt quasi nõ sint: ⁊
veluti cõsumatio hominis bellãtis
aduersum te. Quia ego dñs deꝰ tuꝰ
apprehẽdens manũ tuã dicẽs qꝫ ti/
bi. Ne timeas: ego adiuui te: dicit
dñs omnipotẽs. ℟. Amẽ. Ant. j. Di
xerunt apud se cogitãtes iniqua: hõ iste beati
ficat nouissima iustoꝝ: ⁊ gloriat̃ patrẽ se habe
re deũ. si sermones eiꝰ veri sunt: tẽptemꝰ q̃ ven
tura sunt ei. q̃ verꝰ est filiꝰ dei: suscipiet illũ:
⁊ liberabit eũ de manu cõtrarieroꝝ. ℣. Et in
grediebant̃ vt viderẽt: vana locutũ est cor eo/
rum: cõgregauerũt iniquitatẽ sibi ⁊ egredie/
bant̃ foras ⁊ loquebant̃. non dicat̃ Gloria.

Christe dei filiꝰ qui aduer/ Oro.
sum te cogitãtes iniqua: cruẽta
qꝫ malignoꝝ cõsilia in te patiẽs tole
rasti: da nobis exẽplo tuo habere cor
patiẽs: ⁊ aduersos equali tolerantia
supare: vt qui te habere deũ patrez
cognoscimꝰ: cognitionis huius fide
saluemur. Et qui passionis tue dies
recolimꝰ: nostrarũ passionũ sordibꝰ
expiemur. ℟. Amẽ. Ant. ij. Locutꝰ est
dñs iesus xp̃s discipulis suis dicens: surgite
eamꝰ: ⁊ ecce appropinquabit qui me tradet.
℣. Eteniz hõ pacis mee in quo speraui: qui
edebat panes meos: magnificauit super me
me suplantationem.

Christe. Oro. dei filius qui specialiter discipu
lis tuis p̃cipiẽs: anteq̃ traditꝰ esses
imperasti: vt surgerẽt: da nobis q̃s
vt patiẽdi malos cõstantiã: patiẽtia
teneamꝰ: exemplaqꝫ ad te discentes
qm̃ mitissimꝰ ⁊ humilis corde: ⁊ pas
sionibꝰ tuis cõmunicemꝰ exẽplo: et
beatitudinis eterne potiamur subsi/
dio. ℟. Amen. Ant. iij. Ecce venit hora
vt dispargamini: ⁊ me solum relinquatis: sed
non sum solus qꝛ pater mecũ est. cõfidite: ego
vici mundũ. ℣. Qm̃ si inimicus meꝰ maledi
xisset mihi: suportassez vtiqꝫ. ⁊ si is q̃ oderat
me aduersum me magna locutꝰ fuisset: abscõ/
derem me vtiqꝫ ab eo. ℟. Qui edebat pa/
nes meos mecũ: eleuauit cõtra me calcaneũ:
tu aũt dñe miserere mei ⁊ resuscita. ℣. Ecce
tradidit me: quẽ diligebã: ⁊ crudeli plaga p̃/
cussit me: iam deꝰ pone vulneri meo salutẽ. ℣.
Et resuscita. non dicat̃ Gloria. Preces.
Clamamꝰ ad te deꝰ: exaudi nos. ℣. Et a flagel
lo ire tue libera. ℣. Qui traditꝰ es ad mor/
tem redẽptor sancte viuifica gregẽ: quẽ tuo re
demisti cruore. ℣. Et a flagello. ℣. Qui fla
gellaris ab impijs ⁊ iniquis: qui aceto pota/
ris: nos a futuris libera malis. ℣. Et a fla/
gello. ℣. Qui portas spineam in capite tuo
coronã: vt nos mẽbra tua ab spinis criminuz
purges. ℣. Et a flagello. ℣. Vox tua patrẽ
pro nobis nũc interpellet: qui clamauit in cru
ce: vt ignorãtibꝰ subueniret. ℣. Et a flagello.
℣. Sanguĩs tui precio salua nos xp̃e: ⁊ tibi
cõiunge per crucis beate fauorẽ. ℣. Et a fla/
gello. ℣. Pena tua reatũ nostruz absoluat: ⁊
mors tua in deuictã mortẽ extingat. ℣. Et a
flagello. Hymnꝰ. O nazare. fol. lxxxiiij

Christe qui de patibulo Oratio
ad patrẽ: vt quid te derelinque
rit adclamasti: q̃ cruce tua hominez
peccato p̃ditũ redemisti: illũqꝫ pec/
cati auctorẽ: eternis arsurũ ignibus
tradidisti: postulamꝰ sanctã clemen
tiã tuã: vt nos q̃ in te credimꝰ. Nũq̃
derelinquas: nec cõfidentiã nr̃am a
tua dextera repellas: sed p̃pitiꝰ cla/
morẽ nr̃m suscipe: ⁊ tibimet placito
famulatu seruire cõcede. Pr̃ nr̃. In
cena dñi. Ad. ix. Ant. j. Cogitauerũt ad
uersum me: ne derelinquas dñe. ℣. Ne forte
exaltent̃. ℣. Eripe me dñe ab hoĩe malo: a
viro iniquo libera me: qui cogitauerũt iniusti
cias ĩ corde: tota die cõstituebãt bella. ℣. Ne
dereliquas dñe ne forte exaltent̃. ℣. Acue/

rūt linguas suas sicut serpētes: venenū aspi dum sub labijs eorum. ℟. Ne dereliq̄s dñe.

Diligamus ⁊ sequamur Oro. fratres carissimi iusticiā sempiternā: māducare cupientes dñicam cenam: veniente em̄ patre familias: in exteriores tenebras reprobat⁹ cōuiua proijcitur: ⁊ sine nuptiali veste repertus dānasti: nemo prauis cogitationib⁹ sordidatus adueniat: nemo sacramēta celestia simulator accipiat: immitemur potius pacientiam saluatoris: a quo sic videamus tolleratā esse fraudulentiā traditoris: vt maligna cogitantē reruz animū prescius dñs iesus xp̄s secuz ceuare ꝑmitteret: nec sanctificato pane fraudaret: Imitemur ei⁹ humilitatem: qui discipulorū pedes humiliter lauit: imitemur bonitatem eius: qui negāti petro fructuosas lachrymas donauit: caueam⁹ inquietos fratres corporaliter declinare: ⁊ charitatē humilitatēq3 om̄ib⁹ doceamus simpliciter exibere Amen. sacrificium penitentie ieiunantes orantesq3 soluam⁹: vt securi semꝑ ad celeste cōuiuiū festinem⁹. ℟. Amē Añ. ij. Ingressus dñs iesus in domū: discubuit: ⁊ ecce mulier habens alabaustrū vnguenti preciosi stans retro secus pedes eius osculabat̄ eos: ⁊ lachrymis suis rigans: capillis suis extergebat eos. ℟. Et vngebat vnguēto. ℣. Quod cū vidissent q̄ cuz eo erāt: dicebāt intra se: hic si ꝓpheta esset sciret mulierem que tangit eum: q3 peccatrix est. sciēs dñs cogitationes eorum dixit ad eos: quid molesti estis mulieri: quia bonū opus operata est in me. propter qd̄ dico vobis: remissa sunt ei peccata multa: qm̄ dilexit multuz. ℟.

Et vngebat vnguento. Oratio. Accessuri dilectissimi fratres ad dñicam cenam: hodie faciē domini iesu ac redemptori nostri preueniamus in cōfessione: cuz omni fiducia petentes ab illo cum lachrymis: vt expoliatos nos ab om̄ibus criminibus nr̄is: faciat accedere ad calicez sue sacratissime passionis. ℟. Amē Añ. iij. Dñs iesus misit discipulos suos ⁊ dixit ad eos: euntes parate nobis pascha vt manducemus. ℟. Quia desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscuz anteq̄ paciar. ℣. Cenantibus autē illis accepit iesus panē ⁊ benedixit: deditq3 discipulis suis ⁊ dixit: accipite et comedite ℟. Quia desiderio. ℣. Accepit ⁊ calicem postq̄ cenauit deditq3 discipulis suis dicens. Accipite ex hoc om̄s. Hic est enim sanguis me⁹ noui testamenti: q̄ pro multis effundetur ī remissionem peccatorum. nō bibam amodo: donec illud bibam vobiscum nouū in regno p̄ris mei ℟. Quia desiderio desideraui. Oratio.

Cogitantes ⁊ delicta nostra cernentes: nō cruentas tibi domine victimas immolam⁹: sed simplicibus votis tibi sempiterni sacerdotis corpus afferim⁹. memorare itaq3 dñe: quid pro nobis ꝑtulerit: qui peccata nostra portauit. Indue ergo nos iusticie stolla: vt in cena tua sine veste nuptiali nullus acumbat: gaudijs celestib⁹ noui testamēti cōuiuiuz floreat: procul absit dolus: quo deceptus est malus ille discipulus: sit in oībus fides vera: spes certa: et charitas pura. Ut spiritalib⁹ sacramētis non dānetur ꝯscientia: sed ꝑ pacientiā: ꝑ pacis charitatisq3 tue dulcedinē ab om̄ibus emundati vicijs: ad te proclamem⁹ e terris. Pater noster Ad vesperas post expoliato altare. Añ. Quomō ad latronem cum gladijs ⁊ fustibus venistis com

prehendere me: vobiscum fui docens: et non tenuistis me. vnꝰ ex vobis traditurus est me Responderũt discipuli dicentes: nunquid ego sum dñe? qui mecũ ait manũ mittit i parapside: ille me traditurꝰ est hodie. ps. cviij Añ. Quomõ ad latronẽ cum gladijs ⁊ ce.

Quas tibi dñe iesu xp̃e ꝑ Orõ. cruce lachrymas? que pro sanguinis effusione suspira vel lamẽta respõdimus? q̃ pia vota reddamus? Ecce nũc appares pro nobis penis cruciãdus indebitis. en caperis expuendus: expueris: flagellãdus: flagellaris: crucifigẽdus: crucifigerꝭ. deridẽdus: derideris: aceto propinandus: ꝓpinaris: cõsumãdus: consumaris: mirabiliter surrecturꝰ: ꝑce nobis xp̃e dñe: parce rogamus: per ãmirabilem sancte passionis ac resurrectionis tue virtutẽ. Et sicut paradisi ciuẽ redidisti latronem: ita per crucis tue victoriã oẽm a malo liberes mũduꝫ: atqꝫ vniuersam redimas hoĩm creaturã: vt nos quos conscientiarũ obscuritas ꝓstrauit i lutuꝫ: resurrectionis tue claritas attollat in gaudiũ. ℟. Amẽ. Alia orõ

Expia q̃sumꝰ dñe nostrorũ cunctas facinorũ culpas: vt deposito veteris hoĩs indumento: ꝑ magnificentissime tue passionis exemplum: diuina resurrectionis tue innouati leticia: celestibus nos sentiamus operibus inlustrari. ℟. Amẽ. Per mĩam tuam ⁊ ce. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. Bone magister laua me ab iniusticia mea: et a peccato meo munda me. Si enim ego laui pedes vestros magister et dominus: exemplũ enim relinquo: vt quẽadmodum ego facio et vos similiter faciatis.

Vñ. Beati ĩmaculati in via: qui ambulant in lege dñi.

Nigenite Orõ. dei patris filius qui pro mundi salute nostre humilitatꝭ assumere dignatus es carnẽ: qui misericorditer hominẽ quem formaueras deceptuꝫ a persuasione diaboli: per humilitatꝭ tue gratiam ad paradisi iter fecisti reuocare gressus: qui discipulorum tuorum pedes nõ dedignasti lauare: vt nos immitando exemplũ salutare tecum faceres cõregnare: petimus clementiã tuaꝫ om̃ipotẽs deꝰ: vt nostrorum deleas facinora peccatorũ: quatenꝰ abluti a delictis mereamur sanctis effici participes in regno superno. ℟. Amẽ. Alia oratio

Domine iesu xp̃e filiꝰ dei qui in tẽpore nũciatus: ⁊ ante omnia tẽpora ex patre genitus. quiqꝫ etiã post multa secula nasci dignatus es de virgine matre: q̃qꝫ formaꝫ serui accipiens in similitudineꝫ hominis nũq̃ abfuisti de sinu ingeniti patris: quiqꝫ non es dedignatus pedes tuorum lauare discipulorũ: qui es etiã dominus angelorum: quesumꝰ omnipotentiã tuam clemẽtissime deꝰ: vt cuius nitimur ĩmitari exemplũ: eius mereamur fieri participes regni: quatenꝰ abluti ab om̃ibꝰ nostrorum vicijs peccatoruꝫ seruiamꝰ nomini sctõ tuo. laua mores nostros vnda verbi tui: et a contagione sordium gratia purifica salutari: ⁊ qui vnigeniti tui humilitatẽ: annuo recolimus opere: duꝫ aqua fraternos pedes abluimus: humilitatẽ sedule proseq̃mur: ⁊ qd̃ visibiliter nos impendimꝰ pedibus: tu ĩuisibiliter nostris imꝑtias animabꝰ. ℟. Amen.

¶ Sexta feria in parasceue. Ad matutinũ. añ. Ego iniq̃tatem meã agnosco: ⁊ peccatũ meũ cõtra me est semper. tibi soli

peccaui: miserere mei deus. ps. l. Preces Deprecamur dominū: vt remissionem peccatorum et pacem nobis propicius donare dignetur. Preces. Dicamus oms. p. Domine exaudi ⁊ miserere. ℣. Ex toto corde et ex tota mente supplices te precamur. p. Domine exaudi. ℣. Non secundū peccata nostra retribuas nobis. p. Domine. ℣. Sed secūdum miam indulge nobis. p. Dñe. ℣. Dicamus oēs. p. Domine exaudi. Capitulū repetat: et diaconus dicit. erigite vos: ⁊ sacerdos dicit Oratio.

Agnoscentes iniquitates nr̄as ⁊ scelera nostra xp̄e deus nostre salutis: qui passionib⁹ tuis nostroꝝ oim passiones extinguis: tribue nobis famulis tuis dñe iesu xp̄e indulgentiam criminū: ⁊ remissionē pctōrū: ⁊ vitā eternā a te dñe ꝯsequi mereamur. ℟. Amē. Añ. Longe fecisti notos meos me: posuerūt a me abominationē sibi: traditus sum ⁊ nō egrediebar. ℣. Dñe deus salutis mee: die clamaui ⁊ nocte coram te. Preces. Deprecemur dñm. vt supra. Preces. Dicamus oms. p. Dñe exaudi ⁊ miserere. ℣. Deus ne peccata nr̄a consuetam pietatis tue miam vincant. p. Domine. ℣. De⁹ qui maiori benignitate misereris: quam nos facilitate peccamus. p. Domine. ℣. Intende q̄sumus cōfitentes et consolare merentes. p. Domine exaudi. Dicamus oms. Capl'm repetat: et diaconus dicit: erigite vos. et sacerdos dicit Oro.

Christe dei fili⁹ pr̄is qui notis longe astantib⁹ in passione discipulis visionē ingeris crucis: ne elōgari te q̄sum⁹ patiaris a nobis: sz notas nob̄ effice vias tue dulcedinis. quiqz tradit⁹ nō egrederis: scilz dū in oculis interiorib⁹ deuz te hoibus mōstrari nō pateris: vera cognitione nos facie tue diuinitatis vt in ea te post trāsitū potiamur substācia: qui cū deo patre ⁊ spūsancto vn⁹ ꝑmanes in trinitate ⁊ i gloria sempiterna. Añ. Sedebit singularis ⁊ tacebit: qm̄ sustulit iugū graue sup se dedit percuciēti se mazillā: saciabit̄ opprobrijs: ponet i puluerē os suum. tamq̄ spes pacienti. ℣. Extimat⁹ sum cū descendētib⁹ in lacū: fact⁹ sz sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber Preces. Deprecamur dñm. vt supra. Preces. Dicamus oms. p. Dñe exaudi et miserere. ℣. Creuerūt iniq̄tates nr̄e coram te: ⁊ pctā nr̄a respōderūt nobis. p. Domīe. ℣. Deffecit pre amaritudine vita nr̄a ꝯsumptum est in dolore cor nr̄m. p. Dñe. ℣. Cooperuisti nube te meipm: vt nō adiret te oro nostra. p. Dñe. Dicam⁹ oms. Capl'm repetat. ⁊ ce. Oro.

Iesu deus noster q̄ maxillā prebuisti ꝑcussoribus tuis: saturat⁹ pro nob̄ ipse opprobrijs: ꝯcede nobis miserijs seruis tuis: vt passionis tue exēplo instructi: iuguz suaue tuū portemus semp ydonei: quo ad te discentes q̄mitis ⁊ humilis corde: et passionis tue cōmunicem⁹ exemplo: et beatitudinis eterne potiamur subsidio. ℟. Amen. Añ. Traditus sum vsqz i mane: oculi mei defecerūt dū aspicio i altitudinē celi ad dñm: qui misert⁹ est mei. ℣. Nunq̄d mortuis facies mirabilia: aut medici exsuscitabūt ⁊ cōfitebūtur tibi. Preces. Deprecemur dñm. Preces. Dicam⁹ oms. p. Dñe exaudi ⁊ miserere. ℣. Iam gemit⁹ suscipe penitentiū: ⁊ cōuerte gr̄e tue vultū. p. Dñe. ℣. Adesto miseris deprecat⁹: adesto semp orat⁹. p. Dñe. ℣. Ne ꝑtinatia delinquentiū: miserationē tue pietatis auertat. p. Dñe. Dicam⁹ oēs Capl'm repetat ⁊c.

Domine iesu xp̄e q̄ pro nob̄ tradit⁹ es ad mortē: ⁊ cruci appēsus: ac poculo fellis cū ace-

Oro.

topotatus:gemit⁹ seruoꝝ tuoꝝ suscipe:et miserijs eoꝝ auxilium tuū prebe:ꝛ sctm̄ tuū nomen super nos vocetur semp. ℟. Amen. Añ. Cum sedero in tenebris: dñs lux mea est:iram dñi tollerabo:noli gaudere inimica mors:q̄ cecidi:resurgā. ℣. Eripe me de inimicis meis deus me⁹:ꝛ ab insurgentib⁹ in me libera me Preces. Deprecemur dominū. vt supra Preces. Dicam⁹ oēs. ℣. Dñe exaudi et miserere. ℣. Subueniat nobis gra xpi tui: qui pro nobis passionē suscepit. ℣. Domine ℣. Scindat cirographū delictoꝝ: qui liberauit morte propria mūdū. ℣. Dñe. ℣. Saluificet pcōres: cuius redēpti sum⁹ cruore. ℣ Dñe dicam⁹. Caplm repe. ꝛc. Oro.

IEsu christe filius dei viui q̄ cecidisti in manus inimici:et anima tuā dilectā pro nobis huis tuis ad mortē tradidisti:post ea cuꝝ gloria dei patris a monumēto surrexisti:et mundū redemisti:rogam⁹ sanctam clementiā tuā: vt veniat super nos gra tua: et in die resurrectionis tue sine macula stare concede. ℟. Amen. Añ. Eversus sum in eoꝝ canticū: factus suꝫ eis ꝓuerbiū:abominātur me:et longe fugiūt a me. ℣. Inclina dñe aurē tuā ꝛ exaudi me:q̄ egens ꝛ paup sum ego. Preces. Deprecemur dñm. vt supra. Preces Dicamus oēs. ℣. Dñe exaudi ꝛ miserere. ℣. Concede ecclesie tue pacē: ꝛ tēporū tranquillitatē. ℣. Dñe. ℣. Hui⁹ vrbis subsidiū ꝓpitius:ꝛ nobis ꝓpiciare. ℣. Dñe. ℣. Auser iugum captiuitatis labē pestis ꝛ egestatis. ℣. Dñe dicam⁹ oēs. Caplm repe. Oro.

OChriste de⁹ qui mundū veniens liberator i canticū est i fideliuꝫ versus:dū te nō agnoscerēt deū: et ideo q̄si hoiem lacessendū cōuincijs appetūt:erige nos passionis tue exēplo:ꝛ crucis circūualla presidio: vt et infidelitas per te ꝓfusa dispereat: ꝛ rursum fidelitas a te coronāda ꝓueniat. ℟. Amē. Añ. Persequuti sūt hoiem pauperē:ꝛ mendicū corde tradiderūt ℣ Deus laudē meā ne tacueris:qm̄ os peccatoris:ꝛ os dolosi super me aptū est. Preces. Deprecamur dñm vt supra. Preces Dicamus oēs. ℣. Dñe exaudi et miserere. ℣. Egris tribue medicinā:egentibus dona substantiā. ℣. Dñe. ℣. Eripe cīctos opressos ꝛ cōpeditos absolue. ℣. Dñe. ℣. Peregrinantibus prosperare: patrie redde captiuos ℣ Domine. ℣. Dona veniā delictoꝝ: ꝛ dele culpas scelerum. ℣. Domine exaudi. Dicamus oēs. Caplm repetat ꝛ ce.

OMultiplex nos domi⁹ Oratio. me turba circūdat iniquitatis: ꝛ ideo nisi tu redemptor adiuueris: paulomin⁹ anima nostra in lacū proruat mortis:libera ergo nos: et de operibus que inferorum iuitant penis:ꝛ de penalibus tartaroꝝ supplicijs: qui deuictis confractisq̄ infernalibus portis ereptam predam deportasti i celestibus regnis:egrotis medicine opus infunde:erranti bus viam salutis ostende: peregrinis ꝛ captiuis patriam redde:ꝛ peccatis nostris veniā dona. ℟. Amē. Sono. Quis ascendit crucē pro impijs: aut qnis in altum cepit captiuitatem: ℣. Innocens manibus ꝛ mūdo corde. ij. Domini est terra ꝛ plenitudo eius orbis terrarum:et vniuersi qui habitant in eo. ipe super maria fundauit eū ꝛ super flumina preparauit illū. ℣. Innocens. iij. Quis ascendet in montē domini:aut quis stabit in loco sancto eius: qui nō accepit in vano animā suam: nec iurauit in dolo proximo suo: hic accipiet benedictionem a domino:ꝛ miam a deo salutari suo. ℣. iiij. Hec est generatio querentiū dominū:reqrentiuꝫ faciem dei iacob. attollite

portas principes vras: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie: dñs fortis et potens dñs potens in prelio. ꝑ. Innocens. ℣ Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Innocens. Quo explecto repetunt. Quis ascendet ī mōtem domini. Lauda. Expecta me dicit dominis in diem resurrectionis mee in futuro: quia iudicium meum vt congregem gentes et colligant regna. ꝑs. cxxxviij. Capl'a.

DOmine iesu christe qui traditꝰ es hodie quasi agnus mansuetus ad victimā: cōuerte captiuitatē nostram: qui hodie dorsum tuuz ad flagella ponens: maxillas vo ad palmas constituēs hodie ibu bone: faciem tuā pro nobis a cōfusione sputorum nō auertens: hodie iesu redēptor pro nobis inlusus es: ab infidelium alapis colofizatus: ⁊ spinis ab eis coranatus: hodie pastor bone ꝓ ouibus aīam tuaz posuisti in cruce: cum latronibus affixus es: et manꝰ sacrate affixe cū clauibus in cruce: hodie positus es in sepulcro sub custodibus: ⁊ sancti sepulcra laxarūt. hodie iesu bone finem pone nostris delictis: vt ī die resurrectionis tue cum gaudio sumamꝰ corpus tuum sanctū: ⁊ sacro sanguīe reficiamur: inde petimus ⁊ rogamꝰ sanctā clementiā tuam xp̄e: qui tanta et talia pro nobis susceptus et passus es in corpore sancto tuo: redime nos seruos tuos a tenebris inferorū: et ab insidijs inimicorū: vt in diem resurrectionis tue repleti spiritusancto ⁊ mūdati ab om̄i delicto: btitudinis eterne potiamur subsidio. Pater nr̄ Ad terciā. Prouerbiorū salo. ca. iij

FIli si dormieris nō ℟. Deo. timebis: q̄esces: et suauis erit somniꝰ tuꝰ: ne paueas repētino terrore: ⁊ iuruētes tibi potētias īpioꝝ: dñs erit in latere tuo: ⁊ custodiet pedē tuū: ne capiaris a malo. ℟. amē Añ. Faciē meā cōspuere non verētur: illico surrexerūt ⁊ oppresserūt me insidiati sunt: nec fuit qui ferret auxiliū. ℣. Improperiū expectauit cor meuz ⁊ miseriā: ⁊ sustinui q̄ simul mecū cōtristaret: ⁊ qui cōsalaretur et nō fuit

CHriste dei filius cuiꝰ facies pro nobis sputi patuit infideliū: da nobis vt quod in te infidelitas habuit abiectuz: nos ad nr̄e habeamꝰ fidei tutamentū: ⁊ in quo illa offensa est: vt te dñm crucifiger et glorie: nos tibi stabiliamur: te nostrum semper et liberatorem expectantes: ⁊ iudicem. ℟. Amē. Añ. ij. Dorsum meū posui ad flagella: maxillas vero ad palmas: faciem meam nō auerti a confusione sputorum: et factus est dñs protector meus. ℣. Custodi me de manu peccatoris ⁊ ab hominibus iniquis libera me dñe: qui cogitauerunt supplātare gressus meos. Oro

ADmirabile satis es dñe: quod pro noxijs innocēs: piusqz pro impijs aīam posuisti: dorsum vtiqz ad flagella ponens: maxillas vero ad palmas cōstituens: faciē qnoqz tuam a confusione sputorū nō retrahens. Qui ergo tanta et talia in suscepto pro nobis passus es corpore: faciat nos perhenniter ad tue deitatis visionē letari. ℟. Amen. Añ. iij Persecuti sunt me inimici mei: ⁊ misericordiam in me nō fecerunt. lancea percusserunt super renes meos: ego autē ad dñm clamaui ℣. Effunde super inimicos meos iram tuā: ⁊ indignatio ire tue apprehēdat eos. Oro

IEsu dñe qui dolorem ecclesie tue quo ad nichillum reducta sunt ossa eiꝰ: pius gubernator intelligis: dum alios extra eam infideli-

tatis vorago precipitat: cōcede nobis: vt q̄ tu solus ꝓ nobis ⁊ tētat⁹ ⁊ passus es: tu nos ⁊ a tentationib⁹ ⁊ a passionib⁹ nr̄is solus xp̄e eripias: Quo testimoniū nostrū intra tuā ecclesiam ita sit vtille: vt mereamur tibi sine fine placere. ℟. Amen. ℟m Sicut onus graue grauate sunt sup me: cōputruerūt plage mee. ꝑ. Quia ad flagella paratus sum: ⁊ dolor meus in cōspectu meo semp. ℣. Exaruit cor meū ⁊ renes mei resoluti sunt: ⁊ ego ad nichilluz reductus suz. ꝑ. Quia flectem⁹ genua. Preces. Deprecemur dn̄m: vt nos a flagello ire sue ꝓpici⁹ liberare dignetur. Preces. Dn̄e miserere mei ⁊ libera me. ꝑ. Dn̄e exaudi ⁊ miserere. ℣. Dn̄e vim patior: respōde pro me et libera me. ꝑ. Dn̄e. ℣. Filij matris mee pugnauerūt contra me: tu libera me. ꝑ. Dn̄e exaudi. ℣. Circuierūt me vndiqz: nec est q̄ eruat tu libera me. ꝑ. Domine exaudi et mise. ℣. Sicut agnus mansuetus ductus sum ad victimā: iam libera me. ꝑ. Dn̄e. ℣. Dorsum meū dedi percucientib⁹: ⁊ genas meas vellētibus: tu libera me. ꝑ. Dn̄e. ℣. Faciē meaz nō auerti ab increpātibus ⁊ cōspuentib⁹: tu libera me. ꝑ. Dn̄e. ℣. Saciatus sum amaritudine: inebriatus suz felle: tu protege me ⁊ libera me. ꝑ. Dn̄e. ℣. Traditus sum ad mortē: deputat⁹ sū cū scelerat⁹: tu suscita me tu libera me. ꝑ. Dn̄e. ℣. Judica cām aīe mee ddffēsor vite mee: ⁊ libera me. ꝑ. Dn̄e. ℣. Dicam⁹ om̄s. Diacon⁹ dicit. erigite vos. ⁊ episcopus dicit Oro Ingeniti patris vnigenite xp̄e: qui pro nobis ab impijs hodie occideris innocens: tui sanguinis reminiscere preciū: et totius populi dele peccatū: quiqz pro nobis ꝑferre dignat⁹ es sputa: probra: vincula: colafos: alapas: ⁊ flagella: crucē: clauos: amaritudinē: mortez: lanceā: ac nouissime sepulturam: nobis miseris pro quibus hec passus es celestis regni tribue beatitudinem infiuitam: vt qui passionē venerādo posternimur: resurrectionis tue gaudijs ad celestia subleuemur. Pater noster. Et ne nos. ¶ Ad salutationem ligni domini. Hymnus.

Pange lingua gloriosi p̄liū certaminis: ⁊ super crucis tropheū dic triumphum nobilē: qualiter redemptor orbis immolatus vicerit: De parētis prothoplausti fraude facta ꝯdolens: quādo pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignū tunc notauit dāna ligni vt solueret. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat: multiformis ꝑditoris ars vt artem falleret: ⁊ medelam ferret inde hostis: vnde leserat. Quando venit ergo sacri plenitudo tēpor⁹ missus ē ab arce patris natus: orbis cōditor: atqz ventre virginali caro factus prodijt. Vagit infans inter arta conditus presepia: mēbra pānis inuoluta virgo mater aligat: ⁊ manus pedesqz crura: stricta cingit fascia. Lustra sex qui iam peracta tēpus implēs corporis: se volente natus ad hoc passioni: deditus agnus in cruce leuatur immolādus stipite Hic acetū: fel: arundo: sputa: claui: lancea: mite corpus perforatur sanguis vnda profluit: terra pōdus astra mūdus quo lauantur flumine Crux fidelis inter om̄es arbor vna nobilis: nulla silua talem profert: flore frondet germine: dulce lignuz dulces clauos: dulce pōd⁹ sustinet. Electe ramos arbor alta: tensa laxa viscera: ⁊ rigor lentescat ille quē dedit natiuitas: vt superni membra

regis mitti tendas ſtipite. Sola digna tu fuiſti ferre pretium ſeculi: atq; portum preparare nauta mundi naufrago: quē ſacer cruor perunxit: fuſo agni ſanguine. Laus tibi per oñe tempus trinitas indifferens: laus honor virtusq; ſumma ſingularis gloria: q̄ te deū ſeculorū perſonet in ſecula. Amen. Oratio. Sancta crux in qua ſal⁹ noſtra pependit: per te introeam⁹ ad patrē: per te veniā mereamur: per te apud xp̄m habeamus indulgentiam ⁊ veniam. ℟. Amen. Añā de ligno dñi. Signū habentes ad cōmemorationē mādati legis tue: ex ligno credim⁹ animas noſtras: vt trāſeūtes mare liberemur per te omnū ſaluator ē. ℣. Dñs regnauit in ligno: etenim cōrexit orbem terre qui nō cōmouebitur. Añā. ij. Iter facim⁹ ligno portanti: vos inuocate te patrem: vt tranſeūtes mare per lignū liberemur. ℣. Auxiliū meū a domino qui fecit celū ⁊ terram. Añā. iij. Benedictus eſt lignū per quod fit iuſticia: ī hoc autem oſtendiſti dñe inimicis noſtris: ꝙa tu es qui liberes ab omni malo. ℣. Letentur celi ⁊ exultet terra: moueatur mare ⁊ plenitudo eius. Ad nonam pro indulgentia. Sono. Populus meus quid feci tibi: in quo contriſtaui te: reſpōde mihi. ℟. Quia eduxi te de terra egypti parauiſti crucem mihi. ij. Audite que dominus loquitur: ſurge et contende iudicium aduerſus mōtes: ⁊ audiant colles vocez tuam: ℟. Quia eduxi. iij. Audite montes iudicium domini: ⁊ fortia fundamēta terre: quia iudicium dñi cum populo ſuo: ⁊ cum iſrael altercabit ur dicens. ℟. Quia eduxi te. iiij. Populus meus quid feci tibi: aut in quo te contriſtaui: aut in quo tibi moleſtus fui reſponde mihi: quia eduxi te de terra egypti: ⁊ de domo ſeruitutis liberaui te: et miſi ante faciem tuam Moyſem aaron et mariam. ℟. Quia eduxi te. ℣. Si affliget homo deum: quia vos configiſtis me: ⁊ dixiſtis: in quo confixim⁹ te inualuerunt ſuper me verba veſtra: et configit me gens tota. ℟. Quia eduxi te. v. Quod dignū offerā domino: curuabo genua deo excelſo nunquid offeram ei holocauſtum: arietē vitulos ānos: cuius nūquid placari poterit dominus in milibus arietum: aut in multis milibus hyrcorum pinguiū. ℟. Parauiſti crucem. vj. Num quid dabo primogenitū meū p̄ ſcelere meo: ventris mei pro peccato anime mee. ℟. Parauiſti crucem. vij. Indicabo tibi homo q̄d ſit bonū: aut quid dominus querat ad te: vtiq; facere iudicium ⁊ diligere miam: et ſolicite ambulare cum deo tuo. ℟. Parauiſti crucē. Prologum. Pro ſuſceptione matutina viſceſſimus primus in finem. Pſalmus ipſius. j. Longe a ſalute mea verba delictorum meorum. ij. Deus meus clamabo per diem: nec exaudies. ⁊ nocte: et nō ad inſipientiam mihi. Silentium facite. j. Ego autem ſum vermis ⁊ non homo: opprobrium hominū et abiectio plebis. ij. Omnes qui videbant me ſubſanabant me: locuti ſūt labijs et mouerunt caput. iij. Sperauit in domino: eripiat eum: ſaluum faciat eum quoniam vult eum. Silentiuz facite. Quoniam tu es qui eduxiſti me de ventre: ſpes mea ab vberibus matris mee. ij. Jactatus ſum ex vtero: de vētre matris mee deus meus es tu: ne diſcedas a me. iij. Quoniam tribulatio eſt proxima: et non eſt qui adiuuet. Silentium facite. j. Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me. ij. Aperuerunt in me os ſuum: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens. iij. Sicut aqua effuſus ſum: et diſperſa ſunt omnia oſſa mea. Silē tium facite. j. Factum eſt cor meum tanq̄ cera liqueſcens in medio ventris mei. ij. Exaruit ſicut teſta virtus mea: et lingua mea adheſit faucibus meis: et in puluerē mortis

deduxisti me. iij. Quñ circumdederũt me ca-
nes multi: conciliũ malignantiũ obsedit me
Silentiũ facite. j. Fode runt man⁹ meas
et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa
mea. j. Ipsi vero cõsiderauerũt ⁊ conspexe
runt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: ⁊ su
per vestem meaꝫ miserũt sortem. iij. Tu au
tem domine ne elongaueris auxilium tuũ a
me: ad deffensionẽ meã deus meus respice.
Silentiũ facite. j. Eripe a framea aĩam
meam: ⁊ de manu canis vnicam meã. ij. Li-
bera me domine de ore leonis: ⁊ a cornibus
vnicorniũ humilitatẽ meam. iij. Narrabo
nomen tuũ fratribus meis: in medio ecclesie
laudabo te dñe. **Silẽtiũ facite. Preces**
Penitentes orate flectite genua deo: depre
cemur dñm deũ nostrum vt indulgentiã cri-
minũ: ⁊ remissionẽ peccatoruꝫ nobis donare
dignetur. Erigite vos orate flectite genua
deo: deprecemur dñm deum nr̃m: vt lapsis
manũ porrigat: ⁊ presidium qd̃ ab eo inqui-
rit clemẽter ĩpertiat. Erigite vos orate fle
ctite genua deo: deprecemur dñm deũ nr̃m:
vt reminiscentes mala que gessimus: et dein
ceps vitemus insidias inimici: vt quos dia-
bolus persuasione sua ab altario dei subtra-
xerat: patrona reuocet effusio lachrymarum
Erigite vos completa oratione nostra: omñs
pari voce indulgentiaꝫ a domino postulem⁹
Prosternim⁹ ad p̃ces. **trecentis vicib⁹
indulgentiã.** o.o.o.o.o.o.o.o.o.o
Hoc trecentis vicibus. R̃m. Tu pa
stor bone animã tuaꝫ pro ouibus posuisti: tu
pastor bone. **repetatur tribus vicibus
Preces.** Prosternimus preces ante faciẽ
tuam: exaudi placare: indulge domine ⁊ mi-
serere nobis. **Post hec dicit diaconus
hanc precez.** Deprecemur dominũ: vt re
missionem peccatorum et pacem nobis pro-
pici⁹ donare dignetur. **Deinde dicit ar-
chediaconus has preces.** Te depreca
mur dñe. ꝑ. Indulgentia. ℣. Procedat ab
altissimo. ꝑ. Indulgẽtia. ℣. Succurrat no-
bis miseris. ꝑ. In. ℣. Delicta purget oib⁹
ꝑ. In. ℣. Prestetur penitẽtibus. ꝑ. In. ℣
Patrona sit lugentibus. ꝑ. In. ℣. Erran-
tes fide corrigat. ꝑ. In. ℣. Lapsos pecca-
tis erigat. ꝑ. In. ℣. Te deprecamur dñe. ꝑ
In. **Post hec dicit diacon⁹ ⁊c. Or̃o**
**Unigenite filius dei patris cui⁹
caro preciosa a iudeis dãnatur:
ab ingratis inluditur: ⁊ crucifigen
da latronũ corporibus cõparatur:
ex cuius latere sanguis et aqua pro
fluxit: et sanguine non miror aqua
verũ ex eo ꝙ intelligo nõ mirabor.
illa est eniꝫ vtiqꝫ aqua que nos quõ
dam per adam mortuos viuificabit
regeneratos procedens ex mortuo
clementiã ergo tuam q̃sumus: vt si
cuti pro amore generis humani nõ
dedignatus es assumere mortez no
stram: ita etiam resurgens a mor-
tuis: obtinere nos facias de trium-
phato hoste victoriã. R̃. Amẽ. Per
miam tuã de⁹ nr̃ q̃ viuis cũ deo pr̃e
⁊ regnas cũ spũsctõ i scl̃a secl̃oꝝ. ã.
Qua explecta exclamat diaconus ĩ
dulgentiaꝫ ducentis vicib⁹. c. c. in
dulgentias. o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.
Hoc ducentis vicibus. R̃m.** Tu pa
stor bone animã tuaꝫ pro ouibus posuisti: tu
pastor bone. **Repetatur duab⁹ vicib⁹.
Preces.** Peccauimus tibi deus: receden
tes a te nobis confusio est tibi clementia et
propiciatio. **Preces.** Deprecemur dñm vt
remissionem peccatorum ⁊ pacem nobis pro
picius donare dignetur. **Preces.** Te preca
mur dñe. ꝑ. Indulgentia. ℣. Nos patri re
conciliet. ꝑ. In. ℣. Conformet sctõ spũi. ꝑ.
In. ℣. Pestem ⁊ famem abluat. ꝑ. In. ℣.
Medelã egris ꝯferat. ꝑ. In. ℣ Captiuos
redat patrie. ꝑ. In. ℣. Vices aerũ tẽperet
ꝑ. In. ℣. Te dep̃camur dñe. ꝑ. In. **Or̃o**

Unigenite filiꝰ dei patris: q̃ tantã reditur⁹ gratiã in terris dignatus es nasci: vt nos eleuares ad celo: qui ideo in ligno crucis manꝰ ꝓprias extendisti: vt nos ad lignuz vite ꝓpicius reuocares: de quo adã gustare nõ meruit: postea q̃ crimẽ preuaricationis incurrit. Crux ergo tua deus vite arbor est: ineternũ viuificet: q̃qz ex ea gustauerit: Tuam ergo clementiã petimus: vt auferantur ab oculis tuis mala nostra preterita: ⁊ bona futura nascant̃: huius mũdi lux infida negligatur: et perẽnitas tue a nobis eternitatis requiratur. ℟. Amen. Per miam ⁊c. Post hec decantatur hic ps. Miserere mei deus ⁊c. cũ añ sua ab epo imposita. Añ. Parce deus quia. ps. l. Post dicto psalmo vna cuz Gloria patri. dicit diaconꝰ tercio: indulgẽtiam nõ plus q̃ centũ vicibus. ⁊ dicit episcopꝰ hũc responsuz. Tu pastor bone. et diaconus voce per singulos autez versiculos psalmi. Miserere mei deus ꝟm. Qui das post peccata indulgentiam. Añ. Parce deus quia spreuimus precepta tua: q̃ das post peccata indulgentiã. ps. l. Miserere mei deus secundũ magnã miam tuam. Et ꝟm multitudinẽ mi. ⁊ ce. Post quẽlibet versuz repetatur. Qui das post peccata indulgentiã. Post dicto psalmo vna cũ Gloria patri. dicit diaconus tercio: indulgentia non plus q̃ centuz vicibus. o.o.o.o.o.o.o.o.o.o. Hoc centũ vicibus. ℟m. Tu pastor bone ⁊c. Deinde diaconꝰ voce. Miserere nobis deꝰq: oĩa potes. tu eñ dissimulas cata hoĩm ꝓpter pñiam. Deinde diaco. dicit hãc precẽ. Deprecemur dñm: vt remissionẽ peccatorũ ⁊ pacẽ nobis donare dignetur. Preces. Te p̃camur dñe. ꝑ. Indulgentia. ℣. Restituat paradiso. ꝑ. In. ℣. Claustra celoruz. ꝑ. In. ℣. Remoueat supplicium. ꝑ. In. ℣. Extingat gehenne incendiũ. ꝑ. In. ℣. Defunctis donet requiẽ. ꝑ. In. ℣. Locum quietis conferat. ꝑ. Indul. ℣. Sanctis consortes faciat. ꝑ. Indulgentia. ℣. Te precamur dñe. ꝑ. Indul. Oro.

Unigenite filius dei pr̃is: de quo ante tam inumeros annos propheta cantauit hũc versum: in medio duoꝝ aĩaliũ cognosceris: cognitus plane es nõ soluz inter duos latrones pendens in ligno: vel duorũ testamentorũ in medio; verũetiã fuga solis: occasu diei: concusione terraruz: tu christe descendisti ad inferos ⁊ sãctoꝝ sepulchra laxarũt: Pietatem ergo tuam qm̃s vt intelligere possimus quantũ nobis resurgẽs prestiteris nobis in regno: qui nos moriens resuscitasti cum gloria de inferno. Pater nr̃ qui es in celis. ℟. Amẽ. Sanctificet̃ ⁊c. Dicat pbr. Eruti a malo stabiliti semp̃ ĩ bono: tibi adherere mereamur deo ⁊ dño nr̃o iesu xp̃o. da veniã pctis nr̃is: ⁊ requiem famulis tuis: oĩbus fidelibꝰ defunctis. frange ⁊ ꝑcute oẽs insidias ĩimici nr̃i. deffende nos ab oĩbꝰ operibus malis: ⁊ cõfirma in cũctis bonis. accipe ieiuniũ vel votũ nr̃m: ⁊ exaudi orõem nr̃az ĩ his diebꝰ: ⁊ ĩ totis tẽporibꝰ: tribue nobis pacẽ ⁊ securitatẽ pietatẽ ⁊ sincerã caritatẽ ac gr̃az: stigmate passionis tue deꝰ nr̃ filiꝰ dei qui viuis cũ deo patre ⁊ regnas cũ spũsctõ in trinitate vnus deꝰ ꝑmenẽs ĩ secula seculorũ. ℟. Amẽ. Dñs sit. ¶ Sabbato sctõ. Ad vespe. Lauda. Dicant qui redempti sũt a domino ineternum. ꝑ. Quos redemit de manu inimici ineternũ ⁊ in seculuz seculi. ℣. Populus qui sedebat in tenebris et vmbra mortis vinctos in mendicitate et ferro. ꝑ.

Quos redemit. ℣. Quia contriuit portas ereas & vectes ferreos confregit. ℟. Quos. Dominus noſter ieſus Oratio chriſtus filius tuus: qui ſolus verbo virtutis cuncta moderans: & omnia crucis deſtina portans: vectes ferreos cōminuit: portarumq; erearum clauſtra perfregit: tartari pfunda deſcendit: ſedentibus in vmbra mortis ignote lucis claritate reſplenduit: et ſol iuſticie de tumulo corpore ſuſcitato procedens: radijs ſuis tenebras noſtras mirabiliter īluſtrauit. ℟. Amen. Per miam &c. Lauda. Alleluya. Ego ſum primus et ego nouiſſimus et fui mortuus. ℟. Et ecce ſum viuens in ſecula ſeculorum alla. ℣. Dignus es domine deus noſter accipere librum: & ſoluere ſigna eius: qm occiſus es: et redemiſti nos deo in ſanguine tuo ex omni tribu et lingua. ℟. Et ecce. ℣. Gloria & ce. ℟. Et ecce. Lauda. Alleluya. Angelus dñi deſcendit de celo. ℟. Et accedens reuoluit lapidem ab oſtio monumenti alla alla. ℣. Lapidem qm reprobauerūt edificātes: hic factus ē in caput anguli. ℟. Et accedens. ℣. Gloria et honor. ℟. Et accedens. Dñs ſit ſemper ℟. Et cum. Lauda. Erat aſpectus eius ſicut fulgur: & veſtimenta eius candida qua niue: et dixit mulieribus: nolite timere. ℣. Confitemini domino qm bonus: quoniam in ſeculum mia eius. ℟. Et accedens. ℣. Gloria & honor patri. ℟. Et accedens. Dñs ſit ſemper. ℟. Et cum Lauda. Hic eſt panis verus dei qui de celo deſcendit: & vitam tribuit mūdo: qui māducauerit ex eo permanet in eternū: & panis quem ego dabo caro mea eſt pro mundi vita. ℟. Qui credit ī me non eſuriet: neq; ſciciet vnq; alla alla. ℣. Ecce diſponam vobis ſicut diſpoſuit mihi pater regnū: vt edatis et bibatis ſuper mēſam meā in regno meo. ℟. Qui credit. ℣. Gloria & honor. ℟. Qui credit. Capla. Excellētiſſimā in hac nocte tue reſurrectionis celebrantes ſollennitatem: in qua chriſte nobis dies nouo de tumulo ſurgens: veternoſam antique noctis caliginem: celeſtem conuertiſti in claritatem: te quibus poſſumus lachrymoſis rugitibus implorāmus: vt qui nos redemiſti precio tui ſanguinis: inſtituta a te precepta acceptes nr̄e orationis. Sit indulgentiaq; crimīnū: concedatur etiam et celeſtis glorie ſumma virtutū. Memento domie q terra ſumus: & accipe contritionem noſtri ſpiritus. Ut qui carnis infirmitate ad terrā proſternimur: ad celos caſtigatione ſpirituali ieiunijs ſubleuemur. Et quia ex noſtro eſt q cadamus: ex tuo ſit: vt ſurgamus: te iubente dicimus. Pater noſter. Et ne nos. Liberati a malo. Quere ſo j. Humiliate vos bñdictioni. Dñs ſit ſemper. ℟. Et cum. Bño. Chriſtus dominus qui aſcendit patibulum crucis: ſua vos redemptione & paſſione ꝓſeruet a malis. ℟. Amē. Detq; vobis ſue dulcedinis ſapientia renouari: qui ſe amaro permiſit fellis poculo propinari. ℟. Amen. Ut cuius laudes eccleſia cuncta celebrauit ouando: eius conſeruari mereat magno crucis vexillo. ℟. Amen. Per miam ipſius dei noſtri. & ce. Lauda. Alleluya locutus eſt angelus domini mulierib' dicens. ℟. Scio quia crucifixum queritis: ſurrexit ſicut dixit. venite & videte vbi poſitus erat dominus. ℣. Cantate domino cāticum nouū: qm mirabilia fecit. ℟. Scio quia crucifixum queritis. ℣. Gloria et honor patri & filio. ℟. Scio qm. Oratio.

Expletis domine in hac sancta sollennitate nr̄e seruitutis officijs: gratias tibi laudesq; referim⁹: dono tue miserationis adiuti. Precantes te deus: vt a peccatis nos abluas: et in tuis semper laudibus exultare concedas. ℟. Amē. Per misericordiā tuā ⁊ ce. In noie domini ¶ In letatione diei pasche resurrectionis. Ad matutinū. Añ. Ego dormini ⁊ resurrexi: quoniam dn̄s suscitauit me

Domine iesu Ps. iij. Oratio. Christe q̄ pro nobis soporē mortis ideo suscepisti: ne nos amplius obdormiremus in mortē: dona: vt qui te moriente renascimus: te etiā viuificante a peccatorum lecto surgamus. Nec vltra iam obruamur pena peccati: qui nos redēptos congaudem⁹ precio sacri sanguinis tui. ℟. Amen. Per miam tuam. Añ. j. Surrexit dn̄s a monumento. ꝑ. Et portas inferorū confregit. ℣. Tollite portas principes vestras: et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie. ꝑ. Et portas. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et portas. Oratio.

Christe vera redēptio mūdi q̄ reuoluto ꝑ āgelū lapide ab hostio monumēti: mira resurrectōis potētia triūphasti: cū sexus mulierū infirmior q̄ te ardēti desiderio ꝑquisiuit: prior ceteris te resurgentē angelo nūciante audire ꝓmeruit: da nob vt fragilitatis nr̄e corpore recluso: i desinēti ꝟuitutis tue potiamur solatio: vt te ardēti⁹ diligētes: oris nr̄i ostiū nulla in cōfitēdo tibi imoti lapidis duritia obstruēte: eterno mereamur ꝯsolari de munere. ℟. amē Per. Añ. ij. Vade maria nūcia fratribus meis. ꝑ. Quia resurrexi sicut illis dixi: eant in galileā ibi me videbūt. ℣. Deus deorum dn̄s locutus est et vocabit terrā. a solis ortu vsq; ad occasum: ex syon species decoris ei⁹ ꝑ. Quia. ℣. Gloria. ꝑ. Quia. Oratio.

Christe dei filius quē vox angelica a mortuis resurrexisse predixit: ⁊ vt eūtes discipuli ꝙ te in galileā visuri eēnt inotuit: da nobis plenū gaudiū de tua semꝑ resurrectione habere. Vt q̄ in galilea in transmigratione scz incorruptionis manifestū te in carne voluisti ostēdere discipulorū aspectib⁹: digneris etiā in nobis apparere virtutib⁹ manifestus: vt a corruptione i incorruptionē trāsmigrationē faciētes: eterne illi⁹ ⁊ vere trāsmigrationis possidere gaudia mereamur felices. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Tulerūt dn̄z meū ⁊ vbi posuerūt eū nescio. ꝑ. Noli flere maria resurrexit dn̄s cum gloria: et regnabit a fine vsq; in finē fortiter. ℣. Etenim dn̄s dabit benedictiomē ⁊ terra nostra dabit fructū suū. ꝑ. Noli flere. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Noli flere maria. Oratio.

Sublatū te domine esepulchro fructuosa illius marie inquisitio: flectuū effusione conqueritur: que vtiq; igne tui desiderij cremabat. quesum⁹ ergo vt desideriuz amoris tui similiter: in nobis accendas: vt ⁊ imperquirendo valentiores: ⁊ inueniēdo te mereamur sine fine esse felices ℟. Amē. Per. ℟m. Stabat maria ad monumētū foris plorans: dum ergo fleret ꝓspexit vbi positū erat corp⁹ iesu: vidit duos angelos in albis sedētes. ꝑ. Et conuersa retrorsuz vidit iesuz stantē: et venit annūcians discipulis quia vidit dn̄m: ⁊ hec dixit mihi. ℣. Dixit iesus marie: mulier q̄d ploras: quē queris: ꝑ. Et cōuersa. In laudi. Ad cāticū. añ. Iste de⁹ meus ⁊ honorificabo eū: deus patris mei ⁊ exaltabo eū. Canticū.

Cantemus dño gloriose em̄ ho-
norificatus es equū ⁊ ascensorē
proiecit in mare. Adiutor ⁊ prote
ctor mihi fuit dñs in salutem. Hic
deus meus: et honorificabo eū: deꝰ
patris mei ⁊ exaltabo eum. Domi
nus cōterens bella: dñs nomē est ei
Currus pharaonis ⁊ exercitū eius
proiecit in mare. Electos ascenso-
res: sternit stratores: dimersit in ru
bro mare. Pelagusq; operuit eos:
dimersi sunt in profundū tamq̄ la-
pis. Dextera tua dñe glorificata ē
in virtute: dextera manus tue cōfre
git inimicos ⁊: pre multitudine maie
statis tue contreuisti aduersarios.
Misisti iram tuā: ⁊ comedit eos tā
q̄ stipulam: et per sp̄m iracūdie tue
diuisa est aqua. Gelauerunt tamq̄
murus: atq; gelauerūt fluctus i me-
dio mare. Dixit inimicus persequēs:
comprehendam: partibor spolia: re-
plebo animaz meam. Interficiam
gladio meo: ⁊ dominabitur manus
mea. Misisti spiritum tuū ⁊ coope
ruit eos: dimersi sunt in profunduz
tamq̄ plumbū in aqua validissima.
Quis similis tibi in dijs dñe? quis
similis tibi honorificus in sanctis:
mirabilis in maiestatibꝰ faciēs ma-
gnalia: extendisti dexterā tuaz et de
uorauit eos terra. Gubernasti iusti
cia tua populum tuū: hunc quē libe
rasti consolatus es virtute tua in re
fectione sancta tua. Audierunt gē
tes ⁊ irate sunt: dolores apprehen-
derunt inhabitātes philistim. Gūc
festinauerunt duces edom: ⁊ princi
pes moabitum: apprehendit eos ti
mor: ⁊ fluxerunt omnes inhabitan-
tes canaam. Decidat super eos ti-
mor et tremor a magnitudine bra-
chij tui. Fiant tamq̄ lapis: donec
transeat populus tuus dñe: vsq; dū
pertranseat populꝰ tuus: iste quē li-
berasti. Induc et planta eum in mō
tem hereditatis tue: i preparata ha
bitatione tua: quā p̄parasti tibi do-
mine: sanctuariū tuuz: quod prepa-
rauerunt manus tue. Dñe qui reg-
nas in eternū ⁊ in seculū seculi: ⁊ ad
huc qꝛ intrauit equitatꝰ pharaonis
cū quadrigis ⁊ ascensoribus i mare
Et induxit sup eos dñs aquas ma-
ris: filij autem israel ambulauerūt
per siccū per mediū mare. Reitere
tur Aña. Iste deus. Ad benedictus.
Aña. Tibi soli deo et gloria: virtus et po-
testas in secula seculorum Amen. Cāticū
Benedictꝰ es domine deus patruz
nostrorum. Require fo iij. Sono.
Ego dormiui et quieui ⁊ resurrexi quia do-
minus suscitauit me. p̄. Gloria mea alleluya
℣. Non timebo milia populi circundantis
me exurge domine salua me deus meus. p̄.
Gloria mea alleluya. Lauda. Alleluya lau
date dominū de celis alleluya alleluya alle-
luya. ps. cxlviij. Principiū apocalip
sim iohānis apostoli. ca. i. ℟. Deo

Apocalipsis iesu christi: quā de
dit illi deus palam facere ꝑuis
suis: que oportet fieri cito. Et signa
uit mittens angelum suū seruo suo
iohanni: qui testimoniū perhibuit
verbo dei: ⁊ testimoniuz iesu christi
quecunq; vidit. Beatus qui legit ⁊
qui audit verba prophetie: et seruat
ea que in ea scripta sunt. Tēpus em̄
prope est. Johannes septem eccle-
sijs que sunt in asia. Gratia vobis
et pax ab eo qui est: ⁊ qui erat: ⁊ qui
venturus est: et a septem spiritibus
qui in cōspectu throni eiꝰ sunt: ⁊ ab
ib̄u christo q̄ est testis fidelis primo

genitus mortuorum: ⁊ princeps regum terre. Qui dilexit nos et lauit nos a pctis nostris in sanguie suo: ⁊ fecit nos regnū sacerdotes deo patri suo: ipsi gloria i secula. Ecce venit cū nubibus ⁊ vidit eū om̄is oculus: ⁊ qui eū pupugerunt et plangent se super eū oīs tribus terre. Ego sum alpha et. o. principiuz et finis: dicit dn̄s deus: qui est ⁊ qui erat ⁊ q̄ venturus est omp̄s. ℟. Amē. Hymn⁹.

Hic est dies verus dei: sancto serenus luie: quo diluit sanguis sacer probrosa mundi crimina. Fidem refundens ꝑditis: cecosqz visu illuminās: quo nos graui soluit metu latrone absoluto. Qui premio mutans: crucē iesu breui adquisiuit fides: iustoqz breuior gradu peruenit in regnū dei. Hoc opus stupēt angeli: penā videntes corporis: xp̄oqz adherentē reum vitam beatā capere. Mysteriū mirabile: vt abluat mūdi luem: pctā tollat: oīm carnis vicia mūdans caro. Quid hoc potest sublimius: vt culpa querat gratiaz: metumqz soluat charitas: reddatqz mors vitam nouam. Humū sibi mors deuoret: suisqz se nodis liget: moriatur vita hoīm: resurgat vita oīm. Qū mors per om̄s transeat: om̄s resurgunt mortui: consumpta mors ~~hitu~~ suo: perisse se solā gemat. Quesum⁹ auctor oīum in hoc paschali gaudio: ab om̄i mortis ipetu tuuz deffende populum. Gloria tibi domine: qui surrexisti a mortuis cū patre scto spiritu i sempiterna secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dominū nostrum iesuz christum: cum omni supplicatione rogem⁹: vt nos gloria resurrectionis sue propicius iustificare dignetur. ℟. Presta eterne omnipotens deus. Kyrie fexson. ℟. Xp̄e

Cleyson. kyrieleyson. Capitula. Christe dei filius: qui venerabilis diei huius excursum prius a te condite lucis: et post vere resurrectionis mysteria consecrasti: dum singulari tropheo triumphator inferni olim i hoc die deuicti triumphasti: da nobis: vt de sepulcro viciorū exeamus ad te lumen veruz: qui es resurrectionis nostre principium. Ut quia in te mors vltra nullo modo dominabit̄: per veram resurrectionis tue potentiam: quā verissime profitemur: peccata nostra amodo nullatenus dominetur. Ut qui matutinū sacrificium pro nobis ipse oblatus es: in hoc resurrectionis tue tempore matutino ab omni nos iubeas purificari piaculo. Pater nr̄. Liberati a malo. fo j. Dn̄s ℟. Et cum Lauda. Surrexit christus a mortuis alleluya. ꝑ. Per gloriā patris alleluya alleluya ℣. Cantate domino canticum nouū quia mirabilia fecit. ꝑ. Per gloriam. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Per gloriam. Bn̄dictio Christus domin⁹ qui ascendit ⁊c. Quere fo ccxxj. In nomine domini nostri iesu christi ⁊c. Ad vesperū Lauda. Laudauerunt te domine omnes angeli tui: et hymnū dixerunt dū perficeres fabricam celi. tuus est dies ⁊ tua est nox. ꝑ. Tu fecisti solē ⁊ luuā. ℣. Tu confirmasti in virtute tua mare: tu cōtribulasti capita draconū super aquas. ꝑ. Tu fecisti. Oratio.

Laudant te dn̄e om̄s angeli tui: dum a te ~~secretos~~ agnoscūt: et cunctā creaturā celestez atqz terrenā te opificem subsistere: ac disponi nō ambiguūt. Dona ergo mentib⁹ nostris in om̄ibus operib⁹ tuis tibi

ictu

se creatos

gloriã dare: ⁊ te ſolez iuſticie perpe/
tuo nobis fulgore clareſcere lumẽ.
Quatenus nocturnaſ tenebras tua
ſemper valeam⁹ inluminatione vita
re. ℟. Amẽ. Per miam ⁊c. Sono.
Ubi eſt mors victoria tua: vbi eſt mors acu
leus tuus: reſurrexi dicit dñs alla. ℣. Pro
pter miſeriam inopum ⁊ gemitũ pauperum
nũc exurgam dicit dñs. alla. Dñs ſit. ℟.
Et cum. Ãna. Abſorta eſt mors in victo/
ria: vbi eſt mors victoria tua? ℗. Ubi ẽ mors
aculeus tuus? ℣. Propter miſeriã inopuz
et gemitũ pauperũ nunc exurgam dicit dñs:
ponam in ſalutari tuo fiducialiter agam in
eo. ℗. Ubi eſt. ℣. Gloria ⁊ honor. ℗. Ubi
eſt. Dñs ſit. ℟. Et cuz. Lauda. Rede
miſti nos dñe ſanguine tuo ex omni tribu et
lingua. ℗. Et feciſti nos regnum deo noſtro
alleluya. ℣. Domine deus virtutum cõuer/
te nos ⁊ oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erim⁹.
℗. Et feciſti nos. ℣. Gloria et honor patri.
℗. Et feciſti. Hymnus. Hic eſt dies
verus. Supplicatio. Oremus redem/
ptorẽ mũdi. Quere fo .ccxxiij Cpla.

DEus cuius vnũ hunc ex omib⁹
duximus diem: in quo creatis
rebus omibus voluiſti eſſe ⁊ preſen/
tis lucis diem: et eterni luminis te
ſtem: vt in eo reſurgeret inlumina/
tio temporũ: atq; reſurgeret inlu/
minatio animaz. Quicq dominice
⁊ operationis primus: ⁊ reſurrecti
onis ydoneus revolutus ĩ circulo: ⁊
redutus in cartalo paſchali: ſolẽni/
tatis inciperet myſteriũ: et conclu/
deret ſacramentuz. Reſpice in hoc
tempore acceptabili: ⁊ in hac die ſa
lutis ſuper ſeruos tuos dñe: quos re
demiſti ō captiuitate neq̃cie ſpũali:
tropheo dñice paſſionis: quos agni
tui tinctos ne vaſtator lederet libe/
raſti. Eſto nobis preui⁹ ĩ ſolitudine
vite huius: quo et in diẽ calorem tẽ
ptationis noſtre quaſi nubis prote/
gens obũbres: ⁊ in nocte a tenebris
peccatoz nos quaſi colũna ignis in/
lumines. Ut dum ades ad ſalutez:
perducas ad requiem. Pater noſter
Liberati a malo ⁊c. ſo j. Benedictio.

OChriſtus dñs qui diem iſtum re
ſurrectionis ſue cõſecrauit my
ſterio: reſurgendi vobis prebeat ef/
ficaciã a delicto. ℟. Amen. Et qui
olim hodierna die a mortuis reſur/
rexit: mortificationis oĩmode vo
bis conferens donũ: reſurgere vos
faciat celeſtiuz dono virtutum. ℟.
Amen Ut in eo ſemper vitã habea/
tis: in cuius morte cõſepultos vos
eſſe gaudetis. ℟. Amen. Per miaz.
Lauda. Tulerunt dñz meũ ⁊ neſcio vbi po
ſuerũt eum. ℗. Noli flere maria reſurrexit
dominus alleluya alleluya. ℣. Et enim dñs
dabit benedictionez: ⁊ terra dabit fructum
ſuum. ℗. Noli flere maria. ℣. Gloria et ho
nor patri. ℗. Noli flere maria. Oratio.

OChriſte qui olim glorioſe noctis
huius diluculum reſurrectio/
nis tue myſterio conſecraſti: duz pri
mus ipſe nunc̃ moriturus: et vere
premicie dormientiuz ſurrexiſti: da
nobis: vt in te reſurgamus a vicijs:
et vires reparemus perdite ſanita/
tis. Ut in te viuificemur ad ſtatum
vere ſalutis: qui pro nobis es morti
ficatus vſq; ad ſupplicium crucis. ℟.
Amẽ. Per miam tuã. Dñs ſit ſem/
per. ℟. Et cum. In nomine domini

Secũda feria reſurrectionis. Ad
matutinũ. Ãna. pſalm⁹ ⁊ Oratio.
vt in die. Quere fo⁹ .ccxxij Ãna.
Surrexit enim ſicut dixit dominus. ℗. Et
ecce p̃cedet vos in galileã ibi eũ videbiſtis. ℣
Cantate domino canticum nouũ: quia mira

bilia fecit. ꝑ. Et ecce precedet. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ ce. ꝑ. Et ecce. Oratio.

IEsu dei filius quē vox angelica a mortuis resurgisse ꝑdixit: vt euntes discipuli qđ te in galileaꝫ visuri essent innotuit: da nobis plenū gaudiū de tua semper resurrectione habere. Ut q̄ in galilea: in transmigratione scilꝫ in corruptionis manifestuꝫ te in carne voluisti ostēdere discipulorū aspectibꝰ: digneris ⁊ in nobis apparere virtutibus manifestꝰ. Ut a corruptione ī incorruptionem transeūtes: eterne illius ⁊ vere transmigrationis possidere gaudia mereamur sine fine felices. ℟. amē Per miam. Aña. ij. Resurrexit dñs iesus xp̄s a mortuis. ꝑ. Primitie dormiētiū: vt in eo om̄s viuificentur. ℣. Dicite in nationibus: dñs regnauit a ligno. et eñ firmauit orbem terre: q̄ non cōmouebit̄: iudicabit populos ī equitate. ꝑ. Primitie. ℣. Gl̄ia et honor. ꝑ. Primitie. Orō. Xp̄e qui olim. vt supra. Aña. iij. Christus surgens a mortuis iam non moritur: mors illi vltra nō dñabitur. ℣. Memor fuit mīe sue iacob: ⁊ veritati sue domꝰ israel. viderūt omnes fines terre salutare dei nostri. ꝑ. Jā nō. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Jam nō. Oratio.

INcōparabilis christe dñe deus noster: gaudiorū serenator illustra ꝯuentus om̄is ecclesie: qui te ab inferi excipit resurgētez. Qui ergo tam potenter ⁊ mortis aculeū vincis: ⁊ vltra non moreris: nos quos potenter redemisti: in eternā mortē ire nullo modo patiaris. ℟. amē Per miam tuam. ℟m. Magnus es domine ⁊ preclarus. ꝑ. Et laudabilis in virtute et inuisibilis: tibi seruiet omnis creatura tua. ℣. Fortissime magne potens dominus exercituū nomen est tibi. magnus consilio ⁊ incomprehēsibilis cogitatu. ꝑ. Et laudabilis in virtute. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et laudabilis in virtute. Oratio.

TE domine ab inferis resurgentem in gloria: laudem tibi canit om̄is a te cōdita creatura. Nos quoqꝫ pusilli cum magnis admixti laudantes te rogamus: ac petimꝰ: vt per te hic resurrectiōis primi habentes principia: vt cū sanctis om̄ibus resurgamus ad gloriam sempiternam. ℟. Amen. Per miam tuā. Ad canticum Aña. Cantemꝰ domino gloriose enim honorificatus est: equū ⁊ accēsorem proiecit in mare. Canticū. Cantemus domino gloriose. Require fol. ccxxij Oratio.

CAntabimus tibi domine: et cum omni laude cantabimus: quia equū ⁊ accensorem proiecisti in mare: ita diabolum cum exercitibus suis suffoces eadem virtute. Quis similis tibi in dijs domine? quis similis tibi? gloriosus in sanctis: mirabilis ī maiestatibus: faciens prodigia cūctis gentibus ⁊ populis predicanda. ℟. Amen. Per miam tuā. Ad benedictus. aña. In templo sancto glorie tue benedictus es domine. Canticū. Benedictus es domine deus ⁊c. Require fo iij. Sono. Ego dormiui. Quere fo ccxxij. Lauda. Alleluya laudate dñꝫ de celis. alleluya. alla. alla. ꝑs. cxlviij Lectio libri apocalipsis iohannis apostoli. capl̄o. ij. ℟. Deo gratias.

ANgelo ephesi ecclesie scribe. Hec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua: qui ambulat ī medio candelabrorum aureorū. Scio opera tua ⁊ laborem et pacientiam tuam: et quia non potest sustinere malos: et temptasti eos q̄ se dicunt

apostolos esse: & nō sunt: & inuenisti eos mendaces: & patientiā habes & sustinuisti propter nomē meū: & non defecisti. Sed habeo aduersum te pauca: quod charitatē tuam primā reliquisti. Memor esto itaq; vnde exieris: & age penitentiā: & prima opera fac. Si nautē veniet tibi: & mouebo candelabrū tuū de loco suo: nisi penitentiā egeris. Sed hoc habes: quia odis facta nicolaitarum: que & ego odi. Qui habet aurem audiat: quid spūs dicat ecclesijs. Vincenti dabo edere d̄ ligno vite: qd̄ est in paradiso dei mei. ℟. Amen. ℣. Hic est dies. fo .ccxxiij Capitula

Hest secūdi diei luminosa species: in qua matutina lux xp̄us videlicet noster: in firmamēto legis se condite: se indicit agnoscendū. Presta ergo nobis: vt qui luce resurrectionis coruscauit in mūdo: abundantia pietatis redundet in seculo. Qualiter ita firmamento legis siue corda nostra premuniat: vt inlesos nos ad eternam pertrahat vitā. Pater noster. A malo nos libera. Quere fo .vj Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda Surrexit xp̄s a mortuis alla. ℣. Per gliaz patris alla alla. ℣. Cantate dño canticum nouū: quia mirabilia fecit. ℣. Per gloriam. ℣. Gloria & honor. ℣. Per gliam. Dño. Christus dñs qui diē istum. Quere fo ccxxiij. Ad vesperum. Lauda. Laudauerunt te. Oro. Laudant te domine. fol .ccxxiij Sono. Dñs iesus xp̄us surrexit a mortuis tercia die. ℣. Et vivit ex virtute dei alla. ℣. Saluator noster resurgens a mortuis: curuauit mortem: et inluminauit nos vite eternitate. ℣. Et vivit. Dñs sit. ℟. Et cum. Alia. Ego sum primus & ego nouissimus. ℣. Et fui mortuus: et ecce sum viuens in secula seculorū. ℣. Laudate nomen dñi: laudate serui dñi. ℣. Et fui mortuus. ℣. Gloria & honor pri ℣. Et fui. Dñs sit. ℟. Et cuz. Lauda. Dñs iesus christus qui est testis fidelis primogenitus mortuorū & princeps regum terre. ℣. Ipse dilexit nos & lauit nos a peccatis nostris sanguine suo alla. ℣. Lapidem quē reprobauerunt edificantes hic factus est in caput anguli. ℣. Ipse dilexit. ℣. Gloria et honor. ℣. Ipse. Hy. Hic est dies ver. Supplicatio. Oremus. fo .ccxxiij Cpla.

Obrist deus noster qui secundo die firmamētū formans: quasi solidamentū scripturarū in ecclesia preparas: quo celestes ppl'os angelorū: ab infirmitate inferioz hoim: quasi aquas ab aqs discernere voluisti: quiqz duo testamēta cōstituens: figurā veteris sacrificij per testamētū nouū imolatione tui corporis cō pleuisti: da nobis vt intellectu prudentie angelicis potestatibus: q̄si a quis superioribus sociemur: et semp ad superiora tendamus. Qualiter ita solidamentū vtriusq; legis in corde nr̄o prepoleat: vt resurrectionis tue potentia ad gaudia nos ptrahat infinita. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Dñs sit. ℣. Et cum. Bñdictio.

Obristus dei filius q̄ in corpore nr̄e mortalitatis sustulit opprobriū cruc: ab oñi vos cruciatu nocibilitatis eripiat passiōis. ℟. amē Et q̄ in vera corporis nr̄i carne surrexit: ab inferis in oīmoda veritate: sanctificatione exsuscitet corda vra ab oñi lapsu facinoris. ℟. Amen. Vt fides qua illū & mortuū fuisse & resurrexisse agnoscit: eterne vobis preparet receptacula māsionis. ℟ Amen. Per miam ipsius. Lauda.

Surrexit christus a mortuis alla. ℟. Per gloriam patris alla alla. ℣. Cantate domino canticum nouū: quia mirabilia fecit. ℟. Per gloriam. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Per gloriam.

MOrtuum te peccato **O**ratio. fuisse: nō tuo: sed nostro iesu domine cōfitemur. Et ideo quia semel pro impijs mortuus deo viuis: fac nos vt sic semel moriamur vicijs: qualiter coronaturus resurgentes: letemur semper de muneribus sempiternis. ℟. Amen. Per misericordiam tuam ⁊c. In nomine dñi nostri iesu xpi perficiamꝰ cū pace. ℟. Deo gratias. ¶ Feria tertia. Ad matutinum. Aña. Ego dormiui ⁊ re. ℘s. iij. **O**ratio. O omine iesu xpe. Require folio. ccxxij Añ. j. Quod iesus mortuꝰ est peccato: mortuus est semel, quod autem viuit: viuit deo. ℟. Nunc autem extimate vos mortuos esse peccato: viuentes autem deo. ℣. Omnes gentes plaudite manibus. iubilate deo in voce exultationis. ℟. Nunc autē extimate. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Nūc autē extimate. **O**ratio. O ortuum te peccato hic supra. Aña. ij. Mortuus est christus propter peccata nostra. ℟. Et resurrexit propter iustificationē nostram. ℣. Canite in inicio mensis tuba: in die insignis solemnitatis nostre. ℟. Et resurrexit ppter. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Et resurrexit.

O Christe dei filius qui **O**ratio. mortuus es ppter peccata nostra: ⁊ resurrexisti propter iustificationem nostrā: da nobis ⁊ mortem habere vicioꝝ: ⁊ resurrectionē obtinere virtutū: vt ita mortis ⁊ resurrectionis tue in nobis vigeat sacramentum: qualiter ad te sine confusione post nostrum transitū accedere mereamur. ℟. Amen. Per misericordiaz tuā ⁊c. Añ. iij. Si credimus q iesus mortuus est ⁊ resurrexit. ℟. Ita ⁊ deus eos qui dormierūt per iesum adducet cū eo. ℣. Cantate dño canticū nouum: quia mirabilia fecit. ℟. Ita ⁊ deus. ℣. Gloria ⁊ honor.

O Redimus **O**ratio. ℟. Ita ⁊ deꝰ. te dñe indebita pro nobis morte damnatū: ⁊ virtute propria suscitatum. Et ideo profluēti lachrymarum exundatione deposcimꝰ: vt qui te resurrexisse pro iustificatione nostra nūc credimus: placabilē ac mitem in iudicio sentiamus. ℟. Amē Per misericordiā. ℟. Tu es deus qui facis mirabilia solus. ℟. Et tu regnas in eternum domine. ℣. Notā fecisti in populis virtutem tuam. liberasti in brachio tuo populuz tuum. ℟. Et tu. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Et tu.

O Mnipotens ac mira- **O**ratio. bilis dñe: tu es qui facis mirabilia solus: ⁊ tu regnas in eternum. Ne obliuiscaris nostri: nec humanis deiciamur in laudibꝰ: sed in te in quo summa est gl̄iatio: tui memores delectemur. ℟. Amē. Per miam ⁊c. In laudibus ad canticū. Añ. Adiutor ⁊ protector factus est mihi dñs in salutez. Canticū. O cantemus dño gloriose. Require folio ccxxij. **O**ratio. Adiutor ⁊ protector noster dñe: tuā qñs ad saluandos nos oppone potentiā. Tu es enim deꝰ noster: qui honorificaris ex debito: ⁊ exaltaris ex merito, quiqz dum cōteris bella: nomen: qđ tibi solū est in virtutibus pandis: vel in mirabilibꝰ innotescis: proice currus pharaonis: ⁊ exercitū eiꝰ in mari: vt qui terga secunt nra: ipo impetu quo nos psequunt: mergant. Nos quoqz ne cū eis in mergat profundū aut pelagum pactefactum. ℟. Amen. Per Ad bñs. Añ. In templo sancto glorie tue benedicim⁹ cs do-

mine. Cãticũ. Bñdict⁹ es do fol'iij. Sono. Ego dormiui ⁊ requieui ⁊ resurrexi: quoniam dominus suscitauit me. Lauda. Laudate dñm de celis all'a. ps. cxlviij Apocalipsis ioannis apl'i. capi. ij.

Ego ioãnes seruus ℟. Deo gr̃as iesu christi audiui vocẽ de celo dicentẽ mihi. Angelo ꝫmirne ecclesie scribe. Hec dicit prim⁹ ⁊ nouissimus: qui fuit mortu⁹ ⁊ viuit. Scio tribulationẽ tuam ⁊ paupertatẽ: sed diues es ⁊ blasfemaris ab his qui se dicũt iudeos esse: ⁊ nõ sunt: sed sunt sinagoga sathane. Nihil horũ timeas que passurus es. Ecce missus est diabolus ex vobis in carcerẽ: vt temptemini: ⁊ habeatꝭ tribulationẽ diebus decez. Esto fidelis vsqꝫ ad mortem: ⁊ dabo tibi coronam vite. Qui habet aurem audiat: quid spirit⁹ dicat ecclesijs. Qui vicerit: non ledet a morte secũda. ℟. Amen. Hymn⁹ Hic est dies. Supplicatio. Orem⁹ redẽptorẽ. fol'. ccxxiij Capitula.

Lucidũ diei tertij speculũ agnoscentes: in quo per conditum firmamentum legis: diuise sunt aque ab aquis. fideles vtiqꝫ ab infidelib⁹ segregati: te dñm rogamus ⁊ petim⁹: vt vera fide nos instruas: ⁊ ab infidelitate disiũgas. Ut qui tertia die te suscitatũ ab inferis credimus: lucis eterne presidio muniamur. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Lauda. Surrexit christus a mortuis all'a. ꝑ. Per gloriam patris all'a all'a all'a. ℣. Cantate domino canticuꝫ nouũ: quia mirabilia fecit. ꝑ. Per gloriã. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Per gl'iaꝫ. Bñdictio. Christe dei filius qui in corpore nr̃e mortalitatꝭ. fol' ccxxiiij. In nomine dñi nostri. In eodẽ die ad vesperũ. Lauda. Laudauerũt te dñe Oratio. Laudant te do. fol'. ccxxiij Sono. Venite ⁊ videte: angelus quomodo reuoluit lapidem. ꝑ. Milites custodientes sanctum all'a all'a. ℣. Mulieres lachrymantes saluatorẽ querentes: marie angelus dixit: non est hic: surrexit enim dñs. ꝑ. Milites. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Añ. Consepulti enim sumus cũ christo per baptisma in mortẽ: vt quemadmodũ resurrexit xp̃s a mortuis per gloriã patris. ꝑ. Ita ⁊ nos nouitate vite ambulemus. ℣. Ipse fecit nos ⁊ non ipi nos. nos autẽ populus ei⁹: ⁊ oues pascue ei⁹. ꝑ. Ita ⁊ nos. Dñs sit semp. ℟. Et cũ. Lauda. Redemit nos dñs. ꝑ. Et liberauit nos all'a all'a. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi. ꝑ. Et liberauit. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et liberauit. Hymn⁹. Hic ẽ dies verus. Supplicatio. Orem⁹ redemptorẽ. fol'. ccxxiij Capitula.

Omnipotẽs deus pater qui die tertio ab infideliũ cordib⁹: quasi ab inferioribus salsis: aridam: idest populum fontem fidei sicientẽ segregare dignatus es: da nobis ab infidelium laqueis segregari: vt resurrectionem filij tui predicem⁹ indubij. Ut qui tertio ab inferis suscitatus ẽ die: trina nos virtutũ copulatione resuscitet. Quo fide spe ⁊ charitate robusti: de eterno resurrectionis mereamur munere cõsolari. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Deus dei filius qui resurrectionis sue gloriam dilatauit in mũdo: credulitatis huius vos iustificet sacramẽto. ℟. Amen. Et qui resurgens vltra nõ morit: ab infinite vos mortis eripiat dominatu. ℟. Amẽ Quo in eo nobis sit perpetuum gaudiũ: in quo nobis precessit vere resurrectionis exemplũ. ℟. Amen. Per mĩam ipsius ⁊c. Dñs sit. ℟. Et cũ.

Lauda. Mane nobiscum dñe. p. Quoniã iaz declinat dies in vesperũ alla alla. ℣. Accedite ad deum ⁊ illuminamini: ⁊ vultus vestri non erubescent. p. Quoniã iam. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Quoniã iam. Oratio

Concede nobis dñe: vt mortis opera non agam⁹: qui resurrectiõis tue triumphos plena fide colimus. Ut insultantes morti perpetue per bonã vitam: noue hereditatis capiamus presidia. ℟. Amen. Per miaz. In nomine dñi nr̃i. ¶ Feria quarta Ad matutinũ. Añ. Ego dormiui. ps. iij. Oratio. Dñe iesu xp̃e. fo. ccxxij Añ. j. De manu mortis liberabo eos: de morte redimã illos. p. Ero mors tua o mors ero morsus tuus inferne. ℣. Propter miserias inopum ⁊ gemitũ pauperũ: nunc exurgaz dicit dñs: ponam in salutari meo fiducialiter agaz in eo. p. Ero mors. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Ero mors. Oratio. Concede nobis dñe. hic supra. Añ. ij. Absorta est mors preualẽs: ⁊ maledictũ populi abstulit dñs ab omni ore: ⁊ deleuit lachrymas ab omni facie. p. Hic est deus noster: exultem⁹ ⁊ epulemur in salutare ipsius. ℣. Preoccupemus faciez eius in cõfessione: ⁊ in psalmis iubilemus ei. p. Hic est. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Hic est.

Deus dei filius cuius Oratio. mors mortẽ obsorbuit: ⁊ maledictũ abstulit mũdi: fac nos ita semper in tua resurrectionis victoria cõletari: vt dum predicam⁹ gloriã crucis: indesinenter potiamur premio veritatis. ℟. Amẽ. Per miam tuã. Añ. iij. Ubi est mors victoria tua. p. Ubi est mors aculeus tuus. resurrexi dicit dñs. ℣ Propter miserias inopum ⁊ gemitũ pauperũ nunc exurgaz dicit dñs. ponã in salutari meo: fiducialiter agam in eo. p. Ubi est. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Ubi est. Oratio.

Christe deus a quo mors in victoriaz absorta est: qui mortis victoriam simul ⁊ aculeũ dextruẽs: magnum mũdo redẽptionis presidium cõtulisti: da nobis vt vitiorũ morti: virtutũ profectib⁹ insultãtes: ad eterna gaudia mereamur perduci quãdoqz beatiores. ℟. Amẽ. Per miaz. ℣. Magna ⁊ mirabilia opera tua dñe iuste ⁊ vere sunt vie tue. p. Rex omniũ gentium. ℣. Quis nõ timet dñe: ⁊ magnificat nomen tuũ: qm̃ solus iustus es. ℣. Rex omniũ. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Rex omniũ. Oratio.

Magna ⁊ mirabilia opera tua domine: qz vera ⁊ iusta sunt iudicia tua. Subde nos vestigijs tuis: vt fides ecclesie tue: pedes tuos ambiat. Mereaturqz in his gratiã cõplectendis: in quib⁹ euangelica mulier veniã meruit osculãdi. ℟. Amẽ Per miam. ℣. laudib⁹. Ad canticũ ℣. Iste deus me⁹ ⁊ honorificabo eum. de⁹ patris mei: ⁊ exaltabo euz. Canticũ. Cãtem⁹ dño gloriose. fol. ccxxij Oro.

Repelle a nobis dñe mortiferam perniciem impij pharaonis: vt cõminuto iugo seruitutis egyptie: seruiamus tibi in gaudio libertatis eterne. ℟. Amẽ. Per miaz. Ad bñs Añ. In tẽplo sancto glorie tue bñdictus es dñe. Canticũ. Bñdictus es dñe. fol iij. Sono. Ego dormiui. folio ccxxij. Lauda. Laudate dñm de celis alla alla. ps. cxlviij. Apocalipsis ioãnis apostoli. capitu. ij. ℟. Deo gratias.

Angelo pergami ecclesie scribe: hec dicit qui habet rompheã ex vtraqz parte acutaz. Scio vbi habitas: vbi sedes est sathane: ⁊ tenes nomẽ meum: ⁊ nõ negasti fidem meam. Et in dieb⁹ illis antipas testis me⁹ fidelis qui occisus est apud vos vbi sathanas habitat. Sed habeo ad-

uersus te pauca. habes illic doctri/
nam balaam: qui docebat balac mit/
tere scandalū coram filijs israel: ede
re & fornicari. Ita habes & tu tenē/
tes doctrinam nicolaitarum. Simi
liter penitentiam age: si cōminus ve
nio tibi cito: & pugnabo cum illis in
gladio oris mei. qui habet aurē au/
diat: quid spūs dicat ecclesijs. Uin
centi dabo edere mānna absc̄ditū: &
dabo ei calculū candidū. & in calcu/
lo nomen nouū scriptum: qđ nemo
scit nisi qui accipit. ℟. Amen. ℣.
Hic est dies. Supplicatio. Orem⁹.

DOmine Capla. (folio. ccxxiij
sa diei quarti lux matutina re/
fulget. in qua tu de⁹ op̄s magna lu/
minaria in firmamēto celi p̄stituēs:
quadrifluo euāgelio omne mundū vi
sitans: inrigasti: cū eux p̄cioso tuo
sanguine redemisti. Da ergo nobis
ita lucere in firmamento ecclesie: vt
eternā mereamur puenire ad requiē
Ut qui primogenit⁹ ex mortuis cre/
deris: indultor quoq; criminū in iu/
dicio sentiaris. Pater nr̄. Liberati a
malo. fol̄ j. Lauda. Surrexit x̄ps a mor
tuis alla. ℟. Per glorią patris alla alla. ℣.
Cantate dño cantricū nouū: q: mirabilia fecit.
℟. Per glorią. ℣. Gloria & ho. ℟. Per glaz
Bño. Deus dei fili⁹. fol̄ ccxxv. In
noie dñi. Eodē die ad vesperū. laud
Laudaucrūt te dñe. fol̄. ccxxiij Sono.
Quis deus magn⁹ sicut de⁹ noster. ℟. Tu es
deus qui facis mirabilia solus alla alla. ℣.
Honorificus in sanctis: mirabilis in maiesta
tib⁹: faciēs pdigia. ℟. Tu es de⁹. Bñs sit.
℟. Et cū. Ah̄. Tradidit in mortē animam
suā: & cū iniquis deputat⁹ est. ℟. Et ipse pec/
cata multor tulit: & iniquitates nr̄as in se por
tauit. ℣. Cātate dño cāticū nouū: q: mirabi
lia fecit. ℟. Et ip̄e. ℣. Gloria & ho. ℟. Et ip̄e.
Bñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Ecce recor/
datus est dñs ppli sui alla: & miser⁹ est hereditati
tue alla. ℟. Et obseruabunt dies isti sum
mo studio & gaudio magno alla alla. ℣. O
dñe saluos nos fac o dñe bene prosperare. ℟.
Et obseruabunt. ℣. Gloria & ho. ℟. Et ob/
uabunt. Bñs sit. ℟. Et cum. Lauda.
Omnes benedicite dñm & oēs conlaudate ma
iestatē eius. ℟. Agite die leticie alla alla alla.
℣. Uox leticie & salutis in tabernaculis iu/
storum. ℟. Agite die. ℣. Gloria & ho. ℟. Agi/
te. Bñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Uidi
aquā egredientē de tēplo a latere dextro alla
Et oēs ad quos peruenit aqua ista salui facti
sunt & dicent alla alla. ℣. Dextera dñi fecit
virtutē: dextera dñi exaltauit me. ℟. Et oēs.
℣. Gloria & ho. ℟. Et oēs. Hy⁹. Hic ē
di. Supplicatio. Orem⁹ fol̄. ccxxiij

ECce dñe vesperū quar/ Capla.
ti diei huius officiosis luminari/
bus frequētam⁹. in quo luminaria in
firmamēto celi quasi in solida mēto
legis infigēs: quattuor videlicet euā
gelistarū vna te voce canentiū cor/
da inlustrare dignatus es: quo te in
quattuor mūdi partes & mortes pro
nobis gustasse & a mortuis resurre/
xisse: vnitis vocib⁹ nūciarent. Te pe
timus: teq; rogam⁹: vt in huius vite
obscuritate: ita resurrectionis tue in
nobis prefulgeat gratia: vt rusurre
cturi mereamur ptingere ad coro/
nam. Pater nr̄. Liberati a malo. fol̄ j.

UErus dei agnus qui Bñdictio.
pro nobis est immolatus in cru
ce: ab omni nos conluuionis macu/
la purget. ℟. Amē. Et qui occisus
ex infirmitate: surrexit potēter: potē
tialiter deuincat oēs libitus carnis
vre. ℟. Amē. Quiq; deuicta mor/
te mortis deuicit auctorē: deuictis
criminib⁹ vestris in se vos faciat vi/

uere sine fine. ℟. Amē. Per miam. Lauda. Xp̄s pro nobis passus ē. relinquēs nobis exemplū. p̄. Ut sequamur vestigia ei⁹ alla alla. ℣. Cantate dño canticū nouum: qz mirabilia fecit dñs. p̄. Ut seq̄mur. ℣. Gl'ia

Et honor. p̄. Ut sequamur. Oratio. Christe dei fili⁹ quo moriēte: optata mūdo vita saluisqz donata ē. dona nobis in hoc resurrectionis tue festo copiose letari: vt qui tecum nos fuisse mortuos credim⁹: simul etiaz tecū sine fine viuam⁹. Et qui mortē vlteri⁹ in te dñari nō credim⁹: a dominatu mortis ꝑpetue liberemur. ℟. Amen. Per miam. In noīe dñi. ¶ Feria. v. Ad matutinū. Añ. Ego dormiui. p̄s. iij. Oro. Dñe iesu xp̄e. fol'. ccxxij Añ. j. Si mortui sumus cum xp̄o: credim⁹ qz simul etiā viuem⁹ cū illo. p̄. Sciētes qd̄ xp̄s surgēs a mortuis iam nō moritur: mors illi vltra nō dñabit. ℣. Magn⁹ dñs noster: ⁊ magna virt⁹ ei⁹: ⁊ sapiētie eius nō est numerus. p̄. Sciētes. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Sciētes. Oro. Christe dei filius. Quere retro in vesperis p̄cedētib⁹. Añ. ij. Si resurrexistis cū xp̄o: que sursum sunt querite: vbi xp̄s est in dextera dei sedēs. p̄. Mortui enim estis. ⁊ vita vr̄a abscondita est cū xp̄o. ℣. Psallite deo nr̄o in cithara in cithara ⁊ voce psalmi. p̄. Mortui. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Mortui. Oratio. Tecum nos xp̄e iam per fidem cōsurrexisse: exundāti illa ritate letamur. Et ideo fac nos semp eaqz sursum sunt querere. vt a flagitioꝝ nr̄oruz nequitijs resurgētes: illuc vbi tu in dextera pr̄is sedes mereamur aliquādo peruenire felices. ℟. Amē. Per miam. Dñs sit. ℟. Et cū Añ. iij Xp̄us resurgens a mortuis iam nō morit. p̄. Mors illi vltra non dñabit. ℣. Audite hec oēs gētes aurib⁹ ꝑcipite: qui habitatis orbē. p̄. Mors. ℣. Gl'ia ⁊ ho. p̄. Mors. Oro. Christe qui resurgēs a mortuis: iam nō moreris: cōcede vt nulla in nobis vlteri⁹ mors p̄ualeat criminis. Ut qui resurrectiōis tue mysteriū fide prōptissima veneramur: a nocibili morti dominio liberemur ℟. Amen. Per miam. ℟. Tu es de⁹ qui facis mirabilia solus. p̄. Et notaz fecisti in ppl'is virtutē tuā. ℣. Liberasti in brachio tuo ppl'm tuū: filios isrl' ⁊ ioseph. p̄. Et notā ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et notā. Oratio. Tu es deus qui facis mirabilia solus: occurre aīab⁹ nr̄is optimus cōsolator: ⁊ indulgētiali fauore existe redēptor. Et qui nos acquisisti passione volūtaria: erue nos de laqueo venātis inuicta potētia. ℟. Amen. Per miam. In laudib⁹. Ad canticū. Añ. Cantem⁹ dño gloriose enim honorificat⁹ est: equū ⁊ ascensorē ꝓiecit in ma

Canticū. Cātem⁹ dño fo. ccxxij Añ. In tēplo sancto glorie tue bñdictus es dñe Canticū. Bñs es dñe folio iij. Sono. Ego dormi fol' ccxxij. Lauda. Alla laudate dñm de celis. alla alla alla p̄s. cxlviij. Apocalipsis iob̄is apl'i. c. ij.

Angelo tiatire ec ℟. Deo gr̄as. clesie scribe: hec dicit fili⁹ dei: qui habet oculos vt flama ignis: ⁊ pedes eius similes auricalco. Noui opera tua: ⁊ charitatē ⁊ fidē: ⁊ ministeriū ⁊ patientiā tuā: ⁊ opa tua nouissima plura prioribus. Sed habeo aduersum te: qz permittis mulierez iezabel: que se dicit ꝓphetā dicere: et seducere seruos meos: fornicari et manducare de idolaticis. Et dedi illi tēpus: vt penitentiā ageret: ⁊ nō vult penitere a fornicatōe sua. Ecce mitto eam in lectum: ⁊ qui mecatur cū ea in tribulatione maxima. Nisi

penitentiā egerit ab operib⁹ ei⁹: ⁊ filios ei⁹ interficiā in mortē. Et sciēt oēs ecclesie: qꝛ ego sum scrutans renes ⁊ corda. ⁊ dabo vnicuiqꝫ ꝟm opera sua. Vobis aūt dico ⁊ ceteris qui tyatire estis. Quicūqꝫ nō habet doctrinā hanc: qui nō cognouerūt altitudinē sathane: quēadmodū dicunt mittā sup vos aliud pondus: tñ qđ habetis tenete donec veniaꝫ. Et qui vicerit ⁊ qui custodierit: vsqꝫ in finem opera mea dabo illi potestatem sup gētes: ⁊ reget eas ī virga ferrea: ⁊ tanq̄ vas figuli ꝯfringent. Sicut ⁊ ego accepi a patre meo: ⁊ dabo illi stellaꝫ matutinā. Qui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. ℟. Amen. Hymn⁹. Hic est dies. supplicatio. Orem⁹. fol. ccxxiij Cap.

Diei

Lucidi exort⁹ ~~dei~~ quinti: primordium cōtuentes: in quo viuarū reptilia aīarum: ⁊ volatilia tu deus noster formare dignat⁹ es: te poscimus: teqꝫ rogam⁹: vt quos viuificās renouasti baptismatis vnda: nos resuscitando a vicijs pertrahas ad superna. ⁊ qui te valde diluculo a mortuis resurrexisse gaudem⁹: nos semp ad celestia euolasse: resurrectionis tue munere gratulemur. Pater nr̄. Liberati a malo. fol. j. Lauda. Surrexit xp̄s a mortuis all'a. ꝑ. Per gloriaꝫ pr̄is all'a all'a. ℣. Cātate dño canticū nouū: quia mirabilia fecit. ꝑ. Per gloriā. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Per gloriā. Bño. Verus dei agn⁹. fol. ccxxvj. In noie dñi. Ad vesperū Lauda. Laudauerūt te dñe. ⁊ Oratio. Laudāt te dñe. fol. ccxxiij Sono. Omēs gētes plaudite manib⁹. iubilate deo. ꝑ. In voce exltatiōis all'a. ℣. Psallite deo nr̄o psallite: regi nr̄o psallite. qm̄ rex oīs terre de⁹ psallite. ꝑ. In voce. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. De manu mortis liberabo: de morte redimā illos. ꝑ. Ero mors tua o mors ero morsus inferne ℣. Propter miserias inopum ⁊ gemitū pauperū: nūc exurgā dicit dominus. ponā in salutari meo fiducialiter agā in eo. ꝑ. Ero mors tua. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ero mors. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. In mēte habete diē istum: in quo existis de egypto. ꝑ. Mensis nouoꝝ est iste: celebrate pascha dño all'a. ℣. Sumite psalmuꝫ ⁊ date timphanū: psalteriū iocundū cuꝫ cithara. ꝑ. Mēsis nouoꝝ. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Mēsis nouoꝝ. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Vidi turbā angeloꝝ multoꝝ in celo dicentiū voce magna: dignus est qui occisus est agnus accipere fortitudinē ⁊ gloriaꝫ ⁊ honorē. ⁊ oēs audiui dicētes sedenti in throno ⁊ agno. ꝑ. Benedictio ⁊ honor te gloria ⁊ potestas all'a all'a. ℣. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis ei⁹ nō est finis. ꝑ. Bñdictio. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Bñdictio. Hy⁹. Hic est dies. Supplicatio. Oremus. fol.

Deus qui in Capl'a. C. ccxxiij operatione quinti diei: reptilia animarū viuaꝝ: homines scilicet renouatos per sacramentū baptismatis cōdidisti: ⁊ volatilia celi aīas videlicet sanctoꝝ ad sup̄na volātes manifesta virtutū luce formasti: prebe aīabus nostris inuictū de tua resurrectione solatiū. Ut per te renouati resurgamus ad gloriā: per quē regenerati sumus ad vitā. Pater nr̄. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Gratia qua vos per fidē xp̄o cōsepultos esse gaudetis: mortificet vos ab om̄i cōtagione iniquitatis. ℟. Amē. Et qui resurrectionis illi⁹ gaudia toto dilatauit in mundo: sanctificationem omnimodaꝫ exhibeat cordi vestro. ℟. Amen. Ut qui illum suscitauit a mortuis: vos quoqꝫ

resuscitet ad gloriã eterne remune/ratiõis. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Gratias deo qui dedit nobis victoriã. ꝑ. Per dñm nr̃m iesum xp̃um alla alla. ℣. Cãtate dño canticum nouum: quia mirabilia fecit. ꝑ. Per dñm. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Per.

Fac nos deꝰ pater ita tibi Oro. fructificare: vt eiꝰ tantũ simus quẽ ex mortuis suscitasti: xp̃i scilicet filij tui. Quo suscitãdo nos tandez: de vicijs ad virtutẽ ꝑuenire nos facias ad eternã hereditatẽ. ℟. Amẽ. Per miaz. In noie dñi. ¶ Feria. vj ad matutinũ. Añ. Ego dormiui. ps. iij. ⁊ Oratio. Dñe iesu xp̃e. fol. ccxxij Añ. j. Cõsepulti enim sumꝰ cũ xp̃o per baptisma in mortẽ: vt quẽadmodũ resurrexit xp̃s a mortuis ꝑ gloriã patris. ꝑ. Ita ⁊ nos in nouitate vite ambulemꝰ. ℣. Ipse fecit nos ⁊ nõ ipsi nos. nos aũt ppl's eiꝰ ⁊ oues pascue eiꝰ. ꝑ. Ita. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Ita. Oro.

Christe cui ꝯsepulti sumꝰ in mortem: vt resurgeremꝰ tibi ꝑ fidez resurrectionis tue: laua nos a peccatis nr̃is in sanguine tuo. vt quos dudum mũdasti aqua baptismatis: indesinẽter purifices indulgẽtia pietatis. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Fructificemꝰ deo: vt simꝰ eiꝰ. ꝑ. Qui ex mortuis resurrexit. ℣. Dñs regnauit decorẽ induit dñs fortitudinẽ ⁊ precinxit se. etenĩz firmauit orbẽ terre: qui nõ cõmouebit. ꝑ. Qui. ℣. Gl'ia et ho. ꝑ. Qui. Oro. Fac nos deꝰ. Quere retro in vesperis ꝑcedẽtibus. Añ. iij. Xp̃us iesus scd̃m tẽpus pro impijs mortuus est: iustus pro iniustis: ideo cõmendat charitatẽ suã in nobis. ꝑ. Ut iustificati in sanguine eiꝰ: salui ab ira simꝰ ꝑ ip̃m. ℣. Eloquia dñi eloquia casta. argentũ igne examinatũ terre purgatũ septuplũ. ꝑ. Ut iustificati. ℣. Gloria et ho. ꝑ. Ut. Oro

Christe deus noster ⁊ dñe: qui cõfirmasti nos mysterio crucis: ⁊ signasti mysterio potẽtia tue resurrectionis dans pignꝰ sp̃us in cordibus nr̃is: fac nos ita q̃s redẽptionis nr̃e dignitatẽ inculpabiliter custodire: Ut disrupto carnalis cõcupiscentie libitu: ita primitias sp̃us habẽtes sequamur: vt gloriosa resurrectionis tue potẽtia q̃ nr̃o primũ ꝑcessit in capite: in mẽbris quoqz ⁊ nũc ꝑ efficiẽtiam bonoꝝ operũ: ⁊ post ꝑ exsuscitationẽ glorificati corporis ĩpleat. ℟. Amẽ. Per miam. ℟. Quis deꝰ magnꝰ sicut deꝰ nr̃. ꝑ. Tu es deꝰ qui facis mirabilia magna solus. ℣. Dñe in mari via tua: ⁊ semite tue in aquis multis: deduxisti sicut oues

Oppl'm tuũ. ꝑ. Tu es deus. Oratio. Redimꝰ te dñe indebita pro nob̃ morte dãnatũ: ⁊ virtute ꝓpria suscitatũ. Et ideo ꝓfluẽti te lachrymarũ exundatiõe deposcimꝰ: vt q̃ te resurrexiste pro iustificatione nr̃a nũc credimus: placabilẽ te ac mitẽ in iudicio sentiamꝰ. ℟. Amẽ. Per miam. In laudibꝰ. Ad canticũ. Añ. Adiutor et ꝓtector factꝰ est mihi dñs in salutem. Cãticũ. Cantemꝰ dño. fol. ccxxij

Letat ecce dñe hierl'm fidelis in victoriã crucis: ⁊ potẽtiam saluatoris. Fac ergo vt ⁊ diligentes eaz in eiꝰ pacẽ cõsistant: ⁊ recedentes ab ea: ad eiꝰ amplexũ quãdoqz perueniãt. Ut abluti luctu: de resurrectionis eterne gaudijs recreati: in eiꝰ pace mereamur sine fine cõstitui. ℟. Amẽ. Per miam. Ad bñs Añ. In tẽplo sancto glorie tue bñdictus es dñe. Cãticũ. Bñs es. fol. iij. Sono. Ego dormiui. fol. ccxxij. Lauda. Laudate dñm de celis alla. laudate dñm in excelsis alla alla. ps. cxlviij. Apocalipsis ioannis apostoli. c. ij. ℟. Deo gr̃as.

Angelo eccl'ie sardis: scribe: hec dicit qui habet septē spūs dei ⁊ septē stellas. Scio opera tua: qz nomen habes qđ viuas: ⁊ mortuus ē. Esto vigilās ⁊ confirma cetera que moritura erāt. Nō em̄ inuenio opera tua plena coz̄ deo meo. In mente ergo habe qualiter acceperis ⁊ audieris: ⁊ serua ⁊ penitentiā age. Si ergo nō vigilaueris: veniā tanq̄ fur ⁊ nescis qua hora veniā ad te. Sed habes pauca noia in sardis: qui non inquinauerūt vestimēta sua: ⁊ ambulabunt mecū in albis: qz digni sunt. Qui vicerit sic vestiet vestimētis albis: ⁊ non delebo nomen eiꝰ de libro vite. Et cōfitebor nomen eius coz̄ patre meo: ⁊ coz̄ angelis eiꝰ. Qui habet aurez: audiat quid spūs dicat ecclesijs. ℟. Amē. ℣. Hic ē dies ⁊ Supplicatio. Oremus. fol'. ccxxiij

Hest fulgidū diei sexti Capla. curriculū: sexte etatis cōtinens sacramentū: in illo formatꝰ homo ex nihilo: in isto reparatus ex aliquo. in quo tu dei filiꝰ dum pro nobis indebitā suscepisti mortē: mortis deuicisti auctorē. Da ergo nobis: vt quos de manu tanti hostis tuo sanguine redemisti: nō patiaris eternis doloribus cruciari. Ut qui triūpho resurrectionis tue: ⁊ q̄ sursuz sunt nos quere precipis: modificatione pietatis coz̄da nr̄a mortifices a delictis. Pater nr̄. Liberati a malo. fol'. j. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Dñs iesus xp̄s qui ē testis fidelis. primogenitꝰ mortuoz̄ ⁊ princeps regū terre. ℣. Ipse dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is sanguine suo alla. ℟. Lapidez quē reprobauerūt edificantes: hic factꝰ est in caput anguli. ℣. Ipse. ℟. Gloria ⁊ honoz̄. ℣. Ipe. Bño. Gratia q̄ vos. fo ccxxvij.

In noie dñi nr̄i. Ad vesperū. Lauda Laudauerūt te dñe. ⁊ Oro. Laudāt te dñe. fol'. ccxxiij Sono. Jubilate dño oīs terra. ℣. Cantate deo exultate ⁊ psallite alla alla. ℟. Psallite deo nr̄o in cithara ⁊ voce psalmi in tubis ductilibꝰ: ⁊ voce tube coznee. iubilate in cōspectu regis dñi. ℣. Cātate deo. Bñs sit. ℟. Et cū. L. n. Dñs deꝰ patrū nr̄oz̄um suscitauit filiū suū iesum: quē vos interemistis. ℣. Clamātes ante faciez pilati crucifige crucifige. ℟. Notū fecit dñs salutare suū. ante cōspectū gentiū reuelauit iusticiam suā. ℣. Clamētes. ℟. Gloria ⁊ ho. ℣. Clamātes. Bñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Dicite in gētibꝰ dñs regnauit a ligno. ℣. Et enim coz̄rexit orbē terre: qui nō cōmouebitur alla alla alla. ℟. Letent celi ⁊ exultet terra moueat mare ⁊ plēitudo eiꝰ. ℣. Etcū. Bñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Jocūdare celū: ⁊ exulta terra alla. prumpant mōtes iocūditatez alla. ℣. Quia miserꝰ est dñs plebis sue alla alla alla. ℟. Flumina iuda pfluant aquas. distillabāt mōtes dulcedinē: ⁊ colles manabant lacte. qz fons de domo dñi prodijt alla alla. ℣. Quia. ℟. Gloria ⁊ ho. ℣. Quia. ℣. Hic est dies. ⁊ Supplicatio. Oremus. fol'. ccxxiij Capitula. Deus dei filiꝰ qui hoiem quē sexto die formasti ex nihilo: sexta etate seculi redemisti sanguine tuo. vt qui tunc bene cōditꝰ: male cecidit: nunc in melioꝰ reformatꝰ surrexit: da nobis vt ita veraciter redēptionis nr̄e mysteriū perpēdamꝰ: qualiter in morte ⁊ resurrectione tua pereniter glorie-mur. Ut qui tēpore salutis ⁊ mūdo occurrēs: mortē nr̄am moriēdo deuicisti: ab eterna nos liberes dānatione iudicij. Pater nr̄. Liberati a malo. Deus dei filiꝰ qui Bño. (fol' j. patibulo pro impijs affixus est: crucis sue nos saluificet gloria pas-

sionis. ℟. Amen. Et qui mortē mo
riendo deuicit: ipe a nobis oēs cruci
atus auertat inferni. ℟. Amen. Ut
in eo resurgatis ad gloriā: cuius nec
resurrectionis suscipitis gaudia. ℟.
Amen. Per miam. Lauda. Gratias
deo qui dedit nobis victoriaz. ꝑ. Per dñm
nr̄m iesum xp̄m alla alla alla. ℣. Cātate dño
cāticuz nouū: qr mirabila fecit. ꝑ. Per dñz.
℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Per dñz. Oratio.

Gratias agim⁹ tibi de⁹ pater: q̄
eripuisti nos de potestate tene/
brarū transferēs in regnū filij tui. da
ergo q̄s nobis: vt quos per mortē re
uocauit ad vitā: per pietatez resusci/
tet ad gaudia sempiterna. ℟. Amē.
Per miam. In noie dñi. ¶ Sabba/
to ad matutinū. Añ. Ego dormiui. ꝑs.
iij. ⁊ Or̄o. D ñe iesu xp̄e. fol. ccxxij
Añ. j. Gratias deo q̄ dedit nobis victoriā.
ꝑ. Per dñm nr̄m iesum xp̄um. ℣. Dicite in
nationib⁹ dñs regnauit a ligno. eteniz firma
mauit orbē terre: qui nō cōmouebit: iudica/
bit pplos in equitate. ꝑ. Per. ℣. Glia. ꝑ.

Quas tibi dñe Or̄o. (Per dñm.
gratias referre poterimus: pro
eo qr nobis victoriā per effusionē fi/
lij tui sanguis prestitisti. Et ideo qr
defectū nr̄m inspicis: supplementuz
tue porrige pietatis: vt q̄cquid mēs
in ꝯceptiōe laudis tue suggerit enar
randū: fidei relaxatione eos ꝓferat
ad eternitatis emolumentum. ℟.
Amen. Per miam. Añ. ij. Gratia dei
data est in nobis per inluminationē saluato/
ris nr̄i iesu xp̄i. ꝑ. Qui destruxit mortē: ⁊ in
luminauit vitā. ℣. Magn⁹ dñs nr̄ ⁊ magna
virt⁹ ei⁹: ⁊ sapiētie ei⁹ nō est numer⁹. ꝑ. Qui
℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Qui. Or̄o. Gratias
agim⁹. Quere in vesperis ꝑcedētib⁹
Ad. iij. Añ. Gratias agim⁹ tibi dñe deus
nr̄. qui es ⁊ qui eras: ⁊ qui ventur⁹ es omp̄s.
℣. Qm̄ magnificata ē vsqz ad celos mīa tua:
⁊ vsqz ad nubes veritas tua. ꝑ. Qui es. ℣.

D Gloria ⁊ ho. ꝑ. Qui es. Oratio.
Omine de⁹ nr̄ qui es: ⁊ q̄ eras
⁊ qui vēturus es: gr̄as tibi creatura
a te cōdita referet: qr factū est regnū
hui⁹ mūdi dñi nr̄i iesu xp̄i. Quesum⁹
ergo: vt quos regnū ei⁹ voluisti esse:
eterno eos cōsoleris in munere. ℟.
Amen. Per miam. ℟. Quā magnifi/
cata sunt. ꝑ. Opera tua dñe. ℣. Oīa in sa/
pientia fecisti repleta est terra. ꝑ. Opera.

Magnificata sunt opera Oratio
tua dñe: ⁊ humane intelligētie
remotissima: quoꝝ nos visibilis pul/
chritudo pulcherrimū oīum ꝓuocat
cōlaudandū creatorē. Tu nos vero
discretionis imple spū: vt dū tua mi
ramur opera: te tuis in operib⁹ lau/
det: magnificet intelligētia nr̄a. ℟.
Amen. Per miam. In laudib⁹. Ad
canticū. Añ. Iste de⁹ me⁹. ⁊ Canticū.
Cantem⁹ dño. fol. ccxxij Ad bñs.
Añ. In tēplo sancto glie tue bñdict⁹ es dñe.
ꝑs. Bñs es dñe fol iij. Sono. Ego
dormiui ⁊. fol ccxxij. Lauda. Laudate
dñm de celis alla alla laudate eum in excelsis
alla alla. ꝑs. cxlviij. Apocalipsim io/
hannis apli. c. ij. ℟. Deo gratias
Angelo laudotie ecclesie scribe.
Hec dicit testis fidelis ⁊ verus qui ē
principiū creature dei. Scio opera
tua: quia neqz frigidus es: neqz cali
dus. Utinā frigidus esses aut cali/
dus. Sz qr tepidus es: nec frigidus
nec calidus: incipiam te euomere ex
ore meo. Quia dices qd̄ dives suz: ⁊
locupletatus ⁊ nulli⁹ egeo: ⁊ nescis
qr tu es miser ⁊ miserabilis ⁊ pauper
⁊ cecus ⁊ nudus. Suadeo tibi eme/
re a me aurū ignitū probatū: vt salu⁹
fias. Et vestib⁹ albis induaris: vt nō

appareat ꝯfusio nuditatis tue: ⁊ collirio inūgue oculos tuos: vt videas. Ego quos amo: arguo: ⁊ castigo. Emulare ergo: penitentiā age. Ecce sto ad ostiū ⁊ pulso. Si quis audierit vocē meā: ⁊ aperuerit ianuā: introibo ad illū: ⁊ cenabo cū illo: ⁊ ipe mecum. Qui viderit: dabo ei sedere mecū in throno meo: sicut ⁊ ego vici: ⁊ sedeo cū patre meo in throno eiꝰ. Qui habet aurē audiat: quid spūs dicat ecclesijs. ℟. Amē. Hyꝰ. Hic ē di. ⁊ Supplicatio. Oremꝰ. fo. ccxxiij

Cyriel. ℟. Xpel. Cyriel. Capla. Christe dei filiꝰ qui exortuꝫ diei septimi in tua requie cōsecrasti: cuꝫ ociū sabbati in sepulcro positꝰ cōpleuisti: da requiē cordi nr̄o beneplacitam tibi. Ut ab operibꝰ nr̄is ita in te veraciter quiescamꝰ: ne i ocio sabbati peccatoꝝ nr̄oꝝ oneribꝰ adgrauemur. Ut qui te a sepulcri quiete resurrexisse fideliter credimus: e celis item ad iudiciū venientē mitissimuꝫ sentiamꝰ pijssime. Pater nr̄. Liberati a malo. folio j. Lauda. Gratias deo qui dedit nobis victoriā. ꝑ. Per dn̄m nr̄m iesuꝫ xp̄m alla alla. ℣. Cātate dn̄o canticū nouū: qꝛ mirabilia fecit. ꝑ. Per dn̄m. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Per dn̄m. Benedictio. Christus dei filiꝰ qui in corpore nr̄e mortalitatis sustulit obprobriuꝫ crucis: ab omni vos cruciatu nocibilitatis eripiat passionis. ℟. Amē Per miam ⁊c. Dn̄s sit. ℟. Et cū. noīe dn̄i nostri iesu xp̄i ꝑficiamꝰ cuꝫ pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ Sabbato ī octauas pasche. Ad vespū. Lauda. Laudauerūt te dn̄e. ⁊ Or̄o. Laudāt te dn̄e fol. ccxxiij Sono. Alla. Postq̄ resurrexit dn̄s iesus xp̄s a mortuis. Stans in medio discipuloꝝ locutꝰ est dicens. ꝑ. Pax vobis ego sum qui resurrexi a mortuis alla. ℣. Tunc aperuit illis sensum: vt intelligerēt scripturas. ⁊ dixit eis qm̄ sic scriptū est xp̄m pati ⁊ resurgere a mortuis alla. ꝑ. Pax. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Ah̄. Si resurrexistis cū xp̄o: q̄ sursum sunt querite vbi xp̄us est in dextera dei sedēs. ꝑ. Mortui enīꝫ estis: ⁊ vita vr̄a abscōdita est cū xp̄o. ℣. O dn̄e saluos nos fac: o dn̄e bene ꝓsperare. bn̄dictꝰ qui venit in noīe dn̄i. benedicimꝰ vobis de domo dn̄i: deꝰ dn̄s ⁊ illuxit nobis. ꝑ. Mortui. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Mortui. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Lauda Lapidē quē reprobauerūt edificātes: hic factus est in caput anguli. ꝑ. A dn̄o factuꝫ est. hoc est mirabile in oculis nr̄is alla alla alla. ℣. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nostro psallite. ꝑ. A dn̄o. ℣. Gl'ia. ꝑ. A dn̄o.

Decenties milia legionū Hyꝰ. Angeloꝝ cōcentu plaudunt: ⁊ canora iubilāt xp̄e iesu alpha ⁊ o: op̄s: sepultus olim: ⁊ viuēs in secula: testis fidelis ⁊ verū principium. Qui mūdi huiꝰ deiecisti principem: redimens orbē tuo almo sanguine. sanctus ⁊ verus genitus ingeniti reserans clausum: ⁊ apertū obstruēs: faciens nos deo regnū sacerdotiūqꝫ. Tu verus agnꝰ solus sine macula: qui dextrā patris cōlocatꝰ solio: solꝰ egressus ab arce dn̄ica similis iaspidi ⁊ sardino lapidi. yris per girum smaragdus circuit. Tu dei pignus: hominisqꝫ filiꝰ: septies librū signatū signaculis soluere signa dignus repertus es: agnꝰ occisus septē pollēs cornibꝰ: septeno fulgēs ⁊ lumine flā meo. Et throno prodeūt fulgura et tonitrua: septē ardētes ante thronū lāpades. septē vbiqꝫ missi dei spūs. septē stelle micāt agni dextera. septē cui adstant cādelabra aurea. Sedētes circum qualiter seni primates:

amicti cuncti niueis cicladib⁹: ⁊ laureatis diademis aureis: aureas vehunt fialas aromatū: aureis psallūt modulis ⁊ citharis. Stante throno nitet mare vitreū: bis bini fore idem aīalia: homo per gen⁹: leo voce prestrepit: iuuencus ore promit sacerdotium: petēs ad astra more volantis aquile. Quattuor formis senis alis singulis ante ⁊ retro cūcta plena oculis vigilant semp: sine requie vicissiz sanct⁹ ter clamantes iugiter illi: qui erat: est: ⁊ qui vēturus. Gloria pr̄i. laus. sapiētia: agno sedēti supra thronum: in celis cū patre regnat: ⁊ cum sctō spū cōnexa simul trib⁹ vna deitas p infinita seculoꝝ secula. Amen. Supplicatio. Oremus. folio. ccxxiij

Christe dei fili⁹ nostrarū Capl'a. requies aīarum: qui ociū sabbati requiescēs in tumulo cōpleuisti: vt in quo oliz requieueras ab omni opere faciēdo: in eo etiā requiesceres in sepulcro: hunc nobis veraciter sanctificans diē: cui⁹ vesperuz in prima nobis sabbati qui ⁊ octaua die lucessit. Ut qui dixeras de tenebris lumē splendescere manifeste a mortuis resurgens appareres in carne: dirige cursum vite nr̄e in viā sanctificationis omnimode. Qualiter ita in his septē dieb⁹ quib⁹ mūdus iste peragitur: ⁊ in quib⁹ quotidie nobis agn⁹ occidit': ⁊ pascha quotidie celebrat': salubriori vite curriculo ꝯuersemur: vt abqz fermēto malicie veꝝ pascha mereamur quotidie celebrare. Et ita ab oībus operib⁹ nr̄is in hoc die sanctificatōe tibi placita quiescam⁹: vt octaui illi⁹ eterni diei resurrectionis gloria cōsolemur. qꝛ te precipiēte oramus. Pater noster. Liberati a malo. Require folio j. Benedictio.

Christus dei filius qui in hoc die moriens: requieuit in tumulo det optatā requiē cordi vr̄o. ℟. Am̄. Tribuatqz vobis cessare ab om̄i opere criminis: qui in sepulcro sustulit iniuriā mortis. ℟. Amē. Ut optabile vobis resurrectiōis ei⁹ gaudiū: ⁊ hic deuotos efficiat: ⁊ in futuro de munere eternitatis sustollat. ℟. Am̄ Per mīaz. Laud'. Apparuit ianuis clausis discipulis suis. qd̄ esset dn̄s vn⁹: nō credidit ex eis thomas. ꝑ. Mitte manū tuam in fixuras clauoꝝ meoꝝ: et esto iam fidelis. dn̄s meus et de⁹ me⁹ alla alla alla. ℣. Sit nomē dn̄i benedictum ammodo ⁊ vsqz in eternū. ꝑ. Mitte. ℣. Gloria et ho. ꝑ. Mitte. Or̄o. Omp̄s deus. Quere hic infra. Per mīaz. In noie dn̄i. ¶ Dn̄ica in octauas pasche. Ad matutinū. An̄. Ego dormiui. ꝑs. iij. Or̄o. D n̄e iesu xp̄e fol'. ccxxij An̄. j. Liuore ei⁹ sanati sum⁹. oēs nos sicut oues errabamus: et dn̄s posuit in eo iniquitates oīum nr̄orum: tradit⁹ est. ꝑ. Quia ipse voluit et nō aperuit os suū. ℣. Om̄es gētes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultationis. ꝑ. Quia. ℣. Gl'a ⁊ ho.

Omp̄s de⁹ pa/ Or̄o. ꝑ. Quia. ter qui nos dn̄i nr̄i iesu xp̄i filij tui precioso sanguine redemisti: non patiaris in te credētes eterni suplitij baratro demergi. Ut per eū cōfessione nr̄orum criminū ad te mereamur admitti: in quo iniquitates oīum nostroꝝ posuisti. Ut ei⁹ cuius liuore sanati sum⁹: indesinenti presidio ꝓtegamur. ℟. Amen. Per mīam. An̄. ij. Iuste iudicans peccata nr̄a portauit corpore suo sup lignū. ꝑ. Ut a malis separati cū iusticia viuam⁹. ℣. Iubilate dn̄o om̄is terra seruite dn̄o in leticia. ꝑ. Ut a mal'. ℣. Gl'ia ⁊ honor patri. ꝑ. Ut a malis. Oratio.

IUste quidē dñe iudicans: peccata nr̄a in corpore tuo sup̄ lignū portasti: cū diabolū nō potestate: sed iusticia deuicisti. Ut qui p̄ debitam mortē nr̄am seruituti ei⁹ subiugati eram⁹: per indebitā mortē tuā ad libertatis gratiā redeam⁹. Fac nos ergo vt in te semp̄ liberi esse possimus: qualiter tecū ⁊ hic ⁊ in eternū sine fine viuam⁹. ℟. Amē. Per. Añ. iij. Vulnerat⁹ est ꝓpter iniquitates nr̄as. ⁊ adtritus est ꝓpter scelera nr̄a. ꝑ. Disciplina pacis nr̄e in eo: liuore ei⁹ sanati sum⁹. ℣. Venite et videte opera dñi q̄ posuit ꝓdigia super terrā. ꝑ. Discipline. ℣. Gloria et honor. ꝑ.

Oꝛ̄o. Discipline.

Oꝛ̄o. Olius qui volūtarie pro nobis carnem subiciēs morti: disciplina fact⁹ es nr̄e pacis: fac nos tuis subiectos existere disciplinis. Ut qui liuore sanati sum⁹: volūtatis tue semp̄ iudicio obsequamur. ℟. Amē. Per misericordiā. ℟. Vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librū: et soluere signa eius et cū eo exercit⁹ angeloꝝ clamantiū et dicentium. ꝑ. Laus et honor et potestas deo nr̄o. ℣. Vidi in celo turbā magnā: quā dinumerare nullus poterat: et clamabāt voce magna dicentes ꝑ. Laus et honor.

Oratio.

Leo de tribu iuda radix dauid aperi in nos tue sciētie lumen: vt qui pascalia festa nūc veneranter excolimus: in regno tuo cū electis tuis: et cū exercitib⁹ angeloꝝ decantem⁹ glorioso noī tuo. ℟. Amen. Per mīaz. Ad canticū. Añ. Cātemus dño gloriose enīz honorificat⁹ est. Canticū. Cātem⁹ dño. fol⁹ ccxxij Ad bñs. Añ. Tibi soli deo honor et gloria. Cancicū. Bñs es do. fo iij. Sono Ego dormi. fo ccxxij. Lauda. Laudate dñz de celis alla alla. laudate eū in excelsis alla. ps. cxlviij. Apocalipsis iohis apli. c. v. Deo gr̄as

Ego iohes fui in spū: ⁊ vidi in dextera sedētis supra thronum librū scriptū intus ⁊ foris: signatuz sigillis septē. Et audiui angelū fortem predicantē voce magna. Quis est dign⁹ aperire librum ⁊ soluere signacula ei⁹? Et nemo poterat in celo neqz in terra neqz subt⁹ terrā aperire librū: neqz respicere illum. Ego flebā multū: qm̄ nemo dign⁹ inuētus est aperire librū: nec videre euz. Et vn⁹ de senioribꝰ dicit mihi. Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda: radix dauid aperire librū ⁊ septē signacula ei⁹. Et vidi ⁊ ecce ī medio throni ⁊ quattuor aīalium: ⁊ in medio senioꝝ agnū stantē quasi occisum: habentē cornua septē ⁊ oculos septem: qui sunt septē spūs dei missi in oēm terrā. Et venit ⁊ accepit librum de dextera sedētis in throno. Et cū accepisset librū: quattuor aīalia ⁊ viginti quattuor seniores ceciderūt coraz agno habentē singuli citharas ⁊ fialas aureas plenas odoramētoꝝ que sunt orationes sanctoꝝ: ⁊ cātabāt cāticum nouū: dicētes. Dign⁹ es accipere librū ⁊ aperire signacula eius. qm̄ occisus es: ⁊ redemisti nos deo in sanguine tuo ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ ppl'o ⁊ natōe: ⁊ fecisti nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes. ⁊ regnabūt sup̄ terrā. ⁊ vidi ⁊ audiui vocē angeloꝝ multoꝝ in circui throni ⁊ aīaliū ⁊ senioꝝ: ⁊ erat numerus eoꝝ milia miliū: dicentiū voce magna. Dign⁹ est agn⁹ qui occisus est accipere virtutē. ⁊ diuinitatē. ⁊ sapientiā. ⁊ fortitudinē. ⁊ honorē. ⁊ gloriā. ⁊ bñdictionem: ⁊ oēm creaturā que in celo ⁊ super terrā ⁊ que sub terra: ⁊ que sunt

in mari ⁊ que in eo: oēs audiui dicē/
tes. Sedēti in throno ⁊ agno: bene/
dictio: ⁊ honor: ⁊ gloria: ⁊ potestas
deo nr̄o in secula seculoꝝ. ℟. Amē.
Hy⁹. Hic ē dies. Supplicatio. Ore
mus. folio. ccxxiij Capitula.
Occurso xp̄e dñe paschalis solē
nitatis officio: ⁊ tue resurrectionis
gaudio cōsumato. Quo verū lumen
mundo de tenebris effulsisti: quo ce/
cis mētibus coruscasti: adoramus
ecce ⁊ pternimur ante te deū. Qui
veteris fermēti malicia azimis since
ritatis ⁊ veritatis excludens: omnē
corruptionē adulterine cōmixtiōis
intra puritatē ac simplicitatez fidei
nō relinquis: sed azimoꝝ diez nobis
ipsis absqz humāi seminis fermēto
azimos dedicasti: petim⁹ vt publica
fidei voca arbiter deuotionis aspi/
cias: vt cōpletū passionis ac resurre/
ctionis tue cultū pius ꝓpiciator in/
tendas. Et qm̄ per te gratia ⁊ veri/
tas facta ē: veritate tua instruas ad
intellectū quos gratia ꝓduxit ad cul
tum. Pater nr̄. Liberati a malo. fol̄ j.
Lauda. Apparuit iamnis clausis. Bño.
Xp̄us dei fili⁹. fol̄. ccxxx In noīe
dñi. Exeunte vespera. Lauda. Lau/
Querunt te. folio. ccxxiij Oratio.
Oe in excelsis dñe laudent oēs
angeli ac virtutes: tibi de terra det
laudē oīe qđ a te auctore sumit ori/
ginem. Et qui supernoꝝ cōlaudaris
officis: terrestrū semp delecteris ob
sequijs. ℟. Amen. Per miam. So/
no. Alla postq̄ resurrexistis. fol̄ ccxxix.
Ān. Hec est dies quam fecit dñs. ℣. Exulte
mus ⁊ epulemur in ea. ℟. O dñe saluos nos
fac. o dñe bene ꝓsperare. ℣. Exultemus. ℟.
Gloria ⁊ ho. ℣. Exultem⁹. Bñs sit. ℟.
Et cū. Lauda. Celebrabitis diem istū legi/
timū dño alla. ℣. Et filij vestri vsqz in eter/
num alla alla alla. ℟. Exultate deo adiutori
nr̄o: iubilate deo iacob. ℣. Et filij. ℟. Glo/
ria ⁊ honor. ℣. Et filij. Hymnus.
Psallat altitudo celi. psallant
oēs angeli. quicquid ē virtutis vsq̄
psallat in laudē dei. nulla linguaruz
silescat vox: sed ois cōsonet. Da pu/
er plectrū cozeis cānā fidelib⁹ dulce
carmē: ⁊ melodū gesta xp̄i insignia:
hunc camena nr̄a soluz pangat: hūc
laudet lira. Xp̄us est quē rex sacer/
dos ad futurū ꝓtinus infulatus con
cinebat. voce cozda ⁊ timphano spū
celo fluentē per medullas hauriēs.
Facta nos ⁊ iam ꝓbata pangimus
miracula: testis est orbis: nec ipa ter
ra qđ vidit negat: quominus deum
docendis ꝓditum mortalib⁹. Qui de
nat⁹ ex parētis ante mūdi exordiū.
alpha ⁊ o. cognominat⁹. ipse fons ⁊
clausula. oia que sunt: fuerūt queqz
post futura sunt. Ipse iussit: ⁊ crea/
ta. ipse dixit: ⁊ facta sunt: terra. celū
fossa pōti. trina rerū machina: queqz
in his vigēt sub alto solis ⁊ lune glo
bo. Qui corporis forma caduci mēbra
morti obnoxia induit: ne gens peri/
ret ꝓtimoplasti ex germine merse/
rat quez lex ꝓfundo noxiali tartara.
O beatus ortus ille. virgoqz puerpe
ra edidit nr̄az salutē: feta sancto spū:
⁊ puer redēptor orbis cōsacratū pro
tulit. Gloria ⁊ honor deo vsqzquaqz
altissimo. vna patri filioqz inclito pa
raclito: cui laus ⁊ potestas per eterna
na secula. Amē. Supplicatio. Ore/
mus. fol̄. ccxxiij Capla ⁊ bñdictio q̄
dicenda sunt per oēs dñicos vsqz ad
ascensionē dñi. In exeunte vespera.
Capla. Deꝰ cuiꝰ vnū. Bño. Xp̄s
dñs qui die. fol̄ ccxxiij. Lauda. Ap/

paruit ianuis clausis fol. ccxxx Oratio: Leo de tribu iuda. fol. ccxxx. ¶ In iij. dñico post pacha. Sabbato ad vesperum. Lauda. Laudauerūt te dñe. Oro. Laudant te dñe. fol. ccxxiij Sono. Dñs iesus xp̄us surrexit a mortuis terria die. p̄. Et viuit ex virtute dei alla. ℣. Saluator nr̄ resurgens a mortuis turbauit mortē: ⁊ inluminauit nos vite eternitate. p̄. Et viuit. Dñs sit. ℟. Et cū. Añ. Deus qui diues es in mīa: ꝓpter nimiā charitatem suā dilexit nos. p̄. Et cū essemus mortui peccato: conuiuificauit nos xp̄s. cui⁹ gratia saluati sum⁹. ℣. Qm̄ quis in nubib⁹ equabit̄ dño: aut quis similis erit dño inter filios dei. p̄. Et cū. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Et cū. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Platee tue hierl'm sternent̄ auro mūdo alla. p̄. Et cantabit̄ in te cāticū leticie alla. ⁊ per oēs vicos tuos ab vniuersis dicet̄ alla alla alla. ℣. Lauda hierl'm dñm: cōlauda deū tuū syon. p̄. Et cantabit̄. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Et cātabit̄. Hy⁹. Decenties milia. fol. ccxxix. Supplicatio. Orem⁹. fol. ccxxiij Capla. Christe dei fili⁹. Bño. Christe dei fili⁹. fol. ccxxx Lauda. Sapiētia dei sup lapides preciosos est alla habitatio: ei⁹ in vasa aurea alla. p̄. Prudētia sua de thesauro inuisibili ꝓcedit alla alla alla. ℣. Extēdens celos sicut pellē qui regit in aquis. p̄. Prudentia. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Prudētia. Oratio

Rex magne ⁊ terribilis dñe tibi in oibus gentib⁹ vera iubilet fides: ⁊ presta vt nō soluz voce: sed et mente tibi psallam⁹ qui es rex nr̄: vt tecū sine fine viuam⁹. ℟. Amē. Per miam. In noie dñi. Ad matutinuz. Añ. Ego dormiui. p̄s. iij. Oro. Dñe iesu xp̄e. fol. ccxxij Añ. j. Cātate dño canticū nouū. bene psallite ei in iubilatione. p̄. Quia rectus ē sermo dñi: ⁊ oīa opera ei⁹ in fide. ℣. Cōfitemini dño in cihara in psalterio decē cordarū psallite ei. p̄. Quia. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Quia. Oratio.

Cantem⁹ tibi dñe canticū nouū: qr rect⁹ est sermo tuus: ⁊ opera tua fidelia. Ut qui celoꝝ regna in ꝓphete iubilatiōe: ⁊ euāgelice tube clāgore: ꝯscēdere facis: illuc nos atrahas: quo ipse p̄cedis. ℟. Amē. Per. Añ. ij. Elegit nos hereditatem sibi rex oīs terre deus. p̄. Psallite deo nr̄o. psallite regi nr̄o psallite. ℣. Oēs gentes plaudite manib⁹ iubilate deo in voce exultationis. p̄. Psallite. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Psallite. Oro. Rex magne ⁊ terribilis. Quere retro in vesperis precedētib⁹. Añ. iij. Iubilate deo oīs terra. p̄. Cātate ⁊ exultate ⁊ psallite. ℣. Cātate dño canticū nouū: qr mirabilia fecit. p̄. Cātate. ℣. Gl'a ⁊ ho. p̄. Cātate.

Iubilet te dñe oīs terra: psalmū cantet: exultet: psallat nomini tuo. cui⁹ nomen est admirabile ⁊ preclarū. Cōcede ergo ecclesie tue p̄cib⁹: vt quos in fide vocas: in tēptatione nō deseras. Et qui tibi iubilū personāt laudis: in seculū premium mereant̄ eterne beatitudinis in futurū. ℟. Amen. Per miam. ℟. Regnabit dñs oīs terre: ⁊ inhabitabit̄ vniuersa terra. p̄. Ut paradisus circūcingēs oēm terrā. ℣. Dñs regnauit exultet terra: letent̄ in sule multe. p̄. Ut paradisus. Oro

Mirabilia sunt testimonia tua dñe deus: quib⁹ vnigenit⁹ fili⁹ tuus regnat vniuerse terre: presta ergo nobis: vt qui reuelata facie gloriam ei⁹ speculamur: a dextris ei⁹ in iudicio cōlocemur. ℟. Amen. Per. In laudib⁹. Ad canticū. Añ. Adiutor et ꝓtector mihi fuit dñs in salutē. hic de⁹ meus ⁊ honorabo eum: de⁹ patris mei: ⁊ exaltabo eū. Cāticū. Cantem⁹ dño. fo. ccxxiij Ad bñs. Añ. Tibi soli deo honor ⁊ glora:

virtus ⁊ potestas in secula seculoꝝ. Canticum. Bñs es dñe. fol' iij. Sono. Ego dormiui. fol' ccxxij. Lauda. Laudate dñz de celis all'a all'a. laudate eũ in excelsis all'a all'a. ps. cxlviij. Apocalipsis io Aannis apl'i. c. ij. R. Deo gratias. Angelo philadelphie eccl'ie scribe. Hec dicit sanct⁹ ⁊ verus: qui habet clauez dauid: qui aperit: ⁊ nemo claudit. Et claudit: ⁊ nemo aperuit Scio opera tua: ⁊ dedi corã te ostiũ apertuz: qd̄ nemo potest claudere. Quia modicã habes virtutẽ ⁊ seruasti verbuz meũ: ⁊ nõ negasti nomen meũ. Ecce dabo de sinagoga sathane qui dicũt se iudeos esse: ⁊ nõ sunt sed mentiunt̄. Ecce faciã illos vt inueniant ⁊ adorẽt ante pedes tuos: ⁊ scient qꝛ ego dilexi te: qm̄ seruasti verbum patiẽtie mee. Et ego te seruabo ab hora tẽtationis: q̄ ventura est in orbẽ vniuersum tẽptare habitantes in terra. Uenio scito tene qd̄ habes: vt nemo accipiat coronaz tuã. Qui vicerit: faciã illũ columnã in templo dei mei: ⁊ foras nõ egredie t̄ ampli⁹. ⁊ scribã sup illũ nomen dei mei: ⁊ nomen ciuitatis dei mei noue hierl'm: que descẽdit de celo a deo meo: ⁊ nomen meũ nouũ. Qui habet aurẽ: audiat quid spũs dicat ecclesijs. R. Amen. Hy⁹. Hic est di. Supplicatio. Oremus. Capl'a. Xp̄e dei filius qui venerabilis. fol'. ccxxiij Lauda. Sapiẽtia dei sup lapi. fol' ccxxxj. Bño. Christus dñs qui ascẽdit patibulũ. fol' ccxxj. In noie dñi. Exeũte vespera. Lauda. Laudauerũt te dñe. Oro Laudant te dñe. fol'. ccxxiij Sono Dñs iesus xp̄s. fol' ccxxiiij. Añ. Fecit celos dñs in virtute sua. p. Etenim correxit orbem terre q̄ nõ cõmouebit̄. ℣. Letent̄ celi et exultet terra: moueat̄ mare: ⁊ plenitudo eius. p. Etenim. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Etenim. Dñs sit. R. Et cũ. Lauda. Sanctã hierusalem nouã vidi descendentẽ de celo. p. Et audiui vocẽ dicentium all'a all'a. ℣. Lauda hierl'm dñm cõlauda deũ tuũ syon. p. Et audiui. ℣. Gl'ia ⁊ ho. p. Et audiui. Hymn⁹ Psallat altitudo celi. folio. ccxxxj Supplicatio. Oremus. Capl'a. Deꝰ cuius vnũ hũc. Bño. Christus dñs qui diẽ istũ resurrectõis. fol' ccxxiij. Lauda. Sapiẽtia dei. Oro. Rex magne. fol' ccxxxj. In. iiij. dñico pasce. Ad vesperũ. Lauda. Laudauerũt. Oro. Laudãt te. fol'. ccxxiij Sono Uenite ⁊ videte: angelus quomõ reuoluit lapidem. p. Milites custodiẽtes sanctũ all'a all'a. ℣. Mulieres lachrymantes saluatorẽ querẽtes. marie angelus dixit: nõ est hic: surrexit enim dñs. p. Milites. Dñs sit. R. Et cũ. Añ. Regnauit dñs de⁹ nr̄ om ps gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹. p. Quia venerũt vota agni que sunt iustificationes sanctoꝝ. ℣. Omnes gentes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultationis. p. Quia. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Quia. Dñs sit. R. Et cuz. Lauda. Cãtate deo all'a deo nr̄o. p. Canticũ nouũ cãtate all'a all'a all'a. ℣. Laudate pueri dñz laudate nomen dñi. p. Canticũ. ℣. Gl'ia ⁊ ho. p. Cantitũ. Hy⁹. De cẽties mi. Supplicatio. Orem⁹. fol' ccxxix. Capl'a. Christe dei fili⁹ nr̄aꝝ. Bño. Christe dei filius q̄ in hoc die. fol'. ccxxx Lauda. Gaudebat ppl's isrl'all'a. ⁊ vniuersa multitudo iacob colebant dñm legitime. p. Et dauid cũ cantorib⁹ cithara repcutiebat in domo dñi: ⁊ laudẽ dño dicebat all'a all'a all'a. ℣. Nõ pmisit hominẽ nocere eis: sed corripuit p eis reges. p. Et dauid. ℣. Gl'ia ⁊ honor patri. p. Et dauid. Oratio. Admirabilis dñe: tuũ nomẽ laudabile in vniuersis finib⁹ terre. Pre-

sta ergo nobis vanā mundi celsitudi
nez declinare. Ut ex ore nr̄o tua per
ficit laudatio: ⁊ vere fidei nutrimē/
tis crescat in nos sciētie plenitudo.
℟. Amen. Per miam. In noie dn̄i.
Ad matutinu. Ant. Ego dormi. ps. iij.
Or̄o. Dn̄e iesu xp̄e. fol. ccxxij Ant. j
Dn̄e de⁹ nr̄ quā admirabile est nomē tuū. p̄.
In vniuersa terra. ℣. Qm̄ eleuata ē magni
ficētia tua sup celos. p̄. In vni. ℣. Gl'ia ⁊.
p̄. In vni. Or̄o. Admirabil' dn̄e tuū:
In vesp̄is p̄cedētib⁹. Ant. ij. Cātate
dn̄o cāticū nouū: cātate dn̄o oīs terra. p̄. Cā
tate dn̄o ⁊ bn̄dicite nomen ei⁹. ℣. Bene nun/
ciate de die in diē salutare dn̄i. p̄. Cātate. ℣
Gloria ⁊ honor. p̄. Cantate. Or̄o.
Antet tibi dn̄e oīs terra canticū
nouū: qr redemisti per sanguinē filij
tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i oēm mundū: vt q̄
in mortē eius cōsepulti sum⁹: infini/
ta cū eo leticia exultem⁹. ℟. Amē.
Per miam. Ant. iij. Quam magnificata
sunt opera tua dn̄e. p̄. Om̄ia in sapiētia feci
sti repleta est terra creatura tua. ℣. Hoc ma
re magnū ⁊ spacio sum illic reptilia quoꝝ non
est numerus, aīalia pusilla ⁊ magna. p̄. Oīa
ī sapiētia. ℣. Gl'ia ⁊ ho. p̄. Oīa. Oratio:
Quā magnificata sunt opera tua
dn̄e: oīa in sapiētia fecisti reple
tamen nos directionis spū: vt dum
tua miramur opera: te tuis in operi
bus laudet intelligētia nr̄a. ℟. Amē
Per. ℟. Ego suz de⁹ ⁊ nō mutor cōuertimi
ni ad me pp̄l'us me⁹. testor eniz vos: qm̄ nō est
ali⁹ deus p̄ter me. ego feci terrā ⁊ hoīem sup
eā ego firmaui celos. p̄. Et oēs stellas lucere
mādaui. ℣. Ego primogenit⁹ exiui ante oēm
creaturā. ego feci in celis: vt oriret lumen. p̄.
Domine iesu xp̄e Or̄o (Et om̄es.
verus de⁹ verusqz hō: qui non
mutaris: sed ⁊ sanct⁹ in oībus operi
bus tuis: incredulitatez a nobis du/
bie mentis auerte: ⁊ cor nostrū gra/
tie tue muneribꝰ reple. Ut tu deus
verus credaris: vt cognoscaris: qui
saluator oīum miraculis ⁊ virtutib⁹
approbaris. ℟. Amen. Per miam.
In laudib⁹. ad canticū. Ant. Dn̄s con
tens bella. dn̄s nomen est ei. currus pharao/
nis ⁊ exercitū ei⁹ proiecit in mare. Canticū
Cantem⁹ dn̄o. Ad bn̄s. Ant. Tibi soli
deo. Sono. Ego dormi. fol' ccxxij. Apo
calipsis ioānis apl'i. c. ℟. Deo gr̄as
Ego ioannes fui in spiritu ⁊ vi/
di: ⁊ ecce agn⁹ stabat supra mō
tem syon: ⁊ cū illo centū quadragin
ta quattuor milia: habentes nomen
ei⁹: ⁊ nomen patris ei⁹ scriptū in frō
tibus suis. Et audiui vocē de celo:
tanq̄ vocē aquarū multarū: ⁊ tanq̄
vocē tonitrui magni. Et vocē quam
audiui sicut citharedoꝝ citharizan/
tiuz in citharis suis: ⁊ cantabāt qua
si canticū nouū ante sedē: ⁊ ante qua
tuor aīalia ⁊ seniores. Et nemo po/
terat dicere canticū: nisi illa centum
quadraginta quatuor milia: qui em/
pti erant de terra. hij sunt qui cū mu
lieribus nō sunt coinquinati. virgi/
nes eniz sunt. hij sequunt agnū quo/
cunqz abierit. hij empti sunt ex oīb⁹
primicie deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipsorū
nō est inuentū mendatiū. sine macu/
la enim sunt. Et vidi alterū angeluz
volantē per mediū celū: habentē euā
geliuz eternū: vt euangelizaret sedē
tibus super terrā ⁊ sup oēm gentem
⁊ tribuz ⁊ pp̄l'm ⁊ linguā: dicēs ma
gna voce: timete dn̄m: ⁊ date illi ho
norem. qr venit hora iudicij eius: ⁊
adorate eū qui fecit celū ⁊ terrā ma/
re ⁊ fontes aquarū. ℟. Amen. Hy⁹
Hic est dies. Supplicatio. Orem⁹.
Capl'a. Christe dei fili⁹ q̄ venerabi/

lis diei huius. fol' .ccxxiij Lauda. Gaudebat populus israel. folio .ccxxxij Bñ. Christus dñs qui diem istū fo ccxxiij. In noie dñi ꝛc. Exeunte vespera. Lauda. Laudauerunt. orō. Laudant te dñe fo .ccxxiij Sono Venite et videte. Require fol' .ccxxij Aña. Tu es rex regum: cui deus celi regnū forte. p̄. Et potentes, ꝛ honoratū dedit. ℣. Dñe deus virtutū conuerte nos: ꝛ ostende faciem tuam ꝛ salui erimus. p̄. Et potēs. ℣. Gloria ꝛ honor ꝛc. p̄. Et potentem Dñs sit semper. ℟. Et cum. Lauda Cantate domino canticum nouū alla: qꝛ mirabilia fecit dñs: liberauit nos dextera eius et brachium sanctū eius alla. ℣. Notum fecit dominus salutare suū: ante conspectu gētium reuelauit iusticiam suā. p̄. Liberauit nos. ℣. Gloria et honor. p̄. Liberauit nos Hymnꝰ. Psallat altituto celi. Require fo .ccxxxj Supplicatio. Oremus redemptorē. fo .ccxxxiij Preces vt supra. Capla. Deus cuius hūc ex omibus duximꝰ diem. Bñdictio Christus dñs qui diem istū resurrectionis. Quere fo ccxxiij. Laud. Omne donum optimū de celo veniet alla. p̄. Descendens a patre luminū alla alla alla ℣. Psallite deo nostro in cithara in cithara ꝛ voce psalmi. p̄. Descendens. ℣. Gloria et honor. p̄. Descendens Orō. Admirabilis dñe tuū nomē. fo .ccxxxij ¶ In .j. dñico pasche. ad vesperum Lauda. Laudauerūt te dñe. orō. Laudant te dñe. fo .ccxxiij Sono. Quis deus magnꝰ sicut deus noster. p̄. Tu es deꝰ q̄ facis mirabilia solus alla alla. ℣. Honorificus ī sctis: mirabilis ī maiestatibꝰ faciēs prodigia. p̄. Tu es. Dñs sit. ℟. Et cuꝫ. Añ. Alla: rigans deꝰ mōtes de supioribꝰ: de fructu operū tuoꝝ satiabit terra. p̄. Producēs fenū pecoribꝰ: ꝛ herbā seruituti hoīm ℣. Quā magnificata sunt opa tua dñe: oīa in sapientia fecisti: repleta est terra creatura tua. p̄. Producēs. ℣. Glia. p̄. Producēs Dñs sit. ℟. Et cuꝫ. Lauda. Vidi et audiui voces angelorū multorū in circuitu throni stantes in cōspectu agni q̄tuor aīaliū ꝛ seniorū voces. p̄. Cū fragore magno resonabant alla. ℣. Magnus dñs noster ꝛ magna virtus eius: ꝛ sapientie eiꝰ non est numerus. p̄. Cū fragore. ℣. Gloria. p̄. Cū fragore. hyꝰ. Te cēties millia. fo ccxxix. Supplicatio. Oremus redēptorē. Capitula. Xp̄e dei filius nr̄arū reqes Bñ. Xp̄s dei filiꝰ qui in hoc die. fo .ccxxx Lauda. Sapientia a domino deo est alla. p̄. Et cū illo fuit semper: ꝛ est ante eū alla alla. ℣. Notum fecit dñs salutare suū: ante conspectu gentiū reuelauit iusticiaꝫ suam. p̄. Et cum. ℣. Gloria ꝛ p̄. Et cum.

Christe dei filius qui occi Orō sus agnus resurgis in gloria: ꝛ habens potestatez humanā inluminare dignatus es terrā: quo passionis et resurrectionis tue pluuijs inrigata: te solum sequeretur ad vitā: qui olim mortis eliserat in ruinaꝫ: nostris q̄sumꝰ precibus fauens: da nobis ꝛ resurgendi copiam in operibus bonis: ꝛ moriendi efficatiam in operibus prauitatis. Per mīam tuam. In nomine dñi. Ad matutinū. aña. Ego dormiui p̄s. iij. Oratio Dñe iesu christe. Quere fo .ccxxij Aña. j. Vidi agnum quasi occisum in medio seniorum: et cantabant canticum nouum dicentes. p̄. Dignus es accipere librum et soluere signacula eius: quia redemisti mundum. ℣. Minuisti euꝫ paulominꝰ ab angelis: gloria et honore coronasti eum. p̄. Dignus es. ℣. Gloria et honor. p̄. Dignus es. Orō. Christe dei filius qui occisus Require ī vesperis istius dominici.

Añ. ij. Fecit domin⁹ luminaria magna solus: solem in potestate diei. p̄. Lunā autē ⁊ stellas in potestate noctis. ℣. Laudate nomen dñi laudate serui dñi. p̄. Lunā añt. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Lunam. Oratio

Domine q̄ fecisti luminaria magna solus in sapientia: lunam ⁊ stellas ī potestate noctis: educ nos de iugo neq̄cie spūalis in manu forti: ⁊ brachio extenso: ac disseca quecūq; cursu in nostro opponūtur obstacula. Ut quia tu es dñs dominātiū: custosq; nostrarum manens aīarum. ℟. Amen. Per mīam. Añ. iij Magna opera dñi exq̄sita. p̄. In om̄s voluntates eius. ℣. Memoriaz fecit mirabiliū suorū misericors ⁊ miserator dñs. p̄. In om̄s. Gloria et. p̄. In om̄s. Oratio.

Magna opera tua domie: exquisita in omnes volūtates tuas: Da nobis famulis tuis: vt dum operum tuorum magnitudine admiramur: magnificentiā conditoris: debita confessione laudemus. Tuaq; mandata fidelia timorata sapientia exq̄ramus: atq; perfectū intelligentie decus timoris obedientia faciamus. ℟. Amē. Per mīam. ℟m Ego sum dominus deus vester: et nō est preter me saluator alius: audierunt insule et timuerunt extrema terre. p̄. Audi israel puer meus iacob electe meus: semen abrae amici mei. ℣. Ego suz primus ⁊ ego nouissimus. manus quoq; mea fundauit terrā. ⁊ dextera mea mensa est celos. p̄. Audi israel. Orō.

Tu es dñe de⁹ ⁊ nō est alius preter te: nec tamē ipse concluderis: quā extrema terre agnouer̄t: dñ a te fidei vocatione ꝑtracta sunt. da ergo nobis: vt ita ī te radicemur: vt cultu iusticie ⁊ operū dignitate: eternā mereamur ꝑuenire ad req̄en. ℟ Amē. Per. In laudib⁹. Ad canticū añ. Gubernasti iusticiā tuam dñe: populuz tuū hunc quē liberasti. Canticū. Cantemus dño gloriose. Quere fo. ccxxij

Glorificetur dextera tua Orō. domine: que īimicos anime nostre viteq; cōfringat: ⁊ per multitudinem maiestatis tue adhuc conterat et terrenos construtores cogitationū malarum: sermonūq; dimergat. ℟. Amen. Per mīam tuā ⁊ce. Ad bñs. Añ. Tibi soli deo honor. Cāticum. Benedictus dñs deus patrum folio iij. Sono. Ego dormiui ⁊ requieui. Require fo ccxxij. Lauda. Laudate dñm de celis alla alla: laudate euz ī excelsis alla. p̄s. cxlviij. Apocalipsiz iohannis apostoli. cap. j. ℟. Deo.

Ego iohannes fui in spū ⁊ vidi celum apertū: ⁊ ecce equus albus ⁊ qui sedebat super eum vocatur fidelix ⁊ verax: ⁊ in iusticia iudicat et pugnat. Oculi autem eius sicut flāma ignis: ⁊ in capite ei⁹ diadematha multa habens nomē scriptuz: quod nemo nouit nisi ipse: ⁊ vestitus erat veste aspersa sanguine: et vocatur nomen eius verbuz dei. Et exercitus qui sunt ī celo sequebatur eum in equis albis: vestiti bissino albo mūdo. Et de ore ipsius procedit gladius acutus: vt ipso ꝑcutiat gētes: et reget eas in virga ferrea: ⁊ ipse calcat torcular vini furoris ire dei omnipotentis. Et habet in vestimēto et in femore suo scriptum: rex regum ⁊ dñs dominantiū. ℟. Amē. Hymnus. Hic est dies verus dei. Capitula. Christe dei filius qui venerabilis diei huius excursum. Require fol. ccxxiij Lauda. Sapientia a domino deo est. Require fo. ccxxxiij

Benedictio. Xps dñs qui diez resurrectionis. fol' ccxxiii. Exeunte veſpera. Lauda. Laudauerunt te domine. Oro. Laudant te domine. Quere fo .ccxxiij Sono. Quis deus magnus. fol' .ccxxxiij Aña. Sit gloria domini in ſeculum ſeculi. p. Letabitur dominꝰ in operibus ſuis. ℣. Qui reſpicit terram & facit eam tremere: qui tangit montes & fumigabunt. p. Letabitur. ℣. Gloria et honor patri. p. Letabitur. Dñs ſit ſemp. ℟. Et cum. Lauda. Aſcendite ad hieruſalez filie ſyon. p. Et laudate deum veſtrum alla alla. ℣. A ſolis ortu vſq; ad occaſu laudate nomen dñi. p. Et laudate. ℣. Gloria et honor patri. p. Et laudate. Hymnꝰ. Qſal lat altitudo celi. Quere fo .ccxxxj Supplicatio. Oremus. Capitula. Deus cuius vnū hunc diem. Dño Chriſtꝰ dñs q̄. Quere fol' ccxxiij. Lauda. Sapiētia a domino deo eſt. oro. Xpe dei filius. Quere fo .ccxxxiij In lecto dñico paſche: ad veſperum. Lauda. Laudauerunt te dñe.

Laudant te domine .fol' .ccxxiij Sono. Omnes gentes plaudite manib' iubilate deo. p. In voce exultationis alla. ℣. Pſallite deo noſtro pſallite regi noſtro pſallite: qñ rex omnis terre deus pſallite. p. In voce. Dñs ſit ſemper. ℟. Et cum. Aña. Audiui vocem magnam in celo dicentem: agnus qui occiſus eſt. p. Dignus eſt accipere virtutem & diuinitatem et ſapientiam & benedictionē in ſecula ſeculorum. ℣. Cantate domino canticum nouū quia mirabilia fecit. p. Dignus. ℣. Gloria & honor patri. p. Dignus. Dñs ſit ſemper. ℟. Et cū Lauda. Exaudiuit pauperes dominꝰ & cōpeditos ſuos nō deſeruit. p. Laudent illuz celi & terra alla alla alla. ℣. Videant pauperes & letentur: querite dñm & viuet anima veſtra. p. Laudent. ℣. Gloria p. Laudēt. Hymnꝰ. O e centies milia legionū Supplicatio. Oremus. Cpla. Xpe dei filius. Dño. Xps dei filius q̄i hoc. Quere fo ccxxxi. Lauda. Alla Pſallite domino in cithara alla: in cithara & voce pſalmi alla alla. ℣. Jubilate deo omnis terra pſalmuz dicite nomini eius. p. In cithara. ℣. Gloria. p. In cithara. Oro. Omine ammirabilis & immēſe: humiles nos propicius tam effice: quā intende. Ut quia nomen tuū ammirabile eſt in oñi terra: veritatis in nos ſolidius cumules diſciplinā. ℟. Amen. Per miam tuā Ad matutinū. Aña. Ego dormiui. ps. ij. Oro. Dñe ieſu chriſte. Quere fo .ccxxij Aña. Teſtimonia tua domine credibilia facta ſunt nimis. p. In longitudine dieruz. ℣. Mirabiles elationes maris: mirabilis in excelis dñs. p. In longitudine. ℣. Gloria & p. In longi. Oratio. Teſtimonia tua dñe que nobis facta ſūt credibilia: ſint noſtre meditationi aſſidua: vt ſunt fidei veritate ſincera: atq; ita nr̄o ꝓſūmant ope: ſicut ꝓferūt ex ore. regāt cōſolatiōe merētes: ac ꝓptiores efficiāt ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Voluceres celi & piſces q̄ perambulāt ſemitas maris. p. Admirabile eſt eñ nomen tuū dñe in vniuerſa terra. ℣. Et conſtituiſti eum ſuper opera manuū tuarū: oñia ſubieciſti ſub pedibus eius. p. Admirabile. ℣. Gloria et honor. p. Admirabile. oro. Dñe ammirabilis. Reqre retro in fine veſperi iſtius dñici. Aña. iij. Pſallite deo nr̄o pſallite: pſallite regi nr̄o pſallite. p. Quoniā rex oñis terre deus pſallite prudenter. ℣. Oñs gētes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. p. Oñ rex. ℣. Gloria et honor. p. Oñ rex. Oro. Da nobis dñe nō ſolum voce: ſz

et mente tibi psallere sapienter: Ut iuxta magnitudinis tue nomē tuū: a nostris vocibus magnifices laudem. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Mementote patres nostros quēadmodum saluati sunt in mari rubro: dum persequerentur illos inimici eorum: et nos exclamemus in celos ⁊ miserebitur nostri dñs secundū testamentū patrum nostrorum. ꝑ. Ut sciant dñs gentes quia est qui redimat ⁊ liberet israel. ℣. Dextera tua dñe glorificata est in virtute: dextera manus tue confregit inimicos ⁊ per multitudinē maiestatis tue contriuisti aduersarios. ꝑ. Ut sciant. Oratio.

Memorare dñe quēadmodū liberasti patres nostros: dū persequerētur illos inimici. Exaltasti dexteram tuā in aduersarios eorū: tu em̄ es deus noster: qui ⁊ honorificaris ex debito: et exaltaris ex merito. Da ergo nobis: vt nos qui per huius seculi pelagū ambulamus: nullis vndarū mundialiū tōsionib⁹ fragamur. ℟. Amen. Per misericordiam tuam ⁊ ce. In laudibus. Ad canticum. Añ. Gelauerunt tanq̄ murus fluctus maris: stetit vnda fluens ī medio mari. Canticum. Cantemus domino gloriose. Ad benedictus. Añ. Tibi soli deo. Sono. Ego dormiui ⁊ quieui. Require fo ccxxij. Apocalipsim iohannis apostoli. ca. xxij. ℟. Deo

Ego iohānes fui in spiritu: ⁊ ostendit mihi dominus flumen aque vite splendidum: tanq̄ cristallum procedentem de sede dei et agni in medio platee eius. Ex vtraq̄ parte fluminis lignum vite afferēs fructus duodecim per menses singulos: reddens fructum suum. Et folia ligni: ad sanitatem gentium. Et omne maledictum non erit amplius: ⁊ sedes dei ⁊ agni in illa erūt: et serui eius seruient illi: ⁊ videbunt faciem eius: ⁊ nomen eius in frontibus eorum. Et nox vltra non erit: et nō egebunt lumine lucerne neq̄ lumine solis. Qm̄ dominus deus illuminabit illos ⁊ regnabūt in seculum seculi. ℟. Amen. hymn⁹. Hic est dies verus dei. Capl̄a. Christe dei filius qui venerabilis. Require fo .ccxxiij Lauda. Alleluya psallite domino in cithara. fol̄ .cc xxxiiij Benedictio. Christ⁹ dei filius. Require fo .ccxxx Eexunte vespa. Lauda. Laudauerunt te domine. Orō. Laudāt te domīe. Quere fo .ccxxiij Sono Omnes gentes plaudite. folio .ccxxxiij Añ. Vidi agnū quasi occisum in medio seniorum habeat enim in veste. ꝑ. Et in capite scriptum: rex regū et dñs dñorum. ℣. Magnus domin⁹ ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eius non est finis. ꝑ. Et in capite. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et ī capite. Dñs sit semper. ℟. Et cū. Lauda. Laudem dicunt deo nostro omnes. ꝑ. Qui timetis eū pusilli ⁊ magni alleluya alleluya ℣. Ecce nunc benedicite dominū omnes serui domini. ꝑ. Qui timetis eum. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Qui timetis eum. Dominus sit. ℟ Et cum ⁊c. Alia lauda. Alleluya cum leticia ingrediemur in sancta domini ⁊ cū exultatiōe. ꝑ. Regrediemur decantātes all'a all'a all'a. ℣. Om̄is terra adoret te deus ⁊ psallat tibi: ⁊ psalmū dicat nomini tuo. ꝑ. Regrediemur. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Regrediemur. Dñs sit. ℟. Et. Alia laud̄. Fons ortoꝝ puteus aquarū viuētiū. ꝑ. Que fluūt īpetu a libano all'a all'a ℣. Rigās mōtes ꝯ supiorib⁹: de fructu operꝝ tuoꝝ saciabit terra. ꝑ. Que fluūt. ℣ Gl'ia ꝑ. Que. hy⁹. Psallat altitudo. Suppli. Cpl'a. ⁊ Bño. vt in fol̄ .ccxxxj

Lauda. Alla psallite dño in cithara. ofo. Ohe ãmirabil'. fo .cexxxiij ¶ In ascẽsione dñi. ad vesperas. Lauda. Laudauerũt te. ofo. ¶ Laudant te dñe. fo .cexxxiij Sono. Dñi est terra & plenitudo eius orbis terrarũ. ℟. Et vniuersi q̃ habitant in eo alla. ℣. Tollite portas prĩcipes vras: & eleuamini porte eternales & introibit rex glie. ℟: Et vniuersi. Dñs sit. ℟. Et. Alla. Pater glorie suscitauit iesum xp̃m a mortuis: et cõlocauit eũ ad dexterã suã supra celos sup oẽm principatũ & potestatẽ & virtutem & dñationẽ. ℟. Et super oẽ nomẽ quod nõiatur. ℣. Ascẽdit deus in iubilatione dñs in voce tube. ℟. Et sup. ℣. Gloria. ℟. Et.

OMnipotens deus pater ofo glorie q̃ dñm nr̃m iesum xp̃m suscitasti a mortuis: conlocans illum ad dexterã tuã super omnẽ principatũ & potestatẽ: suscita in nos studia omnimode sanctitatis. Ut illi soli religate sint primicie spũs nostri: q̃ a mortuis resurgẽs: mortis principem propria virtute deuicit. ℟. Amen. Per miam tuã Alla. ij. Ascensor celi auxiliator noster. ℟. Magnificentiã eius discurrũt nubes: habitatio eius sursum. ℣ Curꝰ dei decẽ milia: multiplex milia letãtiũ dñs in illis in sina in sancto. ℟. Magnificentiã. ℣. Gloria & honor. ℟. Magnificentiã. Dñs sit. ℟. Et cũ. Lauda. Audiui vocem turbarum multarum dicentium: alleluya honor & gloria deo nostro ℟. Quia iusta et vera sunt iudicia eius: & iterũ dixerunt alleluya. ℟. Et adorauerũt sedentẽ sup thronũ dicentes amen et alla. ℣. Excelsus sup oẽs gentes dñs: supra celos gloria eius. ℟. Quis iusta. ℣. Gloria. ℟. Et ado. Hy. ¶ Terne rex altissime redẽptor & fideliũ: quo moꝛs soluta deperit: datur triũphus gr̃e. Quem ler subacta tartari marcens auerno dispulit: carẽs mucrone pessimo: throno remisit patrio. Scandẽs tribunal dextere p̃is: potestas oim cõlata ibu est celit': q̃ nõ erat hũanitus Ut trina rerũ machina celestiũ terrestriũ & infernoꝝ: cõdita flectant genu iã subdita. Hec sit salus vllomõ tuo foris vocabulo: a quo creata cũcta sunt: et recreata sctã sunt. Hec tãta xp̃i gr̃a nexũ tullit peccaminũ: sumpsitq̃ corpꝰ ppriũ: totũq̃ possidet pollũ. Gremũt videtes angeli versavice mortaliũ: culpat caro: et purgat caro: regnat deus dei caro. Que p̃eminet vtutibꝰ: sũmis pcul celestibꝰ deꝰ caro atq̃ spũs: plenus deꝰ verusq̃ hõ. O icũt ex astris angeli demũ reuerti huiꝰmodi: quem nos redire credimꝰ: regnare prozsꝰ nouimꝰ. O u xp̃e nr̃m gaudiũ manens olimpo predictũ: mũdi regis q̃ fabricã: mũdana vincens gaudia. Hinc te precantes q̃s: ignosce cul pis oẽibus: & corda sursuz subleua: ad te superna gratia. Ut cum rubẽ te ceperis clarere nube: iudicis penas repellas debitas: reddas coronas perditas. O a nobis illuc sedula deuotione tendere: quo te sedere cum patre in arce regni credimus. Gloria tibi dñe: qui scandis supra sydera cum patre sancto spũ in sempiterna secula. Amen. Supplicatio Oremus redemptorem mundi oẽm nostrũ iesum christum: cum omni supplicatione rogemus: vt nos gloria ascensionis sue propicius iustificare dignetur. ℟. Presta eterne omnipotens deus. Kyrieleyson. ℟. Xpeleyson. Kyrieleyson. Capitula. AScensionis tue dñe festa suscipientes: adesto propicius: & salue placatus. Quiq̃ carnis nr̃e fra-

gilitatem tecum glorificandā in celestibus deuexisti: culparū veterum tolle putredinē: et vite nobis pristine reddito dignitatez: vt illic te credendo ascendere mereamur: quo te veraciter cōscendisse nūc credimus Pater noster. Liberati a malo. fol' j.

Christus dñs qui assum Bño. ptum hoiem: paternā ascendendo perduxit ad sedez: perducat vos ad eterne glorie libertatē. ℟. Amē Quiqz si exaltatus esset a terra: promisit oia trahere ad seip̄m: nullum ex vobis paciatur a suo esse corpore separatū. ℟. Amē. Sed sibi vos sine fine coronādos statuat: qui solus in vestro corpore ascēdendo celoruz penetrauit secreta. ℟. Amen. Per. Lauda. Ascendam ad patrez meū ⁊ ad patrem vr̄m alla. p̄. Ad deum meū ⁊ ad deum vestrū alla alla. ℣. Excelsus super om̄s gentes dñs super celos gloria eius. p̄. Ad deū ℣. Gloria et honor. p̄. Ad deum. Oro.

Rex regum immense: cui deus celi regnum fortem ⁊ potentez et honoratum dedit: duz omnia potestati tue subiecit: cui milia miliū angelorum ministrant: da requiem populo tuo ab omnibus oneribus: quibus onerati consistimus. Ut qui ascendisti gloriosus in celo: mitis existas cum manifestata fuerit gloria tua. ℟. Amen. Per miam ⁊ ce. In nomine domini nostri iesu christi p̄ficiam⁹ cū pace. ℟. Deo gr̄as

¶ In ascensione domini. Ad matutinū. Aña. Ego dormiui ⁊ resurrexi. p̄s. iij. Oratio. Domine iesu christe q̄ pro nobis soporem ⁊c. Require fo. .ccxxij Aña. j. Positi sunt throni et antiquus dierum sedebat: vestitum eius sublime et thronus eius flamma ignis. p̄. Millia milium seruiebant ei: et decies centena milia adsistebant ei. ℣. Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. p̄. Milia miliuz. ℣. Gloria et honor patri. p̄. Milia milium. Oratio. Rex regum immense. ⁊c. Require in vesperis istius festi. Aña. ij. Ad similitudinem hominis vidi virū sedentez in throno magnam claritatem habentē. p̄. Et om̄s militie celestis exercitus angelorum clamantes dicebant in vnū: ecce cuius imperium et regnum et gloria sine fine permanet in eternū. ℣. Visi sunt gressus tui deus: ingressus dei mei regis qui est in sancto. p̄. Et omnes militie. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et om̄s mi.

Unigenite dei filius qui Oro. deuicta morte d̄ terrenis ad celestia transitum faciens: quasi filius hominis apparens in throno magnam claritatem habens: quem omnis militie celestis exercitus angelorum laudat: prebe nobis: vt nullis flagitiorum vinculis in corde huius seculi inligemur: qui te ad patrē ascendisse gloriosa fidei deuotione concinimus. Ut illic indesinenter cordis nostri dirigatur obtut⁹: quo tu ascendisti post vulnera gloriosus ℟. Amen. Per miam tuam ⁊ ce. Aña. iij. Viri galilei: quid statis aspiciētes in celum? p̄. Hic iesus qui receptus est a vobis: sic veniet quēadmodum vidistis eū euntem in celum. ℣. A templo tuo quod est in hierusalem tibi offerent reges munera. p̄ Hic iesus. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Hic iesus

Saluator noster, et do Oratio. mine qui ascendens in celos intuentiuz clarificatus apparere dignatus es oculis: dum ita de quo ascenderas: venturū ad iudiciū polliceris: fac nos hodierne ascensionis tue festum pura cordiuz deuotione

suscipere: vt ita in te semp ad meli⁹ vita nr̃a ascẽdendo proficiat: quali ter ad iudiciũ venientẽ in confusibi li cõtuitu te semp visionis accipiat. ℟. Amẽ. Per. ℟. Curuati sunt celi: dũ calcaret capita nubiũ creator astrorũ: et duz ascenderet celos dñator oĩm: tremore cõcus sus est numer⁹ angeloꝝ clamantiũ ꝛ dicentiũ. ꝑ. Quantus est iste cui throni ꝛ dñationes occurrũt. ℣. Vidi in celo turbã angelorum multorũ: quã dinumerare null⁹ poterat: ꝛ cla mabant voce magna dicentes. ꝑ. Quãtus.

Domine iesu xp̃e creator Oro astroꝝ: qui inclinasti capita nu biũ: dum te humiliasti in conuersa tione mortaliũ: vt ĩ eo corpore quo pro nobis ꝓbra sustinuisti impiorũ: in ip̃o ascẽderes sup oms celos celo rũ: ꝛ laudes sumeres angeloꝝ: exau di nos ꝓpicius: ꝛ hoc nobis cõcede placat⁹: vt absoluti criminib⁹: illuc te nũc preuiũ sequamur corde: quo tu ascendisti glorificat⁹ in hoĩe. Ut te etiã nũc cõtemplari possim⁹ con ditorẽ: et dñm eternũ in maiestate: quẽ nũc verũ deuz prestolamur ꝛ iu dicem. ℟. Amen. Per mĩam. In laudibus. Ad canticũ. Aña. Dñs a scendit in celos ꝛ tonat: ipse iudicat extrema terre: potens est ꝛ dat virtutẽ regibus nr̃is: ꝛ exaltauit cornu populi sui. Canticum. Confirmatũ est cor meũ in dño. fo. xxxij. Reiteretur Aña. Dominus a scendit in celos et tonat: ꝛ ce. Oratio.

Christe dei filius: qui ascendẽs in celum triumphator tonas: da nobis: vt te semper in veritate vi dentes visionis tue gratia fruamur Ut qui deuicta morte paternam a scendendo repetis sedem: tu da vir tutem regibus nostris: exalta tue glorie maiestatem. ℟. Amen. Per mĩam tuam ꝛ ce. Ad benedict⁹. Aña Benedicimus te domine: qui sedes sup che rubin rex israel. Canticũ. Benedict⁹ es dñe deus patrũ nostrorũ. Requi re fo iij. Sono. Alleluya Regna terre cantate deo alla alla. Psallite dño: psallite deo nostro alleluya: qui ascendit super celos celorum ad orientem: ecce dabit vocem suã: vocem virtutis sue alleluya. Lauda. Lau date dñm de celis alla. ℣. Laudate eũ in ex celsis alla alla. Laudate eum oms angeli ei⁹ alla alla. ps. cxlviij. Lectio libri da nielis prophe. capl̃o. vij. ℟. Deo.

In illis diebus. Ego daniel a spiciebam donec throni positi sunt: ꝛ antiquus dierum sedit: vesti menta eius quasi nix candida: et ca pilli capitis eius quasi lana mũda. Thronus eius flamma ignis: rote eius ignis accensus: fluuius igneus rapidusqz egrediebatur a facie ei⁹. Milia milium ministrabant ei: et decies centena milia assistebant ei: iudicium sedit et libri aperti sunt. Iterum aspiciebam in visione no ctis: et ecce cum nubibus celi quasi fili⁹ hominis veniebat: ꝛ vsqz ad an tiquũ dierum peruenit: et in conspe ctu eius obtulerunt eum: et dedit ei potestatem et honorem ꝛ regnum: ꝛ omnis populus: tribus: ac lingue ip̃i seruiũt. Potestas eius: potestas eterna: que non auferetur: et regnũ eius quod non corrumpetur. ℟. A men. Hymnus. Eterne rex altissi me redemptor et fideliũ. Suppli catio. Oremus redemptorem mundi ꝛ ce. Require folio .ccxxxv Capitula.

Domine rex glorie qui patefa ctis ꝛ adimpletis prophetarũ oraculis: tamq̃ eleuatis eternalib⁹ portis: pater. nam repetis sedem:

quia dum tua deitas eo quo nun/ q̄ discessit regreditur: humano gene ri celorum aditus aperitur. dona vt illic extendatur nostra intentio: quo precessit vera nostra redēptio. Nec inhereamꝰ captiua delectatione ter renis: cum iam nostri corporis ca/ put tecū regnet in celis. Pater no/ ster. Liberati a malo ⁊ ce. fo j. Lauda. Ascendam ad patrem meum. Bñdictio. Christus dominus qui assumptus hominē. Quere fo ccxxxv. Exeun te vespera i ascensione dñi. Lauda. Die mandauit dominus misericordiam suā. ℟. Et nocte declarauit. ℣. Aput me oratio deo vite mee: dicam deo meo susceptor meꝰ es. ℟. Et nocte declarauit. Oratio

DEus qui tuam in die mandas miam: et nocte declaras: q̄sumꝰ vt in die nos protegas ad salutem: ⁊ in nocte defendas ad requiē. ℟. Amē Per miam tuam ⁊ ce. Sono. Domi ni est terra. fo .ccxxv Añā. Ascēdit deꝰ in iubilatione. ℟. Dominus i voce tube. ℣ Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. ℟. Dñs in voce. Bñs sit semper. ℟. Et cum. Lau/ da. Ascendit dominus i celos ⁊ tonuit alla. ℟. Ipse iudicat extrema terre alla alla alla. ℣. Excelsus super oēs gentes dñs supra ce los gloria eius. ℟. Ipse iudicat. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Ipse iudicat. Bñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Psallite deo alla. ℟. Qui a scendit super celos celorum ad orientem alla alla alla alla. ℣. Exaltate deo adiutori no/ stro: iubilate deo iacob. ℟. Qui ascēdit. ℣ Gloria ⁊ honor. ℟. Qui ascendit. Hymnꝰ

ETerne rex altissime. Supplicatio Oremus. Quere fo .ccxxxv Capla.

CHriste dei virtus ⁊ dei sapietia: qui ppter nos ⁊ nram salutē de scendēs e celꝰ: hūani generis carne ve stiri dignatꝰ es: vt dignissima socie tate nos tua deitate vestires: et qđ mortale descendendo susceperas: i/ mortalitati ascēdendo donares: tri/ bue nobis interuētu solennitatis hu dierne: qua te celos ascendente: ⁊ se q̄ cupimꝰ ⁊ gaudemꝰ. vt benignissi/ me dispēsatōis huiꝰ munera cogno scētes: reddamꝰ pietati tue qđ solū possumꝰ vota laudū: expectātes se/ cūdi aduētꝰ tui eternoꝝ solacia gau diorū: quo iubēte dicimꝰ. Pater nr Liberati a malo. fol j. Benedictio.

IEsus christꝰ dñs pacē quā ad celos remeans discipulis suis tradidit: integram in vobis inliba/ tamq3 pseruet. ℟. Amē. Angelos quoq3 sanctos quos celos ascensurꝰ suo elegit obsequio: vobis deputet i presidio. ℟. Amē. Ut ipso aucto re illuc erigamini fide: quo vos adsu mendos speratis i requiē. ℟. Amē Per miam ipsius. ⁊ cete. Lauda. Ascendam ad patrem meum. Oño. Rex regum cui deus celi. Require retro in primis vesperis. ¶ In dominico post ascensionē dñi. Ad vesperum. Lauda. Laudauerunt te domine. Cum sua oratione. Quere folio .ccxxiij Sono Alla. regna terre cātate deo alla al leluya. ℣ Psallite dño psallite deo nro alla qui ascēdit super celos celorū ad orientem: ecce dabit vocē suam: vocē virtutis sue alla. Bñs sit. ℟. Et cū. Añ. Qui ascendit sup celos celorū. ℟. Ad orientē dñs nomen est ei. ℣. Regna terre cantate deo: psallite dño psallite deo. ℟. Ad orientē. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Ad orientē. Bñs. ℟. Et cū. Laud. Saluator faciēs signa et mirabilia i celo ⁊ i terra. ℟. Ipe liberabit nos: q̄ ascē dit i celos alla. ℣. Magnꝰ dñs nr ⁊ magna virtꝰ ei ⁊ sapie eiꝰ nō est numerꝰ. ℟. Ipe

℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Ipse. Hymnus.

Sacrata xp̄i tēpora ꝓpheticis oraclis: virtute firmās pectora fidei expleuit veritas. Venisse mūdi dn̄m i tēplo scti corpori: vt hoiez quē fecerat saluaret ip̄e ꝑditū. Dū patitur passibilis: assumptꝰ hō moritur: resurgit ipassibilis deꝰ creator oim. Qui sustitatꝰ corpore diebus dudū predictis: q̄ter denario numero: opes salutis edidit: q̄bus q̄dratis om̄ibꝰ: ascendēs in altū duxit captiuitatē captiuā: dona dedit hoibꝰ Coram suis discipulis hi aduēturū moniti: vt repedantē cernerent: dū adfuissent tp̄a. Que sola patri cognita: incognita nec filio: discentibꝰ sollicitis licere nosse minime. Sistere tn̄ soliti iubētur sūmi nūcij: donec virtutē spūs ex alto missam caperent. Quā nos ouantes gl̄ia salutis nr̄e prestitā: sanctorū cōsors laudibus hymnꝰ resultat om̄ibus. Da nobis illuc sedula ⁊ ce. Gloria tibi dn̄e qui scandis ⁊ ce. Supplicatio. Oremus. Quere fo .ccxxxv Cpl̄a.

Domine ih̄u christe qui ascēdisti super celos celoꝝ ad oriētē: occasum deuincens: quos i te suscepisti redimēdos: in te ꝑfice ad excelsa tollendos. Ut vbi caput p̄cessisti glorificatū: illuc totū corpus adtrahas honorandū. Nec in occiduum mūdi relinq̄s: quos ad orientē ꝑpetuū versus triūphator exaltas. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Bn̄o

Christus dei filius qui triūphali iubilo ascendit ad patrem: celesti vos cordium ascensione glorificet. ℟. Amen. Et qui in forma vr̄i corporis est exaltatus a terra: diuinitatis bn̄ficijs vos ꝑtrahat ad sup̄na. ℟. Amē. Ut illuc vr̄orum oim remunerandā ꝑtrahat ad fidē: quo ip̄e glorificatꝰ ascēdit in hoie. ℟. Amē. Per. Lauda. Dn̄s in celo parauit sedē suā all'a. ⁊ regnū eiꝰ oim dn̄abitur all'a. ℟. Benedicite dn̄m om̄s angeli eiꝰ all'a all'a all'a. ℣. Laudate eū oēs gentes: laudate eū oēs ppl'i. ℟. Bn̄e. ℣. Gl'ia ℟. Bn̄e. Oro

Domine qui in altis habitas: et humilia respicis in celo ⁊ i terra: tibi nos dignāter incurua. Et q̄ beatitudinem angelorū in om̄ibus polliceris: obedientia nos angelica informare digneris. ℟. Amē. Per In noie. ¶ In dn̄ico pꝰ ascensionē dn̄i. Ad matutinū. An̄. Ego dormiui ps. iij. Oro. Dn̄e ih̄u christe. Quere fo .ccxxij An̄a. j. Parata sedes tua deus ex tūc. ℟. Et a seculo tu es. ℣. Eleuauerunt flumina dn̄e: eleuauerunt flumina voces suas. ℟. Et a seculo tu es. ℣. Gloria et honor patri et ce. ℟. Et a seculo. Oratio.

Domine qui fortitudine indueris: ⁊ virtute precingeris: paratos nos fac ante sedez maiestatis tue. Ut ex tūc et a seculo tuum nomen magnificemus: ac propiciare in terris digneris: qui es mirabilis in excelsis. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster ⁊ ce. An̄. ij. Quis sicut dominus deus noster. ℟. Qui in altis habitat et humilia respicit in celo ⁊ in terra ℣. Excelsus super omnes gentes dominus supra celos gloria eius. ℟. Qui in altis. ℣ Gloria ⁊ce. ℟. Qui. Oro. Dn̄e qui i altis hitas. Quere retro i vesperis p̄cedētibus. An̄a. iij. Excelsus dn̄s ⁊ humilia respicit. ℟. Et alta de longe agnoscit ℣. Laudate pueri dn̄z laudate nomē dn̄i. ℟ Et alta. ℣. Gloria ⁊. ℟. Et alta. Oratio.

Excelse dn̄e q̄ humilia respicis: humilitatem nobis tribue per

quā placeris. Nec in nobis supbia maneat: quam de longinquo cognoscis: et vicino disperdis: vt te miserante: et elatio deiciens a mēte discedat: ⁊ contritio glorificans in corde permaneat. ℟. Amen. Per miam. ℟m. In tubis ductilibus ⁊ voce tube cornee iubilate in conspectu regis dño: cōmoueatur mare ⁊ plenitudo eius orbis terrarum: et omnes q̄ habitant ī eo: flumina. ꝑ. Plaudent manib⁹ in idipm. ℣. Montes ⁊ colles cantabūt coram deo laudem ⁊ om̄ia ligna regionis. ꝑ. Plaudent manibus. Oratio.

IUbilat te dñe oīs terra: ⁊ vniuersi qui habitant in eo: tibi flumina plaudent manibus: inuicē tibi doctorū ora non solum sermonis obsecūtur officio: sed etiā studia bonorum operum deseruiūt famulatu Cōcede itaq; deus noster: vt vtraq; in nobis te auctore: p̄ualeant laude: iugis et indefessa meditatio: et sancte conuersationis sincera religio intemerata. ℟. Amen. Per misericordiā. In laudibus. Ad canti. Aña. Dextera tua dñe glorificata est ī virtute: dextera manus tue dñe cōfregit inimicos: ⁊ per multitudinē maiestatis tue cōtriuisti aduersarios. Canticū. Cātemus dño. fol' ccxxij. Ad bñs aña. Supra thronū regni tui in firmamēto celi bñdict⁹ es dñe. Canticū. Bñs es dñe. fol' iij. Sono. All'a. regna terre. fol' .ccxxxvj Laud. Laudate dñm de celis all'a all'a. laudate eū in excelsis. ꝑs. cxlviij. Apocalipsim iohānis apl'i. ca. vij. ℟. Deo.

EGo iohānes fui in spū: et vidi turbā magnā quā dinumerare nō poterā ex oībus gentib⁹: ⁊ trib⁹: ⁊ ppl'is ⁊ linguis: stantes ante thronū in cōspectu agni amictis stollis albis: ⁊ palme ī manib⁹ eorū: ⁊ clamabāt voce magna dicētes. Salus deo nr̄o: q̄ sedes sup thronū ⁊ agno: ⁊ om̄s angeli stabāt in circuitu throni ⁊ seniorū: ⁊ q̄tuor aīaliuz: ⁊ ceciderūt in ꝯspectu throni in facies suas: ⁊ adorabant deū dicētes. Amē bñdictio: ⁊ claritas: ⁊ sapia: ⁊ gratiarū actio: ⁊ honor: ⁊ virtus: ⁊ fortitudo deo nr̄o in secula seculoꝝ. ℟ Amen. Hy⁹. Sacrata xp̄i tēpora. fo .ccxxxvij Sup. Orem⁹. fo .ccxxxv

DOmine qui ascendisti Capl'a. in altū captiuā ducens captiuitatē: nos a captiuitate diaboli victorie tue erue triūphis. Ut dona tua duz hoībus tribuis: ip̄os hoīes donorū tuorū reddas ex toto participes. Pater nr̄. Liberati a malo. fol' j. Lauda. Dñs in celo. fo .ccxxxvij Bñdictio. Xp̄s dei filius q̄ triūphali. fo .ccxxxvij In noīe dñi. Exeunte vespa. Laud. Laudauerūt cū sua orone. fo. ccxxiij Sono. All'a. regna terre. fo ccxxxvj. Añ. Excelsus dñs ī celis. ꝑ Gl'ia eius. ℣. Quis sicut dñs de⁹ nr̄: q̄ ī altis hītat ⁊ humilia respicit ī celo ⁊ ī terra. ꝑ Gl'ia. ℣. Gl'ia ⁊. ꝑ. Gl'ia. Dñs. ℟. Et. Laud. Ascēdit de⁹ in iubilatiōe all'a: dñs in voce tube all'a. ꝑ. Psallit deo nr̄o all'a psallite all'a. ℣. Om̄s gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. ꝑ. Psallite. ℣. Gl'ia ⁊. ꝑ. Psallite. Dñs. ℟. Et cū. Laud. ij. Ego vidi virū splēdidū sedentē in throno claritatis sue all'a. ꝑ. Et ī circuitu seniorū exclamabāt voces p organū dicētiū all'a all'a. ℣. Quia ego cognoui q̄ magn⁹ est dñs: ⁊ de⁹ nr̄ pre oībus dijs ꝑ. Et in. ℣. Gloria ⁊. ꝑ. Et. Hy⁹. Sacrata xp̄i tpa. Quere fol' .ccxxxvij Suppli. Orem⁹. vt supra. Capitula

DOmine iesu xp̄e qui sublimius exaltasti thronū tuū in hierl'm

ciuitatē tuā: q̄ est vtiq3 ecclesia: duz eam gloriose cōquiris et ab ea triū/phaliter ad patrē ascendis: dū in as/sumpto hoīe assumptionis tue glo/riaz manifestas. Sint ergo ī nobis ⁊ vota tibi placita: et opera ip̄a ac/cepta: vt ex hoc tecū possideam⁹ reg nū in gloria sempit̄na. Pater noster Liberati a malo ⁊ ce. fo j. Benedictio.

Christus dn̄s sit auxiliator vr̄i: qui assumpt⁹ in celis sedet nūc ad dexterā pr̄is. ℟. Amē. Corpus quoq3 vr̄m nullis torporib⁹ patiat̄ passionib⁹ mācipari: q̄ illū glorifica tū in celis assumpsit. ℟. Amē. Ut q̄ ascēdētis vidistis gl̄iam: iudican tis nō puniamini sentētia. ℟. Amē Per. Lauda. Dn̄s ī celo parauit. Or̄o Dn̄e qui ī altis h̄itas. fo .ccxxxvij

¶ In noīe dn̄i nr̄i ib̄u xp̄i. incipit of ficiū ieiuniorū. obs̄uātur. iiij. feria ⁊. v. feria. ⁊. vj. feria. ⁊ sabbato āte sctm̄ penthecostē. ad exorandū dn̄z nr̄m ib̄m xp̄m pro pctis nr̄is: ac pa/ce ipetrandam: vel p sacris lectioni bus audiēdis: ⁊ vt veniat sp̄s para/clit⁹: ⁊ mūda nr̄a reperiat h̄itacula eccl̄iam dn̄i frequētem⁹. Sequitur iiij. feria. Ad matut̄. An̄. Tu aūt dn̄e susceptor meus es: gloria mea et exaltās ca/put meū. p̄s. iij. or̄o. Quāuis dn̄e. fo xxxviij. An̄. j. Delicta q̄ solus ītelligis: a pctis nr̄is mūda nos dn̄e. p̄s. xviij. or̄o. Ab occultis nr̄is. fo .xxxix an̄. ij Dn̄e saluū fac regē: ⁊ exaudi nos ī die qua ī/uocauerim⁹ te. p̄s. xix. or̄o. Tribulatio nes cordis nr̄i. fol̄ .xxxix An̄a. iij. Fiat dn̄e mīa tua sup nos: sicut spauim⁹ in te

Fiat mīa ¶ p̄s. xxxiij. Oratio. tua dn̄e sup nos: vt q̄ singilatiz corda hoīm fingis: specietim ea san ctifices. Et qr oculi tui sup eos sūt: q̄ te metuūt: timoris tui da nob̄ ple nitudinē: vt ⁊ agnitionis tue nobis cōferas largitatē. ℟. Amen. Per. ℟m. Deus misereat̄ nobis ⁊ parcat pctis nostris. p̄. Et auertat iram suā a nobis. ℣ Illuminet vultū suū sup nos ⁊ misereat̄ no/bis. p̄. Et auertat. In laudibus. An̄a Auerte faciē tuā a pctis nr̄is ⁊ om̄s iniq̄ta/tes nr̄as dele. p̄s. l. or̄o. Auerte faciē tuam. fol̄ .xxxix In laudibus. Ad canticū. An̄. Ne extermines. Canticū Dn̄e dn̄e rex deoꝝ. fo .lix Oratio.

Vniuerse carnis sp̄us fortissime ac misericors de⁹: ꝓpiciare q̄s vniuersitati ecclesie tue: et dimitte pctā oīm: aufer q̄s a nob̄ iniq̄tates ⁊ scelera nr̄a: tueq3 nos bn̄dictiōis ⁊ pacis infusione locupleta. ℟. amē Per mīam. Matutinariū. Sit splen dor dn̄i dei nr̄i sup nos. p̄. Et opera manuū nostrarū dirige sup nos. ℣. Respice in ser/nos tuos in opa tua: ⁊ dirige filios eorū. p̄. Et opa. ℣. Gloria ⁊. p̄. Et opa. Lauda. In sctis ei⁹ laudate dn̄m all̄a all̄a ī firmamē to virtutis ei⁹. p̄s. cxlviij. Lectio libri ꝓuer. salomonis. ca. iij. ℟. Deo.

Fili habe fiduciaz ī dn̄o ex toto corde tuo: ⁊ ne initeris prudē tie tue: ī oībus vijs tuis cogita illū: ⁊ ip̄e diriget gressus tuos. Ne sis sa piens apd̄ temetip̄m. Time dn̄m ⁊ recede a malo. Sanitas q̄ppe erit ī vmbilico tuo: ⁊ inrigatio ossui tuo rū. honora dn̄m de tua substātia: et de primicijs oīm frugū tuarū: ⁊ im plebūtur aree tue saturitate: ⁊ vino torcularia tua redūdabūt. Discipli nā dn̄i fili mi ne abicias: nec defici/es: cū ab eo corripieris. Quē em̄ di ligit dn̄s corripit: ⁊ q̄si pr̄ in filio cō placet sibi. ℟. amē. hy⁹. Benigni/tat̄. Suppli. Or̄e. fo xxxix. Cpl̄a.

DEscendat domine ad nos spūs sanctus: per quē ⁊ mūdata pectora nostra ipse possideas: ⁊ institutam a te orationē suscipias. Ut ita nō per nos: sz ꝑ illū nostra accipias postulata: sicut per illū nostra deleas facinora: cum eo qui tecū ⁊ cum patre regnat equalis: interpellante pro nobis per eū ad te proclamam⁹ e terris. Pater noster q̄ es in celis. A malo nos libera. fo .vj Lauda. Dn̄s in celo parauit sedem suam all'a: ⁊ regnū eius oīm dn̄abitur all'a. ꝑ. Bn̄dicite dn̄z omnes angeli eius all'a all'a all'a. ꝟ. Laudate dominū omnes gentes ⁊ conlandate eum omnes populi. ꝑ. Benedicite dn̄m. ꝟ. Gloria ⁊ hono:. ꝑ. Bn̄dicite dn̄m. Bn̄dictio

EXpectātes se: spūs efficiat immaculatos a sordib⁹. ℟. amē. Repleat munera: quos se īspicit sustinere. ℟. Amen. Ut cum venerit impleamur sanctitate eius: cui⁹ aduentū amabiliter expectamus. ℟. Amen. Ipso prestāte et auxiliāte q̄ cū patre et filio: vnus deus viuit et regnat in secula seculorū. ℟. Amē Dn̄s sit semper. ℟. Et cum. In nomine dn̄i nostri iesu christi. ⁊ce. Ad terciā. ⁊ sextā. ⁊ nonā. dicātur vt sequūtur. Ad.iij. Prophetia. Fili custodi ꝑmones meos. Quere fo lv. Lectio libri exodi. ca. xvj. ℟. Deo

IN illis diebus venit oīs multitudo filiorū israel in deserto syon: quod ē inter elim ⁊ sinay: quintodecimo die mensis secūdi postq̄ egressi sunt de terra egypti: et murmurauit oīs cōgregatio filiorū isrl' cōtra moysen: ⁊ cōtra aaron. Dixerūt ergo filij isrl'. Utinā mortui essemus ꝑ manū dn̄i ī terra egypti: qn̄ sedebam⁹ ad ollas carniū ⁊ comedebamus panes in saturitate. q̄d eduxistis nos in desertū istū: vt occideret oēm multitudinē fame? Dixit autē dn̄s ad moysen. Ecce ego vob pluā panes de celo. Egrediat' ppl's ⁊ colligat q̄ sufficiat ꝑ singl'os dies: vt tentē eū vtruz si ambulet in vijs meis an nō. Die aūt sexto parēt qd̄ inferant: ⁊ sit duplū q̄ colligere solebant ꝑ singulos dies. Dixerūtqz moyses ⁊ aarō ad om̄s filios israel. Uespere scietl q̄ dn̄s eduxit vos de terra egypti: ⁊ mane videbitis gloriā eius. Audiui autē murmur vr̄m cōtra dn̄m. nos vero q̄d sum⁹ quia musitastis cōtra nos? Et ait moyses: dabit vobis dn̄s vespere carnes edere: ⁊ mane panes in saturitate: eo q̄ audierit murmurationes q̄b⁹ murmurati estis cōtra eū. Nos em̄ q̄d sum⁹? nec ꝯtra nos est murmur vr̄m: sz cōtra deū. Dixitqz moyses ad aaron. Dic vniuerse cōgregationi filiorū israel. Accedite corā dn̄o: audiuit em̄ murmur vr̄m. Cūqz loq̄retur aarō ad oēm cetū filioꝝ isrl': respexerūt ad solitudinē: ⁊ ecce gloria dn̄i apparuit in nube. Locut⁹ est dn̄s ad moysen dicēs. Audiui murmuratōes filioꝝ israel: loq̄re ad eos. Uespere comedetis carnes: ⁊ saturabimini panib⁹: scietl q̄ sim dn̄s deus vester. Factū est ergo vespere: ⁊ ascēdit coturnix operuitqz castra. mane quoqz ros iacuit per circuitū castrorū. Cūqz operuisset sup faciē terre: apparuit ī solitudinē minutū ⁊ q̄si pilo tōsuz ī silitudinē pruine sr̄ terrā. qd̄ cū vidissēt filij isrl' dixerūt ad iuicem. Manhu quod significat q̄d ē hoc? ignorabāt em̄ quid esset: q̄bus ait moyses. Iste est panis quez

dedit vobis dñs ad veſcendum. hic eſt ſermo quē precepit dñs. Appellauitq3 domus iſrael nomē eius man: quod erat quaſi ſemen coriandri album: guſtuſq3 eius quaſi ſimile cum melle. Dixit autem moyſes iſte eſt ſermo quez precepit dñs: imple gomor ex eo: et cuſtodiatur in futuras retro generationes: vt nouerint panem quo aluit vos i ſolitudine: quā do eduxi eſtis de terra egypti. Dixitq3 moyſes ad aaron. Sume vas vnū et mitte ibi man: quantū poteſt capere gomor: et repone coram domino ad ſeruandū in generationes veſtras: ſicut precepit dominꝰ moyſi. Poſuitq3 illud aaron in tabernaculo reſeruandū. Filij autem iſrael comederūt man quadraginta ānis: donec venirent in terram habitabilem. ℟. Amē. Lectio libri aggei pphete. capitu. j. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dominus. Ponite cor da veſtra ſuper vias vrās: aſcēdite in montem portate lignū: edificate domū et acceptabilis mihi erit: et glorificabor dicit dominus. Et ſuſcitauit dominū ſpīm zorobabel filij ſalatiel ducis iuda: et ſpiritū ieſu filij ſedech ſacerdotis magni: et ſpiritū reliquorū de omni populo. Et ingreſſi ſunt et faciebant opus in domū domini exercituū dei ſui. Factum eſt verbum in manu aggei prophete dicens. Spiritus meus erit in medio veſtri: nolite timere: quia hec dicit dñs exercituū. Adhuc modicum eſt et ego cōmouebo celum et terrā mare et aridaz: et mouebo oēs gentes et veniet deſideratus cūctis gentibus: et implebo domū iſtā gloria dicit dominus exercituū. Magna erit gloria domus iſtius noviſſime pluſq3 prime: dicit dñs exercituū: et in loco iſto dabo pacem dicit dominus exercituū. ℟. Amen. Lectio libri actuū apoſtolorum capi. x.

In illis diebus ℟. Deo grās vir quidā erat in ceſarea nomine Cornelius centurio cohortis: q̄ dicitur italica: religioſus et timens deum: cum omni domo ſua faciens elemoſinas multas plebi: et ōprecās deum ſemper. Hic vidit in viſu manifeſte q̄ſi hora diei nona angelum dei introeuntē ad ſe et dicentē ſibi. Cornneli. ille intuens timore correptus dixit. Quis eſt domine? Dixit autē illi. Orationes tue et elemoſine tue aſcenderūt in memoriā in cōſpectu dei. Et nūc mitte viros in ioppen et accerſi ſimonē quēdam: qui cognominatur petrus: hic hoſpitat apud ſimonē quēdam coriariū: cuius eſt domus iuxta mare: hic dicet tibi q̄d te oporteat facere. Et cum diſceſſiſſet āgelus qui loquebatur illi: vocauit duos domeſticos ſuos: et militē metuentē dñm: ex his qui illi parebant. Quibus cum narraſſet oīa: miſit illos in ioppem. Poſtero autē die iter illis faciētibus et appropinquātibus ciuitati: aſcendit petrus i ſuperiora: vt oraret circa horā diei ſextam. Et cū eſuriret voluit guſtare. Parantibus autē eis: cecidit ſuper eum mentis exceſſus: et vidit celum apertū: et deſcēdens vas quod dam: velud linteū magnū quatuor initijs ſubnitti de celo in terraz: in quo erant oīa q̄drupedia: et ſerpētia terre: et volatilia celi: et facta ē vox ad eū. Surge petre occide et māduca. Dixit aūt petrus. Abſit dñe: quia

nunq̄ mãducaui om̄e cõmune ⁊ im
mundũ. Et vox iterum ad eũ. Que
deus purificauit: tu ne cõmune di-
xeris? Hoc autẽ factum est per ter:
et statim receptũ est vas in celum.
Et dũ intra se hessiaret petrus: q̄d
nam esset visio: quã vidisset: ecce vi-
ri qui missi erant a cornelio inquirẽ
tes domũ symonis: adstiterũt ad ia
nuam. Et cum vocarent interroga
bant: si symõ qui cognominatur pe
trus: illic haberet hospiciuz? Petro
autẽ cogitante de visione dixit spũs
ei. Ecce viri tres querunt te surge:
itaqz ⁊ descende: ⁊ vade cuz eis. Ni
chil dubitans: quia ego misi illos.
Descendens autẽ petrus ad viros:
dixit. Ecce ego sum quẽ queritis: q̄
causa est propter quã venistis. Qui
dixerũt. Cornelius centurio vir iu-
stus ⁊ timens deum: ⁊ testimoniuz
habens bonuz ab vniuersa gente iu-
deorum responsum accepit ab ange
lo sancto: accersire te in domũ suaz:
⁊ audire verba abste. Introducẽs
igitur eos recepit hospicio. Sequẽ-
ti autem die surgens: profectus ẽ cũ
eis. Et quidem ex fratribus ab iop
pem comitati sunt cum eo. Altera
autem die introiuit cesaream. Cor
nelius vero expectauit illos: conuo
catis cognatis suis et necessarijs a-
micis. Et factum est cuz introijsset
petrus: obuius venit ei cornelius: ⁊
procidens ad pedes eius adorauit.
Petr⁹ vero eluauit eũ dicens. Sur-
ge: ⁊ ego ipse homo sum. Et loquẽs
cum illo intrauit: ⁊ inuenit multos
q̄ cõuenerant: ⁊ dixit ad illos. Vos
scitis quomodo abominatũ sit viro
iudeo coniũgi: aut accedere ad alie-
nigenam: sed mihi ostendit dñs ne-
minẽ cõmũnẽ: aut immundũ dice-
re hominẽ. Propter qd̄ sine dubita
tione veni accersitus: interrogo er-
go quã ob causaz accersistis me? Et
cornelius ait. Anudiusquarta die vs
qz in hanc horam orans eram in do-
mo mea: ⁊ ecce vir stetit ante me in
veste candida ⁊ ait. Corneli exau-
dita est oratio tua: et elemosine tue
cõmemorate sunt in conspectu dñi.
Mitte ergo ĩ ioppẽ et accersi symo
nem qui cognoĩatur petrus: hic ho-
spitatus in domo symonis coriarij
iuxta mare. Et confestim igitur mi
si ad te: ⁊ tu bñfecisti veniẽdo. Nũc
ergo in cõspectu tuo om̄s adsum⁹:
audire om̄ia quecũqz tibi precepta
sunt a dño. ℟. Amen. Añ. j. Saluos
nos faciat dextera tua ⁊ exaudi nos. ps. lix

Saluũ fac populum tuũ Orõ.
domine dextera tua. Et qui de
disti timentibus te crucis significa
tionẽ: da plenissimã fidei dignitatẽ:
vt quos peccãtes repuleras: cõuer
tẽtes suscipias. Et tu da in tribula
tione auxiliũ necessariũ: qui pro pec
catoribus factus es preciũ. Et ipe
tribulantẽ inimicũ ad nichiluz redi
gas: ipse redẽptos in ciuitatẽ circũ
stãtes introducas. ℟. Amen. Per.
Añ. ij. Cõfitemini dño ĩ cithara: in psalte
rio decẽ cordatũ psallite ei. ps. xxxij. orõ

Domine q̄ iustorũ gaudiũ: tuuz
facis eẽ p̄ceptũ: quoꝝ laudatio
tibi ⁊ obseq̄t diligẽdo: ⁊ diligit con
laudãdo: q̄ tibi ꝑ legẽ citharã nouũ
cãticũ cãtant: ⁊ ꝑ psalteriũ pijs vo-
cib⁹ sacro fragore ꝑsultãt. Eoꝝ nos
dñe vestigijs ĩherere ꝯcede: ⁊ laudẽ
tui: cũ eisdẽ tribue cõclamare. ⁊ q̄a
rectus est sermo tuus: tuaqz fidelia
opa: p̄sta vt te corde fideli credam⁹:

et miam tuam impensius consequi mereamur. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Anima nostra patiens est domino: qm̄ adiutor ⁊ protector noster est. Psalm⁹. xxxij. diuisio. Ecce oculi dñi super timētes eū. ℟m. Deprecamur dominū dicentes: peccauim⁹ tibi deus. p̄. Pacientiā habe in nobis: ⁊ propiciare in malis que quotidie adcrescunt super nos. ℣. Defecimus in ira tua: ⁊ in furore tuo conturbati sumus. p̄. Pacientiaz. Preces. Clamam⁹ ad te deus exaudi nos. p̄. Et a flagello ire tue libera. ℣. Protector noster sancte ⁊ pijssime pater flagicium reprime: ⁊ presidiū tuū concede. p̄. Et a flagello. ℣. Miserere clemens ⁊ indulge placatus: quos tuo redemisti sanguine sacro. p̄. Et a flagello. ℣. Subueni et audi aure placida cito: et gemitū adtende creature totius tue. p̄. Et a flagello.

Tibi domino patiens Oratio. anima nostra: a quo ⁊ virtutē tollerantie: ⁊ primū concupiscit accipere. Tua ergo super nos misericordia sicut speram⁹ fiat: tuaqz nos gratia consueta p̄ueniat. Pater noster. A malo nos libera ⁊c. Quere fo. vj Benedictio. Quere in. iij. q̄ dicitur per totum annuz. fol'

Ad sextam. Lectio libri esaye prophete. capi. xxxij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. Mulieres opulēte surgite ⁊ audite vocē meā. Filie ꝯfidenter ꝑcipite auribib⁹ eloquiū meū. post dies ⁊ años ⁊ vos cōturbabimini cōfidenter. Consūmata ē em̄ vindemia: collectio vltra nō veniet. Obstupescite opulēte ꝯturbabimini ꝯfidenter. Exuite vos et cōfundemini: accigite lūbos vr̄os sup vbera: plāgite sup regione desiderabili: sup vinea fertili sup humū ppli mei: spine et vespres ascendent q̄tomagis oēs domos gladij ciuitatis: exultātes. domus em̄ dimissa est multitudo vrbis derelicta ē. Tenebre ⁊ palpacio sup spelūca i eternū. Gaudiū onagroꝝ pascua gregū donec effundat' sup nos sp̄s de excelso. Et erit deꝯtū inter mel ⁊ termel in actū reputabit'. Et hitabit in solitudine iudiciū ⁊ iusticia i termel sedebit. Et erit iusticie pax: et custos iusticie silētiū ⁊ securitas vsqz i sempiternū. ℟. Amē añ. j. Oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m: donec misereat' nobis. p̄s. c. xxij. or̄o. Ad te dñe oculos nr̄os. fo. xlij Añ. ij. Benefac dñe bonis. p̄s. c xxiiij. or̄o. Bñfac dñe. fo. xlij Añ iij. Speret israel in dño ex hoc nūc ⁊ vsqz in scl'm. p̄s. cxxx. ℟m. Miserere qz de⁹ es p̄. Misericors miserere qz peccauim⁹ tibi. ℣. Ad te leuam⁹ oculos nr̄os q̄ hitas in celis. p. Misericors. Preces. Dicam⁹ oēs preces nr̄as dñe placat⁹ attēde. p̄. Et i mīa furorē remoue. ℣. Benign⁹ ea q̄ rogaris cōcede ⁊ postulatione nr̄a. p̄. Et mīa. ℣. De⁹ noster aperi oculos tuos ⁊ vide mala q̄ nos cōprimunt. p̄. Et in mīa. ℣. Indulgentiaz pctōꝝ nr̄oꝝ cōcede ⁊ lachrymas penitentiū p̄. Et in. Capl'a. Exalta cornu nr̄m fo. xlij Ad nonā. Prophetia. Fili habe fiduciā i dño. fo. lv Lectio libri numeri. c. xvij. ℟. Deo gr̄as.

In illis diebus: locut⁹ est dñs ad moysen dicēs. Loq̄re ad filios isrl' ⁊ accipe ab eis virgas singulas ꝑ cognatiōes suas: a cūctis pricipib⁹ tribuū: virgas duodecim et vniuscui⁹qz nomē sup̄scribes virge sue. Nomē aūt aaron erit in tribu leui: ⁊ vna virga cūctas eoꝝ familias ꝯtinebit. Ponesqz eas i tabernacl'o federis corā testionio vbi loquor ad te. Quē ex his eligero: geriabit vir-

ga eius: et cohibebo a me q̄rimoni/
as filiorum israel: quibus cōtra vos
murmurant. Locutusq; est moyses
ad filios israel: ⁊ dederūt ei oēs prin
cipes virgas ꝑ singulas tribus. fue
rūt virgas duodecim absq; virga a
aron. quas cū posuisset moyses co/
ram dño in tabernaculo testimonij:
sequenti die egressus inuenit germi
nasse virga aaron i domo leui: ⁊ tur
gentibus gemis eruperant flores.
Qui folijs dilatatis i amigdalas de
formate sūt. Protulit ergo moyses
oms virgas de conspectu dñi ad cū/
ctos filios israel: videruntq; ⁊ rece
perūt singuli virgas suas. Dixit do
minus ad moysen. Reuertat virga
aaron in tabernaculū testimonij: vt
seruetur in signū rebelliū filiorum:
et quiescant querelle eorum aduer/
sum me: ne moriātur. Fecitq; moy
ses sicut preceperat dñs. Dixerunt
autē filij israel ad moysen. Ecce cō/
sumpti sum⁹ oms peribim⁹. Qui/
cūq; accederit ad tabernaculū dñi:
morietur. Nū vsq; internitionē cū/
cti delendi sumus? Dixitq; domin⁹
ad aaron. Tu ⁊ filij tui: et dom⁹ pa/
tris tui tecum portabitis in ciuita/
tem sanctuarij: ⁊ tu ⁊ filij tui simul
sustinebitis peccata sacerdotij vr̄i.
Sed fratres tuos de tribu leui ⁊ sce
ptrum patris tui sume tecum. Pre
stoq; sint ⁊ ministrent tibi: tu autez
⁊ filij tui ministrabitis i tabernacu/
lo testimonij. R̄. Amē. Prophetia.
Audite pr̄icipes iacob. fo. cxlviij
Lctō libri actuū apl'orum. ca. x. R̄.
In illis dieb⁹ aperiēs pe Deo.
trus os suū dixit: in veritate cō
peri: qm̄ nō ē ꝑsonarū accepto de⁹ r
s; in om̄i gente q̄ timet eū: et operat
iusticiā acceptus illi. Verbū em̄ su
um misit filijs israel annūcians pa/
cē per ib̄m xp̄z. hic est em̄ oim dñs.
Vos autē scitis: qd factum est ver/
bū per vniuersaz iudeā: incipiēs em̄
a galilea post baptismū quod p̄dica/
uit iohānes: ib̄m nazareth quomo/
do vnxit eū dominus spiritu sancto
et virtute. Hic pertransiuit benefa/
ciendo ⁊ sanando om̄es oppressos a
diabolo: qm̄ deus erat cum illo. Et
nos testes sumus omniū horuz que
fecit in regione iudeoruz ⁊ hierl'm.
quem ⁊ occiderunt suspendentes in
ligno. Hunc deus suscitauit tercia
die: et dedit ei magnifestuz fieri nō
omni populo: sed testibus preordi/
natis a deo: nobis qui manducaui/
mus ⁊ bibimus cum illo: postq̄ re/
surrexit a mortuis per dies quadra
ginta: ⁊ precepit nobis p̄dicare po/
pulo et testificari quia ipse est: q̄ cō
stitut⁹ est a deo iudex vtuorū ⁊ mor
tuorū. Huic om̄s prophete testimo/
niū peribent: remissionē peccatorū
accipere per nomē eius: om̄s q̄ cre/
dunt in eum. Adhuc loquēte petro
verba hec: cecidit spūs sctūs super
om̄s qui audiebāt verbū ⁊ obstupue
rūt qui erant ex circūcisione fideles
qui venerant cū petro: qr et in natio
nes gr̄a spūsscti effusa est. Audiebāt
illos loquētes liguis: ⁊ magnificā/
tes dñm. Tūc rn̄dit petr⁹. Nūquid
aquā quis ꝓhibere potest: vt nō bap
tixarent hij: q̄ spm̄sctm̄ acceperūt si
cut ⁊ nos? et iussit eos i noīe ib̄u xp̄i.
baptizari. Tūc rogauerūt eū: vt ma
neret apd eos aliquot dieb⁹. Audie
rūt āt apostoli ⁊ fr̄es q̄ erāt i iudea:
qm̄ ⁊ gentes receperūt verbū dei: ⁊
honorificabāt deū. R̄. Amē. Añ. j.

Sperantes aūt in dño mīa circūdabit. ps.

DEꝰ quē cordiū oc/ Oro. Cxxxj.
culta nō latēt: tui secreta ꝯscie/
tie nō celant. Remitte q̄s iniq̄tates
nr̄as: ⁊ dele om̄ia pctā nr̄a. Ut aīas
nr̄as: ⁊ admissa remittēdo ꝯquiras:
⁊ tegēdo delicta possideas. Et qꝛ tu
es exultatio nr̄a: redime nos miſan/
do: ⁊ a flagellis pctōꝝ redimēdo liba
℟. Amē. Per. Añ. ij. Magnificate dñꝫ
mecū: ⁊ exaltemꝰ nomē eiꝰ in vnū. ps. xxxij.

IN oī tpe te dñm bñdicat Oro.
aīa nr̄a: ⁊ laudē tuā oris cōfessio
ꝑsonet. Magnificet te oīs ꝯuētꝰ ec/
clesie: ⁊ in vnitate fidei collecta te re/
dēptorē nr̄m inq̄rendo nō desistat: sꝫ
potētiaꝫ tuā multiplici famulatu su/
stollat. Ut talibꝰ frequētando obse/
quijs: ⁊ a p̄sentibꝰ angustijs liberet: ⁊
future btitudinis gl'ie ꝯiungat. ℟.
Amen. Per. Añ. iij. Redimet dñs aīas
seruoꝝ suoꝝ: ⁊ nō derelinquet oēs q̄ sperāt in
eū ps. xxxiij. Preces. Acclives te oramꝰ
xp̄e parce nobis ꝑ. Et miserere. ℣. Placare
supplicātibꝰ saluator vnigenite. nr̄isq̄ fanēs
p̄cibꝰ: ꝓpiciꝰ inlabere ꝑ. Et mi. ℣. Delicta
nr̄a pādimꝰ. scelera cognoscimꝰ. extensis celo
manibꝰ veniā exposcimꝰ. ꝑ. Et. ℣. Remissi/
onē oīum tribue facinoꝝ: ꝯcede indulgētiam
quā oēs a te postulant ꝑ. Et. ℣. Infirmos
oēs visita captiuos redde patrie. oppressos
cūctos alleua benigna tua dextera. ꝑ. Et mi.

INquirētes te dñe dignā/ Oro.
ter exaudi: atq̄ vt ī te laudet aīa
nr̄a ꝓpiciꝰ indultor impti. Et qꝛ iux
ta es his q̄ tribulato sunt corde: aurē
tuā ad ꝯtritionē nr̄i spūs pāde: ⁊ ad
pacē tuā q̄ exuperat oēm sensuꝫ cor/
pora nr̄a ⁊ corda ꝯuerte. Pr̄ nr̄. A
malo nos li. fol. vj Bño q̄re in. ix.
q̄ dicit ꝑ totū annū. fol Ad ve/
sperū. Laud. Vespere mane ⁊ meridie te
laudamꝰ dñe Añ. Salua plebeꝫ tuā dñe: et
benedic hereditatē tuā dñe. ps. xxvij. Lau
da. Dirigant vie nr̄e dñe. ꝑ. Ad custodien/
das iustificationes tuas. ℣. Beati immacu/
lati in via q̄ ambulāt in lege dñi. ꝑ. Ad cus.
℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ad cus. Hyꝰ. Beni/
gnitati. Suppli. Oremus. fol xxxix.

CHriste dei virtꝰ ⁊ dei sa/ Capl'a
piētia: quē oīs creatura p̄conās
laudeꝫ annūciat. ⁊ oīs eccl'ia venisse
te iaꝫ p̄dicat: atq̄ ad iudiciū vēturū
euangeliū p̄nunciat. dñe miserere: ⁊
parce ppl'i tui delicta: ⁊ tribue nobis
in hac q̄ adgredimur parsimonie ab
stinentiā: in bonis actibꝰ tui timoris
ꝑseuerantiā: atq̄ in nos cor nouuꝫ ⁊
ipūm rectū innoua. Ut sicut oliꝫ di/
scipulis ecclis inspirasti spūm veri/
tatis: nobis quoq̄ p̄sta post hos ab/
stinētie dies simil'r ꝯsequi: vt merea
mur remunerationē tui timoris. qꝛ
te instituēte dicimus. Pater noster.

DA malo nos libera. fo. vj Bño
Ominꝰ iesus xp̄s qui post resur
rectionis sue diē: quaterdenis diebꝰ
cū discipl'is cōmoratꝰ est suis: ī quo
actionis vestre ieiuniū clemēs susci/
piat: ⁊ cuncta facinora laxādo dimit
tat. ℟. Amen. Et qui ad discipulos
ītrare nō distulit ianuis clausis: ip̄e
vos ingredi faciat in regnū sue beati
tudinis. ℟. Et qui vidētibꝰ cūctis
ad celos remeās: sedē repetit deita/
tis: inlustrari vos iubeat ꝑ spūm ve/
ritatis. ℟. Amē. Per mīam. Lau/
da. Dñs in celo. Oratio

EXaudi nos deus salutaris nr̄: q̄
es oīum terre spes: ⁊ ī v̄tute tua
prepara mōtes. quos inlustres po/
tētia: virtutumq̄ sublimes īsigniū.
tuū est em̄ nos celsiora ditare ꝑ meri
ta: ꝑ que vite beate scādimꝰ ardua.
Ut eccl'ia tua in oībꝰ terre finibꝰ di/
latata: dñ fidei petit sublimitatē spei

pro mereat quietē: ⁊ ad caritatis p/ueniat apicē. ℟. Amē. Per. In noie

¶ Feria.v. Ad matu. Añ. Tu aūt susceptor me⁹ es. gl'ia mea ⁊ exaltās caput meū. ps.iij. oro. Quāuis dñe. fol' xxxviij. añ.j. Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄ spes oīum finiū terre. ps.liiij. Oro. Exaudi nos de⁹ salutari nr̄. Quere retro i supioribꝰ vespis. Añ.ij. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi. ps.lxv. Oratio.

Omnis terra adoret te dñe ⁊ tibi psallat vite participio icorrupte. Ut sicut sunt oīa tuo formata opificio: ita cūcta tuo pariter subdant̄ imperio. ℟. Amē. Per. Añ.iij. Bñdicat nos dñs de⁹ nr̄. bñdicat nos de⁹: ⁊ metuā eū oēs fines terre. ps.lxvj. Oratio.

Confiteant̄ tibi oēs ppl'i deus: tua qui redēpti sunt p̄mia. ⁊ quorū erāt ob infidelitatē implēda supplitia: gaudeant tua gratuita saluari se gr̄a. ℟. Amē. Per. ℟. Dñe ne intēdas in delicta ppl'i tui: sed in eos intende. p̄. Qui seruiūt tibi in v̄itate. ℣. Neq; volueris pdere: q̄ pecudū mores habuert: sed respicias sup eos. p̄. Qui. In laud. Añ. Auerte faciē tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniq̄tates meas dele. ps.l. Oro. Auerte faciē fol'. xxxix Ad cāticū. Añ. De⁹ p̄ris nr̄i ysaac dñe: q̄ dixisti mihi reuertere in terrā tuā: ⁊ in locū patris tui ⁊ benefaciā tibi. Cāticū. De⁹ patris mei abraā. fol' lvij. Oro.

Om⁹ tue dignitas ac sublimitas: tua nobis gr̄a reuelāte patescat: q̄tenus eā vere vt celi portā eleuatā sursuz humili intuitu ꝯtēplātes: cuz omni reuerētia veneremur: ac votoꝝ meoꝝ in ea tibi ex donis tuis munera offeram⁹. ℟. Amē. Per. Matutinariū. Exortū ē in tenebris lumē rectis corde. p̄. Misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dñs. ℣. Clamauerūt ad dñm cū tribularent̄: ⁊ necessitatib⁹ liberauit eos dñs. p̄. Misericors ℣. Gl'ia ⁊ ho. p̄. Misericors. Lauda. In sanctis ei⁹ laudate dñm all'a all'a. ℣. In firmamēto v̄tutis ei⁹ laudate dñm. ps.cl. Lcō libri puerbi. salo.c.iij. ℟. Deo gr̄as.

Beat⁹ hō qui inuenit sapiētiā: ⁊ qui affluit prudētia. Melior ē adq̄sitio ei⁹ negotiatiōe argēti ⁊ auri primi. fruct⁹ ei⁹ p̄ciosior est cūctis opib⁹: ⁊ oīa q̄ desiderant̄ huic nō valent cōparari. Lōgitudo dieꝝ in dextera ei⁹: ⁊ a sinistris illi⁹ diuitie ⁊ gloria. Vie ei⁹ vie pulcre: ⁊ semite illi⁹ pacifice. Lignū vite ē his q̄ apprehēderit ea. ⁊ q̄ tenuerit eā: beat⁹. Dñs sapiētia fundauit terrā: stabiliuit celos prūdētia. Sapiētia illi⁹ eruper̄t abissi ⁊ nubes rore crescunt. Fili mi ne effluāt hec ab occultis tuis: custodi legem meā atq; ꝯsiliū meū ⁊ erit vita aīe tue: ⁊ gr̄a faucib⁹ tuis. Tūc ambulabis fiducialiter in via tua: ⁊ pes tu⁹ nō ipinget. Si dormieris: nō timebis. q̄esces: ⁊ suauis erit somnus tu⁹. Ne paueas repētino terrore: ⁊ inruētes tibi potētias impioꝝ. Dñs em̄ erit in latere tuo: ⁊ custodiet pedē tuū ne capiaris a malo. ℟. Amē. hy⁹. Benignitat'. fol' xxxix. Capl'a. Descēdat dñe. Lauda. Dñs in celo. fo ccxxxviij. Ad.iij. Lcō libri Ecclesiasticij.c.vj. ℟. Deo gratias.

Fili a iuuētute exipe doctrinā ⁊ vsq; ad canos iuenies sapiētiā. Quasi his q̄ erat ⁊ seminat accede ad illaz ⁊ sustinebitis fruct⁹ ei⁹. In ope em̄ ip̄i⁹ exiguū laborabis ⁊ cito edere de gñatione illius. ℟. Amen. Lcō libri numeri.c.xvj ℟. Deo gr̄as

In illis dieb⁹: core fili⁹ sahur filij cahut: filij leui: ⁊ datan atq; abirō filij eliab hos quoq; fili⁹ phelec de filijs rubē surrexer̄t ꝯtra moysen. Alij quoq; filioꝝ isrl' ducēti quin

quaginta ꝓceres sinagoge: ⁊ q̄ tp̄re cōcilij ꝑ noīa vocabant̄. Cūq3 stetissent aduersus moysen ⁊ aarō dixer̄t. Sufficiat vobis q̄a oīs multitudo scōꝝ est: ⁊ in ip̄is ē dn̄s: Cur eleuamini sup̄ ppl'm dn̄i? Quod cu3 audisset moyses cecidit ꝓn⁹ in faciē suā. Locutusq3 ē ad core ⁊ ad oēm multitudinez. Mane inquit faciet dn̄s: q̄ ad se ꝑtinēt: ⁊ sanctū applicauit sibi: et quos elegerit: appropinquabunt ei. hoc igit̄ faciēte tollet vnusq̄sq3 turibula sua: tu core ⁊ om̄e cōsiliu3 tuū. Et hausto cras igne: ponite desuper timiama corā dn̄o: ⁊ quēcunq3 elegerit: ip̄e erit sanct⁹. Multū erigimini filij leui. Dixitq3 rursu3 ad core. Audite filij leui: num parū vobis ē: qd̄ separauit vos dn̄s de⁹ isrl̄ ab oī ppl'o: ⁊ iūxit sibi: vt seruiretis ei ī cultu tabernaculi: ⁊ staretis corā frequentia ppl'i ⁊ ministraretis ei. Idcirco ad se fecit accedere te: ⁊ oēs filios tuos filios leui: vt vobis etiā sacerdotiu3 vēdicetis: ⁊ oīs glob⁹ tu⁹ stet coram dn̄o. Quid est em̄ aaron: vt murmuretis cōtra eū? Misit ergo moyses: vt vocaret datan ⁊ abiron filios eliab. Qui rn̄derūt. Nō ibim⁹. Nunquid parū est tibi ꝙ eduxisti nos de terra: q̄ lacte ⁊ melle manabat: vt occideres in deserto? nisi ⁊ dn̄at⁹ fueritis nr̄i? reuera induxisti nos ī terra q̄ fluit riuis lactis ⁊ mellis: ⁊ dedisti nobis possessiones agroꝝ ⁊ vinearū: an oculos nr̄os vis auferre nō ibim⁹. Iratusq3 moyses valde ait ad dn̄m. Ne respicias ad sacrificia eorū. Tu scis ꝙ nec asellum quid vnq̄ accepe rim ab eis: nec aflixerā quēpiā eorū. Dixitq3 ad core. Tu ⁊ oīs ꝯgregatio tua state seorsum corā dn̄o: ⁊ aaron die crastino separatim tulite singuli turibula vr̄a: ⁊ ponite sup̄ ea incēsu3 offerētes dn̄o ducēta quinquaginta turibula. Aaron quoq3 teneat turibulū suū. Quod cū fecissent stātib⁹ moysen ⁊ aaron: ⁊ coaceruassent aduersus eos oēm multitudinē ad ostiu3 tabernaculi: apparuit cūctis gloriā dn̄i. Locutusq3 est dn̄s ad moysen ⁊ aaron ait. Separabimini de medio cōgregationis hui⁹: vt eos repēte disperdā. Qui ceciderūt ꝓni in terra3 in faciē suā atq3 dixer̄t: fortissime deus spūm vniuerse carnis: num vno peccāte: cōtra oēs tua ira deseuiet? Et ait dn̄s ad moysen. Precipe vniuerso: vt separent̄ a tabernaculo core ⁊ datan ⁊ abiron. Surrexitq3 moyses ⁊ abijt ad datan ⁊ abiron. Et sequentib⁹ eū senioribꝰ isrl̄ dixit ad turbā. Recedite a tab̄naculo impioꝝ: ⁊ nolite tāgere q̄ ad eos ꝑtinēt: ne inuoluamini in peccatis eoꝝ. Cūq3 recessisset a tētorijs eoꝝ ꝑ circuitū datan ⁊ abiron: egressi stabāt in introitu papilionū suoꝝ cū vxorib⁹ ⁊ liberis om̄iq3 frequētia. Et ait moyses: in hoc scietis ꝙ dn̄s misiit me vt facerē vniuersa q̄ cernitis: ⁊ nō ex ꝓprio corde meo ꝓtulerim⁹. Si ꝯsueta hoīum morte interierint: ⁊ visitauerit eos plaga qua ⁊ ceteri visitari solēt: nō misit me dn̄s. Si aūt nouaz rem fecerit dn̄s: vt aperiat terra os suū: deglutiat eos ⁊ oīa q̄ ad eos ꝑtinent descenderintq3 viuentes in īfernum: scietis qd̄ blasfemauerūt dominum. Confestim igit̄ vt cessauit loqui moyses: disrupta est terra sub pedib⁹ eoꝝ: ⁊ aperiēs os suū deuorauit illos cū tab̄naculis suis ⁊ vniuersā substātiā: descēderūtq3 viui in in-

fernũ operti humo: ⁊ perierũt de medio multitudinis. At vero oĩs isrl' q̃ stabãt ꝑ girũ fugit a clamore pereũtiũ dicẽs. Ne forte ⁊ nos terra deglutiat: sed ⁊ ignis egressus a dño interfecit ducẽtos quinquaginta viros q̃ offerrebãt incẽsuz. Locutus ẽ dñs ad moysen dicẽs: p̃cipe eleazaro filio aaron sacerdoti: ⁊ tollat turibula q̃ iacẽt in incẽdio: ⁊ ignez huc illucqz dispergat: qm̃ scificati sunt in mortib⁹ pctõꝝ. Producatqz ea in laminas ⁊ affigat altari: eo qđ oblatuz sit in eis incẽsuz dño ⁊ scificati sunt: vt cernẽt ⁊ pro signo ⁊ monumẽto filios isrl'. Tulit ergo eleazar sacerdos turibula erea: in quib⁹ obtulerãt hij quos incẽdium deuorauit: ⁊ ꝓduxit eas in laminas affigiẽs altari: vt haberẽt postea filij isrl' quib⁹ cõmeminerẽt: ne quis accedat alienigena: et q̃ nõ est de semine aaron. Ne patiat' sicut ⁊ passus ẽ core ⁊ oĩs ꝯgregatio ei⁹: loquẽte dño ad moysen. Murmurauit aũt oĩs multitudo filiorũ isrl': sequẽti die ꝯtra moysen ⁊ aaron dicẽs. Vos interfecistis ppl'm dñi. Cũqz oriret' seditio ⁊ tumult⁹ increscerет: moyses ⁊ aaron fugier̃t ad tabernaculũ federis. Quod postq̃ ingressi sunt: oꝑuit nubis ⁊ apparuit gl'ia dñi. Dixitqz dñs ad moysen. recedite de medio hui⁹ multitudinis: ⁊ iã nũc delebo eos. Cũqz iacerẽt in terrã dixit moyses ad aaron. Tolle turibulũ ⁊ hausto igne de altari offeres incẽsuz desup: ꝑgens cito ad populũ: vt roges ꝓ eis. Jã em̃ igressa est ira a dño ⁊ plaga deseuit. Quãcũ fecisset aarõ ⁊ cucurrisset ad mediũ mltitudinis. Cũ iã vastabat incẽdiũ: obtulit timiamã. Et stãs iter mortuos ac viuẽtes ꝓ ppl'o dep̃cat⁹ ẽ: ⁊ cessauit ira dñi ab isrl'. ℟. Amẽ. Lcõ libri ezechiel' ꝓphe. c. xxxix. ℟. Deo.

Hec dicit dñs. Ponã gl'iam meã in gẽtib⁹: ⁊ videbũt oẽs gẽtes iudiciũ meũ qđ feceriz: ⁊ manũ meã quã extẽderim sup eos: ⁊ sciẽt dom⁹ isrl': qꝛ ego suz dñs de⁹ eoꝝ a die illa: ⁊ deinceps. Et sciẽt gẽtes qm̃ in iniquitate sua capta sit dom⁹ isrl': eo qđ derelinq̃rint me: ⁊ abscõderim faciẽ meã ab eis: ⁊ tradiderim eos ĩ man⁹ hostiũ: ⁊ ceciderint in gladio vniuersi. iuxta immũditiã eoꝝ ⁊ scelus feci eis: ⁊ abscõderim faciẽ meã ab illis. ꝓpterea: hec dicit dñs de⁹. Nũc reducã captiuitatẽ iacob: ⁊ miserebor oĩs isrl': ⁊ ad sumã zelũ pro noĩe sctõ meo: ⁊ portabũt ꝯfusionẽ suã ⁊ oẽm p̃uaricationẽ quã p̃uaricati sũt ĩ me: cũ habitauerint ĩ terrã suã ꝯfidẽter: neminẽ formidãtẽ. Et reduxero eos de ppl'is: ⁊ ꝯgregauero eos de terris inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ scificat⁹ fuero ĩ eis in oculis gẽtiũ plurimarũ. Et sciẽt qꝛ ego dñs de⁹ eoꝝ: eo qđ trãstuleriz eos innatiões ⁊ ꝯgregauerim eos ĩ terrã suã: ⁊ nõ derelinq̃rim quẽq̃ ex eis ibi: ⁊ nõ abscõdã vltra faciẽ meã ab eis: eo ꝙ effunderim spũm meuz sup oẽm domũ isrl': ait dñs de⁹. ℟. Amẽ. Lcõ libri actuũ apl'oꝝ. c. xv.

In ill' dieb⁹. Surre ℟. Deo gr̃as xer̃t q̃dã de heresib⁹ phariseoꝝ: q̃ crediderũt dicẽtes. Quia oportet circũcidi eos: precipere quoqz seruare legẽ moysi. Cõuenerũtqz apl'i et seniores videre verbum hoc. Cum aũt magna: cõquisitio fieret surgẽs petr⁹ dixit ad eos. Viri fratres vos scitis qm̃ ab antiquis dieb⁹ in nobis elegit de⁹: per os meũ audire gẽtes

verbū euāgelij: ⁊ credere. ⁊ qui no/
uit corda deꝰ testimonium ꝓhibuit:
dans illis spūz sanctū sicut ⁊ nobis.
Et nihil discreuit inter nos ⁊ illos:
fide purificās corda eoꝝ. Nunc ergo
quid tēptatis dñm: imponere iuguz
sup ceruicem discipuloꝝ: quem pa/
tres nr̄i: neqz nos portare potuimꝰ:
sed ꝑ gr̄am dñi iesu credimꝰ saluato/
ri quēadmoduz ⁊ illi. tacuit aūt oīs
multitudo: ⁊ audiebāt barnabam ⁊
paulū: narrātes quāta fecisset deꝰ si/
gnia ⁊ ꝓdigia in gētibus ꝑ eos. Et
postq̄ tacuerūt: rn̄dit iacobꝰ dicēs.
Uiri fratres audite me. Simō nar/
rauit quēadmodum deꝰ visitauit su
mere ⁊ gentibꝰ ppl'm noī suo: ⁊ huic
ꝯcordant verba ꝓphetarū sicut scri/
ptū est. Post hec reuertar ⁊ edifica/
bo tabernaculū dauid: qd̄ cecidit et
dirupta eius reedificabo. Et eri/
gam illud vt requirant ceteri hoīes
deū: ⁊ oēs gētes sup quas iuocatuz
est nomen meū. ℟. Amē. Añ. j. Qui
cōfidunt in dño sicut mōs syon nō cōmouebi
tur in eternum. ps. cxxiiij. Oratio.
Concede nobis dñe sic i te firmi/
ter cōfidere: ne possit nos turbo ini/
mici cōmouere. in montē syon fidez
nr̄am statue: ⁊ i circuitu ppl'i iugiter
adesse dignare: ne redēptoꝝ numero
sitas cōcupiscat ad iniq̄tatē manꝰ ex
tēdere. Ac sic mūdi delectamēta re/
spuāt: vt obligationes noxias tua in
virtute disrūpant: tuāqz bonitatē sa
cra donatiōe suscipiāt. ℟. Amen.
Per. Añ. ij. Dñs virtutē ppl'o suo dabit ⁊
bn̄dicet plebē suā in pace. ps. xxviij. Oro
Deus cuiꝰ filij idest angeli gloriā
offerūt: cui oēs sancti honorem
laudēqz depromūt: te adoramꝰ subi/
ecti: te humiles depcamur. Suscipe
dñe fidelia vota mētis: ⁊ cōpesce su
perbiā carnis. Accepta p̄ces seruoꝝ
tuoꝝ: eisqz cōsortiū tribue angelorū.
vt cuiꝰ vox ītonuit in virtute ⁊ reful
sit in magnificētia: de cordis interio
ribꝰ ignorātie tenebras remoueas:
⁊ sciētie lumen ꝑ qd̄ te ꝯtēplare me/
reamur: ꝓpitiꝰ accēdas. ℟. Amen.
Per. Añ. iij. Simul in vnū diues ⁊ pauper
ps. xlviij. ℟. Miserere ⁊ parce nobis do
mine: qui pietatē plus diligis quā iudicium
req̄ris: ⁊ ideo dissimulas a peccatis. ꝑ. Ut
habeas quibꝰ miserearis. ℣. Confusio ⁊ ob/
probriū facti sumꝰ oībus qui colebāt te: ne q̄s
tradas nos imppetuū: neqz auferas a nobis
mīam tuā. ꝑ. Ut habeas. Preces. Dicamꝰ
oēs preces nr̄as dñe placatꝰ adtēde. ꝑ. Et in
mīa furorē remoue. ℣. Benignꝰ ea q̄ roga/
ris cōcede: ⁊ postulationē nr̄am. ꝑ. Et in. ℣.
Deus nr̄ aperi oculos tuos: ⁊ vide mala que
nos cōprimūt. ꝑ. Et in. ℣. Indulgentiā pec
catoꝝ nr̄oꝝ ꝯcede ⁊ lachrymas penitētiū. ꝑ.
Audiant simul te Oro. (Et in.
dñe oēs gētes: ⁊ diues ac pau/
per aurē tibi cordis adcōmodēt. ibi
qz oīum ad fidez p̄paret̄ auditio: quo
saluandis p̄mittit̄ gratie plenitudo.
Pater nr̄. A malo nos libera. fol'. vj
Bn̄o quere in. iij. q̄ dicit̄ ꝑ totū an/
num. fol' Ad. vj. Lcō libri eze
chielis ꝓphe. c. xxxiiij. ℟. Deo gr̄as
Hec dicit dñs. Saluabo gregez
meū: ⁊ nō erit vltra in rapinā: ⁊
iudicabo inter pecus ⁊ pecus. Et fa
ciā cū eis pactū pacis: ⁊ cessare faciā
bestias pessimas de terra. Et q̄ habi
tant in deserto: securi dormiēt in sal
tibꝰ. Et ponā eos in circuitu collis
mei benedictionē: ⁊ deducā imbrez
in tēpore suo: pluuie bn̄dictōis erūt.
Et dabit lignū agri fructū suum: ⁊
terra dabit germen suū: ⁊ erūt i ter/

ra sua absq3 pauore. ⁊ scient q2 ego dñs cũ ꝯtriuero cathenas iugi eoꝝ: ⁊ eruero eos d̃ manu impantiũ sibi. Et nõ erũt vltra in rapinã gentib⁹: neq3 bestie terre deuorabũt eos: sed habitabũt cõfidenter absq3 vllo terrore. Et suscitabo eis germen noiatum: ⁊ nõ erũt vltra imminuti fame in terra: neq3 portabũt vltra obprobriũ gentiũ. ⁊ scient q2 ego dñs de⁹ eoꝝ ero cũ eis ⁊ ip̃i ppl'us me⁹ dom⁹ isrl' ait dñs de⁹. Vos aũt greges mei pascue mee: oẽs estis: ⁊ ego dñs de⁹ vester. ℟. Amẽ. Ah. j. Laque⁹ ꝯtritus est: ⁊ nos liberati sum⁹ adiutoriũ nr̃m in noĩe dñi. p̃s. cxxiij. Or̃o. Esto in nobis. fol' xlv. Ah. ij. Cõuertere dñe captiuitatẽ nr̃az sicut torrẽs in austro. p̃s. cxxv. Or̃o Cõuertere dñe ca. fol' xlv. Ah. iij. Beati oẽs qui timẽt dñm q̃ ambulãt in vijs ei⁹. p̃s. cxxvij. ℟. Miserere nobis dñe. p̃. Miserere nobis. ℣. Ad te leuam⁹ oculos nr̃os q̃ habitas in celis. p̃. Miserere. Preces. Dicamus oẽs parce dñe ⁊ miserere. p̃. Quia pi⁹ es. ℣. Ad te leuam⁹ oculos nr̃os qui habitas in celis. p̃. Quia pi⁹. ℣. Saluum fac dñe ppl'm tuũ ⁊ benedic hereditatez tuã. p̃. Quia. ℣. Auertat̃ furor tu⁹ a ciuitate ista ⁊ a ppl'o tuo. p̃. Quia. ℣. Auerte faciez tuã a peccatis nr̃is: ⁊ oẽs iniq̃tates nr̃as dele. p̃. Quia. Or̃o. Deus q̃ timẽtes fol' xlv. Bñ dicat̃ de. vj. q̃ dicit̃ ꝑ totũ annũ. fol' Ad. ix. Prophephetia. Fili habe fiduciam. fol'. lv

Lcõ libri deuteronomij. capitulo. x.

In illis diebus. ℟. Deo gratias. Locut⁹ est dñs ad moysen dicens. Loquere ad oẽm cetũ filiorũ isrl' ⁊ dices ad eos. Audi isrl' q̃d dñs deus petit a te: nisi vt timeas dñm ⁊ ambules iũ vijs ei⁹: ⁊ diligas eũ ac seruias dño deo tuo ⁊ ĩ tota aĩa tua: Custodiesq3 mãdata dñi ⁊ cerimonias ei⁹: quas ego hodie p̃cipio vt bene sit tibi. En dñi dei tui celuz est: et celũ celi terrãq3 ⁊ oĩa q̃ in eis sunt. Et tñ p̃ribus tuis cõglutinatus est dñs: ⁊ amauit eos ⁊ elegit semen eorum post eos: idest vos de cũctis gẽtib⁹ sicut hodie cõprobat̃. Circũcidite igit̃ p̃pucia cordis vr̃i: vt cerui cem vr̃am ne induretis amplius: q2 dñs de⁹ vr̃ ipse ẽ de⁹ deoꝝ: ⁊ dñs dominantiũ. De⁹ magn⁹ ⁊ potẽs ⁊ terribilis qui ꝑsonã nõ accipit: nec munere facit iudiciuz pupillo ⁊ vidue. Amat ꝑegrinũ ⁊ dat ei victũ atq3 vestitũ. Et vos vero amate ꝑegrinos: q2 ⁊ ip̃i fuistis aduene ĩ terra egypti. Dñm deum tuũ timebis: ⁊ ipsi soli seruies. Ip̃i adherebis iurabisq3 in noĩe illi⁹. ip̃e ẽ laus tua ⁊ de⁹ tuus: q̃ fecit tibi magnalia ⁊ terribilia: q̃ viderũt oculi tui. in septuaginta aĩab⁹ descẽderũt p̃res vr̃i in terra egypti: ⁊ ecce nũc multiplicauit te dñs de⁹ tu⁹ sicut astra celi. Cap. xi. Ama itaq3 dñm deum tuũ: ⁊ obserua p̃cepta ei⁹: ⁊ cerimonias iudicia atq3 mandata om̃i tẽpore. ℟. Amẽ. Lcõ libri

Fezechiel ꝓphe. c. xj. ℟. Deo gr̃as. Actũ ẽ verbũ dñi ad me dicẽs. Fili hoĩs fratres tui viri propinqui tui: ⁊ oĩs dom⁹ isrl' vniuersi quib⁹ dixerunt habitatores hierl'm. Lõge recedite a dño nobis data ẽ terra ĩ possessionẽ. Propterea hec dicit dñs deus. Quia lõge feci eos in gẽtibus: ⁊ quia dispersi eos ĩ terris. Ero eis in sanctificationez modicã in terris ad quas venerũt. ꝓpterea loquere hec dicit dñs deus. Cõgregabo vos de populis: ⁊ adunabo vos de terris in quib⁹ dispersi estis. Daboq3 vobis

humū israel ⁊ ingrediet illuc: ⁊ auferam oēs offensiones: cunctasq; abhominationes de illo. Et dabo eis cor nouū ⁊ spūm rectū tribuaz in visceribus eoꝝ. Et auferā cor lapideū de carne eoꝝ: ⁊ dabo eis cor carneū: vt in p̄ceptis meis ambulēt: ⁊ iudicia mea custodiant faciētq; ea. Et erunt mihi in ppl'm: ⁊ ego ero eis in deū. ℟. Amen. Lcō libri actuū apostolorum. cap. viij. ℟. Deo gratias.

In illis dieb⁹. Cū audissent apl'i qui erant in hierosolimis: qꝛ recepit samaria verbū dei: miserūt ad illos petrū ⁊ ioannē. Qui cū venissent: orauerūt pro ip̄is vt acciperent spūm sanctū. Nondū enim in quēq̄ illorū venerat: sed baptizati tantum erāt in noīe dn̄i iesu. Tunc imponebant manus sup illos: ⁊ accipiebant spūm sanctū. Cū vidisset aūt symon: qꝛ per impositionē man⁹ apl'oꝝ daretur spūs sanct⁹: obtulit eis pecuniaz dicēs. Date ⁊ mihi hanc potestatē: vt cuicunq; imposuero man⁹ accipiat spūm sanctū. Petrus aūt dixit ad eum pecunia tua tecū sit in perditionez: qm̄ domū dei estimasti pecunia possidere. Nō est tibi pars neq; sors in sermone isto. Cor enim tuū nō est rectū corā dn̄o. penitētiā inquit age ab hac nequitia tua: ⁊ roga dn̄z si forte remittunt tibi ⁊ cogitatio cordis tui. in felle enim amaritudinis ⁊ obligatione iniquitatis video te esse. Rn̄dens aūt symon dixit precamini vos pro me ad dn̄m: vt nihil veniat sup me horū q̄ dixistis. Et illi quidem testificati ⁊ locuti verbuz dei: rediebāt ad hierl'm. ⁊ multis regionibus samaritanoꝝ euangelizabant dn̄m iesum xp̄m. ℟. Amen. Aña. j.

Suscipiant mōtes pacē ppl'o tuo: ⁊ colles iusticiam tuam. ps. lxxj. Oratio.

Suscipiant montes pacem ppl'o tuo: qui primordiali radio inlustrati sunt fidei. Ut de sublimitate sanctorum descēdat iusticia colliū: ⁊ pusilli cū magnis culmen pfectoꝝ subeāt meritoꝝ. ℟. Amē. Per miam. Añ. ij. Nobis adherere deo bonum est ponere in dn̄o spem nostram. ps. lxxij. Orō.

Nobis adherere deo bonuz est. Sed tu desideriū boni sic i nobis adcumula: vt spes que nos tibi adsociat: nulla fidei titubatione vacillet: sed charitatis stabilitate pduret. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Quā bon⁹ deus isrl' eis qui recto sum corde. ps. lxxij. Preces. Ad te pie exclamam⁹ deus. superant nos pessima flagella miserere. p̄. Finis nr̄ adest succurre xp̄e. ℣. Bone pastor moriens ꝓtege oues tuas a malo defende miserere p̄. Finis. ℣. Irā tuā a nobis repelle plebem tuam a malo defende miserere. p̄. Finis. ℣. Luctū nr̄m in gaudiū verte: plebē tuā a malo defende miserere. p̄. Finis. ℣. Miserere plebi tue xp̄e cōsolare nos ꝓ quo sum⁹ tristis miserere. p̄. Finis.

Domine Orō. de⁹ isrl' te rogam⁹: te petim⁹: vt bonitatē tuā quā rectis corde ꝓfusi⁹ tribuis: peccatorib⁹ nobis ob ꝯuersationē nō deneges. Ut ip̄a qua regis humiles: ꝑ ip̄az sibi subditos efficias cōtumaces: ⁊ ea ip̄a bonitas ꝑ quā indesinēter iustos coronas: sit iugiter interuētrix pro nobis: vt peccatorib⁹ parcas. Ut de bonitate i qua sancti exultāt letātes: de eadē se tibi restitui gaudeāt oberrātes. Quosq; secularis inlecebra ꝑ diuersarū cōtagia rerū a te facit recedere: eosdē sincera confessio tibi faciat adherere: atq; in laudē tui impēsione supplici

mentis vnamitate clamitātes: vota
psoluere. Pr̄ nr̄. A malo nos. fo. vj
Bn̄o dicat̄ vt in nona que dicit̄ per
totū annū. fol̄ Ad vesperum
Lauda. Dn̄s illuminatio mea ⁊ salus mea
quē timebo. Dn̄s sit. R̄. Et cū. An̄. Dis-
rumpe vincula peccatoꝝ: vt sacrificemus tibi
hostiā laudis. p̄s. cxv. Lauda. Tu mādasti.
p̄. Mandata tua custodiri nimis deus
meus. ℣. Utinā dirigant̄ vie mee ad custo-
diendas iustificationes tuas. p̄. Mandata.
℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Mandata. Hy⁹. Be
nignitatis fons. fol̄ xxxix. Suppli-
catio. Oremus. Capl̄a. Xp̄e dei vir-
tus. Bn̄o. Dn̄s iesus. Lauda. Dn̄s
in celo parauit. fol̄. ccxlj Or̄o. Chri-
ste iesu. Quere infra in matutinis se
quentib⁹. ¶ Feria. vj. ad matutinū.
An̄. ⁊ p̄s. iij. vt in. v. feria. fol̄ ccxlj.
Or̄o. Quāuis dn̄e plu. fol̄ xxxviij.
An̄. j. Fiat dn̄e mīa tua super nos sicut spe
rauimus in te. p̄s. xxxij. Or̄o. Fiat mi
sericordia tua dn̄e. folio. ccxxxviij
An̄. ij. Om̄es gentes plaudite manib⁹ iubi
late deo in voce exultatōis. p̄s. xlvj. Or̄o

Christe iesu terribilis deus nr̄: et
rex noster: cui⁹ in natiuitate cuꝫ
pastorib⁹ angeli gloriā detulerunt.
cui deuicto mor̄is auctore oēs gen
tes manib⁹ cordibusq; plauserunt.
tui trophea victricia reportantia ad
ethera apl̄oꝝ est fides prosecuta. fac
nos redēptiōis nr̄e: ⁊ ascensiōis tue
mysteria fidei iubilatione cantare: ⁊
cū principibus ppl̄i deo abraā fideli
famulatu placere. R̄. Amen. Per.
An̄. iij. Ponite corda vestra in virtute dn̄i
vt enarretis in progenie altera. p̄s. xlvij.

Magnifice dn̄e dilata ex- Or̄o.
ultationes vniuerse terre. Ut
diffusa in oībus fides: mundū reple-
at. ⁊ iuxta magnitudinis tui nomē:
tuā nr̄is vocib⁹ magnifices laudeꝫ.
R̄. Amen. Per mīam. R̄. Benefaciat
nobis deus ⁊ liberet nos ab oībus malis. p̄.
Et donet pacē in dieb⁹ nr̄is. ℣. Inluminet
vultū suū sup nos ⁊ misereat̄ nobis. p̄. Et do.
In laudib⁹. An̄. Auerte faciem. p̄s. l.
Or̄o. Auerte faciem tuā. fol̄. xxxix
Ad canticū. An̄. Deus omp̄s benedicat
nobis: ⁊ crescere nos faciat in turmas ppl̄oꝝ.
Canticū. Ecce odor. Or̄o. Quam
deus omp̄s. fol̄ xciiij. Matutina-
rium. In tuo deus lumine. p̄. Uidebimus
lumen. ℣. Ostende mīam tuā scientib⁹ te: ⁊
iusticiā tuā his qui recto sunt corde. p̄. Uide
bimus lumen. Lauda. In sanctis eius lau-
date dn̄m all̄a all̄a. p̄. In firmamēto virtutis
eius laudate dn̄m. p̄s. cl. Lectio libri

Epuerbioꝝ. c. iiij. R̄. Deo gratias.
Fili principiū sapiētie posside sa
pientiā: ⁊ in omni possessione tua ad
quire sapientiā. Arripe illā ⁊ exalta
bit te: glorificaberis ab illa cum fue
ris amplexat⁹. Dabit capiti tuo au-
gmenta gratiarū: ⁊ corona dn̄i incli
ta proteget te. Audi fili mi ⁊ suscipe
verba mea: vt multiplicent̄ anni vite
tue. Uiam sapiētie monstrabo tibi.
ducā te p semitas equitatis. Quas
cū ingressus fueris: nō artabunt̄ gres
sus tui: ⁊ currēs nō habebis offen-
diculū. Tene disciplinā ne dimittas
eā: custodi illā: qꝛ ipsa vita tua. Ne
delecteris in semitis impioꝝ: nec ti-
bi placeat malorum via. fuge ab ea ne
trāseas per illā. declina ⁊ desere eā.
Nō eniꝫ dormiūt nisi malefecerint:
nec capiet̄ somn⁹ ab eis: nisi supplā-
tauerint. Comedūt panē impietat̄:
⁊ vinū iniquitatis bibunt. Iustorū
aūt semita lux splēdens pcedit: ⁊ cre
scit vsq; in perfectū diē. R̄. Amen.
Hy⁹. Benignitat̄ fons. fol̄ xxxix.

Capl'a. O escēdat dñe ad nos. Lauda. Dñs in celo parauit sedē suā. ℣ Bño. fol' ccxxxviij. Ad tertiā. Prophetia Heli custodi sermones fol' lv. Lcō libri numeri. c. xxvij. ℟. Deo gratias.

In illis dieb'. Locutus est dñs ad moysen dicens. Ascende ad montē istū abarim: ⁊ cōtēplare inde terrā quā daturus sum filijs israel. Cunq; videris eā: ibis ad pplum tu sicut: ibit ⁊ frater tuus aaron. qz offendisti me in deserto sin in cōtradictione multitudinis: nec sanctificare voluistis coram eis super aquis. Hec sunt aque contradictionis in cades in deserto sin. Cui rndit moyses. Prouideat dñs spūm omis carnis hoiem: qui sit sup multitudinē hanc: ⁊ possit exire ⁊ intrare ante eos: ⁊ educere illos: vel introducere ne sit pplus dñi absq; pastore. Dixitq; dñs ad eū Tolle iosue filiū num virū in quo est spūs: ⁊ pone manū tuā sup eū. Qui stabit coram eleazaro sacerdote: ⁊ omni multitudine: ⁊ dabis ei precepta cūctis videntib' ⁊ partē glorie tue. vt audiat eū omis synagoga filioz israel. Pro hoc si quid agendū erit: eleazar sacerdos cōsulet dñm. Ad verbū ei' ingredient ⁊ egredient ipe: ⁊ omnes filij isrl' cū eo ⁊ cetera multitudo. Fecit moyses vt pceperat dñs. Cuz attulisset iosue: statuit eū coram eleazaro sacerdote ⁊ omni frequētia ppli: ⁊ impositis capiti ei' manib': cūcta replicauit que mādauerat dñs. ℟. Amē. Lcō libri ezechiel'pbe. c. ix. ℟. Deo gras.

Hec dicit dñs. Iniquitas dom' isrl' ⁊ iuda magna est nimis valde: ⁊ repleta terrae sanguinib': ⁊ ciuitas repleta est aduersione. Dixerunt enim. Dereliquit dñs terrā: et dñs nō videt. igit ⁊ meus nō parcet oculus neq; miserebor: viā eoz sup caput eoz reddā. Et ecce vir qui indutus erat lineis qui habebat atramentariuz in dorsu suo: rndit verbo dicens. Feci sicut precepisti mihi. Cap. x. Et vidi ⁊ ecce in firmamento qđ erat sup caput cherubin quasi lapis saffirus: ⁊ quasi species similitudinis solis apparuit sup eū. Et dixit ad virū qui indutus erat lineis et ait. Sume ignē de medio rotaruz q̄ sunt inter cherubin: ⁊ ingressus vidi ⁊ ecce quattuor rote iuxta cherubin. Rota vna iuxta cherubin in vnū. et rota alia iuxta cherubin in vnū. Species aūt rotarum quasi visio lapidis crisoliti. Stātib' illis stabant: et cū eleuat' eleuabāt. spūs enim vite erat in eis. Et egressa ē gloria dñi a limine tēpli ⁊ stetit sup cherubin. Et eleuauit me spūs: ⁊ introduxit me ad portas dñi ad orientē qui respicit a solis ortu. Et ascendit gloria dñi de medio ciuitatis stetitq; sup montez qui est ad orientē vrbis: ⁊ gloria dei isrl' erat super eā. ℟. Amen. Lcō libri actuū apl'oz. c. xiij. ℟. Deo gras.

In illis dieb'. Erāt in ecclesia qui erat in anthiochie pphete ⁊ doctores. in quib' barnabas ⁊ simō qui vocat' niger ⁊ lucas cyrenēsis et manaen: q̄ erat herodis thetrarce. colactaneus ⁊ saulus. Ministrātibus aūt illis dño ⁊ ieiunantib' dixit spūs: separate mihi barnabā ⁊ paulum in opus ad quod assumpsi eos. Tunc ieiunātes ⁊ orantes imposuerunt illis manus: diuiserūtq; illos. Et ipsi quidē missi ab spiritu sancto: abierūt seleuciaz: ⁊ inde nauigabāt cipz̄. Et cū venissent salaminā pre-

dicabant verbū dñi in sinagogis iudeoꝝ. Habebant aūt ⁊ ioannē in ministerio. Et cum ꝑambulassent vniuersaꝫ insulā vsqꝫ paphū: inuenerūt virū quendā magū seudo ꝓphetā iudeum: cui nomē erat barieū q̄ erat cū cōsule sergion paulo viro prudente. hic acersitis barnaba ⁊ paulo desiderabat audire verbū dei. Resistebat aūt ille elimas magus. Sic interpretatur nomē ei⁹: querēs auertere pro cōsulē a fide. Saulus aūt qui ⁊ paulus repletus spū sancto intuēs eū dixit. O plene omni dolo ⁊ falacia fili diaboli inimice oīs iusticie: ⁊ nō desinis subuertere vias dñi rectas. Et nūc ecce man⁹ dñi sup te ⁊ eris cec⁹: nō videbis solē vsqꝫ ad tempus. Et cōfestim cecidit sup eū caligo ⁊ tenebre: ⁊ circuiens querebat q̄ ei manum daret. Tūc pro cōsul cū vidisset factū: credidit admirans sup doctrinam dñi. ℟. Amē. Añ. j. Adiuua nos deus salutaris nr̄ ⁊ ꝓpter honorem noīs tui dñe libera nos ⁊ ꝓpitius esto peccatis nostris ꝓpter nomen meū. ꝑs. lxxviij. Oro.

PRopiti⁹ esto peccatis nr̄is dñe: ⁊ ꝓpter honorem nominis tui: ꝑfecta nos recrea libertate. Ne duꝫ nr̄o peccatorū elogio adterimur: in obprobriū gentiū redigamur. Ergo vt nos veritate nō punias: pene causam nobis scelerū ablue. Atqꝫ in cōspectu tuo gemit⁹ cōpeditoꝝ introeat: de occulto tuo in manifesto nr̄o gratia indulta procedat. ℟. Amen. Per mīam. Añ. ij. Memēto cōgregationis tue dñe: quā creasti ab inicio. ꝑs. lxxiij. Oro. Memēto dñe ꝯgregationis. folio xliij. Añ. iij. Cōfitebimur tibi de⁹. ꝯfitebimur tibi ⁊ inuocabim⁹ nomē tuū dñe. ꝑs. lxxiiij. ℟. Filisyon conuertimini ab oībus iniquitatib⁹ vestris. ⁊ iam nō erit in vobis sterilitas ⁊ angustia. facite vobis cor nouum ⁊ spūm rectū. ꝑ. Quia nolo mortē morientis dicit dñs: donec reuertat̄ ⁊ viuat. ℣. Cōuertimini ⁊ agite penitentiā ab oībus iniquitatib⁹ vestris: ⁊ nō erit vobis in ruinā iniquitatis. ꝑ. Quia nolo. Preces. Xp̄e redē ptor pius aīarum exaudi gemitus flentiū. ꝑ. Et miserere. ℣. Ne derelinquas plebē supplicantē: exaudi precē ⁊ respice: q̄ postulamus adtribue. ꝑ. Et miserere. ℣. Parce rogam⁹ parce tandē fessis: memores nr̄i: letifica diffusam vitaꝫ iam reuoca. ꝑ. Et miserere. ℣. Saluator nr̄ intuere terrā: celestē largire pluuiam: ⁊ victū nobis parturiat gratia tua. ꝑ. Et miserere. ℣. Indulge nr̄m facin⁹ horrendum: quo te offenso defecim⁹. dimitte nobis hoc debitū. ꝑ. Et mise. Capitula.

COnfitebimur tibi de⁹ cōfitebimur tibi peccata: atqꝫ facinora nr̄a. Que tibi poti⁹ sunt cognita: quam ꝓbant̄ admissa. inuocam⁹ itaqꝫ nomen tuū: vt in te patefactis tribuas veniā: qui nō statim in abditis vis exercere vindictā: vt qui cōfessione placaris humiliū: remissionē oīum tribuas delictoꝝ. Pater nr̄. A malo nos libera. folio .vj Bn̄o dicat̄ vt in. iij. que dicit̄ per totū annū. fo. Ad vj. Lctō libri esaye ꝓphete. c. xxix.

HEc dicit dñs. ℟. Deo gratias. Obstupescite ⁊ admiramini: fluctuate ⁊ vacilate ⁊ inebriamini et nō a vino. Mouemini ⁊ nō ebrietate. qm̄ miscuit vobis dñs soporē: et claudet oculos vr̄os ꝓphete: ⁊ principes vr̄i qui vident visiones: peribunt. ⁊ erit vobis visio oībus sicut verba libri signati: quē cū dederit scienti lr̄as: dicitqꝫ ei: lege istud. Rn̄debit nō possum. signat⁹ est eniꝫ. ⁊ dabit̄ liber nesciēti lr̄as: diceturqꝫ ei:

lege ⁊ rñdebit. neſcio litteras. ⁊ dixit dñs: eo q̄ appropinquat ppl's iſte ore ſuo: ⁊ labijs ſuis honorificat me: cor aũt ei⁹ longe eſt a me. Et timuerunt me mãdato hominis ⁊ doctrinis. Ideo ecce ego addã admirationem: faciã ppl'o huic miraculo grandi ⁊ ſtupendo. Peribit enĩ ſapiẽtia a ſapiẽtib⁹ ei⁹: ⁊ intellectũ prudẽtie eius abſcõdet. Ve qui pfundi eſtis corde: vt a dño abſcõdatis cõſiliũ. quoꝝ ſunt in tenebris opera: ⁊ dicũt: quis videt nos? Nõne adhuc modicũ ⁊ in breui cõuertet̃ liban⁹ in chermel: ⁊ chermel in ſaltũ reputabitur? Et audiẽt i die illa ſurdi verba libri: ⁊ de tenebris ⁊ caligine oculi cecoꝝ videbũt. Et addent mittes in dño leticiam: ⁊ paupes hoies in ſancto iſrl' exultabũt. ℟. Amen. Ãn. j. Benefac dñe bonis ⁊ rectis corde. ℘s. cxlv. Oro. Benefac dñe bonis. fol'. xlij Ãn. ij. Bñdictio dñi ſit̃ vos bñdicim⁹ vos in nõe dñi. ℘salmus. cxlix. Oratio. Omine ieſu xp̃e qui pro nr̃e ſalutis remedio: impioꝝ ſuſtinuiſti cõmertia: auxilij tui ope nos ptege ad uerſus impugnantiũ mala. ac ne dor ſum nr̃m delicti cõprimat ſarcina: impone humeris nr̃is p̃ceptis euangelicis onera ſuauia: per que peccati fabricã deſtruas: ⁊ compaginib⁹ ſacris: nos virtutũ meritis cõſtruas. ℟. Amen. Per miam. Ãn. iij. Speret iſrl' in dño ex hoc nũc ⁊ vſqꝝ in ſeculũ. ℘s. cxxx. ℟. Multa ſunt peccata nr̃a dñe. pacientiaꝝ habe in nobis. ℘. Et miſerere ſeruis tuis. ℣. Nõ ſcõm peccata nr̃a facias nobis: neqꝝ ſcõm iniquitates nr̃as retribuas nobis. ℘. Et miſerere. Preces. Dicamus oẽs dñe miſerere nobis. ℘. Esto ppitꝰ. ℣. Die precantes ſupplices exaudi xp̃e. ℘. Esto. ℣. Nostra relaxa crimina dele peccata. ℘. Esto. ℣. In oẽs gẽtes dñe pacẽ cõcede. ℘. Esto. ℣. Remiſſionẽ oĩum cõcede. ℘. Esto. ℣. O deus potentiſſime clemens ſuccurre. ℘. Esto. Oro. Exalta cornu nr̃m. fol'. xlij Bño dicat vt in. vj. que dicit̃ per totum annũ. fol' Ad. ix. Prophetia. Heli habe fiduciã. fol'. lv Ecce libri leuitici. c. xxiij. ℟. Deo gratias.

In illis dieb⁹. Locutus eſt dñs ad moyſen dicẽs. Loquere filijs iſrl' ⁊ dices ad eos. Cũ ingreſſi fueritis terrã quã ego dabo vobis: ⁊ meſſuerit̃ segetẽ: feretis manipulos ſpicarũ primicijs meſſis vr̃e ad ſacerdotem. qui leuabit faſciculũ cora domino: vt acceptabilis ſit pro vobis. Altera die ſabbati vtqꝝ in eodẽ die: qñ pulus cõſecrat̃: cedat̃ agnus immaculat⁹ agniculus in holocauſtuꝝ dño: ⁊ libamẽta offerantur cum eo. Duodecim ophe ſimile conſparſe oleo: in cenſum dño odorẽqꝝ ſuauiſſimuꝝ. liba quoqꝝ vini quarta pars. panẽ ⁊ polentã ⁊ pultes nõ comedetis ex ſegete vſqꝝ ad diẽ qua offeretis ex ea dño deo vr̃o. Preceptũ eſt enĩ ſempiternũ in generationib⁹ cũctiſqꝝ habitationib⁹ vr̃is. Numerabit̃ ab altera die ſabbati obtuliſtis manipulos primitiarũ: ſeptẽ ebdomades plenas vſqꝝ ad alterũ diẽ expletiõis ebdomade ſeptime: ideſt q̃nquagintа dies. ⁊ ſic offeret̃ ſacrificiũ nouũ dño ex oĩbus habitaculis vr̃is. Panes primitiarũ duos de duab⁹ decimis ſimile fermẽtate: quos queretis ⁊ offeretis primitias in odorẽ ſuauitatis. ℟. Amen. Lcõ libri ezechielis pphete. c. xxxv. ℟. Deo gratias.

Factus eſt ſermo dñi ad me dicens. Fili hois pone faciẽ tuaꝝ

aduersus montē seir: ⁊ ꝓphetabis de eo dicens illi. Hec dicit dñs. Ecce ego ad te mōs seir: ⁊ extendā manū meā sup̄ te: ⁊ dabo te desolatuz atqz desertū. Urbes tuas demoliar: ⁊ tu desert⁹eris: ⁊ scies qꝛ ego dñs: eo qđ fueris inimicus sempitern⁹. Et cō/cluseris filios isrl̄ in man⁹ gladij: in tēpore afflictionis eoꝝ in tēpore ini/quitatis extreme. Propterea viuo ego dicit dñs de⁹: qm̄ sanguini tradā te: ⁊ sanguis te ꝑsequet̄. Et cū sangui/nem oderis: sanguis ꝑsequit̄ te. Et dabo montē seir desolatū ⁊ desertū: ⁊ auferā de eo euntē ⁊ redeuntē. Et implebo mōtes eoꝝ occisorū suoꝝ in collib⁹ suis: ⁊ in vallib⁹ tuis atqz tor rentib⁹ interfecti gladio cadēt: in so litudines sempiternas tradā te. ⁊ ci uitates tue nō habitabunt̄. Et scie/tis qꝛ ego sum dñs de⁹. ℟. Amen.

Lcō libri actuū apl̄oꝝ. capitulo.xv.

In illis diebus. ℟. Deo gratias. Placuit apl̄is ⁊ senioribus cuz omni ecclesia eligere viros: ⁊ mitte/re antiochiaz cū paulo ⁊ barnaba: ⁊ sileam viros primos in fratrib⁹ scri/bentes per man⁹ eoꝝ. Apostoli ⁊ se/niores fratres his q̄ sunt antiochie ⁊ sirie ⁊ cilicie: fratrib⁹ ex gētib⁹ sa/lutez. Quoniā quidē audiuimus ex nobis exeuntes turbauerūt vos: ver bis euertentes aīas vr̄as: quib⁹ non mādauim⁹: placuit vobis collectis in vnum eligere viros ⁊ mittere ad vos cum carissimis nr̄is barnaba ⁊ paulo oībus qui tradiderūt aīas su/as deo. Misim⁹ ergo iudaz ⁊ sileā: qui ⁊ ipsi vobis verba referēt eadez. Uisum eniz est spūi sancto ⁊ nobis: nihil vltra imponere vobis oneris: quam hec necessaria: vt abstineatis vos ab immolatis simulacroꝝ ⁊ san guine suffocato: ⁊ fornicatione a qui bus custodiētes vos bene agitis. va lete. Illi igit̄ dimisi venerūt ātiochiā: ⁊ cōgregata multitudine tradiderūt epistolaz: quam cum legissent gauisi sunt sup̄ cōsolatione. Judas aūt et sileas: ⁊ ipsi cū essent ꝓphete verbo plurimo cōsolati sunt fratres: ⁊ con firmauerūt. Facto aūt ibi tēpore di misi sunt cū pace a fratrib⁹ ad eos q̄ miserant illos. Uisum est aūt sileaz manere ibi: solus autez iudas abijt. Paulus aūt ⁊ barnabas demoraban tur antiochie: docētes ⁊ euāgelizan tes cū alijs verbū dei. ℟. Amē. Añ. j. Quis deus magn⁹ sicut de⁹ nr̄: tu es deus qui facis mirabilia solus. Psalm⁹. lxxvj. Deus in sancto via tua. Oratio.

Precamur dñe: ne tua nos repel las ꝓpitiatione: sed obtinende mīe adhuc tēpus appone. Ut dexte ra que fuit vindex in vltione facinoꝝ: ipsa sit nobis cōtritis in remedium sempiternū. ℟. Amen. Per mīam. añ. ij. Quia tu dñe suauis ⁊ mitis es: ⁊ mul tum misericors inuocantibus te. ꝑs. lxxxv.

Miserere dñe ad te tota Oratio die clamātib⁹: teqz in tribulatio ne inuocantib⁹ existe ꝓpitius. Ut in quib⁹ maiestatē tuā adorādo lauda/mus: digne suscipias. ⁊ pro quib⁹ te timemus: pius ignoscas. Timoris igit̄ tui obediētia corda nr̄a letifica: ⁊ cōsolationis dulcedine dubietatē nr̄e mētis cōforta. Sed qꝛ tu suauis ac mitis es: suauitatē ex tua indulgē tia hauriam⁹: ⁊ in retribuēdo piū te mitēqz sentiam⁹. ℟. Amē. Per. añ. iij. Preoccupem⁹ faciē dei in cōfessione ⁊ in psalmis iubilem⁹ ei. ꝑs. xciiij. Preces. Auerte dñe irā furoris tui. ꝑ. Et miserator

parce pplo tuo. ℣. Omniū precib⁹ piū auditū prebe. teq3 rogamus sancte cito cōcede. ꝑ. Et misericors. ℣. Tu xp̄e flebiles gemit⁹ intuere. vincula mortis solue ⁊ vitaꝫ largire. ꝑ. Et miserator. ℣. Jam vide lachrymas: intellige lugētes. tandē delicta nr̄a clemens indulge. ꝑ Et miserator. ℣. Nostris auditibus signū salutis pone angelū: nō ꝑmittas vl tra nocere. ꝑ Et miserator. Oratio. Preoccupem⁹ faciē tuam dn̄e in confessione: ⁊ in psalmis tibi debita modulatione iubilantes adoram⁹ ac ꝓcedim⁹ ante te. Ploratu interno et gemitu deprecantes: vt qꝛ tu fecisti nos: ⁊ tu es de⁹ nr̄: nos ppl'm tuū pi⁹ dn̄s ꝓtegas: ⁊ oues pascue tue pastor sollicitus adtendas. Tribuasq3 his gr̄am: pro quib⁹ aiam posuisti. Pr̄ nr̄. A malo nos li. fo. vj Bn̄o dicat vt in nona q̄ dicit per totū annū. fol' Ad vespū. Lauda Sol agnouit occasum suū. posuisti tenebras ⁊ facta est nox. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Añ. Reple deus gaudio os nr̄m: ⁊ lingua nr̄a exultitione. ꝑs. cxxv. Lauda. In toto corde meo exquisiui te. ꝑ. Ne repellas me a mādatis tuis. ℣. In corde abscōdi eloquia tua vt nō peccē tibi. ꝑ. Ne repellas. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ne re. Hy⁹. Benignitatis fons. fol' xxxix. Capl'a: ⁊ bn̄o: ⁊ lauda. folio. ccxlj

Liberet nos dn̄e dexte Oratio ra tua: imperioq3 tuo flecte arrogantiū corda: vt gētes veritatis aduentu declarescāt: ⁊ ostēsam salutez cordis humilitate suscipiāt. ℟. Am̄ Per miam. ¶ Sabbato ad matutinū. Añ. Tu es dn̄e. ꝑs. iij. Or̄o. Quāuis dn̄e plurima. folio xxxviij. Añ. j. Nō repellet dn̄s plebē suā ⁊ hereditatē suā

Nō derelinquet. ꝑs. xciij. Oratio. On repellas dn̄e plebez quam mercat⁹ es: nec derelinquas hereditatē: pro qua in cruce adpensus es. Sed quousq3 iusticia nunc occulta manifesto clareat in iudicio: pietate porrecta nos rege: ⁊ scd̄m multitudinem doloꝝ nr̄oꝝ: tua nos letifica exortatione. Ut qui dolorē nūc fingis in precepto futuro: requiez cōcedas in seculo. ℟. Amē. Per miam. Añ. ij. Bene nūciate de die in diē salutare ei⁹. ꝑs. xcv. Or̄o. Cantet tibi nouuz. folio. xlvij Añ. iij. Liberet nos dn̄e dextera tua ⁊ brachiū sanctū tuū. ꝑs. xcvij. Or̄o. Liberet nos dn̄e. Quere hic supra. ℟. Habeāt dn̄e finē peccata nr̄a. deleat iniquitas: ⁊ induamur iusticia sancta tua. ꝑ. Ut letet iterū hierl'm. ℣. Tu exurgēs misereberis syon: qꝛ venit tēpus miserēdi. ꝑ. Ut letet In laudib⁹. Añ. Auerte faciē tuā a peccatis meis ⁊ oēs iniquitates meas dele. ꝑs. l. Or̄o. Auerte faciē. fol'. xxxix Ad canticū. Añ. Ne extermines. Canticū. Dn̄e dn̄e rex. fol'. lix Matutinariū Añ. Deus misereat nobis ⁊ bn̄dicat nos. ꝑ. Illuminet dn̄s vultū sup nos. ℣. Ut cognoscamus in terrā viā tuā: in oībus gētib⁹ salutare tuum. ꝑ. Illuminet. Ad laudes. Añ. Mōtes ⁊ oēs colles ligna fructifera ⁊ om̄es cedri. ꝑs. cxlviij. Lcō libri ꝓuerbioꝝ salomonis. c. xvj. ℟. Deo gr̄as.

Fili vniuersa ꝓpter semetipsuz operatus est dn̄s: impiū quidez ad diem maluz. Abhominatio dn̄i oīs arrogans: etiā si man⁹ ad manū fuerit: nō erit innocens. Misericordia ⁊ veritate redimit ⁊ iniquitas: ⁊ in timore dn̄i declinat a malo. Cū placuerit dn̄o vie hoīs: inimicos quoq3 ei⁹ cōuertet ad pacez. Meli⁹ est paruum cū iusticia: quā multi fructus cū iniquitate. cor hominis disposuit viam suā: sed dn̄i est dirigere gressus ei⁹. Diuinatio in labijs regis: in iudi

cio nō errabit os eiꝰ. Pōdus ⁊ state ra iudicia dñi sunt: ⁊ opa eiꝰ oēs lapides sancti. Abhominabiles regi: q̄ agūt impie qm̄ iusticia firmat̄ soliū. Uolūtas regū labia iusta: qui recta loquit̄: diriget̄. ℟. Amen. Hymnꝰ. Benignitatis fons folio xxxix. Capitula. Descēdat dñe ad nos. Lauda. Dñs in celo parauit. Bño. Expectantes se. folio ccxxxviij. Ad. iij. Prophetia. Fili custodi sermones. folio lv. Lcō libri deuteronomi. capitulo. xxviij. ℟. Deo gratias.

In illis diebꝰ. Locutus est dñs ad moysen dicēs: Loquere ad omnē cetuꝫ filioꝝ isrl̄ ⁊ dices ad eos. Ego dñs deꝰ tuus. Si audieris vocē dñi dei tui: vt facias atqꝫ custodias oīa mādata eiꝰ que ego precipio tibi hodie: faciatqꝫ te dñs deus tuus excelsiorem cūctis gentibꝰ: que versant̄ in terra. Ueniētqꝫ sup̄ te vniuerse benedictiones iste: ⁊ apprehēdent te si tamen precepta eiꝰ audieris. Benedictus tu in ciuitate: ⁊ bñdictus in agro: bñdictus fructꝰ ventris tui: et fructus terre tue. fructusqꝫ iumētoꝝ tuoꝝ: greges armētoꝝ: ⁊ caule ouiū tuarū benedicte aree tue: ⁊ bñdicte reliquie tue. Bñdictꝰ eris egrediēs ⁊ regrediens. Dabit dñs inimicos tuos qui surgūt aduersuꝫ te: corruētes in cōspectu tuo. Per vnā viā venient ad te: per septē fugient a facie tua. Et mittet dñs benedictionē super celaria tua: ⁊ sup̄ oīa opera manuum tuarū. Benedicetqꝫ tibi in terram quā acceperit: suscitabit te dñs sibi in populū sanctū. Si custodieris mādata dñi dei tui: ⁊ ambulaueris in vijs eiꝰ: videbūtqꝫ oēs terrarū populi qd̄ nomen dñi inuocatuꝫ sit super te ⁊ timebūt te. Abundare te faciat dñs oībus bonis fructibꝰ t̄re tue: quā iurauit dñs p̄ribus tuis vt daret eam tibi. Aperiat dñs thesaurum suū celū: ⁊ pluuiā tribuat terre sue in tēpore suo. Benedicetqꝫ cunctis opibꝰ manū tuarū. ⁊ fenerabis gentibꝰ multis: ⁊ ipse a nullo fenus accipies. Cōstituet te dñs in caput: ⁊ nō in cauda: ⁊ eris supra: ⁊ nō subter. Si audieris mādata dñi dei tui que ego p̄cipio: vt bene sit tibi: ⁊ possideas terrā quā dñs deus tuus daturus ē tibi. ℟. Amen. Prophetia. Conuertimini ⁊ agite. folio. lxxvij Lcō actuū apl̄oꝝ. c. xx. ℟. Deo gr̄as.

In illis diebꝰ. Proposuerat paulus trans nauigare ephesum: nequa illi mora fieret in asia. festinabat enim si possibile sibi esset: vt diē pentecosten faceret hierosolimis. A mileto aūt mittens ephesum: vocauit maiores natu ecclesie. Qui cum venissent ad euꝫ: ⁊ simul essent dixit eis: vos scitis prima die qua ingressus sū in asiā: q̄liter vob̄ cū degerim per omne tēpus quo fuerim seruiēs deo cū humilitate: ⁊ lachrymis ⁊ tēptationibꝰ: que mihi acciderūt ex insidijs iudeoꝝ: quomodo nihil subtraxerim vobis vtiliū: quominꝰ adnunciarem vobis: ⁊ docerē vos publice ⁊ per domos testificans iudeis atqꝫ gentibꝰ in deū penitentiā: ⁊ fideꝫ in dñm nr̄m iesum xp̄m. Et nunc ecce alligatꝰ ego spū vado in hierl̄m: que in ea ventura sunt mihi ignorās: nisi qd̄ spūs sanctꝰ per oēs ciuitates p̄testet̄ mihi dicēs. Quoniā vincula ⁊ tribulationes mee manēt in hierosolimis: sed nihil hoꝝ vereor: nec facio aīam meā preciosiorē q̄ me. Dum

modo consumē cursuz meū ⁊ mini-
steriū qd̄ accepi a dn̄o iesu: testificari
euāgeliū gratia dei. Et nūc ecce ego
scio qꝛ amplius nō videbitis faciē meā
vos oēs: ꝑ quos trāsiui predicās re-
gnū dei. Quapropter cōtestor vos
hodierna die: qꝛ mūdus sum a san-
guine oīum. Nō em̄ subterfugi: quo
minus adnunciarē om̄e consiliū dei
vobis. Adtendite vobis ⁊ vniuerso
gregi. in quo vos spūs sanctus posuit
ep̄os regere ⁊ ecclesiā dei: quā adq̄si-
uit sanguine suo. ℟. Amen. Ant. j.
Preparate vos hostiā viuā. sanctā deo placē-
tem rationabile obsequiū vr̄m: ⁊ nolite cōtri-
stari spūm sanctū. ꝑ. Audite hec oēs gentes
auribus ꝑcipite q̄ habitatis orbē. ps. xlviij.
Or̄o. Audiāt simul te. fol. ccxliij
Ant. ij. Spūs dn̄i spūs vite est ⁊ bn̄dicta glo-
ria dn̄i de loco suo. ℣. Verbo dn̄i celi firma-
ti sunt: ⁊ spū oris eius oīs virtus eorū. ps. xxxij.
Or̄o. Dn̄e qui iustorū. fol. ccxxxix.
Ant. iij. Mittā in vobis spūm veritatis: q̄
a patre ꝓcedit: ille arguet mundū de peccato
⁊ de iudicio ⁊ de iusticia. ps. xlix. ℟. For-
tissime deus spūs vniuerse carnis: nūquid oēs
in ira tua disperdes. clemēs es ⁊ multe mise-
rationis. ꝑ. Dn̄e dimitte peccata ppl̄i tui.
℣. Dn̄ator dn̄e deus misericors ⁊ clemēs. ꝑ.
Dn̄e. Preces. Dicamus oēs misericors dn̄e.
ꝑ. Miserere. ℣. Qui es vnus potentia eius-
demq; tuo genitore substātie. ꝑ. Miserere.
℣. Qui princeps sacerdotū es regū rector
ppl̄orū dn̄s. ꝑ. Miserere. ℣. Qui captiuis
reddis patriā: infirmis opem cōsolatione me-
rētibus. ꝑ. Miserere. ℣. Indulgentiā postu-
lamus cōcede penitētibus salutem tribue. ꝑ.
Miserere. Supplicatio. Oremus dei pa-
tris oīpotentis mīam: supplices implorem⁹:
vt nos gratia xp̄i sui dn̄i nr̄i ⁊ virtus spūs tui
Dscti ꝓpicius inlustrare dignet. Capl̄a.
Domine iesu xp̄e quē venisse cre-
dimus in carnis abiectione humilē:
mundū pereuntē redimere. quemq;
vēturū prestolamur i potētia deita-
tis venturū seculū delinquende terri-
biliter iudicare: immēsam pietatem
tuā tremētes famuli tui q̄s: vt dum
veneris nō de peccato nos arguas:
sed ineffabili bonitate succurras. Et
hic potius humilitatis nr̄e cōfessionē
accipias: vt illic facinora vniuersa in-
dulta: in dextere tue partē coronan-
dos statuas. Pater nr̄. A malo nos
libera. fol. vj Bn̄o dicat vt in. iij.
q̄ dicit ꝑ totū annū. fol. Ad. vj.
⁊. ix. dicat vt in. vj. feria ꝑterita. fol.
ccxlv. ¶ In sanctū pētecosten. ad ve-
sperū. Lauda. Quoniā apud te est fons
vite: ⁊ in lumine tuo videbimus lumen: ostende
mīam tuā. ꝑ. Scientibus te. ℣. Dn̄e in celo
misericordia tua: ⁊ veritas tua multiplicasti
miseriordias tuas. ꝑ. Sciētibus te. Dn̄s sit
semper. ℟. Et cum spū. Oratio.
Deus apud quē est fons vite: ⁊
in cuius lumine aspicimus lumen: enu-
tri q̄s in nos tue scientie splendorez:
quo valeamus ad tui fontis accede-
re vbertatē. locos quoq; diuersaruz
doctrinarū cōtemptos: fluētis tuis
nos colige propinādos: vt sciētibus
nobis vitalem impertias potū ⁊ ca-
ligantibus aīabus superno lumine resti-
tuas. ℟. Amen. Per mīam. Sono.
Si diligitis me: mādata mea seruate ⁊ ego
rogabo patrē meū: ⁊ aliū paraclitū dabit vo-
bis: vt maneat vobiscū. ꝑ. Vsq; in eternum
alla. ℣. Dum venerit paraclitus: quē ego mit-
tam vobis a patre: spūs veritatis: ille testi-
moniū peribebit de me. ⁊ vos testimoniū pe-
ribebitis qui ab inicio mecū estis. ꝑ. Et vs-
q;. ℣. Pater venit hora vt clarifices filium
tuum: ⁊ filius tuus clarificet te. qꝛ quos dedi-
sti mihi: volo vt vbi sum ego. ⁊ ipsi sint mecuz:

superno lumine restituas intellectum.

vt videant claritatē meā quā dedisti mihi. q̄ dilexisti me ante cōstitutionē mūdi. ꝑ. Usq̄ Dn̄s sit. ℟. Et cum. An̄. Paraclit⁹ spiritus quem mittit pater in noīe meo: ille vos docebit oīa quecunq̄ dixero vobis. ꝑ. Pacē meā do vobis: pacē meā cōmendo vobis. ℣. Laudate pueri dn̄m laudate nomen dn̄i. ꝑ. Pacē. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Pacē. Oratio.

Consolare iesu ꝑ donū sancti spiritus destitutas bonis studijs fideliū mētes: vt affluentiū donoꝝ spiritus ille paraclit⁹: quē patrē in tuo noīe missurū esse testat⁹ es: nos eripiat qui tecū ⁊ cū patre indiuisa potestatis substantia regnat. Ut oīa nos illo docēte: ⁊ pacē tuā sequamur idonei: ⁊ affectū tuū nunq̄ relinquam⁹ instructi. ℟. Amē. Per miam. An̄. ij. Dum venerit paraclitus: ille testimonium ꝑibebit de me. ⁊ vos testimoniū peribebitis. ꝑ. Quia ab inicio mecū estis. ℣. De⁹ deoꝝ dn̄s locut⁹ es: ⁊ vocauit terrā a solis ortu vsq̄ ad occasuꝫ ex syō species decoris ei⁹. ꝑ. Or. ℣. Gl'a ⁊ ho. ꝑ. Quia. Dn̄s sit. ℟. Et. Laud. Spūs est de⁹: ⁊ eos qui adorāt eū in spū ⁊ veritate. ꝑ. Adorare oportet all'a all'a all'a. ℣. Magnus dn̄s noster ⁊ magna virt⁹ eius: ⁊ sapiētia eius nō est numerus. ꝑ. Adorare. ℣. Gl'ia et ho. ꝑ. Adorare. Hymn⁹.

Sacrate veni spūs ore p̄ris paraclite pollicit⁹. qui duduꝫ iohelevate edit⁹ Zēporib⁹ nouissimis iplēda inquit viscera: deo cunctoꝝ placida vaticinare insignia. Quē deus nr̄ hac die ꝓfusuꝫ effudit discipulis: ascēdēs vt ꝓmiserat morte derelicta ad sedē. Quos videns ceca ⁊ iuida iudea plebs: sic fatet̄ plenosq̄ musto clamitant: dū nō credūt magnalia. Quos petrus ꝯstans arguit: nō vt putatis vino sunt repleti: sed spiritu: de quo ꝓpheta loquit̄. Post hec recepto plurimi verbo rimātes cordib⁹: auctaq̄ plenitudine xp̄i iungunt̄ agmini. Mysteriū absconditū quondā quod erat israeli: nunc reuelatū canit̄: ostēsum in apl'is. Hic dies quinquagesimus: qui iubileus tradit̄: solēne nobis gaudiū remissionis ꝓpriū. Hymnum dicam⁹ ⁊ patri: hymnum dicamus filio: simul cū sancto spū intēta voce ⁊ pectore. Amen. Supplicatio Dei patris oīpotentis mīam supplices imploremus: vt nos gr̄a xp̄i sui dn̄i nr̄i et virtute spūs sancti ꝓpicius iustificare dignetur. ℟. Presta eterne op̄s deus. Kyriel'. ℟. Xp̄el'

Fiat super nos Capl'a. (Kyriel'. dn̄e mia tua: ⁊ fulgor spūs tui interiora nr̄a inradiet: vt ipse accendat frigidos: ⁊ inlustret obscuros. q̄ tecū semꝑ permanet preclarus ⁊ gloriosus. Pater nr̄. Liberati a malo. fol' j.

Spiritus paraclit⁹ qui oliꝫ Bn̄o in discipulos manifestus: igni est declarat⁹ immunere: ignis sui calore a cūctis vos peccatis emaculet. ℟. Amen. Et qui mestificans eoꝝ cordib⁹ clemens ꝯsolator occurrit: magna vos sui instruat gratia sacramenti. ℟. Amen. Quiq̄ tūc apl'os docuit veritatē: vos ⁊ nunc enutriat fide: ⁊ post eternā ꝑducat ad requiē. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Effundam de spiritu meo sup oēm carneꝫ all'a. ꝑ. Et ꝓphetabunt filij vr̄i all'a all'a. ℣. Emitte spūm tuum ⁊ creabunt̄: et renouabis faciē terre. ꝑ. Et ꝓphetabunt. ℣. Gl'ia et ho. ꝑ. Et.

O Spiritus sancte qui a patre filioq̄ ꝓcedis doce nos facere veritateꝫ. Ut qui de patre filioq̄ accepisti ꝓmissionem: inuisibili nos his a quib⁹ tam ineffabiliter procedis adsocies charitate. ℟. Amen. Per misericordiam. In noīe dn̄i.

¶ In diem sanctū penthecosten. ad matutinū. Hymn⁹. ... terne rerum conditor. Quere fol. ij Oratio.

Eternū te domine rerumq; omniū conditorē: cunctoꝝ vox canit fidelium: qui ⁊ certos tēporuꝫ limites figis ⁊ metas: q̄bus nox secernatur: ⁊ dies eterna lege constituas. Abyssus etenim sapientie tue vt mortaliū adleuaret fastidium: aliud labori cōtessit: aliud quieti seruauit. Presta ergo op̄s deus: vt mēs egra sopore turbata: dum gallo canente āmonetur alacriter currens: ad spem redeat lucis: et primicias diuini laboris in tuis semper impēdat officijs. ℟. Amen. Per miam. Sup psalmū. añ. Ego dormiui ⁊ resurrexi: qm̄ dn̄s suscitauit me. p̄s. iij. Añ. Redde mihi leticiā salutaris tui: ⁊ spū principali cōfirma me dn̄e. p̄s. l. Añ. Misit de celo et liberauit me: dedit in opp: obriuꝫ cōculcantes me. psalm⁹. lvj. Oratio.

Spiritus sancte q̄ ex patre filioq; procedis: locupleta nos dono tuo benedictionis. Quatin⁹ spū principali cōfirmati: celesti emisione mereamur quotidie liberari Sit ergo super nos benedictio tua: eaq; nos semp̄ cōfirma per ineffabilē potentiā trinitatis: vt inhabitet in nobis spūssanct⁹: innouet spūs rectus ꝯfirmet spūs principalis: atq; vni⁹ testimonij sit virtutis. Ut cōfirmatos nos per patrez ⁊ innouatos per filiū: custoditos nos esse gaudeam⁹ per spm̄ sctm̄. ℟. Amen. Per. Añ. j Dn̄s locut⁹ est discipulis suis: accipite spm̄ sctm̄. p̄. In noīe meo demonia eijcite: et sup infirmos īponite manus vr̄as ⁊ bene habebūt. ℣. Deus deorū dn̄s locut⁹ est: ⁊ vocauit terrā a solis ortu vsq; ad occasuꝫ ex syon species decorꝫ ei⁹. p̄. In. ℣. Glia. p̄. In. or̄o

Deus q̄ ī virtute spūssancti ⁊ demonia eijci: ⁊ infirmos posse sanari: in tuo noīe docuisti: da nob̄ ita repleri hui⁹ sancti spūs dono: vt ab om̄imodo demonioꝝ mereamur eripi tentamēto. Quaten⁹ per eū a nostris īfirmitatib⁹ releuati: bene per illū possim⁹ habere: cū pro nr̄is operibus bonū perhenne p̄ceperim⁹ in munere. ℟. Amē. Per miaꝫ. Añ. ij Oīm rerū creator ⁊ dn̄s docuit sapiam. p̄. Sctūs spūs vnicus simplex multi mod⁹ subtilis incoinq̄natus suauis ⁊ carus. ℣. Magnus dn̄s noster ⁊ magna virt⁹ eius: ⁊ sapie ei⁹ nō est numer⁹. p̄. Sctūs spūs. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Sctūs spiritus. Oratio.

Omniū rerū creator ⁊ dn̄s docuit sapiam: in qua est sanctus spūs vnic⁹ simplex multimod⁹ subtilis. Ut vnus pater vn⁹ filius vn⁹ spūssanct⁹: non pluralitate deitatis ostensi: sed vnitate virtutis inexi: ⁊ vnione p̄sone careant ⁊ vnitate nature p̄maneāt. nec sit illic aliq̄d diuersum: vbi ī singulis resonat vnū. hac igitur te sctā trinitatis fidei cognitione credētes: poscim⁹ ⁊ rogam⁹: vt manifestatiōe spūs tui ita cor nostrū inradies: vt ⁊ carnis op̄a declinemus: ⁊ p̄fectionē sctitatꝫ om̄imode ꝯsecrem⁹. ℟. Amē. Per. Añ. iij Locut⁹ est dn̄s discipulis suis: accipite spm̄ sanctū: quorū remiseritis pctā: remitunt̄ eis et quorū renueritis detenta erūt. p̄. Pacez meaꝫ do vobis pacē meā comēdo vobis. ℣. Qui emittit eloquiū suū terre: velociter currit sermo ei⁹. p̄. Pacē. ℣. Glia. p̄. Pacē.

Christe dei filius q̄ p̄ spm̄ Or̄o scm̄ dimitti intra eccl̄iam pctā tibi ꝯfitentib⁹ p̄misisti: cū ligandi ⁊ soluēdi potestatem tuis magr̄ bone

contulisti discipulis: da nobis huiꝰ dono copiosius afflui: quo igne eiꝰ ⁊ condemsa in nobis exurãtur facinorũ: ⁊ pacis tue donẽtur cõmoda manifesta. ℟. Amen. Per mĩam. ℟m. Ecce veniet spũs veritatis: qui docebit vos oẽm veritatẽ: nõ eñ loq̃tur a semetipso: sed quecũq; audiet loq̃tur ꝑ. Et q̃ ventura sunt: annũciabit vobis. ℣. Spũs veritatis quẽ mittit pater de celo: ille vos docebit oẽm viam iusticie ꝑ. Et q̃ ventura. ℣. Gloria ⁊ ꝑ. Et que. Oro. O spiritus sancte. fo ccxlviij. In laudibꝰ. Ad canticũ. Aña. Propter timorẽ tuũ dñe in vtero accepimꝰ et parturiuimꝰ spm̃ salutis quẽ fecisti super terrã. Canticũ. De nocte vigilat spũs meus. fo xxxvj.

Pone dñe spm̃ tuũ in nos Oro vt parturiamꝰ spm̃ salutis: quẽ fecisti sup terrã: vt ipo nobiscũ i eternũ manẽte: nullis penis cruciemur in futuro examine. ℟. Amen. Per. Ad bñs. añ. Tibi soli deo honor ⁊ gloria virtus ⁊ potestas i secula seculoꝝ. Canti. Bñs es dñe deꝰ patrũ. fo iij. Sono. Effundã dicit dñs de spũ meo. ꝑ. Sup oẽm carnẽ alla. ℣. Prophetabũt filij vestri ⁊ filie: ⁊ oĩs q̃ inuocauerit dñm saluabit̃. ꝑ. Sup oẽm. Dñs sit. ℟. Et cũ. Lauda. Alla laudate dñm de celis alla. laudate eũ in excelsis alla alla. ℣. Laudate eũ oñs angeli eiꝰ: laudate eũ oẽs virtutes eiꝰ alla alla alla. ꝑs. cxlviij. Lctõ libri iohelis ꝓphete. ca. ij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. Noli timere terra: exulta ⁊ letare: qm̃ magnificauit dñs vt faceret. Nolite timere aĩalia regionis: qꝛ germinauer̃t speciosa deſti: q̃a lignũ attulit fructũ suũ: ⁊ ficus ⁊ vinea dederũt virtutẽ suã. Et filie syon exultate et letamini in dño deo vr̃o: qꝛ dedit vob doctorez iusticie: ⁊ descẽdere faciet ad vos imbrẽ matutinũ ⁊ serotinũ i principio. ⁊ iplebũtur aree vr̃e frumẽto: ⁊ redũdabũt torcularia vino ⁊ oleo: ⁊ comedeti vescẽtes saturabimini: ⁊ laudabitis nomẽ dei nr̃i: qui fecit vobiscũ mirabilia et nõ ꝯfundet̃ populꝰ meꝰ in eternũ: ⁊ scietis qꝛ ego i medio isrl̃ solus. Noli timere sꝫ exulta ⁊ letare cũ magnificabit dñs: vt faceret. Et ego dñs deus vester: ⁊ nõ est alius ⁊ nõ ꝯfundetur ppl̃us meꝰ in eternũ ⁊ erit. Post hec effundam spm̃ meũ sup terrã: ⁊ ꝓphetabũt filij vestri ⁊ filie vestre. Senes vestri somnia somniabũt: ⁊ iuuenes vestri visiones videbũt: sꝫ et super seruos meos ⁊ ancillas meas. in diebꝰ illis effundam spiritũ meũ: et dabo prodigia in celo sursum: et signa in terra deorsum sanguinẽ et ignem et vaporez fumi: sol vertetur in tenebras ⁊ luna i sanguinẽ anteq̃ veniat dies dñi magnus ⁊ terribilis: et oñis q̃ inuocauerit nomen dñi saluus erit.

Beata no Hymnꝰ. ℟. Amen bis gaudia ãni reduxit orbita: cum spũs paraclitus effulsit in discipulos. Ignis vibrante lumĩe lingue figuram detulit: verbis vt essẽt ꝓflui: ⁊ charitate feruidi. Linguis loquũtur oĩm: turbe pauẽt gentiliũ musto madere deputant quos spũs repleuerat. Patrata sunt hec mistice: pasche peracto tẽpore: sacro die numero: quo lege sit remissio. Te nũc deꝰ pijssime vultu p̃camur cernui: inlapsa vobis celitꝰ largire dona spũs. Dudũ sacrata pectora: tua replesti gr̃a: dimitte nũc peccamĩa: ⁊ da q̃eta tp̃a. Anni pactis mẽsibꝰ tãta recurrũt gaudia: votisq; dudũ

credulis optatus aduenit dies. In quo spũs dñi terrã repleuit gaudijs: celestis aduẽtus sui mũdo decurrũt lumina. Quod est ꝓbatũ testibus: apostolorũ vocibus: cũ sint diuersis orib⁹ vanis locuti gentib⁹. Ganto redẽpti munere patris et nati spũi iuges agam⁹ gr̃as: deo perhenni in secula. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas: ⁊ ante cũcta secl'a ⁊ nũc ⁊ imꝑpetuũ. Amen. Sup. Oremus dei patris. Quere fo ccxlviij. Cpl'a.

Domine ih̃u xp̃e ĩfunde spiritũ sctm̃ promissuz pr̃is in nos: q̃ viuificet et doceat nos plenitudinẽ veritatis in mysterio beate ⁊ indiui due trinitatis: vt in ei⁹ dono sit perfectio nr̃e salutis: ĩ quo om̃is consistit sũma virtutis. Pater nr̃. Liberati a malo. fo j. Lauda. Effundam de spũ meo. Bñ̃o. Sp̃s ꝑaclit⁹ fo ccxlviij. In noĩe dñi. Exeũte vespera in diẽ sctm̃ pẽtecostẽ. Lauda. Qm̃ apud te est fons vite. Sono. Si diligitis me mandata mea. fo .ccxlviij Añ̃a. Sp̃m veritatẽ quẽ mittit pater de celo. ꝑ. Ille vos docebit oẽm viam iusticie. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt: spũ oris eius om̃is virtus eorũ ꝑ. Ille. ℣. Gloria. ꝑ. Ille. Dñs sit. ℟. Et cũ. Lauda. Dum cõplerentur dies pẽtecostes: erant om̃s apostoli simul in vnũ. ꝑ Et factus ẽ de celo sonus tamq̃ spũs validi adueniẽtis all'a. ℣. Sit gloria dñi in seculũ seculi: letabit̃ dñs in opib⁹ suis. ꝑ. Et factus. ℣. Gloria. ꝑ. Et factus. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. ij. Alleluya repleti sunt om̃s spũ sancto ⁊ ceperũt loq̃ varijs linguis: sicut spũs dabat prouũciare eis all'a. ℣. Beata gẽs cui⁹ dñs deus ei⁹: ppl'us quẽ elegit dñs in hereditatẽ sibi. ꝑ. Et ceperũt ℣. Gl'ia. ꝑ. Et. Dñs. ℟. Et. Laud̃ iij Sp̃m tuũ dedisti eis dñe qui doceret eos: ⁊ mana nõ priuasti ab ore eoꝝ. ꝑ. Et aquã dedisti eis ĩ siti all'a. ℣. Dñe virtutũ cõuerte nos: ⁊ ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹. ꝑ. Et aquã. ℣. Gloria. ꝑ. Et aquaz. Hy⁹. Beata nobis gaudia. fo xlix. Capitula

Spũs sanctus bonus dñe deducat nos in viam rectã: vt in nobis maliciã nõ superet: et in cũctis diuinitate redundet. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Spiritus dei bon⁹ deducat vos in viã rectam: ⁊ alapsu peccaminũ itinera vr̃a disiũgat. ℟. Amẽ Sitqz dux itineris vr̃i: qui olim in discipulos apparuit manifestus. ℟ Amẽ. Ut eodẽ repleti: ⁊ a mare huius seculi transeatis inlesi: ⁊ eterno mereamini de munere cõsolari. ℟ Amẽ. Per mĩam. Lauda. Effundã de spũ meo. or̃o. O spũs sctẽ. fo ccxlviij.

¶ In dñico post sctm̃ pentecostẽ. i. in die sanctissime trinitatis. Ad vesperũ. Lauda. Apud te est dñe ꝑ. Fõs vite ⁊ in luĩe videbim⁹ lumẽ. ℣. Filij hoĩm in protectõne alarũ tuaꝝ sperabũt: ⁊ inebriabũtur ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrente volũtatis tue potũ dabis eis dñs. ꝑ. Fons vite.

Domine apud quem est Or̃o. fons vite: ⁊ in cuius lumine aspicimus lumen: enutri in nos tue scientie splendorẽ: vt sicientibus nobis vitalem imꝑtias potum: ⁊ caligantiũ aĩabus superno lumine restituas intellectum. ℟. Amen. Per mĩam tuam. Sono. Qui extendit celos sicut pellem: qui tegit aquis superiora eius. ꝑ. Qui facit angelos suos spũs ⁊ ministros suos ignem vrentẽ all'a. ℣. Qui fundauit terram super stabilitatẽ eius: nõ inclinabitur in seculũ seculi. ꝑ. Qui facit. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ̃a. Alleluya filij syon exultate ⁊ letamini in deo vr̃o. ꝑ. Qr dedit

vobis doctorem iusticie ⁊ effudit de spū suo super oēm carnem. ℣. Exultate deo adiutori nostro iubilate deo iacob. ℟. Quia dedit ℣. Gloria. ℟. Quia. Dñs sit. ℟. Et cū Lauda. Alleluya mūdauit nos dñs ab oībus malis: ⁊ dedit nobis cor nouū ⁊ spiritū rectū. ℟. Et auferet cor lapideū de carne nostra: vt in vijs eius ambulem⁹ alla. ℣. Magnus dñs noster ⁊ magna virtus eius: et sapientie ei⁹ non est numer⁹. ℟. Et auferet. ℣ Gloria ⁊ ℟. Et auferet. Hy⁹. O lux beata trinitas. fo lxiiij. Supplicatio. Oremus immēsam et ineffabilē trinitatem patris ⁊ filij ⁊ spūssancti: vt vitā nr̄am in bonis operib⁹ dirigat: ⁊ post hui⁹ seculi transitū: eternā req̄em cum iustis concedat. ℟. Presta eterne omp̄s deus. Kyrieleyson. ℟. xp̄eleyson. kyrieleyson. Capla.

Deus spūs sctē a quo creata sūt omnia: ⁊ restaurata sunt vniuersa: q̄ in principio idest in filio tuo domino nr̄o ib̄u christo: celuz terrāqz fecisti: da nobis: vt spūs ille tuus q̄ est bonus in omnibus: in cordib⁹ nostris infundatur: qui ergo mirabiliter dona gratiarū partiris in singulis singulariter: te manifestuz ostende in remittēdis iniq̄tatib⁹ nostris. Pater noster. Liberati a malo. folio j.

Spiritussanctus qui Bñdictio repēti sonitu de celo igneis super discipulos apparuit liguis: plenitudinē in vobis operet̄ sue sanctificationis. ℟. Amē. Et quo docente discipuli sunt p̄locuti magnalia: eodē vos inspirāte cōfiteamini pctā vr̄a ad ꝯsequendā miaz suā. ℟. amē Ut p̄ quē illi eloqui oīm liguis edocti sunt: p̄ eū sit vobis remissio oīm pctōruz. ℟. Amē. Per. Laud. Verbo dñi celi firmati sūt alla. ℟. Sp̄s oris ei⁹ oīs virt⁹ eoꝝ alla timeat dñm oīs terra alla. ℣. Qr ip̄e dixit ⁊ fctā sūt: ip̄e mādauit ⁊ creata sūt. ℟. Sp̄s. ℣. Gl'ia. ℟. Spūs. oro.

Deus pater op̄s qui i principio .i. in filio tuo ib̄u xp̄o dño nr̄o celū terrāqz fecisti: da nobis vt sp̄s ille tuus q̄ sup̄ aquas .i. sup̄ cor nr̄m tenebrosuz ac fluidū fertur: fructus tibi in nobis bñplacitos operet̄: vt in corpore nr̄o copiosa virtutū exundatōe sctificās: in desinēti nos igne amoris tui accēdat. ℟. Amē. Per. Ad matutī. hy⁹. Eterne rerū. oro. Eternū te auctorē. fol. .ij Añ. Dñe q̄d multiplicati sūt q̄ tribulāt me tu aūt dñe susceptor me⁹ es. ps. iij. Añ. Laua me ab iniustica mea ⁊ a pctō meo mūda me dñe. ps l. Añ. In te cōfidit aīa mea libera me dñe ps. lvj. Oro. Dñe ib̄u christe q̄ credentes in te. fo .ij Añ. j. Verbo dñi celi firmati sunt. ℟. Et spū oris eius oīs ornatus eoruz. ℣. Diligit miaz ⁊ iudiciū: mia dñi plena est terra. ℟. Et spū. ℣. Gloria ⁊.

Tuo domie Oro ℟. Et spiritu. verbo celi sunt facti: et spū ornati: quia apud beatā trinitatez nichil discretū in opere: nihil reperit̄ sequestratū in munere: quando ea q̄ pater facit: ⁊ filius: ea etiā indiuise operatur et spūssanct⁹. celestis ergo fabrica patris verbo conserit̄: ⁊ ornatus spū oris p̄ficitur: tribue p̄inde nobis: vt op̄a tua cognoscam⁹ in fide: dū te dñm trinitatis essentialē credim⁹ ⁊ equalez. ℟. Amen. Per. Añ. ij. Spūs meus erit in medio vestri. ℟ Quia ego cōmouebo celum ⁊ terrā: ⁊ implebo domū istā gloria dicit dñs. ℣. Oms gētes plaudite manib⁹ iubilate deo in voce exultatiōis. ℟. Quia. ℣. Gloria. ℟. Quia.

Domine deus suscita in Oro. nobis spm̄ tuū sanctū: quo tua secūdetur eccl'ia: vt spūs dona idez

spūs ī medio nostri positus doceat: replēs domū tuā inenarrabili gl'ia: qualiter ī loco isto et vbertati pacis redimende: ⁊ abūdātia gratiarū ex uberet. ℟. Amē. Per mīaz. Añ. iij Spūs dñi repleuit orbē terrarū. ꝑ. Et hoc qd cōtinet om̄ia sciētiā habet sensus: creauit em̄ vt essent om̄ia. ℣. Excelsus sup om̄s gē tes dñs: ⁊ sup celos gloria ei⁹. ꝑ. Et hoc qd ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et hoc. Oratio.

PO ne dñe spm̄ tuū in medio no stri: qui mūdis nos aquis peni tentie lauās preparet nos tibi semp in hostiā viuā: quo nec libido tēpluz cordis nr̄i cōtaminet: nec flāma ig nis eterni terrā nr̄i corporis penali ter in quocūqz cōtristet. ℟. Amen. Per mīam. ℟m. Facta est sup me man⁹ dñi: ⁊ vide et ecce spūs fulgens veniebat ab oriente: ⁊ nubes magne erant ī eo. ꝑ. Et ig nis in medio ei⁹. ℣. Quocunqz ibat spūs: pariter eleuabantur et rote sequentes eum: spūs em̄ vite erat in rotis. ꝑ. Et ignis. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et ignis. Or̄o. De⁹ pater omp̄s. Req̄re retro in vesp̄is precedentib⁹. In laudib⁹. Ad can ticū. Añ. De nocte vigilat spūs me⁹. Cā ticuz. De nocte vigilat. fol' xxxvj. Or̄o. De nocte vigilantē. fol' lxxj. Ad bñs Añ. Tibi soli deo honor ⁊ gloria et virtus ⁊ potestas in secula seculorū. Can ticū. Benedict⁹ es dñe. fo iij. So no. Qui extēdit celos sicut pellē. fo .ccl Lauda. Laudate dñm de celis all'a. Lau date eum in excelsis all'a all'a. ꝑs. cxlviij. Lctō libri sapie salo. ca. i. ℟. Deo.

DIligite iusticiā q̄ iudicatis ter ram: sentite de dño in bonitate ⁊ ī simplicitate cordis. querite illū: qm̄ inuenit ab his q̄ nō tentant illū. apparet aūt eis q̄ fidē hn̄t ī illū. per uerse em̄ cogitatōes separant a deo Probata aūt virt⁹ corripit insipiē tes: qm̄ in maliuolā aīam nō intra bit sapientia: nec hītabit in corpore subdito pctis. Sctūs em̄ spūs disci pline effuget fictū: ⁊ auertit se a co gitationib⁹: q̄ sunt sine intellectu: ⁊ corripiet̄ supueniente iniq̄tate. Be gnin⁹ est em̄ spūs sapie: ⁊ nō libera bit maledictū a labijs: qm̄ regni illi⁹ testis est de⁹: ⁊ cordis ei⁹ scrutator est verus: ⁊ lingue ei⁹ adiutor: qm̄ spūs dñi repleuit orbē terraruz. ℟. Amē. hy⁹. Splēdor pa. fo xxxviij. Suppli. Oremus immensam. Capl'a. Deus spūs sancte. Laud. Verbo do mini celi. Bñdictio. Spūs sanctus q̄ repentino sonitu. Req̄re fo ccl. In nomine dñi nostri iesu christi. Exeunte vespera. Lauda. Apud te ē domine. et Or̄o. Dñe apud quem. Quere fo .ccl Sono. Qui extendit celos sicut pellem. vt supra. Añ. Ver bo domini celi firmati sunt: spiritu oris eius om̄is virtus eorū. ℣. Benedic anima mea dñm in omni tēpore: semper laus eius in ore meo. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Al leluya spūs tuus bonus deus deducat nos in viam rectam all'a. ℣. Quoniā magnus do minus ⁊ laudabilis nimis terribilis sup om nes deos. ꝑ. Deducat nos. ℣. Gloria ⁊ ho nor patri. ꝑ. Deducat nos. Dñs sit sem per. ℟. Et cuz. Lauda. ij. Benedic aīa mea dominū all'a: qui ponit nubem accensuz suum all'a. ꝑ. Qui facit angelos suos all'a spūs ⁊ ministros suos ignem vreutem all'a. ℣. Qui fundauit terram super stabilitatez suam: ⁊ non inclinabitur in seculum seculi. ꝑ Qui facit. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Qui fa cit angelos. Hymn⁹. Altissimi ver bum patris. Quere fo .lviij Sup plicatio. Oremus immensam ⁊ ineffabi lem ⁊ ce. Require fo ccl. Capitula.

Inclinemꝰ deo fr̄es karissimi corda cū lachrymis: ⁊ confitē tes peccata nostra clemētissimo cō ditori: iugi obsecratōne clamemus e terris. Pr̄ nr̄. Liberati. fo j. Bn̄o.

Benedicat vobis omp̄s dn̄s: q̄ nos dignatus est plasmare de nichilo. R̄. Amen. Ipse sanet langores nostros: q̄ noster est solus dominus ⁊ redemptor. R̄. Amen. At qꝫ ip̄e semp̄ sit cura de vobis: in quo om̄is est plenitudo nostre salutis. R̄. Amen. Per miam ⁊ ce. Lauda. Verbo domini celi. Or̄o. Deus pater omp̄s qui ⁊ ce. Require folio ccl.

¶ Qui vult scire ⁊ denūciare populo quot sunt dies indulgētie q̄ a summis pōtificibꝰ om̄ibꝰ in xp̄o fidelibꝰ vere penitētibꝰ: diuina officia audiētibus in hoc sctissimo festo ꝯceduntur: sciat isto mō. ¶ Papa vrbanus huiꝰ solēnitatis institutor: cōcessit primis vesp̄is. centū. matutinis cētū. misse centū. secūdis vesperis cētū. Cuilibet vero aliarū horarū minorū. quadraginta. Cuilibꝫ diei octauarūꝫ om̄ibꝰ horis simul centuꝫ. ¶ Papa martinꝰ om̄s istas indulgētias suo ordine in duplo concessit. ¶ Papa vero eugenius tot cōcessit quot martinꝰ. Sunt igitur primis vesperis. d. matutinis. d. misse. d. secundis vesperis. d. cuilibet aliarū horaꝝ ducentū. Cuilibet vero diei octauarum ad om̄s horas simul. d. Ieiunāti vigilia: vel faciēti aliquaꝫ elomosinā loco ieiunij: ducentum. Si festum corporis christi ⁊ natiuitatis sancti iohānis baptiste eodem die occurrerint: fiat ad plenū de corpore christi. Et in sexta vero feria. fiat ad plenū de sancto iohanne: cuꝫ comemoratōe corporis christi p̄ totam autē oct. fiat ad plenū de corpore christi cū comēoratōe scti ioānis

¶ In festo corporis xp̄i. Ad vesperum. Lauda. Apud te es dn̄e. p̄. Fōs vite ⁊ in lumine tuo videbimus lumē. ℣. Filij hoīm in protectione alarum tuarū sperabunt et inebriabūtur ab vberibus domꝰ tue ⁊ torrente voluntatis tue potum dabis eis. p̄. Fons vite. Or̄o. Dn̄e apud quem est fons vite. Quere fo. ccl Sono Accepit iesus panem et benedixit: deditqꝫ discipulis suis ⁊ dixit: accipite ⁊ comedite: hoc est corpus meum alleluya. Dominus sit semp̄. R̄. Et cum. Ant̄a. Dominꝰ parauit mensam suam: misit seruos suos cōuocans cū multa predicatione ad craterem dicens. si quis est insipiens diuertat ad me: et egentibus sensu dixit. p̄. Venite ⁊ edite de meis panibus. ℣. Panem angelorum mādu cauit homo: omne delectamentū in se habentem. p̄. Venite ⁊ edite. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Venite. Dn̄s sit semp̄. R̄. Et cum. Lauda. Bibite vinū quod miscui vobis alleluya. p̄. Dereliquite insipientiā et viuetis alla alla. ℣. Educas panē de terra ⁊ vinū letificat cor hominis. p̄. Dereliquite. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Dereliquite

Pange lingua gloriosi hymnꝰ corporis mysterium: sanguinisqꝫ preciosi: quē in mundi preciū: fructus ventris generosi rex effudit gētium. Nobis datus nobis natus ex intacta virgine: ⁊ in mundo cōuersatus sparso verbi semīe: sui moras incolatus miro clausit ordine. In supreme nocte cene recumbens cuꝫ fratribus: obs̄uata lege plene cibis in legalibus: cibum turbe duodene se dat suis manibus. Verbum caro panem veruꝫ: verbo carnem efficit: fitqꝫ sanguis christi merū: et si sen-

sus deficit ad firmandū cor sincerū: sola fides sufficit. Tantuz ergo sacramentū veneremur cernui: ⁊ antiquū documentū nouo cedat ritui: prestet fides supplementū sensuum defectui. Genitori genitoqz laus ⁊ iubilatio: salus honor virtus quoqz sit ⁊ benedictio: procedenti ab vtroqz compar sit laudatio. Amē. Supplicatio. Oremus piuz ⁊ exaudibilem dominū nostrum iesuz xp̄m: cū omni supplicatione rogemus: vt gratia corporis ⁊ sanguinis ipsius nobis remissionē peccatorū: ⁊ pacem nobis donare dignetur. ℟. Presta eterne op̄s deꝰ. kirieleyson. ℟. kirieleyson christeleyson.

Omnipotēs Capl'a. Omnipotēs ⁊ misericors dn̄e: quē nō totiens delinquendo exasperant peccatores: oppone ire tue misericordiam: ⁊ quotiens te prouocamꝰ vt ferias: totiens tibi tua pietas interueniat: vt ignoscas. Satia nos itaqz pane angelorum: vt eius percepta fortitudine: ⁊ maligni calidā versuciam deuincamus: et patefactis celi ianuis: ad eundem cibuz te adiuuāte introeamꝰ. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Omnipotentis dei vos gr̄a protegat: famēqz vestraz spirituali cibo reficiat. ℟. amē. Sitim quoqz vestram: iusticie fluminibus inriget: atqz nouum dulcedinis sue animis vestris infundat saporem. ℟. Amen. Ut tam carne cōtriti: q̄ spiritu sāctificati: ab eo mereamini celestis dono beatificari. ℟. Amen. Per mīam ipsius. Lauda. Similiter alleluya: et calicem all'a. p̄. Postq̄ cenauit dicens all'a. ℣. Calicem salutaris accipiam et nomē dn̄i inuocabo. p̄. Postq̄. ℣. Gl'ia et honor patri. p̄. Postq̄ cena. Oratio.

Deus q̄ nobis sub sacramēto mirabili: passiōis tue memoriā reliquisti: tribue qm̄s: ita nos corporis et sanguis tui sacra mysteria venerari: vt redēptionis tue fructū in nobis iugiter sentiamus. ℟. Amē. Per mīam tuaz. In nomine domini nostri ib̄u christi. Ad matutinū. Añ. Ego dormiui ⁊ resurrexi: qm̄ dominus suscepit me. Psalmꝰ. iij. Oratio.

Domine ib̄u christe qui pro nobis soporem mortis ideo suscepisti: ne nos āplius obdormiremus in morte: dona vt qui te moriente renascimur: te etiam viuificāte: a peccatorum lecto surgamꝰ. Nec vltra iam obruamur pena peccati: q̄ nos redēptos congaudemꝰ precio sacri sanguinis tui. ℟. Amen. Per misericordiā tuam ⁊ ce. Añ. j. Sapiētia edificauit sibi domum: ⁊ subdidit columnas septem: mactauit suas hostias. p̄. Miscuit vinū suum in cratere: ⁊ parauit suam mēsaz. ℣. Et māducauerunt ⁊ saturati sunt nimis: et desiderium eorum attulit eis: nō sunt fraudati a desiderio suo. p̄. Miscuit. ℣. Gl'ia et honor patri. p̄. Miscuit vinū. Oratio

Deus qui panem celi filijs hominū tribuis terrenorū: q̄a animal adipe satias frumentatione verbi tui: nobis abundantiā tribue: eoqz nos spūali refice cibo: quo patres nostros alleuasti i heremo. ℟. Amē Per mīam tuam deus noster ⁊ ce. Añ. ij. Bibite vinū quod miscui vobis. p̄. Derelinquite insipientiam: et viuetis et querite prudentiam: vt in eternū regnetis. ℣. Panem angelorum manducauit homo: omne delectamentū in se habentem. p̄. Derelinqui te. ℣. Gloria ⁊. p̄. Derelinqui te.

Pars hereditatis nostre domine in tua cōsistit eter Oratio.

nitate: vnde precamur te domine pietate solita: hereditatē tuā conserua: ⁊ calicē cene dñi quē potasti pro ea: semper ei pro remedio presta: vt sicut redēptionis preclara sunt munera: ita redēptori sit adquisitio copiosa: quiqz redēpti sum⁹ cruce tua: simus ꝑpetim hereditas tua: vt nec in infernū aīam nr̄am relinquas: sz incorrupte tecum semꝑ victoriam attollas. ℟. Amen. Per miam tuā. Añ. iij. Unus panis ⁊ vnū corpus multi sumus. ꝑ. Om̄s qui de vno pane et de vno calice participam⁹. ℣. Parasti in dulcedine tua deus pauperi: deus qui habitare facis vnanimes in domo. ꝑ. Om̄es qui. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Om̄s qui. Oratio.

Quod sibi dñe prestitisti: redēptionis sue bñficijs: tua tibi retribuat creatura q̄ ꝑcepto calice salutaris: euadere se sentit mortis dispendia: nisi vt redēptioni tue fidelia deferat vota: et mortificata escuritate: in atrijs dom⁹ dei famulatuz exibeat ob seq̄llam. sanitatē deus nr̄ tribue: vt disruptis peccaminū vinculis: opus quo placeris agam⁹: atqz in medio hierl'm in laudē tuā placens: tibi sacrificiū offeram⁹: quosqz nūc mēdaces ꝓfert mēti excesus: illos catholice credulitatis veritas ad te visendū itromitat securos. ℟. Amē. Per. ℟m. Hic est panis de celo descendēs si q̄s ex ip̄o māducauerit: nō morietur: sz habebit vitā eternā ⁊ ego suscitabo eū in nouissimo. ꝑ. Si q̄s sitit veniat ad me ⁊ bibat: q̄ credūt in me: fluīa de vētre ei⁹ fluent aq̄ viue. ℣. Caro mea vere ē cib⁹: ⁊ sanguis me⁹ vere est potus. ꝑ. Si q̄s. Or̄o.

Domine virtutū or̄ones ꝑuorū tuorū nō iratus: sz placat⁹ accipe: vl' q̄ nos orare oporteat dignare mostrare: eosqz eternitatis cibo cōforta: quos panis lachrymarū ꝯturbat: et tā mensurabili fletu fluīa lachrymarū oculi fluāt: vt miꝑationū tuarū copiā criminib⁹ elisis inflectant: quiqz redēptoris nr̄i aduentuz tremētes pauem⁹: eius gloriosum conspectū: te tribuēte ꝓaccatissimū cōpletemur. ℟. Amē. Per miam. In laudi. Ad canti. Añ. Sacrificiū iusti acceptū ē ⁊ memoria ei⁹ nō obliuiscet̄ dñe

Sacrificiū salutare ē Canticuz. Ad tēdere mādatis: ⁊ discedere ab om̄i iniq̄tate: ꝓpiciatione lictare sacrificiū. Qui facit miam: offert sacrificiū. Bñplacitū est dño recedere ab om̄i iniq̄tate: ⁊ dep̄catio recedere ab iniusticia. Nō apparebis ante ꝯspectū dei tui vacim⁹: qd̄ hec oīa ꝓpter mandata dñi fluūt. Oblatio iusti impingat altare: ⁊ odor suauitatis est in cōspectu altissimi. Sacrificiū iusti acceptum est: ⁊ memoriam eius nō obliuiscetur domin⁹. Ad bñs. Añ. Sacerdotes sancti incensum ⁊ panes offerūt deo. Canticū. Benedictus es dñe deus. fo iij. Sono Ego suz panis viuus qui de celo descendi: si quis māducauerit ex hoc pane: viuet in eternum all'a. Lauda. Laudate dñm de celis all'a. laudate euz om̄s angeli eius all'a. ꝑs. cxlviij. Lectio libri sapientie salomonis. capl'o. vij. ℟. Deo gratias

Beatus homo q̄ audit: et q̄ vigilat ad fores meos quotidie: et obꝑuat ad postes ostij mei. Qui me inuenerit: iueniet vitā: et hauriet salutē a dño. Qui aūt in me peccauerit: ledet aīam suaz: et om̄s qui me oder̄t: diligāt mortē. Ca. viij. Sapia edificauit sibi domū: excidit columnas septē: imolauit victimas suas:

miscuit vinū ⁊ posuit mēsam suam. misit ꝑuos suos vocare ad arcem: ⁊ menia ciuitatis dicēs: si q̄s est ꝑuulus: veniat ad me: ⁊ insipiētib⁹ locutus est. venite comedite panē meū: ⁊ bibite vinū: qd̄ miscui vobis: relinquite infantiā: et videte: et ambulate per vias prudētie. ℟. amē. hy⁹

Sacris solēnijs vincta sint gaudia: ⁊ ex pre cordijs sonēt p̄conia: recedant vetera: noua sint om̄ia corda: voces: ⁊ opera. Noctis recolitur cena nouissima: qua xp̄s creditur agnū ⁊ azima dedisse fratrib⁹ iuxta legitima priscis īdulta patribus. Post agnū tipicū explectꝰ epulis: corpus dn̄icuz datū discipulis: sic totū oībus: qd̄ totū singulis: ei⁹ fatemur manibus. Dedit ex frugibus corporis ferculū: dedit ex vitib⁹ sanguinis poculū: dicēs accipite qd̄ trado vasculum: om̄s ex eo bibite. Sic sacrificiū istud instituit: cuius officium comiti voluit solis presbyteris: q̄bus sic congruit: vt sumāt ⁊ dent ceteris. Panis angelicus fit panis hoīm: dat panis celitus figuris terminū. o res mirabilis mādu ca dn̄m pauper seruus et humilis. Te trina deitas vnaqz poscim⁹: sic nos tu visitas sicut te collimus: per tuas semitas duc nos quo tendim⁹ ad lucem: quā tu habitas. ℟. Amē Suppli. Oremus pium. fo. lij Capl'a

Ponentes spem nostrā in te domine: nō obliuiscimur operum tuorum cum per iusticiam atqz clementiam mirabilis in sanctis: ⁊ terribilis ostenderis impijs: qui oportuna remedia iustis: ac debita supplicia recompensas iniquis: q̄sum⁹ itaqz pijssime: vt quos a terrenis hostibus eruis: preceptorum luce clarifices: tētationū fluctus amouēs: iter salutiferum pandas: xp̄i tui corpore tanq̄ celesti pane in huius seculi deserto reficias. Pater noster. Liberati a malo. fol. j. Lauda. imiliter alleluya ⁊ calicem. fo. cclij Oratio

Deus qui vnigeniti filij tui dn̄i nostri ih̄u christi precioso sanguine humanū genus redimere voluisti: cōcede propicius vt qui ad adorandum viuificum corpus xp̄i aduenimus: a pctōrū nostrorū nexib⁹ liberemur. ℟. Amen. Per mīam. Ad. terciā. ℟m. Caro mea est cibus et sanguis meus vere est potus. p̄. Qui manducat meam carnē ⁊ bibit meū sanguinem: in me manet ⁊ ego in illo all'a. ℣. Deus est cibus: vt faciam voluntatē eius qui misit me: vt perficiam opus eius. p̄. Qui manducat. ℣. Gloria et honor patri. p̄. Qui mandu. Prophetia. Beat⁹ hō q̄ audit me. Require retro in matutꝰ supiorib⁹ Laud̄ All'a panē de celo dedit eis all'a. ℣ Panē āgelorꝫ māducauit hō. p̄ All'a. hy⁹

Verbum supernū prodiens: nec patris linquēs dexteram: ad opus suū exiens: venit ad vite vesperū. In morte a discipl'o suis tradendis emulis: prius in vite ferculo: se tradidit discipulis. Cui trinoqz domino sit sempiterna gloria: qui vitā sine termino: nobis donet in patria. Amē. ℣. Cibauit illos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra melle saturauit eos Suppli. Oremus piū. fo. lij Capl'a

Excelse dn̄e esto adiutor noster: ⁊ ad tuorū liberationē properans: occurre celeriter: vt de abundantia virtutꝰ repleamur adiutorio fortitudinis: et ex redūdātis gratie donis: dictemur muneribꝰ: ac pro-

sitentes ore dilectionez: lingua mẽ/ datio nõ torpeat: sed puritatẽ men/ tis adsignet nostri professio oris: ⁊ organo pectoris laus tua nris sem per resonet in labijs. Pater noster. Liberati a malo. Quere fol̃ j. Dño.

Benedicat vobis omps dominus: qui est oim creator ⁊ con/ditor sempiternus. ℟. Amẽ. Cor/pus vestrũ seruet immaculatuz: et animas vras misericorditer tueat. ℟. Amen. Sicqz vos ab oñi crimine peccatoz reddat innocios: vt in vobis permaneat spũssanctus. ℟. Amẽ. Per miam. Per alias horas sqz a. vj. ⁊. ix. oñia dicantur vt i diebus festiuis q̃ dicũtur p totũ annũ. fo Per octl corporis xpi oia dicãtur vt in die. ¶ In secũdo dñico post scti pentecostẽ. Ad vesperum Lauda. In noctibus extollite manꝰ vras in sancta. ℣. Et benedicite dñm. ℟. Qui statis in domo dñi in atrijs domus dei nostri. ℣. Et benedicite dñm. Dñs sit. ℟. Et cũ Sono. Deus in te speraui dñe nõ. Requere fo lxiiij. Ana. Dñs dat sapientia. ℣. Et ex ore eius scientia ⁊ prudentia procedet ℟. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius nõ est finis. ℣. Et ex ore. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Et ex ore. Dñs sit. ℟. Et cum. Ana. Diligite iusticiam qui iudicatis terram: sentite de dño in bonitate. ℣. Et in simplicitate cordis querite illum. ℟. Audite hec oñs gentes auribus percipite qui habitatis orbem. ℣. Et in. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Et in. Dñs sit. ℟. Et cũ. Ana Dei est consiliũ ⁊ equitas: mea est prudentia: ⁊ mea ẽ fortitudo. ℣. Per me principes ⁊ reges iperãt: ⁊ potẽtes decernũt iusticiaz. ℟. Audi pplus meꝰ et testificabor tibi isr si me audieris. ℣. Per me. ℟. Gloria. ℣. Per me. Dñs. ℟. Et cũ. Lauõ. Ore

ditate adquisiui testimonia tua in eternum alla. ℣. Ex exultatio cordis mei es tu alla alla alla alla. ℟. Inclina cor meũ ad faciendas iustificationes tuas i eternũ propter retributionẽ. ℣. Quia exultatio. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Quia. Iby. O lux beata trinitas Quere fo lxiiij. Suppli. Orem redemptorẽ fo xxxvij. Capla.

Transacto diei curriculo noctisq; appropinquante spacio: tibi dñe luminis incensum offerimꝰ vespertinum: suppliciter postulantes magnificentiã tuã: ⁊ quod in nobis obfuscat caligine peccatoz: tui luminis incẽsione clarifica: ⁊ pectus nostrum quod inimicus ofuscat: tu dñe solita pietate illustra. Ut si oculis corporeis i nocte dormimꝰ: presta omps deus: vt in te mẽtis aciez dirigamꝰ: terminoqz noctis impleto reparata luce ad orationẽ surgentes: in laudẽ glorie tue moneta futuri diei expectemꝰ. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Benedicat vos dominus ihesus christus dei filius rex eternus: ⁊ misereat vobis. ℟. Amen. Adiuuet vobis dominus angelum suum sanctũ michaelez principem: qui custodiat corda ⁊ corpora vestra. ℟. Amen. Manet pax domini nostri ihesu christi vobiscũ: vt in lumine pacis ambuletis: ⁊ in numero sanctorum computati sitis. ℟. Amẽ. Per miam ipsius. Lauda. Bonus mihi est alla. ℣. Lex oris tui alla alla alla. ℟. Bonitatem fecisti cũ seruo tuo dñe scõm verbum tuũ. ℣. Lex. ℟. Glia ⁊ bo. ℣. Lex. Ofo.

Omine ante te oñe desiderium nostrum: ⁊ gemitus noster nõ est abscõditus a te: presta ergo que desideramus: et parce q̃ gessimus.

Simulqꝫ ⁊ fructum nostris tribue desiderijs: ⁊ veniam cōcede pctis. ℟. Amen. Per miam. Ad matutī. Hy⁹. Eterne rerū conditor. fol' .ij

Omnipotens eterne ⁊ Oratio misericors deus: qui temporū das tempora: qui singulis tēporib⁹ das gratiam: qua administrentur: Tu veniens prolixitas tenebrarum exestuet: gallo nos consolaris canē te: vt dum preco diei sonat: diurni operis meditatio reuiuiscat. Respice ergo nos iugiter: ⁊ instiga ne profunde noctis errore persuasi: diei obliuiscamur perhennis: sꝫ tabentes in tenebris erige: et viuēdo nos corrige. Ut cū petro resipiscam⁹ errata: ⁊ paribus lachrymis crimīa defleamus cōmissa. ℟. Amen. Per miam tuam. Aña. Vocem meam precor de monte sancto tuo exaudi me. ps. iij. Aña. Tibi soli peccaui domine malum coram te fecit aīa mea. ps. l. Aña. De⁹ sub vmbra alarum tuarū protege nos. ps. lvj

Discute a nobis vnigenite Oro ingeniti patris somnū corporī: et clemens placatus nr̄is parce piaculis. Ut in te redēptorū copia pijs frequentet̄ vigilijs: tuisqꝫ digna habeatur ob tutib⁹ sacris. Et qd̄ nūc inserere nititur nobis innobilis carnis fragillitas: diuinitatī tue dono surgat in gloria. Tu ergo dn̄e cunctis in te cōfidētibus lumē largum impēde: et ad supnā patriā: alarum tuarū obūbratione nos atrahe. ℟. Amen. Per miam tuam deus ⁊ ce. Aña. j. In te dn̄e om̄e desiderium nostrū. p̄. Et gemitus noster non est absconditus a te. Cor eīm nostrū cōturbatuꝫ ē i nobis. ℣. Propterea nō timebim⁹ dum cōturbabitur terra ⁊ transferentur montes in cor maris. p̄ Et gemitus. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et gemitus. Oratio. Dn̄e ante te om̄e desideriū. Require in vesperis precedentibus. Aña. ij. Humiliata est in puluere anima nostra adesit in terra vēter noster p̄ Exurge quare obdormis dn̄e exurge et ne repellas nos in finem. ℣. Quare faciē tuā auertis obliuisceris inopie nostre ⁊ tribulationes nostre. p̄. Exurge. ℣. Gloria et honor patri. p̄. Exurge q̄re obdormis. Oro.

Exurge dn̄e adiuua nos contra oēm maliciā persequentiū: ⁊ libera nos ꝓpter nomē tuū a contractu spiritū immūdorū: vt qui nos i loco humiliasti afflictionis: exaltes iterū in remuneratione virtutis. ℟ amē. Per miaꝫ. Aña. iij. Audi populus meus ⁊ loquar israel et testificabor tibi: quoniā deus deus deus tuus ego sum in tribulatione inuocasti me. p̄. Et liberaui te: et exaudiui te in abscōdito tempestatis. ℣. Deus deorum dominus locutus est: et vocauit terram a solis ortu vsqꝫ ad occasum ex syon species detoris eius. p̄. Et liberaui te. ℣. Gloria et honor patri. p̄. Et liberaui.

Domine qui manifestus crederis in iudicio: cū maiestate venturus: mia tua a peccatis eripias: ne nos iusticia simul cū pctōribus ꝑtrahat. ℟. Amē. Per. ℟m. Nos inique egimus: ⁊ ad iracundiā te prouocauimus domine: propterea tu inexorabilis es: scrutemur corda nostra et queramus ⁊ reuertamur. p̄. Ad te domīe. ℣. Nūquid in eternuꝫ obliuisceris nostri: derelinques nos in longitudinem dierum: conuerte nos ⁊ conuertamur. p̄. Ad te domīe. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Reiteretur. ℟m Nos inique. Aliud. ℟m. Ne abstuleris dn̄e miaꝫ tuā a nobis. p̄. Quia ecce facti sum⁹ despecti ⁊ inimici huīles sup terrā ꝓpter pctā nr̄a. ℣. Memēto dn̄e q̄d factū sit no-

bis aspice et vide opprobrium nostrum. ℣. Quia ecce. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟m. Ne abstuleris. Aliud ℟m. Propiciare dñe populo tuo: q̄ peccauit tibi. ℣. Et om̄s iniquitates eorū ne memineris: sed fac cū eis mīam: ⁊ exaudi illos pro q̄bus inuocaueraz te dñe. ℣. Cōuertere dñe aliquātulū: ⁊ delectare super seruos tuos. ℣. Et om̄s. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟m. Propiciare. In laudibus. Ad canticū. Añ. Dñe deus noster posside nos: dñe preter te aliū non nouimus: nomē tuū inuocauim⁹. Cāticū. De nocte vigilat. fol' xxxvj. Oro. De nocte vigilantē. Quere folio lxxj. Ad bñs. añ. Est deus in celo: cui nos seruimus ⁊ potēs est liberare nos de malis nostris: ⁊ de manu mortis eripere nos. Canticū. Benedict⁹ es dñe. fo iij. oro. Dñe deus patrum. Sono. Verba mea. Quere fol' liij. Lectio libri ecclesiastici. ca. vij. ℟. Deo gratias.

Fili nō te pigeat visitare infirmū: ex his em̄ in dilectione firmaueris. In om̄ibus operib⁹ tuis memorare nouissima tua: ⁊ in eternū nō peccabis. Capi. viij. Non litiges cum hoīe potente: ne forte incidas in man⁹ illius. Non cōtendas cū hoīe locuplete: ne forte incites tibi litem. Multos ꝑdidit aurū atq̄z argentū: ⁊ vsq̄z cor regum extendit ⁊ cōuertit. Non litiges cū hoīe linguato: ne malo de ꝓgenie tua loq̄tur. Ne despicias hoīez auertentē se a pctō: neq̄z ī properes ei. memento q̄m oēs sum⁹ in corruptione. Ne spernas hoīem ī sua senectute: etem̄ hec nobis senescūt. Noli d̄ mortuo gaudere: sciens q̄m oēs moriemur: ⁊ ī gaudiū vollum⁹ venire. Ne despicias narrationē ꝑsbiteroꝝ sapientiū. In vbis em̄ illorū ꝯuersare: ab ipis em̄ dices: doctrinā intellect⁹: ⁊ ꝑuare mādata sine q̄rella. ℟. Amē hy⁹. Splēdor. fo xxxviij. Suppli. Oremus redēptorē. vt supra. Capl'a.

De deꝑcamur dñe sctē pr̄ eterne de⁹ auctor luīs sempit'ne q̄ fecisti: vt oriret' lumē indeficiēs: tēporalez lucē: occidua fine clausisti: vt ꝑ successionē nox excluderet diē: ⁊ dies reuelata noctez sua claritate fugaret: te itaq̄z opificē oīm deꝑcamur dñz: vt t'rena oꝑatio simlq̄z cū suo auctore deficiat. Pr̄ nr̄. Liberati fo j. Lauda. Cantate dño. Oro. Tibi dñe. fo .liiij. Exeūte vespa oīa dicātur vt inexeūte vespa de. j. dñico post octauas epb'ie. Quere fo .liiij

Absiduis ora Excepto Capl'ationibus: culparū nostrarū veniā deprecātes: infinitā dei pr̄is oīpotētis mīaz vesꝑtinā preposcam⁹: Ut nos fidei amore flamatos: charitatis vnitate conexos: ib's christ⁹ dñs noster ꝑ om̄ia custodire dignetur. Pater nr̄. Liberati a malo. fol' j.

Deprecamur omp̄s Bñdictio. pater: vt hos ꝑuos tuos propicia maiestate custodias. ℟. Amen. Actingātur virtutibus pacis: ⁊ frequētetur muneribus preciosis. ℟. Amen. Permaneāt in certamine ꝑtinaces: ⁊ existant in prelio dimicādo victores. ℟. Amen. Per mīam. Oro. Dñe ante te ⁊ ce. fol' cc liij.

¶ In tercio dñico post sanctū pentecosten. Ad vesperū. Lauda. Apud te est dñe fons vite ⁊c. Oro. Dñe apud quem est fons ⁊ ce. Require fo .ccl Sono. Tenebre noui. Req̄re fo .lxix Añ. Thronus tuus deus inexstimabilis: ⁊ gloria incomprehensibilis: cui adstāt omnes exercitus angelorum cum tremore. ℣.

Cuius aspectus arefacit abyssuz: ⁊ indignatio facit tabescere mōtes. ℣. Dñe deus virtutū qui similis tibi: potēs es dñe ⁊ veritas tua in circuitu tuo. ꝑ. Cuius. ℣. Gloria. ꝑ Cuius. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. Laudabo dñm in cubili meo. ꝑ. Die ac nocte tenebit eum ⁊ nō dimittā illum. ℣. Exaltabo te dñe deꝰ meus ⁊ rex meꝰ: ⁊ benedicā nomē tuū in eternū ⁊ in seculū seculi. ꝑ. Die ac nocte. ℣. Gloria. ꝑ. Die. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. Dñe deus patris nostri abraam ⁊ deus ysaac q̄ dixisti vt benefaceres nobis. ꝑ Erue nos de manu iniq̄tatis nostre. ℣. Conuerte nos deus noster: ⁊ auerte irā tuā a nobis. ꝑ. Erue nos. ℣. Gloria. ꝑ. Erue nos Dñs sit. ℟. Et cuz. Lauda. Iustus es dñe alla. ꝑ. Et rectum iudiciū tuū alla. ℣. In eternū dñe permanet verbum tuū in celo alla alla. ꝑ. Et rectum. ℣. Gloria ⁊. ꝑ. Et rectum. Hyꝰ. Inuētor vtilis. fo. liij Suppli. Oremus fo xxxvij. Capla.

IMmolātes tibi dñe deus noster: in die sancte solēnitatis vespertinā hostiā laudis: oramꝰ vt inclines mīe tue aurē ad vota populi supplicātis: fiat in cōspectu tuo oro supplicū suauitatꝭ īcensū: Eleuatio manuū meaꝝ sacrificiū vesp̄tinū ꝓficiat hec dñe famlis tuis ad firmā ꝓtectionē: vt omī hora omīqz tēpore nos ꝑ munus mīe tue: ⁊ in diurnis actibus ꝓtegas: ⁊ in nocturno sopore custodias. Pater nr̄. Liberati a malo ⁊ ce. Require fol. j. Benedictio.

BEnedictionū suarum sup̄ vos pijssimus dñs imbrē benignus infundat. ℟. Amen. Angelica vos custodia protegat: antiquū hostem a cordibꝰ vr̄is expellat. ℟. Amen. Ut cinglo castitatꝭ adstrictos: nulla vos ludificatiōis sue arte callidꝰ deterreat inimicꝰ. ℟. Amē. Per. Lauda. Principiū verborū tuoꝝ veritas alla. ꝑ. In eternū permanēt omīa iudicia iusticie tue alla alla alla. ℣. Lucerna pedibus meis verbū tuū dñe: ⁊ lumen semitis meis. ꝑ. In eternū. ℣. Gloria. ꝑ. In. Oratio.

DEus suauis ac mitis: multumqz inuocātibus te misericors: orationē nr̄am auribꝰ percipe: ac de multitudine mīe tue nostra errata remoue: ⁊ ne humi proni reptemꝰ: ad te videnduz nos ereptos statue. ℟. Amen. Per mīam tuam ⁊c. Ad matutinū. Hymnꝰ. Eterne rerum conditor. Quere fol. .ij Oratio.

DEus qui ꝓuida maiestate: creature totius gubernationē impendis: ⁊ diurnis curis: quietez nocturnā opponis. Tu veniens prolixitatem tenebrarū exestua: et gallo nos cōsoleris canente. Ut duz preco diei sonat: diurni operis meditatio reuiuescat. Respice nos iugiter clemēti intuitu: ⁊ instiga ne ꝓfunde noctis errore ꝑsuasi: diei obliuiscamur perhennis: sz labentes in tenebris erige ⁊ videndo nos corrige: vt cum petro resipiscamꝰ errata: ⁊ paribus lachrymis defleamꝰ cōmissa. ℟. Amen. Per mīam. Añ. Deus salus oīm tu es: veniat super populum tuuz et benedictio tua. ꝑs. iij. Añ. Deus veritatē diligis. incerta ⁊ occulta sapientie manifestasti mihi. psalmꝰ. l. Añ. Clamabo ad deum altissimum: deum conditorem omniū qui benefecit mihi. ꝑs. lvj. Oratio.

MUlti dicunt aīe nostre: in te domine nō esse salutē. Quos tua deus fortitudine contere: tuaqz virtute hostiū milia ad nichilū reddige: atqz nos ab iniusticie sordibus laua: ⁊ a peccatoruz nostroꝝ facinore mūda: vt paratuz sit cor nr̄m tue

resurrectionis canere psalmũ: et in-
lesum persoluere votuz ad officium
matutinũ. ℟. Amen. Per miam.
Aña. j. Audi domine deprecationẽ popu
li. ꝑ. Et cũctorũ preces orantiuz in isto loco
deus ꝺ celo exaudi. ℣. Quia tu dñe suauis
ac mitis es ⁊ multũ misericors inuocãtibus
te. ꝑ. Et cunctorũ. ℣. Gloria. ꝑ. Et cuncto-
rum. oro. Deꝰ suauis ac mitis. Re-
quire in vespis precedẽtibꝰ. Añ. ij.
Tu nobis es dñe refugiũ a pressura: que cir
cundedit nos. ꝑ. Multa sunt enim flagella
peccatorũ nostrorũ. ℣. Pro hac orabit ad
te omnis sanctus in tempore oportuno. ꝑ.
Multa sunt. ℣. Gloria ⁊. ꝑ. Multa sunt.

DA nobis dñe peccatorũ Oro.
remissionẽ: qui purgatis ꝑstas
beatitudinẽ. Esto refugiũ a pressu-
ra dãpnationis: q̃ indultor es liber
tatis. Et qꝛ multa flagella pctõruz
in nobis plaga inruente sentimꝰ: in
te ꝯfidendo circũdari nos tuã miaz
sentiamus. ℟. Amẽ. Per. Añ. iij.
Miserere nobis dñe miserere. ꝑ. Qꝛ mul-
tũ repleti sumꝰ contẽtu. ℣. Ad te leuaui ocu
los meos qui habitas in celis. ꝑ. Quia. ℣
Gloria ⁊ honor. ꝑ. Quia multũ Oratio.

MIserere nobis: nobis domine
expectationi nostre quesitũ au
xilium tribue. Ut qui supernorũ re
pleti sumus contentu: defensionis
tue muniamur auxilio. ℟. Amen.
Per miam. ℟m. Esto nobis dñe prote
ctor ⁊ medicus: tu peccatorũ nostrorũ vulne
rum solita pietate tribuis medicinã: tu errã
tibus es via. ꝑ. Et te deus pie querentibus
das coranã. ℣. Te pupilli patrẽ: te egeni at
qꝫ peccatores mereãtur habere pastorem. ꝑ
Et te deus. ℣. Gloria. ℟m. Esto nobis.
In laudibꝰ. Ad canti. aña. Dñe deꝰ
nr̃ pacẽ tuã da nobis oĩa eñ dedisti nobis.
Canti. De nocte vigilat. fo xxxvj.
Oro. De nocte vigilantẽ. fo lxxj.
Ad bñs. Añ Serui dei dñm benedicite:
qui vos eruit ab inferis: et de manu mortis
liberuit nos. Canticũ. Benedictꝰ es
dñe deus. fol' iij. Oro. Dñe deus
quod sup. Sono. Emitte lucem tuam.
Cuz Lauda. ⁊ ꝑs. Quere fo. lxiiij
Lectio libri ecclesiasticũ salomonis

FIli ne (ca. ix. ℟. Deo gr̃as.
derelinquas amicũ antiquuz:
nouus autẽ nõ erit similis illi. Vi-
nũ nouũ amicus nouus: veterescet
⁊ cum suauitate bibes illud. Nõ ze
les gloriam ⁊ opes peccatoris: non
enim scis que ventura sit illius sub-
uersio. Non placeat tibi iniuria iiu
storum: sciens qm̃ vsqꝫ ad inferos
nõ placebit impius. Longe esto ab
hoie potestatẽ habentẽ occidendi: ⁊
nõ suspicaberis timorẽ mortis. Et
si accesseris ad illũ: noli aliquid co-
mitere: ne forte auferat vitã tuam.
Comunionẽ mortis scito: qm̃ in me
dio laqueoꝝ ambulas: ⁊ super dolẽ-
tium arma ambulabis. Secunduz
vtutẽ tuã caue te a ꝓximo tuo: et cũ
sapientibꝰ ⁊ prudẽtibꝰ tracta. Viri
iusti sint tibi ꝯuiue: ⁊ in timore dñi
sit gloria tua. ℟ Amẽ. hyꝰ. Splẽ
dor. fo xxxviij. Suppli. fo xxxvij.

DEus omꝑs qui cũcta Capl'a.
moderaris: ⁊ tuis oculis prete
rita presentiaqꝫ ⁊ futura tamq̃ recẽ
tia recognoscis: da veniã malis no-
stris: tribue preteritis actibꝰ remis
sionẽ: dona pñtibꝰ pacẽ: ⁊ de futurꝫ
plenã concede credulitatẽ. Ut am-
putatis a nobis maculis delictorũ:
ꝓtegi mereamur i hac die sctõꝝ ex-
cubijs angelorũ. Pater noster ⁊ ce.
Liberati a. fo j. Laud. Cantate dño can
ticũ nouũ. Oro. Tibi dñe. fol' .liiij

¶ In exeūte vespera oīa dicant: vt in exeūte vespera de primo dñico p⁹ octauas epbie dñi. fo .liiij Excepto capitula et bñdictio q̄ sequūtur.

Domine deus vita mortalium: lux fideliū: virtus operantiuz: requies deffunctoruz: da nobis dñe tranq̄llā ⁊ ab omni inq̄etitudine liberam noctē: vt post placidi soporis inducias: cum gr̄a muneris tui veniente luce: spūssancti idustria dotati: tibi gratie munera referre mereamur inlesi. Pater noster. Bñdictio

Benedic dñe hanc plebem tuā: christi tui sanguine cōparatā. ℟. Amen. Ne quicq̄ habeant cecitatis: qui iā greges recēsiti sunt xp̄i ℟. Amē. Consua in eis dñe tutam vitā nuptialē: vt patriarchaꝝ oīmqz sctōrū mereātur esse cōuiue ℟. amē Per mīaz. ¶ Nota q̄ quāuis i missale habem⁹ q̄tuordecim dñicas: et hic nō habem⁹ nisi decē recitādas: si aliquod festū defuerit ⁊ voluerint recitare officiuz dñicale: dicant de dñicis preteritis. s. post sctm̄ pente costen. ¶ In dñica ante ieiuniū kalendarū nouēbriuz. Ad vesperum. Lauda. In noctibus extollite man⁹ vr̄as n sancta. p̄. Et benedicite dñz. ℣. Qui statis in domo dñi in atrijs dom⁹ dei nostri. p̄

In noctib⁹ Or̄o. (Et bñdicite. manus nr̄as ad te extollimus dñe: nos i ecclesia tua fixos statuas: ac duz mudiabilibus imprimimur sarcinis: nr̄a laudari te actione concedas. ℟. Amē. Per mīam. Sono Intrate portas. Require folio lxxiij. Añ. Alleluya dñe deus patris nr̄i abraam ⁊ deus ysaac q̄ dixisti vt benefaceres nobis. p̄. Erue nos de manu iniquitatis nostre. ℣ Conuerte nos deus salutaris noster: ⁊ auerte iram tuaz a nobis. p̄. Erue nos. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Erue nos. Dñs sit. ℟ Et cum. Lauda. Ne memor fueris deus. p̄. Iniq̄tates nr̄as antiquas all'a. ℣. Cito nos preueniat mīa tua quia pauperes factissum⁹ nimis. p̄. Iniquitates nostras. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Iniquitates nostras. Hymn⁹ Inuentor vtilis ⁊c. Supplicatio. Oremus redēptorem Require fol' .liij Capitula. Defensio nostra domīe. Bñdictio. Benedicat vobis op̄s dñs. Require fo lxix. Lauda. Irascimini et nolite peccare all'a. p̄. Dicite in cordibus vestris all'a. p̄. Et ī cubilibus vestris cōpungimini all'a all'a. ℣. Sacrificium iusticie ⁊ sperate in dño. p̄. Dicite. ℣. Gloria et honor. p̄. Et in cubilibus. Oratio.

Tibi dño soli subiacet aīa nr̄a: quez oīs creatorē suū agnoscit natura: a te virtutē paciētie ne scandalo moueamur accipim⁹: q̄ oē qd̄ sum⁹ debere nos nouim⁹: fac ergo nos spe nūq̄ iniq̄tat' fulciri: nec fallacib⁹ diuitijs cor nr̄m apponere: vt in te solo adsuescam⁹ req̄escere: ⁊ ad ꝓmerendū petita corā te: corda nr̄a cōpūcta effice. ℟. Amen. Per. In noīe dñi. Ad mat'. hy⁹. Eterne re. fo .ij or̄o. De⁹ quē toti⁹. fo .lxviij Añ. Salus tua dñe sup ppl'm tuū. p̄s. iij. Añ. Dele iniq̄tates meas. p̄s. l. añ. Clamabo ad deū altissimū q̄ bñfecit mihi. p̄s. lvj. or̄o. Dñe de⁹ cui ad. fol' .lxviij Añ. Filij hoīz diues ⁊ paup. p̄. Inclinem⁹ deo corda nr̄a: ⁊ ne timeam⁹ ī die mala. ℣. Audite hec oēs gētes: aurib⁹ ꝑcipite oēs q̄ hītatis orbē. p̄. In. ℣. Gl'ia. p̄. In. Or̄o

Audiāt simul te dñe sue salutis auctorem: ⁊ diues ac paup mādatis tuis aurem acomodent simul audiat: simulqz ꝯcurrant: ne scismatum ⁊ heresum errore seuincti: alijs

sint precepta vitalia odor vite: in vi
tā: ⁊ alijs odor mortis in mortē. id
circo dñe ⁊ aduersos collige: ⁊ cōui
ctos nō signas dirimi ab vnitate ec
clesie: ibiq; oim ad percipiendā fidē
preparet auditio: qr saluādis ꝓmiti
tur gratie plenitudo ℟. Amen. Per
miam. ⁊ ce. Añ. ij. Sperate in deū omē
cōciliū populorū. ꝑ. Effundite coraz illius
corda vestra: qr ipse auctor vester est. ℣. No
lite sperare in iniq̄tate ⁊ rapinas: nolite cōcu
piscere. diuitie si fluent nolite cor apponere.
ꝑ. Effundite. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Effun
dite. oro. Tibi dño soli subacet ⁊c.
Require in vesperis ꝑcedentibus.
Añ. iij. Cōuerte nos deꝰ salutaris noster.
Oro. Conuerte nos deus. Quere
fol' lxvj. ℟m. In te cōfidūt oms aime
dicētes: cito deꝰ miserebit' nobis: qr dñs lo
cutus ē dicēs: gaudebo sup vnū penitentē. ꝑ
Quā sup nonagīta nouē iustis nō īdigētibꝰ
penitētia. ℣. Gaudiū erit ī celo corā ange
lis dei sup vno pctōre penitētiā agente. ꝑ.
Quā. ℣. Gloria. ℟m. In te ꝯfidūt. In
laudibꝰ. Ad canti. añ. Tu dñe propter
nos. Canticū. Dñe qui hītas in eter
nū. fo. lxxiiij Ad bñs. añ. Filij hoīm
vt supra. Oro. Dñe deus patrum.
fol' liij. Sono. Deus misereatur nobis
ꝑ. Et benedicat nos alla. ℣. Illuminet do
minus vultū suum super nos. ꝑ. Et bñdicat
nos. Lauda. Laudate dñm de celis alla:
laudate eū in excelsis alleluya. ꝑs. cxlviij.
Lectio libri ecclesiastici salomonis

Metuētes dñm ca. ij. ℟. Deo.
sustinete miam eius: ⁊ non de
flectatis ab illo: ne cadatis: q̄ time
tis dñm: credite illi: ⁊ nō euacuabi
tur merces vr̄a. q̄ timetis dñm: spe
rate in illū: et in obletatione veniet
vobis mia. qui timetis dñm: diligi
te illū: ⁊ illuminabit corda vr̄a: re
spice: fili natione hoīm: ⁊ scitote q̄s
sperauit in dño et ꝯfusus est: ꝑman
sit in mādatis eius: et derelictꝰ est:
⁊ quis inuocauit eū ⁊ despexit illū:
qm̄ pius ⁊ misericors deus: ⁊ dimit
tit in tēpore tribulationis pctā omī
bus exq̄rentibꝰ se in veritate. Ue du
plici corde ⁊ labijs sceleratis: ⁊ ma
nibus malefaciētibꝰ: ⁊ pctōri terrā
ingredienti duabus vijs. Ue disso
lutis corde: qui nō credēt deo: ideo
nō ꝓtegūtur ad eo. Ue q̄ perdiderūt
sustinentiā: et qui derelinq̄rūt vias
rectas: ⁊ diuerterūt in vias prauas:
⁊ q̄d facietꝰ cū aspicere ceperit dñs:
Qui timēt dñm: nō erūt incredibi
les verbo eiꝰ: ⁊ qui diligūt illuz con
seruabūt viam illius. Qui timent
dñm inq̄rent q̄ beneplacita sunt illi:
⁊ q̄ diligūt eū: replebunt' lege ip̄ius.
Qui timēt dñz parabūt corda sua:
⁊ in ꝯspectu illiꝰ sanctificabūt aīas
suas. ℟. Amē. hyꝰ. Splendor dei
pa. fo xxxviij. Sup. Oreꝰ. fo xxxvij.

Iam fulget oriens: iaz Capl'a.
properat dies: iā fugatis tene
bris aurora rubescit: i luce iā claret
luce purissima celū: ⁊ sol refulgens
radios suos inferet mūdo: cūcta fe
stināt: optant te dñm habere ꝓpitiū:
quē suū auctorē semꝑ agnoscūt pa
riter ⁊ deffensorē. Pater nr̄. Lauda
Irascimini ⁊ nolite. Req̄re in supioribꝰ
vespis. Oro. Tibi dñe in eccl'ia san
ctorū. folio lxvij. ¶ In nomine do
mini nr̄i iesu xp̄i. Incipit officiū ie
iuniorū kalendarū nouēbriū q̄d ob
seruatur tribus diebꝰ ante festū san
cti cipriani ꝓut seq̄tur sup ꝑs Añ.
Tu aūt dñe susceptor meꝰ es: gl'ia mea ⁊ ex
altans caput meum. Psalmꝰ. iij. Oro.
Quāuis domie. Quere fo xxxviij.

Añ. j. Delicta qui intelligis. Psalm⁹. xviij. Oro. Ab occulti nris. Añ. ij. Exaudi nos in die. ps. xix. Oro. Gribulationes cordis nri. fol. xxxix Añ. iij. Cãtabimus ⁊ psallim⁹ virtutes tuas. ps

Virtus immẽsa dñe: Oro. Cxx. tibi subdat anima ⁊ caro nostra: tibiq3 sincerissime deseruiat vita nostra desideriũ anime quo ad te perueniat supple: ⁊ labioꝝ deprecationem milleformis ille ne subripiat: suscipe. Occultũ hostez deuince virtute tua: nosq3 preueni in benedictione: ⁊ per viam vite perduc ad gaudia sempiterna. ℟. Amen. Per miam. ℟. Deus misereat nobis: ⁊ pereat peccatis nris. ꝑ. Et auertat iram suã a nobis. ℣. Inluminet vultũ suũ super nos ⁊ misereat nobis. ꝑ. Et auertat. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et auertat. In laudib⁹. Añ. Iniquitates ego agnosco: ⁊ peccatũ meũ contra me semper. ps. l.

Agnoscentib⁹ nobis iniquitates nostras: ⁊ propria tibi dño pandentes piacula: eiulantes lachrymis pectore verberato suplices oramus: vt auertas a nris scelerib⁹ faciẽ tuã: ⁊ deleas que gessim⁹ cũcta peccata. Crea itaq3 de⁹ in corde nro qd ames: ⁊ ꝓpiciatione solita dimitte qd odis. Ac si te crebro ad irascendum nostra iniqua exasperant vicia: tua te nobis placabilẽ reddat indulgentia copiosa. ℟. Amen. Per misericordiam. Ad canticũ. Añ. Ne exterminés plebem. ⁊ Cãticuz. Domine domine rex deorum. folio. lix Matutinariũ. Sit splendor dñi dei nostri super nos. ⁊ opera manuũ nostrarũ dirige sup nos. ℣. Respice in seruos tuos ⁊ in opera tua: et dirige filios eorũ. ꝑ. Et opera manuũ nostrarum. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et opera. Lauda. In sanctis eius laudate alla alla. In firmamento virtutis eius laudate dominum. ps. cxlviij. Lectio libri ecclesiastici salomonis. c. iiij. ℟. Deo gratias.

Fili cõserua tep⁹ ⁊ de vita a malo. Pro aiam tua nõ confundaris dicere veruz. Est em̃ confusio adducens peccatum: ⁊ est confusio adducens gloriaz ⁊ gr̃am. Ne accipies faciem aduersus faciem tuaz: nec aduersus aiam tuã mendaciũ. Non reuerearis ꝓximũ tuũ in casuz suũ: nec retineas verbũ in tẽpore salutis. Ne abscõdas sapientiã tuã in decore ei⁹. in lingua eius cognoscitur sapientia et sensus ⁊ scientia: ⁊ doctrina in verbis veritatis: ⁊ firmamentũ in operib⁹ iusticie. Nõ cõtradicas veritati vllo modo: ⁊ de mẽdatio i eruditionis tue: cõfundere. Nõ cõfundaris ꝯfiteri peccata tua: ⁊ ne subicias te omni hoi pro peccato. Noli resistere ꝯtra faciẽ potẽtis: ⁊ ne coneris ꝯtra ictum fluuij. Pro iusticia agonizare: pro anima tua ⁊ vsq3 ad mortem certare pro iusticia: et deus expugnabit pro te inimicos tuos. ℟. Amen. Hymnus. Benignitatis fons de⁹. Supplicatio. Orem⁹ redẽptorẽ mundi.

Quid poterit Capla. Cfol xxxix. O pijssima trinitas de⁹ nr: cõdigne tibi infirmitas humane fragilitatis retribuere: que tantis facinorũ ponderibus pregrauatur quotidie. Scelera nostra cõfessione proprij oris patefacimus aduersum nos iniquitates nostras et pronunciamus ⁊ vulnerum nostrorum infirmitates ostendimus et a te vero medico malagma nostris vlceribus adhiberi expostulamus. Unde quia tu es agn⁹ dei qui tollis peccatũ mundi: ob hoc prostrati q̃sumus tue potentiam dei

tatis: vt quotiēs a nobis offenderis: totiens ignoscere digneris. qꝛ te pre cipiēte: ⁊ si indigni clamam⁹ e terris. Pater nr̄. A malo nos libera. fol. vj Lauda. Veniant mihi miserationes tue ⁊ viuā all'a. p̄. Quia lex tua meditatio mea est all'a all'a. ℣. Fiat mīa tua: vt cōsolet̄ me scdm elo quiū tuū seruo tuo. ℣. Quia lex. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Quia lex. Bn̄dictio.

Christus dei fili⁹ qui cū patre ⁊ spiritu sancto deitatis obtinet vnitatem: ip̄e hoc indictū abstinētie ieiunium triduanū: prostratu ecclesie et toti⁹ ppli saluatione: clemēter acceptet. ℟. Amē. Quicqꝫ solus pro nostra saluatione patibulū pertulit crucis: ip̄e cor vestrum emaculet. ℟. Amē. Ut defecati ab vniuersa cōluuione delicti: premio ab eo potiamini indepte ꝓmissionis. ℟. Amē. Per miam. Ad. iij. Prophetia. Fili habe fiduciā. fol. lv Lcō libri leuitici.

I capitulo. xxiij. ℟. Deo gratias. Nillis dieb⁹. Locut⁹ est dn̄s ad moysen dicens: decima die mensis hui⁹ septimi dies expiationū: erit celeberrim⁹: ⁊ vocabit̄ sanct⁹. Affligetisqꝫ aīas vr̄as in eo: ⁊ offeretis holocaustū dn̄o. Omne opus seruile non faciatis in tēpore diei hui⁹. qꝛ dies ꝓpiciationis ē: vt ꝓpiciet̄ vobis dn̄s deus vester. Omnis aīa que afflicta nō fuerit in die hoc: peribit de ppl'is suis. ⁊ que operis quippiā fecerit: delebo eū de ppl'o suo. Nihil ergo operis faciatis in eo: legitimū sempiternum erit vobis in cūctis generationib⁹: ⁊ habitationib⁹ vr̄is. Et locutus ē dn̄s ad moysen dicēs. Loquere filijs isrl'. A quinto decimo die mēsis hui⁹ septimi erūt ferie tabernaculoꝝ septē dieb⁹ dn̄o. Dies prim⁹ vocabitur celeberim⁹ atqꝫ sanctissim⁹. om̄e opus seruile nō faciatis: sed septē diebus offertis holocaustū dn̄o. Dies quoqꝫ octauus erit vobis celeberrimus: ⁊ offertis holocaustū dn̄o: est eniꝫ cetus atqꝫ collecte. om̄e op⁹ seruile nō faciatis in eo. Hec sunt ferie dn̄i: quas vocabitis celeberrimas ac sanctissimas. Offertisqꝫ in eis oblationē dn̄o holocausta: ⁊ libamēta iuxta rituꝫ vniuscuiusqꝫ diei. A quinto decimo ergo die mēsis septimi: quādo congregaueritis oēs fruct⁹ terre vr̄e celebrabitis ferias dn̄i septē diebus. Sumetisqꝫ vob̄ die primo fruct⁹ arboris pulcherrime: spatulasqꝫ palmarū ⁊ ramos ligni densarū frondium: ⁊ salices de torrēte: ⁊ letabimini corā dn̄o deo vr̄o. Celebrabitisqꝫ solēnitatē ei⁹ septē dieb⁹ ꝑ annū legitimū. sempiternū erit in gn̄ationib⁹ vr̄is. mēse septimo festa celebrabitis in vmbraculis septē dieb⁹. ℟. Amē Lctō libri ezechielis ꝓpb̄e. c. xxxiij.

Factus est sermo ℟. Deo gr̄as. dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs dic ad domū isrl'. Sic locuti estis dicentes: iniq̄tates nr̄e: ⁊ peccata nr̄a super nos sūt: ⁊ in ip̄is tabescim⁹. quomodo viuere poterim⁹? dic ad eos. Viuo ego dicit dn̄s de⁹: nolo mortē impij: sed vt reuertet̄ impi⁹ a via sua ⁊ viuat. Cōuertimini a vijs vestris pessimis: ⁊ quare moriemini domus isrl'. Tu aūt fili hominis dic ad filios populi tui: iusticia iusti nō liberauit eū. in quacūqꝫ die peccauerit: ⁊ impietas impij nō nocebit ei. inquacūqꝫ die conuersus fuerit ab impietate sua. Et iustus non poterit viuere in iusticia sua. In quacunqꝫ die peccauerit. Etiā si dixero iusto vita vi-

uet: ⁊ confisus in iusticia sua fecerit iniquitatē: oēs iusticie eius obliuioni tradent. ⁊ in iniquitate sua q̄ operat̄ est in ipsa morietur. Si aūt dixero impio morte morieris: ⁊ egerit penitētiam a peccato suo: feceritq; iudiciū ⁊ iusticiā: pignus restituerit. ille impius rapināq; reddiderit: in mādatis vite ābulauerit: nec fecerit quicquā iniustū: vita viuet: ⁊ nō morietur. oia peccata ei⁹ in que peccauerit nō imputabunt ei. iudiciū ⁊ iusticiā fecit: vita viuet. Et dixerūt filij populi tui: nō est equi ponderis via dñi et ipsoꝝ via iniusta est. Cū enim recesserit iustus a iusticia sua: feceritq; iniquitatē morietur in eis. Et cū recesserit impi⁹ ab impietate sua: feceritq; iudiciū ⁊ iusticiā: vita viuet: ⁊ non morietur. ait dñs omp̄s. ℟. Amen.

Sequētia epl̄e pauli apl̄i ad Romanos. capl̄o. iij. ℟. Deo gratias.

Fratres. Est deus verax: omis homo mēdax. Sicut scriptuz est: vt iustificeris in sermonib⁹ tuis: ⁊ vincas duz iudicaris. Si aūt iniquitas nr̄a iusticiā dei cōmendat: quid dicemus? Nūquid iniqu⁹ est de⁹: qui infert iram? ꝟm hominem dico. Absit. Alioquin quomodo iudicabit deus hunc mundū? Si enim veritas dei in meo mēdatio abūdabit i gloria ip̄i⁹: quid adhuc ⁊ ego tanq̄ peccator iudico: ⁊ nō sicut blasfemamur. Et sicut aiunt nos quidā dicere: faciam⁹ mala vt veniāt bona: quoꝝ dānatio iusta est. Quid igit̄ p̄cellimus eis? nequaq̄. Causati enim sumus iudeos ⁊ grecos: omes sub peccato esse. Sicut scriptū est: q̄ nō est iustus quisq̄: non est intelligēs nō est requirēs deū. Omes declinauerūt simul inutiles facti sunt. nō est qui faciat bonū: nō est vsq; ad vnū. Sepulcrū patens est guttur eoꝝ linguis suis dolose agebant: venenū aspidū sub labijs eorū. quoꝝ os maledictione ⁊ amaritudine plenum est. veloces pedes eoꝝ ad effundendū sanguinē. cōtritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ: ⁊ viā pacis non cognouerūt. nō est timor dei ante oculos eoꝝ. Scimus aūt q̄m quecunq; lex loquit̄: his qui in lege sunt loquit̄. vt omne os obstruat̄: ⁊ subditus fiat oīis mūdus deo. Quia ex operib⁹ legis nō iustificabit̄ oīis caro coram illo. Per legē enim cognitio peccati. Nunc aūt sine lege iusticia dei manifestata est: testificata a lege ⁊ pp̄hetis. iusticia aūt dei per fidē ihesu x̄pi in oēs ⁊ sup oēs qui credūt. Nō enim est distinctio. Omnes enim peccauerūt ⁊ egent gloria dei. iustificati gratis per gratiā ipsi⁹ per redēptionez: que est in christo ihesu domino nr̄o. ℟. Amen. Ah. j. Propter honorez nominis tui dñe libera nos ⁊ propici⁹ esto peccatis nostris ꝓpter nomen tuū. p̄s. lxxviij. Oro. Propitius esto peccatis. fol. ccxlv. Ah. ij. Salua plebē tuā dñe ⁊ benedic hereditatem tuam. p̄s. xxvij. Oratio. Exaudi vocē deprecationis nr̄e dñe: quā ad te humili implorātione dirigim⁹: tuarūq; nos q̄s miserationum circūda excubijs: vt nō copulemur peccantiū malis: sed sit cordib⁹ nr̄is pax p̄fixa: atq; in tuo amore floreat caro nr̄a: tibiq; cōplaceat vita nr̄a. Quapropter te rogamus: vt plebi tue fortissim⁹ protector existas: tuūq; pp̄lm saluū facias: ⁊ hereditatem tuā regēdo ac benedicēdo sustollas. ℟. Amen. Per misericordiam. Aha. iij. Deus in adiutoriū nostrum intende

de: dñe ad adiuuandum me festina. ps. lxix. ℟. Deprecemur dñm ⁊ placabilis erit nobis. p. Et exaudiet nos ⁊ miserebitur nobis. ℣. Venite exultem⁹ in dño: iubilemus deo salutari nostro. p. Et exaudiet. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Deprecemur dñm. Preces. Dicamus omēs miserere domine ⁊ exaudi nos. p. Quia pius. ℣. Ex toto corde ⁊ ex tota mēte orātes ad te exaudi dñe. p. Quia. ℣. Qui habitas in celis ⁊ humilia respicis: penitentibus dona indulgentiā. p. Quia. ℣. Ciuitatem hanc: ⁊ oēs habitantes in ea ꝓtege xp̄e dextera virtutis. p. Quia. ℣. Remissionez peccatorum ⁊ emendationē morum cōcede dñe. p.

In adiutoriū Orō. (Quia pius. nr̄m intēde dñe: nosq; ad adiuuādum festina. Nihil eniz in bonis operibus conat⁹ nr̄i: te desistēte ꝓficiāt: a quo gressus hominis dirigit̄: tu es eniz per quē roborat̄ fragilitas. Pater nr̄. A malo nos li. fol. vj Bño dicat̄ illa q̄ dicit̄ in tertia per totum annū. fol Ad. vj. Lcō libri esaye ꝓphete. c. xxxiij. ℟. Deo gratias.

Domine miserere nr̄i: te eniz expectauim⁹: esto brachium nr̄m in mane: ⁊ salus nr̄a in tēpore tribulationis. A voce angeli fugier̄t ppl̄i: ab exultatione tua disperse sunt gentes. Et cōgregabunt̄ spolia vr̄a: sicut colligit̄ brucus: velut cum fosse plene fuerint de eo. Magnificat⁹ est dñs: qui habitauit in excelso: implebit syō iudicio: ⁊ iusticia ⁊ erit fides in tēporib⁹ suis. Diuitie salutis sapientia ⁊ sciētia timoris dñi: ip̄e thesaurus ei⁹. Ecce vidētes clamabunt foris: ⁊ angeli pacis amare flebunt. Dissipate sunt vie: cessauit trāsiens in semitā. Irritū factū est pactū: proiecit ciuitates: nō reputauit hoies. luxit ⁊ clāguit terra: cōfusus est libanus ⁊ obsorduit. Et fact⁹ est saron sicut desertū: ⁊ concussa est baasam ⁊ carmelus. Nunc ꝯsurgā dicit dñs: nunc exaltabor nūc sublimabor. ℟. Amen. Añ. j. Oculi nr̄i ad dñz deū nr̄m: donec misereat̄ nobis. ps. cxxij. Oratio. Ad te dñe oculos no. fol. xlij Añ. ij. Laqueus cōtrit⁹ est ⁊ nos liberati sum⁹. ps. cxxiij. Orō. Esto in nobis dñe. fol. xlv. Añ. iij. Benefac dñe bonis ⁊ rectis corde. ps. cxxiiij. ℟. Miserere quia deus es. p. Misericors miserere q; peccauimus tibi. ℣. Ad te leuamus oculos nr̄os qui habitas in celis. p. Misericors. ℣. Gl̄ia ⁊ ho. ℟. Miserere. Preces. Dicamus oēs propiciare ppl̄o tuo xp̄e. p. Et miserere. ℣. Intēde nr̄is tandē precib⁹ intende iam propicius. p. Et miserere. ℣. Nos pecauim⁹ nos inique egim⁹ nos ipie gessim⁹ p. Et miserere. ℣. Auerte iram ⁊ dona indulgētia cū vultus tui gratia. p. Et miserere. ℣. A peccatis ac delictis nr̄is purifica nos dñe. p. Et miserere. Oratio. Benefac dñe bonis. fol. xlij Bño dicat̄ illa que dicit̄ in. vj. per totū annū. fol Ad. ix. Prophetia. Fili custodi sermo. fol. lv. Lctō libri deuteronomij. cap. xxiij.

In illis diebus. ℟. Deo gratias. Locutus est dñs ad moysen dicens. Loquere filijs isrl̄: ⁊ dices ad eos. Ego dñs deus vester. Nō offeres mercedē prostribuli: nec preciuz in domo dei tui. Non fenerabis fratri tuo ad vsurā pecuniā: nec fruges: nec quālibet aliā rem sed alieno. fratri aūt tuo absq; vsura id qd̄ indiget cōmodabis: vt benedicat tibi dñs deus tuus in omni opere tuo: in terraz ad quā ingredieris possidendā. Cum voueris votū deo tuo: nō tardabis reddere: qr̄ req̄ret illud dñs de⁹ tu⁹. Et si morat⁹ fueris: reputabit̄ tibi in

peccatū. Si nolueris polliceri: absq; pctō eris. Quod aūt egressus est de labijs tuis: obserua & facies sicut promisisti dño deo tuo ex pprīa voluntate: & ore tuo locutus es. Cū reperes a primo tuo rem aliquā quā debet tibi: nō ingredieris domū ei⁹: vt pign⁹ auferes: sed stabis foris: & ille tibi proferet qđ habuerit. Si aūt paup est: nō pernoctabit apud te pignus: sed statim reddes ei ante solis occasum: & dormiet in vestimēto suo: vt bñdicat tibi: & habeas iusticiā coram dño deo tuo. Nō negabis mercedē indigentis: & paupis fratrib⁹ tuis. siue aduenis qui tecū morant in terra: & intra portas tuas est: sed eadē die reddes ei pciū laboris sui ante solis occasū: qr paup est: & ex eo sustētat aiam suā: ne clamet contra te ad dñm: & reputet tibi in peccatū. Non occident pres pro filijs. nec filij pro patrib⁹: sed vnusquisq; pro suo peccato morīt. Nō puertes iudiciū aduene & pupilli: nec auferes pignoris loco vidue vestimentū. Memēto q̄ seruieras in egipto: & eruit te dñs deꝰ tuus inde. Idcirco pcipio tibi vt nō facias hanc rē. Quādo messueris segetē in agro tuo: & oblit⁹ manipulū reliqueris: nō reuertaris vt colligas eū: sed aduene pupillo & vidue relinques. Vt bñdicat tibi dñs deꝰ tuus: in oī ope manuū tuarū. Si fruges collegeris oliuar̄: q̄quid remāserit in arborib⁹ nō reuertaris vt colligas: sed relinques aduene pupillo ac vidue. Si vindemiaueris vineā tuam: nō colliges remanētes racemos: sed cedent in vsus aduene pupillo ac vidue. Memento q̄ tu seruus eras in egipto. idcirco pcipio tibi: vt facias hāc rē. Nō habebis in saculo diuersa pōdera: maiꝰ & minꝰ: nec erit i domo tua modiꝰ maior & minor. Ponderus habebis iustū & verū: & modius equalis & verꝰ erit tibi vt viuas multo tēpore sup terrā: quā dñs deꝰ tuus dederit tibi. ℟. Amē. Prophetia. Audite q̄ lōge estis. fol. xl. Sequētia epīe pauli apli ad Roman. c. xii. Fratres obsecro ℟. Deo gratias vos per miam dei: vt exhibeatis corpora vra hostiā viuētē sanctā deo placentē: rōnabile obsequiū vrm: et nolite cōformari huic seculo: sed reformamini in nouitate sensus vri: vt probetis q̄ sit voluntas dei: qđ est placitum & pfectū. Dico enī p gram que data ē mihi in oibus q̄ sunt inter vos nō plus sapere: quā oportet sapere: sed sapere ad sobrietatē: & vnicuiq; sicut deꝰ diuidit mēsurā fidei. Sicut enīs in vno corpore multa mēbra habemus: oia aūt mēbra nō eundē actus habēt: ita multi vnū corpus sum⁹ in xpō: singuli autēalter alteri⁹ mēbra. habētes aūt donationes ꝑm gram q̄ data est vobis differēter. Siue autē pphetiā ꝑm gratiā fidei: siue mysteriū in ministrādo. Siue q̄ docet i doctrina. Qui exhortat in exhortatiōe. Qui tribuit i simplicitate. Qui preest in sollicitudine. Qui miseretur in hilaritate. Dilectione sine simulatione. odiētes malū: adherētes bonū: Charitatē fraternitatis inuicē diligētes. honore inuicē pueniētes. Sollicitudine nō pigri. Spiritu feruētes. deo seruiētes. Spe gaudētes. in tribulatione patiētes. Orationi instātes. Necessitatis sctōr̄ cōmunicātes. Hospitalitatē sectantes. Benedicite persequentibus: benedicite & noli

maledicere. Gaudete cum gaudentibus. Flete cum flentibus: idipsum sentientes inuicem non alta sapientes: sed humilibus consentientes. Nolite esse prudentes apud vos metipsos. Nulli malum pro malo reddentes prouidentes bona: non tantum coram deo: sed etiam coram hominibus. Si fieri potest quod ex vobis est: cum omnibus hominibus pacem habentes. Non vos metipsos defletes charissimi: sed date locum ire. Scriptum est enim. Mihi vindictam ego retribuam dicit dominus. Sed si esurierit inimicus tuus ciba illum. Si sitit potum da illi. hoc faciens carbones ignis congreges super caput eius. Noli vinci a malo: sed vince in bono malum. Rx. Amen. Ant. j. Confitemini domino in cithara in psalterio decem cordarum psallite ei. Ps. xxxiij. Oratio. Domine quoniam iusto. fo ccxxxix. Ant. ij. Anima nostra patiens est domino quoniam adiutor et protector noster est. Ps. xxxij. Oratio. Tibi domino patiens. fol. ccxl Ant. iij. Fiat domine misericordia tua super nos sicut sperauimus in te. Ps. xxxij. Preces. Tu misericors domine eripe nos a flagello ire tue propiciare. P. Et miserere. Ꝟ. Ecclesiam quam preeligisti defende sacerdotum vota suscipe libenter exaudi precem. P. Et mi. Ꝟ. Omnipotens eterne rector celorum summe deus cerne gemitum ac fletum. Prebe auditum. P. Et mi. Ꝟ. Seniores iuuenes atque lactantes dira morte perimuntur in dolore redentor parce. P. Et mi. Ꝟ. Peccauimus iniquitates commisimus: tu redemptor ablue omne delictum solue reatum. P. Et. Oratio. Fiat misericordia tua. fol. ccxxxviij Ad vesperum. Lauda. Vespere mane et meridie te laudamus domine. Dominus sit. Rx. Et cum. Ant. Reple deus gaudio os nostrum et lingua nostra exultatione. Ps. cxxv. Lauda. Veniat super nos misericordia tua domine. P. Salutare tuum et eloquium tuum. Ꝟ. Et respondebo exprobrantibus mihi verbum. quia speraui in sermonibus tuis. P. Salutare. Ꝟ. Gloria et ho. P. Salutare. Hymnus. Benignitatis. Suplicatio Oremus. fo xxxix. Capitula Quis poterit. Lauda. Veniat mihi. Bono. Christus dei filius. fol. cclvij ¶ In. ij. die. Ad matutinum. Ant. Tu autem domine. Ps. iij. Oratio. Quamuis domine. fol xxxviij. Ant. j. Magnificate dominum mecum et exaltemus nomen eius in vnum. Ps. xxxiij. Oratio. In omni tempore. fol. ccxlj. Ant. ij. Filij hominum in protectione alarum tuarum sperant te domine. Ps. xxxv. Oratio. In protectione alarum tuarum domine filios hominum sperantes: nequaquam detegas: sed tanquam pullos: quo possimus supernis volatibus preparari fouendo enutrias. Nec deripi nos laceratione insidiantium sinas: nec a nido ecclesie tue auolare permittas. Sed dum nos regi mine regis paterno: ad vbertatem domus tue adiuti tuo veniamus auxilio Rx. Amen. Per miam. Ant. iij. Populi confitebuntur tibi in eternum et in seculum seculi. Ps Deus cuius sedes Oratio. xliiij. manet in seculum seculi fulgeat ecclesia tua: varietate virtutum: et sceptrum tuum perornet disciplina officiorum. Quosque eius ornamentis affixis separari ab ea nullatenus potiaris. Rx. Amen. Per miam. Rx. Placabilis esto domine et ostende te nobis. P. In tempore tribulationis et angustie nostre. Ꝟ. Deus in nomine tuo saluos nos fac et in virtute tua libera nos. P. In tempore. Ꝟ. Gloria et ho. Rx. Placabilis. In laudibus. Ant. Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. Ps. l. Oratio. Miserere nobis domine secundum magnam miam tuam. vt vnde nos erubescimus: tu indulgeas: et ea que egisse nos penitet tu clementer ignoscas. Rx. Amen. Per miam. Ad canticum. Ant. Ne extermines. Canticum. Domine domine rex. fol. lix Matutinarium. Deus deus meus. P. Ad te de luce vigilo. Ꝟ. Sitiuit in te anima mea: quam multi

pliciter ⁊ caro mea in terra deserta in via et in aquosa. ꝑ. Ad te de luce. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ad te. Lauda. In sanctis. laudate dñm alla alla. ℣. In firmamento virtutis eiꝰ. ꝑ. Laudate. Prophetia. Deus qui das. fol'. lxxv Hyꝰ. Benignitatis. Supplicatio. Oremus. fol' xxxix. Capla. Quis poterit o pijssima. Lauda. Veniat mihi miserationes. ⁊ Bño. Christꝰ dei filiꝰ. fol'. cclvij Ad. iij. Prophetia. Fili habe fiduciā. fol'. lv Lctō libri exodi. cap. xxij. ℟. Deo gratias.

In illis diebꝰ. Locutus est dñs ad moysen dicens. Qui immolat dijs: occidet preter dño soli. Aduenam nō cōtristabis nec affliges euꝫ. Aduene eteniꝫ ipi fuistis in terra egipti. vidue ⁊ pupillo nō nocebitis. Si leseritis eos: vociferabunt ad me et ego audiā clamorē eorꝫ: ⁊ indignabitur furor meꝰ: ꝑcutiāqꝫ vos gladio: ⁊ erunt vxores vestre vidue ⁊ filij vestri pupilli. Si pecuniā mutuā dederis pplo meo: pauperi qui habitat tecum nō arguas eū quasi exactor: nec vsuris opprimes. Si pignus a ꝓximo tuo acceperis vestimentuꝫ: ante solis occasum redde ei. ipm eniꝫ est solum quo operit indumentū carnis eiꝰ: nec habet aliud in quo dormiat. Si clamauerit ad me: exaudiā eū. qꝛ misericors suꝫ. Dijs nō detrahes: et principi ppli tui nō maledices. Decimas tuas ⁊ primitias nō tardabis offerre. Cap. xxiij. Nō suscipies vocez mēdaci: nec iūges manū tuā: vt pro impio dicas falsum testimoniū. Nō sequaris turbā ad faciendū malum: nec in iudicio plurimorꝫ adquiesces sentētie: vt a vero deuies. Pauperis quoqꝫ nō misereberis: in iudicio nō declinabis. in iudicio pauperis mendatiū fugies: innocentē ⁊ iustuꝫ non occides: qꝛ aduersor impiū: nec aspicias munera q̄ excecant: ⁊ prudētes ⁊ subuertunt verba iustorꝫ. Peregrinis molestus nō eris. scies eniꝫ aduenarū aīas. qꝛ ⁊ ipsi peregrini fuistis in terra egipti. Primitias terre tue deferas in domū dñi dei tui. ℟. Amē

Lco libri zacharie ꝓphe. caplo. vij.

Factū est verbū dñi ℟. Deo gras exercituū ad me dicēs. Loquere ad oēm pplm terre ⁊ ad sacerdotes dicēs. Cū ieiunaretis ⁊ plāgeretis in quinto ⁊ sexto: per hos suptuaginta annos nūquid ieiuniū ieiunastis mihi. Et cū comedistis ⁊ bibistis: nūquid nō vobis comedistis et vobismetipsis bibistis. Nūquid non hec sunt verba q̄ locutꝰ est dñs in manu ꝓphetarꝫ priorꝫ: cū adhuc hierlm habitaret: ⁊ esset opulēta ipsa ⁊ vrbes in circuitu eiꝰ: ⁊ ad austruꝫ ⁊ in cāpestribꝰ habitaret: Et factū ē verbum dñi ad zachariā dicēs: iudiciuꝫ verū iudicate: ⁊ mias: ⁊ miserationes facite. Unusquisqꝫ cū fratre suo ⁊ viduā ⁊ pupillū ⁊ aduenā ⁊ pauperem nolite calūniari: ⁊ malū vir fratri suo nō cogitet in corde suo. Et noluerunt adtendere: ⁊ verterūt scapulam recedētes: ⁊ aures suas adgrauauerunt ne audirent: ⁊ cor suū posuerūt adamantē: ne audirēt legē et verba q̄ misit dñs exercituū in spiritu scō ꝑ manū ꝓphetaruꝫ priorꝫ. Et facta ē indignatio magna a dño exercituū: ⁊ factū est sicut locutꝰ est dñs ⁊ nō audierūt. Sic clamabūt ⁊ nō exaudiā dicit dñs exercituū. Et dispersi eos ꝑ oīa regna q̄ nesciunt. ⁊ terra desolata ē ab eis eo ꝙ nō esset trāsiēs ⁊ reuertēs. ⁊ posuerūt terrā desidera-

bilem in desertū factū ē verbū dñi exercituū ad me dicēs. Hec dicit dñs exercituū. Zelatꝰ sum Syō zelo magno: & indignatiōe magna zelatus sum eā. Hec dicit dñs exercituū. Reuersus sum ad syon & habitabo in hierlm. Et vocabit hierlm ciuitas veritatis: & mons dñi exercituū mons sanctificatus. ℟. Amē. Sequētia epl̄e pauli apostoli ad romanos. capl̄o. xiij. Fratres. Indui℣ ℟. Deo gras. mini dñm nr̄m ieſum xp̄m: et carnis curā ne feceritis in desideriis. Cap. xiij. Infirmū aūt in fide assumite nō in disceptationibus cogitationū. Alius aūt credidit māducare oīa. Qui aūt infirmꝰ est: olera māducet. Qui māducat: manducātem nō spernat. Et qui nō māducat manducantē nō iudicet: deꝰ enim illū assumpsit. Tu qs es qui iudicas alienum seruū? Suo dño stat aut cadit. Stabit aūt potēs est enim deꝰ statuere illū. Nam alius iudicat diem inter diem. Alius aūt iudicat oēm diem. Unusquisq; in suo sensu abūdet. qui sapit diē: dño sapit. Et q̄ māducat: dño manducat: & gratias agit deo. Et qui manducat: dño nō māducat & gratias agit deo. Nemo enim nr̄m sibi viuit: & nemo sibi moritur. Siue enim viuim℣: dño viuim℣. Siue eīm morimur: dño morimur. Siue ergo viuimus siue morimur: dñi sumus. In hoc enim xp̄s mortuus est & resurrexit: vt viuoꝝ & mortuoꝝ dñetur. ℟. Amen. Ah. ℣. Redimet dñs aīas seruoꝝ suoꝝ: & nō derelinquet oēs qui sperant in eū. ℘s. xxxiij. oro. Inquirētes te do. fol̄. ccxlj Ah. ij. Saluos nos facias dextera tua: & exaudi nos. ℘s. lix. Oro. Saluum fac pplm. fol̄. ccxxxix. Ah. iij. Exaudi nos deus salutaris nr̄ spes oīum finiū terre. ℘s. lxiiij. ℟. Benefaciat nobis deꝰ: & liberet nos ab oībus malis. ℘. Et donet pacem in diebꝰ nr̄is. ℣. Inluminet vultū suum super nos: & misereat nobis. ℘. Et donet. ℣. Gloria & ho. ℟. Benefaciat. Preces. Fac nobiscū dñe mīam. da venīa dona indulgentiam. ℘. Et miserere placatꝰ. ℣. Omps ingenite vnigeniti genitor sanctissime: precē nostram suscipe. ℘. Et. ℣. Parce rogam℣ oībꝰ parce egrotātibꝰ: adsiste lugētibꝰ: indulge penitentibꝰ. ℘. Et. ℣. Animas quiescentiū sce dñe ab inferno erue paradiso restitue. ℘. Et. ℣. Xpe qui celos possides munduꝝ redimēs tu deꝰ clemētissime. peccata nr̄e ablue. ℘. Et. Oro. Exaudi nos deus salutaris nr̄. fol̄. ccxlj Ad. vj. Ex libri zacharie prophete. c. viij. ℟. Deo gratias. Hec dicit dñs. Cōfortent℣ manꝰ vestre qui auditis in diebus his sermones istos per os pphetarū. in die qua fundata est domꝰ dñi exercituū: vt tēplū edificaret. Si quidem ante dies illos merces hominū non erat: sed merces umentoꝝ erat. neq; introeundi neq; exeūdi erat pax pre tribulatione. Et dimisi oēs: homines vnū quēq; cōtra proximū suum. Nūc aūt nō iuxta priores ego faciam reliquis ppli huius dicit dñs exercituū: sed semen pacis erit. Vinea dabit fructum suū: & terra dabit fructū suū: & celi dabunt rorem suū: & possidere faciam reliquias ppli huius vniuersa hec. Et erit sicut eratis maledictio in gentibꝰ: domus iuda & domꝰ isrl̄ sic saluabo vos: & eritis benedictio. Nolite timere. Confortent℣ manꝰ vestre: qr̄ hec dicit dñs exercituū. Sicut cogitaui vt affligerem vos: cum ad iracundiā patres vri me puocarent dicit dñs: & nō sum misertꝰ: sic

cõuersus cogitaui in dieb⁹ istis: vt benefaciã hierl'm & domui iuda. Nolite timere. Loq̃mini veritatẽ vnusquisq3 cũ proximo suo: veritatẽ & iudicium pacis iudicate in portis vestris. ℟. Amen. Añ. I. Cõuertere dñe captiuitatẽ nr̃am sicut torrẽs in austro. qui seminant in lachrymis in gaudio metent. p̃s. cxxv. Oro. Cõuerte dñe captiuitatem. fol'. xlv Añ. ij. Beati oẽs qui timent dominũ: qui ambulãt in vijs eius. p̃s. cxxvij. Oro. Deus qui timẽtes te. fol'. xlv. Añ. iij. Speret isrl' in dño ex hoc nũc & vsq3 in seculũ. p̃s. cxxx. ℟. Miserere nobis domine. p̃. Miserere. ℣. Ad te leuam⁹ oculos nr̃os qui habitas in celis. p̃. Miserere. ℣. Gloria & ho. ℟. Miserere nobis dñe. Preces. Exaudi dñe preces nr̃as. p̃. Et miserere nobis. ℣. Attẽde dñe de sanctuario tuo. p̃. Et miserere. ℣. Dona cõfidẽtib⁹ de cõmissis malis veniã. p̃. Et miserere. ℣. Indulge lapsis & parce nr̃is peccatis. p̃. Et miserere. Capl'a. Exalta cor nr̃m dñe fo. xlij Ad. ix. Prophetia. Fili custodi ser. fo lv. Lcõ libri deuteronomij. c. vij

In illis diebus. ℟. Deo gratias. Locutus est moyses ad oẽm israhelem dicens: ecce elegit te dñs deus tuus: vt sis ei pp̃l's peculiaris de cũctis pp̃lis: qui sunt sup terrã. Nõ q3 cunctas gẽtes numero vincebatis: vobis vinctus ẽ dñs: & elegit vos cũ oĩbus sitis pauciores. Sed q3 dilexit vos dñs: & custodiunt iuramentũ: qd̃ iurauit patribus vr̃is. Eduxitq3 vos in manu forti: & redemit de manu seruitutis: de manu pharaonis regis egypti. Et scias q3 dñs deus tuus: ipse est deus fortis & fidelis. Custodiens pactũ & miam diligentib⁹ me: & his qui custodiũt p̃cepta ei⁹ in mille generationes: & redens odientib⁹ se statim: vt disperdat eos: & vltra nõ differat: ptinus eis reddens qd̃ merentur. Custodi ergo precepta & ceremonias atq3 iudicia: que ego mãdo tibi hodie: vt facias. Si postq̃ audieris hec iudicia & custodieris & feceris: custodiet te dñs deus tu⁹ tibi pactũ & miam: q̃ iurauit patrib⁹ tuis: & diliget te: ac multiplicabit. Benedicetq3 de⁹ fructui ventris tui: terre tue: frumẽto tuo: atq3 vindemie: oleo: & armẽtis: gregib⁹ ouiũ tuarũ super terrã: pro qua iurauit patrib⁹ tuis vt daret tibi. Benedict⁹ eris inter oẽs pp̃los. Nõ erit apud te sterilis vtriusq3 sexus: tam in ouib⁹: q̃ in gregib⁹ tuis. auferret a te de⁹ omnes languorẽ & infirmitates egypti pessimas: quas nouisti. nõ inferret tibi. sed cuncti hostes tui deformidabunt oẽs pp̃li: quos dñs deus datur⁹ est tibi. Nõ parcet eis oculus tuus: nec seruies dijs eor̃: ne sint in ruinã tibi. Si dixeris in corde tuo: plures sint gentes iste: quomodo potero delere eas: noli metuere: sed recordare que fecerit dñs de⁹ tuus pharaoni: & cũctis egiptijs plagas maximas. quas viderunt oculi tui: & signa atq3 potẽtiam manũq3 robustã: & extentũ brachium: vt educeret te dñs deus tu⁹. sic faciet cunctis populis: quos metuis. Insup & strabones mittet dñs deus tuus in eos: donec deleat oẽs atq3 disperdat: qui te fugerũt: & latere potuerunt. Nõ timebis eos quia dñs deus tuus in medio tui est. ℟. Amẽ. Lcõ libri zacharie. ppbe. c. viij

Hec dicit dñs. ℟. Deo gratias. Loquimini veritatẽ vnusquisq3 p̃ximo suo: veritatẽ & iudicium pacis iudicate in portis vestris. Et vnus-

quisq3 malũ cõtra amicũ suũ: nec cogitetis in cordib⁹ vestris: ⁊ iuramentum mendax ne diligatis. Oĩa enim hec sunt q̃ odi: dicit dñs. Et factum est verbũ dñi exercituũ ad me dicẽs. Hec dicit dñs exercituum ieiunium quarti ⁊ ieiuniũ septimi: ⁊ ieiunium decimi erit domui iuda in gaudiũ: ⁊ leticiã ⁊ in solẽnitatẽ preclaras. veritatem ⁊ pacẽ tantũ diligite. Hec dicit dñs exercituum. Usq3quo veniet ppli vt habitẽt in ciuitatib⁹ multis: ⁊ vadant ad habitatores vnus ad alterũ dicẽtes. Eamus ⁊ deprecemur faciẽ dñi: ⁊ queram⁹ deũ exercituũ: vt misereat̃ nobis. ℟. Amẽ. Sequẽtia epl̃e pauli apl̃i ad romañ. c. xiiij.

Fratres in hoc ℟. Deo gratias. enim xp̃s mortuus ⁊ resurrexit: vt viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ dñetur. Tu aũt quid iudicas fratrem tuũ: aut quare spernis fratrẽ tuũ? Oẽs enim stabimus ante tribunal xp̃i. Scriptuz est enim. Viuo ego dicit dñs: qm̃ mihi flectet̃ om̃e genu: ⁊ oĩs lingua cõfitebit̃ deo. Itaq3 vnusquisq3 vr̃m pro se rationẽ reddet deo. Nõ ergo amplius inuicẽ iudicem⁹: sed hoc iudicate magis: ne ponatis offendiculuz fratri vel scandalũ. Scio ⁊ ꝯfido in dño iesu: qꝛ nihil cõmune ꝑ ip̃m: nisi ei qui extimat aliquid cõmune esse: illi cõmune est. Si enim ꝓpter cibũ frater tuus scandalizat̃: aut cõtristatur: iam nõ ꝟm charitatẽ ambulas. Noli cibo tuo illũ perdere: pro quo xp̃s mortuus est. Nõ ergo blasfemet̃ bonũ vr̃m. Nõ est regnuz dei esca ⁊ potus: sed iusticia ⁊ pax in spũ scõ. ℟. Amen. Añ. j. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi. p̃s. lxv. Or̃o. Omnis terra adoret te. folio xlv. Añ. ij. Dicite deo quã terribilia sunt opera tua: in multitudine virtutis tue. p̃s. lxv. Oratio.

Deus cui oĩs terra preconãs iubilat laudem: cuiusq3 gloria canora psalmi cõclamat voce: cuiusq3 terribilem in tuis operib⁹ fatet̃ virtutez. Da nr̃is vocib⁹ tibi placitũ iubilũ: ⁊ orationib⁹ perfectũ dicere psalmũ: teq3 cõditorẽ oĩum predicare virtutum. vt qꝛ super gẽtes oculi tui aspiciunt: ⁊ cũctoꝝ intima insensibiliter scrutant̃. Quesum⁹ sic nos clemẽter tuis visib⁹ prospice: sicq3 misericorditer corrige. Ut in nobis nec facinorib⁹ prouocat⁹: iraz effundas nec cũ rogaris: miam tuã cõtineas. Et presta vt ipsa nobis sit disciplina: qd̃ te pro admissis metuim⁹. Ipsumq3 venie premiũ: qd̃ deitatẽ tuã credimus ⁊ fatemur. Tu itaq3 dñe pone aĩas nostras ad vitã: vt hic defleam⁹ que gessimus: ⁊ quã peccãdo amisimus gr̃am adquiram⁹. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Benedicat nos deus noster. benedicat nos de⁹ ⁊ metuant eũ om̃es fines terre. p̃s. lxv. Preces. Dicam⁹ oẽs miserere dñe. ꝑ. Miserere. ℣. Iniquitates multe sunt. ꝑ. Miserere. ℣. Charitas refrigescit. ꝑ. Miserere. ℣. Tibi soli peccauim⁹. ꝑ. Miserere. ℣. Xp̃e redemptor mundi. ꝑ. Miserere. Or̃o. Cõfiteant̃ tibi oẽs. fol̃ ccxlj. Ad vesperuz. Lauda. Sol agnouit occasum suũ: posuit tenebras ⁊ facta est nox. Dñs sit. ℟. Et cũ. Añ. De⁹ memor fuit nr̃i ⁊ bñdixit nobis. p̃s. cxiij. Dominus sit. ℟. Et cũ. Lauda. Tu mandasti mãdata tua. ꝑ. Custodire nimis deus meus. ℣. Utinã dirigant̃ vie mee ad custodiendas iustificationes tuas. ꝑ. Custodire. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Custodire. Hy⁹. Benignitatis. fol̃ xxxix. Capl̃a. Quis poterit. Lauda. Veniãt mihi miseratio-

nes tue. fo. cclvij ¶ In. iij. die ad matutinū. Añ. Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte sancto suo. ps. iij.

VOcem nr̄am exaudi dñe: Or̄o. ꝑm multā ⁊ magnā mīam tuā. Et qꝛ tu spiras bonū: qđ petim⁹: tribue ꝓpiti⁹ mīam: quā a te rogamus ℟. Amen. Per mīam. Añ. j. Surge iudica terrā qui dñaris in oībus gētib⁹. ps. cxxxj. Capl'a. Exurge de⁹ qui iudi. fol' xlvj. Añ. ij. Deus qui similis tibi ne taceas neqꝫ sileas deus. ps. lxxxij. Or̄o. Deus qui similis tibi. fol' xlvj. Añ. iij. Cognoscāt gētes qm̄ nomen tibi dñs tu solus altissimus sup oēm terrā. ps. lxxxij. Or̄o. Cognoscant gentes xp̄e. fol' xlj. ℟. Cōuertimini ad me oīs cōgregatio filioꝝ isrl'. ecce ego cōfirmabo sup vos faciem meā dicit dñs. p̄. Quia misericors sum ego: vt nō in eternū irascar nobis. ℣. Attendite ad me ppl's meus: ⁊ trib⁹ mea me audite. p̄. Quia. ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteret. ℟. Cōuertimini. In laudib⁹. Añ. Ne proijcias nos dñe a facie tua. p̄. l. Or̄o. Ne proijcias nos. fol'. xlvij Ad canticum. Añ. Tu dñe in eternū ꝑmanes ⁊ sedes tua in seculū seculi. Canticū. Memento dñe. fol'. cxxiij Matutinariū. In tuo de⁹ lumine. p̄. Videbimus lumen. ℣. Ostēde mīam scientib⁹ te ⁊ iusticiā tuā his qui recto sunt corde. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Videbimus. Laud. In sanctis ei⁹ laudate dñm all'a all'a. ℣. In firmamēto virtutis ei⁹ laudate dñm. ps. cxlviij. Lcō libri sapiētie salomonis capitulo. xj. ℟. Deo gratias.

MIserere deus oībus: qm̄ oīa potes: ⁊ dissimulas peccata hominum ꝓpter penitentiā. diligis eniꝫ oīa que sunt: ⁊ nihil odisti eorū que fecisti. nec enim odiēs aliquid constituisti. Quomodo aūt posset aliquid ꝑmanere: nisi tu voluisses, aut qđ a te vocatum nō esset: conseruaret. parcens aūt oībus qm̄ tua sunt dñe qui aīas amas. Bon⁹ enim est spūs tuus in oībus: ꝓpter qđ hos qui exerāt partib⁹ corripis. de quib⁹ peccant ammones: ⁊ ad loqueris: vt delecta malicia: credant in te dñe. ℟. Amen. Hy⁹. Benignitatis. fol' xxxix. Capitula. Quis poterit o pijssima tri. Lauda. Veniant mihi. ⁊ Bn̄o. Christus dei fili⁹. fol'. cclvij Ad. iij. Prophetia. Fili habe fiduciam. fol'. lv Lectio libri deuteronomij. cap̄. xvj.

IN illis diebus. ℟. Deo gratias. Locutus est moyses ad oēm cetum filioꝝ isrl': ⁊ dicit ad eum. Septē ebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcē in segetē miseris: ⁊ celebrabis diē festū ebdomada dño deo tuo: oblationē spontaneā man⁹ tue: quā offeres iuxta benedictionez dñi dei tui: ⁊ epulaberis coram dño deo tuo. tu ⁊ fili⁹ tuus ⁊ filia tua ⁊ seru⁹ tuus ⁊ ancilla ⁊ leuites que est intra portas tuas: ⁊ aduena ac pupillus ⁊ vidua q̄ morat nobiscū: ⁊ recordaberis qm̄ seruus fueris in egipto custodies q̄ precepta sunt. Solēnitatem quoqꝫ tabernaculoꝝ celebrabitis septem diebus. Quando collegeris de area ⁊ de torculari fruges tuas: ⁊ epulaberis in festiuitate tua: tu ⁊ filius tuus ⁊ filia tua: ⁊ seruus ⁊ ancilla: leuites quoqꝫ ⁊ aduena ⁊ pupill⁹ ac vidua: qui intra portas tuas sunt: septē dieb⁹ dño deo festa celebrabis. Benedicetqꝫ te dñs de⁹ tuus in cunctis frugib⁹ tuis: ⁊ in omni opa manuum tuarū: erisqꝫ in leticia. Trib⁹ vicibus per annū apparebit om̄e masculinū in cōspectu dñi dei tui: in locuꝫ quē elegerit in solēnitate azimo-

rum: ⁊ in solēnitate tabernaculorū. Nō apparebitis ante deū vacui: sed offerat vnusquisq; sicōm quod habuerit: iuxta benedictionē dñi dei sui qđ dederit ei. Judices ⁊ magistros cō stitues in oibus portis tuis: quā dñs deꝰ tuus dederit tibi p singulas tribus tuas: vt iudicent ppl'o isto iudicio: ne in alterā partē declinent. Nō accipies personā nec munera: qz munera excecāt oculos sapientiū: ⁊ mutant corda iustorū. Juste qđ iustū est persequeris: vt viuas ⁊ possideas terram: quā dñs deꝰ tuus dederit tibi. ℟. Amen. Lectō libri hieremie prophete. capitulo. v. ℟. Deo gratias. Hec dicit dñs. Audi ppl's stulte qui nō habes: corꝰ qui habentes oculos nō videtis: ⁊ aures nō audiris. Me ergo nō timebitis ait dñs ⁊ faciē meam nō verebitis? Qui posui arenā terminū maris preceptuꝫ sempiternū qđ nunq; preteribit. Et cōmouebunt ⁊ nō potuerūt ⁊ intumescent fluctus eiꝰ ⁊ nō trāsibunt illud. ppl'o aūt huic factū est corꝰ incredulū ⁊ exasperans. Recesserūt ⁊ abierunt ⁊ nō dixerūt in corde suo metuamus dñm deū nr̄m qui dat nobis pluuiaz tēporaneā ⁊ serotinam in tēpore suo: plenitudinē ānue messis custodientē nobis. Iniquitates nr̄e declinauerūt hec: ⁊ peccata nr̄a phibuerūt bonū a nobis. Quia inuenti sunt ppl'o meo impij insidiantes. aucupes laqueos ponētes ⁊ pedicas ad capiēdos viros. Sicut decipula plena auibꝰ: sic domꝰ eorū plena dolo. Ideo magnificati sunt ⁊ ditati incrassati sunt et impinguati: ⁊ preterierūt sermones meos pessime. Causam vidue nō iudicauerunt. ⁊ causā pupilli nō direxerunt ⁊ iudiciū pauperū nō iudicauerunt. Nūquid sup̄ his nō visitabo dicit dñs: ⁊ sup̄ gentez huiuscemodi nō vlciscerer aia mea: stupor ⁊ mirabilia facti sunt in terra. pphete pphetabunt mendaciū ⁊ sacerdotes plaudebāt manibꝰ suis ⁊ ppl's meꝰ dilexit talia. Quid igit̄ fiet in nouissimo eiꝰ. Cap. vi. Cōfortamini filij beniamin in medio hierl'm. ℟. Amē. Sequētia epīe pauli apī ad ephesios. c. iiij. Fratres. Reno/ ℟. Deo gratias. Renouamini spiritu mentis vestre: ⁊ induite nouū hominē qui sicōm deū creatus est in iusticia ⁊ sanctitate veritatis. ppter qđ deponētes omnem mēdatiū: loquimini veritatē vnusquisq; cū primo suo qm̄ sumus inuicem mēbra. Irascimini ⁊ nolite peccare. Sol nō occidat sup̄ iracundiaz vr̄am. Nolite locum dare diabolo. Qui furabat iam nō furet. Magis aūt laboret ⁊ operādo manibꝰ sup̄ his qđ bonū est vt habeant vnde tribuāt necessitatē patiēti. omnis sermo malus ex ore vr̄o nō procedat. Sed si qđ bonus est ad edificationē fidei vt det gratia audientibꝰ ⁊ nolite cōtristari spūm sanctuz dei in quo signati estis in diē redēptionis. Omnis amaritudo ⁊ ira ⁊ idignatio ⁊ clamor ⁊ blasfemia tollat̄ a vobis cū omni malitia. Estote aūt inuicē benigni. Misericordes. Donātes aūt inuicē: sicut ⁊ deꝰ in xp̄o donauit vobis. ℟. Amē Ān. j. Mobis adherere deo bonū est ponere in dño spem nr̄am. ps. lxxij. Ofo. Mobis adherere deo. fol'. ccxliij Ān. ij. Memento cōgregationis tue dñe q̄ creasti ab inicio. ps. lxxiij. Ofo. Memento dñe congregationis. fol' xliij. Ān. iij. Cōfitebimur tibi deus cōfitebimur tibi ⁊ in

uocauimus nomen tuū dñe. ps. lxxiiij. ℟. Ne memor fueris iniq̄tates nr̄as antiquas. p̄. Cito nos preueniat misericordia tua dñe. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̄ ⁊ ꝓpicius esto peccatis nr̄is. p̄. Cito nos. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret. ℟. Cōfitebimur. Preces. Dicamus miserere nobis deꝰ. p̄. Miserere nobis. ℣. Mundi rector ⁊ redemptor iesu xp̄e rerū auctor. p̄. Miserere. ℣. Qui ex audis obsecrātes ⁊ gemētes ītueris. p̄. Miserere. ℣. Parce nostris iam delictis fauēs vultu pietatis. p̄. Miserere. ℣. Huius vrbis atq; plebis cōseruator esto vigil. p̄. Miserere. ℣. Peccauimꝰ tibi deꝰ indulgentiam postulamus. p̄. Miserere nobis. Oratio. Cōfitebimur tibi deꝰ: cōfitebimur. fol' ccxlv. Ad. vj. ⁊ ad. ix. oīa dicantur vt in feria p̄terita de. ij. die ieiunij sancti cipriani. fol' cclx. ¶ In nomine dñi nr̄i iesu xp̄i. Incipit officium ieiunioꝝ kalendarū nouēbriuz qd̄ obseruat̄ tribus diebꝰ ante festuz sancti martini. Ad matutinum oīa dicātur de feria. iiij. in capite ieiunij fol' lxxiiij. Ad vesperū. Lauda. Vespere ⁊ mane ⁊ meridie te laudamꝰ dñe. Dominus sit. ℟. Et cū. Añ. Salua plebem tuā dñe ⁊ benedic hereditatē tuā. ps. lxxvij Lauda. Veniat super nos mīa tua dñe. p̄. Salutare tuū ⁊ eloquiū tuū. ℣. Et rñdebor exprobrātibꝰ mihi verbū q: speraui in sermonibus tuis. p̄. Salutare. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Saluta. hyꝰ. Benignitatē. fol' xxxix. Capl'a. Erubescimus dñe te. Lauda. Irascimini ⁊ nolite peccare alla. folio lxxv. ¶ In. ij. die. Ad matutinum. Añ. Tu aūt dñe. ps. iij. Oro. Quāuis dñe plurima. fol' xxxviij. Añ. j. Deus nr̄m refugiū: ⁊ virtus adiutor in tribulationibus que inuenerūt nos nimis. ℣. Propterea nō timebimꝰ: dum cōturbabit̄ terra ⁊ trāsferent̄ mōtes in corde maris. ps. xlv. Oro.

Deus noster esto nobis in aduersis refugiū: ⁊ incertaminibꝰ huiusmodi virtutis tue prebe solaciū. Et dum te aduentantē merēs turbata fuerit terra: tibi adiūgant̄ in gaudio: qui ob metū iudicij admissa deflent in seculo vt tu virtutum dñs sis nobiscū: quē ⁊ timemꝰ iudicez: ⁊ cognoscimus redēptorez. ℟. Amen. Per mīam. Añ. ij. Deus salutaris nr̄: et auerte iraz tuā a nobis: ne in eternū irascaris nobis. ℣. Ostende nobis dñe mīam tuā: et salutare tuū da nobis. ps. lxxxiiij. Oro.

Ostende nobis dñe mīam tuaz: ⁊ salutare tuuz da nobis: plena gratie vbertate demōstra: plebis tue iniquitatē remitte: ⁊ cuncta peccata tegmine indulgētiali cooperi. Conuerte nos itaq; ad te: ⁊ cōuersis precepta tua seruare cōcede. Et tamen exorabilis sic tua clemētia vt in nob nec ira tua inquantū merito peccati grauamur deseuiat: nec indignatio bonitatē tuā cōmoueat. Sed presta vt dum verbere pectora tundimus: ⁊ gemētes occulta cōscientiarū cuz te nō lateant ꝓpalamꝰ: meritū nr̄arum euadamꝰ culparū. Vt te dñm misericordie ⁊ veritatis auctorē cōpletione iusticie ⁊ pacis perpetue hereditatis fruamur. ℟. Amen. Per mīam. Añ. iij. Deus deꝰ nr̄ respice nos sperantes in te ne derelinquas. ℣. Ad te clamauerunt ⁊ salui facti sunt. in te sperauerūt: ⁊ nō sum confusi. Psalmus. xxj. Oro.

Christe qui de patibulo ad patrem vt quid te derelinquerit adclamasti qui cruce tua hominē peccato perditū redemisti: illūq; peccati auctorem eternis arsurū ignibꝰ tradidisti: postulamꝰ sanctā clementiā tuā vt nos qui in te credimꝰ nunq̄ dere-

linquas:nec confidentiã nr̃am a tua deitate repellas. Sed per diẽ clamorem nr̃m suscipe:7 i nocte placito tibi famulatu seruire concede sempq̃z corda nr̃a amorẽ tui fragrãtia spũali succende.7 gratiã quã peccãdo amisimus:cõuertẽdo restitue.℟.Amẽ. Per miam. ℟.Benefaciat nobis deus 7 liberet nos ab oĩbus malis.℘. Et donet pacem in diebus nr̃.s. ℣. Inluminet vultũ suũ sup nos 7 misereatur nobis.℘ Et donet. ℣. Gloria 7 ho. ℟.Bñfaciat. In laudib⁹. Añ. Auerte faciẽ. ps.l. Oro. Auerte faciem tuã.fol'.xxxix Ad canticũ. Añ.7 Canticum. Deus patris nostri. folio lvij. Matutinariũ.Sit splendor dñi dei nr̃i sup nos.℘.Et opera manuum nostrarũ dirige sup nos.℣.Respice in seruos tuos 7 in opera tua 7 dirige filios eorum.℘.Et opera.℣.Gl̃ia 7 ho.℘.Et opa. Lauda. In sanctis ei⁹. Prophetia. Miserere deus oĩbus. fol'.cclxũ Hy⁹. Benignitatis. folio xxxix. Capla. Erubescim⁹ dñe te patrẽ.7 Lauda. Irascimini 7 nolite. fol' lxxv. Oro. Oĩbi dñe. fol'.liij Ad tertiã. Prophetia. Mili custodi sermones. fol' lv. Lcõ libri exodi.c.xxxiij.℟.Deo gras

In illis dieb⁹. Loquebat dñs ad moysen facie ad faciem:sicut loqui solet homo cũ amico suo. Cunq̃z ille reuertet in castra minister ei⁹ iosue fili⁹ num.puer nõ recedebat de tabernaculo. Dixit autẽ moyses ad dñm:precipis:vt educã pplm istũ:7 nõ indicas mihi quem missurus es mecũ:presertim cũ dixeris noui te ex nomine 7 inueniſti gratiã coram me. Si ergo inueni gratiã in cõspectu:ostende mihi faciẽ tuã vt sciã te:7 inueniam gratiã ante oculos tuos. Respice pplm 7 gentem hanc. Dixitq̃z dñs facies mea precedat:te 7 requiẽ dabo tibi. Et ait moyses. Si nõ tu ipse precedes ne ducas nos de loco isto. In quo enim scire poterim⁹ ego 7 ppl's tuus inuenisse nos gratiã in conspectu tuo:nisi ambulaueris nobiscum 7 gloriemur ab oĩbus pplis qui habitant sup terrã. Dixit autem dñs ad moysen.en verbũ istud quod locutus es faciã. Inuenisti enim gratiam coram me 7 te ipm noui ex noie. Qui ait. Ostende mihi gloriã tuã. Rndit ego ostendã omne bonũ tibi. Et vocabor in noie dñi coram te:et misereb⁹ cui voluero 7 clemẽs ero in quem mihi placuerit. Rursumq̃z ait. Nõ poteris videre faciẽ meam. Nõ enim videbit hõ 7 viuet. Et iterum. Ecce inquit es locutus apud me stabis supra petrã. Cunq̃z trãsiuit gloria mea ponam te in foramine petre:7 ptegã dextera mea donec trãseã. Collãq̃z manũ meã 7 videbis posteriora mea:faciẽ aũt meã videre nõ poteris. Cap.xxxiij. Et de nocte consurgẽs ascẽdit in montẽ sinay:sicut ei pceperat dñs portãs secũ duas tabulas. Cũq̃z ascẽdisset dñs per nubẽ: stetit moyses cũ eo inuocans nomen dñi. Quo transeũte coram eo ait. Dominator dñe deus misericors 7 clemens patiẽs 7 multe miserationis ac verus. Qui custodis miam in milia:qui auferes iniquitatem 7 scelera atq̃z peccata:nullusq̃z apud te per se innocens est qui reddes iniquitates patrũ in filios:in tertiã 7 quartã generationẽ:festinusq̃z moyses curuatus est pnus i terrã 7 adorãs ait. Si inueni gratiã in cõspectu tuo dñe obsecro vt gradiaris nobiscũ.ppl's em̃ dure ceruicis est:vt auferes iniquita

tes nostras atq3 peccata nosq3 possideas. Rñdit dñs. Ego inibo pactū vidētib⁹ cūctis: signa faciā que nūq̄ visa sunt sup terrā ⁊ in nullis gentibus. Ut cernat ppl's in cuius es medio opus dñi terribile: quod factur⁹ sum. Obserua cuncta q̄ hodie mādo tibi. ℟. Amen. Lctō libri hieremie pphete. cap. v. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. Circuite vias hierusalē: ⁊ aspicite ⁊ cōsiderate: ⁊ querite i plateis ei⁹. An inuenietis virū facientē iudiciū: ⁊ querentē fidem ⁊ ꝓpicius ero ei⁹. Quod si etiaz viuit dñs dixerit ⁊ hoc falso iurabūt: dñe oculi tui respiciūt fidez. ꝑcusisti eos ⁊ nō doluerūt: adtriuisti eos ⁊ renuerunt accipere disciplinā. indurauerūt facies suas sup terrā: noluerūt reuerti. Ego aūt dixi forsitan pauperes sunt: ⁊ stulti ignorātes viaz dñi iudiciū dei sui? Ibo igit̄ ad optimates ⁊ loquar eis. ip̄i enīz cognouerūt viā dñi ⁊ iudiciū dei sui. ⁊ ecce hi magis simul cōfregerūt iugū: ruperunt vincula. idcirco ꝑcussit eos leo de silua: lupus ad vesperuz vastauit eos. pardus vigilans sup ciuitates eoꝝ. Om̄is qui egressus fuerit ex eis: capietur qꝛ multiplicate sunt p̄uaricationes eoꝝ. Confortate sunt aduersiones eoꝝ sup quo propiti⁹ tibi esse potero. filij tui derelinquerūt me: ⁊ iurāt in his q̄ nō sunt dij. Saturaui eos ⁊ mecati sunt. ⁊ i domo meritricis luxuriabāt̄. Equi amatores ⁊ i feminas admissarij facti sunt vnusq̄sq3 ad vxorē ꝓximi sui hiniebat. Nunquid sup his nō visitabo dicit dñs ⁊ in gēte tali nō vlciscet̄ aīa mea? Ascēdite muros ei⁹ ⁊ dissipate: ꝯsumationem autē nolite facere. ℟. Amen.

Sequētia epl'e pauli apl'i ad colocenses. capitulo. iij. ℟. Deo gratias.

Fratres. Induite vos sicut electi dei sancti ⁊ dilecti viscera misericordie benignitatē. Modestiaz. Patientiā. Supportātes inuicem ⁊ donantes vobis metipsis. Si quis aduersus aliquē habet querelā: sicut ⁊ dñs donauit vob: ita ⁊ vos. Sup hec oīa charitatē habete qd̄ est vinculū ꝑfectionis: et pax xp̄i exultet in cordib⁹ vr̄is. In qua ⁊ vocati estis. in vno corpore: ⁊ grati estote. Verbum xp̄i habitet in vobis abūdāter. in omni sapiētia docentes ⁊ cōmonētes vosmetip̄os. in psalmis hymnis cāticis spūalib⁹ cantātes in cordib⁹ vr̄is dño. Et omne quodcūq3 facitis in verbo aut in opere: oīa in noīe iesu facite. Gratias agentes deo pr̄i per ip̄m. ℟. Amē. Añ. j. Auertisti domine faciē tuā a nobis ⁊ facti sum⁹ turbati. ad te dñe clamam⁹ ⁊ te deū nostū deprecamur vt exaudias nos ⁊ misereberis nobis. ℣. A voce exprobrantis ⁊ obloquētis a facie inimici ⁊ persequentis. ps. xliij. Oratio.

Domine iesu xp̄e quē seculoruz ⁊ regē fatemur ⁊ dñm: qui salutē in iacob operaris: ⁊ in isr'l iocunda contēplatione cognosceris: dona salutē mentib⁹ nr̄is delendo peccati offensam de nostris cōsciētijs. Ut mens nr̄a te lumen veritatis inradiata aspiciat: ⁊ in splendore tuo firmo fidei gressu ꝑmaneat. ℟. Amen. Per. Añ. ij. Ecce oculi dñi sup timentes eū: ⁊ in eos qui sperāt in mīa eius: vt eripiat a morte aīas eoꝝ. ℣. Aīa nr̄a patiens est dño qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ est. ps. xxxij. Or̄o. Fiat mīa tua dñe. fol'. ccxxxviij Añ. iij. Iusta est dñs hijs qui tribulato sunt corde: et humiles spiritu saluauit nec derelinquet oēs

qui sperāt in eū. ℣. Multe tribulationes iustorū: ⁊ de his oībus liberabit eos dñs. ꝑs. xxxiij. ℟. Ad te leuam⁹ oculos nr̄os q̄ habitas in celis. ꝑ. Miserere nobis dñe miserere nobis: q̄ multū repleti sum⁹ contēptu. ℣. Multus est nobis dñe labor ⁊ dolor quis nouit potentiā ire tue aut pretimore iram tuam dinumerare: cōuertere super seruos tuos. ꝑ. Miserere. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Ad te leuamus. Preces. Miserere ⁊ parce clemētissime dñe ppl'o tuo. ꝑ. Quia peccauim⁹ tibi. ℣. Pro nostris malis flagellamur acrius: ⁊ pro delictis obsequamur duri⁹ ne defleam⁹ mala que cōmisim⁹. ꝑ. Quia. ℣. Remoue famem ⁊ da imbrē gratie fructūq̄: largā prebe abundantiā atq̄ optatā peccatoꝝ veniā. ꝑ. Quia. ℣. Amoue pestem redēptor altissime: ne repētina morte dū ꝓsternimur nō det̄ pena: veniā da peccantib⁹. ꝑ. Quia. ℣. Lachrymis nr̄a dignis reple pectora affluat in nos charitatis spiritus qua eruamur viciorum lapsibus. ꝑ. Quia peccauimus tibi. Capitula.

Benedicat te dñe in omni tepore aīa nr̄a: quia in famulis tuis semper adest mīa tua. Dum nos ⁊ disciplina corriges ⁊ indulgētia foues dum ꝑcutiēdo sanas: ⁊ sanādo corroboras Dona igit̄ nobis vt qui tuam in fide gustauim⁹ suauitatē: plenissimā percipiamus in retributione dulcedinē. Pater nr̄. A malo nos libera. fol. vj

Bñ̄o quere illa q̄ dicit̄ per totū annū fol Ad. vj. Lctō libri zacharie prophete. cap. vij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs iudiciū verū iudicate: ⁊ misericordias facite vnusquisq̄z cū fratre suo. Et viduā ⁊ pupillum ⁊ aduenā ⁊ pauperem nolite calūniari ⁊ malū vir fratri suo nō cogitet in corde suo. ⁊ noluerūt adtēdere: verterūt scapula recedentes: ⁊ ad grauauerunt aures suas ne audirēt: ⁊ cor suū posuerūt adamantē ne audirent legez: ⁊ verba q̄ misit dñs exercituū in spiritu scō per manū prophetarū prioꝝ. Et facta est indignatio magna a dño exercituū: ⁊ nō audierunt. Si clamabūt ⁊ nō exaudiā: dicit dicit dñs exercituū. Et dispersi ēos per oīa regna q̄ nesciūt: ⁊ terra desolata est ab eis: eo qd̄ nō erat trāsiens ⁊ reuertēs. posuerūt terrā desiderabilē in desertū. Et factū ē verbū dñi exercituuz. zelat⁹ suz syon e zelo magno ⁊ indignatione magna zelat⁹ sum eā. Hec dicit dñs exercituū. Reuersus suz ad syō ⁊ habitabo in hierusalē. Et vocabit̄ hierl'm ⁊ ciuitas veritatis ⁊ mōs dñi exercituū mōs sanctificat⁹. Hec dicit dñs exercituū: adhuc habitabūt senes ⁊ an⁹ in plateis hierl'm ⁊ viri bacul⁹ in manu ei⁹ premltitudine dierū. Et platee ciuitatꝭ cōplebunt̄ infantib⁹ ⁊ puellis ludētibus in plateis ei⁹. Hec dicit dñs exercituuz. Si difficile videt̄ in oculis reliquiaꝝ ppl'i hui⁹ in dieb⁹ illis. Nūquid in oculis meis difficile erit dicit dñs exercituū? Ecce ego saluabo ppl'm meū de terra oriētis: ⁊ aducā eos ⁊ habitabunt in medio hierl'm. Et erunt mihi in ppl'm: ⁊ ego ero eis in deū i veritate ⁊ iusticia. ℟. Amē. Añ. j. In te dñe sperauerūt patres nr̄i dñe: sperauerūt ⁊ liberasti eos. ℣. Ad te clamauerunt ⁊ salui facti sunt in te sperauerūt ⁊ nō sunt cōfusi. Psalm⁹. xxj. Oratio.

Respice in nos dñe deus nr̄: nec auertendo faciē tuā a nobis nos aliquatenus derelinquas. Vere enim salui erim⁹: si vultus tui in nos aspectu ꝯuerteris: ⁊ hilariter nr̄is te animab⁹ ꝯiunxeris. Et q̄ in te sperauerūt patres nr̄i ⁊ salui facti sunt nos:

hereditario fac eorum spe succedere et parilitate horū eterna cū eis exultatione gaudere. ℟. Amē. Per misericoqdiaz. Aña. ij. Misericordia tua dñe subsequatur nos oībus diebus vite nr̄e. ℣. Et vt inhabitent in domo dñi in longitudinē dierū. Psalmus. xxij. Oratio.

Hymnū nouū ⁊ dulcez canticū: ac tue laudi preconiuz domine: crebro nos tibi facito adclamare: vt tibi nos officij merito regas: et sup aquā refectionis educando conuertas. Ut te miserante ⁊ regimine tue gratie sustētemur ⁊ aquā refectiōis a cōtagione peccati lauemur. Tuaqz dedutione ad te ꝓtinus exultantes ꝑueniam⁹: tibiqz acceptabili famulatu infatigabiliter seruiamus. ℟. Amen. Per miam. Aña. iij. Reuertatur impius a via sua mala: ⁊ iniqu⁹ cesset dereliquere: ⁊ veniā ad vos in iocūditate dicit dñs. ℣. Nolite sperare in iniquitate: ⁊ rapinas nolite ꝯcupiscere. diuitie si fluant: nolite cor apponere. Ps. lxj. ℟m. Nunquid in nostra iusticia fundimus preces ante te dñe: sed speram⁹ in mīa quia scr̄us es. ℣. Exaudi dñe placare dñe adtende ⁊ fac: et noli tardare. ℣. Deus de⁹ noster respice ī nos quare nos dereliquisti: longe a salute nostra verba delictorū nostrorū. ℣. Exaudi dñe. ℣ Gloria ⁊ honor. Reiteret ℟m. Nunq̄d Preces. Misericors dñe exaudi supplices. ℣. Et miserere. ℣. Excelse perpetue q̄ poscimus tribue. ℣. Et miserere. ℣. Virtutis p̄sidio redēptor defende nos. ℣. Et mi. ℣. Superna potētia pctīs da veniā. ℣. Et

Effundentibus nobis Oratio corā te corda in oratione: tu domine qui spes oīm es exaudi et miserere. Tibiqz nos ꝟuituros subde: ⁊ subditis pctō ꝓpicia benignitate occurrere. fac nos iniq̄tatis rapina carere et diuitiarū ornamēta cōquirere. Atqz te cōcupiscere: te nosse teqz om̄i vite nr̄e tēpore dñi mereamur habere. Pater noster. A malo nos libera. fo. vj Bño. Quere illa que dicitur in. vj. per totū annū. fo Ad. ix. Prophetia. Fili habe fiduciam. fo. lv Lectio libri exodi. ca

In illis Capitu. xxiiij. ℟. Deo. diebus locut⁹ est dñs ad moysen dicens. Ascende ad dñm tu ⁊ aaron: ⁊ habiu ⁊ septuaginta senes ex senioribꝰ isrl̄ ⁊ adorabitis ꝓcul. Solusqz ⁊ illi nō appropinq̄būt: nec populus ascēdat cum eo. Venit ergo moyses et narrauit plebi oīa verba dñi atqz iudicia. Responditqz cunctus ppl̄us vna voce. Om̄ia verba q̄ locut⁹ est dñs faciemus. Scripsit aūt moyses vniuersos ꝟmones dñi. Et mane cōsurgens edificauit altatare ad radicē mōtis et duodeciz titulos ꝑ duodecim trib⁹ israel: ⁊ obtulerūt holocausta immolauerūtqz victimas pacificas dño vitulos. tulitqz moyses dimidiā partē sanguinis: ⁊ misit in crateres: partē autez residuā fudit super altare. Assumēsqz volumē federis legit audiēti populo. Qui dixerunt. Om̄ia que locutus est dñs faciem⁹ ⁊ erimus obediētes. Ille vero sumptū sanguiem resꝑsit in ppl̄m ⁊ ait. Hic ē sanguis federis qd̄ pepigit dñs sup cūcti sermonib⁹ his. Ascenderūtqz moyses ⁊ aaron nabat ⁊ abiu ⁊ septuaginta de senioribꝰ isrl̄: ⁊ viderunt deū sub pedib⁹ eius: q̄si opus lapidis saffiri ⁊ q̄si celū cuz serenū est: nec sup qui procul recesserūt de filijs israel misit manū suā viderūtqz dñz ⁊ comederūt ac biberūt. Dixit aūt dñs ad

moysen. Ascende ad me in mõte et esto ibi. Daboq3 tibi tabulas lapideas ⁊ legẽ ac mandata q̃ scripsi vt doceas eos. Surrexerũt moyses et iosue minister ei⁹. Ascendensq3 moyses in montẽ dei senioribꝰ ait. Expectate hic donec reuertamur ad vos Habetis aaron ⁊ hur vobiscũ: si q̃d natũ fuerit q̃stionis refertis ad eos. Cũq3 ascẽdisset moyses operuit nubis montẽ ⁊ habitabit gloria dñi sup sinay tegens illud nubes sex diebꝰ. Septimo aũt die vocauit eũ de medio caliginis. Erat species gloria dñi quasi ignis ardẽtis sup verticem mõtis in ꝯspectu filiorũ isrl'. Ingressusq3 moyses mediũ nebule ascẽdit in montẽ ⁊ fuit ibi xl. dies ⁊ xl. noctes. Capi. xxviij. Locutusq3 ẽ dñs ad moysen dicẽs. Loq̃re filijs israel ⁊ dices ad eos. Custodite precepta mea ⁊ facite ea et scietis quia ego sum dñs q̃ sanctifico vos. ℟. Amen. Lectio libri iohelis prophe

Hec dicit (capl'o. ij. ℟. Deo. dñs. Cõuertimini ad me in toto corde vr̃o in ieiunio ⁊ fletu et scindite corda vr̃a nõ vestimẽta vr̃a: et cõuertimini ad dñm deũ vr̃m q2 benignus ac misericors est: paciens ⁊ multe misericordie ⁊ prestabilis super maliciã. Qui scit si cõuertatur et ignoscat ⁊ relinquat post se bñdictionẽ: sacrificiũ ⁊ libamẽ dño deo nostro. Canite tuba in syon: sanctificate ieiuniũ vocate cetuz: congregate ppl'm sanctificate ecclesiaz coadunate senes cõgregate paruulos ⁊ suggẽtes hubera. Et egredietur spõsus de cubiculo suo et sponsa de thalamo suo. Inter vestibulũ ⁊ altare plorabãt sacerdotes ministri dñi dicẽtes. Parce dñe parce ppl'o tuo ⁊ ne des hereditatẽ tuã i opprobriũ vt dñet' eis natiões. Quare dicũt in populis vbi est deꝰ eoruz. Zelatꝰ est dñs terrã suã ⁊ pepercit populo suo Et respondit ⁊ dixit dñs ppl'o suo. Ecce ego mittã vobis frumentũ vinũ ⁊ oleũ: ⁊ replemini ⁊ nõ dabo vos vltra opprobrium in gentibus. ℟ Amen. Sequẽtia epl'e pauli apostoli ad hebreos. capl'o. xiij. ℟. Deo.

Fratres ib's vt sãctificaret per suũ sanguinẽ ppl'm extra portã passus est. Exeamꝰ igitur ad euz extra castra: improperiũ eiꝰ portãtes. Non em̃ habemꝰ manentẽ hic ciuitatẽ: sz futurã inq̃rimus per ip̃m ergo offeramꝰ hostiã laudis dño semper id est fructũ labiorũ cõfitentiuz nomẽ eius. Beneficientie autẽ ⁊ cõmuniones nolite obliuisci. talibꝰ em̃ hostijs promeret' deus. Obedite p̃positis vr̃is ⁊ subicite eis. Ip̃i autẽ peruigilat q̃si rationẽ de aĩabus nostris reddituri vt cũ gaudio hoc faciũt: ⁊ nõ eos gemẽtes. Hoc autez expedit vobis. Orate ꝓ nobis. Cõfidimꝰ enim quia bonã consciẽciã habemꝰ in om̃ibus bene volentes cõsuari. Amplius aũt deprecor vos: facite vt quod celerius restituat' vobis. Deus autem qui eduxit a mortuis pastorẽ magnũ ouiũ in sanguine testamẽti eterni dñm ib'm xp̃m: astet vos i om̃i bono: vt faciatis voluntatẽ eius faciens in vobis quod placeat coram te per ib'm xp̃m: cui est honor ⁊ gloria in secula seculorũ ℟. Amen. Aña. j. Benedic dñe hereditatẽ tuã ⁊ rege eã ⁊ extolle vsq3 in seculũ. ✠ Ne simul tradas me cũ peccatoribus et cũ operantibus iniq̃tatẽ. ps. xxvij. Oratio

Clamātes ad te dñe precamur: vt in cōsolatione nostra nō sileas: nec nos ꝑm desideria cordis nr̄i relinquēdo: simul cū pctōribus tradas. Salua plebē tuaz qua tu ipse creasti ⁊ bñdic hereditatē: quā precioso sanguine redemisti. ℟. Amen Per miam. Añ.ij. Da virtutē dñe populo tuo ⁊ bñdic in pace plebē tuaz. Afferte dñe filij dei: afferte dño filios arietū: afferte dño gloriam ⁊ honorē. ps.xxviij. Oro.

Da dñe virtutē ppl'o tuo contra aduersitatum oīm mala: plebēqz tuam pacis cōlatione locupleta: vt pro abūdantia quietis oms in tēplo tuo tibi gloriā concinat: laudēqz pariter et honorē malis vite huius obliti: tue semp deferant maiestati. ℟. Amen. Per miam. Añ.iij. Esto nobis dñe in deū protectorē et in locū munitū: vt saluos nos facias. Quia firmamētuz meū ⁊ refugiū meū es tu ⁊ propter nomē tuū dux mihi eris ⁊ enutries me ps.xxx. Preces. Miserere dñe supplicantibus. ꝑ. Tu dona nobis veniā. ℣. Rerum creator oīm ad te precē dirigim⁹. ꝑ Tu dona. ℣. Iram tuā remoue ⁊ que rogam⁹ tribue. ꝑ. Tu dona. ℣. Concede nobis dñe copiā indulgentiam. ꝑ. Tu dona. ℣. Cum mīa tribue nobis pluuiā. ꝑ. Tu dona nobis. Oratio.

Esto nobis dñe i deū protectorem: ne incolis obsidentiū nr̄arum integritas mētiū feriat: pro loco autē munito tuū habere mereamur auxiliū. Nā te nobis obūbrante: nulla vis valebit inrūpere: neqz recessus tētationū penetrauit nr̄os sit⁹ intereaq̄ ad fuerī ⁊ firmamētū refugiūqz nostrū tuā dexterā dederis. Pater noster. A malo nos libera. fo .vj Bño. Quere illa in.ix. q̄ dicitur per totuz annū. fol' Ad vesperū. Sol cognouit occasum suū. posuisti tenebras et facta est nox. ℣. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. Saluos fac domine q̄etos terre ps.lxxv. ℟m. Dirigat oratio mea sicut incensu: in conspectu tuo: eleuatio manuū mearū. ꝑ. Sacrificiū vespertinū. ℣ Pone dñe custodiā ori meo ⁊ ostium circunstantie labijs meis. ꝑ Sacrificiū. ℣. Gloria ⁊ honor patri. Reiteretur ℟m. Dirigatur. Hy⁹. Benignitatis fons. fo xxxix. Capl'a. Erubescim⁹ dñe te. Lauda. Irascimini ⁊ nolite peccare all'a. Quere fol' lxxv. ¶ In.iij.die Ad matutinū. Tu autē dñe. ps.iij. Oro. Quāuis dñe. Quere folio xxxviij. Añ.j. Exaudi de celo dñe ⁊ dimitte peccata seruis tuis ⁊ ppl'o tuo. ℣. Or tu dñe suauis suauis ⁊ mitis es: et multum misericors inuocātibus te. ps.lxxxv. Oratio.

Deus suauis ac mitis multumqz inuocātibus te: misericors orationē nostram aurib⁹ percipe: ac de multitudine mīe tue nostra errata remoue: ⁊ ne humi ꝓni reptem⁹: ad te visendum nos erectos statue. ℟ Amen. Per miam tuā. Añ.ij. Deus vt liberes nos: venias vt auxilierī nobis festina. ℣. Qui regis israel intende q̄ deducis velut ouē ioseph: qui sedes sup cherubin apparere. psalm⁹. lxxix. Oratio

Domine virtutū orationes seruorū tuorū nō irat⁹: sz placat⁹ accipe: vl' quod nos orare oporteat: dignare monstrare. Eosqz eternitatis cibo cōforta: quos panis lachrymarū cōturbat. Et tā mensurali fletu flumina lachrymaꝝ oculi fluant: vt miserationū tuaꝝ copia criminibus elisis inflectāt. Quiqz redēptorī nr̄i aduētū tremētes pauem⁹: ei⁹ gl'osuz ꝯspectū te tribuēte pacatissimū ꝯtēplemur. ℟. Amē. Per ⁊c.

Aña.iij. Dñe deus noster exaudi nos propicius esto et salua nos. ℣. Cito nos preueniat mīa tua quia pauperes facti sum⁹ nimis

Cito antici (ps.lxxviij. Oratio pet nos mīa tua dñe: quos nec ꝯsolatio spei: nec fiducia meriti nec opitulatio sustētat auxilij. Sed vitereat⁹ vexationesq3 iactatos arguet: vel cōscientia facinorū vel vltio peccatorū. libera nos ꝓpter nomē tuū et propicius esto pctis nostris propter gloriā tuā. Ut cū vtramq3 rem propter te feceris ⁊ solita ppl'm tuū pietate respexerī: gloria tibi detur ex liberatiōe: ⁊ ꝓpiciatio nobis tuo accedat ex nomine. ℟. Amē. Per. ℟m. Deprecemur dñm dicentes peccauimus tibi deus. ℣. Pacientiā habe in nobis ⁊ propiciare ī malis q̄ quotidie adcrescūt super nos. ℣. Deffecimus in ira tua ⁊ in furore tuo cōturbati sumus. ℣. Pacientiaz. ℣. Gloria ⁊. Reiteret ℟m. Deprecemur. In laudibus. Añ. Ne proicias nos domine a facie tua. ps.l. Oro. Ne proicias nos dñe. Quere fo .xlvij Ad canticū. Aña. Tu dñe ineternū. Canticum. Memento dñe quid factū sit nobis. fo .cxxiij In loco B hs es dñe deus patrū nostroruz. Matutinariū. Exortum est in tenebris. Quere fol' xxxix. Lauda. Montes ⁊ colles ligna fructifera ⁊ omnes cedri. ps. cxlviij. Lectio libri ecclesiasticū salomōis

Miserere nr̄i (c.xxxvj. ℟. Deo deus oīm ⁊ respice nos: ⁊ ostēde lumē miserationū tuarū. Et immite timorē tuū super gentes: q̄ nō exquisierūt te: ⁊ cognoscant quia nō est de⁹ nisi tu: vt enarrēt magnalia tua. Alleua manū tuā super gētes alienas: vt videāt potētiā tuā. Sicut em̄ in cōspectu eoꝝ sctificat⁹ es ī nobis: sic in cōspectu nr̄orum magnificaberis ī illis: vt cognoscāt te sicut ⁊ nos cognouim⁹ qm̄ nō est de⁹ preter te dñe. Transi in noua: et īmuta mirabilia in ira flāme d'uorētur peccatores ⁊ q̄ pessimāt plebē tuā inueniāt ꝑditionē. Cōtere caput principum inimicorū dicentiū: nō est ali⁹ preter nos. Cōgrega om̄s tribus iacob: ⁊ cognoscāt q̄a nō est deus nisi tu: vt enarrent magnalia tua: et hereditabis eos sicut ab inicio. Miserere plebi tue sup̄ quā inuocatuz est nomē tuū: ⁊ iacob quā coequasti primogenito tuo. Miserere ciuitati sāctificationis tue: hierl'm ciuitati requiei tue. Reple syon ī enarrabilib⁹ verbis tuis: ⁊ gl'ia tua ppl'm tuum. Da testimoniū q2 ab inicio creature tue sunt ⁊ suscita precationes q̄s locuti sunt in noīe tuo ꝓphete priores. Da mercedē sustinētib⁹ te ⁊ ꝓphete tue fideles inueniūtur. Et exaudi or̄ones seruorū tuorū s̄m benedictionē tuorū da populo tuo ⁊ dirige nos in iusticia. Et sciant om̄es qui inhabitant terraz quia tu es de⁹ cōspector seculorū. ℟. Amē. Hy⁹. Benignitatī fons. fo xxxix. Cpl'a Erubescim⁹ dñe. Lauda. Irascimini ⁊ nolite peccare all'a. fo lxxv. Oro. Oibi dñe. fo lxvij. Ad.iij. Prophetia Fili custodi sermōes meos. Quere fo lv. Lectio libri deuteronomij

In illis die (capi.xij. ℟. Deo. Ibus: locutus est moyses ad omnē cetum filiorū israel ⁊ dixit ad eū. Obserua ⁊ audi om̄ia que ego precipio tibi vt bene sit tibi et filijs tuis post te in sempiternū. Cum feceris quod bonū est ⁊ placitū in conspectu domini dei tui: quādo disperdide

rit dñs deus tuus ante faciem tuaz gentes ad quas ingredieris possidē das ⁊ possideas atq; habitaueris in terram eorū. Caue ne imiteris eas. Postq̄ fuerit te introeunte subuer/se: et requiras cerimonias eorum. Non facias similiter deo dño tuo quod precipio tibi: hoc tantum fa/cito domio: ne addas quicq̄ nec mi nues. Capitulo. xiij. In toto corde: et in tota anima vestra dñm deum ve/strū sequimini et ipsuz timete. Mdā data illius custodite ⁊ audite vocē. Ipsi seruietis ⁊ ipi adherebitis: vt auertatur dñs ab ira furor suī ⁊ mi sereatur tui: multiplicetq; te sicut iurauit patribus tuis. Quomō au dieris vocem dñi dei tui custodias oīa precepta eius q̄ ego precipio tibi hodie vt facias quod placitum est in conspectu dñi dei tui. Ca. xiiij. Fideles estote domino deo vr̄o nō vos incidetis: nec facietis caluitiuz super mortuo: qm̄ populus sanctus es dño deo tuo et elegit vt sis ei ī po pulū peculiarem de cūctis gentib⁹ que sunt super terram. Peregrino q̄ intra portas tuas ē da vt comedat: aut vende ei: quia tu populus sctūs es dñi dei tui vt discas timere dñm deum tuū omni tēpore vt comedant vt saturabūtur Ca. xv. Ut bñdicat ti bi dñs deus tuus in cunctis operi/bus manuū tuaruz q̄ feceris. Liuē ⁊ ꝓpinquū repetendi nō habēs pote statē: ⁊ oīno indiges ⁊ mēdic⁹ inter vos nō erit: vt bñdicat tibi dñs ī ter ram quā traditurus est tibi in pos/sessionē. Si tñ audieri vocē dñi dei tui ⁊ custodieris vniuersa q̄ ei⁹ sunt q̄ ego precipio tibi hodie vt pollici/tus est. Fenerabis gētib⁹ multis et ipe a nullo accipit mutuū. Dñabe/ris nationib⁹ plurimis et tui nemo dñabit. Caue ne forte subrīpiat ti/bi ipia cogitatio ne auertas oculos tuos a paupere fratre tuo nolens ei quod postulat mutuū ꝓmodare: ne clamet cōtra dñz ⁊ fiat tibi ī pctm̄: sed dabis ei. nec ages quippiā calli de in ei⁹ necessitatib⁹ subleuādis: vt benedicat tibi dñs de⁹ tuus in oīi tēpore i cūctis ad q̄ manū miseris. Non deerant pauperes in terra ha/bitationis tue: idcirco ego precipio tibi vt aperias manū fratri tuo ege no: ⁊ pauperi q̄ tecū versatur ī terra: vt bñedicat tibi dñs deus in cūctis operibus tuis. ℟. Amen. Lectio li bri ysaye prophē. ca. lix. ℟. Deo. Ecce nō est adbreuiata manus dñi: vt saluare neq̄at: neq; ad grauata est auris vt nō audiat. Sz iniq̄tates vestre diuiserat inter vos ⁊ deū vestrum: ⁊ peccata vr̄a absco derat facie ei⁹ a vobis ne exaudiat. Manus em̄ vestre pollute sunt san/guine: ⁊ digiti vestri iniquitate. La bia vestra locuta sūt mēdaciū: ⁊ lin gua vestra iniq̄tatē fatētur. Non est qui inuocet iusticiā: nec est q̄ iudicet vere: sed cōfidunt in nichilo ⁊ locun tur vanitates. Conceperūt labozē ⁊ peperūt iniquitatē. oua aspidum ruperī: ⁊ telas aranee texerūt. Qui comederit de ouis eoz mozietur: et qd̄ confotū ex eo erūpet in regulum. Tele eorū nō erūt in vestimentū: ne qz operiet vestimentis suis. Ope/ra eorū opera inutilia op⁹ iniq̄tatis in manib⁹ eoz. Pedes eoz ad malū currunt: et festināt vt effundāt san/guinē innocentē. Cogitationes eoz cogitationes inutiles. vastitas ⁊ cō

tritio in vijs eorum viam pacis ne/
scierũt: ⁊ nõ est iudiciũ in gressibus
eorum. Semite eorũ incuruate sũt
eis: omis qui calcat in ea ignorat pa
cem. Propter hoc elongatũ est iudi
ciũ a vobis: ⁊ nõ apprehendet vos
iusticia. Expectauim⁹ luces ⁊ ecce
tenebre. Splendorẽ: ⁊ i tenebris ã/
bulauim⁹: palpauim⁹ sicut ceci pari
etem: ⁊ quasi absq; oculis abtracta
uim⁹ impegim⁹ meridiẽ quasi in te
nebris ⁊ caligosi quasi mortui. Ru
giemus quasi vrsi oẽs: ⁊ quasi colũ
be meditantes geminus. Expecta
uim⁹ iudiciũ: ⁊ nõ est. salutẽ: elõga
ta est a nob. Multiplicate sunt em̃
iniq̃tates nostre coram te: ⁊ pctã no
stra respõderũt nobis. Quia scelera
nostra nobiscũ; ⁊ iniq̃tates nr̃e. co/
gnouimus peccare ⁊ mentiri cõtra
dñz: ⁊ aduersi sum⁹ ne iremus post
tergũ dei nostri. vt loq̃remur calun
niam ⁊ transgressionẽ: concepim⁹ ⁊
locuti sum⁹ de corde verba menda/
cij ⁊ cõuersuz est retrorsuz iudiciuz
⁊ iusticia longe stetit. Quia corruit
in platea veritas ⁊ equitas non po/
tuit ingredi: ⁊ facta est veritas i obli
uione ⁊ qui recessit a malo preda pa/
tuit. Et vidit dñs et malum appa/
ruit in oculis eius: qr nõ est iudiciũ
Et vidit qr nõ est vir: ⁊ aperiat̃ q̃a
nõ est qui occurrat. Et saluabit sibi
brachiũ sctm̃ suũ: ⁊ iusticiã eius ip̃a
cõfirmauit eũ. ℟ Amen. Sequen
tia epl̃e pauli apostoli ad galatas.

Fratres om̃is (ca.v. ℟ Deo.
lex in vno sermone completur.
Diliges ꝓximũ tuũ sicut teip̃m. qd̃
si inuicẽ mordetis ⁊ comeditis: vi
dete ne abinuicẽ ꝯsumamini. Di/
co aũt spũ ãbulate: ⁊ desideria car/
nis nõ ꝑficietis. Cor em̃ cõcupiscit
aduersus spm̃: sp̃s aũt aduersus car
nẽ. Hec em̃ inuicẽ aduersant̃ sibi vt
nõ quecũq; vultis illa faciat̃. qd̃ si
spũ ducimini nõ ẽ sub lege. Mani/
festa aũt sunt opa carnis q̃ sunt for/
nicatio. Immũdicia. luxuria. ido/
lorũ ꝟuitus. veneficia. ĩimicicie. cõ
tentiones. emulatiões. ire. rixe. di
scessiones. hereses. inuidie. homici
dia. ebrietas. comessationes. et his
similia q̃ dico vobis sicut ⁊ predixi:
qm̃ qui talia agũt regnũ dei nõ con
sequentur. Fructus autem spũs est
charitas. gaudiũ. pax. longamini/
tas. bonitas. benignitas. fides. mo
destia. aduersus hui⁹modi nõ ẽ lex.
Qui aũt xp̃i: carnẽ suã crucifixerũt
cũ vicijs ⁊ concupiscentijs. Capi.vj:
Si viuim⁹ spũ: spũ ãbulem⁹. nõ ef
ficiamur ĩanis gl'ie cupidi ĩuicẽ ꝓuo
cãtes: inuicẽ inuidẽtes. Fr̃s ⁊ si pre
occupat⁹ fuerit hõ in aliquo d̃licto:
vos q̃ spũales estis cõponite huius/
modi i spũ leuitatis. Cõsiderans te
ip̃m ne ⁊ tu tẽpter̃. alter alteri⁹ ho
nera portate: ⁊ sic iplebitis legẽ cri
sti. ℟ Amẽ. An̄.j. Ante te dñe omne
desideriũ nr̃m ⁊ gemit⁹ nr̃ nõ est abscõditus
a te: cor em̃ nr̃m cõturbatũ est in nobis. ℣.
Ne derelinq̃s me dñe de⁹ me⁹ ne discesseris
a me. ps.xxxvij. Oro

Domine ante te om̃e desideriũ nr̃z: ⁊ ge
mit⁹ nr̃ nõ est abscõditus a te. Pre/
sta ergo q̃ desideram⁹: ⁊ parce q̃ ges
simus. Simulq; et fructũ nr̃is tri/
bue desiderijs: ⁊ veniã ꝯcede pctis
℟ Amẽ. Per. An̄.ij. Humiliata est i
puluerẽ aĩa nr̃a. adhesit i terra vẽter nr̃: exur
ge q̃re obdormis dñe exurge et ne repellas
nos i finẽ. ps.cxliij. ℣. De⁹ aurib⁹ nr̃is au
diuim⁹: ⁊ pr̃es nr̃i ãnũciauerũt nobis. Oro

Rex deus noster qui mandas salutem iacob: insurgentiū ī nos tentationū impetus tui nois maiestate deuince: et isidiantiū inimicorū laq̄os brachij tui virtute cōfringe: vt q̄ cordis secreta cognoscis: cōscientie maculas abluas: fidē nr̄az ī te firmā efficias: humilitatē placatus intēdas: ⁊ in defensione nr̄i semper exurgas. ℟. Amē. Per. Añ. iij Audi populus meus ⁊ loquar israel ⁊ testificabor tibi: qm̄ de⁹ de⁹ tuus ego suz. in tribulatiōe īuocasti me ⁊ liberaui te ⁊ exaudiui te in abscōdito tēpestatis. ℣. Deus deoꝝ dn̄s locut⁹ est ⁊ vocauit terrā a solis ortu vsq̄z ad occasum: ex syon species decoris eius. ps. xlix. ℟m. Custodi dn̄e aīas nr̄as q̄z sanctus es: saluū fac ppl'm tuū deus sperantē in te: q̄z tu suauis ac mitis es et multū misericors. ℟. Inuocātib⁹ te aurib⁹ pcipe oroem nr̄am. ℣. In die tribulationis mee deū exq̄sui manib⁹ meis nocte corā ipo: ⁊ nō suz decept⁹ negauit cōsolari aīa mea. ℣. Protege dn̄e ciuitatē istā: ⁊ esto adiutor ppl'o tuo: ⁊ libera nos ab oībus malis q̄bus nos tradidisti. ℣. Dn̄e refugiū fact⁹ es nobis a generatione in gn̄ationē. priusq̄ fierent mōtes aut firmaret̄ orbis terre a seculo ⁊ ineternuz tu es. ℣. Recedat tibi ī memoria de⁹ opus manuū tuarū: ne recordatus fueris oīb⁹ sceleribus nr̄is: fac nobiscū propter nomē tuū. ℣ Gloria et honor. Preces. Verbū patris altissimi. ℟. Redēptor peccantib⁹ miserere. ℣. Elide nr̄m facin⁹ q̄ pro nobis es traditus. ℟. Redemptor. ℣. Purifica nos a vicijs q̄ cesus es alapis. ℟. Redemptor. ℣. Qui ꝓ nobis potat⁹ es felle: nos reple dulcedine. ℟. Redēptor. ℣. Accende nos igne crucis tue quos redemisti sanguīe. ℟. Redemptor.

Inuocam⁹ te Oro. dn̄e in die tribulatōnis: vt nos eripias fideiq̄z nutrimētis ⁊ nos crescere facias: vt qd̄ mente ꝓficimus tibi ꝯuiat: et vsus nr̄e actionis laus sit tui ꝑpetim nois. Pater nr̄. A malo nos libera. fol. vj Bn̄o. q̄re illa q̄ dicit̄ ꝑ totū annū. fo Ad. vj. Prophetia. Dn̄e miserere nr̄i. folio cclviij. Añ. j. Audi dn̄e deprecationē ppl'i tui: vt cūctorū preces orantiū in isto loco de⁹ de celo exaudi. ℣. Quia tu dn̄e suauis ac mitis es: ⁊ multū misericors inuocātibus te

Saluos nos (ps. lxxxv. Oro. fac ꝯuos tuos dn̄e deus nr̄ sperantes ī te: q̄z suauis ac mitis multūq̄z misericors es. Respice in nos ac miserere nr̄i: vt nois tui magnitudine cor nostruz letetur. ne timeat vt letetur. Deduc nos in via tua ⁊ ābulātes in veritate tua. Cōsolare adiutorio: ⁊ adiuua cōsolādo. ℟. Amē. Per. Añ. ij. Tu nobis es dn̄e refugiū a pressura q̄ circundedit nos. multa sunt eīm flagella peccatoꝝ nr̄oruz. ℣. Beati quoꝝ remisse sunt iniq̄tates ⁊ quoꝝ tecta sūt pctā

Dona nob̄ dn̄e (ps. xxxj. Oro. pctōrū remissionē: q̄ purgatis prestas beatitudinē. esto refugiū a pressura dānationis: q̄ indultor es libertati. Et q̄z multa flagella pctōꝝ nob̄ plaga inruēte d̄seuiūt: sentiam⁹ ī te ꝯfidēdo circūdari nos quā mīa: sentiam⁹. ℟. Amen. Per. Añ. iij. Miserere nobis dn̄e miserere q̄z multū repleti sum⁹ contēptu. ℣. Ad te leuam⁹ oc̄los nr̄os q̄ habitas in celis. ps. cxxij. ℟m. Non est de⁹ preter te dn̄e. innoua signa et immuta mirabilia miserere plebi tue sup quaz inuocatū est nomē tuū. miserere ciuitati sanctifirationis tue reple syon inenarrabilibus ꝑ gl'ia tua ppl'm. ℣. Tu dn̄s nr̄ suauis ac mitis es paciēs ⁊ cū om̄ia disponis oīa ⁊ si peccauim⁹ in te: tui sum⁹ expectātes mīam tuā. ℣. Quicq̄z terrigine ⁊ filij hoīz simul ī vnū

diues et pauper. ℣. Exaudi domine placare dñe: adtende ⁊ fac ne moreris propter temetipsum deus meus. ℣. Cognoscimus domine peccata nostra ⁊ iniquitates patrũ nostrorum. peccauimus corã te parce nobis domine. ℣. Miserere deus oĩm quoniã om̃ia potes: et dissimulas peccata hoĩm propter penitentiã. ℣. Tu dñe virtutũ cũ tranquilitate iudicas: ⁊ cũ magna referẽtia disponis om̃ia. ℣. Ego sum deus ãbulate corã me: ⁊ estote perfecti: vt possideatis terrã hereditatis vestre. ℣. Ego sum ⁊ pactũ meuz mecuz dicit dñs. cõuertimini ad me ⁊ plangite ⁊ ego cõsolabor vos velociter. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteretur Rm. Non est deus. Preces Quos redemisti sanguĩe. ꝑ. Tua salua potẽtia xp̃e misericors. ℣. Pro q̃bꝰ flagellis cesus adductꝰ es. ꝑ. Tua. ℣. Pro quoꝝ crimĩe pijssime cruci affixꝰ es. ꝑ. Tua. ℣. Pro q̃bus v̄beratꝰ capite percussus es. ꝑ. Tua. ℣. Qui tibi flentes mala nr̃a pãdimus. ꝑ. Tua salua potẽtia. Oratio

Miserere nobis domine expectationi nostre quesitũ auxilium tribue. Ut qui superborum repleti sumus contẽptu defensionis tue muniamur auxilio. Pater noster. ⁊ ce. A malo nos libera. fol. .vj Ad. ix. dicat vt in. ix. de. ij. die ieiunij precedenti. fo .cclxv I. Psalmꝰ dauid.

Beatus vir qui non abijt in consilio impiorũ: et in via peccatorũ nõ stetit: ⁊ i cathedra pestilentie nõ sedit. Sed in lege dñi fuit volũtas eius: ⁊ in lege eiꝰ meditabit die ac nocte. Et erit tanq̃ lignũ: qđ plantatũ est secꝰ decursus aquarũ: qđ fructũ suũ dabit in tp̃e suo. Et foliũ eius nõ defluet: ⁊ oĩa quecũqz faciet semp̃ prosperabũtur. Nõ sic impij nõ sic: sz tanq̃ puluis quẽ proicit vẽtus a facie t̃re. Ideo nõ resurgũt impij in iudicio: neqz pctõres in cõsilio iustoꝝ. Qm̃ nouit dñs viã iustorũ: ⁊ iter impiorum peribit. II. Psalmus dauid.

Quare fremuerũt gentes: et populi meditati sũt inania. Astiterũt reges terre: ⁊ principes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̃m eius. Disrũpamꝰ vincula eorũ: ⁊ proiciamꝰ a nobis iugũ ipsorum. Qui hĩtat i celis irribebit eos: ⁊ dñs subsanabit eos. Tũc loq̃tur ad eos ĩ ira sua: ⁊ in furore suo ꝯturbabit eos. Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo sup̃ syon montẽ sctm̃ eiꝰ: predicans p̃ceptũ eius. Dñs dixit ad me filius meꝰ es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: ⁊ possessionẽ tuã terminos terre. Reges eos ĩ virga ferrea: ⁊ tanq̃ vas figuli cõfringes eos. Et nũc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terraz. Seruite dño in timore: et exultate ei cũ tremore. Aprehendite disciplinaz ne quãdo irascatur dñs: ⁊ pereatis de via iusta. Quz exarserit in breui ira eius: beati om̃s qui cõfidunt in eũ.

Domine quid III. Ipsi dauid multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgũt aduersum me. Multi dicũt aĩe me: nõ est salus ip̃i in deo eius. Tu autẽ dñe susceptor meus es: gloria mea ⁊ exaltans caput meũ. Voce mea ad dominũ clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte sancto tuo. Ego dormiui ⁊ quieui ⁊ resurrexi: quoniã dominus suscitauit me: nõ timebo milia populi circundantis me. Exurge dñe saluuz me fac deus meꝰ: qm̃ tu percussisti oẽs abuersantes mihi sine causa: dentes

peccatorū cōtriuisti. Omini est sa
lus: ⁊ sup populū tuū bñdictio tua.
IIII. In finem ps cantici ipsi dō.
Cum inuocarem te exaudisti me:
deus iusticie mee. In tribula/
tione mea dilatasti mihi: miserere
mei ⁊ exaudi oōem meā. Filij hō
minū vsqzquo graues corde: vt q̄d
diligitis vanitatē: ⁊ q̄ritis mēdaciū.
Et scitote qm̄ mirificauit dñs sctm̄
suū: dñs exaudiet me: cū clamaue/
ro ad eū. Irascimini ⁊ nolite pecca
re: q̄ dicitis in cordib⁹ vr̄is: ⁊ in cu
bilibus vr̄is cōpūgimini. Sacrifi/
cate sacrificiū iusticie: et sperate in
dño. Multi dicūt: quis ostēdit no/
bis bona: signatū est sup nos: lumē
vult⁹ tui dñe. Dedisti leticiā in cor
de meo: a tēpore frumēti vini ⁊ olei
sui multiplicati sunt. In pace inid
ipsum dormiā ⁊ requiescā: qm̄ tu dñe
singulariter in spe ꝓstituisti me. V
In finē pro hereditatez. ps dauid.
Verba mea auribus pcipe dñe:
intellige clamorē meū. Inten
de voci orationis mee: rex meus et
deus meus. Qm̄ ad te orabo domi
ne mane: exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi ⁊ videbo: quoniā
tu es deus qui nō vis iniquitatem.
Non habitabit iuxta te malignus:
neqz pmanebūt inusti ante oculos
tuos. Odisti oēs qui operāt̄ iniq̄
tatem: pdes eos q̄ loquūtur mēda/
cium. Virum sanguinū ⁊ dolosum abo
minabit dñs: ego aūt in multitudine
mie tue: introibo in domū tuā ado/
rabo ad templū sctm̄ tuū in timore
tuo. Dñe deduc me in iusticia tua:
propter inimicos meos. Dirige in
cōspectu tuo viā meā: qm̄ nō est in
ore eorū veritas: cor eorū vanū est.
Sepulcrū patens est guttur eorū:
linguis suis dolose agebant iudica
illos deus. Decidāt a cogitationib⁹
suis: secūdum multitudinē impieta/
tū eorz expelle eos: qm̄ irritauerunt
te domine. Et letētur oēs qui spe/
rant in te: in eternū exultabūt. Et
habitabis in eis: et gloriabūtur in te
oēs qui diligunt nomē tuum. Qm̄
tu benedices iustō: dñe vt scuto bo
ne volūtatis tue coronasti nos. VI
In finē in hymnis p octaua. ps dō
Domine ne in ira tua arguas me
neqz in furore tuo corripias me
Miserere mei dñe quoniā infirmus
sum: sana me dñe qm̄ cōturbata sūt
ossa mea. Et aia mea turbata ē val
de: et tu dñe vsqzquo. Conuertere
domine et eripe aiam̄ meam: sal/
uū me fac propter misericordiā tuā
Quoniā non est in morte qui me/
mor sit tui: in infernum autem quis
confitebitur tibi. Laborauī in ge/
mitu meo lauabo per singulas noc/
tes lectum meū: lachrymis stratuz
meū rigabo. Turbatus est pre ira
oculus meus: inueteraui inter oēs
inimicos meos. Discedite a me oēs
qui operamini iniquitatem: quoniā
exaudiuit dñs⁹ vocē fletus mei.
Exaudiuit dominus deprecationē
meā: dominus orationē meaz suscē
pit. Et rubescant et conturbentur
omnes inimici mei: auertantur et
cōfundantur valde velociter. VII
Psalmus dauid quem cantauit do/
mino pro verbis quasi fili gemini.
Dñe de⁹ me⁹ in te spaui: saluū me
fac ex oibus persequētib⁹ me ⁊
eripe me. Neqñ rapiat vt leo aiam
meā: dū nō est q̄ redimat: neqz q̄ sal
uū faciat. Dñe de⁹ me⁹ si feci hoc:

si est iniquitas in manibus meis:
Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Persequatur inimicus animam meam: et comprehendat eam: et conculcet in terra vitam meam: et gloriam meam in pulverem deducat. Exurge dne in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum. Exurge dne deus meus in precepto quod mandasti: et synagoga populorum circumdabit te. Et propter hanc in altum regredere: dns iudicat populos. Iudica me dne sm iustitiam meam: et secundum innocentiam manum mearum super me. Consumetur nequicia peccatorum: et dirriges iustum. Scrutans corda et renes deus iustus adiutorium meum a domino: qui salvos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis et longanimis: et nu iras aducens per singulos dies. Nisi conuertamini gladium suum vibrauit: arcum suum tetendit et parauit illum: et in ipso parauit vasa mortis. Sagittas suas ardentibus effecit: ecce parturit iniusticiam: concepit dolorem et peperit iniquitatem. Lacum aperuit et fodit eum: et incidit in foueam quam fecit. Conuertetur dolor eius in caput eius: et in verticem ipsius iniquitas eius descendit. Confitebor domino secundum iusticiam eius: et psallam nomini domini altissimi

VIII. In finem Psalmus david.

Domine dns noster quam admirabile est nomen tuum: in vniuersa terra. Quoniam elevata est magnificentia tua: supra celos. Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: vt destruas inimicum et defensorem. Quoniam videbo celos opera digitorum tuorum: lunam et stellas quas tu fundasti. Quid est homo quod memor es eius: aut filius hominis quoniam visitas eum: Minorasti eum paulomin ab angelis: gloria et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues et boues vniuersas insuper et pecora campi. Volucres celi et pisces maris qui pambulat semitas maris. Dne dns noster: quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.

IX. In finem pro occultis filij. ps david

Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. Letabor et exultabo in te: et psallam nomini tuo altissime. In auertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur et cadent a facie tua. Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam: sedisti super thronum qui iudicas equitatem. Increpasti gentes et perijt impius: nomen eorum delesti in eternum et in seculum seculi. Inimici defecerunt framea in fine: et ciuitates eorum destruxisti. Perijt memoria eorum cum sonitu: et dominus in eternum permanet. Parauit in iudicio sedem suam: et ipse iudicabit orbem terre in equitate: iudicabit populos cum iusticia. Et factus est dominus refugium pauperum: adiutor in oportunitatibus in tribulatione. Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: quoniam non derelinques querentes te domine. Psallite domino qui habitatis in syon: annunciate inter gentes mirabilia eius. Quoniam requirens sanguinem eorum: memoratus est: et non est oblitus orationes pauperum. Miserere mei domine: et vide humilitatem meam de inimicis

meis: q̃ exaltas me de portis mortis.
Ut annũciem oĩs laudes tuas in portis filie syon: exultabo in salutari tuo. Infixe sunt gentes i interitu quẽ fecerũt: in laqueo isto quẽ occultauerunt cõprehensus es pes eorũ. Cognoscetur dñs iudicia faciens: in operibus manuũ suarũ cõprehẽsus est peccator. Conuertãtur peccatores in infernũ: oĩs gentes qui obliuiscũtur dñm. Qm̃ nõ in finez obliuio erit pauperis: paciẽtia pauperum nõ peribit in eternum. IX. Exurge dñe nõ prevaleat ps dõ. homo: iudicent gentes in cõspectu tuo. Constitue dñe legislatorem super eos: vt sciant gentes qm̃ homines sunt. Ut q̃d dñe recessisti longe: despicis in oportunitatib⁹ in tribulatione. Dum superbit impius incenditur pauper: cõprehẽdunt in cogitationibus suis quas cogitãt. Quoniã laudatur peccator in desideriis aie sue: & qui iniq̃ agit benedicit. Irritabit dñm peccator pm multitudinẽ ire sue nõ inquiret: nõ est deus i cõspectu eius. Polluunt vie eius in omni tẽpore: auferũtur iudicia tua a facie eius: oĩm inimicoz suorũ dominabitur. Dixit enim in corde suo: nõ mouebor a generatiõe & gnatione sine malo. Cuius os maledictione & amaritudine plenũ est et dolo: sub lingua eius labor & dolor. Sedet in insidijs cũ diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem: oculi eius in pauperẽ respiciãt. Insidiat in occulto: sicut leo in cubili suo. Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperẽ dum adtrahit te. In laqueo suo humiliabit eũ: inclinabit se: & cadent dũ dñabitur pauperum. Dixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciẽ suã ne videat vsq; in finem. IX. Psalmus dauid. Exurge dñe deus meus et exaltet manus tua: ne obliuiscaris pauperem in finẽ. Propter q̃d irritauit impius deũ: dixit enim in corde suo nõ requiret. Vides qm̃ tu labore et dolorem cõsideras: vt tradas eũ in manibus tuis. Tibi derelictus ẽ pauper: pupillo tu eris adiutor. Contere brachium peccatoris & maligni: requretur delictũ eius nec inuenies. Dñs regnabit in eternũ & in seculũ seculi: peribitis gentes de terra eius. Desiderium pauperũ exaudiuit dñs: preparationes cordis eorũ exaudiuit auris tua. Judicare pupillo et humili: vt nõ apponat vltra magnificare se homo super terraz. X. In dño confido quomõ dicitis aie mee: transmigra in montem sicut passer. Qm̃ ecce peccatores tetenderunt arcum: parauerũt sagittas in faretra: vt sagittẽt i obscuro rectos corde. Quoniã quẽ tu perfecisti: ipi destruxerunt: iustus autem quid fecit dñs in templo sancto suo: dñs i celo sedes eius. Oculi eius in pauperem respiciũt: palpebra eius interrogat filios hominũ. Dominus interrogat iustum et impium: qui autem diligit iniquitatem odit aiam suam. Pluit super peccatores laqueos ignis: sulphur & spiritus procellarum: pars calicis eorum. Quoniam iustus dominus & iusticias dilexit: equitatem videt vultus eius. XI. In finẽ pro octaua die. ps dõ. Saluũ me fac domine quoniam defecit sanctus: qm̃ diminute

ſunt veritates a filijs hominū. Vana locutus est vnuſquiſq; ad proximū ſuum: labia doloſa in corde: et de corde locuti ſunt mala. Diſperdat dñs vniuerſa labia doloſa: et linguā magniloquā. Qui dixerunt linguas noſtram magnificabimus: labia noſtra nobiſcum ſunt: quis noſter est dominus. Propter miſerias inopum et gemitū pauperum: nūc exurgam dicit dominus. Ponam in ſalutari tuo: fiducialiter agam in eo. Eloquia dñi eloquia caſta: argentū igne examinatum: terre purgatū ſeptuplum. Tu dñe ſeruabis nos et cuſtodies nos: a generatione hac i eternū. In circuitu impij ambulabunt: ſecundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominū. **XII. Ps dd.**

USquequo domine obliuiſceris me in finem: quouſq; auertis faciem tuam a me. Quādiu ponam conſilium in animā meam: dolorem in corde meo per diem. Uſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me reſpice: et exaudi me dñe deus meus. illumina oculos meos ne unq̄ obdormiam in morte. Ne quando dicat inimicus meus prevalui aduerſus eum: qui tribulant me exultabūt ſi motus fuero. Ego autem in tua miſericordia ſperabo: exultabit cor meum in ſalutari tuo. Cantabo domino qui bona tribuit mihi: et pſallam nomini domini altiſſimi. **XIII**

In finem Pſalmus dauid.

DIxit inſipiens in corde ſuo nō es deus: corrupti ſunt et abominabiles facti ſunt in voluntatibus ſuis. Non est qui faciat bonū: non est uſq; ad vnum. Dominus de celo prospexit ſuper filios hominū: vt videret ſi est intelligēs aut requirens deū. Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt: non est qui faciat bonū: nō est uſq; ad vnū. Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis ſuis doloſe agebant. Venenū aſpidum ſub labijs eorum: quorū os maledictōne et amaritudine plenū est. Veloces pedes eorum ad effundendū ſanguinē. Contritio et infelicitas in vijs eorum: et viā pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eorum. Nonne cognoſcent oēs qui operātur iniquitatē: qui deuorāt plebē meā ſicut eſcam panis: dñm nō inuocauerūt. Illic trepidauerunt timore vbi nō erat timor: qm̄ dñs i generatione iuſta est Conſiliū inopis confudiſti: qm̄ deus ſpes eius est. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael: dum cōuerterit dñs. In auertendo dñs captiuitatē plebis ſue: letetur iacob et exultet iſrl̄. **XIIII. In finem. Ps ipſi dauid.**

DOmine quis habitabit i tabernaculo tuo: aut quis requieſcet in monte ſancto tuo. Qui ingredit ſine macula et operatur iuſticiā: qui loquitur veritatē in corde ſuo. Qui nō egit dolum in lingua ſua: nec fecit proximo ſuo malū: et opprobriū nō accepit aduerſus proximū ſuū. Ad nichilum deductus est in conſpectu eius malignus: timentes autem dñm magnificat. Qui iurat proximo ſuo et nō decipit: qui pecuniam ſuam nō dedit ad vſuram: et munera ſuper nocentem nō accepit. Qui facit hec: non cōmouebitur in eternū. **XV. Tituli inſcriptio dauid.**

COnſerua me dñe qm̄ in te ſperaui: dixi dño deus meus es tu

qm̄ bonorū meorū nō indiges. Sā
ctis qui in terra sunt ei⁹: mirificauit
oēs volūtates meas in illis: multi
plicate sunt em̄ īfirmitates eoꝝ post
ea accelerauerūt. Non cōgregabo
cōuenticula eoꝝ de sanguinib⁹: nec
memor ero noīa illorū ꝑ labia mea.
Dn̄s pars hereditatis mee: ⁊ cali/
cis mei: tu es q̄ restitues mihi here/
ditatē meā. Funes ceciderūt mihi
in preclaris: etem̄ hereditas mea p̄/
clara est mihi. Benedicā dn̄m qui
mihi tribuit intellectū: insuꝑ ⁊ vsqꝫ
ad noctem increpauerūt me renes
mei. Prouidebam dn̄m in ꝯspectu
meo semꝑ: qm̄ a dextris est mihi ne
cōmouear. Propter hoc delectatū
est cor meū: ⁊ exultauit līgua mea:
insuper et caro mea req̄escit in spe.
Quoniā nō dereliques aīaꝫ meā in
inferno: nec dabis sctm̄ tuuꝫ videre
corruptionem. Notas mihi fecisti
vias vite: adimplebis me leticia cuꝫ
vultu tuo: delectationes in dextera
tua vsqꝫ in finē. XVI. Orō ip̄i dd̄

Exaudi deus iusticiā meam in
tende deprecationē meā: auri/
bus ꝑcipe orationē meā et nō in la/
bijs dolosis. De vultu tuo iudiciū
meū prodeat: oculi mei videāt equi/
tatē. Probasti cor meū et visitasti
nocte: igne me examinasti ⁊ non est
inuēta in me iniq̄tas: vt nō loq̄tur
os meuꝫ opera hominū. Propter
verba labiorum tuorū: ego custodi/
ui vias duras. Perfice gressus me
os in semitis tuis: vt nō moueātur
vestigia mea. Ego clamaui quia ex
audisti me deus: inclina aurē tuam
mihi et exaudi verba mea. Mirifi/
ca misericordias tuas qui saluos fa
cis sperantes in te: a resistentibus
dextere tue. XVI. Psalm⁹ dauid.
Custodi me domine vt pupillam o
culi: sub vmbra alarum tuarū prote
ge me: a facie impiorū qui me affli/
xerunt. Inimici mei aīam meā cir/
cundederūt: adipe suo concluserūt:
os eoruꝫ locutū est superbiā. Proi/
cientes me nūc circundederūt me:
oculos suos statuerunt declinare in
terra. Susceperūt me sicut leo pa/
ratus ad predaꝫ: ⁊ sicut catulus leo
nis habitās in abditis. Exurge do
mine preueni eos: ⁊ supplanta eos:
eripe animā meā ab impijs: frame/
am tuā ab inimicis manus tue. Do
mine a paucī de t̄ra dispartire eos:
⁊ supplanta eos in vita ipsorū. De
absconditis tuis adimpletū est ven
ter eorum: saturati sunt desiderijs ⁊
reliquerunt que superfuerūt paruu/
lis suis. Ego autem cū iusticia ap
parebo in cōspectu tuo: satiabor dū
manifestabitur gloria tua. XVII.
¶ In finem puero dn̄i dauid que lo
cutus est verba cantici huius in die
qua eripuit eū dn̄s de manu inimi/
coruꝫ eius: et de manu saul et dixit.

Diligam te dn̄e Psalmus dd̄.
virtus mea: domin⁹ firmamē
tum meū et refugium meū: et libe/
rator meus. Deus meus adiutor
meus sperabo in eū: protector me⁹
⁊ cornu salutī mee ⁊ susceptor me⁹.
Laudans inuocabo dominū: et ab
inimicis meis salus ero. Circunde
derunt me dolores mortis: et torrē
tes iniquitatis conturbauerūt me.
Dolores inferni circundederūt me:
preuenerunt me laquei mortis. Et
in tribulatione mea inuocaui dn̄m:
et ad deum meuꝫ clamaui. Et exau
diuit in tēplo sancto suo vocē meā:

et clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius. Cōmota ē ⁊ ꝯtremuit terra: ⁊ fundamēta mōtiū cōturbata sunt et cōmota sunt: qm̄ iratus est ei deꝰ. Ascēdit fumꝰ in ira eius: ⁊ ignis a facie eiꝰ exardescit: carbones succēsi sūt ab eo. Et inclinauit celos ⁊ descēdit: ⁊ caligo sub pedibꝰ eius. Et ascēdit sup̄ cherubin ⁊ volauit: volauit sup̄ pēnas ventorū. Et posuit tenebras latibulū suū: in circuitu eiꝰ tabernaculum eiꝰ: tenebrosa aqua i nauibus aeris Pre fulgore in cōspectu eiꝰ nubes transcurrerūt: grando et carbones ignis. Et intonuit de celo dn̄s: ⁊ altissimꝰ dedit vocē suaz. Et misit sagittas suas: et dissipauit eos: fulgura multiplicauit et ꝯturbauit eos. Et apparuerūt fontes aquarū: ⁊ reuelata sunt fundamēta orbis terre. Ab increpatione tua dn̄e: ⁊ ab ispiratione spūs ire tue. Misit ex alto ⁊ accepit me: assumpsit me de altitudine aquarū. Eripiet me de inimicis meis fortissimis: ⁊ ab his q̄ oderūt me: qm̄ cōfortati sunt super me. Preuenerūt me in die afflictionis mee: et factꝰ est dn̄s ꝓtector meus. Et eduxit me in latitudine: liberauit me: qm̄ voluit me. XVII. ps. Et retribuit mihi dn̄s ꝟm iu (dd. sticiā meā: ⁊ ꝟm innocentiā manuū mearū retribuit mihi. Quia custodiui vias dn̄i: nec impie gessi a deo meo. Qm̄ om̄ia iudicia eius in conspectu meo sunt semper: ⁊ iusticias eius nō repulit me. Et ero immaculatus cū eo: ⁊ obꝟuabo me ab iniquitate mea. Et retribuit mihi dominus secundū iusticiā meā: ⁊ secūdum innocentiā manuū meaꝝ in cōspectu oculorum eius. Cuz sancto sancrus eris: ⁊ cum viro innocente innocens eris. Et cum electo electus eris: ⁊ cum peruerso subuerteris. Qm̄ tu populū humilem saluū facies: ⁊ oculos superboꝝ humiliabis. Qm̄ tu illuminas lucernā meam: dn̄e deus meus illumina tenebras meas. Qm̄ a te eripiar a tentatione: ⁊ i deo meo transgrediar murum. Deus meus immaculata via eius: eloq̄a dn̄i igne examinata protector oīm sperantiū in eū. XVII. Qm̄ quis deus (Psalmus dauid. preter dn̄m: aut q̄s deus preter deū nostruz. Deus qui precinxit me virtute: ⁊ posuit immaculatā viā meā Qui perficit pedes meos tanq̄ cerui: ⁊ sup̄ excelsa statuit me. Qui docet manus meas ad prelium: ⁊ posuit vt arcuz ereū brachia mea. Dedisti mihi protectionē salutis mee: ⁊ dextera tua suscepit me. Et disciplina tua ipsa me docebit: ⁊ doctrina tua diriget me vsq3 in finē. Dilactasti gressus meos subtus me: ⁊ nō sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos ⁊ cōprendam illos: ⁊ nō reuertar donec deficiāt. Confringam illos nec potuerūt stare: cadent subtus pedes meos. Precinxisti me virtute ad bellū: supplātasti om̄s insurgentes in me subtus me. Et inimicoruz meorū dedisti mihi dorsum: ⁊ odiendes me disperdidisti. Clamauerunt nec erat qui saluos faceret ad dn̄m: nec exaudiuit eos. Et cōminuā illos vt puluerem ante faciē venti: vt lutū platearū delebo eos. Eripies me de ꝯtradictionibꝰ ppl̄i: ꝯstitues me i caput gentium. Populus quē non cogno

ui seruiuit mihi: ob auditu auris ob audiuit mihi. Filii alieni mẽtiti sũt mihi: filii alieni inueterauerũt et claudicauerũt a semitis suis. Viuit dominꝰ ⁊ bñdictꝰ deus meꝰ: ⁊ exaltet deus salutis mee. Deus q̃ das vindictã mihi: ⁊ subdidisti populos sub me. Liberator meꝰ de inimicis meis iracũdijs: ⁊ ab insurgẽtibꝰ in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me Propterea cõfitebor tibi in gẽtibꝰ dñe: psalmũ dicam nomini tuo. Magnificans salutẽ regis ipsius: ⁊ faciens miam xp̃o suo dauid: et semini eius vsq3 in seculuz. XVIII. In finem Celi enarrant gloriã ps dauid dei: ⁊ opa manuũ eius annũciant firmamẽtuz. Dies diei eructat verbũ: et nox nocti indicat scientiã. Non sunt loquelle neq3 sermones: quibꝰ nõ audiãtur voces eorũ. In omnẽ terrã exiuit sonus eorũ: ⁊ in fines orbis terre verba illorum. In sole posuit tabernaculũ suum: ⁊ ipe tanq̃ sponsus procedẽs e thalamo suo: exultauit vt gigans ad curredam viam. A summo celo egressio eius: ⁊ occursus eius vsq3 ad summũ eius: nec est qui se abscondat a calore eius. Lex dñi immaculata conuertens animas: testimoniũ dei fidele: sapientiaz prestans paruulis. Iusticie dñi recte letificantes corda: preceptuz dñi lucidũ illuminãs oculos. Timor domini sanctus permanet in seculuz seculi: iudicia dei vera iustificata in semetipsis. Desiderabilia sup aurum ⁊ lapidem pretiosum nimis: ⁊ dulciora super mel ⁊ fauũ. Nam ⁊ seruus tuus custodiet ea: in custodiẽdo illa retributio multa. Delicta quis intelligit: ab occultis meis mũda me dñe: ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Si mei nõ fuerint dñati: tunc immaculatus ero: ⁊ mundabor a delicto maximo. Et erũt vt placeant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in ꝓspectu tuo semper. Dñe adiutor meus et redemptor meus. XIX. In finem Exaudiat te dñs in die tribulationis: protegat te nomẽ dei iacob. Mittat tibi auxiliũ de sancto: ⁊ de syon tueatur te. Memor sit omnis sacrificij tui: ⁊ holocaustum tuũ pinguefiat. Tribuat tibi dñs secundũ cor tuũ: ⁊ omne cõsilium tuũ cõfirmet. Letabimur in salutari tuo: ⁊ in nomine dñi dei nostri magnificabimur: impleat dñs oñs petitiones tuas. Nũc cognoui qm̃ saluũ faciet dñs xp̃m suũ: et exaudiet eum de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius. Hi in curribꝰ ⁊ hi in eq̃s: nos autem in nomine dñi dei nostri inuocabimus. Ipsi obligati sunt ⁊ ceciderunt: nos vero resurreximus et erecti sumus. Dñe saluũ fac regem: ⁊ exaudi nos in die qua inuocauerim te. XX. In finẽ psalmꝰ dauid. Domine in virtute tua letabitur rex: et sup salutare tuũ exultabit vehemẽter. Desiderium aie eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labiorũ eius nõ fraudasti ei. Qum̃ preueniisti eũ in bñdictione dulcedinis: posuisti in capite eiꝰ coronã de lapide pretioso. Vitã petiit ⁊ dedisti ei lõgitudine dierum in eternũ ⁊ in scl'm seculi. Magna est gloria eiꝰ in salutari tuo: gloriam ⁊ magnũ decorem impones super eum. Quoniã dabis ei benedictionem in scl'm seculi: letificabis eũ in gaudio

cum vultu tuo. Q m̃ rex sperat i do
mino: t in mia altissimi nō cōmoue
bitur. I nueniatur manus tua oīm
bus inimicis tuis: dextera tua inue
niat oēs qui te oderūt. Q ones eos
vt clibanū ignis: in tēpore vult⁹ tui.
D ns in ira sua cōturbabit eos: t de
uorabit eos ignis. F ructum eorū
de terra perdes: et semen eorū a fi
lijs hominū. Q m̃ declinauerunt in
te mala: cogitauerūt cōsilia que nō
potuerunt stabilire. Q m̃ pones eos
deorsum in reliquijs tuis: t prepa
rabis vultum illorū. E xaltare do
mine in virtute tua: cantabimus et
psalemus virtutes tuas. XXI. In
finē pro susceptione matutina. Psal
D Eus deus meus mus dauid.
respice in me quare me dereliq̃
sti: longe a salute mea verba delicto
rum meorū. D eus meus clamabo
per diez nec exaudies: et nocte t nō
ad insipientiam mihi. T u aūt i san
cto habitas laus israel: i te speraue
rūt patres nr̃i: sperauerūt et libera
sti eos. A d te clamauer̃t t salui fa
cti sunt: in te sperauerunt t nō sunt
cōfusi. E go aūt sum vermis t non
hō: opprobriū hoim t abiectio ple
bis. O m̃s q̃ videbāt me subsanabāt
me: locuti sunt labijs t mouerūt ca
put. S perauit in dn̄o eripiat eum:
saluū faciet eū: q̃m vult eū. Q m̃ tu
es q̃ eduxisti me de vētre: spes mea
ab vberibus matris mee. I n te pro
iect⁹ sum ex vtero: de ventre matris
mee deus meus es tu. N e discedas
a me q̃m tribulatio prima est: t non
est q̃ aduiuet. C ircūdederūt me vi
tuli multi: tauri pingues obsederūt
me. A peruerūt i me os suum: sicut
leo rapiēs t rugiēs. S icut aq̃ effu
sus sum: t dispsa sunt oia ossa mea.
F actū est cor meū tanq̃ cera liq̃fi
ens: in medio vētris mei. A ruit ve
lut testa virtus mea: et lingua mea
adhesit faucib⁹ meis: et in pulueres
mortis deduxisti me. Q m̃ circūde
derūt me canes multi: cōsiliū mali
guantiū obsedit me. F oderūt ma
nus meas t pedes meos: dinumera
uerūt oia ossa mea. I psi vero p̄side
rauerūt: t cōspexerūt me. D iuise
runt sibi vestimēta mea: t super ve
stē meā miserūt sortē. XXI. Ps dd
D ū aūt dn̄e ne longe facias auxiliū
tuū a me: ad defensionē meā respice
E ripe a framea aiam meā: t de ma
nu canis vnicā meā. L ibera me de
ore leonis: t a cornib⁹ vnicornīū hu
militatē meā. N arrabo nomē tuū
fratrib⁹ meis: i medio eccl'ie lauda
bo te. Q ui timet⁹ dn̄m laudare eū:
vniuersum semē iacob magnificate
eū. T imeat eū oīs semē israel: q̃m
nō spreuit neq; dispexit preces pau
perū. N eq; auertit faciē suā a me:
t dū clamarē ad eum exaudiuit me.
A pud te laus mihi XXI. Ps dd.
in ecclesia magna: vota mea reddā
coram timētib⁹ eū. E dent pauper et
saturabūtur: t laudabūt dn̄m q̄ req̃
runt eū: viuit cor eorū in sclm seculi.
R eminiscent t conuertētur ad dn̄m:
vniuersi fines terre: t adorabūt i cō
spectu eius oēs patrie gentiū. Q m̃
dn̄i est regnū: t ipe dn̄abitur gentiū
M anducauerūt t adorauerūt oēs
diuites terre: in cōspectu eius proce
dent vniuersi qui descendūt i terra.
E t aia mea ipi viuet: t semē ei⁹ ser
uiet illi. A nnūciabit dn̄o gnatio ve
tura: t annūciabūt celi iusticiā eius
populo q̃ nascetur quem fecit dn̄s.

XXII. Psalmus ipsi dauid.
Dominus regit me ⁊ nihil mihi deerit: ⁊ in loco viridi ibi me collocauit. Super aquā refectionis eduxit me: aiam meā ibi cōuertit. Deduxit me sup semitas iusticie: ppter nomen suū. Nam ⁊ si ambulē in medio vmbre mortis: nō timebo mala qm̄ tu mecū es. Virga tua ⁊ baculus tuus: ipsa me cōsolata sunt. Parasti in cōspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meū: ⁊ poculū tuū inebrians quā preclarum est. Et mia tua subsequat̄ me: oibus diebus vite mee. Et vt inhabitē in domo dñi: in longitudine dierū. XXIII. ps dauid. Domini est ☾ uid prima sabbati. terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum: ⁊ vniuersi qui habitant in eo. Ipse super maria fundauit eam: ⁊ super flumina preparauit illam. Quis ascendit in montē dñi: aut quis stabit in loco sancto ei⁹. Innocēs manibus: ⁊ mūdo corde qui nō accepit in vano aiam suam: nec iurauit in dolo primo suo. Hic accipiet benedictionez a dño: ⁊ miaz a deo salutari suo. Hec est generatio querentiū dñm: requirentiū faciē dei iacob. Tollite portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: dñs fortis ⁊ potens: dñs potens in prelio. Tollite portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie dominus virtutū ipse est rex glorie. XXIIII. In finem ps ipsi dauid. Ad te dñe leuaui aiam meā: deus meus in te cōfido nō erubescā: neq; trideant me inimici mei. Et enim vniuersi qui te expectāt nō confundant̄: confundant̄ iniqui faciētes vana. Vias tuas domine notas fac mihi: ⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me in viritate tua ⁊ doce me: qz tu es deus saluaris meus: ⁊ te sustinui tota die. Reminiscere miserationum tuaruz domine: ⁊ misericordie tue que a seculo sunt. Delicta iuuentutis ⁊ ignorantie mee ne memineris: secundū misericordiā tuam memor esto mei: propter bonitatē tuaz domine. Bonus ⁊ rectus dominꝰ: propter hoc legem statuit delinquentibus in via. Diriget mites in iudicio: docebit mansuetos vias suas. Vniuerse vie domini misericordia ⁊ veritas: requirentibus testamentuz eius ⁊ testimonia ipsius. Propter nomen tuum domine propitiaberis peccato meo: copiosum est enim. Quis est homo qui timeat dominū: legem statuit ei in via quam elegit. Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditate possidebit terram. Firmamentū est dominus timentibus eum: ⁊ testamentū ipsi⁹ vt manifestetur illi. Oculi mei semper ad dominū: quoniaz ipse enellet de laqueo pedes meos. Respice in me ⁊ miserere mei: qz vnicus ⁊ pauper sum ego. Tribulationes cordis mei dilatate sunt: de necessitatibus meis libera me. XXIIII. Psalmꝰ Vide humilitatem me☾ dauid. am ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte mihi omnia peccata mea. Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt: ⁊ odio iniquo oderunt me. Custodi animam meaz ⁊ eripe me: non confundar quia inuocaui te. Innocentes ⁊ recti adheserunt mihi: quia

sustinui te domine. Redime me deꝰ israhel: ex omnibus angustijs meis.

XXV. Psalmus dauid.

Judica me domine quoniã ego in innocentiam meam ingressus sum: et in domino sperans non infirmabor. Proba me domine ⁊ tẽpta me: ure renes meos ⁊ cor meum. Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: ⁊ cõplacui in veritate tua. Non sedi in concilio vanitatis: ⁊ cũ iniqua gerentibꝰ non introibo. Odiui congregationes malignorũ: ⁊ cum impijs non sedebo. Lauabo inter innocentes manꝰ meas: ⁊ circuibo altare tuum domine. Ut audiam vocẽ laudis tue: et enarrem vniuersa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tue: ⁊ locũ habitationis glorie tue. Ne perdas cum impijs animam meam: ⁊ cum viris sanguinũ vitam meã. In quorũ manibꝰ iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus. Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei. Pes enim meus stetit in via recta: in ecclesijs benedicam te domine.

XXVI. Psalmus dauid.

Dominꝰ illuminatio mea ⁊ salus mea: quem timebo. dominꝰ defensor vite mee: a quo trepidabo. Dum appropriant super me nocentes: vt edant carnes meas: qui tribulant me inimici mei ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderunt. Si consistant aduersum me castra: non timebit cor meum. si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo. Unam petij a domino: hanc requirã: vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vite mee. Ut videam voluntatem domini: ⁊ protegar in templo sancto eius. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltabit me: ⁊ nunc ecce exaltabit caput meũ super inimicos meos. Circuibo ⁊ immolabo in tabernaculo eius: hostiam iubilationis cantabo ⁊ psalmũ dicã dño. Exaudi dñe vocem meam: qua clamaui ad te: miserere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit cor meũ: quesiui faciẽ tuã: vultũ tuum dñe requiram. Ne auertas faciem tuã a me: ⁊ ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus es tu dñe: ne derelinquas me: neqꝫ despicias me deus salutaris meus. Quoniã pater meus ⁊ mater mea dereliquerũt me: dñs autem assumpsit me. Legem mihi constitue domine in via tua: ⁊ dirige me in semita recta propter inimicos meos. Ne tradas me in aias persequentiũ me: quoniã insurrexerunt in me testes iniqui: ⁊ mentita est iniquitas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuentiũ. Expecta dñm viriliter age: ⁊ cõfortet cor tuũ ⁊ expecta dñm.

XXVII Ps

Ad te dñe clamaui (ipi dauid. deus meus ne sileas a me: ⁊ ero similis descendentibꝰ in lacũ. Exaudi vocem deprecationis mee: dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templũ sanctum tuum. Ne simul tradas me cũ peccatoribꝰ: ⁊ cũ operantibus iniquitatẽ. Ne perdas me cum his qui locunt pacem cum proximo suo: mala autem sunt in cordibus eorum. Da illis secundũ opera eorũ: ⁊ secundũ nequitiã studiorum ipsorum. Secundũ operationẽ manuum illorũ retribue illis: redde retributionem ipsorũ ipsis. Quoniam

nō intellexerunt opera dñi: & in operibus manuum eius destrue illos: & nō edificabis eos. Benedict⁹ dominus: qm̄ exaudiuit vocē deprecationis mee. O ñs adiutor me⁹ & protector meus: & in ipso sperauit cor meū & adiutus sum. Et refloruit caro mea: & ex volūtate mea cōfitebor illi. O ñs fortitudo plebis sue: & protector salutariū xp̄i sui est. Saluum fac pp̄lm tuū dñe: & benedic hereditatē tuā. Et rege eos & extolle eos: vsq; in seculū. XXVIII. ps dō in cōsu.

Afferte dño (matiōe tabernaculi filij dei: afferte dño filios arietum: afferte dño gloriā & honorem. Afferte dño gloriā nomini ei⁹: adorate dñm in aula sancta ei⁹. Vox dñi sup aquas deus maiestatis intonuit: dñs sup aquas multas. Vox dñi in virtute: vox dñi in magnificentia. Vox dñi cōfringentis cedros: & confringet dñs cedros libani. Et cōminuet eos tanq̄ vitulū libani: & dilect⁹ sicut fili⁹ vnicornior̄. Vox dñi intercidentis flammā ignis: vox dñi cōcutientis solitudinē: & cōmouebit dñs desertus cades. Vox dñi p̄ficientis ceruos: & reuelauit cōdensa: & in templo sancto eius oēs dicūt gloriam. O ñs diluuiū inhabitet: & sedebit dominus rex in eternū. O ñs virtutem pp̄lo suo dabit: & benedicet plebē suā in pace. XXIX. ps cantici in dedicatione domus ipsi dauid.

Exaltabo te dñe quoniā suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. O ñe deus me⁹ clamaui ad te: & sanasti me. O ñe eduxisti ab inferis aiam meā: saluasti me a descendentib⁹ in lacū. Psallite dño sancti eius: & cōfitemini memorie sanctitatis ei⁹. Qm̄ ira in indignatione ei⁹: & vita in volūtate ipsius. Ad vesperum demorabit fletus: & ad matutinū leticia. Ego aūt dixi in mea abūdantia: nō mouebor in eternū. O ñe in volūtate tua p̄stitisti decori meo virtutē: auertisti faciē tuā a me & factus sum cōturbat⁹. Ad te dñe clamabo: & ad deū meum deprecabor. Que utilitas in sanguine meo: dum descendero in corruptionē. Nūquid cōfitebit tibi pulis: aut annūciabit ꝓbitatē tuā. Audiuit dñs & miserit⁹ est mihi: dñs factus est adiutor me⁹. Conuertisti planctū meū in gaudiū mihi: cōcidisti saccū meū: & precinxisti me leticiā. Vt cantet tibi gloria mea & nō cōpungar: dñe deus meus in eternū cōfitebor tibi. XXX. In

In te dñe speraui nō cōfundar in eternum: in tua iusticia libera me & eripe me. Inclina ad me aurē tuā: accelera vt eripias me. Esto mihi in deū protectorem: & in locū munitū vt saluū me facias. Quia firmamentū meū & refugium meū es tu: & ꝓpter nomen tuū dux mihi eris & enutries me. Edu ces me de laqueo isto quē occultauerunt mihi: qm̄ tu es protector meus. In manus tuas cōmendo spiritum meū: redemisti me dñe deus veritatis. Odisti obseruantes vanitatē sup uacue: ego aūt in dño sperabo. Exultabo & letabor in tua mia: qr respexisti humilitatē meam: saluā fecisti de necessitatib⁹ aiaz meā. Nec conclusisti me in man⁹ inimici: statuisti in spacioso loco pedes meos. XXX. ps dō.

Miserere mihi dñe qm̄ tribulor: conturbatus est pre ira oculus meus: aia mea & venter me⁹. Quo

niam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmatus est in paupertate vigor meus: et ossa mea cōturbata sunt. Sup oēs inimicos meos factus sum opprobriū: et vicinis meis nimiū: et timor notis meis: qui videbāt me foris fugiebāt a me. Oblitus sum tanq̄ mortuus a corde: et factus sum sicut vas perditū. Quōm audiui vituperationes multorū circūhabitantiū: in eo dū cōgregarent simul in vnū aduersus me: vt acciperēt aiam meā consiliati sunt. XXX. ps dō

Ego vero in te speraui dne dixi tu es deus meus. In manibus tuis tēpora mea: eripe me de manibus inimicorū meorū: et a persequētibus me. Illumina faciē tuā super seruū tuū: et saluū me fac in tua mia. Dne nō cōfundar quia inuocaui te: erubescāt impij et deducant in infernū. Muta efficiant labia iniqua: q̄ loquūt aduersus iustū: scelus in superbia et opprobrio. Quā magna multitudo dulcedinis tue dne: quā abscōdisti timētibus te: et perfecisti sperantibus in te in cōspectu filiorū hominū. Abscōdes eos in abditus vultus tui a cōturbatione hominū: protreges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarū. Benedictus dns: quōm mirificauit miam suā in ciuitate circūstantie. Ego aūt dixi in pauore meo: proiectus sum a vultu oculorū tuorū. Ideo exaudisti vocē deprecationis mee: dū clamarē ad te. Diligite dnm oēs sancti eius: quōm veritatē requiret dns: et retribuet his qui abundāter faciūt superbiā. Confortet cor vestrū: oēs qui speratis in dno. XXXI. Intellect huic

Beati quorū remisse sunt dauid iniq̄tates: et quorū tecta sunt peccata. Beatus vir cui non imputauit dns peccatū: nec est in ore eius dolus. Quōm tacui inueterauerunt ossa mea: dū clamarē tota die. Quōm die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in erūna dū cōfringeret spina. Peccatū meū cognitū tibi feci: et iniustitias meas nō operui. Dixi confitēbor aduersus me iniustitias meas dno: et tu remisisti impietates cordis mei. Pro hac orabit ad te oīs sanctus: in tēpore opportuno. Verūtamen in diluuio aquarū multarū: ad deū nō adproximabūt. Tu mihi es refugiū a pressura que circūdedit me: exultatio mea redime me a circūdantibus me. Intellectū dabo tibi et instruā te in via qua egredieris: firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equus et mulus: in quibus nō est intellectus. In freno et camo maxillas eorū cōstringe: qui non adproximant ad te: multa flagella peccatorū sperātes aūt in dno mia circūdabit. Letamini dno et exultate iusti et glamini oēs recti corde. XXXII

Laudate iusti in dno: ps dō. Rectos decet collaudatio. Confitemini dno in cithara: in psalterio decē cordarū psallite ei. Cantate ei canticū nouum: benepsallite ei in iubilatiōe. Quia rectus est sermo dni: et oīa opera eius in fide. Diligit misericordiā et iudiciū: mia dni plena est terra. Verbo domini celi firmati sunt: et spiritu oris eius oīs virtus eorū. Congregans sicut in vtre aquas maris: ponēs in thesauros abissos. Timeat dnm oīs terra: ab ipo autē cōmoueant oēs qui inhabitant orbē. Quia ipe dixit et facta sunt: ipe mandauit et creata sunt. Dns dissipauit

ꝯsilia geutiũ: reprobat autem cogita
tiones ppl'oꝝ: ⁊ spernit cõsilia princi
puꝫ. Cõsiliũ vero dñi manet in eter
num: cogitationes cordis ei⁹ in secu
lum seculi. XXXII. ps dd.
Beata gens cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹:
ppl's quẽ elegit dñs ĩ hereditatẽ sibi.
De celo respexit dñs: ⁊ vidit oẽs fi/
lios hominũ. De preparato habita
culo sancto suo: respexit sup oẽs qui
inhabitãt orbẽ. Qui fingit singilla/
tim corda eoꝝ: qui intelligit oĩa ope/
ra eoꝝ. Nõ fit saluus rex ꝑ multitu/
dinẽ virtutis sue: nec gigans saluus
erit in abundantia fortitudinis sue.
Falsus equus ad salutẽ: in abũdan/
tia aũt virtutis sue non erit saluus.
Ecce oculi (XXXII. ps dd.
dñi sup timẽtes eũ: ⁊ in eos qui
sperãt in mĩa ei⁹. Ut eripiat a mor/
te aĩas eoꝝ: ⁊ alat eos in fame. Ani
ma aũt nr̃a patiẽs est dño: qm̃ adiu/
tor ⁊ ꝓtector nr̃ est. Et in ipso leta/
bit̃ cor nr̃m: ⁊ in noĩe sancto ei⁹ spera
bimus. Fiat dñe mĩa tua sup nos:
sicut sperauim⁹ in te. XXXIII. ps
dauid. cum inmutauit vultum suuꝫ
corã abimelec ⁊ dimisit eũ ⁊ abijt et
Benedicã do (fuga inijt ⁊ dixit.
minũ in om̃i tẽpore: semp laus
ei⁹ in ore meo. In dño laudabit̃ aĩa
mea: audiẽt mãsueti ⁊ letentur. Ma
gnificate dñm mecũ: ⁊ exaltem⁹ no/
men ei⁹ in vnũ. Inquisiui dñm ⁊ ex
audiuit me: ⁊ ex oĩbus angustijs me/
is eripuit me. Accedite ad deũ ⁊ il/
luminamini: ⁊ vult⁹ vr̃i nõ erubescẽt
Iste pauper clamauit ⁊ dñs exau/
diuit eũ: ⁊ ex oĩbus tribulatiõib⁹ ei⁹
liberauit eũ. Inmittit angelus dñi ĩ
circuitu timentiũ eũ: ⁊ eripuit eos.
Gustate ⁊ videte qm̃ suauis est dñs:
beat⁹ vir qui sperat in eum. Timete
dñm sancti ei⁹: qm̃ nihil deest timẽti
bus eũ. Diuites eguerũt ⁊ esurier̃t:
inquirẽtes aũt dñm non deficient ab
Vomni bono. XXXIII. ps dd.
Venite filij audite me: timorẽ dñi
docebo vos. Quis ẽ hõ q̃ vult vitã:
⁊ cupit videre dies bonos. Cohibe
linguã tuã a malo: ⁊ labia tua ne lo/
quãt̃ dolũ. Declina a malo ⁊ fac bo/
nuꝫ: inquire pacẽ ⁊ sequere eã. Ocu
li dñi sup iustos: ⁊ aures ei⁹ ad p̃ces
eoꝝ. Vult⁹ aũt dñi sup faciẽtes ma/
la: vt ꝑdat de terra memoriã eoruꝫ.
Clamauerũt iusti ad dñm ⁊ exaudi/
uit eos: ⁊ ex oĩb⁹ tribulationib⁹ eoꝝ
liberauit eos. Iuxta est dñs his qui
tribulato sunt corde: ⁊ humiles spiri
tu saluabit. Multe tribulationes iu/
stoꝝ: ⁊ de his oĩb⁹ liberauit eos dñs.
Dñs custodit oĩa ossa eoꝝ: ⁊ vnuꝫ ex
eis nõ ꝯteret̃. Mors pctõꝝ pessima:
⁊ q̃ oderũt iustũ delinquẽt. Redimet
dñs aĩas seruoꝝ suoꝝ: ⁊ nõ derelin/
quet oẽs q̃ sperãt in eũ. XXXIIII.
Iudica dñe nocẽtes (huic dd.
me: ⁊ expugna impugnãtes me.
Apprehẽde arma ⁊ scutũ: ⁊ exurge
in adiutoriũ mihi. Effunde framea
⁊ ꝯclude aduersus eos q̃ me ꝑsequũ/
tur: dic aĩe mee: salus tua ego sum.
Cõfundant̃ ⁊ reuereant̃: qui querũt
aĩam meã. Auertant̃ retrorsuꝫ ⁊ cõ
fundant̃: q̃ cogitãt mihi mala. Fiãt
tanq̃ puluis ante faciẽ venti: ⁊ ange
lus dñi affligẽs eos. Fiant vie eorũ
tenebre ⁊ lubricũ: ⁊ angelus dñi per
sequẽs eos. Qm̃ gratis abscõderũt
mihi in interitũ laquei sui: vane ex/
probrauerunt animam meam. Ve/
niat illis laqueus quem ignorant: et
captio quam occultauerunt appre/

hendat eos: & in laqueo incidant in idipm. Anima aũt mea exultabit in dño: delectabit sup salutare ei⁹. Oia ossa mea dicent: dñe quis similis ti/ bi: eripiens inopẽ de manu fortioris eius: & egenũ & pauperẽ ab insipien tibus eũ. Exurgẽtes testes iniqui: q̃ ignorabã interrogabãt me. Retri buebant mihi mala pro bonis: & ste/ rilitatẽ aie mee. Ego aũt cum mihi molesti essent: induebã me cilicio: et humiliabã in ieiunio aiam meã: & ora tio mea in sinu meo cõuertebat. Si cut primũ & sicut fratrẽ nr̃m: ita cõ/ placebã tanq̃ lugiens & cõtristatus ita humiliabar. Et aduersum me lo cuti sunt: & cõuenerũt: congregata sunt in me flagella & ignorauerũt: di soluti sunt nec cõpuncti sunt. Tẽpta uerũt me & deriserũt derisu: stride/ bant in me dẽtib⁹ suis. Dñe q̃n respi cies restitue aiam meã: a malefactis eorũ & a leonibus vnicam meam.

XXXIII. Psalmus dauid.

Confitebor tibi dñe in ecclesia magna: in populo graui laudabo te. Non insultẽt in me q̃ aduersant mi/ hi inique: qui oderũt me gratis & an nuebant oculis. Q̃n mihi quidẽ pa cifice loq̃bant: & sup irã dolose age/ bant. Dilatauerũt in me os suũ: di/ xerũt euge euge viderunt oculi nr̃i. Vidisti dñe ne sileas: dñe ne disce/ das a me. **XXXIIII. ps dd.**

Exurge dñe & itede iudicio meo: de⁹ me⁹ & dñs me⁹ in causam meam. Iudica me sm iusticiã meã: dñe de⁹ me⁹ nõ insultent in me inimici mei. Nec dicant in corde suo: euge euge aie nr̃e: ne dicãt deuorabim⁹ eũ. Cõ fundant & reuereant simul: q̃ gratu/ lant malis meis. Induant confusione & verecũdia: q̃ magna loquunt aduer sus me. Exultẽt & letent in te q̃ volũt iusticiã meã: & dicã semp magnificet dñs q̃ volũt pacẽ serui ei⁹. Sed & lin gua mea meditabit iusticiã tuã: tota die laudẽ tuã. **XXXV. In finẽ ser**

Dixit iniustus (mo dñi. ps dd. vt derelinquat sibi: nõ est timor dei ante oculos ei⁹. Qm̃ dolose egit in cõspectu ei⁹: vt inueniret iniq̃tatẽ suã & odiũ. Verba oris ei⁹ iniq̃tas et dolus: noluit intelligere vt bene age ret. Iniq̃tatez meditat⁹ est in cubili suo: adstitit omi vie nõ bene: malicią aũt nõ odiuit. Dñe in celo mia: & ve ritas tua vsq; ad nubes. Iusticia tua sicut montes dei: iudicia tua abissus multa: homines & iumẽta saluos facies dñe. Quemadmodũ multiplicasti mias tuas de⁹: filij aũt hoim in ptectiõe alarũ tua rum sperabũt. Inebriabunt ab vber tate domꝰ tue: & torrẽte delicíarum tuarũ potabis eos. Qm̃ apd te ẽ dñe fons vite: & in lumine tuo videbim⁹ lumẽ. Ostẽde miam tuã sciẽtib⁹ te: & iusticiã tuã his q̃ recto sunt corde. Nõ veniat mihi pes superbie: & manꝰ pctõris nõ moueat me: ibi ceciderũt oẽs q̃ operant iniq̃tatẽ: expulsi sũt nec potuerũt stare. **XXXVI. ps ipi dd**

Noli emulari iter malignãtes: neq; emulat⁹ fueris faciẽtes ini quitatẽ. Qm̃ tãq̃ fenũ cito arescẽt: & sicut olera herbaꝝ cito cadẽt. Spe ra in dño & fac bonitatẽ: & inhabita ter ram & pascer̃is in diuitijs ei⁹. Dele ctare in dño: & dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela ad dñm viã tuã: & spera in eum & ipe faciet. Et edu/ cet tanq̃ lumen iusticiã tuã: & iudi/ ciũ tuũ sicut meridiẽ. Subdit⁹ esto deo & obsecra eũ: ne emuleris eũ qui

prosperat in via sua: t in hoie faciēte iniquitatē. Desine ab ira t derelinque furorem: ne emuleris vt nequiter facias. Q m̄ qui nequiter agūt exterminabunt: qui aūt expectāt dñm: ipsi hereditate possidebunt terram. Et pusillum adhuc t nō erit peccator: t queres locum eius t nō inuenies. XXXVI. Psalmus dauid. Mansueti aūt possidebunt terrā: et delectabunt in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustū: t fremet sup eū dentib⁹ suis. Dns aūt irridebit eū: qm̄ prospicit qđ veniet dies eius. Gladium euaginauerunt peccatores: t tetēderūt arcū suū: vt deicerent inopem t pauperē t trucident rectos corde. Framea eor̄ intret in cor eor̄: t arcus eor̄ cōtereť. Melius est modicū iusto: sup diuitias peccatorū multas. Q m̄ brachia peccator̄ cōterent: cōfirmat aūt iustos dñs. Nouit dñs vias immaculator̄: t hereditas eor̄ in eternū erit. Non cōfundent in tēpore malo: t in diebus famis saturabunt. Q m̄ peccatores peribunt: inimici aūt dñi mox honorabunt t exaltabunt: deficiētes vt fum⁹ deficient. Mutuat peccator t nō saluet: iustus aūt miserēť t cōmodat. Q m̄ benedicētes eū possidebunt terrā: maledicētes ante illū disperient. A dño gressus hoīs dirigētur: t viā eius cupiet nimis. Cū ceciderit iustus nō cōmouebit: qm̄ dns cōfirmat manū eius. Iuuenis fui t senui: t nō vidi iustū derelictū nec semen eius egentē panē. Tota die miseretur t cōmodat: t semen eius in benedictione erit. XXXVI. Ps dd. Declina a malo t fac bonū: t inhabita in seculū seculi. Quoniā dns amat iudiciū: t nō derelinquet scōs suos in eternū ꝑseruabunt. Iniusti aūt punient: t semē impior̄ peribit. Iusti vo hereditate possidebūt terrā: t inhabitabūt in seculum seculi sup eā. Os iusti meditabit sapientiā: t lingua eius loquet iudicium. Lex dei eius in corde ipsius: t nō supplātabunt gressus eius. Cōsiderat peccator iustū: t queret pdere eū. Dns aūt nō derelinquet eū in manib⁹ eius: nec dānabit eū cū iudicabit. Expecta dñm t custodi vias eius: t exaltabit te vt inhabites terrā: cū pereūt pctōres videbis Vidi impiū sup exaltatū t eleuatus sup cedros libani: trāsiui t ecce non erat: qsiui eū t nō est inuētus locus eius. Custodi innocentiā t vide eq̄tatē: qm̄ sunt reliquie hoī pacifico. Iniusti aūt disperiēt: simul reliquie impior̄ pibūt. Salus aūt iustor̄ a dño: t protector est in tēpore tribulatiōis. Et adiuuabit eos dñs t liberabit eos t eripiet eos a peccatorib⁹: t saluos faciet eos quoniam sperauerunt in eum. XXXVII. Psalmus dauid in commemoratione sabbati. Domine ne in ira tua arguas me: neq3 in furore tuo corripias me. Qm̄ sagitte tue infixe sunt mihi: t confirmasti sup me manū tuā. Et nō est sanitas in carne mea a vultu ire tue: t nō ē pax ossib⁹ meis a facie pctōr̄ meor̄. Q m̄ iniq̄tates mee sup gresse sunt caput meū: sicut on⁹ graue grauate sūt sup me. Computruerūt t deteriorauerūt cicatrices mee: a facie insipiētie mee. Miser⁹ afflict⁹ sum t curuat⁹ sum vsq3 in finē: tota die cōtristat⁹ ingrediebar. Q m̄ ilia mea cōpleta ē in visionibus: t nō est sanitas in carne mea. Incurvat⁹ sum t humiliat⁹ sum

vsq; quaq; rugiebā a gemitu cordis mei. Ante te omne desiderium meum: et gemitus meus nō est absconditus a te. Cor meum cōturbatū est in me: dereliquit me fortitudo mea: et lumen oculorum meorum nō est mecum. Amici mei et proximi mei adversum me appropriauerunt et steterūt: et proximi mei a longe steterūt. Et vim faciebāt qui querebant aiam meā: et qui inquerebant mala mea locuti sunt vanitatē: et dolum tota die meditabant. Ego aūt velut surdus nō audiebā: et sicut mutus qui nō aperuit os suum. Et factus sum sicut homo nō audiens: et nō habēs in ore suo increpatiōes. XXX Quoniam VII. Psalmus dauid. in te speraui dñe: tu exaudies dñe deus meus. Quia dixi ne unq; insultet in me inimici mei: et dum cōmouerēt pedes mei in me magna locuti sunt. Quoniā ego ad flagella paratus sum: et dolor meus cōtra me est semp. Quoniam iniquitatē meā ego pronūcio: et cogitabo pro peccato meo. Inimici aūt mei viuēt: et cōfortati sunt sup me: et multiplicati sunt qui oderūt me inique: Qui retribuebāt mala pro bonis: detrahebāt mihi: q; subsecutus sum iusticiā: et piecerūt me dilectū: tanq; mortuū abhominatū. Ne derelinquas me dñe deus meus: ne discesseris a me. Intende in adiutoriū meum: domine deus salutis mee. XXXVIII

In finem prosidituṁ. ps dauid Dixi custodiā vias meas: vt non rerelinquam in lingua mea: posui ori meo custodiā: dum cōsistit peccator aduersum me. Obmutui et humiliatus sum: et silui a bonis et dolor meus renouatus est. Concaluit cor meum intra me: et in meditatione mea exardescit ignis: locutus sum in lingua mea. Notū fac mihi dñe finem meum: et numerum dierum meorum quid est: vt sciam quid desit mihi. Ecce veteres posuisti dies meos: et substātia mea tanq; nihil ante te est. Verūtamen vniuersa vanitas: et cōis homo viuēs. Quā quā in imaginē ambulet homo: tamen vane cōturbabit: thesaurizat et nescit cui cōgreget ea. Et nunc q̄ est expectatio mea nōne dñs: et substantia mea tanq; nihil ante te est. Ab oīb⁹ iniquitatib⁹ meis eripe me: opprobriū insipientiū dedisti me. Obmutui et nō aperui os meum: qm̄ tu fecisti. Amoue a me plagas meas: a fortitudine manus tue ego defeci. In crepationib⁹ pp̄ter iniquitatē corripuisti hominē: et tabescere fecisti velut arenā aiam eius. Verūtamen vane cōturbabit: omnis homo viuens. Exaudi orationem meā et deprecationem meā: auribus percipe lachrymas meas. Ne sileas a me q̄ incola ego sum apud te: et peregrinus sicut oēs patres mei. Remitte mihi vt refrigerer: priusq; eam: et amplius nō ero. XXXIX. In finē. ps. dd.

Expectans expectaui dñm: et respexit me: et exaudiuit deprecationem meam. Et eduxit me de lacu miserie et de luto fecis: et statuit supra petrā pedes meos et direxit gressus meos. Et in misit in os meum cāticum nouū: hymnū deo nr̄o. Videbunt multi et timebūt: et sperabūt in dño. Beatus vir cuius est nomē dñi spes eius: et nō respexit in vanitates nec insanias falsas. Multa fecisti tu dñe deus meus mirabilia tua: et in cogitationib⁹ tuis: nō ē quis similis tibi. Annūciaui et locutus sum:

multiplicati sunt sup numerū. Sa/crificiū t oblationē noluisti: corpus aūt perfeciſti mihi: holocausta etiaz pro delicto nō postulasti. Tunc dixi ecce venio: in capite libri scriptuz est de me. Ut faciā voluntatē tuā deus meus volui: t legē tuā in medio cor/dis mei. Bene nunciaui iusticiā tuā in ecclesia magna: ecce labia mea nō phibebo dñe tu cognouisti. Iusticiā tuā nō abscondi in corde meo: veri/tatem tuā: t salutare tuū dixi. Non celaui miam tuā: t veritatē tuā a si/nagoga multoz. Tu aūt dñe ne elon ge facias mias tuas a me: mia tua t veritas tua: semper susceperunt me. Quoniā circūdederūt me mala quo rum nō est numerus: cōprehēderūt me iniq̄tates mee: t nō potui vt vi/derem. Multiplicati sunt sup capil/los capitis mei: t cor meum dereli/quit me. Q laceat tibi dñe eripere me: dñe in auxiliū meū respice. Con fundant t reuereant simul qui quer aiam meā: vt auferant eaz. Auertā/tur retrorsum: t cōfundant: qui vo/lunt mala mihi. Ferant pfestim cō fusionē suā: qui dicunt mihi euge eu ge. Exultent t letent in te oēs qui querūt te dñe: t dicant semp magni ficet dñs: qui diligūt salutare tuum. Ego vero egens t paup suz: dñs cu raz habet mei. Adiutor t liberator meus es tu: dñe ne tardaueris. XL.

B In finem psalmus ipsi dauid. Beatus qui intelligit super ege/nuz t pauperē: in die mala liberauit eū dñs. Dñs cōseruet eum t viuifi/cet eum: t beatū faciat eū in terra: t nō tradat eum in manz inimici eius. Dñs opem ferat illi supra lectū do/loris eiz: vniuersuz stratū eiz versasti in infirmitate eiz. Ego dixi dñe mi/sere mei: sana aiaz meā qz peccaui ti bi. Inimici mei dixerūt mala mihi: quādo morietur t periet nomen eius. Et ingrediebant vt viderent: vana locutum est cor eoz: cōgregauerunt iniquitatē sibi: t egrediebant foras: t loquebant. Simul in vnū aduer/suz me susurrabant oēs inimici mei: aduersum me cogitabāt mala mihi. Verbū iniquū cogitabant aduersuz me: nūquid qui dormit nō adiciet vt resurgat. Etenim hō pacis mee in quo speraui: qui edebat panes meos ampliauit aduersum me supplātatio nem. Tu aūt dñe miserere mei t re/suscita me: t retribuaz illis. In hoc cognoui qm voluisti me: qz nō gau/debit inimicz mez sup me. Propter innocentiā aūt meā suscepisti me: et cōfirmasti me in cōspectu tuo in eter num. Benedictz dñs deus isrl: a se/culo t vsqz in seculū fiat fiat. XLI.

In finē intellectz filiis core. ps dd. Sicut ceruus desiderat ad fon/tes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deū. Sitiuit aia mea ad de um viuū: quādo veniam t apparebo ante faciē dei. Fuerūt mihi lachry/me mee panis die ac nocte: dū dicit mihi quotidie vbi es deus tuz. Hec recordatus sum t effudi in me aiam meā: qm ingrediar in locū tabernacu li admirabilis vsqz ad domū dei. In voce exultationis t cōfessionis: sonz epulātis. Quare tristis es aia mea: t quare conturbas me: spera in deū qz cōfitebor illi salutare vultus mei t deus meus. Apud me ipm aia mea turbata est: pterea memor ero tui dñe de terra iordanis: t hermonis a monte modico. Abissus abissuz in

vocat in voce cataractarū tuarum: omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui sup me transierūt. In die mādauit dn̄s misericordiā suā ⁊ in nocte declarauit: apud me ⁊ oratio deo vite mee. Dicam deo meo susceptor meꝰ es: quare me oblitus es ⁊ quare me repulisti: ⁊ quare tristis in cedo dum affligit me inimicus. In eo dū confringunt ossa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulāt me: dū dicit̄ mihi per singulos dies vbi es deꝰ tuus. Quare tristis es aīa mea: ⁊ quare cōturbas me: spera in deū qr cōfitebor illi salutare vultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. XLII.

Iudica me deꝰ ⁊ (ps ipi dauid. discerne causaz meā de gente nō sancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloso libera me. Quia tu es deꝰ meꝰ ⁊ fortitudo mea: quare me repulisti: ⁊ quare tristis in cedo dum affligit me inimicus. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā: ipsa me deduxerūt ⁊ perduxerunt in montē sanctū tuū ⁊ in tabernaculuz tuū. Et introibo ad altare dei mei: ad dn̄m qui letificat iuuentutē meā: confitebor tibi in cithara deus deus meus. Quare tristis es aīa mea: et quare cōturbas me. spera in deuz qr cōfitebor illi salutare vultꝰ mei ⁊ deus meus. XLIII. In finē intellectꝰ

Deus auribꝰ (filijs core ps dd. nr̄is audiumꝰ: ⁊ pr̄es nr̄i anūciauer̄t nob̄. Opus qd̄ operatꝰ es in diebus eoꝝ: in diebꝰ antiquis. Manus tua gentes dispersit ⁊ plantasti eos: afflixisti gentes ⁊ expulisti eos. Nō enim in gladio suo possidebunt terrā: ⁊ brachiū eoꝝ nō lib̄auit eos. Sed dextera tua ⁊ brachiū tuū: ⁊ illuminatio vultus tui: qm̄ cōplacuit tibi in illis. Tu es ip̄e rex meꝰ ⁊ deꝰ meus: qui mandas salutē iacob. In te inimicos nr̄os ventilabimus: ⁊ in noīe tuo spernemꝰ insurgētes in nos. Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meꝰ me non faciet saluum. Liberasti enim nos ex affligentibus nos: ⁊ eos qui nos oderūt cōfudisti. In deo laudabimꝰ tota die: ⁊ in nomine tuo cōfitebimur ī secula. Nūc aūt reppulisti ⁊ confudisti nos: ⁊ nō egredieris deus in virtutibus nr̄is. Auertisti nos retrorsum pre inimicis nr̄is: ⁊ qui nos odūert diripiebāt sibi. Dedisti nos tanq̄ oues escarū: ⁊ ingentibꝰ dispersisti nos. Vendidisti ppl'm tuuz sine precio: ⁊ nō fuit multitudo in cōmutationibꝰ eoruz. Posuisti nos in obprobrium vicinis nr̄is: derisum ⁊ contēptū his q̄ sunt in circuitu nr̄o. Posuisti nos in similitudinē in gentibꝰ: cōmotionē capitis in plebibꝰ. Tota die verecundia mea cōtra me est: ⁊ ꝯfusio vultꝰ mei operuit me. A voce exprobrātis et obloquentis: a facie inimici ⁊ persequentis. Hec oīa venerūt sup nos: ⁊ obliti nō sumus te: ⁊ inique nō egimus in testamēto tuo. Et nō recessit retro cor nr̄m: nec declinasti semitas nr̄as a via tua. Qm̄ humiliasti nos in loco afflictionis: ⁊ opuit nos vmbra mortis. Si obliti sumus nomē dei nr̄i: ⁊ si expandimꝰ manus nr̄as ad deū alienū. Nōne deus requiret ista: ipse enim nouit occulta cordis.

Quo (XLIII. Psalmus dauid niam ꝓpter te mortificati sumꝰ tota die estimati sumus: vt oues occisionis. Exurge quare ⁊ obdormis dn̄e: exurge ⁊ ne repellas nos in finē. Quare faciē tuā auertis: obliuiscer̄ inopie nr̄e ⁊ tribulationis nr̄e. Qm̄

humiliata est in puluere aia nra: ad-
hesit in terra venter noster. Exurge
dne adiuua nos: t libera nos ppter
nomen tuū. XLIIII. In finem pro
his qui immutabunt filijs core intel
lectū cāticū pro dilecto. ds dd.
Eructauit cor meū verbū bonū:
dico ego opa mea regi: lingua mea
calamus scribe velociter scribētis.
Speciosus forma pre filijs hoium:
diffusa est gratia in labijs tuis: pro-
pterea benedixit te de⁹ in eternum.
Accingere gladiū tuus circa femur
potentissime: specie t pulcritudine
tua. Intēde prospera procede t regna:
ppter veritatē t mansuetudinē t iu-
sticiā: t deducet te mirabiliter dex-
tera tua. Sagite tue acute potētissi-
me: ppli sub te cadent in corde inimi
cor regis. Sedes tua de⁹ in seculus
seculi: virga equitatis virga regni tui
Dilexisti iusticiā t odisti iniquitatē:
propterea vnxit te deus de⁹ tuus: oleo
leticie pre consortib⁹ tuis. Mirra t
gutta t casia a vestimētis tuis: a do
mib⁹ eburneis: ex quib⁹ te delectaue
runt. Filie regū in honore tuo: adsti
tit regina a dextris tuis inuestitu de
aurato circumamicta varietate.
AXLIIII. Psalmus ibi dauid.
Audi filia t vide: t inclina aurē
tuā t obliuiscere pplm tuū: t domū
patris tui. Quia cōcupiuit rex spe-
ciem tuā: t ipse est dns deus tuus.
Et adorabūt eū filie thiri in mune-
ribus: vultū tuū deprecabunt oēs di
vites terre. Omnis gloria eius filie re
gis ab intus: in fimbreis aureis cir-
cūamicta varietate. XLIIII ps dd
Adducent regi virgines post eā:
proxime eius adducentur tibi.
Adducent in leticia t exultatione:
adducent in tēplum regis. Pro pa-
tribus tuis nati sunt tibi filij: consti-
tues eos principes sup oēm terrā.
Memores erūt nominis tui de⁹: in
omni pgenie t generatiōe. Propte
rea pplī confitebunt tibi: in eternū t
in seculū seculi. XLV. In finē filijs
Core pro occultis. Psalmus dd
Deus nostrū refugiū t virt⁹: adi-
utor in tribulatiōib⁹: que inuenerūt
nos nimis. Propterea nō timebim⁹
dū cōturbabit terra: t transferentur
montes in corde maris. Sonauerūt
t turbate sunt aque eius cōturbate
sunt: mōtes in fortitudine ei⁹. Flu-
minis impet⁹ letificat ciuitatē dei:
sanctificauit tabernaculū suū altissi-
mus: Deus in medio ei⁹ nō cōmoue
bitur: adiuuabit eū deus vultu suo.
Cōturbati sunt montes t inclinata
sunt regna: dedit vocē suā altissimus
t cōmota est terra. XLV. ps dd.
Dominus virtutū nobiscū susce
ptor nr de⁹ iacob. Venite t vi-
dete opera dni: que posuit prodigia
sup terrā. Auferens bella vsq; ad fi
nes terre: arcū conteret t cōfringet
arma t scutū cōburet ignis. Vaca-
te t videte qm ego dns: exultabor in
gētib⁹ t exultabor in terra. Dns vir
tutū nobiscū susceptor nr de⁹ iacob.
OXLVI. In finem p filijs core.
Omnes gētes plaudite manib⁹:
iubilate deo in voce exultatōis. Qm
deus summ⁹ terribilis: rex magnus
super oēm terrā. Subiecit pplos no
bis: t gentes sub pedib⁹ nris. Ele-
git nos hereditatē sibi: speciez iacob
quā dilexit. Ascendit de⁹ in iubila-
tione: dns in voce tube. Psallite deo
nro psallite: psallite regi nro psallite.
Qm rex omnis terre de⁹: psallite sa-

pienter. Regnabit dñs sup oēs gen/tes: deus sedet sup sedē sanctā suam. Principes pplox cōuenerūt cū deo abraam. Qm̄ dij fortes terre: nimiū elevati sunt. XLVII. ps cantici si/Magn⁹ Clijs ꝛore secūda sabbati. dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciui/tate dei nr̄i in monte sancto ei⁹. Oi/latans exultationes vniuerse terre: montē syon latera aquilonis ciuitas regis magni. Deus in domib⁹ eius dinoscit: cū suscipiet ea. Qm̄ ecce re/ges terre cōgregati sunt: ⁊ cōuenert in vnū. Ipsi videntes sic admirati sunt: cōturbati sunt ⁊ cōmōti sunt. Cimor apprehēdit eos: ibi dolores sicut parturientis. In spiritu vehe/menti cōterens naues tarsis. Sicut audiuim⁹ ita ⁊ vidimus: in ciuitate dñi virtutuz in ciuitate dei nr̄i: deus fundauit eā in secla. XLVII. ps dō Suscepimus deus miam tuā: in medio tēpli tui. Secundū no/men tuū deus: ita ⁊ laus tua in fines terre: iustitia plena est dextera tua. Letet mons sion ⁊ exultent filie iu/de: ppter iudicia tua dñe. Circūda/te sion ⁊ cōpletimini eam: narrate in turrib⁹ ei⁹. Ponite corda vr̄a in vir/tute eius: ⁊ distribuite domos eius. Ut enarretis in pgenie altera: quo/niā hic est dñs deus nr̄ in eternū ⁊ in seculū seculi: ⁊ ipse reget nos in secu/la. XLVIII. In finē filijs core ps. Audite hec oēs gentes auribus percipite: qui habitatis orbez. Quiqz terrigine ⁊ filij hoium: simul in vnū diues ⁊ pauper. Os meū lo/quet sapientiam: ⁊ meditatio cordis mei prudentiā. Inclinabo ad simili/tudinē aurē meam: aperiā in psalte/rio propositionē meā. Ut quid time bo in die mala: iniqtas calcanei mei circūdedit me. Qui cōfidunt in vir/tute sua: ⁊ in abūdantia diuitiarum suarū gloriant. Frater nō redimet: homo nō dabit deo ppitiationē suaz: nec preciū redēptionis aie sue. Lia/borauit in eternū ⁊ viuet in finez: qm̄ nō videbit interitū. Qū viderit sapi/entes morientes: simul insipiens et stultus peribūt: ⁊ relinquet alienis diuitias suas. Sepulcra eoz dom⁹ eoz in eternū: tabnacula eoz in omni progenie ⁊ generatione: inuocabunt nomina eoz in terris ipsorū. Et hō cū in honore esset nō intellexit: cōpa/ratus est iumentis insipientib⁹: ⁊ si/milis factus est illis. Hec via eorum scandalū ipsis: ⁊ post ea in ore suo benedicent. Sicut oues in infernum posite: mors pascet eos: ⁊ dñabunt eis iusti in matutino: ⁊ auxiliū eorū veteresc it in inferno a gloria eorum. Verūtamen de⁹ liberauit aiam meā de manu inferni: cum acceperint me. Ne timueris cū diues factus fuerit hō: ⁊ cum multiplicata fuerit gloria domus ei⁹. Qm̄ nō cū morier acci/piet omia: neqz simul descendet cum eo gloria dom⁹ eius. Qm̄ aia ei⁹ in vita ipsius benedicet: cōfitebitur ti/bi cū benefeceris ei. Introibit vsqz in pgenies patrū suoz: ⁊ vsqz i eter/num nō videbit lumen. Et homo cū in honore esset: nō intellexit: cōpara/tus est iumētis insipiētib⁹ ⁊ similis fact⁹ est illis. XLIX. In finē ps ipi Deus deoz dñs locutus Cdauid est ⁊ vocauit terrā: a solis ortu vsqz ad occasum: ex sion species de/corис eius. Deus manifeste veniet: deus nr̄ ⁊ nō silebit: Ignis ante eum ardebit: ⁊ in circuitu eius tēpestas

valida. Aduocauit celos sursum: ⁊ terrā discernere ppl'm suū. Congregate illi sanctos ei⁹: qui ordinēt testamentū ei⁹ super sacrificia. Et annūciauerūt celi iusticiā ei⁹: qm̄ deus iudex est. Audi ppl'us meus ⁊ loquar isrl': ⁊ testificabor tibi de⁹ deus tuus sum ego. Nō super sacrificia tua arguaz te: holocausta aūt tua in cōspectu meo sunt semp. Nō accipiaz de domo tuo vitulos: neqz de gregibus tuis hircos. Qm̄ mee sunt oēs fere siluarū: iumenta in mōtib⁹ ⁊ boues. Cognoui om̄ia volatilia celi: ⁊ species agri mecū est. Si esuriero: non dicā tibi: me⁹ est enim orbis terre ⁊ plenitudo ei⁹. Nunquid māducabo carnes taucoꝝ: aut sanguinē hircorū potabo. Immola deo sacrificiū laudis: ⁊ redde altissimo vota tua. XL.

Et inuoca me in CIX. p̄s dauid die tribulationis: ⁊ eripiā te et glorificabis me. Peccatori aūt dixit deus: quare tu enarras iusticias meas: ⁊ assumes testamentū meum per os tuū. Tu vero odisti disciplinam: ⁊ ꝓiecisti sermones meos post te. Si videbas furē simul currebas cū eo: ⁊ cū adulteris portionē tuā ponebas. Os tuū abundauit nequitia: ⁊ lingua tua cōciunauit doluz. Sedens aduersus fratrē tuum detrahebas: ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scandalū. Hec fecisti ⁊ tacui: extimasti iniquitatē: qd̄ ero tibi similis: arguā te ⁊ statuā te cōtra faciem tuā. Intelligite nunc hec qui obliuiscimini dn̄m: nequādo rapiat ⁊ nō sit qui eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic est iter qd̄ ostendam illi salutare meū. L. In finē p̄s dauid cum venit ad eum natan propheta quando introiuit ad bersabe.

Miserere mei deus ꝟm magnaz miam tuā: ⁊ ꝟm multitudinem miserationū tuarū: dele iniquitates meas. Usqzquaqz laua me dn̄e ab iniusticia mea: ⁊ a peccato meo mūda me. Qm̄ iniquitates meas ego agnosco: ⁊ peccatū meū cōtra me ē semp. Tibi soli peccaui ⁊ maluz corā te feci: vt iustificeris in sermonib⁹ tuis: ⁊ vincas dum iudicaris. Ecce eniz iniquitatib⁹ cōceptus suz: ⁊ in delictis peperit me mater mea. Ecce enim veritatez dilexisti: incerta ⁊ occulta sapiētie tue manifestasti mihi. Asperges me dn̄e isopo ⁊ mūdabor: lauabis me ⁊ supra niuem dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiam: ⁊ exultabunt ossa humiliata. Auerte faciē tuā a peccatis meis: ⁊ oēs iniquitates meas dele. Cor mūdum crea in me de⁹: ⁊ spūm rectum innoua inuisceribꝰ meis. Ne proijcias me a facie tua: ⁊ spūm sanctum tuū ne auferas a me. Redde mihi leticiā salutaris tui: ⁊ spiritu principali cōfirma me. Doceaz iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te cōuertent'. Libera me de sanguinib⁹ de⁹ de⁹ salut' mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticias tuas. Dn̄e labia mea aperies: ⁊ os meū annūciabit laudē tuā. Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissem: vtiqz holocaustis vero nō delectaberis. Sacrificiū deo spūs cōtribulat⁹: cor cōtritum ⁊ humiliatū deus non spernit. Benigne fac dn̄e in bona voluntate tua sion: vt edificent' muri hierl'm. Tūc acceptabis sacrificiū iusticie: oblationes ⁊ holocausta: tunc impones sup altare tuū vitulos. LI. In finem intellect⁹ ip̄i dauid cuz venisset

natan ppheta cū ingressus est ad ber

QVid gloriaris in mali/ tabe.
cia: qui potens es in iniquitate
tota die. Iniustitiā cogitauit lingua
tua: sicut nouacula acutā fecisti dolū
Dilexisti malicias sup benignitatē:
iniquitatē magis quā loqui equita/
tem. Dilexisti oia verba precipitatio/
nis: in lingua dolosa. Propterea de/
struet te deus in finem: et euelet te et
emigrabit te de tabernaculo tuo: et
radicē tuā de terra viuentiū. Vide/
bunt iusti et timebunt: et sup eū ride/
bunt et dicēt. Ecce hō qui nō posuit
deū adiutoriū suū: sed sperauit i mul
titudine diuitiarū suarū: et prevaluit
in vanitate sua. Ego aūt sicut oliua
fructifera in domo dñi sperabo: in
mia dei mei in eternū et in seculū secu
li. Confitebor tibi in seculū q̄ fecisti:
et expectabo nomen tuū qm̄ bonū est
ante cōspectū oium sanctorū tuorum.

LII. In finē p amalec intellectus dō.

DIxit insipiens in corde suo: non
est deus: corrupti sunt et abhomi/
nabiles facti sunt in volūtatib⁹ suis:
nō est qui faciat bonū nō est vsq; ad
vnū. Deus de celo prospexit sup filios
hominū: vt videret si est intelligens
aut requirēs deum. Omnes declinaue
runt simul inutiles facti sunt: non est
qui faciat bonum nō est vsq; ad vnū.
Nonne cognoscēt
oēs qui operant iniquitatē: qui deuo
rāt plebē meā sicut escā panis: dñm
nō inuocauerunt. Illic trepidauerūt
timore: vbi nō erat timor. Qm̄ deus
dissipauit ossa hominū sibi placētiū:
cōfusi sunt qm̄ deus sprevit eos. Quis
dabit ex sion salutare isrl: dum cōuer
terit. In auertendo dñs captiuita/
tem plebis sue: letet iacob et exultet
isrl.

LIII. In finē in carminib⁹ intel
lectus dauid cū venerūt zyphei et dixe
runt ad saul ecce dauid absconditus est.

DEus in nōie tuo sal apud nos.
uum me fac: et in virtute tua libe
ra me. Deus exaudi orationē meā:
auribus percipe verba oris mei. Qm̄
alieni insurrexerūt aduersum me: et
fortes quesierūt aiam meā: et nō pro/
posuerunt deū ante cōspectū suum.
Ecce enim deus adiuuat me: et dñs su
sceptor est anime mee. Conuertens
mala inimicis meis: et in veritate
tua disperde illos. Voluntarie sacri
ficabo tibi: et confitebor nomini tuo
dñe qm̄ bonū est. Qm̄ ex omni tribu
latione eripuisti me: et sup inimicos
meos respexit oculus meus.

LIIII. In finem intellectus ipsi dauid.

EXaudi deus orationē meā et ne
despexeris deprecationē meā: intēde
in me et exaudi me. Contristatus sum
in exercitatione mea: et cōturbatus
sum a voce inimici et a tribulatione
peccatoris. Qm̄ declinauerūt in me
iniquitatē: et in ira molesti erāt mihi.
Cor meū cōturbatū est in me: et for/
mido mortis cecidit sup me. Timor
et tremor venerūt super me: et cōte/
xerunt me tenebre. Et dixi: quis da
bit mihi pennas sicut columbe: et vola
bo vt requiescam. Ecce elongaui fu
giens: et mansi in solitudine. Expe/
ctabam dñm qui saluū me fecit: a pu
sillo animo et tēpestate. Precipita
dñe et diuide linguas eorum: qm̄ vidi ini
quitatē et cōtradictionē in ciuitate:
die ac nocte circundabit eas sup mu
ros eius. Iniquitas et labor in me/
dio eius et iniustitia: et nō defecit de
plateis eius vsura et dolus. Qm̄ si
inimicus meus maledixisset mihi:

subportassem vtiqz: ⁊ si is qui oderat me aduersum me magna locut⁹ fuisset: absconderē me vtiqz ab eo. ¶ Tu vero homo vnanimis: dux meus ⁊ notus meus. Qui simul mecū dulces capiebas cibos: in domo dñi ambulabimus cuz cōsensu. ¶ Veniat mors super illos: ⁊ descendāt in infernū viuētes. Quoniā nequitia in hospicijs eoz: in medio ipsoz. ¶ Ego ad deuz clamaui: ⁊ dñs exaudiuit me. ¶ Vespere mane ⁊ meridie narrabo annūciabo: ⁊ exaudiet vocē meā. Liberauit in pace aiam meā: ab his qui approximquant mihi qm̄ inter multos erāt mecū. ¶ Et exaudiet deus ⁊ humiliabit eos: qui est ante secula. Non est enim illis cōmutatio: ⁊ nō timuerūt deū. ¶ Extendit manū suā in retribuēdo: contaminauerūt testamentū eius. ¶ Diuisi sunt ab ira vultus eius: ⁊ approximabit coz eius. Molierunt sermones suos super oleū: ⁊ ipsi sunt iacula. Facta in dño cogitatū tuum: et ipse te enutriet: ⁊ nō dabit in eternū fluctuationem iusto. ¶ Tu vero deduces eos in puteū interritus: viri sanguinum ⁊ dolosi nō dimidiabunt dies suos: ego vero in te speraui dñe.

LV. In finem pro populo qui a sanctis longe factus est tituli inscriptio ipsi dauid. cum tenuerunt eum allo

¶ Miserere mihi dñe (fili in geth. qm̄ conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. Conculcauerunt me inimici mei tota die: ab altitudine diei. Quoniam multi qui debellant me timebunt: ego vero in te speraui dñe. In deo laudabo sermones meos: in deo speraui: nō timebo quid mihi faciet homo. ¶ Tota die verba mea execrabant⁹ aduersuz me: omnia cōsilia eoz̄ in malū. In habitabunt ⁊ abscondent ipsi: calcaneū meum obseruabunt: sicut expectauerunt animam meam. Pro nihilo saluos facies eos: in ira populos confringes. ¶ Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in cōspectu tuo: sicut in repromissione tua. ¶ Tunc conuertentur inimici mei retrorsum: in quacunqz die inuocauero te: ecce agnoui quoniā deus meus es tu. In deo laudabo verbū: in domino laudabo sermonem. In deo sperabo: non timebo quid mihi faciat homo. In me sunt deus vota: que reddam laudationis tibi. Quia eripuisti animā meam de morte oculos meos a lachrymis: ⁊ pedes meos a lapsu. Vt placeam coraz̄ domino in lumine viuentium.

LVI. In finem ne corrumpas dauid in tituli in scriptione cum fugeret a fa

¶ Miserere (cie saul in spelunca. mei deus miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in vmbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas. Clamabo ad deum altissimum: ad dominū qui benefecit michi. Misit de celo ⁊ liberabit me: dedit in obprobrium cōculcantes me. Misit deus misericordiam suam ⁊ veritatez̄ suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonuz̄ dormiui conturbatus. Filij hominum dentes eorum arma: ⁊ sagitta: ⁊ lingua eoz̄ machera acuta. Exaltare super celos deus: ⁊ super omnem terram gloria tua. Laqueos parauerunt pedibus meis: ⁊ incurbauerunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foueam: et ipsi inciderunt in eam.

Paratū cor meū deus: paratū cor meum: cantabo & psalmum dicam. Exurge gloria mea: exsurge psalterium & cithara: exsurgam diluculo. Confiteor tibi in pplis dñe: psallā tibi inter gentes. Quīm magnificata est usq; ad celos mia tua: & usq; ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos de⁹: & sup oēm terrā gloria tua. LVII. In finē ne dispdas in tituli Si vere vtiq; iusti (scriptione. Sciam loquimini: recte iudicate filij hominū. Etenim in corde iniquitates & opamini: i terra iniquitates manꝰ vestre cōcināt. Alienati sunt peccatores ab vtero: errauerūt a vētre loquētes falsa. Ira illis secundū similitudinem serpētis: sicut aspidis surde & obdurātes aures suas. Que nō exaudiēt vocē incātantis: & venefici qđ incantat sapiēte. Deus cōteret dentes eoꝝ: in ore ipsoꝝ molas leonū cōfringet dñs. Ad nihilū deuient velut aqua decurrens: intendit arcū suū donec infirmet. Sicut cera liquefacta auferet: sup cecidit ignis & nō viderūt solē. Priusq; producāt spine vestre rhamnus: sicut viuētes sic in ira absorbet eos. Letabit⁹ iust⁹ cū viderit vindictā impioꝝ: manus suas lauabit in sanguine peccatoꝝ. Et dicet homo si vtiq; est fructꝰ iusto: vtiq; est de⁹ iudicans eos super terrā. LVIII. In finē ne disperdas dauid in titulis inscriptionē quando misit saul & custodiuit domū eius vt Eripe me de (interficeret eum. inimicis meis de⁹ meus: & ab insurgentib⁹ in me libera me. Eripe me de operātib⁹ iniquitatē: & de viris sanguinum libera me. Quia ecce ceperūt aiam meā: irruerūt in me fortes: neq; iniquitas mea neq; peccatū meū dñe. Sine iniquitate cucurri & direxi: exsurge in occursum mihi & vide. Et tu dñe de⁹ virtutū de⁹ isrl: intende ad visitandas oēs gentes: nō miserearis oibus qui operant iniquitatem. Conuertant ad vesperum & famem patiunt vt canes: & circuibunt ciuitatē. Ecce loquētur in ore suo: & gladius in labijs eoꝝ quoniam quis audiuit. Et tu dñe deridebis eos: pro nihilo habebis oēs gētes Fortitudinē meam a te custodiam: quia tu deus susceptor meus es. Deus meus misericordia eius preueniet me: de⁹ ostendit mihi inimicos meos. Ne occideris eos nequā do obliuiscatur legis tue: disperge illos in virtute tua: & destrue eos protector meus dñe. Delicta oris eorū sermones labiorū ipsorum cōprehēdantur in superbia sua: & de execratione & mendatio conuellātur. Consumabuntur in ira consumationis: & nō erunt: & scient qꝝ deus iacob dominabit⁹ finiū terre. Conuertātur ad vesperum & famem patiūtur vt canes: & circuibunt ciuitatē. Ipsi dispargentur ad manducandū: si vero nō saturabūtur: murmurabūt Ego autem cantabo virtutem tuam: & exaltabo mane misericordiam tuam. Quia factus es susceptor meus: et refugium meū in die tribulationis mee. Adiutor meus tibi psallam: quia tu deus susceptor meus es: de⁹ meus misericordia mea. LIX. In finem pro his qui immutabūtur tituli inscriptionem dauid in doctrinam. Cū succendit syriam mesopotamiā & syriam sobal & cōuertit ioab: & percussit vallē salinarū duodecim milia hoīum.

DEus repulisti nos ⁊ dstruxisti nos: iratus fuisti et miser⁹ es nobis. Cōmouisti terram ⁊ cōturbasti eam: sana ꝓtritiones eius qm̄ mota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino cōpunctionis. Dedisti metuentib⁹ te significationem: vt fugient a facie arcus. Vt liberētur dilecti tui: saluū me fac dextera tua et exaudi me. Deus locut⁹ est in sancto suo: letabor ⁊ diuidam siccimā: et cōuallem tabernaculoꝝ dimetiar. Meus est galaad ⁊ meus est manasses: ⁊ ephraim fortitudo capitis mei. Iuda rex me⁹: moab olla spei mee. In idumea extendam calciamentū meū: mihi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatem circunstantie: aut quis deducet me vsqꝫ i idumeā. Nōne tu de⁹ qui repulisti nos: et non egredieris deus in virtutibus nostris. Da nobis auxiliū de tribulatione: et vana salus hominis. In deo faciem⁹ virtutem: et ipse ad nichilum deducet tribulantes nos. LX. In finem Psalmus ipsi dauid in ymnis.

EXaudi de⁹ deprecationē meā: intende voci orationis mee.

finibus terre ad te clamaui dum anxiaretur aia mea. In petra exaltasti me: deduxisti me. Quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculō tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarū. Quia tu de⁹ exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomē tuū. Dies super dies regis adijcies: anni eius vsqꝫ in diem generationis ⁊ generatiōis. Permanebit in eternum in conspectu dei: misericordiam ⁊ veritatem quis requiret eius. Sic psallam nomini tuo deus in seculum: vt reddam vota mea de die in diem. LXI. In finem per ydithum

NOnne deo (Psalmus dauid. subdita est anima mea: ab ipso est enim patientia mea. Etenim ipse est deus meus ⁊ salutaris meus: adiutor meus non mouebor āplius Quousqꝫ irruitis in hominē: interficitis innocentem tanqꝫ parieti inclinato: et macerie impulse. Verum tamē honorem meū cogitauerūt repellere: cucurri in siti ore suo benedicebant: et corde maledicebant. Verūtamen deo subdita est anima mea: quia ab ipso est enim pacientia mea. Etenim ipse est deus meus: ⁊ salutaris meus adiutor me⁹ nō emigrabor. In deo salutare meū ⁊ gloria mea de⁹ auxilij mei: ⁊ spes mea i deo. Sperate in eum omnis conuentus plebis: effundite coram illo corda vestra: qm̄ deus adiutor noster est. Verūtamen vani filij hominū: mendaces filij hoim instateri: vt decipiant ipsi de vanitate in ipsum. Nolite sperare in iniquitate ⁊ rapinas: nolite cōcupiscere diuitie si fluant: nolite cor apponere. Semel locut⁹: est deus duo hec audiui: quia potestas dei est. Et tibi dñe misericordia: quia tu reddes vnicuiqꝫ ꝑm opera sua. LXII. In finez Psalm⁹ ipsi dauid cū esset in deserto idumee.

DEus deus meus: ad te de luce vigillo. Sitiuit in te aia mea: qꝫ multipliciter tibi caro mea: i terra deserta inuia ⁊ inaquosa. Sic in sancto aparui tibi: vt viderem virtutem tuam ⁊ gloriam tuaz. Quia melior ē misericordia tua sup vitā:

labia mea laudabunt te. Sic bene/
dicam te in vita mea: et in noie tuo
leuabo manꝰ meas. Sicut adipeꝝ
pinguedine repleat anima mea: ꝛ la
bia exultationis laudabunt nomen
tuū. Si memoꝛ fui tui super stra/
tū meū: in matutinis meditaboꝛ in
te. Quia fuisti adiutoꝛ meus: ꝛ i ve
lamēto alarū tuarū sperabo. Adhe
sit aīa mea post te: me suscepit dex/
tera tua. Ipsi vero in uanū quesierūt
aīam meā: introibūt in inferioꝛa ter
re. Tradentur i manus gladii: par
tes vulpiū erunt. Rex vero letabi/
tur in dño laudabitur oīs q̄ iurat in
eo: quia obstructū est os loquentiū
iniqua. LXIII. In finem. ps dō.
Exaudi deus oratione meaz
cum tribuloꝛ: a timoꝛe inimici
eripe aīmā meam. Protexisti me
a conuentu maliguantiū: et a mul/
titudine operantium iniquitatem.
Qꝛ exacuerunt vt gladium linguas
suas: intenderunt arcum suū rem a
maram. Vt sagittent in occultis im
maculatum: subito sagittabunt eū
et non timebunt. Firmauerunt si/
bi verbum malum: disputauerūt vt
absconderent laqueos: dixerunt q̄s
videbit eos. Prescrutati sunt iniq̄/
tates: defecerunt scrutantes scruti/
niū. Accedet homo ad coꝛ altum:
et exaltabitur deꝰ. Sagitte paruu
loꝛum facte sunt plage eoꝛum: et in
firmitate sunt super eos lingue eo/
rum: conturbati sunt omnes qui vi/
debant eos ꝛ timuit omnis homo.
Et annūciauerūt opera dei: ꝛ fctā
eius intellexerūt. Letabit iustus in
dño: ꝛ sperabit i eo ꝛ laudabūtur oēs
recti coꝛde. LXIIII. In finē
Decet canticū. psalmꝰ dō.
hymnus deus in syon: ꝛ tibi redde/
tur votū in hierlm. Exaudi oroem
meaz: ad te oīs caro veniet. Verba
iniquoꝝ prevaluerūt adversuz nos:
et impietatibus nr̄is tu propiciaberis. Beatus quē elegisti ꝛ assump
sisti: inhabitabit in tabernaculis tu
is. Replebimur in bonis domꝰ tue:
sanctum est templum tuū mirabile
in equitate. LXIIII. psalmus dō.
Exaudi nos deus salutaris noster:
spes omniū finiū terre ꝛ in mari lon
ge: preparans mōtes in virtute tua
accinctus potentia. Qui cōturbas
fundum maris: sonū autē fluctuum
eius quis sustinebit. Conturbabuntur
gentes ꝛ timebūt oīs: qui inhabi/
tant fines terre: a signis tuis exitus
matutini ꝛ vesperi delectabis. Visi
tasti terram ꝛ inebriasti eam: multi
plicasti locupletare eam. Fluuius
dei repletus est aqua: parasti cibuz
illoꝛum: quia ita est preparatio tua
Rigans sulcos eius inebria: multiplica ge/
nerationes eoꝝ in stillicidijs suis leta
bitur cū eroziet. Benedices coro/
nā anni benignitatis tue: ꝛ cāpi tui
replebūtur vbertate. Pinguescent
fines deserti: ꝛ exultatiōe colles ac/
cingent. Induti sunt arietes ouiū:
et cōualles abūdabūt frumento: et
enim clamabunt et hymnū dicent.
LXV. In finē. psalmꝰ cantici dō
Jubilate dño oīs terra: psal/
mū dicite nomē eiꝰ. Date glo
riā laudi eius: dicite deo q̄ terribi/
lia sunt opa tua. In multitudinem
virtutū tue: mentientꝫ tibi inimici tui
Oīs terra adoret te ꝛ psallat tibi:
psalmū dicat noi tuo altissime. Ve/
nite ꝛ videte opa dei: terribilis i cō
siliis sup filios hoim. Qui posuit

mare in aridam: in flumine ptransi
būt pede: ibi letabimur i ipō. Qui
dñatur in virtute sua: in eternū ocu
li ei⁹ sup gentes respiciunt. Qui in
ira puocant: nō exaltentur in semet
ipsis. Bñdicite gentes deū nr̄m: et
obaudite vocē laudis ei⁹. Qui po
suit aiam meā ad vitā: ⁊ nō dedit cō
moueri pedes meos. Qm̄ probasti
nos de⁹: igne nos examinasti sicut ex
aminat argentū. Induxisti nos i la
queū: posuisti tribulationes in dor
so nr̄o: posuisti hoies sup capita nr̄a
Transiuim⁹ p ignē ⁊ aquā: ⁊ indu
xisti nos in refrigeriū. Introibo in
domū tuā cū holocaustis: reddā ti
bi vota mea q̄ dissixerūt labia mea:
⁊ locutū est os meū in tribulatione
mea. Holocausta medullata offerā
tibi cū incensu ⁊ arietib⁹: offerā tibi
boues cū hircis. LXV. psalm⁹ dō
Uenite ⁊ audite ⁊ narrabo vob oēs
q̄ timetis dñm: quāta fecit aie mee.
Ad ipm̄ ore meo clamaui: ⁊ exulta
ui sub lingua mea. Iniq̄tatē si aspe
xi in corde meo: nō exaudiet deus.
Propea exaudiuit me de⁹: ⁊ inten
dit voci deprecationis mee. Bñdi
ctus dñs: q̄ nō amouit orōem meā:
⁊ miam suam a me. LXVI. In fi
nem in hymnis psalm⁹ cantici dō.
DEus misereatur nobis ⁊ bene
dicat nos: illuminet vultū suū
super nos. Ut cognoscam⁹ in terra
viam tuā: in oibus gentibus salutā
re tuū. Confiteant tibi populi de⁹:
cōfiteātur tibi populi oēs. Letent
⁊ exultent gētes: qm̄ iudicas pplos
in eq̄tate: ⁊ gentes in terra dirigis.
Confiteātur tibi populi deus: cōfi
teantur tibi populi oēs. Terra de
dit fructū suū: benedicat nos deus
deus noster: bñdicat nos de⁹ ⁊ me
tuant eū oēs fines terre. LXVII.
In finem psalmus cantici dauid
EXurgat deus ⁊ dissipent inimi
ci eius: ⁊ fugiant q̄ oderūt eū
a facie eius. Sicut defecit fum⁹ de
ficiant: sicut liquescit cera a facie ig
nis: sic pereant pctōres a facie dei.
Et iusti epulētur ⁊ exultent in con
spectu dei: ⁊ delectentur in leticia.
Cātate deo psallite nomini ei⁹: iter
facite qui ascēdit sup occasū. Dñs
nomē est illi: gaudete in ꝓspectu ei⁹
Turbabūtur a facie ei⁹ pr̄es orphā
norū: ⁊ iudices viduarū. LXVII.
Deus in loco sancto suo: ps dauid
deus q̄ hītare facit vnanimes in do
mo. Qui educit vinctos in fortitu
dine: similiter eos qui in ira prouo
cant: qui habitāt in sepulcris. Deꝰ
cum egredieris cor̄ populo tuo: dū
trāsieris per desertum. Terra mo
ta est: etenim celi distillauerūt a fa
cie dei israel. Pluuiā voluntariā se
grega de⁹ hereditati tue: etē infir
mata est: tu vero perfecisti eā. Ani
malia tua inhabitabūt in ea: parasti
in dulcedine tua pauperi de⁹. Dñs
dabit verbum euangelizātibus: vir
tute multa. Rex virtutū dilecti dile
cti: et speciei domus diuidere spo
liā. Si dormiatis inter medios cle
ros: penne colūbe deargētate et po
steriora dorsi ei⁹ in specie auri. Dū
discernit celestis regis super eā: ni
ue dealbabūtur in selmon. Montes
dei monte vberem: mōs coagulat⁹
meus vber. Ut q̄d suspicamini mō
tes coagulati: monte i quo placuit
deo habitare in eo: etenim domin⁹
habitauit vsq; in finē. Currus dei
decē miliū multiplex milia letātiū:

dñs in illis in syna in sancto. Ascē dit in altum cepit captiuitatē: dedit dona hominib⁹. Ereniz qui nō cre dunt deū inhabitare: dñs deus be/ nedictus. LXVII. psalm⁹ dauid. Benedictus dñs de die in diē: pro sperū iter faciet nobis de⁹ salutaris noster. Deus noster deus saluos fa ciet nos: ⁊ dñi dei exitꝰ mortis. Ue runtamē deus conquassabit capita inimicorū suorum: verticē capilli p/ ambulantiū in delitijs suis. Dixit dñs in basan cōuertar: cōuertar in profundū maris. Donec tingatur pes tuus in sanguīe: lingua canū tu orū ex iimicis ab ipo. Visi sunt gres sus tui deus: gressus dei mei regis qui est in sancto. Preuenerūt prin/ cipes cōiuncti psallentib⁹: in medio iuuēcularū tympanistriarū. In ec/ clesijs benedicite dñm: dñm de fon tibus israel. Ibi beniamin adolescē tiol i pauore: principes iuda duces eorum: principes zabulon: principes nepthalim. Manda deus virtutē tu am: confirma hoc deus qđ operatus es i nobis. A templo tuo quod est in hierl'm: tibi offerunt reges munera Increpa feras silue: concilia tauro rum inter vaccas populorum: vt ex cludantur hij qui probati sunt argē to: dissipa gentes que bella volunt. Uenient legati ex egypto: ethyopia preueniat manus eius deo. Regna terre cantate deo: psallite dño psal/ lite deo. Qui ascendit super celos celorum ab oriente: ecce dabit vocē suam vocem virtutis. Date hono/ rem deo super israel: magnificentia eius ⁊ virtus eius in nubibus. Mi rabilis deus in sanctis suis: deus is/ rael ipse dabit virtutem et fortitudi nem pleb⁹ sue benedictus domin⁹. LXVIII. In finem pro his qui cō mutabuntur psalmus dauid. Saluū me fac deus: quoniaz in troierunt aque vsq ad animā meā. Infixus sum in limo profundi: ⁊ nō est substantia. Ueni in altitudinem maris: ⁊ tēpestas demersit me. Ila borauī clamās rauce facte sunt fau ces mee: defecerūt oculi mei dū spe ro in deum meū. Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui ode runt me gratis. Cōfortati sunt ini mici mei: qui me pseqbant iniuste: que nō rapui tunc exsoluebā. Deus tu scis insipientiā meā: ⁊ delicta mea a te nō sunt abscondita. Non erube scant in me qui te expectant: dñe de⁹ virtutū. Non cōfundātur sup me: qui querūt te deus israel. Quoniaz propter te sustinui opprobriuz: ope ruit confusione faciem meam. Ex/ ter factus sum fratribus meis: ⁊ ho spes filijs matris mee. Quomā ze/ lus domus tue comedit me: et op/ probria exprobrantium tibi ceciderunt super me. Et humiliaui in ie/ iunio animā meam: et factuz est mi hi in opprobrium. Et posui vesti/ mentū meum ciliciū: et factus sum illis in parabolam. Aduersum me exercebantur: qui sedebant in porta et in me psallebant qui bibebant vi/ nū. Ego vero oratio mea ad te do/ mine: tempus bñplaciti deus. In multitudinē misericordie tue: exau/ di me in veritate salutis tue. Eripe me ō luto vt nō inherear: libera me ex odientibus me et de profundo a/ quaruz. Non me demergat tempe stas aque: neq obsorbeat me pfun/ dum: neq operiat super me puteus

os suū. LXVIII. psalmus dauid. Audi me domine qm̄ benigna est mia tua: secundū multitudinē miserationū tuarū respice in me. Ne auertas faciem tuā a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me. Intēde anime mee & libera eā: propter inimicos meos eripe me. Tu enim scis opprobriū meū confusionem meam & verecūdiā meā: in conspectu tuo oīes tribulātes me. Impropriū expectauit cor meū & miseriam: et sustinui qui simul mecum cōtristaretur: & q̄ cōsolaretur et nō fuit. Et dederūt in escam meā fel: & in siti mea potauerūt me aceto. Fiat mensa eorum coram ipis in laqueū: & in retributionē & in scandalū. Obscurētur oculi eor ne videant: & dorsum illorū semp incurua. Effunde super eos iram tuā: & indignatio ire tue aprehēdat eos. Fiat habitatio eorū deserta: & in tabernaculis eor nō sit qui inhabitet. Qm̄ quē tu percussisti ipsi persecuti sunt: & super dolorem vulnerū meorum addiderunt. Appone iniq̄tatem super iniq̄tatē ipsorū: & nō intrent in tua iustitia. Deleantur de libro viuentiū: & cum iustis nō scribant. Pauper sum ego et dolens: & salus vultus tui dei suscepit me. LXVIII. psalmus dauid Laudabo nomen dei mei cum cantico: magnificabo eum in laude. Et placebit deo super vitulum nouellū: cornua producentem et vngulas. Videant pauperes et letentur: quere rite dominū et viuet anima vestra. Quoniam exaudiuit pauperes dominus: et vinctos suos non sprevit: laudent illum celi ac terra: mare et omnia que in eis sunt. Quoniā deus saluam faciet syon: et edificabūtur ciuitates iude: & inhabitabunt ibi & hereditate acquirūt eam. Et semē seruorum eius possidebit eam: & qui diligunt nomē eius inhabitabūt in ea. LXIX. In finem psalmus dauid in rememoratione eo q̄ saluū me fecit deus. Deus in adiutoriū meū intende: domine ad adiuuandum me festina. Confundātur et reuereantur: qui querunt animam meam. Auertantur retrorsum & cōfundātur: qui cogitant mihi mala. Auertantur statim erubescentes: qui dicunt mihi euge euge. Exultent et letentur in te: oīes qui querunt te domine: et dicant semp magnificetur dominus qui diligunt salutare tuū. Ego vero egens et pauper sum: dominus curā habet mei. Adiutor et liberator meus es tu: domine ne tardaueris. LXX. In finem psalmus dauid filiorum adonadab qui fuerunt in captiuitate. In te domine speraui: domine nō confundar in eternū. In tua iustitia libera me et eripe me: inclina ad me aurem tuā et libera me. Esto mihi in deum protectorem et in locum munitū vt saluū me facias: qa firmamentū meum et refugiū meū es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis et iniqui. Quoniā tu es pacientia mea: domine spes mea a iuuentute mea. In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es protector meus: in te est decantatio mea semper. Tanq̄m prodigium factus sum multis: et tu adiutor fortis. Repleatur os meum laude tua: vt possim cantare gloriā

tuam: tota die magnificētias tuas. Ne proijcias me i tempore senectutis: et cum defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei mihi: et qui custodiebant aiam meā: consiliū fecerūt in vnū. Dicentes deus dereliquit illū: persequimini ⁊ comprehēdite eū: quia non est qui eripiat eum. Deus me⁹ ne elonges a me: deus meus in adiutoriū meū respice. Confundātur et deficiant: detrahentes aie mee. Operiantur confusione ⁊ reuerentia: qui querunt mala mihi. Ego autē semper in te sperabo: ⁊ adijciam super oēm laudem tuā. Os meū pronūciabit iusticiam tuā: tota die laudem tuā: quia non cognoui negotiationes. Introibo in potentias dñi: dñe memorabor iusticie tue solius. Docuisti me deus a iuuētute mea: ⁊ vsq; nunc pronunciabo mirabilia tua. LXX. Psalmus dauid. Et vsq; ad senectam et senīū: deus ne derelinquas me. Donec annūciem brachium tuū: generationi omni que ventura est. Potentiam tuā et iusticiam tuam deus vsq; in altissimū que fecisti magnalia: deus q̄s similis tibi. Quia ostēdisti mihi tribulatiões multas ⁊ malas: ⁊ conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterū reduxisti me. LXX. p̄s dō Multiplicasti super me magnificētiam tuam: et cōuersus consolatus es me. Et ego confitebor tibi in vasis psalmorum: veritatem tuā deus psallam tibi in cythara sancte israel Gaudebunt labia mea dum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti. Sed et lingua mea meditabitur iusticiam tuam: dum confusi et reuereriti fuerint: qui querunt mala mihi. LXXI. Salomonis. Deus iudicium tuum regi da: et iusticiam tuam filio regis. Iudicare populum tuum cum iusticia: et pauperes tuos i iudicio. Suscipiant montes pacē populo tuo: et colles iusticiam tuam. In sua iusticia iudicabit pauperes populi: et saluos faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit calūniatorem. Et permanebit cum sole: et ante lunam in seculum seculi. Et descendet sicut pluuia in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram. Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis: donec extollatur luna. Et dominabitur a mari vsq; ad mare: ⁊ a flumine vsq; ad terminos orbis terre. Coram illo procident ethyopes: et inimici eius terram lingent. Reges tharsis ⁊ insule munera offerunt: reges arabum ⁊ saba dona adducent. Et adorabunt eum omnes reges terre: omnes gentes seruiūt illi. Quia liberauit pauperem a potente: et egenum cui nō erat adiutor. LXXI. Psalmus dauid. Parcet pauperi et inopi: et animas pauperum saluas faciet. Ex vsuris et iniquitate liberauit animas eorum: et preclarus nomen eorum coram ipso. Et viuet et dabitur ei de auro arabie: et adorabūt de ipo semper tota die bñdicent eum. Et erit firmamentū in terra: in sūmis montiuz superextolletur fructus eius super libanum: et florebunt de ciuitate eius sicut senū terre. Et erit nomen eius benedictum in secula: ante solem permanet nomen eius. Et benedicētur in eo omnes tribus ter

re:oēs gentes magnificabunt eū. Benedictus dominus deus israel: qui facit mirabilia solus. Et benedictum nomē maiestatis eiꝰ in eternū et in seculum seculi: replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat LXXII. Defecerunt hymni dauid filii iesse. Psalmus asaph. QUam bonus israel deus: rectis corde. Mei autez pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei. Quia zelaui in peccatoribus: pacem peccatorum videns. Quia non est declinatio mortis eorum: nec firmamentū in plaga ipsorum. In laboribus hominū nō sūt: et cum hominibus non flagellabuntur. Ideo obtinuit eos superbia eorum: operti sunt iniquitate ⁊ impietate sua. Prodijt quasi ex adipe iniquitatis eorum: transierunt in dispositionem cordis. Cogitauerunt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt. Posuerunt in celo os suum: et lingua eorum transijt super terram. Ideo reuertetur populus meus hic: ⁊ dies pleni inuenientur in eis. Et dixerunt quomodo sciuit deꝰ: et si est scientia in excelso. Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meum: et laui inter innocentes manus meas. Et fui flagellatus tota die: et increpatio mea in matutinis. Si dicebam narrabo sic: ecce generationes filiorum tuorum relinqui.

LXXII. Psalmus dauid. Et ristimabaz vt cognoscerem: hoc labor est ante me. Donec intrem in sanctuarium dei: et intelligam in nouissima. Ueruntamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum eleuarentur. Quomodo facti sunt in desolatione subito: defecerunt ⁊ perierunt propter iniquitatem suam. Tanquam somniū exsurgentis: domine in ciuitate tua imaginem eorum ad nichilum rediges. Quia exaruit cor meum: et renes mei resoluti sunt et ego ad nichilum redactus sum ⁊ nesciui. Quasi iumentum factus sum apud te: et ego semper tecum. Tenuisti manū meam dexteram: et in voluntate tua deduxisti me: et cum gloria assumpsisti me. Quid enim mihi est in celum: et a te quid volui super terram. Defecit cor meum et caro mea: deus cordis mei et pars mea tu deus in secula. Quia ecce qui elongant se a te peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te. Mihi autem adherere deo bonum est: ponere in domino spem meam: vt enarrem omnia promissa tua in portis filie syon. LXXIII. Intelle

UT quid deus repulisti nos deus: in finem iratus est animꝰ tuus super oues gregis tui. Memento congregationis tue quam creasti ab initio. Uirgam hereditatis tue: mōtē syon in quo habitasti. Leua manū tuam in superbia eorum: in finē quanta malignatus est inimicus in sanctuarijs tuis: ⁊ gloriati sunt oēs qui te oderunt. In medio atrij tui posuerunt signa sua: signa ⁊ nō cognouerūt sicut ingressus desuper. Quasi in silua lignorū securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: bipine et ascia deiecerunt. Incenderūt igni sanctuariū tuū i terra: polluerūt

tabernaculum nominis tui. Dixe-
runt in corde suo cognatio eorum si
mul: venite auferamus om̄s dies fe
stos domini d̄ terra. Signa nostra
nō vidimus iā nō est propha: ⁊ nos
nō agnoscet amplius. Usqꝫquo do
mine īproperauit inimicus: inritat
aduersarius nomen tuū in finē. Ut
quid auertis manū tuam: et dexte-
ram tuam de medio sinu tuo in finē
¶ LXXIII. Psalmus dauid.
Deus autem rex noster ante secula:
operatus est salutem in medio ter-
re. Tu ꝯfirmasti in virtute tua ma-
re: tu cōtriuisti capita draconū in a
quis. Tu confregisti caput draco-
nis magni: ⁊ dedisti eū in escam po-
pulo ethyopum. Tu disrupisti fon
tes ⁊ torrentes: tu exiccasti flumia
ethan. Tuus est dies ⁊ tua est nox:
tu fecisti solem et lunam. Tu fecisti
omnes terminos terre: estatē et ver
tu fecisti eam. Memor esto hui⁹ cre
ature tue: quia inimicus impropera
uit domino: ⁊ populus insipiens ex
acerbauit nomen tuuꝫ. Ne tradas
bestijs animas confitentes tibi: ani
mas pauperū tuorū ne obliuiscaris
in finē. Respice ī testamētū tuū: q̄a
repleti sunt q̄ obscurati sūt terre do
morū iniq̄tatū. Ne auertat̄ huilis
ꝯfusus: paup ⁊ inops laudabūt no-
mē tuū. Exurge dn̄e iudica causaꝫ
tuā: memor esto op ꝓbriū ꝟuoꝝ tuoꝝ
eorum qui insipientes sunt tota die.
Ne obliuiscaris vocem querentiuꝫ
te: superbia eorum qui te oderunt a
scendit in se mpiternū. LXXIIII
In finē ne corrūpas. psalm⁹ asaph.
Confitebimur tibi deus confi-
tebimur tibi et inuocabim⁹ no-
men tuum; narrabo omnia mirabi-
lia tua. Quꝫ accepero tempus: ego
iusticiam iudicabo. Liquefacta est
terra et omnes habitantes ī ea: ego
firmaui colūnas eius. Dixi iniquis
nolite inique agere: et delinquenti-
bus nolite exaltare cornu. Nolite
extollere in altum cornu vestruꝫ: no
lite loqui aduersus dn̄m iniquitatē
Quia neqꝫ ab oriente neqꝫ ab occi-
dente: neqꝫ a desertis mōtib⁹. Qm̄
deus iudex est: hūc humiliat et hūc
exaltat. Quia calix in manu domi-
ni vini meri plenum est mixto: et in
clinauit ex hoc in illud. Verūtamē
fex eius non est exinanita: bibēt om
nes peccatores terre. Ego autem ī
secula gaudebo: cantabo deo iacob
Et omnia cornua peccatorum con
fringam: et exaltabuntur cornua iu
sti. LXXV. In finem in laudem
Notus in iudea Psalm⁹ asaph
deus in israel: magnū nomen
eius. Et fctūs est ī pace locus ei⁹:
et habitatio eius in syon. Ibi con-
fregit cornua: arcum scutuꝫ gladiū
et bellum. Illuminans tu mirabi-
lis: a montibus eternis. Turbati
sunt omnes isipiētes corde: dormie
runt somnū suū: ⁊ nichil inuenerūt
om̄s viri diuitiarū in manibus suis
Ab increpatione tua deus iacob:
dormitauerunt qui ascenderunt e-
quos. Tu terribilis es et q̄ resistet
tibi: tunc ab ira tua. De celo iacu-
lasti iudiciū: terra tremuit ⁊ q̄euit.
Quꝫ exsurgeret in iudicio deus: vt
saluos faceret omnes quietos terre
Quia cogitatio hominis confitebi
tur tibi: ⁊ reliquie cogitationis diē
festum agent tibi. Vouete et reddi
te domino deo vestro: omnes qui in
circuitu ei⁹ sunt: offerunt dona ter-

ribili. Qui auferet spm̄ principum terribili: ⁊ metuendo regibus terre

LXXVI. In finem pro yditītum

Voce mea ad Psalmus asaph dn̄z clamaui voce mea ad deū: et intendit mihi. In die tribulationis mee deū exq̄siui manib⁹ meis: nocte coram ipso ⁊ nō sum decept⁹: negauit consolari anima mea. Memor fui dei ⁊ delectatus sum: exercitatus sum et defecit spūs meus. Preoccupauerūt vigilias om̄s inimici mei: turbatus sum ⁊ non sum locutus. Cogitaui dies antiquos: et annos eternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cum corde meo: exercitabar et ventilabam spm̄ meū. Et dixit nunquid in eternū repellet de⁹: aut nō apponet bn̄facere adhuc. Aut in finē miaz suā abscidet: a seculo ⁊ ī gn̄atione. Nūq̄d obliuiscet miseri de⁹: aut cōtinebit ī ira mīas suas. Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operuz dn̄i: q̄a memor ero a principio mirabiliū tuoꝝ. Et meditabor in oībus operib⁹ tuis: ⁊ ī obs̄uatiōib⁹ tuis exercebor.

LXXVI

Deus in sctō via tua: quis Cp̄s dd̄. de⁹ magn⁹ sicut deus nr̄. Tu es de⁹ qui facis mirabilia solus: notā fecisti in ppl'is virtutē tuā. Liberasti ī brachio tuo ppl'm tuuz: filios isrl' et ioseph. Viderūt te aq̄ deus: de⁹ viderūt te aq̄: ⁊ timuerūt turbati sunt abyssi. Multitudo sonit⁹ aquaꝝ vocez dederūt nubes: etem̄ sagitte tue ꝑtransier̄t. Vox tonitrui tui ī rota: illuxerūt fulgura tua orbi t̄re: vidit ⁊ cōmota est terra. Dn̄e ī mare via tua: ⁊ semite tue in aq̄s multis: ⁊ vestigia tua nō cognoscet. Deduxisti sicut oues ppl'm tuū: ī manu moysi et aaron.

LXXVII. Intellectus

Attende ppl'us me⁹ in Casaph. legē meā: inclinate aurē vr̄am in verba oris mei. Aperiā in parabolis os meuz: loquar ꝓpositiones ab initio. Quāta audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ea: et pr̄es nr̄i annūciauerunt nobis. Non sunt oculta a filijs eoꝝ in gn̄atione altera: narrātes laudes dn̄i ⁊ virtutes eius: et mirabilia ei⁹ que fecit. Et suscitauit testimoniū in iacob: ⁊ legē posuit ī israel: ⁊ mādauit pr̄ib⁹ nr̄is: vt notaz faceret ea filiijs suis. Vt cognoscat gn̄o altera: filij qui nascētur exsurgēt: ⁊ narrabunt ea filijs suis. Vt ponāt ī deo spem suā: ⁊ nō obliuiscātur operum dei sui: et mandata eius exquirant. Ne fiant sicut et patres eorum: genus prauū: ⁊ ꝑuersum genus qd̄ nō dixerit cor suū: ⁊ nō est creditus cū deo spūs eius. Filij effraim intendentes ⁊ mittētes arcū: et conuersi sunt in die belli. Non custodierunt testamentū dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare. Et obliti sunt beneficiorū eius: ⁊ mirabilia ei⁹ q̄ ostendit eis. Coram patribus eorum fecit mirabilia: ī terra egypti in cāpo thaneos. Interrupit mare ⁊ transduxit eos: statuit aq̄s q̄si in vtrem. Et eduxit eos in nubem diei: et tota nocte in illuminatione luminis. Disrupit in heremo petrā: ⁊ adaq̄uit eos velut ī abysso mlt̄a. Et eduxit aquā de petra: ⁊ eduxit tanq̄ flumīa aq̄s. Et apposuerūt adhuc peccare ei: ī ira cōcitauerūt excelsuz in siccitate. Et tēptauerūt deū in cordib⁹ suis: vt peterent escā aīab⁹ suis Et male locuti sunt de deo: et dixe

runt nūquid poterit deꝰ parare mē sam i deserto. Quoniā percussit pe/ tram et fluxerunt aque: ⁊ torrentes inūdauerunt. Nunquid et panē po terit dare: aut parare mensam popu lo suo. Ideo audiuit dominus ⁊ di stulit: et ignis accensus est in iacob: et ira dei ascendit in israel. Quia nō crediderunt in deum: nec speraue/ runt in salutare eius. Et mandauit nubibus desuper: ⁊ portas celi ape/ ruit. Et pluit illis māna ad mandu candū: et panem celi dedit eis. Pa nē angelorū māducauit homo: fru/ mentationē misit eis in abūdantia.

LXXVII. Psalmus dauid.

Excitauit austrum de celo: et indu xit in virtute sua africam. Et pluit illis sicut puluerem carnes: ⁊ sicut arenā maris volatilia pennata. Et ceciderunt in medio castrorū eorū: circa tabernacula ipsorum. Et mā ducauerūt ⁊ saturati sunt nimis: ⁊ desiderium eor attulit eis: nō sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc esca erat in ore ipsorū: ⁊ ira dei ascen dit in eos. Et occidit plurimos eo/ rum: ⁊ electos israel impediuit. In omnibus his peccauerūt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus eiꝰ. Et defecerunt in natiuitate dies eo rum: et anni eorum cū festinantia. Cum occideret eos: tunc querebāt eum: ⁊ reuertebantur ante lucem ⁊ veniebant ad eum. Et rememora/ ti sunt quia deus adiutor eorum: et deus excelsus liberator eorum est. Et dilexerunt eum in ore suo: et in lingua sua mentiti sunt ei. Cor au/ tem ipsorum nō est rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Ipse autem est misericors: et propitius fit peccatis eorum: vt nō disperderet eos. Et multiplicauit vt auerteret iram suam: ⁊ nō accen dit omnē indignationem suam. Et memoratus est quia caro sunt: spūs vadens et non rediens. Quotiēs ex acerbauerunt eum in deserto: in ira concitauerunt eum in terra sine a/ qua. Et conuersi sunt ⁊ tēptauerūt deum: et sanctum israel exacerbaue runt. Non sunt rememorati manꝰ eius: die qua liberauit eos de manu tribulantis. Sicut posuit in egyp/ to signa sua: ⁊ prodigia sua in cam/ po thaneos. Conuertit in sanguine flumina eorū: ⁊ pluuiales aquas eo rum en biberēt. Immisit in eis mu scam caninā: ⁊ comedit eos: ranam et exterminauit eos. Et dedit cani cule fructus eorum: et labores eo/ rum locuste. Et occidit in grandi/ ne vineas eorum: et moros eorū in pruina. Et tradidit in grandine iu/ menta eorum: ⁊ possessiones eorum in igne. Misit in eis iram indigna/ tionis sue: indignationem et iram et tribulationem: immissiones p an gelos malos. Viam fecit semite ire sue: et non pepercit a morte anima/ bus eorum: et iumenta eorū in mor te conclusit. Et percussit omne pri/ mogenitū in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernacu lis cham. Et abstulit sicut oues po pulum suum: et perduxit eos tanq̄ gregem in deserto. Et eduxit eos in spe: ⁊ nō timuerūt: ⁊ inimicos eo/ rū operuit mare. LXXVII. ps dō Et induxit eos in montem sanctifi/ cationis sue: montem hunc quē ac/ quisiuit dextera eius. Et eiecit a fa cie eorum gentes: ⁊ sorte diuisit eis

terram in funiculo distributionis. Et habitauit in tabernaculis eorū: trib⁹ isrl'. Et tēptauerunt et exacerbauerūt deum excelsum: et testimonia eius non custodierunt. Auerterunt se et non obseruauerunt pactū: sicut et patres eorum et cōuersi sunt in arcum peruersum. In ira concitauerunt eum in collibus suis: et in sculptilibus suis emulati sunt eum Audiuit dominus et spreuit: et ad nichilum redijt nimis israel. Et repulit tabernaculū silo: tabernaculū suū in quo habitauit inter homines Et tradidit in captiuitate virtutes eorum: et pulcritudines eorū in manus inimici. Et cōclusit in gladio populum suū: et hereditatem suam spreuit. Iuuenes eorū comedit ignis: et virgines eorum non sunt lamentate. Sacerdotes eorū in gladio ceciderunt: et vidue eorum non plorabuntur. Et excitatus ē tanq̄ dormiens dominus: et tanq̄ potēs crapulatus a vino. Et percussit inimicos suos i posteriora: opprobriū sempiternū dedit illis. Et repulit tabernaculū ioseph: et tribū effraim nō elegit. Sed elegit tribum iuda montē syon: quem dilexit. Et edificauit sicut vnicornū sanctificationem suam: in terra quam fundauit in secula. Et elegit dauid seruū suum: et sustulit eum de gregibus ouiū. De post fetantes accepit eum: pascere iacob populum suum et israel hereditatē suam. Et pāuit eos sine malicia cordis sui: et i sensu manuū suarū deduxit eos. **LXXVIII**

DEus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt hierusalem velut pomorum custodiam. Posuerunt mortalia seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre. Effuderunt sanguinem eorum velut aquam in circuitu hierusalem: et non erat qui sepeliret. Facti sumus in opprobriū vicinis nostris: derisum et contemptum his qui sunt in circuitu nostro. Usququo domine irascēris in finē: exardescit velut ignis ira tua. Effunde iram tuam i gentes que te nō nouerunt: et in regna que nomen tuum non inuocauerunt. Quia comederunt iacob: et locum eius desolauerūt. Ne memineris iniquitates nostras antiquas: cito nos preueniat misericordia tua: quia pauperes facti sum⁹ nimis. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter honorem nois tui domine libera nos: et propicius esto peccatis nostris: propter nomen tuum. Nequando dicant gentes vbi est deus eorum: et innotescat in nationibus coram oculis nostris vindicta sanguinis seruorum tuorum qui effusus est. Intret in conspectu tuo gemitus compeditorum: secundum magnitudinem brachij tui: posside filios mortificatorum. Redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerūt tibi domine. Nos autem populus tuus et oues gregis tui: confitebimur tibi in seculum: et in generatione et generationem narrauimus laudem tuam. **LXXIX.** In finem pro his qui commutabuntur testimoniū. Psalmus asaph.

QUi regis israel intende qui de-

ducis velut ouem Ioseph: qui sedes super cherubim appare. Coram ephraim & beniamin & manasse: excita potentiam tuam & veni vt saluos facias nos. Deus conuerte nos: et ostende faciem tuam & salui erimꝰ. Domine deus virtutū quousq3 irasceris: ī oratiōne serui tui. Cibabis nos pane lachrymarū: & potum dabis nobis lachrymis in mensuram Posuisti nos in contradictionē vicinis nostris: & inimici nostri deriserunt nos. Deus virtutuꝫ conuerte nos: & ostende faciem tuam & salui erimus. Vineam ex egypto transtulisti: eiecisti gentes et plantasti eam Viam fecisti ī conspectu eius: plātasti radices eius & repleta est terra Operuit montes vmbra eius: & arbusta eius cedros dei. Extendisti palmites eius vsq3 ad mare: et vsq3 ad flumen propagines eius. Ut q̄d depositi maceriā eiꝰ: & vindemiāt eam oīs transeūtes viam. Exterminauit eam aper de silua: et singularis ferus depastus est eaꝫ. Deus virtutū cōuertere: respice de celo et vide & visita vineam istam. Et perfice eam quā plantauit dextera tua: et super filiū hominis quē cōfirmasti tibi. Incēsa igni & effossa manu: ab increpatione vultus tui peribūt. Fiat manus tua super virum dextere tue: & super filium hominis quem confirmasti tibi. Et non discedimꝰ a te viuificabis nos: et nomen tuum inuocabimus. Dñe deus virtutum cōuerte nos: & ostēde faciē tuā & salui erimꝰ. LXXX. In finē p torcularia Exultate (laribus. ps asaph. deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Sumite psalmū & date tympanū: psalteriū iocundū cū cithara. Canite in inicio mēsis tuba: in die insignis solēnitatis vestre. Quia preceptū israel est: & iudiciū deo iacob. Testimoniū in ioseph posuit illud: cum exiret de terra egypti: linguam quā non nouerat audiuit. Diuertit ab oneribꝰ dorsum eius: manus eiꝰ in cophino seruierunt. In tribulatione inuocasti me: & liberaui te et exaudiui te in abscondito tēpestatis: probaui te ad aquas cōtradictionis Audi (LXXX. Psalmus dauid. populus meus: & testificabor tibi israel si me audieris. Nō erit in te deꝰ recens: nec adorabis deum alienū. Ego enim sum dominus deꝰ tuus: q̄ eduxi te de terra egypti: dilata os tuum & implebo illud. Et non audiuit populus meus vocem meam: et israel nō intendit mihi. Et dimisi eos sm desideria cordis eorum: & ibūt ī voluptatibꝰ suis. Si plebs mea audisset me: israel si ī vijs meis ambulasset. Ad nichilum inimicos eorum humiliassem: & super tribulantes eos misissem manū meam. Inimici domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorū in eternum. Et cibauit eos ex adipe frumēti: & de petra melle saturauit eos. LXXXI. Deus stetit in synagoga deorum: in medio aūt deos discernit. Quousq3 iudicatis iniquitatē: & facies peccantiū sumitis. Iudicate pupillum et egenū: humilē et pauperē iustificate. Eripite pauperes & egenū: de manu peccatoris liberate eum. Nescierunt neq3 intellexerunt: qui in tenebris ambulant mouebūtur oīa fundamēta terre. Ego dixi dij estis: & filij excelsi oēs

Vos autez sicut homes moziemini: 7 sicut vnus de pzincipibus cadetis. Surge deus iudica terram: qm̃ tu dominaris in omnibus gentibus.

LXXXII. Canticum. ps asaph.

Deus q̃s similis tibi ne taceas: neq3 cõpescaris deus. Qm̃ ecce inimici tui sonuerũt: et odientes te leuauerũt caput. In plebem tuã versus te cogitauerũt concilium: 7 cogitauerũt aduersus sanctos tuos. Dixerunt venite disperdamus eos ex gente: et nõ memozabitur nomẽ isrl amplius. Qm̃ cogitauerunt concilium in vnũ: aduersus te testamentũ disposuerũt. Tabernacula idumeozũ et hismaelitarũ: moab et agareni. Gebal 7 ãmon 7 amalech: 7 alienigene cum habitantibus tyrum. Etenim assur simul venit cum illis: facti sunt in adiutozium filijs loth. LXXXII. psalmus dauid. Fac illis sicut madian 7 sysare: 7 sicut iabin i tozrentẽ cyson. Disperierunt in endoz: facti sũt sicut stercus terre. Pone pzincipes eozũ sicut oreb 7 zeb: zebee 7 salmana oms̃ pzincipes eozum. Qui dixerũt hereditatem possideam9: nobis sanctuarium dei. Deus meus pone illos vt rotã: 7 sicut stipulã ante faciẽ venti. Sicut ignis qui cõburet siluã: vleut flãma cõburens montes. Ita psequeris eos in tẽpestate tua: 7 in ira tua cõturbabis eos. Imple facies eozũ ignominia: 7 querent nomẽ tuũ domine. Confundãtur et cõturbẽtur in seculum seculi: et reuereantur et pereant. Et cognoscãt gentes quoniam nomẽ tibi dominus: tu solus altissimus super omnem terram.

LXXXIII. In finem pzo tozcularibus filijs chozeph psalmus.

Quam amabilia sũt tabernacula tua dñe virtutũ. Cõcupiuit et defecit aĩma mea i atria dñi: coz meũ et caro mea exultauerũt i deũ viuũ. Etenim passer inuenit sibi domũ: et turtur nidũ vbi reponat pullos suos. Altaria tua dñe virtutũ: rex meus 7 deus meus. Beati qui habitant in domo tua: in secula seculozum laudabũt te. Beatus vir cuius est auxiliũ abs te dñe: ascensus in cozde suo disposuit. In cõuallez lachzymaz in locũ quem disposuit: etenim benedictionẽ dabit qui legẽ dedit. Ambulabũt de virtute i virtutẽ et videbitur deus deoz i syon. Dñe de9 vtutũ exaudi oõem meã: auribus pcipe deus iacob. Pzotector noster aspice deus: 7 respice in faciem xpi tui. Quia melioz ẽ dies vna in atriis tuis super milia: elegi abiectus esse in domo dñi: magis q̃ habitare in tabernaculis peccatoz. Quia misericozdiã 7 veritatem diligit deus: gratiam 7 gloziam dabit domin9. Non pziuabit bonis: ambulantes in innocentiam. Domine deus virtutum: beatus homo q̃ sperat in te.

LXXXIIII. In finẽ Benedixisti (filijs choze psalmus domine terram tuã: auertisti captiuitatem iacob. Remisisti iniquitatẽ plebis tue: operuisti omnia peccata eozum. Mitigasti oẽm iram tuã: auersus es ab ira indignationis tue. Conuerte nos deus salutaris noster: et auerte iram tuã a nobis. Ne in eternuz irascaris nobis: neq3 extendas iram tuaz a pgenie in pgenie. Deus tu conuertẽs viuificabis nos: 7 plebs tua letabit in te

Ostende nobis dñe mīam tuā: ⁊ salutare tuū da nobis. Audiaz q̄d loquatur in me dñs deus: qm̄ loq̄tur pacē in plebē suā sup sanctos suos: ⁊ in eos qui cōuertūt cor ad ipsum. Verūtamen prope timētes eū: salutare ipsius et vt inhabitet gloria ī terra nostra. Mīa ⁊ veritas obuiauerūt sibi: iusticia ⁊ pax cōplexe sūt se. Veritas de terra orta est: et iusticia de celo prospexit. Etem̄ dñs dabit bñdictionē: ⁊ terra nostra dabit fructū suū. Iusticia āte eū preibit: ⁊ ponit ī via gressus suos. LXXX

Inclina dñe (V. Orō dauid. aurem tuā ⁊ exaudi me: qr egēs ⁊ pauper sum ego. Custodi animā meā qm̄ sanctus sum: saluū fac seruū tuū deus meus sperantem in te. Miserere mei dñe: qm̄ ad te clamaui tota die. Letifica aīam serui tui: quia ad te dñe leuaui aīam meam. Quia tu dñe suauis ac mitis es: et multū misericors inuocantibus te. Auribus percipe dñe orem meaz: intende voci orationis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qm̄ exaudisti me. Non est similis tibi ī dijs dñe: ⁊ nō est ꝟm opa tua. Oēs gentes quecūqz fecisti venient: et adorabūt coram te dñe ⁊ honorificabūt nomē tuū. Qm̄ magnus es tu ⁊ facies mirabilia: tu es deus solus Deduc me dom ne in via tua: ⁊ ambulabo in veritate tua: letetur cor meū vt timeat nomē tuū. Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: et honorificabo nomen tuū in eternū. Qm̄ magna est misericordia tua sup me: ⁊ eripuisti animā meā ex inferno inferiori. Deꝰ iniusti insurrexerūt super me: ⁊ synagoga potentiū quesierūt animaz meam: ⁊ nō proposuerūt te ante se. Et tu dñe deus miserator ⁊ misericors: patiens ⁊ multū misericors ⁊ verax. Respice ī me ⁊ miserere mei da potestatē puero tuo: et saluū fac filiū ancille tue. Fac mecū signuz ī bono: vt videant qui me oderunt: ⁊ cōfundātur qm̄ tu dñe adiuuisti me ⁊ consolatus es me. LXXXVI.

¶ Filijs coreph. psalmus cantici.

Fundamēta eius: in montibus sanctis. Diligit dñs portas syon: super om̄ia tabernacula iacob. Gl̄iosa dicta sunt de te: ciuitas dei Memor ero raab ⁊ babilonis: scientibus me. Ecce em̄ alienigene et tyrus ⁊ populus ethyopus: qui fuerūt illic. Mater syon dicet homo: et hō factus est in ea: ⁊ ip̄e fundauit eā altissimus. Dñs narrauit scripturas populoꝝ: ⁊ principū eorū qui fuerāt in ea. Sicut letantiū hominū: cōmoratio est ī te. LXXXVII. Cāticū psalmꝰ filijs chore in finez per chorum ad preciendum intellectus

Domine (hemanezrahelites. deus salutis mee die clamaui: et nocte coram te. Intret orō mea in conspectu tuo: inclina aurē tuam ad precem meam. Quia repleta est malis anima mea: ⁊ vita mea in inferno appropriauit. Extimatꝰ sum cum descendētibus in lacū: factus suz sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Et sicut vulnerati dormientes in monumētis: quoruz nō meministi āplius: ⁊ ip̄i de manu tua expulsi sūt. Posuer̄t me ī lacu īferiori: ī tenebris ⁊ ī vmbra mortis In me cōfirmata est ira tua: ⁊ oēs fluctus super me induxisti. Longe

feciſti notos meos a me: poſuerunt me abominationē ſibi: traditus ſum ⁊ non egrediebar. Oculi mei infirmati ſunt pre inopia: clamaui ad te domine tota die expādi manꝰ meas ad te. Numq̄d mortuis facies mirabilia: aut medici exſuſcitabūt ⁊ cōfitebūtur tibi. Numq̄d narrabit quis in monumēto miam tuam: ⁊ veritatem tuā in perditionē. Numq̄d cognoſcent in tenebris mirabilia tua: aut iuſticia tua in terra oblita. Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane oratio mea preueniet te. Ut q̄d dñe repellis orōem meā: auertis faciē tuaz a me. Et gens ſum ego ⁊ in laborib⁹ a iuuētute mea: exaltatus aūt et humiliatus ſum. In me ptranſierunt ire tue: ⁊ terrores tui cōturbauerūt me. Circuierunt me ſicut aqua tota die: circūdederūt me ſimul. Et longaſti a me amicū ⁊ primū: ⁊ notos meos pre miſeria. LXXXVIII.

Intellectus ethan ezraite.

Miſericordias tuas dñe in eternū cantabo: in generatione ⁊ progenie pronūciabo veritatem tuam in ore meo. Quia dixiſti in eternū mia edificabitur in celis: preparabit veritas tua. Diſpoſui teſtamentū electis meis: iuraui dauid ſeruo meo. Uſq; in eternū pparabo ſemen tuū: ⁊ edificabo in ſeculū ſeculi ſedē tuā Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatē tuā in eccleſia ſctōz. Quis in nubibus eq̄bitur dño: aut q̄s ſimilis erit deo inter filios dei. Deꝰ q̄ glorificat in cōſilio ſctōz: magnꝰ ⁊ metuēdus in oibus q̄ in circuitu eiꝰ ſunt. Dñe deus virtutū q̄s ſimilis tibi: potens es dñe et veritas tua in circuitu tuo. Dominaris poteſtatē maris: motū aut̄ fluctū eius tu mitigas. Humiliaſti ſicut vulneratū ſuperbum: ⁊ in virtute brachij tui diſperſiſti inimicos tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra: orbem terrarū et plenitudinem eiꝰ tu fundaſti. Aq̄lonē et mare tu creaſti: thabor et hermō in nomīe tuo exultabunt. Tuū brachium cū potentia: firmetur manus tua et exaltet dextera tua. Iuſticia et iudiciū pparatio ſedis tue: miſericordia et veritas preibunt ante faciem tuam. Beatus populus qui ſcit iubilationem: dñe in lumine vultus tui ambulabunt. Et in nomine tuo exultabunt tota die: et in tua iuſticia exaltabūtur. Quoniam gloria virtutis eorū tu es: ⁊ in bene placito tuo exaltabitur cornu nr̄m. Quia dñi ē protectio: ⁊ ſancti iſrael regis noſtri. Tunc locutꝰ eſt in aſpectu filijs tuis: ⁊ dixiſti poſui adiutoriū ſup potentē: ⁊ exaltaui electū de plebe mea. LXXXVIII. Ps dd.

Inueni dauid ſeruū meū: in oleo ſancto meo vnxi eum. Manus em̄ mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortauit eū. Nichil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniq̄tatis non nocebit eum. Et concidā inimicos eius a facie ipius: et odientes eū in fugam vertam. Et veritas mea et mia mea cū ipo: ⁊ in noīe meo exaltabit cornu eiꝰ. Et ponā in mari manū eiꝰ: ⁊ in fluminibꝰ dexterā eius. Ipe inuocabit me pater meus es tu: deꝰ meꝰ ⁊ ſuſceptor ſalutis mee. Et ego primogenitū ponā illū: et excelſum apud reges terre. In eternum ſeruabo illi miſericordiam meā: et teſtamentū meū fidele ipſi. Et ponā in ſeculum ſeculi ſedē eiꝰ: et thronus

eius sicut dies celi. Si dereliquerint filij eius legem meam: et in iudiciis meis nō ambulauerint. Si iustificationes meas pphanauerint: et mādata mea nō custodierint. Uisitabo in virga iniq̄tates eorū: et in flagellis peccata ipsorum. Misericordiā autē meā nō auferam ab eo: neq; nocebo in veritate mea. Neq; pphanabo testamentū meū: et que procedūt de labijs meis nō faciam irrita. Semel iurauī in sācto meo: si dauid mātiar. Semen eius in eternū manebit: et thron⁹ eius sicut sol in cōspectu meo. Et sicut luna pfecta in eternū manebit: et testis in celo fidelis. LXXXVIII. ps dō. Tu vero repulisti et sprevisti: distulisti xp̄m tuū. Auertisti testamentū serui tui: prophanasti in terra sanctitatem eius. Destruxisti omnes macerias eius: posuisti munitiōes eius formidinem. Diripuerūt eum oīs transeuntes viaz: factus est opprobrium vicinis nostris. Exaltasti dexteram inimicorum eius: letificasti omnes aduersarios ei⁹. Auertisti adiutoriū gladij eius: et nō est auxiliatus ei in bello. Dissoluisti eū ab emūdatione: et sedem eius in terra collisti. Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum cōfusione. Usq;quo domine irascēris in finem: exardescit velut ignis ira tua. Memorare que sit mea substantia: non em̄ vane constituisti filios hominum. Quis est homo qui viuet et non videbit mortem: eruet animā suaz de manu inferni. Ubi sunt misericordie tue antique domine: quas iurasti dō in veritate tua. Memor esto opprobrij seruorum tuorum: qō cō tinui in sinu meo: multarū gentiū. Quod exprobrauer̄t inimici tui domine: quod exprobrauerūt cōmutationem xp̄i tui. Benedictus dominus ineternū: fiat fiat. LXXXIX Oratio moysi hominis dei. Domine refugiuz factus es nobis: a gn̄ratione in progenie. Priusq̄ fierent montes et formaretur terra et orbis terre: a seculo et vsq; in seculum tu es. Ne auertas hoiem in humilitate: et dixisti conuertimini filij hominū. Quōm mille anni ante oculos tuos: tanq̄ dies hesterna que p̄teriit: et sicut vigilia i nocte. Que pro nichilo habent̄ erunt anni eorū: mane sicut herba transeat. Mane floreat et pretereat: vespere decidat idurescat et arescat. Quia defecim⁹ in ira tua: et in furore tuo conturbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculuz n̄m in illuminatione vultus tui. Quoniā oēs dies nostri defecerūt: et nos in ira tua defecim⁹: anni nostri sicut aranea meditabūtur. Dies annorū nostrorum in ipis septuaginta ānis: si autē in potentatibus octuaginta anni: et plurimū eorum labor et dolor. Quoniā superuenit mansuetudo super nos: et corripiemur. Quis nouit potestatem ire tue: aut pre timore irā tuā dinumerare. Dexterā tuam dīne notam fac nobis: et cōpeditos corde in sapientia. Conuertere domīe vsq;quo: et exorabilis esto super seruos tuos. Saciati sumus mane mīam tuam: et exultauim⁹ et delectati sum⁹ in oībus dieb⁹ n̄ris. Delectati sum⁹ pro diebus quibus nos humiliasti: annis q̄bus vidim⁹ mala. Respice in ꝟuos tuos et opa

tua: ⁊ dirige filios eoꝝ. Et sit splen
dor domini dei nostri super nos: ⁊ o
pera manuū nostrarum dirige super
nos. XC. Laus cantici dauid.
QUi habitat in adiutorio altissi
mi: in protectione dei celi cō
morabit. Dicit dño susceptor meꝰ
es tu: et refugiū meum deus meus
sperabo in eum. Quia ipse liberauit
me de laqueo venantiū: et a verbo a
spero. In scapulis suis obūbrabit ti
bi: ⁊ sub pennis eiꝰ sperabis. Scu
to circūdabit te veritas eius: nō ti
mebis a timore nocturno. A sagit
ta volante per diem: a negotio pam
bulante in tenebris: a ruina ⁊ demo
nio meridiano. Cadēt a latere tuo
mille: ⁊ decem milia a dextris tuis:
ad te autē nō appropinq̄bit. Verun
tamē oculis tuis cōsiderabis: et re
tributionē peccatoꝝ videbis. Quōm
tu es dūe spes mea: altissimū posui
sti refugiū tuū. Non accedēt ad te
mala: et flagellum nō approprīabit
tabernaculo tuo. Quōm angelis suis
mandauit de te: vt custodiant te in
oīnibus vijs tuis. In manibus por
rabunt te: ne nunq̄ offendas ad la
pidem pedem tuū. Super aspidē
et basiliscū ambulabis: ⁊ conculca
bis leonē et draconem. Quōm in me
sperauit liberabo eum: protegā eum
qm̄ cognouit nomen meū. Inuoca
uit me et ego exaudiā eum: cum ipso
ero in tribulatione: et eriptam eum
et glorificabo eū. Longitudine die
rum adimplebo eum: et ostendā illi
salutare meū. XCI. Psalmꝰ canti
Bonū (ci dauid prima sabbati
est cōfiteri dño: ⁊ psallere noi
tuo altissime. Ad annūciā dū mane
miam tuā: ⁊ veritatē tuā per noctē.
In decē cordaꝝ psalterio: cū canti
co ⁊ cithara. Quia dēlectasti me dñe
in factura tua: ⁊ in opibꝰ manū tua
rum exultabo. Quā magnificata sūt
opa tua dñe: nimis pfunde facte sūt
cogitationes tue. Vir insipiēs non
cognoscet: ⁊ stultꝰ nō intelliget hec.
Qū exorti fuerit pctōres sicut fenū:
⁊ pspexerint oīs qui operātur iniq̄
tatē: vt intereāt in sclm seculi. Tu
aūt altissimꝰ: in eternū dñe. Quōm ec
ce inimici tui pibūt: ⁊ dispargētur
oīs qui operātur iniquitatē. Et ex
altabit sicut vnicorniū cornu meū:
⁊ senectus mea in mia veteri. Et re
spiciet oculus meꝰ inimicos meos:
⁊ insurgentibꝰ in me malignātibus
audiet auris mea. Iustus vt palma
florebit: ⁊ sicut cedrus q̄ est in liba
no multiplicabitur. Plantati i do
mo dñi: in atrijs domꝰ dei nr̄i flore
bunt. Adhuc multiplicabūtur i se
nectute veteri: ⁊ benepatiētes erūt.
Vt annūcient qm̄ iustus dñs deus
noster: ⁊ nō est iniq̄tas i eo. XCII
Laus cantici dauid in die sabbati
Domin (qm̄ fundata est terra.
Regnauit decorē induit: induit
dñs fortitudinē et precinxit se. Et
enim firmauit orbem terre; que nō
cōmouebit. Parata sedes tua deꝰ:
extunc a seculo tu es. Eleuauerūt
flumina domine: eleuauerūt flumia
voces suas. Mollant flumia altitu
dines suas: a vocibus aquarū mul
tarum. Mirabiles elationes maris:
mirabilis in excelsis dñs. Testimo
nia tua dñe credibilia facta sunt ni
mis: domū tuam decet sanctificatio
dñe in longitudinē dierum. XCIII
Psalmꝰ ipsi dauid q̄rta sabbati
Deus vltionū dñs: deꝰ vltionū

libere egit. Exaltare q̃ iudicas terram: redde retributionē superbis. Usq3quo peccatores dñe: usq3quo peccatores gloriabūtur. Pronūcia bunt t loquētur iniquitatē: loquentur oēs qui operātur iniusticiam. Populu3 tuū dñe humiliauerūt: et hereditatē tuam vexauerūt. Viduā t aduenā interfecerunt: et pupillos occiderunt. Et dixerūt nō videbit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligite nūc qui insipientes estis in ppl'o: t stulti aliquādo sapite. Qui plantauit aurē nō audiet: aut q̃ finxit oculū non considerat. Qui erudit gentes nō arguet: qui docet omnem scientiaz. Deus scit cogitatiōes hominū: qm̃ vane sunt. Beatus vir quē tu erudieris dñe: et de lege tua docueris eum. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea. Quia non repellet dñs plebem suā: t hereditatē suam nō derelinquet. XCIII. Psalmus dauid. Quoadusq3 iusticia conuertatur in diciū: t qui tenent eam oēs recto sunt corde. Quis cōsurget mihi aduersus malignātes: aut quis stabit mecū aduersus operantes iniquitatem. Nisi dominus adiuuisset me: paulominus habitauerat in inferno anima mea. Si dicebaz motus est pes meus: mia tua domine sustentabat me. Secundū multitudinē dolorum meorū in corde meo: consolationes tue letificauerūt aiam meam. Nunquid adhesit tibi sedes iniquitatis: qui fingis dolorem in precepto. Captabunt animam iusti: t sanguinē innocentē condemnabūt. Et factus est mihi dominus in refugium: et deus meus in auxilium spei mee. Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malicia eoruz disperdet eos: disperdet eos dominus deus noster. XCIIII. Laus canti

Venite exultemus in(ci dauid. domino: iubilemus deo salutari nostro. Preoccupemus faciē dei in confessione: et in psalmis iubilemus ei. Quoniā deus magnus dominus: et rex magnus super oēs deos. Quia non repellet dominus plebem suam: quia in manu ei' sunt oēs fines terre: et altitudines mōtium ipsius sunt. Quoniā ipsius est mare et ipse fecit illud: t aridaz manus eius fundaucrunt. Venite adoremus et procidamus ante deuz: et ploremus coram dño qui fecit nos Quoniā ipse est dominus deus noster: t nos populus pascue eius t oues gregis eius. Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione secunduz diem temptationis in deserto. Ubi temptauerūt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea. Quadraginta annis proxim' fui generationi huic: t dixi semp isti errant corde et ipsi nō cognouerūt vias meas. Quib' iurauī in ira mea: si introibunt in requiē meā. XCV Canticum dauid quādo edificabatur domus post captiuitatem.

Cantate domino canticum nouū: cātate domino oēs terra. Cantate dño et benedicite nomen eius: benenūciate de die in diem salutare eius. Annūciate inter gentes gloriam eius: in oēibus populis mirabilia eius. Qm̃ magnus dñs et laudabilis valde: terribilis super oēs deos. Qm̃ oēs dij gentiū demonia:

dominus autē celos fecit. Confessio et pulcritudo in cōspectu eius: sanctitas ⁊ magnificentia in sctificatione eius. Afferte dño patrie gentiū afferte dño gloriā et honorē. Afferte dño gloriā nomini eius: tollite hostias et introite in atria eius. Adorate dñm in aula sancta eius: cōmoueatur a facie ei⁹ vniuersa terra. Dicite in nationib⁹ dūs regnauit a ligno: etenī firmauit orbē terre que nō cōmouebitur: iudicabit populos in eqtate. Letent celi ⁊ exultet terra: moueatur mare et plenitudo eius. Gaudebūt campi ⁊ oīa que in eis sunt: tunc exultabūt oīa ligna siluarum. Ante faciez dñi qm̄ venit: qm̄ veniet iudicare terraz. Iudicabit orbem terre in equitate: ⁊ populos in veritate sua. XCVI. ps dō.

Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu ei⁹: iusticia ⁊ iudiciū correctio sedis ei⁹. Ignis ante eū ardebit: ⁊ inflāmabit in circuitu inimicos eius. Illuxerūt fulgura eius orbis terre: vidit ⁊ cōmota est terra. Montes sicut cera fluxerunt a facie dñi: a facie dñi oīs terra. Annūciauerūt celi iusticiā ei⁹: et viderūt oēs populi gloriā eius. Confundātur qui adorant sculptilia: qui gloriant in simulacris suis. Adorate dominū oēs angeli eius: audiuit ⁊ letata est syon: ⁊ exultauerūt filie iude propter iudicia tua domine. Qm̄ tu es dominꝰ altissimus super oēm terram: nimis exaltatus es super omnes deos. Qui diligitis dominū odite malū: custodit dominus animas seruorū suorum: de manu peccatoris liberauit eos. Lux orta est iustis: et rectis corde letitia. Letamini iusti in dño: et confitemini memorie sctitatis ei⁹. XCVII.

Cantate do ℭ psalm⁹ ipi dauid

Omino canticū nouū: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextra ei⁹: et brachium sanctū eius. Liberet nos dñe dextera tua: et brachiū sanctum tuū. Notum fecit dñs salutare suū: ante conspectū gentiū reuelauit iusticiam suā. Memor fuit misericordie sue iacob: ⁊ vitati sue domui israel. Viderūt oēs fines terre: salutare dei nostri. Iubilate deo oīs terra: cātate ⁊ exultate ⁊ psallite. Psallite deo nostro in cithara: in cithara ⁊ voce psalmi. In tubis ductilibus: ⁊ voce tube cornee iubilate in conspectu regis dño. Cōmoueatur mare et plenitudo ei⁹: orbis terrarū ⁊ vniuersi qui habitant in eo. Flumina plaudent manibus in id ipsum: montes exultabunt ante faciem domini qm̄ venit: qm̄ venit iudicare terram. Iudicabit orbez terre in iusticia: ⁊ populos in equitate.

XCVIII. Psalmus dauid.

Dominus regnauit iracscantur populi: qui sedes sup cherubin moueatur terra. Dñs in syon magnus ⁊ excelsus: super oēs populos. Confiteantur oēs nomini tuo magno: quia terribile ⁊ sanctuū est: ⁊ honor regis iudicium diligit. Tu parasti equitates: iudicium et iusticiam in iacob tu fecisti. Exaltate dñm deū nostrum ⁊ adorate scabellum pedū eius: quoniā sanctus est. Moyses ⁊ aaron in sacerdotibus: et samuel inter eos qui inuocant nomen ei⁹. Invocabāt dñm ⁊ ipe exaudiebat eos: in columna nubis loqbatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius: et precepta que dedit eis. Domine deꝰ noster tu exaudisti eos: deus tu propicius fuisti illis: & vindicãs in oia studia eorum. Exaltate dñm deum nostrum: et adorate in mõte sancto eius: qm̃ sanctus dñs deus noster.

CXCIX. In cõfessione dauid. Cantate domino oms terra: seruite deo in letitia. Intrate in cõspectu eius: in exultatione. Scitote qm̃ dñs: ipse est deꝰ. Ipse fecit nos et nõ ipsi nos: nos autẽ populus eiꝰ et oues pascue eiꝰ. Intrate portas eius in confessione: atria eius in hymnis confessionũ: laudate nomẽ eius quoniã suauis est dominus. In eternũ misericordia eius: & vsq; in seculum seculi veritas eius. C. Psalmꝰ dauid. Misericordiam & iudiciũ cantabo tibi domine: psallam et intelligam in via immaculata quando venies ad me. Perambulabã in innocẽtia cordis mei: in medio domus mee. Non proponebam ante oculos meos rem malam: facientes preuaricationes odivi. Non adhesit mihi cor prauum: declinantem a me malignũ non agnoscebam. Detrahentem aduersus proximũ suum occulte: hunc persequebar. Superbo oculo et insatiabili corde: cum eo simul non edebam. Oculi mei ad fideles terre vt sedeant hij mecum: ambulans in via immaculata: hic mihi deseruiebat. Non habitabit in medio domꝰ mee faciens superbiam: loquens iniqua non direxit in cõspectu oculoꝝ meorum. In matutinis interficiebam omnes peccatores terre: vt disperdam de ciuitate domini oms qui operantur iniquitatem. CI. Oratio pauperis cum anxiatus fuerit et in conspectu dñi effuderit precẽ suam. Domine exaudi orationẽ meam et clamor meus ad te perueniat: non auertas faciem tuam a me. In quacũq; die tribulor inclina ad me aurem tuã: in quacũq; die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut i frixorio cõfrixa sũt. Percussus sum sicut fenũ: et aruit cor meũ quia oblitus sum mãducare panem meum. A voce gemitus mei: adheserũt ossa mea carni mee. Similis factus sum pelicano in solitudine: factus sum sicut niticorax in domicilio: vigilaui & factus sum sicut passer vnicus in edificio. Tota die exprobrabãt me inimici mei: et q̃ me laudabant aduersum me iurabant. Quia cinerem sicut panem manducaui: et potum meũ cum fletu miscebam. A facie ire tue & indignationis tue: quia leuasti et alisisti me. Dies mei sicut vmbra transiernut: et ego sicut fenum arui. Tu autẽ domine in eternũ permanes: & memoriale tuũ in seculum seculi. Tu exurgens misereberis syon: q̃a venit tempus miserẽdi eius. Quia beneplacitos habuerunt serui tui lapides eius: et terre eius miserebuntur. CI. Psalmus dauid. Timebunt gentes nomẽ tuũ domine: et omnes reges terre gloriam tuã. Quia edificauit dñs syon: et videbitur in maiestate sua. Respexit in orationes pauperum: et nõ sprevit preces eorum. Scribantur hec i generatione altera: et populus q̃ creabitur laudabit dñm. Quia respexit

de excelso sancto suo: dñs de celo in terram prospexit. Ut audiret gemitus vinculatoruz: ⁊ soluat filios interemptoruz. Ut annũcieť in syon nomen dñi: et laus eius in hierlm. In conueniendo populos in vnũ: ⁊ regna vt seruiant dño. Respõdit ei in via virtutis sue: paucitatẽ dierũ meorũ enuntia mihi. Ne reuoces me in dimidio dierũ meorũ: in secuculum seculi anni tui. Initio terrã tu fundasti dñe: ⁊ opera manuũ tuarum sunt celi. Ipsi peribũt tu autẽ permanes: et oms sicut vestimentũ veterescunt: et sicut opertoriũ mutabis eos: ⁊ mutabũtur. Tu autez idem ipse es: ⁊ anni tui nõ deficient Filij seruorũ tuoruz inhabitabũt: et semen eorum in seculũ seculi dirigetur. CII. Psalmus dauid.

Benedic anima mea dñz: ⁊ oia interiora mea nomẽ sanctum eius. Benedic aia mea dñm: ⁊ noli obliuisci oms retributiones eius. Qui propicius fit oibus iniq̃tatib⁹ tuis: qui sanat oẽs lãgores tuos. Qui redimet de interitu vitam tuaz. Qui satiat in bonis desideriũ tuuz. Qui coronat te in miseratione ⁊ mia: renouabit sicut aquila iuuentus tua. Faciens mias dñs: et iudiciũ omnibus iniuriã patiẽtib⁹. Notas fecit vias suas moysi: filij israel voluntates suas. Miserator et misericors dñs: patiens ⁊ multuz misericors. Non i finẽ irascetur: neqz in eternũ indignabiť. Non ꝟm pctã nr̃a fecit nobis: neqz ꝟm iniq̃tates nostras retribuit nobis. Quia secundũ altitudinẽ celi a terra: cõfirmauit dñs misericordiã suam super timentes eũ. Quantum distat oriens ab occasu: elongauit a nobis iniquitates nr̃as Sicut pater CII. Psalm⁹ dauid. miseretur filijs: ita misertus est de⁹ timentib⁹ euz. Quia ipse scit figmẽtum nostruz: memẽto dñe quod terra sumus. Homo sicut fenum dies ei⁹: ⁊ sicut flos feni ita florebit. Qr spũs pertransijt eum ⁊ nõ erit: ⁊ nõ agnoscet amplius locum suũ. CII. Misericordia aũt Psalm⁹ dauid. domini a seculo ⁊ vsqz in seculũ sup timentes eũ: et iusticia eius sup filios filiorũ. Custodientib⁹ testamẽtum eius: et memoria tenẽtib⁹ mandata eius vt faciant eam. Dñs i celo parauit sedem suaz: ⁊ regnũ eius oim dñabitur. Benedicite dominũ oms angeli eius: potentes virtute: qui facitis verbũ eius audire vocez sermonũ eius. Benedicite dñz oẽs virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatem eius. Benedicite dñm omnia opera eius: in omni loco domiuationes eius: benedic anima mea dñm. CIII. Psalm⁹ dd.

Benedic anima mea dominũ: dñe deus meus magnificatus es vehemẽter. Confessionẽ ⁊ decorem induisti: amictus lumen sicut vestimento. Extendens celos sicut pellem: qui tegit in aquis superiora eius. Qui ponit nubẽ ascensuz suũ: qui ambulat sup pennas ventorũ. Qui facit angelos suos spũs: ⁊ ministros suos ignẽ vrentem. Qui fũdauit terraz super stabilitatẽ eius: non inclinabitur in seculum seculi. Abyssus sicut palliuz amictus ei⁹: super montes stabunt aque. Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt. Ascendunt montes et descendunt campi: in lo-

cum quē fundasti eis. Germinū po
suisti: quē non transgredientur neq3
reuertētur operire terrā. Qui emit
tit fontes in cōuallibus: per mediū
montiū pertransibunt aque. Potā
bunt oēs bestie silue: reficient ona
gri i siti sua. Super ea volucres ce
li inhabitabunt: de medio petraruz
dabunt vocem. Rigans montes de
superioribus: de fructu operuz tuo
rum satiabitur terra. Producens
fenū pecudibus: z herbam seruituti
hominū. Ut educat panē de terra:
et vinuz letificat coz hominis. Ut
exilaret faciem in oleo: z panis coz
hominis confirmet. Saturabūtur
ligna campi: et cedros libani quas
plātauit. Illic passeres nidificabūt:
fulice domus dux eorum est. Mon
tes excelsi ceruis: petra refugiuz he
rinacijs. CIII. Psalmus. dauid.
Fecit lunam in tēpora: sol agnouit
occasum suū. Posuit tenebras z fa
cta est nox: in ipsa pertransibūt oēs
bestie silue. Catuli leonū rugien
tes: vt rapiant z querant a deo escā
sibi. Ortus est sol z congregati sunt:
et in cubilibus suis se conlocabunt.
exiet homo ad opus suuz: et ad ope
rationem suā vsqz ad vesperū. Quā
magnificata sunt opera tua domie:
omnia in sapiētia feciste: repleta est
terra creatura tua. Hoc mare ma
gnū et spaciosum: illic reptilia quo
rum non est numerus: animalia pu
silla et magna. Illic naues pertran
sibunt: draco iste quem conformasti
ad illudendum eis. Omnia te expe
ctant: vt des escam illis in tempore
opportuno. Dante te illis colligent
aperiente autem te manū: omnia re
plebuntur vbertate. Auertente au
tem te faciem turbabuntur: aufers
spiritus eorum z deficient: et in pul
uerem suū reuertētur. CIII: Ps dd
Emitte spiritū tuū et creabuntur:
z renouabis faciem terre. Sit glo
ria domino in seculū seculi: letabit
dominus in operibus suis. Qui re
spicit terram et facit eam tremere:
qui tangit montes et fumigabunt.
Cantabo domino in vita mea: psal
lam deo meo quādiu ero. Suauis sit
laudatio mea: ego vero delectabor
in domino. Deficient peccatores a
terra z iniqui ita vt nō sint: benedic
anima mea dñm. CIIII. Alleluya
Confitemini domino z inuoca
te nomē eius: annūciate inter
gētes opa eius. Cantate illi et psal
lite ei: narrate oīa mirabilia eius.
Laudamini i nomine sancto eius:
letetur cor querentiū dñm. Queri
te dñm et confortamini: querite fa
ciem eius semper. Mementote mi
rabiliuz eius: que fecit prodigia ei9
et iudicia oris eius. Semen abraā
serui eius: filij iacob electi eius. Ip
se dominus deus noster: in vniuersa
tra iudicia eius. Memor fuit i eter
nū testamenti sui: verbi quod man
dauit in mille generationes. Quod
disposuit ad abraā: et iuramenti sui
ysaac. Et statuit illud iacob in pre
ceptum: et israel in testamentū eter
nuz. Dicens tibi dabo terram cha
naam: funiculuz hereditatis vestre.
Cum essent numero breui: pauciss
mi z incole in ea. Et pertransierūt de
gente in gentē: z de regno ad pplm
alterū. Non permisit hoiem nocere
eis: sz corripuit pro eis reges. No
lite tāgere xpos meos: z in prophīs
meis nolite malignari. Et vocauit

famē super terram: ⁊ om̄e firmamē tum panis contriuit. Misit añ eos hoiem: in seruū venundatus est ioseph. Humiliauerūt incōpedibus pedes eius: ferrū pertransiuit anima eius. Donec veniret verbū ei⁹: eloquiū dñi igniuit eum. Misit rex et soluit eum: princeps populorum ⁊ dimisit eum. Et cōstituit eū dominū domus sue: et principē om̄is possessionis sue. Ut erudiret principes eius sicut seipsum: ⁊ seniorē ei⁹ prudentiā doceret. CIIII. ps dd. Et intrauit israel i egypto: ⁊ iacob aduena fuit in terra chaz. Et auxit populū suū nimis: et firmauit eum super inimicos eius. Cōuertit cor eorum vt odirent populū eius: ⁊ dolo circūuenirēt seruos eius. Misit moysen seruū suū: ⁊ aaron quē elegit ipsum. Posuit in eis verba signorū suorum: ⁊ prodigiorū in terra cham. Misit tenebras et obscurauit: ⁊ exacerbauerūt verbum eius. Conuertit aquas eorū in sanguinē: ⁊ occidit pisces eorū. Misit terre eorum ranas: et in cubilibus regum ipsoꝝ. Dixit ⁊ venit cinomia: ⁊ scinifex in om̄ibus finibus eorum. Posuit pluuias eorū in grandinē: et ignem vrentē in terra ipsorū. Et percussit vineas eorum: ⁊ ficulneas eorū: et cōtriuit oēm lignū finiū eorū. Dixit ⁊ venit locusta ⁊ brucus: cuius nō erat numerus. Et comedit om̄e fenū terre eorum: ⁊ deuorauit oēm fructū terre ipsoꝝ. Et percussit om̄e primogenitū i terra eoꝝ: primitias oīs laboris eoꝝ. CIIII. Et deduxit eos in argento ⁊ auro: ⁊ nō erat in tribus eoꝝ infirm⁹. Letata est egyptus in ꝓfectione eoꝝ: qꝛ cecidit timor eorū sup eos. Expandit nubē in protectione eorū: ⁊ ignē vt lucet eis per noctē. Petierunt et venit coturnix: et panē celi saturauit eos. Disrupit petram ⁊ fluxerūt aque: abierūt in sicco flumīa. Quia memor fuit verbi scti sui: qd̄ locut⁹ est ad abraaz puerū suū. Et eduxit ppl'm suū in exultatione: et electos suos i letitia. Et dedit eis regiōes gentiū: ⁊ labores populorū possiderunt. Ut custodiāt iustificationes ei⁹: ⁊ legē eius exq̄rant. CV. Alla.

Confitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ i seculū mīa ei⁹. Quis loq̄tur potentias dñi: auditas faciet om̄s laudes eius. Beati qui custodiūt iudiciū: ⁊ faciūt iusticias in om̄i tēpore Memēto nostri dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo Ad videndū in bonitate electoruz tuoruz: ad letandū in letitia gentis tue: vt lauderis cū hereditate tua. Peccauim⁹ cū patribus nostris: iniuste egimus iniquitates fecimus. Patres nostri in egypto nō intellexerunt mirabilia tua: et nō fuerunt memores m'ltitudinis misericordie tue. Et irritauerunt ascēdentes in rubro mare: ⁊ liberauit eos propter nomen suū: vt notam faceret potentiam suam. Et increpauit mare rubrum ⁊ siccatum est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto. Et liberauit eos de manu odientiū: et redemit eos de manu inimicorū. Operuit aqua tribulātes eos: vn⁹ ex eis nō remāsit. Et crediderunt verbis ei⁹: ⁊ cātauerūt laudes ei⁹. Cito fecerūt ⁊ obliti sunt operū eius: nō sustinuerūt cōsiliū eius. Et cōcupierunt ꝯcupiscētias in deserto: et tem

ptauerunt deum in siccitate. Et dedit eis petitiones eoꝝ: et immisit saturitatem in aias eorum. Et irritauerũt moysen in castris: et aaron sanctũ dñi. Aperta est terra et degluti uit dathan: et operuit synagoga abyron. Et exarsit ignis in synagoga eorum: et flãma comedit peccatores. Et fecerunt vitulũ in oreb: et adorauerũt sculptile. Et mutauerũt gloriam suaꝝ: in similitudine vituli mãducãtis fenũ. Obliti sunt deuꝝ qui liberauit eos: qui fecit magnalia in egypto. Mirabilia in terra cham: terribilia in mari rubro. Et dixit dis perdere eos: si non moyses electus eius stetisset in confractione in conspectu eius: vt auerteret iram suam ne disperderet eos. Et pro nichilo habuerũt terrã desiderabilẽ: et non crediderũt verbo eius. Et murmurauerũt in tabernaculis suis: et non exaudierunt vocem dñi. Et eleuauit manũ suam in illis: cito prosternere eos in deserto. Et deiceret semen eorum in nationibus: et dispergeret eos in regionibus. Et consecrati sunt beelphegor: et mãducauerunt sacrificia mortuorũ. Et irritauerunt eum in obseruationibus suis: et multiplicata est in eis ruina. CV. Stetit phinees (Psalmus dauid. et exorauit: et cessauit quassatio. Et reputatum est illi ad iusticiaꝝ: in generatione et generationẽ vsqꝫ in seculum. Et irritauerũt eũ ad aquas cõtradictiõis: et vexatus est moyses propter eos. Quia exacerbauerunt spm̃ eius: et distinxit in labijs suis. Et nõ disperdiderũt gentes: quas dixerat ei dñs. Et cõmixti sunt inter gentes: et didicerũt opera eorũ. Et seruierũt sculptilib⁹ eorũ: et factũ est illis in scandalũ. Et immolauerũt filios suos: et filias suas dõmoni. Effunderũt sanguinẽ innocentẽ: sanguinẽ filiorũ suorũ et filiarũ: qs immolauerũt sculptilibus chanaã. Et facta est terra in sanguine: et cõtaminata est in operibus ipsorum et fornicati sunt in obseruationib⁹ suis. Et iratus est furore dñs in populũ suũ: et abominatus est hereditatem suam. Et tradidit eos in manu⁹ nationũ: et dñati sunt eis qui oderant eos. Et tribulauerũt eos inimici eorum: et humiliati sunt sub manibus eorum. CV. Psalmus dauid. Sepe liberauit eos ipsi aũt exacerbauerũt in cõsilio suo: et humiliati sunt in iniq̃tatib⁹. Et respexit eos cũ tribularẽtur: cũ exaudiret orationes eoꝝ. Et memor fuit testamẽti sui: et penituit eũ ꝑm multitudinẽ mie sue. Et dedit eis in mias: in ꝓspectu oĩm q̃ ceperãt eos. Saluos nos fac dñe deus nr̃: et cõgrega nos de nationib⁹. Vt confiteamur noi sctõ tuo: et gl̃iemur i laude tua. Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl̃ a seculo et vsqꝫ in sclm̃: et dicet oĩs ppl̃us fiat fiat. Confitemini dño CVI. Alla. qm̃ bon⁹: qm̃ in sclm̃ mia eius. Dicant q̃ redẽpti sunt a dño: quos redemit de manu inimici. De regionib⁹ congregauit eos a solis ortu et occasu ab aq̃lone et mari. Errauerũt in solitudine: i siccitate viã ciuitatis hitationis nõ inuenerũt. Esurientes et sitiẽtes erant: aia eorũ in ipsis defecit. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularẽtur: et de necessitatib⁹ eorũ liberauit eos. Et deduxit eos i viã rectã: vt irent in ciuitatẽ hitatiõis.

Confiteātur dño mias eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoīm. Quia saturauit aīam inanem: et aīam esurientem satiauit bonis. Sedentes i tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos in mēdicitate ⁊ ferro. Quia exacerbauerūt eloquiū dñi: et consiliū altissimi irritauerūt. Et humiliatū est in laboribꝰ cor eorū: ⁊ infirmati sunt nec fuit q̄ adiuuaret. Et clamauerūt ad dñm cū tribularētur: ⁊ de necessitatibꝰ eorū liberauit eos. CVI Et duxit eos de tenebris ⁊ (Alla. vmbra mortis: ⁊ vincula eorū disrupit. Cōfiteātur dño mīe eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoīm. Quia cōtriuit portas ereas: et vectes ferreos cōfregit. Suscepit eos de via iniq̄tatis ipsorum: propter iniusticias enim suas humiliati sunt. Omnes escam abominata est aīa eorū: et appropriauerūt vsq3 ad portas mortis Et clamauerunt ad dñm cum tribularētur: et de necessitatibus eorū liberauit eos. Misit verbum suū et sanauit eos: et eripuit eos de interitu eorum. Confiteātur domino misericordias eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominum. CVI. Alleluya. Et sacrificent sacrificium laudis: et pronūtient opera eius in exultatione. Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis. Ipsi viderūt opera domini: ⁊ mirabilia eius in profundo Dixit ⁊ stetit spiritus procelle: ⁊ exaltati sunt fluctus eius. Ascendūt vsq3 ad celos: ⁊ descendunt vsq3 ad abyssos: aīa eorū in malis tabescebat. Turbati sunt ⁊ cōmoti sunt sicut ebrius: ⁊ oīs sapiētia eorꝝ deglutita est. Et clamauerūt ad dñ3 cū tribularētur: ⁊ de necessitatibꝰ eorꝝ liberauit eos. Et statuit procellaꝫ in aurā: ⁊ siluerūt fluctus eius. Et letati sunt qꝛ siluerūt: ⁊ deduxit eos in portū volūtatis sue. Cōfiteātur dño mias eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filijs hoīm. Et exaltēt eū in ecclesia plebis: ⁊ in cathedra seniorꝝ laudēt eū. Posuit fluia in desertū: et exitus aquarū in sitim. Terrā fructiferam in salsuginē: a malitia inhabitātiū i ea. Posuit desertū in stagna aquarū: ⁊ terra sine aqua in exitus aquarum. Et collocauit illic esuriētes: et cōstituerunt ciuitatē habitationis. Et seminauerūt agros ⁊ plātauerunt vineas: ⁊ fecerūt fructū germinis. Et bñdixit eos ⁊ multiplicati sunt nimis: et iumēta eorū non sunt minorata. Pauci facti sunt et afflicti sunt: a tribulatione malorū ⁊ dolore. Effusa est ꝯtentio sup principes: ⁊ eduxit eos in inuio et nō in via. Et adiuuauit pauperē ab inopia: ⁊ posuit eos sicut oues familias Videbūt recti ⁊ letabunt: ⁊ oīs iniq̄tas obdurauit os suū. Quis sapiens custodiet hec: et ītelliget mias dñi. CVII. Canticū psalmus dd.

Paratum cor meū deus paratū cor meū: cantabo ⁊ psallam in gloria mea. Exurge psalteriū ⁊ cithara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in pplis dñe: psallam tibi inter gentes. Quia magna est sup celos mia tua: ⁊ vsq3 ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deꝰ: ⁊ sup oēꝫ terrā glia tua. Ut liberēt dilecti tui: saluū me fac dextra tua ⁊ exaudi me. Deꝰ locutꝰ est i sctō suo: letabor ⁊ diuidā sichimā ⁊ ꝯuallē tabernaculorꝝ dimetiar. Meꝰ ē galaad ⁊

meus est manasses: et effraim forti/
tudo capitis mei. Iuda rex meus:
moab olla spei mee. In idumea ex/
tendā calciamentū meū: mihi allofi
li subditi sunt. Quis deducet me in
ciuitatē circūstantie: aut quis dedu
cet me vsqz in idumeaz. Nonne tu
deus qui repulisti nos: ⁊ nō egredie
ris deus in virtutibus nostris. Da
nobis auxiliū in tribulatione: ⁊ va/
na salus hoīs. In deo faciemus vir
tutem: et ipse ad nichilū deducet tri
bulantes nos. CVIII. In finem.
Deus laudem meā psalm⁹ dd.
ne tacueris: qm̄ os peccatoris
et dolosi super me apertū est. Locu
ti sunt aduersum me lingua dolosa:
⁊ ꝯmonibus odij circūdederūt me:
et expugnauerūt me gratis. Pro eo
vt diligerent me: detrahebāt mihi
ego autez orabā. Posuerunt aduer
sum me mala pro bonis: ⁊ odiū pro
dilectione mea. Constitue super eū
pctōrez: ⁊ diabolus stet ad dextris
eius. Cum iudicatur exeat condēp
natus: et oratio eius fiat in peccatū
Fiant dies eius pauci: ⁊ episcopa/
tum eius accipiat alius. Fiant fi/
lij eius orphani: ⁊ vxor eius vidua.
Cōmoti moueātur filij eius: ⁊ mē
dicent: et eijciantur de habitationi/
bus suis. CVIII. Psalm⁹ dauid.
Scrutetur fenerator omnē substā/
tiam eius: diripiant alieni om̄s la/
bores eius. Nō sit ill' adiutor: nec
sit q̄ misereatur pupillis eius. Fi/
ant nati eius in interitu: in vna ge/
neratione deleatur nomē eius. In
memoriā redeat iniquitas patrum
eius: in conspectu dn̄i et peccatum
matris eius nō deleatur. Fiat con
tra dn̄m semper: ⁊ disperdat de ter/
ra memoriā eorum. Pro eo q̄ non
est recordatus facere mīam: ⁊ perse
cutus est hoīem pauperem ⁊ mendi
cum: ⁊ compūctuz corde morti tra
didit. CVIII. Psalmus dauid.
Et dilexit maledictionē ⁊ veniet ei:
⁊ noluit bn̄dictionē prolongabitur
ab eo. Et induit maledictione sicut
vestimento: ⁊ intrauit sicut aqua in
interiora eius: et sicut oleū in ossib⁹
eius. Fiat illi sicut vestimentū qd̄
operitur: ⁊ sicut zona qua semp̄ pre
cingitur. Hoc opus eorum qui de/
trahūt mihi apud dn̄m: ⁊ qui loquū
tur mala aduersus aīam meaz. Et
tu dn̄e deus fac mecuz propter no/
men tuuz: quia suauis est mia tua.
Libera me quia egens ⁊ paup̄ sum
ego: ⁊ cor meū conturbatū est ī me.
Sicut vmbra declinat: ablatus suz
excussus sum sicut locusta. CVIII
Genua mea īfirmata sunt (ps dd.
pre ieiunio: ⁊ caro mea immutata ē
ꝓpter oleū. Et ego factus sum opp
brium illis: viderunt me et moue/
runt capita sua. Adiuua me domi
ne deus meus: salua me secundum
mīam tuam. Et sciant quia manus
tua hec est: et tu domine fecisti ea.
Maledicent illi ⁊ tu benedices: qui
insurgunt in me confundantur: ser/
uus autem tuus letabitur. Induā/
tur cōfusione qui detrahunt mihi:
et operiantur sicut diploide confu/
sione sua. Cōfitebor domino nimis
in ore meo: in medio multorum lau
dabo eum. Quia adstitit a dextris
pauperis: vt saluam feceret a perse
quentibus animam meam. CIX.
Dixit (Psamus ipsi dauid.
dominus domino meo: sede a
dextris meis. Donec ponaz inimi/

cos tuos: scabellum pedum tuorũ. Virgam virtutis emittit dñs ex syon: & dñaberis in medio inimicorũ tuorũ. Tecũ principiũ in die virtutis tue: in splendoribus sanctorũ ex vtero ante luciferũ genui te. Iurauit dñs et nõ penitebit eũ: tu es sacerdos in eternũ sm ordinẽ melchisedech. Dñs a dextris tuis: cõfringet in die ire sue reges. Iudicabit in nationibus: implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorũ. De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput. CX. Alla. In finem ps dd.

COnfitebor tibi dñe in toto corde meo: in cõsilio iustorũ & congregatione. Magna opa dñi: exquisita in oĩs voluntates eius. Confessio & magnificentia opus eius: & iustitia eius manet in seculũ seculi. Memoriã fecit mirabiliũ suorũ: miserens & miserator dñs. Escam dedit timẽtibus se: memor erit in eternũ testamenti sui. Virtutẽ operũ suor annũciabit populo suo: vt det illis hereditatem gentiũ. Opera manũ eius veritas & iudiciũ: fidelia oĩa mandata eius. Confirmata in seculum seculi: facta in veritate et equitate. Redemptionẽ misit dominus populo suo: mãdauit in eternũ testamentũ suũ: sanctũ & terribile nomẽ eius. Initiũ sapientie timor dñi: intellectus bonus oĩbus facientibus ea: laudatio eius manet in scm seculi. CXI. Alleluya. aggei & zacharie.

BEatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupiet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorũ benedicetur. Gloria & diuitie in domo eius: et iustitia eius manet in seculum seculi. Exortum est in tenebris lumẽ rectis corde: misericors & miserator & iustus dñs. Benignus vir qui miseretur et cõmodat: disponet sermones suos in iudicio. Quia in eternũ non cõmouebitur: in memoria eterna erit iustus. Ab auditu malo nõ timebit paratus est cor eius sperare in dño. Cõfirmatũ est cor eius non cõmouebit: donec videat inimicos suos. Dispersit & dedit pauperib⁹: iusticia ei⁹ manet in seculum seculi: cornu ei⁹ exaltabit in gloria. Peccator videbit & irascet: dentib⁹ suis frendet et tabescet: desideriũ pcatorum peribit

LAudate pueri CXII. Alla. dñm: laudate nomen dñi. Sit nomen dñi bñdictũ: a modo & vsq; in eternũ. A solis ortu vsq; ad occasũ: laudabile nomẽ dñi. Excelsus super oĩs gentes dñs: supra celos gloria eius. Quis sicut dñs de⁹ noster: q̃ in altis habitat. Et humilia respicit: in celo et in terra. Qui suscitat a terra inopem: et de stercore exaltat pauperẽ. Vt collocet eũ cũ principibus: cũ principibus populi sui. Qui habitare facit sterilẽ in domo: matrẽ filiorũ letantẽ. CXIII.

IN exitu israel de Alleluya. egypto: domus iacob de pplo barbaro. Facta est iudea sanctificatio ei⁹: israel potestas ei⁹. Mare vidit et fugit: iordanis cõuersus est retro. Montes exultauerũt vt arietes: & colles velut agni ouiũ. Quid est mare quod fugisti: & tu iordanis quare conuersus es retro. Montes q̃re exultastis vt arietes: et colles velut agni ouiũ. A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petram in stagna a-

quarū: ⁊ rupem in fontes aquaruꝫ. Non nobis dñe nō nobis: sed nomini tuo da gloriā. Super miam tuā et veritatē tuam: nequādo dicāt gētes vbi est deus eorū. Deus autem noster in celo: sursum in celo ⁊ i terra oia quecūqꝫ voluit fecit. Simulacra gentiū argentū ⁊ aurum: opa manuū hominū. Os habent et non loquētur: oculos habent ⁊ nō vidēt Aures habent ⁊ nō audient: nares habent ⁊ nō odorabūt. Manus habent ⁊ nō palpabunt: pedes habent ⁊ nō ambulabūt: non clamabūt de gutture suo. Similes illis fiāt qui faciunt ea: et oīs qui confidūt i eis Domus israel speravit in dño: adiutor ⁊ protector eorum est. Domus aaron speravit in dño: adiutor ⁊ protector eorum est. Qui timent dñm sperent in dño: adiutor ⁊ protector eorū est. Dñs memor fuit nostri et benedixit nos: benedixit domū isrl: benedixit domū aaron. Benedixit oīs timentes dñm: pusillis cū maioribus. Adjiciet dñs super vos: et super filios vestros. Benedicti vos a domino: qui fecit celum ⁊ terram. Celum celi domino: terrā autem dedit filijs hominū. Non mortui laudabunt te domine: neqꝫ oīs qui descendūt in infernū. Sed nos qui viuimus benedicimus dominū: ex hoc nunc et vsqꝫ in etermum.

Dilexi qr CXIIII. Alleluya. Exaudiet deus: vocem orationis mee. Quia inclinauit aurem suam mihi: et in diebus meis invocabo. Circūdederūt me dolores mortis: pericula inferni invenerunt me Tribulationem ⁊ dolorem inveni: et nomē dñi invocaui. Obsecro domine libera aiam meā misericors dñs et iustus: et deus noster miseretur. Custodiēs parvulos dominus: humiliatus sum et saluū me fecit. Reuertere aiam mea i requiē tuā: quia dominus benefecit tibi. Quia eripuit aiam meam de morte: oculos meos a lachrymis: ⁊ pedes meos a lapsu. Placebo domino in regione viuorum. CXV. Alleluya. Credidi propter quod ⁊ locutus sum: ego autē humiliatus sum nimis. Ego dixi i excessu meo: omis homo mendax. Quid retribuā domino: pro oīb⁹ que prestitit mihi. Calicem salutaris accipiam: et nomen domini invocabo. Preciosa in conspectu domini: mors sanctorum eius. O dñe ego seruus tuus: ego seruus tuus ⁊ filius ancille tue Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis. Vota mea domino reddam: in atrijs domus dñi Coram omni populo eius: in medio tui hierusalez. CXVI. Alleluya. Laudate dñm oīes gentes: et collaudate eum omnes populi Quoniā confirmata est misericordia eius super nos: veritas domini manet i eternū. CXVII. Alleluya Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in seculū mia eius. Dicat nunc domus israel qm̄ bonus: qm̄ in seculum mia eius. Dicat nūc domus aaron qm̄ bonus: qm̄ in seculū mia eius. Dicant nūc oīs q timēt dñm: qm̄ in seculū mia eius. In tribulatione invocaui dominū: ⁊ exaudiuit me i latitudine. Dñs mihi adiutor est: non timebo quid mihi faciet homo Dominus mihi adiutor est: et ego despiciam inimicos meos. Melius

est sperare in domino: q̄ sperare in homine. Melius est ꝓfidere i dño: q̄ confidere in principibus. Omnes gentes circūdederunt me: ⁊ in nōie domini vultus sum illos. Circundantes circūdederūt me: ⁊ in nomine domini vultus sum illos. Circūdederunt me sicut apes fauū: et exarserunt sicut ignis in spinis: ⁊ in nomine domini vultus sum illos. Impulsus impulsus sum vt caderem: et dominus suscepit me. Fortitudo CXVII. Alleluya. mea et laudatio mea dominus: ⁊ factus est mihi in salutē. Vox leticie et saluatis: in tabernaculis iustorum Dextera domini fecit virtutē: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit fortitudinē. Non moriar sed viuam: et narrabo opera dñi. Castigās castigauit me dominus: ⁊ morti nō tradidit me. Aperite mihi portas iusticie: ingressus in ea confitebor domino. Hec porta dñi: iusti introibunt per eam. Confitebor tibi domine qm̄ exaudisti me: et factus est mihi in salutem. Lapidem quē reprobauerunt edificantes: hic factus est i caput anguli. A domino factū est istud: et est mirabile in oculis nostris. Hec est dies quem fecit dominus: exultemus ⁊ letemur i ea O domine saluū me fac: o dñe bene prosperare. Benedictus qui venit in nomine domini: benedixim⁹ nos de domo domini deus dñs ⁊ illuxit nobis. Constituite diem solennem in cōfrequētationib⁹: vsqs ad cornu altaris. Deus meus es tu ⁊ cōfitebor tibi: deus me⁹ es tu et exaltabo te. Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: ⁊ factus es mihi in salutē. Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in seculum mia eius. Incipit aurora que añ primā recitatur tantū in diebus festis p totū annū. Añ. Deus in adiutorium meū intende: dñe ad adiuuādū me festina.

Deus in LXIX. Psalmus. adiutorium meū intende: domine ad adiuuandum me festina. Confundātur ⁊ reuereātur: qui querunt aiam meā. Auertātur retrorsum et cōfundātur: qui cogitant mihi mala. Auertantur statim erubescentes: qui dicunt mihi euge euge. Exultent et letentur in te omnes qui requirunt te domine: ⁊ dicant semper magnificetur dominus: qui diligūt salutare tuum. Ego vero egens et pauper sum: dominus curam habet mei. Adiutor ⁊ liberator meus es tu: domine ne tardaueris. Gloria ⁊ honor. CXVIII. Psalmus dauid Beati immaculati in via: q̄ ambulant in lege dñi. Beati q̄ perscrutātur testimonia ei⁹: in toto corde meo exq̄runt eū. Non em̄ q̄ operantur iniquitatē: in vijs eius ābulauerūt. Tu mādasti: mandata tua custodiri nimis. Vtinā dirigantur vie mee: ad custodiēdas iustificationes tuas. Tunc nō confundar: dum respicio in omnia mādata tua. Cōfitebor tibi in directione cordis: i eo q̄ didici iudicia iusticie tue. Iustificationes tuas custodiā: vt nō me derelinq̄s vsqzquaqz. Gloria ⁊ ce.

In quo cor CXVIII. ps dd. Irrigit iuuior viā suā: in custodiē do sermones tuos. In toto corde meo exq̄siui te: ne repellas me a mādatis tuis. In corde meo abscondi eloq̄a tua: vt nō pecē tibi. Benedict⁹ es dñe: doce me iustificatōes tuas.

In labijs meis pronũciaui: omnia iudicia oris tui. In via testimonio rum tuorum delectatus sum: sicut i omnibus diuitijs in mandatis tuis exercebor: ⁊ considerabo vias tuas In tuis iustificatõnib⁹ meditabor: vt nõ obliuiscar ꝓmones tuos. Glo ria ⁊ honor. CXVIII. psalm⁹ dõ Retribue seruo tuo viuam: ⁊ cu stodiam sermones tuos. Reue la oculos meos: ⁊ considerabo mi rabilia de lege tua. Incola ego sus in terra: ne abscondas a me mãdata tua. Concupiuit aia mea: desidera re iustificationes tuas in oñi tpe. Increpasti superbos: maledicti q̃ de clinant a mandatis tuis. Aufer a me oppꝛobriũ et cõtẽptũ: quia te stimonia tua exquisiui. Etenim se derũt principes et aduersum me de trahebant: seruus autem tuus exer cebatur in iustificationibus tuis. Nam et testimonia tua meditatio mea est: et consolatio mea iustifica tiones tue sunt. Reiteretur Ãna. Deus in adiutoriũ meũ intende domine ad adiuuandũ me festina. Dicat presbyter Dñs sit semper vobiscuꝫ. ℟. Et cũ. Lauda. Alleluya alla alla. Preueni i ma turitate ⁊ clamaui quia in verbo tuo sup speraui. ℣. Alleluya. ℟. Preuenerũt oculi mei deus ad te diluculo vt meditarer elo q̃a tua. Iam meta (Hymn⁹. ℣. Alleluya. Noctis transijt: somni quies iã preterijt: aurora surgit fulgida: spar git celuꝫ lux noua. Sed cũ diei spe culum cernam⁹: hinc nos oim ad te supne lucifer: preces nescesse est fun dere. Te lucis sctẽ spũs: ⁊ charita tis actib⁹: adinstar illud glorie: nos inouatos effice. Presta pater pijssi me patriq3 compar vnice: cum spũ paraclito regnas per oñe seculum. Amen. ℣. Exsurge dñe adiuua nos: et li bera nos propter nomẽ tuũ. vel alius. ℣. A vigilia matutina vsq3 ad noctem: de⁹ san cte custodi nos. Alius versus. Adiutor ⁊ liberator noster es tu dñe: ne tardauer⁊ ad saluandu3 nos. Kyrieleyson. Xpeley⁊ Pater noster (son. Kyrieleyson qui es in celis. ℟. Amẽ. Sanctificetur nomẽ tuũ. ℟. Amẽ. Adueniat regnũ tuũ. ℟. Amen. Fiat voluntas tua sicut in celo ⁊ in terra ℟. Amẽ. Panem nr̃m quotidianũ da nobis hodie. ℟. Quia deus es. Et dimitte nobis debita nostra si cut et nos dimittimus debitoribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indu cas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. A malo nos libera ⁊ in tuo timore et opere bono nos cõfir ma: trinitas deus noster: tibiq3 ser uiamus deo ac domino nostro seruí tute perhenni: qui viuis et oñia re gis nunc et in eterna secula seculo rum. ℟. Amen. Preces. Deus mise rere. Deus miserere. Deus miserere. Infir mis. Oppressis. Dispersis. Captiuis. Pere grinãtibus. Nauigãtibus. Tribulantibus. Pe nitentibus. Et defunctis fidelibus: cito suc curre pater celestis. Alia preces. Deus miserere. Deus miserere. De⁹ miserere. Mi serere nobis domine miseris. Miserere fa mulis tuis. Miserere infirmis. Miserere oppressis. Miserere captiuis. Miserere pe grinis. Miserere nauigãtibus. Miserere itinerantibus. Miserere penitentib⁹. Mi serere lugentibus. Miserere peccatoribus. Tu christe parce xpianis viuẽtibus cunctis: quoniã meritorum nostrorum diuersis ateri mur malis: et quia coram te propriam fate mus miseriam: misericordie tue opem in no bis sentiamus: et operuꝫ medelam: ⁊ requiẽ

iubeto prestare omnibus fidelibus defunctis Amē. Incipit ordo prime que debz dici per totum annū. Ant. Preuenerunt oculi mei deus ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua. ij. Preuenerunt. Gloria z honor. iij. Preuenerunt. ps. LXVI. psalm9. CXLIIII. ps. CXLIIII Regnum tuum domine regnū zc. ps. CXII. Psalmus. CXVIII. Adhesit pauimēto anima mea: et viuifica me secundū verbuz tuū. Vias meas pronūciaui z exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Viam iustificationū tuarū instruz nua mihi: et exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit aia mea pre tedio: confirma me in verbis tuis. Vias iniquitatis amoue a me: z de lege tua miserere mei. Viam veritatis elegi: iudicia tua nō sum obliitus. Adhesit testimonijs tuis: domine noli me confundere. Viā mā datorum tuorum cucurri: cum dilatasti cor meum. Gloria et honor. CXVIII. Psalmus dauid. Legem pone mihi domine viaz iustificationū tuarum: et exquiram eam semper. Da mihi intellectum et prescrutabor legem tuam: et custodiā illam in toto corde meo. Due me in semitā mandatorum tuorum: quia ipsam volui. Inclina cor meū deus in testimonia tua: et non in auariciaz. Auerte oculos meos ne videant vanitatem: et in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiū tuum: in timore tuo. Amputa opprobriū meuz quod suspicatus sum: iudicia enim tua iocunda. Ecce concupiui mādata tua: i tua iusticia iustifica me. Gloria et honor z ce. CXVIII. Psalmus dō. Et veniat super me mia tua domine: salutare tuū et eloquiuz tuū. Et respondebo exprobrantib9 mihi verbuz: quia speraui in bmonibus tuis. Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsqzquaqz: quia in iudicijs tuis speraui. Et custodiam legem tuā semper: in eternū z in seculum seculi. Et ambulabā in latitudine: quia precepta tua exquisiui. Et loquebar ō testimonijs tuis in conspectu regum: z nō confundebar. Et meditabar i mādatis tuis: que dilexi vehementer. Et leuaui man9 meas ad precepta tua que dilexi: z exercebor in tuis iustificationibus. Gloria et honor. Ant. Preuenerunt oculi mei de9 ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua. Ym. diebus ferialib9. Aduto: z liberator noster. Es tu dñe. ℣. Deus in nomine tuo saluū me fac: z i virtute tua iudica me. ℟. Es tu dñe. ℣. Gl'ia z honor patri et filio z spiritui sancto: z nūc et semper et in secula seculorum Amen. ℟. Reiteretur Ym. Aduto: et liberator Ym. aliud feriale. Aduua nos deus: Salutaris noster. ℣. Et propter honorem nominis tui domine libera nos. ℟. Salutaris noster. ℣. Gloria et honor. ℟. Aduua nos. et ce. De confessore. Ym. In conspectu angelorū. Psallam tibi domine alla. ℣. Adorabo ad templū sanctum tuū et confitebor tibi domine. ℟. Psallam. ℣. Gloria et honor pri. Ym. de vno iusto siue martire. De ore iusti procedit doctrina alleluya alleluya. Fauū mellis distillant labia eius. ℣. Os iusti meditabitur sapientiam Et lingua eius loquetur iudicium. ℟. Fauū mellis. ℣. Gloria et honor patri. Reiteretur Ym. De sanctis siue de martiribus. Hymnus. Vincula sanctorū iam soluta sunt z plage eorum iam sanate sunt: quasi

nauigantes de mūdo. Ferebantur in celum ℣. Qui sunt isti qui vt nubes volant: ⁊ q̄si columbe ad fenestras suas. ℟. Ferebātur. ℣ Gloria⁊ honor. **In quadragesima die bus ferijs. ℟m.** Querite primū regnū dei. Et hec omnia apponentur vobis. ℣. Querite dñm ⁊ cōfortamini q̄rite faciē eius semper. ℟. Et hec oīa. ℣. Gloria. ℟. Querite. **In quadragesima dieb⁹ dñicis ℟m** Serui dei benedicite dñm: ⁊ collaudate regem seculorum. Quia oportet semp orare ⁊ nunq̄ deficere. ℣. Qui statis in domo dñi in atrijs domus dei nostri. ℟. Q: oportet. ℣. Gloria. **De aduentu dñi. ℟m.** Montes filie syon ramos vros extēdite: et germinate. Et fructum iocunditatis afferte populo dei israel: q̄m veniet dies domini. ℣. Laudate celi: ⁊ exulta terra iubilate montes laudem. ℟. Et fructū iocūditatis. ℣. Gloria. **De natiuitate domini ℟m.** Splendet hodie celum et terra: quia saluator nobis natus est ad redimendus pec cata nostra. Ipse est dominus deus noster ℣ius. Parvulus enim natus est nobis: et filius datus est nobis. ℟. Ipse est dominus ℣. Gloria et honor. **Reitereretur ℟m. In diebus festiuis per totū annū. ℟m.** Lux tua domine luceat super nos: et maiestas tua illuminet nos alleluya. Ut spiritu tuo repleti non timeamus insidias inimici alleluya, alleluya. ℣. Illumina domine vultum tuus super nos: et miserere nobis ℟. Ut spiritu tuo repleti. ℣. Gloria et honor. ℟. Lux tua domine ⁊c. **Vel dicatur istud Responsum in octauis natiuitatis. Lectio libri zacharie prophe**

HEc dicit dñs. Reuer (ca. viij. sus sum ad syon: ⁊ habitabo in hierl'm: ⁊ vocabitur hierl'm ciuitas veritatis: et mōs domini exercituū mons sanctificat⁹. ℟. Amē. **Epla pauli apostoli ad romanos. ca. xiij.**

HEratres nox precessit: dies aūt appropinquabit abiciamus ergo a nobis opera tenebrarū: ⁊ induamus nos arma lucis: sic vt i die honeste ambulem⁹. Non i cōmessationibus et ebrietatibus. Non in cubilibus: ⁊ ipudicitijs. Non in contētione et emulatiōe. Sed induimini dñm nr̄m iesum xp̄m. ℟. Amen. **Lauda. Alleluya. Cantabo domino in vita mea. ℟. Alleluya. ℣. Psallam deo meo q̄diu ero. ℟. Alla alla. Laud. Alla. Dextera domini fecit virtutē. ℟. Alla. ℣. Dextera domini exaltauit nos. ℟. Alla alleluya Et nota q⁹ in tempore quadragesime non dicitur alla. in ista Lauda.**

IAm lucis orto sidere deū precemur supplices: vt in diurnis actibus: nos seruet a nocētibus. Linguam refrenans tēperet: ne litis error insonet visum fouendo contegat ne vanitates hauriat. Sint pura cordis intima: absistat et vecordia carnis terat superbias: potus cibiq3 parcitas. Ut cū dies abscesserit noctemq3 sors reduxerit: mūdi per abstinentiā ipsi canamus gloriaz. Iam nos secunde premonet hore peractis circulis: deo sacratuz promere hymnū perhēnis glorie. Exsurge hiesu alleua cordis rei fastidia: vt lingua clare concinat laudis tue magnalia. Infunde lumē spūs: da claritatē cordib⁹: quo te deū p oia: laudem⁹ semp secula. Amē. ℣. Bonū est cōfiteri dño: et psallere nōi tuo altissime. De resurrectōe. ℟m Dicite in nationibus alleluya. Dominus regnauit a ligno. alleluya alleluya. ℣. Etenim correxit orbem terre que non commouebitur. ℟. Dominus regnauit. ℣. Gloria ⁊ honor. **Reitereretur.** Dicite. **Hymn⁹.**

Aurora lucis rutilat: celum laudibus intonat mundus exultās iubilat gemēs infernus vlulat. Cū rex ille fortissimus. mortis confractis viribus: pede conculcans tartara: soluit a pena miseros. Ille qui clausus lapide custoditur sub milite triumphans pōpa nobili: victor surgit de funere. Solutis iam gementibus: ⁊ inferni doloribus: quia surrexit domin⁹ resplendēs clamat angelus. Tristes erant apostoli de nece sui domini. quez pena mortis crudeli. seui damnarūt impij. Sermone blando angelus. predixit mulieribus: in galilea dominus vidēdus est quam totius. Ille dum pergunt cōcite: apostolis hec dicere: videntes eum viuere: osculantur pedes domini. Quo agnito discipuli in galileaz propere: pergunt videre faciem: desideratam domini. Claro paschali gaudio: sol mūdo nitens radio: cū christum iam apostoli. visu cernunt corporeo. Ostensa sibi vulnera: in christi carne fulgida: resurrexisse dominuz: voce fatentur publica. Rex christe clemēitssime: tu corda nostra posside: vt tibi laudes debitas reddamus omni tēpore. Gloria tibi domine: qui surrexisti a mortuis: cum patre sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. ℣ Bonum est confiteri domino. ℟. Et psallere nomini tuo altissime. Et istud quod sequitur videlicet canticum Bn̄dictus dn̄s deus. ⁊ ps. l. debet semper dici per totum annum in diebus ferialibus. Excepto tēpore resurrectionis. Canticū. Benedictus es dn̄e deus patrū nostroꝝ. fol. iij. ps. l. Et nota ꝙ in dieb⁹ dn̄icis ⁊ festiuis debet semper dici canticum Te deū laudam⁹ ⁊ canticū Gloria in excelsis ⁊ Symboluz Credim⁹ Tn vnum deum. Canticum. Te deum laudamus. te dn̄m cōfitemur. Te eternū patrē omnis terra venerat̄. Tibi omnes angeli. tibi celi ⁊ vniuerse potestates. Tibi cherubin ⁊ seraphin: incessabili voce ꝓclamant. Sanctus. Sanctus. Sanctus. Dn̄s deus sabaoth. pleni sunt celi ⁊ terra gloria maiestatis tue. Te gloriosus apostoloꝝ chorus. Te prophetarū laudabilis numer⁹. Te martyrū candidatus laudat exercitus. Te per orbem terrarū sancta cōfitetur ecclesia. Patrē immēse maiestatis. Ad venerandū tuū verū: vnigenitum filiū. Sanctum quoqz paraclitum spiritū. Tu es rex glorie xp̄e. Tu patris sempiternus es fili⁹. Tu ad liberandū suscepturus hominez: non horruisti virginis vteruz. Tu deuicto mortis aculeo aperuisti credētibus te ad regna celorū. Tu ad dexteram dei sedes in gloria patris. Iudex crederis esse venturus. Te ergo quesum⁹ tuis famulis subueni: quos p̄cioso sanguine redemisti. Eterna fac cū sanctis tuis in gloria munerari. Saluū fac populū tuū domine: ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos: vsqz in seculū: ⁊ in secula seculoꝝ amen. Per singulos dies benedicimus te. Et laudam⁹ nomen tuum in eternū ⁊ in seculum seculi. Dignare dn̄e die isto sine tribulatione: ⁊ a peccato nos custodire. Miserere nobis domine miserere nobis. Fiat misericordia tua dn̄e super nos: sicut sperauim⁹ in te. In te domine speraui non confundar in eternum. Parce domine parce populo

tuo: ⁊ ne des in obprobrium hereditatem tuam. Canticus angelorum.

Gloria in excelsis deo. ⁊ in terra pax hominib⁹ bone voluntatis. Laudamus te. Benedicim⁹ te. Adoramus te. Glorificam⁹ te. Hymnū dicimus tibi. Gratias tibi agimus propter gloriam tuā magnaz. Domine de⁹ rex celestis. Deus pater omnipotens. Domine fili vnigenite ieſu christe altissime. Domine deus agnus dei filius patris. Qui tollis peccata mūdi miserere nobis. Qui tollis peccata mundi suscipe deprecationem nostrā. Qui sedes ad dexteram patris miserere nobis. Quoniam tu solus sanct⁹. Tu solus dñs. Tu solus altissimus ieſu xp̄e. Cum sancto spiritu in gloria dei patris. Amen. Symbolum apostolorum.

Credimus in vnum deū patrez omnipotentē. factorem celi ⁊ terre visibiliū ⁊ inuisibilū conditorem. Et in vnū dominū ieſum xp̄m filiū dei vnigenitū: ex patre natum ante omnia secula. deum ex deo. Lumen ex lumine. deum verū ex deo vero. Natum non factū. Homousion patris: hoc est eiusdem cū patre substantie. Per quem omnia facta sunt: que in celo ⁊ que in terra. Qui propter nos homines: ⁊ propter nostrā salutem descendit de celis: ⁊ incarnatus est de spiritu sancto: natus ex maria virgine. homo factus est. Passus sub pōtio pilato. Sepultus. tertia die resurrexit. Ascendit in celos. Sedet ad dexterā patris. Iterū venturus est in gloria iudicare vivos et mortuos. Cuius regni non erit finis. Credimus in spiritū sanctū dominum ⁊ viuificantē: ex patre ⁊ filio procedentē. Cum patre ⁊ filio simul adorandū ⁊ glorificandū. Qui locut⁹ est per prophetas: in vnā sanctā catholicā atq; aplicam ecclesiā. Confitemur vnum baptisma in remissionem peccatorū. Expectamus resurrectionē mortuorū: ⁊ vitam futuri seculi. Amen. ℣. Saciati sum⁹ mane misericordiam tuā: ⁊ exultauimus ⁊ letati sumus in omnibus diebus nostris. **Suppli catio.** Oremus pium ⁊ exaudibilem dominum nostrum ieſum christū cum omni supplicatione rogemus: vt nostri agonis cursum ad finem bonorum operum ⁊ superne beatitudinis propitius perducere dignetur. ℟. Presta eterne omnipotēs deus. Kyrieleison. ℟. Christeleison. kyrieleison. **Capitula**

Deus ad (**in diebus festiuis.** adiuuandu⁹ nos festina: ne aut prevaleat: dum differs adiutorium. aut desperatio succedat: dum retardas auxilium. Utranq; tuaz opitulationem oppone: ⁊ piam cautionez nobis: ⁊ omnib⁹ christianis impende: vt qui fiduciam nostrā in tua collocamus virtute: semper tua munia mur diuinitate. Pater noster. A malo nos libera. fol. vj **Bñdictio.**

Benedicat nos dominus rector eternus. ℟. Amen. Protegat muniat: ⁊ ab omni malo defendat. ℟. Amen. Ut ereptos a malis heredes constituat in celis. ℟. Amen. Per misericordiā ipsi⁹. **Capitula ferial.**

Deus in adiutorium nostrum intende. domine ⁊ vt nos adiuues festinans agredere. tribue itaq; vires explendi quod nouimus: ⁊ perfectioni deputa quod optam⁹. Pater noster. A malo nos li. fol. vj **Bño.**

Sit veritas ⁊ misericordia diuina nobiscum: vt superare valea

mus in bonis actibus inimicuz. ℟. Amen. Exultet in suo beneficio cor nostrum. vt decidant a nobis cuncta vulnera delictorum. ℟. Amen. Dextera ei⁹ imbuat miseratoris triũphum: quo veternosi hostis xp̃o gubernãte cõteram⁹ eculeũ. ℟. Amẽ.

AD te domine effundim⁹ desideriũ cordis nostri: cũ lachrymis p̃camur: vt audias vocẽ nr̃i clamoris. ⁊ effectuz dona petitionib⁹ nostris. Estoqz nobis dñe in oibus bonis adiutor prõptissimus: in periculis liberator assiduus: pelle a nobis dolũ interime vitiũ. Presta alterne dulcedinis incrementum. Sit nobis correptio moꝝ: indulgentia criminũ. Ut orationez nr̃am accipias: peccata dimittas: fide repleas: indulgẽtia foueas: mĩa protegas: aduersa destruas: prospera cõcedat. habeamus in hoc seculo bone actionis documentũ. castitatis donũ. charitatis studiũ. sancti amoris affectũ. ⁊ in futuro cũ sanctis angelis adipiscamur perpetuũ regnũ. ⁊ propter magnã misericordiaz tuã defunctis omnib⁹ fidelibus xp̃ianis sempiternã requiem dona. Pater noster. A malo nos libera. folio . vj

BEnedicat nos omnipotens dominus celestib⁹ bonis. ⁊ repleat spiritualibus donis. ℟. Amen. Concedat nobis charitatez. gaudiũ. patientiã. mãsuetudinem. spez. fidẽ. ⁊ ꝯtinẽtiã. ℟. Amẽ. Ut repleti oẽs bonis eius ad eternã vitã beatitudinis peruenire possim⁹. ℟. Amen. Per mĩam tuã. Incipit ordo cantãdus vel recitandus ad tertiam. Añ. Preoccupemus faciẽ eius in cõfessione: et in psalmis iubilem⁹ ei. ps. xciiij

Memẽto verbi tui seruo tuo: ĩ quo mihi spez dedisti. Hec me cõsolata est in humilitate mea: qꝛ eloqiũ tuum viuifica me. Superbi inique agebant vsqꝫquaqꝫ: a lege aũt tua nõ declinaui. Memor fui iudicioꝝ tuorũ a seculo dñe: ⁊ ꝯsolat⁹ suz. Gediũ tenuit me pro pctõrib⁹ derelinquẽtib⁹ legẽ tuã Cantabiles erant mihi iustificationes tue: in loco incolatus mei. Memor fui in nocte nominis tui dñe: et custodiui legem tuam. Hec mihi facta est: quia iustificationes tuas exquisiui. Gloria ⁊ honor. CXVIII

PORtio mea dñe: Psalm⁹ dauid dixi custodire legez tuã. Deprecatus sum faciẽ tuam: de toto corde meo. Miserere mei scd̃m eloquium tuũ quia cogitaui vias meas: ⁊ conuerti pedes meos in testimonia tua. Paratus sum ⁊ non sum turbatus: custodire mandata tua. Funes peccatorũ circũplexi sunt me: ⁊ legem tuam nõ sum oblitus. Media nocte surgebam ad confitendũ tibi: sup iudicia iusticie tue. Particeps ego suz omniũ timentiũ te: ⁊ custodientium mandata tua. Misericordia tua domine plena es terra: iustificationes tuas doce me. Gloria ⁊ honor patri

CXVIII. Psalmus dauid. Iocunditatẽ fecisti cũ seruo tuo dñe: scd̃m verbũ tuuz. Bonitatem ⁊ disciplinã ⁊ scientiã doce me: quia mandatis tuis credidi. Priusquaz humiliarer ego deliqui ꝑterea eloquium tuũ custodiui Bonus es tu dñe: ⁊ in bonitate tua doce me iustificationes tuas Multiplicata est super me iniquitas superboꝝ: ego aũt in toto corde meo scrutabor mãdata

tua. Coagulatū ē sicut lac cor eoꝝ: ego vero legem tuā meditat⁹ sum. Bonum mihi est qd̄ humiliasti me dn̄e: vt discam iustificationes tuas. Bonū mihi lex oris tui: super milia auri ⁊ argenti. Gloria ⁊ honor. Añ. Preoccupemus faciē eius in cōfessione: et in psalmis iubilemus ei. In dieb⁹ festiuis. ℟. Defensor iuste defende nos: ⁊ libera nos de manu inimicoꝝ nostroꝝ. ℣. Deus in noīe tuo saluos nos fac: ⁊ in virtute tua. ꝑ. Libera nos de manu. ℣. Gloria ⁊ honor. Reitere tur. ℟. In dieb⁹ ferialibus. ℟. Da nobis deus auxiliū in tribulatione. Quia vana est salus hominis. ℣. In deo faciemus virtutem: ⁊ ipse ad nihilū deducet tribulantes nos. ꝑ. Quia vana est. ℣. Gloria ⁊ ho. In quadragesima dieb⁹ ferijs. ℟. Deprecamur dn̄m ⁊ placabilis erit nobis. Et exaudiet nos ⁊ miserebit̄ nobis. ℣. Venite exultemus dn̄o iubilemus deo salutari nr̄o. ꝑ. Et exaudiet nos. ℣. Gloria ⁊ honor. In diebus dn̄icis carnalibus. ℟. Misericordiam ⁊ iudiciū. Cantabo tibi dn̄e. alla alla. ℣. Per ambulabaꝫ in innocētia cordis mei in medio domus tue. ꝑ. Cātabo tibi domine. alla alla. ℣. Gloria ⁊ honor. Reitere tur. ℟. Lectio libri leuitici. c. xxv.

Hec dicit dn̄s. ℟. Deo gratias. Ponam tabernaculū meū in medio vestri: ⁊ nō abiciet vos aīa mea: habitabo inter vos ⁊ ero vester de⁹: vosqꝫ eritis ppl's meus: ⁊ ego dn̄s deus vester. ℟. Amen. Epistola pauli apl'i ad ephesios. cap. v. ℟. Deo gr̄as

Fratres. Estote imitatores dei sicut filij charissimi: ⁊ ambulate in dilectione sicut ⁊ xp̄us dilexit nos. ⁊ tradidit semetip̄m pro nobis: oblationē ⁊ hostiam deo in odorem suauitatis. ℟. Amen. Lauda. Alla alla. Magn⁹ dn̄s noster ⁊ magna virtus ei⁹. ꝑ. Alla. ℣. Et sapientie ei⁹ nō est numerus. ꝑ. Alla. Lauda. Alla alla alla. Deus exaudi orationē nr̄am. ꝑ. Alla alla. ℣. Et clamor noster ad te perueniat. ꝑ. Alla alla alla. Et nota q̄ in tēpore quadragesime non dicit̄ Alla in ista Lauda. Hy⁹.

Certum tenētes ordinē: pio poscamus pectore hora diei tertia: virtutem trini numinis. Ut simus habitaculū illi sancto spiritui: qui quondam in apl'is hac hora distribut⁹ est. Quo gradiētes ordine: ornauit cuncta splendide: regni celestis ꝯditor. eterne vite p̄mijs. Presta pater pijssime. Clamores. Non scd̄m peccata nostra facias nobis deus. Neqꝫ scd̄m iniquitates nr̄as retribuas nobis. ij. Non scd̄m. iij. Nō scd̄m peccata. ℣. Sed scd̄m multitudinez miserationū tuarum miserere nobis dn̄e. Supplicatio. Orem⁹ piū ⁊ exaudibilem dominū nr̄m iesum xp̄m: cū omni supplicatione rogemus: vt nobis gr̄am misericordie sue: ⁊ delictoꝝ veniā propiti⁹ donare dignet̄. ℟. Presta eterne. Kyriel'. ℟. Xp̄el'. Kiriel'.

Domine ih̄u xp̄e fili dei Capl'a. patris: qui hora diei tertia in crucis suspensus patibulo toti⁹ mundi delictū tuo abluisti suplicio: eodēqꝫ hore curriculo sup̄ capita apl'oruꝫ tuoꝝ igne sancti sp̄us dedisti donū: te q̄s ⁊ rogam⁹: vt eo munere corda nr̄a irradies: ⁊ aīas bn̄dicas. Pr̄ nr̄.

Benedicat nos trina ma- Bn̄o. iestas: ⁊ vna deitas. ℟. Amē. Pater ⁊ fili⁹ ⁊ sp̄us sanct⁹. ℟. Amē. Tales nos die examinationis inueniat: quales fons regeneratiōis emisit. ℟. Amen. De aduentu dn̄i. ℟. Veniet dn̄s ⁊ aparebit in medio filioꝝ ppl'i sui. De manu impioꝝ liberauit eos. ⁊ de morte redimet illos. ℣. Dn̄s omp̄s suscitabit iustuꝫ nobis. et ipse saluū faciet ppl'm suū a pec

catis eoꝝ. ꝑ. Et de manu impiorũ liberauit eos. ꝑ. Gloria ⁊ honor. Reiteretur. ℟. Aliud. Ecce dñs veniet redẽptor nr̃ sanctꝰ israel. Coronã regni habens in capite suo. ℣. Attendite ad me populus meus: ⁊ tribus mea me audite. quia prope est iustus meꝰ: ⁊ egressus est saluator meus. ꝑ. Coronam regni habens in capite suo. Alius. ℣. Aspiciebam in nubibus celi: ⁊ quasi filius hominis veniebat. ꝑ. Coronam regni. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteret. ℣. Quare tardas deus veni: ⁊ libera populuꝫ tuũ. Te enim expectat omnis israel. ℣. Veni domine noli tardare: relaxa facinora plebi tue. ꝑ. Te enim expectat. ℣. Gloria ⁊ honor. Lectio libri esaye prophete. cap̃. xxxv. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs, Letabitur deserta ⁊ inuia. ⁊ exultabit solitudo. ⁊ florebit quasi lilium. Germinans germinauit: ⁊ exultabit letabũda ⁊ laudans gloria libani data est ei. decor carmeli ⁊ saron. ipsi videbunt gloriã dñi ⁊ decorem dei nostri. ℟. Amen. Epistola pauli apl̃i ad philipenses. capitulo. iiij. ℟. Deo gratias.

Fratres gaudete in domino semper: ⁊ iterum dico gaudete. Molestia vestra nota sit omnibꝰ hominibꝰ. dominus prope est. nihil solliciti sitis. Sed in omni oratione ⁊ obsecratione cum gratiarũ actione petitiones vestre innotescant apud deum. Et pax christi que exuperat omnem sensuꝫ. custodiat corda ⁊ corpora vestra: ⁊ intelligẽtias vestras. per fideꝫ que est in christo iesu domino nostro ℟. Amen. Lauda. All'a all'a. Veni domine ⁊ apare populo tuo. ꝑ. Alleluya. ℣. Et relaxa facinora eoruꝫ. ꝑ. All'a. Hymnꝰ

Te maiestatis domine: trino collentes nomine: precamur tui famuli: libens vt nos exaudias. Arrata nostra dilue. vocẽ amoris accipe. largire te fauẽtibꝰ: regni celestis premiuꝫ. Presta pater. quere in aduẽtu fol. vj In tp̃e spũssancti. Gloria tibi trinitas. fol. ccl Supli Oremꝰ piũ ⁊ exaudibilẽ dñm nostrũ iesum xp̃m cum omni supplicatione rogemus. Vt nos gratia aduẽtus sui nobis de die in diem cor nouũ ⁊ spiritum rectũ propitiꝰ innouare dignetur. ℟. Presta eterne omnipotẽs deꝰ. Capitula.

Tertia iam dñe diei surgit hora: in qua spiritũ sanctũ in apl'oꝝ uꝫ cordibꝰ infundere dignatꝰ es: ⁊ vt varijs loq̃rent: in linguis eoꝝ faucibꝰ resonasti. Presta ergo eterne omp̃s deus: vt sicut in eodẽ tẽpore os eorũ in tuis laudibꝰ aperuisti: ita quoqꝫ nos in futuro tuam misericordiã consequi mereamur. Pater noster. Bño.

Custodiat nos dñs vbiqꝫ precedat: ⁊ suorũ mandatorũ obseruatores efficiat. ℟. Amen. Quiqꝫ ad exorandũ euꝫ in hac hora diei tertia deuota mente cõcurrimꝰ: occursum atqꝫ subsidiũ semper habere mereamur ineffabile trinitati. ℟. Amẽ Vt eius protectione saluati cũ eodẽ dño in eterna secula mereamur letari. ℟. Amen. In quadragesima. ℟ Ecce veniet dies dñi magni: elemosine ⁊ ieiunij. estote parati benefacere oppressis viduis ⁊ orphanis. Vt recipiatis mercedem in nouissimis tẽporibus dicit dñs. ℣. Quiescite agere peruerse. discite benefacere. querite iudicium subuenite oppressis. ꝑ. Vt recipiatis. ℣. Gloria ⁊ honor. Reiteretur. ℟. Lectio libri esaye prophe. cap̃. lv.

In illis diebus. ℟. Deo gratias Locutus est esayas dicẽs. Querite dominuꝫ: dum inueniri potest: inuocate eum: dum prope est. Derelinquat impius vias suas: et vir

iniquus cogitationes suas: ⁊ reuertatur ad dominū: ⁊ miserebit eius: ⁊ ad dominū deuz nostrū. quoniam multus est ad ignoscendū. ℟. Amē

Epistola pauli apostoli ad ephesios: capitulo. iiij. ℟. Deo gratias.

Fratres. Omnis sermo malus de ore nostro nō ꝓcedat. Sed si quid bonum est ad edificationē oportunitatis. Ut det gratiā audientibus. et nolite contristari spiritū sanctū dei. in quo signati estis in diem redēptionis. ℟. Amen. Lauda. Laus tibi. laus tibi dñe. Rex eterne glorie. Deus exaudi orationē nostrā. ꝑ. Rex eterne glorie. ℣. Et clamor nr̄ ad te perueniat. ꝑ. Rex eterne glorie.

Benignitatis fons deꝰ hymnꝰ. qui nō habes finem boni: super malum scelestiū: semꝑ pius semper bonus. Mestum satis cor cedimꝰ: ⁊ triste pectus tundimus. aquas pupille fundimus: mēstas genas inducimꝰ. Egisse multū penitet horrēs tetrum vel pessimū. turpissimumqz sordidum: fatemur omne noxium. Elata vox te postulat: tu parce dicit cōditor: iam parce clamat obsecrās. ignosce qd̄ cōmisimꝰ. Non ira mestos sorbeat. nō pena fessos cōterat. solare cōtritos cito: ⁊ gaudiū nobis dato. Prasta pater pijssime patriqz compar vnice cū spiritu paraclito: regnans per omne seculū. Amen. Clamores. j. Non scōm peccata nr̄a facias nobis deus. neqz scōm iniquitates nostras retribuas nobis. ij. Non scōm. iij. Nō scōm. ℣. Sed scōm multitudinem miserationum ꝛc.

Supplicatio. Oremus pium ⁊ exaudibilem dñm nr̄m. vt supra. Capitula

Exaudi oratione nostrā dñe: gemitusqz nostros auribꝰ percipe. nos eniz iniquitates nostras agnoscimꝰ: ⁊ delicta nostra corā te pandimꝰ. Tibi deus peccauimꝰ: tibiqz cōfitentes veniam exposcimꝰ. ⁊ quia recessimꝰ a mandatis tuis: ⁊ legi tue minime paruimus. cōuertere dñe super seruos tuos quos redemisti sanguine tuo. indulge quesumꝰ nobis: ⁊ peccatis nostris veniā tribue: tueqz pietatis misericordiā in nobis largiri dignare. Pater noster. Benedictio.

Deus qui es fons indulgentie suscipiat litationē abstinentie nostre. ℟. Amen. Quiqz est omnipotēs ⁊ substātia diuinitatis: det posse parere preceptis. ℟. Amen. Et qd̄ non possumus carnali ex infirmitate perficere: ipsiꝰ diuinitate adiuti mereamur adimplere. ℟. Amen. De traditione dñi. ℟. Miserere quia deꝰ es. Misericors miserere quia peccauimꝰ tibi ℣. Ad te leuamus oculos nostros qui habitas in celis. ꝑ. Misericors miserere. Aliud ℟. Quot sunt dies serui tui. Dñe quando facies de persequentibꝰ me iudiciuz. ℣. Posuerunt peccatores laqueos mihi ⁊ a mandatis tuis nō erraui. ꝑ. Domine quādo facies.

Lectio libri hieremie ꝓphete. cap̄. ix

Hec dicit dñs. ℟. Deo gratias.

Ecce ego conflabo ⁊ cōprobabo inimicos meos. Quid eniz aliud faciaz a facie filij ppli mei. Sagitte vulnerantes: lingua eorū dolum locuta est in ore eorū. Pacem cū amico suo loquitur: ⁊ occulte ponit ei insidias. Nunquid super hijs non visitabo dicit dñs: Si quis est vir sapiēs qui intelligit hoc. ad quez verbū domini fiat: adnunciet istud. ait dominus omnipotēs. ℟. Amen. Epl̄a io ānis apl̄i ad gētes. c. ij. ℟. Deo gr̄as.

Barissimi nolite diligere mundū neqz ea que in mundo sunt. Si

quis diligit hunc mundū nō est cha/ ritas patris in eo. Quoniā omne qđ est inmundo cōcupiscentia carnis. Et concupiscentia oculorū est. ⁊ su/ perbia vite. qui vero ex hoc mundo est: ⁊ mundus trāsit: ⁊ cōcupiscen/ tia eius. Qui autē facit voluntatem dei: manet in eternū: quomodo dñs manet in eternū. ℟. Amen. Lauda. ℣. Benignitatis fons. vt supra. ℣. Eripe me dñe ab homine malora viro ini quo ⁊ doloso libera me. Suplicatio. Oremus piū ⁊ exaudibilē dñm nr̄m iesum xp̄m cū oī supplicatione rogem⁹. Vt nos p stigma/ ta passionis sue: ppitius iustificare dignet. ℟. Presta eterne omps deus. Capitula. Miserere nobis dñe miserere no bis: ⁊ in te cōfidentes exaudi. Aduersantiū arma confringe. ⁊ la/ queos nobis destrue preparatos: vt circūdati claritate celesti: nō incida mus in foueas mortis. Sed parato corde tuā in pplis exaltem⁹ miam ve ritatis: q̄ pro nobis sustulisti obpro/ brium crucis. Pater nr̄. Vño. Mors xp̄i animirabile sacramen tum depellat a nobis omniū coluuio/ nes facinor̄. ℟. Amē. Sanguis ei⁹ ineffabile precium extinguat in vos oium deformitatē vicior̄. ℟. Amē. Crucis ei⁹ insigne vexilū consortes vos efficiat angelor̄. ℟. Amen. De resurrectione dñi. ℟. Hoc iam tertio manifestat⁹ est iesus discipulis suis. Cum re/ surrexisset a mortuis. alla alla. ℣. Et vndecim discipuli abierūt in galileā vbi cōstituerat illis iesus ⁊ videtes eū adorauerūt. ℟. Cuz resur/ rexisset. ℣. Gloria ⁊ ho. Apocalipsis io/ annis apli. c. j. ℟. Deo gratias. Ego ioannes seruus iesu xp̄i fui in spiritu: ⁊ audiui vocē de celo dicē tem mihi. Ego sum prim⁹: ⁊ ego no uissim⁹: ⁊ viuus: ⁊ fui mortu⁹. ⁊ ecce sum viuēs in secla seculor̄. ℟. Amē Epla pauli apli ad colocēses. c. iij. Fratres. Si cō/ ℟. Deo gratias. surrexistis cuz xp̄o que sursum sunt querite: vbi xp̄us est in dextera dei sedens. Que sursum sunt sapite: nō que super terram. Mortui enim estis: ⁊ vita vestra absc̄dita est cum xp̄o in deo. ℟. Amen. Lauda. Alla. alla alla. ℣. Resurrexit dñs iesus xp̄us. ℟. Alla alla. ℣. Sit gloria illi in secula seculo/ rum amen. ℟. Alla alla alla. ℣. Iam surgit hora tertia: ⁊ nos in tenti currimus: psallendi opus im/ plemus: xp̄m laudemus dñm. Ho/ ra quoq; iam tertia xp̄s cruce suspē sus est: voluntatez patris impleuit. mundi peccatū abstulit. Ascendit sedem propriā. sedet ad patris dex/ teram. collaudant troni dñm: quem perfidi negauerūt. Nos xp̄m deum collimus: iudicēq; speram⁹: quē pro phete decinerūt: apostuli secuti sunt. Egressus hora tertia sanct⁹ pater fa milias: per singulos denarios cōdu/ xit operarios. In tua christe vinea: quam premio iam cernimus: sequi/ mur opus misticū: propter promis/ sum optimū. Ecce preces̄it hora. in qua sanctus spīrit⁹ apostolorū vascu la: de verbo fecit ebria. Infunde sen/ sum dñe: vt te canam⁹ laudib⁹. christe redemptor omniū: sanctifica no/ strum chorum. Gloria tibi dñe: qui surrexisti a mortuis: cū patre sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. ℣. Dñs regnauit a ligno alla. Etenim corre xit orbem terre: que non cōmouebitur. Sup/ plicatio. Oremus pium ⁊ exaudibilem do/ minum nostrum iesum christum cum omni supplicatione rogemus. Vt sicut in hac hora

diei tertia: apostolorum corda spiritus sanctus illuminauit et docuit: ita nos in dignos lumine vero propitius illuminare dignetur. ℟. Presta eterne ops deus. Kyriel. ℟.

Domine iesu Capla. (Xpel. kyriel.

Xpe filij dei patris: qui hora diei tertia: ppter redimendū ppl'm tuum: te tradi voluisti: et inimicorum colla per potentiā glorie ad nihilum reduxisti: cōcede nobis atq; familie tue de reatu cōscientie veniā: de morte vitam. Ut te merito inueniamus redēptorē: quē nunc et per oīa secula credimus esse iudicē: et pijssimum saluatorem.

Pater noster. Benedictio.

Dominus iesus xps qui hora diei tertia misit ad apl'os suos spūm paraclitū: in visceribus nr̄is innouet spiritum rectū. ℟. Amē. Et qui mirabile in equitate permanet sanctū: archana pectoris nr̄i repleat spūs sanctus. ℟. Amen. Unigenitus xps dn̄s qui in faciē discipulorum suorum flatu viuifico insuflauit: ipe ppl'm suū benedictionibus faciat abūdare p spūm principalē. ℟. Amē. Per miaz. De ascēsione. ℟. Quis dabit mihi pennas sicut colūbe. Et volabo vt requiescā. ℣. Ecce elōgaui fugiens et mānsi in solitudine. p. Et volabo vt requiescā. ℣. Gloria et ho. Apocalipsis ioannis apl'i. c. iiij. ℟. Deo gr̄as.

Ego ioannes seruus iesu xpi fui in spū et vidi: et ecce sedes dei posita erat in celo: et supra sedē sedens: et qui sedebat ipe vocabat testis fidelis: et immortalis. in secula seculorum. ℟. Amen. Epl'a pauli apl'i ad ephesios. capitu. iiij. ℟. Deo gratias.

Fratres qui descēdit: ipe est qui ascēdit sup celos vt adimpleret oīa ipi gloria et imperiū in secula seculorum. ℟. Amen. Lauda. Alla alla alla Ascendit deus in iubilatione. p. Alla. Ascēdit dn̄s in voce tube. p. Alla alla alla. hy.

Nunc sancte nobis spūs vnū patri cū filio: dignare prōptus ingeri nr̄o refusus pectori. Os lingua mens sensus vigor cōfessione personent: flamescat igne charitas ascendat ardor pximos. Presta pater pijssime: patriq; cōpar vnice: cū spiritu paraclito regnas per omne seculum. Amen. ℣. Veni dn̄e et noli tardare. et relaxa facinora plebis tue. Suplicatio. Oremus piū et exaudibilē dn̄m nr̄m iesum xpm cū om̄i suplicatiōe rogemus. vt nos gloria ascēsionis sue propicius iustificare dignet. ℟. Presta eterne ops deus. Kyriel. ℟. Xpel. kyriel. Capla et bn̄o de resurrectione dicat.

¶ Incipit ordo ad sextā dicēdus vel recitandus. Ant. Deus in noīe tuo saluū me fac: et in virtute tua libera me. ps. liij.

Deus in nomine tuo

CXVIII. Psalmus dauid.

Eci iudiciū et iusticiam: dn̄e ne tradas me persequentibus me. Excipe seruū tuū in bono: vt nō calūnient mihi superbi. Oculi mei defecerunt in salutari tuo: et in eloquium iusticie tue. Fac cū seruo tuo dn̄e s̄m multam miam tuā: et s̄m iustificationes tuas doce me. Seruus tuus sum ego: da mihi intellectū: vt sciā testimonia tua. Ōēpus est bene faciēdi dn̄e: dissipauerunt iniqui legē tuā. Ideo dilexi testimonia tua: super aurū et topazion. Propterea ad oīa mandata tua dirigebar: oēm viam iniquitatis odio habui. Gloria. CXVIII. ps.

Mirabilia testimonia tua dn̄e: ideo scrutata est aīa mea. Declaratio sermorum tuorum illuminet me: et intellectū det paruulis. Os meū aperui et adtraxi spūm: qr mādata tua cōcupiscebā. Respice in me: et mise-

rere mei: scdm iudiciū diligentiū nomen tuū. ℟ressus meos dirige scdm eloquiū tuū: vt nō dñetur mihi oīs iniustīcia. ℟ue me a calūnijs hominum: vt custodiā precepta tua. ℟a/ciem tuā illumina sup seruū tuum: t doce me iustificatiōes tuas. ℟iuos lachrymarū deduxerunt oculi mei: q nō custodierunt legē tuā. ℊ lozia t honoz. CXVIII. ps dauid. Iustus es dñe: t rectū iudiciū tuum. ℚ mandasti iudiciū t testimonia tua: t veritatē tuā nimis. ℚre/mauit me zelus dom⁹ tue: q obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitum eloquiū tuū valde: t seruus tuus dilexit illud. ℐ doleſcētioz sum ego et contēptus: q iustificatiōes tuas nō sum oblit⁹. Iustīcia tua iusta in eternum: t lex tua veritas. ℊribulatio t angustia inuenerunt me: mandata aūt tua meditatio mea est. ℚquitas testimonia tua in eternum: intellectum eoz da mihi dñe t viuifica me. ℊlozia t honoz. Ant. Deus in noīe tuo saluū me fac: t in virtute tua libera me. Die/bus festiuis. ℟. In omni loco dñationes ei⁹. Benedic aīa mea dñm alla alla. ℣. Qui sanat oēs languoz es tuos: qui redemit de interitu vitā tuā. ℟. Benedic aīa mea. ℣. Gloria t honoz. Dieb⁹ ferialib⁹. ℟. Miserere miserator. Miserere nobis. ℣. Ad te leuamus oculos nr̄os. qui habitas in celis. ℟. Miserere nobis. ℣. Gloria t honoz. Die/bus dñicis. ℟. Da nobis dñe leticiā coz dis. Et cōcede pacē in diebus nr̄is. alla alla. ℣. Deus in noīe tuo saluos nos fac: t in virtute tua libera nos. ℟. Et concede. ℣. Gl'ia t honoz. De aduentu dñi. ℟. Hier'in letare in aduentu dñi quoniā ipse veniet tibi. Et auferet a te stollam luctus t anxietates. t induet te pulcritudinē equitatis in aduentu suo. ℣. Et ponā visitationē tuā pacē: t prepositos tuos iusticiā. ℟. Et auferet a te stollam. ℣. Gloria t honoz. Lcō libri michee

Iprophete. cap. vi. ℟. Deo gratias In illis diebus. Locutus est micheas dicens. indicabo tibi hō quid sit bonum: t quid dñs querat a te. Utiq facere iudiciū t iusticiā t diligere miam: t solicite ambulare cū dño deo tuo. ℟. Amen. Epla pauli apli ad romanos. c. vij. ℟. Deo gras. Fratres. Infelix ego hō quis me liberabit de corpore mortis huius? gratia dei per ieſum xp̄m dñm nostrū. ℟. Amen. Lauda. Alla alla. Salua dñe deus nr̄ t cōgrega nos de gentib⁹. ℟. Alla. ℣. Ut confiteamur nomini sancto tuo: t gloriemur in laude tua. ℟. Alla alla. De resurrectione dñi. ℟. Videte magnalia dei que fecit dñs: cōfortamini t nolite timere. ℟. Quia dō pro nobis pugnat. Alla alla. ℣. Laudate dñm oēs gentes. conlaudate oēs ppli. ℟. Quia deus pro nobis. ℣. Gloria t honoz patri. Hymnus.

Rector potens verax deus qui tē peras rerum vices: splendoze mane istruis: t ignib⁹ meridiē. ℚxtingue flāmas litiū: aufer calozē noxiuz: cōfer salutē corpoz: veramq pacē coz/dium. Hesta pater pij. In quadra

Ocamus lau/ hym⁹. Cxlima. Odes dño feruēti spiritu hoza voluta sexties: nos ad orandū puocat. Quia in hoc fidelib⁹ vera salutis gratia: beati agni hostia: virtute crucis reddit. Cuius luce clarissima tenebrescit meridies: sūmat toto pectore tantū splendozē gratie. Amē. Ally

Iam cursus hore sexte rota die tēpore: nos amonet p oīa: laudes referre debitas. Hunc petrus orans genibus fidez futurā ꝓspicit

nūc viua xp̄s semina instat fluēta tra dere. Hoc solis euo mistice: tres pa triarchas hospitat carnis figure nun tios sub trinitatī numine. Perfecta summi calculi: t prima cōstat parti/ bus q̄ data sese perficit: teneroz mun di fabricam. Hec nēpe xp̄e condita: manēt tua potentia: cuius potestas glorie per cūcta regnat secula. Amē

Clamores. Ne proijcias nos deus a facie tua. t spīm sanctū tuū ne auferas a nobis. ℣. Ne proijcias. ℟. Ne proijcias nos. ℣. A ruina t demonio meridiano deus sancte custodi nos.

Supplicatio. Oremus redēptorem mundi dn̄m nr̄m iesum xp̄m cū omni supplica tione rogamus. vt nobis auxiliū de celo t mi sericordiā suā largam ppitī⁹ tribuere dignet.

℟. Presta eterne omps deus.

Capla. Deus qui horarum tēpora conse crās: sexte hore curriculo pro mundi saluatione triūphasti in cru/ cis patibulo. tibi t ecclesia tua sub huius sanctificatione tēporis: t mē/ tis obsequia defer: t cōfessionis pre/ camina profer. proinde rogamus vt ita huius celebritatis obsequia tibi deprom̄a⁹: dū viuim⁹: vt ad te co/ ronandi mereamur venire post tran/ situm. Pater noster.

Benedictio. Salutare tuū dne famulis tuis tribuere dignare. ℟. Amen. Orones suscipe: petitiones suple: t peccata dimitte. ℟. Amē. Alango rib⁹ cura: t fideliū pectora a delictoz maculis purga. ℟. Amē.

Ad sextā de quadragesima. ℟. Auerte dne iram tuā a nobis. ℣. Ne in eternū irascaris nobis. ℟. Vitiga dne oēm iram tuā: t auertere ab ira indignationis tue. ℣. Ne in eternū. ℟. Gloria t bo.

Lcō libri ioelis ppbe. c. ij

Hec dicit dn̄s. ℟. Deo gratias. Conuertimini ad me in toto coz de vestro. in ieiunio t fletu t plāctu: t scindite coza vra. t nō vestimēta vestra. t cōuertimini ad dn̄m deum vestrū. qz benignus t misericors est. ℟. Amen.

Epla iob is apli ad gen/ tes. capitulo. ij. ℟. Deo gratias. Carissimi. Mandatū nouū scri/ bo vobis: qđ est verū t in ipso t in vo bis. qm̄ tenebre transierūt. Et lumē verum iam lucet. qui dicit se in luce esse t fratrez suū odit: in tenebris est vsqz adhuc. Nam qui diligit fratrez suū in lumine manet: t scādalū in eo nō est. Qui aūt odit fratrē suū in te/ nebris est: t in tenebris ambulat. et nescit quo eat. qm̄ tenebre obcecauerunt oculos ei⁹. Scribo vobis filioli qm̄ remittunt vobis peccata propter nomen ei⁹. cui est honor t gloria in se cula seculoz. ℟. Amē.

Laus tibi. Laus tibi dne rex eterne glorie. Salua nos dne. ℣. Vt cōfiteamur nomini sancto tuo.

Hymn⁹. Oicamus laudes dño. folio. cccj

Accipe dne sacrificiū Capitula confessionū nostraruz de mani lingue nr̄e quā formasti t excitasti: vt cōfiteat nomini sancto tuo. Et sana vulnera aie nr̄e: t dicent dne quis si/ milis tibi? pie enim docet nos: quo/ modo misereat ei qui sibi cōfitetur. Solue ergo a nobis miserā stridentē catenā vitioz. Et a iugo flagitioruz quo demersi sim⁹ nos erue. Atqz ab intensa cōfusionis caligine: serenita/ tis tue pius illustra dilectione. Pa/ ter noster. A malo nos libera.

Sol' vj

Omnipotēs dn̄s qui nos **Bño.** per abstinentiaz fecit esse deuo/ tos: efficiat nos castitate mundissi/ mos. ℟. Amē. Quiqz nobis ieiunij inspirauit votū: habere tribuat apd se mercedem beatitudinis inuenire.

℟. Amen. Ut simus spiritu fructifi cantes: qui carnales ꝑ ieiuniū cupi/ mꝰ extinguere voluptates. ℟. Amē De traditione dñi. ℟. Eripe me de inimicis meis dñe. Quia tu es deus meus. ℣. Eripe me dñe ab homine malo: ⁊ a viro iniquo libera me. ꝑ. Quia tu es. Reiteretur aliud. ℟. Placabilis esto dñe. ⁊ ostende te nobis. In tēpore tribulationis: ⁊ angustie nostre. ℣. Deus in noīe tuo saluos nos fac: ⁊ in virtute tua libera nos. ꝑ. In tēpore tribulationis. Reiteret. ℟. Lectō libri threnorum capitulo. j. ℟. Deo gratias.

In illis diebꝰ. Dixit hieremias: Misit inimicus ignē in ossibus meis: ⁊ erudiuit me. Expandit rete pedibꝰ meis: ⁊ ꝯuertit me rettorsuz. iustus est dñs qꝛ os eiꝰ ad iracundiaz ꝓuocauit. Audite obsecro vniuersi ppl'i. pars mea dñs dixit ad aīam meam: ꝓpterea expectabo eū. ℟. Amē. Epl'a ioānis apl'i ad gētes. cap. iij.

Barissimi. hec est ℟. Deo gratias annūtiatio quā audistis ab initio: vt diligamꝰ alterutrū. Nō sicut caim qui ex maligno erat: ⁊ occidit fratrē suū propter qđ occidit euz qm̄ opera eius maligna: fratris aūt erāt iusta. Om̄is aūt qui odit fratrē suū: homicida est. ⁊ scimꝰ qm̄ oīs homicida nō habet vitā eternā in se manentem. in hoc cognouimꝰ charitatē qm̄ pro nobis aīaz posuit: ⁊ nos debemꝰ pro fratribꝰ aīas ponere. ℟. Amen. Lauda. Laus tibi dñe rex eterne glorie. Salua nos. ℣. Ut cōfiteamur. Hyꝰ. Iaz cursus. Clamores. Ne proijcias. fol. cccj Suplica. Oremꝰ piū ⁊ exaudibilē dñm nostrū iesum xp̄m: cū omni supplicatione rogemꝰ. Ut nos ꝑ stigmata passionis dñi nr̄i iesu xp̄i propiciꝰ iustificare dignet. ℟. Presta eterne omnipotēs deus. Capitula.

Dic anime nostre dñe: salus tua ego sum. quāqz cernis imbecilitatis sue turbari cōtuitu: nō sinas in eterno eloquio. Nec deseras nostra intima dum se iniquitas ꝓdiderit virulenta: sed nocētes nos tu iudica testantes: non impugnātes: expugna.

Pater noster. Benedictio. Christus dñs qui innocēs expansis manibꝰ pependit in ligno: crucis sue nos saluificet sacramēto. ℟. Am̄ A passione quoqz sua sursum nos alleuet: qui pro nobis dignatꝰ est exaltari in cruce. ℟. Amen. Ut vere lucrum sanguinis eiꝰ simus: qui in illo cōfidentiā cordis nostri dirigimus. ℟. Amen. ¶ Incipit ordo ad horaz none dicendis. Ant. Dñs soluit cōpeditos: dñs erigit elisos: dñs illuminat cecos: diligit iustos. ꝑs. cxlv. ꝑs. cxxj. ꝑs. cxxij ꝑs. cxxiij. Ant. Dñs soluet cōpeditos dñs erigit elisos. dñs illuminat cecos. dñs diligit iustos. ℟. feriale. Saluus ero dñe si me cōsolatus fueris: quāuis indignus ego sum: credo qꝛ saluabis me. ℣. Dñe nō sum dignꝰ vt intres sub tectū meū: sed tantū dic verbo. ꝑ. Credo qꝛ. ℣. Gloria ⁊ ho. Aliud. ℟. Eluuit aīa mea deus. Et laudabit te. ℣. Erraui sicut ouis que perierat: quere seruū tuum deus. ꝑ. Et laudabit te. ℣. Gloria ⁊ honor. In aduentu dñi. ℟. Letamini gentes ⁊ exaltate qm̄ veniet dñs. ꝑ. Ut clarificet orbē terrarū: ⁊ fructus vester erit in iocunditatez. ℣. Nolite ante tempus iudicare quo ad vsqz veniat dñs. ꝑ. Ut clarificet De resurrectione dñi. ℟. dñicis diebus. Mane nobiscū dñe. Quoniā iam declinat dies in vesperum. All'a all'a all'a. ℣. Confirma sup nos mīam tuā ⁊ veritas tua maneat nobiscum ꝑ. Qm̄ iam declinat dies. ℣. Gloria ⁊ honor. In ferialibꝰ resurrectionis. ℟. Recordamini qualiter locutus est vobis dñs

Quia oportet filiuz hominis crucifigi: ⁊ die tertia resurgere all'a all'a all'a. ℣. Dixit iesus discipulis suis hec sunt verba que locutus suz ad vos: dum adhuc essem vobiscum. ꝑ. Quia oportet. ℟. In diebꝰ festiuis. Gl'ia magna est sequi dñm. Quia nihil melius quam timere illũ: nec dulcius quã respicere in mandatis eius all'a all'a. ℣. Nobis adherere deo bonum est: ⁊ ponere in deo spem nostram. ꝑ. Quia nihil melꝰ. ℣. Gl'ia ⁊ honor. Aliud ℟. Auxiliũ meũ: a dño qui fecit celũ ⁊ terram. all'a. ℣. Leuaui oculos meos ad mõtes: vnde veniet auxiliũ mihi. ꝑ. A dño qui fecit. ℣. Gloria ⁊ honor. Lcõ libri hieremie prophete. ca. vj. ℟. Deo gratias

Hec dicit dñs. State sup vias: ⁊ videte: ⁊ interrogate de semitis antiquis. Que sit via bona: ⁊ ambulate in ea: ⁊ inuenietis requiẽ aĩabꝰ vestris. ℟. Amen. Lcõ epl'e beati pauli ad collocẽses. cap. iij. ℟. Deo gr̃as.

Fratres. Charitatez tenete qd̃ est vinculũ perfectionis: ⁊ pax christi exultet in cordibꝰ vestris: in qua ⁊ vocati estis i vno corpore. grati estote ꝑ fidez: q̃ est in xp̃o iesu dño nostro. ℟. Amen. Lauda. All'a all'a all'a. Viuit aĩa mea deus ⁊ laudabit te. ℣. Et iudicia tua adiuuabũt me. ꝑ. All'a all'a.

Fundere (Hymnus per annũ. preces tempus est: diei cursus amonet canere laudis canticũ: tibi redẽptor omniũ. Serenã mentẽ efice. opus honestũ perfice. preces orãtum accipe: mentẽ perẽnem tribue. Presta pater pij. In quadragesima

Conuexa solis orbita: nouez voluta circulis hore ꝑ acto tramite: ter conficit ternario. Hoc passionis tẽpore: cõpleuit auctor omnium: nunc ad laborẽ vinee misit vocatos seruulos. Hac petrus hora mistica: claudi resoluit vincula: nũc visionum cognitor: terno recursu terminat. Hymni canamꝰ gloriã. cũ voce puris mẽtibꝰ. deo creãti ꝓspera: per acta iustis secula. Amẽ. ℣. Propitiꝰ esto iniq̃tatibꝰ nr̃is. Et saua dñe lãgores nr̃os ij. Propitiꝰ esto. iij. Propitiꝰ esto. Cõuertere dñe aliquantulũ: ⁊ repropitiare sup seruos tuos. Supplicatio Oremus piũ ⁊ exaudibilem dñm nr̃m iesum xp̃m: cũ omni supplicatione rogemꝰ. Vt nobis penitẽdi votũ: ⁊ penitentie fructũ: ⁊ vite eterne remediũ ꝓpitius tribuere dignet̃. ℟. Presta eterne op̃s deꝰ.

Deus qui pro mũdi sal- Capl'a. uatione none hore curriculo: in crucis stigmate glorioso triũphasti miraculo. ⁊ perẽpta morte sanctorũ aĩas eruens ab infernali ergastulo: viã nobis reserasti reuertendo ad superos. Quesumꝰ vt ita nr̃o cõplaceris obsequio: quatenus illic post trãsitum properemꝰ gressu perconcito: quo tu nostra precessisti vera redem

Sptio. Pater noster. Bñdictio. Alua plebẽ tuam dñe: quam tu ipse creasti. ℟. Amen. Benedic hereditatẽ tuã: quaz precioso sanguine redemisti. ℟. Amẽ. Rege eam ⁊ extolle eam vsqz in sempiternũ ⁊ in seculum seculi. ℟. Amen. ℟. de quadragesima. Spes nr̃a in deo est ⁊ ip̃e adiuuabit nos. ℣. Sperate in eũ omnis ꝯuentus plebis mee: ⁊ effundite corã illo corda vestra. ꝑ. Et ipse adiuuabit nos. ℣. Gloria ⁊ ho. Aliud. ℟. Miserere nobis dñe. miserere nobis. ℣. Ad te leuamꝰ oculos nr̃os qui habitas in celis. ꝑ. Miserere nobis. ℣. Gl'ia et ho. Lcõ libri esaye ꝓpb̃e. cap. lv.

In diebus illis. ℟. Deo gratias. Locutꝰ est esayas dicẽs. Querite dñm dum inueniri potest: inuocate euz dũ prope est. Derelinquat im-

pius vias ſuas: ⁊ vir iniquus cogita
tiones ſuas: ⁊ reuertat ad dñm: ⁊ mi
ſerebit eius: ⁊ ad dñm deũ noſtrum:
qm̃ multus eſt ad ignoſcendum. ℟.
Amen. Epla ioannis apli ad gẽtes.

Capitulo. iij. ℟. Deo gratias.
Cariſſimi. Nemo vos ſeducat.
Qui facit iuſticiã: iuſtus eſt. Qui fa
cit peccatũ: ex diabolo eſt. Quonia3
ab initio diabolus peccat: in hoc apa
ruit filius dei: vt abſoluat opera dia
boli. Omnis qui nat⁹ eſt ex deo: pec
catus nõ facit. Quoniã ſemen ipius
in eo manet: ⁊ nõ poteſt peccare qm̃
ex deo natus eſt. ℟. Amen. Lauda.
Laus t bi dñe rex eterne glorie. ℣. Quit aia
Et iudit ia tua ℣. Rex eterne. Hymnus.

Perfecto trino numero: ternis
horarũ terminis: laudes canen
tes debitas: nonã dicentes pſallim⁹.
Sacrũ dei myſteriũ: puro canẽtes
pectore: patris magiſtri regulam ſi
gno ſalutis proditã. Ut nos ſurga
mus ſpiritu adherẽtes apl̃is: qui plã
tas habent debiles xpi virtutẽ dili
gunt. Reſta pr̃ pijſſime. Clamores
Propitⁱ eſto iniquitatib⁹. Et ſana dñe. Et
oia alia vt ſupra p̃ter capl̃as q̃ ſit iſta

Miſerere nobis dñe qz Capl̃a.
peccauim⁹ tibi: ⁊ propter diri
ciam cordis nr̃i in ipſa peccatoꝝ mor
te duramus. Nos ore nos corde nos
opere: nos oibus vicijs inquinati ve
nias poſcim⁹. qz crimen agnoſcim⁹:
⁊ peccati nor̃ fidelgeas huius pro
ſtrati fide cõmitãte rogam⁹. Pr̃ nr̃.

Benedicat nos dñs: ⁊ p̃Bño.
pitius nos ſanctificare dignet.
℟. Amen. Fidẽ nr̃am roboret: pro
miſſis donoꝝ celeſtiũ ⁊ ſpem nutriat
incrementis preſentiũ gaudioꝝ. ℟.
Amen. Ipſe nos glorificet premio
eternitatis: qui redimere dignat⁹ eſt
p̃cio paſſionis. ℟. Amẽ. Ordo ante
cõpletoria dicẽdus vel recitãdus in

Quam magni/ficata ſunt opera tua dñe. oia in
ſipiẽtia feciſti: repleta eſt terra crea/
tura tua. Quã magnificata ſunt ope
ra tua dñe. Gloria ⁊ honor patri ⁊ fi
lio ⁊c. Quoniam magnificata. Qui
dat eſcam omni carni: qm̃ in ſeculuz
mia eius. Gloria ⁊ honor. Confite/
mini deo celi: qm̃ in ſeculũ mia ei⁹.
Gloria. Confitemini dño qm̃ bon⁹:
qm̃ in ſeculũ mia ei⁹. Gloria. Hy⁹.

Abis reſumptis cõgruis: cene
peractis vsib⁹: ad te redẽptor in
clite laudes venim⁹ p̃mere. Occur
re nobis ocius tollens cibi grauedi
nem: corpus parandũ ad precẽ: con/
feſſionis dans fidẽ. Ut quicquid ore
p̃mimus: tuis ſacris in laudib⁹ no/
bis coronã conferens ſoli deo dat
gloriã. Reſta pr̃ pij. Hic incipiunt
cõplectoria in hũc modũ qui ſequi/

Signa/tur in diebus feſtiuie.
tum eſt ſuper nos: lumen vult⁹
tui dñe. Dediſti leticiã i corde meo.
a tẽpore frumẽti vini ⁊ olei ſui mul
tiplicati ſunt. In pace in idip̃m dor/
miam ⁊ requieſcã: qm̃ tu dñe ſingu/
lariter in ſpe cõſtituiſti me. Gloria ⁊
honor patri ⁊ filio. Alla alla alla. In
quadrageſima dicit. Laus tibi. laus ti/

Ecce nũc tibi dñe. Rex eterne glorie
benedicite dñm oẽs ſerui dñi.
Qui ſtatis in domo dñi: in atrijs do
mus dei nr̃i. In noctib⁹ extollite ma
nus vr̃as in ſancta: ⁊ bñdicite dñm.
Bñdicat tibi dñs ex ſion: qui fecit
celum ⁊ terrã. Gloria ⁊ honor. Alla
alla alla. In quadrageſima. Laus tibi/
laus tibi domine. Rex eterne glorie.

Benedictus es dñe deus patruz nr̃oꝝ: ⁊ laudabilis ⁊ glorio/sus i ſecula. Oignare dñe nocte iſta: ſine tribulatione: ⁊ peccato nos cu/ſtodire. Miſerere nobis dñe: miſere re nobis. Qm̃ tu es ꝓtector meus: in manus tuas cõmendo ſpũm meum. Redemiſti me dñe: deus veritatis. Cuſtodi nos dñe vt pupillaz oculi: ſub vmbza alarũ tuarum ꝓtege nos. Sol angeloꝝ reſpice: que ꝟbꝝ. cõcupiſcit mentiũ intenta viſu caſſitas ſurſuz manẽtẽ cernere. Quo cuncta pollent celitus curſu recurſu ꝓſpero. quo vita cõſtat omniũ: in/tende grates ſuplicũ. Oa ſeruulis cu ſtodiam: qua tẽperent cõmoda: ad/uerſa ſint innoxia: coꝛrupta ne ſint pe ctoza. Erugalitas tu ſenſuũ ſatoꝛ ſa lus refectio: potus cibiqꝫ gaudium: lux atqꝫ virtus coꝛdiũ. Repelle mẽ/ꝛis lubꝛica: ne polluant laſciuia. ne da vexet paſſio: culpetqꝫ mentis tio. Curtutis infer copiãqꝫ: confe s clementiã. oblitꝰ vt peccaminũ: ones quietẽ tẽpoꝛũ. Quotis rogamꝰ atim: ſupna paꝛ illabere. qua cun/a tuta ꝓpetim: ſeruos ſubactis ſcã/alis. Gloꝛia patri ingenito. gloꝛia nigenito, vna cũ ſancto ſpũ in ſem/iterna ſecula. Amen. ℣. Reſpice ⁊ ex/audi me dñe deus meꝰ illumina oculos meos: eunꝫ ob dormiã in mꝛte. ℟s. ꝛc. Stabim ſequiꝛ. Scuto circũdabit te veritas eiꝰ: nõ timebis a timoꝛe nocturno. Si aſcen/dero in lectũ ſtratꝰ mei: memoꝛ eſto mei dñe. Si dedero ſomniũ oculis meis aũt palpebꝛis meis dormitationẽ: aut requiẽ tẽpoꝛ bꝰ meis: memoꝛ eſto mei dñe. Donec inueniã locũ dño tabernaculũ deo iacob: memoꝛ eſto mei dñe. Elia ⁊ bonoꝛ pr̃i ⁊ filio ⁊ ſpũi ſancto: memoꝛ eſto mei dñe. Sicut erat in ꝓncipio et nũc ⁊ ſemp ⁊ in ſecula ſeculoꝝ amẽ. memoꝛ eſto mei dñe. Si aſcẽdero in lectũ ſtratꝰ mei memoꝛ eſto mei dñe. ℣. Te ꝓcoꝛ dñe auctoꝛ lucis ⁊ dici ne derelinquas me. Sed memoꝛ eſto mei

Altoꝛ dei memẽto: ꝟbꝝ. Cdñe. te fontis ⁊ lauacri roꝛẽ ſubiiſſe ſa cruz: te criſmate innouatũ. Hac cũ vocante ſomno: caſtũ petens cubile: frontẽ locũqꝫ coꝛdis crucis figura ſi/gnet. Cruꝛ pellit omne crimen. fugi/ant crucem tenebꝛe, tali ditata ſigno mens fluctuare neſcit. Procul, procul vagantũ poꝛtẽta ſomnioꝝ, procul eſto peruicax ꝓeſtigiatoꝛ aſtu. Coꝛtuo ſe ſerpens: qui mille per meandrum: fraudeſqꝫ flexuoſas agitas quieta coꝛ da. Diſcede xp̃s hic eſt: hic xp̃s eſt li queſce: ſignuz qđ ipſe noſti damnat tuã cateruã. Coꝛpus licet fateſcens iacens reclinet paululũ: xp̃m tamen ſub ipſo meditabimur ſopoꝛe. Glia deo patri ⁊ xp̃o viuo regi: paraclito/qꝫ ſancto ⁊ nũc ⁊ in eternũ. Amẽ. ℣. Redimet dñs aiaꝫ ſeruoꝝ ſuoꝝ. ⁊ nõ derelin/quet oẽs qui ſperant in eũ. **Supplicatio.** Oꝛem⁹ piũ ⁊ exaudibilẽ dñm nr̃m ieſuꝫ xp̃m: cũ omni ſupplicatione rogemus. Ut nos in hac nocte ⁊ in omni tẽpoꝛe angelica cuſtodia tueat: ⁊ hoſtẽ calidũ ⁊ cũ actib⁹ ſuis: ꝓcul a coꝛdib⁹ ⁊ a cubilib⁹ nr̃is ꝓpitius expellere et effugare dignet. ℟. Ꝑreſta eterne ops deꝰ. Kyrieleiſ. ℟. Xp̃. eleiſon. Kyrieleiſon. **Alia ſuplicatio.** Oꝛemus piũ ⁊ exaudibilẽ: vt nos in hac noꝛ/cte ⁊ in omni tẽpoꝛe de inſidijs inimici propi/ciꝰ liberare dignet. ℟. Ꝑreſta. **Suppli catio.** Oꝛemus piũ ⁊ exaudibilẽ redẽptoꝛẽ mũdi dñm nr̃m ⁊c. Ut nos in hac nocte et in omni tẽpoꝛe: per angelũ ſuũ ſanctuꝫ ab oĩbus aduerſitatib⁹ inimici ⁊ antiqui ſerpẽtis: ꝓpi/tius ꝓtegere ⁊ ꝓſeruare dignet. ℟. Ꝑreſta eterne omnipotẽs deus. **Capitula.** Reſpice dñe ſuper nos: ⁊ vigila

super oues gregis tui: ne fur noctur-
nus subripiat ⁊ furet. Tu es enim
dñe qui non dormis: neq; obdormi-
tas ad custodiendū aīas nr̄as. illu-
mina cor nr̄m lumine veritatis tue.
Ut tua mia semp fulgeat in cordib⁹
nr̄is. Pater nr̄. A malo nos li. fol. vj

Gregem tuuz ne deseras Bño.
pastor bone: ⁊ visitator aīaruz.
℟. Amen. Fuga insidiantē lupum:
vt nullū in nobis nocēdi reperiat lo-
cum. ℟. Amen. Nocturnū furē in-
terfice xp̄e: vt oues gregis tui inlu-
mine cōstituti integro posint nume-
ro ꝑmanere. ℟. Amen. Per miam
tuā deus nr̄ qui viuis ⁊ oīa regis in
secula seculoꝝ. ℟. Amen. Dñs sit.
℟. Et cū spū tuo. In noīe dñi nostri ie-
su xp̄i perficiam⁹ cū pace. ℟. Amē.
Finitis cōpletoriis omni tēpore de-
bent dici ista que sequunt. ℣. Custodi
nos dñe vt pupillā oculi. sub vmbra alarū tua-
rum ꝓtege nos.

Salua Oratio.
Isti nos dñe iesu xp̄e per diē vigi
lantes: custodi nos in hac nocte re-
quiescētes: qđ si nos obdormierim⁹
spūs tuus sanctus vigilet sup nos et
custodiat in hac nocte ⁊ in omni tem
pore. Amē. Per miam. Dñs sit. ℟.
Et cū. In noīe dñi nr̄i iesu xp̄i in hac
nocte dormiam⁹ ⁊ q̄escam⁹ cū pace.
℟. Deo gr̄as. Pr̄ nr̄. In dieb⁹ vero
sabbatoꝝ vel p̄cipuaruz festiuitatū.
finitis in ordinez psalmis cōpletorij
s̄m vsum modernoꝝ: vt dictū est. di-
citur istud. ℟. ⁊ alia que sequuntur.
℟. Gregem tuū ne deseras pastor bone: qui
dormire nescis ī vigilia. ℣. Et ne nocturnis
terroribus fatigemur: celeste sup nos velamē
pretende. ꝑ. Qui dormire nescis. ℣. Gl̄ia
⁊ honor. Duplica. ℟. Lectio libri eze
chielis ꝓpb̄e. c. xxxiiij. ℟. Deo gr̄as.

Hec dicit dñs: saluabo gregem
meū ⁊ nō erit vltra in rapinaz:
⁊ ideo iudicabo inter pec⁹ ⁊ pecus:
⁊ cessare faciam bestias pessimas de
terra. Et qui in desertis habitant se
curi dormiēt. ait dñs op̄s. ℟. Amē
Epl̄a pauli apl̄i ad philipēses. c. iiij

Fratres. Petitio ℟. Deo gr̄as.
nes vestre innotescāt apud deū.
Et pax xp̄i que exuperat oēm sensuz
custodiat corda ⁊ corpora vr̄a: ⁊ in-
telligentias vestras. Per fidem q̄ est
in xp̄o iesu dño nr̄o. ℟. Amen. Lau
da in quadragesima. Laus tibi laus tibi
dñe iesu xp̄e. illumina dñe oculos nr̄os. neun-
q̄ obdormiam⁹ in morte. ℣. Confirma sup
nos deus mīam tuā. ⁊ veritas tua manet no-
biscū in eternū. ꝑ. Iesu xp̄e. Lauda de tra
ditione dñi. Laus tibi laus tibi dñe. Rex
eterne glorie. Salua plebē tuā dñe. Rex eter-
ne glorie. ℣. Rege eam dñe. Rex eterne glo
rie. ℣. Quā redemisti tuo sanguine. ꝑ. La⁹.

Obsidiones obuias pare- Hy⁹.
mus oēs carminū: cōtra tene-
brarum ducē: cōtra tetrū satellitez.
Manus perarmet spes: fides lum-
bos: valēs crux obtegat. cingamur
ense spūs ꝓpter timorē noctiū. Iesu
manu fortissima: salua fideles per fi
dem. euerte aduersos cruce: in pace
cuncta ꝓtege.

Adsunt Hy⁹.
tenebre prime noctis: terre ex-
cursus cū canticis ⁊ hymnis nūc. de
dicemur oēs. Nam tēpus illud hoc
est: qđ hieremias dicit: surgendā esse
nobis primordio in noctis. Nos spi
ritu ꝑ arma: in vita radix dauid dis-
rumpe vincula noctis: ⁊ da iubar sa
lutis. Somno quiescit: grata mens
peruigil resurgat: non sordidemur
actu: nec spiritu grauemur Sed cor
pore ⁊ mente: spiritu feruente: vesti-

gio impigro: te consequamur xp̄e.

Noctis tetre primordia: Hy⁹. in laudib⁹ transegim⁹: nunc te precamur trinitas: vt precinētes audias. Tu oībus da gratiam: tu fessa quoq; alleua: errata dele criminū: exclude iuge scandalū. Lux vera nos illuminet: mentis tenebras effuget: vt pax abundet omnibus: qui te creator credimus. Alius hymnus.

Quieti tēpus adest: qd̄ fessa mēbra quies obtineat: innocēs ⁊ xp̄o vigilet mens. Pelle a nobis de⁹: rogamus omne tetrū: anguis pricis malignū: virusq; mortiferū. Ut sub vmbra alarū tutissima tuarū ꝓtecti maneamus: ad tuas laudesq; surgam⁹. Sit gloria ⁊ potestas deo patri: et proli. paraclito coequali. in seculoꝝ secula. Amen. ps. l. cuz Gloria. ℣. Scuto circūdabit te veritas ei⁹: non timebis a timore nocturno. lyriel'. Xp̄el'. lyriel'. Pater nr̄. Deus miserere. Hymn⁹

In quadragesima dicendus.

Lucis auctor clemens. lumē immensum: lumen cui⁹ fulget sanctus eternus xp̄s: cū regnat: cum ipso in vnū ⁊ sanct⁹ spūs vna potestas. Tetre noctis hui⁹ caliginē pelle: serpentisq; fraudes qm̄s fuga: nos armatos crucis signaculo salua: sacro sancto tuo noīe dicta Quos peccati mole grauide pressos: sua milleformis fraude decepit: se victorē gaudens: quoq; se victū cognoscat ꝟtute omnipotētis. Pater imortalis omniuz pastor inuidentē hostē frange peccātem. lumē nobis prebe perēne de sancto: tenebroso calle nō paueam⁹. Redēptor eterne: rex oīs terre delictoꝝ pius gemit⁹ adtende: insidiantē hostez cōfringe: saluator nos eterne vite redde beatos. Noctē nobis istaz dona quietā: inimicū hostē fuga a nobis: crucis signū vincat om̄e iniquū: te xp̄e rogam⁹ mane nobiscū. Gloria ⁊ honor potestas ⁊ virtus ingenito deo: genitoq; xp̄o: spūiq; simul paraclito sancto: cui⁹ verbo clarent secula cūcta. Amen. ps. l. ℣. Scuto.

Hy⁹ dicendus diebus dn̄icis.

Hriste qui lux es: ⁊ dies: noctis tenebras detegis. lux ip̄e lumen crederis: vitā beatā predicās. Precamur sancte dn̄e: defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies: quietā noctē tribue. Ne grauis somn⁹ irruat: nec hostis nos subripiat: nec caro illi cōsentiat: nos tibi reos statuat. Oculi somnū capiāt: cor ad te semꝑ vigilet. dextera tua ꝓtegat famulos qui te diligūt. Defensor nr̄ aspice: insidiantē reprime. guberna tuos famulos: quos sanguine mercat⁹ es. Memento nr̄i dn̄e: in graui isto corpore: q̄ es defensor aīe adesto nobis dn̄e. Tetre noctis insidias hui⁹ timoris libera: tue lucis magnalia: totuz chorū illumina. Gloria patri ingenito. ⁊ xp̄o regi dn̄o vna cū sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. ps. l. ℣. Scuto circundabit te veritas eius nō timebis a timore nocturno. lyriel'. Xp̄el' lyriel'. Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos a malo. Deinde dicantur miserationes in qualibet feria pro vt sequunt̄ per ordinē in secūda ⁊ tertia ⁊ quarta quinta serta ⁊ sabbato feria ⁊ quia capitule precedunt miserationes. Ideo sic ordinant̄ pro vt debēt dici in qualibet feria. Secūda feria.

Noctem nostrā illumina eterne omnipotēs deus: efice nos famulos tuos obdormire quie

tibus: ⁊ virtutib⁹ ſanctoziũ excitare. Ut ſecuri ab omni inquietudine tene bzarum: te auxiliante: ad diem clarũ peruenire mereamur. Pater noſter.

OLux domini no⸗ Benedictio. ſtri ieſu chriſti: a timoze nos de⸗ fendat inimici. ℟. Amen. Lux veri⸗ tatis expellat a nobis oẽs tenebzas cecitatis. ℟. Amen. Ut eius illumi natione ſaluati: eternam benedictio⸗ nez percipere mereamur. ℟. Amẽ.

OTerna feria. Capitula. Deus lumen eternum ſplendoz ſiderum. claritas noctium: illumina tio incõpzehenſa tenebzarũ. Ba no⸗ bis hanc noctez ſecurã: tranquilam: ac quietaz: ⁊ ſi qua hodie peccata cõ traximus: tu pius ⁊ miſericoz in⸗ dulge pzopitius. Preces quoqz fa⸗ mulozum libenter exaudi: ⁊ poſtula ta concede. Pater uoſter. Bñdictio.

MAnus dei patris omnipotẽtis auxilietur nobis. ℟. Amen. Brachium ſanctum eius: confoztet nos. ℟. Amen. Nichil in nobis pze ualeat inimicus. ℟. Amen. Sed in omnibus nobis aurem ſuaz inclinet dominus noſter ieſus chriſtus. ℟. Amen. Quarta feria. Capitula.

SI qua domine in die peccata cõ traximus: opere: ſermone: ⁊ co gitatione: tu dimitte: ⁊ hanc nobis noctem tranquillaz pacificam ac ſi⸗ ne peccato concedere digneris. Pa ter noſter qui es. Benedictio.

ODominus ieſus chriſt⁹ qui nos redemit in hac nocte cuſtodiat. ℟. Amen. Sanctificet cozda ⁊ cozpoza noſtra. ℟. Amen. Et in bonis acti⸗ bus compleat deſideria noſtra. ℟. Amẽ. Quinta feria. Capitula.

OCuſtodi domine animas noſtras ac de manu temptatozis erue. Elon ga a nobis nocturnum furem: ⁊ inſi⸗ dias falſitatis eius a nobis repelle. Quia milleforznis innocturnis tem pozibus adeſt querens decipere doz mientem: quem vigilantez ſuperare non poteſt. Sed tu domine vt bon⁹ paſtoz ac pijſſimus gubernatoz gre⸗ gem tuum ne deſeras: animam tuaz pzo ouibus poſuiſti: ⁊ quos tuo pze⸗ cioſo ſanguine redemiſti ſalua nos. Pater noſter qui es. Benedictio.

ORegem tuum paſtoz bone pla⸗ catus adtende: ⁊ hos famulos tuos de tuis benedictionibus reple. ℟. Amen. Columitatem mentis et cozpozis tribue: ⁊ perpetuam ſalu⸗ tem concede. ℟. Amen. Bona no⸗ bis tempoza quieta ⁊ pabifica: vt ti⸗ bi ſeruiamus mente deuota. ℟at. Amen. Sexta feria. Capitula.

OCuſtodi nos quieſcentes in hac nocte: ⁊ velociter exaudire di⸗ gneris quas cozam te fundimus pze ces. Et vt in tenebzis non timeam⁹ inimicũ temptatozẽ: circumuala nos foztitudinis cruce. Pater noſter.

BEnedictionũ ſua⸗ Benedictio. rum ſuper nos dominus imbzẽ infundat. ⁊ trinitas inſeparabilis a nobis nunq̃ recedat. ℟. Amen. An gelica viſitatione nos pzotegat: ⁊ no cturnum furez de cubilibus noſtris expellat. ℟. Amen. Ut cingulo ca⸗ ſtitatis adſtrict: inulla nos ludifica⸗ tionis ſue arte deterreat inimicus. ℟. Amen. Sexta feria. Capitula.

OCuſtodi nos domine ſicut exau⸗ dire ⁊ cuſtodire dignatus fuiſti ſanctum danielem ozantem in lacu leonis: ⁊ non tetigerunt illuz beſtie. quia foztiſſima eum tua tegebat dex⸗

tera. fere feroces ante eum se solue/bant: ⁊ odorantes fugiebant. ℣ Ful/geat in nobis domine tu⁹ christus: ⁊ fugiat a cordibus ⁊ a cubilib⁹ no/stris perfidus inimicus. Pater nr̄.

Omnipotens de⁹ Benedictio. qui es lumen eternum illabere quesumus sensibus famulor⁹ tuor⁹. ℟. Amen. Custodi gregem tuum: ⁊ lupum insidiatorem repelle. ℟. Amen. Omniu⁹ corda ⁊ pectora cō serua: ⁊ nocturnum furem cum an/gelis suis ab eis procul effuga. ℟. Amen. Sabbato. Capitula.

Aduoue a nobis domine scanda/lum noctis: vt non timeamus ambulare in medio vmbre mortis. Apprehendat nos virga tua: ⁊ bacu lus tuus: virga iesse per beatam ma/riam: ipse nos perducat a vigilia ma tutina: qui nos docuit orare ⁊ dice/re. Pater noster qui es. Benedictio.

Exaudiat nos dominus. ⁊ bene dicat. ℟. Amen. Protegat ab hoste calido: ⁊ ab omni malo defen/dat. ℟. Amen. Et sub vmbra alarū suarum: nos in hac nocte ⁊ in omni tempore custodiat. ℟. Amen.

Hiis peractis qualibet die totius an ni finitis completor⁹is in hunc mo/dum ante aspersionē aque benedicte debet dici iste versiculus qui sequit oratio que sibi iungit. ℣. Custodi nos domine vt pupillam oculi, sub vmbra alarum tuarum protege nos. Sequitur oratio.

Saluasti nos domine iesu christe per diez vigilantes: custodi nos in hac nocte requiescentes. quod si nos obdormierimus: spiritus tuus sanctus vigilet super nos: ⁊ custodi/at in hac nocte ⁊ in omni tempore: ⁊ maneat semper nobiscu⁹. ℟. Amē. Per misericordiā tuā ⁊c. Dominus sit semp vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. In nomine dñi nostri iesu christi in hac nocte dormiamus ⁊ quiesca/mus cum pace. ℟. Deo gratias. Et quando spargitur aqua benedicta su per altare dicat presbiter. Benedi/cat vos pater ⁊ doceat filius: ⁊ illu/minet spiritus sanctus. ℟. Amen. Et quando spargitur aqua benedi/cta fidelibus christianis debet pre/sbiter dicere. Gratia sancti spiritus mundet vos a delictis omnibus. vel sic. Filius dei patris omnipotētis: purget vos omnib⁹ inquinamentis.

Secunda feria. Miserationes.

Miserere nobis deus miserere nobis. ℣. Miserere nobis ⁊ esto placatus. ℟. Audi pie rex eterne preces suplicantium: et auerte iram. facinus remite cunctis: ⁊ quietē dona populo fideli. ℣. Miserere nobis de⁹. ℟. Omnes simul te precamur ihesu bone de/us adtende misertus nostri precibus exora/tus: ⁊ quesita p̄be populo tuo fideli. ℣. Mi/serere nobis deus. ℟. Prebe pacem da quie tem ⁊ tranquilitatē temporū: precamur mitte angelum salutis: ⁊ precantib⁹ faue de tuis ex/celsis. ℣. Miserere nobis deus. ℟. Esto no bis deus pie ingiter defensor: simul ⁊ protect⁹; sume arma ⁊ exsurge: ⁊ fer opem nobis ⁊ ade/sto clemens. ℣. Miserere nobis deus.

Tertia feria. Miserationes.

Miserere miserator: ⁊ esto placatus. mi/serantem te ostende ⁊ peccata dimitte. ex ma/ria natus homo: in natura deus. ℣. Remite iniquitates quas tibi peccauimus. ℟. Per quem te semper in celis credimus regnantē: ita careamus malis te auxiliante. ℣. Remite iniquitates. ℟. Te rogam⁹ te precamur san/cte pie de⁹: vt nos respicias xp̄e miseros pla/catus. ℣. Remite. ℟. Grex tu⁹ tibi fatē ma la q̄ comisit: tu pater sancte ab hostis voratu.

℣. Agrauati sumus nostra peccata plorantes: non sinas quod adquisisti ab angelis deleri. ℣. Ecclesie catholice totius concentus ad te proclamantes: prebe pietatis locum. ℣. Peregrinis siue egenis patriam redde: egris pristinam salutem defunctisq; requiem.

Quarta feria. Miserationes.

Miserere dñe miserere nobis: tibi soli peccauimus. ℟. Indulge nobis rogamus. ℣. Lapsi sum⁹ grauiter in peccatis magnis veniam precamur: christe parce nostris delictis. ℣. Scelus flemus admissum: non reddas vt meremur pater pie dele noxam: et peccata relaxa. ℣. Penitentibus conuersis redde cor contritum et elisis iam succurre celestis. ℣. Pauperib⁹ egenis. itinerātibus. naufragijs. lapsis. viduis. pupillis iam succurre rex celestis. ℣. Peregrinis oppressis dispersis et captiuis vinctis egris et defunctis iam succurre rex celestis. ℣. Si peccauimus in te: tui sumus deus expectantes dñe misericordiam tuam. ℣. Quid est homo domine vt ei indigneris aut genus corruptibile: vt ita de ipso amare irascaris. ℣. Nemo de genitis ē qui nō impie gessit: nec de confitentib⁹ qui tibi nō deliquit. ℣. In hoc nunciabitur bonitas tua deus: cum misertus fueris iniquitatibus nostris.

Quinta feria. Miserationes.

Miserere. miserere. ℟. Domine nos peccauimus tu dimitte. ℟. Domine. ℣. Nos erramus tu emenda. ℟. Domine. ℣. Pro infirmis te precamur. ℟. Domine. ℣. Pro defunctis te rogamus. ℟. Domine. ℣. Pro captiuis te rogamus. ℟. Domine. ℣. Pro itinerantib⁹ te postulam⁹. ℟. Domine. ℣. Pro nauigantibus te precamur. ℟. Domine. ℣. Pro penitētibus te exoramus. ℟. Domine. ℣. Indulgentiā postulamus. ℟. Domine.

Sexta feria. miserationes.

Domine miserere nobis dñe miserere nobis. ℟. Et auerte iram tuam a nobis. ℣. Domine audi lachrymantes. domine veniā petentes. ℟. Et auerte. ℣. Domine pupillorū precibus subueni misertus et clemens. ℟. Et auerte. ℣. Domine propter temetipsum suscipe singulorū preces. ℟. Et auerte. ℣. Dñe ne spernas plebem qui tuā pietatē exquirit ℟. Et auerte iram.

Sabbato. Miserationes.

Miserere. miserere. miserere iesu bone. ℟ Peccatis nostris finem pone. ℣. Audi pie et intende. et gementes cōsolare. pater pie rex eterne. ℣. Auctor noster et redēptor plebis tue sis protector: peccatorūq; indultor. ℣. Prostrati omnes rogamus vt agnoscas: supplicamus: vt dimittas exoramus. ℣. Qui pro nobis formam serui induere voluisti: penitentes iam exaudi. ℣. Qui latronem confitentem paradiso colocasti: et alium condemnasti. ℣. Qui pro nobis sustulisti passionem quoq; crucis: iam memento seruis tuis. ℣. Cruce tua iam protege: quos per eam redemisti: dextera tua iam custodi. ℣. Qui lazarum iam putentem: de sepulcro suscitasti. oues tuas tu custodi. ℣. Rex eterne iesu bone a macula nos absolue: et in bonis nos cōfirma. ℣. Defunctis. dona requiem: dona paradisum coloca vinctos sanctorūq; caterue.

In tempore traditionis dñi. miserationes.

Deus miserere. deus miserere. miserere deus miserere. ℟. Christe miserere. ℣. Tu cecis lumen. surdis auditum. mutis eloquium. atq; claudis gressum. virtus debilium. ℣. Tu pastor et ouis in via. salutis tu passus pro nobis: tu victor perēnis. xpe parce nobis. ℣. Audi viduas rege pupillos: orphanis et vinctis. fidelib⁹ cunctis. solamen tribue. ℣ Adtende et audi precantes subueni: furorēq; remoue presidiū prebe. redēptor eterne.

Oro.

Miserere nobis dñe miserere nobis: et iniquitatū nostrarum clemens copiam digneris abolere. Ut quicquid suadente inimico in hui⁹ diei spacio: cogitatu dicto vel facto

delíquim⁹: tu qui pius es ⁊ miseri/
cors indulge propitius. Ut noctur/
nam euadētes discipulā: ad cōstitu/
tum ministeriū ordines exsurgētes:
laudationis tibi iubilum persolua/
mus indētes. ℟. Amen. Oratio.

Miserere nobis domine: miserere
nobis ⁊ pupillis atq; egenis.
elisis seu peregrinis. mestis ac lap/
sis: solamen tribue clemens. oppres/
sos releua. dispersos cōgrega. capti
uos reuoca. infirmos visita. peniten
tibus reisq; dele crimina. Et vniuer
sis christianis cōgrua largire subsi/
dia. itinerātib⁹ ⁊ vinctis seu fidelib⁹
cunctis sospitatem animarū ⁊ cor/
porum acumula: in numerosa nostra
dele scelera. ⁊ propter magnam mi
sericordiā tuam defunctis omnibus
sempiternaq; requiē dona. ℟. Amē.

Et iste due orationes debent dici in
tempore quadragesimali post mise/
rationes. Una ipsarū vna die: ⁊ alte
ra in alia die: ⁊ his finitis presbiter
debet spargere aquam benedictaq;: vt
vt supra dictum est. Sequit benedi/
ctio mēse. ℣. Oculi omniū in te spērāt
dñe: ⁊ tu das escam illis in tēpore opportuno.
℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Aperis tu manū tuā:
⁊ imples omnē animā benedictione. ℣. Glo/
ria ⁊ honor. ℣. Edent pauperes ⁊ saturabū/
tur: ⁊ laudabunt dñm qui requirūt eum: ⁊ vi/
uet cor eorum in seculum seculi. Et hic nō
dicit Gloria. Et sic accedens mini/
ster qui panes mēse inlatus est: ⁊ im
ponit hunc versum. Qui dat escam omni
carni: quoniā in seculum misericordia eius.
Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio. Sicut erat in
principio ⁊ nunc ⁊c. Benedictio.

Sanctifica dñe hanc escam ⁊ po
tum: que sumpturi sumus: vt p ma/
nus sancti angeli tui sāctificata vera
q; sumere mereamur. ℟. Amen.
Per misericordiaq; tuā deus noster:
qui viuis ⁊ omnia regis. in omnia se
cula seculorū amen. In nomine dñi
nostri ihesu xp̄i sanctificatū ⁊ benedi/
ctum reficiamur cum pace. ℟. Deo
gratias. Et dum prandiū vel cena fit
omnes silentiū debent habere: ⁊ in
ter regulares personas liber regulē
debet legi ne fabule vulgares inter
mitantur: quo prādio peracto vel ce/
na imponit ista lauda. Glor leticie ⁊ sa/
lutis alla. ℌ. In tabernaculis iustorum alla
alla. ℣. Ecce q̄ bonum ⁊ q̄ iocundum habi/
tare fratres in vnum. ℌ. In tabernaculis iu/
storuq;. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℌ. In taber
naculis. Imponit iste versiculus. Re/
fecisti nos domine in factura tua: ⁊ in operi/
bus manuū tuarum exultauimus. ℣. Gloria

Tibi gra/ Oratio. (⁊ honor pri.
rias agimus: ⁊ te benedicimus
domine ihesu christe: qui nos satiare
dignatus es esca ⁊ potu carnali: refi
ce nos dono spirituali: ⁊ libera nos
ab omni nexu peccati: vt tibi semper
seruiamus illesi. ℟. Amen. Per mi/
sericordiā tuā de⁹ noster: qui viuis ⁊
oia regis in secula seculoꝝ. ℟. Amē
In nomine dñi nostri ihesu xp̄i. Do/
minus abūdare faciat seruis suis om
ni bñdictione ⁊ pace Amen. ℣. Sem
per letitia in domo ista cum fratribus istis.
Amen. CXIX. Canticus gradum.

Ad dñm cū tribularer clamaui:
⁊ exaudiuit me. Dñe liba aiam
meā a labijs iniquis: ⁊ a lingua dolo
sa. Quid det tibi aut quid apponat ti
bi: ad linguā dolosaq;. Sagitte potē
tis acute: cū carbonib⁹ desolatorijs.
Heu me qō incolatus meus plungat⁹
est: habitaui cum habitātib⁹ cedar:
multū peregrinata est aia mea. Qui

his qui oderāt pacē: eram pacificus cum loquebar illis impugnabāt me gratis. CXX. Canticū gradum. Leuaui oculos meos ad mōtes: vnde veniet auxiliū mihi. Auxilium meū a dño: qui fecit celum et terram. Non det in cōmotionē pedem tuū: neq; obdormitet qui custodit te. Ecce nō dormitauit: neq; obdormiet qui custodit israel. Dominus custodit te dñs protectio tua: super manū dextere tue. Per diem sol non vret te: neq; luna per noctē. Dominus custodiet te ab oñi malo: custodiat animā tuā dñs. Dñs custodiat introitū tuū & exitum tuum: ex hoc nunc & vsq; in eternū. CXXI. Letatus sum Canticū gradum. in his que dicta sunt mihi: in domum dñi ibim⁹. Stantes erant pedes nostri: in atrijs tuis hierusalem. Hierusalē que edificat ciuitas: cui⁹ participatio eius in id ipsum. Illuc ascenderūt trib⁹ tribus dñi: testimonium israel ad cōfitendum nomini tuo. Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domū dauid. Rogate que ad pacem sunt hierusalē: et abundantia diligentib⁹ te. Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis. Propter fratres meos et proximos meos: loquebar pacem de te. Propter domū domini dei tui: quesiui bona tibi. CXXII. Canti⸗ Ad te leuaui ocu⸗ (cum gradū. los meos: qui habitas in celis. Ecce sicut oculi seruorū in manib⁹ dominorū suorū: & sicut oculi ancille in manibus dñe: ita oculi nostri ad dominū deum nostrū donec miserea tur nobis. Miserere nobis dñe miserere nobis: quia multū repleti sum⁹ contēptu. Multumq; repleta est anima nostra: obprobriū abundantiū et despectio superbis. CXXIII. Can Nisi quia do⸗ (ticum gradum. minus erat in nobis: dicat nūc israel. Nisi quia dñs erat in nobis: cum exurgerent homines sup nos: forsitan viuos deglutissent nos. Cū irascetur furor eorum aduersus nos: forsitan velut aqua obsorbuisset nos. Torrentē pertrāsiuit anima nostra: forsitam pertransisset anima nostra aquam intollerabilem. Benedict⁹ dñs qui nō dedit nos: in captione dētibus eorum. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantiū: laqueus contrit⁹ est & nos liberati sumus. Adiutorium nostrū in nomine domini: qui fecit celum & terram. CXXIIII. Canticum gradum. Qui confidūt in dño sicut mons sion: non cōmouebunt in eternum qui habitāt in hierusalē. Montes in circuitu eius: & dñs in circuitu populi sui: ex hoc nunc & vsq; in seculum. Quia nō relinquet dñs virgam peccatorū super sortem iustorum: vt non extendāt iusti ad iniquitatem manus suas. Bene fac domine: bonis & rectis corde. Declinantes aūt in prauitatibus: adducet dñs cum operātib⁹ iniquitatē: pax super isrl'. CXXV. Canticum gradum. Cum conuerterit dñs captiuitatez sion: facti sumus velut cōsolati. Tunc repletus est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gētes: magnificauit dominus facere cum illis. Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sumus letantes. Conuertere domine captiuitatē nostrā:

sicut torrens in austro: Qui seminant in lachrymis: in gaudio metent. Euntes ibant & flebant: mittentes semina sua. Venientes autem venient in exultatione: portantes manipulos suos. CXXVI. Canticū gradum. Nisi dñs edificauerit domum: in vanū laborāt qui edificant eam. Nisi dñs custodierit ciuitatē: in vanum vigilant qui custodiūt eam. In vanū est vobis ante lucē surgere: surgite postq̄ sederitis: qui manducatis panē dolōris: cū dederit dilectis suis somnū. Ecce hereditas dñi: filij merces fructus vētris. Sicut sagitte in manu potētis: ita filij excussorum. Beatus vir qui impleuit desiderium suū ex ipsis: nō cōfundet cū loquet inimicis suis i porta. CXXVII. Canticum gradum. Beati oēs qui timēt dñm: & qui ambulāt in vijs eius. Labores fructū tuoꝝ manducabis: beatus es & bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abundās in lateribus domus tue: filij tui sicut nouellatio oliuarū in circuitu mēse tue. Ecce sic benedicet homo: qui timet dñm. Benedicat te dñs ex sion: & videas que bona sunt hierl'm: oibus diebus vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pax super israel. CXXVIII. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nunc israel, Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenim nō potuerunt mihi: supra dorsum meū fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatē suā. Dns iustus: cōcidet ceruices peccatoꝝ. Confundant & auertant retrorsum: oēs qui oderūt sion. Fiant sicut fenū edificioꝝ: qđ priusq̄ euellat arescit. De quo nō impleuit manū suā qui metet: & sinum suū qui manipulos colligit. Et non dixerūt qui preteribāt: benedictio domini super vos: benedicimus vos in nomine dñi. CXXIX. Canticum Depprofundis clamaui (gradū. ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. Fiant aures tue intendētes: in orationem servi tui. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. Quia apud te propitiatio est: & propter legē tuam sustinui te dñe: sustinuit aia mea in verbum tuū. Speravit aia mea in dño: a vigilia matutina vsq; ad noctē. A custodia matutina speret israel in dño: qr apud dñm misericordia: & copiosa apud eum redemptio. Et ipse redimet israel: ex oībus iniquitatib⁹ eius. CXXX. Domine nō Canticū gradum. Dest exaltatū cor meum: neq; elati sunt oculi mei. Neq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilib⁹ sup me. Si nō humiliter sapiebam: sed exaltaui aiam meam. Sicut ablactatus super matrem suam: ita retributio in animā meā. Speret israel in dño: ex hoc nunc & vsq; in seculum. CXXXI. Canticum gradū. Memento dñe dauid: & omnis māsuetudis eius. Sicut iurauit domino: votum vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculū domus mee: si ascendero in lectū stratus mei. Si dedero somnū oculis meis: & palpebris meis dormitationē: & requiem tēporibus meis. Donec inueniam locum dño: tabernaculum deo iacob. Ecce audiuimus illū in eufrata: inuenimus eū in cāpis silue. Introibimus in tabernaculo eius: adorauimus in loco vbi steterunt pedes eius. Exurge

dñe in requiē tuā: tu ⁊ archa sanctifi-
cationis tue. Sacerdotes tui in-
duant iusticiā: ⁊ sancti tui exultent.
Propter dauid puū tuū CXXXI.
nō auertas faciē xpi tui. Iurauit
dñs dauid i veritate: ⁊ nō frustrauit
eū: de fructu vētris tui ponā sup se-
dem meā. Si custodierint filii mei
testamentū meū: ⁊ testimonia mea
hec que docebo eos: ⁊ filii eorū usq;
in seculū sedebunt super sedem tuā.
Quoniam elegit dñs sion: elegit eā
in habitationē sibi. Hec requies mea
in seculū seculi: hic habitabo quoniā
elegi eā. Viduā eius benedicēs be-
nedicam: pauperes eius saturabo pa-
nibus. Sacerdotes eius induam sa-
lutari: ⁊ sancti eius exultatione exul
tabunt. Illic producam cornua da-
uid: parau lucernā xpō meo. Inimi
cos eius induam confusione: super
ipm autem florebit sanctificatio mea.
CXXXII. Canticū gradū.
Ece quā bonus ⁊ quā iocundū:
habitare fratres in vnū. Sicut vn-
guentū in capite: qđ descendit in bar
bam barbam aaron: qđ descendit in
oram vestimēti eius. Sicut ros her
mon: qđ descēdit super montē sion.
Quia illic mandauit dñs benedictio
nem: ⁊ vitā usq; in seculū. CXXX
Ece nūc (III. Canticū gradū
benedicite dñm: oēs serui dñi.
Qui statis in domo dñi: in atrijs do
mus dei nostri. In noctib⁹ extollite
manus vestras in sancta: ⁊ benedici
te dñm. Benedicat te dñs ex sion:
qui fecit celū ⁊ terrā. CXXXIIII
Laudate nomen dñi: Alleluya.
laudate serui dñi. Qui statis in
domo dñi: in atrijs domus dei nri.
Laudate dñm quia benignus dñs:
psallite nomini ei⁹ qm suaue est. Qm
iacob elegit sibi dñs: isrl in possessio-
nem sibi. Quia ego cognoui qđ ma
gnus est dñs: ⁊ de⁹ noster pre oibus
dijs. Omia quecūq; voluit dñs fe-
cit: in celo ⁊ in terra in mari ⁊ in oib⁹
abissis. Educens nubes ab extremo
terre: fulgura in pluuiā fecit: educēs
vētos de thesauris suis. Qui percus
sit primogenita egypti: ab hoie usq;
ad pec⁹. Et misit signa ⁊ prodigia in
medio tui egypte: in pharaonē ⁊ in
oēs seruos ei⁹. Qui percussit gētes
multas: ⁊ occidit reges fortes. Se-
on regē ammoreoꝝ ⁊ og regē basan:
⁊ oia regna canaam. Et dedit terrā
eoꝝ: hereditatē isrl pplo suo. CXX
Domine nomen tuū (XIIII.
in eternū: dñe memoriale tuum
in seculū seculi. Quia iudicabit dñs
ppl'm suū: ⁊ in seruis suis cōsolabit.
Simulacra gentiū argentū ⁊ aurū:
opera manuū hominū. Os habēt et
nō loquent: oculos habēt ⁊ nō vide-
bunt. Aures habēt ⁊ nō audiēt: ne-
q; enim est spūs in ore ipsoꝝ. Simi-
les illis fiant qui faciunt ea: ⁊ oēs
qui cōfidunt in eis. Dom⁹ isrl bene-
dicite dñm: domus aaron benedicite
dñm. Benedict⁹ dñs ex sion: qui ha
bitat in hierl'm. CXXXV. Alla.
Confitemini dño qm bonus: qm
in seculū misericordia ei⁹. Con
fitemini deo deoꝝ: qm in seculū mise
ricordia eius. Confitemini dño do-
minoꝝ: qm in seculū misericordia
eius. Qui facit miracilia magna so-
lus: qm in seculū misericordia eius.
Qui fecit celos intellectu: qm in secu
lum misericordia eius. Qui funda-
uit terram super aquas: qm in seculū
misericordia eius. Qui fecit lumina
ria magna solus: qm in seculū miseri
cordia eius. Solē in potestate diei:
qm in seculū misericordia eius. Lu-
naz ⁊ stellas in potestate noctis: qm
in seculū misericordia ei⁹. Qui per-
cussit egiptū cum primitib⁹ suis: qm
in seculū misericordia eius. Et edu-
xit israel de medio egipti: qm in secu
luz misericordia ei⁹. In manu forti:

⁊ brachio excelso: qm̄ in seculum mia eius. Qui diuisit mare rubrū in diuisiones: qm̄ in seculū mia eius. Et eduxit isrl' per mediū eius: qm̄ in seculum mia eius. Et excussit pharaonem ⁊ exercitū ei⁹ in mari rubro: qm̄ in seculū mia eius. Qui trāsduxit populum suū per desertū: qm̄ in seculū mia ei⁹. Qui ꝑcussit reges magnos: qm̄ in seculū mia eius. Et occidit reges fortes: qm̄ in seculum mia eius. Seon regē ammoreoꝝ: qm̄ in seculū mia eius. Et og rege basan: qm̄ in seculum mia eius. Et dedit terrā eoꝝ hereditatē: qm̄ in seculū mia ei⁹. Hereditatem isrl' seruo suo: qm̄ in seculum mia eius. Quia in humilitatez nr̄am: memor fuit nr̄i dn̄s: qm̄ in seculum mia ei⁹. Et redemit nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ: qm̄ in seculum mia eius. Qui dat escam omni carni: qm̄ in seculū mia eius. Confitemini deo celi: qm̄ in seculū mia eius. Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in seculum mia ei⁹. CXXXVI. ꝑs dd̄

Super flumina babilonis illic sedimus ⁊ fleuim⁹: dū recordaremur tui sion. In salicibus in medio ei⁹: suspēdimus organa nr̄a. Quia illic interrogauerūt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionū. Et qui adduxerūt nos: hymnū cantate nobis de cāticis sion. Quomodo cātabim⁹ cāticum dn̄i: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hierl'm: obliuiscat' me dextera mea. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis: si nō meminero tui. Si nō preposuero hierl'm: in principio leticie mee. Memorare dn̄e filioꝝ edom in dieb⁹ hierl'm: qui dixerunt exinanite exinanite vsqz ad fundamentū in ea. Filia babilonis misera beat⁹ qui retribuet tibi retributionē quantum retribuisti nobis. Beat⁹ qui tenebit: ⁊ allidet paruulos suos ad petrā. CXXXVII.

Confitebor tibi dn̄e in ꝑs dauid toto corde meo: qm̄ exaudisti verba oris mei: in cōspectu angeloꝝ psallā tibi. Adorabo ad tēplum sanctum tuū: ⁊ cōfitebor nomini tuo. Sup miam tuā ⁊ veritatē tuā: quia magnificasti sup oēs nomen sanctuz tuū. In quacūqz die inuocauero te: velociter exaudi me multiplicabis aiam meā in virtute. Cōfiteant' tibi dn̄e oēs reges terre: qui audier̄t oia verba oris tui. Et cantēt in vijs dn̄i: qm̄ magna gloria dn̄i. Qm̄ excelsus dn̄s ⁊ humilia respicit: ⁊ alta de longe agnoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: et sup iraz inimicoꝝ meoꝝ extēdisti manuz tuā: ⁊ saluū me fecit dextera tua Dn̄e retribue pro me: dn̄e mia tua in eternū: opera manū tuarū ne despicias. CXXXVIII. ꝑs dd̄.

Domine ꝓbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā resurrectionē meā: intellexisti cogitationes meas de longe. Semitā meā et limitē meū: tu inuestigasti: ⁊ oēs vias meas preuidisti: qr nō est dolus in lingua mea. Ecce tu dn̄e cognouisti oia nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti sup me manum tuā. Mirabilis facta ē sciētia tua ex me: cōfortata est ⁊ non potero ad eam. Quo ibo ab spiritu tuo: ⁊ a facie tua quo fugiā. Si ascēdero in celū tu ibi es: ⁊ si descēdero in ifernū ades. Si sumpsero pēnas meas ante lucez: et habitauero in extremis maris. Et eniz illuc man⁹ tua deducet me: ⁊ te-

nebit me dextera tua. Et dixi forsi-
tan tenebre cōculcabunt me: et nox
inluminatio mea in delicijs meis.
Quia tenebre nō obscurabunt a te:
et nox sicut dies inluminabit: sicut te
nebre eius ita et lumen eius. Quia tu pos
sedisti renes meos: suscepisti me de
utero matris mee. Confitebor tibi
dñe qz terribiliter mirificat⁹ es: mi-
ra sunt opera tua et aia mea nouit ni-
mis. Non est occultatū os meū a te:
qđ fecisti in occulto: et substātia mea
in inferioribus terre. Imperfectum meū
viderunt oculi tui: et in libro tuo oēs
scribent: dies firmabunt et nemo in
eis. Mihi autem nimis honorificati
sunt amici tui deus: valde cōfortatus
est principat⁹ eorū. Dinumerabo eos
et sup arenā multiplicabunt: et surre-
xi adhuc tecū sum. Si occideris deus
peccatores: viri sanguinum declinate
a me. Qui dicitis in cogitationibus
vris: accipient in vanitate ciuitates
suas. Nonne qui oderūt: dñe oderā
et sup inimicos tuos tabescebā. Per
fecto odio oderam illos: inimici facti
sunt mihi. Proba me dñe et scito cor
meū: interroga me et cognosce semi-
tam meā. Et vide si via iniquitatis
in me est: et deduc me in via eterna.

CXXXIX. Psalm⁹ ipsi dauid.

Eripe me dñe ab homine malo:
a viro iniquo libera me. Qui cogita-
uerunt malicias in corde: tota die cō
stituebant prelia. Acuerūt linguas
suas sicut serpētes: venenū aspidum
sub labijs eorū. Custodi me dñe de
manu peccatoris: ab hoibus iniquis
libera me: qui cogitauerūt supplāta-
re gressus meos. Abscōderunt su-
perbi laqueos mihi: et funes tetēde-
runt muscipulā pedibus meis: iuxta
iter scādala posuerūt mihi. Dixi do
mino deus meus es tu: exaudi vocem
deprecationis mee. Dñe deus salutis
mee: obūbrasti sup caput meū in die
belli. Ne tradas me dñe a desiderio
meo peccatori: cogitauerūt aduer-
sum me: ne derelinquas me ne forte
exaltent. Caput circuitus eorum: labor
labiorum ipsorum operiet eos. Cadēt sup
eos carbones: et igne deicies eos in
miserijs nō subsistēt. Vir linguosus
nō diriget in terra: virū iniustū mala
capient in interitū. Cognoui qm fa-
ciet dñs iudiciū inopis: et vindictam
pauperū. Verūtamen iusti cōfitebū
tur nomini tuo: et habitabūt recti cū
vultu tuo. CXL. ps dauid.

Domine clamaui ad te exaudi
me: intende voci orōnis mee: dū ora
ad te. Dirigat oratio mea sicut incē
sum incōspectū tuo: eleuatio manuū
mearū sacrificiū vespertinum. Pone
dñe custodiā ori meo: et os tuū circū
stātie labijs meis. Nō declines cor
meum in verba mala: ad excusandas
excusationes in peccatis. Cū homi
nibus operātibus iniquitatē: et nō conbi
nabor cū electis eorum. Corripiet me
iustus in mia: et increpabit me oleum
aūt peccatoris nō impinguet caput
meū. Qm adhuc et oratio mea in be-
neplacitis eorum: absorti sunt iuxta pe-
tram iudices eorum: audierunt verba
mea qm prevaluerunt. Sicut crassi-
tudo terre disrupta est sup terrā: dissi
pata sunt ossa nra sec⁹ infernū. Quia
ad te dñe deus oculi mei: in te sperani
nō auferas aiam meā. Custodi me a
laqueo quē statuerunt mihi: et ab scā
dalis operātibus iniquitatē. Cadent
in retia eius peccatores: singularis
sum ego donec trāseam. CXLI. In-

tellectus dauid cū esset in spelunca.

VOce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecatus sum. Effundam in cōspectu eius oratiōnem meā: tribulationē meā ante ipm pnunciabo. In me spūm meum: & tu cognouisti semitā meas. In via hac qua ambulabā: absconderunt laqueū mihi. Considerabā in dexterā & videbam: & nō erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: & nō est qui requirat aiam meam. Clamaui ad te dñe et dixi: tu spes mea es portio mea in terra viuentiū. Intende ad orationē meā: qr humiliat⁹ sum nimis. Libera me a persequētib⁹ me: qr cōfortati sunt sup me. Educ de carcere aiam meā: ad cōfitendū nomini tuo. Me expectant iusti: donec retribuas mihi. CXLII. Psalmus dauid.

OMine exaudi orationē meam auribus percipe obsecrationē meā: in veritate tua exaudi me i tua iusticia. Et ne intres in iudicio cū seruo tuo: qr nō iustificabit in cōspectu tuo oīs viuēs. Quia persecut⁹ est inimic⁹ aiam meā: humiliauit in terrā vitam meā: conlocauit me in obscuris sicut mor tuos seculi. Et anxiat⁹ est in me spiritus me⁹: in me turbatū est cor meum. Memor fui dierū antiquorum: meditatus sum in oibus operib⁹ tuis: in factis manuū tuarum meditabar. Expandi manus meas ad te anima mea: sicut terra sine aqua ad te. Velociter exaudi me dñe defecit spirit⁹ meus: ne auertas faciē tuā a me: & similis ero descēdentib⁹ in lacū. Auditam fac mihi mane miam tuam: in te speraui. Demōstra mihi viam in quā ambulē: qr ad te dñe leuaui aiam meam. Eripe me de inimicis meis dñe: qm̄ ad te cōfugi. Doce me vt faciam voluntatē tuā: qr tu es de⁹ me⁹: spūs tuus bon⁹ deducet me in viam rectā. Propter nomen tuū dñe viuificabis me in iniquitate tua: & educes de tribulatione aiam meā. Et in misericordia tua disperdes inimicos meos: & perdes oēs qui tribulant aiam meā: qr seru⁹ tu⁹ sum ego. CXLIII. Dauid aduersus goliat philisteū quem

BEnedict⁹ dñs de⁹ meus: qui docet man⁹ meas ad bellum: digitos meos ad prelium. Misericordia mea & refugiū meum: susceptor me⁹ & liberator me⁹. Protector meus & in ipso speraui: qui subdidit pplm sub me. Dñe quid est hō quod innotuisti ei: aut filius hominis qm̄ extimas eū. Homo vanitati similis factus est: dies ei⁹ sicut vmbra trāsierunt. Dñe inclina celos tuos & descende: tāge mōtes & fumigabūt. Fulgura coruscationes: & dissipabis eos emitte sagittas tuas & cōturbabis eos. Emitte manū tuā de alto: eripe me & libera me de aquis multis: & de manu filiorum alienorum. Quor os locutū est vanitatē: & dextera eor dextera iniquitatis. Deus canticū nouū cantabo tibi: in psalterio decē cordarū psallā tibi Qui das salutē regib⁹: q̄ liberas dauid seruum tuū de gladio maligno. Erue me et libera me de aquis multis: & de manu filior alienor. Quor os locutum est vanitatem: & dextera eor dextera iniquitatis. Quor filij sicut nouelle plātationes: stabilite a iuuētute sua. Filie eorū cōposite circūornate: vt similitudo tēpli. Promptuaria eorū plena: eructātia ex hoc i illud. Oues eor fetose: abundātes in egressibus

suis: boues eoꝝ crasse. Non ē ruina macerie: neq; transitus neq; clamor in plateis eoꝝ. Beatū dixerūt ppl'm cui hec sunt: beatus ppl's cuius dñs deꝰ eoꝝ. CXLIIII. laudatio dauid

EXaltabo te dñe deus meꝰ & rex meus: & benedicā nomen tuum in eternū & in seculū seculi. Per singulos dies benedicā te: & laudabo nomen tuū in eternū & in seculū seculi. Magnus dñs & laudabilis nimis: & magnitudinis eiꝰ nō ē finis. Natio & pgenies cōlaudabunt opera tua: & potentiā tuā pnunciabūt. Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquē tur: & mirabilia tua narrabunt. Et virtutē terribiliū tuoꝝ dicent: & magnitudinē tuā loquent. Memoriam abūdantie suauitatis tue eructabūt: & in tua iusticia exaltabunt. Miserator & miserator dñs: patiēs & multus miserator. Suauis dñs vniuersis: & miserationes eiꝰ super oia opera eius. Cōfiteant tibi dñe oia opera tua: & sancti tui benedicāt te. Gloriam regni tui dicent: & potentiā tuā loquent. Ut notā faciant filijs hominum potentiā tuā: & gloriā magnificentiā regni tui. CXLIIII. laudatio dauid.

REgnus tuū dñe regnum oium seculoꝝ: & dñatio tua in omni pgenie & generatione. Fidelis dñs in verbis suis: & sanctꝰ in oibus operibꝰ suis. Sustētat dñs oēs qui ruunt: & corrigit oēs elisos. Oculi hominū in te sperāt: & tu das escas illis in tēpore opportuno. Aperis tu manū tuā: & imples oēm aiam benedictionē. Justus dñs in oibus vijs suis: & sanctꝰ in oibus operibus suis. Prope est dñs oibus inuocantibus eū: in veritate. Voluntatē timentium se faciet: & oratione eoꝝ exaudiet & saluos faciet eos. Custodit dominus oēs diligētes se: & oēs peccatores disperdet. Laudez dñi loquet os meū: & benedicet oīs caro nomen sanctū eius in eternū & in seculū seculi. CXLV. Alla. aggei & zacharie.

LAuda aia mea dñm: laudabo dominuz in vita mea: psallam deo meo q̄diu ero. Nolite confidere in principibꝰ: neq; in filijs hominuz in quibꝰ nō est salus. Exiet spūs eoruz reuertet in terraz suā: in illa die peribunt oēs cogitationes eoꝝ. Beatus cuiꝰ deus iacob adiutor eiꝰ: spes eiꝰ in dño deo ipsius. Qui fecit celum & terrā mare: & oīa que in eis sunt. Qui custodit veritatē in eternū: qui facit iudiciū iniuriā patientibꝰ: & dat escā esurientibꝰ. Dñs soluet cōpeditos: dñs erigit elisos: dñs illuminat cecos dñs diligit iustos. Dñs custodit aduenas orphanū & viduā suscipiet: & viā peccatoꝝ exterminabit. Regnabit dñs in eternū: deꝰ tuus sion in generatione & generatione. CXLVI.

LAlleluya. aggei & zacharie.

LAudate dñm qm̄ bonus est psalmus: deo nr̄o iocunda sit laudatio. Edificans hierl'm dñs: & dispositionem isr'l cōgregans. Qui sanat contritos corde: & alligat contritiones eoꝝ. Qui numerat multitudinē stellarum: & oibus eis noia vocat. Magnus dñs noster & magna virtꝰ eius: & sapiētie eiꝰ nō est numerus. Suscipiens māsuetos dñs: humiliās aūt peccatores vsq; ad terrā. Cantate domino in confessione: psallite deo nr̄o in cithara. Qui operit celuz nubibꝰ: & parat terre pluuiā. Qui pducit in montibꝰ fenū & herbā: seruituti ho-

minuꝫ. Qui dat iumētis escā ipsoꝝ. ⁊ pullis coruorū inuocantib⁹ eum. Non in virib⁹ equi voluptatē habebit: nec in tabernaculis viri beneplacitum est ei. Beneplacitū est dño super timētes eum: ⁊ in eos qui sperāt in mia eius. CXLVII. Alla.

Lauda hierlm dñm: collauda deum tuū sion. Qm̄ confortauit seras portarū tuarū: benedixit filios tuos in te. Qui posuit in fines tuos pacē: ⁊ adipe frumēti saciās te. Qui emittit eloquiū suū terre: velociter cucurrit sermo ei⁹. Qui dat niuē sicut lanam: nebulā velut cinerē aspargit. Qui emittit cristallum sicut frustra panis: ante faciē frigoris eius quis subsistit. Mittit verbū suū ⁊ liquefaciet ea: flat spūs eius ⁊ fluent aque. Pronūcians verbū suū iacob: iusticias ⁊ iudicia sua isrl'. Non fecit taliter om̄i nationi: ⁊ iudicia sua nō manifestauit eis. CXLVIII. Alla.

Laudate dñm de celis: laudate eum in excelsis. Laudate eum oēs angeli ei⁹: laudate eū oēs virtutes ei⁹. Laudate eum sol ⁊ luna: laudate eum oēs stelle ⁊ lumen. Laudate eū celi celoꝝ: ⁊ aque q̄ supra celos sunt laudent nomen dñi. Quia ipse dixit ⁊ facta sunt: ip̄e mādauit ⁊ creata sunt. Statuit ea in eternū: ⁊ in seculū seculi preceptū posuit ⁊ nō preteribit. Laudate dñe de terra dracones: ⁊ oēs abissi. Ignis grando nix glaties: spūs tēpestatis qui faciunt verbū ei⁹. Montes ⁊ oēs colles: ligna fructifera ⁊ oēs cedri. Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpētes ⁊ volucres pēnate. Reges terre ⁊ oēs ppli: principes ⁊ oēs iudices terre. Iuuenes ⁊ virgines: seniores laudent nomen dñi. Quia exaltatū est nomen ei⁹ solius: cōfessio ei⁹ super celū ⁊ terram. Et exaltauit cornu ppli sui: hymn⁹ oībus sanctis ei⁹: filijs isrl' pplo appropinquanti sibi. CXLIX. Alla.

Cantate dño canticū nouū: laus eius in ecclesia sanctoꝝ. Letet isrl' in eo qui fecit ip̄m: ⁊ filij sion exultent sup gregē suū. Laudēt nomē eius in choro in timphano: ⁊ psalterio psallant ei. Quia beneplacitū est dño in pplo suo: ⁊ exultabit mansuetos in salute. Exultabunt sancti in gloria: letabunt in cubilib⁹ suis. Exultationes dei in faucib⁹ eoꝝ: ⁊ gladius bis acutus in manib⁹ eoꝝ. Ad faciendā vindictā in nationib⁹: increpationes in pplis. Ad alligādos reges eoꝝ in cōpedib⁹: ⁊ nobiles eorū in vinculis ferreis. Ut facient in eis iudiciū cōscriptū: gloria hec est oīb⁹ sanctis eius. CL. Alleluya.

Laudate dñm in sanctis ei⁹: laudate eum in firmamēto virtutis ei⁹. Laudate eum in potētatib⁹ ei⁹: laudate eum scd̄m multitudinē magnitudinis eius. Laudate eū in sono et tube: laudate euꝫ in psalterio ⁊ cithara. Laudate eū in timpano ⁊ choro: laudate eū in cordis ⁊ organo. Laudate eum in cimbalis benesonātib⁹: laudate euꝫ in cimbalis iubilatiōis: oīs spūs laudet dñm. Incipit officium vnius infirmi: siue plurimorū infirmoꝝ ⁊ dicit officiū istud in sexta feria quādo nō habuerit aliqua festa recitare. vel in alio tēpore quādo sibi placuerit recitare illud. Ad vesperos. In nomine dñi nostri ib̄u christi lumen cum pace. ℟. Deo gratias. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Dñs illuminatio mea: ⁊ salus mea quem timebo. Dñs

sit. ℟. Et cū. Sonus. Sana dñe oēs langores nr̄os. alla. ℣. Redime de interitu vitā nr̄am alla. alla. Añ. Xp̄e dñe qui es medicus salutaris. p̄. Tribue languidis subsidiū medicine celestis. ℣. O dñe saluos nos fac. o dñe bona ꝓsperare. p̄. Tribue. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Tribue. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Saluos nos faciat dextera tua alla. p̄. Exaudi nos dñe de⁹ noster. alla alla. ℣. Ut confiteamur nomini sctō tuo. Et gloriemur in laude tua. p̄. Exaudi. ℣. Gloria ⁊. p̄. Exaudi. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Saluos nos fac dñe de⁹ noster. alla. p̄. Et congrega nos de nationib⁹. alla. alla. ℣. Ut confiteamur nomini sancto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua. p̄. Et congrega. ℣. Glia. p̄. Alla alla.

O Christe celestis medicina Hy⁹. patris: verus humane medicus salutis. prouide plebis. precib⁹ potēter: pande fauorē. En ob infirmos tibi supplicam⁹: quos nocens pestis valitudo cassat: vt pius morbū releues iacentū: quo quatiunt̄ Qui potestate manifest⁹ extans: mox petri socrum febrib⁹ iacentē: reguli prolem: puerūq; saluans cēturionis. Fer to languēti ꝓplo vigorē: eflue largā populis salutē: pristinis more solito reformans virib⁹ egros. Corpoꝝ morbos animeq; sana: vulnerum causis adhibe medelā: ne sine fructu cruciatus vrat corpora nr̄a. Omnis impulsus penit⁹ recedat: omnis incursus crucians liquescat: vigor optate foueat salutis mēbra dolētis. Faz de⁹ nr̄i miserere fletus: pro quib⁹ te nūc petimus mederi: vt tuā oīs recubās medelā sentiat eger. Quo per illata mala dū terunt̄: eruditoꝝ numero decori cōpotes intrent sociante fructu regna polloꝝ. Gloriā psallat chorus ⁊ resultet: gloriā dicat canat ⁊ reuoluat: nomini trino deitati soli sidera clament. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorē mūdi dñm nr̄m iesum xp̄m: cū omni supplicatione rogem⁹: vt vulnera famuloꝝ suoꝝ oīum fideliū infirmoꝝ ꝓpitius curare dignet̄. ℟. Presta eterne omp̄s deus.

Kyriel. ℟. Xp̄el. kyriel. Capl̄a. Recamur dñe vt nos in ira tua nō arguas: ⁊ furorē tuū in nos deseruire nō sinas. Sed placidus correptor tolle peccandi vsuz: ne nos arguēdo durius ꝓpellat ad nihilū. Miserere ergo infirmitati nr̄e: ⁊ famulorum tuoꝝ oīum fideliū infirmoꝝ tuā imperti medelā: ⁊ quos cernis proprio turbari peccato: quietos deputa misericorditer indulgendo. Pater nr̄. A malo nos li. fol. vj. Benedictio.

O Omnipotēs dñs qui fidelissimos famulos suos oēs fideles infirmos: corporali corripit vulnere: ip̄e illos ⁊ nos a corporis mentisq; egritudinibus expiet. ℟. Amen. Quiq; nr̄am in se suscepit infirmitatez: ipse nobis ⁊ illis tribuat tollerantie sine fine mercedē. ℟. Amen. Sicq; oēs in cōmuni eius pietas foueat: vt ne corrupta nr̄a salus deseuiat: nec desperationis infirmitas illata subcumbat. ℟. Amē. Lauda. Saluos nos fac dñe de⁹ noster alla. p̄. Ut cōfiteamur nomini sancto tuo. alla. Et gl̄iemur in laude tua alla alla. ℣. Memēto nr̄i dñe in beneplacito tuo visita nos de⁹ in salute tua. p̄. Ut cōfiteamur ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Ut cōfiteamur. Or̄o. Omp̄s sempiterne deus inclina. vt hic supra. Per miam. Dñs sit. ℟. Et cū. In noīe dñi nr̄i iesu xp̄i salus infirmoꝝ cū pace. ℟. Deo gratias. Ad matutinū. Ne ꝓijcias nos dñe a facie tua. p̄. Et sp̄ūm sanctū tuum ne auferas a nobis. p̄s. l. p̄. Et sp̄ūm sanctū. Ne ꝓijcias. Or̄o.

NE ꝓijcias nos dñe a facie tua: neqꝫ auferas miam tuam a nobis: vt quos reatus facinoris tenet obnoxios: miserationis tue clemētia faciat absolutos. ℟. Amē. Per. Añ. Saluator nr̄ salua nos in dilectiōe tua. ꝑ. Et indulgētia tua libera nos. ℣. Ad te leuam⁹ oculos nr̄os qui habitas in celis. ꝑ. Et indulgentia. ℣. Gloria. ꝑ. Et indulgētia. Oro.

OMnipotēs sempiterne de⁹ inclina aurē tuā suplicationib⁹ nostris: ⁊ famulis tuis oībus fidelibus infirmis aduersa corporis valitudine laborantib⁹: celestis gratie medicinā ꝯcede. Per. ℟. Amē. Añ. Ostēde nobis dñe miam tuam. ꝑ. Et salutare tuū da nobis. ℣. Vt cōfiteamur nomini sancto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua. ꝑ. Et salutare. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et salutare. Oratio.

DEus qui confitentiū tibi corda purificas: ⁊ acusantē conscientiaꝫ: ab omni vinculo iniq̄tatis absoluis: da indulgentiā famulis: ⁊ celestis gratie sincerā medicinā eoꝝ tribue corporib⁹. ℟. Amē. Per. añ. Cōuertere dñe ⁊ eripe aīas nr̄as. ꝑ. Et saluos nos fac ꝓpter miam tuā: qꝛ nō est in morte q̄s memor sit tui. ℣. Dñe ne in furore tuo arguas nos: neqꝫ in ira tua corripias nos. ꝑ. Et saluos. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et saluos. Oro

AD esto qm̄s dñe suplicib⁹ tuis: ⁊ quib⁹ austeritatē iuste correptionis infligis: ꝓpiti⁹ adhibe auxiliū misericordissime consolationis. ℟. Amē. Per. ℟. Virt⁹ nr̄a dñe esto firmamētū infirmis. ꝑ. Esto refugiū: ⁊ liberator oppressis. ℣. Esto brachiū nr̄m in mane ⁊ salus nr̄a in tēpore tribulationis. ꝑ. Esto refugiū. ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteret. ℟. Añ. Ego occidā ⁊ viuere faciam: ꝑcitiā ⁊ ego sanabo.

VIdi eniꝫ eos fatigatos ⁊ defectos in obductione ⁊ dissolutos. Et dixit vbi sunt dij tui isrl̄: in q̄b⁹ cōfidebas in ipsis. Quoꝝ adipe sacrificiorū edebat. ⁊ bibebatis vinū libationū eoꝝ. Exurgāt nūc ⁊ adiuuēt vos: ⁊ fiant vobis ꝓtectores. Videte videte qm̄ ego sum dñs: ⁊ nō est alius preter me. Ego sum q̄ occidā: viuere faciā: percutiā: ⁊ ego sanabo. Matutinarium. Illumina dñe vultū tuum sup nos ⁊ miserere nobis. ꝑ. Vt cognoscam⁹ in terra viam tuā. ℣. Deus misereat nobis ⁊ benedicat nos. ꝑ. Vt cognoscamus. Lauda. Laudate dñm oēs gētes. alla alla. Et collaudate eū oēs ppli. ℣. Qm̄ confirmata est sup nos mia ei⁹: ⁊ veritas dñi manet in eternū. ℣. Gloria ⁊ ho. Lectio libri hieremie ꝓphe. c. xxix. ℟. Deo gr̄as.

HEc dicit dñs. Ecce ego visitabo vos ⁊ suscitabo vos: ⁊ suscitabo sup vos verbū meū bonū: ⁊ reducā vos ad locū istū. Ego eniꝫ scio cogitationes quas cogito super vos ait dñs. Cogitationes pacis: ⁊ non aflictionis: vt dem vobis fidē salutē ⁊ patientiā. Et inuocabitis me: ⁊ timebitis, orabitis me: ⁊ ego exaudiā vos. Queretis me ⁊ inuenietis. cuꝫ quesieritis me in toto corde vestro: inueniar a vobis. ait dñs omp̄s. ℟. Amē. Hy⁹. Xp̄e celestis. vt supra in vesperis.

RESpice Capitula. dñe sup famulos tuos oēs fideles egrotos: tui nominis inuocatiōe gaudentes. Tribue eis medicinā celestem. Tutelā mentis infunde. Et ab omni infirmitate. ⁊ lāgore eos liberare dignare. Pater noster. A malo nos libera. folio ccxcv. Lauda. Saluos nos fac. vt supra in vesp̄is. Ad tertiam. Lectio libri prouerbiorū salomonis. cap̄. vij. ℟. Deo gr̄as.

FIli cudi sermones meos ⁊ pre-

cepta mea reconde tibi: serua mãda/ta mea ⁊ vines. ℟. Amen. Añ. Dñs virtutũ ipse est rex glorie. ℣s. cxxiij. Oro

O mine fortis ⁊ potens: dñe virtutum ipse est rex glorie: ab oĩ peccato coꝛ nostrũ munda: ⁊ manus nr̃as inoꝛias serua: ⁊ aias nr̃as a vanitate dissocia. Ut in loco sancto tuo stare. ⁊ a te dño deo nr̃o benedictionem mereamur percipere. ℟. Amẽ. Per miam. ℣s. cxxiij. Añ. Ad te dñe leuaui aĩam meã deus meꝰ in te cõfido nõ erubescam: neqꝫ irrideant me inimici mei. Reiterek añ. Ad te domine Oratio.

A Dte dñe formã anime nostre: spe a vinculo erigẽtes precamur: sic eam desideriis spũalibus imbuas: vt carnaliter cõuersari desistat. Ne inimici deridẽat pmitẽdo terrena: qua spũalis gratia pertrahit ad superna. Tu itaqꝫ deꝰ omps id sapere cõcede: vt veritati potiꝰ quã mendatio ambiat inherere: sic libeat humilitati insistere: vt per id ⁊ moꝛbũ superbie. caueat: ⁊ tuoꝝ premia bonoꝝ cũ sanctis participare sueſcat. ℟. Amen. Per miam. Añ. Vide humilitatẽ meã dñe vide laboꝛẽ meũ. Et dimitte peccata mea. ℣s.

U Jde humilitatẽ meã ⁊ laboꝛem meũ: ⁊ dimitte mihi oĩa peccata mea. Respice inimicos meos: qm̃ multiplicati sunt: ⁊ odio iniquo oderunt me. Custodi aĩam ⁊ eripe me: nõ cõfundar qꝛ inuocaui te. Innocẽtes ⁊ recti adheserũt mihi: qꝛ sustinui te dñe. Redime me deus isrl̃: ex oĩbus angustijs meis. Gloria ⁊ honoꝛ. Reiterek añ. Vide humilitatẽ. ℟. Ad adiuuandũ nos festina dñe: ad liberandũ nos. ℣. Ne tardaueris. ℟. Deus in noĩe tuo saluos fac. ⁊ in virtute tua libera nos. ℣. Ne tardaueris. ℟. Gloria ⁊ ho. Reiterek. ℟

Lauda. Alla alla alla alla alla alla. Laus tibi laus tibi laus tibi laus tibi laus tibi ihesu xpe. ℟. Gloria ⁊ honoꝛ. ℣. Alla alla. Preces. Nõ est alius. ℣. Nisi tu deus. ℟. Qui oꝛari possit. ℣. Nisi. ℟. Qui miserere possit. ℣. Nisi. ℟. Qui cõtritos sanet. ℣. Nisi. ℟. Qui infirmos visitet. ℣. Nisi. ℟. Qui captiuos liberet. ℣. Nisi. Reiterek. Nõ est aliꝰ. Supplicatio. Oremus redẽptoꝛẽq mundi dñm nr̃m ihesum xpm: cũ oĩ supplicatione rogemus: vt vulnera famuloꝝ suoꝝ oĩũ fideliũ infirmoꝝ propitiꝰ curare dignet. ℟. Presta eterne omps deꝰ. Jzyriel. ℟. Xpel. kyriel.

A Dte dñe leuantes aĩas nostras: precamur vt eas spũali subſtollas desiderio: que carnali sepius dimergunt voto. Bona humilitatem quã ipse videas: ⁊ perfice fructuosus laboꝛẽ vt peccata dimittas. Simplicitas ⁊ equitas nr̃is inhereant animis. Bolus ⁊ iniusticia procul recedant a nobis. Pater noster. Sed libera nos. A malo nos libera: ⁊ in tuo timoꝛe ⁊ opere bono nos cõfirma trinitas deus nr̃: qui es bñdictus ⁊ vivis ⁊ oĩa regis in secula seculoꝝ. ℟. Amen. Bño dicat vt in tertia q̃ dr̃ in dieb⁹ ferijs p totũ annũ. fol̃ Ad sextã ⁊ nonã oĩa dicant vt in alio tẽpoꝛe. Jncipit officiũ moꝛtuoꝝũ. Ad vesperos. Añ. Eripe dñe animas nr̃as de moꝛte vt placeam⁹ tibi in lumine

E Ripe aniꝰ mã ℣s. ne viuentiuꝫ. meã ab impio: frameã tuaꝫ ab inimicis manus tue. Eripe me de manu inimicoꝝ nostroꝝ: ⁊ a psequentib⁹ me. Illustra faciẽ tuã sup seruũ tuũ: saluũ me fac in mia tua dñe: non cõfundar qm̃ inuocaui te. Eripe me de inimicis meis deus meꝰ: ⁊ ab insurgentib⁹ in me libera me. Eripe me de operãtib⁹ iniquitatẽ: ⁊ de vi-

ris sanguinū salua me. Eripe me de luto vt nō infungar: libera me ab his qui oderunt me: & de profundis aquarum. Eripe me ne tu scis improperium meū & cōfusionē meā: & reuerētiam meā. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatē tuā qz deus meus es tu. Eripe me & libera me de aquis multis: & de manu filioz alienoz quoz os locutū est vanitatē: & dextera eoz dextera iniq̄tatis. Eripe me dñe ab hoie malo: a viro iniquo eripe me. Eripies me de p̄tradictionib⁹ ppli: cōstitues me in caput gentiū. Eripiens inopem de manu fortioz ei⁹: egenū & pauperē adiripientib⁹ eum. Eripuit me de inimicis meis fortissimis: & ab his qui oderūt me: qm̄ cōfortati sunt sup me. Gloria & honor. Añ. Viuēt mortui tui dñe: & interfecti mei resurgent alla alla. ℣. Expergiscimini qui dormitis in puluerē: & laudate dominū deum vestrum, alla alla. Psalmus dauid.

Usqz quo exaltabit inimicus meus sup me: respice & exaudi me dñe deus meus. Usqz quo dñe obliuiscer̄is in finē: vsqz quo auertis faciē tuaz a me. Usqz quo improperabit me inimicus: irritat aduersari⁹ nomen tuū in finem. Usqz quo dñe irascer̄is in finem: accendet velut ignis zelus tu⁹. Usqz quo dñe auertis in finē: exardescit sicut ignis ira tua. Usqz quo peccatoz dñe: vsqz peccatoz gloriabunt. Usqz quo graui corde: vt quid diligitis vanitatē & quer̄itis mendatiuz. Usqz quo iudicatis iniquitatē: & facies peccatoz summitis. Gloria & honor. Añ. Redime dñe aias seruoz tuoz. ℟. Alla. ℣. Custodi oīa ossa eoz: & non derelinquas animas seruoz tuoz. ℟. Alla. ℣. Gloria & honor: p̄ri. Psalmus dauid.

Redime me & miserere mei: pes meus steterit in via recta: in ecclesijs benedicaz te dñe. Redimet dñs aias seruoz suoz: & nō derelinquet oēs qui sperant in eo. Redemisti in brachio tuo pplm tuū: filios iacob & ioseph. Redēptionē misit dñs pplo suo: mandauit in eternū testamētuz suū. Gloria & honor. Añ. Non intres in iudicio. ℟. Cū seruis tuis dñe. ℣. Quia nō iustificabit̄ in cōspectu tuo oīs viuens. ℟. Cū seruis. ℣. Alla & ho: ℟. Cū seruis. ℣s.

Nunquid in eternū proiciet de⁹: aut nō apponet vt cōplacitior sit adhuc. Nūquid in eternū irascer̄is nobis: aut extendes ira tuā a generatione in generationē. Nunquid irascet̄ per singulos dies. Nunquid cōfitebit̄ tibi puluis aut annūciabit veritatē tuā. Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt & cōfitebunt̄ tibi. Nūquid narrabit aliquis in sepulcro miam tuā: aut veritatē tuā in perditione. Nūquid cognoscent̄ in tenebris mirabilia tua: & iusticia tua in terra obliuionis.

Nūquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborē in p̄cepto. Nūquid in fluminib⁹ irat⁹ es dñe aut in fluminib⁹ furor tuus: aut in mari indignatio tua. Nunquid nō deus est pater tuus: qui possedit & fecit & creauit te. Nūquid sion dicet hō: & homo natus est in ea & ipe fundauit eaz altissimus. Nūquid obliuiscet̄ miserer̄i deus: aut cōtinebit in ira sua misericordias suas. Gloria & ho. Añ. Credimus qz redēptor nr̄ resuscitabit nos. ℟. Et in carne nr̄a videbim⁹ dñm deū. ℣. Fidelis dñs in oīb⁹ verbis suis & sanct⁹ in oīb⁹ operib⁹ suis. ℟. Et in carne. ℣. Glia & ho: ℟

Et in carne nostra: videbimus dominum deum. Lauda. All'a. fac cũ seruis tuis deus. ꝑ. Secundũ mĩam tuã. all'a all'a. ℣. Memento cõgregationis tue dñe: quã creasti ab inicio. ꝑ. Secundũ. ℣. Gloria ⁊ honor ꝑ. Secundũ. Lauda. All'a. Educ eos dñe de tenebris ⁊ vmbra mortis. ꝑ. Et vincula eoꝝ disrumpe. all'a. all'a. ℣. Memento congregationis tue dñe quã creasti ab inicio. ꝑ. Et vincula. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et vincula.

Deus igneꝰ fons animarum: duo qui socias elementa: viuũ simul ac moribundũ: hominem pater efigiasti. Tua sunt tua rector vtraqꝫ: tibi copula iungit' horũ: tibi dũ vegetata coherẽt: spũs simul ⁊ caro seruit. Recisa sed ista seorsuꝫ: soluunt hominẽ perimũtqꝫ. humus excipit arida corpus: aĩe rapit aura licorẽ. Quia cũcta creata necesse est labefacta senescere: tandẽ cõpactaqꝫ dissociari: ⁊ dissona texta retexi. Hic maxima cura cum sepulcris impendit': hinc resolutos honor vltimꝰ accipit artus: ⁊ funeris ambitus ornat. Hoc prouida xp̃icolarũ pietas studet: vt pote credẽs: fore protinꝰ oĩa viua que nũc gelidus sopor vrget. Quia iacta cadauera passim: miserans tegit aggere terre. opus exhibet ille benignꝰ xp̃o pio omnipotẽti. Quia lex eadẽ mouet oẽs gemitũ dare sorte sub vna: cognataqꝫ munera nobis aliena in morte dolere. Sequimur tua dicta redẽptor: quibꝰ atra morte triũphas: tua ꝑ vestigia mũdas socium crucis ire latronẽ. Pater ecce fidelibꝰ ampla via lucida iaꝫ paradisi: licet ⁊ nemus illud adire homini: qd̃ ademerat anguis. Illic p̃cor obtime ductor famulã tibi precipe mentẽ genitali in sede sacrari: quã liquerat exul ⁊ errans. Animas nõ inmemor ob hoc quaꝝ memores sumꝰ ip̃i: deꝰ sorte rogamꝰ: a porti herebi regis fac alienas. Sit honor tibi fons pietatis: laus gloria summa potestas patri: genito siue dono orbis regi qui deꝰ vnus. Amen. Suplicatio. Oremus redẽptorẽ mundi dñm nostrum iesum xp̃m: cũ omni suplicatione rogemus. vt spũs ⁊ aĩas famuloꝝ suoꝝ oĩum fidelium defunctoꝝ inter agmina beatoꝝ propitiꝰ colocare dignet'. ℟. Presta eterne omnipotens deꝰ. Kyriel'. ℟. Xp̃el'. Kyriel'. Capl'a.

Deus apud quez mortuoꝝ spũs viuũt. ⁊ in quo electoꝝ aĩe seposito carnis onere plena felicitate letãtur: presta suplicantibꝰ nobis: vt anime famuloꝝ tuoꝝ oĩum fidelium defunctoꝝ: que tẽporali caruerũt ꝑ corpus visionis huiꝰ luminis vsu: eterne illius lucis solatio potiant'. Non eas tormentũ mortis adtingat. Nõ dolor horrende visionis efficiat. Nõ penalis timor excruciet: nõ reoꝝ proxima cathena ꝯstringat. Sed ꝯcessa sibi delictoruꝫ venia: optata quietis mereant' cõsequi gaudia repromissa. Pater nr̃. Et ne nos. A malo nos libera ⁊ in tuo timore: ⁊ ope bono nos cõfirma: trinitas deus noster: qui est benedictꝰ ⁊ viuis ⁊ oĩa regis in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit. ℟. Et cũ. Bño.

Christus dñs qui morte sua subuenit mortuis: orãtes nos exaudiat pro fidelibꝰ defunctis. ℟. Amẽ Ut nostris precibꝰ ⁊ nobis salutem optabilẽ ⁊ illis impetremꝰ quietem. ℟. Amen. Quo fides qua cũ illis simul dño credimus: ⁊ nos iustificet a delictis: ⁊ illos liberet a suplicijs. ℟ Amen. Lauda. Defunctoꝝ animas. ꝑ.

Non derelinquas in infernū dñe alla alla. ℣. Quia tu dñe suauis ⁊ mitis ⁊ multe misericordie oībus inuocantib⁹ te. ꝑ. Non derelinquas. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Non derelinquas. Dñs sit. ℟. Et cum spū tuo. **Oratio.**

Omendamus tibi dñe aīam famuli tui. N. ⁊ aīas famuloꝝ famularūq; tuarū. N. N. ꝑcamurq; te xp̄e iesu saluator mundi: vt ꝓpter quā ad terrā misericorditer descēdisti: patriarcharū tuoꝝ sinib⁹ insinuare nō renuas. agnosce dñe creaturaz tuam: nō ex dijs alienis creatā: sed a te solo deo viuo ⁊ vero. qꝛ nō est de⁹ alius preter te: ⁊ nō est secundū opera tua. letifica dñe aīam eius in conspectu tuo: ⁊ ne memineris iniquitatum ei⁹ antiquarū: ⁊ ebrietatū quas suscitauit furor siue feruor mali desiderij. licet eniz peccauerit: tñ patrez ⁊ filiū ⁊ spūm sanctū nō negauit sed credidit: ⁊ zelum dei habuit in se: et deū qui fecit oīa adorauit. Per misericordiā. ℟. Amen. Dñs sit. ℟. Et cuz. In noīe dñi nostri iesu xp̄i oēs anime fideliū defunctoꝝ per mīam dei sine fine requiescāt in pace. ℟. Amē

¶ In agenda mortuoꝝ. Añ. Requiē eternā. ꝑs. j. totū cū Gloria. Añ. Requiē eternaz det tibi dñs. Et lux perpetua luceat tibi in eternū. ꝑs. j. ℟. Surgā ⁊ ibo ad patrē meū ⁊ dicaz illi. ꝑ. Pater peccaui tibi indulge mihi. ℣. Dū adhuc longe esset vidit eū pater ei⁹: ⁊ mīa motus cecidit sup collū ei⁹: dixitq; illi filius. ꝑ. Pater. **Abicidaria.** Deus miserere deus miserere heu me. **Reiteret.** De⁹ miserere ꝑ. Miser infelix malū quod gessi nō intellexi heu me. ℣. Ad te dñe aīam leuo heu me. oculta cordis iaz reus pando heu me. ꝑ. Miser infelix. ℣. O vita oīs valde amara. heu me in qua comisi plurima mala. heu me. ꝑ. Miser infelix. ℣. Oculi mei fundite aquas heu me. forsitan de⁹ delet peccata. heu me. ꝑ. Miser infelix. Añ. Nunc reges intelligite. ꝑs. ij. totū cum Gloria. Añ. Nunc reges intelligite: erudimini oēs qui iudicatis terrā. seruite dño in timore. ℟. Scio dñe qꝛ nihil in terra sine causa. ꝑ. Quia homo nascit̄ ad laborē ⁊ auis ad volandū. ℣. Ego vero deprecabor dñm: ⁊ ad euz ponā eloquiū meū. ꝑ. Quia homo nascit̄. **Abicidaria.** Deus miserere de⁹ miserere in peccatis eius. **Reiteret.** Dus miserere. ℣. Ecce nūc aduenit dire mortis dies ⁊ hora extrema. vite vt cū ei⁹ patrib⁹ locatus: simul iam quiescat. ꝑ. De⁹ miserere. ℣. Vos amici mei sorores ⁊ matres sup me dolentes: ad dñm pie suplices fundite dignas prome preces. ꝑ. Deus miserere. Añ. Cōfirma super nos. ꝑs. cxvj. totū cū Gloria. An. Cōfirma sup nos deus mīam tuam. ℟. Peccātem me cotidie: nec penitentē dñe timor mortis cōturbat me. ⁊ qꝛ in inferno nulla est confessio. ꝑ. Miserere mei de⁹ miserere mei. ℣. Peccaui dñe peccaui: ⁊ iniq̄tates meas ego agnosco peto obsecrās te. ꝑ. Miserere mei de⁹. **Abicidaria.** Miserere miserere miserere illi deus. ꝑ. Miserator miserere veniam ei cōcede. ℣. Agnus dei qui vt ouis immolatus es pro nobis: ⁊ vt homo indignaris: de⁹ verus adoraris. ꝑ. Miserator. ℣. Iesu dulcis iesu pie. filij virginis marie: qui pro nobis ascendisti crucē pater parce isti. ꝑ. Miserator. ℣. Terge mala que comisi: dele noxaz: quod deliquit: ⁊ cōcede locū lucis sempiterne amenitatis. ꝑ. Miserator. **Suplicatio.** Oremus piū ⁊ exaudibilē dñm nostrū iesum xp̄m: cū om̄i suplicatione rogem⁹: vt ⁊ spūm ⁊ aīam famuli sui in locū lucis inter agmina beatoruz ꝓpitius collocare dignet̄. ℟. Presta eterne omp̄s de⁹. Kyriel. ℟. Xp̄el. Kyriel.

Tibi dñe comendamus Oro. aīam famuli tui: vt defunct⁹ seculo tibi viuat: ⁊ que ꝑ fragilitatis

mundane cõuersationis peccata co/
misit: tu venia misericordissime pie/
tatis absterge. Per xp̃m dñm nr̃m.
℟. Amen. Dñt sit semp. ℟. Et cum.
Dicat sacerdos. In noie dñi nostri
iesu xp̃i oẽs anime fideliũ defunctoꝝ
per miam dei sine fine requiescant in
pace. ℟. Amen. Ad matutinũ. Lau
da. Cor cõtritũ ⁊ humiliatũ deus ne despi/
cias. ps. l. totuꝫ cũ Gloria. Oratio.

Cordis nostri secreta que quoti/
die curis carnalib⁹ sordidãtur:
ysopo verbi tui omp̃s deus adsparsi/
one mundent̃. Ut recedat a nobis ca
lidus seminator: ⁊ xp̃s dñs in nobis
maneat perpetuus consolator. ℟.
Amẽ. Añ. Memento dñe qd̃ terra sum⁹.
homo. Sicut fenũ dies ei⁹: sicut flos feni ita
aspũs pertransiuit ab eo. Psalmus.
Ad te leuam⁹ oculos nr̃os: qui
habitas in celis. Ad te dñe clama/
bo ⁊ ad deũ meũ deprecabor: q̃ vtili
tas in sanguine meo dũ descendero
in corruptionẽ: nũquid cõfitebit̃ tibi
puluis aut annũciabit veritatẽ tuaꝫ.
Ad te dñe clamabo de⁹ meus ne si/
leas a me: nequando taceas a me: et
assimilabor descẽdentib⁹ in lacum.
Ad te clamauerũt patres nr̃i: ⁊ sal/
ui facti sunt: in te sperauerunt ⁊ non
sunt cõfusi. Ad te clamaui dũ anxia
retur cor meũ: in petra exaltasti me:
⁊ deduxisti me qꝛ factus es spes mea
turris fortitudinis a facie inimici.
Ad te orabo dñe mane: exaudies vo
ceꝫ meã: mane astabo tibi ⁊ videbo:
qm̃ nõ deus volens iniquitatẽ tu es.
Ad te dñe leuaui aĩam meaꝫ: deus
me⁹ in te cõfido nõ erubescam: neqꝫ
irrideant me inimici mei: eteniꝫ vni/
uersi qui sustinẽt te non cõfundent̃.
Ad te cõfugi doce me facere volun
tatem tuã: qꝛ deus me⁹ es tu. Ad te
dñe leuaui aĩam meã: eripe me de ini
micis meis. Requiẽ eternã det tibi
dñs: ⁊ lux ꝑpetua luceat tibi in eter/
num.

Petimus dñe Oratio.
miam tuã: vt aĩas famuloꝝ tuo/
rum oĩum fideliũ defunctoꝝ: pietatẽ
tue rore ꝑfundas: liberes eas de ma
nibus terribiliũ ministroꝝ de loco ar
doris. educas ad paradisi studia iu/
beas peruenire: vt abrae sinu collo/
catas cũ sanctis tuis oĩbus ĩ prima
anastesi suscitent̃. ℟. Amẽ. Añ. Me
mento dñe qꝛ vẽtus est vita nr̃a. anni nr̃i veloci
cursu trãsierunt. Iam miserere nobis qꝛ pul/
uis sum⁹.

Miserere mei Psalm⁹.
⁊ exaudi orationẽ meã. misere/
re mei dñe vide humilitateꝫ meã de
inimicis meis. Miserere mei dñe:
qm̃ infirm⁹ sum. sana me dñe qm̃ con
turbata sunt ossa mea: ⁊ aĩa mea tur/
bata est valde. Miserere mei dñe qm̃
vnicus ⁊ pauper sum ego. tribulatio
nes cordis mei multiplicate sunt de
necessitatib⁹ meis erue me. Misere
re mei. pes me⁹ stetit in via recta: in
ecclesijs benedicã te dñe. Miserere
mei ⁊ exaudi me. tibi dixit cor meũ:
exquisiuit te facies mea: faciẽ tuam
dñe requirã: ne auertas faciẽ tuam a
me. Miserere mei dñe qm̃ tribulor
cõturbat⁹ est in ira oculus me⁹: aĩa
mea ⁊ vẽter me⁹: qm̃ defecit in dolo
re vita mea: ⁊ anni mei in gemitib⁹.
Miserere mei de⁹ ꝟm magnã miam
tuã: ⁊ ꝟm multitudinẽ miserationuꝫ
tuarũ dele iniquitatẽ meã. Misere/
re mei de⁹ miserere mei: qm̃ in te con
fidit aĩa mea: ⁊ in vmbra alarũ tuarũ
sperabo: donec trãseat iniq̃tas. Mi/
serere mei ꝯculcauit me hõ. tota die
in pugnans tribulauit me: cõculca/

uerunt me inimici mei tota die. qm̄ multi bellantes aduersum me. Miserere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifica aīam serui tui. qm̄ ad te dñe leuaui aīam meā. Miserere mei ⁊ da imperiū tuū puero tuo: ⁊ saluū fac filiū ancille tue: fac mecū signum in bono. Miserere nr̄i dñe miserere nostri: qꝛ multum repleti sum⁹ despectione. Requiē eternā. Oratio

Deus qui humanarū animarum amator es: aīas famuloꝝ tuoꝝ oīum fideliū defunctoꝝ: quas vera dum in corporib⁹ manerent tenuit fides: ab omni cruciatu inferoꝝ redde extorres. Ut segregate ab ifernalib⁹ claustris: sanctoꝝ mereant̄ adiuuari consortijs. ℟. Amen. Ah. Memēto dñe cōgregationis tue: quā creasti ab inicio. ps.

Libera me nequādo rapiat vt leo aīam meā: dum nō est qui redimat neqꝫ qui saluum faciat. Libera me de sanguinib⁹ deus deus salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuā. Libera me ab his qui oderūt: ⁊ de ꝓfundis aquarū. Libera me quia egen⁹ ⁊ pauper ego sum: ⁊ cor meū conturbatū est intra me. Libera me a persequentib⁹ me: qꝛ cōfortati sunt super me. Libera me de aquis multis: ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ: quorū os locutū est vanitatē: ⁊ dextera eoꝝ dextera iniquitatis. Libera me de operantib⁹ iniquitatē: ⁊ de viris sanguinū salua me. Libera aīam meaꝫ dñe a labijs iniquis ⁊ a lingua dolosa. Libera aīam meā misericors dñs ⁊ iustus: ⁊ deus noster miseret̄. Libera de⁹ israel: afflictos ex oībus tribulationib⁹ suis. Liberasti virgam hereditatis tue: mōs syon in quo habitasti in eo. Requiē eternā. Orō.

Fac q̄s dñe hanc cū seruis tuis mīam: vt factoꝝ suorū in penis nō recipiant vicē: qui tuā in votis tenuerūt fidei veritatē. vt sicut hic vera fides iunxit eos fideliuꝫ turmis: ita eos illuc tua miseratio societ angelicis choris. ℟. Amen. Abicidaria. Miserere miserere miserere illi de⁹. ꝑ. Xp̄e redemptor veniā ei cōcede. ℣. Mundi rector ⁊ redēptor iesu xp̄e rerū actor. ꝑ. Xp̄e redēptor. ℣. Qui exaudis obsecrātes ⁊ gemētes intueris. ꝑ. Xp̄e redēptor. ℣. Qui expectas penitentes: ⁊ peccata deplorantes. ꝑ. Xp̄e. ℣. Sacerdotez audi preces aures tuas implorantē. ꝑ. Xp̄e redēptor. ℣. Sepultura domus mea: tenebrosa ⁊ dolorosa. ꝑ. Xp̄e.

Delicta iuuētutis ⁊ ignorantie ei⁹: q̄s ne memineris domine. sed ꝑm magnā mīam tuā memor esto illi⁹ in gloria claritatis tue. Aperiant̄ ei celi colletent̄ illi angeli: in regnū tuū dñe seruū tuū suscipe. Suscipiat euꝫ sanct⁹ michael archāgelus dei: q̄ milicie celestis meruit principatū. Veniant illi obuiā sancti angeli: ⁊ perducāt eum in celestē ciuitatem hierl'm. Suscipiat eum beat⁹ petrus apl'us: cui adeo claues celestis regni tradite sunt. Adiuuet eum sanct⁹ paulus qui dign⁹ fuit esse vas electionis. Intercedat pro eo sanct⁹ iohēs elect⁹ dei apl'us. cui reuelata sunt secreta celestia. Orent pro illo oēs sancti apl'i quib⁹ a dño data ē potestas ligādi atqꝫ soluēdi. Intercedant pro eo om̄es sancti dei: qui pro xp̄i noie tormēta in hoc seculo sustinuerunt: vt vinculis carnis exutus peruenire mereat̄ ad gloriā regni celestis. prestāte dño nr̄o iesu xp̄o. Qui cum patre. In. ij. nocturno. Ah. Sedentes in tenebris ⁊ vmbra mortis vinctos

vinculis tu resolue domine. Psalmus dd.

Quia tu dñe suauis ac mitis es: ⁊ multū misericors inuocātib⁹ te. Tu dñe deus miserator ⁊ misericors: patiens ⁊ multe misericordie ⁊ verax. Tu dñe adiuuisti me: ⁊ consolatus es me. Tu dñe susceptor meus gloria mea: ⁊ exaltās caput meū. Tu dñe seruabis ⁊ custodies nos: a generatione hac in eternū. Tu dñe ne elongaueris auxiliū tuū a me: ad defensionē meā cōspice. Tu dñe: bebedixisti iusto. Tu dñe ne longe facias miserationes tuas a me: mīa et veritas tua semp susceperūt me. Tu dñe eruisti aīam meā. vt nō periret: proiecisti post tergū tuū oīa peccata mea. Tu dñe deridebis malos: ⁊ ad nihilū deduces oēs gētes. Requiē.

Suscipe piissime de⁹ in Oratio. sinu abrae patriarche aīas famuloꝝ tuoꝝ omniū fideliū defunctorum: eosq; cū sanctis ⁊ electis adiūge: nō eis culpa carnis ad penā: sed prosit eis tue pietas miserationis ad ueniam. ℟. Amen. Añ. Animas pauperū tuoꝝ dñe ne obliuiscaris in finem. ps.

Tui sunt celi ⁊ tua est terra: mare ⁊ oīa que in eis sunt. Tu fecisti oēs terminos terre. estatem ⁊ ver tu plasmasti eam: tu eruisti aīam meam vt nō periret. ꝓiecisti post tergū tuū oīa peccata mea. Tu fundasti orbem terre: aquilonē ⁊ mare tu creasti. Tu illuminas lucernā meā dñe: deus me⁹ illumina tenebras meas. Tu cognouisti oīa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti super me manū tuā. Tu ppl'um humilem saluū facies: ⁊ oculos supboꝝ humiliabis. Tu terribilis es ⁊ quis resistet tibi: ⁊ ex tunc ira tua. Requiem.

Petimus dñe mīam tuā Oratio vt aīe famuloꝝ tuoꝝ omniū fidelium defunctoꝝ: mutata sorte tristiū mansionū: felici perfruant' societate iustoꝝ. ℟. Amē. Añ. Parce nobis dñe quia animas amas. CXXII. ps dauid.

Ad te leuam⁹ oculos nr̄os: qui habitas ī celis. Ecce sicut oculi seruoꝝ ī manib⁹ dñoꝝ suorū. Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m donec misereat' nostri. Ad dñm meū clamaui: ⁊ exaudiuit de templo sancto suo vocē meā: ⁊ clamor meus introiuit in aures eius. Ad dñm cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me: dñe libera aīam meam: a labijs iniquis ⁊ a lingua dolosa. Ad oīa mādata tua dirigebar: omnē viam iniquam odio habui. Requiē eternā. Oratio.

Recamur te deus omp̄s vt defunctoꝝ anime in te credentes: ac de tua pietate mīa tua sperātes: vt sic a delictis oībus absoluant': vt nulla in eterna cōfusione obnoxi teneant'. ℟. Amen. Abicidaria. Miserere miserere deus miserere: veniā ei ꝯcede ⁊ peccata dele. ℣. Aurem tue pietatis pulsam⁹ modo: tu requiē adtribue famulo tuo. ꝑ. Miserere. ℣. O iesu redēptor bone. sancte eterne. huic pro quo te supplicam⁹ veniā dona. ꝑ. Miserere. ℣. Dimitte illi oīa ei⁹ delicta: eius facta nō requiras in die illa. ꝑ. Miserere. ℣. Vos orate sacerdotes pro me ad d'ū: vt nō īueniar reus iam ante eum. ꝑ. Miserere. ℣. Simul ⁊ oēs leuite gemitū date: qui ministrastis xp̄i ante altare. ꝑ. Miserere. Oratio.

Deus cui oīa viuunt: ⁊ cui nō pereunt moriendo corpora nr̄a sed mutantur in meli⁹: te suplices deprecamur: vt suscipi facias aīam famuli tui per man⁹ sanctoꝝ angelorū tuoꝝ:

deducēdā in sinū amici tui abrae patriarche resuscitandāq3 in nouissimo magni iudicij die. ⁊ quicquid vicioꝝ fallente diabolo cōtraxit: tu pius et misericors abluas indulgendo. ℟. Amē. In tertio noctur. Ant. Noli nos relinquere dñe: ne tradas aīas nostras imperio inimicorum. Psalmus dauid.

Domine dilexi decorez domus tue: ⁊ locū habitationis glorie tue. Dñe seruabis nos ⁊ custodies nos: a generatione hac in eternuz. Dñe a paucis diuide eos: in vita eoꝝ de absconditis tuis adimpletus est vēter eorū. Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti super caput meuz in die belli. Dñe recessisti longe: despicis in oportunitatib⁹ in tribulatiōe: dū superbit impi⁹ incendit pauper: cōprehendunt in cōsilijs quib⁹ cogitāt. Dñe de⁹ clamaui ad te: ⁊ sanasti me. Dñe eduxisti ab inferno aīam meā: saluasti me a descendētib⁹ in lacum. Dñe in volūtate tua prestitisti decori meo virtutē: auertisti faciem tam a me. factus sum cōturbat⁹. Dñe quādo respicies restitue aīam meā: a malignitate eoꝝ a leonib⁹ vnicam meā. Dñe dñe rex deoꝝ celorū: ne extermines ppl'm tuum ⁊ hereditatē tuam quā liberasti de imperio inimicorū.

Requiem eternam. Oratio.

Suscipe dñe aīam famuli tui. In quā hodie de ergastulo huius seculi vocare dignatus es: ⁊ libera eam de locis penarū quietis ac lucis eterne beatitudine perfruat: ⁊ inter sanctos ⁊ electos tuos in resurrectionis gloria resuscitari mereat. ℟. Amē. Ant. Resurgunt mortui tui deus resurgunt qui in monumētis sunt ⁊ letabunt corā te. Ps.

Respice in me ⁊ miserere mei: qꝛ vnicus ⁊ pauper sum ego. Respice in me ⁊ miserere mei: da impiū tuū puero tuo: ⁊ saluū fac filium ancille tue. Respice inimicos meos qm̄ multiplicati sunt: ⁊ odio iniquo oderunt me. Respice in seruos tuos: ⁊ in opera tua dirige filios eorū. Respice in testamentuz tuū: qꝛ repleti sunt qui obscurati sunt terre domib⁹ iniquitatem. Respice ⁊ exaudi me dñe deus meus: illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiā in morte: nequādo dicat inimicus me⁹ preualui aduersus

Neum. Requiem eternaz. Oro.

Non intres in iudiciū cuz seruo tuo dñe qm̄ nullus apud te iustificabitur homo: nisi per te omniū tribuatur ei remissio peccatorū. Non ergo eum q̄s tua iudicialis sententia premat: quez tibi vera supplicatio fidei xp̄iane cōmendat: sed gratia tua illi succurente mereat euadere iudiciuz vltionis. Qui duz viueret in sinitus est signaculo sancte trinitatis. ℟. Amen. Ant. Viuent mortui tui deus interfecti mei resurgent. Ps dauid.

Letabit iustus cū viderit vindictaz: man⁹ suas lauabit in sanguine peccatoris. Letabit iustus in dño ⁊ sperauit in eo: ⁊ laudabunt oēs recti corde: letabor ⁊ exultabo in te psallā nomini tuo altissime. Letabimur in salutari tuo: ⁊ in noīe dei nr̄i magnificabimus. Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini oēs recti corde. Letamini iusti in dño: ⁊ cōfitemini memorie sanctificationis ei⁹. Letent oēs qui sperant in te: in eternum exultabūt ⁊ habitabis in eis. Letet cor querētiū dñm: q̄rite dñm ⁊ cōfirmamini. Requiē. Oro.

Clementissime dñe audi seruorū

tuorū preces: ⁊ animā famuli tui inter victricium turmarū catheruas facito collocari. a dextris quoq; filij tui dñi nostri miam inuenturus adsistat: ⁊ sanctoꝝ tuoꝝ cōsortio deputatus regnū celeste sine fine possideat. ℟. Amen. Abicidaria. Miserere miserere miserere illi deus malis eius finē pone: pone ⁊ dolētes consolare. ꝑ. Jam dñe miserere. ℣. Audite me. oēs fratres seu defunctoꝝ matres ordo fratrū ⁊ sorores pia voce eiulantes. ꝑ. Jam dñe miserere. ℣. Libera me de inferno tu fili dei patris. propter temetipm xpe pone finem malis meis. ꝑ. Jam dñe. ℣. Bona vmbra nos tegebat quando arbor hic astabat. intus foris nos ornabat: ⁊ nos dñes gubernabat. ꝑ. Jam dñe. Oratio. Omine iesu xpe: qui mortē moriens deuicisti. ⁊ vitā mortuis reddidisti. q̄s potentiā tuā: vt seruus tuꝰ cuiꝰ hodie cōmemorationē facimꝰ: sinistre partis ꝯtagione exutus: dexteram teneat: vt sine metu sine corruptione sine mortalitate: quā diutius cōcupiuit produtus ad patriā: ibi sit vbi oīs turba iustoꝝ in equalitate permanet angeloꝝ. ℟. Amen. In laudibꝰ. ad canticū. Añ. Exortuz est in tenebris lumen rectis corde misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dñs. Cāticū. marci. Accesserūt ad ihm saducei qui dicunt nō esse resurrectionē: ⁊ interrogauerūt eū dicētes. Magister moyses dixit: si quis mortuus fuerit nō habens filium: frater eius ducat vxorē illius ⁊ suscitet semen fratri suo. Erant aūt apud nos septē fratres. ⁊ primus vxore ducta defunctus est: ⁊ nō habēs semen reliquit vxorē suā fratri suo. Similiter secūdus ⁊ tertiꝰ vsq; ad septimū: nouissime aūt omniū ⁊ mulier defūcta est. In resurrectione ergo cuiꝰ erit de septē vxor: omnes enim habuerūt eam. Rñdens aūt iesus ait illis: erratis nescientes scripturas neq; virtutem dei. In resurrectione enim nec nubent neq; nubent: sed sunt sicut angeli dei in celo. De resurrectiōe aūt mortuoꝝ nō legistis qd dictum est a dño dicente nobis. Ego sum deus abraam: ⁊ deus ysaac: ⁊ deus iacob. Non est deꝰ mortuoꝝ: sed viuentiū. Requiez eternā. Reiteret Añ. Exortum est. Añ bñs. Añ. Exaudi dñe vocem meā qua clamaui ad te miserere ei ⁊ exaudi me. Canticū. Bñdictus es dñe. fol iij. Reiteret Añ Exaudi dñe. Sono. Viuent mortui tui deus. ꝑ. Interfecti mei resurgent. ℣. Et letabunt omnes qui sunt super terrā. ꝑ. Interfecti mei. Lauda. Omnis spūs laudet dñm alla ⁊ collaudet eū alla alla. ꝑs. cxlviij. Reiteretur. Lauda. Omnis spiritus. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Lcō libri esaye ꝓphe. c. lviij. Hec dicit dñs. ℟. Deo gratias. Orietur in tenebris lumen vobis: ⁊ tenebre vestre erunt sicut meridies: ⁊ requiē dabit vobis dñs semper. Et replebit splendoribꝰ aīas vestras: ⁊ ossa vestra liberabit. Et eritis quasi ortꝰ irriguus: ⁊ sicut fons aquarum cui non deficiunt aque. ait dñs omps. ℟. Amen. Hymnus. Christe rex mundi creator ⁊ redemptor inclite. vota plebis obsecrātis: tu benigne suscipe: supplici voce precamur: postulatus adueni. Mortis olim tu potenter vincēs vt princeps: thartara seua petisti. dira claustra diruens: ferrea vincula resoluens. ⁊ retrusos eximens. Hoc triumpho cōfitentes: mente prona q̄s: mortis vt des quietē: cuz quiete

R iiij

gaudium. dextere patris tropheo cū beatis oībus. Non eos perurat flā/ma: nec cathena vincat. vermis illi pauendi: nemo penaz sentiat: sed tuo dono beati: absqz fine gaudeāt. Qre stet hec vnitas semp: atqz summa trinitas: cuius est perēne nomen sempiterna claritas: ac deꝰ trinus ꝛ vnꝰ regnat ante secula. Amen. Suppli/catio. Oremus redemptorē mundi dñm nostrum iesum xpm: cum omni suplicatione rogemus: vt spiritus ꝛ animas famulorū tuorū omniū fideliū defunctoꝝ inter agmina beatorum propitius collocare dignetur. ℟. Pre/sta eterne ops deꝰ. Kyrieℓ. ℟. Xpeℓ. Kyrieℓ.

Rogamus sanctā cle/mentiā tuam pater omnipotēs deus propter aias famulorū tuorū omniū fidelium defunctoꝝ: quas ex huius vite confractibꝰ ꝛ terreni corporis conluuioni subtrahere voluisti: vt eas superne cōgregationi adsocies: atqz ab inferorū sedibus erectas: celestibus habitaculis alliges. Ita vt eorū caro que nunc iacet exanimata euigilet gloriosa. Non sint penaꝝ obnoxie: sed spiritu gratie copulate: omnia facta eorū. dicta ꝛ cogitata: pia benignitate indulgeas. ꝛ per vnigeniti tui gratiā ꝛ partē accipiant glorie: ꝛ plenitudinem resurrectionis in futuro cum sanctis oībus valeāt obtinere. Pater noster. A malo nos libera. ℣. Et ne nos. ℣. Benedictio. Qui xpistus dñs qui morte. Lauda. Defunctoꝝ animas. Oratio. Cōmendamus tibi dñe. ꝛ omnia alia. vt supra folio. ccxiij ¶ Incipit officium vnius martyris precipui sex caparū vel quatuor caparuz. Ad vesperos. Lauda. Speranit aīa mea in dño a custodia matutina. ℣. Usqz ad noctē. ℣. Sustinuit anima mea in verbo tuo dñe. fiant aures tue intēdentes in orationē serui tui. ℣. Usqz ad noctem. Dicat presbiter. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Sonus. Deus precinxit me virtutē. ℣. Et posuit immaculatā viaz meā alla. ℣. Dextera tua dñe suscepit me: et disciplina tua ipsa me docuit alla. ℣. Et posuit immaculatā. Dicat presbiter. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Ah. Hic vir iustus. ꝛ fidelis in vita sua multa fecit bona. ℣. Et post mortē laudabilia opera eiꝰ. ℣. Hic accipiet benedictionē a dño ꝛ miam a deo saluatori suo. ℣. Et post mortē. ℣. Gloria ꝛ honor patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto in secula seculoꝝ. Amen. ℣. Et post mortē. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Lauda. Diligam eum ex toto corde meo dicit dñs. ℣. Et erit sicut ros isrl germinabit sicut liliū ꝛ florebit alla alla. ℣. Et ego primogenitū ponā illum excelsum pre regibus terre. ℣. Et erit sicut ros. ℣ Gloria ꝛ honor pri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto in secula seculoꝝ amen. ℣. Et florebit alla alla. Hy.

Insignem xpi martyrē laudemꝰ ore ꝛ pectore: quē clara mortis gloria celestē fecit incolam. Hic testis nāqz fidei: auctorē xpm p̄dicās: litorē sacris gentiū contēpsit imperterritꝰ. Non illū pena carceris: non rigor seuus gladij: nō ferri. nō incendia fidē certantes exasperāt. Sepulcro mortis exitū corpus piato vulnere emicās in celū volās xpūm secutꝰ spū. Quē cingit corona deꝰ claro corruscat lumine: letūqz victorē chorus p̄societ angelicis. Quos ista pretiosa est cū sanctis: ꝛ beata gens qua celū iustis pandit: qua regnaz lucis tradit. Deo patri sit gloria: eiusqz soli filio: cū spū paraclito in sempiterna secula. Amen. Suplicatio. Oremus redēptorē mūdi dñm nr̄m iesum xpm: cū omni suplicatione rogem⁹: vt per gratiā ipi⁹:

ꝛ per intercessionē sancte marie virginis ꝛ genitricis sue ꝛ p̄ intercessionē sancti martyris tui .N. nobis remissionē p̄ccatoꝝ ꝛ pacē p̄oꝑ ri⁹ donare dignet℞. ℣. Oꝛesta eterne ops deus. Kyrie℞. ℣. Xp̄e. kyrie℞. **Capla.** BEatissimi martyꝛ tui .N. dñe natalicia honoꝛe debito venerā tes: dexteꝛe tue opem exquirim⁹: ꝛ gꝛauati delictoꝝ nr̄oꝝ pondeꝛe di uinā potētiā exposcere nō meruim⁹: quātoqꝫ fragilitas nr̄a viciоꝝ obice verbereꝛ perpēdere nō valemus: qui recedēdo a te ꝛ p̄ te: abꝛuta gꝛacien do sacinoꝝ: cecitatis p̄ccatū incur ꝛimus. eꝛ te qui verū iusticie lumen es contēnendo caruimus. assiste q̄s nūc trinitas incō mutabilis de⁹ fami lie tue p̄cib⁹ exoꝛat⁹: cūctoꝝūqꝫ i hac hoꝛa vesꝑtina susc̄ipe vota: cūcto ꝛumqꝫ pius crimina laxa: ꝛ oium fa cinoꝝ labe deterꝛa: celestis patrie cī ctis p̄mia tribuere p̄missa digneꝛis. P̄ater nr̄. Liberati. fol j. **Bño.** PEtitiones nr̄as superna diuini tas suppleat: ꝛ desideria nr̄a beatissi mi martyris sui .N. intercessiōe pfi cias. ℟. Amē. Oium p̄cib⁹ clemēs auditoꝛ assistat: ꝛ cūctoꝝ p̄iacula bo nitate p̄pitia absoluat. ℟. Amē. Sē sus nr̄os nūc i bonis sibi adheꝛere fa ciat: ꝛ i futuꝛo suoꝝ nos gaudijs iun gat. ℟. Amē. P̄er. **Lauda.** Statuit dñs supꝛa petrā pedes meos: ꝛ diꝛexit gꝛes sus meos. ℣. Et immisit in os meum alla hym num deo nr̄o alla. ℟. Expectans expectaui dñm ꝛ intēdit mihi. ℣. Et immisit. ℟. Glia ꝛ ho. ℣. Et immisit. **Oꝛo.** QUesta bicifra **Ad matutinū añ.** Labia mea dñe apies: ꝛ os meū annūciabit laudē tuā. **℣s. I. Rec̄ teꝛet añ.** Labia **Oꝛo.** EXultet dñe. fol xxxiij. **Añ. j.** Coꝛonauit eū dñs ꝛ benedixit. ℣. Dilexit illum. ℣. Et supꝛa multa munēꝛa p̄stituet illi. ℟. Beat⁹ vir qui timet dñm in mādatis ei⁹ cupiet nimis. ℣. Et dilexit illum. ℟. Glia ꝛ ho. ℣. Et supꝛa. **Oꝛo.** COncede omps de⁹: vt gloꝛiosissimus martyꝛ tu⁹ .N. qui p̄ xp̄m dñm in ecclesia deuicit viriliter adꝛuersariū: in xp̄o ecclesiæ destruat inimicū. Ut pp̄s fidelium eternā pacem ꝛ gaudiū obtineat: dū ad te quoqꝫ se curitatis cōquirit p̄cuntū. ℟. Amē. P̄er miam. **Añ.** Coꝛonā gloꝛie ponaꝝ sup caput ei⁹ dicit dñs. ℣. Et induā illū stolā cādi dam: q̄ seruauit mandata mea. ℣. Et p̄pter nomen meū effusus est sanguis ei⁹ in terra. ℟. Potēs in terra erit semē ei⁹: generatio rectoꝛum benedicet℞. ℣. Et induā illū. ℟. Glia et ho. ℣. Et p̄pter nomen meum. **Oꝛo.** PResta nobis de⁹ vt beatissimus martyꝛ tu⁹ .N. assiduū det patrociniū: vt ei⁹ quoqꝫ p̄clarū assequi mereamur exēplū: quē p̄tectoꝛē sentiētes: impēsissime: sequamur foꝛtissime p̄eliantē. ℟. Amē. P̄er miam. **Añ. iij.** In paradiso deliciarū constituā illum dicit dñs. ℣. Quia seruauit mādata mea: ꝛ legem meā dilexit. ℟. Dan⁹ enim mea auxiliabit℞ et ꝛ bꝛachiū meū cōfoꝛtauit eū. ℣. Quia seruauit. ℟. Glo ria ꝛ ho. ℣. Quia seruauit. **Oꝛo** OMine de⁹ qui beatissimo martyꝛi tuo .N. post patratā victoꝛiam: cōcessisti regni potentiā: circa nos omps defensionis tue pone custodiā. Ut quib⁹ regnādi felicitas nō debet℞: delinquēdi ferocitate sublata in te requiescēdi securitas conferat℞. ℟. Amē. P̄er miam. ℟. Ego sum lux mūdi qui sequit℞ me nō ambulat in tenebꝛis ℣. Sed habebit lucē vite dicit dñs. ℟. Si quis vult post me venire abneget semetipsum ꝛ tollat crucē suā ꝛ sequat℞ me me. ℣. Sed habebit. ℟. Glo ria ꝛ hono⁹ patri. **Rep̄etitur.** ℟. Ego sum. **In laudib⁹ ad cau**

cum. Aña. Letor in sanctitate tua quoniã nõ est alius deus quomodo deus noster. Canticũ. Confirmatũ est cor meũ. fol. xxxij Reiteret Añ. Letor. ℣. Glia ꝛ ho. ꝑ. Qm̃ nõ est Ad bñs. Añ. Benedictio dñi in mercedẽ iusti festinat. Cãticuz. Bñs es dñe. fol iij. ꝑ. In mercedem iusti. ℣. Gloria ꝛ honor. ꝑ. In mercedem. Benedicam⁹ patrẽ ꝛ filiũ ꝛ spiritũ sanctũ: hymnũ dicamus ꝛ superaltemus eum in secula seculoꝝ. Amen. Reiteret Añ. s. Benedictio dñi. Son⁹. Fac mecũ deus signũ in bono alla. ℣. Ut videant qui me oderunt ꝛ cõsundant: quoniã tu deus adiuuisti me ꝛ consolatus es me alla. Lauda. Laudate dñm de celis alla. laudate eum in excelsis alla. Psalmus. cxlviij. ꝑs. cxlix. ꝑs. cl. ꝑ. Fac mecum deus. ℣. Gloria ꝛ honor. ꝑ. Signũ in bono alla. Lectio libri sapientie salomonis. c. xvj.

Tetigit iustum ℟. Deo gratias. Otẽptatio mortis: ꝛ comotio in heremo facta est multitudinis. Sed non diu permansit ira tua. properãs enim homo sine querela propugnauit: proferẽs seruitutis sue scutũ orationem: ꝛ per incẽsum deprecationẽ allegãs. Restitit ire ꝛ finẽ imposuit necessitati: ostendens qm̃ tuus est famulus. Vicit aũt turbas nõ virtute corporis: nec armatura potentie. Sed verbo dei vexatorẽ proiecit: iuramenta parentũ cõmemorãs. Cuz enim iam cateruatim cecidisset sup alterutrũ mortui inter stetit ꝛ amputauit impetuz. Et diuisit illam que vobis ducebat vitam. In veste eniz poderis quam habebat: totus orbis terrarũ ꝛ parentũ magnalia in quattuor ordinib⁹ lapidũ erant sculpta: ꝛ magnificẽtia tua in diademate capitis illius erat inscripta. ℟. Amẽ.

Deus tuoꝝ militũ sors hymn⁹. ꝛ corona premiũ: laudes canentes martyris absolue nexum criminis. Hic nempe mũdi gaudia ꝛ blãdimenta noxia caduca rite deputãs: peruenit ad celestia. Penas cucurrit fortiter: ꝛ substulit viriliter: pro te effundẽs sanguinẽ: eterna dona possidet. Ob hoc precatu supplici te poscimus pijssime: in hoc triũpho martyris dimitte noxam seruulis. Deo patri sit gloria eiusqz soli filio: cum spiritu paraclito in sempiterna secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mũdi. Quere retro in vesperis precedentibus. Capitula.

Acceptabile deo nob quoqz cõueniens est: vt alacres ac solẽnes ad celebrandũ tabernaculi gloriã conueniamus dilectissimi fratres. Ut dum vltricis man⁹ reuertenter depẽdimus obsequelam: copiosam hauriamus diuine gratie opulentiã. Pater noster. Liberati a malo. fol j. Lauda. In psalterio ꝛ cithara dicam alla. ꝑ. In psalterio decem cordarũ dulcis sonus est alleluya alla. ℣. Cantate dño canticũ nouũ quia mirabilia fecit. ꝑ. In psalterio decem cordarum. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ꝑ. In decem cordarũ. Dicat presbiter. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semper.

P ℟. Eu cum spiritu tuo. Bñdictio. Petitiones nostras superna diuinitas supleat. ꝛ desideria nostra beatissimi martyris sui. N. intercessione perficiat. ℟. Amen. Omniũ precibus clemẽs auditor assistat: ꝛ cunctorũ piacula bonitate propicia abluat. ℟. Amẽ. Sensus nr̃os nũc in bonis sibi adherere faciat: ꝛ in futuro suorum nos gaudijs iungat. ℟. Amen. Per misericordiã ipsius ꝛc.

In nomine dñi. Fiat coñio. Lauda. Ad annunciandū mane miſericordiā tuam et veritatem tuam per noctē. Oratio. Ane dñe oratio noſtra pueniat ad te: qz ſuſcepiſti cōfractionē fragilitatis noſtre: cōcede nobis diē iſtuz iocundū z pacificū ſine ſcādalo ſine macula ſine vlla tēptatione aduenientem: ad veſperū te collaudam⁹ regē eternū. ℟. Amen. Per miam. Fidelium anime omniū defunctoz p miſericordiā cū xpo dei ſine fine requieſcāt in pace. ℟. Deo gratias. ¶ Aliud officiū vni⁹ martyris pontificis. Ad veſperos. Lauda. Gloria z honore coronaſti eum dñe. ℣. Gloriā z magnū decorez impoſuiſti ſup eum. ℟. Dñe. Sonus. Fac mecum deus ſignū in bono alla. ℣. Ut videant qui me oderūt z cōfundant quoniā tu deus adiuuiſti me z cōſolatus es me. ℟. Alla. Ant. Oculus dei aſpexit iuſtū in bonoz elegit illū: ab humilitate ſua audiuit eum z vocē ipſius. ℣. Lex dei eius in corde ipſi⁹: z non ſupplantabuntur greſſus eius. ℟. Et elegit illum ab humilitate ſua: audiuit eum z vocem ipſius. ℣. Gloria z honor. ℟. Audiuit eum z vocem ipſius. Lauda. Juſtus vt palma florebit. alleluya ſicut cedrus libani multiplicabit alla alla. ℟. Potens in terra erit ſemen ſanctum eius. ℣. Generatio rectoz benedicet. ℟. Sicut cedrus libani. ℣. Gloria z honor. ℟. Sicut cedrus libani. Hymn⁹. Inſigne xpi martyrem. Supplicatio. Orem⁹ redemptorē mundi. fol' cccxvj. Capla. Aſto dñe celebrantib⁹ eccleſie tue myſteria: que dependunt in laudem martyris tui. N. atqz pōtificis. ſint grata in oculis tuis: neqz fruſtremur in nocturnis actib⁹: qui glorioſuz martyrez tuū veſpertinis officijs frequētamus. ſitqz vita nra deuotioni ſacre nō diſſona: z qui honorifice recolim⁹ martyrē: ipſi⁹ vite teneamus ſanctiſſime dignitatē. Pater noſter. Liberati a malo. fol' j. Hño Patrocinij ſancti tui. N. atqz pōtificis preces noſtras: z holocauſta chriſtus dñs clementer cuſtodiat. ℟. Amen. Eius interceſſu poſtulationes noſtras atēdat: z ab omnib⁹ peccatis purificatos cuſtodiat. ℟. Amen. Ut paſſio que affuit ad gloriam: comitet nobis aduenientiam. ℟. Amem. Per miam. Lauda. Statuit dñs ſupra. folio. cccxvij Oratio. Interueniente beatiſſimo martyre tuo. N. atqz pontifice cuſtodi nos dñe ab inimicis: dum aūt certandi inſtantiā ſumimus: aut periculi foueam euitamus: oſtende mē daces: qui nos odijs malignis inſtant: z dum maculas infigunt: tu benigne emundes. ℟. Amen. Per miſericordiā. In nomine dñi. Ad matutinum. Añ. Labia mea dñe aperies: et os meum annunciabit laudem tuam. ℣s. l. Reiteratur Añ. Labia mea dñe. Oro. Exultent dñe labia nra. fol' xxxiij. ℟. Iſte ſanctus clamauit z dñs exaudiuit eum. ℟. Et ex omnib⁹ tribulationib⁹ eius liberauit eum. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectoz benedicet. ℟. Et ex oīb⁹. Oratio. Interueniente beatiſſimo martyre tuo. vt hic ſupra. Añ. ij. Ego clamaui qz exaudiſti me deus: inclina aurem tuam mihi z exaudi verba mea. ℟. Cuſtodi me vt pupillā oculi: ſub vmbra alarū tuarū prege me. ℣. Exaudi de⁹ oratiōnē meā: cum tribuloz a timore inimici libera aīam meā. ℟. Cuſtodi me. ℣. Elia z ho. ℟. Cuſtodi. Oro Olbriſte qui es eccleſie tue caput preſta: vt beat⁹ martyr tuus. N. in corpore eccleſie ꝓſtitutus: qui tūc mēbra pro capite dedit: nunc caput

pro mēbris adhibere nō cesset: capiti
prim⁹ regat totū ⁊ protegat corpus
adimpēdens vberi⁹: quo se exultat
obtinuisse felicius. ℟. Amen. Per.
Añ. iij. Homo iustus erit quasi flos agri: et
redolebit gratus odor eius. ꝑ. Et omnis qui
sperat in deū laudabit eū. ℣. Beatus qui in-
telligit super egenū ⁊ pauperē: in die mala li-
berabit eum dñs. ꝑ. Et oīs qui sperat. ℣.
Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et oīs qui sperat. Oratio.

Domine de⁹ beatus martyr tu⁹
N. vincat suis meritis nr̄a fla-
gitia: qui nō suis: sed diuinis virtuti
bus seuientiū potuit superare supli-
tia. ⁊ qui dudum in illis vicit atroci-
tatib⁹ impietatē: in nobis ip̄a man⁹
tua male cupiditatis superet volun-
tatem. ℟. Amē. Per mīam. ℟. Iu-
stus iustificet̄: ⁊ sanctus sanctificet̄. ꝑ. Adhuc
beatus qui lauit stolam suā vt sit potestas ei⁹
in ligno vite. ℣. Et quicūq; vicerit sic vestie
tur candida veste: ⁊ nō delebo nomen eius de
libro vite. ꝑ. Adhuc beat⁹. ℣. Gloria ⁊ ho.
Reiteret̄. ℟. Iustus iustificet̄. In laudi
bus. Añ. Thronum glorie hereditatis illi
dat: votū obtanti: ⁊ bñdicet annos iusti. Cā
ticū. Cōfirmatū ē cor meū. fol. xxxij
Reiteret̄ Añ. Thronū. Ad bñs. Añ.
Benedictio dñi in mercedē iusti festinat. Cā
ticum. Bñs es dñe. fol. iij. Reite-
ret̄ Añ. Benedictio dñi. Son⁹. Septies
in die laudem dixi tibi dñe alla alla. ℣. Sup
iudicia iusticie tue alla alla. Lauda. Lauda
te dñm de celis alla. laudate eum in excelsis
alla. ꝑs. cxlviij. Prophetia. Iustus si
morte preoccupatus. fol. [illegible] Hy⁹.
Deus tuoꝝ militū. fol. cccxvij. Su-
plicatio. Oremus redemptorē mundi dñm
nostrū iesum xp̄m: cum omni suplicatione ro-
gemus: vt nos gratiā ip̄ius: ⁊ per intercessio-
nem sancte marie virginis ⁊ genitricis sue et
per intercessionē sancti. N. martyris tui atq;
pontificis nobis salutē anim⁹ ⁊ corporis ⁊ re
missionem oīum nostrorū peccatoꝝ ꝓpitius:
⁊ pacē nobis donare dignet̄. ℟. Presta eter
ne omp̄s deus. Kyriel. ℟. Xp̄el. kyriel.

Omnipotens de⁹ qui Capitula
martyrem tuū. N. atq; pontifi
cez de hostib⁹ triumphare fecisti: eo
dem intercedēte remoue ecclesie ho-
stes: in ecclesia auge credentes. illi
virtute assidue repellant̄: isti gratia
indeffessa multiplicent̄: vt tuam in
martyre fortitudinē aduersi sentiāt:
⁊ fauorē subiecti cognoscant. Pater
noster. Liberatia malo. fol. j. Lauda.
In psalterio ⁊ cithara dicam alla. ꝑ. In decē
cordarū dulcis sonus est alla alla. ℣. Canta-
te dño canticū nouū: quia mirabilia fecit. ꝑ.
In decem cordarū. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. In
decem cordarū. Bño. Patrocinij san-
cti sui. N. martyris. folio. cccxviij
In nomine dñi. Fiat cōmemoratio.
Lauda. Ad annunciandū mane. Oratio.
Mane dñe oratio nr̄a. folio. cccxviij
¶ Sequunt̄ alij vespertini vni⁹ mar-
tyris simplicis nouē lectionum. Ad
vesperos. Lauda. Lucerna pedib⁹ meis
verbuz tuū. ꝑ. Domine lumen semitis meis.
℣. Voluntaria oris mei cōproba deus ⁊ iu-
dicia tua doce me. ꝑ. Dñe ⁊ lumen semitis
meis. Sonus. Benedic aīa mea dñm qui
sanat oīes languores tuos. ꝑ. Ex interitu vi
tam tuam alla. ℣. Qui coronat te in misera-
tione ⁊ misericordia renouabit sicut aquile iu
uentutem tuā. ꝑ. Et de interitu. Añ. Bene
nūciaui iusticiā meā in ecclesia magna. ꝑ. Ec-
ce labia mea nō ꝓhibui dñe tu cognouisti. ℣.
Expectans expectaui dñm ⁊ intendit mihi. ꝑ.
Ecce labia mea. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ecce la-
bia mea. Lauda. Beatus vir alla. ꝑ. Qui
impleuit alla desideriū suū alla. ℣. Benign⁹
vir qui miseret̄ ⁊ cōmodat disponit sermones
suos in iudicio: q; in eternū nō cōmouebit̄. ꝑ.

Qui impleuit alla. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Desiderium suū alla. Hymnꝰ. Deꝰ tuorum militū. Suplicatio. Oremus redemptorem. folio cccxvij. Capitula.

Gratias tibi agimꝰ omp̄s deꝰ: in quo nouiter ostenduntur spei fructus: quibꝰ promerēdi fiduciā taꝫ fortissimi martyris tui. N. p̄stat̄ infatigabilis itercessus. Quo inuictꝰ xp̄i tui miles officij sui nō immemor qui tradidit aīam suā pro xp̄o: non cesset preces offerre pro pplo xp̄iano. Pater nr̄. Liberati a malo. fol. j. Bn̄o.

Christus dn̄s qui martyri suo. N. paciendi cōtulit votū: patientiā nobis tribuat contra oēs illecebras viciorꝫ. ℟. Amen. Et qui illi donauit peracta passione coronaꝫ: nobis cōferat peracto luctamine mundiali promissa. ℟. Amen. Ut qui hac die tanti martyris solēnia celebratis: cū eodē post transitū collocati in celestibus sedibꝰ gaudeatis. Per miam ip̄ius dei nr̄i: qui est bn̄dictus ⁊ viuit ⁊ oīa regit in secula seculorꝫ. ℟. Amē Dn̄s sit semp. ℟. Et cuꝫ. Lauda. Benefecit dn̄s cū aīa eius. ℟. Et aperuit illi ianuam fidei alla alla. ℣. Lex dei eiꝰ in corde ipsius: ⁊ nō supplantabunt̄ gressus eiꝰ. ℟. Et aperuit illi. ℣. Gl'ia ⁊ ho. ℟. Et aperuit.

Presta nobis omp̄s deus Or̄o. vt beatus. N. martyr tuus assiduum det patrociniuꝫ: vt eiꝰ quoqꝫ preclarū assequi mereamur exēpluꝫ: vt sentiētes impēsissime suffragantē: sequamur fortissime preliantem. ℟. Amen. Per miam. In noīe dn̄i. Ad matutinū. An̄. Laudabit lingua mea iusticias tuas deus meus. p̄s. l. Or̄o.

Laudet te dn̄e lingua nr̄a annunciando iusticias tuas: ⁊ exultent labia nr̄a preconio veritatis: vt nō dissoluant̄ vaniloquio falsitatis. Sicqꝫ tibi confitendo remissis criminibus in te exultemꝰ. Ut in congregatione iustorꝫ sacro agmine decantātes vite beate efficiamur heredes. ℟. Amē. Per miam. An̄. j. Iste homo in certamine fortis factus est. ℟. Et a persequētibꝰ liberatus est: qm̄ p̄seuerauit in innocētia sua. ℣. Maxima est gloria eius in salutari tuo: gloriam ⁊ magnū decoreꝫ imponet sup eum. ℟. Et a persequētibꝰ. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Et a persaquētibꝰ. Or̄o. Presta nobis op̄s deus. vt hic supra. An̄. ij. Ecce intelliget puer meus excelsus erit ⁊ sublimis. ℟. Et ego suscipiam eū. ℣. Manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meū cōfortabit eum. ℟. Et ego. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Et ego.

Fac nos dn̄e beati. N. Oratio martyris tui sequipedes: vt eiꝰ muniti suffragio respuamꝰ falacias demonū: cuius instructi patrocinio videamus bona dn̄i in regione viuorum. ℟. Amen. Per miam. An̄. iij. Ecce seruus meus suscipiam eum. ℟. Electus meus. cōplacuit sibi in illo aīa mea. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicet̄. ℟. Electus meus. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Complacuit sibi. Oratio

Eternū nomen virtutis tue omnipotens deus oramus: vt nos martyris tui. N. ⁊ omniū sanctorū meritis socios fide pares: deuotione strenuos: passione cōsimiles: ⁊ in resurctione feliciū facias coequari. ℟. Amen. Per miam. ℟. Iustus si morte preoccupatus fuerit. ℟. Anima eius in refrigerio erit. ℣. In memoria eterna erit iustus ob auditu malo nō timebit. ℟. Anima eius. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Aīa eius. In laudibus. An̄. Thronū glorie hereditas illi dat votū. Canticū. Confirmatū est cor meum. fol. xxxij ℟. Thronū glorie. ℣.

Gloria ⁊ honor. ꝑ. Dat votū ob tanti. Ad bñs. Añ. Benedictio dñi in mercedē iusti festinat. Cāticū. Bñs es dñe. fol' iij. Sonus. Septies in die laudē dixi tibi dñe alla alla. Super iudicia iusticie tue alla alla. Lauda Laudate dñm de celis alla. laudate eum in excelsis alla. ps. cxlviij. Prophetia. Iustus si morte preoccupatus. fol'. xxxj Hymn⁹. Deus tuoꝝ militum. Suplicatio. Oremus redēptorez. fol' cccxvij. Capla. Omps de⁹ qui martyrē tuū. Lauda. In psalterio ⁊ cithara. Bño. Christus dñs qui martyri suo. fol' cccxviij. ¶ Incipit officium siue historia plurimoꝝ martyrum sex caparū. Ad vesperos. Lauda. Exortū est in tenebris lumen rectis corde. ꝑ. Misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dñs. ℣. Directā fecit viā iustoꝝ ⁊ preparauit iter sanctoꝝ. ꝑ. Misericors. Dñs sit. ℟. Et cum. Sonus. Iustoꝝ aīe in manu dei sunt ⁊ nō tanget illos tormentū mortis alla. ℣. Visi sunt in oculis insipientiū mori ⁊ extimata est malicia exitus illoꝝ: illi aūt sunt in pace alla. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Añ. Viri iusti germinate sicut rose germināt sub vmbra montis. ꝑ. Et quasi liliū odorē suauitatis habete. ℣. Gaudete iusti in dño rectos decet collaudatio. ꝑ. Et quasi liliū. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et quasi liliū. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Lauda. Sanguinē sanctorum requirā dicit dñs. ꝑ. Et habitabo cū eis in regno meo alla alla. ℣. Fidelis dñs in verbis suis: ⁊ sanct⁹ in oībus operib⁹ suis. ꝑ. Et habitabo. ℣. Elia ⁊ ho. ꝑ. Et habitabo.

Sanctorū meritis inclita hy⁹. gaudia pangamus sotij gestaqꝫ fortia. naꝫ gliscit anim⁹ promere cātibus victoꝝ gen⁹ optimū. Hij sunt quos retinēs mūdus inhorruit: ipm nam sterili flore per ariduꝫ spreuere penitus: teqꝫ secuti sunt rex xpe bone celitus. Hij pro te furias atqꝫ ferotia calcarūt hominū seuaqꝫ verbera. cessit hijs lacerans fortiter vngula: ne carpsit penetralia. Cedunt gladijs more videntiū: nō murmur resonat: nō querimonia: sed corde tacito mens bene conscia cōseruat patientiam. Que vox que poterit lingua retexere: que tu martyrib⁹ munera preparas. rubri naꝫ fluido sanguine laureis ditant bene fulgidis. Te sūma deitas vnaqꝫ poscim⁹: vt culpas abluas: noxia subtrahas: des pacē famulis: nos quoqꝫ gloriā per cuncta tibi secula. Amen. Suplicatio. Oremus redemptorē mūdi dñm nr̄m iesum xp̄m: cū omni supplicatione rogem⁹: vt per gratiaꝫ ipsius ⁊ per intercessionē sancte marie virginis ⁊ genitricis sue: ⁊ per intercessionē sanctorum martyrum suoꝝ. N. N. nobis remissionē peccatoꝝ ⁊ pacē propiti⁹ donare dignet. ℟. Presta eterne ops deus. kyriel. ℟. Xpel.

Christe qui es dei Capla (kyriel. patris indefficiēs lumē tibi hoc diei vergentis ociduo ⁊ aduenienti nos primordio in cōmemoratiōe sanctorū martyrū tuoꝝ. N. N. votiuas fundim⁹ preces: fideliter exorātes: ⁊ hisdem suffragantib⁹: famuloꝝ tuoꝝ concordes ⁊ pacificas orationes ad vocē sacrificij vespertini hymnis oblatas: et canticis misericors ⁊ placatus acceptare digneris. Pater nr̄. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Meritis sanctoꝝ suoꝝ. N. N. diuina pietas bñdictionē nobis impertiat. ℟. Amen. Preces nr̄as propiciatus exaudiat. ℟. Amen. Ira sua occurrat nobis inueniā: ⁊ mortē nostrā cōmoueat in vitā. ℟. Amen. Lauda. Gaudiū sempiternū sup caput scōꝝ ꝑ. La⁹ ⁊ iocūditas app̄hēdet eos alla alla. ℣

Beati qui custodiũt iudiciũ ꝛ faciũt iusticiã in omni tẽpore. ℟. Laus ꝛ iocunditas. ℣. Gloria ꝛ honor. ℟. Laus ꝛ iocũditas. Oro

MEmento nostri dñe ꝛ sicut beatissimis sanctis tuis. N. N. digna premia redis: ita nostris parce ꝛ miserere peccatis: vt absoluti de preteritis: mereamur custodiã de futuris. ℟. Amen. Per. In noie dñi. Sequunt matutini de sactis vel plurimoꝝ martyrũ precipuis vel solẽnibus. Ãn. Da nobis leticiã salutaris tui spiritu principali ꝓfirma nos dñe. ℘s. l. Oro.

REdde nobis dñe leticiã salutaris tui: quã ammissimus inique gerendo: ꝛ preterm̃isimus negligendo. tu ad eam nos reuoca: ꝛ eam nobis restaura. Ut peccato expulso: succedat. ꝛ mestícia repulsa: adsit letícia Ba q̃s hanc iocunditatẽ: vt perueni re mereamur ad eternaz salutẽ. ℟. Amen. Per miam. Ãn. Iusti epulent̃ ꝛ exultent in cõspectu dñi. ℟. Et delectent̃ in leticia. ℣. Salus aũt iustoꝝ a dño deo est in tẽpore oportuno ꝛ in tẽpore tribulationis. ℟. Et delectent̃ in leticia. ℣. Gloria ꝛ ho. ℟. Et delectent̃. Oro. Qemẽto nr̃i dñe. vt hic supra. Ãn. Qui persequebant̃ iustos diuersisti dñe in profundũ. ℟. Et in colũna nubis dux eoꝝ fuisti. ℣. Quia tu dñe suauis ꝛ mitis: ꝛ multe misericordie oĩbus inuocantib⁹ te. ℟. Et in colũna. ℣. Gloria ꝛ ho. ℟. Et in columna nubis. Oratio.

AUdium nostrũ ꝛ salus nostra virtus atq; iusticia dñe deus omps: fac nos q̃s placida tibi sanctoꝝ sorte gaudere: ꝛ illic laudes tuas rectorũ munere ꝓpetim decãtare. ℟. Amẽ. Ãn. Prope timentes deũ salutare ipsius et sup sanctos suos. ℟. Et in eos qui cõuertunt̃ ad ipm. ℣. Fidelis dñs in oĩbus verbis suis ꝛ sanct⁹ in oĩbus operib⁹ suis. ℟. Et in eos. ℣. Gloria ꝛ honor. ℟. Et in eos. Oratio.

BEatissimoꝝ martyrũ tuoꝝ. N. N. ꝑsidijs animati fida ad dominuz nostrũ pergat oratio. Ut quorum in hoc seculo glorioſum celebramus triumphũ: eoꝝ in eternũ precibus adiuuemur. ℟. Amen. Per misericordiã. ℟. Sãcti qui certamen habuerunt pro fide: inimicus in eis potestatẽ no habebit: q; clamauerũt vna voce dicẽtes. ℟. Sãctus deus. sanct⁹ fortis. excelsus. sanct⁹ ꝛ immortalis miserere nobis. ℟. Vidi in celo turbam magnã quã dinumerare nullus poterat: ꝛ clamabant voce magna dicẽtes. ℣. Sãct⁹ deus sanctus fortis. ℣. Gloria ꝛ ho. Reiteretur. ℟. Sancti. Ad canticũ. Ãna. Diligentes te dñe sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilant. Canticũ iudicũ. c. v.

QUi sponte obtulistis de isrl̃ animas vras ad periculũ: benedicite dñm. Audite reges ꝓcipite auribus principes: ego sum ego suz qui dño canam: ꝛ psallã dño deo israel. Dñe cuz exires de seir: ꝛ transires ꝑ regiones edom. Terra mota est: celiq; ac nubes stillauerũt aquis. Mõtes fluxerunt a facie dñi: ꝛ sinay a facie dñi dei isrl̃. In dieb⁹ semgar filij anath in diebus iahel quieuerunt semite ꝛ ingrediebant̃ per eas: ambulauerunt per calles deuios. Cessauerunt fortes in israel: ꝛ quieuerũt donec surgeret delboza surgeret ꝑter in isrl̃. Noua bella elegit dñs: ꝛ portas hostiũ ipse subuertit. Clipeus ꝛ hasta si apparuerint in quadraginta milib⁹ isrl̃: cor meũ diligit principes israel. Qui proꝑa volũtate obtulistis vos discrimini: bñdicite dñm. Qui ascẽditis super nitẽtes asinos: ꝛ sederis in iudicio ꝛ ambulatis in via: loquimini vbi collisi sunt currus

hostiũ: ⁊ suffocatus est exercit⁹. Ibi narrent̃ insticie dñi ⁊ clemẽtia in fortes isrl'. Gunc descẽdit ppl's dñi ad portas: ⁊ obtinuit principatũ. Surge surge delbora: surge surge loquere canticũ. surge barach ⁊ apprehende captiuos tuos filij abinoen. Saluate sunt reliquie ppl'i dñs in fortib⁹ dimicauit. Ex effraim delebo eos in amalech: ⁊ post eum beniamin. In ppl'os tuos o amalech de macir principes descenderũt: ⁊ de zabulon qui exercitũ ducerent ad bellandũ. Duces isacar fuere cũ delbora: ⁊ barach vestigia sunt secuti: qui quasi in preceps ac in baratrum se discrimini dedit. Diuisio cõtra se ruben: magnanimoꝝ reperta contentio est. Quare habitas inter duos terminos: vt audias sibilos gregũ. Gath trãsiordanem quiescebat: ⁊ dan vacabat nauibus. Asser habitabit in littore maris: ⁊ in portib⁹ morabat̃. Zabulon vero ⁊ neptalim obtulerũt aĩas suas morti in regione cane. Venerũt reges ⁊ pugnauer̃t: pugnauerũt reges chanaan in thane iuxta aquas maggedo: ⁊ tamen nihil tulerũt predicantes. De celo dimicatũ est cõtra eos. stelle manẽtes in ordine ⁊ cursu suo aduersus sysaram pugnauerũt. Torrens cyson traxit cadauera eoꝝ: torrens cadum in torrẽs cyson. Cõculca aĩam robustoꝝ vngule equoꝝ ceciderunt: fugientib⁹ impetũ ⁊ per preceps rugientib⁹ fortissimis hostiuz. Maledicite terre meron dixit angelus dñi: maledicite habitatorib⁹ ei⁹: qꝛ non venerũt in auxiliũ dñi: in adiutorium fortissimoꝝ eius. Benedicta inter mulieres iahel vxor abercinei: benedicatur in tabernaculo suo. A quã petẽti lac dedit: ⁊ in fiala principum obtulit butirũ. Sinistrã manum misit ad clauũ: ⁊ dexterã ad fabrorum maleos: percussitqꝫ siseram querens in capite vulneris locũ ⁊ tẽpus valide perforans. Inter pedes eius ruit: defecit ⁊ mortuus est ante pedes illius voluebat̃ ⁊ iacebat exanimis ⁊ miserabilis. Per fenestram respiciẽs vlulabat mater: ⁊ de cenaculo loquebat̃ dicens. Cur morant̃ regredi currus ei⁹: quare tardauer̃t pedes quadrigarũ illi⁹. Una sapientior ceteris vxorib⁹ eius: hec socrui verba respõdit. Forsitan nũc diuidet spolia: ⁊ pulcherrima feminaruz eligit̃ ei. Vestes quoqꝫ diuersoꝝ colorum sisare tradent̃ in predã: ⁊ suppellex varia: adornanda colla cõgeruntur. Sic pereant oẽs inimici tui dñe. sic pereant qui aũt te diligunt: sicut sol in ortu suo resplẽdent: ita rutilent. ℣. Diligẽtes te dñe. Gloria ⁊ honor patri. ℣. Diligentes te dñe. sicut sol in ortu suo resplendẽs: ita rutilant. Ad bñs. Añ. Sancti ⁊ humiles corde spũs ⁊ aĩe iustorum benedicite dñm. Canticũ. Bñs es dñe. fol' iij. Reiteret̃ añ. Sancti. Sonus. Salus iustoꝝ a dño est ⁊ saluabit eos all'a all'a. ℣. Quia sperauerunt in deuz viuũ. ℣. Et saluabit eos all'a all'a. Lauda. Laudate dñm de celis all'a. laudate eum in excelsis all'a. ps. cxlviij. Anteq̃ dicatur Gloria ⁊ honor pr̃i. dicat̃ Lauda. s. Laudate dñm de celis all'a. Et post. Gloria ⁊ honor. Laudate euz in excelsis all'a. Lcõ libri sapie salo. c. v. ℟. Deo gr̃as.

Iusti impetuũ viuẽt: ⁊ apd̃ dñz est merces eoꝝ: ⁊ cogitatio illoꝝ apud altissimũ ideo suscepert̃ regnũ decoris ⁊ diadema speciei de manu dñi. Qm̃ dextera sua teget eos ⁊ bra

chio suo defendet illos. Tūc stabunt iusti in magna ꝯstātia aduersus eos q̄ se angustiauerūt: ⁊ q̄ abstulerūt labores illoꝝ. Uidētes turbabunt̄ terrore horribili ⁊ mirabant̄ in subitatione insperate salutis. Dicētes inter se penitētiā agētes ⁊ pre angustia spūs gemētes. Hij sunt quos aliquādo habuimꝰ in risu ⁊ in silitudinē improperij nos isensati vitā illoꝝ extimabamꝰ insaniā: ⁊ finē illoꝝ sine honore. Quomodo cōputati sunt inter filios dei: ⁊ inter sanctos sors illoꝝ in

Luenta est. ℟. Amen. Hymnus. Laudes sctōꝝ martyrū quos sacra fecit passio xp̄i ꝯformes glorie puris canamꝰ cordibꝰ: quos de futuris p̄mijs securos celi milites: nec mundi mouit vanitas: nec terror fregit impiꝰ. Eterni fontes etiā semel rigati poculo: sitim p̄sentis tēporis refrigerabat spūs. Suū factorē dn̄m cristuz secuti martyres post ignes: cruces: gladios: eterne flores glorie. Deo pr̄i. Suppli. Oremꝰ. fol̄ cccxix.

Deus q̄ es in oīum scōꝝ Capl̄a. ꝓtectione mirabilis: q̄ hūc diez p̄cipuoꝝ martyꝝ tuoꝝ. N N. ꝯsecrasti: q̄s potentiā tuā: ⁊ da ecclesie tue catholice de tātis gaudere principibus: vt illoꝝ sequi mereamur pia deuotione doctrinā: q̄ dilectos tibi greges tuo pane pauerūt: q̄ tibi de tuo munere placuerūt: eoꝝ p̄cibꝰ adiuti mereamur de p̄sentibꝰ angustijs liberari. Pr̄ nr̄. Liberati. folio j. Lauda. Respexit eos cū tribularent̄ all̄a. p̄. Cū exaudiret orōnes eoꝝ all̄a all̄a. ℣. Et clamauerūt iusti ad dn̄m cū tribularent̄: ⁊ de necessitatibꝰ eoꝝ liberauit eos. p̄. Cū exaudiret. ℣. Gl̄ia p̄. Cum ex. Bn̄o. Meritis sctōꝝ. fol̄ .cccxx In noīe dn̄i. Fiat com̄o. Lauda. Ad annūcianduz. Or̄o. Mane dn̄e. fol̄. cccxviij ¶ Officiū pl̄imoꝝ martyꝝ q̄tuor caparū. Ad vesperos. Lauda. Exortū est. fol̄ cccxix. Sonꝰ. Gaudete iusti in dn̄o rectos decet collaudatio all̄a. ℣. Cōfitemini dn̄o in cithara in psalterio decē cordarū psallite deo alleluya all̄a. Dn̄s sit. ℟. Et cū. An̄. Sācti sicut rose germināt p diē. p̄. Et velut germen oliue per totā noctē. ℣. Beata gens cuiꝰ est dn̄s deus eiꝰ. ppl̄us quē elegit in hereditatē sibi. p̄. Et velut. ℣. Gl̄ia ⁊ ho. p̄. Et velut. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Lauda. Beati mūdo corde. p̄. Qm̄ ip̄i deū videbūt all̄a all̄a all̄a. ℣. Beati q̄ custodiūt iudiciū ⁊ faciūt iusticiā in om̄i tēpore. p̄. Qm̄ ip̄i. ℣. Gl̄ia ⁊ ho. p̄. Qm̄. Hyꝰ. Scōꝝ meriti. Supli. Oremꝰ.

Deus scōꝝ Capl̄a. (fol̄ cccxix. oīum gloriosa ⁊ copiosa mīa exaudi suplicē tibi plebē p scōꝝ m̄ꝝ tuoruz. N N. te suffragia postulantē. rege nos p alternas tēpoꝝ vices: ⁊ dispares dieꝝ ac noctiū subcessiones pari ꝓtectione custodi. Ut adiuti scōꝝ p̄cipuoꝝ martyꝝ tuoꝝ. N. N. p̄cibꝰ: qui diē hūc p mīam tuā ꝓsperū duximus: noctē quoqz hāc placidam tibi aīarum ⁊ corpoꝝ puritate ducamꝰ.

Spater nr̄. Liberati. fol̄ j. Bn̄o. Sanctoꝝ p̄cipuoꝝ martyꝝ suorū N. N. nos dn̄s muniāt patrocinia: ⁊ expiēt a pctō. ℟. Amē. Illoꝝ nos efficiat suffragatōe felices: quoꝝ nūc sumꝰ solēnitatibus obseqnētes. ℟. Amē. Et cū illis pariter mereamur ingredi celū: quoꝝ nūc in terra celebramꝰ triūphū. ℟. Amē. Per. Lauda. Gaudiū sempiternū. fol̄. cccxx Or̄o

Deus qui scōꝝ martyrū tuoꝝ. N N. meritis agnosceris esse mirabilis: esto placabilis excessibꝰ nr̄is: ⁊ auxiliator ī oībꝰ oportunis. sitqz ho

nor vtutis tue qđ glorificas scōs: et gr̄a qđ iustificas impios. ℟. Amē. Per. In noīe dñi. Ad matutinū. añ. Da nobis leticiā salutaris tui: ⁊ spū principali cōfirma nos dñe. ps. l. Reiteret. Da nobis. Oro. Redde nob. fo. cccxx Añ. j Sanctis tuis dñe magna erat lux. p. Eo qđ ignē vrentē colūnā lucis habuerunt in nocte. ℣. Inuocabāt dñm: ⁊ ip̄e exaudiebat eos. in colūna nubis loq̄bat̄ ad eos. p. Eo qđ. ℣. Gl̄ia ⁊. p. Eo qđ. Oro. Deus q̄ scōꝝ. vt hic supra. Dñs sit. ℟. Et cū. Añ. ij Quāta malignat⁹ est inimic⁹ in sanctis tuis: ⁊ gloriati sunt oēs q̄ te oderūt in medio atrij tui. p. Eleua manū tuā dñe in supbiā eoꝝ in fine. ℣. Incēderūt igni sanctuariū tuū in terra: poluerūt tabernaculū nois tui. p. Et gl̄iati sunt. ℣. Gl̄ia ⁊ ho. p. Eleua manū. Oratio

Deus q̄ virtutē sanctis: ⁊ sanctimonie ornamēta largiris: hanc ecclesiā honores martyrib⁹ tuis. N. N. exibentē: sanctitatis ꝑorna in signib⁹. Ut q̄ gloriant̄ victores triūpho extare martyres: sic eternis scōrum tuoꝝ felicitatib⁹ copulent̄. ℟. Amē. Per. Añ. iij. Sancti tui dñe. p. Quasi oues exultauerūt glorificātes te. p. Quia liberasti eos. ℣. Dñe in lumine vultus tui ambulabūt: ⁊ in noīe tuo exaltabunt̄. p. Quasi. ℣. Gl̄ia ⁊. p. Quia liberasti. Oro

Sanctos tuos dñe martyres. N N. vtute tue dextere fultos inuicto agone certasse recolim⁹: vnde eoꝝ memorias veneramur pariter ⁊ oram⁹. Ut sicut illustres eos tui nominis ꝯfessio p̄buit: ita nr̄i sedulitate obsequij dignent̄ iugiter nobis ad esse patroni. ℟. Amē. Per. ℟. Beati q̄ habēt partē in prima resurrectione. In eis secūda mors nō habebit potestatē. ℣. Beati qui ꝑsecutionē patiunt̄ ꝓpter iusticiā: qm̄ ip̄orum est regnū celoꝝ. p. In eis secūda mors. ℣. Gl̄ia ⁊ ho. Reiteret̄. ℟. Beati. In laudib⁹. ad cāticū. Añ. Oēs sancti in manu dei sunt: ⁊ q̄ appropinquāt pedib⁹ eius accipient de doctrina ipsius. Canticum. Deuteronomij. capitulo. xxxiij.

Domin⁹ de sina venit: ⁊ deseir ortus ē nobis. Apparauit de mōte pharā: ⁊ cū eo scōꝝ milia. In dextera ei⁹ ignea lex: dilexit ppl̄os. Oēs sancti ī manu ei⁹ sunt: ⁊ q̄ appropinquāt pedib⁹ ei⁹: accipiēt de doctrina ipsi⁹. Legē p̄cepit nobis moyses: hereditatez multitudinis iacob. Erit apđ rectissimū rex ꝯgregat̄ p̄ricipib⁹ ppl̄i cū tribub⁹ isrl̄. Viuat rubē ⁊ nō moriat̄: ⁊ sit paru⁹ ī numero Audi dñe vocē iude: ⁊ ad ppl̄m suū introduc eū. Man⁹ ei⁹ pugnauerūt pro eo: ⁊ adiutor illi⁹ cōtra aduersarios ei⁹ erit. Perfectio tua ⁊ doctrina tua leui viro scō tuo. Quē ꝓbasti ī tēptatione ⁊ iudicasti ad aquas ꝯtradictionis. Qui dixit pr̄i suo ⁊ matri nescio vos: ⁊ fratrib⁹ suis ignoro illos: ⁊ nescierūt filios suos. Hij custodierūt eloquiū tuū: ⁊ p̄ceptū seruauerūt iudicia tua o iacob ⁊ legē tuā o isrl̄. Ponēt thimiama ī furore tuo ⁊ holocaustū sup altare tuū. Benedic dñe fortitudini ei⁹: ⁊ opera manū illi⁹ suscipe. Percute dorsa inimicoꝝ ei⁹: ⁊ q̄ oderunt eū nō ꝯsurgāt. Amātissim⁹ dñi beniamin: habitauit ꝯfidēter in eo ⁊ quasi ī thalamo tota die morabit̄ inter humeros illi⁹ req̄escet. Benedictio dñi terrā ioseph: de pomis celi ⁊ rore atq; abissos subiacēte de pomis fructū solis ac lune. Vertice antiquorum mōtinz de pomis polloꝝ eternorum: ⁊ de frugib⁹ terre ⁊ plenitudo ei⁹. Bn̄dictio illi⁹ q̄ apparuit in rubo veniat sup caput ioseph: ⁊ super

verticem nazarei inter fratres suos. Quasi primogenita thauri pulcritudo ei⁹ cornua rinocerotis cornua ipi⁹ in ipsis vētilauit gētes vsq3 ad terminos terre. Hec sūt mltitudines isrl': ⁊ hec milia manasse. Letare zabulō in exitu tuo: ⁊ isacar i tabnaculo tuo Populos ad montē vocabūt: ibi immolabūt victimas iusticie. Qui in vndatiōe maris q̄si lac suggēt: ⁊ thesauros abscōditos arenarū. Bn̄dictus ille in latitudine gatth q̄si leo requieuit: cepit brachiū ac verticē. Et vidit principatū suz qd̄ in parte doctoruz esset reposit⁹. Qui facit pricipibus ppli: ⁊ fecit iusticias dn̄i ⁊ iudiciū suū cū isrl'. Dan catul⁹ leonis fluet largiter de bassan. Neptalim abūdantia psrūet et plen⁹ erit bn̄dictiōe dn̄i: mare ⁊ meridiē possidebit. Benedict⁹ in filijs asser: sic placēs in fratrib⁹ suis. Tingat in oleo pedē suuz ferrū ⁊ es calciamentuz ei⁹. Sicut dies iuuētutis tue: ita ⁊ senect⁹ tua. Nō est ali⁹ vt de⁹ fortissim⁹: accēsor celi auxiliator tu⁹. Magnificētie ei⁹ discurrūt nubes: habitacula ei⁹ sursum ⁊ subter brachia sempiterna eiciet a facie tua inimicū discetq3 cōterere. Habitauit isrl' ꝯfidēter ⁊ sol⁹: oculi iacob in terra frumenti ⁊ vini: celiq3 caligabunt rore. Beatus tu isrl' quis similis tibi: pple q̄ saluaris a dn̄o. Scutū auxilij tui ⁊ gladius glorie tue Negabūt te inimici tui: ⁊ tu eoꝝ colla calcabis. ꝑ. Et q̄ appropinquāt. Gl'ia ⁊ ho. ꝑ. Et q̄ appropinquāt pedib⁹ ei⁹ accipiēt de doctrina ipsi⁹. Oratio.

Venisse te dn̄m cū scōꝝ milibus: vēturū ꝓphetarū vaticinijs audiētes: exposcim⁹: vt q̄ te ad redēptionem mūdi venisse iā credim⁹: vēturū quoq3 ad iudiciū purgatis cordibus p̄stolemur. Ut q̄ in manu tua scōꝝ multitudo ꝯsistit: i remedio pietatis tue redit⁹ a te peccātiū cumulet ur: qualiter adpropinquātes pedibus tuis satiemur semper: doctrina intime visionis. ℟. Amen. Per. Ad bn̄s. An̄. Sācti ⁊ humiles corde: spūs ⁊ aīe iustoꝝ bn̄dicite dn̄m. Cāticū. Bn̄s es. fol' iij. Son⁹. Uia iustoꝝ regia facta est all'a. Iter scōꝝ p̄paratū est all'a all'a. ℣. All'a hic ē ciuitas ⁊ saluatio iustoꝝ. pone murum ⁊ iuxta murū ꝯgregatiōes scōꝝ all'a. Lauda. Laudate dn̄m de celis all'a. laudate eū in excelsis all'a. ps. cxlviij. Lcō libri sapientie salomonis. c. iij. ℟. Deo gr̄as

Iustoꝝ aīe i manu dei sunt: ⁊ nō tāget illos tormētum mortis. Uisi sunt oculis insipiētiū mori: ⁊ extimata ē malicia exit⁹ illoꝝ. Et ab itinere iusto abierunt in exterminiū: ⁊ qd̄ a nobis ē iter exterminij: illi autē sunt in pace. Et si corā hoibus tormenta passi sunt: spes illoꝝ imortalitate plena ē in paucis vexati: ⁊ in multis bene disponēt. Qm̄ de⁹ tēptauit illos: ⁊ inuenit eos dignos se. Tanq̄ aurū in fornace ꝓbauit illos ⁊ quasi holocausti hostiā accepit illos. Et in tēpore erit respect⁹ illoꝝ fulgebūt iusti ⁊ tanq̄ scintille in arūdineto discurrunt: iudicabūt nationes ⁊ dn̄bunt populis: ⁊ regnabit illorū dominus imperpetuū. ℟. Amen. Hymnus.

Rex gl'iose martyrū corona ꝯfitētiū: q̄ respuētes terrena ꝑducis ad celestia. Aurē benignā ꝓtin⁹ appone nr̄is p̄cib⁹ trophea sacra pāgim⁹: ignosce qd̄ delinquim⁹. Tu vincis in martyrib⁹ parcēdo ꝯfessorib⁹: tu vince nr̄a crimina donādo idulgētiā Deo pr̄i. Supli. Orem⁹. fo. cccxxi

DEus qui beatorum Capitula. tuor. M. M. martyr solicit⁹ cu stos: ⁊ ãplific⁹ remunerator existis: hãc plebẽ nr̃am agonib⁹ cõgaudẽtes intẽde clemẽs: ⁊ da singulis qõ po scũt: qui sãctis tribuisti de hoste triũ phus. vt quos p carnis mortẽ tibi pla cuisse meminim⁹: patronos apũd te semp strenuos habeam⁹. Pr̃ nr̃. Liberati. fol j. Laud. Gaudiũ sempiternũ sup caput scor̃. ℟. Laus ⁊ iocũditas apprehẽdit eos alla alla. ℣. Beati q̃ custodiũt iudiciũ ⁊ faciũt iustitiã in oĩi tpe. ℟. Laus. ℣. Glia ⁊ ℟. Laus. Bño. Sãctor̃ pcipuor̃. fol .cccxxj Jn noie. Dnĩo. Lauda Ad annũciãdũ. Ofo. Quane dñe. fo. cccxviij ¶ Jncipit offiũ plurim martyr duar caparũ vel. ix. l'c. Ad vespos. Lauda. Exortũ est. fol' cccxix. Son⁹. Alla iusti impetuũ viuẽt alla. ℣. Et apud dñm est merces eor̃ alla alla. Bñs sit. ℟. Et cũ. Añ. Sãctor̃ ossa germinabũt de loco suo. ℟ Et noia eor̃ sicut lilia mũda florebũt. ℣. Jlãrati in domo dñi: in atrijs dom⁹ dei nr̃i. ℟. Et noia. ℣. Glia. ℟. Et noia. Bñs sit. ℟. Et cũ. Laud. Jnuocabãt dñm ⁊ ipe exaudiebat eos ℟ Jn colũna nubis loq̃bat ad eos alla alla. ℣. Et clamauer̃t iusti ad dñm cũ tribularent̃: ⁊ de necessitatib⁹ eor̃ liberauit eos. ℟. Jn colũna. ℣. Glia ⁊. ℟. Jn colũna. hy⁹. Sãctor̃ meriti. Supli. Oratio. Sancte dñe Capla. fol' cccxix. Jn cui⁹ honore martyr tuor̃. M M. pia ꝓfessione letamur: oram⁹ te ⁊ q̃s: vt q̃ ꝓpter dauid fuũ tuũ xp̃i tui faciẽ nõ auertis: ꝓpter nos famulos tuos scor̃ mr̃m tuor̃. M. M. suffragia nõ retardes. Pr̃ nr̃. Liberati. fo j.

BEnedicat vos dñs inter Bño cessu scor̃ martyr suor̃. M. M. ⁊ dextera sua ꝓtectos custodire dignet. ℟. Amẽ. Liberet vos eor̃ me ritis a cũctis vite p̃sentis illecebris: ⁊ gr̃am sci spũs infundat in cordib⁹ vr̃is. ℟. Amẽ. Auferat a vobis oẽs maculas delictor̃: ⁊ pducat vos ad splẽdorẽ oium scor̃ suor̃. ℟. Amen. Per. Lauda. Respexit eos cũ tribularent̃ alla. ℟. Cũ exaudiret ores eor̃ alla alla alla ℣. Et clamauer̃t iusti ad dñm cũ tribularent̃ ⁊ de necessitatib⁹ eor̃ liberauit eos. ℟. Cum.

GLoria ⁊ honor. p. Cum. Oratio. Onfitẽtes tibi dñe in oĩb⁹ opib⁹ tuis te bñdicẽt in sanctis. Teq̃s vt nos martyr tuor̃. M. M. intercessione sãctifices: ⁊ pfectiõe cozones. ℟. Amẽ. Per. Jn noie. Ad matuti nũ. Da nobis leticiã. ℟. s. l. Ofo. Redde nob dñe. fol'. cccxx Añ. j. Palme fuer̃t in manib⁹ scor̃ ⁊ magno clamore dicebãt. ℟. Salus deo nr̃o q̃ sedes sup thronũ ⁊ agno. ℣ Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberauit eos q̃ sperauer̃t in eo. ℟. Et magno clamore. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Salus deo nr̃o. Ofo. Confitẽtes tibi dñe. Quere retro in vespis ꝓcedẽtib⁹. Añ. ij. Florete sancti sicut rosa plãtata sup aquas. ℟. Et q̃si liliũ date odorem suauitatis. ℣. Plantati in domo dñi in atrijs dom⁹ dei nr̃i. ℟. Et quasi liliũ. ℣ Gloria ⁊ honor. ℟. Et quasi liliũ. Ofo. EXultatio scor̃ tuor̃. M. M. martyrũ dñe de⁹ scẽ q̃s: te requirẽtes et inuocãtes exaudi: ⁊ hec nobis munere pietatis attribue: vt dũ litam⁹ triũ phis martyrũ: saluemur suffragijs scor̃. ℟. Amẽ. Per. Añ. iij. Filij dei lerat⁹ est sup iustos. ⁊ in paradiso delitiarũ cõstituit illos. ℣. Et clamauer̃t iusti ad dñm cũ tribularẽt ⁊ de necessitatib⁹ eor̃ liberauit eos ℟. Et in paradiso. ℣. Glia ⁊. ℟. Et in. Ofo. REdime dñe in te sperantiũ aias nr̃as: ⁊ qr seruos tuos nos esse cõfidim⁹: amicor̃ tuor̃ suffragijs cõmendamur: nec vnq̃ eor̃ auxilio de

seramur: quoꝝ nūc te p̄cib⁹ annuere feliciter gratulemur. ℟. Amē. Per. ℟. Sācti qui ꝑ fidē vicerūt regna opati sūt iusticiā adepti sunt repromissiones: extinxerūt impetū ignis. fugauerūt aciē gladij fortes facti sunt in bello. ℣. Obturauerūt ora leonū ꝯualuerūt de infirmitate sua. ℟. Et fortes. ℣. Gl'ia ⁊ ho. Reiteret. ℟. Sācti. In laudib⁹ ad cāticū. Añ. Gl'iosus dñs in sanctis gl'iosus ⁊ mirabilis. Cāticū. Cantem⁹ dño. fol' ccxxij. Añ. Gl'iosus dñs in sanctis ei⁹. Ad bñs. Añ. Sācti ⁊ humiles corde spūs ⁊ aīe iustoꝝ bñdicite dñm. Cāti. Bñs. fol' iij. Añ. Sācti ⁊ humiles corde. Son⁹. Uia iustoꝝ facta ē all'a. Iter scōꝝ p̄paratū ē all'a all'a. ℣. Hic est ciuitas ⁊ saluatio iustoꝝ. pone murū ⁊ iuxta murū ꝯgragationem sctōꝝ. Iter scōꝝ p̄paratū est all'a all'a. Laud. Laudate dñm de celis all'a. laudate eū in excelsis all'a. ps. cxlviij. ℟. Iter scōꝝ p̄paratū est all'a. Prophetia. Iustorum aīe. Hy⁹. Rex gl'iose. Supli. Orem⁹ redēptorē. Capla. De⁹ q̄ btōꝝ marty. Bño. Bñdicat nos do. fol'. cccxxij In noīe do. Fiat com̄o. Añ. Ad annūciandū. Oro. Mane dñe. fol'. cccxviij ¶ Incipit historia vni⁹ cōfessoꝛ pōtifici p̄cipui. Ad vespos. Lauda. Cōfessionē ⁊ decorē induisti. Amict⁹ sicut lumē vestimētuꝫ. ℣. Cōfessio ⁊ spēs in ꝯspectu ei⁹. sanctitas ⁊ magnificētia in sanctitate ei⁹. ℟. Amict⁹ lumē. Dñs sit. ℟. Et cū. Son⁹. Cōfitebor tibi dñe ī toto corde meo: narrabo mirabilia tua all'a. ℣. Letabor ⁊ exultabo in te dñe: psallā noī tuo altissime all'a. Dñs sit ℟. Et cū. Añ. Cōfitebor tibi dñe in toto corde meo. ℟. In cōsilio iustoꝝ ⁊ ꝯgregatiōe. ℣. Adorabo ad tēplū sanctū tuū ⁊ cōfitebor noī tuo. ℟. In ꝯsilio. ℣. Gl'ia ⁊ ho. ℟. In cōsilio. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Cōfitebor tibi dñe rex all'a. ℟. Et collaudabo deum saluatorē meū all'a all'a. ℣. In cōspectu angeloꝝ psallā tibi: adorabo ad tēplū sancū tuū et ꝯfitebor noī tuo. ℟. Et collaudabo. ℣. Gl'ia ⁊ honor. ℟. Et collaudabo. Hymn⁹. Sume ꝯfessor: sacer ⁊ sacerdos: tēpoꝝ metas rota torquetanni. tēp⁹ est nobis tibi ꝯsecratū pāgere festū. Presul insignis meritiq3 clare te sacra cleri ppl'iq3 turba: corde ꝓstrato pietate poscit vernula patrē. Tota cunctoꝝ relegas in aula regis eterni: foueas vtrūq3 ordinē: cui⁹ pi⁹ extitisti pastor in orbe. Questib⁹ cūcti referūt gemētes gesta culpaꝝ lachrimasq3 pādūt pessime mētis animeq3 nigre crimine diro. Dignaq3 pena reuocat ī ora nr̄a: cū dira miseros perurget pēdere mūdo variāte facta celitus ira. Tu ꝓcul casus ꝓhibe tonantes: pelle pctā: tenua furorē: pestis ⁊ morbus petim⁹ recedāt sospite ciue. Moribꝰ cūctis moderare vitā: conferq3 tolli suda piacula mētis: corda virtutū meditent' alma munera xp̄i. Sācte tu p̄be quotiēs rogaris profluos fruct⁹ pluuias largas: credim⁹ cūcta dño fauēte te dare posse. Credimus xp̄m p̄ciū laboꝝ: p̄miū iustis studijs dedisse: q̄bus ꝑ art⁹ etiā solutos morte bearis Gloriā xp̄o patulo canam⁹ ore: p̄stāti sibi seruiētes: tāta q̄ pollet deitate simplex trin⁹ ⁊ vn⁹. Amē. Supli. Orem⁹ redēptorē mūdi dñꝫ nr̄m iesum xp̄m cū om̄i supplicatione rogem⁹: vt ꝑ gr̄am ipsi⁹ ⁊ ꝑ interceſſionē scē marie virginis ⁊ genitricis sue ⁊ sancti. N. ep̄i ⁊ cōfessoris nobis salutē aīe ⁊ corporis ⁊ remissionē pctōꝝ ⁊ pacē ꝓpiti⁹ donare dignet'. ℟. Presta eterne op̄s de⁹. Kyriel'. ℟. Xp̄el'. Kyriel'

Tu paterne diuinitatis Capl'a. ꝯsors ⁊ vnigeniti ꝯnexe scē spūs tuā q̄s ī hac sacrificia vesp̄tina appone clementiā. Ut plebs q̄ tuū hono-

rat ꝯfessorē: famulāter te q̄s sentiat in bñficijs largitorē: ⁊ sua quisq3 vota se obtinuisse cōgaudeat: dū cōfessoris sui atq3 pontificis. N. recursis festiuitatib⁹ celebrat natalē. Pr̄ nr̄.

PEr inter/ Bño. (Liberati. fo j. uentū beatissimi antistitis ⁊ cōfessoris sui. N. bño dñi largissima veniat sup̄ vos: orōnib⁹ vr̄is accomodet aurē ⁊ petitionū vr̄arum ꝓpiti⁹ exaudiat precē. ℟. Amē. Uiā salutis ip̄o intercedēte in hui⁹ vite cursū pre ambulem⁹: vt ad culmē regni cestis oēs illesi ꝑueniam⁹. ℟. Amen. Per. Lauda. Germinabūt ossa tua. quasi salices all'a. ꝑ. Iuxta fluētes aquas all'a all'a. ℣. Et erit tanq̄ lignū qd̄ trāsplantatū est. ꝑ. Quasi salices all'a. ℣. Gl'ia ⁊. ꝑ. Iuxta.

DOmine de⁹ qui beatissimo Orō cōfessori tuo atq3 pontifici. N. dedisti: vt caro ei⁹ req̄esceret: ⁊ pro nois cōfessione coronā iusticie cōsequi posset: da nobis miseris: vt q̄ confessionis meritū nō habem⁹: ei⁹ precib⁹ ⁊ meritis vindictā scelerū euadam⁹. Ut sicut caro ei⁹ in inferno nō est derelicta: sed a corruptione criminū libera: spūi post sociata cū sanctis erit in gloria: ita nos peccatores vt ad te veniam⁹ redēptor criminū iube. ℟. Amen. Per miam. In noie. Fiat cōmemoratio. Ah. Uespere mane ⁊ meridie te laudam⁹ dñe. Oratio.

DOmine de⁹ omp̄s qui vespere ⁊ mane ⁊ meridie vnū diē vocari iussisti: ⁊ vt sol agnoscere occusum suum imperasti: aperi q̄s tenebras cordiū nr̄orum: vt te radiāte cognoscamus te deū verū ⁊ lumē eternū. ℟. Amē Per miam. In noie dñi. Sequitur matutinū in festo p̄cipui cōfessoris ⁊ pōtificis. Ah. Labia mea dñe aperies ⁊ os meū annūciabit laudē tuā. ps. l. Reiteretur. Labia mea dñe. Oratio.

Audet te dñe lingua nr̄a annunciādo iusticias tuas. Et exultent labia nr̄a p̄conio veritatis: vt nō dissoluant̄ vaniloquio falsitatis. Ut q̄ tibi cōfitēdo remissis criminib⁹ in te exultamus: in cōgregatione iustorum sacro agmine decātantes vite beate efficiamur heredes. ℟. Amen. Per miam. Ah. j. Caro mea requiescit in spe qm̄. ꝑ. Nō derelinques aīam meā in inferno ne dabis sanctū tuū videre corruptionē. ℣. Notas mihi fecisti vias vite ⁊ implebis me leticia cū vultu tuo delectationes in dextera tua vsq3 in finē. ꝑ. Nō derelinques. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ne dabis sanctū tuū. Oratio.

DOmine de⁹ qui beatissimo confessori tuo atq3 pōtifici. N. dedisti: vt caro ei⁹ req̄esceret ⁊ pro nois ꝯfessione coronā iusticie cōsequi posset. Da nob̄ miseris vt q̄ cōfessionis meritū nō habem⁹: ei⁹ p̄cib⁹ ⁊ meritis vindictā scelerū euadam⁹: vt sicut caro ei⁹ in īferno nō est derelicta: sed a corruptiōe criminū libera: spūi post sociata cū sanctis erit in gl'ia: ita nos pctōres vt ad te veniam⁹ redēptor criminū iube. ℟. Amen. Per. Ah. ij. Custodisti corpus meū ab om̄i polutione. ꝑ. Odor tu⁹ dñe ꝯcupiscētias in me excitauit eternas. ℣. Qm̄ tu illuminas lucernā meā dñe ⁊ dixi tenebras meas. ꝑ. Odor tu⁹ dñe. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Odor tuus. Orō.

CRiste iesu dei filius q̄ custodisti corpus beatissimi cōfessoris tui atq3 pōtificis. N. ab om̄i polutiōe. in quo odor tui muneris ꝯcupiscētias excitauit eternas: excita in nos talem caritatis tue amorez: quo voluptates superemus carnales. ⁊ sic viuamus: vt non futuras veniamus in

penas. Ut qui vltionē meremur pro meritaz: brītudinis regnū ꝓsequmur intercessionib⁹ sāctis. ℟. Amē. Per. Añ. ij. Facies tua tanq̄ aqua mūda illumi/nabit. ꝓ. Vule⁹ añr tu⁹ sicut lucifer oriet a me ridiana parte germinabit tibi vitā. ℣. Non der iuc cōmotionē pedē tuū: neq; obdormet q̄ custodit te. ꝓ. Vultus. ℣. Ellia. ꝓ. Vule⁹.

Oro. Eterne omps de⁹ qui san/ctum pōtificē t cōfessorē tuuz .N. cui⁹ nūc plenti festiuitate gaudemus: ita pro noie tuo fortiter mūdi fallacias repugnare fecisti: vt nihil presenti seculo tuo magno preferret amori: nobis quoq; peccatorib⁹ famulis tuis ei⁹ cōcede ppiti⁹: vt nullis impediti aduersitatib⁹ inimici ad te dñm pperare festinemus inuicti. ℟. Amen. Per miam tuam t c. ℟. Ecce dñe in toto corde suo te solum confessor tuus .N. ꝓfitet t credit: dñi ꝓceptū amorē tue fidei cōfitendo narrat t mirabilia tua de toto corde pnunciat: vt credētes vitā habeam⁹ in illo. ꝓ. In quo ille p cōfessionē meruit inue/nire mercedē. ℣. Letare ergo t exultare nos fac in te iugiter: t cuidēter: vt in te habeam⁹ post discrimina reqz. ꝓ. In quo ille. ℣. Glo/ria t ho. Reiteret. ℟. Ecce. Oro. Mirabilis i sanctis tuis dñe virtutū: exaudi suplices tuos: t pcōrib⁹ nob beatissimi ꝓfessoris tui atq; pōtificis .N. patrocinia largire: et caritatis ppetue vbertatē attribue. Ille coronā virtutis meruit: nos ei⁹ suffragijs te donāte veniā criminū et pacē ppetue caritatis ꝓsequi merea/mur. ℟. Amen. Per miam. In laudibus. Ad canticū. Añ. Cōfitebor tibi dñe q; liberasti me a rugientibus paratis ad escā: t de manu querētiū aīa meā. Canticū Confiteb. Confitebor tibi ecclīastici. c. li. Oñe rex t collaudabo te deū sal/uatorē meū. Cōfitebor nomini tuo magno: qm̄ adiutor t protector factus es mihi. Et liberasti aiaz meā a per/ditione: t a laqueo lingue inique: t a labijs operantiū mēdatiū. Et con/tra assistētes fact⁹ es mihi adiutor. t liberasti me scd̄m multitudinem mi/sericordie nominis tui. Arrugien/tib⁹ paratis ad escā: t de manu que/rentiū aiam: t de portis tribulatio/nis que circundedit me. Pressura flāme que circūdedit me: t in medio ignis nō estuaui. De altitudine ven/tris inferi: t lingua iniqua t a verbo mēdatij: a rege iniusto t a lingua in/iusta. Laudabit vsq; ad mortez aīa dñm: t vita mea in inferno approp/quans erat in inferno deorsum. Circ/cūdederūt me vndiq; t non erat qui adiuuaret. respiciēs eram ad adiuto/rium meū t nō erat. Memorar⁹ sum misericordie tue dñe: t operationis tue que a seculo sunt. Qm̄ eruis iusti/fices te: t liberas eos de manib⁹ gē/tium. Exaltasti in terra habitationē meā: t pro mortuo deflendo depre/catus sum. Inuocaui dñm patrem dñi mei: vt nō derelinquat me in die tribulationis t in tēpore superbor⁹ sine adiutorio. Laudabo nomē tuū assidue: t collaudabo eū in confessione. Exaudita est oro mea: liberasti aiaz meā. De pditione: t eripuisti me de tēpore iniquo. Propterea cōfitebor t laudē dicaz tibi t benedicā nomen dñi. Qui adhuc iunior fuz priusq; er/rarez: quesiui sapientiā palaz in oro/ne mea. Ante tēp⁹ postulabā pro illa: t vsq; in nouissimo inquirā eā: deflui tāq; pcor vua. Gressus meus iit recte: pedes meus iter rectū. In iuuētute mea inuestigabā illā. iclina/

uit modice aurẽ meã ⁊ excepit illaz. Multaz inueni mihi metipsi sapientiam multũ profeci in ea. Dãti mihi sapientiã dabo gloriã: cõsiliatꝰ em̃ vt facerẽ illã. zelatus sum: vt nõ confundar. Coluctata ẽ aĩa mea in illa: ⁊ in faciẽdo eã cõfirmatꝰ suz. Manꝰ meas extẽdi in altũ: ⁊ insipientiã eiꝰ duxi. Viã meã direxi ad illã: ⁊ in magnitudinẽ inueni eã. Possedi cũ ipa cor ab inicio ꝓpter hoc nõ relinquar. Venter meꝰ cõturbatꝰ est querendo eam: ꝓpterea possidebo bonã possessionẽ. Dedit eniz mihi dñs linguaz mercedẽ meã: ⁊ in ipsa laudabo eã. Appropinquate ad me indocti: et cõgregate vos in domũ discipline. Quid adhuc retardatis: ⁊ qui diligitis aĩe vr̃e sociũ vehementer. Aperui os meũ ⁊ locutꝰ suz: cõparate vobis sine argẽto. Et collũ vestrũ subicite iugo: ⁊ suscipiet aĩa vr̃a disciplinam in ꝓximo est eniz inuenire eã. Videte oculis vr̃is. qm̃ modicũ laboraui ⁊ inueni multã requiẽ. Assumite disciplinã in multo numero argẽti: ⁊ copiosum aurũ possidete in ea. Letet aĩa vr̃a in mĩa eius: ⁊ nõ confundemini in laudẽ ipsius. Operamini opus vestrũ ante tẽpus: ⁊ dabit vobis mercedẽ vr̃am in tẽpore suo. Añ. Confitebor tibi dñe q̃ liberasti. vt supra. Ad bñs. Añ. Bñdictio dñi in mercedem iusti festinat. Cãticũ. Bñs es dñe fol̃ iij. Sono. In cõspectu angelorꝫ psallã tibi dñe all'a. ℣. Adorabo ad tẽplũ sanctum tuũ ⁊ cõfitebor tibi dñe all'a. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. All'a. Cõfessio eius super celũ ⁊ terrã all'a. exaltauit cornu ppl'i sui all'a. hymnus est oĩbus sanctis eius all'a all'a. ps. cxlviij. p. Cõfessio eiꝰ sup celũ ⁊ terrã. ℣. Gloria ⁊ honor pr̃i. p. Exaltauit cornu ppl'i sui all'a. vt supra. Lectio libri esaye ꝓprete. cap̃. xlij. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs: ecce seruus meꝰ sucipiã eũ. electus meꝰ: cõplacuit sibi in illo aĩa mea. Dedit spũm meuz iudiciũ sup eũ in gentibꝰ profert. nõ clamabit neqz accipiet ꝑsonaz: neqz audiet foris vox eius: calamũ cassatum nõ conteret: ⁊ lignũ fumigans nõ extinguet. in veritate educit iudicium: nõ erit tristis nec turbulẽtus. Donec ponat in terra iudiciũ: ⁊ legem eiꝰ insule expectabũt. ℟. Amẽ.

Deus immẽse trinitas: Hymnꝰ. corona cõfitentiũ ⁊ magna laus martyrũ sũme preces fideliũ. Huiꝰ sacri põtificis ⁊ confessoris merita prestẽt nobis solatia cũctaqz purgẽt noxia. Vt cõfitentes erigas ⁊ peccatores redimas: donãdo indulgentiã ⁊ cõferendo gr̃am. Et vt vir hic cõfessus est tuum nomen mortalibus: ita deuotis mẽtibꝰ te fateamur oĩbꝰ. Deo patri sit gloria. Supplicatio. Oremus redẽptorẽ. fol̃. cccxxiij Capl'a

Christe deus qui per apl'm tuum oris cõfessionẽ ad salutẽ ꝓdesse dixisti: cõfessoris tui atqz põtificis. N. precibꝰ consule nr̃e saluti: vt ea que corde credimꝰ: ore aũt ꝓfessi fuerimꝰ: a te exaudiri ocius mereamur quo iubente dicamꝰ. Pater noster. A malo nos libera. fol̃ ccxcv. Dicat presbiter. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Germinabunt ossa tua. Bño. Per interuentũ beatissimi. fol̃ cccxxiij. In nomine dñi. Fiat cõmemoratio. Lauda. Ad annunciandũ mane mĩam tuã. Oro Mane dñe oro nostra. fol̃. cccxviij

Incipit officiũ vniꝰ cõfessoris precipui nõ põtifici. Ad vesperos. Lau

Et quid dicitis in his? animae vestrae sitiunt vehementer.

da. Confessionē ⁊ decorem. fol. cccxxiij Dñs sit. ℟. Et cum. Sonus. In cōspectu angeloꝝ psallā tibi dñe alla. Adorabo ad tēplum sanctū tuū ⁊ confitebor tibi dñe alla. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. Cōfitebor tibi dñe qm̄ exaudisti me. ꝑ. Et factus es mihi in salutem. ℣. Deus canticū nouū cātabo tibi. in psalterio decacordo psallā tibi. ꝑ. Et factꝰ es. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et factꝰ. Dñs sit. ℟. Et cū. Lauda. Cōfitebor dño alla. ꝑ. Scdm iusticiā eiꝰ alla, ⁊ psallā alla. ℣. Letabor ⁊ exultabo in te dñe ⁊ psallā nomini tuo altissime. ꝑ. Scdm iusticiā. ℣. Elia ⁊ honor patri. ꝑ. Et psallam alleluya. Hymnus.

Iste cōfessor dñi sacratus: festa plebs cuius celebrat per orbez. hodie letus meruit secreta scandere celi. Qui pius prudēs humilis pudicus sobrius castus fuit ⁊ quietꝰ: vita dum presens vegetauit eiꝰ corporis artus. Ad sacrum cuius tumulum frequēter mēbra languentū modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata restituunt. Unde nūc noster chorus in honorē ipsiꝰ hymnū canit hunc libēter: vt pijs eius meritis iuuemur omne per euū. Sit salus illi: decus atqz virtus: qui supra celi residens cacumen: totiꝰ mūdi machinā gubernat trinꝰ ⁊ vnus. Amē. Supplicatio. Oremus redēptorē mūdi dñm nostrum iesuz xp̄m cū omni supplicatione rogemus: vt per gratiā ipsius ⁊ per intercessionem sancte marie virginis ⁊ genitricis sue: ⁊ sancti cōfessoris sui. N. nobis salutē anime ⁊ corporis ⁊ remissionē peccatoꝝ ⁊ pacē ꝓpitius donare dignet. ℟. Presta eterne omp̄s deus.

Elryriel. ℟. Xp̄el. lryriel. Capitula Eterne omp̄s deus a quo omne bonū exorit: ⁊ meliori cursu ꝓgreditur: Qui fidez roboras cōfessoꝝ: presta tollerantiā bonoꝝ: dū seuit acerbitas persequentiū. Omnipotentiā tuā dñe poscimꝰ: vt preces nostras dignāter attendas: ⁊ clemēter accipias. Quas in honorē placiti beatissimi cōfessoris tui. N. interuentu: vt cooperante mīa tua: quod fide postulant: indubitāter obtineāt: ⁊ ab oībꝰ absoluti delictis celeste regnū possideant. Pater nr̄. Liberati a malo. fol. j.

Christus dñs qui beatissimum cōfessorē suū. N. se digne corā hominibꝰ ꝯfiteri fecit in terris: cōfiteat nos corā patre suo qui est in celis. ℟. Amē. Et qui in ore suo accepta sibi ꝯfessionis cōtulit cantica: ipse cōfessionē nr̄am remunerandaz suscipiat. ℟. Amen. Ut exēplo beatissimi cōfessoris sui. N. cōfitendo ⁊ laudādo nomen iesu xp̄i: in seculum participes eiꝰ quē confessi sumꝰ mereamur esse in celo. ℟. Amen. Per. Lauda. Germinabūt ossa. fol. cccxxiij.

Quam clemētissime pater Oro. supplices exoramꝰ clementiaz: vt hodierna solēnitas q̄ pro beatissimi cōfessoris tui. N. veneratione suscepimꝰ: ipsa tibi cōmendet. ⁊ sicut illi coronā sancte ꝑfectionis tribuisti: ita nobis eius intercessionē oīum delictoꝝ veniā ⁊ indulgentiā largiaris. ℟. Amen. Per mīam. In noīe dñi. Fiat cōmemoratio. fo cccxxiij. Ad matutinum. Labia mea dñe. ꝑs. l. ꝑ. Et os meum. Oro. Laudet te dñe. fol. cccxxiij. Añ. j. Cōfitebor tibi dñe in vasis psalmoꝝ. veritatē tuā psallaz tibi deus meus. ℣. Gaudebūt labia mea dū cātauero tibi: ⁊ aīa mea q̄ redemisti. ꝑ. Veritatē tuā. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Veritatē tuā. Oratio.

Exemplis ac meritis sanctissimi ⁊ confessoris sui. N. instituti: eterno regi ac patri deo p̄ces fratres

karissimi cũ omni humilitate fundamus: vt sicut illũ pro nr̃e eruditionis exẽplo diuersarũ collucationum fecit exẽpla subire: ita intercedendi pro nobis apud pietatis sue clementiam ei tribuat plenissimã facultatẽ. ℟. Amen. Añ. ij. Habebis fiduciã reposita tibi spe: & depositus in terram securus dormies & requiescens & non exterreat te. ℣. Nõ des in cõmotionẽ pedẽ tuũ: neq; obdormiet qui custodit te. ℟. Securꝰ dormies. ℣. Gloria & honor. ℟. Requiescens. Oratio. Intenta fratres charissimi dñm oratione poscamꝰ: vt hunc diez quẽ sancti tui. N. confessio illustrat: triũphum celebre nobis ac posteris in rebꝰ & actionibꝰ propiciatꝰ concedat: vt cuius veneratores merenur esse in seculo: eiꝰ meritis nostroꝝ consequi mereamur veniã delictoꝝ. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. In pace dormiam & requiescam. Quũ tu dñe singulariter in spe cõstituisti me. ℣. Cõfitebor tibi dñe in toto corde meo in cõsilio iustoꝝ & cõgregatione. ℟. Quũ tu dñe. ℣. Gloria & ho. ℟. Quũ tu. Clam clemẽtissime pater Oro. Supplices exoramꝰ clementiaz: vt hodierna solẽnitas que pro beatissimi confessoris tui. N. veneratione suscepimꝰ: ipsa nos tibi cõmendet: & sicut illi coronã sancte pfectionis tribuisti: ita nobis eiꝰ intercessione omnium delictoꝝ veniã & indulgentiaz largiaris. ℟. Amẽ. Per miam. ℟. Ecce quomodo mortꝰ iustus & nemo cõsiderat & vir iusti tolluntꝰ: & nemo cõspicit corde a facie iniquitatis sublatus est iustus: erit pax sepulture eius. ℣. Justus si morte preoccupatꝰ fuerit: aia eius in refrigerio. ℟. Erit pax. ℣. Gloria & honor. ℟. Ecce quomodo. Oro. Confessoris tui beatissimi. N. annua recursione dñe memoriã solẽniter recolẽtes: supne gratie aspersione locupleta: vt cuiꝰ nũc festa devoto prosequunt admisu: eiꝰ quoq; perpetim clemẽti regant & protegantur intuitu. ℟. Amen. Per miam. In laudibꝰ. Ad canticũ. Añ. Confitebor tibi dñe. Canticũ. Confitebor tibi dñe. fol. cccxxiiij. ℟. Quia liberasti. ℣ Gloria et ho. ℟. Et de manu. Ad dñs. añ. Bñdictio dñi. Canticũ. Bñs. fol iij. ℟. In mercedẽ iusti. ℣. Gloria et ho. ℟. In mercedẽ iusti. ℣. Benedicamꝰ patrẽ. ℟. In mercedẽ iusti. Sono. In cõspectu angelorꝝ. fol cccxxiiij. Lauda. Alla cõfessio eius super celũ & terrã alla. ℟. Exultauit cornu populi sui alla. ℣. Hymnꝰ est omnibus sanctis eiꝰ alla alla. ℟s. cxlviij. Anteq̃ dicat Gloria & honor patri. ℟. Exaltauit cornu. ℣ Gloria & honor. ℟. Alla cõfessio eius totũ. Prophetia. Hec dicit dñs. Hym. Deus immẽse. fol cccxxiiij. Supplicatio. Oremus redẽptorẽ. Capla. Eterne ops deꝰ. fol. cccxxv Lauda Germinabũt ossa. fol cccxxiij. Bño. Christus dñs qui beatissimũ. fol. cccxxv In noie dñi. Fiat cõmemoratio. folio. cccxviij Incipit officius vniꝰ confessoris simplicis duarũ caparuz vel nouẽ lectionũ. Ad vespos. Lauda. Confessionẽ & decorẽ. Sonus. Cõfitebor tibi dñe. fol. cccxxiij Añ. Cõfitebor tibi dñe in toto corde meo. ℟. Quia exaudisti verba oris mei. in cõspectu angelorꝝ psallam tibi. ℣. Deus meꝰ es tu cõfitebor tibi. deus meus es tu & exaltabo te. ℟. Quia exaudisti. ℣. Gloria & ho. ℟. In cõspectu. Bñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Cõfitebor dño. Hym. Iste cõfessor. Supplicatio. Oremus redẽptorẽ. fol. cccxxv Capitula. Gloriose ac misericors dñe qui beato cõfessori tuo. N. tibi ninis in ore suo pfiteri dedisti: teq; in medio

ſuſtoꝛ eius cōfeſſione laudari voluiſti: idem cōfeſſoꝛ tuus in hoc veſpertino tēpoꝛe cognoſcis eſſe pꝛolatus. Ac tu dñe quib⁹ largitus es pꝛo tui nois confeſſione coꝛonā: nobis quoq; peccatoꝛib⁹ miam: ⁊ cōfitētib⁹ delicta nr̄a impetrādi que poſcim⁹ pꝛeſta efficaciā. Pater nr̄. Liberati a malo.

Quere folio j. Benedictio. Dominus ieſus xp̄s qui eſt confeſſoꝛum remuneratio: cōfeſſoꝛis ſui .N. ſuffragio nos ſancte cōfeſſionis magnificer dono. ℟. Amen. Ut tāti confeſſoꝛis ſui veraciter imitando exemplū: ad celeſte mereamur peruenire pmiſſum. ℟. Amen. Detq; nobis ſe cōfitendi votū: qui eidem confeſſionis cōtulit pꝛemiū. ℟. Amen. Per. Lauda. Terminabūt. fol' ccexxiij.

Deus dei filius quē ille confeſſoꝛ tuus .N. in toto coꝛde cōfeſſus: nomen tuum honoꝛificando pductus eſt ad coꝛonā: da in oꝛe nr̄o cōfeſſionē que nos expurget a crimine. Ut quicquid in tue laudis honoꝛe depꝛomim⁹: in lucro nobis pdeſſe eterni muneris ſentiam⁹. ℟. Amē. Per miam. In noīe dñi. Fiat cōmemoꝛatio. Añ. Veſpere ⁊ mane. Oꝛatio. Die dec⁹. fo ccexxiij. Ad matutinū. Añ. Labia mea dñe. ps. l. Oꝛo. Lauda te dñe. fol' ccexxiij. Añ. Cōfitebor tibi in pplis dñe: pſalmū dicam nomini tuo inter gētes. ℣. O dñe ego ſeruus tuus ego ſeruus tuus ⁊ filius ancille tue. ℟. Pſalmum dicam. ℣. Gloꝛia ⁊ ho. ℟. Pſalmū dicam. Oꝛo. Deus dei filius. vt hic ſupꝛa. Añ. Cōfitebor dño nimis in oꝛe meo. ℟. Et in medio multoꝛ laudabo eū. ℣. Mīm aſtitit a dextris pauperis vt ſaluā faceret a pſequentibus animam meam. ℟. Et in medio. ℣. Gloꝛia ⁊ honoꝛ patri. ℟. Et in medio. Oꝛatio.

Beatum ſatis dñe. .N. cōfeſſoꝛē tuū eſſe feciſti: qui in toto coꝛde ſuo tibi cōfeſſus: in cōcilio iuſtoꝛ et cōgregatione pbak eſſe conſpicuus. Da ergo nos meritis eiuſdē: vt pꝛeſſione ſimpliciꝛi mūdari a crimine: ⁊ ſanctoꝛ mereamur cōgregationi ⁊ cetib⁹ intereſſe. ℟. Amē. Per miaz. Añ. In pace dormiā ⁊ requieſcam. ℟. Mīm tu dñe ſingulariter in ſpe conſtituiſti me. ℣. Cōfitebor tibi dñe in toto coꝛde meo narrabo oīa mirabilia tua. ℟. Mīm tu dñe. ℣. Gloꝛia ⁊ honoꝛ. ℟. Quoniā tu dñe. Oꝛatio. Deus qui beatiſſimi .N. cōfeſſionē acceptas: ita oīa verba oꝛis ei⁹ pleniſſime exaudiſti: vt participē eū efficeres regni tui: qui in conſpectu angeloꝛ tibi pſalleret. accipe nūc per eum cōfeſſionis nr̄e votum: qui illuz pduxiſti ad pꝛemiū: ⁊ qui illū per cōfeſſionē voluiſti eſſe beatū: nos poſt lapſum in hoc mūdo: demū ad eternam coꝛonādos pertrahas patriaz. ℟. Amen. Per miam. ℟. Iſte homo in pfeſſione ſua nō eſt pꝛeuaricat⁹: ⁊ in tēpoꝛe oppꝛeſſionis ſue fidelis inuent⁹ eſt. ideo dilectus factus eſt a dño deo ſuo. ℣. Homo iſte cōſeruauit legē dei excelſi in anguſtia ⁊ tēptatione. ℟. Fidelis inuētus eſt. ℣. Gloꝛia ⁊ honoꝛ. ℟. Iſte homo. Añ. ad canticū. Confitebor dñe. Canticū. Confitebor tibi dñe. Ad dñs. Añ. Benedictio dñi. Cāti. Dñs es. cū ſono. In cōſpectu. ⁊ lauda. Alla. Cōfeſſio. ps. cxlviij. Pꝛophetia. Hec dicit dñs. Ecce ſeruꝰ me⁹. Hy⁹. Deus immenſe. fol'. ccexxiiij. Supplicatio. Oꝛemus redēptoꝛē mūdi. Capla. Glorioſe ac mirificoꝛs. Quere retro fol' pꝛecedēti. Lauda. Terminabūt oſſa. fol' ccexxiij. Dño. Dñs ieſus xp̄s. hic ſupꝛa In noīe dñi. ⁊c.

Incipiunt hoꝛe ſiue hiſtoꝛia pꝛi⁹

plurimoꝝ

rimorũ cõfessorũ. Ad vesperos. Lauda. Exortuꝫ est in tenebris lumen rectis corde: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dñs. ℣. Directã fecit viã iustoꝝ: ⁊ preparauit iter sanctoꝝ. ꝑ. Misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dominus. Dñs sit. ℟. Et cũ. Sono. Salus iustoꝝ a dño est ⁊ saluauit eos alla alla. ℣. Qui sperauerũt in deũ ⁊ saluauit eos. ꝑ. Et saluauit eos alla alla. Dñs sit. ℟. Et cũ. Añ. Iuste cõfessoꝝ opa multa reposita apd te sunt. ꝑ. Dñe ex proprijs operib⁹ mercedeꝫ recipiunt. ℣. Iusti vero imperpetuũ viuent ⁊ apud dñm est merces eoꝝ. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Dñe ex proprijs. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Inuocebant dñm ⁊ ipse exaudiebat eos. in columna nubis loquebat̃ ad eos alla alla. ℣. Et clamauerũt iusti ad dñm cũ tribularent̃: ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. ꝑ. In columna nubis. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. In columna. Hy⁹. Sanctoꝝ meritis. folio cccxix. Suplicatio. Orem⁹ redem ptorem mundi dñm nostrũ iesum xp̃um: cum omni suplicatione rogem⁹: vt per gratiã ipsi⁹ ⁊ per intercessionẽ sancte marie virginis eius genitricis sue ⁊ sanctoꝝ cõfessoꝝ suoꝝ. N. N. nobis salutẽ anime ⁊ corporis ⁊ remissionẽ peccatoꝝ ⁊ pacẽ propitius tribuere dignet̃. ℟. Presta eterne op̃s deus. kyriel. ℟. Xp̃el.

Deus qui sancto- Capla. (kyriel.
rum cõfessoꝝ tuoꝝ ꝓuidentia mirabili hunc diẽ solẽnitate cõsecrasti: da ecclesie tue catholice q̃s potẽtiaꝫ tuã de tantis gaudere principib⁹. vt illoꝝ regi mereamur pia deuotiõe doctrinariqꝫ: q̃ dilectos tibi greges tuo pane pauerũt. Ut qui tibi de tuo munere placuerũt: eoꝝ p̃cib⁹ adiuti mereamur de presentib⁹ angustijs liberari. Pater nr̃. Liberati a malo. folio j.

Benedicat vos omp̃s de⁹ Bño. sanctoꝝ confessoꝝ suorũ. N. N. gratia gratulãtes. ℟. Amẽ. Donet vobis firmitatẽ fidei: expectationeꝫ spei ⁊ dulcedinẽ caritatis. ℟. Amẽ. Ut talib⁹ sue gratie muniti p̃sidijs: eoꝝ festa celebrãtes fieri etiã participes mereamur. ℟. Amẽ. Per mĩaꝫ. Lauda. Gaudiũ sempiternũ sup caput sanctoꝝ confessorũ. ꝑ. Laus ⁊ iocunditas apprehendit eos alla alla. ℣. Beati qui custodiũt iudiciũ ⁊ faciũt iusticiã in om̃i tẽpore. ꝑ. Laus ⁊ iocunditas. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Laus.

Propitiare dñe supplica- Oro.
tionib⁹ nostris: ⁊ exẽplo sctõꝝ ꝯfessoꝝ tuoꝝ. N. N. flãmaꝫ in nobis accende caritatis. Ut quoꝝ nos iubes esse imitatores: presta esseptici- pes. ℟. Amen. Per miam. In noie dñi. Fiat cõmemoratio. Añ. Vespere ⁊ mane. Oro. Dñe deus omp̃s. fol cccxxiij. Ad matutinũ. Añ. Da nobis leticiã salutaris tui ⁊ spiritu principali cõfirma nos dñe. ps. l. Oro. Redde nob̃ le. fol. cccxx Añ. Hij sunt̃ qui mortales tunicas deposuerũt: ⁊ immortalẽ vitã sumpserũt ꝑ. Modo coronant̃ ⁊ accipiũt palmam. ℣. Adhuc multiplicabunt̃ in senecta vberi: ⁊ bene patientes erunt̃ vt annũcient. ꝑ. Modo.

℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Modo. Oratio.
Deus exultatio ⁊ palma sanctoꝝ confessoꝝ. N. N. exaudi nos supplices tuos: ⁊ p̃sta vt quoꝝ in tuo amore reliquias veneramur: ⁊ emolumẽta recolim⁹: eoꝝ meritis ab oĩb⁹ malis liberari ⁊ cõseruari mereamur. ℟. Amen. Per mĩam. Añ. ij. Venite ad me oẽs sancti mei dicit dñs. qui laboratis ⁊ honerati estis: ⁊ ego reficiã vos. ℣. Venite filij audite me timorẽ dñi docebo vos. ꝑ. Qui laborastis. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Qui laborastis. Oro. Propitiare dñe. hic supra. Añ. iij. Venite bñdicti patris mei dicit dñs. precipite regnũ: qd̃ vobis paratuꝫ est ab origine mundi. ℣. Accedite ad me et

illuminamini: vultus vestri nō erubescent. ꝑ. Percipite. ℣. Gloria et ho. ꝑ. Percipite.

Beatissimorū memoriaz Oro. cōfessorū tuorū honorātes deū omnipotentē supplices depcemur. vt nos eorū orationib⁹ circumsepti eruamur a cūctis infestationib⁹ inimici. ℟. Amen. Per miam. ℟. Viri sancti vobis apertus est paradisus: plantata est arbor vite preparata est abūdantia: edificata est ciuitas: inuenta est requies: perfecta est caritas. infirmitas a vobis extincta est: dolores trāsierunt. ℣. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundum habitare fratres in vnū. ꝑ. Perfecta est charitas. ℣. Gloria et ho. ℟. Viri sancti. In laudib⁹ ad canticu. Añ. Dñe qui te diligunt sicut sol splendens in ortu suo ita rutilent. Canticū. Qui sponte obtulistis. fol. cccxx Ad bñs. Añ. Iusti et sacerdotes sancti ⁊ humiles corde benedicite dñm. Canticū. Bñs es dñe. folio iij. Sono. Via iustoruz facta est alla. Iter sanctorum preparatū est alla alla. ℣. Hic est ciuitas ⁊ saluatio iustoꝝ pone murū ⁊ iuxta murum cōgregationē sanctoꝝ. ꝑ. Iter sanctoꝝ. ps. cxlviij. Prophetia. Iustoꝝ anime in manu. Hy⁹. Rex gloriose martyrum. Supplicatio. Oremus. folio. cccxxij Capla. Deus qui sanctorū cōfessorū. fol. cccxxvj. Lauda. Gaudium sempiternū Bño. Benedicat vos ops. Quere in vesperis precedētib⁹. ¶ In plurimoꝝ eporuz ⁊ cōfessorū. Ad vesperū. Lauda. Exortum est in tenebris. Sono. Alla. In oēm terram exiuit sonus sanctoꝝ. ꝑ. Et in fines orbis terre verba illorū alla. ℣. Alleluya. Non sunt loquele neque sermones quib⁹ nō audiant voces eorum. ꝑ. Et in fines. Dñs sit semper. ℟. Et cuz. Añ. Isti sunt viri nominati in virtute. ꝑ. Doctores ppli faciētes iudiciuz in doctrina sua. ℣. Celi enarrant gloriā dei: ⁊ opera manuū eius adnūciat firmamentū. ꝑ. Doctores ppli. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Doctores. Dñs sit. ℟. Et cuz. Lauda. Disciplina et sapientia repleuit illos dñs alla. ꝑ. Creauit in illis gratia spūs sui et intellectu repleuit corda eoꝝ alla alla. ℣. Et clamauerūt ad dñm cū tribularent. ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. ꝑ. Creauit in illis. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Creauit in illis. Hy⁹. Rex gloriose. fol. cccxxij Supplicatio. Oremus redemptorē mundi dñm nr̄m iesum xp̄m cum omni supplicatione rogem⁹: vt nos gratia ipsi⁹ et per intercessionē sanctoꝝ eporum ⁊ cōfessoꝝ nobis remissionē peccatoꝝ ⁊ pacem propitius donare dignet. ℟. Presta eterne ops de⁹. kyriel. ℟. Xpel. kyriel. Capla.

Omnipotēs deus qui diuersitates gratiarū i ecclesia tua distribuens: alios martyriali excellencia cōsecras: alios gratia cōfessionis exornas: dona nobis vt qui cōfessorum tuoꝝ. N. N. hodie solēnia celebram⁹: tibi placere ex cōfessione nr̄orum actuum mereamur. Ut rogaturi ea q̄ filio tuo docēte didicim⁹: exaudiamur cū clamauerim⁹. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Christus dominus qui iustificatorum decore ⁊ penitentium cōfessione induitur: cōfessoꝝ suoꝝ. N. N. prece: det vobis ita per cōfessionem male gesta deflere: vt iustificationis fulgeatis decore. ℟. Amen. Quiqz se cōfitentes iustificat: nos ꝑ penitentiā proueat ad coronam. ℟. Amen. Ut qui nunc in cōfessoꝝ. N. N. recordatiōe: ⁊ vota ꝓmittis ⁊ lamenta: in retributione cū eis gaudia obtineatis perpetua. ℟. Amē. Per miam. Lauda. Vos estis vasa sancta domini auro fulgentia alla. ꝑ. Quia sponte obtulistis dño deo aīas vr̄as alla alla alla. ℣.

Benedicti vos a dño: qui fecit celū ⁊ terrā. ℟. Quia sponte. ℣. Glia ⁊ ho. ℟. Quia.

OEus dei filij lumen astro/rum: fulgor siderū: stella splēdi/da ⁊ matutina: claritas sempiterna ⁊ sanctorū eruditio copiosa eruditat nos qs: iusticie sue virga per sanctorū suorū. M. M. intercessionē assiduas. Sicqs qđ predicauerūt splēdide in/luminati agēdo existam⁹ corde vt ad illud qđ apud te repositū est: qđ oculus non vidit nec auris audiuit post obitū accedam⁹ indemnes: ⁊ anexu pecaminus liberi. ℟. Amen. Per. In noie dñi. Ad matutinū. Añ. Da nobis leticiā. ℣s. l. Oro. Redde nobis dñe. fol. cccxx Añ. j. Hij sunt qui missi sunt per orbē terrarū: ⁊ prostrauerunt se ante agnū. ℟. Habentes fialas aureas plenas in censu: que sunt memorie sanctorū cātantes canticum nouū. ℣. In oēm terrā exiuit son⁹ eorū: ⁊ in fines orbis terre verba illorū. ℟. Habentes fialas aureas. ℣. Glia ⁊ ho. ℟. Habētes.

BEatissimorū epōrum me/moriā ⁊ sanctorū confessorū. M. M tollerantiā honorātes: deū omnipotentē supplices deprecemur: vt nos eorū orationib⁹ circūsepti eruamur a cunctis infestationib⁹ inimici. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Beati ⁊ multo honore digni quorū portio de⁹ est. ℟. Quibus a principio pparatū est regnū: quorūqs anime in manu dei sunt. ℣. Clamauerūt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex cūbus tribulationibus eos liberauit eos. ℟. Quibus a principio. ℣. Glia ⁊ hono. ℟. Quibus. Oro.

BEati vere dñe ⁊ nimio honore digni sunt: quorū tu portio esse dignat⁹ es. ideoqs interuētu sanctorum tuorū. M. M. ⁊ sortiorū ei⁹: quicquid tibi ex nobis nō militat: amor celestis patrie in nobis fraglās vsqs/quaqs interimat. ⁊ post cum his sanctis quorū anime in manu tua sunt: nos pietas tua celesti in regno adiūgat. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Legem tuā splendide docuerūt. ℟. Quorus sunt opera multa reposita apud te dñe. ℣. Qui cōfidunt in dño sicut mons syon: nō cōmouebit⁹ in eternū qui habitant in hierlm. ℟. Quor sunt opa. ℣. Glia ⁊ ho. ℟. Quor. Oro. Deꝰ dei filij. Quere retro in vesperis precedētib⁹. ℟. Sancti qui in iusticia erudierūt multos fulgebūt sicut splē/dor firmamenti. ℟. Et sicut stelle celi in perpetua eternitate. ℣. Isti sunt viri sācti quos elegit dñs in charitate nō ficta: ⁊ eor doctrina fulget ecclesie vt sol ⁊ luna. ℟. Et sicut. ℣. Glia ⁊ honor. ℟. Et sicut. Oratio.

OChriste dei filius qui sanctos tuos. M. M. prescies ante mūdi cōstitutionē eos eligēs: ⁊ in exēplus nr̄m hic eos cōstituēs: fac ita nos sanctorum. M. M. epōrum ⁊ cōfessor⁹ predicamento obedientes existere. Vt adoptionē filior⁹ post nr̄m obitū mereamur. ℟. Amen. Per miam. In laudib⁹. ad canticū. Añ. Qui ppria voluntate obtulistis vos discrimini benedicite dñm: narrātes iusticias eius ⁊ clemētiā in fortes israel. Canticū. Qui sponte obtu/listis. fol. cccxx Ad bñs. Añ. Sācti ⁊ humiles corde spūs ⁊ aie iustor benedicite dñm. Canticū. Bñs es dñe. fol. iij. Sono Alla. In oēm terrā. Quere retro in vesperis p̄cedētib⁹. Lauda. Laudate dñm de celis alla, laudate eū in excelsis alla. ℣s. cxlviij. Leō libri sapiētie salomonis. c. xliiij. ℟. Deo grās.

MAltam gloriā fecit dñs magnificentia sua a seculo. dominantes in potestatib⁹ suis hoies magnos virtute ⁊ prudentia sua p̄diti nūciantes in dignitate pphetarū ⁊ imperātes

in ꝑsenti seculo: ⁊ virtute prudentie ppli sanctissima verba. In pueritia sua requirentes modos musicos: et narrātes carmina scripturarū. Omnes diuites in virtute pulcritudinis studiū habentes. pacificātes in domib⁹ suis. oēs isti in generationib⁹ gētis sue gloriā adepti sunt: ⁊ in diebus suis habent in laudib⁹. Qui de illis nati sunt requirūt nomen narrātes laudes eorū: ⁊ sunt quoꝝ non est memoria. perierūt quasi nō fuerint: ⁊ nati sunt quasi nō nati ⁊ filij ipsorū cuꝝ ipsis. Sed illi viri misericordes sūt quoꝝ pietas nō defuit: ⁊ cū semine ipsoꝝ ꝑseuerāt bona. hereditas nepotum illoꝝ: ⁊ in testamētis stetit semen illoꝝ. ⁊ filij illoꝝ ꝓpter illos. Usqꝝ in eternū manebit semen eoꝝ: ⁊ gloria eoꝝ nō derelinquet. Corpora eoꝝ in pace sepulta sunt: ⁊ nomen eoꝝ manebit in generatione ⁊ generatione. Sapientiā ipsoꝝ narrāt ppli. ⁊ laudē eoꝝ nūtiat ecclesia. ℟. Amē lb⁹. ℣. Rex gl'ose martyꝝ. fol. .cccxvij

Supplicatio. Oremus redēptorē. **Capitula.** Omps deus qui diuersitatē. **Lauda.** Vos estis vasa sancta dño. **Bño.** Christus dñs qui iustificatorū. fol. .cccxxvij

Officiū de vna virgine ꝑcipua. Ad vesperos. Lauda. Sperauit aīa mea in dño a custodia matutina. vsqꝝ ad noctē. ℣. Sustinuit aīa mea in verbo tuo dñe. Fiant aures tue intēdentes in oratione ancille tue. ℟. Usqꝝ ad noctē. **Son⁹.** Alla. psallam nomini tuo deus in secula. ℟. Ut reddam vota mea de die in diē alla. ℣. Deduxisti me dñe. qꝝ factus es fiducia mea turris fortitudinis a facie inimici habitabo in sanctuario tuo deus in secula. ℟. Ut reddam vota. **Añ.** Ostende mihi faciē tuā syon ⁊ vox tua in auribus meis. dulcis est enim mihi vox tua ⁊ facies tua decora. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuā ⁊ obliuiscere domū patris tui. ℟. Dulcis est. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Dulcis ē. **Añ.** Virgo prudentissima quo progrederis quasi aurora valde rutilās filia syon. tota formosa ⁊ suauis es. Pulcra vt luna ⁊ electa vt sol. ℣. Per diem sol nō vret te neqꝝ luna per noctē. ℟. Tota formosa. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Pulcra vt luna. **Lauda.** Speciosa facta es ⁊ suauis in deliciis tuis alla. pulcritudo tua similis es palme indesinentis in plenitudine claritatis alla alla alla. ℣. Lauda hierlm dominum ⁊ cōlaudet eū tuum syon. ℟. Pulcritudo. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Pulcritudo tua. **Lauda.** Specie ⁊ pulcritudine tua. Intēde ꝓspere, pcede ⁊ regna alla alla alla. ℣. Propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. ℟. Intende prospere. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. alla alla alla.

Virginis proles opiferꝝ ℣. matris: virgo quē gessit peperitqꝝ virgo: virginis festū canim⁹ tropheum accipe votū. Hec tua virgo duplici beata: sorte dum gessit fragilem domare corporis sexū: domuit cruentū corpore seclū. Inde nec mortem nec amica mortis seua penarum genera paueſcens: sanguine fuso meruit sacratū scandere celū. Hui⁹ obtentu deus alme nr̄is parce iam culpis vicia remittens: quo tibi puri resonemus almū pectoris hymnum. Gloria patri geniteqꝝ pli: ⁊ tibi cōpar vtriusqꝝ semp spūs alme de⁹ vn⁹ omni tēpore secli. Amen. **Suppliꝯcatio.** Oremus redemptorē mundi dñm nostrum icsum xp̄m. cū omni supplicatione rogemus: vt per gratiā ipsius ⁊ per intercessiones intemerate gloriose beatissime virginis marie genitricis sue ⁊ sancte. ℟. virginis ⁊ martyris nobis salutē anime ⁊ corporis: ⁊ remissionem peccatoꝝ ⁊ pacē propitius tribuere digne-

tur. ℟. Presta eterne omp̄s deus. Kyriel.

Domine Capl'a. ℟ Xp̄el. Kyriel.

Iesu xp̄e qui carnis virginitatez seruantib⁹ fructū promittis sperare centesimū: intercessu virginis tue nostrorum vincula solue peccatoꝝ: vt q̄ carnea fragilitate deicimur: eius patrocinio subleuemur. Pater noster.

Liberati a malo. fol. j. Bn̄dictio.

Dominus iesus xp̄us qui virginem suam. N. castā seruauit: ~~[illegible]~~ castitatis nosq3 dono munificet. ℟. Amen. Et qui illā subarrauit sibi a nullo fidei: nos sue conectat indissolubili caritati. ℟. Amen. Ut eam pro nobis apud se suffragratricez admittat: qm̄ ip̄e sibi incorrupto amore assumpsit sponsam. ℟. Amen. Per. Lauda. Sicut palma exaltata sum in gaudio all'a. ⁊ sicut oliua speciosa in cāpis all'a. sicut vitis fructificaui suauitatem odoris all'a all'a all'a. ℣. Ego aūt sicut oliua fructifera in domo dn̄i sperabo ⁊ in mīa dei mei in eternū ⁊ in seculū seculi. ꝑ. Sicut vitis. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. All'a all'a all'a. Oratio.

Pudore

Domine iesu xp̄e qui castimoniaz diligis: ⁊ virginitatē amplecteris: sancta virgine tua. N. intercedente pro nobis: nr̄is ignosce piaculis ⁊ nobis ita in presenti bonū tribue castitatis: vt letemur in futuro cuz angelis sanctis. ℟. Amen. Per mīam. In noīe dn̄i. Fiat com̄o. Ah̄. Vespere mane ⁊ meridie. Or̄o. Dn̄e deus omp̄s. fol. cccxxiij. Ad matutinū. Ah̄. Labia mea dn̄e aperies. Et os meū annunciabit laudē tuā. ꝑs. l. ꝑ. Et os meū. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Labia mea dn̄e. Oratio.

Exultent dn̄e labia nr̄a preconio veritatis: vt nō resoluantur vaniloquio falsitatis. Sicq3 lingua nr̄a iudiciuz veritatis loquat: vt xp̄m tuū verū iudicez prōptissima deuotione laudet. atq3 ita precepta tua assidue in nr̄o corde versentur: vt gressus nr̄i ab insidiosis descipulis minime subplantent. ℟. Amē. Per mīam. Ah̄. j. Dilectione eterna dn̄s dilexit te, ꝓpterea attraxit te ad mīam. ꝑ. Adhuc edificauit te dn̄s de⁹ tu⁹ virgo isrl'. ℣. Non det in cōmotionem pedē tuū neq3 obdormiet qui custodit isrl'. ꝑ. Adhuc edificauit te. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Adhuc edificauit te. Or̄o.

Domine iesu xp̄e qui ⁊ meritis beatissimā. N. doctare iussisti: vt te sequēdo qui iustus es: particeps tue iusticie efficeret nec defficeret inquirēdo: donec potiret martyrij p̄mio: p̄sta nobis ei⁹ intercessione: vt sicut illa pro tuo noīe dimicauit ⁊ vicit: ita nos iusticie sequaces effecti: pietatis tue intuitu iustificari. ℟. Amē Per mīam. Ah̄. ij. Vna es proxima mea vna es colūba mea. ꝑ. Et macula nō est in te. ℣. Per diē sol nō vret te neq3 luna ꝑ noctē. ꝑ. Et macula. ℣. Gl'ia ⁊ ho. ꝑ. Et macula.

Deus largitor diuiciarū Or̄o. celestiuz: ⁊ mirabilis peractor munerū eternoꝝ: qui beatissimā. N. in seculo pauperē elegisti: sed pro te certando eternis opib⁹ sublimasti: pauptatē sp̄us nos sequi semꝑ attribue: per quā possim⁹ tue maiestati ꝑ oīa cōplacere. ℟. Amē. Per mīam. Ah̄. iij. Veni sponsa a libano veni a mōtib⁹ pascue. ꝑ. Curram⁹ in odorē vnguētoꝝ tuoꝝ. ℣. Nō det in cōmotionē pedē tuū: nec obdormiet qui custodit isrl'. ꝑ. Curram⁹. ℣. Gl'ia ⁊ honor pr̄i. ꝑ. Curramus. Oratio.

Christe dn̄e qui sacris virginib⁹ tantā tribuis fortitudinē: vt seculuz vincentes: ⁊ carne pro te mori festinant: intercessu virginis tue. N. et martyris palmā in nos tue caritatis

accende: vt nec titillatiōes nos carnis illiceant: nec seculi blandimēta decipiant. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Gaude filia syon dicit dñs. spiritus meus q̄ est in te et verba mea q̄ posui in corde tuo nō recedant de ore tuo nec de ore seminis tui. ℣. Usq3 in sempiternū. ℣. Lauda hierusalē dñm lauda deum tuū syon. ℣. Usq3 in. ℣. Gloria et honor. ℣. Gaude filia. Oro. Dñe iesu xp̄e. Require retro in superioribꝰ vesperis. In laudibus. Ad canticū. Añ. Bñdictꝰ dñs quia induit me vestimentū salutaris: ⁊ indumentū iocūditatis circūdedit me tanq̄ spōsam decorauit me corona. Canticū esaye capi. lxij. ℟. Deo gr̄as. Gaudens gaudebo in domino ⁊ ce. folio .xj ℣. Et indumentum iocunditatis. Gloria et honor patri ⁊ c. ℣. Tanq̄ sponsa decorauit me corona. Ad benedictꝰ. Añ. Filia syon benedic dño de excelso in om̄i benedictione et laude. Canticuz. Benedictus es dñe deus patruz. fol' iij. Sonus. Dñs deus celi benedicat tibi honor regni dabitur in manu tua: ⁊ adorabunt coram te filij multarū gentiū alla. ℣. Audi filia syon q: exaltata es et facies tua fulget ī templo dei: sol iusticie ingressu tuo orietur alla alla. Lauda. Laudate dñm de celis alla. laudate eū in excelsis alla. ℣s. cxlviij

Lectio libri hieremie prophete ca. xxxi. ℟. Deo.

LOnge dñs apparuit mihi ⁊ dixit: in charitate ꝑpetua dilexit te: ideo attraxi te miserans. rursum edificabo te: ⁊ edificaberis virgo isrl'. adhuc ornaberis tympanis tuis: et egredieris in choro psallentiū. adhuc plātabis vineā in mōtibꝰ samarie. plātabunt plātantes: ⁊ donec tēpus veniat nō vindimiabūt Quia erit dies in qua clamabūt custodes ī montē effrain Surgite ascēdamꝰ in syon ad dñm deū nr̄m: quia hec dicit dñs. exultate ī leticia iacob ⁊ inite cōtra caput gētiū: ꝑsonate canite ⁊ dicite: salua dñe ppl'm tuū reliquias israel. ℟. Amē. hyꝰ. Virginis proles Sup. Oremus. Quere fo .cccxxiij Cpl'a

DEus q̄ sctōs tuos vnica dilectione ꝯplecteris: ⁊ gemina ad te charitate tendentes: secularibus euellis erumpnis: accipe eccl'ie tue votiua cōgratulatione obseq̄a: vt q̄ dilectione memores virginis meritū predicamꝰ honorē: ꝓficiente ī nobis bonitatis augmēto: ꝑ charitatē ꝓximi: tue quoq3 mereamur dilectioni conecti. Pater nr̄. Liberati a malo fo j. Laud. Sicut palma fo cccxxviij. Bño. Dñs iesus xp̄s q̄ virginē suā M. Quere ī matuti precedētibus. In noie dñi nostri iesu christi ⁊ ce. Fiat cōmēoratio vt in fol' .cccxviij

¶ Incipit officium siue hystoria plurimarum virginū. Ad vesperas Lauda. Laudauerūt te dñe om̄es angeli tui: ⁊ hymnū dixerūt duz perficeres fabricā celi: tuus est dies ⁊ tua est nox. ℣. Tu fecisti solem ⁊ lunā. ℣. Tu ꝯfirmasti in virtue tua mare: cōtribulasti capita drachonū super aquas. ℣. Tu fecisti. Dñs sit semper. ℟. Et cū. Sonus Alla iusticia plena est dextera tua, letet̄ mōs syon ⁊ exultēt filie iude. ℣. Propter iudicia tua alla alla. ℣. Alla. magnꝰ dñs ⁊ laudabilis valde ī ciuitate dei nr̄i: in mōte sctō eiꝰ: dilactans exultationes vniuerse terre. ℣. Propter iudicia. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Añ. Ecce iste religiose femine patientes ⁊ caste curā domꝰ sue gerentes. ℣. Nichil habētes ⁊ oīa possidentes. ℣. Hec est gñatio q̄rentiū dñm: re q̄rentiū faciē dei iacob. ℣. Curā domꝰ. ℣. Gl'ia et honor patri. ℣. Nichil habentes. Dñs

sit semp. ℟. Et cum. Lauda. Filie tue hierusalem in latere surgent alla. ℣. Tunc videbis ⁊ afflues. ℣. Et dilatabitur cor tuū alla alla alla. ℣. Lauda hierusalem dñm ⁊ collaudat deū tuū syon ℣. Tunc videbis. ℣ Gloria ⁊ ho ℣. Et dilatabitur. Hymnꝰ.

Hiesu corona virginuꝫ quē mater illa concepit: quē sola virgo parturit hec vota clemens accipe. Qui pascis iter lilia sceptꝰ choreis virginū spōsus decorus gloria: spōsisqꝫ redens premia. Quocūqꝫ pergis virgines sequūtur: atqꝫ laudibꝰ post te canentes cursitant hymnosqꝫ dulces insonant. Te depcamur largius: nostris adauge mentibus nescire prorsus omia corruptionis vulnera. Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cuꝫ spiritu paraclito i sempiterna secula. Amē. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi dñm nrm hiesum xpm: cū omi supplicatione rogemus: vt per gratiā ipsius ⁊ per intercessionē intemerate ⁊ gloriose semperqꝫ virginis marie genitricis eius: ⁊ sanctarū virginū ⁊ martyruꝫ suarū. N. N. nobis salutē anime et corporis ⁊ remissionē peccatorū et pacē tribuere dignetur. ℟. Presta eerne ops deus. Kyrieleyson. ℟. Xpel. kyrieleyson. Capitula

Omps sempiterne deus qui bonitate ienarrabili redimis oia. interuentu sanctarū. N. N. virginū ⁊ martyrū orationi nostre aureꝫ tue pietatis inclina: et contra inuisibilis hostis: amarissima tella tentationis victricia nobis fidei porrige arma: vt qui altitudinē cordis nostri ad excelsa solij tui dirigimus: a ꝯuētu malignantiū in hac huilitate terrarū: vere fidei ꝓtectione saluemur. Pr nr. Liberati a ma. fo j. Dominus hiesus xps q̄ Bño. virgines suas. N. N. casto sibi seruauit pudore: castitatis nos dono munificet. ℟ Amē. Et q̄ illas subarrauit sibi anullo fidei: nos sue conectat indissolubili charitati. ℟. Amē. Ut eas ꝓ nobis apud se suffragatrices admittat: q̄s sibi indisrupto amore assūpsit sponsas. ℟. Amē Per. Lauda. Exaltate sunt filie hierusalem ⁊ processerūt in gloria alla alla. ℣. Letetur mons syon exultent filie iude ꝓpter iudicia tua dñe. ℣. Et ꝓcesserūt. ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ ce. ℣. Et processerūt. Oro. Adesto dñe. Quere infra in istis matutinis Ad matutinos. Da nobis leticiam salutaris tui. ps. l. Oratio. Redde nobis leticiam. Quere fol. .cccxx Aña. j. Ut colūbe mansuete plaudebant sibi alis suis: et gloriabantur in itinere suo: populus autē gaudebat gaudio magno in leticia earum. ℣. Letetur mōs syon et exultēt filie iude propter iudicia tua dñe. ℣. Et gloriabātur. ℣. Gloria et honor patri ⁊ ce. ℣. Populus autem. Oratio.

Gloriose rex xpe cui virginitas florida nitet: dū sanctitate prespicuos clarificas: ⁊ virgines beatitudine claritatis glorificas: dū virgines te sequūtur: tibiqꝫ gl'iose martyrio ꝯiūgunt: te supplices deprecamur: vt pietatis tue medelā impercias criminibꝰ oim: quorū nō debetur gl'ia meritoꝝ: vt q̄bus dignitas nō est ex merito: ex indulgēcia pietatis virginū dona. ℟. Amē. Per. Ah. ij. Offerētur regi virgines post eam. ꝓxime eiꝰ adducent nobis in leticia ⁊ exultatione. ℣. Memores erūt noīs tui dñe in oī ꝓgenie et gñatione. ℣. Gl'ia. ℣. Proxime.

Virga equitatis virga Oratio regni tui domine: ipsa nos corrigens: a plagaqꝫ eruat: atqꝫ eadē

correptionē: et ingerat pena: et instruat disciplina. Sic ergo nob hec virginitas nō perditio: sz doctrina: fac et nos diligere iusticiaz: ⁊ odire iniquitatē: ac per speciē tuā pulcritudinēqz currētes deducat nos mirabiliter dextera tua et mortificato in nobis incentiue libidinis ardore Accinge lumbos nostros custodia castitatis. ℟. Amen. Per. Aña. iij Omīs gloria filie regis abintus. virgines sequūtur eū. ꝑ. Ducētur in leticia ⁊ exultatione: ducentur in tēplo regis. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: cōstitues eos principes super oēm terrā. ꝑ. Ducentur in leticia. ℣. Gloria. ꝑ. Ducentur. Oratio

DEus cuius sedes manet in seculū seculi: fulgeat ecclesia tua varietate virtutū: sceptrum tuū per ornetur disciplina officioꝝ: quodqz eius ornamētis affigitur: separi ab ea nullatenus patiaris. ℟. Amen. Per miam. Dñs sit. ℟. Et cū. ℟m Simile est regnū celorū decem virginibus: q̄ accipientes lāpades suas exierūt spōso obuiam. ꝑ. Et q̄ parate erant. intrauerūt cuz eo ad nuptias ⁊ clausa ē ianua. ℣. Media autē nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. ꝑ. Et que parate. ℣. Gloria ⁊ Reiteretur ℟m. Oratio.

ADesto domine tibi supplicantibus: ⁊ inuocantibus nomen sanctuz tuū placatus intende: atqz interuentu sanctaꝝ virginū. N. N erectos nos ac redemptos in seculo gaudere concede: vt calicis permixtione: cui⁹ nos fusione redēptos fatemur: ipsius trāsformatiōe ab hac ignobilitate ad eternā gloriā perducamur. ℟. Amen. Per miam tuā. In landibus. Ad canticū aña. Diligentes te dñe sicut sol in ortu suo resplēdens ita rutilant. Canticū. Qui sponte obtulistis. fo. cccxx Ad bñs. Añ. Benedicamus te dñe qui sedes super cherubin rex israel. Canticū. Benedictus es deus. fol' iij. Sono. Alleluya iusticia plena est. Require retro in vesperis. Lauda. Laudate dñm de celis alla. laudate eū in excelsis alla. ps. cxlviij. Lectio libri ecclesiasti. ca. xxxix. ℟. Deo.

AUdite me diuini fructus: ⁊ q̄si rosa plātata super riuū aquaquarū fructificate: quasi libanus odorem suauitatis habete. florete flores quasi liliū. date odorem ⁊ frondete in gr̄am: ⁊ cōlaudate canticū: et benedicite dñm in operibus suis. Date nomini eius magnificentiā ⁊ cōfitemini illi in voce labioꝝ vestrorum. in canticis labiorū ⁊ cytharis et sic dicetis in cōfessione: opera domini vniuersa valde bona. ℟. Amē Hy⁹. Hiesu corona virginū. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. Require retro in vespis. Capitula

DEus cuius sunt eloquia casta et iudicia recta: tribue nobis ī tercessione sanctarū virginū ⁊ martyrū tuarū. N. N. casto ore verba tua d̄promere: ⁊ corde purissimo iudiciorū tuorū mādata seruare. Ut in te letetur copia redēptorū: qui es corona iustorū: tibi decantem⁹ psalmū leticie: cuius munere peruenia m⁹ ad fructū iusticie. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Lauda Exaltate sunt filie hierusalē. Bño. Dñs hiesus xp̄s qui virgines. Quere vt supra.

¶ Incipit sanctorale ꝟm regulā beatissimi ysidori archiepiscopi.

¶ In nl'e sctōꝝ iuliani ⁊ basilisse vel comitū ei⁹. Ad vesperꝝ In noīe dñi nr̄i ib̄u xp̄i lumē cū pace. ℟. Deo

gr̃as. Dñs sit. ℟. Et cũ. Lauda. Ex ortũ est in tenebris. Sono. Iustorũ anime

Require in communi. fol' cccxix.

Aña. Isti sunt scti pleni innocẽtia: quos et virginitas decorauit. ℣. Et martyrij palma participes fecit i regno dei. ℣. Gaudete iusti in dño: rectos decet conlaudatio. ℣. Et martyrij. ℣. Gloria. ℣. Et martyrij. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Isti sunt sancti q̃ in isto seculo nõ sunt polluti: v̄gines enim sunt. ℣. Ideo lauerũt stollas suas: ⁊ dealbauerũt illas alla alla alla. ℣. Beati quoꝝ remisse sunt iniq̃tates: ⁊ quorũ tecta sunt pctã ℣. Ideo. ℣. Glia. ℣. Ideo. Hymnus.

Insigne festũ iuliani martyri: quo cum adest virginis cõsortiũ: celorũ adeptu fit supernus incola. plebis dicate multitudo ꝑsonet: fidesq3 plena singuloꝝ nũciet. Hic iulianus: sorte clari germinis ciuis togate vrbis: imbutus om̃i disciplina artiũ: inlustre pign⁹ vnicũ parentibus vitã gerebat cõsecratã moribus. Qui bis nouenis ãnis recursibus: spem cũ serende prolis in se ostenderet: adsunt parentes ire nuptũ suggerũt: quo liberorũ casta ꝓcreatio: auos perẽni cõsecraret nomine. Sed ecce xp̃i seruus ad deuꝫ fuit septẽ dieb⁹ noctibusq3 ꝑuigil: quid ipse dicat: quid velit: iam consulit: adest deus: docet fidelem seruulum: iubẽs salutis apetere cõnubiũ. Firmatus idem gratie oraculis: surgit parenti letior cõsentiẽs: ex more virgo tũc puella queritur: mox basilissa sorte huic despõditur: decus decori: compar huic adiũgitur. Adest ⁊ ipse nuptiarũ iã dies: vrbis vocata mltitudo ꝯuenit: plebes vicine ciuitatũ confluũt: vrbana lete concinentes cantica: amore carnis ꝑstrepẽtis cymbala. Sparsis sonorũ musicis ꝯuentibus: melos per omnẽ ciuitatẽ personat cantus: honora cõcrepabant organa: lire strepentis tinniebãt cordule clauis: platee prestrepebant cytharis. Sed hec beatus gestiens contẽnere: mentẽ future preparat victorie: at ip̃e victor tradita cum virgine intrat sacratũ iam thori cubiculũ: illi recliues contuẽtur mox deũ. Sꝫ prima virgo dona sentit munere: q̃bus beati mox odoris nectare thoris refuso iam sacrata horresceret: hinc fundamẽta cõtremescũt lectuli: et luce clara innouãtur celibes. Fulgore iaꝫ post hinc preeũte lãpadum: rex xp̃s illis luce clara ostẽditur: chori angelorũ vel sacrarum virginũ visum salutis intuẽtur cernui: iam tunc fouẽtur tunc docẽtur ãplius. Hoc sacrosctõ: prouocati munere: iugunt ambo iũctione sp̃s: ⁊ carnis actũ nescientes lubricuꝫ: tenent beatũ celibes cõnubiũ: quo spũales ꝓferant partus deo. Functis deinde protin⁹ parentib⁹ claro subperstites liberorũ noĩe: fundos domosq3 predioꝝ diuidunt: quibus virorũ virginũq3 fulgida: dicanda cristo consecrant cenobia. Sed palma florens iuliani martyris decem virorũ milib⁹ pretẽditur: isdeꝫ paterno quos regebat ambitu. Hinc ⁊ choreis basilissa virginum stipata floret gratia carismatũ. Erat futuro martyri proprium: cuꝫ sacrosancta basilissa coniuge: vt oris eius igne tactus quispiam statim supernã consecutus gratiã terrena linquẽs stringeret celestia. Sic sic docẽtes plebium frequentiaꝫ: sic multa xp̃o

consecrantes milia: due lucerne cā delabro imposite lucent: sereno claritatis lumine fulgent perhēni gratiarum lampade. Hinc basilissa cōmonente virgines: columna lucis eminens apparuit: stili beatam scriptionem preferens: que deputatam virginū frequentiaz deo placentem predicaret fulgidam. Qui precatu virgo vota obtinet: premittit omīs iam locandas virgines celestis aule in beato sydere: quas ipse claro fine mortis adsequens orationi incubans defungitur. Sit trinitati ꝛc.

Iam passionis incho Hymnꝰ. Iande gloria fides beati iuliani prouocat: quā marcianus nūciatam nō ferens: omnes fideles martyruz sacricori flammis peruri per satellē precipit. Ast iulianum quē rebellem ꝑtulit iubet stupendis verberari fustibus: sed vnus ex his cesor ausus pertifer: sacrata diris mēbra tundens ictibus carenso: celi vltus est mox lumine. Quem iulianus carne cordeqz inluminans christo futurum preparabat martyrez: ast ipse tractus per plateas ducitur torquendus: omī seuitatis pondere: penisqz duris vulnerandus acriter. Iam turbulenta presidalis optio sanctum cruentis vinxerat doloribus: sz ecce tractus martyr ad locum venit: quo dulce pignus educatur presidis: a celso vocatus celsius vocabulo. Qui visionis glorioso lumine: christi fidelem cōminus mox intuens: fixosqz vultus dirigens in martyrem: stupet poloruz legiōes candidas blandis beatum consolari affatibus. Hoc rursus idem cernit aucta gloria: caputqz supra martyris coronam iam gemmis coruscam ponderantē auream trium virorum aureolis vultus melos supnū concrepabant suauius. Caliqz visu ipse canticaqz armonia concinebat suauior. miratur idem vestibus depositis cursu petiuit martyrem dei: celer se christianū corde et ore profitens. Subtractus ex hinc martyris vestigia calore christi iaz sacer deosculat: plāgas relambit: sacra lingit vulnera: se iuliani profitens asecla: nomē parentum vel honores abnegans. Mox nunciorum contabescunt tedio mater paterqz: hinc dolore tabidi funebre factum non ferentes filij clamore terras luctuoso compleūt plantu gemituqz: consolari nequeunt. Sed ecce rursus presidis fremens minax furor prolez iubet disgregari a martyre: frustratur actu iussionis: immo videns ꝙ quisqz vellet proficere: contrahit vultus eiulat brachijs plodēs. Hinc noxiali claudit ambos carcere: quo furua essent: tota ceca et fetida: sed sydus illic lucis alme splenduit: et luminoso nectar addit carceri: locusqz horrens fit beatis clarior. Quod rite factum pertremescunt milites et lumen huius cōtuentes: gratie conuersa christo corda votis offerunt: sternūtur almis martyris vestigijs: christum honorant nomē eius predicant. His cōuocatis: ad fidez custodibus bis dena quorum conflagrarunt pectora: septem fideles stirpe clara proditi: quos sacra christo vixerat germanitas: claro vtebātur hij magistro anthonio. Ductores tali preeunte angelo: petunt ouantes claustra d ira

carceris. quibus beati consedebāt martyres: statimq; flores celsius vel milites. baptisma xp̄i consecuntur candidum. Hinc agmen vnuz christiani dogmatis facti magistro iuliano antonio vno tenētur mancipati vinculo vnius acti carceris custodia finire vitam cum triumpho exestuāt. Eides ꝓbata iuliani martyris probanda signis rursus ⁊ virtutibus corpus sepulcro mancipandum suscitat. plebe obstupente vel tremente insignia terrena vincens. vincit ⁊ mox tartara. Sed ecce surgens. voce clamans intonat accepta esse vota xp̄o martyris cui⁹ precatu glorioso munere: infernus oīs contremens palluit viuum reportans quem tenebat mortuū. Gruces ministros inferorū viderat quorum ducatu pronior per tartara. deductus ipse hinc abisso heserat hinc sorte mortis liberatus exiens christum fatetur iuliano nectitur. Qui consecutus gratiā baptismatis ad leta christi fortis idem factus est fide nouatus charitate feruidus: ex sacramento dictus anastasius agonis arcem cuz beatis vnitur. Aurora fulgens iam diem reduxerat: parata pena nunciat̄ presidi: cupe minaces iam replete sulfure picisq; stuppe copia bituminum: suscepta mēbra nō perurūt martyrū. Nam his cremādi martyres depositi: adstante vulgo plebis ⁊ frequētia probantur igne: mox vt aurum fulgidum clamore vno cōcrepantes singuli: melos ab igne carminis dauitici. Consumptus ignis gloriosos martyres ostendit: aucta dignitatis gloria tanteq; rei comprobans miraculum. preses quod ante marcianus spoponderat matrem beato tradit idem celsio. Hec cōmorata promptior cum filio grates odorū nare fruct⁹ excipit: hinc suauitatis iam refecti nectere obliuionē mox dolorum sustinet confessa christum leta corde ⁊ corpore. Que tincta fōtis sacrosancto gurgite ⁊ prole natausa patre filio calore feruens christiani nominis se persequentes cecitate percutit thorumq; casta coniugale abnuit. Tunc marcian⁹ hoc suorū funere. percussus adstans excipit vulnus nouū. nam voce clara imprecatu martyrū: submersa templi pulcritudo deperit: templūq; ip̄m terre lat⁹ absorbuit. Ab hinc atrox iam presidis minax furor sanctis crematis ⁊ perenitis ceteris. mox iuliano ⁊ beato celsio cutē retusit gloriosi verticis quos ⁊ ferarum mox subegit morsibus. Hinc iam teatro intromissi martyres cuz noxiali preditorum agmine mixtor mucronis enecant̄ verbere sed candidato adprobant̄ sanguine: mun⁹ piorum massa rubra corporū. Naz quisq; supra corporis sui thecā apparuere. christiano cetui: in virginali dedicato stigmate: quoꝝ cruor lacte respersus: probat hec ipsa terra que operire nesciat. Horum beata iam sepulta corpora fundunt perēnez de sepulcris gurgitē: ex cuius vndis fons sacratus gratie impletur amplis cursib⁹ limphaticis: quibus stupenda prodeunt miracula. Illic sacrato functionis tempore natalis hoꝝ: baptizandi cōfluūt decem leprosi mox salutē perferūt. huic vox tremenda de supernis in-

tonat fides meretur iuliani hec oīa Iam iaz beate martyr audi supplices: iam iuliane confoue ꝟuulos et aduoca martyrum consortio: faue redēptis languidis iam subueni: aduersa pellens: ⁊ secunda impertiēs. Qui sequaces adprobati seculū discamus oms moribꝰ contēnere: irā domare: fluxa carnis spnere: nullo tenacis blandimento corporis vsi polorū perfruamur gaudijs. Nullis grauati criminis cōtagijs: semper supnis ꝯcrememur ignibꝰ: semper superna charitate feruidi: cōpūctionis innouemur munere: xp̄m sequentes prestolemur iudicē. Dies vt illa cū tremenda venerit: orbemqz terror iudicantis presserit sponsore sacro te patrono vernullo: dextrā tenentes euadamus tartara: regno potiti vestiamur gloria. Sit trinitati sempiterna gl'ia honor q̄sumus et potestas inclita q̄ trinitas pater patrisqz filius: cuz spū vnius deus substantie per cuncta regnat seculorum secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi dn̄m nostrum hiesum xp̄m: cum omni supplicatione rogemus: vt per intercessionē sancti iuliani ⁊ basilisse ⁊ comitū eius martyrum remissionem peccatorū ⁊ pacem nobis donare dignetur. ℟. Presta eterne omp̄s deus. Kyrieleyson. ℟. Xp̄eleyson. kyriel'. Capitula.

Domine iesu christe qui beatissimis iuliano ⁊ basilisse fida sibi charitate coniugibus: celestis conubij consortia tribuisti: dans illis et corruptionis nescire contagia: ⁊ sanctitatis perficere vota. Dum in vtroqz sexu ⁊ per iulianū virorū tibi multiplex numerus adgregatur: Et per basilissam sanctarū virginū multitudo conq̄ritur. dum ⁊ ille ꝑ confessionē suscipitur: ⁊ illa in virginibꝰ floret: ⁊ hic ꝑ passionē gl'ificatur. Dū ⁊ ille in passionibꝰ gaudet: dans vtrisqz ad te glorioso transitu euocari. Duz et illa ad te post insultationem criminū euocatur: et hic post decisam cutem sui capitis glorioso passionis fine concluditur. horum precibus atqz suffragijs iunge nos tibi in disrupto federe charitatis. Ut qui per eos tunc tibi consecrasti vasa mūdissima: ꝑ te nos sanctificatos corpore et spū perducas ad celestia regna. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. Benedictio.

Christus dn̄s qui inter iulianū ⁊ basilissaz spūale iussit esse conubiuz: spūali vos faciat florere dono virtutum. ℟. Amen. Et qui beatuz celsiuz alatere martyris nō passus est diuidi: in nullo vos patiat' a suo corpore segregari. ℟. Amen. Atqz per eos capiatis eterne vite presidia: ꝑ quos sibi christus multiplicia sacrauit vasa mūdissima. ℟. Amē. Per mīam. Lauda. Gaudium sempiternū.

Squere folio cccxix. Oratio. Sancti tui domine iulianꝰ et socij eius: vt palma in conspectu tuo florent plantati radicatiqz assistunt tuis in atrijs sanctis: q̄ in martyrij certamine cōstituti adquisierūt de suplicio palmam victorie: ⁊ de morte in domo tua perpetuam gloriā. Oramus ergo inclite deus: vt eoruz inlustribus meritis nobis ob facinora peccatorum veniam condonare digneris. ℟. Amen. Per misericordiam tuam. In noīe domini nostri. Ad matutinū. Añ. Da nobis leticiā. p̄s. l. Or̄o. Redde nobis dn̄e

leticiā. fo .cccxx Aña. j. Sancti sicut rosē germināt per diem. p̄. Et velut germē oliue per totam noctē. ℣. Beata gens cui⁹ est dñs deus eius: populus quē elegit dñs ī hereditatem sibi. p̄. Et velut germen. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et velut germen. Orō

Sancti tui itaq; dñe iulianus ⁊ basilissa vt rosa germinauerūt in te qui es verus dies: et vt germē oliue per noctem meruerūt in certamine adipisci p̄miū saluationis eterne. Eorūq; labor fuit in pena: quorū manet merces in gloria. Et nos qui sanctorū tuoꝝ meritis im pares sumus: illorū intercessione te iuuante tuo in regno mereamur esse ꝯsortes. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Palme fuerunt in manibus sanctorū ⁊ magno clamore dicebāt. p̄. Salus deo nostro qui sedes super thronū ⁊ agno. ℣. Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos et saluos faciet eos qm̄ sperauerūt in eū. p̄. Salus deo nr̄o. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Salus. Orō.

Sancti tui dñe iulian⁹. Require ī supioribꝰ vesperis. Aña. iij. Isti sunt viri sancti q̄ adpropinquāt dñoi. p̄. Isti sunt viri iusti pleni iusticia ⁊ palme in manibus eorū. ℣. Hec est generatio querentiū dñm: requirentiū faciem dei iacob. p̄. Isti sunt. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Isti sunt. Oratio.

Cognoscitur domiue man⁹ tua in sanctis tuis: dū ad inlustris pugne certamē sublimat sanctū iulianū: sociosq; eius sicut herba germinare fecit inter fallacias ⁊ mundi minas: fortissimaq; congressione superando hostes iniquissimos. Annue precibus sanctorū misericors ⁊ clementissime deus exēplo: vt tuorum martyrū iuliani ⁊ basilisse nos facias tuis inherendo vestigijs coronari superno in regno. ℟. Amē. Per miam. ℟m. Audiui vocem de celo dicentē: iulianus dilectus meus. p̄. Qui pro me mundū cōtempsit deputetur in numero sanctorū. Basilissa nominis sui digna q̄ orabat: hec me īplere delectat. ℣. Propter dilectum meū iulianū reddatur aīa. p̄. Qui pro me. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Qui ꝓ me.

Ecce dñe dilecti tui Oratio. iuliani ⁊ sociorū eius miraculorum insignia predicam⁹. Illi etenim predicti martyres in te credēdo atq; sequēdo: ardentibus dimersi incupis inlesi post ignis rutilante claritate resplēdēt: e quibus vox e supnis ītonat iuliani dilecti mei fides hec om̄ia meruit: ⁊ maiora horum meretur: cū ⁊ oculū cuidā credenti in noīe tuo reformat: corpus et anime suscitat: idolorū vanissima simulacra in puluere redigit. Obsecramus te clementissime per hui⁹ martyris intercessionē: vt inluminētur tenebre cordis nostri: ⁊ resurgamus a sepulchris vicioꝝ: ⁊ templū corporis nostri inlesum cōseruem⁹: vt in eternū tecum ⁊ cū sanctis tuis sine fine viuamus. ℟ Amen. Per. Aña. j. Iustorū anime in manu dei sunt. p̄ Et nō tanget illos tormentū mortis. ℣. Iusti vero hereditate possidebūt terrā: ⁊ inhabitabūt in seculū seculi super eam. p̄. Et nō tanget illos. ℣. Gloria. p̄. Et nō. Orō.

Domine īhesu xp̄e celestis gratie largitor: qui sanctis tuis iuliano ⁊ basilisse tantā gratiaꝫ prestitisti: vt abnegātes om̄ia que huius mūdi sunt: in numero sanctorū vel in cōgregatione electorū eos cōsortes eficeres. Oram⁹ ergo te inclite deus obsequijs sanctoꝝ: vt nr̄is mētibus spiritale lumē insinues: vt oī cupiditate hui⁹ mūdi a nobis deter

ſa: eorum inluſtris meriti nobis ob facinora peccatorū veniam cōdonare digneris. ℟. Amen. Per. Añ. ij. Filius dei letatus eſt ſuper iuſtos. ℣. Et in paradiſo delitiarū cōſtituet illos. ℟. Qñ dñs amat iudiciū: t nō derelinquet ſanctos ſuos: in eternū conſeruabūtur. ℣. Et in paradiſo. ℟. Gloria. ℣. Et in paradiſo. Oro

Oldriſte dei filius qui es glorioſus in ſanctis: t admirabilis in maieſtate: cuius potentiā virtutis pro noie tuo certantibus iuliano atlete tuo vel ſocijs ei⁹ tantū doni adtribuiſti laudis: vt coronas acciperent p̄cioſam auro t gēmis ornatā: t oīa que vellent fiducialiter te facere poſſent: horū interceſſione nos quoq; famulos tuos in cōmilitonū tuorū fideli promiſſione adiūge: vt ſi delicta nr̄a male viuēdo nō merētur coronā: vel ſaltim miſericordie mercede nos pertrahas ad ſuperna. Ut eor̄ ſanctis meritis nobis dona gratie tue condere t donare digneris. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Florete ſancti ſicut roſe plātate ſuper aquas ℣. Et quaſi liliū date odorē ſuauitatis. ℣. Plantati in domo dñi: in atrijs domus dei noſtri florebunt. ℣. Et quaſi liliū. ℣. Gloria t hono: patri. ℣. Et quaſi. Oratio.

Gloriose oīm rex chriſte: cui iuſticia placet: et ſanctitas floreda nitet. Qui tantam gratiā ſanctitatis famule tue baſiliſſe preſtitiſti: vt dum illa virgines admoneret: columna lucis illi appareret: que eas inluminaret: odorq; ſuauiſſimus: q̄ eam confortaret: vt illa ſic reſponderet inſulto tibi diabole: q̄a ex grege mihi credito nullum eſt qui tecū pereat: tu ſolus de tua pena letare. horū interceſſione rogamus te piiſſime deus: vt pietatis tue medelam impertiaris criminibus omniū: qui nō meremur gloria meritorū: ſit indulgētia pietatis ex dono. ℟. Amē Per miam. ℟m. Hec dicit dñs viſitabo ſanctos meos in medio ignis: et e medio flamme liberabo eos et dabo eis regnū. ℣. In eternū t in ſeculum ſeculi. ℟. Exultabūt ſancti in gloria: letabūtur in cubilibus ſuis. ℣. In eternū. ℟. Gloria t ho. ℣. In eternū

Deus oīp̄s eterne r̄pe Oratio. ieſu: quo iuuāte alleta tuus iulianus ſuper oculū euulſum ſignu crucis impoſuit: et ſtatim eum inluminare promeruit inuocato noie trinitatis. Tu pietate ſolita t orantiū ſuſcipe vota: t cecitatis nr̄e tenebras inlumina. Tribue quoq; nob obtentu ſanctorū martyrū largam tue bñdictionis impenſionē. Quo t tenebre a caligine noſtri cordis inluminentur: t peccatorū noſtrorum vincula diſſoluātur. ℟. Amē. Per. Añ. j. Propetimentes deum ſalutare ipſius. ℣. Et ſuper ſanctos t in cos qui cōuertūtur ad ipm. ℣. Fidelis dñs ī verbis ſuis: t ſanctus in oīb⁹ op⁹ribus ſuis. ℣. Et ſuper ſanctos. ℣. Gloria. ℣. Et ſuper. Oro

Beatiſſimorū martyrū iuliani baſiliſſe et eius comitū preſidijs animati: fida ad dñm noſtrum pergat oratio: vt quorū in hoc ſeculo glorioſum celebramus triūphū: eor̄ in eternū p̄cib⁹ adiuuemur. ℟. Amē. Per. Añ. ij. Juſti epulent et exultent ī cōſpectu dñi. ℣. Et delectētur in letitia. ℟. Salus aūt iuſtorū a dño: et protector eorū eſt in tempore tribulationis. ℣. Et delectentur. ℟. Ellia. ℣. Et delectent. Oro

Memēto noſtri dñe: t ſicut ſanctis tuis iuliano t baſiliſſe t comitibus eius martyrij digna pre

mia reddis: ita nostris parce ⁊ mi/
serere peccatis. Ut absoluti de pre
teritis mereamur custodiam de fu/
turis. ℟. Amen. Per miam. Ant.
ij. Justi susceperūt mortem vt nō confunde
rentur: sed confortati sunt: vt non prevarica/
rēt testamentū sanctū. ℣. Et loquebātur oēs
propter regnū dñi: ⁊ ppter testamentum pa/
trum nostrorum. ℟. Adhuc multiplicabun
tur in senecta vberi: et bene pacientes erunt.
℣. Et loquebantur. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣.

Ecce dñe Oro (Et loquebantur
clara est vox que nos inuitat ad
conuiuiū vel ad gaudiū sanctorū:
vbi epulantur oēs amici tui. Con/
cede nobis famulis tuis q̄sumus af
fectum tue dilectionis: qui nos ad
superna adtrahat: atq; interuentu
martyrū tuorū iuliani et comitum
eius supno munere cōquisitos: per
ipsos introducere ad sanctorū eter/
na tabernacula mereamur. ℟. A/
men. Per miam. ℟m. Viri sancti vo
bis aptus est paradisus: plantata est aborvi
te: preparata est abūdantia. edificata est ci/
uitas: inuēta est requies. ℣. Perfecta ē cha
ritas: īfirmitas a vobis extricta est. dolores
transierūt. ℟. Ecce quā bonū ⁊ quā iocūdū
habitare fratres in vnū. ℣. Perfecta est. ℟
Gloria ⁊ honor. ℣. Perfecta est. Oratio
Trinitas vera indiuisa: deꝰ sū/
me ⁊ vne ⁊ trine qui per parui
temporis tribulationem: vel ad re/
quiem eternā ire promittis: presta
nobis per intercessum sanctorū iu/
liani ⁊ sociorū eius martyrū: vt spi
ritū ambulemꝰ: et desideria carnis
nō perficiamus. Et sic parētes no
stros renūciemꝰ: vt a te nō receda/
mus. Ut dū charitas tua que data
est per spiritū sanctum se in nostris
diffuderit cordibus: tuis inherēdo
vestigijs coronemur. ℟. Amen.
Per miam. In laudibus. Ad can/
ticū. Ant. Diligentes te dñe sicut sol in
ortu suo resplendēs ita rutilant. Canticū.
Qui sponte obtulistis. folio .cccxx
Ad bhs. Ant. Sancti et humiles corde
spūs ⁊ aie iustor benedicite dñm. Canticu
Benedictus es dñe. Quere fo ij.
Sono. Cia iustorum facta est. Lauda.
Laudate dominū de celis. all'a. ℣. cxlviij
Prophetia. Justorum aie in manu
dei sūt. Quere fo .cccxxij Hymn
Iuliani vita martyris amore
xpi nobilis: excelsa mundi re/
spuens arcem tenere vult celi. Iu/
betur a parentibus accipere coniu/
gium: nec patri fuit ouius: nec deo
mēte perfidus. Consulto lucis au
ctore iussa cōplere suggerit: leꝰ pa
ter inducitur: basilissaq; poscit. Iū
gūtur fide cōpares: agunt celestes
nuptias: ꝫ illi cordis organo reni/
bus vri pōstulāt. Intrātes in cubi
culo odor rosarū infundit: cōsentit
virgo integrū seruare cōturberniū.
Qui captus āthiochie sub marcia/
no presidē torq̄tur mēbris oīnibus:
extinctū nouat oculū. Quo depre/
cante: per fida euersa sunt et idola:
resurgit anastasius: cōuersus est et
celsius. Cupas iplent incendij stu/
pa pice ⁊ bitumīe: inlesi et hinc exe
unt: ac tēpla euersa diluūt. Adqui
rit matrē puer: fit filius pater ma/
tris: secūde natiuitatis filiꝰ matres
regenerat. Missus in anfitheatro
bestis: pardus leo blandit: est pcus/
sus inde vulnere raptus: arce est in
gloria. Deo patri sit gloria eiusq;
soli filio: sctō simul paraclito i sem/
piterna secula. Amē. Sup. Orem.
Quere folio .cccxxxij Capitula.

Domine hiesu christe qui iulianū et basilissam: ita gratie tue opib⁹ premunisti: vt sic spūalis cōiugij copula necterentur: ne carnis cōmixtione vllatenus miscerentur. tu nos ad eorū exemplū efficias castimonie sublimes: et in diligendo te feruore scti spūs coequales. Et sicut illos effecisti tibi vasa mūdissima: sic carnali in nobis voluptate deuicta: plurimos exēplo eorum accendas ad celestia regna. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Lauda. Gaudium sempiternū. quere fo cccxix. Bño. Xpūs dñs qui inter iulianū Quere fo .cccxxxij In noie dñi ⁊c ¶ In sanctorū quadraginta martyrum oīa dicantur plurimoꝝ martyrū. fol' cccxxij. preter officiuz de vespis: ⁊ capl'a ⁊ bñone ⁊ capitula de matutinis que vt sequūtur. Ad vesperum. Lauda. Lux orta est iustis. ꝑ. Et rectis corde leticia. ℣. Gaudebunt iusti cum oīibus sanctis. ꝑ. Et rectis corde Sono. Gaudete iusti ī domino: rectos decet collaudatio all'a. ℣. Confitemini dño in cythara in psalterio decem cordarū psallite deo all'a. Dñs. sit semper. ℟. Et cum. Aña. Eleuauerunt ad dñm manus suas. ꝑ. Et dixerūt: dñe quadraginta sumus quadraginta coronentur. ℣. Lauda hierusalez dominū: conlauda deum tuū syon. ꝑ. Et dixerunt. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Et dixerunt. Dñs sit semper. ℟. Et cū. Lauda. Sanguinē sanctorū requiram ego dicit dominus. ꝑ. Et habitabo cum eis in regno meo all'a all'a. ℣. Fidelis dñs in verbis suis: et sanctus in oīibus operibus suis. ꝑ Et habitabo cum eis. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et habitabo. Hvmn⁹ Sctōrū me. Suppli Oremus. fol' .cccx[illegible] Olle deus gla- Capitula. diū de manu diaboli persequētis: vt pax tua abundet in sanctis. Nō sinatur amplius vulnerare tētator: quibus talia remedia voluit prouidere saluator. Ut ī domo pacis inter filios pacis exclamem⁹ e terris. Pater noster. Liberati a malo. fol' j.

Sanctorū suorum Benedictio quadraqinta martyrū vos dominus muniat patrocinio: ⁊ expiet a peccato. ℟. Amen. Illoruz vos efficiat suffragatione felices: quoꝝ nūc estis solennitatibus obsequentes. ℟. Amē. Quo cū illis pariter mereamini celū: quorū in terra nūc celebratis triūphū. ℟. Amē. Per. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Gaudiū sempiternū. fo cccxix. ¶ In scti pauli prime heremite oīa dicātur vnius confessoris simplicis. folio cccxxv. ¶ In sancti iuliani p̄sbyteri oīa dicantur vnius cōfessoris. ix. lctōnū. fo cccxxv. ¶ In octaua epyphanie dñi oīa dicātur sicut in die. folio .xlix ¶ In sancti hyllarij episcopi oīa dicantur vnius confessoris pontificis. fo .cccxxiij ¶ In sācti felicis impincis martyris ⁊ confessoris oīa dicantur vnius martyrī nouē lectionū. folio cccxviij. ¶ In scti mauri abbatis oīa dicātur vni⁹ ꝯfessorī. ix. lctōm. fo cccxxv. ¶ In sancti marcelli pape ⁊ mr̄is oīa dicātur vni⁹ martyrī pōti. fo .cccxviij ¶ In scti āthoni monachi oīa dicātur vni⁹ cōfessorī simplicis. iiij. caparū. fo cccxxv. ¶ Spensipi ⁊ lesipi oīa dicātur plurimoꝝ martyruz. fo cccxxij. ¶ In sctē prisce virgis oīa dicātur vni⁹ virgis. fo. cccxxviij ¶ In scti iuliani ep̄i ⁊ ꝯfesso. oīa dicant vni⁹ ꝯfesso. ponti. fo .cccxxiij

¶ In festo sanctorum fabiani et sebastiani ⁊ eius comitum. Ad vesperum. Lauda. Exortuz est in tenebris lumen rectis corde. ℟. Misericors et miserator et iustus dominus. ℣. Directam fecit viam iustorum: et preparauit iter sanctoruz. ℟. Misericors ⁊. Dominus sit semp. ℟. Et cum. Sono. Iustorum anime in manu dei sunt et non tanget illos tormentuz mortis alleluya. ℣. Visi sunt in oculis insipientium mori: ⁊ extimata est malicia exitus illorum: illi autem sunt in pace alleluya. Dominus sit semper. Et cum ⁊c. Aña. Iusti epulentur et exultent in conspectu domini. ℟. Et delectentur in leticia. Salus autem a domino: et protector eoruz est in tempore tribulationis. ℟. Et delectentur. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Et delectẽtur. Dominus sit semper. ℟. Et cũ. Lauda. Clamauerunt iusti ⁊ dominus exaudiuit eos alla. ℟. Et ex omibus pressuris eoruz liberauit eos alla alla. ℣. Multe tribulationes iustorum: ⁊ de his omibus liberauit eos dominus. ℟. Et ex omnibus. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Et ex omib⁹. Hymn⁹

Solenne festuz plebs benigna prõpte sebastiani martyris sanctissimi: quo mũdum linquens regna celi possidet: omis sonoro iubilo concinite: christoqz vota corde puro redite. ic litterarum clarus et christicola: ⁊ mediolani indolis indigena: carus tyrano erat: nam pricipibus sub veste ad hoc mundiali militans: fidei vt digna mulceret aloq̃a. uo gemelli ac fideles milites marcelian⁹ frater ⁊ marcus pius christi duz prona nomen mente colerent: multantur diro carcerali vinculo: mox audiẽdos optimo presidi. Ad hec parentes vl modeste coniuges: mugitũ dantes ac petentes carcerem cum blandimentis amicorum noxijs: natos demostrãt: eiulando flagitant: non vt obire appetant sed degere. Inter parentuz lachrymas vel coniugum christi ceperunt milites: mollescere: mentesqz pene ad dolores flectere: sed tũc eorum coram erat cetibus sebastianus belliger fortissimus. Mox quibus sese obiciens in medio: consulto cunctos instruens alloquio: mũdiqz falsa esse lucra indicat: celesti regni predicans insignia: vitaz finiri propter xp̃m imperat. His dum beatus aptius discerneret chorus: cum lumen radians ab ethere sebastianũ afficit mox lucidum: ⁊ palliatus iuuenis sub lumine quo fertur eum imbui plenissime. Edes sunt ĩtra acta hec nicostrati: cui⁹sqz prior zoe vxor credidit ãnos elinguis que bis ternos duxerat: effecta iussu eloquens tunc martyris: eiusqz dicta rite prorsus insequi. Nam se notabat angelum prospicere: sacrũ tenere ante ipsuz codicem: per quem digesta hauriebat singula: cõfestim omnes ad hoc credi clamitãt: ablutionemqz occius expostulãt. Sed semper cautus atqz dignus presagus sebastianus imperat: nicostratum vt vinculis tenti traditi carceribus forent coacti: cum iam tunc credentibus: baptisma cuncti cõsequãtur aptius. uod rite factũ credidit ⁊ claudius natis cuz caris et cum cõiuge cum policarpus aduocatus presbyter qui persequentum erat metu latitans: hic baptizandis nomẽ dare ĩperat. unc nomẽ dãtes vniuersi propriũ sexdena ⁊ octo vtrorũqz sexũ ꝑ idẽ tincti sunt pio ĩ

gurgite: ⁊ iam renati ſub diuina gratia: dies per decē leta pſallūt cātica. Rome pfectus vrbis ſed cromatius ad ſciſcitandū vocat ſic trāquilinus: qui de natorū diceret arbitrio. fidēq; xpi ille plene intimans: ipm credēdo eſe natū indicat. Quius edoctus ſo ſpitate arbiter venire ſanctos illico clā precepit: venalē penſans eſſe xpi gratiā deſpondet auri infinita ponde ra artus mederi languidos expoſtulat. Non hoc potiri diſtrahēdo opes. niſi xpm credas prius ſancti inquiūt. tuo medela erit nulla corpori. adeſt ipe vouet ſtatiz preſes credere adēta oīni pectoris formidine. Sed mox beatior cernit eū cōmode: deor ficta prius monſtra frangere culturaz nempe noxiā oēm pellere: cūctis delictis abnuere protinꝰ: qd vt agat optat ille promptior. Ar ceperunt martyres conterere delubra vana operis mecanici decorꝰ adſtat iuuenis cromatio: qui cūcta curat: ſoluat ⁊ podagricos nodos ſuperno ptinꝰ calatico. Sebaſtiani prouido conſilio tunc egrotari emulat cromatiꝰ. pfectus rei alter aitꝰ publice abiecta mūdi iſtius vt diſpēdia futura: vite rudimenta capiant. Credit cum patre dulcis ⁊ tiburcius: oīſq; credit propria familia quater ⁊ dena cēties pmiſcua ſacro abluta lauacro diſcrimina: cariſmatūq; conſecunt gratiā. Antestari magnū galuſtum potiſſimuz: ſanctos tuēdo q̄ colligit cromaticos ſacris pceptis: proprijs in edibus: quos ille oēs ſic fouet ⁊ cōmouet: vt pōpa nullū ſecularis occupet furor ſed qz ingruit tirannidis: hoc nulla poteſt ratione contegi ex ſacro ſcripto iuſſus eſt cromatiꝰ. cauſa vt medendi longiꝰ ab opppido ſuo adiret cū ſuis cōmertio. Sanctos vtroſq; tunc monet intentio ſebaſtianum policarpū ſanctumq; vt quis de illis iret cū eūtibꝰ: ſed ambo querūt paſſionis brauiū: in vrbe ambo reſidere ambiunt. Summus ſed papas policarpus cōmonet: vt adquiſitā plebē nollet linquere: nouellā xpi rore vbi irriget: mox cōticeſcēs ſacer ad hoc senioz: blandumq; vatis annuit imperium. Hunc apud papam remanere: martyres marcellianū marcū tranſquilinūq; tiburciuz caſtolium nicoſtratum cuz fratre vero claudio vel filio ſebaſtianum ⁊ zoe ſanctiſſimū. Hos aūt ipſe ſancta in eccleſia xpo miniſtros rite cēs conſecrat: explentq; ſacra vegeti myſteria pollet diuerſe ſinguli officijs: ⁊ progata ſanitatū gratia. Sit trinitati iempiterna gloria honoz qns ⁊ poteſtas inclita. que trinitas pater patriſq; filius cū ſpiritu vnus deꝰ ſubſtantia p cuncta regnat ſeculoz ſecula. Amen.

Supplicatio. Ozemꝰ. **mutatis nominibus. folio. cccxxxij Capitula**

Hymni tui chriſte ſolēne adeſt ſebaſtiani feſtum militis almi. Qui nobis recuperande ſpei ſuffragia prebet: ⁊ celeſtis vite alimoniaz fouet. Que duz formant deuios: perluſtrat dogmate indoctos. Sublimis aule terrene: ſublimis curie celi attrahat nos illuc prece: vbi tecum perpetim gaudet. Et quibꝰ agonizatibus palmiferuz de hoſte tulit triumphū: cū eis nos apud te foueat patrocinio in deſeſſo: quem nos orare ⁊ dicere. Pater noſter. Liberati a malo. **fol j. Bñc.**

Sebaſtiani martyris nos dns ſuffragio ſeruet: qui illū cū ſocijs

euehit poli ad sedem. ℟. Amen. Et qui illo orante os quodā obstru sum reserauit zoe: aperiat os vestrū in confessionibus laudis sue. ℟. Amen. Ut flagrantes fide ⁊ fulti bonorū opere: ouantes mereamini regna celestia obtinere. ℟. amē. Per Laud. Gaudiū sempiternū. fo cccxix. Ofo. Ecce letatur in te dñe. Ańa. Da nobis leticiā salutaris tui. ℘s. l. Require infra i matu. de isto festo. Ofo. Redde nobis dñe leticiā. Require fo. cccxx Ańa. j. Exultabunt sancti in gloria. ℘. Letabūtur in cubilibus suis. ℣. Beata gens cuius est dñs deus eius: populus quē elegit dñs in hereditatē sibi. ℘. Et letabūtur. ℣. Gloria ⁊ ho. ℘. Et letabūtur.

Exultare sanctos in glo Ofo. ria: et letari in cubilibus suis: diuino spiritu ac pphetica voce predictum est. Nos igitur sancti sebastiani patrocinio coherentes in laudem beatissimi huius martyris matutina ofone vota soluamus: quos diuino munere coronatos tenebrosa morte detersos filios lucis eloqa diuinitatis testātur. ℟. Amē. Per Ańa. ij. Letamini in dño ⁊ exultate iusti. ℘. Et gloriamini omīs recti corde. ℣. Gaudete iusti in dño: rectos decet collaudatio. ℘. Et gloriamini. ℣. Gloria. ℘. Et gloria.

Ecce letatur in te dñe Oratio martyr tuus sebastianus: ⁊ in te gloriatur quia a te coronatur: petimus ergo te dñe deus quātis possumus precibus: vt quia eorū hodierna die festa sollēnia celebramus: nostrorum veniā delictorū consequi mereamur. ℟. Amen. Per mīam. Ańa. iij. Exultationes dei in faucibus sanctorum. ℘. Gloria hec est omnibus sanctis alleluya alleluya. ℣. Vox leticie et salutis: in tabernaculis iustorum. ℘. Gloria hec est. ℣. Gloria ⁊ honor. ℘. Glia hec. Oratio.

Exultationes tue domine i fauc̄ib⁹ famuli tui sebastiani martyris: dum in te gloriatur in te quoq; letatur. Ut qui pro dño mirific⁹ extitit triūphator: pro seruis existat magnificus intercessor. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Exultabūt sancti cuz fiducia. ℘. Et gaudentes festinabunt videre faciem dei cui seruierunt: et a quo inciput gloriosi mercedem recipere. ℣. Exultabunt sancti in gloria ⁊ letabūtur in cubilibus suis ℘. Et gaudentes. ℣. Gloria ⁊ honor ⁊c. ℘.

Vlari⁹ Oratio. Egaudentes. Quas inclita: spes certa: fides integra domine deus noster: presta vt dum tibi nouū canticū decantamus: veteris malicie a fermēto purgemur: vt dum in tua laude gloriamur: peccatorū nostrorum onere nō premamur. Atq; ita suffragātibus sanctis tuis sebastiani et eius comitum martyrū: potentiā tuam pio cōcinamus affectu: vt clemētie tue assiduū mereamur adipisci presidiū. ℟. Amen. Per miam. In laudib⁹. Ad canticum. Ańa. Diligentes te domine. Canticum. Qui sponte obtulistis. Ad bñs. Ańa. Sanctis ⁊ humilis corde. Canticū. Benedictus es domine deus patruz nostrorum. folio .cccxx Sono. Etiam iustorum. Laudate Laudate dominū de celis alleluya. psalm⁹ cxlviij. Prophetia. Iustorum anime in manu dei sunt. Require folio

Iam nūc Hymnus. C.cccxxij ad illum properare conuenit: qui passionis tempus arguet in mane: apostolorum namq; natalicio zoe beata dum oraret promptior celso persontem tradidit spiritum.

Dies deductos octo post: trāquillinus pauli ad aulā orans nichilominus diro est hic tūc lapidatus saxo: vasto dimersum corp⁹ ⁊ in flumine: mens vero efflat arduo insydere. Horuz protin⁹ requirētes corpora nicostratus ⁊ claudius cum sobole diebus tenti decez: cū castorio mersi marinis amnib⁹: ⁊ in fluctibus explerunt dignum passionis premiū. Horquatus sanctis fraudulēter nectitur ꝓmentū: cuius capitur tiburtius affectu seuo: et diro vindice: quē ⁊ mucrone imperauit plectere: xp̄oqz fortem cōsecrauit martyrem Sanctorū hospes castulus zetarius captus est: et xp̄i martyr mox efficitur. post q̄ deinde verberati lanceis: marcellianus sanctus ⁊ marcus probus sic laureati fundūt celo sp̄m. Horam deo post adq̄sitam cādidā: pulcer vt gregē pastor xp̄o tradit⁹ sebastianus: pedagogus optimus insidiatur p crudeles vincit: ac seruis ductus principū obtutibus. Quē iam tyranni imperāt mox impij duci in campū: et sagittis insui: sed xp̄i post sanatus gr̄a: inter flagella demū vita terminatus: arcez sacratas euolat in ethera. Adesto nunc beate iam precantibus sebastiane: iā tuere puulos sctō cū illo comitatu ꝓprio: dimitte culpā atqz p̄sta veniā: quo oīs fruamur gaudio celesti. Fraterna clerū charitas cōglutinet: nullū simultas a caterua disgreget fucus, rubigo, luxus auaricia abscedat. ois ipia quētio xp̄m vt mēte semp pure ambiāt. Fugaz quo gēs impie nos ꝓprimit tuo de pelle adiumēto gr̄e. hostis nec morbus adsit vl penuria: aduersa cūcta occius effugiant. pax sit perhennis: functis quies placita. Non nos in ira iudex corripiat: cum terror eius fulserit in glia: nec ignis vorax mācipandos adprobet: sz te sequentes pretiū potissimū sanctoz simus cōpotens cōsortio. Presta oram⁹ trinitas indiferens: desiderata tibi cōfitentib⁹ q̄ solus nomē deitat⁊ obtinens: p̄ cū verbo atqz sctō spū i trinitate regnas ī pp̄etuū. amē. Sup. Oremus. mutat⁊ noib⁹. fo .cccxxxij

Gloriosa est palma vi Capla. ctorie sanctorū tuorū sebastiani ⁊ eius comitū martyrū dñe: quia quāta virtus est in meritis: tāta pacientia probatur in factis. Caro cecidit: mūdus erubuit: psecutor expauit. et q̄bus fuit in pena vite: facta est in morte victoria. Te igitur oēs deus rogam⁹: vt interuētu eoz nobis venia nō negetur oīm peccatorum. Pater noster. Liberati a malo. fo ſ. Lauda. Gaudiū sempiternū. folio cccxix. Humiliate vos bñdictioni. Dominus sit semper vobiscum. ℟ Et cum spiritu tuo. Benedictio. Benedicat vobis oēs dñs: sanctorum martyrum sebastiani et eius comitū passione letantes. ℟. Amē Tribuat vobis omnimode benedictionis plenitudinē: quib⁹ condere dignatus est legem. ℟ Amē. Ut⁊ oīpotenti deo laudis sacrificium offeratis: ⁊ vobis indesinētes inuicem exibeatis officiū charitatis. ℟ Amē. Per misericordiā ipsius ⁊c. ¶ In sctī luciani presbyteri ⁊ martyris oīa dicātur vni⁹ martyris. ix. lectionū. fo cccxviij. Preter capla ⁊ bñdictione de vesperis ⁊ capitula de matutinis que vt sequtur. Capla

Beatissimi martyris sui luciani presbyteri agonem diuina virtute perfectū: votis solemnibus fratres dilectissimi celebremꝰ: vt qui triumphalē palmā per fidei munimēta xp̄o opitulante promeruit obtinere: patrocinij sui nobis intercessum apud eū cuius iā p̄sentia gratulatur dignetur impēdere. Et ip̄e nobis peccatorū tribuat veniā: qui eidem cōtulit immortalitatis coronam. Pater nr̄. Liberati a malo. fol̄ j.

Oblatio. Oblatis dñe qs̄ munerib⁹ sacrificiis: vt martyri suo luciano presbytero patiendi cōtulit votū: patientiam vobis tribuat contra oīs illecebras viciorū. ℟. Amē. Et qui illi donauit peracta passione coronā: vobis conferat peracto luctamine mundi gaudia repromissa. ℟. Amen. Vt qui in hodie tāti martyris ouātes solēnia celebratis: cum eodem post transitū conlocati in celestibus sedibus gaudeatis. ℟. Amen. Per niam. Ad matutinū. Capitula. Quam ex lege tua dñe nouerimꝰ in memoria eterna esse iustus: nō p̄o illius: sed p̄o nostri cōmendatione hoc tibi offerimꝰ holocaustum: petentes vt qui eius aiam fecisti in passione victricē: nostrū votū efficias in cōfessione victorē. quo eodē suffragāte clamorē nostre accipias vocis. Pater noster. Liberati a malo. fo j. In sanctarū agnetis et emerenciane virginū. Ad vesperū. Laudā. Laudauerūt te dñe oēs angeli tui. Sono. Alleluya. Justicia plena est dextera tua. Ah Ecce iste religiose femine. Laudā. Filie tue hierusalem in latere surgent.

Aquere fo cccxxix. Hymnus. Binctis sepulcrū est rōmulea in domo fortis puelle martyris inclite: conspectu in ipso condita turris est: seruat salutē virgo quiritiū. Duplex corona est p̄stita martyri: intactū ab oīi crimine virginalis: mortis deinde glia libera: vltro offerēs se nec rennuēs mori. Vt vidit agnes stare trucem virū: mucrone nudo: letior hec ait: iam te sequētem xp̄e aiaꝫ voca: cū virginali tūc patris hostia. Sic fata: xp̄m vertice cernuo suppliex adorat: vulnꝰ vt imminens ceruix subiret p̄ronaꝫ: paratus adest ille tantā spem peragit manu. Celestis arcis nobilis incola itende nostris cōluuionibus vultu: gemello cuꝫ diademate: cui pos se soli cunctiparens dedit. Sit trinitati gloria vnice: virtꝰ: potestas: summa potentia: regnū retentans: qui deus vnus est per cuncta seml secula seculis. Amen. Supplicatio Oremus redemptorē mūdi. fo .cccxxij

Amutatis noibus. Capitula. Adesto domine tibi supplicātibus: ⁊ inuocantibus nomen sanctū tuū occurre placatꝰ. Atqꝫ interuētu sanctarū agnetis ⁊ emerenciane virginū et martyrū: erectos ac redēptos in secula gaudere concede: vt calicis permixti cuius nos effusione redēptos fatemur: ipsius trāsformatiōe ab hac ignobilitate ad eternā gloriā pducas. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Benedictio. Obristus dñs qui virgines suas agnetem et emerencianā casto sibi desponsauit amore: indissolubiliter vos sibi suam caritatē adsocier. ℟. Amen. Quiqꝫ in illis virginitatis contulit donum: conferat in vobis sue gratie cōplementum. ℟. Amē

Ut qui virginitatis decore nō clare/tis: ex meritis virginum potiamini gaudijs. ℟. Amen. Per misericor/diam ipsius dei nostri ꝛc. Lauda. Exaltate sunt filie hierusalem. ℣. Et processe/runt in gloria. alla alla alla. ℣. Letet mons syon ꝛ exultent filie iude: ꝓpter iudicia tua do mine. ℣. Et ꝓcesserunt. ℣. Gloria ꝛ ho. ℣.

Deus qui Oro. (Et processerunt. harum virginū tuarū agnetis et emerentiane nō terrenos: sed diui/nos esse fructus enūcias: fac nos ha/rum obtentu: non terrena sapere sed mundato corde celestia p̄stolare. vt q̄ harum virginū deuote incolim⁹ fe/stuz: a nostroꝝ criminū sordib⁹ expie mur. ℟. Amen. Per misericordiā tuam deus noster ꝛc. In nomine do mini nostri. Ad matutinum. Aña. Da nobis leticiam. ps. l. Oratio. Red de nobis dñe leticiam. folio. cccxx Aña. j. Inluxit in cordibus nostris domi/nus qui dixit de tenebris lumen. ℣. Splēde/scere ad inluminationē scientie claritatis dei in faciē iesu xp̄i. ℣. Preoccupem⁹ faciē eius in confessione: ꝛ in psalmis iubilemus ei. ℣. Splēdescere. ℣. Glia ꝛ ho. ℣. Splēdescere.

Deus qui in cordib⁹ harū Oro. virginū agnetis ꝛ emerentiane martyrū inlucescens: fecisti de tene/bris lumen splēdescere: vt qui vitia/te fuerāt per naturā: essent illumina te ꝑ gratiā: inlucescere in cordib⁹ no stris ad emolumentū eterne salutis. Ut caligine nostroꝝ vicioꝝ detersa: sola nos lucis tue claritas sempiter na possideat. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Nos om̄es reuelata facie gloriā dñi speculantes: in eiusdem imag nez transforma/mur a claritate in claritate: tanq̄ dñi spiritu. nō ambulamus. ℣. In astucia, neqz adultere/mur verbū dei sed in manifestatione veritatis ℣. Cantate ei canticū nouū: bene psallite ei in iubilatione ei. ℣. In astucia. ℣. Gloria ꝛ nor patri ꝛc. ℣. In astucia. Oratio.

Reuelata facie tua xp̄e dñe glo/riam speculantes: rogam⁹ atqz exposcim⁹: vt a claritate spei: in cla/ritatē illius perfecte mereamur per/fectius trāsformari. Ut sicut he vir/gines tue agnes ꝛ emerentiana de virtute passionis in virtutē eternita/tis proficientes: tanq̄ a claritate in claritatem translate sunt: ita nos et in hac spe qua consistim⁹ beate viua/mus: ꝛ dum de hac vita ad illaz per/uenerimus: tecū sine fine regnem⁹. ℟. Amen. Per miam tuaz. Añ. iij. Audite me diuini fructus ꝛ benedicite domi no. ℣. Et confitemini illi in voce labiorū no/strorum ꝛ dicite alla alla ℣. Cantate ꝛ psalli te illi: narrate omnia mirabilia eius. ℣. Et cō fitemini illi. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ℣. Et confitemini illi. Oratio. Deus qui has virgines tuas agnetis ꝛc. Quere re tro in vesperis de isto festo. ℟. Simi le est regnum celorū decem virginibus: que ac cipientes lampades suas exierunt sponso in obuiam. ℣. Et que parate erant intrauerunt cum eo ad nuptias ꝛ clausa es ianua. ℣. Media nocte clamor factus est: ecce sponsus venit exite obuiam ei. ℣. Et que parate erāt. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ℣. Et que parate.

Fac nos domine iesu Oratio. christe: vt oleum leticie in va/sis cōscientie pura mentis integrita te seruemus. Quo dum clamor fa/ctus fuerit: tibi sponso venienti ad iu dicium obuiam exeamus: non cum fatuis: sed cum prudentibus virgini bus coronādi adiuuemur. ℟. Amē. Per misericordiā tuā de⁹ noster ꝛc. In laudibus ad canticum. Aña. Di/ligentes te domine sicut sol in ortu suo resplē

deus ita rutilant. Canticū. Qui sponte obtulistis. fol. cccxx Ad bñs. Añ. Benedicimus te dñe qui sedes sup cherubin rex israel. Cāticū. Bñs es dñe. fol. iij. Sono. Alla. Justicia est plena. Lauda. Laudate dñm de celis. Prophetia. Audite diuini fructꝰ. fol. cccxxx Hyꝰ.

Nec nō ⁊ ipos ꝓtegit aduenas: puro ac fideli pectore suplices. duplex corona est prestita martyri. intacta ab omni crimine virginali: mortis deinde gloria libera. Aiunt maritali vix habilē thoro primis i annis forte puelulam xp̄o calentē fortiter. Impij iussu reuisam cominꝰ idolis addheret: sacrāq; desereret fidē: temtata binis nā prius artibꝰ: nunc ore blandi iudicis inlici. Nūc seuiētis carnificis minis: stabat feroci robore pertinax: corpusq; duris excruciatibus vltro offerebat: nō rennuēs mori. Tunc atrox tirannus sic facile est ait penam subactis ferre doloribus: ⁊ vita vilis spernitur: at pudor eius dicate virginitatis impetendus est. Hanc in lupanar tradere publicum certū est. ad aram caput applicet: ac deuita iam veniat cogitat quā virgo pergat temnere virginez. Omnis iuuētus irruet: ⁊ nouū ludibriorū mancipiū petet. At inquit agnes: inmemor est ita xp̄s suoꝝ: perdat vt aureū nobis pudorē: nos quoq; deserat: presto est pudicis: nec patitur sacre integritatis munera pollui. ferro impia. seruire potest soboles: non inquinabis mēbra libidine. Sic elocutā publicitus iubet flexā in platea sistere virginē: stantēq; refugit mesta frequētiā. Auerso vultu ne petulans. quisq̄ verendū cōspiceret locū. intēdit forte ꝓcaciter os in puellā nec trepidat sacrā. Spectare formā lumine lubrico gehenalis ignis flaminis immodū vibratur ardens atq; oculos ferit: cecus corrusco lumine corruit: atq; i platee puluere palpitat. Tollunt sodales seminecem solo: verbisq; deflent exequialibus. ibat triūphans virgo deū patrē: xp̄mq; sacro carmine cōcinens. Quod subproba labe periculo castū lupanar: nec violabile: aspecta victrix virginitas foret. Sicq; rogatā retulisse preces fudisse xp̄o: redderet vt reo lucē iacenti tūc iuueni: halitumq; vite iuocatū vsibꝰ integris. Primū sed agnes hūc habuit gradū celestis aule: mox alius dat ascēsus iram. nā furor incitat hostis cruēti. vincor ait gemens. Stringe ferruz miles ⁊ exerce p̄cepta summi regia principis Ut vidit agnes stare trucē virū: mucrone nudo letior hec ait. Exulto talis qd̄ potiꝰ venit. vesanꝰ atrox turbidus armiger: quā si veniret lāguidus ac tener molliq; ephebus tinctus aromate. Qui me pudoris funere perderet. hic hic amator vinci fateor placet eā ruētibꝰ gressibꝰ obuiā: ne demorabor vota calentia. Ferrū in papillas omne recepero: pectusq; adimet vim gladij. nam sic nupta xp̄o trāsiliā poli oēs tenebras ethere celsior. Eterne rector diuide ianuas celi obseratas terrigenis prius: ac te sequentē christe aīam vocacuz virginali patris hostia. Sic facta xp̄m vertice cernuo supplex adorat. vulnus vt inminens ceruix subiret prona paratius adest ille tantam spem pagit manu. Et mox sublatū nam caput cōputat. sensum doloris mors ita p̄uenit. exutꝰ inde spūs emi

cat liberq3 in auras exilit angeli. Se ipa fer euntē tramite candido. mirat orbē sub pedib9 situ. spectat tenebras arduas subditas. ridetq3 solis quod rota circuit. Quod mundus omnis voluit: ⁊ implicet: rerū qd atro turbine viuitur: qd vna secli mobilitas rapit reges tirānos imperia ⁊ gradus. Pompasq3 honoꝝ: stulta tumētiuz argēti ⁊ auri. vini rauidi sitim. cunctis petitā: per variū nefas splendore multo strata habitacula. In visa picte vestis inauia. irati mortez. vota pericula. nūc triste. longū. nūc breue gaudiuz liuoris atri funificas faces. Ingessit vnde spes oīum ⁊ decus. ⁊ qd maloꝝ tetrius omniuz est gētilitatis sordida: nubila hec calcat agnes ac pede ꝓculcat Stans ⁊ draconis calce premens caput: terrena. mūdi qui ferus oīa spargit venenis. mergit inferis. nūc virginali per domit9 solo. Cristas cerberi deprimit ignei: nec victus audet tollere verticem. cingit coronis interea de9 frontez duab9 martyris innube. Una decemplex edita sexies mercis perhenne lumine cōficit. centenus extat fructus ī altera. o virgo felix o noua gloria. Celestis arcis nobilis incola intende nr̄is cōluuionib9 vultu: gemello cū diademate. cui post se soli cūcti parens dedit. Castū vel ipsuz redde fornicē. purga nam corda ꝓpitiabili fulgore: nostrū si iecur impleas: nil nō pudicū est: quā pia viscera. Digneris almo vel pede tangere: q̄ tibi vota plebs pia dedicat: ⁊ a delictis seruulos expia: quos tua cernis gaudia psallere. Sursuz volatu pernici volitans mitte deor sum gaudia populis: qui tui psallūt munere ciues: dans nobis cunctis viuere seculis. Sit trinitati gloria vnice. virt9. potestas. summa potētia. regnū retentans qui deus vn9 est per cuncta semper secula seculorum. Amē. Suplicatio. Oremus redemptorē. mutatis nominibus. fol. cccxxxij Capl'a.

Omnipotēs deus qui bonitate inenarrabili redimis oīa: interuētu sanctarū virginū agnetis ⁊ emerentiane orationi nr̄e aurez tue pietatis inclina. ⁊ ꝯtra inuisibilis hostis amarissima tela: victricia nobis ꝓtectionis ac fidelia porrige arma. Ut qui altitudinē cordis nr̄i ad excelsa solij tui dirigimus: a cōuentu malignatium in hac humilitate terrarū vere fidei protectione saluemur pijssime. Pater nr̄. Liberati a malo. fol'j. Lauda Exaltate sunt filie hierl'm. ꝑ Et ꝓcesserūt in gloria all'a all'a. ℣. Letet mons syon: exultēt filie iude propter iudicia tua dñe. ꝑ. Et processerūt. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et ꝓcesserunt.

Dominus iesus xp̄us qui Bño. virgines suas agnetē ⁊ emerentianam casto sibi seruabit pudore: castitati nos dono munificet. ℟. Amē Et qui illas subarrauit sibi anulo fidei: nos sue conectat indisolubiliter caritati. ℟. Amen. Ut eas pro nobis suffragatrices admittat: quas sibi incorrupto amore assumpsit sponsas. ℟. Amen. Per mīam. ¶ In sancti vincēti leuite ⁊ martyris. Ad vesperū. Lauda Sperauit aīa mea. folio. cccxvj. Gono. Spes mea tu es. portio mea in terra viuoꝝ. ꝑ. Respice de9 ad orationē meā all'a. ℣. In cōspectu dñi effundaz orationē meā. tribulationē meā ante ip̄m pronūciabo: cū defecerit a me sp̄us me9 ⁊ tu cognouisti dñe. ꝑ. Respice. ℣. Dñe in via ista ꝑ quā ambulabā abscōderūt muscipulā mihi. in

tendebam in dexterā ⁊ videbā: ⁊ non erat qui recognosceret me. ℟. Respice deus. ℣. Fuga mea a me perijt nec est qui querat animaꝫ meam dñe clamaui ad te. ℟. Respice deus. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Aña. i. Libera me dñe de luto: vt non inhereā. eruar ex his qui oderūt me. ℟. Et de ꝓfundo aquarum nō me dimergat tēpestas aque nec obsorbeat me profundū. ℣. Saluuꝫ me fac deus: qm̄ introierūt aque vsqꝫ ad aīam meā. ℟. Et de ꝓfundo. ℣. Glia ⁊ ho. ℟. Et de ꝓfundo.

Deus qui multis passionū Oro. generib⁹ mirifice vincentē vincentium coronasti: liberans illuꝫ ab omni exitio tormētoꝝ: vt vestigia ei⁹ que luto nō inheserāt vitioꝝ: mirifice calcarent om̄e crudelitatis supplicium. Ne aquarū obsorberet profundo: qui mēte seculū calcans: iam heres esset ꝓxim⁹ celo. prebe nobis precibus tāti martyris: nec luto vicioꝝ attingi: nec ꝓfunda desperatiōis voragine operiri: sed cādida cōscientie libertate decori tibi presentemur in diē iuditij. ℟. Amen. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. Ego in laborib⁹ multis fui: et in carcerē. ter virgis cesus sum nocte ⁊ die in ꝓfundum maris fui. ℟. Et ex his oībus liberauit me deus qui est bñdictus in secula. ℣. Multiplicati sunt sup cap illos capitis mei: qui oderūt me gratis. ℟. Et ex his oībus. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Et ex oībus. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Circundederunt me aque vsqꝫ ad aīam alla. ℟. Pelagus vndiqꝫ me valabit. in medio mare nouissime liberasti me dñe alla alla alla. ℣. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. ℟. Pelagus vndiqꝫ. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Pelagus.

Adest miranda passio Hymnus leuite sancti martyris. cui clara virtute flagrans: corona vincenti datur. Beatus ille spūs quem post triūphum prelij: post vincla dira carceris celestis aula suscepit. Omnes mirant perpetim post tactū cruoreꝫ martyrē. quē testularū fragmine mucrone acuto vulnerāt. Dolore nullo frangit: nullaqꝫ pena vincit: flāmas ferens per vngulas: robusta permāsit fides. Ex hinc reponūt mollibus xp̄i fidelē militē: carnis relicto pondere ad astra migrat spūs. Vesanus impator feris iactū cadauer mādat: custode coruo corpore famis lupina. pellit. Grauis tirann⁹ inexcitat furor: iubetqꝫ martyrē insutum paruo eculeo pōti ꝓfundo inmergere. Honor summ⁹ reddit iubente xp̄o litori: refectis vndis leuib⁹ preuenit om̄es remiges. Tu solus ouis iclite solus brauij duplicis palmas tulisti. tu duas simul parasti laureas. Adesto nunc ⁊ percipe voces precantū supplices: nr̄i reat⁹ efficax orator ad tronum patris. Per te per illū carcereꝫ honoris augmentū tui. ꝑ vincla flāmas vngulas. per carceralē stipitē. Per fragmen illuc testeuꝫ: coperta creuit gloria. ⁊ quē tremētes posteri ex osculamur lectuluꝫ. Miserere nostrarū precū placat⁹: vt xp̄s suis inclinet aurē ꝓsperā: noxas nec oēs inputet. Si rite solēnem diē venere mur ore ⁊ pectore: si sub tuorum gaudio vestigioꝝ sternimur. Paruulis per hunc inlabere: xp̄i fauorē deferens sensus grauati vt sentiant leuamen indulgentie. Sic nulla langestat mora: cū exscitatā nobilis carnē resumat spūs virtute ꝑfunctā pari. Vt que laboꝝ particeps: cōmune discrimen tulit: sit ⁊ coheres glorie: cunctis in euum seculis. Presta pater pijssime patriqꝫ compar vnice:

cum ſpiritu paraclito regnans per oīne ſeculū. Amē. Suplicatio. Oze mꝰ. mutato noīe. fol. .cccxxxij Capla

Hec eſt dīne teſtis tui ſolēne illud atqꝫ famoſiſſimū feſtū: qđ annuis recurſibꝰ mortaliū obtutibꝰ pſentatur. in quo hic vincētiꝰ martyr tuus mirabiliter vincens: ꝛ ſolo ꝓbatus ꝛ pelago. Nec terrenis ſupplicijs vincit: nec marinis gurgitibus cōpedit. Vincens ꝛ tenebras: pariter ꝛ catenas. Dū predicator lumiꝫnis nec vinculoꝝ vincit penis: nec tenebroſis remoti carceris ſuperat anguſtijs. Sed potiꝰ qui vere cōfeſſus nomen fuerat veritatis: in veritate famulantia ſibi viderat celeſtis obſequia lucis. Qui ergo deuoti annua deuotione rāti martyris ſolēne feſtū ſuſcipimꝰ qs: vt ſuſceptionis huius apud te pmio muneremur. Quo memorati martyris interuentu: remoueas a nīris finibꝰ plagā: ꝛ totiꝰ nocibilitatis incōmoda. Quo ꝛ prouētꝰ frugum placidos terra parturiat: ꝛ aīe nīre diuinis fonte virtutibꝰ cōcaleſcant. Vt expulſis tenebrarū operibus: in tuo xp̄e lumine cūcta ſuperantes aduerſa. ꝛ hic ꝛ in futuro gaudia nobis in cōmune exoptata pueniāt: qui nos orare preſtas ꝛ dicere. Pater nr̄. Liberati a malo. fol. j. Vño.

Oriſtus dīns qui viriliter vincēti vinctio tenebroſo adſiſtēti in carcere: ꝛ lumine eſt infuſus ꝛ munere. ſic luce ſua nos viſitet: vt eterni muneris conlatione ditificet. ℟. Amen. Quicꝫ illi refulſit inter tenebras carceris: inluceſcat in cordibꝰ vr̄is ad euadēda future ſupplitia vltionis. ℟. Amē. Vt q̄ ipſo vocabulo ſui nois victor cōprobatꝰ eſt: paſſionis ſue nos pcibꝰ cōſortes efficiat in celeſtibꝰ regnis. ℟. Amē. Per. Lauda. Dilectio tua ſicut fons vite pmanet. ℣. Et ſapiētia tua velut ornamentū aureū alla alla alla. ℣. Non det in cōmotionē pedem tuū: neq; dormitet qui cuſtodit te. ℣. Et ſapiētia.. ℣. Gloria ꝛ ho.. ℣. Et ſapientia. Oro.

Deus q̄ mirabiliter vincēti vincentio daturū te manna abſconditum pmiſiſti: vt qui mortaliū deuicerat genera tormentoꝝ: immortalitatis vtiqꝫ munere ditaret: cōcede nobis meritis eiꝰ qui te fide. noie et paſſione ſecutus eſt. Vt nomen nouū qđ nobis in xp̄ianitatis titulo eſt cōlatum: ꝛ in hac vita: poſſeſſionē bonoꝝ operū nouā nobis adcumulet: ꝛ in futuro eternū nobis regnū ꝛ gaudium preparet ſine fine. ℟. Amen. Per miam. In noie dīni. Ad matutinum. Dñe. Labia mea dīne aperies: ꝛ os meum annūciabit laudē tuaꝫ. ℣. Deus. Oratio. Exultēt dīne. fol. xxiij. Dñe. j. Poſuiſti me dīne quaſi aurū. poſuiſti tribulatiōes in dorſo meo. ℣. Tranſiui per ignē ꝛ aquam: ꝛ induxiſti me in requiē. ℣. Introibo in domum tuā cū holocauſtis: reddā tibi vota mea que diſtinxerūt labia mea: ꝛ locutū eſt os meum in tribulatione mea. ℣. Tranſiui. ℣. Gloria ꝛ honor. ℣. Tranſiui. Oratio.

Benedicimus te omꝑs deꝰ: qui beatiſſimū vincentiū martyrē tuum ſicut quondā tres pueros ab ignis incendio liberaſti: cū eius vtiqꝫ membris adhibita flāma: ꝛ ſi eſſet qui exureret: nō tamen eſſet qui vinceret: eiꝰ ergo precibꝰ rorem miſericordie tue nīris infunde viſceribꝰ. Vt madefacta igne carnalis incēdij: flāma in nobis tepeſcat peccati. Et ſi a nobis naturaliter non deſiſtat: queſumus ne fragilitatem noſtram materia/

liter succensaz cōburet. Sed ita gratia nature subueniat: vt qd̄ origine caremꝰ: munere restringere valeamꝰ. ℟. Amē. Per mīaz. Añ. ij. Proiector tuus ego suz noli timere dicit dñs. si trāsieris ꝑ ignē nō cōburet te. ꝑ. Flumina nō cōcludēt te: qꝛ tenebo manū tuā. ℣. Per diem sol non vret te neqꝫ luna per noctem. ꝑ. Flumina. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Flumina. Oratio.

Christe filiꝰ dei ꝓtector beatissimi vincēti martyris gloriosi: qui eiꝰ manū mirabiliter auxilij vice sustentas nec flaminis aduri: nec aquis passus es supari. Da nobis: vt nec ignes libidinū nos in quocūqꝫ cōtaminēt: nec flamina odioꝝ in quocunqꝫ conturbēt. Sed ꝓtectionis tue dextera: qua testis tuꝰ adiutꝰ est: vt marina superet discrimina: nos quoqꝫ adiuuemur ne futurā veniamꝰ in penā. ℟. Amē. Per. Añ. iij. Tanq̄ vnū ex principibꝰ elegit me dñs: ⁊ vt virū fortē cōstituit me in preliū. ꝑ. Dedit mihi dñs stolā candidā ⁊ ornauit me corona. ℣. Bñdictus dñs deꝰ meus qui docet manꝰ meas ad bellum: digitos meos ad preliū. ꝑ. Dedit mihi dñs. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Dedit mihi. Oratio.

Mp̄s deꝰ qui martyrē tuū eterno noīe munerasti: ⁊ eū ex principibus in passione eligisti. Ut qui causa noīs tui blasfemantē sustinuisset inuidiā: in tuo noīe laudantiū sumeret obsequelā: ⁊ ornares illū corona: tribue ergo exultantibꝰ famulis indeffessum triūphātis auxiliū. Ut intercessione sedula reformet male scissa indumēta batismatis: quē pro te dimicantē martyrij cruore respersa stola induisti decoris. ℟. Amen. Per mīam. ℟. Probasti me dñe sicut ꝓbat̄ argentū: posuisti tribulationes in dorsu meo trāsiui per ignē ⁊ aquā. ⁊ induxisti me in requiez: introibo in domū dñi. ꝑ. Qui exaudiuit deprecationē meā. ℣. Venite ⁊ audite ⁊ narrabo vobis oēs qui timetis deū: quāta fecit aīe mee. ꝑ. Qui exaudiuit. ℣. Glia ⁊. ꝑ. Qui.

Deus qui ꝓbatione solita pietatis ꝓbari sanctū tuū voluisti ī terris: nec plus eū tēptari ꝑmittis: q̄ qd̄ in eū donū tolerātie adesse conlatū tuo munere prespicis: erue nos ab omni tēptatione: que nr̄am possit obruere mentē. Ut placito tibi famulatu fideliter seruientes: sic nos tēptari permittas: vt temptatio ipsa nō nos in cōfusione meroris: sed in amplexu veritatis valēter adstringat. ℟. Amē. Per mīam. Añ. j. Vocaui te nomine tuo dicit dñs. si trāsfretaueris aquas flumina te nō concludent. ꝑ. Et si per ignē trāsire ceperis: flamma nō ardebit in te. ℣. Labores fructū tuoꝝ māducabis: beatus es ⁊ bene tibi erit. ꝑ. Et si per ignē. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et si per ignē. Oro.

Domine iesu xp̄e qui tuū esse vincentiū martyrē ex noīe ipso pronuncias: dum tibi vtiqꝫ vicit pro tuo nomine militans: vt intransfretatione aquarū: ⁊ cōbustione igniū dum illi adesse dignaris: insuperabilē illuz in ipsis passionibꝰ reddis auxiliū: quesumus pietatē tuā protegas supplicationibꝰ nr̄is. Ut qui in illo vicisti pondus aque: ⁊ flāmas a nobis eternorum igniū extinguas. ℟. Amen. Per mīam. Añ. ij. Perfectio ⁊ doctrina viro sancto tuo. quē probasti dñe in tēptatione. ponent timiama in conspectu tuo. ꝑ. Et adolebit incensum sup altare tuū. ℣. Desiderium aīe eius tribuisti ei: ⁊ volūtate labioruz eius nō fraudasti eū. ꝑ. Et adolebit. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et adolebit. Oratio.

Domine iesu xp̄e qui es ecclesie tue caput presta: vt vincentius

beatissimꝰ martyr tuꝰ in corpore ec/
clesie cōstitutꝰ: qui tūc mēbra pro ca
pite dedit: nūc caput pro mēbris adi
re nō cesset. capitiq; ꝓximꝰ regat to/
tum: ⁊ ꝓtegat corpus: id impēdens
vberiꝰ qđ se exultat obtinuisse felicꝰ.
℟. Amē. Per miam. Añ. iij. Qui ha
bet aurē audiat quid spūs dicat ecclesijs. ꝑ.
Vincenti dabo edere de ligno vite qđ est in
paradiso dei mei. ℣. Manꝰ eniz mea auxilia
bit ei: ⁊ brachiū meū cōfortabit eū. ꝑ. Vincē
ti. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Vincenti. Oratio.

DOmine iesu xp̄e qui beatissimo
martyri tuo vincētio obediētie
aurē tribuere dignatꝰ es: qua salubri
cordis intellectu agnosceret quid si/
bi spūs diceret: da nobis meritis eiꝰ
edere de ligno vite: ⁊ fructuz capere
hereditatis ꝑpetue. Ut ciues para/
disi tui mereamur existere: qui tui
nunc martyris incolimꝰ deuotissime
passionē. ℟. Amē. Per miam. ℟.
Vocaui te nomine tuo. meꝰ es tu si transfreta
ueris aquas: ego tecū sum nec flumina te con/
cludent. ꝑ. Per ignē si trāsire ceperis: flāma
non cōtaminabit. ℣. Et dedi homines pro
te ⁊ ppl'os pro aīa tua noli timere. serue meꝰ
rectissime quē elegi. ꝑ. Per ignē. ℣. Gloria
⁊ honor. ꝑ. Per ignem. Oratio.

OMp̄s dn̄is: qui beatissimū vin/
centiū martyrē tuū passionis stimu/
lis quasi minantiū fluctuuz cumulis
ꝓbari: nō obrui ꝑmisisti: cū eū dimi
cantē nec pena superaret: nec in mer/
su vnda subprimeret. Quia ei ⁊ illic
adfuisti: ne cruciatibus vinceret: ⁊
hic prestitisti: vt contra naturā flu/
ctibꝰ portaret: miraculis tātis fidem
oibus presta: vt vota celebrātibꝰ de/
uostissime cōferant. ℟. Amen. Per.
Añ. j. Qui vicerit ⁊ seruauerit vsq; in finē
opera mea. ꝑ. Dabo illi potestatē sup gentes
⁊ reget eas in virga ferrea. ℣. Et ponam in
mari manū eiꝰ: ⁊ in fluminibꝰ dexterā eiꝰ. ꝑ.
Dabo illi. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Dabo illi.

DOmine deus presta pro/ Oro.
pitius: vt beatissimꝰ vincētius
martyr tuus vincat suis meritis no
stra flagitia: qui nō suis sed diuinis
viribꝰ seuientiū potuit superare sup/
plicia. Et qui duduz in illis vicit in
pietatis atrocitatem: in nobis male
cupiditatis superet voluptatem. ℟.
Amen. Per misericordiā tuam ⁊c.
Añ. ij. Adpropiate ad me ppl'i ⁊ cōgregate
vos in domū discipline dei nr̄i. videte vincēti
gloriā. qm̄ ꝓpter qđ laborauit: inuenit multaz
requiē in faciēdo eam cōfirmatꝰ est. ꝑ. Letet̄
aīa nr̄a in mīa dei. ℣. Magnificate dn̄m me
cum: ⁊ exaltemꝰ nomen eiꝰ in vnū. ꝑ. Letet̄.
℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Letet̄. Oro.

VNigenite filiꝰ dei patris: q̄ bea/
tissimū vincētiū martyrē tuū in tuo
noīe laborantē meruit in mīa tua le/
tari. Quesumꝰ diuinitatis tue potē
tiam: vt imitamento eius: ⁊ vota no
stra pro tuo nomine sint accepta: et
nostroꝝ operū efficiētia tibi maneat
in oibus placitura. Ut vincētes mū
di discrimina: mereamur effici perē/
nis edificij cōstructura. ℟. Amen.
Per miam. Añ. iij. Vincēti dabit̄ coro/
na vite ⁊ a morte nō ledet̄. ꝑ. Sed dabit̄ illi
stella matutina. ℣. Et ego primogenitū po/
nam illū: ⁊ excelsuz apud reges terre. ꝑ. Sed
dabit̄. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Sed dabit̄. Oro

DEus qui vincēti vincētio poten
tialiter semꝑ in cūctis eiꝰ ⁊ ope
ribꝰ ⁊ passionibꝰ claruisti: dū pro his
oibus: ⁊ corona illū vite ditificas: et
vt a morte nō lederet̄ matutine stel/
le ꝓmissione corobora. sq̄ vtiq; resur
rectiōis lucē insinuās: matutina pro
inde vocata: qz noctē fugat: ⁊ lucem

adnunciat. Huz de pulsa nocte seculi: pmittit sidus muneris sempiterni: huius ergo stole matutine nos dñe ieſu xp̃e facito cõpotes esse: vt promissionis tue cõsolatione letãtes ad fructũ iusticie tue mereamur puenire indẽnes. ℟. Amẽ. Per. ℟. Vincẽti dabo coronã & factã illũ columnã in tẽplo dei ℣. Adscribam sup eum nomen ciuitatis hierusalem & nomen meũ nouũ. ℟. Omnis qui vicerit faciẽ illũ sedere in throno patris mei. ℣. Adscribaz. ℟. Gloria & ho. ℣. Adscribã.

OMnine ieſu xp̃e qui mi/ Oro. rabiliter vincenti huic martyri tuo: & coronã de victoria prestas: et colũnam in tẽplo tuo quasi decorem edificij futurũ esse adsignas. Huz ei & coronanda vincẽdi studia suggesse ris: & inuictã perseuerantie voluntatem in passionib⁹ prelargiris. da nobis exẽplo ei⁹: & diligendi te votum equale: & vincendi voluntatẽ. Vt ita nomen ciuitatis illius noue hierl'm nr̃is in pectoribus sit adscriptũ: qualiter dum indesinẽter obtutuz mentis nr̃e in illius visione defigim⁹: in ei⁹ pace perẽniter iocũdemur. ℟. Amẽ Per miam. In noie dñi. In laudib⁹ ad canticũ. Añ. Circundederũt me aque vsqz ad aĩam abissus valabit me. pelagus cooperuit caput meũ. clamaui ad te dñe exaudi me. Canticũ. Clamaui ad dñm. fol exc. Ad bñs. Añ. Bñdictio dñi in mercedem iusti festinat. Canticũ. Bñs es. fol iij. Sono. Proiecerũt me in medio mare: & facta est mihi trãquilitas magna. ℣. Quia liberasti me dñe de abisso: & miserꝰ es mei alla alla. ℟. Qui descendũt mare in nauibus: opãtes in aquis multis ipi viderũt mirabilia tua. ℣. Quia liberasti me. ℟. Abhominatus sum in medio aque: & habitaui in corde maris & inuocaui te dñe. ℣. Quia liberasti me. ℟. Imperasti procelle & sterit in aura: & fluctu a te sunt vnde maris: & cõgratulatus sum nimis. ℣. Quia liberasti. ℟. Gloria et honor. ℣. Quia liberasti me. Lauda. Laudate dñm de celis alla. laudate eum in excelsis alla. ℣s. cxlviij. Lectio libri ysaye prophete. cap̃. Deo gratias.

HEc dicit dñs. Creans te iacob: & formans te isrl'. Noli timere qm̃ redemi te: & vocaui te noie tuo: meus es tu. Cũ transieris per aquã tecum ero: & flumina nõ operiẽt te. Cũ ambulaueris in igne: nõ combureris. & flãma nõ ardebit in te. Quia ego dominus deꝰ tuus sanctꝰ isrl' saluator tuus. Ex quo honorabilis factus es in oculis meis & glorioſus ego dilexi te. Ego dabo homines p̃te & pp̃los pro aĩa tua: noli timere qm̃ tecũ ego sum. hec dñs dicit. faciẽs & formãs te ab vtero auxiliator tuus. noli timere serue meꝰ iacob rectissime quẽ elegi. Effundã enim aquã sup sitiẽtẽ: & fluenta super aridã. Effundã enim spũm meũ super semen tuũ: & benedictionẽ meã super stirpem tuã: & germinabunt inter herbas. quasi salices iuxta fluẽtes aquas. ℟. Amẽ. Hy⁹. (Aurea nuu Prudentij.)

BEate martyr prospera diẽ trĩũphalem: quo sanguis merces tibi corona vicenti datur. Hic te ex tenebris seculi tortore victo & iudice: euexit ad celum dies. xp̃o quo ouantẽ reddidit spũm. Nunc angelorz particeps: nũc lucis insignis stola: quã testis indomabilis riuis cruoris laueras. Qũ te satelles idoli pre cinctus atris legib⁹ litare dijs gentium ferox catenis cogeret. Hic verbo principuz molli suadendo blande effudit: in cataſtas: ne vita libera rapta decidat. Rex inquit maxim⁹ oz/

bis:qui ſceptra geſtatromulea ſeruire
ſanxit oĩa priſcis deoꝝ cultib⁹. Vos
nazareni adſiſtite fideꝙ ritũ ſperni
te.hec ſacra q̃ princeps colit:placare
fumo ⁊ victima. Exclamat hic vicẽ
tius leuita de tribu ſacra miniſter al
taris:deũ excolũnis verũ. Oĩbi iſta
preſint numina:tu ſacra.tu lignũ co⁹
las.tu mortuoꝝ mortuus fias deoꝝ
pontifex. Nos lucis auctorẽ patres:
eiuſqꝫ xp̃m filiũ quẽ ſolũ ac verũ deũ
datiane cõfitemur. Hic ille iam cõ
motior:audes ne infelix ait iuſſa deo⁹
rum ⁊ principũ violare verbis aſpe⁹
ris. Fus eſt ſacratus ⁊ publicũ:cui
cedet humanũ genus: nec te iuuẽte
ferude infans periculũ permouet.
Hoc nãqꝫ decretũ cape:aut ara thu
re ⁊ ceſpite precãda iam nũc eſt tibi:
aut moꝛs luenda ſanguine. Reſpon
dit ille altrinſecus:age ergo quicq̃d
virium:quicquid poteſtatis tibi eſt:
palam reluctor:exerce. Vor noſtra
que ſit accipe:⁊ xp̃s ⁊ pater eſt de⁹:
ſerui hui⁹ ⁊ teſtes ſum⁹: extorqueſi
potes fidem. Oormẽta.carcer.vn⁹
gule. ſtridens flãmis flamma: atqꝫ
ipſa penarũ vltima moꝛs xp̃ianis lu
dus eſt. Veſtra inſanis vanitas:ſcu
tumqꝫ veſtri ceſaris.o digna veſtris
ſenſib⁹ coli iubetis numina Excuſſa
fabrili manu:cauis recocta ⁊ follib⁹
que voce q̃ greſſu carent inmota ceca
ligna ſunt. His ſumptuoſa a ſplẽdi⁹
do delubra creſcũt marmoꝛe.his col
la mugientiũ pcuſſa thauroꝝ cadũt.
Adſunt ⁊ illic ſpũs:ſunt ⁊ magiſtri
criminuꝫ:veſtreqꝫ ſalutis aucupes.
vagi.impotẽtes.ſordidi. Qui nos la
tenter incitos in omne cõpellunt ne⁹
fas:vaſtare iuſtos necibus plebem
pioꝝ carpere. Nocent ⁊ ipſi ac ſen⁹
tiunt pallore:xp̃um ⁊ viuere eiuſqꝫ
iam iam adfore regnũ tremendũ per
fidis. Clamant patẽter deniqꝫ pulſi
ex latebris corpoꝝ:virtute xp̃i ⁊ no⁹
mine:deniqꝫ idꝫ demones. His in
tonantẽ martyrẽ iudex profanus nõ
tulit:cõclamat:os obſtruite ne plu⁹
ra iactet improb⁹. Vocem loquẽtis
claudite:raptũqꝫ littores date illuꝫ
ſeorſum canib⁹ paſtũ manuſqꝫ exer⁹
cite. Infixus in pretoriũ cõuinciat:
ſentiat impune ne quos ſibi dijs ex⁹
truendis iuſſerit. Oĩbi ergo ſoli con
tumax turpe iaꝫ calcent ſacra:tu po⁹
ro ſolus obteras romã.ſenatũ.ceſa⁹
res. Vinctũ retortis brachijs ſurſuꝫ
ac deorſum extẽdite: cõpago donec
oſſium diuulſa mẽbratim crepent.
Poſt hinc diuerſis ictib⁹ nudata co
ſtarum ſunt abdita: vt per lacunas
vulnerũ ſecur retectũ palpitet. Ride
bat hec miles dei:manus cruẽtas in
crepans:qd̃ fibra nõ pfundit:intra⁹
retqꝫ artus vngula. Ac iam omne
robur artiũ euiſcerando ceſſerat:ni⁹
ſuſqꝫ auenis ſoluerat feſſo lacertoꝝ
toro. Aſt ille tanto letior omni va⁹
cantẽ nubilo frontẽ ſerenã lumine te
xp̃e preſentẽ videns. Quis vult⁹ iſte
proh pudor datianus aiebat furens.
gaudet reuinct⁹:⁊ puocat tortorem
tortus acrior. Nil illa vis exercita
tot noxioꝝ mortib⁹ agone in iſto pro
ficit:ars idoloꝝ vincitur. Sed vox
alumni carceris parcit inuicto:co⁹
hibete paulũm dexteras:reſpiret vt
laſſus vigor. Per ſicca rurſus vlce⁹
ra: dum ſeſe cicatrix colligit:refrige
rati ſanguinis manus reſulcans di⁹
ruit. His cõtra leuites reuera: ſci⁹
mea tuoꝝ preſpicis languere virtutẽ
Oanual ipſe maior carnifex oſtende

quo pacto queant in recessus rescin/
dere manus: ⁊ ipse intersere: riuosq3
feruentes bibe. Erras cruēte scimea
: reris penā sumere: cū mēbra morti
obnoxia dilaniata interficis? Est al/
ter intrinsecus: violare quem nullus
potest: liber quietus. integer. exors
doloꝝ tristiū. Hoc qd̄ laboras per/
dere tantis furoris viribꝰ: vas est so/
lutum ac fictile: quouis. frangenduꝫ
modo. Quinimmo nūc enitere illud
secare ac plectere: cuꝫ perstat intus:
qui tuā calcat tiranne insaniā. Hūc
tu lacesse: hunc distorre: inuictū insu
perabilē nullis ꝓcellis subdituꝫ: soli
hunc subiectū deo. Hec fat̄ ⁊ stridē
tibus laniat̄ vncis. denuo cui pretor
ore subdolo anguinat verba ⁊ sibi/
lat. Si tanta callidi pectoris predu
rat obstinatio: puluinar vt nostrum
inane abomineris tāgere. Saltē la/
tentes paginas librosq3 opertos de/
roga: quibꝰ sectā prauam seminas in
istis crement̄ ignibus. His martyr
auditis ait: quē tu maligne misticis
minaris ignē litteris: flagrabis ipse
hoc iustiꝰ Nōne scimea celestis vin
dex erit voluntas tanti veneni: inter
pretem linguā perures fulmine. Vi
des fauillas indices gomorreoꝝ cri/
minuꝫ: sodomite cladis cinis testes
perennis funeris. Exēplar hoc sem
per tuuꝫ est: fuligo quē mox sulfuris
bitumen ⁊ mista pice immo implica
bunt tartaro. His ꝑsecutor sautiꝰ
pallet labescit. ⁊ statin ī sana torquēs
lumina: spumansq3 frendens egerit.
Hūc deinde cunctatus diu: decernit
extrema omniū ignis grabati ⁊ lumi
nis exerceat̄ questio. Hec ille sese ad
munera gradu citato prorupit: ipos/
q3 pernix gaudio pene ministros pre
uenit. Ventū ad palestrā: glorie spes
certat: ⁊ crudelitas. luctamen an/
ceps cōserunt hic martyr: illic carni
fex. Serra lectulū regula dente fre/
quenti exasperāt: cū multa carbonū
strues viuū vaporat halituꝫ. Hunc
sponte cōscendit roguꝫ vir sanctus:
ore interrito: celi ⁊ corone cōsciꝰ cel
sum tribunal scandere. Subter cre/
pāte aspergine: scintillat excursus sa
lis: puntisq3 feruens stridulis: spar/
simq3 artus figit̄. Aruina post hinc
igneum impressa cratem lambit. vix
vnda foris fumida ī mēbra sensim li/
quit̄. Hic interim inmotus manet:
tanq̄ doloꝝ nescius: tēditq3 in altū
lumina: nā vincla palmas presserāt.
Sublatꝰ inde fortior lugubre in an/
trum trudit̄: ne liber ortus luminis
animaret altū spūm. Est intus im/
mo ergastulo locꝰ tenebris nigrior:
quē saxa versi fornicis angusta clau/
su strangulāt. Eterna nox illic latet
expers diurni sideris. hic carcer hor
rendus suos habere fert̄ inferos. In
hoc baratrū coiecit truculentus ho/
stis martyrē: lignoq3 plantas inserit
diuaricatis cruribꝰ. Quin addit ad
hec penā nouā crucis pericli artifi/
cis: nulli tirāno cognitā: nec fando:
cōperta retro. Fragmenta testarū
iubet irta impositis vngulis acumi/
nata informia tergo iacentis sterne/
re. Totū cubile spiculis armāt. do
lore saxisq3 insomne: qui subter latus
mucrone pulset obuio. Hac ille ver/
sat̄ vmbra: meditare artes. quas stru
xerat: sed belzebud callida cōmenta
xp̄s destruxit. Nam carceralis ceci
tas splēdore lucis fulgurat: duplex/
q3 morsus stipitis: ruptis cauernis
dissilit. Agnoscit hic vincentius ad

esse quod sperauerat: tãti laboris pre
miũ xp̃m datorem luminis. Cernit
deinde fragmina iam testularũ: mol
libus vestiri semet floribꝰ: redolente
nectar carcere. Quin & frequenter
angeli stant: ac loquunt cõminꝰ: quo
ruꝫ vnus ore augustior cõpellat his
dictis virũ. Surge martyr inclite
exsurge securus tui: exsurge almis ce
tibus noster sodalis adhere. Oresta
pater pissime: patriqꝫ cõpar vnice:
cũ spũ paraclito regnas per omne se
culum. Amen. Supplicatio. Oremꝰ
redemptorem. fol'. cccxxxij Capitula.
Omine clemẽtissime deus tri
bue: vt fortissimꝰ vincẽtius mar
tyr tuꝰ: qui pro te viriliter dimicans
tuo munere vicit: ita nobis ĩ tuo no
mine iugiter adsit: vt victor eculei:
victor existat peccati: quotidianas
abluat culpas: qui tulit tantasqꝫ sup
gressus ẽ penas. Ut qui pro dño mi
rificus extitit triũphator: pro seruis
existat magnificus intercessor. Pa
ter nr̃. Liberati. fol'. j. Lauda. Alla. Di
lectio tua sicut. fol'. cccxxxix Bñdictio
Ominus iesus xp̃s qui potẽter
vincẽti martyri suo vincenti ma
tutinam stellã donauit in munere: et
prime resurrectõis & future vos gau
dijs ditet. ℟. Amen. Et qui eidem
vincenti mãna dedit absconditũ: ob
tentu eiꝰ glorioses vos immortalita
tis vestiat indumẽto. ℟. Amẽ. Ut
exẽplo memorati martyris: & carce
res vincẽtes: & flãmas educti carce
ris: seculiqꝫ flãmas euadatis eterni
qꝫ supplicij. ℟. Amen. Per miam.
In noĩe dñi. In exeunte vespera.
Lauda. Sperauit aĩa mea in dño. Sono.
Spes mea tu es portio mea. fo. cccxxxviij
Aũ. Vincẽtius sanctꝰ vt solis radius splen
det: & sicut lilia cãpi floret. p̃. Portans odo
rem suauitatis in conspectu dñi. ℣. Dñe in
virtute tua letabit̃ rex: & sup salutare tuũ exul
tabit vehemẽter. p̃. Portans. ℣. Gloria &
honor. p̃. Portans. Dñs sit. ℟. Et cum.
Lauda. Coronã splendidã sempiternã alla.
p̃. Vincẽti dabo alla alla. ℣. Manꝰ enim
mea auxiliabit̃ ei: & brachiũ meũ confortabit
eum. p̃. Vincẽti. ℣. Glia & ho. p̃. Vincẽti.
Hymnꝰ. Adest miranda passio. Supli
catio Oremꝰ redemptorẽ. fol'. cccxxxij
Deus qui leuitã tuũ vin Capla.
centium tanto virtutũ munere
decorasti: vt ministerij sacri fretus
officio: filiũ tuũ dñm nostrũ secutu
rus: in passione eiusdẽ xp̃i tui calicez
ministraret prius credẽtibꝰ in salu
tem: tu nos facito coram te: digne
tractare susceptа ministeriorum offi
cia: quoꝫ gestandaꝫ suscepimꝰ obse
quelam. Quo martyr tuus vincen
tius diuino auctus spiritu persequẽ
tem datianũ obiectibꝰ duris adgre
ditur: cũ cõtra eum valerium epum
suũ leuiter musitasse cõquerek: meri
tis suis tribuat oibus in hac vita feli
ciorem excursum: in futuro regnum
beatitudinis infinitũ. Ut sicuti eum
inter penas suscepisti te confitentẽ:
ita nunc iubeas exaudire pro nobis
orantẽ: cũ ad te proclamauerimus e
terris. Pater nr̃. Liberati a malo. fol'. j.
Deus lumen eternũ: qui Bño.
nouа luce martyri suo vincẽcio
posito refulsit in carcere: inluceat
in cordibꝰ vestris ad eternã remune
rationez. ℟. Amen. Et qui corpus
eius in medio mari demersum mari
nis gurgitibꝰ reuocauit ad litus: re
uocet vitã vram ab interitu & noxijs
actibus. ℟. Amen. Quiqꝫ corpo ob
sequente dilatauit p̃dicti martyris

gloriā: deuotionē vestrā solita propi
tiatione suscipiat. ℟. Amen. Per.
Lauda. Alla. Dilectio tua sicut fons vite
permanet. Oratio. Deus qui mirabi/
liter. fol. cccxxxix. ¶. In sancti ille/
fonsi epi ⁊ cōfessoris oīa dicant vni⁹
cōfessoris pontificis sex capparum.
fol. cccxvj. ¶. In sancti babile epi ⁊
triū puerorū. Ad vesperum. Lauda.
Exortū est in tenebris. Sono. Justorū aīe.
fol. cccxix. Ant. Justi epulent ⁊ exultent
in cōspectu dñi. p. Et delectent in leticia. ℣.
Salus aūt iustorū a dño: ⁊ ꝓtector eorū est in
tēpore tribulationis. p. Et delectentur. ℣.
Gloria ⁊ honor. p. Et delectent. Lauda.
Justi iocundent alla. p. Et letent alla alla.
℣. Vox leticie ⁊ salutis: in tabernaculis iu/
storum. p. Et letent. ℣. Gloria ⁊ ho. p. Et
letentur alleluya alla. Hymnus.

O Sacerdotū inclita corona: atq3
corrusc⁹ leuitarū ordo: clero adscito
precinamus hymnū mēte benigna.
Formā exempli babilas antistes no
bis tenendā dimicans impressit: ne
templi dei ostia pandam⁹ callido ho
sti. Hic vir virtute fidei munitus:
antiochenam regeret arcem: spreuit
profanum atrijs a sanctis numeria
num. Illico captus sistit tirāno: in/
fula vero xp̄o immolādus: versutio/
sa abdicat asserta: vera vtendo. Re/
putans nāq3 dogmata ꝑuersa: rerū3
fatet oīum auctorē: celsi parētis co/
eternam prolem orbē creasse. Aris
ortat demonū litare: spernēs artat.
face cathenarū collo grauat ponde/
re boiarū cōpede in pede. Fit gregi
pastor magnū documentū: vrbi mō/
stratur veluti cōtentus. hinc ouans
defert: xp̄o vota lauduz: victor insi/
gnis. Fictilē vicit ratiocinādo: va
nas perdocens liberales artes: indi
cit sensum potius disertum triū pue
rorum. Soboles sequens genitrix:
quos mittit agonizando presule cuz
almo: qr pati patrē ⁊ magistrū eun/
dem dicūt. Hic quippe parens ver⁹
vt abraam est: hostia qui se trib⁹ cuz
puris obtulit: sacra stipitis in ara re
gi polorū. Inter insontes lotus vn
dās ambit sacrū altare stipiti delat⁹:
dira dum perfert vincla vel tormēta
comites docet. Simul confessi no/
men trinitatis: sustinēt simul lacerā
tum ictus: sed rapuere ab hoste tro/
pheum: dono diuino. Ad perimen/
dum postmodū ꝓducti alacres per/
gunt: carmen precinētes tripudij al/
mi: vltricē quadragenū voce hono/
rant. Tunc presul plebē contestans
affatur ita: vt esset vinclis oneratus:
ad cōfundendū iudicē profanū sepe
liret. Paruulos quoq3 babilas litan
dos patri adsignat ense verberādos:
quorū agonē pulcrius cōsummat san
guine fuso. Quiq3 conscepti vrna se/
pulcrari: vigēt ꝑenni memoria passi:
sede ꝓmissa potiti in arcez diadema/
te. Bino in ip̄is munere ꝑ ip̄os ob/
tinens missos: ciuitasq3 ita nimium
gaudet gloriās in xp̄o iubilo magno
Hic obsequenda membra rediuiua
possident: sursum aīas victrices sto/
lis indutas candidis fulgentes pal/
mas gerētes. Inde redēptor cerne
de supernis ratē redempti gregis in
cubantē secli in mare: turbine impul
sam temptationū. Vertere tue auxi
lium prebe: eamq3 cunctis a malis
defende: tecū victurā vehens in su/
pernis euo perenni. Gloria summa
xp̄e tibi semꝑ: simul cū patre spiri/
tuq3 sancto sit nunc ⁊ semꝑ soli: tibi
deo trino ⁊ vno. Amen. Suplicatio.

Dzemus redēptorē. mutatis noib⁹. fol⁹ Intendite lra/Cadla. (cccxxxij
rissimi fratres: sacerdotis babi/le inconuulse spei virtutē: triūq; pue rorum robustiorē animi fidē: quam valentē corporis qualitatez. Quos predictus doctor egregi⁹ gladio con tinuo pcussuros sacris vlnis cōgemi nando cōplectit: gratias flebiliter re ferens creatori: qđ eos quos de ma/nu ei⁹ acceperat: coronādos obtule/rit illi. hostiū igit exēplū cōstantie imi tantes: mores corrigam⁹ in melius: caritatē teneamus adinuicē. per di/lectionē exceptū ministerium explea mus: t ad seruitutē dei ceteros inflā memus. Operari iusticiam delecte/mur: noxia fugiamus: spiritu orem⁹ atq; dicam⁹. Pater nr̄. Liberati. fol⁹ j.

Babile precib⁹ soluant ve/Bño. stra peccata: cuius virtute nu/meriano domus dei obserata sunt li/mina. ℟. Amen. Eiusq; suffragio aiarum vestrarū vos gaudeatis ob/tinuisse lucrū: cuius documēto triū pueroꝝ societas meruit subire mar/tyrium. ℟ Amen. Ut sicut idez in/fantuli magistro subsequente gladij proxpo parili animaduersione trun cati sunt: sic vos vnita vinti societate diuinū semp agatis obsequium. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Gaudium

Qsempiternū. fol⁹ cccxix. Oratio. Qresta dñe vt dum sanctoꝝ babi/le t triū pueroꝝ venerāda tēpla susci pimus: ipsi tibi tēplum puri cordis: t in polluti corporis effici merea/mur. Atq; in domū tuā receptaculis perdurātes: electoꝝ tuoꝝ mereamur esse participes. ℟. Amē. Per miam In noie dñi. Ad matutinū. Ān. Da nobis leticiā. ps. l. Oro. Redde nobis dñe leticiā. fol⁹. cccxx Ān. j. Fecisti dñe in mari viam: t inter fluctus semitaz fir/missimā ostēdens. ℣. Quia potens es tran/seuntes mare saluare. ℟. Juxta est dñs his q̄ tribulato sunt corde: t humiles spiritu salua/bit. ℣. Quia potēs. ℟. Gloria t honor. ℣.

Quia potens es. Oratio.

Poli nos dñe nr̄is onerare pon/deribus. Et qui iudee partib⁹ inno/tescere is: plurimū deprecamur vt no stris pectoribus inmoreris. Et cui⁹ hierl̄m nomen ē magnū: intercessio/ne sanctoꝝ babile t triū pueroꝝ mar tyrum sit in nr̄a cōuersatione precī/puum. ℟. Amē. Per miam. Ān. ij. Transierūt mare rubrū quasi per aridā terrā: hec dicit dñs trāsite trāsite. ℣. Quia ego vos deducā de terra mea. ℟. Gaudete iusti in do mino: rectos decet collaudatio. ℣. Quia. ℟

Gloria t honor. ℣. Quia. Oratio.

Omnipotēs deus qui oculos tu os dirigis sup̄ iustos: meritis eorum preces nr̄as dignāter intēde. Ut t a peccatis nr̄is vultus visitatione pur gemur: t numero tuoꝝ: misericordie tue munere sotiemur. ℟. Amē. Ān. iij. De qui glorificaris in cōcilio sctōꝝ. ℣. Magnus t metuendus es alla. ℟. Lauda hierl̄m dñm cōlauda deū tuū syon. ℣. Ma/gnus. ℟. Gloria t ho. ℣. Magn⁹. Oro. Qresta dñe vt dum sanctoꝝ. Quere in istis vesperis precedētib⁹. ℟. In paradiso dei requiescunt sancti: quoꝝ fructus indeficiens perseuerat in quo est satietas et medella. ℣. Supra stellas fulgebunt facies eorum. ℟. Fulgebūt iusti t tanq̄ scintille in arundineto discurrūt. ℣. Supra stellas. ℟. Gloria t ho. ℣. Supra. In laudib⁹ ad cā ticum. Ān. Diligentes te dñe sicut sol in Cantieū. Qui spōte obtulistis. Ad bñs. Ān. Sancti t humiles fol⁹. cccxx Cāticū. Bñs es dñe. fol⁹ lij. Sono.

Salus iustoꝝ a dño. Lauda. Laudate dominũ de celis. ps. cxlviij. fol' cccxx. Prophetia. Iustoꝝ aĩe. fo. cccxxij Hyꝰ. O sacerdotũ. fol' cccxlij. Suppli. Oremꝰ. mutatis noibꝰ. fol'. cccxxxij

Deus scõꝝ gloria: ⁊ copiosus mĩa exaudi plebẽ tibi supplicem: per sanctoꝝ te suffragia postulantẽ. Rege nos per alternas tẽporum vices. ⁊ per dispares dierum ac noctiũ successiones pari ꝓtectione custodi. Ut adiuti sanctoꝝ tuoꝝ babile ⁊ triũ pueroꝝ martyrũ precibꝰ: qui diem hunc per mĩam tuã prosperum duximꝰ: noctẽ quoqꝫ hanc bene placita tibi aĩarum ⁊ corpoꝝ purita te ducamꝰ. Pater nr̃. Liberati a malo. fol' j. Lauda. Laus dñi in ecclesia sanctorum alla. p̃. Letet̃ isrl' in eo qui fecit ip̃m alla alla alla. ℣. Cantate dño canticũ nouũ qꝛ mirabilia fecit. p̃. Letet̃. ℣. Gloria ⁊ honor.

Beatissimoruꝫ Bño. (p̃. Letet̃. martyrũ suoꝝ babile ⁊ triũ puerorum vos dñs intercessione custodiat. ℟. Amen. Sperantiũ in se necessitates placatꝰ intẽdat. ℟. Amẽ. Et supplicantiuꝫ culpas. ꝓpitiatus omittat. ℟. Amen. Per mĩam. In noĩe dñi. ¶ In sancti timothei epi discipuli pauli oĩa dicant̃ vniꝰ cõfessori põtificis. fol'. cccxxiij ¶ In scẽ marie de pace oĩa dicant̃ vt i festo assumptionis virginis marie. fol'.

vbi dr̃ assumptio ibi dicat̃ descensio.

¶ In ꝯuersione sãcti pauli apli: oĩa dicant̃ vniꝰ cõfes. põtifi. fol'. cccxxiij ¶ In sancti ꝓiecti martyris: oĩa dicant̃ vniꝰ martyri. ix. l'c. fol' cccxviij. ¶ In sancti tirsi ⁊ martyri ad vesperum. Lauda Lux orta est iustis. p̃. Et rectis corde leticia. ℣. Gaudebũt iusti cũ omnibus sanctis. p̃. Et rectis corde. Dñs sit. ℟. Et cum. Sono. Gaudete iusti in dño: rectos decet collaudatio. p̃. Alla. ℣. Confitemini dño in cithara: in psalterio decez cordarum psallite deo. p̃. Alla. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. Contẽpserũt sancti vitã mũdi ⁊ peruenerũt ad premiũ regni. p̃. Et lauerunt stolas suas in sanguine agni. ℣. Qm̃ deus amat iudiciũ: ⁊ nõ derelinquet sanctos suos. in eternũ ꝯseruabunt̃. p̃. Et lauerũt. ℣. Gloria ⁊ ho. p̃. Et lauerũt. Dñs sit. ℟. Et cuꝫ. Lauda. Beati mũdo corde qm̃ ip̃i deũ videbunt. p̃. Alla alla alla. ℣. Beati qui custodiunt iudiciũ ⁊ faciũt iusticias in omni tẽpore. p̃. Alla. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Alla.

Exulta nimiũ turba fidelium: solẽne hodie martyris incliti est festũ. modula carmina fortiter in laudẽ dñi atqꝫ potentiã. Celestis patrie gaudia cogitat tirsus. vir pepulit oĩa seculi sanctꝰ: quibꝰ minime crederet. in deũ afflatꝰ subito flamine sancto est. Seuũ cõspiciẽs iudicem increpat: cur sanctos dñi inquit atrociter penis discrucias valde crudelibꝰ: infelix hereni igne cremãdus es. Illico rabidus tempore presserat hostis: cũ bricius mẽbra colentium in terra dñm multa perenta sunt: sanctoꝝ nitida milia martyrũ. Sanctus pro dño leucius nitit̃ electam aĩam tradere: prõptior diuersa genera pertulit innocens penarũ: cupiẽs premia celica. Athleta pedibus impiger ambulans tirsus: regẽ vbi reperit impiũ: apprehẽdens tenuit: ammonet ⁊ docet: iam falsa vt colere desinat ydola. Hunc leto simulans ore locutꝰ est: te tirse cupio cõsilio meo assensum tribuens: sacrifices dijs: vt magnas accipias copias munerũ. Sanctꝰ prespicuum est ait impie: qd̃ totꝰ habitet ille nequissi

mus in te nunc coluber prauus ⁊ in/
uidus: cũ tali pereas principe horri/
do. Gustrũ perniciter adfore p̃cipit
plenũ limpha caput martyris suffo/
cat: corpus qd̃ super est fustib⁹ cede/
re nodosis acrius pestifer imperat.
Sed seruus dñi voce pijssima de va
se miseruz iudicẽ increpat: agnosce
dñm lubrice ⁊ inuide: cũ cernis ope/
ra magna ⁊ inclita. Turris ꝯstruit
altus eminens: per girũ gladijs fi/
xis in ordine: almus fastigio positus
decidens ense susciperet mẽbra fide/
lia. Magn⁹ tu dñe es pre dijs oib⁹:
multũ mirificus in te credentibus:
prauis muscipula sis: sanct⁹ in ethe/
ra xp̃i glorificat omnipotentiã. Vi/
ctus nõ valuit insatiabilis seuus ter
ribilis: sed noua cogitat tormẽta si/
tiens vincere martyrẽ: sed sanct⁹ dñs
cõterruit malũ. Ne tirse timeas sic
ait angelus: directus ego sum a dño
deo: a te vt supplitia auferam oĩa: ho
stemqz poteris vincere pessimũ. Ex
audi dñe cogitat impius inferre one
ra. vincula oĩa. feruentẽ oleũ. plũbũ.
⁊ vngulas: vt sanctũ superet marty/
rem ⁊ necet. Cernens proficere nil
suis virib⁹: sancũ precipitez in mare
precipit iactari: videant ne oculi ho/
minum ter dena stadia a litore lon/
gius. Quã mira dñe sunt opera tua:
adducunt manib⁹ angeli martyrez:
⁊ dulci resonant carmine canticũ. iu
dex nõ meruit cernere angelũ. Debe
mus penitus facta retexere: que san
ctis meritis reddiderit bona: tribus
iudicib⁹ culpa labẽtib⁹ qd̃ terra rep/
pulit mortuos sepius. Exorãt ppl'i:
martyrẽ inquiũt oram⁹ dñe precipe
protinus: terra vt suscipiat corpora
iudicum. que escã dent putrida ver/
mibus funditus. Clementer lachry
mas oraculũ accipit: desinãs locuz:
vbi corpora condere deberent. veniã
da pie poscim⁹ martyr: nos humiles
credim⁹ in deũ. Letent̃ oĩum corda
volentiũ celestis patrie querere gau
dia: ⁊ paruifaciunt vlla nocentia: q̃
venti a facie vt stipula peruolant.
Te martyr lachrimis vernule posci
mus: per te omnipotẽs cõditor oci⁹
durũ quo premimur hoc iugũ aufe/
rat: ⁊ lectos faciat secula ꝑ oĩa. Tuz
summe dñe respice sautiũ delictis po
pulum: dele cirographũ: ⁊ nostrũ ge
mitum cerne ꝓpitius: dans nobis au
xilium tẽpore cõgruo. Defunctis re
quiem oĩbus optime: cõcedens tem
pora prospera: tribue ~~vitũ~~ pauperi/ victum
bus: subsidiũ viduis: oẽs percipiant
qd̃ pie postulant. Templũ hoc dñe
cixilla condidit dignã hic habeat sor
tem: in ethera cũ summis ciuib⁹ cãti
ca precinat gaudens ꝑpetuis seculis
oĩbus. Te nr̃a iubilet gloria perpe/
tim: qui solus dñs trinus ⁊ vnus est
iugi imperio secula cõtinens: ⁊ cun/
cta dominãs: oĩbus imperãs. Pre/
sta ingenite per vnigenitum regnas
qui ꝑpetim cũ sancto spũ: olimpum
cõtinens iugi iudicio sustentans ari/
dã perenni imperio. Amen. Supli/
catio. Oremꝰ redẽptorẽ. mutatis nomi
nibus. folio. cccxxxij Capl'a.
Auctor lucis fons luminis ⁊ im
mẽsi claritas splẽdoris xp̃e ingenite:
patris vnigenita proles: qui athete
tuo tirso perenni fontis lauacro sitiẽ
ti: portitorẽ luminis nunciũ celis de
stinasti: vt ille eum exterius lumina/
ret: quẽ ab intus accẽderas: vt fieret
lucerna pedib⁹: qui esset lustrator mẽ
tis: assiduus arde qm̃s in mentibus

nostris almo ignis tui feruore. Quo te ab arce missurum tuo es pollicit⁹ ore. Ut flagrans interius ad exurenda vitia lustret: exteriusq; ad capienda premia sempiterna pijssim⁹. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. Bño.

Olbristus dei filius a quo beatissimus martyr tirsus ante est passione fruitus quã lauacro: ipse nos munificet dono eternitatis ⁊ remuneret premio sempiterno benedictionis. ℟. Amen. Et qui illũ mari proiectũ angelis vehentib⁹ reportauit ad litus: vos secũ adsociet in polorũ sedibus letabundos. ℟. Amen. Ut illũ semp inuocetis deũ ⁊ patrẽ: quẽ idem martyr tirsus ⁊ sub aquis libera inuocauit voce. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Respexit eos cũ tribularentur. folio cccxrij. Oratio.

Uenientes ad te benedicti patris tui xp̃e dei fili⁹ percipere a te regnũ: quod eis preparatũ esse predixisti ab origine mundi: fac ergo nos: ⁊ si immeriti eos adsequi. Ut qui beatissimi martyris tui tirsi vel sotior̃ eius festũ incolimus: perẽniter cũ eẽdẽ sanctis iocundemur. Et sicut ~~idem~~ eũdem martyrẽ tuũ sectorib⁹ serra nõ pmisisti secari: ita nos ei⁹ suffragio a gremio matris ecclesie nulla nos patiatur occasione diuelli: sed cuz benedictis percipiam⁹ regnum qõ sanctis tuis pollicitus es in eterna secula seculoz. ℟. Amen. Per miam. In nomine dñi. Ad matutinũ. Añ. Da nobis leticiã. ps. l. Ofo. Redde nobis. fol'. cccxx Añ. j. Uenite ad me sancti mei dicit dñs: vindemiate fructũ laborz vestrorum germen iusticie. p̃. Cui⁹ odor est magn⁹ sicut odor lilioz̃ ⁊ rosarũ in tẽpore suo. ℣. Plantati in domo dñi: in atrijs dom⁹ dei nri floreb̃unt. p̃. Cuius odor. ℣. Glia ⁊ ho. p̃. Cui⁹.

Uenientes ad te sancti tui Ofo. dñe inuitati: vt vindemient fructus laborz suoz̃ : fac nos per miam eos adsequi in viuentiũ terra. Ut qui beatissimũ athletã tuũ tirsum prius martyrio cõsecrasti: quam lauacro: prius fide: quã regeneratione. prius etiã supplicio: quã baptismo: tu oib⁹ dimittas nobis peccata ⁊ dones nobis regnũ hereditatis perpetue. Ut per bonã operationẽ ⁊ uersationẽ: perueniam⁹ in paradisum delitiarũ: ⁊ gaudẽtes de laborz nrorz fructu: vendemiem⁹ fruct⁹ nros in gaudio eterno. ℟. Amen. Añ. ij. Uenite ad me oẽs sancti mei dicit dñs. p̃. Qui laboratis ⁊ onerati estis: ⁊ ego reficiã vos. ℣. Venite filij audite me: timorem dñi docebo vos. p̃. Qui laborastis. ℣. Glia ⁊ ho. p̃. Qui.

Uenientes ad te sancte Oratio. deus oẽs qui laborauerũt: ⁊ pro te multũ sustinuerũt: vt eos requiescere facias sicut pmisisti eis dicẽs: ego reficiã vos: fac ergo nos i ecclesia tua orantes: eos tota mẽtis intẽtione adsequi: vt cõsequamur miam tuã. Ut pro merito non dãnemur in pena: qui ex nostro merito nõ meremur veniã. Ut qui beatissimũ tirsum pueniſti in benedictionẽ gratie tue: ostendẽs illi in tenebris lumẽ: ⁊ perfectionẽ gratie post laborẽ. Rogamus ergo etsi immeriti: vt suffragio predicti martyris laboze nostro onerati reficiamur cũ sanctis tuis: verbi tui melliflua doctrina in viuentiũ terra. ℟. Amen. Añ. iij. Uenite benedicti patris mei dicit dñs. p̃. Percipite regnum qõ preparatũ est ab origine mũdi. ℣. Accedite ad me ⁊ illuminamini: ⁊ vultus vri nõ erubescẽt. p̃. Percipite regnũ. ℣. Glo-

ria ⁊ honor. ℟. Percipite. **Oratio.** Venientes ad te benedicti patris mei. **Quere retro in vesperis p̄cedentib⁹.** ℟. Clarificatū est nomen dñi iesu xp̄i in sanctis pro patientia ⁊ fide: in oībus persecutionibus quas sustinuerūt. ℟. Ut digni haberētur in regno dei: pro quo ⁊ passi sunt. ℣. Deduxit eos in viam rectam: vt irent in ciuitatē habitationis ℟. Ut digni. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Ut digni. **In laudib⁹ ad canticum. Añ.** Diligentes te domine sicut sol. **Canticū.** Qui sponte obtulistis. fol' cccxx **Ad bñs. Añ.** Sancti ⁊ humiles corde. **Cāticū.** Bñdictus es dñe. fol' iij. **Sono.** Via iustorum. **Lauda.** Laudate dñm de celis all'a ps. cxlviij fol'. cccxxij **Prophetia.** Iusti in perpetuum viuent ⁊ apud. fol' cccxx. **Hymnus.** Exulta nimium turba. **Quere retro in istis vesperis precedentib⁹. ⁊ Supplicatio.** Oremus re.

DOmine deus omnipotens tuorum ante mundi constitutione prescius electoꝝ: tirsi martyris tui ⁊ comitū eius annuis recursibus solēnia alacri voto suscipientibus: dele cuncta delicta propitius. Et qui pro tuo nomine tot tantasq; pertulit penas: suffragio suo nostras deleat culpas. Ut eius precib⁹ a cunctis peccaminū nexib⁹ absoluti: ad te post transitū mereamur peruenire stola decoris induti pijssime. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. **Lauda.** Laus domini in ecclesia sanctorū all'a. ℟. Letetur israel in eo qui fecit ip̄m all'a all'a all'a. ℣. Cantate domino canticum nouum: qꝛ mirabilia fecit. ℟. Letetur israel. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Letetur israel. **Benedictio.**

INteruentu sanctorū tirsi ⁊ comitum eius celitus inlapsa dei benedictio vos protegat: ⁊ ab omni malo defendat. ℟. Amen. Eorū precibus a cunctis incōmodis tueanimi: quoruꝫ festa amando suscipitis. ℟. Amen. Ut cum eis in eterna beatitudine participes sitis: quorum solemnia deuotissime celebratis. ℟. Amen. Per mīam. In noie dñi ⁊c.

¶ In sancti policarpi ep̄i ⁊ martyrī oīa dicant' vnius martyris pōtificis nouē lectionū. fol' cccxviij. ¶ In sancti ioannis crisostomi ep̄i: om̄ia dicātur vnius confessoris pontificis. fol' cccxxiij ¶ Ioannis presbiteri ⁊ cōfessoris: om̄ia dicant' vnius cōfessorī fol'. cccxxiij ¶ In sancte agnetis secunde: om̄ia dicant' vnius virginis. fol'. cccxxviij ¶ In sancti valerij episcopi ⁊ confessoris: om̄ia dicant' vni⁹ martyris pontificis. fol'. cccxviij ¶ In octaua sancti illefonsi: omnia dicant' vnius confessoris pontificis. fol'. cccxxiij ¶ In sancte batildis regine: om̄ia dicant' vni⁹ virginis. fol' cccxxviij ¶ In sanctorū ciri ⁊ ioannis martyrū: om̄ia dicāt' plurimorum martyrum. ix. l'c. fol' cccxxij.

IN sancti ignatij ep̄i ⁊ martyris om̄ia dicant' vnius martyris pōtificis. fol'. cccxviij ¶ In sancte brigide virginis: om̄ia dicant' vnius virginis. fol'. cccxxviij ¶ In festo purificationis sancte marie. Ad vesperum. **Lauda.** Laudauerunt te dñe omnes angeli tui: ⁊ hymnū dixerūt dum perficeres fabricam celi, tuus est dies: ⁊ tua est nox. ℟. Tu fecisti solem ⁊ lunam. ℣. Tu confirmasti in virtute tua mare: tu cōtriuilasti capita drachonuꝫ super aquas. ℟. Tu fecisti. **Oratio.**

LAudāt te dñe om̄es angeli tui: dum a te se creatos agnoscunt: ⁊ cuncta creatura celestis atq; terrena te opificem subsistere: ac dispo-

sitione nō ambigūt. Bona ergo mē tibus nostris in oibus operib⁹ tuis: tibi gloriā dare ꝛ te solē iusticie per/ petuo nobis fulgore clarescere lumē. Quatenus nocturnas tenebras: tua temp valeam⁹ inluminatione vitare. ℟. Amen. Per miam. Sono. Alla. Justicia est plena dextera tua. letet mōs syon ꝛ exultent filie iude. ℣. Propter iudicia tua alla alla. ℟. Alla. Magnus dns ꝛ laudabi/ lis valde in ciuitate dei nostri. in monte san/ cto eius: dilatans exultationes vniuerse ter/ re. ℣. Propter iudicia. Bñs sit semper. ℟. Et cum. Añ. Viderunt omnes fines ter re salutare dei nostri. ℣. Jubilate deo vniuer sa terra. cantate ꝛ exultate ꝛ psallite. ℟. Can tate dño canticū nouū: quia mirabilia fecit. ℣. Jubilate deo. ℟. Gloria ꝛ honor. ℣. Ju/

Omine quē Oratio. Cbilate deo. hominē natū: homines cōspexe runt: ꝛ predictū fines terre viderūt. qui ante aliqua tēpora predict⁹ es vo cibus prophetaꝝ: ꝛ in tēpore visus: glorificatus es modulis pp̄lorum: concede propitius: vasa nos tua tibi permanere purissima. Ut lucis au/ ctor nos ꝛ iugiter inlustres: ꝛ in de/ sinenter inhabites. ℟. Amen. Per miam. Añ. Viderunt oculi mei salutare tuū dñe: quod parasti in cōspectu populorum. ℣. Lumen ad revelationē gentiū: ꝛ gloriam plebis tue israel. ℟. Domine dns noster quā admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. ℣. Lumen ad. ℟. Gloria ꝛ honor. ℣. Lumē ad. Bñs sit semper. ℟. Et cum. Lau/ da Notum fecit dominus salutare suū. ℣. Ante cōspectū gentium revelauit iusticiam suam alla alla. ℟. Memor fuit in eternum testamenti sui: verbi qō mandauit in mille ge nerationes. ℣. Ante conspectū. ℟. Gloria ꝛ

honor. ℣. Ante conspectus. Hymn⁹. Sacer puritatū dies hodiernus rutilat: quo secundū carnē xp̄us tem plo symeon tradit: patri nō adoptio ne sed coetern⁹ genere. Spiritu cō/ pletur aluus incorrupte virginis. q̄ pariens mansit celebs virgo: quem puerperam illibatā genitricē prolis castam elegit. Inde symeon gran/ deuus ouans vlnis accipit: ample/ xusq; videbat salutare dñi. resolue iam nunc in pace artus istos fragi/ les. Sed nec illa impar anna cōti/ nentia gradiens. quā in flore iuuen/ tutis coniunx viduauerat vagientē confitentē: fore mundi principem. Hunc veneranda ex lege offeruntur munera: turturum columbarumq; viua in sacrificio: que corporis ani/ meq; puritatē docerent. Gloria deo potenti in excelsis resonet: gloriam canamus xp̄o: atq; sancto spiritui: cui laus ꝛ potestas in eterna secula. Amen. Supplicatio. Oremus pium ꝛ exaudibilē dñm nostrū iesum xp̄m: cum omni supplicatione rogemus: vt nos gratia presen tationis ipsius: ꝛ purificationis eius genitri/ cis marie: nobis salutē anime ꝛ corporis: ꝛ re missionez et pacem propitius tribuere digne tur. ℟. Presta eterne omnipotēs deus. Kyr/ rieł. ℟. Xp̄e. kyrieł. Capitula.

Iesu dñe cuius admirabile no/ men angelus predixit: mater impo/ suit: symeon cognouit: anna lauda/ uit: salua populū tuū in vniuerso mū do: cuius extat nomen magnificū in celo. Ut qui solus es potētia glorio/ sus: sis etiam perditis miserationis et indulgentie pius. Pater noster. Liberan a malo. folio j. Benedictio.

Et qui symeonis iusti manibus est susceptus: vos sibimet adsci/ ciet benedictione perpetua letabun/ dos. ℟. Amen. Idem qui precepto

legis sue signuz de secte carnis accepit: oñes a nobis sordes sui amoris cõnexione depurget. ℟. Amen. Et qui vos filios abrae in seipso: qui est semen eius benedicere ꝓmisit: heredes beate vos cõlatione munificet ℟. Amẽ. Per miaz Lauda. Ad nuncietur in syon nomen dñi. ℣. Et laus eius in hierlm alla alla alla. ℟. Et timebunt gentes nomen tuũ dñe: et oẽs reges terre gloriaz tuã. ℣. Et laus. ℟. Gloria et cc. ℣ Et laus.

Omnipotens deus pater. Oter et dñe: largire credẽti tuo populo pacẽ. Ut in tẽplo tuo videam⁹ salutare tuũ: qnẽ symeon iustus vlnis suis accepit. Ut qui lumen ad revelationẽ gentiũ extitit: indultor criminũ sibimet credentium sentiatur. ℟. Amen. Per miam. In noie dñi. Ad matutinũ. Añ. Dñi est salus et super ppm tuũ benedictio tua. ℘s. iij. Oratio.

Tua es dñe salus: et tua est salus. Hãc gaudem⁹ in nobis largitã. hanc etiã vsqz in finẽ a te petim⁹ largiendam. Effunde qmis sup populũ tuũ benedictionẽ tuã: vt priuet maledictio pene: et diteſcat in nobis fructus iusticie. ℟. Amen. Per miam. Añ. j. Cum inducerẽt parentes puerũ iesuz in tẽplo: vt facerent ꝓ eo scõm legez moysi. ℘. Accepit symeõ in manib⁹ et benedixit deũ ℣. Magnus dñs et laudabilis nimis: i ciuitate dei nr̃i in monte sancto eius ℘. Accepit symeon. ℣. Gloria et ce. ℘ Accepit. Oro. Omps deus pater. Quere retro in istis vesperis precedẽtib⁹. Añ. ij. Symeon in tẽplo eleuauit vocẽ dicens: nunc dimittis seruũ tuũ in pace. ℘. Quia viderunt oculi mei salutare ppli tui ℣. Notum fecit dñs salutare suũ: ante conspectũ gentiũ reuelauit iusticiã suã. ℘. Quia viderũt ℣. Gloria et honor. ℘. Quia viderunt. Oratio.

Beatam dñe illã iusti tui symeonis vocem fac in nobis pari diligentia personare. Ut qz vidim⁹ et credimus salutare tuũ: in pace cum iusseris dimittamur: nõ quo a te dimissos fines vite accipiam⁹: sed per te absolutos a debito: i fine pacẽ sempiterna possideam⁹. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Vidimus gloriã dñi: gloriam quasi vnigeniti. ℘. A patre plenũ gratie et veritatis. ℣. Sicut audiuim⁹ ita et vidimus in ciuitate dñi virtutũ: i ciuitate dei nr̃i deus fundauit eam in secula. ℘. A patre ℣. Gloria et honor. ℘ A patre. Oratio.

Vidimus gloriã tuã dñe: gloriã quasi vnigeniti a patre. Unigenitum deitate: primogenitũ munere. illic vnicũ patris: hic precipuum inter fratres. ibi cũ patre vnum: hic fratrib⁹ primũ. illic equaliter subsistentem: et i sinu patris manentem: hic socios nõ derelinquentẽ. largire ergo tuo fieri participes regno: quibus es propiciat⁹ i mũdo. Quibusqz aduenisti prius redẽptor: existe in futuro remunerator. ℟. Amẽ. Per miam. ℟. Iste qui nat⁹ est: redemptio nostra est et dñs et deus est. ℘ Iste cõsolabit nos a plaga nostra: et a labore in terra captiuitatis nostre. ℣. Parvulus nat⁹ est nobis: filius datus est nobis: et factus est principatus eius super humerũ eius. ℘. Iste cõsolabit. ℣. Gloria et honor. ℘. Iste consolabit. Oratio.

Omine iesu xpe: qui es redemptio nostra et salus nr̃a sana plagam cõtritionis nostre: qui suscepisti carnẽ fragilitatis humane. Et q̃ veniẽs onera nostra subleuare dignatus es: quesum⁹ vt a malis operib⁹ nostros labores euacues: nostraqz studia pius in bono confirmes. ℟. Amen. Per miam. Añ. j. Vidérunt

oculi mei salutare tuum domine. ℟. Quod preparasti ad reuelationē gentium. ℣. Bonum est confiteri dño: ⁊ psallere nomini tuo altissime. ℟. Quod preparasti. ℣. Gloria et honor. ℟. Quod preparasti. Oratio.

Ac nos dñe vt salutare tuū: quē oculis fidei vidimus: placabilē in iudicio sentiamus. Ut qui ad reuelationem preparatus est gentiū: nō ad punitionem: sed ad saluationē se iudicē ingerat redemptorū. ℟. Amē. Añ. ij. Tulerunt iesum in hierl'm vt sisterent eum dño sicut scriptū est in lege dñi. ℟. Quia omne masculinū adaperiens vuluam sanctū dño vocabit. ℣. Cāntate dño ⁊ benedicite nomē eius: bene nunciate de die in diē salutare ei⁹. ℟. Quia omne. ℣. Gl'ia ⁊ ho. ℟. Quia oē.

Domine deus qui omne Oratio masculinū adaperiens vuluam sanctū esse testaris: fac nos tibi in sanctitate ⁊ iusticia deseruire. Ut qui vuluam materni vteri in corruptione sanctificas: eterne sanctificatiōis premio credentes adtollas. Ut qui gloriosum nomen tuū in gentib⁹ nuntiant: remuneratorē te suū in futuro cognoscant. ℟. Amē. Per. Añ. iij. All'a. Dederūt hostiā ꝓ iesu: scdm qd scriptū est in lege dñi. ℟. Par turturū aut duos pullos colūbarum all'a. ℣. Laudate nomen dñi: laudate serui dñi. ℟. Par turturū. ℣. Gl'ia ⁊ honor. ℟. Par turturum. Oratio.

Deus qui in expiatione parientium: par turtur vel duos pullos tibi offeri precipis columbarū: in viuā nos ꝑpara hostiā: qui pro nobis ipse factus es hostia. Ut qui legē implere venisti nō soluere: in nobis euāgelij gratiā digneris opulentius propagare. ℟. Amen. Per miam. ℟. Nūc dñe dabis ppl'o tuo pacē qꝛ viderūt oculi mei salutare tuū. ℟. Lumē ad reuelationē gentiū. ℣. Iocunditatē fecisti cū seruo tuo dñe: scdm verbū tuū. ℟. Lumen. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Lumen.

Omnipotēs de⁹ Oratio. pater ⁊ dñe largire credēti tuo ppl'o pacē. Ut qui salutare tuū vidimus: visione gr̄e tue muneremur. Ut q̄ lumen ad reuelationē extitit gētium: indultor criminū ip̄emet credētiū sentiat. Per. ℟. Amē. In laudibus ad canticū. Añ. Letabunt oēs. Cāticum. De nocte vigilat. Oratio. Deus qui notuz fecisti. folio. xxxvij Alia añ. de cantico. Ego in domino gloriabor. gaudebo in deo iesu meo. Canticū.

Nunc dimittis seruū tuuz dñe: scdm verbū tuū in pace. Quia viderunt oculi mei salutare tuuz: qd parasti ante faciē omniū populoruz. Lumen ad reuelationē gentiū: ⁊ gloriam plebis tue israel. Ad bñs. Añ. Tibi soli deo honor ⁊ gloria virt⁹ ⁊ potestas in secula seculoꝝ. Cāticū. Bñs. fol' iij. Sono. All'a. Iusticia est plena dextera tua. fol'. cccxxix Lauda. Laudate dñm de celis all'a. Laudate eum in excelsis all'a. Laudate eum oēs angeli eius. Laudate eum oēs virtutes eius. all'a all'a all'a. ps. cxlviij. Prophetia. Audi me iacob ⁊ israel quē. Hy⁹. Sacer puritatū dies. Quere in vesperis precedētib⁹. et Supplicatio. Oremus redemptorē. Capitula. Notum factū est salutare dñi. folio. xxxvij Lauda. Aduuncict in syon nomē dñi ⁊ laus. Bñdictio. Et qui symeōis iusti manib⁹. Quere in vesperis precedētib⁹. ¶ In festo sancti blasij episcopi ⁊ martyris: om̄ia dicant vnius martyris pontificis sex capparum. fol'. cccxviij ¶ In festo sancti giliberti cōfessoris: oīa dicant vni⁹ cōfessori ix. l'c. fol'. cccxxiij ¶ In festo scē agathe v̄ginis ⁊ martyris. Ad vesperū.

Lauda. Sperauit anima mea in dño. fol. cccxxviij Sono. Dominus deus celi benedicat tibi. honor regni dabit in manu tua. p. Et adorabunt coraz te filij multarũ gentiũ alla. ℣. Audi filia syon: qz exaltata es z facies tua fulget in tẽplo dei. sol iusticie in gressu tuo orietur alla p. Et adorabunt. An. Virgo prudentissima quo progrederis. Lauda. Specie z pulcritudine tua. fol. cccxxviij

Adesto plebs fidissima Hymnus. venustũ festum gratia laudum deprome: carmina xpoqz vota maxima. Beata virgo agatha fide z clara germine: mundi refellens noxia: adepta est celestia. Hec gnauiter cristum amans: ipmqz soluz predicãs: extẽta iussu psidis artat in immo carceris. Seui furore iudicis xpi puella territ: sed virgo sancta impijs libare renuit aris. Ge nunc demũ martyr acrius adficit verberibus: pectoris papilla tollit: castũqz corpus tunditur. reddit papillã integrã curatqz omnia vulnera. Magnus sed xpi senior disrupit claustra carceris: reddit papillam integrã curatqz omnia vulnera. Sic sic puella sanctior tanto adepta premio: genu orando flectit: fuditqz celo spiritũ. Mox namqz clarus iuuenis tabellã scriptã deferẽs: mente sacra pronũcians defensionẽ patrie. Naz mõtis ethne incendiũ: cursu dum rapidissimo ad vrbẽ pronus flectit: claret puelle meritum. Tunc e sepulcro martyris: plebs sacrum velũ deferens: cuius pia presentia extinguit mox incẽdia. Iam virgo nunc sanctissima plebi fideli proroga: peccatoꝝ indulgentiam: pacis redendo cõmoda. Que olim conciues tuos magno ab igne eruis: tu redde nos iam liberos iugo remoto pessimo. Sit cunctis sit fidelibus locus quiete placidus: tutelã presta orfanis: subsidiũqz viduis. Presta pater pijssime patriqz cõpar vnice: cuz spiritu paraclito regnans per omne seculum. Amen Supplicatio. Oremus. mutato nomine. fol. cccxxxij

Deus cõlator iusticie Capitula. z castimonie prerogator: a quo agatha fumula tua visitatã se fore respiciens: z in vulneratis mẽbris recipit sanitatem z noctis medio reuincta carcere: celeste promeret inlustrari ex lumine. Tu luce illa sancti spiritus nostrã inradians mentem: ad videndum te z corporo valentes z animo puriores effice: quo duz spiritualis affectus in interno se diffuserit corde: fideli ad te ore proclamando conlaudent. Pater noster. Liberati fol. j.

Animarũ vestraruz Bñdictio. xpus dominus vulnera tergat: qui beatissimã agathã pro suo nomine abscisam: non destitit curare mamillam. ℟. Amen. Atqz cuius meritis a finibus remouit ac detraxit incendia: eius nunc opitulatione flammã a vobis male cupiditatis retorqueat. ℟. Amen. Ut que celesti inscriptione libera aduocata est patrie: omnes in cõmune patrocinio indefesso conseruet. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Sicut palma exaltata sum. folio

Deus qui sancte agathe fidei baptismo stolaz induis: z glorie tue vestimentis exornas: dum eam post martyrij palmaz laureando coronas. Concede nobis precibus eius: vt cõfessionis veridice vestiti decore: iusticia induti z sanctitate: futura tibi presentemur in requie. ℟. Amen. Per misericordiã.

In noīe dñi nr̄i iesu xp̄i. Ad matutinuz. Añ. Labia mea dñe aperies Et os meū annunciabit laudē tuam. ps. l. Or̄o. Exultent dñe labia. fol. cccxxviij. Añ. i. Virgo sapiens benedicetur. timorem aūt dñi ipsa conlaudat. date ei de fructu manuū suarū. p̄. Ut laudent̄ in portis opera eius. ℣. Labores fructū tuoꝝ manducabis: beatus es ⁊ bene tibi erit. p̄. Ut laudentur. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Ut laudent̄. Or̄o.

Virgo xp̄i agatha q̄ vtiqꝫ sapiēs benediceris: ⁊ dei in atrijs coronaris: dum de fructu manuū tuaruꝫ a dño veniā promereris. Detur nobis qm̄s tui merito: sapiētie laudationem habere: ⁊ in xp̄i timore te adiuuante p̄manere: vt mereamur ab illo in perpetuū benedici. ℟. Amē. Per mīam. Añ. ij. Virgo prudentissima quo progrederis quasi aurora valde rutilans filia syon. p̄. Tota formosa ⁊ suauis es pulcra vt luna ⁊ electa vt sol. ℣. Specie tua ⁊ pulcritudine tua intēde prospere: procede ⁊ regna. propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. p̄. Tota formosa. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Tota formosa.

Virgo tua xp̄e agatha pru/ Or̄o dēter gloriosa effecta est: que cō surgēti aurore cōparata: pulcra atqꝫ electa vt sol probat̄: ⁊ luna dum clariori rutilans lumine: vt luna plena clarescit ī sanguine. ⁊ vt sol flagrās: atqꝫ imminutionē sui nesciēs sanctitatis persistit in opere. Da ergo nobis vt interuentu predicte martyris apud te obtinere indulgentiā mereamur: qui nunc pro delictis lachrymas fundim⁹: vel gemit⁹ exhibem⁹. ℟. Amen. Per mīam. Añ. iij. Virgo isrl̄ expandi amictū meū sup te dicit dñs. p̄. Et induite stola decoris alla alla. ℣. Edificans hierl̄m dñs ⁊ dispersiones israel congregans. p̄. Et induite. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et induite. Or̄o. Deus qui sancte agathe. Quere retro in vesperis precedentib⁹. ℟. Egredere inter lilia o pulcra filia hierl̄m: qꝛ perfecta es ⁊ decora ⁊ reprehensio in te nō est. ascende quasi sponsa libanum. p̄. Et percipe benedictionem fidei a dño deo tuo. ℣. Surge propera amica mea formosa ⁊ veni. p̄. Et percipe. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et pcipe.

Domi/ Oratio. One iesu xp̄e qui ita in spiritu tuo sanctā agathā martyrez inflāmasti: vt ⁊ lasciuie superaret flāmaꝫ: vt eā ignis exterior nō vreret: eadem interveniente misericordie tue nobis rorē infunde. Ut naturale incendiū extinguamus: dū salutare remediū optinemus. ℟. Amen. Per mīam. In laudib⁹ ad canticū. Añ. Benedict⁹ dñs qui induit me. Canticū. Gaudēs gaudebo in dño. Ad bñs. Añ. Filia syon benedic. Canticū. Bñs es dñe. Sono. Dñs de⁹ celi benedicat tibi. Lauda. Laudate dñm de celis. ps. cxlviij. Prophetia. Longe dñs aparuit. fol. cccxxix

Festum insigne pro/ Hymnus. dijt: corus cuꝫ voces in aula resonet: cunctoꝝ deo dicata plebs alterna tota pandite vota. Hec virgo sacra: germineqꝫ clara seculi cuncta respuit caduca: xp̄m secuta acriori pene subdidit mēbra. Iudex iniquus ipse quintianus virginē sanctā agathā cū vidit: decē malignis feminis obscenis tradi precepit. Quam cū vidissent blandiunt̄ verbis. audi preceptum iudicis monētis: adora deos ⁊ lucrare vitam: premiaqꝫ multa. Sed fide plena nobilis puella execrat cuncta vanitatū verba: spemqꝫ fixam retinet in christo semper inuicta. Quā quintianus presentari iu/

bet: ydola vana cogit adoranda. fortis puella xp̄m est ꝓfessa: fide ꝑfecta. Iratus iudex sibilat crudelis: tortores suos excitat: in mãmillis torqueri iubet delicatum corpus puelle sacre. Penas inlatas viriliter portat: corpus intactũ dño conseruat. fide qua credit oĩa tormenta fortiter vincit. Addit̃ pena crudelis ⁊ seua: virginis sacre torquet̃ mãmilla: diuqꝫ torta abscidi precepit vbera sacra. Tunc virgo sancta incarcere trusa. fortis in xp̄o: facta est athleta: cuius e celis angelica cura sanat mãmillã. Splẽdor sanct⁹ tenebras inlustrat. per totaꝫ noctẽ lux e celis micat: pauore multo territi custodes fugiunt oẽs. Furore plen⁹ vltroneus tortor testas acutas ignitos carbones: corpus sacratũ volitari iubet latere nudo. Qn terremotus fact⁹ est immanis: merorqꝫ cunctos terruit tortores: vnũ oppressit noĩe siluanũ pars parietis. Omnis cõuent⁹ ille ciuitatis tremore viso: sic cõcurrũt om̃es iudicem seuũ volentes occidi: fugit ipse. Post virgo leta ergastulis clausa expãndit man⁹: dñm exorans: sacram efflauit animam in celo toga cũ sancta. Angelus dei descẽdit de celo: corpusqꝫ sanctũ tumulat honoris: tabula signat aureis scripta litteris sacrã. Iudex iniquus nunq̃ erubescens: volẽs: inquirit ei⁹ facultates: pessima morte morsib⁹ equoꝝ nece vastat̃. Miratã satis prodierũt signa: ãni vertẽtis facta cõprobãtia: etheneus ipse mons eructauit ignez ardentẽ. Videntes cũcti rogũ venientem: velũ sepulcri simul expãdẽtes: ignis stetit honorificãdũ corpus beatum. Deꝰ qui tãta tribuisti dona virgini tue: celestia regna nobis indignis: ob honorẽ ei⁹ dilue culpas. Ob cui⁹ laudẽ clerus decãtans: p̃cibus ei⁹ tibi sit acceptũ: ratũqꝫ reddat plebis tue victũ honore sacrũ. Sacerdos vita habeat̃ clarus: morib⁹ bonis tibi sit ornat⁹: vt digne possit tuũ immolare corpus beatũ. Quiusqꝫ festũ annuis recursib⁹ laudum honoris persoluim⁹ votũ: ei⁹ obtẽtu letemur cũ sanctis tuis in celo. Hec in honorẽ carminaqꝫ dixit: virginis sacre merita narrauit: tuo ex dono heres sit in celo sanctoꝝ choro. Gloria tibi patri glorioso: ⁊ iesu xp̄o redemptori nr̃o qui tecũ regnat cuꝫ spiritu sancto iugi ꝑ euuꝫ. Amen. Suppli. Oremus. mutato noĩe. fol. cccxxxij

Domine iesu xp̄e cui vir/ Capl'a. ago ⁊ martyr agata: ⁊ inte gritate iungit̃ ⁊ sanguine sociat̃: dum tibi ⁊ castimoniã vouit: ⁊ pro te sanguinem fudit: presta famulis supplicãtibus: vt expiati peccatis: tibi ita adhereamus: ne a te vlteri⁹ recedam⁹. Pater nr̃. Liberati a malo. fol. j. Lauda. Sicut palma. fol. cccxxviij. Bñ. Animarũ vr̃arum xp̄s. Quere in vespis precedentib⁹. ¶ In sancti vedasti et amandi ep̄oꝝ: oĩa dicant̃ plurimorũ cõfessoꝝ. fol. cccxxvj ¶ In festo sancte dorothee v̄ginis ⁊ martyri. Ad vespũ. Lauda. Exortũ est Sono. Justoꝝ anime. fol. cccxix. Añ. Sancti sicut rose germinãt. fol. cccxxj Lauda. Sanguinem sanctoꝝ requirã eũ. fol. cccxix. Hy⁹

Christe lux lucis vera: deus angeloꝝ: vita sãctoꝝ: salus innocẽtũ: plebs pia optat celebrare festũ: accipe votũ. Qn tua v̄go dorothea scã te sequẽs semꝑ puro corde amat: ⁊ suuꝫ corp⁹ tibi castũ optat mẽteqꝫ pura.

Duplici portat merito coronā: duz manet v̄go: fudit ⁊ beatū sanguinē: promte propriū volēdo vincere mortem. Iudicis iussu capitur cruenti. sicqz flagellis cruciat̄ diris: sed manet cōstans deridendo nigra ydola muta. Cum duas lapsu grauiter ruentes: vna cristetes vocitata soror: siue calistes tibi cōquisiuit igne pietas. Tendit̄ post hinc incatasta martyr: sustinens penas diu verberata. sic deo dignā aīam donauit sanguine fuso. Theophilo mitit niueū puerum: cum rosis tribus totidēqz melis: vidit ⁊ stupet nimiū sagace munus ⁊ aptū. Hic fide plenus: vocitādo xp̄m intimat credi potuit tirāno. vertex abscisa meruitqz clarū etheris aulaz. Nunc faue virgo precib⁹ tuoꝝ: seruulis prebe veniā malorum. fac tuos nobis socios patronos longum in euum. Simus vt vestro placidi amore: festa qui digno colimus honore: pacis vtamur pariter conexi munere digno. Pestis abscedat: fugiatqz lāgor. qd̄ iugū premit ppl̄os: depelle. sit quies defunctis medicina egris: vitaqz apta. Simul vt tecum dorotea sancta aulam celoꝝ teneamus amplā: nostra sint xp̄o rebo antia ora canora. Gloriā psallat chorus ⁊ resultet. gloriā dicat: canat et reuoluat. nomini trino deitatis soli sidere clamēt. Amē. Suppli Orem⁹

Emutato noie. fo. cccxxxij Capl̄a

Ac nos dn̄e iesu xp̄e ad te cōuerti ⁊ intui timore ꝑmanere: qui theofilum martyrē tuū ad te cōuerti fecisti ex aspectu delectabilis pomi. qd̄ sicut menti ei⁹ in trib⁹ mellis totidēqz rosis sacramentū insinuans trinitatis: adculmen eū ꝑfecte fecisti pertingere passionis: supplitio eum glorificans crucis: sic nos odore caritatis tue reficiens: ⁊ actu fac tibi placabiles ⁊ corpore fortiores. Ut vtraqz virtute valētes post te in odorem vnguentoꝝ tuoꝝ curramus: ⁊ paternis affectib⁹ implorantū: te erga nos semꝑ placabilē sentiamus: cuz ad te pro clamauerim⁹. Pater nr̄. Liberati

Ra malo. folio j. Benedictio.

Redemptor vester ac dn̄s dorothee vos virginis suffragio muniat: qui per eam xp̄etem ⁊ callistē penitudinis acceptauit lamēta ℟. Amē Ac sicut ille post lapsum ad salutis viaz reuerse sunt: sic vos relictis supprestitionib⁹ mūdi: sequamini xp̄m. ℟. Amē. Ut ei⁹ sequendo vestigia: exēplo theofili odore xp̄i repleamini ⁊ gr̄a. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Gaudiū sempiternū. fol̄ cccxix. Or̄o

Memorie sancte ac venerabilis dorothea v̄go ac martyre tua: sicut rosa floruit eius martyrij sanguis dn̄e de⁹ qui electos inter penas cōfortas: ⁊ peccatores sine mora iustificas. Qui trib⁹ mellis totidē rosis dorothee votis expetita cōcessisti: ⁊ theofilū regni tui coheredez fecisti: eoꝝ precib⁹ emūdemur ab om̄i cōtagione peccaminū: pacēqz cum eis capiamus in terra viuentiū. ℟. Amen. Per miam. In noie dn̄i. Ad matutinū. Añ. Da nobis leticiā. ps. l. Or̄o. Redde nobis dn̄e. fol̄. cccxx Añ. j. Sanctoꝝ ossa germinabūt de loco suo. ꝑ. Et noīa eoꝝ sicut l lia mūda floruerūt. ℣. Multe tribulationes iustoꝝ: ⁊ de his oībus liberauit eos dn̄s. ꝑ. Et noīa. ℣. Gl̄ia ⁊ honor patri. ꝑ. Et nomina. Oratio.

Deus desperantiū salus: ⁊ errantium via: ⁊ peccantibus medicina.

Qui beatissimas virgines xp̃etem ⁊ callistem quas insidijs hostis antiqui a proposito submouerat xp̃i: tui predicamẽtis: simul ac precibus famule tue dorothee ad cultũ xp̃iane fidei reuocasti: pietas tua a nobis ita peccandi casum depellat. Ac presta nobis vt germinemus de loco nostro in diem aduẽtus tui: ⁊ sicut lilia mũda floream⁹ in cõspectu tuo: ab oĩ delicto securi ac liberi. ℟. Amen. Añ. ij. Germinabunt sancti sicut lilium. ℣. Et florebũt sicut rose memorie eor. ℟. Just⁹ vt palma florebit: ⁊ sicut cedrus q̃ est in libano multiplicabit. ℣. Et florebũt. ℟. Glia et ho. ℣. Et florebunt. Oro. Memorie sancte ac venerabilis. Quere retro in vesperis p̃cedentib⁹. Añ. iij. Florete sancti sicut rosa plantata sup aquas. ℣. Et quasi liliũ date odorẽ suauitatis. ℟. Plantati in domo dñi: in atrijs domus dei nostri florebunt. ℣. Et quasi liliũ. ℟. Gloria ⁊ honor. Et quasi lilium. Oratio. Omine ielu xp̃e qui sancta virgo tua dorothea velud rosa plantata florauit: dux in martyrio pro te sanguinem fudit: ⁊ sicut liliũ odorẽ suauissimũ dedit. Te enim annuente: respectu ornak: fide adiuuak: ex opere cõsecrak in passione. Supplicũ ergo precib⁹ benign⁹ intẽde: ⁊ per penitẽtiam nos tibi facias cõplacere: ⁊ per honestos mores tibi coniungi. ℟. Amen. Per miam. ℟. Just⁹ imperpetuum viuẽt. ℣. Et apud deũ est merces eor. ℟. Justor anime in manu dei sunt: ⁊ nõ tanget illos tormentũ mortis. ℣. Et apud deũ. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Et apud. In laudibus ad canticũ. Añ. Diligentes te dñe. Canticũ. Qui sponte obtulistis. Ad dñs. Añ. Sancti ⁊ humiles. Canticus. Bñs es dñe. fol. iij. Sono. Salus iustor⁹ a dño. Lauda. Laudate dñm de cel⁹. ps. cxlviij. folio. cccxx Prophetia. Justor anime. fol. cccxxij Hymn⁹ Christe lux lucis. Capla. Hac nos dñe. Lauda. Gaudium sempiternum.

Bño. Redemptor vester. Quere retro in vesperis p̃cedẽtib⁹. In sancte apolonie virginis ⁊ martyr: oia dicank vni⁹ virginis. In festo sancte scolastice virginis: oia dicantur vnius virginis. fol. cccxxviij In trãslatione sancti eugenij epi: oia dicantur vni⁹ martyris põtificis. fol. cccxviij In festo sctẽ eulalie virginis barchinonẽsis. Ad vesperum. Lauda. Speravit aĩa mea in dño. Sono. Alla. Psallam nomini tuo deus. Añ. Virgo prudentissima. Lauda. Specie ⁊ pulcritudine tua. fol. cccxxviij Hymn⁹ Ulget hic honor sepulcri martyris eulalie: quẽ sacro signauit idex passionũ stigmate: huc vocat adesse cunctos: cõuenit occurrere. Germinis hui⁹ ppago vel caterua cõfluẽs: barchinon augusta semp stirpe aucta insigni: ciuium florens corona plebs fidelis inclita. Virginẽ videte vestrã quaz sit inder glorie. que fide pbata terret sic furentẽ iudicẽ: predicans crucis honorẽ vel salutis indicem. Hec enim excecato misistitur eculeo: cedik: exungulak: atqz flãmis vritur: terminũ habere laudis inter ista nesciens. Ambiens crucis patronum: in cruce suspendik. corpus illic ad honorez nix pollor protegit. sic calore plena sancto passionẽ sustulit. Huius ex ore colũba iaz solutis artubus psilijt: inire p auras ceu volatu percito virginẽ vicisse clamans in supernis sedib⁹. Quez tamen dei puellam gestiẽs precurrere lege iaz

mortis peracta gaudijs adtollit. sic/
q3 risu corpora: cordaq3 mulcet flen
tium. Lucida felix per orbē barchi/
non adtolleris: que sinu pignus retē
tas tam salubre: tam piū scilicet tāti
habendo corporis cōsortiū. O bea/
ta spōsa xp̄i virgo clemētissima susci/
pe iam singuloꝝ vota vel suspiria: po
stulans xp̄m precatu: quo gementes
audiat. Nō iniquis seruiam⁹ mente
factionib⁹. nō caro iugū rebellis sua/
ue xp̄i rennuat: sed sacri caloris oēs
sanctitate fulgeāt. Solue qd̄ tedet:
qd̄ arguet mortis ad perniciē: pesti/
lens morbus recedat. mucro hostis
subruat: vita sit trāquilla. cūctis sint
quieta tēpora. Ciuib⁹ occurre: ciui
bus ⁊ salutē porrige. esto sic patrona
nobis in relatu gratie: sicut es vici/
na celis ad fauorē glorie. Inter hec
amixtus ipse cōquirerat ⁊ quiricus:
qui tui locū sepulcri regulis monasti
cis ad honorē cōsecrauit sempiterni
numinis. Ut mei post vincula car
nis sis memor i ethere: ⁊ min⁹ qd̄ hic
peregi: tu valēter suppleas. hec tibi
perlata vota vel camena ꝯsecrans.
Gloria patri natoq3 semp̄ ⁊ paracli
to: laus potestas atq3 virtus gratia/
rum copiaq3: deū cūcta fatent̄ secu/
loꝝ secula. Amē. Supplicatio. Ore/
mus: mutato noīe. fol. cccxxxij Cpla

Adest dn̄e beate virginis eula/
lie festū: qd̄ annuis recursib⁹ su
scipimus incolendū. in quo idē mar/
tyr barchinonensiū ciuis ⁊ incola ge
nitale solum: meritoꝝ titulis pretu/
lit: honore etiā inlustrauit sepulcri.
Dum qd̄ viuet vocis edificat ver/
bo: effusi sanguinis docet exēplo. hec
enim ad passionē leta ꝓsiliens: foruz
adit intrepida: ⁊ verbis tonantibus
profanū iudicē correptura passioni se
obtulit nō quesita. Rogam⁹ ergo te
pijssime de⁹: vt facias nos simili ac/
cēsione amoris tui serenos: ⁊ sancti/
tatis perfectione ydoneos. Ut ita
in hac die predicte martyris tue pas/
sionem veneramur: ⁊ sepulcrum: vt
a passionib⁹ nr̄is vel sepulcris nr̄oꝝ
criminū liberati ꝑducamur ad celū.
Pater nr̄. Liberati a malo. fol. j. Bn̄o

Christus dei fili⁹ qui exaīe beate
virginis corpus niueo candore
vestiuit: vestire vos faciat iusticie
stolis ⁊ operib⁹ sanctitatis. ℟. Amē.
Et qui eam vltra etatē fecit esse vi/
ctricem: ei⁹ interuentu peccata vr̄a
habeāt finē: ⁊ in futuro suis meritis
mereamur inuenire quietē. ℟. Amē
Ut qui illi post flāmas cōtulit celū:
nobis post lapsum tribuat cōsortiuz
angeloꝝ. ℟. Amē. Per mīam. Lau/
da. Sicut palma exaltata. fol. cccxxviij.

Domine iesu xp̄e qui ita in Or̄o
spiritu tuo sanctā eulaliā mar/
tyrem inflāmasti: vt ⁊ lasciuie supe/
raret flammā: vt eam ignis exterior
nō vreret: eadem interueniente mise
ricordie tue nobis rorez infunde. Ut
naturale incendiū extinguam⁹: dum
salutare remedium obtinemus. ℟.
Amē. Per mīam. In noīe dn̄i. Ad
matutinū. An̄. Labia mea dn̄e aperies.
ps. l. Or̄o. Exultent dn̄e labia.
cccxxviij. An̄. j. Benedicta igit̄ tu deo
altissimo pre oībus mulieribus. ꝑ. Propter
hoc nō discedet laus tua ab ore hominū vsq3
in seculū. ℣. Non det in cōmotionē pedem
tuū: neq3 obdormitet qui custodit te. ꝑ. Pro
pter hoc. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Propter hoc.

Benedicta igit̄ virgo eu/ Or̄o.
lalia a te deo altissimo: ⁊ rege
eterno dum illam victricē fecisti de

glioso martyrio. quapropt sctāz clementiā tuā rogam⁹: atqz exposcim⁹ vt laus tua iugiter ab ore nr̄o nulla tenus discedat: sed ob meritū predicte virginis corda nostra in lege tua prepolleant. ℟. Amen. Per miam Añ. ij. Grandis pulcritudo eius exaltata est super sydera ⁊ brachiū eius in nubibus celi. ꝑ. Et nomen eius in eternū permanet. ℣. Deus cum egredieris corā populo tuo: dū pertransieris per desertū. ꝑ. Et nomen. ℣. Gloria patri. ꝑ. Et nomen. Oratio.

GRandis itaqz ē pulcritudo beate virginis eulalie dn̄e deus: quā tu vtiqz super sydera exaltasti: dum per martyrij gl̄iam eam coronasti: prebe nobis precibus ei⁹ peccatis nostris carere: ⁊ in eternuz te cum sine fine gaudere. ℟. Amen. Per. Añ. iij. Induta es vestimētis gl̄ie ⁊ ornata es ornamētis sctis. ꝑ. Et fctā es speciosa inuocata a dn̄o all'a all'a all'a. ℣. Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumēti saciat te. ꝑ. Et facta es. ℣. Gloria ⁊ honor.

INdue Oratio. ¶ ꝑ. Et facta es. nos dn̄e hiesu xp̄e vestimentis glorie: quibus possimus ad cōuiuiū mense tue peruenire: vt qui beatissimā eulaliam virginē per sanguinis effusionē corona decoris laureasti: nos quoqz speciosi ante te appareamus in diez iudicij: dū veneris. ℟. Amen. Per. ℟m. Egredere inter lilia opaca filia hierusalē: quia perfecta es ⁊ decora: ⁊ reprehensio in te nō est ascende q̄si sponsa libanū. ꝑ. Et percipe benedictionē fidei a dn̄o deo tuo. ℣. Surge ꝓspera amica mea fermosa ⁊ veni. ꝑ. Et percipe benedictionē. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et percipe. Orō. Dn̄e hiesu xp̄e qui ita in spū. Quere retro in istis vesperis precedentibus. In landibus. Ad canticū. Ab Bn̄dictus dn̄s qui induit me. Canticuz. Gaudens gaudebo. Ad bn̄s. Añ. Filia syon benedic. Canticū. Benedictus es dn̄e deus. Sono. Dn̄s deus celi. Lauda. Laudate dn̄m. ꝑs. cxlviij. Prophetia. Longe dn̄s apparuit. Quere fo. cccxxix Hymn⁹. Fulget hic honor sepulchri. Quere retro in vesperis precedētib⁹. Capl'a

DEus qui beatam eulaliaz ante passionis gr̄am dum scanderet q̄d oraret: misericorditer docuisti: dum in eam nō facis perire quicq̄d a te docta fortiter credisset: dona nobis vt quod de te scimus ⁊ credim⁹ ad eternā profecisse nobis leticiam gratulemur. Ut qd̄ illa effusione ꝓ te meruit sanguis: nos in his famuli tui dn̄i nostri mereamur adipisci verbis. Pater noster ⁊c. Liberati a malo. fo j. Lauda. Sicut palma exaltata. Quere fol' cccxxviii. Benedictio.

CHristus dn̄s qui eulaliam virginem inter flāmas fecit esse victricem: faciat vos eius precibus: et incentiua carnis vestre deuincere: et perfecte de victo mundo: victoriam in celestib⁹ reportare. ℟. Amē Et qui in sepulchro virginis corp⁹ niualibus prunibus vestiuit ad gloriam: ip̄e corda vestra ⁊ corpora vestiat ad perfectionez sanctitatis. ℟. Amen. Ut cum illa perfectionis mereamini palmā: cuius nūc obsequētes celebratis solennitatem. ℟. Amen. Per miam. In noie dn̄i nr̄i.

¶ In sanctorū fructuosi augurij et eulogij. Ad vesperum. Lauda. Exortum est. Quere fol' cccxix. Sono. Dum succenderetur fornax preparati sunt ananias, azarias, et misael ad cōburendum: ⁊ ingressi in ignem sic saciabātur ardore flam-

me: angelus enim dei stetit in medio vento rosis flante: intelligite arguite. ℣. Tunc pueri letantes canebant: deus omnipotēs terribilis ⁊ metuendus in secula amen alleluya. ℣. Tres pueri iussu regis in fornacem missi sunt: nō verentes flammā ignis tanq̄ ex vno ore canebant: deus omp̄s terribilis ⁊ metuēdus in secula amē all'a. ℣. Tunc illi tres tāq̄ ex vno ore hymnū canebant ⁊ benedicebāt et magnificabāt dn̄m de camino ignis ardētis: dicebantq; deus omp̄s terribilis ⁊ metuendus in secula amen all'a. Dn̄s sit. ℟. Et cum. Aña. Ut aurum igne probati scti p̄. Et quasi hostiā holocausti accepti sunt ī conspectu dei sui. ℣. Iusti vero hereditate possidebunt terram: et inhabitabunt in seculum seculi super eam. p̄. Et quasi hostiā. ℣. Gloria et honor. p̄. Et quasi hostiā. Dn̄s sit semper. ℟. Et cum. Lauda. Colūnam ignis ducem habuerunt itineris all'a. p̄ Per quā ostendit deus lucem eis all'a all'a. ℣. Expandit nubem in protectione eorum et ignem vt luceret eis per noctem. p̄. Per quā ostendit. ℣. Gloria ⁊ honor patri et ce. p̄ Per quam ostendit. Hymnus.

O Triplex honor: o triforme culmen: quo nostre caput excitat vrbis cunctis vrbibus eminens hiberie: quorū presidio fouemur oēs. Circunstans chorus ex vtroq; sexu: vestrum psallite rite fructuosum: laudans auguriū: resultet hymnis mixtus: eulogiū modis coequās. Hij inter rapidos focos crepātes intrāt passibus: et minantur ipsis flammarū trepidantes caminis: quos olim fugit perhēnis ignis. Felices anime quibus per ignem celso candore contigit tonantis: cunctisq; p populis rogate xp̄z: vt nos tartareo tegat ab igne. Eterno genitori gl'ia: christo semper genito: sit tibi semp compar spiritui: qui deus vnus polles perpetuis inclite seculis. Amē. Supplicatio. Oremus redemptorem. mutati noībus. Quere fo. cccxxxij

Probata satis est do Capitula mine tuoꝝ triū vita et festa sanctorum: vt auri fulgidum radiātis metallum. Quorū fidem dū probabili camino examinas: laudabili iudicio tibi placituram adsignas. habes ergo ī tribus his manipulis sacerdotum: quos ad te mater nostra misit ecclesia. Discreta quidē ordinū: s; veneranda officia sacerdotū: in fructuoso siquidē pōtificalis gratia fulgens. in auguriū ⁊ eulogium leuitice dignitatis ministerium clarens. Nostra ergo vota hij tuis obtutibus sanctificāda insinuent: ille vt pro te more sacerdotij consecranda perornet. Horū ministerio calicem salutaris sumamus ad vitam: illius inuocatione sanctificati ꝑducamur ad gloriam. Pater noster. Liberati a malo folio j. Benedictio.

Christus dei filius q̄ trib⁹ pueris in camino positis: quartuꝫ se dignatus est demostrare: gr̄e vos sue visionis luminet. ℟. Amen. Et qui fructuosum cum suis dyaconibus sacerdotē intercrepātes ignes calore amoris sui nō est passus extīgui: nullo vos tentationū igne patiatur aduri. ℟. Amen. Ut refectionem quā illi post ignes seculi percipere meruerūt: et vos post vite huius excursum capiatis in regione viuentiū. ℟. Amen. Per mīam ip̄i⁹. Lauda. Clamauerūt iusti ⁊ dn̄s exaudiuit eos all'a. Et ex om̄ibus pressuris eorū liberauit eos all'a all'a. ℣. Multe tribulationes iustoruꝫ: et de his om̄ibus liberauit eos

dñs. ꝑ. Et ex omnibus. ℣. Gloria et honor.

Mira do/ Oro. ꝑ. Et ex omnibus. mine tuorum triũ est constantia sacerdotũ: fructuosi videlicꝫ episcopi: augurij et eulogij leuitarum quorũ vnita nec diuisa deuotio: dũ suscensione fornacis preparãtur ad cõburendum: constanter persistũt: incõbustione viriliter plus calẽtes amore tuo: quã deuicti incẽdio alieno. Cum et si corpora cedunt flammis: victrices aĩe rapiũtur in ethera. Da ergo nobis eorum meritis a tentationũ igne non tangi: ab eternis ardoribus erui: ⁊ post excursum seculi: ignitis tibi desiderijs copulari. ℟. Amen. Per mĩam tuam ⁊c. In noĩe dñi nostri hiesu christi. Ad matutinũ. Aña. Da nobis leticiam salutaris. ps. l. Oro. Redde nobis dñe leticiam. Quere fol. cccxx Aña. j. Dum suscenderetur fornax preparati sunt ananias azarias ⁊ misael ad cõburendũ. ⁊ ingressi in ignem tunc deambulabant per mediũ flamme: ãgelus enĩ dei stetit in medio: vẽto roris flãte: nõ tetigit eos ignis: sic pueri letantes canebant. ꝑ. Deus omps terribilis ⁊ metuendus in secula amen benedicimus te. ℣. Clamauerũt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos ⁊ ex omnibus tribulationibus eorũ liberauit eos. ꝑ. Deus omps. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ Deus omps. Oro. Mira satis domine tuorũ. Quere retro in istis vesperis ꝑcedẽtibus. Añ. ij. Hij tres missi sunt in mediũ fornacis conligati: ⁊ deambulabant per mediũ flamme. ꝑ. Et odor ignis nõ fuit in illis: ⁊ aspectus quarti similis filio dei. ℣. Beata gens cuius est dñs deus eiꝰ: populus quẽ elegit dñs in hereditatẽ sibi. ꝑ Et odor ignis. ℣. Gloria. ꝑ. Et dor. Oro

Hij tres pro tuo nomine in fornacis medio constituti: q̃sumꝰ dñe mereamur pro nobis in camino seculi cõsistentibus exaudiri. Ut odor ignis qui vitiorũ fomento nutritur: nullo modo se nobis adtigisse letemur. Qualiter aspectꝰ tur gloria inter flãmas secli recreati: a lapsu criminũ: et absoluti reperiamur: ⁊ liberi. ℟. Amen. Per mĩam ⁊ ce. Aña. iij. Tres pueri iussu regis in fornacẽ missi sunt nõ verentes flãmam ignis dicebãt benedictus es. ꝑ. Hij tres quasi ex vno ore laudabant de camino ignis dicebant alla. ℣. Et clamaureũt ad dñm cũ tribularẽtur: ⁊ de necessitatibus eorum liberauit eos. ꝑ. Hij tres. ℣. Gloria. ꝑ. Hij tres. Oro.

Tres pueri babilonico camino probati: laudis tibi hostiã xp̃e dñe inter ignes positi cecinerũt: q̃bus plus virtute tua calentibꝰ: non potuit nocere ignis admotꝰ. Erue ergo nos de ignibus viciorũ: ⁊ suscẽde vapore virtutũ: vt precalidi charitatis tue incendio: victoriã mereamur ferre de mũdo. ℟ Amẽ. Per mĩam. ℟m. Hec dicit dñs visitabo sanctos meos in medio ignis: ⁊ e medio flãme liberabo eos et dabo eis regnũ. ꝑ. In eternũ ⁊ in seculũ seculi. ℣ Exultabunt sancti in gloria: letabũtur ĩ cubilibus suis. ꝑ. In eternũ. ℣ Et dabo opus eorũ in veritate: et fedus perpetuũ feriam eis. ꝑ. In eternũ. ℣. Gloria et honor. ꝑ. In eternũ. Oratio.

Domine iesu xp̃e qui sanctos tuos in medio ignis visitare dignatus es: dum de medio flãme eos coronandos adsumis: quos viriliter pro te certantes martyriuꝫ peregisse cognoscis: erue vitam nostrã a camino facinorũ: ⁊ visita nos consolationibus gratiarũ: vt cũ his tribus martyribus mereamur habere ĩ celestibus partẽ: q̃bus nõ passione

sed fide dinoscimur consortes effici ℟. Amen. Per miam. Ant. j. Ananias azarias misael benedicite deo. ℣. Qui vos liberauit de camino ignis ardentis. ℟. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo ia cob. ℣. Qui vos liberauit. ℟. Gloria et honori patri. ℣. Qui vos liberauit. Oratio

Hanias azarias et misael tres illi pueri babilonico igne probati magnū specimē sctis dñe martyribus prebuerūt: quibus exemplū prebuit eorum veneranda victoria: in illis quidem ignis aufugit ne morerentur: in istis admissus est vt coronarentur. Dum ⁊ in illis necdum tēpore passionis alto penalis ignis nō potuit corpora sacrata contingere: ⁊ in istis tēpore accepto quo xp̄o moriente via iam paradisi aperta cōsisteret: applicitus ignis tūc corpora extingueret: quando iam beatis aperta paradisi ianua esset. Benedicimus ergo te deū: qui et illos liberasti a flāmis: ⁊ istos coronasti post flāmas. Qui et pro liberandis illis ignes adspargis: ⁊ pro ablumendis istis ignes admittis. Da ergo nobis vtrorūq; exēplis atq; suffragijs: vt sic liberemur a viciorū carnaliū igne: vt ignita eloquiorū tuorū concremari dulcedine: ad te mereamur peruenire in pace. ℟. Amē. Per miam.

Ant. ij. Ananias azarias et misael serui dei excelsi. ℣. Magnus est dominus qui de igne liberauit nos. ℟. Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in seculū mia eius. ℣. Magnus est. ℟. Gloria ⁊ ho. ℣. Magnus. Oratio

Beatissimi martyres xp̄i serui dei excelsi magnus est dñs qui de igne non vos ad hoc liberare voluit: vt vita i vobis seculi permaneret. Qui ergo inter calores ignium vitaz meruistis perpetuā: nos inter vapores seculi prece operite continua. ℟. Amen. Per miam. Ant. iij. Ananias azarias et misael timentes dñm q̄ eruit eos de medio ardentis flāme. ℣. Cantebant alla de excelso. ℟. Exaltent eū in ecclia plebis: et in cathedra seniorū laudent eum. ℣. Cantebant alla. ℟. Gloria ⁊ honor: ⁊c. ℣. Ecce ad Oratio (Cantebant alla. instar triū illorum puerorum: hij quoq; martyres tui in ignes seculi positi: et in camino pro tuo nomine cōstituti: simili te dñe deuotionis more conlaudant: et illi quidem timentes te dñm canticū tibi concinūt glorie: qui eruas eos de medio ardentis flamme. Ihij vero nō vt ab igne nō cōtingātur: concinētes laudum offerunt precem: sed vt a te per ignis supplicia cozonētur hymnū tibi deferunt cōscientie libertate. Da ergo nobis vt cursum vite nostre in pace ducentes: ⁊ ab ardoribus libidinuz liberi: et a futuris mereamur supplicijs liberari. ℟. Amen. Per. ℟. Sancti qui per fidem vicerūt regna operati sunt iusticiam: adepti sunt repromissiones: extinxerūt impetū ignis: fugauerunt aciem gladij. ℣. Fortes facti sunt i bello. ℟. Steterunt cōtra hostes ⁊ de inimicis se vindicauerūt. ℣. Fortes. ℟. Gloria ℣. Fortes

Admirabile satis est Oratio. dñe xp̄iane fidei sacramentum: per qd̄ martyres tui regna vicerūt: iusticiaz operati sunt: igniſq; impetum extinxerunt. Fac nos ergo adinstar illorum simili fidei calore feruescere: vt dum fortes extiterimus mūdano in bello: eterno mereamur munerari de premio. ℟. Amē. Per miam. Ant. j. Horum tibi factimus rex quia nō colimus deos tuos: ⁊ simulacra que

constituisti non adorem⁹. ℟. Habemus enī in celis deum qui de manibus tuis rex potēs est liberare nos. ℣. Da nobis auxiliū deus in tribulatiōe: et vana salus hominis. ℟. Habemus. ℣. Gloria. ℟. Habemus. **Oratio**

Omine ieſu xp̄e quē martyres tui in celis ſe habere deum profeſſi ſunt: qui de manibus perſecutoris eos poſſes eripere: dum falſorū deorū ſimulacra contēpnerent adorare: fac nos te ſemp in veritate diligere: teq; etiam fideliter adorare. Ut oīmoda ſimulacrorū ſuppreſſione deuicta: placita tibi martyrum tuorū imitantes ſequamur veſtigia. ℟. Amen. Per miam. **Añ. ij**

Ignem q̄ tu rex minaris nobis: eſt deꝰ in celo potens eſt liberare nos ex eo. ℟. Quod ſi noluerit: ſcito quia nō ſacrificamus idolis ℣. Qui cōfidunt in dño ſicut mōs ſyon: nō cōmouebūtur in eternū qui habitant in hieruſalē. ℟. Quod ſi noluerit. ℣. Gloria et honor et cē. ℟. Quod ſi noluerit. **Oratio.**

Ignis qui ſanctis tuis domine a perſequētibus nō ſolū minatus: ſed adpreparatus eſt ad conburendū: mirabile illis adtulit vincendi compendiū. dum ipſa acceleratio pene citatos eos dirigit ad cōſummationez victorie: vt per hoc q̄d cito flāmis adusti ſunt: per hoc q̄ totius gradū corone ſcandere promerentur. Cūs ergo vt meritis martyrū tuorū: futurus ille ignis impiorum cruciatib⁹ preparatus: in nullo nos adtingere audeat. ſed deitatis tue vexillo potētie liberati: ſceptrū mereamini celeſtis percipere regni ℟. Amen. Per miam. **Añ. iij.**

Tanq̄ aurum in fornace probauit iuſtos dñs: et quaſi holocauſti hoſtiaz accepit illos. ℟. Et inuenit dignos ſe alla alla alla. ℣. Et eduxit eos in viam rectam: vt irent in ciuitatem habitationis. ℟. Et inuenit. ℣. Gloria 2. ℟

Unigenite **Oratio.** (Et inuenit. Dei filius qui iuſtos tuos tanq̄ aurū fornacis igne examinas: corā diū noſtroz q̄ſum⁹ vires inſpicias: et iuxta poſſe noſtrum ſi placet tibi ita nos igne tribulationū temptari permitte: vt de bono pacientie hereditatem mereamur in celeſtibus optinere. ℟. Amen. Per miam ꝛc.

℟m. Iſti ſūt ſancti qui pro teſtamēto dei ad mortē aīas tradiderunt: quos lima iuſticie velut aurum puriſſimū probauit. ℟. Regnant in perpetuū: nec ab inimicē ſegregabūtur. ℣. Sācti amabiles et decori quomodo in vita ſua dilexerūt: ſe inuicem ita et in morte nō ſunt diuiſi. ℟. Regnant. ℣. Gloria et honor patri ℟. Regnant. **Oratio.**

Omine ieſu xp̄e pro cuius teſtamento ſancti tui ad mortez ſuas animas tradiderūt: tempti catenis macerati carceribus: perhuſti incē diis: eorū meritis iuſticie nos lima ꝓpone: et velut aurum puriſſimū in omni ſanctitatis opere effice: vt q̄ tibi deuotis cordibus famulamur: nullo modo impetuū a deitati tue conſortio ſegregemur. ℟. Amen. Per miam. **Añ.** Et aurum igni probati ſunt ſancti. ℟. Et tanq̄ hoſtiam holocauſti accepti ſunt in conſpectu dei ſui. ℣. Cūi dominus amat iudicū: et non derelinquet ſanctos ſuos: in eternū conſeruabūtur. ℟ Et tanq̄. ℣. Et a. ℟. Et tanq̄. **Ōro.**

Chriſte filius dei qui martyres tuos vt aurum probatus igni: ita tibi in holocauſti hoſtiam acceptos eſſe feciſti: annue precib⁹ noſtris: vt ignitis reſultantes voluptatibus carnis: prouentū mereamur optinere eterne felicitatis. ℟. Amē.

Per miam. Aña. ij. Descendit angelus de celo ⁊ excussit flãmam: ⁊ fecit mediũ fornacis quasi ventũ roris flantẽ. ꝑ. Et nõ tetigit iustos ignis neq; molestus eis fuit. ℣. Inuocabant dñm ⁊ ipse exaudiebat eos: in colũna nubis loquebat ad eos. ꝑ. Et nõ tetigit. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et nõ tetigit. Oratio.

DEus qui ministerio descendentis e celo angeli tui: triũ puerorum flammas mirifice dispersisti: ⁊ vim nature sue in illis vrens ignis amitteret: qui tuis obtutib⁹ placuissent: redde nos a ꝯcrematione viciorũ extraneos. A diaboli laqueis facito esse nos liberos: ⁊ tuis nos martyribus post transitũ adsocia coronandos. ℟. Amen. Per miam ⁊ce. Aña. iij. Sanctis tuis dñe magna erat lux ꝑ Propter quod igni ardentem columnam ducem habuerunt alleluya alla. ℣. Beati immaculati in via qui ambulant in lege dñi. ꝑ. Propter quod. ℣. Gloria ⁊ honor ⁊c. ꝑ

MAgna Oratio. (Propter quod. domine sctis tuis satis est lux: dum te in nocte hui⁹ seculi ignem ardentem colũnam habere merentur: qua ⁊ inluminantur: quid faciant: ⁊ adiuuãtur: vt intellecta perficiant. Presta ergo nobis optentu martyrũ tuorũ: vt luminis tui ducatu tenebrosum seculi huius iter agẽtes: ad ethereas mansiones pueniamus felices. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Probasti nos deus: igne nos examinasti sicut examinatur argentũ. posuisti tribulationes in dorso nostro. transiuimus per ignem et aquã. ꝑ. Et induxisti nos in refrigeriũ. ℣. Saluasti eñ nos deus ex affligẽtibus nos: ⁊ eos qui nos oderũt cõfudisti. ꝑ. Et induxisti ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et induxisti. Oro.

DEus qui probatione solita pietatis probare sanctos tuos voluisti in terris: nec plus eos tentari permittis: q̃ quod in eis donũ tollerãtie adesse conlatũ tuo munere prespicis. erue nos ab omi tentatione: que nr̃am possit obruere mentẽ. Ut placito tibi famulatu fideliter seruientes: sic nos tentari permittas: vt tentatio ipsa nõ nos in confusionem erroris: sed in amplexu veritatis valenter adstringat. ℟. Amen. Per. Aña. j. Sanctis tuis dñe magna erat lux. ꝑ. Eo quod ignem vrentẽ colũnam ducẽ habuerunt in nocte. ℣. Inuocabãt dñm ⁊ ipe exaudiebat eos: in columna nubis loq̃batur ad eos. ꝑ. Eo quod. ℣. Gloria ⁊. ꝑ. Eo quod.

DEus qui sanctos tuos Oratio multiplicibus tormẽtis hominũ subdere voluisti: vt haberent de paciẽtia lucrũ: de passione tropheũ: erue nos a supplicijs inferoꝝ. Ut ⁊ hic nos deuotio tibi beneplacita iũgat: et in futuro fides qua credim⁹ ineternis sedibus introducat. ℟. Amen. Per miam. Aña. ij. Quanta malignatus est inimicus ĩ sanctis tuis: ⁊ gloriati sunt qui te oderũt ĩ medio atrio tuo. ꝑ. Eleua manũ tuã domine in superbia eorũ in finem. ℣. Incenderũt igni sanctuariũ tuum in terra: polluerũt tabernaculũ nominis tui. ꝑ. Eleuauerũt. ℣. Glia. ꝑ. Eleuauerunt.

DOmine iesu xp̃e cui⁹ potẽtia scti martyres tui rotantẽ ignis impetũ extinxerũt: ⁊ iusticiã opati sunt: pctõribus nobis fauorẽ tue pietatis indulge: vt ꝑ fidẽ qua scti regna vicer̃t: ꝑ eam nos pctõres celeste mereamur obtinere cõsortiuꝫ. ℟. Amẽ. Per. Aña. iij. Scti tui dñe q̃si oues exultauerũt. ꝑ. Glorificãtes te q̃ liberasti eos. ℣. Dñe in lũie vult⁹ tui ãbulabũt: ⁊ in noĩe tuo exultabũt tota die: ⁊ ĩ tua iusticia exaltabũtur. ꝑ. Glorificantes. ℣. Glo-

ria ⁊ honor patri. ℟. Glorificantes. Oro.

Deus qui ineffabili splendore pia tuorū martyrū pectora repleuisti: et coronas tuo munere refulgentes quasi sic ex passione spei gratiam mercauerūt: illic a te ꝑcipere i munere mererētur. Fac ergo nos spēdere et lucere de beneplacita tibi dulcedine proximorū: ⁊ dignitate operū ꝑfectorū. Ut ⁊ si effusione sanguinis coronas nō meremur accipere: ex fructu dilectōnis vere: perpetuā mereamur apud te optinere hereditatē. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Beati oculi q̄ vident que vos videtis: ⁊ aures q̄ audiūt que audistis: quia in multis tribulationib⁹ mecuꝫ permansistis dicit dñs. ℟. Amen dico vobis: q̄ vobis datū est nosse mysteriū regni celorū: ⁊ noīa vestra scripta sunt in celo alla. ℣. Venite benedicti patris mei possidete vobis regnū paratum a cōstitutione mūdi. ℟. Amen dico vobis. ℣. Gloria. ℟. Amen. Oratio.

Adesto nobis omp̄s deus sanctorum tuorū fructuosi agurij ⁊ eulogij triūphalem celebrātibus diem: ⁊ leticiā spūaliuꝫ tribue gaudiorum. Concedens eorū intercessione sepultis req̄en: offerentiūqꝫ tibi corpib⁹ sospitatē. Quoꝝ sic fides mēbris igne decidentib⁹ arsit: vt sentirent corruptibilis nature defectū; ⁊ nescirēt celestis animi mutare ꝓpositū. ℟. Amē. Per. In laudib⁹. Ad canticum. Añ. Diligētes te dñe sicut sol in ortu suo resplēdet ita rutilāt. Canticū. Qui spōte. fo .cccxx Ad bñs. añ. Tres pueri iussu regis i fornacē missi sunt: nō verētes flāmā ignis dicebāt bñdictus es. ℣. Hij tres q̄si ex vno ore decātabāt regi magno: dicebantqꝫ bñs es. Canticū. Bñs es dñe. fo iij. Sono. Duꝫ succēderetur fornax. Quere retro i istis vespis ꝑcedētib⁹. Laudate dñm de celis alla alla. laudate eū in excelsis alla. ps. cxlviij. Prophia. Lectō libri sapiētie salo. cap. xvj. ℟. Deo.

Passi sunt iusti digna tormenta: ⁊ per multitudinē bestiarū exterminati sunt. Pro q̄bus tormentis bene disposuisti ppl'm tuū: quib⁹ dedisti concupiscentiā delectamenti sui. Nouū saporē escam parans eis: ortigomeram. Ut illi quidē cōcupiscentes escam: ꝓpterea que illis ostensa ⁊ missa sunt: etiā a necessaria cōcupiscentia auerterētur. Hij aūt in breui inopes facti: nouam gustauer̄t escā. Oportebat enim illis quidē sine excusatione superuenire in interitū exercentibus tyranidem. Hij autem tātum ostendere: quēadmodū inimici illorum exterminarētur. Etenim dū peruenit illis seua bestiaruꝫ ira: morsibus peruersorum serpentium exterminabuntur. Non in perpetuuꝫ permansit ira tua: sed ad correptionem in breui turbati sunt. Signū habentes salutis ad commemorationē mādati legis tue. Qui em̄ conuersus est non per hoc qd̄ videbat sanabatur: sꝫ per te omniū saluatorem. ℟. Amen

Felix ~~terra~~ que fructuoso vestiris: vt tollit caput ignibus: chorus cum leuiticis geminis procul relucens: his pijs nos deus aspicit benignus. Arcem quādo quidem potens hiberam trino martyre trinitas coronat: ardens agurius capescit ethera: necnon eulogius simul supernū. Christi lucidus sedulo tendit dux preuius: et magister illis ad tantuꝫ decus: ex episcopali clarus nomine fructuosus ibat. Accitus qui a presidis presentis iussu venerat ad forum sacerdos: leuitis co- Hymnus. Tarraco

mitãtibus duobus: inde ad carcereã viro cathenã. Qastus sanguine carnifex trahebat: gaudet currere fructuosus vitro: ac nequis socios timor ferīret preceptor vehemẽs eundo firmat. Intenditq3 fidẽ calore christi: mecũ state viri: vocat cruẽtus ad penam coluber: dei ministros ne mors terreat: ẽ parata palma. Carcer xpi colis gradus corone est: carcer provehit ad supna celi: carcer conciliat deũ beatis: his dictis adeunt specus reorũ. Exercent ibi misticũ lauacrũ: et purgamẽ aque: stupent tenebre: ex hinc cõtin" is latent diebus: tandem stant tru .s ad tribunal hostis. Era tres ẽgeminos tremũt cataste: iudex emilian⁹ imminebat atrox: turbidus insolens prophan⁹ iras demoniacas coli iubebat. Ou q̃ doctor ait ferī no uellũ cõmenti genus: vt leues puelle lucos distituãt: iouẽ relinquãt: dãnes si sapis augusti dogma. Iussum est cesaris ore gallieni: qõ prĩceps colit: vt colamus oms: hec fando placidus refert sacerdos: eternũ coli principem: dierũ. Factorem: dñmq3 gallieni: ⁊ xp̃m patre prosatũ perhenni: cuius sus famulus: gregisq3 pastor. subridens ait ille: iam fuisti. Nec differt furor: aut refrenat iram: seuis destinat ignibus cremandos: exultant proibentq3 fiere: fulgũ quondã de populo videt sacerdos. Libandus sibi poculũ offerentes: ieiuniam⁹ ait: recuso potus nondũ nona diei resignat hora: nunq̃ conuiolabo iudicatum. Nec mors ipsa meũ sacrũ resoluet: sic xps sitiens crucis sub hora oblatum sibi poculũ recusans: nec libare volens sitim pegit. Intrant interea locũ rotanda cõclusus cauea: madẽs ferarũ multo sanguine: quẽ furor frequẽtat cũ expectacula intrant cruenta. Hic vilis gladiator ense duro percussus cadit: et fremit volitãs: hinc flãmante pira: niger minister ardens supliciũ parare iussus. Cõstruxit fascibus rogũ supremis: qui dũ corpora concremata soluit: feruentes aias amore lucis fracto carcere expedire atro. Certãt officijs pij sodales plantis calciamenta dissolutis: pronus detrare studebat vnus: sed sanctus vetat moram fructuosus. Inclita premij facessite inquit: ne nostrã grauet obsequella mortem: vt cuz ipse meos pedes resoluam ne vestigia prepedita vinclo. Ocardis gressibus inruant in ignẽ: cur lamẽta rigant genas madentes: cur vestri memor vt fiam rogatis. cũctis p populis rogabo christum. Dixr hec ediderat: relarat ipse i dumenta pedum velut moyses qnondam fecerat ad rubuz propinquans: ne calcaret sacraz crematione. Aut adstare deo prius licebat: q̃ vestigia puro figerentur calce mera: resultat ecce celo spiritus et ferit loquellam. Que cunctos tremefecit audientes: non est credite pena quã videtis: que puncto tenui citata transit: nec vitaz illa tollit sed reformat. Felices animẽ quibus per ignem cellsa scandere contingit tonantis: quas olim fugiet perhennis ignis: hic inter rapidos focos crepantes. Intrat passibus ⁊ minantur ipsi flammarũ crepitantes camini: nexus deniq3 qui man⁹ retrorsum intergruz renouauerat reuincta Intacta cute decidũt adusti: nõ ausa est cohibere pena palmas in morẽ crucis ad patrẽ leuandas: soluit brachia que deum precentur. Quisquis

specimen triũ putares: quos olim babilonicũ per ignem cãtantes stupuit tremens tyranus: illis sed pia flãma tunc pepercit. Nondũ tempore passionis apto: nec mortis decus incoãte christo: hos cum difugeret vaporeus ardor: orant vt celer ignis aduolaret. Et finez daret anxijs periculisq3 exortat' suos obire: tandẽ maiestas famulos iubet caducis missos corporibus: sibiq3 reddi. Vidit presidis ex domo satelles: celuz martyribus patere apertũ: insignesq3 viros ꝑ astra ferri: q̃n ⁊ filiole monẽs herili. Ostẽdit sceleris notam paterni: celo viuere quos ferus peremit: hec vitã virginitas palaz videre perfidũ meruit parentẽ cecũ. Vt crimen dñi domus timeret: tunc de corporib⁹ sacris fauille: perfusa mero legũtur ossa: q̃ raptam sibi quisq3 vindicabat. Fratrum tantus est amor demuz referre sanctorũ cinerũ dicata dona: aut gestare sinu fidele pignus: sed et relinquias resuscitandas. Et mox cũ dño simul futuros discretis loco diuidãt sepulchris cernui niueis stolis amicti mãdant: restitui cadaueraq3 claudi. Misto marmori puluere sacranda. o triplex honor o triforme culmẽ: quo nostre caput exitatur vrbis cunctis vrbibus eminens hiberis. Exultare tribus libet patronijs: quoꝝ presidio fouemur om̃s terrarũ ppl'i: pirineoꝝ. circũstet chor⁹ ex vtroq3 sexu Heros. vgo. puer. senex. auũla vr̃m psallite rite fructuosuz: laudans aguriũ: resultet hymnis mixtis eulogiũ modis coequãs. Reddam⁹ paribus pares camenas: hinc aurata sonẽt in arce tecta: blanduz litoris extet inde murmur: ⁊ carmen freta feriata pangant. Olim tẽpus erit ruẽte mũdo: cum te terra fructuosum soluet supplitio: tegẽs ab igni fors donabit': ⁊ om̃is medela tormentis. Date prosperante xp̃o: dulces endecasillabos: reuoluens atq3 trepudiãs celo amixtus chor⁹ per secula viuens ĩ ethera. Eterne genitor: gl'ia xp̃o semp: compar sp̃ui: q̃ deus vn⁹ pollens ꝑpetuis inclite seculis. Amẽ. Suppli. Orem⁹ mutat' noĩbus. fo .cccxxxij Capl'a.

Christe dei filius qui ⁊ trib⁹ in camino positis puer' liberator mirificus adfuisti: ⁊ tribus his martyrib⁹ fructuoso augurio et eulogio ꝓbatis ignibus claruisti: dũ et illis paratam camino mortẽ euadere: ⁊ istis coronas inuenire flãmis corpora extinguẽtibus concessisti: p̃bens ĩ vtrisq3 discreta gratiarũ officia: dum ⁊ illos ignis nõ tangeret: ⁊ istos adtingens facilius coronaret: suspendens ab illis mortẽ: consumẽs in istis laudabilez passionẽ. Vtrorũq3 votis obsequẽti famulatu ignis ipse deseruiens: dũ ⁊ ab illis ne morerẽtur recederet: ⁊ ad istos vt corona preoptata veniret: da nobis: vt in vtrorũq3 sanctitate letantes: sic victorias martyrũ celebrem⁹: vt infinita cũ eis leticia gaudeamus. Pater nr̃. Liberatia malo Lauda. Eolũnam ignis. fo cccl. Bño.

Christ⁹ dñs q̃ fructuosuz ep̃m cuz suis diaconib⁹ examinatos igne ꝑduxit ad regnũ: liberatos vos a camino libidinũ heredes efficiat regni celoꝝ. ℟. Amẽ. Et q̃ corpa illoꝝ cinere vsurpata a fr̃ib⁹ vno ĩ loco tumulãdos voluit ꝯgregare: ab vnitate vos nõ diuidat sctẽ mr̃is eccl'ie. ℟. Amẽ. Vt cũ inter flãmas ꝯcupiscẽtie liberatorẽ mereamini inuenire: ĩ quo illi

post esuriem meruerūt inuenire refe/ctionē. ℟. Amen. Per mīam. In nomine dñi. ¶ In festo sancti valentini martyris oīa dicātur vni⁹ martyris ix. l'c. fol' cccxviij. ¶ In festo sancte iuliane virginis ⁊ martyris oīa dicā/tur vnius virginis. folio .cccxxviij ¶ Panthaleonis martyrl sociorūq; eius: oīa dicātur plurimoꝝ martyrū sex caparum. fo cccxix. ¶ In sancti colūbani abbatis: oīa dicantur vni⁹ cōfessoris simplicis. ix. l'c. fo cccxxv. ¶ In cathedra sancti petri apostoli. Ad vesperuz. Lauda Sperauit anima. Sono. Deus precinxit. Quere. fo cccxvj. Aña. Tu es petrus ⁊ super hanc petrā edificabo ecclesiam meā. p̄. Et tibi dabo claues regni celorū. ℣. Posui adiutoriuz super potentē: ⁊ exaltaui electum de plebe mea. p̄. Et tibi dabo. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et tibi dabo. Lauda. Statuit dñs. fol' .cccxvij

O Petre petra ecclesie: Hymnus isto beatus nomine: quo petrus a xp̄o petra: non petra xp̄us a petro. Tu es petrus qui fidei ꝯfessor es primus: dei nūc primus in mēbris manens: ob qd̄ cephas vocat⁹ es. Adest dies quo romulea in vrbe cōsecratus es: in quo cathedra nobilis: scandens thronū sustolleris. Conlata ergo glorie in te potestas: affluēs ligata soluat crimina: portasq; auerni obstruat. Hinc pastor vt pijssim⁹: oues gubernat creditas: intus forisq; ꝑuigil ne subruamur protege. Et claue illa celica: soluēs cathenas criminū: illic reos inducito: quo clarus extat ianitor. Vt cum pollorum principi: recissa mēbra iusseris sit trinitati gloria per cuncta semper secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi. mutato noīe. fo .cccxxxij Capl'a.

O Christe dei filius qui supra petrā edificaturus ecclesiaz tuam: beatissimo petro apostolorū oīm principi claues regni celorum dedisti. Vt in illo primū edificatata ecclesia surgeret: qui te nō solum diligere: sed ⁊ cōfiteri prior ceteris meruit. Da nobis vt in die qua ille recturus ecclesie suscepit pōtificalis gratie culmē: suscipiamus nosq; perfectionis om̄imode sanctitatē. Vt ꝑ eum cui ligandi ⁊ soluendi concessisti ecclesie potestatem: per eū nostra iubeas peccata dimittere: ⁊ ad regnū nos vite perpetue introire. Pater noster. Liberati a malo. fol' j.

O Christus dei Bñ̄o. filius qui in beatissimo petro apostolo suo primā fundauit ecclesiā: fundatos vos in se sine macula ⁊ ruga possideat. ℟ Amen. Et qui illuz elegit primū sui clauicularium regni vos cōseruatores efficiat sui p̄cepti. ℟ Amē. Vt per quē patescit iussu ianua celi: per eū pctōres euadatis portas inferni. ℟ Amen. Per. Lauda. Diligam eū ex toto corde meo dicit dñs. p̄. Et erit sicut ros: israel germinabit sicut lilliū ⁊ florebit alla alla. ℣. Et ego primogenitū ponam illū excelsum apud reges terre. p̄. Et erit ℣ Gloria ⁊ honor. p̄. Et erit sicut. Orō.

O Christe dei filius q̄ oues tuas sub testimonio dilectiōis tue: apostolorū oīm principi petro cōmendasti: quo ⁊ te interrogāte: ⁊ illo respōdēte dignus ꝓbaret̄ pastor esse eccl'ie. Fac nos veridice amatores tuos semꝑ existere: vt ꝑ eū cui claues date sunt regni: per eū nos intrare mereamur ianuā paradisi. ℟. Amē. Per. In noīe dñi. Ad matl. Añ. Labia mea do. p̄s. l. Orō. Exultent domine labia nostra Quere fol' cccxxviij. Aña. j. Beatus

es symon bariona. ℟. Quia caro sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui in celis est ipse elegit te. ℣. Deus deorum dominus locutus est: et vocabit terram a solis ortu vsq; ad occasum: ex syon species decoris ei⁹. ℟. Quia caro. ℣. Gloria. ℟. Quia caro. **Oratio**

DEus saluator noster et domine: qui primatū apostolice dignitatis in beatissimo petro apostolo tuo conferre dignatus es: cui⁹ prima vocatio nominis bariona: legis dilectā generationē significat⁹: petriq; vocabulum in xp̄o firmamentū ecclesie sonat: largire nobis eo suffragante: vt et doctrinis eius vocatorū obsequia dependentes: perpetue hereditatis mereamur esse cōsortes. Ut caro et sanguis que reuelationē tui ignorant: in nobis dominatū nō habeant: sed spiritus tuus quo ille plenus te confessus est filiū dei: nos impleat ad p̄mendum p̄miū indicij post futuri. ℟. Amen. Per miam tuaz. Ant. ij. Si diligis me symon petre pasce oues meas: tu nosti domine quia amo te. ℟. Et animam meā p̄nam pro te. ℣. Tibi dixi cor meū: que sui faciem tuam: vultuz tuū dīe requiram. ℟. Et animam. ℣. Gloria et honor. ℟. Et animā **Orō.** Christe dei filius q̄ oues. Require retro in istis velpis p̄cedentib⁹ Ant. iij. Tanq; vnū ex p̄cipuis⁹ elegit me dominus: et vt virum fortem constituit me in p̄lium. ℟. Dedit mihi dñs stollam candidā et ornauit me corona. ℣. Benedictus dominus deus meus: qui docet manus meas ad bellum et digitos meos ad p̄lium. ℟. Dedit mihi. ℣. Gloria et honor. ℟. Dedit. **Oratio.**

DEus dei filius qui in te solidissima petra exaltasti petrum: et petra i ecclesia es effectus: illi in tribulatione fiducia: quo possit aduersa cuncta superare p̄sentia: porrige nobis auxiliū dextere tue: vt per eum qui in te post negationē reddit⁹ saluti meruit solidari: per eum nos digneris a viciorū tentationibus erui. Ac fides nostra in nullo coram te apparens nutabūda: et aias et corpora pertrahat ad supna. ℟. Amē. Per. ℟m. Gras agimus deo qui elegit te pontificem e medio fratrū tuorū: et dedit tibi honorez sacerdotij. ℟. Ut immaculatā offeret oblationē deo tuo. ℣ Ecce constituit te dñs p̄cipem et perfectum i gentibus dedit te. ℟. Ut immaculatam. ℣. Gloria et honor. ℟. Ut immaculatā. **Orō.**

CHriste dei filius viui: quez petr⁹ super petrā solidatus vere cōfessus est: quia vtiq; non petra a petro: sed petrus vocatus est a petra: i qua est fundata ecclesia: te supplices deprecamur: vt idē qui accepit claues regni celorū: petōribus pandat celestis vie introitū. Ut p quē doctrine sublimis exēpla suscepim⁹: per euz eterne vite nos suscepisse cōmoda sentiam⁹ ℟. Amen. Per miam. In laudibus Ad canticū. Ant. Thronū glorie hereditas illi dat: votū optanti et benedicet ānos iusti. Canticū. Confirmatū est. fol' xxxij. Ad bñs. Ant. Bñe dñt in mercedē. Canticū. Bñs es dñe deus. fo. [illegible]. Sono. Deus p̄cucurrit. fo cccxvj. Laudate. Laudate dñm de celis alla alla. Laudate eum in excelsis alla alla. ℟s. cxlviij. Prophetia. Lectio libri esaye prophete.

HEc dicit dñs: ecce in iusticia regnauit rex et p̄ncipib⁹ eius i iudicio p̄erit. Non caligabūt oculi videntiū: et aures audientiū diligēter ascultabāt. et cor stultorū intelliget scientiā: et lingua balbox velociter loq̄tur et plane. Nō vocabit vltra is q̄ insipiēs ē p̄nceps: neq; fraudulēter appellabitur

maior. Stultus enim fatua loquit: ⁊ cor eius faciet iniquitatē: vt perficiat simulationē: ⁊ loquit ad eum fraudulenter: ⁊ vacuam faciet animā: esuriē/tis vasa pessima sunt. ipse enim cogitationes cōcinauit: ad perdēdos mites in sermone mēdacij: cū loquetur pauperi iudiciū. princeps vero ea q̄ digna sunt principe cogitabit: ⁊ ip̄e super duces stabit. Mulieres oppulente surgite ⁊ audite vocē meā: filie cōfidenter percipite auribus eloquiū meum: donec effundat super vos spiritus de excelso. Et erit desertum in cermel: ⁊ cermel in saltum reputabit. Et habitabit in solitudine. iudicium ⁊ iusticia in cermel sedebit. Et erit opus iusticie pax. ⁊ cultus iusticie silētium. ⁊ securitas vsq; in sempiternum. Et sedebit populus in pulcritudine pacis. ⁊ in tabernaculis fiducie in requie opulēta. ait dn̄s omp̄s. ℟. Amen. Hymnus. O petre petra ecclesie. Supplicatio. Oremus redemptorem. Quere retro in istis vesperis

Apostole dei beatissime petre: petra ecclesie pastor celestis aule: q̄ ob hoc qd̄ primus filiū dei esse confessus est xp̄um: claues meruisti percipere regni celoꝝ: ꝑcepte huius priuilegio potestatis nostrorū omniū vincula dissolue. Et illis gl̄iosus ianitor adsta: nosq; pecatores feliciter itroducas. Pater noster. Liberati a malo. fol. j. Lauda. In psalterio ⁊ cithara. fol. cccxvij. Bn̄dictio. Christus dei filius. Quere in istis vesperis precedētibus. ¶ In festo sancti mathie apl̄i: om̄ia dicant vnius martyris precipui. fol. cccxvj. ⁊ post prophetiam legat hec epistola. Lectio actuū apl̄oꝝ. c. xxxij

In illis diebus. ℟. Deo gratias. Exurgens petrus in medio fratrum dixit. Viri fratres oportet impleri scriptura: quā predixit spiritus sanctus per os dauid de iuda: qui fuit dux eorū qui cōprehenderūt iesum. qui cōnumeratus erat in nobis: ⁊ sortitus fuerat sortē ministerij huius. hic itaq; adquisiuit agrū de mercede iniquitatis: ⁊ suspēsus crepuit medius ⁊ diffusa sunt om̄ia viscera eius. Et notū factū est oībus habitantibus hierl̄m. ita vt appellaretur ager ille lingua eorum acheldemach: hoc est ager sanguinis. Scriptū est enim in libro psalmorum: fiat commoratio eius deserta ⁊ nō sit qui habitet ī ea. ⁊ episcopatum eius accipiat alius. Oportet ergo ex his viris qui nobiscum cōgregati sunt in omni tēpore: quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dn̄s iesus incipiens a baptismate ioānis: vsq; ad diem qua assumptus est a nobis testem resurrectionis eius nobiscū fieri ex istis. Et statuerunt duos viros. ioseph qui dicit barnabas: qui cognominatus est iustus: ⁊ mathiā. ⁊ orantes dixerunt: tu dn̄e qui corda omniū nosti: ostēde quē elegeris ex his duobus vnū: accipere locū ministerij huius ⁊ apostolatus de quo preuaricatus est iudas: vt iret in locum suū. Et dederunt sortes eis: et cecidit sors sup mathiā: ⁊ adnumeratus est cū vndecim apl̄is. ℟. Amē. ¶ Trāslatio sci augustini: oīa dicant vnius cōfessoris pōtifici. fol. cccxxiij

In sancti adriani martyris: oīa dicant vnius martyris simplicis. fol. cccxviij. ¶ In sancti donati martyris: om̄ia dicantur vnius martyris simplicis. folio cccxviij. ¶ In festo

ſanctorum emeterij et teledonij martyrum omnia dicantur plurimorum martyrū quatuor caparū. fo .cccxxj Excepto hymno ad veſperas capitula ⁊ bñone et hymnus ad matutinū.

Scripta hymni. Ad veſperos ſunt celo duoꝝ martyrū vocabula: aureis q̄ xp̄s illic adnotauit litteris: ſanguinis notis eadē ſcripta terris tradidit. Nollet hoc felix per orbem terra hibera ſtigmate. hic locus dignus tenendis oſſibus vilis deo: q̄ beatorū pudic⁹ eſſet hoſpes corporū. Hic calentes auxit vndas: cedit ictu duplici inlitas cruore ſancto nunc harenas: incole ꝓfrequētant obſecrātes voce: votis: munere. Exter hic necnō ⁊ vrbis vt colonus aduenit. fama nā terras in oīs percucurrit. p̄dixit. hic patronos eſſe mūdi: quos precātes ambiūt. Nemo puras hic rogando fruſtra cōgeſſit preces. let⁹ hinc terris reuertit ſupplicator: fletibus oīe qd̄ iuſtus poposcit ipetraſſe ſentiens. Sanctā pro noſtris periclis cura ſuffragantū eſt: nō ſinūt inane: vt vllus voce murmur fuderit: audiunt ſtatimq; ad aures regis eterni ferūt. Inde largo fonte abyſſi dona terris influūt: ſupplicū cauſas petitiſq; medelis inrigat: nil ſuis bonis negauit xp̄us vnq̄ teſtib⁹. Iſti ſunt quos nec cathena dura nec mors terruit: vnicū deum fateri ſanguinis diſpendio: ſed tale damnū lux rependit longior. Hoc genus mortis decor eſt. hoc pbis dignū viris: membra morbis excidenda teſtis emit languidis: hoſti condonare ferro: morte hoſtem vincere. Nulcra res: ictū ſub enſe p̄ſecutoris patit nobilis: per vuln⁹ amplū porta iuſtis pāditur: lota mēs in fronte rubroſi decoris exilit. Nec rudem crudi laboris ante vitā duxerāt milites: quos ad perhēne cingulum xp̄s vocat: ſueta virtus bello: enſe armis militat ſacratis. Oeſari vexilla linquūt: ſignuz crucis eligunt: proꝝ ventoſis draconū: quos gerebāt palliis: preferūt inſigne lignū qd̄ draconem ſubdidit. Ale cēſent expeditis ferre dextris ſpiculū: machinis murum ferire: caſtra fortes cingere: impias manus cruentis inquinare ſtragibus. Forte tunc atror ſecundo iſraelis poſteros ductor aule mundialis: ire ad aram iuſſerat: idolis litare nigris: eſſe xp̄i refuga. Libera ſuccī ctam ferre ſpem arguebat fides: illa virgas et ſecures: et biſſulcas vngulas vltro fortis expetebat chriſti amore interrita. Parcere in ligata diris colla vacis impendit: barbaras forū per omne tortor exerit manus: veritas crimen putatur: vox fidelis plectitur. Tunc et ipa ceſa virtus triſte percuſſit ſoluz: et rogis ingeſtas mētis ore flammas ſubruit: dulce tunc iuſtis cremari: dulce ferrum perpeti Eterno gloriā regi votiuis cū gaudijs: letius ſeclum per omne ouando concinite: girum voluentē qui mūdi vſqzquaqz ſuſtinet. Amen. Suppli catio. Oremus redemptorem mundi. ⁊ cc. mutatis nominibus. folio .cccxxxij

Lce ſacrorum fra trum ſacra ſolemnia celebrantes: te deum pietatis intentione rogamus. Ut quorū conditione corporum hilarem dedicas terram: eorū precibus in pace omnem in tuo ſanguine redemptaz tuearis eccleſiam. Quo eiſdem ſuffragantibus a te pro mereamur audiri: a quo preceptum

Capitula.

suscipimus exorandi. Pater noster.

O Liberati a malo. fo j. Benedictio Omnipotens deus ad quē beatissimi emeterius ⁊ celedonius martyres ob cōfessionis fideiq; signaculū: orariū atq; anulū celis sub vehenda miserūt: cōseruet vos vtroq; munere grarum. ℟. Amen. Ut ꝑ eos et fidei ⁊ cōfessionis vtute pollētes: eterni celestis patrie habeamini ciues: quoꝝ hodie geminū festū celebratis ouantes. ℟. Amē. Quo sicut alumna plebs de eorū gemina susceptione corporū gratulatur: sic tota ecclesia eoruz se tueri ac defendi patrocinijs gratulemur. ℟. Amē. Ad matutinū

Hic duorū cura fratrū Hymnꝰ. concalescunt pectora fida: quos per oīe tēpus iunxerat germanitas stant parati ferre quicq̄d sors tulisset vltima. Seu foret prebenda ceruix bipemi publice: vberū post vim crepantū: post catastas igneas: siue pardis offerenduz pectus aut leonibus. Nonne xp̄o procreati mammone dicauimus: ⁊ dei formā gerēres seruiemus seculo? absit: vt celestis ignis se tenebris misceat. Sit satis qd̄ capta primū ita sub cyrographo: deuituz persoluit oīe functa rebus cesaris tempus: est deo reddendū quicq̄d est propriū dei. Iste signoruz magister. vos tribuno adsistite: aureos offerte torques: sociorum premia clara vox hic augelorum vocat stipendia. Xp̄s illis candidatis presidet cohortibus: ⁊ throno regnās ab alto dannati fames deos: queq; deridēda nobis mōstra deos fingit. Hec loquētes obruūtur mille penis martyres: nexibus manusq; flexus inuoluit rigor: ⁊ calibs ad trita colla duriter ambit circulis. O vetustatis silentis obsoleta obliuio: inuidenter ista vobis: fama ⁊ ip̄a extinguitur cartulas blasfemus olim nā satelles abstulit. Ne tenacibus libellis erudita secula: ordinē: tēpus: modūq; passionis proditu; dulcibus linguis per aures posterorū spargerent. Hoc tamē soluz vetusta subtrahūt silentia: iugibus longum cathenis ad capillū: tracti: cerneres quo viros dolore tortor: qua ve pōpa ornauerit. Illa laus occulta nō est: nec senescit tēpore: missa qd̄ sursum per auras euolarūt munera: qua viā patere celi premicando ostēderent. Illius fidem figurans nube fertur anulus: hic sui dat pignꝰ oris vt ferunt: orariūq; superno rapta flatu lucis ītrat intimū. Per poli liquētis axem fulgor auri absconditur: ac diu visum sequacē textilis candor fugit: subuehūtur vsq; in astris: nec videntur amplius. Vidit hoc cōuentꝰ abstans: ipse vidit carnifex: et manū repressit herēs: ac stupore palluit: sz tamen peregit ictum ne periret gl̄ia. Iam ne credis bruta quondā vasconū gentilitas: q̄ sacrū crudelis est heroume immolare sanguinē? credis ī deū relatū hostiarū spiritum? Verne quā palam feroces hic domātur demones: qui lupino capta ritu deformant precordia: strangulant mētes ⁊ ipsas: seq; miscent sensibus. Tunc suo iam plenus hoste sistitur furens homo: spumās: efflans saliuasq;: cruda torquens lumina: expiandus questione non suorum criminum. Audiens hec tortor adest eiulatu flebili scinditur: perflagra corpus nec flagello tunditur: crescit ⁊ suspēsus ip̄e vinculis latentibus est. His modis

spurcū latronē martyrū virtus quatit: ⁊ coercet. torquet. vrit ⁊ cathenas incutit. predo versat relict⁹ emēdatus exilit. Inquit inlesam rapinam faucib⁹ siccis fugit: atq3 ab imo vsq3 ad capillū salua reddit oīa cōfitens ardere sese: nec gehēne est incola. Quid loquar purgata longis salua morbis corpora: algidus cū decolor horror art⁹ cōcutit. hinc tumor vultū reliquit hinc color ver⁹ redit. Hoc bonū saluator ipe quo fruamur prestitit: martyrū qd mēbra nostro cōsecrauit oppido. hospitantq3 nunc coloni quos hiberus abluit. State nūc inucte matres pro receptis paruulis: coniugū salute leta vox maritarum strepat: sit dies hec festa nob: sit sacrata gaudijs. Gloria patri natoq3 semper ⁊ paraclito. laus potestas atq3 virtus gratiarum copiaq3 deū cūcta fatēt seculoꝝ secula. Amē

¶ In festo sancti thome de aquino: ordine predicatoꝝ: oīa dicant vnius cōfessoris nō pōtificis. fol. cccxxiiij ¶ In festo sancte perpetue ⁊ felicitatis: oīa dicant plurimarū virginū. fol. cccxxix ¶ In sancti iuliani epi ⁊ cōfessoris: oīa dicant vni⁹ cōfessoris pōtificis. fol. cccxxiij ¶ In sancte apolonie virginis: oīa dicantur vni⁹ virginis. fol. cccxxviij ¶ In festo facundi ⁊ primitiui martyrū: oīa dicant plurimoꝝ martyrū. ix. l'c. fol cccxxij. ¶ In festo sācti gregorij pape ⁊ cōfessoris: oīa dicant vnius confessoris pontificis. fol cccxxiij ¶ In festo sancti leandri epi ⁊ cōfessoris: oīa dicant vni⁹ cōfessoris pontificis fol. cccxxiij ¶ In festo sancti leonis pape: oīa dicant vni⁹ cōfessoris pontificis. fol. cccxxiij ¶ In festo sancti petri epi: oīa dicant vni⁹ confessoris pōtifici. fol. cccxxiij ¶ In sci gabrielis arcāgeli ad vesperū. Lauda.

Laudauerunt te dñe oēs angeli tui: ⁊ hymnū dixerunt dum perficeres fabricā celi. tuus est dies ⁊ tua est nox. ℟. Tu fecisti solem ⁊ lunā. ℣. Tu confirmasti in virtute tua mare: tu cōtriuilasti capita drachonū super aquas. ℟. Tu fecisti. Dñs sit. ℟. Et cum Sono. All'a. Judiciū datū est sanctis. ℟. In ora sacrificij vespertini all'a all'a. ℣. Ecce gabriel vnus principū prioꝝ veniet: vt sanctificentur multi. ℟. In ora sacrificij. Dñs sit. ℟. Et cum Ah. Thronus tuus deus in extimabilis ⁊ gloria incōprehēsibilis. cui adstat oīs exercitus angeloꝝ cum tremore. ℟. Cui⁹ aspectus arefacit abissos ⁊ indignatio tabescere facit montes. ℣. Dñe deus virtutū qui similis tibi: potens est dñe ⁊ veritas tua in circuitu tuo. ℟. Cuius aspectus ℣. Gloria ⁊ honor: ℟. Cuius aspectus. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. All'a. Spūs tuus bonus deus. ℟. Deducat nos in viā rectam all'a all'a. ℣. Adorate dñm oēs angeli eius: audiuit ⁊ letata est syon: ⁊ exultauerunt filie iude ꝓpter iudicia tua dñe. ℟. Deducat nos. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Deducat nos. Hymnus.

Prompta cūcta catholice plebs alumna glorie ecclesie vota simul exhibete: criminaq3 pandite: vt cūctoꝝ sit auctor clemēs cūcta p̄stās petita. Gabriel etenim ille sublimat⁹ noīe: aula celi cōspicuus: amoris summi dei nuntius: princeps angeloꝝ fact⁹ celsusq3 vocabulo. Cuius nomen ex virtute: ⁊ opus ex munere ab om̄i potente raptus obtinet cōseruatus: vt gloriemur in deo cum cōsorte socij. Summus dñi est iste magnus fact⁹ nūcius: qui tetrū illi horrendū refugūq3 angelū: ad gloriā debellādoq3 recepit demersit in heremo. Iste su-

perest protector defensor omniũ: vt cunctoꝝ postulata regi deo offerat: ⁊ ab illo destinatã plebi prestet grãz. Magna si quidem est ista diei festiuitas. cuius nomen archãgeli gabrielis nuntij: quẽ oportet celebrare: et digne suscipere deuote. Ut ex huius impetratu mereamur omniũ obtinere apud deũ veniã peccaminũ: ⁊ beate vite regnũ perfrui post transitum. Sit gloria sit honorqꝫ patri quoqꝫ ⁊ filio: simulqꝫ ⁊ coequali spiritui paraclito qui vnus in trinitate regnat ante secula. Laus tibi per omne tẽpus trinitas indifferens. laus honor virtusqꝫ summa gratiarũ copia. qui deus per seculoꝝ regnat ante secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mũdi dñm nr̃m iesuꝫ xp̃m: cũ omni suplicatione rogem⁹: vt per intercessionẽ sancti gabrielis archaugeli nobis remissionẽ peccatorum: ⁊ pacẽ donare dignet̃. ℟. Presta eterne omp̃s deus. kyriel̃. ℟. Xp̃el̃. kyriel̃.

Domine de⁹ pater omp̃s Capl̃a creator omniũ: ⁊ cõditor elemẽtorum: qui gabrielẽ tuũ preferre dignatus es agminib⁹ nuntioꝝ: quorũ exhibitio tuo obsecundat imperio: nec taliũ vnq̃ fatigant̃ officioꝝ: noie sonat ex mysterio: ⁊ virtus pollet ex merito. Ut cũ sint semp̃ spirit⁹: duꝫ tamen a te mittunt̃: ex aere corporati angeli nũcupat̃: vt oium visib⁹ visibiliter appareãt. quoꝝ in corporea manet substantia: ⁊ cũ localiter circũscribãtur: indefesse tamen creatoris cõspectu fruant̃. Cõcede nobis q̃s obtentu huius archãgeli gabrielis ⁊ omniũ angeloꝝ cõsequi veniam delictoꝝ. Ut qui in eoꝝ honore tibi deo nostro laudẽ depromim⁹ ⁊ vota eterne beatitudinis cõsequamur veniam sempiternã. Pater noster. Liberati a malo. fol̃ j. Benedictio.

Christus dei filius vnici patris vnicũ verbũ: cui seruiunt militie angeloꝝ: gloriari vos faciat de p̃fectione operũ bonoꝝ. ℟. Amen. Et qui gabrielẽ archangelũ sublimem fecit honore: vos suo faciat flagrare ex amore. ℟. Amen. Et qui illum fideli populo censuit defensorẽ: vestrarũ precum illũ semp̃ faciat promptiorẽ. ℟. Amen. Per mĩam. Lauda. Dñs in celo parauit sedem suã all̃a. p̃. Et regnum eius omniũ dñabit̃ all̃a. Benedicite dñm oẽs angeli eius all̃a all̃a all̃a. ℣. In cõspectu angeloꝝ psallam tibi dñe: adorabo ad templum sanctũ tuũ ⁊ confitebor nomini tuo. p̃. Et regnuꝫ. ℣. Gloria ⁊ ho. p̃. Bñdicite dñm oẽs.

O Gabriel princeps exerci/ Orõ. tus angeloꝝ veni q̃s ad liberandas animas fideliũ populoꝝ. Ut et iusti iusticiã obtinendo in bonis semper fructificent: ⁊ iniusti ad penitentiaꝫ cõuersi veniã accipere nõ desperent. Sicqꝫ nos inuicem prouocem⁹ in melius: vt premiũ cõsequi mereamur eternũ. ℟. Amen. Per mĩam. In noie dñi. Ad matutinũ. Añ. Da nobis leticiã. p̃s. l. Orõ. Redde nobis dñe. fol̃. cccxx Añ. j. Missus ẽ gabriel angelus ad mariam virginẽ desponsatam ioseph annũcians verbũ: ⁊ expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti grãm apud dñm. p̃. Ecce cõcipies ⁊ paries ⁊ vocabit̃ altissimi fili⁹. ℣. Quia rectus est sermo dñi: ⁊ oĩa opera eius in fide. p̃. Ecce cõcipies. ℣. Gloria ⁊ ho. p̃. Ecce cõcipies. Oratio.

Tuam clementissime pater supplices exoramus clementiã: vt hodierna solẽnia que pro beatissimi archãgeli tui gabrielis veneratione suscepimus: ip̃e tibi cõmendes. Et

ſicut illi coronā ſancte pfectionis tri
buiſti: ita nobis eiꝰ interceſſione om
nium delictoꝝ veniā ⁊ indulgentiaꝫ
largiaris. ℟. Amē. Per miam. Ah.
ij. Eldi angelū volantē per mediū celū ha
bentem euangeliū eternū ⁊ dicentē. ℣. Time
te dñm deum nr̄m ⁊ date illi gloriā ⁊ honorē.
℟. Qui ſtatis in domo dñi: in atrijs domus
dei nr̄i. ℣. Timete. ℟. Gloria ⁊ ho. ℣. Time
te. Oro. O gabriel princeps. Quere
retro in veſperis p̄cedentibꝰ. Ah. iij.
Ego ieſus mitto angelū meum teſtificare ho
minibus ecce venio cito. ℣. Et merces mea
mecū eſt ſanare languoꝛes ppli mei. ℟. Au
dite hec oēs gentes auribꝰ percipite qui ha
tatis orbē. ℣. Et merces mea. ℟. Gloria et
honor. ℣. Et merces mea. Oratio.
Mitte nobis deus clemens ga
brielem celeſtis milicie principē: vt
nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ libe
ret: ⁊ tibi dño deo nr̄o inleſos p̄re
ſenter. Et ipm ſemp in adiutoriū ha
beamus: quē in tuo munere ſublima
tum agnoſcimus. Ut eius ſuffragio
reſiſtendo a vitijs: floream⁹ virtuti
bus: ⁊ depoſito piaculoꝝ eulogio:
cōſcriptos nos in perpetuū liber vi
te eterne contineat. ℟. Amen. Per
miam. ℟. Miſſus eſt a deo angelus ga
briel ad mariā virginē dicens: aue maria gra
tia plena dñs tecū benedicta tu inter mulie
res. ℣. Propterea ⁊ qđ naſcet ex te ſanctum
vocabit filius dei. ℟. Spūs ſanct⁹ ſuperue
niet in te ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. ℣.
Propterea ⁊ qđ. ℟. Gl'ia ⁊ ho. ℣. Propte
O Sanctiſſime ga/Oratio. (rea.
briel o fortitudo ſummi patris:
O nuncius veritatis. O deſtinator
diuini myſterij: veriſſimꝰ adinuētor
ad virginē venis. Salutas vt nun
cius: obūbras vt famulus. Aue in
quit maria. meus dñs tecū. benedi
cta eſſe inter mulieres affaris. Ver
bum ex ea prodire clangis: ⁊ vt filiꝰ
dei vocaret mirifica adteſtatione p̄
fiteris. Ideo petim⁹: vt tu qui nun
cius veritatis ad virginē acceſſiſti:
mirificus petitionem nr̄am diuinis
offer in auribꝰ. Et ita per te abdita
cognoſcam⁹ myſteria: vt nunq̄ inci
damus inimici ergaſtula. Ut p ipm
ſummi dei patris verbum: cuius te
p̄uiū ad virgines venire denūcias:
habeamus ⁊ venie reddituꝫ: ⁊ eterne
patrie veriſſimū incolatū. ℟. Amē.
Per miam. In laudibꝰ ad canticuꝫ.
Ah. Apparuit dñs de monte faran ⁊ cū eo
ſanctoꝝ milia. Canticū. Dñs de ſyna.
fol' cccxxj. Ad dñs. Ah. Benedicim⁹
te dñe qui ſedes ſup cherubin rex iſrl. Can
ticum. Bñs es dñe. fol' iij. Sono.
In cōſpectu angelorū pſallam tibi dñe alla.
℣. Adorabo ad tēplum ſanctū tuū ⁊ cōfite
bor tibi dñe. ℟. Alla. Lauda. Laudate do
minū de celis alla. laudate eū in excelſis alla.
ps. cxlviij. Lctō libri ezechielis pro
Hobete. capo. x. ℟. Deo gratias.
Acta eſt ſup me manus dñi: et
eleuauit me ſpiritꝰ dñi ⁊ vidi ⁊ ecce
vir: qui indutus erat lineis: qui ha
bebat atramentariū in dorſu ſuo re
ſpondit verbo dicens: feci ſicut p̄re
cepiſti mihi. Et vidi ⁊ ecce in firma
mento qđ erat ſup caput cherubin
quaſi lapis ſaffirus: ⁊ quaſi ſpecies
ſimilitudinis ſolis apparuit ſup eo.
Et dixit ad virū qui indutus erat li
neis ⁊ ait. Sūme ignē de medio ro
tarum que ſunt inter cherubin. Et
ingreſſus vidi: ⁊ ecce quattuor rote
iuxta cherubin. Rota vna iuxta che
rub vnū: ⁊ rota alia iuxta cherub vnū
Species aūt erat rotarū quaſi viſio
lapidis criſſoliti. Stantibꝰ illis: ſta

bant: ⁊ cũ eleuatis: eleuabant. spũs eniz vite erat in eis. Et egressa ẽ gloria dñi a limine tẽpli ⁊ stetit sup̱ cherubin. Et eleuauit me spũs ⁊ introduxit me ad portã domus dñi orientalem: q̃ respicit solis ortũ. Et ascẽdit gloria dñi de medio ciuitatis stetitq3 super montẽ qui est ad orientẽ vrbis. ⁊ gloria dei isrl'erat super ea. ℟. Amen. Hy⁹. Prõpta cuncta catholice. Supplicatio. Oremus redemptorẽ. Quere retro in vesperis precedẽtibus.

Lux lu/ Capitula. (dẽtibus. Ominis splendor inenarrabilis. xp̃e deus. sapientia. virtus. ⁊ gloria patris. qui in hoc mũdo visib⁹ oium apparuisti in carne: sidus salutis et debellator principis tenebraruz: ad superos remeasti verbũ caro factuz. Prebe nobis supplicib⁹ tuis: in hui⁹ seculi obscuritate splendoris tui profusissimã charitatẽ. Cõstitue nobis patronũ vel defensorẽ summũ tuum angelũ gabrielẽ: qui introitũ nostrũ: exitũ nostrũq3 custodiat: ⁊ in dextere tue partẽ nos coronaturos ammitas. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. Laud. Dñs in celo parauit. Bño. Christus dei filius. Quere retro in vesperis p̃cedẽtib⁹. ¶ In festo sancti eduardi regis ⁊ martyris: oia dicantur vnius martyris. ix. l'c. fol' cccxviij. ¶ In sancti ioseph cõfessoris: oia dicantur vni⁹ cõfessoris nõ põtificis. fol'. cccxxiiij. ¶ In sancti euberti ep̃i ⁊ cõfessoris: oia dicant' vni⁹ confessoris põtificis. ix. l'c. fol' cccxxv. ¶ In sancti benedicti abbatis ⁊ cõfessoris: oia dicant' vni⁹ cõfessoris nõ põtificis. fol' cccxxiiij. ¶ In sancti pauli ep̃i ⁊ ꝯfessoris: oia dicant' vni⁹ confessoris ponfificis. folio cccxxv.

¶ In festo annũciationis sancte marie virginis. Ad vesperum. Lauda. Virgo isrl' ornare timpanis tuis. p̃. Et egredere in choro psallentiũ. ℣. Beata es regina que prospicis quasi lumen. p̃. Et egredere. ℣. Adstitit regina in vestitu deaurato. p̃. Et egredere. ℣. Egredere quasi luna valde rutilãs. p̃. Et egredere. ℣. Egredere quasi spõsa ꝯsurgẽs pulcra vt luna. p̃. Et egredere.

Virgo israel que vtiq3 Oratio. mater videntis intelligeris: ornare timpanis tuis: idest ecclesie. vt te habeamus patronaz in seculo: quã beatã reginã credim⁹ permanere in futuro. Ut ꝓspicientes te lumẽ credulitatis nr̃e: sine dubio te interpellante fauorẽ beatitudinis mereamur firmissime obtinere. ℟. Amen. Per mĩam. Sono. Apparuit angelus marie dicẽs ecce cõcipies ⁊ paries filiũ. p̃. Et vocabis nomen ei⁹ emanuel all'a. ℣. Spiritus sanctus veniet in te: ⁊ virtus excelsi obũbrauit te. qd̃ aũt nascet' ex te sanctũ: vocabitur fili⁹ dei. p̃. Et vocabit'. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Et vocabit'. Dñs sit. ℟. Et cum. Añ. All'a. Vidi portã in domo dñi clausam: ⁊ dixit ad me angelus: porta ista quam vides non aperietur neq3 aliquis per eam transibit. p̃. Qm̃ dñs deus israel egredie' per eam ⁊ erit clausa. ℣. Tollite portas principes vr̃as: et eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. p̃ Qm̃. ℣ Gl'ia ⁊ ho. p̃. Qm̃. Oro.

Verbũ virtutis ⁊ sapientia pr̃is: qd̃ materni vteri portaz: nec ingrediens violas: nec cõceptus corrũpis virginẽ: nec parturitione matri/ virginitatẽ priuare dignosceres: p̃sta nobis vt obtentu suo: que te genuit filiũ nobis preroget: qd̃ rogat'. Et q̃ te meruit sine coitu parere: nos conceptu tuo faciat parturire. Ut in portis syon dilatãtes os nostrũ: salutis

cōcipiamus spūm: ⁊ sic noue natio/nis tue predicemus miraculū: ⁊ cor nostrū fides semꝑ possideat: incorrupta. ℟. Amen. Per miam. Añ. Dabit vobis dñs signū in terra: virgo in vtero accipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitis nomen eiꝰ emanuel. ꝑ. Scitote gentes qm̄ nobiscuꝫ est deus. ℣. Audi ppl's meus ⁊ testificabor tibi: israel si me audieris. ꝑ. Scitote gentes. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Scitote gentes. Dñs sit. ℟. Et cuꝫ. Lauda. Illuminare hierl'm. ꝑ. Ecce rex tuus venit: ⁊ maiestas dñi obūbrauit te all'a all'a all'a. ℣. Lauda hierl'm dñm: conlauda deum tuum syon. ꝑ. Ecce rex tuus. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ Ecce rex tuus. Hymnus.

A Solis ortu cardine ⁊ vsqꝫ terre limitem: xp̄m canamus principem natū marie virginis. Beatus auctor seculi seruile corpus induit: vt caro carnē liberans: non perderet quos cōdidit. Clausa parētis viscera celestis intrat gratia: venter puelle baiulat secreta q̄ nō nouerat. Domus pudici pectoris tēplum repēte fit dei intacta: nesciens viruꝫ verbo creauit filiū. Enixa est puerpa queꝫ gabriel predixerat. quē matris aluo gestiens clausus ioannes senserat. Fit porta xp̄i peruia refecta plena gratia: trāsitqꝫ rex ⁊ permanet clausa vt fiat per secula. Genus superni numinis ꝓcessit aula virginis sponsus redēptor cōditor sue gigans ecclesie. Honor matris ⁊ gaudiū immensa spes credentiū: postrata mortis pocula: resoluit nostra crimina. Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio: cū spiritu paraclito regnans ꝑ omne seculū. Amen. Supplicatio. Oremꝰ redēptorē mundi dñm nr̄m iesum xp̄m: cū om̄i supplicatione rogemus. Vt per interuentum ⁊ meritū gloriose sancte marie virginis ⁊ genitricis sue: nobis remissionē peccatoꝝ ⁊ pacem ꝓpitius donare dignet'. ℟. Presta eterne omp̄s deus. kyriel'. ℟. Xp̄el'. kyriel'.

Virgo xp̄i genitrix ⁊ hu/mani generis reparatrix: implorantiū preces auribꝰ offer diuinis: vt te gaudeamus munere: digno intercessu tuo peccaminuꝫ mereamur apud deū obtinere remissionē. cuius sexus absqꝫ pudoris corruptione omniuꝫ genuit saluatorē. Parer noster. Capl'a.

O Liberati a malo. fol' i. Bñdictio. Dominus iesus xp̄s qui olim ex virgine dignatus est nasci: sue vos genitricis intercessu sanctificet. ℟. Amen. Quiqꝫ matrē seruauit a corruptele cōtagio: sinum vestri cordis emaculet a delicto. ℟. Amē. Et qui eaꝫ fecit virginē manere post partū: celū vobis tribuat possidere post trāsitum. ℟. Amē. Per miam. Lauda. Ecce tēpus dicit dñs in quo parturiēs generabit all'a. ꝑ. Et erit iste pax in eternū all'a all'a all'a. ℣ Audite hec oēs gentes: auribꝰ percipite qui habitatis orbē. ꝑ. Et erit iste. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ Et erit iste. Orō.

O Ratiā plenā habere te credimꝰ o virgo christi genitrix: ⁊ humani generis reparatrix gloriosa maria: que tanta nobis gaudia pariendo contulisti: vt fructus ventris tui quod est christus filius dei a dño nos seuientis nr̄i eriperet inimici: ⁊ in regno eterno cōsortes faceret sibimet ipsi. proinde qm̄s: te rogamꝰ: vt adsis patrona nobis: vt ⁊ merito tuo nos filius tuus a delicto exules reddat: et post in regno suo perenniter habituros introducat. presta nobis vt qui te cōcupiscens sibi aduocauit immatrem: nobis cōcupiscentie sue opulē tā largiat' dulcedinē. ℟. Amen. Per

dominio in

que

miam. In noie dñi. Ad matutinuz. Añ. Adspersit me dñs deus ysopo ⁊ mūdauit me: lauauit me ⁊ supra niuē dealbabit me.

Deus qui semper Oro. (Ps. l. que vera sunt diligis: ⁊ que sunt occultata tua sapiētia manifestas. q̄ virginali vtero pro mūdi saluatione ingredi dignatus es: adsparge nos ysopo verbi tui: ⁊ munda nos ab iniquitatib⁹ nr̄is. Ut qui tibi soli peccauimus ⁊ malū gessim⁹ corā te: nō iratus peccatis tribuas penā: sed propitius spiritum rectum: qui te inuocet in nostris infunde visceribus. R. Amen. Per miam. Añ. j. Aue maria gratia plena dñs tecuz benedicta tu inter mulieres. p̄ Et benedictus fructus ventris tui. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternū. p̄. Et bñdictus. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Et benedictus. Oratio. Gratiam plenaz habere te. Quere retro in istis vesperis precedentibus. Añ. ij. Magnū miraculū vidimus in virginis cōceptione: vt nec virginitatem amitteret: nec genitricū pondera didicisset. p̄. Sola meruit deū ferre post celos. sola meruit virgo venire post partū. ℣. Dñi est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum et vniuersi qui habitant in eo. p̄. Sola meruit. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Sola meruit. Oro.

Magnū valde miraculū vidimus in virginis conceptione: vt nec decore pudoris careret: nec genitricum onera sustineret. Nec enim fas erat: vt illa haberet suspiria: que omnium gaudia pariebat: aut origo leticie nosceret vim doloris. sic etenim sola meruit virgo venire post partū: qr in ipsa verbū est caro factuz. Ob hoc te precamur iesu bone: qd̄ sicut genitrici tue contulisti hoc premiū: ita nobis miseris adsis cōcedēdo remediū. R. Amē. Per miam. Añ. iij. Spiritus dñi supueniet in te ⁊ virtus altissimi obūbrabit tibi. p̄. Propterea qd̄ nascetur ex te sanciū vocabit̄ fili⁹ dei. ℣. Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatē: propterea vnxit te de⁹ de⁹ tuus oleo leticie pre cōsortib⁹ tuis. p̄. Propterea. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Propterea.

Sancte spūs qui es sanctificatio patris ⁊ filij in labere cordib⁹ nr̄is. Ut de te que vera sunt sapiamus: ⁊ que vera sunt confiteamur. Bonus enim spūs es in oībus: qr oīa que vis recte vis. Tu virginez nostrā repleuisti: ⁊ alma sanctificationis tue gratia inlustrasti. tu ex ea nobis oblationē nouā in terrā subito protulisti. Ut in eius lumine ambulantes: salutē animarū nr̄arum cōsequi mereamur felices. R. Amen. Per miam. R. Missus ē a deo angelus gabriel ad mariā virginē dicens: aue maria gratia plena dñs tecū benedicta tu inter mulieres. p̄. Propterea ⁊ qd̄ nascet̄ ex te sanctū vocabit̄ filius dei. ℣. Spūs sanct⁹ superueniet in te ⁊ virtus altissimi obūbrauit tibi. p̄. Propterea ⁊ qd̄. ℣. Glia ⁊ ho. p̄. Propterea.

O Sanctissime gabriel. O fortitudo summi pr̄is. O nuncius veritatis. O destinator diuini mysterij: verissim⁹ adinuētor ad virginez venis. Salutas vt nuncius: obūbras vt famulus. Aue inquit maria. meus dñs tecū. benedictā esse inter mulieres affaris. Verbum ex ea prodire clangis: ⁊ vt fili⁹ dei vocitaret̄ mirifica adtestatione ꝓfiteris. Ideo petim⁹: vt tu qui nūcius veritatis ad virginē accessisti: mirificus petitionem nr̄am diuinis offer in aurib⁹. Et ita per te abdita cognoscam⁹ mysteria: vt nunq̄ incidamus inimici ergastula. Ut ꝑ ipm

summi dei patris verbū: cui te preuium ad virginē venire denuncias: habeamus ⁊ venie redditū: ⁊ eterne patrie verissimū incolatū. ℟. Amē. Añ. j. In me spes oīs vite ⁊ virtutī. ego mater pulcre dilectionis. ℟. Et rami mei honoris ⁊ gratie. ℣. Eructauit cor meū verbum bonum: dico ego opera mea regi: lingua mea calamus scribe velociter scribentis. ꝑ. Et rami. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et rami. Oratio

Mira satis domine radix ecclesie tue: que ꝓficit ⁊ crescit vsq; ad perfectū diē. Cuius rami martyres. cuius perpendicula effecti sunt cōfessores. inter quos beatissima virgo maria genitrix tua: quasi vitis vera fructificans. Dū odorē gratie fidelibus ꝓpinat in seculo: eterno promeret cōsolari de premio. Quesum⁹ ergo vt suffragijs ei⁹ odore virtutū: odores criminū fugiam⁹. Ut celesti illo spiramine recreati: a cunctoꝝ vitiorum fetorib⁹ exules repperiamur ⁊ sobrij. ℟. Amen. Añ. ij. Induta es vestimentis glorie ⁊ ornata es ornamētis sanctis. ꝑ. Et facta es speciosa inuocata dño. ℣. Dñs custodit te ab omni malo custodit aīam tuā dñs. ꝑ. Et facta es. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et facta es.

Virgo xp̄i Oratio. maria glorie nunc vestimentis induta ⁊ ornamētis sanctis ornata: que vtiq; facta es speciosa duz inuocata a dño mater efficeris dñi: ⁊ electa ancilla filij: dū aure cōcipis verbuz: ⁊ nobis ⁊ tibi generas dñm: cōcurrētis ad te plebicule suscipe vota: ⁊ filio tuo dño nr̄o nostre seruitutis defer obsequia. Ut qui vitioꝝ impulsu ad prona dilabimur: tuis meritis ad celestia subleuemur. Et qui meritorum ornamentis ornari nō possumus: tuo interuentu a criminib⁹ expiati: cōceptionis tue sacratissimū festum annuis recursib⁹ celebremus. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Dedit illi dñs sapientiā ⁊ beatā fecit eam: ⁊ circumcinxit illā zonā glorie. ꝑ. Et induit eaz stolā decoris: ⁊ coronauit eaz in vasis virtutū. ℣. Potēs in terra erit semen eius: generatio rectoruz benedicet̄. ꝑ. Et induit eam. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et induit eam. Orō.

Domine de⁹ pater qui beate genitrici filij tui dñi nr̄i: sapientiā contulisti. dum ⁊ beatā illam efficis. et glorie zona circūcingeris: ⁊ stola decoris indueris. scilicet vt virgo concipiat: ⁊ virgo pariat ⁊ sui part⁹ gloria toto in mūdo dilatata fructificet. da nobis talez spūs sapientiā: q̄ nos corā te beatos efficiat: opere: dignitate ⁊ splendidos reddat: ⁊ indutos decoris stola. Ut sicut virgo maria dei sapientiā ꝯcipiens vniuerse creature genuit dñm: ita nos sapientia repleamur: qua tibi efficiamur placabiles in vasis virtutum. ℟. Amen. Per miam. ℟. Filia syon cōsecrabis dño multitudines ppl'oꝝ: et tu bethleem dom⁹ acceptionis paucissima in milib⁹ iuda: ex te prodiet principiū regni israel. ꝑ. Cui⁹ progressio ab inicio seculi: ꝓpter qd̄ tēpus parturientis aduenit. et paries velociter redemptorem omniū filioꝝ israel. ℣. Bethleem ciuitas dei summi ex te ꝓdijt dñator israel. ꝑ. Cui⁹ progressio. ℣. Gloria et ho. ꝑ. Cuius ꝓgressio.

Iesu virtutuz omniū Oratio. deus: qui ꝑ beate genitricis tue mysteriū cōsecras tibi multitudines ppl'oꝝ. Dum nouo miraculo virginem conceptione mirabili ditas: ⁊ matrē virginitatis honore non priuas. Ut incarnationis tue misteriū: ⁊ singulare citra similitudinis exemplar maneret: ⁊ admirabile sine ali-

qua disertiōis corruptiōe existeret. Dona nob huiꝰ archana mysterij: ⁊ plena fide cognoscere: ⁊ pleniori caritatis ardore diligere. Ut ꝑ hoc qđ de te q̄ vera sunt credimꝰ: ad hoc qđ de te diligētibꝰ tribuis: ardentiꝰ veniamꝰ. ℟. Amē. Per mīam. Añ. j. Tu turris regis nebulosa filia syon ad te veniet saluator. ꝑ. Et veniet potestas prima regnum filie hierl'm. ℣. Rogate q̄ ad pacem sunt hierl'm: ⁊ abundātia diligētibꝰ te. ꝑ. Et veniet. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et veniet. Oro.

Iesu dñe qui natiuitate diuina precedis oīa: ⁊ in fine seculorum nasceris: vniuersa vt redimas: miseris dans in omnipotētia iniciū rebꝰ: ⁊ i humilitate iustificationē reddēs hominibꝰ. cū nebulose turris hospitium ingrederis: ⁊ ad eam potestas prima regnaturus accedis. Tribue nobis: illo te spū confiteri: quo per vterū virginis humane voluisti mortalitati coniungi. ℟. Amen. Per. Añ. ij. Bethleem domꝰ eufrata nō es minima in principibꝰ iuda: ex te egredietur rex qui regat ppl'm meū isrl'. ꝑ. Et egressus eiꝰ a diebus eternitatis. ℣. Mater syon dicet hō: ⁊ homo factus est in ea: ⁊ ipse fundauit ea altissimus. ꝑ. Et egressus. ℣. Gloria ⁊ honor.

Magna est Oratio. (ꝑ. Et egressus dñe bethleem ciuitas illa incarnationis tue altrix: prophetarū inlustrata preconijs: dū ex ea ꝓditurus adnunciaris: ⁊ in ea gloriosus ostenderis. Cum illic specie ⁊ pulcritudine beatissimā matrē tuā ac virginem decorasti mariā: que te merito incorrupta edidit: sicut incorrupta cōcepit. Adesto proinde miseris nob precibꝰ eius adsiduis: vt sicut illā generatio tua prouexit ad laudem: ita nos eius merita proueant ad salutē. ℟. Amen. Per mīam. Añ. iij. Virgo israel reuertere ad ciuitates tuas vsq; quo dolens auerteris. ꝑ. Generabis dñm saluatorē oblationē nouā in terra. ambulabāt homines in saluatione. ℣. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. ꝑ. Generabis dñm. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Generabis dñm. Oratio.

Iesu dñe qui nasciturus ex virgine: ⁊ caput serpentis antiqui: ⁊ totius delectationis contagia ꝓculcasti. Dum te oblationē nouam virgo mater parturiret in terris: quā exulare cupiebat serpens e sedibꝰ suis. Largire nobis ita serpētis huiꝰ misticum: omniūq; peccaminū odire contactū. Ut te solum aīa nr̄a diligat: quē ⁊ inimicus retributione percipiat: ⁊ in eternitatis delectatione possideat. ℟. Amen. Per mīam. ℟. Audite signū a dño plebs dei. inuēta est virgo in vtero habens de spiritu sancto ⁊ nomen virginis maria. spūs enim sanctꝰ superuenit illi: ⁊ virtus altissimi obūbrabit eaꝫ: vt ad impleret qđ dictū est per ꝓphetā a dño: ecce virgo habebit filiū. ꝑ. Et nomen eiꝰ emanuel vocabitur. ℣. Venit angelus dñi ad mariā virginem dicēs: ecce cōcipies ⁊ paries filiū. ꝑ. Et nomen eiꝰ. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et nomen.

Ineffabile vnigenitū patris ingeniti verbū: quo nascēte pudor matris virginis claruit: ⁊ claritas noue generationis inluxit. te eniꝫ faciēte: facta sunt: cuncta que incarnationis tue mysterio credimus operata. Scilicet qđ angelus ioseph viro genitricis tue apparuit: qđ te in ea natum de spiritu sancto predixit: presta ita proinde nobis qm̄s meritis sancte matris tue ⁊ virginis: vt cōceptione sancti spūs fecundati: sic te ꝯcipiamus in corde: vt non aliud quā te semꝑ parturiamus in opere.

℟. Amen. Ant. j. Magnificat aīa mea dñm: ⁊ exultauit spiritus meꝰ in deo salutari meo. ℣. Quouiā respexit humilitatē ancille sue. ℣. Quid retribuā dño: pro oībus que retribuit mihi. ℣. Qm̄ respexit. ℣. Gloria et honor pr̄i. ℣. Qm̄ respexit. Oratio.

Quanta tibi sāctissima virgo dei ⁊ mater diuina pietas magna ⁊ ampliora distribuit: vt cum esses virgo terrigena: facta es altissimi mater et vernula. Ut qui sanctū ipsius nomē in omni generatione ⁊ ꝓsapia nūciasti: nobis infirmis succurrat detersa male rācoris suggestione. Et q̄ tibi adfuit optimus habitator: in nobis preesse dignet̄ mitissimꝰ retributor. Ut per vnū deum in trinitate perfectum: ⁊ credulitatis merita vigeāt: ⁊ distributionis gaudia coalescant. Et qꝛ inmeriti hoc deposcimꝰ: tu regina ⁊ mater creatoris omniū seculorum: ⁊ per te fruamur paradisi florea rura: qui integra permāsisti virgo deifica. ℟. Amen. Per mīam. Ant. ij. Ipsi soli sum sponsata cui angeli seruiunt: cuius pulcritudinē sol ⁊ luna mirant̄. ℣. Ipsi soli seruo fidem ipsi me tota deuotione cōmendo. ℣. Ad ip̄m ori meo clamaui: et exultaui sub lingua mea. ℣. Ipsi soli. ℣. Gloria ⁊ honor pr̄i. ℣. Ipsi soli. Oratio.

Iesu dei filius qui beatissimam mariā sic virginē adprobas: vt matrem ostendas. sic matrē honoras: vt virginē admirabili cōceptu efficias: dum tua deitas ad eam angelum destinat: a quo se inter mulieres audiat benedicā. Concede supplici familie tue: vt adinstar eiꝰ cor nostrum castitate fructificet: ⁊ iussis tuis obsequi nō recuset. Quo cū ea mereamur vltimo iudicij tēpore a dextris tuis adsistere: quā nunc credimꝰ virginē te veraciter generasse. ℟. Amē Per mīam. Ant. iij. Girum celi circuiui sola ⁊ in fluctibꝰ maris ambulaui in omnē terram. ℣. Et in omni ppl̄o primatū habui: superboꝝ ⁊ humiliū cōlla ꝓpria virtute calcaui. ℣. Donec intrem in sanctuariū dei ⁊ intelligam in nouissima. ℣. Et in omni. ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Et in omni. Oratio.

Christe dei sapientia: summi patris ⁊ verbū: qui edificas tibi cōpotissimā domū marie virginis vterū: in qua ipse celestis iusticia prospicis: ⁊ de qua fructū benignitatis tue producis: dum in ea: ⁊ absqꝫ veste corporea deus ingrederis: ⁊ de qua vestitus carne ꝓcedis: p̄sta nobis supplicibus tuis: vt sanctificatam nos tibi domū efficias de qua: vt sponsus ꝓcedens operū nr̄orum dignitate circunfulta appareat. ℟. Amen. ℟. Placuit deo castitas ⁊ immaculata virginitas. ℣. Propter hoc in vtero eiꝰ ingressa est sancta pietas. de verbo partū ostēdit admirabilem genuisse virginē deū ⁊ hominē. ℣. Adnunciauerūt celi iusticiā eiꝰ ⁊ viderūt oēs populi gloriā eiꝰ. ℣. Propter. ℣. Gloria ⁊ ho.

Decantet tibi Or̄o ℣. Propter. Dñe oīs creatura canticū nouū: qui in virgine maria ostendisti noue parturitionis miraculū. Ut femina circundaret virum: ⁊ virgo sine viri coitu virilez pareret sexū. presta igit̄ nobis eiꝰ suffragio tueri in seculo: q̄ te partu edidit incorrupto. Ut mens nr̄a fulgore sancti spūs vegetata: ita amorē dilectionis tue concipiat: vt bonoꝝ semꝑ actuū parturiat incrementa. ℟. Amen. Per mīam. Ant. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē desponsatā a ioseph adnunciās verbū: ⁊ expauescit virgo de lumine. ne timeas maria inuenisti gratiā apud dñm. ℣. Ecce concipies et

paries ⁊ vocabit altissimi filius. ℣. Quia rectus est sermo dñi: ⁊ oīa opera eius in fide. ℟. Ecce ꝯcipies. ℣. Gl'a ⁊ ho. ℟. Ecce ꝯcipies

Sancta dei genitrix que Oratio salutata ab angelo aure cōcipis verbū: fide maturas obsequiū: carne generas filiū: de lumine expauescēs: de gratia preueniente cōfidens: supplicum vota efficax accipe plebiū: et preces opulēter remunera singuloꝝ. Ut materno cūctos gremio solaturos accipiēs: quos in hac peregrinatione ad te cōcurrentes respicis cernuos: iesu xp̄o filio tuo dño nr̄o representes inlesos. ℟. Amen. Per. In laudib⁹ ad canticū. Ant. Fecit mihi magna qui potens est ⁊ sanctū nomen ei⁹: ⁊ mīa eius in omni ꝓgenie ⁊ gn̄atione. Canti

Magnificat aīa mea domicum. num: ⁊ exultauit sp̄us meus in deo salutari meo. qꝛ respexit humilitatem ancille sue. Ecce enim ex hoc beatā me dicent oēs generationes. qꝛ fecit mihi magna qui potens est. Et sanctū nomen ei⁹: ⁊ mīa eius in omni ꝓgenie ⁊ generatione sup timētes eum. Fecit potentiā in brachio suo: dispersit sup bos mēte intellectu cordis eoꝝ. Deposuit potētes de sede ⁊ exaltauit humiles. Esurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerū suū: memor misericordie sue. Que locutus est ad patres nr̄os abraā ⁊ semini ei⁹ vsqꝫ in seculū. Gloria ⁊ ho. Oratio

Magnificat ecce te dñe redēptorem nr̄m beate genitricis voce oīs ꝯuentus ecclesie: qꝛ respexisti humilitatē ancille tue: cū te ⁊ virgo sancta ꝯcepit: ⁊ ecclesia credēdo cognouit. Cū de illa ꝓdieris ⁊ istā redimeres. cū illā beatā dicūt oēs gētes: in istā beatificent' ppl'oꝝ omniū nationes. Suscipe ergo dñe isrl' ppl'm tuū memor misericordie tue: q̄ locutus est patrib⁹ nr̄is. Ut cōplementū sit diuine ꝓmissionis: toti⁹ mūdi redēptio singularis. ℟. Amen. Per mīam. Ad bn̄s. Ant. Bn̄dictio ⁊ honor ⁊ gloria ⁊ potestas deo nr̄o. qm̄ venerūt nuptie agni gaudeamus ⁊ letemur in eo. Canticū. Bn̄s. fol' iij. Sono. Apparuit angelus marie. Quere retro in vespis p̄cedētibus. Lauda. Laudate dñm de celis all'a. laudate eū in excelsis all'a all'a all'a. p̄s. cxlviij. Lectio libri ezechiel' ꝓpb̄e. c. xliij. Deo.

Facta est sup me man⁹ dñi: ⁊ eleuauit me spiritus ⁊ duxit me ad portā q̄ respiciebat ad viā orientalē. Et ecce gloria dei isrl' ingrediebat': ⁊ vox erat ei quasi vox aquarū multarum: ⁊ terra splendebat a maiestate eius. Et cecidi sup faciē meā: ⁊ maiestas dñi ingressa est dñi domuꝫ: et audiui loquentē ad me de domo. Et vir qui stabat iuxta me dixit ad me: fili hominis locus solij mei: ⁊ locus vestigij pedū meorum vbi habito in eternū. Cap. xliiij. Post hec ꝯuerti me ad viā porte sanctuarij q̄ respiciebat ad oriētez q̄ erat clausa. Et dixit dñs ad me. Porta ista quam vides clausa nō aperiet': ⁊ vir nō trāsibit ꝑ eaꝫ. qm̄ dñs deus isrl' ingrediet' per eam: et erit clausa principi. Et princeps ip̄e sedit in ea: vt comedat panez coram dño. Rursumqꝫ vidi: ⁊ ecce gloria dñi impleuit domū dei: ⁊ audiui vocem dicentis. benedicta gloria dñi de loco sancto suo. ℟. Amen. Hy⁹.

A Solis ortu cardine ⁊ vsqꝫ terre limitē: xp̄m canam⁹ principē: natū marie v̄ginis. Gaudete quicq̄d gentiū: iudea roma ⁊ grecia egypte

trax persa scita: rex vnꝰ oēs possidet. Laudate vestrū principez oēs beati ac perditi. vbi imbecilli ac mortui: iam nemo post hec mortuꝰ. Fit porta xp̄i peruia referta plena gr̄ia. trāsitqꝫ rex ⁊ permanet clausa vt fuit ꝑ secula. Genus superni numinis processit aula virginis. sponsus redemptor cōditor sue gigas ecclesie. Honor matris ⁊ gaudium inmēsa spes credentiū. per astra mortis pocula resoluit nr̄a crimina. Lapis de monte veniens mundūqꝫ replens gratia: quē nō precisum manibꝰ vates vetusti nuntiant. Qui verbū caro factus est p̄conio angelico: de claustris virginalibus virginis virgo natus est. Rorem dederūt ethera: nubesqꝫ iustum funderunt. patens excepit dn̄m terra salutē generans. Mirabilis cōceptio xp̄m protulit sobolē: vt virgo partū funderet post partū virgo sisteret. Exultet om̄is aīa. nunc redemptorē gentiū mūdi venisse dn̄m redimere quos cōdidit. Creator cuncti generis orbis quē totus nō capit in tua sācta genitrix sese reclausit viscera. Quē pater ante tēpora deꝰ deūqꝫ genuit: matris alma virginitas cuꝫ tēpore partū edidit. Tollens cūcta facinora: ⁊ donans sancta munera: augmentū lucis adferens: tenebris damnū inferens. Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cū spiritu paraclito in sempiterna secula. Amē. Supplicatio. Oremus redemptorē. Quere i vesperis precedētibꝰ. Capl'a.

O Sacratissima vbi ancilla ⁊ mater quā ostēdit generatio virginē: et virginitas cōprobat genitricē: patulo pietatis sinu cōcurrentē ad te populum suscipe. Tu ꝓfusis pietatis visceribus pascito gregē: quē suo filiꝰ ex te progrediens mercatꝰ est sanguine. Tu prebe vbera creandis. qꝛ nutrix facta es creatoris. Tu obsequio seruitutis tue: glorifica quos tibi dari inspicis obsequella. Simꝰ tuo premuniti suffragio presidioqꝫ: qꝛ suaui seruitio tuo seruitutis tue delectamur perfrui iugo. Ut oēs qui ob honorem conceptionis tue hoc in loco tuis decātemꝰ in laudibꝰ: in tua perpetim seruitute viuamꝰ. Uenientes ad eū explosa criminū labe: cuius te votiuis excolimꝰ officijs genitricē. Ut ⁊ hic nos tu multiplici affectu tuearis in seculū: ⁊ post ex te genitꝰ regnaturos possideat in eternuꝫ. qui nos docuit orare ⁊ dicere. Pate noster. Liberati a malo. folio j. Lauda. Ecce tēpus dicit dn̄s. Bn̄o. Dn̄s iesus xp̄s qui oliꝫ ex virgine. Quere retro in vesperis precedētibꝰ. In exeunte vespera. Lauda Virgo israel ornare timpanis tuis. Sono. Apparuit angelus marie dicens ecce. Quere retro in primis vesperis. Ah̄. O quā magnū miraculum inauditū. virtus de celo prospexit obūbrauit vterū virginis. p̄. Potens est maiestas includi infra cubiculū cordis ianuis clausis. ℣. Ueritas de terra orta est ⁊ iusticia de celo ꝓspexit. p̄. Potens est. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Potens est. Dn̄s sit. ℟. Et cum. Lauda. Beata sum que credidi. p̄. Quoniā implebunt̄ oīa q̄ dicta sunt mihi a dn̄o all'a all'a. ℣. Deus canticū nouū cantabo tibi: in psalterio decē cordarū psallam tibi. p̄. Quoniaꝫ implebunt̄. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Qm̄ implebunt̄. Hyꝰ. A solis ortu. et Suplicatio. Oremus q̄re i primis vesperis

Beata est xp̄e gloriosa Capl'a. seculi dn̄atrix maria virgo tua. que ab angelo credidit: qd̄ perficerē

tur ea que a dño dicata sunt illi: pre/
sta ergo nobis exposcim⁹: vt qui ꝑce
ptũ virginis celebrãtes pegim⁹: ad
festũ natiuitatꝭ tue emaculatis cor/
dibus veniam⁹. ℣. Liberati. fol j.

℟. Erbuz qđ matrẽ fecit: vt ℣ño.
virgo maneret: nobis adtribuat
virginitatis opem. ℟. Amẽ. Et qui
intacta ei⁹ seruauit viscera ventris:
custos dignet vester adesse iugis. ℟.
Amen. Ut qui cõceptũ matris cele
bratis ouando: luxꝭ ris in mũdo in/
stificante deo. ℟. Amẽ. Per miam.
Lauda Ecce tẽpus dicit dñs in quo. ℣o
Gratia plena habere. Quere retro
in primis vesperis. ¶ In sancti mar
celli pape: oia dicanꝭ vnius cõfessoꝛꝭ
pontificis. folꝭ. cccxxiij ¶ In festo
scẽ marie egipciache: oia dicanꝭ vt
in festo scẽ marie magdalene. fo 383

¶ In sancte theodosie ỽginis: oia
dicãꝭ vni⁹ virginis folꝭ. cccxxviij
¶ In sancti ambrosij epi: oia dicanꝭ
vnius ꝓfessoꝛꝭ põtificis. folꝭ. cccxxiij
¶ In festo sancti ysidoꝛi epi ⁊ cõfes/
soꝛis: oia dicanꝭ vni⁹ cõfessoꝛis pon
tificis. folꝭ. cccxxiij ¶ In sancti fru
ctuosi epi brachareñlis: oia dicantur
vni⁹ cõfessoꝛis põtificis. folꝭ. cccxxiij
¶ In sci rozibij epi ⁊ cõfessoꝛis: oia
dicãꝭ vni⁹ ꝓfessoꝛ. põtifi. folꝭ. cccxxiij
¶ In sci eleutherij epi ⁊ martyris: oia
dicanꝭ vni⁹ martyris põtificꝭ. folio
. cccxviij ¶ In sancti victoꝛis bra/
chareñlis martyris: oia dicanꝭ vnius
martyris. ix. lc. fo cccxviij. ¶ In
scẽ eufemie ỽginis ⁊ martyris: oia
dicanꝭ vnius virginis. fo. cccxxviij
¶ In sci tiburcij ⁊ valeriani ⁊ maxi/
miani martyrũ: oia dicãꝭ plurimoꝝ
martyrũ. ix. lc. fo cccxxij. ¶ In sci
vitalis martyris: oia dicanꝭ vnius
martyris simplicis. folio cccxviij.
¶ In festo sci prudentij epi: oia dicã
tur vni⁹ cõfesso. põtificꝭ. fo. cccxxiij
¶ In sci georgij martyris: oia dicãꝭ
vni⁹ martyris quatuoꝛ caparũ. folio
cccxvj. ¶ In sci felicis ⁊ fortunati
martyrũ oia dicanꝭ plurimoꝝ marty
rum. ix. lc. fo cccxxij. ¶ In sci profi
cij martyris: oia dicanꝭ vni⁹ marty/
ris. ix. lc. fo cccxviij. ¶ In festo san
cti marci euãgeliste: oia dicanꝭ vni⁹
martyris põtificis ſeꝛ caparũ. folio
cccxvj. ¶ In sci cleti martyris: oia
dicãꝭ vni⁹ martyrꝭ. ix. lc. fo cccxviij.
¶ In festo sancti marcellini ⁊ petri
martyrũ: oia dicanꝭ plurimoꝝ mar/
tyruz. ix. lc. fo cccxxij. ¶ In sancti
georgij martyris: oia dicanꝭ vnius
martyrꝭ. ix. lc. fo cccxviij. ¶ In sci
vitalis martyris: oia dicanꝭ vnius
martyris. ix. lc. fo cccxviij. ¶ In
sci petri martyris ozdinis p̃dicatoꝝ:
oia dicanꝭ vni⁹ martyris. ſeꝛ capaꝝ.
fo cccxvj. ¶ In sancti eutropij epi
⁊ martyris: oia dicanꝭ vni⁹ martyrꝭ
duaruz caparum. folio cccxviij.

¶ In festo sanctoꝝ philippi ⁊ iaco/
bi apostoloꝝ: oia dicanꝭ vt in fe/
sto apostoloꝝ symonis ⁊ iude. folio
cccc ℣m̃ lbꝝ. O dei verbuz patris.
fo ꝛ&v ¶ In sancti torquati ⁊ co
mitum eius epoꝝ. Ad vesperũ. Lau
da. Exortũ est. fo cccxix. Sono. Alla.
In oẽm terrã exiuit sonus sanctoꝝ. ℣. Et in
fines orbis terre verba illoꝝ alla. ℟. Alla.
Nõ sunt loquele neqz sermones quib⁹ nõ au
diant voces eoꝝ. ℣. Et in. ℣ñs sit. ℟.
Et cũ. Añ. Alla. Isti sunt viri nominati in
ỽtute. ℣. Doctoꝛes ppli factẽtes iudicium in
doctrina sua. ℟. Celi enarrant gloriã dei: et
opa manuũ ei⁹ anũciãt firmamẽtũ. ℣. Docto
res. ℟. Alla ⁊ ℣. Doctoꝛes. ℣ñs sit. ℟.

Et cum. Lauda. Disciplina ⁊ sapiẽtia repleuit illos dñs alla. ℟. Creauit in illis gratiaz spũs sancti sui: intellectu repleuit corda eoꝝ alla alla. ℣. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularentur: ⁊ de necessitatibus eoꝝ liberauit eos. ℟. Creauit in illis. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Creauit in illis. Hymnus.

URbis romulee: iam toga candida septẽ pontificũ destina ꝓmicat: missos hesperie quos ab aplis adsignat fidei prisca relatio. Hij sunt pspicui luminis iudices: torquatus. tisefons: atqz hilitius hic vidaleci⁹ siue secundus iuncti eufrasio cecilioqz sunt. Hij euãgelico lãpade prediti: lustrãt occidue partis arẽtia. quo sic catholicis ignib⁹ ardeãt: vt cedãt facib⁹ furna nocẽcia. Acis cõtinuo prima fit viris bis senis stadijs: qua pcul insidẽt: mittunt, assectas: escu/lenta querere: quib⁹ fessa dapib⁹ mẽbra reficerẽt. Illic discipuli idola gẽtium vanis inspiciunt ritib⁹ excoli: quos dum agere fletib⁹ immorant: terrenꝫ potiꝰ ausib⁹ impijs. Qox in sana fremens turba satellituz: in his cũ fidei stigmata nosceret ad pontez fluuij vsqz per ardua: incursu celeri hos agit in fugã. Sed pons preualido murice fortioꝝ in partes subito prona resoluit: iustos ex manib⁹ hostium eruens: hostes flumineo gurgite subruens. Hec prima fidei est via plebiũ. inter quos mulier sancta luparia sanctos adgrediẽs cernit ⁊ obsecrat: sanctoꝝ monita pectore cõlocans. Hunc xpi famula obsequio arẽdes scoꝝ statuit cõdere fabricã: quo baptisterij vnda patescerẽt: ⁊ culpas omniũ gratia tergeret. Illic sancta dei femina tinguit: ⁊ vite lauacro tincta renascit. plebs hic continuo peruolat ad fidẽ: ⁊ fit catholico dogmate multiplex. Qost hec pontificũ cara sodalitas partit properãs septem in vbib⁹: vt diuisa locis dogmata funderent: ⁊ sparsis ppos ignibus verent. Qer hos hesperie finibus indita inluxit fidei gra. precox hinc signis varijs: atqz potentia virtutuz hoies credere puocat. Qx hinc iusticie fructib⁹ incliti vitã multiplici fenore terminant cõsepti tumulis vbibus in suis: sic sparso cineri vna corona est. Hinc te turba potẽs vnica septies orata petim⁹ pectoris abdito: vt vestris precib⁹ sidus in etheris portemur socij ciuib⁹ angelis. Sit trino dño gloria. vnico patri cũ genito atqz paraclito. qui solus dñs trinus ⁊ vnus est seculoꝝ valide secula cõtinens. Amen. Suplicatio. Oremus. mutatis notibus. fol. cccxxxij

QEce dñe nrorum pre/sulum memoriã faciẽtes: quoꝝ doctrinis fides xpiana nris primum inlapsa est partib⁹: torquati videlicet secundi. indalecij tisefontis. eufrasij. cecilij. ⁊ esicij vespertinũ tibi hoc lumen offerim⁹ obsecrãtes: vt eoꝝ nos pcib⁹ a criminũ squalore depurges: ⁊ spualium carismatũ gratia inuolue: quoꝝ psentia occidue partis plagam visitare dignat⁹ es. Pater nr. Capla. Liberati a malo. fol. j. Bñdictio.

QEus qui torquati ⁊ socioꝝ eius itineri glorioſus effect⁹ est ductor: ipse vestroꝝ criminũ sit indultor. ℟. Amen. Et qui eoꝝ discipulos miro põtis fragmine liberauit ab impijs: vos eripiat a cũctis vitioꝝ carnaliũ incentiuis. ℟. Amen. Ut illo ardore spũs quo xpi nomen vestris partibus credimus predicasse: eo valeatis

⁊ terrena respuere: ⁊ celestia semper animo retinere. ℟. Amē. Per miam Lauda. Vos estis vasa sancta dño auro fulgente alla. p. Quia spōte obtulistis dño deo aīas vestras alla alla alla. ℣. Benedicti vos a dño: qui fecit celū ⁊ terrā. ꝑ. Quia sponte. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Quia sponte. Oro.

Beati vere dñe ⁊ nimio honore digni sunt: quoꝝ tu portio esse dignatus es. Ideoqꝫ interuētu sanctoꝝ tuoꝝ torquati ⁊ sotioꝝ eiꝰ: quicquid tibi ex nobis nō militat: amor celestis patrie in nobis flagrās vsqꝫ quaqꝫ interimat. ⁊ post cū his sāctis quoꝝ anime in manu tua sunt: nos pietas tua celesti in regno adiungat. ℟. Amen. Per miam. In noie dñi. Ad matutinum. Añ. Da nobis. ps. l. Oro. Redde nobis dñe. fol. cccxx Añ. j. Hij sunt qui missi sunt per orbē terrarum: ⁊ prostrauerūt se ante agnū. ꝑ. Habētes fialas aureas plenas incensu. que sunt memorie sanctoꝝ cantātes canticum nouū. ℣. In oēm terram exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre v̄ba illoꝝ. ꝑ. Habētes fialas. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Habentes. Oratio.

Hij sunt dñe septē facule huius hesperie finibꝰ indite: ad effugandaꝫ eius tetre noctis infidelitatē celitus misse. Ob huius ergo muneris gratie a te nobis conlate: reficiat nos flagrantia odoris euāgelice doctrine: ac timiamatū preceptoꝝ digne redolentiū. Ex quo dogma pleniꝰ referti: id ip̄m corda ⁊ mens nr̄a parturiat: qd̄ a te iudicij tēpore remunerari merito digna petitio nr̄a eflagitat. ℟. Amen. Per misericordiā tuam ⁊c. Añ. ij. Beati ⁊ multo honore digni quoruꝫ portio deꝰ est. ꝑ. Quibꝰ a principio preparatuꝫ est regnū: horūqꝫ anime in manu dei sunt. ℣. Clamauerūt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos et ex oībus tribulationibꝰ eoꝝ liberauit eos. ꝑ. Quibꝰ a principio. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Quibus a principio. Oro. Beati vere dñe ⁊ nimio. Quere retro i vesp̄is p̄cedētibus. Añ. iij. Legē tuam splēdide docuerunt quorum sunt opera multa. ꝑ. Reposita apud te dñe. ℣. Qui cōfidunt in dño sicut mons syon nō cōmouebit̄ in eternū qui habitat in hierusalem. ꝑ. Reposita. ℣. Gloria ⁊ honor p̄ri. ꝑ. Reposita. Oratio.

Deus dei filius lumen astrorū: fulgor siderū: stella splendida ⁊ matutina: claritas sempiterna: ⁊ sctōꝝ eruditio copiosa erudiat nos q̄s iusticie sue virga: ꝑ sanctoꝝ suoꝝ torquati ⁊ socioꝝ eius intercessionē assiduam. Sicqꝫ qd̄ predicauerūt splēdide inluminati agendo: existamꝰ corde: vt ad illud qd̄ apud te repositū est: quod oculus non vidit: nec auris audiuit: post obitū accedamus indemnes: ⁊ ⁊ anexu peccaminū liberi. ℟. Amē. Per miam. ℟. Sancti qui iniusticia erudierunt multos fulgebunt sicut splendor firmamenti. ꝑ. Et sicut stelle celi in ꝑpetua eternitate. ℣. Isti sunt viri sancti quos elegit dñs in charitate nō fincta: ⁊ ab eoꝝ doctrina fulget ecclesia vt sol ⁊ luna. ꝑ. Et sicut stelle. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et sicut stelle. Oro.

Christe dei filiꝰ qui sanctos tuos presciens: ante mūdi cōstitutionem eos eligēs: ⁊ in exemplū nostrū hic eos cōstituens: fac nos ita sanctorum predicamēto obediētes existere: vt adoptione filioꝝ post martyrio mereamur cōpotes esse. ℟. Amen. Per miam. In laudibꝰ ad canticū. Añ. Qui propria voluntate obtulistis vos discrimini benedicite dñm: narrātes iusticias eius ⁊ clementiā in fortes israel. Canticū. Qui spōte obtulistis. fol. cccxx Ad bñs. Añ. Sancti ⁊ humiles corde sp̄ns et

animeiustorũ benedicite dominũ. ℣. Justi ⁊ sacerdotes sancti ⁊ humiles corde benedicite dominũ. Canticũ. Bñs es dñe. fol iij. Sono. All'a. In omnẽ terrã. Quere retro in vesperis precedẽtib⁹. Lauda. Laudate dñm de celis all'a all'a. Laudate eum in excelsis all'a all'a. ps. cxlviij. Lectio libri sapientie. c. ℟. Deo gñas.

Multam gloriã fecit dñs magnificentia sua: a seculo dominantes in potestatib⁹ suis homines magnos virtute ⁊ prudẽtia sua prediti: nunciãtes in dignitate prophetarũ: ⁊ imperãtes in presenti seculo: ⁊ virtute prudẽtie populi sanctissima verba i pueritia sua: requirẽtes modos musicos ⁊ narrãtes carmina scripturaruz. Omnes diuites in virtute pulcritudinis studiũ habentes: pacificãtes in domibus suis. oẽs isti in generationib⁹ gentis sue gloriam adepti sunt. ⁊ in dieb⁹ suis habent' in laudibus. Qui de illis nati sunt requirũt nomen: narrantes laudes eoꝝ: ⁊ sunt quorũ non est memoria. Perierunt quasi nõ fuerint: ⁊ nati sunt quasi nõ nati ⁊ filij ipsorũ cum ip̃is. Sed illi viri misericordes sunt quorũ pietas nõ defuit: ⁊ cũ semine ipsoꝝ perseuerat. bona hereditas ne potũ illoruz. ⁊ in testamẽtis stetit semen illoruz: ⁊ filij illoꝝ ꝓpter illos. Usqz in eternum manebit semen eoꝝ. ⁊ gloria eorum nõ derelinquet'. Corpora eorũ in pace sepulta sunt: ⁊ nomen eorum manebit in generatione. Sapientiã ipsorum narrant populi: ⁊ laudẽ eorum nũciat ecclesia. ℟. Amen. Hy⁹ Urbis romulee. Suplicatio. Oremus redemptorẽ. Quere retro in vesperis precedentib⁹. Capitula.

Aest dñe clara: ⁊ euidens tuoꝝ illa septẽ pontificũ reuoluti tẽporis annua celebritas alma solẽnitas: ꝑ quos dudum occidẽtalis plage nouelle fidei germine predicationis sarculo plantare dignatus es normaz. Per quos nefarie superstitionis: corruscante luminis radio effugare dignatus es dogma. His ergo interuenientibus ardeãt in cõspectu glorie tue desideriorꝝ nostrorũ clibana. deferantur precum veridica holocausta. acceptẽtur votorũ pura libamina. his orantibus tribuatur cũctis sacrosancto altario tuo deseruiẽtib⁹ niuei candoris munditia castitatis. Virginibus almi pudoris mentis ⁊ corporis remuneranda integritas. Continentib⁹ ⁊ omnib⁹ in cõmune fidelibus operis sancti effectus: a te in futuro exanime rite beandus. Torquatus ex his nobis proroget monilium ornamenta virtutũ. Tisefons a te qui es fons vite vberrimo doctrine gurgitis poculo satiet. Isicius sceleris nostri piacula mundet. indalecius iudex bonorũ operũ spiritualium alimenta ministret. Secundus futuri aduentus tui gaudio electorũ participio iungat. Eufrasius quadrifluo euangeliorũ annue catholice fidei dogmata firmet. Cecilius cetibus angelorũ nos adsociet. Sic quoqz plebs alumna sanctorum tuoruz in canticis labiorũ ⁊ laudis iubilo festa rite excolens: septempliciter dono gratiarũ exuberet: vt ad id quod oculus non vidit: nec auris audiuit: quod preparasti his qui te diligunt: criminũ mole dempto ethereis sedibus contutanda predictorũ ducatu perducatur ad regnũ. Pater noster. Liberatia malo. fol' j. Lauda. Vos estis

vasa sancta domino. Bño. Deus qui torquati ⁊ sotiorũ ei⁹. Quere retro inve speris precedẽtib⁹. ¶ In festo scti felicis diachoni hispalẽsis. Ad vesperũ. Lauda. Sperauit aĩa. fol' cccxvj. Sono. Fac mecum de⁹. folio cccxvij. Añ. Beatus vir qui nõ est lapsus verbo oris sui: ⁊ nõ est cõpunctus tristicia delicti. ꝑ. Felix qui nõ habuit mesticiã in animo suo. ℣. Beatus qui intelligit sup egenũ ⁊ pauperẽ: in die mala liberauit eũ dominus. ꝑ. Felix qui nõ. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Felix qui non. Dominus sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Añ. Beat⁹ cuius de⁹ iacob adiutor: est spes eius in dño deo ipsius. ꝑ. Qui fecit celũ ⁊ terrã mare ⁊ om̃ia que in eis sunt. ℣. Qui ingredit̃ sine macula ⁊ operat̃ iusticiaꝫ: qui loquit̃ veritatẽ in corde suo. ꝑ. Qui fecit celũ. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Qui fecit celuꝫ. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Añ. Beat⁹ vir cuius est auxiliũ abste dñe ascensum tuum in corde eius disposuisti. ꝑ. Ambulauit de virtute in virtutẽ. ℣. Dñe deus virtutũ conuerte nos: ⁊ ostende faciẽ tuã ⁊ salui erimus. ꝑ. Ambulauit. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Ambulauit. Dñs sit semp. ℟. Et cum spũ. Lauda. Beatus seruus ille quẽ aduenien̄s dñs eius inuenerit benefacientẽ. ꝑ. Uerum dico vobis q: super om̃ia bona constituet illũ all'a all'a. ℣. Beatus vir qui impleuit desiderium suũ: ex ipsis non cõfundet̃ duꝫ loquetur inimicis suis in porta. ꝑ. Uerum. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Ueruꝫ. Hy⁹. Deus tuorũ. fol' cccxvij. Suplicatio. Oremus mutato noĩe. fol' cccxxxij. Capl'a.

Felix martyr tuus dñe: ⁊ nomine probatus: ⁊ munere cõsecratus: dum eum ex nomine vocas: et munere cõsecras. Ut eum ⁊ nuncupares prescitum: ⁊ glorificares electum. Confessionis ergo huius nos participes effice ⁊ beatitudinis compotes redde. Ut te annuente infelices eruat de ergastulis inferorum: cum ipse felix permanet in eternum. Pater noster. Liberatia malo. folio j.

Christus dominus Bñdictio. qui beatissimũ hunc martyreꝫ: ⁊ merito felicem fecit esse ⁊ nomine: ab omni vos infelicitatis labe expurget. ℟. Amen. Ut qui per illum feliciter temporales infeliciũ infelicitates deuicit: felicitati vos eterne iubeat munerari. ℟. Amen. Ut qui per hunc martyrem indulte felicitatis priuilegio gaudet: in eterna vos feliciaqꝫ sine fine letabundos oblectet. ℟. Amen. Per misericordiam ip̃ius. Lauda. Alleluya. Benedictio eius sicut fluuius inundans in throno honoris. ꝑ. Docuit sapientiam hec omnia iusto in bono all'a. ℣. Ecce sic benedicet̃ homo: qui timet dominũ. ꝑ. Docuit sapientiã. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Docuit sapientiã. Oratio.

Felix martyr tuus domine quẽ vtiqꝫ felicem esse ⁊ nomine voluisti ⁊ merito: suo nos suffragio tueatur in seculo. Ut cum tristicia animi: ⁊ si fuit temporaliter que accideret: non tamen extitit que noceret. Tristiciam nociturã a nostris cordibus sua submoueat prece. Ut qui illuꝫ nomine hereditasti eterno: nos ne pereamus: supplicio digneris liberare perpetuo. ℟. Amen. Per misericordiã tuã. In nomine dñi nostri iesu xp̃i. Ad matutinuꝫ. Añ. Labia mea domine aperies. Psalmus. l. Oratio. Exultent dñe labia nostra. fol' xxxiiij. Añ. j. Felix in gloria est imitandus in timore domini. ꝑ. Quia in bonitate ⁊ alacritate animi placuit deo isreal. ꝑ. In memoria eterna erit iustus ab auditu malo non timebit. ꝑ. Quia in bonitate. ℣. Gloria

et hono:. ℣. Quia in bonitate. Oratio.

OMnipotẽs christe filius dei patris altissimi: qui incensu felicis martyris: cui circunspectiones tuas dedisti adimplens illum spiritu sapientie: et vestiens stola glorie sempiterne: quo infelicitatẽ seculi feliciter vincens: felicitatis illius sancte ihe/rusalem mereatur effici heres: da nobis felici ei⁹ merito triũphare: vt infelicitates nostre felici eius suffragio pellantur: ⁊ vita ipsa in melius commutetur. ℟. Amen. Per miam ⁊ce.

Ant. u. Felix qui non habuit animi sui tristiciam: et nõ excidit ab spe sua. ℣. Jocunditate et exultatione thesaurizauit super eum dñs: ⁊ nomine eterno hereditauit illum. ℟. Libauit illum pane vite et intellectus et aqua sapiencie salutaris potauit illum. ℣. Jocunditate. ℟ Gloria ⁊ hono:. ℣. Jocunditate. Oratio.

Felix tuus domine. Quere retro in vesperis precedentibus. Ant. iij. Felix qui potuit transgredi ⁊ nõ est transgressus: et facere mala et non fecit. ℣. Jdeo stabilita sunt opera eius in domino ⁊ elemosinas illius enarrabit ecclesia sanctorum. ℟. Benignus vir qui miseretur ⁊ comodat disponet sermones suos in iudicio: quia in eternũ nõ cõmouebitur. ℣. Jdeo stabilita. ℟. Gloria et hono: patri ⁊ ce. ℣. Jdeo stabilita sunt. Oratio.

Felix est domine quẽ ita tuo munere facis esse felicem: vt transgressionis nesciat voluptates. Utcũ possit transgredi: transgressum se esse non nouerit: nec male facere: cuz vtiqz possit a rectis semitis deuiare: qui ergo non suo: sed tuo munere felicitatis huius promeruit donum: nostre infelicitatis suis precibus detergat opprobrium: quo tanti martyris ducatu in seculo gubernati: et voluntatem peccãdi nesciam⁹ habere: et trãsgressionis culpas ignoremus perficere. ℟. Amen. Per miam tuam ⁊c.

℟m Felix vir qui inuentus est sine macula ⁊ qui post aurum nõ abijt nec sperauit in pecunias ⁊ thesauros. ℣. Quis est hic laudauimus euz fecit mirabilia in vita sua. ℟. Jdeo stabilita sunt dona eius in deo suo: ⁊ elemosinas illius enarrauit ecclesia sctõrũ. ℣. Quis est. ℟. Gloria et ho. ℣. Quis est. Oratio

Deus auctor felicitatis eterne q̃ in tantũ fecisti felicem martyrẽ tuũ esse felicem: vt nec post aurum abijret: nec thesauros ⁊ pecũias experaret: cũ sine auaricie contagio margaritas fulgens predicando seminaret in populo: da nobis vt totius auaricie retinacula per horrẽtis iusticie verbũ in ore portemus: quo legem: ⁊ misericordiã in lingua habentes: infelicitatem seculi felicis tui merito superemus: ⁊ felicitatem vite eterne felicioꝛi eius suffragio capiamus. ℟. Amen. Per miam. In laudib⁹. Ad canticum. Ant. Thronum glorie hereditas illi dat votũ optanti ⁊ benedicet ãnos tu sti. Canticum. Confirmatuz est cor meũ. Quere folio .xxxij. Canticum: Bñs es dñe de⁹. fo iij. Sono. Septies in die laudez dixit tibi dñe alla alla. ℟. Sup iudicia iusticie tue alla alla. Lau. Laudate dñz de celis alla alla. Laudate eũ in excelsis alla alla. ℘s. cxlviij. Lctõ libri sapie

Beatus (salo. ca. xiiij. ℟ Deo. vir qui non est lapsus vbo ex ore suo: ⁊ nõ est estimulatus i tristicia delicti. Felix q̃ nõ habuit in animo suo tristiciã: ⁊ nõ excidit ab spe sua. Beatus vir q̃ in sapia sua morat: ⁊ q̃ in iusticia sua meditat: ⁊ i sensu cogitauit ispectionẽ dei. Qui timet deũ faciet bonũ: ⁊ q̃ ꝓtinẽs est iusticie apprehẽdet illud. et ouiabit illũ q̃si mr̃ hono

rificata: et quasi similiter a v̄ginitate suscipiet illum. Cibauit illū panis vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapientie salutaris potabit illū. Et firmabit̄ in illo et nō flectetur: ⁊ cōtinebit illū: ⁊ nō confundetur. Et exaltabit illū apud proximos suos: ⁊ in medio ecclesie aperiet os eius. Adimpleuit illum sp̄s sapientie ⁊ intellectus: ⁊ stola glorie vestiet illuz. Jocūditaiē ⁊ exultationem thesaurizauit super eū: ⁊ nomie eterno heraditauit illum. ℟. Amen. Hy⁹. Deus tuorū militū, fo cccxvij. Supplicatio. Oremus redemptorē. Capitula. Felix martir tuus. Lauda. Alleluya. Bn̄o ei⁹ sicut fluuius. Bn̄dictio ✠ pūs dn̄s qui beatissimū. Quere i vesp̄is precedētibus. Exeūte vesp̄a. Lauda. Sperauit aīa mea, fol' cccxvj. Sono. Fac mecū deus signū in bono, quere fo cccxvij. Aña. Orate ad dn̄m viri sancti: vt concedat populo suo salutem, p̄. Et om̄is infirmitas auferatur a nobis. ℣. Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in seculū mīa eius, p̄ Et oīs, ℣. Gloria p̄ Et oīs. Dn̄s sit. ℟ Et cū. Lauda Corpora sctōruz quiescentiuz in loco isto orate p̄ nobis ad dn̄m, p̄. Ut donet pacē sup terrā ⁊ req̄em tēporib⁹ nr̄is all'a all'a. ℣. Laudate dn̄m oēs gentes: ⁊ cōlaudate eū oēs ppl'i, p̄. Ut donet. ℣. Gloria, p̄. Ut donet, Hy⁹. Deus tuorū militū. fo cccxvij. Suppli. Oremus. Capl'a. Felix martyr tu⁹. Bn̄o. ✠ p̄s dn̄s. Lauda. All'a. Bn̄o ei⁹ Or̄o. Felix tu⁹ dn̄e, q̄re retro in p̄mis vesp̄is p̄cedē. ¶ In festo sci athanasij ep̄i ⁊ ꝯfesso. oīa dicant̄ vni⁹ ꝯfessoris pōti. sex ca. fo .cccxxiij ¶ In festo inuētiōis scē crucī. Ad vesperū. Laud̄. Laudauerūt te dn̄e om̄s angeli tui: et hymnū dixerūt dn̄ perficeres fabricā celi. tuus est dies et tua est nox. p̄. Tu fecisti solem ⁊ lunā. ℣. Tu confirmasti in virtute tua mare: cōtribulasti capita draconū super aquas. p̄. Tu fecisti. Dn̄s sit. ℟ Et cū. Sono. O bona crux que decorem et pulcritudinē d̄ manib⁹ dn̄i suscepisti q̄ diu desiderata sollicite amata sine intermissione quesita all'a. ℣ Sancta crux ante quā te dn̄s ascēderet timorē terrenū habuisti: modo vero q̄a inuenta est amorē celestem obtinens pro voto susciperis all'a. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Aña. All'a. Gloriemur in cruce dn̄i nostri ihesu xp̄i. p̄. Per quē nobis mūdus crucifixus est nosq̄ mūdo. ℣. Cantate dn̄o canticū nouū: quia mirabilia fecit, p̄. Per quē nobis. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Per quez nobis. Dn̄s sit. ℟. Et cum. Lauda Pacificauit om̄ia per sangninē crucis sue: siue q̄ in celis siue q̄ in terris sunt dn̄s ihesus xp̄us. p̄. Qm̄ in ipso habitat om̄is plenitudo diuinitatis corporaliter p̄. Qui est caput om̄is principatus all'a all'a. ℣. Om̄s gentes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. p̄. Qm̄ in ipso. ℣. Gloria ⁊ honos. p̄. Qui est caput. Hymn⁹

Pange lingua gloriosi: preliū certaminis: ⁊ sup crucis tropheuz: dic triūphū nobilē: qualiter redēptor orbis īmolat⁹ visterit. De parentis p̄thoplausti fraude factor cōdolens: quando pomi noxialis morte morsu corruit: ip̄e lignū tunc notauit: dāna ligni vt solueret. Hoc op⁹ nr̄e salutī ordo depoposcerat: multiformis p̄ditoris ars vt artē falleret: et medelam ferret inde hostis vnde leserat. Quādo venit ergo sacri plenitudo tēporis: missus est ab arce pr̄is natus: orbis cōditor: atq̄ ventre virginali: carne factus p̄dijt. Vagit infans inter arta conditus presepia: mēbra pānis iuoluta v̄go mr̄ alligat: ⁊ manus pedesq̄ crura stricta cigit fascia. Lustra sex q̄ iam peracta: temp⁹ implēs corp̄is: se volēte nat⁹ ad hoc passioni

dedit⁹ agnus in cruce leuatur: imo landus stipite. Hic acetū fel arūdo: sputa claui: lancea, mitte corpus perforatur: sanguis vnda profluit: terra pontꝰ astra mūdus: quo lauanꝭ fluīe. Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis: nulla talem silua profert: frō de flore germine: dulce lignū dulcem clauū: dulce pondus sustinet. Flete ramos arbor alta: tensa laxa viscera: ⁊ rigor lentescat ille: quē dedit nati/ uitaꝫ: vt superni mēbra regis: mitti tendas stipite. Sola digna tu fuisti: ferre preciū seculi: atqꝫ portū prepa/ rare: naute mūdi naufrago: quē sacer cruor pūxit: fuso agni sanguīe. Laus tibi p oīe tēpus trinitas indiferēs: laus honor virtusqꝫ summa singula/ ris gloria: que te deū seculorū: perso/ net in secula. Amen. Supplicacio. Oremus redemptorē mūdi dīm nr̄m ihesum christū: cui omn⁹ supplicatiōe rogemus: vt nos vexilo crucis sue propicius iustificare digne/ tur. ℟. Presta eterne oīps deus. Kyrie/ leyson. ℟. Xpeleyson. kyrie. Capitula

Omine ihu xpe: noster conditor et redemptor qui nosti nos cecidisse saucios in delictis: erige nos in virtute ⁊ victoria sancte crucis. Da nobis salutis esse premiū: qō tibi pro nobis fuit penale supplicium. Ut eo qō tu mortē sustulisti ad mortē victo/ riā: nos habeam⁹ ad pctōrū veniaꝫ ⁊ vitaꝫ eternā. Pater noster. Liberati a

Christus dei ℣no. (malo. fo j. filius: qui pacificauit omnia per sanguinē crucis sue: vera nos crucifi xione mortificet. ℟. Amen. Ut erecti semper in victoriā crucis: deuicto semper diabolo triūphem⁹. ℟. Amē Quo venerabile crucis festū deuotio ne prōptissima celebrantes: et hic ⁊ i eternū mereamur esse felices. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Dīs ihesus xp̄s qui est testis fidelis primogenitus mor/ tuorū ⁊ princeps regum terre. ℣. Ipse dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris sanguīe suo alla. ℣. Lapidem quē reprobauerūt edifican tes: hic factus est in caput anguli. ℣. Ipse di/ lexit nos. ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Ipe dilexit.

Christe dei filius: in cui/ Oratio. ius noīe per crucis mysteriū om ne genu flectetur. Da nobis in cruce tua copiosius exultare: vt in eius vi/ ctoria: ⁊ illesi mare seculi transeam⁹: ⁊ ad te coronandi post nr̄m transitus accedam⁹. ℟. Amē. Per miaꝫ. In noīe dn̄i. Ad matutinū. Ant. Ego dor miui ⁊ resurrexi quī dn̄s suscitauit me. ℣. ij

Omine ihesu christe qui Oro. pro nobis sopore mortis ideo suscepisti: ne nos amplius obdormi/ rem⁹ in mortē. Dona vt q̄ te morīēte renascimur: te etiā viuificante a pec catoꝝ leto surgam⁹. Nec vltra iā ob ruamur pena peccati: qui nos redē/ ptos cōgaudemus p̄cio sacri sangui nis tui. ℟. Amen. Per miam. Ant. p. In noīe domini oīne genu flectat celestiū ter/ restrium ⁊ infernorū. ℣. Quia dn̄s obediens vsqꝫ ad mortē: mortē autem crucis. ℣. Ideo dn̄s ihesus christus in gloria est dei patris. ℣. Audite hec oīs gentes: auribus percipi te qui habitatis orbē. ℣. Quia dn̄s. ℣. Glo ria ⁊ honor. ℣. Ideo dn̄s. Oro. Xpe dei filius. Quere i vespis precedētibus: Ant. ij. Christus ihesus qui cum in forma dei esset nō rapinā arbitratus est esse se equalē deo: sed semetipsum exinaniuit. ℣. Formā ser ui accipiens humiliauit se vsqꝫ ad mortē: mor/ tem autem crucis. ℣. Ipse fecit nos ⁊ non ip si nos: nos autem populus eius et oues pas/ cue eius. ℣. Formam serui accipiēs. ℣. Glo/ ria ⁊ honor patri. ℣. Formā serui. Oratio.

O Christe hiesu qui mortalitatis nostre forma suscepta: mortis nr̄e: ⁊ crucis voluisti sustinere iniuriā: da nobis vt crucis tue munimine circūsepti: deuincam⁹ om̄s laqueos inimici. ℟. Amē. Per miam. Aña. iij. Iuste iudicans peccata nostra portauit corpore suo super lignū. ℣. Ut a malis separati cū iusticia viuamus. ℣. Iubilate deo om̄is terra: seruite dño in leticia. ℣. Ut a malis. ℣. Gloria et honor pr̄i. ℣. Ut a malis. Oratio.

Iuste quidē domine iudicās peccata nostra in corpore tuo super lignū portasti: cū diabolum nō potestate: sed iusticia deuicisti. Ut qui per debitā mortē nr̄am seruituti eius subiugati eramus: per indebitam mortē tuā ad libertatis gratiam redimus. Fac nos ergo vt in te semp liberi esse possimus: qualiter tecū ⁊ hic ⁊ ī eternū sine fine viuamus. ℟. Amē. Per miam. ℟m. Ihesum nazarenū quez vnxit deus spū sancto ⁊ virtute: quē iudei repulerūt ⁊ occiderūt suspendentes in ligno: hunc deus suscitauit post diem terciū ⁊ dedit illum manifestum fieri nō om̄i populo: sed in nobis predestinatis ab eo: qui cum ipo manducauim⁹ ⁊ conuersati sum⁹. ℣. Postq̄ resurrexit a mortuis. ℣. Apparuit dñs ianuis clausis discipulis suis. ℣. Postq̄. ℣. Gloria ⁊ honor patri

Ihesu nazare/ Oro. ℣. Postq̄. ne: qui a iudeis suspensus in ligno: magno resurrectōis deuicta morte triūphasti miracl̄o: dignare te manifestū fieri in cordibus nostris. Et q̄ post mortem crucis resurgens: tuis es manifestatus discipulis: post vulnera nostre corruptionis: tue nos subsequantur munera pietatis. ℟. Amē Per miam. In laudibus. Ad canticum. Aña. Cantemus domino gloriose em̄ honorificatus est Canticū. Cantemus dño gloriose. Quere fol̄ ccxxij. Ad bñs. Aña. Tibi soli deo honor ⁊ gloria: virtus ⁊ potestas in secula seculorū. Canticū. Benedict⁹ es dñe deus. fo iij. Sono. O bona cruz. Quere in vesp̄is precedentib⁹. Lauda. Laudate dñz de celis alleluya: laudate eum in excelsis all'a all'a. ℣s. cxlviij. Prophetia. Ego iohānes fui in spiritu: ⁊ oñdit mihi. fo ccxxxiiij. Hy⁹. Pange lingua gloriosi. Supplicatio. Oremus redemptorem dominū. Quere in vesperis p̄cedētib⁹. Capl'a

Ineffabile satis est dñe mysterium crucis tue: quo ⁊ mortl̄ potestatē euacuas: ⁊ resurrectiōis luce coruscas. Da ergo nobis ⁊ initia ⁊ perfectionē sancte virtutis: vt dū predicamus gloriā crucis: ad premiū mereamur ꝑtingere imortalitatis. Pater nr̄. Liberati a malo. fo j. Laud. Dñs ihesus xp̄s. Bño. Xp̄us dei fili⁹. q̄re in vesp̄is p̄cedētib⁹. ¶ In festo sanctoꝝ alexādri euenti: ⁊ theodoli martyrū oīa dicant̄ plurimorū martyruz ix. l'c. fo cccxxij. ¶ In festo scti q̄riaci ep̄i ⁊ marty. oīa dicant̄ vni⁹ mar. pontificis. fo .cccxviij ¶ In cōuersione scti augustini oīa dicant̄ vnius ꝯfessorl̄ pōtificis. fo .cccxxiij ¶ In festo scti iohānis apl'i ante portā latinā oīa dicant̄ vt in festo scti iohannis apl'i ⁊ euāgeliste. fo .xxxj ¶ Inuentio clauorū dñicoꝝ oīa dicant̄ vt in festo inuētionis sctē crucis. i. in officio p̄cedenti. ¶ In sctē trepete virginis oīa dicant̄ vni⁹ virgis. fo .cccxxviij ¶ In sctē domicille virginis om̄ia dicant̄ vni⁹ virgis. fo .cccxxviij ¶ In festo reuelationis scti michaelis. Ad vesperū. Lauda. Laudauerūt te dñe oēs āgeli tui ⁊ hymnū dixerūt dū ꝑficeres fabricā celi. tuus est dies et tua est nox. ℣. Tu fecisti

ſolem ⁊ lunã. ℣. Tu confirmaſti i virtute tua mare: contriuiaſti capita draconũ ſup aquas. ℟. Tu feciſti. Dñs ſit. ℣. Et cuꝫ. Sono. Alleluya. Iudiciũ datum eſt ſanctis. ℟. In hora ſacrificij veſpertini alla alla. ℣. Ecce michael vnus principum priorũ venit vt ſanctificẽtur multi. ℟. In hora ſacrificij. Dñs ſit ſemp. ℣. Et cũ. Aña. Thronus tuus deꝰ inextimabilis ⁊ gloria incõprehenſibis cui adſtat omnis exercitus angelorũ cuꝫ tremore. ℟. Cuiꝰ aſpectꝰ arefacit abyſſos: ⁊ indignatio facit rabeſcere montes. ℣. Dñe dñs noſter q̃ admirabile eſt nomen tuuꝫ in vniuerſa terra. ℟. Cuius aſpectus. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Cuiꝰ aſpectus. Dñs ſit. ℣. Et cum. Lauda. Alla. Spũs tuus bonus deus. ℟. Deducat nos in viam rectam alla alla. ℣. Ad te domine leuaui aiam meam: deus meus in te cõfido non erubeſcam. ℟. Deducat nos. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Deducat nos. Hymnus.

Celorũ alme princeps michael
Opotiſſime: ſummi regis xp̃i ſummꝰ portitorq; rutilꝰ: aggeus nũcupatꝰ michael q̃s vt dñs. Tu pollor aule vaſis: tu thronor ciuis es: dñatio nũ arce tu virtutũ preminẽs. pricipatũ poteſtatum: lux coruſcãs euites. Cherubin deinde ſacro tu cluis igni chor. ſeraphin deinde pollens: cẽtonixus auguſto: arcem vehens legionũ: primus rite ſenior. Tu q̃terno ſeniorũ ordine curſu viges: tu bis duo ſenatorũ globo quartus flumẽ es. cõditoris throno ſitus: rite miſſus adaſtans. Tu ter terno ſacro vultus angelorũ ordine: mille centiẽs vrbano. legionũ cõpage: iuge carmen trinitatis cõcrepans ter agie. Tu perhennis dei ſummi: vultũ pedeſq; tegis: inuicẽ tribuſq; illis: innuẽs aſpectibus: vrielo: gabrielo: raphaelo ſociꝰ. Hincq; flãtes flauos flãmis: bis ternis volãtibus: ſiliciq; tegẽtes ſumma ante mũdi exordia: imane pacto fine queq; ſunt nouiſſima. Tu creatꝰ creatoris obſequẽs officio: huilem plat̃ arem nõ linquis faſtigio: ille dũ refuga plectit in tartaro. Unde tibi ſũma virtus pollet vigor iclite: tenebroſis dñare turbibꝰ demonicis: iudicare cenſor ſuis zabulũ cum angelis. Tu plebis iudee ſalus: celo miſſus lator es: almo vati iubar ferens: danieli oraculo: fortẽ inquit te bellare pro fideli populo. Unde nos queſumꝰ alme miles victor inclite: exibe cunctis renatis nũc demũ baptiſmate: q̃ preſtabas olim pie veteri enigmati. Tu remoue tela lapſa: ſontes iras demonũ. pelle vlcus: arce morbum: aufer omne ſcandalũ: pax ſalus fideſq; feruens omne tegat animũ. Ecce cuncti conglobati reuoluto temporis anno alleluya aule tue dedicatum ſoluimus: ſit ratum vt regi chriſto tu faue: dum viuimus. Pelle nobis mẽte cecos eſſe mundos corpore: ne cadamꝰ ceno molli: ſaucij libidine: quo ſurgamus ad ſalutẽ: tu clemẽter ſubleua. Tẽpora faue tranq̃lla: auge pacis federa: enſis vrbis nr̃e fines hoſtilis nõ diſſiſcet: labes vllũ: plage vllũ te duce nõ trucidẽt. Diſcat ſerus ois etas caſſa mũdi linquere: verũ chriſti calles cliues diſcamꝰ cõcurrere: quo q̃amꝰ celi portã tranſitũ poſt petere. Ultimo dies cũ ille reſurgendi fulſerit: nõ reorũ ſorte vincti mãcipemur tartaro: ſz vrbano lucis loco deputemur libero. Duplex tũe honor dũ ſãctis digna dignis reddit: nõ idignis mala nob obligẽt q̃ geſſimꝰ: ſz nutandi trãſferamur ex fide ſyderibꝰ. Quo tibi pcacti alme michael fortiſſime:

hierusalez gloriose sint enixi carmie: vt immenso perfruamur rite lucis lumine. Laudem soli trino fantes: numini multimodā: spūs patrī ⁊ agni: mox adepti dexterā: gaudeam⁹ exultemus affatim ꝑ secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorez. mutato nomine. folio .cccxxxii Capitula.

Domine deus pater om̄ipotens creator oīm et conditor elementorū: q̄ michaelē tuū preferre dignatus es agminib⁹ nūciorū: quoruz exibitio tuo obsequiū dat īperio: nec tali vnq̄ fatigātur officiorū noie: sonat ex mysterio ⁊ virt⁹ pollet ex merito. Ut cū sint semꝑ spūs: dum tamē a te mittūtur ⁊ aere corporati angeli nūcupant: vt oīm visibus visibiliter pareant: quorū incorporea manet substantia. Et cū localiter circūscribantur: indefesse tamē creatoris conspectu fruātur. Concede nobis qm̄s obtentu hui⁹ archangeli ⁊ oīm angelorum: cōsequi veniā delictorū. Ut q̄ in eorū honore tibi deo nostro laudez depromim⁹: eterne beatitudinis etiā cōsequamur veniā sempiternā. Pater noster. Liberati a malo. fo i. Bño.

Christus dei filius vnici p̄ris vnicum verbum: cui seruiūt militie angelorum gloriari vos faciat de perfectione operum bonorum. ℟. Amē Et qui michaelem archangelum sublimē fecit honore: vos suo faciat flagrari ex amore. ℟. Amen. Et qui illum fideli populo censuit defensorez: vestrorum precum illum semper faciat prōptiorem. ℟. Amen. Per misericordiā ipsius. Lauda. Dominus de celo parauit sedem suam alleluya. ꝑ. Et regnū eius omniū dominabitur all'a. ꝑ. Benedicite dominū omnes angeli eius all'a all'a all'a. ℣. Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi dño. ꝑ. Et regnū. ℣. Gloria ⁊ honor patri ꝑ. Benedicite dominū. Oratio.

O Michael princeps excercitus angelorū veni q̄sum⁹ ad liberandas animas fideliū populorū. Ut ⁊ iusticiam obtinendo in bonis semꝑ fructificent: ⁊ iniusti ad penitentiā conuersi veniā nō desperēt accipere. Sicqz nos inuicez prouocem⁹ in melius: vt premiū ꝯsequi mereamur eternū. ℟. Amē. Per. In noie. Ad matutī. Añ Da nobis leticiā salutaris. ps. l. Oratio. Redde nobis dñe leticiā. fol' .cccxx Añ. i. Vidi angelū volantem per medium celum habentē euangeliū eternū et dicentē. ꝑ Timete dñm deū nostrum ⁊ date illi gloriā et honorē. ℣. Qui statis in domo dñi: in atrijs dom⁹ dei nostri. ꝑ. Timete dñm. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Timete dñm. Oro. O michael princeps. Quere in vesperī precedentibus. Añ. ii. Ego hiesus mitto angeluz meū testificare hoībus. ꝑ. Ecce venio cito et merces mea mecuz est sanare langores populi mei. ℣. Audite hec oēs gentes auribus percipite qui habitatis orbem. ꝑ. Ecce venio cito. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ecce venio cito. Oro

Mitte nobis de⁹ clemens michaelem celestis militie principez: vt nos de manu inimicorū nostroruz liberet: et tibi dño deo nostro illesos presentet. Et ipsum semper in adiutoriū habeamus: quē in tuo munere sublimatū agnoscimus. Ut eius suffragio resistendo vicijs: floream⁹ virtutibus: ⁊ deposito piaculoruz eulogio conscriptos nos imperpetuuz liber vite eterne contineat. ℟. Amen Per misericordiā tuam deus noster. ⁊ ce. Añ. iii. Positi sunt throni et antiqu⁹ dierum sedebit vestitum eius sublime. ꝑ. Et thronus eius flāma ignis milia miliū seruie-

bant ei. Et decies centena milia assistebant ei. ℣. Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. ℟. Et thronꝰ eius. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Et thronus

OMine deus omps qui ℣o. angelos tuos spūs facis: et ministros tuos flāmā ignis. Accende in nobis q̄sumꝰ ignē illū charitatis tue: quā sacri oris aloquio mittendū dignatus es polliceri. Et sic in nos ardeat fide et opere: vt de sectis vicijs: pollorum ciuibus faciat sociari. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Dns de syna venit: descendet super montē pharā ⁊ apparebit ab oriente: solus ante illū vadit angelorum exercitus ⁊ cū eo sanctorū milia. ℟. Legem in dextera portans vt accipiant oēs de doctrina ipsius. ipe thalamo suo vt sponsus procedens: cuꝰ benedictionē oīs terra fructificat. ℣. Exultauit vt gygas ad currendaz viam a summo celo. ℟. Legem in dextera. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Legem in dextera.

QUam clementissime pa ℣o. ter supplices exorauimus clementiā vt hodierna solennia: que pro beatissimi archāgeli tui michaelis veneratione suscepimꝰ ipse tibi comēdes. Et sicut illi coronaz sancte perfectionis tribuisti: ita nobis eius intercessione omniū delictorū veniaz: et indulgentiā largiaris. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. In laudibus. Ad cānticum. Ant. Apparuit de monte pharam dominus: et cum eo sanctorum milia. Can. Dns de syna venit. ℣o. Oeniste te dnm. Quere fo cccxxj. Ad bns. Ant. Benedicimus te dne qui sedes sup cherubin ter israel. Canticū. Bns es dne deus fo iij. Sono. In conspectu angelorū psallam tibi dne ant. ℣. Adorabo ad tēplū sctū tuū ⁊ cōfitebor tibi dne ant. Landa. Laudate dnm de celis ant. laudate eū in excelsis ant. ℟s. cxlviij. Lectio libri danielis prophete. capi. x. ℟. Deo gratias.

IN illis diebus. Anno tercio cyri regis persarū: verbū reuelatū est danieli cognomento balthasar: ⁊ verū verbū: ⁊ fortitudo magna. Intellexitqz ꝑmonē. intelligētia eñ est opus in visione. In diebus illis: ego daniel lugebā triū ebdomadaꝝ dies. Panem desiderabilē non comedi: et caro ⁊ vinū nō introierūt in os meū. Nz neqz vnguento vnctus sum: donec cōplerentur triū ebdomadarū dies. Die autē vicesima et quarta mensis primi eram iuxta fluuiū magnū quod est tigris. Et leuaui oculos meos et vidi: ⁊ ecce virū vestitum lineis: ⁊ renes eius accinti auro obrizo: ⁊ lumbi eius accinti colore ofaz. et corpus eiꝰ quasi crisolitus. et facies eius velut species fulgoris. ⁊ oculi eius vt lampas ardens. ⁊ brachia eius: et q̄ erāt deorsuz vsqz ad pedes: quasi species eris candentis: ⁊ vox sermonū eius: vt vox multitudinis. Vidi autē ego daniel solus visionez. Porro viri qui erant mecū nō viderunt. Sed terror nimius irruit super eos: et fugierūt i abscondito. Ego aūt relictꝰ solus vidi visionē grandē hāc: ⁊ nō remānsit in me fortitudo. Nz ⁊ species mea: immutata est in me ⁊ emarcui: nec habui q̄cq̄ virū. et audiui vocē ꝑmonū eiꝰ: Et audiēs iacebā consternatꝰ sup faciē meā: vultusqz meꝰ herebat terre. Et ecce manꝰ tetigit me: ⁊ erexit me sup genua mea: ⁊ sup articulos manuū meaz: ⁊ dixit ad me. Daniel vir desideriorum intellige ꝓba mea q̄ locor ad te ⁊ sta in gradu tuo. Nūc ergo missus sum ad te. Cūqz dixisset mihi sermonē istū: steti tremēs: ⁊ ait ad me.

Noli timere daniel: q̃a ex die primo quo posuisti cor tuũ ad intelligendũ: vt te affligeres in ꝯspectu dñi dei tui: exaudita sunt verba tua: ⁊ ego veni ꝓpter ꝑmones tuos. Princeps aũt regni persaꝝ restitit mihi viginti ⁊ vno diebus. Et ecce michael vnus de pricipibus primis venit in adiutorium meũ: et ego remansi ibi iuxta regem persarũ. Veni vt docerẽ te: que ventura sunt populo tuo ĩ nouissimis diebus: qm̃ adhuc visione indiges. Cũqꝫ loqueretur mihi huiuscemodi verbis: deieci vultũ meũ in terra ⁊ tacui. Et ecce quasi similitudo filij hoĩs tetigit labia mea: ⁊ aperuit os meuꝫ ⁊ locutus sum et dixi ad euꝫ qui stabat cõtra me. Dñe mi: in visione tua dissolute sunt cõpages mee: et nichil in me remansit viriũ. Et quomodo potest seruus dñi mei loqui cũ domino meo? Nichil in me remansit virium: sed halitus meus intercluditur. Rursum ergo tetigit me quasi visio hoĩs ⁊ cõfortauit me ⁊ dixit. Noli timere vir desideriorũ: pax tibi. confortare ⁊ esto robustus. Cũqꝫ loqueretur mecũ: conualui et dixi. Loquere dñe mi: qꝛ cõfortasti me: ⁊ ait. Nunquid scis quare veneriꝫ ad te? ⁊ nũc reuertar vt prelier aduersus principẽ persarum. Cũ enim egrederer apparuit princeps grecorũ veniens. Verũtamen anũciabo tibi: qd̃ expressuꝫ est in scriptura veritatis: et nemo ẽ adiutor meꝰ ĩ oĩbꝰ hijs: nisi michael pricepsvester. Capi. xi. Ego autẽ ab anno primo darij medi: stabã vt cõfortaret̃ ⁊ roboraret̃: ⁊ nũc veritatẽ ãnũcio tibi. Capi. xij. In tẽpore autẽ illo cõsurget michael princeps magnus: q̃ stat pro filijs populi tui. Et veniet tẽpus quale nunq̃ fuit: ab eo quo gentes esse ceperunt: vsqꝫ ad tẽpus illud: ⁊ in tempore illo: saluabit̃ populus tuus: oĩs qui inuẽtus fuerit in libro scriptus. Et multi de hijs qui dormierũt ĩ terre puluere euigilabũt. Alij in vitam eternã. Alij obprobriũ vt videãt semper. Qui aũt docti fuerint: fulgebũt quasi splendor firmamẽti. Et qui ad iusticiã erudiũt multos: quasi stelle ĩ perpetuas eternitates. Tu autem daniel claude sermonẽ et signa librũ vsqꝫ ad tẽpus statutuꝫ. Pertransibunt plurimi: ⁊ multiplex erit scientia. Et vidi ego daniel: ⁊ ecce quasi duo albi stabant. vnus hinc sup̃ ripam fluminis: ⁊ alius inde ex altera ripa fluminis. et dixi viro qui inductus erat lineis: q̃ stabat super aquas fluminis. Vsqꝫquo finis hoꝝ mirabiliũ. Et audiui virum qui inductus erat lineis: qui stabat super aq̃s fluminis. Cũ leuasset dexterã ⁊ sinistram suã in celũ: ⁊ iurasset per viuentẽ in eternũ: qꝛ in tempus tẽporũ ⁊ dimidiũ tẽporis: ⁊ cũ completa fuerit dispersio manus populi: cõplebũtur vniuersa hec. Et ego audiui ⁊ nõ intellexi ⁊ dixi. Dñe mi. quid erit post hec? Et ait. Vade daniel vsqꝫ ad tẽpus prefinituꝫ. Eligentur ⁊ dealbabũtur: et quasi ignis probabuntur multi. Et impie agent impij: neqꝫ intelligent omnes impij. Porro docti intelligẽt. ⁊ a tẽpore cũ ablatũ fuerit iuge sacrificiũ: et posita fuerit abominatio ĩ desolationẽ: dies mille. cc. nonaginta. Beatus q̃ expectat ⁊ peruenit vsqꝫ ad dies mille trecentos. ⁊ triginta ⁊ quinqꝫ. tu autem vade ad p̃finitũ ⁊ req̃esces: et stabis

Pin sorte tua ĩ fine dieꝝ. ℟. Amẽ

Rompta cũcta catholice Hyꝰ.

plebs alumne glorie vota simul exhibere: ⁊ crimina pandite: vt cunctorū auctor clemēs: cūctis prestita p̄stet. Michael etenim ille. sublimat⁹ nomine. aule celi ꝯspicuus amori. summi dei princeps angeloꝝ factus. vocabuloq3 celsus. Cui⁹ nomen ex virtute: ⁊ opus ex munere. ab omnipotentis erat obtinere seruandum. vt in deo glorieť cū ꝯsortes socios. Summus dn̄i est iste magn⁹ fact⁹ nunci⁹. qui tetrū illū horrendū refugūq3 angelum: debellando precipitē demersit in herebo. Iste semp̄ est ꝓtector ⁊ defensor omniū: vt cunctoꝝ postulata regi deo offerat: ⁊ ab illo destinata plebi prestet gr̄a. Magna siquidem est ista dei festiuitas. hui⁹ almi arcāgeli michaelis nūcij. quā nos celebrare oportet: suscipereq3 deuote. Vt ex ei⁹ impetratu mereamur omniuz obtinere apud deū veniā peccaminuz: ⁊ beate vite regno ꝑfrui post transitū. Laus tibi per omne tēpus trinitas indiferens: vna patri filioq3 inclito paraclito cui⁹ laus ⁊ potestas per eterna secula. Amē. Suplicatio. Oremus redēptorem. vt supra. Capl'a.

O Lux luminis splēdor inenarrabilis. xp̄e deus. sapiētia. virt⁹. ⁊ gloria patris qui in hoc mūdo visibus omniū apparuisti i carne sidus salutis: ⁊ debellato principe tenebrarum ad superos remeasti verbū caro factū. Prebe nobis supplicibus tuis in huius seculi obscuritate splendoris tui ꝓfusissimā caritatē. Cōstitue nobis patronū vel defensorē summū angelū michaelē: qui introituz nr̄m exitumq3 custodiat: ⁊ in dextere tue partē nos coronaturus ammittas. Pater nr̄. Liberati a malo. fol' j. Lauda. Dn̄s in celo. Bn̄o. Christus dei filius. Quere in vesperis p̄cedentib⁹.

¶ In sci ysidori militis: oia dicanť vni⁹ ꝯfessoris simplicis. fol' cccxxv.

¶ In sci gregorij nazanzeni ep̄i ⁊ doctoris: oia dicanť vni⁹ cōfessoris pontificis. fol'. cccxxiij ¶ In trāslatione sci nicholai ep̄i: oia dicanť vni⁹ ꝯfessoris pōtificis. fol'. cccxxiij ¶ In sci gordiani ⁊ epimachi martyrū: oia dicanť plurimoꝝ martyrū. ix. l'c. folio cccxxij. ¶ In sci maioli abatis: oia dicanť vni⁹ cōfessoris simplicis. fol' cccxxv. ¶ In sci pontij martyris: oia dicāť vni⁹ martyris quatuor caparū. fol' cccxvj. ¶ In sctōꝝ nerei ⁊ achilei atq3 pācracij martyris: oia dicanť plurimoꝝ martyrū. ix. l'c. folio cccxxij. ¶ In scōꝝ victoris ⁊ corone martyrū: oia dicāť plurimoꝝ martyrū. ix. l'c. fol' cccxxij. ¶ In sci bonifacij martyris: oia dicanť vni⁹ martyris. ix. l'c. fol' cccxviij. ¶ In scē pōtiane virginis: oia dicanť vni⁹ virginis. fol'. cccxxviij ¶ In sci petri confessoris: oia dicanť vni⁹ ꝯfessoris simplicis. fol' cccxxv. ¶ In sci yuonis cōfessoris: oia dicanť vni⁹ cōfessorī simplicis. fol' cccxxv. ¶ In sci mancij martyris: oia dicanť vni⁹ martyris simplicis. fol'. cccxviij ¶ In trāslatione sci dn̄ici ordinis p̄dicatoꝝ: oia dicanť vni⁹ cōfessoris simplicis. fol' cccxxv. ¶ In sci vrbani pape ⁊ martyris: oia dicanť vni⁹ martyris pōtificis. fol'. cccxviij ¶ In trāslatione sci frācisci: oia dicanť vni⁹ cōfessoris simplicis. fol' cccxxv. ¶ In sci augustini anglorū ep̄i: oia dicanť vnius ꝯfessoris pōtificis. fol'. cccxxiij ¶ In sci germani ep̄i ⁊ cōfessoris: oia dicātur vni⁹ ꝯfessorī simplicī. fol' cccxxv.

¶ In scē petronille virginis: oīa dicant̄ vni⁹ virginis. folio. cccxxviij

In festo scōrū nicomedis ⁊ reueriani martyrū: oīa dicant̄ plurimorū martyrū. ix. l̄c. fol̄ cccxxij. ¶ In scōrū marcellini ⁊ petri martyrum: oīa dicant̄ plurimoꝝ martyrum. ix. l̄c. fol̄ cccxxij. ¶ In scōrū medardi ⁊ geraldi ep̄oꝝ: oīa dicant̄ plurimoꝝ ep̄oꝝ. fol̄. cccxxvij ¶ In sanctoꝝ primi ⁊ feliciani martyrum: oīa dicant̄ plurimoꝝ martyrū. folio cccxxij. ¶ In sancti barnabe apl̄i: oīa dicant̄ vni⁹ martyris sex caparū. fol̄ cccxvj. Hy⁹. O dei verbū p̄ris. ore proditū. Quere in festo sancti iacobi apl̄i fratris sci ioannis fol̄ 385 ¶ In sancti onophri cōfessoris: oīa dicant̄ vnius cōfessoris simplicis. fol̄ cccxxv. ¶ In sanctoꝝ basilidis cirini naboris ⁊ nazarij martyrū: oīa dicant̄ plurimorū martyrū. ix. l̄c. folio cccxxij. ¶ In sancti anthoni de padua cōfessoris: oīa dicant̄ vnius cōfessoris. ix. l̄c. fol̄ cccxxv. ¶ In sancti basilij ep̄i: oīa dicant̄ vnius cōfessoris pontificis. fol̄. cccxxiij ¶ In sanctoꝝ viti ⁊ modesti martyrū: oīa dicant̄ plurimoꝝ martyrū. ix. l̄c. fol̄ cccxxij. ¶ In sanctoꝝ chirici ⁊ iulite martyrū: oīa dicāt̄ plurimoꝝ martyrum. ix. l̄c. fol̄ cccxxij. ¶ In sancti adriani ⁊ natalie. Ad vesperum. Lauda. Exortum est in tene. fol̄ cccxix. Sono. Alla. Iudiciū datuz est sanctis. p̄. In hora sacrificij vespertini alla alla. ℣. Ecce michael vnus principū prioꝝ veniet vt sanctificent̄ multi. p̄. In hora. Dn̄s sit. R̄. Et cum. An̄. Desideriū bonū iustis dabit̄. p̄. Et mulier gratiosa inueniet gloriā. ℣. Iusti vero hereditate possidebunt terrā: ⁊ inhabitabunt in seculū seculi sup eam. p̄. Et mulier. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Et mulier. Dn̄s sit semp. R̄. Et cum. Lauda. Desideriū iustoꝝ omne bonū est alla. p̄. Et mulier seruās semitas iusticie: vias sanctoꝝ custodiēs alla alla. ℣. Salus aūt iustoꝝ a dn̄o: ⁊ ꝓtector eorum est in tēpore tribulationis. p̄. Et mulier. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et mulier. Hymn⁹

Hierusalem gloriosa mater vna martyrū: sors beata post labores: impioꝝ post turbinesqz, tuorum leta cursu prōptior adtolleris. Gerge luctū: summe plausum: pāde portum ciuib⁹. excipe quos sustinebas post triūphos letior. in quib⁹ victrix resultas: da decus victorie. Adrianus cū beata cōiuge natalia: ferculū duplex. amoris vnio. carismatis munus igneū pignus almū. celibe cōnubium. Hoc die tibi dicātes vota cōscientie: cursib⁹ ad te recurrūt. hinc ouātes inuicē dant deo dona vicissim cōiugalis gratie. Enitet ille supremo passionis stigmate: hec pie compassionis destinato munere: cursus est diuersus illis: sors ⁊ vna gloria. Hic viris pro spe superna cōligatis miscit̄: adnotari cuz beatis semp optat ilico. hincqz vacis inligat̄: huicqz rursus tradit̄. Vxor hunc visura surgens percitis cōgressibus: carceres adit remotos: castra cernit martyꝝ. obsculat̄ vincla beata: fert viro constantiā. Suadet vtpote palestre vim sacre certaminis. suadet hinc ꝓmissa celi: suadet ⁊ plus perpeti voce. voto impetrato muneris instātis. Liber hic iam euocat̄ vinculis carnalibus. cedit̄. ex interrat̄. nexib⁹ distēditur: ⁊ pedū cōpage trūcus: corpore dissoluitur. Cara hui⁹ in supremis mota cōiunx osculis: surge dixit: pone dexteram: quā recisaz coniugi des mihi

pignꝰ amoris: des stipez dulcedinis. His manū libens tetendit: quā recisit carnifex. nec mora mox inter ipa enecat vulnera. cōiugem dote secunda sanguinis hereditat. Que sacri laboris vsum prorogans certātibus: quicquid est penale substat: molle victuz debile: premonet. iubet. fouetqz prouocatrix glorie. Cerneres virile robur: feruidis conatibꝰ artubꝰ fessis mederi: conligare vulnerū inditis plagas fomentis: vel medullis ꝯgruis. Seruiēs manu vel ore martyrum discrimini: fert eis cōsulta pacis: fert cibuz solaminis: obsequens effecta cūctis: plectitur in singulis. Que tamen viri corona ꝑ triūphos reddita: dum suuz corpus pioꝝ inlinit cruoribꝰ: nil minꝰ perfert ab illis in quibꝰ hec vicerit. O sacrū vere honestum vinculuz connubij. o nouus cursus laboꝝ iunctionis vnice. ambo currunt. ambo vincūt. est vtrisqz gloria. Hec tua custos superne munerum diuersitas pertrahas: signes ad illā laureandos patriā: qua tibi laudes beati post agones insonant. Clarus ille his corruscat michael archāgelus vtpote deꝰ: patrandis eminēs virtutibꝰ: dat locū nouū vigoris de fauore muneris. Huiꝰ ergo impetratu: vel tuoꝝ martyrū ferto nobis huc medelā: qua reatū diluas criminuz: nodos resolue: da fomentuz gratie. Quo tremenda iudicātis cū dies inluxerit: festa quoꝝ ꝑdicamꝰ: misceamur gaudijs: ⁊ quibꝰ nō est corona: sit fides ad gloriā. Laus tibi ꝑ omne tēpus trinitas indifferens. laus honor virtusqz summa. singularis gloria: q̄ dñi te seculoꝝ personet in secula. Amen. Suplicatio. Oremus redēptorem. mutatis noibꝰ. fol. cccxxxij

Christe qui multiplici diuersitate virtutū ⁊ copioso certamine passionuz: beatos martyres adrianū atqz nataliā prouexisti ad regnum: dum ⁊ illū robore paciēdi: et istā preuenis gratia obsequēdi: cū et ꝑ illū substernis fidei hostes: ⁊ ꝑ hāc victos pro te reficis martyres: da nobis vtraqz virtute posse adipiscere qđ optamꝰ: ⁊ euadere qđ pauescimus. Ut vitioꝝ carnaliū victores effecti: bonoꝝ exibitione obsequioꝝ corā te efficiamur idonei. Et q̄ corporei sanguinis effusione nō meremur coronam: votoꝝ impensione ꝑducamur ad veniā. Pater nr̄. Liberati a ma. fo j.

Christus dñs qui sanctos Bños suos adrianū atqz nataliā alterna decertandi decorauit virtute: deuotionē vr̄am vnione caritatis exornet. ℟. Amē. Quiqz potētiali obsequio famule sue natalie martyres refrigerauit in penis corda vr̄a iustificet a delictis: ⁊ vota remuneret pro susceptiōe huiꝰ festiuitatis. ℟. Amē Ut ꝑ quē sanctis ministrauit solacij verbū: ꝑ eū nobis proroget petitionis effectū. ℟. Amen. Per miam.

Lauda. Corona sanctorū timor dñi. gratia aūt mulieris sedule delectabit virū suū alla. ꝑ. Quia mādata dñi in corde mulieris sancte alla alla. ℣. Beata gens cuiꝰ est dñs deꝰ eius. ppls quē elegit dñs in hereditatē sibi. ꝑ. Quia mādata. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Quia.

Christe qui diuersis beatoꝝ certaminibꝰ adriani scilicet atqz natalie: ⁊ martyrū mederis discrimini: ⁊ exēplū secuture prerogas plebi. dū ⁊ illi corpus ad agones corroboras: ⁊ huiꝰ os beneficiētie satisfactione in flāmas. esto inluminatio

Oratio

nostra ⁊ salus. Valeat corpus nrm seruitutis tue ducere iugum: os salutis meditare preconiū. Nihil possit caro qđ tibi displiciat: nulla os predicet qđ a tua preceptione dissentiāt. exultet ergo cor nrm: ⁊ caro nra in te dñm viuant: vt te opitulāte illis iungamur post transitū: quib⁹ hic viuētes depēdimus famulatū. ℟. Amē. Per miam. In noie dñi. Ad matutinum. Ān. Da nobis leticiā ps. l. Ofo. Redde nobis. fol. cccxx Ān. j. Pars bona mulier bona in parte bona timētiū deū. ℣. Dabitur viro pro factis bonis ℣. Beati qui custodiūt iudicium ⁊ faciūt iusticias in oī tēpore. ℣. Dabit. ℣. Gloria ⁊ ho. ℣. Dabitur. Oratio. Christe qui diuersis beatoꝝ: Quere retro in vesperis precedentib⁹. Ān. ij. In cōgregatione sanctoꝝ multa gloria. ℣. Et lex clementie in lingua mulieris sancte. ℣. Salus aūt iustoꝝ a dño: ⁊ pector cor est in tēpore tribulationis. ℣. Et lex clemētie. ℣. Glia ⁊ ho. ℣. Et lex.

Deus qui beatoꝝ gaudio Ofo. atqꝫ certamini votū adriani tui martyris miscuisti: dū ⁊ eterna promissa solicitet: dumqꝫ se adnotari cū martyrib⁹ condēnatis exoptat. concede nobis ei⁹ meritis elui funditus a delictis. Vt erraso nr̄oꝝ cirographo criminū: nomen nostrū adnotet in catalago electoꝝ. ℟. Amen. Per miam. Ān. iij. Radix iustoꝝ proficiet. ℣. Mulier aūt diligēs corona est viro suo. ℣. Et erit tanq̄ lignum qđ plantatū est secus decursus aquarū qđ fructū suū dabit in tēpore suo. ℣. Mulier aūt. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℣. Mulier autem. Oratio.

Omnipotēs sempiterne atqꝫ ineffabilis deus presta nobis: vt obtentu beate famule tue natalie saluemur in mūdo: que repausatio sāctis tuis extitit in ergastulo. Et q̄ plagis beatorum exhibuit diligentiā: peccātib⁹ curā prorogat indefessam. ℟. Amē. Per miam. ℟. Justi oēs quasi virens folium germinabūt ⁊ mulier fortis annos viri sui. ℣. In pace impleuit. ℣. Mulier fortis oblectat virū suum ⁊ annos vite illius. ℣. In pace impleuit. ℣. Gloria ⁊ ho. ℣. In pace. In laudib⁹ ad canticū. Ān. Datio dei permanet iustis ⁊ profect⁹ illi⁹ successus habebit in eternū. Canticū. cap. xi. Datio dei pmanet iustis: ⁊ profectus illius successus habebit in eternum. Mulieris bone beatus vir. numerus enim annorū ei⁹ duplex. Mulier fortis oblectat virū suū: ⁊ annos vite illi⁹ in pace implebit. Pars bona mulier bona: in parte bona timentiuꝫ deū dabit viro pro factis bonis. Gratia mulieris sedule delectabit virū suū: ⁊ ossa illi⁹ impugnabit. Columne auree sup bases argenteos: ⁊ pedes firmi sup plantas stabilis mulieris. Fundamēta eterna super petram solidatā: ⁊ mādata dei in corde mulieris sancte. Gloria ⁊ honor ⁊c. Ad bñs. Ān. Sancti ⁊ humiles corde spiritus: ⁊ anime iustoꝝ bñdicite dñm. Canticum. Bñs es dñe. fol. iij. Sono. Alla. Judithi datū. Quere in vesperis precedentib⁹. Lauda. Laudate dñm de celis alla alla. Laudate eum in excelsis alla alla. ps. cxlviij. Lcō libri ecclesiastici Salomonis. c. xj. ℟. Deo gratias. Datio dei permanet iustis: ⁊ pfectus illius successus habebit in eternuꝫ. Mulieris bone beat⁹ vir numerus annoꝝ ei⁹ in extimabilis. Mulier fortis oblectat virū suum: ⁊ annos vite illi⁹ in pace impleuit. pars bona mulier bona in parte bona timentiū deum dabit viro pro factis

bonis. Gratia mulieris sedule dele-
ctabit viruz suū: ⁊ ossa illi⁹ impiga-
bis. disciplina illi⁹ datū dei. mulier
sensata ⁊ tacita nō est inminuta eru-
dita anime. Gratia sup gr̄a mulier
sancta ⁊ pudorata. oīs aūt pondera-
tio nō est digna cōtinētis anime. Si
cut sol oriens in mūdo altissimis: sic
mulier bona. species in ornamēto do
mus est. lucerna splēdens sup cande
labruz sanctū. species faciei sup eta-
tem stabilē. Colūne auree sup bases
argenteos ⁊ pedes firmi sup plātas
stabilis mulieris. Fundamēta eter-
na sup petrā solidatā: ⁊ mandata dei
in corde mulieris sancte. ℟. Amē.
Hy⁹. Hierusalē gloriosa. Suplica-
tio. Oremus. Quere in vesperis p̄ce-
dētibus.

Ingeniti dei Capl'a. (Ingeniti dei patris filius alme: qui alternan
tem viri hui⁹ cōiugis fidē: adriani vi
delicet atqz natalie alternāti fauore
corroboras: alterno voto coronas:
dum cōtra sexū viroꝝ femina fingēs:
⁊ vltra naturā vir per feminā valēs:
alter in alteri⁹ virtute tripudiat: al-
terqz in altero victor exultat. Da no
bis vt alternis amicicie ꝓfectib⁹ gra
tulantes ꝓficiam⁹ in melius: habea-
musqz socios in virtute: quos inne-
xos tenem⁹ in federe: per hos ꝓuoca
ti ad gloriā: quib⁹ cōsimiles cōsisti-
mus in naturā. Ut alterutro exēplo
accēsi habeam⁹ meritis alternis post
transitū veniā: qui singulari bonoꝝ
operū efficatia nō meremur prome-
reri coronā. Pater nr̄. Liberati a malo.
fol' j. Lauda. Corona sanctoruz. Bn̄o.
Christ⁹ dn̄s. Quere in vesperis pre
cedentib⁹. Exeunte vespera. Lauda.
Exortū est in tenebris. Sono. Alla. Judi-
cium datū. Quere in primis vesperis
p̄cedentibus. An̄. Exultatio iusti multa
gloria. p̄. Et gratia mulieris sedule delecta-
bit virū suū. ℣. Iusti vero hereditate possi-
debunt terrā: ⁊ inhabitabunt in seculū seculi
sup eaz. p̄. Et gratia. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄.
Et gratia. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Lauda.
Gloria iustoꝝ timor dn̄i. p̄. Et gratia super
gratia mulier sancta ⁊ pudorata alla. ℣. Bea
ti inmaculati in via qui ambulant in lege dn̄i.
p̄. Et gratia. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et gr̄a.
Hy⁹. Hierusalē gloriosa mater. Su
plicatio. Oremus. Quere in primis
vesperis.

Deus qui Capl'a. (Deus qui peccatores sine merito saluas:
⁊ iustos ex gratia predēte glorificas:
quiqz adrianū ex infidelitate reuoca
sti ad fidē: ⁊ nataliā obsequiali coro-
nasti ex munere: nr̄is qm̄s in eoꝝ fe-
sto ⁊ iniquitatib⁹ parce: ⁊ spūali nos
ardore succende. Quo spiritaliter ac
censi in intimis: ad te ꝓclamemus e
terris. Pater nr̄. Liberati a malo. fol' j.

Omnipotēs dn̄s respiciat Bn̄o.
vota vestra: qui adrianū marty-
rij palma: ⁊ nataliā obsequēdi glori-
ficauit ex gratia. ℟. Amen. Illorū
quoqz nos suffragio tueat': quoꝝ pla-
gis natalia famulat⁹ sui dependit ob
sequio. ℟. Amen. Ut presentis diei
solēnitate ouantes: ⁊ hic ⁊ in futuro
eoꝝ gaudijs mereamini esse partici-
pes. ℟. Amen. Per mīam. Lauda:
Lux iustoꝝ letificat eos sapiens an̄t. p̄. Mu
lier edificat domū suā alla. ℣. Potēs in ter-
ra erit semen ei⁹ generatio rectoꝝ benedicet'.
p̄. Mulier edificat. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄.
Mulier edificat. Oratio. Christe qui
diuersis. Quere in primis vesperis
precedētib⁹. ¶ In scōꝝ marci ⁊ mar
celliani martyrū: oīa dicāt' plurimo-
ruz martyrū. ix. l'c. fol' cccxxij. ¶ In
sanctoꝝ geruasij ⁊ ꝓthasi martyruz:

oīa dicant plurimoꝝ martyrū. ix. lc.

Excepto hymno qui est iste.

Grates tibi iesu nouas: nouo reperto munere ꝓtasio ⁊ geruasio martyribus inuentis cano. Die latebāt hostie: sed nō latebat. nam sacer latere sanguis nō potest: qui clamat ad deū patrē. Celo refulgēs gratia artus reuelauit sacros. nequimus esse martyres: sed repperim⁹ martyres. His qui requirat testium voces: vbi factū ē: fides sanat impos mētis ope fatetur martyres. Cecus recepto lumine: mortisqꝫ sacre meritū ꝓbat. seuerus est nomen viri visus ministri publici. Ut martyris vestē adtigit; ⁊ ora tersit nubila: lumē refulget illico: fugitqꝫ pulsa cecitas. Soluta turba vinculis: spiris drachonis libera: emissa totis vrbib⁹ domuꝫ redit cū gaudio. Vetusta secla vidim⁹ iactata demonia: tactaqꝫ ⁊ vmbra coporū egris salutē redditā. Deo pr̄i sit gl̄ia eiusqꝫ soli filio: sancto simul paraclito in sempiterna secula. Amē

¶ In sancte florentie virginis: om̄ia dicant vni⁹ virginis. fol. cccxxviij.

¶ In sancti siluestri pape: oīa dicantur vni⁹ pōtificis. fol. cccxxiij ¶ In sancte cōsortie virginis cū vndecim miliū martyrū: oīa dicant plurimaꝝ virginū: fol. cccxxix ¶ In dn̄ico ꝓ aduētu sancti iob̄is baptiste. Ad vesperuꝫ. Lauda. Die mādauit dn̄s mīam suā. p̄. Et nocte declarauit. ℣. Apud me oratio deo vite mee. dicā deo meo susceptor me⁹

Deus qui tuam in Oratio. Ces. die mādas mīam: ⁊ in nocte declaras qm̄s: vt in die nos ꝓtegas ad salutem: ⁊ in nocte defendas ad requiem. ℟. Amē. Per mīam. Sono. Deus precinxit me virtutē: ⁊ posuit inmaculatam viā meā all'a. ℣. Dextera tua dn̄e suscepit me: ⁊ disciplina tua ip̄a me docuit. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Ant. All'a. Benedicā te dn̄e deus me⁹. p̄. Et laudabo nomen tuū: q: tu es qui facis mirabilia. ℣. Exultabo te dn̄e rex meus ⁊ de⁹ me⁹: ⁊ benedicā noī tuo in seculuꝫ ⁊ in seculū seculi. p̄. Et laudabo. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et laudabo. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Lauda. Laudē dn̄i loquet̄ os meū all'a. p̄. Et benedicet oīs caro nomen sanctū eius all'a all'a all'a. ℣. Propter hoc delectatū est cor meū: ⁊ exultauit lingua mea. insuper ⁊ caro mea requiescit in spe. p̄. Et benedicet. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et benedicet. Hymn⁹. Clux beata trinitas. fol. lxiiij. Suplicatio. Oremus redēptionē mundi dn̄m nr̄m iesuꝫ xp̄m: cū omni supplicatiōe rogem⁹. Ut gratia aduētus sancti iohānis baptiste ⁊ precursoris sue nobis remissionē peccatoꝝ: ⁊ pacē nobis ꝓpitius largiri dignet̄. ℟. Presta eterne op̄s deus. lyriel'. ℟. Xp̄el' kyriel'.

Deus auctor luminis cō- Capl'a ditor claritatis: qui submouisti omnia opera tenebrarum: vt in nobis lucis tue plenitudo regnaret. Respice q̄s sup̄ hoc lumen accensum: ⁊ hanc gratiaꝫ benedictionis a nobis omnib⁹ exoratus infunde. Ut sicut hec flamma ad altaris tui obsequiuꝫ constituta vincit tenebras: ac repellit: ita illuminatio tua a sensibus nostris superet oēm fomitē vitiorum. Pater noster. Liberati a malo. folio j.

Christus dn̄s vos custo- Bn̄o. diat propiti⁹ ⁊ benedicat placatus. ℟. Amen. Clementia sua vos protegat: ⁊ a cunctis malis incessanter defendat. ℟. Amen. Eius vos gaudeatis munere dignos: qui peccatoꝝ veniā concedit benignus. ℟. Amē. Per. Lauda. Misit me sanare cōtribulatos corde all'a. p̄. Predicare captiuis

redemptionē: & cecis reddere lumen alia alia. ℣. Tunc dixi ecce venio in capite libri scriptus est de me: vt facia voluntatē tuā deꝰ meꝰ & legē tuā in medio cordis mei. ℟. Predicare. ℣. Gloria & honor. ℟. Predicare. Oro

OMine deus qui aduentū vnigeniti filij tui iobem puerū precurrere voluisti: vt missus a te viam xpō incredulox cordibꝰ preparet: sanando cōtribulatos corde: & cecis restituendo luminis claritatē. Suffragio eiꝰ: & cecitatē cordis nri illumina: & tribulationes cordiū nrox̄um in eternū gaudiū muta: vt qui in natiuitate vnigeniti filij tui gaudio xpiano adtollimur: in aduentu iudicij eiꝰ nullis penarū vinculis cōtristemur. ℟. Amen. Per miam. In noie dñi. Ad matutinū. Hyꝰ. Eterne rerum

OConditox folio. ij Oratio.

OMine deus pater omps inspirator precū: teqꝫ inuocantium velox auditor: voci nre oramus clementie tue aurē appone: & nrox̄um vincula peccaminū potenti miseratione dissolue. Ac sicut nos gallox canoribꝰ: ad matutinū gratia puocas consurgere: & prophetali vaticinio in lucez gentiū vnice redemptionis prenunciias: ita nunc hymnizantibꝰ nobis in tuitu supno adsiste. Sic qmꝰ famulatus nri vota suscipias: vt ad lucem lucis abūdati nos mia subleuādo ꝓducas. ℟. Amen. Per miam. Añ. Voce mea ad dñm clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo. ℣s. iij. Añ. Labia mea dñe aperies & os meū adnūciabit laudez tuā. ℣s. l. Añ. Cōfitebor tibi in ppīs dñe psallā tibi inter gentes. ℣s. lvj. Oratio.

AD te dñe clamorem nre vocis emittim: tibiqꝫ vt nos de monte sancto tuo exaudias supplicam. Et qꝫ tu nosti subiectionis nre infirma: virtute nos dextere tue corrobora. Bele mala nocēcia: & ad sequendum te corda excita nra. Nam quia saluari p se nō cōfidet humana fragilitas: eripiat aias nras emissa de celo mia tua. ℟. Amē. Per miam Añ. j. Omnis lex & pphete vsqꝫ ad ioannē pphetauerūt: & si vultis scire ipse est helias qui venturus est. ℟. Qui habet aurē audiēdi audiat. ℣. Audi ppīs meꝰ & loquar isrl: & testificabor tibi deꝰ deꝰ tuus sum ego. ℟. Qui habet. ℣. Gloria & honor. ℟. Qui habet. Oratio.

ORedimꝰ dñe iesu: qđ precursor tuus iobes: qđ pphete enigmate pphetauerunt: ipse digito ostēdit dicens. Ecce agnꝰ deī qui tollit peccatum mūdi. proinde te qmꝰ & rogamus: vt qui primi aduentus tui venturum te predicauit: in secūdo aduē tu tuo: dū iudicare veneris viuos & mortuos: nos ad dexterā tuā coronā dos statutos. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Johannes erit gaudium & exultatio erit enim magnꝰ coꝝ dño. ℟. Et spiritu sancto replebit adhuc in matris vtero. ℣. Beatus vir qui timet dñm: in mādatis eiꝰ cupiet nimis. ℟. Et spū. ℣. Gloria & hō. ℟. Et spū.

OMine iesu xpe qui nō Oratio solū natiuitate precursoris tui iobis multos gaudere & exultare prenuncias: sed ipm quoqꝫ iobem gaudium & exultationē futurū esse significas: Ut qui te in mūdo magnificis vocibꝰ nūciaret: ab ipso matris vtero sanctificarꝰ pcederet: sanctificationis tue nos indue libertate. Ut spū scō repleti mūdialiū curarū fasce depositō: angelox mereamur aduna ri consortio. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Fuit hō missus a deo cui nomen erat iobānes hic venit in testimoniū. ℟. Ut testa-

retur de luce vt omnes credant per eum. ℣. Ecce sic benedicetur homo qui timet dominum. ℟. Ut testaretur. ℣. Gloria et honor. ℟. Ut testaretur.

Homo missus a te xpe Oratio. Iohannes tibi redditurus testimoniū in mūdo aduenit: qui vtiqz effectus iniciū gratie testaret de luce cōuertente corda filioꝝ ad patres eoꝝ. Da ergo nobis meritis eiꝰ: vt conuersis cordibꝰ te sequamur. Ut etsi vita nr̄a testimonio ꝓprij lapsus impedit: tuis tamē muneribꝰ decoret. Ut cū tuā fecerimꝰ in oībus voluntatem: tibi soli videat vita nr̄a testimoniū reddidisse. ℟. Amē. Per miam. ℟. Spūs dn̄i sup me ꝓpter qd̄ vnxit me benenūciare gētibꝰ. ℟. Misit me sanare cōtribulatos corde p̄dicare captiuis redēptionē et cecis reddere lumē. ℣. Johānes testificabat deū et clamauit dicēs: post me venit: qui ante me factꝰ est. ℟. Misit. ℣. Gl'a et. ℟. Misit.

Deus pater qui vnctionis Or̄o tue spūm sup iohem puerū contulisti: quo p̄cursor effectꝰ vnigeniti redēptoris pacē predicaret in ppl'is: et lugentiū daret gaudiuz votis: qui plenꝰ esset spū veritatis: prebe nobis tāti vatis munimine annū placabilē ducere: et in sanctitate et iusticia tibi vsqz ad nr̄m obitū deseruire. Quo et in hac vita tue dulcedinis fructū: et in eternū capiamꝰ gaudiū sempiternum. ℟. Amē. Per miam. In laudibus ad canticū. Añ. De nocte vigilat spūs meꝰ ad te deꝰ: qꝛ lux p̄cepta tua sunt sup terrā. Canticū. De nocte vigilat. fol' lxxj. Ad bn̄s. Añ. Serui dei dn̄m benedicite: q̄ vos eruit ab inferis et de manu mortis liberauit vos. Cāticū. Bn̄s es dn̄e fol' iij. Sono. Deꝰ precinxit me. Quere in vesperis p̄cedētibꝰ. Lauda Laudate dn̄m de celis all'a. Laudate eū in excelsis all'a all'a. ps. cxlviij. Lectio libri esaye prophete. cap. xl. ℟. Deo gr̄as.

Consolamini cōsolamini ppl'us meꝰ: dicit dn̄s deꝰ vester. Loquimini ad cor hierl'm: et vocate eaz qm̄ cōpleta est malicia eius: dimissa est iniquitas illiꝰ. Suscepit de manu domini duplicia pro oībus peccatis suis. Vox clamātis in deserto parate viā dn̄o: rectas facite semitas dei nr̄i in solitudine. Oīs vallis exaltabit: et oīs mons et collis humiliabit. Et erūt praua indirecta et aspera i vias planas. Et reuelabit gl'ia dn̄i: et videbit oīs caro pariter qd̄ os dn̄i locutum est. vox dicentis clama et dixi. Quid clamabo? oīs caro fenū et oīs gl'oria eiꝰ quasi flos agri. Et siccatū est fenū: et cecidit flos: verbū aūt dn̄i dei nr̄i stabit in eternū. ℟. Amen. Hyꝰ. Splēdor paterne. fol' xxxviij. Suplicatio Oremꝰ. vt supra. Capl'a

Iam fulget oriens iaz properat dies: iaz fugatis tenebris aurora rubescit in luce. Iam claret luce purissima celū: et sol refulgēs radios suos infert mūdo. cūcta ꝓperant. cūcta festinant: optant te dn̄m habere ꝓpitiū: quē suū anctorē semp agnoscunt pariter et defensorē. Pater nr̄. Liberati. fol' j. Lauda. All'a. Ego sum vox clamātis in deserto. ℟. Parate viā dn̄o. rectas facite semitas eius all'a all'a. ℣. Vox dn̄i in virtute vox dn̄i in magnificētia. ℟. Parate viā. ℣. Gloria et ho. ℟. Parate. Bn̄o Christus dn̄s. Quere in vesp̄is p̄cedētibꝰ. ¶ In sci iohis baptiste ad veperū. Lauda Sperauit aīa mea. fol' ccc xvj. Sonꝰ. Priusq̄ te formē in vtero noui te et anteq̄ exires de vētre sanctificaui te. ℟. Et ꝓphetā in gētibꝰ posui te all'a. ℣. Extēdit dn̄s manū suā ad me et tetigit os meū et dixit

mihi ecce: dedi sermones meos in ore tuo et cõstitui te i hodierna die sup gẽtes ꝛ regna. ꝑ. Et ꝓphetã. Dñs sit. ℟. Et cũ. Añ. j. Multi in natiuitate eius gaudebũt erit eñ magnꝰ coram dño ꝛ spũ sancto replebitur. ꝑ. Et multos filiorũ israel cõuertet ad dñm deũ ipsorũ. ℣. Potens in terra erit semẽ eius: generatio rectorũ benedicetur. ꝑ. Et multos. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ꝑ. Et multos. Oratio.

DEus qui nos i natiuitate precursoris tui iohãnis voluisti gaudere: fac nos plenũ gaudiũ a te in futura examinatione percipere. Ut meritis eius qui aduentũ tuũ in spiritu et virtute helie precessisse agnoscitur: ꝛ hic in eternũ copiosis gaudijs conletemur. ℟. Amen. Per. Añ. ij. De ventre matris mee vocauit me dñs noĩe meo et posuit os meũ vt gladiũ accutũ. ꝑ. Sub velamento manꝰ sue protexit me: posuit me quasi sagittã electã. ℣. Dñs dñs deꝰ meꝰ q̃ docet manꝰ meas ad bellũ: digitos meos ad preliũ. ꝑ. Sub vela. ℣. Gloria. ꝑ. Sub. Dñs sit ℟. Et cum. Lauda. Vox clamantis i deserto parate viam dño. ꝑ. Rectas facite semitas dei vestri alla alla. ℣. Vox domini super aquas deus maiestatis: intonuit dñs sup aquas multas. ꝑ. Vox dñi. ℣. Gloria ꝛ. ꝑ.

NAtiuitatem hymnꝰ. (Vox dñi. pueri: ꝓphetãq; altissimi esse dicit: quẽ merito: corde canamꝰ ꝛ ore. Vetulisq; parentibꝰ aluo ꝯceptꝰ sterili: extrema mũdi tẽpora partũ precessit virginis. Ut vox clamãs in inuio adnũcians iusticiã xp̃i: clarꝰ preconio viam pararet cordibꝰ. Intra materni corporis adhuc locatꝰ viscera: accepto sensit spũ mundi salutãs dñm. Exultet infans gaudio: ꝛ lucẽ lucis filiũ intra nature tenebras: nec dũ progressus iudicat. Mater prophetat nũciat tesse plenaꝫ gr̃a: non ex virili cõmertio: sed dei feta misterio. Ac sic in diez seculi verbũ ructandũ fit dei: facta mater sterilis: fructũ presagit virginis. Matre maiorẽ filium sanctũ ministrũ baptismi: sic se priorem post natũ: lumen perfudit dñm. Deũ patrem cũ filio simul cum sctõ spiritu: vnũ potentem noĩe fusis oremus precibus. Amen. Suppli. Oremꝰ redẽptorẽ. mutato noĩe. fo. cccxxxij.

ADsunt dñe principia Capitula xp̃iane leticie: quibꝰ olim nasciturũ in carne verbuz: vox sanctificata precessit: ꝛ luminis ortũ lucis ꝓtestator insigniter nunciauit. Ex quo et christiane fidei sacramenta: ꝛ salutaris lauacri ꝓdierunt insignia. Cuius conceptus miraculum: cuius natiuitas gaudium approbatur. Quesumus ergo vt qui natalẽ nũc precursoris tui ouantes suscipimus: ad festum quoq; natalis tui purgatis cordibus accedamus. Ut vox que predicauit in heremo: nos purget in seculo. Et qui viã venturo domino preparans corpora viuentium suo lauit baptismate: nostra nunc corda suis p̃cibus: a vicijs et terrore depurget. Qualiter vocis sequẽtibus vestigia: ad verbi sui mereamur ꝑuenire promissa: qꝛ te iubente oramꝰ. Pater nr̃.

OMp̃s deꝰ Bño. Liberati. fo j. pater q̃ vnigenito suo nascituro i carne iohãnẽ voluit fieri p̃cursorẽ: ãgelicis vos custodijs munitos a malis oĩbꝰ dignet eripere. ℟. Amẽ. Et q̃ i natiuitate eiꝰ multi tribuit gaudiũ: i prece quoq; illiꝰ vota supplicantiuz munificet ppl'oꝝ. ℟. Amẽ. Ut ꝑ eum quẽ voluit lucernã fieri luis: inreprehensibiles vos efficiat discipulos veritatis. ℟. Amen. Per miam ipsius.

Lauda. Ex vtero matris mee vocauit me: p phetam in gentib⁹ posuit me. ℟. Et sub vela/ mēto manus sue protexit me alla alla. ℣. Et retribuit mihi dñs secundū iusticiā meā: et se/ cūdū munditiā manuū mearū in conspectu o culoꝝ eius. ℟. Et sub velamēto. ℣. Gloria t bono: patri. ℟. Et sub velamento. Oratio.

VOx verbi: amicus sponsi: q̄ xp̄m in heremo venturū esse pronūci/ as: viam illu in infideliū cordib⁹ pre/ parans: esto nobis cordiū nostroꝝ et mentiū preparator pariter t purga/ tor. Ut qđ illis olim egisti p̄dicatiōe vocis: in nobis nūc exores quotidi/ anis suffragijs: quo sicut per te dño i israel preparata est via: ita per te nob preparetur post transitū māsio in ce/ lestibus letabunda. ℟. Amen. Per. Ad matutinū. Ant. Labia mea dñe ape/ ries t os meū adnūciabit laudē tuam. Ps. I.

EXultent in te dñe labia Oratio nostra preconio veritatis: ne re/ soluātur vaniloquio falsitatis: t tibi semp gloriā dicant: ne indecenter ri/ tarū litigis p̄strepent. Anima quoq; nostra quā redemisti martyris tui io/ hannis baptiste t precursoris tui lau dando triūphum: eiusdē patrocinio te mereamur habere ppicium. ℟. A/ men. Per miam tuā. Ant. j. Apparuit angelus zacharie a dextris altaris dicens ei: ne timeas quia exaudita est deprecatio tua. ℟. Ecce nascetur tibi filius erit em magn⁹ co ram dño. ℣. Audiam quid loq̄tur in me dñs deus: qm̄ loquetur pacē in plebem suā t super sanctos suos t in eos qui conuertunt cor ad ipm. ℟. Ecce nascetur. ℣. Gloria t bono: patri. ℟.

PLena sunt Oro. Ecce nascetur. domine et redundātia beneficia tua: quibus sacerdotis zacharie sene/ ctutem angelo apparēte a dextris al taris dignatus es perlustrare: dum ille t audire meruit: me timeas q̄a exi audita est deprecatio tua: vt vsu foue retur pariter t sermone. Quo mune/ re ditatus agnosceret: vel quid i pre/ teritl figuris tipicis tenuisset: vel q̄d in ostensa sibi novitatis gratia appa/ reret. Vbis ergo exēplis instructi te q̄ sum⁹ sanctissime de⁹: vt credula sem/ per archana pectoris nostri te capiāt et in tuis nūciis prefixam fidē adpo/ nāt. Ut precursoris tui suffragio ita tibi via in nostris cordibus prepareť: quo eternū te in nobis ꝑmanente eua damus supplicium. ℟. Amē. Per. Ant. ij Cum vidisset mariā elisabeth: exulta uit infans in vtero eius. ℟. Et repleta spū sancto exclamauit t dixit: vnde hoc mihi vt mater dñi mei veniret ad me: ℣. Veritas de terra orta est: et iusticia de celo prospexit. ℟. Et re/ pleta. ℣. Gloria t bono: patri. ℟. Et repleta

DEus qui sterili elizabeth Oro. senioq; infructuoso: iohannē p/ missionis filiū condonasti: qui dū ad/ huc inclusus eius vtero portaretur: deū in hospitiū virginis habitantem sua salutatione ppetauit: te petim⁹: te rogamus: vt qui predicatione eius regni celestis aperuisti credētibus ia nuam: suffragio eius i regno tuo nos perducas ad gloriā. ℟. Amen. Per miam. Ant. iij. Ex vtero matris vocauit nomen meū: predicare pacē pōpulis dare gau/ diū. ℟. Lugentibus in syon parere viaꝝ in de/ serto. ℣. Deus qui precinxit me virtutē: et po/ suit immaculatā viam meā. ℟. Lugentib⁹. ℣. Gloria t bono: patri. ℟. Lugentibus. Oro

ALbriste dei fili⁹ q̄ precursorē tuuꝫ t āte ortū suo noie vocas: t post ortū noie ipso glorificas. Bū t ab an gelo ex noie nasciturus predicitur: t natus in ipo noie applis admiratur. Te q̄s vt per eū quē predicare pacem

populis voluisti: per eum tergas sordes nr̄i piaculi. Ut qui plebem tibi ꝑfectam paratur⁹ aduenit: credentiuꝫ ppl'os tue inlustrandos restituat claritati. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Hic est p̄cursor qui directus est ⁊ lucerna lucens ante deū ip̄e est em̄ iohannes. ℣. Qui viam dn̄o preparabat in heremo: et vt agnū dei demonstraret inluminabat mentes hoīm preconio suauitatis sue vocis. ℣. Non surrexit inter natos mulierū maior iohanne baptista. ℣. Qui viam dn̄o. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℣.

Deus qui iohā Or̄o. (Qui viam. nem precursorē tuū ardentez lucernam: atqꝫ lucentez in templo tuo constituisti: vt ardore fidei quo calebat alijs quoqꝫ inlucesceret suoꝝ operum flamma: da nobis eius meritis: et ardorem tue dulcedinis habere: ⁊ lucem eternitatis tue attingere. Cōcedens fragilitati nostre: vt sic lucerne tue sint aīe nostre: qualiter dū illis oleū suauitatis infundis: futuris eas gaudijs consoleris. ℟. Amen. Per. In laudibus. Ad canticū. Añ. Tu autem puer ꝓpheta altissimi vocaberis: preibis em̄ ante faciez dn̄i parare vias eius: ad dandā scientiam salutis plebi eius. Canticum.

Benedictus dominus deus isrl': quia visitauit ⁊ fecit redemptionem plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis in domo dauid pueri sui: sicut locutus est per os sanctorū prophetarū suorū quia ab euo sunt. Et liberabit vos de inimicis vestris: et de manu oīm qui oderūt nos: ad faciendam miam cū patribus nr̄is. Et memorari testamēti scti sui: iusiurandū quod iurauit ad abraam pr̄em nr̄m: daturū se nob̄. Ut sine timore de manu inimicoꝝ nr̄orū liberati ꝟuiam⁹: i sctitate et iusticia corā ip̄o oib⁹ dieb⁹ nostris. Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: preibis em̄ ante faciē dn̄i parare vias ei⁹. Ad dandā scientiaꝫ salutis plebi eius: i remissionē peccatorū eoꝝ. Per viscera mīe dei nostri: i quibus visitauit nos oriens ex alto. Inluminare eis qui in tenebris et in vmbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viā pacis. Añ. Tu

Christe dei filius qui Or̄o. (autē. sanctificatū tibi iohannē precursorē tuū prophetaꝫ tibi eligis: preparans tibi viā in principio viarū tuaꝝ: vt ꝓ te puerū illū ante te boni nūciuꝫ destinas: cōcede nobis sursum semꝑ corda habere. Ut verbuꝫ qd̄ vox adhuc tenta predicauit in vtero: peccatores indulte pietatis munificet dono. ℟. Amen. Per. Ad bn̄s. Añ. Benedictio dn̄i in mercedē iusti festinat. Canticum. Bn̄s es domine. fo iij. Sono Hec dicit dn̄s, priusq̄ te formarē in vtero noui te ⁊ anteq̄ exires de vulua. ℣. Sanctificaui te all'a. ℣. Prophetā quoqꝫ gentibus dedi te ⁊ om̄ia quecunqꝫ mandauero tibi: loqueris. ne timeas ecce dedi verba mea in ore tuo: et posui te principē super gentes et super regna. ℣. Sanctificaui te. Laud̄. Laudate dominū de celis all'a. laudate eū in excelsis all'a. ps. cxlviij. Lectio libri vsave prophe

Scapitulo. xvj. ℟. Deo gratias. Piritus dn̄i sup̄ me propter qd̄ vnxit me: ad adnūciandū mansuetis misit me: vt mederer cōtritis corde: et predicare captiuis indulgentiā: et clausis apertionē: et predicare annū placabilem dn̄i: ⁊ diem vltionis deo nostro. Ut consolarer omnes lugentes: vt ponerem lugentibus gaudiuꝫ in syon: ⁊ darem eis coronā pro cinere. Oleum gaudij pro luctu: pallium laudis ꝓ spū meroris. Et vocabūtur

in ea fortes iusticie plantatio domini ad glorificādū. Et dabo opus eor in veritate: ⁊ fedus ꝑpetuū feriā cuz eis. Et scietur in gētibus semē eor: ⁊ germē eor i medio populor. Oēs qui viderint eos cognoscent eos: qa isti sunt semen cui benedixit dñs. ℟. Lange linguā hymn⁹. ℣. Amen. Zacharie sacerdotum principis: cui copulata cōiunx ab aaron filiab⁹ thalamorū inherebant solita prenuntijs. Operibus sanctiores prepollebant ceteris: ac sinceros in madatis i cedebant dñi: ⁊ nulla prole conlata ꝑgebant ad seniū. Mox enim hora refulsit incensorū: temporū suetū gesta bat vates ignez: turribulis sacris deferens odorē nectareum atrijs. Audi celitus affectum ⁊ sonorū nūciuz: cuius candore preuiso tremor autez inruit: blandis robustiorē reddidit ꝟ monitis. Ecce adiuncta tibi cōiux parit tibi sobolem: quē protinus nūcupabis iohānē vocabulo: cuius totum predicatur per orbem natiuitas. Hic coronādus magn⁹ matris infra vterū repletur spūsancto: precursurus dñm in virtute spūq ꝟ mussurus helie. Talia sacer econtra sic respōdit angelo: ecce iam nra subcarnis marcuerūt viscera: ac vetulis denegatur sensibus posteritas. Ego sum missus ab astris: angelorum socius: et tu diuinis videris preceptis incredulus: propter qō carens loqlla eris tacens labijs. Temporibus iaz completis natus infans cernitur: cuius nomen prenotauit pater in volumine: vinculo soluto lingue conlaudauit dñm. Laus tibi per omne tempus trinitas indifferens: laus honor virtusq summa singularis gloriaq diu te seculorum: personēt in secula Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dominū nostrum. Capitula

Omnipotens deus te supplices petimus ⁊ rogam⁹: vt in hac festiuitate precursoris: ⁊ baptiste tui iohānis natiuitate populo tuo tribuas eruditionē spūaliū gaudiorum: ⁊ omniū fideliū mentes dirige in viam salutis ⁊ pacis. Ut q manifestauit absolutio nuncij: impleat presentia nuntiati. Pater nr̄. Liberati a malo. fol i. Lauda. Ex vtero matris mee vocauit me. Bño. Omps deus pater qui vnigenito. Quere in vesperis precedētib⁹ Exeunte vespera. Lauda. Lucerna pedibus meis. fo ccerviq. Sono. Priusq te formarē. Quere i primis vesdis. Ān Nazareus vocabitur puer iste vinuz ⁊ siceram nō bibet. ℟. Et omne immūduz nō manducabit ex vtero matris suc. ℣. Maxima est gloria eius in salutari tuo: gloriam et magnū decorem impones super eum. ℟. Et oīe. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟. Et oīe. Dñs sit semꝑ ℟. Et cum. Lauda. Confortabitur puer alleluya ⁊ magnus erit ante ocū alla. ℟. Et multorū corda cōuertet ad dñm alla alla. ℣. Hic accipiet benedictionē a dño: et miaz a deo salutari suo. ℟. Et mul. ℣. Gloria. ℟. Et. hym⁹.

*gaudens

Per hic sonat ioānes geniti dei alūnus dñi potēs amic⁹: rutilis lucerna orbis rutilo pacto sole. Sapiētie loqlle deitatis aptus iudex: vetule refulsus aluo vteri senilis ortus: patrio decore clarus. Precib⁹ faue rogam⁹: pietas redundet alma: miseris adesto nob: repleat salus labētes: facin⁹ remitte cūctis. Patriā regat modestia acies recedat: ensis pimēs ruat: ꝑ mētes gladiū retundat ignis: iugulū reclinet hosti. Sit honor deo et vnigenito ab ore pris sit paraclito

perhēnis similis tenax potestas: ⁊ a/
pex honoris alti. Amē. Suppli. Ore
mus redemptorē vt supra. Capla.
Deus in cui⁹ laude ⁊ gloria depē
ditur: quicq̄d sanctorū tuorū cultib⁹
atq3 officijs exibetur: accipe deuotio
nē nr̄am ⁊ inlustra festiuitatē: quam
hodierno die baptista dn̄icus conse/
crauit. lucerna luminis accēdit. ver
bi vox intulit. testis veritatis appa/
ruit. Cuius spū prescius exultauit in
vtero: cui⁹ effusio gaudiū sparsit ī se/
culo. Cui⁹ ortus adnūciauit fidei sa
cramēta: cui⁹ ꝯceptus infidelis clau
sit officia. Tribue petimus dn̄e in no
bis extremā saltem fidei lineā: qua in
herentes mereamur adtingere ⁊ gra
datim vestigijs eoꝝ: ne relabemur in/
sistere. Ut sicut publica nūc cōmuni
bus gaudijs vota ꝑsoluim⁹: ita pro/
pria q̄ cothidianis ꝓfectibus placeāt
exsoluam⁹. Pater nr̄. Liberati a. fo j.
Christus dei filius qui io Bn̄o.
hannē aduentus sui p̄uiū: lucer/
nā sibi accēdit: per quā videret: accē/
sionis sctē vos ignib⁹ cōcremare di/
gnetur. ℟. Amē. Et qui illū matris
effecit exultare ī vtero: vos spūalium
gaudiorū munificet sacramento. ℟.
Amē. Ut quē ille nasciturū precessit ī
spū ⁊ virtute helie: ipse vos introdu/
cat ad gaudia vite ꝑpetue. ℟. Amen
Per miam. Lauda. Repleatur os meum
deus laude tua alla. p̄. Ut possim cātare glo
riā tuā alla alla. ℣. Qm̄ magnus dn̄s ⁊ lau/
dabilis valde: terribilis super omnes deos. p̄
Ut possim. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Ut possim.
Oro. Vox verbi amicus sponsi. Re
quire in primis vesperis. ¶ In trans
latione sancti eligij ep̄i ⁊ confessoris:
om̄ia dicantur vni⁹ confessoris ponti
ficis. fo .cccxxiij ¶ In festo sanctoꝝ
iohannis ⁊ pauli martyrū: om̄ia di/
cantur plurimorū martyrū nouē le/
ctionū. fo cccxxij. ¶ In scti zoyle at
q3 felicis martyrū: oīa dicātur pluri
morū martyrū. ix. lc. fo cccxxij. Ex
cepto hymno qui est iste. Hymnus.
Martyris gesta zoyliq3 corona o/
uiam xp̄o properanter ibit: ciui
tas quoq3 preciosa portans dona vi/
ctoris. Hoc collunt ciues velut ip̄a
mēbra cespes includat: suos et pater
nos seruet: amplectēs tumulo beati
martyris ossa. Noster ⁊ nostra puer
in palestra: arte virtutū: fidei colibo
cūctis horrendū didiscit domare vi/
ribus hostem. Martyrū nulli remeā
te vita ꝯtigit terris habitare nostris:
solus tu morti ꝓprie superstes viuis
in orbe. Solus occurrens vitaꝫ sine
reatu virtutū dn̄o parasti: solus pre/
diues pietate multa: luce fruer⁹. Pa
triam seruas: martyres coronas: de/
niq3 tam sacer chorus inde surgit: tē
dit in celū niuee togatus nobilitatis:
En zoyle tue victorie palmā clerus
hic: tantus peperit triūphum: hic sa/
cerdotū infulata domus celebrat vo
tum. Gloria summo celebret paren/
ti: gloria christo spirituiq3 sācto: pre/
dicet trinū pia voce nomē: omne per
euū. Amen. ¶ In festo sancti leonis
pape: omnia dicantur vnius cōfesso/
ris pontificis. fo cccxxij. ¶ In vigi/
lia apostorum petri et pauli. Ad ma
tutinuꝫ. Añā. Da nobis leticiam. p̄s. l.
Oratio. Redde nobis domine leti/
tiam. Quere fo cccxx. Añā. j. Dedi
eis precepta mea dicit dn̄s. p̄. Et iudicia mea
ostendi illis: propter nomen meū vt laudetur
in syon. ℣. Beati q̄ custodiūt iudiciū: ⁊ faciūt
iusticias in omni tēpore. p̄. Et iudicia mea.
℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et iudicia mea. Oro

fideique olivo

Domine ihesu xp̄e qui ad vocem conquirentis petri promittis te sequētibus in regeneratione datuꝝ: vt supra thronos duodecim sedeant: et potestatē duodecim tribus iudicādi accipiāt: quo ꝓmissionis munere: et petrū post negationem obletas: et paulum post excursuꝫ infidelitatis remuneras: dū illi post penitentiā non obfuit qd̄ negauit: ⁊ isti post conuersionez remissibile extitit qd̄ deliquit: da nobis vtriusqꝫ meritis: euitare delictū: vbertim flere ꝯmissum: lachrymis errata detergere: elemosinis ꝑpetrata punire. Ut relinquētes mundum ex animo: eternitati mereamur consolari promisso. ℟. Amen. Per. Aña. ij. Ego elegi vos vt fructū plurimū afferatis. ꝑ. Et fructus vester maneat in eternū ℣. Accedite a deū ⁊ inluminamini: et vultus vestri nō erubescent. ꝑ. Et fructus. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et fructus vester. Oratio.

Christe dei filius qui gratuito vocationis munere: ⁊ petrū primū: et paulum vltimū apostoluꝫ elegisti. Ut et ille precedens: et hic sequens vniꝰ vocationis et apostolatꝰ gratia predicti: dū doctrina sua mūdi agrū spargerent: fructum tibi plurimū deportarēt: prebe nobis eisdē suffragātibus ita laborare in seculū: vt fructꝰ laborum nostrorū a te comprobatus maneat in eternū. ℟. Amē. Per misericordiā tuam. Aña. iij. Mihi autez nimis honorificati sunt amici tui deꝰ. ꝑ. Valde confortatus est principatus eorū. ℣. Ecce tu dñe cognouisti oīa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti super me manū tuaꝫ. ꝑ Valde confortatus est. ℣. Gloria ⁊ honor patri et filio. ꝑ. Valde confortatus. Oratio.

Domine ihesu xp̄e qui summos apostolos tuos petrum et paulū: vnū cruce alterū gladio consecrasti: presta nobis vt et petrus crucē suam tollens te sequendo nos adtrahat: et paulus pro te dimicādo atqꝫ spūali affectu carnalia desecando: nos tibi coniūgat. ille doceat ī cruce manere: iste gladio triūphare: vt tibi nos et ꝑ petrū crux offerat coniūgēdos: ⁊ per pauluꝫ gladio consociet coronādos. ℟. Amē. Per miam. ℟m. Sancti q̄ iusticia erudierūt multos fulgebūt sicut splendor firmamenti. ꝑ. Et sicut stelle celi in ꝑpetua eternitate. ℣. Isti sunt viri sancti quos elegit dñs in charitate nō ficta: ⁊ ab eoruꝫ doctrina fulget ecclesia vt sol ⁊ luna. ꝑ. Et sicut stelle. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Et sicut stelle. In laudibus. Ad canticū. Aña. Diligentes te dñe. Canticū. Qui sponte obtulistis. Quere fol' .cccxx Ad bñs. Aña. Sancti ⁊ humiles corde spūs et aīe iustorum benedicite dñm. Iusti ⁊ sacerdotes sctī ⁊ humiles corde benedicite dñm. Canticū. Bñs es dñe. fol' iij. Sono. Salus iustoꝝ a dño ē. ꝑ. Et saluauit eos all'a all'a. ℣. Qr speraueruñt ī deū viuū. ꝑ. Et sal. Lauda Laudate dñꝫ de celis all'a. laudate eū in excelsis all'a all'a. ps. cxlviij. Prophia. Iusti in ꝑpetuū. Hyꝰ. Laudes sctōruꝫ. fo cccxx. Suppli. Oremus redēptorem mutatis noibus. fo .cccxxxij Capl'a

In duobus ecce famulis atqꝫ apostolis tuis xp̄e deꝰ mira te a te concedente gr̄arū dona partita sunt: dū ⁊ petrꝰ signoꝝ est ostēsione magnificus: ⁊ paulus legis eruditione ꝑfectus. Dū ⁊ ille virtutibꝰ pollet: ⁊ hic litteris claret. dū ⁊ ille vmbra sua sanat infirmos: ⁊ hic v̄bo suscitat mortuos. Qm̄s ergo vt hec duo candelabra ī cōspectu tuo semꝑ lucentia: pro nob̄ oībꝰ te rogatura adsistāt. Qualiter quicquid de illoꝝ docrina percepi

mus: effectu operum impleamꝰ. Pa
ter noster. Liberati a malo. fo j. Lauda
Respexit eos. Bño. Meritis sanctorũ
Quere fo .cccxxi ¶ In sanctorũ pe
tri ⁊ pauli apostolorũ. Ad vesperum
Lauda Exortũ ost in tenebris. fo cccxix.
Sono Alleluya. In omnẽ terrã exiuit sonꝰ
sanctorũ. p̃. Et in fines orbis terre verba illo
ruz alla. ℣. Alla. Non sunt loquelle neqꝫ ser
mones quibus nõ audiãtur voces eorũ. p̃. Et
in fines. Dñs sit. ℟. Et cum. Aña Alla.
Hij sunt qui missi sunt per orbem terraruz et
prostrauerũt se ante agnũ. p̃. Habẽtes fialas
aureas plenas incensu: q̃ sunt memorie sancto
rum cantantes canticũ nouũ. ℣. In omnẽ ter
ram exiuit sonus eorũ: et in fines orbis terre
verba illorũ. p̃. Habentes. ℣. Gloria et ho
nor patri ⁊. p̃. Habentes. Dñs sit. ℟. Et
cum. Aña. ij. Isti sunt viri noĩati in virtute
p̃. Doctores populi facientes iudiciuz in do
ctrina sua. ℣. Celi enarrant gloriam dei: ⁊ o
pera manuũ eius adnũciat firmamentũ. p̃.
Doctores. ℣. Gloria. p̃. Doctores. Orõ.

Domine ihesu xp̃e qui singulari
electionis tue munere in hoc vo
luisti tuos discipulos demostrare cõ
necto amore charitatis: quo perfecti
one clarescerẽt. Ut quoruz doctrina
fundaretur ecclesia: dilectionis poti
us quã signorũ decoraretur potẽtia.
Ut om̃e edificiũ eius potius charita
te: q̃ signis monstraretur esse mirifi
cũ. Dũ in ipsa dispensatione tui mu
neris: doctrinã signa secũtur: nõ doc
trinã signoꝝ ordines añcedat. dũ ve
ritatꝭ p̃dicatio signoruz roborat̃ au
xilio. Te qm̃s te rogamꝰ: vt ĩ charita
te bñplacita tibi corda nr̃a ꝑmãsura
statuas. Auferens a nob̃ dolosi pctõ
rꝭ locũ: ⁊ expiãs malecõsuete discor
die signũ. Quo ꝑ eos quoꝝ doctrina
fulget eccl̃ia: fulgorẽ mereamur opti
nere ĩ viuentiũ terra. ℟. Amẽ. Per.
Añ. iij Isti sunt viri sancti quos elegit dñs
in charitate non ficta. p̃ Et dedit eis gloriaꝫ
sempiternã: quoruz doctrina fulget ecclesia vt
sol ⁊ luna. ℣. Beata gens cuius est dñs deus
eius: populus quẽ elegit dñs in hereditatẽ si
bi. p̃ Et dedit eis. ℣. Gloria. p̃ Et dedit.

Ineffabilem satis xp̃e Oratio.
mellis tui credimꝰ esse fauuz: qd̃
in ore tuorũ tribuisti apostoloꝝ: quia
suauitas vera illis in pectore: nec in
illorum ore flamescẽtes sciẽtie tribu
los formãs: ⁊ auditu plebiũ seruat:
vt crederet: et corda nutriebat vt a
mare facerent qd̃ audissent: intus il
lis aderat: qd̃ foris alijs redũdabat.
Unde ⁊ per hoc tibi appropinquare
merẽtur: qꝛ que vocibus docuernnt:
operibꝰ executi sunt. Tribue ergo no
bis: vt q̃ in eoꝝ predicatione surrexit
ecclesia: in eorũ prece roborata cõsi
stat: vt quorũ doctrina fauis est facia
ta: eoruz precibꝰ vite huiꝰ naufragia
ad xp̃m coronãda ꝑtrãseat. ℟. Amẽ
Per mĩam. Añ. iiij. Leticia sempiterna
erit electis meis. p̃ Cũ dedero opera eoꝝ in
ligno vite. ℣. Beati qui custodiñt iudiciũ et
faciũt iusticias in om̃i tẽpore. p̃ Cũ dedero.
℣. Gloria et honor. p̃. Cum dedero. Dñs
sit. ℟. Et cum. Lauda. Disciplina ⁊ sapi
entia repleuit illos dñs alla. p̃ Creauit in il
lis gratiam spiritus sui: et intellectu repleuit
corda eorum alleluya alleluya. ℣. Et clama
uerunt ad dominũ cum tribularentur: ⁊ de ne
cessitatibus eorum liberauit eos. p̃. Creauit
in illis. ℣. Gloria et honor patri. p̃ Creauit
in illis. Dominꝰ sit semper. ℟. Et cuz.
Lauda. ij. Leticia sempiterna erit vobis di
cit dominus. p̃. Quia in terra vestra dupli
cia possidebitis alla alla. ℣. Bñdicti vos a
dño qui fecit celũ et terram. p̃. Quia ĩ terra
℣. Gloria et honor. p̃. Quia. Hymnus.

Apostolorum passio diem sacrauit seculi: patri triūphuz nobile: pauli coronam preferens. Coniūxit eq̄les viros cruor triūphalis necis: deū secuti presulem: xp̄i coronauit fides. Primus petrus apostolus nec paulus impar gratie: electionis vas sacri petri adequit fides. Verso crucis vestigio symō honorē dans deo: suspensus ascēdit: dati nō immemor oraculi. Precinctus vt dictuz est: sene eleuatus ab altero: quo vollet ibit: sed volens mortez subegit asperam. Hic rome cesus vertice deuotionem extulit: fūdata tali sanguie: ⁊ vatis tāti nobilis. Gāte per vrbis ambitū stipata tendunt agmina: trinis celebratur dies festū sacrorū martyrū. Pro dire quis mūdum putet: concurrere plebem deo electā: gentiū caput: fide magistra gentiuz. Deo patri sit glīa eiusq̄ soli filio: cum spū paraclico in sempiterna secula. Amē. Supplica. Oremus redemptorē mūdi. mutatis noi/

ro diebus.

Obus. folio .cccxxxij Capitula. Omine ihesu xp̄e qui primū atq̄ nouissimū apostolos tuos petrum et paulum: in summa p̄fectionis arce locasti: vt electio apostolice dignitati: ⁊ in illo prima ⁊ in isto cōsumata dignosceretur: hos ecclesie tue cōcede p̄sules: quos prīcipes elegisti. hos gubernatores iusticie: quos duces ⁊ egregios deputasti: vt eam foueant p̄sidijs indefessis: quā fundauerūt preceptis optimis ⁊ exēplis. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Benedictio. Christus dn̄s quē et virtus petri et doctrina pauli vnigenituz esse filiū dei patris declarauit in mundo: ab om̄i vos mūdane ꝯuersationis dignetur emūdare cōtagione. ℟. Amē Idem quoq̄ pro quo ⁊ petrus cruce ⁊ paulus gladio interēpti sūt: possessores vos faciat regni celoꝝ. ℟. Amē Vt regnū celoruz de quo ipsi claues per apostolatus gr̄am acceperūt: nū q̄ vobis pro merito eisdem aperientibus obclaudatur. ℟. Amen. Per. Lauda. Vos estis vasa sancta dn̄o auro fulgente alla. p̄. Quia sponte obtulistis domino deo aīas vestras alla alla alla. ℣. Audi populus meus et testificabor tibi israel si me audieris. p̄. Quia sponte. ℣. Gloria et honor patri ⁊ ce. p̄. Quia sponte. Oratio.

Domine ihesu christe qui ad vocem cōquirentis petri: promittēte sequētibus in regeneratione daturum: vt supra thronos duodecim sedeant: et potestatē duodecim tribus iudicandi accipiant. Quo promissionis munere: et petrū post negationez obletas: ⁊ paulum post excursum infidelitatis remuneras: dū illi post penitentiā nō obfuit qd̄ negauit: et isti post cōuersionē remissibile extitit qd̄ deliquit. Da nobis vtriusq̄ meritis ⁊ vectare delictū: ⁊ vbertim flere cōmissum: lachrymis errata detergere. elemosinis perpetrata punire. Vt relinquētes mundū ex animo: eternitatis mereamur cōsolari promisso. ℟ Amen. Per mīam. In noīe dn̄i nr̄i. Ad matutinuz. Aña. Da nobis. p̄s. l. Or̄o. Redde nob. Quere fo .cccxx Aña. j Honorati sunt amici tui deus valde confortatus est principatus eorū. p̄. Dinumerabo eos ⁊ super arenā multiplicabūtur. ℣. Ecce tu dn̄e cognouisti om̄ia nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me posuisti super me manum tuā. p̄. Dinumerabo. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄.

Honorati Oratio. Dinumerabo. sunt amici tui xp̄e: dum in oēm terram exiret sonus eorū: nō quo mū

diali municipatu in terrenis exerce-
ret: sed quo predicādi potestatē orbē
implerēt: ⁊ in faciēdis virtutib⁹ prin
ciparent. Dū ⁊ in petro virt⁹ ostēsa:
⁊ in paulo scientia clara: tumentem
mūdi potentiā miti iugo tuo subster
nendam humiliat. Annue precibus
nr̄is vt beneficia quibus principati
sunt mūdo: nunq̄ desint a ppl'o xp̄ia-
no. Sed iterminabili illo affectu dul
cedinis: quo se in hac vita positi inui
cem dilexerūt: ⁊ votis ⁊ precib⁹ sup-
plicantiū adesse dignent. ℟. Amen.
Per miam. Añ. ij. Isti sunt amici tui dñe
qui tradiderūt corpora sua in mortē. p̄. Ne
seruirent idolis neq; adorarēt deos alienos.
℣. Dñe in lumine vuults tui ambulabunt: ⁊
in nomine tuo exultabūt tota die: ⁊ in tua iu-
sticia exaltabunt. p̄. Ne seruirēt. ℣. Gloria ⁊
honor pr̄i. p̄. Ne seruirent. Oratio.
Isti sunt xp̄e dñe amici tui petr⁹
⁊ paulus: qui tradentes corpora sua
ad mortē effecti sūt ductores gratie:
fundatores ecclesie. Quos ⁊ vnitas
predicādi: ⁊ felicitas moriendi nec
diuidi passa est: nec elidi. Quesum⁹
ergo: vt qui illoꝝ doctrina ppl'os tibi
fecisti esse credētes: eoruꝫ prece nos
efficias regni celestibus coheredes.
℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Viri-
liter certati sunt ⁊ trāsierūt de morte ad vitā.
p̄. Isti sunt amici tui dñe. ℣. Qui cōfidunt
in dño sicut mons syon: nō cōmouebit in eter-
num qui habitat in hierl'm. p̄. Isti sunt. ℣.
Gloria ⁊ honor. p̄. Isti sunt. Oratio
Domine iesu xp̄e qui petrum ⁊
paulū viriliter certantes: vnū cruce
⁊ alterū gladio dignat⁹ es cōsecrare:
vt pro amore tui nominis fida dile-
ctione: ⁊ ille crucis exitiū: ⁊ hic gla
dij susciperet ictū. da nobis vt simili
te dilectione sequētes: ⁊ per petrum
crucis intrem⁹ in secretū: ⁊ per pau
lum spūalis verbi semp gladio mu-
niamur. Quo ⁊ per crucē xp̄i crucia
tus euadam⁹ inferni: ⁊ per gladium
spūs penetrem⁹ abdita celi. ℟. Amē
Per miam. ℟. Hij ostenderunt cerimo-
nias ppl'o ⁊ ritum: demonstrauerūt hominib⁹
colere deū. qm̄ predestinati erant de cunctis
plebib⁹: qd̄ essent timentes deū. p̄. Eo q̄ in
hominib⁹ precepta ei⁹ impleuerunt. ℣. Hij
sunt qui in generationib⁹ gentis sue gloriam
adepti sunt: ⁊ in dieb⁹ suis in laudib⁹ haben-
tur. p̄. Eo q̄. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Eo q̄.
Hij sunt dñe apl'i tui pe- Oratio.
trus ⁊ paulus: qui legis cerimo
nias ⁊ ritū colendi te ppl'is demon-
strantes: dū diffuso ore inuictaq; cō
stantia: semen verbi tui p incredulo-
ꝝ corda spargerēt: optabili necati sunt
passione. Cum ⁊ paulus dissolui cu-
piēs: gladio necat⁹ interijt passione:
⁊ petrus inuersis se poscit vestigijs
crucifigi. Unde tuā poscimus pieta
tem: vt qui illos glorioso coronasti
martyrio nos futuro liberes a tor-
mento. Ut qui verbū tuū quod illis
gloriosis in mundo vocib⁹ sparserūt
credim⁹: nos sanctificatū in recepta
culum nostri pectoris cōseruemus.
℟. Amen. Per miam. In laudibus
ad canticū. Añ. Qui propria voluntate
obtulistis vos discrimini bñdicite dñm: nar-
rantes iusticias ei⁹ ⁊ clementiā in fortes isrl'.
Canticū. Qui sponte ob. fol'. cccxx
Christe dei fili⁹ qui pre- Oratio.
cedentib⁹ prophetis: noue gra-
tie filios introducis: dum apl'os pro
phetis quasi filios patrib⁹ succedere
facis: qui ꝓpria voluntate aīas suas
offerūt: quoꝝ sors vtiq; iter sanctos
inuenta. qr predicatio apl'oꝝ precedē
tium ꝓphetarum est vaticinio robo-

rata. Te poscimꝰ ⁊ rogamus: vt qui vtrorũqꝫ testamentoꝝ radijs dispositione mirifica ordinasti: quo in veritatis ostẽsione digne facis atqꝫ pulcerrime: veteribꝰ noua succẽderent: fac nos ipsis apl'is tuis heredes semper existere: vt qꝛ per illos suscepimꝰ fidẽ: cũ his etiã habeamꝰ te semꝑ hereditatẽ. ℟. Amen. Per miam. Ad bñs. Añ. Sancti ⁊ humiles corde spũs et anime iustoꝝ bñdicite dñm. Iusti ⁊ sacerdotes sancti ⁊ humiles corde bñdicite dñm. Canticum. Bñs es dñe. fol iij. Sono. Alla. In oẽm terrã. Quere in vesperis p̃cedentibꝰ. Lauda Laudate dñm de celis alla. Laudate eum in excelsis alla. ps. cxlviij. Prophetia. Multã gloriam fecit dñs. fol. ccclxiiij Hyꝰ. Apostoloꝝ passio. Suplicatio. Oremus. Quere i vesperis p̃cedẽtibꝰ. Capla.

Domine iesu xp̃e qui aduersas potestates ꝑ summos apl'os tuos petrũ ⁊ paulũ dextruis ⁊ disturbas: vt predicationi veritatis apl'ico ore deprompte: nec nequitia maloꝝ: nec versucia possit obuiare maloꝝ. Duꝫ ⁊ simonẽ ~~magnũ~~ magum petrus deicit: ⁊ elimaꝫ paulus cecitate ꝑcussit. Adesto nobis: vt in ecclesia tua oẽs corruãt: qui cõturbant: ⁊ orbent' qui venientes ad fidẽ prepedire conant'. Cum potiꝰ tẽdentes ad regna celestia quo pauli docentis adduxerit pietas: intromittat petri potestas. Pater nr̃. Liberati a malo. fol j. Lauda Vos estis vasa. Bño. Christus dñs. Quere in vesperis p̃cedentibꝰ. Exeunte vespera. Lauda. Exortũ est. Sono. Alla. In oẽm terrã. Quere in primis vesperis. Añ. Legeꝫ tuã splẽdide docuerũt. ℣. Quorum sunt opera multa reposita apud te dñe. ℣. Qui cõfidunt in dño sicut mons syon: nõ cõmouebit' in eternum qui habitat in hierl'm. ℣. Quoꝝ sunt. ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Quorum sunt. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Induit eos alla. ℣. Stolam glorie: viã in te ⁊ discipline dedit eis alla alla. ℣. Mirabilis facta est sciẽtia tua ex me: confortata est: ⁊ nõ potero ad eã. ℣. Stolam. ℣. Gloria et honor. ℣. Stolam. Hyꝰ. Apostoloꝝ passio. Suplicatio. Oremus. Quere

Pin primis vesperis. Capitula. Reciosam in cõspectu dñi mortẽ sanctoꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli apl'oꝝ: annuis recursibꝰ honorantes: damꝰ gloriã laudi tue. qꝛ luminaria preciosa a te vero lumine indeficiẽte succensa: nõ solũ dũ legunt': sed dum coluntur inlustrant. Quia hij sunt duo oliue ⁊ duo candelabra aurea in cõspectu tuo: atqꝫ in vniuersa terra exijt sermo oris eoꝝ: quoꝝ intercessionibꝰ exoratus: dũ suscipis deuotiõis officium: precũ qm̃s largiaris effectuꝫ: dũ clamauerimꝰ e terris. Pater nr̃. Liberati a malo. fol j. Benedictio.

Omnipotẽs deꝰ qui omne remedium pietatis tribuit miseris: det vobis petri lachrymis emũdari ab oĩbus culpe cõtagijs. ℟. Amen. Concedat doctrina pauli suscipere vos sapientiã verbi. ℟. Amen. Ut ille per penitentiã: iste per doctrinaꝫ faciat vos ꝑuenire ad vitã eternam. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Lex veritatis habitauit in ore eoꝝ alla. ℣. Quoniam iniquitas nõ est inuẽta in labijs eorũ: fructũ vite in pace ꝑfecerat alla alla. Dominus dabit verbũ: euãgelizantibus virtute multa. ℣. Qm̃ iniquitas. ℣. Gloria ⁊ ho. ℣. Qm̃ iniquitas. Oro. Christe dei filius qui precedẽtibꝰ. Quere retro in laudibꝰ precedẽtibꝰ. ¶ In cõmemoratione sci pauli apl'i: oia dicant' vniꝰ

martyris sex caparũ. fol' cccxvj.

Octaua sancti iobis baptiste oia dicant' vt in die. fol' ¶ Visitatio scẽ elisabeth: oia dicant' vt in assumptione scẽ marie virginis. fol'. 394. ¶ Processi ⁊ valeriani martyrum: oia dicant' plurimoꝝ martyrũ. ix. lc. fol' cccxxij. ¶ Octaua apl'oꝝ petri ⁊ pauli: oia dicant' vt in die. fo. cc clxxvj. ¶ Marcialis epi: oia dicant' vni⁹ cõfessoris põtificis. fol'. cccxxiij ¶ Octaua visitationis: oia dicãtur vt in die. fol' 394. ¶ Septẽ fratrũ martyrũ: oia dicant' plurimoꝝ martyrum. ix. lc. fol' cccxxij. ¶ Translatio sancti benedicti: oia dicant' vnius cõfessoris. fol' cccxxiiij. ¶ Manciane virginis ⁊ martyris. Ad vesperũ. Lauda. Sperauit aĩa mea in dño. Sono. All'a. Psallam nomini tuo de⁹. Añ. Ostende mihi faciẽ tuã syon. Lauda. Sicut palma exaltata. fol'. cccxxviij Hy⁹.

Sacre triũphum martytis celebret vox ecclesie: camena sit cunctis vna marciane in laudem virginis. Que passionis premiũ: dũ tendit adipisci: vltro ad palestram glorie audet prompta cõcurrere. Hec namqꝫ adstantẽ demonis cernẽs adlisit effigiem: sub cuius larga perpetim fluebat vnda gressib⁹. Mox flagris cesa trahit' celsa ad pretoris atria: atqꝫ ille ludis edicit: ꝓsternit mẽbra virginis. Quaꝫ predo pudicicie dũ inter vmbras seq̃t' obletata extẽplo celit⁹ secludit' maceria. Vincta deinde stipite pro vana voce includit': sed penas fert blassemia: ruinas ⁊ incendia. Emissa nãqꝫ bestijs: leo ꝑcurrit percitus adoraturus veniẽs: nõ cõsumpturus virginez. Ꝯhaurus de hinc ꝓsiliens forma ⁊ mugitu horribili: sulcabat eius teneras papillas ictu vulnerans. At fera pernix corpore ⁊ maculoso tegmine: letali dente ad vltimuꝫ mẽbra puelle laniat. Post hos triũphos animi: vinclis elapsa corporis: plaudẽs petit ad liba summi poli fastigia. Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio: sancto simul paraclito in sempiterna secula. Amẽ. Suplicatio. Oremus. mutato noĩe. folio

Domine iesu Capl'a. C. cccxxxij xp̃e cui⁹ imperio rabidissimus leo nõ solũ a nece beatissime virginis et martyris marciane abstinuit: veruꝫ etiã feritate deposita ei⁹ immaculatum corpus adorat⁹: presens moleste cõtingere nõ presumit: presta nobis vt nitore tui sancti spũs circũsepti: inmanitatẽ non timeam⁹ leonis horrendi: sed maiestatis tue virtute repulsus: semꝑ a lesione nr̃a maneat alien⁹. Pater nr̃. Liberati a malo. fol' j.

Omnipotẽs dñs qui beatissimã marcianaꝫ virginitatis ac pudicicie ornauit decore: mentes vr̃as expiet ab om̃i mũdane corruptionis cõtagione. R. Amẽ. Quiqꝫ huic prestitit suã idolis nõ inclinare ceruicẽ: a vob̃ arceat spirituũ malignorũqꝫ tẽptationẽ R. Amen. Ac sicut illa post victoriã letat' cũ xp̃o: ita eadẽ patrocinãte: reduces vos gaudeatis fieri paradiso. R. Amẽ. Permiam. Lauda. Speciosa facta est ⁊ suauis in delicijs tuis all'a. p̃. Pulcritudo tua similis est palme indesinenter in plenitudine claritas all'a all'a all'a. V. Lauda hierl'm dominũ cõlauda deũ tuũ syon. p̃. Pulcritudo.

Domine iesu xp̃e qui specie ⁊ pulcritudine tua beatissimaꝫ virginez ac martyrẽ tuã marcianam speciosam pulcrã: quã dũ dili-

Oro.

gis facis: ⁊ ingenti amore despon/
des munere superno adesto nobis
beatissime martyr tue marciane pa
trocinijs indeffessis: vt quoniaz tan
ta pietas triumphantez prouexit ad
laudem: perducat supplices ad salu
tem. ℟. Amē. Per miam. Ad ma
tutinū. Añ. Labia mea dñe aperies: ⁊ os
meū annūciabit laudē tuā. ps. l. Oratio.
Exultent dñe Añ. j. Dilectione eterna.
Quere fol' cccxxviij. Oratio.
Beata dei virgo marciana q̄ in
syon speculatione gloriosa mansisti:
quā deus ipse dilexisse testat': ex quo
nō recessura vltra mia pollicet'. Da
nobis meritis tuis: vt amore diuino
flagrantes in futuro iudicio inuenia
mur indēnes. ℟. Amē. Per miam.
Añ. ij. Una es proxima. fol' cccxxviij.
Una ⁊ bona est dñe ꝓxima Oro.
tua virgo marciana: q̄ dū ꝓxima
tibi efficit': seruo tuo de sanguine spe
ciosa monstrat' per propriā passionē.
Eius ergo interuentu passionū a no
bis maculas terge: vt speciosi ⁊ vo/
tis ⁊ operib⁹ redditi: portas eterne
hierl'm mereamur introire beati. ℟
Amen. Per miam. Añ. iij. Veni spon
sa a libano veni a montib⁹ pascue curramus.
p̄. In odorē vnguentoꝝ tuoꝝ. ℣. Audi filia
⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere ppl'm
tuū ⁊ domū patris tui. p̄. Audi. Oro
Speciosa xp̄e dei fili⁹ in oculis fi
delium de libano veniens virgo mar
ciana: annuis recursib⁹ quodāmodo
reuidet': dum honor ei⁹ humanis ob
tutibus presentat': ⁊ obsequēdis ho/
norifice aperit': bonus ergo odor ve/
stimentoꝝ ei⁹ super oīa aromata fla/
grant: qꝛ iuditia virtutū illius exun/
danti claritate fructificāt. Cōcede
ergo nobis: vt odor virtutū ei⁹ sopi/
tum cordis nr̄i sensum ad penitentiā
excitet: vt qui nunc percipim⁹ ex odo
re leticiā: post percipiam⁹ ex peniten
tia gloriā indefessaz. ℟. Amen. Per
miam. ℟. Gaude filia syō. fol'. cccxxix
Iesu dei fili⁹ qui ortū ele/ Oro.
ctoꝝ ingrediens inter lilia opa/
ca pasceris: quādo in corpore tuo qd̄
est ecclesia sanctarū virginū cetibus
decoraris. vbi beatissimā marcianā
mirabiliter introductā: ita mirifice
eam florib⁹ maluisti fulciri: vt odor
virginitatis ei⁹ tanq̄ floscula aro/
motū ei⁹ ad nos vsqz ascēderet. Te
supplici intētione rogamus: vt amo
tis figuris veteris testamēti: que ve/
lud himbre in tipicis obseruationib⁹
precesserūt: dies ille ⁊ angelica vtiqz
traditio in nobis adspirando ꝓficiat.
Qualiter ita exēplo beate virginis
marciane: euāgelij lucē tota deuotio
ne sequamur: vt vmbras preteriti et
erroris ⁊ criminis nesciamus. ℟.
Amen. Per miam. Ad canticū. Añ.
Benedictus dñs. Canticū. Gaudens
gaudebo. Ad bñs. Añ. Filia syon. Cā
ticum. Bñs es dñe. folio. cccxxix
Sono. Dñs mihi dat linguā eruditionis
all'a: vt sciā quādo oporteat me dicere all'a. p̄.
Posuisti me in matutinū: ⁊ adposuit mihi au
rem audiendi all'a all'a. ℣. Petiui deū meuz
sapientiā: ⁊ dixit ad me: ecce feci scd̄m verbū
tuū: ⁊ dedi tibi cor sapiens ⁊ intelligens: ita
vt scias ⁊ intelligas quomodo te dicere opor/
teat all'a all'a. ℣. Ego quasi terebint⁹ expādi
ramos meos. ego feci vt oriet' lucifer in celo
all'a. ego oēs qui me amāt diligo. exitus enim
mei exitus vite sunt. transite ad me om̄es qui
me cōcupiscitis ⁊ a generationib⁹ meis imple
mini: qꝛ spes mea est all'a ⁊ supra melle dulcis
est all'a. p̄. Posuit me. Lauda. Laudate do
minū de celis all'a all'a. laudate eum in excel/

sis alla alla. ps. cxlviij. Lcō libri esaye pphete. capitulo. liiij. ℟. Deo gras.

Hec dicit dñs. Lauda sterilis q̄ nō paris: decanta laudem ⁊ que nō pariebas. Qm̄ multe filie deserte magis: quā eius qui habet virum dicit dñs. Dilata locū tēptorij tui et pelles tabernaculoꝝ tuoꝝ extēde: ne parcas. longos fac funiculos tuos ⁊ clauos tuos cōsilij da. Ad dexteraz eniz tuā ⁊ ad leuā penetrabis ⁊ semē tuū gentes possidebit: ⁊ ciuitates desertas hereditabit. Noli timere qꝛ nō cōfunderis neqz erubesces. Non enim te pudebit: qꝛ cōfusiones adolescentie tue obliuisceris: ⁊ obprobriū viduitatis tue nō recordaberis amplius. Quia dñabit̄ tui qui fecit te: dñs exercituū nomen ei⁹: ⁊ redēptor tuus sanct⁹ isrl̄ deus oēs ad te reuocabit̄. Quia vt mulierē derelictā et merentem spiritu vocauit te dñs: ⁊ vxorem ab adolelescente abiectā: dixit dñs deus tuus: ad punctū in modico derelinqui te: ⁊ in miserationibus magnis cōgregabo te: in momēto indignationis mee abscondā faciē meā parūper a te: ⁊ in mia sempiterna misert⁹ sum. cui dixit redemptor tuus sanct⁹ isrl̄ dñs omp̄s. ℟. Amē. Hy⁹. Sacre triūphū. Suplicatio. Oremus. Quere i vesperis p̄cedētib⁹.

Audi dñe vocez nostri Capl̄a. clamoris: ⁊ affectum dona petitionib⁹ nr̄is: pelle a nobis dolū: procul effuga iurgiū. interime viciū: ac presta alterna dulcedinis incrementa: nostrū namqz agnoscim⁹ meritū: sed tuuz sequimur salubre preceptū. Ob hoc q̄s in nullo confundamur: sed nos exaudire digneris e celis: cū ad te ꝓclamauerim⁹ e terris. Pater nr̄. Liberati a malo. fol̄ j. Lauda. Speciosa facta. Bñō. O mp̄s dñs. In vesperis p̄cedētib⁹. In exeūte vespa. Laud̄. Spauit aīa. Son⁹. Alla. Psallaz nomini fol̄. cccxxviij Añ. In petra exaltasti me deduxisti me qꝛ factus est spes mea turris. p̄. Fortitudinis a facie inimici. ℣. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula. protegar in velamēto alarū. p̄. Fortitudinis. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Fortitudinis. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Quā dulcia faucib⁹ meis eloquia tua alla sup mel ⁊ fauū alla. ℣. Quomodo dilexi legē tuā dñe tota die meditatio mea est. Hy⁹. Sacre triūphum. Suplicatio. Oremus. Quere in vesperis precedentib⁹. Capitula.

Deus saluator noster qui eternā integritatē custodis: corruptionē nostre carnis substētas indulgēcia: corporis cōpositioni parcis: quiqz integritatē custodis a te ꝟginib⁹ colatā: vt eam faceres ad destinatū ꝑuenire meritū: te q̄s vt ei⁹ obtentu ita nos eluas a libidinū incētiuis: quo cūctis resistendo aduersis: fiducialiter ad te proclamem⁹ e terris. Pater nr̄.

O Liberati a malo. fol̄ j. Bñdictio. Ominus iesus xp̄s qui virginē suā marcianā casto sibi desponsauit amore: castitatis vos dono munificet. ℟. Amē. Et qui illā subarrauit sibi annulo fidei: vos sue conectat indissolubiliter caritati. ℟. Amē. Ut eam pro vobis apud se suffragatricē admittat: quā sibi incorrupto amore adsumpsit sponsam. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Speciosa facta es. Que in primis vesperis. Oro. Dñe iesu p̄e vt supra. ¶ In scē margarite virginis: oīa dicant̄ vni⁹ virginis. folio. cccxxviij ¶ In sancti quirici martyris: oīa dicant̄ vni⁹ martyris. ix.

l'c. fol' cccxviij. ¶ Sācti alexi cōfes/
soris: oīa dicāt' vni⁹ cōfessoris. ix. l'c
fol' cccxxv. ¶ In festo triūphū san/
cte crucis: oīa dicant' vt in inuentiōe
fol' ccclxv. ¶ In festo sācte iuste vir
ginis. Ad vesperū. Lauda. Sperauit
aīa mea in dño a custodia matutina. p̄. Vsq;
ad noctē. ℣. Sustinuit aīa mea in verbo tuo
dñe. fiant aures tue intēdentes in orationem
ancille tue. p̄. Vsq; ad noctē. Dñs sit. ℟.
Et cum. Sono. Diffusa est gratia in labijs
tuis all'a. p̄. Propterea benedixit te deus in
eternum all'a all'a all'a. ℣. Eructauit cor
meū verbū bonū dico ego opa mea regi all'a.
℣. Flati sunt tibi filij cōstitues eos principes
sup oēm terrā. memores erūt nominis tui dñe
in ꝓgenie ⁊ gñatione. p̄. Propterea. Dñs
sit. ℟. Et cū. Ant. All'a. Memoria iuste
cū laudib⁹ que apud deū. p̄. Nota est ⁊ apud
homines. ⁊ imperpetuū coronata triūphat.
℣. Potens in terra erit semen ei⁹ generatio
rectoꝝ benedicet'. p̄. Nota. ℣. Gloria ⁊ ho.
p̄. Nota. Dñs sit. ℟. Et cum. Ant. Bene
dicta tu deo altissimo pre oībus mulierib⁹. p̄.
Propter hoc nō discedet laus tua ab ore ho/
minū vsq; in seculū. ℣. Nō det in cōmotio/
nez pedē tuū neq; obdormiet qui custodit te.
p̄. Propter. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Propter.
Dñs sit. ℟. Et cuz. Ant. Hierl'm ciuitas
sancta ornamēto iuste decorata. p̄. Cui⁹ pla/
tee resonant laudes de die in diē. ℣. Glorio
sa dicta sunt de te ciuitas dei. p̄. Cuius. ℣.
Gloria ⁊ honor. p̄. Cuius. Dñs sit. ℟.
Et cum. Lauda. All'a. Gaude filia syon le
tare ⁊ exulta in omni corde filia hierl'm. p̄.
Qm̄ abstulit inimicos tuos rex isrl' dñs all'a
all'a. ℣. Lauda hierl'm dñm cōlauda deū tuū
syon. p̄. Qm̄ abstulit. ℣. El'a ⁊ ho. p̄. Qm̄.

Virginis sacre triūphum hy⁹.
plebs alumna parili cōceptu iu
ste celesti paratuz ex gratia resonet:
pijsq; modis almis pādens cantib⁹.
Oliens ex te xp̄e cet⁹ addit vota de/
dicans martyris: vt p̄ce queat: pro/
brijs vt piaculis horrēdis semp care
re munit⁹ suffragijs. Hec sepe mū/
dum hostēq; vicit simul impium: te
cordis amore sequēs: tetrū calcat za
bulon gemella serta corona: celo pol
let ꝑpetim. Hui⁹ incolatu magis
hec sors claret ocidēs: recinēs semp
triūphū: locis prestet ceteris cespite
sacrū cruorē: celo arrā vindicās. In
trepida deo sepe famulās cōminuit
tenacis mūdiq; vitā: simulacrū pro
fanū: illico regis tremendā patit' se/
tentiā. Varijs afflicta penis: mētis
calēs ignib⁹: gladio cōfossa hostis:
celo reddit spūz. hinc loco mutat' cor
pus viuēs deo ꝑpetim. Sacris vir/
ginū supnis accita cōsortijs: sangui
ne contēnuit hostē: mēte vicit zabu/
lon. gemina ꝓinde cluit laureata glo
ria. Hec supno soli regi ouans: sic
ꝑpetuis angeloꝝ mixta choris: nouū
pāgit' cāticū: triūphat potita regno
sempiterne glorie. Inde cernui p̄ca/
mur rex serene: seruuli ⁊ simul piacu
loꝝ pādentes facinora: iam medelis
foue pater quos tremētes conspicis.
Hui⁹ sacro impetratu terge nr̄a cri
mina: sceleꝝ nodos resolue. da fomē
ta gr̄e: ⁊ tecū semp victuri gl'iemur
agie. Pelle iraz. arce pestē a nr̄is cō
finib⁹. gladiū hostis retūde: hui⁹ pre
ce martyris: ⁊ supnā p̄sta quietē tuis
xp̄e famulis Gloriā pr̄i canam⁹: xp̄o
q; ꝑpetuo etiā cū scō simul vtriusq;
spū: qui de⁹ vn⁹ etern⁹ regnat ante
secula. Amē. Suplicatio. Oremus.
mutato noie. fol'. cccxxxij Capl'a.

Domine iesu xp̄e qui carnis vir/
ginitatē seruātib⁹ fructū ꝓmi/
tis repēsare cētesimū: intercessu vir/

ginis tue iuste nr̄orum vincula solue peccatorū: vt qui carnis fragilitate deicimur: eius patrocinio subleuemur. Pater nr̄. Liberati fol. j. Bñ̄o.

DOminus ib̄s xp̄s qui virginem suā iustā casto seruauit pudore: castitatis vos dono munificet. ℟. Amē. Et q̄ illā subarrauit sibi annullo fidei: vos sue conectat indissolubiliter caritati. ℟. Amē. Ut eā pro vob̄ apud se suffragatricē admittat: quā sibi incorrupto amore adsumpsit spōsam. ℟. Amē. Per miam. Lauda. Prouidebā dñm in cōspectu meo semp. qm̄ a dextris est mihi ne commouear. p̄. Propter hoc iocundatū est cor meū ⁊ exultauit lingua mea alleluya. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere ppl'm tuū ⁊ domū p̄ris tui. p̄. Propter. ℣. Gl'ia ⁊ ho. p̄. Propter.

DEus q̄ virginalis pudicicie titulo passionis vexillo beatas virgines ⁊ martyres tuas iustas ⁊ rufinā gl'ificasti: da nobis sic sacre castitatis florib⁹ exornari: vt cū fructu bonoꝝ operū: supne beatitudinis atingam⁹ cōsortiū. ℟. Amen. Per. Ad matutinū. Añ. Labia mea apies et

EOs meū annūciabit laudē tuā. Or̄o. Xultēt in te dñe labia nr̄a preconio veritatis: ne resoluant̄ vaniloq̄o falsitatis. ⁊ tibi semp gloriā dicāt ne indecēter rixarū litigijs prestrepēt. Aīa quoq; nr̄a quā redemisti martyris tue iuste laudādo triūphū: eiusdē p̄rocinio te mereamur habere ꝓpiciū ℟. Amē. Per. Añ. j. Memoria ei⁹ in bñdictione honoris. in omni ore quasi mel indulcabit̄ nomen ei⁹. p̄. Qm̄ direxit ad deum cor suū dñs aūt exaudiuit vocē ipsi⁹. ℣. Tota die miseret̄ ⁊ cōmodat ⁊ semen eius in benedictione. p̄. Quoniam direxit. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Quoniam direxit. Oratio.

DOmine iesu xp̄e q̄ noīe ⁊ meriti iustā vocare iussistit: vt te sequendo q̄ iustus es: particeps tue iusticie fieret: nec deficeret inquirēdo: ne potiret̄ martyrij p̄mio: p̄sta nobis ei⁹ intercessione: vt sicut illa pro tuo noīe dimicauit: ⁊ vicit: ita nos iusticie sequaces effecti: pietatis tue intuitu mereamur iustificari. ℟. Amē. Per Añ. ij. Iusticias dñi non repulit a me. p̄. Et ero immaculata corā eo. ℣. Et retribuit mihi dñs scd̄m iusticiā meā: ⁊ scd̄m innocentiā manuū mearū retribuit mihi. p̄. Et. ℣. Gl'a. p̄.

DEus largitor diuitiarū celestiū: ⁊ mirabilis patrator munerū eternoꝝ q̄ btissimā iustam in seculo pauperē elegisti: sed ꝓte certādo eternis opib⁹ sublimasti: pauptatē spūs nos sequi semp atribue: qua poscim⁹ tue maiestati ꝑ oīa cōplacere. ℟. Ame. Per. Añ. iij. Iusta cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia dei et exorauit altissimū. p̄. Et ingressa est in numero scōꝝ. ℣. Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei: ⁊ volūtatē labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eā. p̄. Et ingressa. ℣. Gl'ia ⁊ ho. p̄. Et ingressa. Oratio.

DOmine iesu xp̄e in cui⁹ virtute beatissima iusta cōfidens: monstrū horrēdū deiecit: qd̄ etiā potētia maiestatis tue ob roborē martyrij cōminuit ⁊ atriuit. da nobis eadē patrocinante oīum inlecebrarū cauere pericula. vt dū inspiratorē nequiciarum ꝯterim⁹: cū tua iusta victoriarū laureis potiamur. ℟. Amē. Per. ℟. Iusta cū dño gloriat̄ qm̄ cōfessa ē deū corā hominib⁹: ꝓpter hoc exaudiet eā dñs orantē pro ppl'o. p̄. Ut auferat̄ a nobis ira dñi. p̄. Iusta cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia dei ⁊ exorauit altissimū. p̄. Ut auferat̄. ℣. Gl'ia ⁊ honor. Reiteret̄. ℟. Iusta. Oratio.

DOmine iesu xp̄e a quo pie ani-

me ꝓtegunt ⁊ coronant: q̄ in hoc se/
culo tuo amore feruescunt: ⁊ tēpore
quo martyriū inminet sibi negātes:
ad te ꝑuenire prōptissime concupi/
scunt: aīam quoq; sanctissime iuste
quā in tuo gremio cōlocasti: pro no
bis intercessorē statue: vt eiꝰ auxilio
nō destituamur: cuiꝰ memorie cāti/
cū laudationis impēdimꝰ. ℟. Amē
Per miam. Añ. iiij. Ut colūbe māsuete
plaudēt sibi de alis suis ⁊ gloriabuntur in iti
nere suo. ꝑ. Populꝰ aūt gaudeat gaudio ma
gno in leticia earū. ℣. Letent mons syon et
exultent filie iude ꝓpter iudicia tua dñe. ꝑ.
Populus. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Popnlus.

DOmine deꝰ qui virgini/ Oro.
bus tuis glorioso amore flagrā
tibus ꝯcesisti: ⁊ q̄rere ⁊ in dilectū ar
dere: ꝯcede nob ita te feruētiori voto
exq̄rere: vt fructuosi laboris merea/
mur reportare mercedē. ℟. Amen.
Per miam. Añ. v. Offerent regi virgi/
nes postea ꝓxime eiꝰ. ꝑ. Adducent nobis in
leticia ⁊ exultatione. ℣. Memores erūt noīs
tui deꝰ in omī ꝓgenie ⁊ gñatione. ꝑ. Adducē
tur. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Adducent. Oro.

DOmine ibu xp̄e quē filie tyri in
muneribꝰ: filie vtiq; gentiū ado
rare p̄dicte sunt: dū vna ex oībꝰ gēti/
bus ecclesia tibi copulata dinoscit:
in muneribꝰ vtiq; nō questu pecunie
cōquisisti: sed in actionibꝰ sanctitatis
tibi oīs pia aīa iūgit: ⁊ a quo sic cre/
dentibꝰ munera tribuant. Dū nobis
vt vultū regine tue in sāctitatis ope/
ribꝰ deprecemur: quo iusticiā ⁊ mise
ricordiā faciētes: nō ea voto placēdi
hominibꝰ: sed vt soli deo innotescat:
⁊ votis ⁊ operibus exequamur. ℟.
Amen. Per miam. Añ. vj. Omnis glo
ria regū ab intus virgines secunt eū. ducētur
in leticia ⁊ exultatione. ꝑ. Ducent in tēplum
regis. ℣. Pro patribꝰ tuis nati sunt filij. cō/
stitues eos principes sup oēm terrā. ꝑ. Du/
cent. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ducent. Oratio.

DEus qui in cordibꝰ harū virgi/
nū inlucescēs fecisti de tenebris
lumen splendere: vt q̄ viciate fuerāt
per naturā: essent inluminate ꝑ gra/
tiam: inlucesce in cordibꝰ nostris ad
emolumentū eterne salutis: vt caligi
ne nr̄orum viciorꝫ detersa: sola nos
lucis tue claritas sempiterna possi/
deat. ℟. Amen. Per miam. ℟. Simi
le est regnū celorꝫ decē virginibꝰ q̄ accipiētes
lāpades suas exierūt spōso in obuiā. ꝑ. Et q̄
parate erāt intrauerunt cum eo ad nuptias ⁊
clausa est ianua. ℣. Media nocte clamor fa/
ctus est ecce spōsus venit exite obuiā ei. ꝑ. Et
que. ℣. Gloria ⁊ ho. Reiteret. ℟. Oro

FAc nos dñe iesu xp̄e: vt oleū le/
ticie in vasis ꝯscientie pura mē/
tis integritate seruemꝰ. Quo dum
clamor factꝰ fuerit: vt tibi spōso veni
enti ad iudiciū obuiā exeamꝰ: nō cuꝫ
fatuis sed cū prudētibꝰ virginibꝰ co/
ronādi adnumeremur. ℟. Amē. Per
miam. In laudibꝰ ad cāticū. Añ. Au
dite reges. auribꝰ ꝑcipite principes. ego suꝫ
q̄ dño canā psallam deo isrl. Cāticū. Qui
sponte ob. fol. cccxx Oratio.

DEus qui oēm virginū gloriam
filiarum vtiq; regis intrinsecus esse
vis: vt testimoniū aliene laudis non
apetāt. quas virtꝰ in eterna letificat:
annue nobis earū virginū precibꝰ: vt
⁊ humanas laudes effugere: ⁊ boni
opis intra nos testimoniū deportare
Quo ⁊ virgines ꝑsistamꝰ in fide: ⁊
incorruptā ex hoc capiamus heredi/
tatem. ℟. Amen. Per miam tuam.
Ad benedictus. Añ. Filia syon benedic
domino deo excelso in omni bñdictione et lau/
de. Canticum. Benedictus es domi

ne deus. Sono. Dominus mihi dat lin-
guam Quere fol' ccclxxviij. Lauda.
Alla. Laudate dñm d celis alla alla. laudate
eū in excelsis alla alla. ps. cxlviij. Lctō li
bri puerbior salo. ca. xxxj. R. Deo.

Mulierē fortē quis inueniet: pro
cul ⁊ de vltimis finibus precius
eius. Confidit in ea cor viri sui: ⁊ spo
lijs eius nō indignebit: reddet ei bo-
nū ⁊ nō malū omnibus dieb⁹ vite sue.
Quesiuit lanā ⁊ linū: ⁊ opata est con
silio manuū suarū: facta est q̄si nauis
institoris de longe portans panē suū
Et de nocte cōsurgens: deditq3 pre-
dam domesticis suis: ⁊ cibaria ancil
lis suis. Considerauit agrum ⁊ emit
eum de fructu manuū suarum planta
bit vineam. Accinxit fortitudine lū-
bos suos: et roborauit brachiu3 suū.
Gustauit q̄a bona est negociatio ei⁹.
Non extinguetur in nocte lucerna ip
sius. Manū suam misit ad fortia: et
digiti eius apprehenderūt fusn3. Ma-
nū suam aperuit inopi: et palmas su-
as extendit ad pauperes. Non time-
bit domui sue a frigoribus niuis: oēs
enim domestici eius vestiti sunt dup
plicia. Stragulatam vestem fecit si-
bi: bissus et purpura indumentum
ei⁹. Nobilis in porta vir eius: quādo
sederit cum senatoribus terre. Sin-
donem fecit et vendidit: ⁊ cingulum
tradidit cananeo. Fortitudo ⁊ decor
ornamentu3 eius: et ridebit in die no
uissimo. Os suū aperuit sapientie: et
lex clemencie in lingua eius. Consi-
derauit semittas domus sue: ⁊ panē3
occiosa non comedit. Surrexerunt fi
lij eius et beatissimam predicauerūt:
vir eius: ⁊ laudauit eam. Multe filie
congregauerunt diuicias: tu autem
supergressa vniuersas. Fallax yma-
go et vana est pulcritudo. Mulier ti
mens deum ipsa laudabitur. Date ei
de fructu manū suarum: ⁊ laudent eā
in portis opera eius. Amē. Hymn⁹.

Concentu parili iustam canam⁹:
virgo que deo placuit: pudore a
primis pudica rudibus annis: deui-
cto libitu celebs permāsit. Hec que
stu laboris vasis fectilib⁹: victū pau-
peribus prebet: sibiq3 contēpnens se
culum: christu3 secuta sic ꝑhenniter
viuit semper in ethera. Eternis de-
niq3 pollens oraculis: confossum per
imit portentū vibrans celestis spicu-
la regis: retundit sceptrum perfidi-
amq3 seui hostis. Illico subiens du-
ra tormenta: altis supplicijs vita3 re
perit celestē: meruit quā terra potēs
solersq3 famula victrix q̄siuit. Hanc
propiaculis: iam christe nostris suf-
fragatricē admicte semper: vt ciues
strenue protegat suo sanguine muni-
ens: preceq3 tutans. Eterne prolis
ingeniti patris: cum sancto spiritu
perhennis honor sit tibi: gloria sem-
per pollens perpetim sit. Amen. Sup
plicatio Oremus redemptorem mundi do
minū nr̄m. vt supra in vesperis. Capl'a

Deus qui gressus sanctissime iu-
ste in euangelij pacis preparatio
ne ita munisti: vt nec lassitudo labo-
riosi itineris teneritudinem corporis
emolliret: nec roborem mentis pena
rum diuersitas eneruaret. Da nobis
humilibus tuis mūdane dilectionis
itinera declinare: atq3 contempnere:
et per viam pacis: qua a te peruenia
mus: gressus nostros clementer im-
pone. Pater noster. Et ne nos. Sed
libera. Liberati a malo. Quere folio 1.
Huiliate. Dñs. R. Et. Laud Proui
debam dñm. vt supra in vesp̄is. Bño.

libitus. us.
libido. nis.

Custodiat vos dñs omp̄s sanctarū suarū iuste ⁊ rufine precib⁹ exoratus ℟. Amē. Sit vobis vbiq̄ propicius: q̄ in sctis suis semp̄ est gloriosus. ℟. Amē. Atq̄ ipsius pietate ab oibus malis ereptos: crismate repleamini spūs sancti. ℟. Amē. Per miam In noie domini nostri. ¶ In sancte rufine virginis ⁊ mr̄is. Ad vesperū. Lauda. Sperauit aīa mea in dño a custodia matutina. ℣. Usq̄ ad noctem. ℣. Sustinuit aīa mea in verbo tuo dñe: fiant aures tue intēdentes in oroem ācille tue. ℣. Usq̄ ad noctē ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Usq̄ ad noctē. Dñs sit semp̄. ℟. Et cum. Sono. Audi filia ⁊ vide et inclina aurē tuā. ℣. Quia cōcupiuit rex pulcritudinē tuā alla. ℣. Ipse est dñs de⁹ tuus: ⁊ adorabūt eū. filie i muneribꝰ vultū tuū deprecabūtur om̄is diuites terre om̄is gloria eius. ℣. Quia cōcupiuit. Dñs sit semp̄. ℟. Et cum. Aña. Laudabit vsq̄ ad mortē aīma mea dñm: qui eruit me a rege iniusto. ℣. Et a pressura flāme que circūdedit: et in medio ignis nō sum extuata. ℣. Benedicaz dñm in om̄i tempore: semper laus eius in ore meo. ℣. Et a pressura. ℣. Gloria ⁊ honor pr̄i. ℣. Et a pressura. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Lauda. Igne me examinasti dñe. ℣. Et nō est inuenta in me iniquitas alla alla. ℣. Exaudi deus iusticiam meā: intende deprecationem meā: auribus percipe orationē meā et nō in labijs dolosis. ℣. Et non est. ℣. Gloria et honor patri. ℣. Et non est. Hymnus

Adsunt punicea floscula virginū celesti placido rore virentia: quaꝝ vasa poli stigmate syderū celi: flamigero igne probata sunt. Hec primū olei ymbribus inlita: ignescit facibus cordis i ethera: noctis p̄fidia hostis et impetū vincens: fidei lumine optimo. In iusta pariter atq̄ rufina est: que clarēt meritis moribus inclitis: discreto siquidēz noie virgines: vno sz studij munere martyres. Thesaurum domini legibus inclite vasis fictilibus corporis vnice gestātes: precio vascula distrahunt: quo questu sacient viscera pauperū. Sed his subsidijs calidus artifex frangit testacea vascula mūdens: nec testa hoim scanderet ethera: ⁊ puluis fieret gloria celica. Hinc robusta fides fragmine fictili gliscens martyriū corporis excipit: prestans femineo premia sexui: quo celso valeant sydere inlabi. Ob hoc vita salus ⁊ via: veritas te sūmis precibus xp̄e reposcimus: haꝝ suffragio nos tibi consecres: quarū tu fidei voce placatus es. Mentis vos facite lampade virgines: fluxu corporeo effice liberos: vt votis rigidis corda calentia gestantes: habeant regna celestia. Te nr̄a iubilet gloria perpetiz: qui solus dominus trinus ⁊ vnus es: iugi imperio secula continens: ⁊ cuncta dominās oibus imperas. Amen Suppli. Orem⁹ mutato noie vt supra

Domine ihesu xp̄e cuius Capl'a imperio rabidissimus leo: nō solum anece beatissime virginis ⁊ martyris rufine abstinuit: verūetiam feritate deposita eius immaculatū corp⁹ odoratus: p̄senti molestia cōtingere non presumit: presta nobis vt nitore tui scti spūs circūsepti: imanitatē nō timeam⁹ leonis horrēdi: sz maiestatē tue vtute repulsus: semp̄ a lesione nostra maneat alienus. Pater noster.

Liberati a malo. fo j. Bñdictio. Omp̄s de⁹ q̄ btissimā rufinā virginitatis ac pudicicie ornauit decore: mētes nostras expiet ab omni mūdane corruptiōis ꝯtagione. ℟. Amē. Qui huic prestitit suam idolis nō in

clinare ceruicē: a vobis arceat spiri/
tuū malignorū tentationē. ℟. Amen
Ac sicut illa post victoriaz letatur cū
xp̄o: ita eadem patrocināte reduces
vos gaudeatis fieri paradiso. ℟. Amē
Per mīam. Lauda. Rami mei rami ho/
noris ⁊ gratie alla. p̄. Ego quasi vitis fructi/
ficaui suauitatē odoris alla alla alla alla. ℣.
Ego autem sicut oliua fructifera in domo dñi
sperabo in mīa dei mei in eternū ⁊ in seculum
seculi. p̄. Ego quasi. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄.

Domine ihesu Or̄o. (Ego quasi.
christe qui specie ⁊ pulcritudine
tua beatissimaz virginē ac martyrem
tuam rufinā speciosam pulcram: qm̄
dū diligis fatis: et ingenti amore de/
spōdis: q̄ munere superno disponis:
adesto nobis beatissime martyris tue
patrociniis indefessis: vt q̄ tanta pie
tas triūphantē prouexit ad laudem:
perducat supplices ad salutem. ℟.
Amē. Per mīam tuā Ad matutinū.
Laudabit lingua mea. p̄s. l. Or̄o. Lau/
det te dñe lingua nostra. fol. cccxix
Aña. j. Confirmabit dominus brachia ei⁹
in opus bonū. p̄. Et probauit eam quia bonū
est operari: nō extinguetur lucerna eius per to
tam noctem. ℣. Confessio ⁊ magnificencia o
pus eius et iusticia eius manet in seculum se/
culi. p̄. Et probauit. ℣. Gloria et honor pa/

Domine Or̄o. (tri. p̄. Et proba.
ihesu xp̄e qui carnis virginitatē
seruātibus: fructū promitis repensa
re cētessimū: itercessu v̄ginis ac mar
tyris tue rufine nr̄oruz solue vincula
peccaminū. Ut qui carnis fragilita/
te deicimur: eius patrocinio subleue
mur. ℟. Amē. Per. Aña. ij. In cōgre/
gatione sctōrum sicut cedrus. p̄. Exaltata suz
in libano ⁊ q̄si cypressus ī mōtibus hermō ele/
uata sum. ℣. Ego aūt sicut oliua fructifera in
domo dñi: sperabo i mīa dei mei in eternū ⁊ ī
seculū seculi. p̄. Exaltata. ℣. Glia. p̄. Exal.

Dñe ihesu xp̄e cui virgo et Or̄o.
martyr rufina: ⁊ integritate iūgi
tur: ⁊ sanguine sociatur: dū tibi ⁊ ca/
stimoniā vouit: ⁊ pro te sanguinē fu/
dit. Presta famulis supplicantibus:
vt expiati a peccatis: tibi ita pareamꝰ
ne a te vlterius recedamꝰ. ℟. Amen
Per. mīam. Aña. iij. Stollā glie induit
eā dñs iocūditatē et exultationē thesaurizauit
sup eā: ⁊ noīe eterno hereditauit illā. ℣. Po
tens in terra erit semē eius generatio recto rū
bñdicetur. p̄. Et noīe. ℣. Gloria. p̄. Et noīe

Domine ihesu xp̄e qui bea Or̄o.
tissimā tuā rufinā tibi testē ⁊ vir
ginē consecrasti: dū te incorrupta seq̄
tur: ⁊ pro te gl'iosa mactat: ānue nob̄
precibus ei⁹: vt eadē suffragāte q̄uis
indigni: ⁊ castitatis donū: ⁊ cōfessio
nis mereamur optinere triūphū. ℟.
Amē. Per. ℟m. Filia syon quiescat vox
tua a ploratu ⁊ oculi tui a lachrymis: q: ē mer
ces operi tuo ⁊ spes nouissimis tuis p̄ Reuer
tere q: miserans miserebor tibi et dirigā cor
tuū in viā directā per quā ambulasti. ℣. Re
cordatus sum tui miserans adolescentiā tuam
⁊ charitatē disponsationis tue. p̄. Reuertere
℣. Gloria ⁊. Reiteret ℟m. Filia syon.

Domine cuius munere Oratio
geminando exultat martyr rufi/
na p̄mio: dū vel ad pudiciciā ornamē
to: ⁊ cūctoꝝ sit ad martyriū documē
to: presta nobis in ecclesia illas vene/
rari florib⁹que eternis digne sunt fru
ctibus. Et ita vel effectu tanta vesti/
gia martyris ꝓseq̄mur: vt nec libido
nos subruat: sz castitas teneat. ⁊ pro
prios ꝯfessio ꝓbet liberos: et ꝑfectio
ābiat numerādos. ℟. Amē. Per. Ad
canticū. añ. Ego ī dño gloriabor gaudebo
in deo ihesu meo. Canticum. Domine
audiui auditum tuū. Quere fo. xiij

Aña. Ego in domino. Ad bñs. Aña. Filia syon benedic dño deo excelso in omni benedictione et laude. Canticu. Bñs es domine. fo. iij. Sono. Dominus mihi dat linguam. fol' ccclxxix. Lauda. Laudate dñm. ps. cxlviij. Prophetia. Hec dicit dñs. Lauda sterilis que nõ paris. Quere fo. ccclxxix Hy⁹. Assunt punicea floscula virginũ. Supplicatio. Oremus redemptorẽ. Quere retro i primis vesperis. Capitula. Audi dñe vocẽ nostri clamoris. Quere fo. ccclxxix Lauda. Rami mei rami honoris et gratie. Quere retro in vesperis precedentibus. Bño. Omp̃s deus Quere fo ccclxxxj. In exeũte vespera sanctarũ virginũ iuste ⁊ rufine. Lauda. Laudauerũt te domine oñes. Sono. All'a insticia plena est. Quere fo. cccxxix Añ In iherusalem cum maximo solatio eritis videbitis. p̃. Et gaudebitis corde: ossa quoqꝫ vestra velut herba renascentur. ℣. Gaudete iusti in domino rectos decet cõlaudatio. p̃. Et Gaudebitis. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Et gaudebitis. Dñs sit semper. ℟. Et cum ⁊c. Lauda. Corpora sanctorum quiescentiũ i loco isto: orate pro nobis ad dñm. p̃. Ut donet pacem super terram et requiẽ temporib⁹ nr̃is all'a all'a. ℣. Laudate nomen dñi: laudate serui dñi. p̃. Ut donet. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Ut donet. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Lauda. Sanctorũ ossa pululent de loco suo consolati sunt iacob. p̃. Et redimerũt se fide virtutis sue all'a all'a. ℣. Dñs custodit te dominus protectio super manũ dextere tue. p̃. Et redimerunt. ℣. Gloria et honor. p̃. Et redimerunt. Hy⁹. Ihesu corona virgi. Suppli. Orem⁹. fo cccxxix. Capl'a.

Domine ihesu xp̃e q̃ beatissimas virgines iustã ⁊ rufinã vasa mie tibimet efecisti: vt questu fictilib⁹ vasculorũ ꝯtẽpnẽtes: regnũ mereretur future vite intrare. Da nobis earum intercessu: vt valeat vnusquisqꝫ nr̃m vas suũ possidere in honorẽ ⁊ sanctificationẽ. Quo de victis voluptatum carnaliũ incentiuis: ad coronã mereamur pertingere sctitatis. Pater nr̃. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Omp̃s deus qui iustam ⁊ rufinã vasa sibi cõsecrauit mũdissima: vos i vasis virtutũ eligat coronãdos. ℟. Amẽ. Ut qui ꝑ illas fragmine vasculorũ nõ passus est deici: vos de aduersis faciat semper victoriã promereri. ℟. Amen. Ut earũ suffragio quomodo fecit esse vasa virtutũ: lutei corporis in vobis fragmen solidare dignetur. ℟. Amen. Qualiter sctificatione prediti aĩaruꝫ ⁊ corporꝫ regna mereamur introire celoꝝ. ℟. Amẽ. Lauda. Exaltate sunt filie iherusalem. Quere fo cccxxix. Orõ. Deus qui virginalis. fo. ccclxxx ¶ In festo sancte marine virginis: oĩa dicãtur vni⁹ virginis. fo. cccxxviij ¶ In festo scẽ margarite ꝟginis ⁊ martyris: oĩa dicant vni⁹ virginis fo. cccxxviij ¶ Praxedis virginis: oĩa dicãtur vni⁹ virgĩs. fo. cccxxviij ¶ In festo sancti sperati vel comitũ eius. Ad vesperũ. Lauda. Exortum est in tenebris lumen. Sono. Iustorum anime in manu dei. Quere folio cccxxix. Añ. Iusti in perpetuũ viuent: ideo accipient regnum decoris et diadema pulcritudinis de manu dñi. ℣. Et adiuuabit eos et liberauit eos et eripiet eos a peccatorib⁹ ⁊ saluos faciet eos: qm̃ sperauerũt in euꝫ. p̃. Ideo ℣. Gloria et honor. p̃. Ideo. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Beati mũde corde quoniã

Sperati san Hymn⁹. Cipsi deum. Scti martyris palmaꝫ virtutẽ inclitã: alternis inuicẽ choris hymnis canamus misticis. unc vrbs pre-

polens africe cartago seruat martyrem: ampletitq3 occiduus xp̄o dicat populus. Floret eiusdē tumul⁹ eximijs virtutibus: vt passionis gloriaz amplificēt miracula. His sacris cū sodalibus dū cogitur ad victimā: negauit sese fortiter thura libanda idolis. Exclamat nanq3 protinus christi minister ego sum: quosq3 videt socios tales adesse credite. His dictis presul impius ꝯmotus ira insanie: ferire iubet gladio colla piorum mr̄m. Post hoc tropheū fidei: euolauerūt anime petētes patris soliū: pares coronas capiunt. Sicq3 gerentes stigmata xp̄i in carne propria: cōformes facti sunt xp̄o celesti regno ac p̄mio. Deo patri sit gloria: eiusq3 soli filio: cuz spiritu paraclito regnās per om̄e seculum. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. mutato nomie. Quere folio .ccc xxxij Capitula.

Mirabilis es dn̄e et inextimabilis in sanctis tuis: qui es auctor preclarus omniū mirabiliū: et gloriosi certaminis ī futura beatitudine clemens remunerator. Te igitur ineffabilis ⁊ misericors deus poscimus: et mente cernui flagitamus: vt sperati tui mtrtyris prece sperantiū in te votis faueas: ⁊ sacrificij vespertini odoramenta suscipias: et nr̄orum elogia delictorū pius aboleas: a pressurī mūdialiū iugum intollerabile tuo a populo suspendas: frugū opulentiā tribuas: intēperantiā arceas: et cūctis fidelium langoribus antidoti salutaris medelam impercias: vt igne tribulationis examinati: te quocūq3 yeris stolis albis induti: cetib⁹ sanctorum sperati ⁊ comitum eius āmixti: tibi depromimus iugiter atq3 dicamus. Pater nr̄. Liberati a malo. fol' j.

Meritis sanctorū suorum Bn̄o. sperati et comitū eius bn̄dictio celestis adhereat sensibus vestris: et ditet vos muneribꝰ sempiternis. ℟. Amen. Et quorū festa ouantes suscipitis: eorum patrocinio defensati ad xp̄m indēpnes post transitū peruenire possitis. ℟. Amen. Vos om̄s qui in hoc die fidei alacritate deuz deuotione cernua precaturi conuenistis: eterna premia ī futuro adipiscamini. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Inuocabant dn̄m. p̄. Et ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loquebat ad eos all'a all'a. ℣. Et clamauerunt ad dominū cum tribularentur: et de necessitatibus eorū liberauit eos. p̄. Et ipse. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et ipse. Oratio.

Deus exultatio ⁊ palma sanctoruz sperati vel comitū eius martyrū tuorū: exaudi nos supplices tuos: ⁊ presta: vt quoꝝ in tuo amore reliq̄as veneramur: ⁊ emolumēta recolimus eoꝝ meritis ab oībus malis liberari ⁊ cōseruari mereamur. ℟. Amen. Per miam. Ad matutinū. Añ. Da nobis. p̄s. l. Or̄o. Redde nobis. Quere fo .cccxx Añ. j Palme fuerūt in manib⁹ sanctorū ⁊ magno clamore dicebāt p̄. Salus deo nostro qui sedes super thronuz ⁊ agno. ℣. Et adiuuauit eos dn̄s ⁊ liberauit eos: ⁊ eripiet eos a peccatoribus: ⁊ saluos faciet eos qm̄ sperauerūt in euz. p̄. Salus. ℣. Gloria. p̄. Salus. Or̄o. Deꝰ exaltatio ⁊ palma. vt supra in vesp̄is. Añ. Filius dei letatus est sup iustos. p̄. Et ī paradiso deliciarū cōstituet illos. ℣. Et clamauerūt iusti ⁊ dn̄s exaudiuit eos ⁊ ex oībus tribulationibus eorū liberauit eos. p̄. Et ī paradiso. ℣

Memēto nr̄i Or̄o. Gl'ia. p̄ Et ī. domine et sicut sanctis tuis sperati vel comitum eius digna premia

reddis: ira nostris parce et miserere peccatis: vt absoluti de pteritis: meream custodiam de futuris. ℟. Amen. Per miam tuã. Añ. iij. Salus iustorum a domino protector eorum est in die pressure adiuuauit eos dominus. ℣. Et liberauit eos a peccatoribus. ℟. Et saluos faciet eos qui sperauerunt in eum. ℣. Et liberauit. ℟. Gloria et honor. ℣. Et liberauit. Oro. Audium nostrum & salus nostra virtus atq; iusticia domine deus omps: Fac nos q̃sumus placita tibi sanctorum sperati vel comitum eius martyꝝ sorte gaudere: & illic laudes tuas rectorum munere perpetim decantare. ℟. Amen. Per miam. ℟m Justi in perpetuo viuẽt. ℣. Apud deũ est merces eorum. ℟. Justorũ anime in manu dei sunt: & non tanget illos tormentũ mortis. ℣. Apud deum. ℟. Gloria et honor patri. Reiteret ℟m. Justi. In laudibus. Ad cantic̃u. Añ. Diligentes te domine. Cantic̃um. Qui sponte obtulistis. Adbñs Añ. Sancti & humiles corde. Sono. Salus iustorum. Lauda. Laudate dñm de celis. Prophetia. Justi imperpetuo viuent. Quere fo .cccxx lby. Speranti sancti mris. Supplicatio. Oremus vt supra i vesprs pcedentib⁹. Capla. Ingeniti patris vnigenite filius dei: spũi sancto coeternus & consubstantialis: qui ab arce sedis etherie huius mũdi infima petens ad adobtandũ hominẽ: nõ horruisti vestimentũ sumere carnis: et ad liberationem fideliũ non es dedignatus in forma serui saluare: et instatera appendere crucis: & perferre exiciũ mortis: interuentu sanctorũ tuorꝝ Sperati & comitũ eius hodierna solennia celebrantibus existe mitis: vt oroem quã tuis docuisti tenendã discipulis: prez cordis officio proclamẽm⁹ e terris. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Lauda Laus dñi i ecclesia sanctorũ alla. ℣. Letetur israel in eo qui fecit ipm alla alla. ℟. Cãte dño canticũ nouũ quia mirabilia fecit. ℣ Letetur israel. ℟. Glia. ℣. Letetur. Bño. Meritis sanctorum. Quere supra in vesperis pcedẽtibus. ¶ In festo sctẽ marie magdalene. Ad vesperũ. Lauda. Confessionẽ et decorem induisti. ℣. Amicta lumen sicut vestimento. ℟. Confessio⁹ species in conspectu eius: sanctitas & magnificẽtia in sanctificatione eius. ℣. Amicta. ℟. Et ego cõfitebor dño in vasis psalmorũ. ℣. Amicta. ℟. Gloria et honor. ℣. Amicta. Bñs sit semper. ℟. Et cum. Sono. Confitebor tibi domine i toto corde meo: narrabo mirabilia tua alll. ℟. Letabor et exultabo in te dñe psallam nomini tuo altissime alla. Bñs sit semper. ℟. Et cum. Añ. Confitebor tibi dñe in toto corde meo: quia exaudisti verba oris mei. ℣. In cõspectu angelorũ psallam tibi. ℟. Deus meus es tu & cõfitebor tibi: deus meus et exaltabo te. ℣. In conspectu. ℟. Gloria. ℣. In con. Bñs sit. ℟. Et cũ. Lauda Confitebor tibi dñe rex alla. ℣. Et cõlaudabo deũ saluatorẽ meũ alla alla. ℟. Adorabo ad tẽplũ sctũ tuũ et cõfitebor dñe. ℣. Et. ℟. Pro specia⁹ lby⁹. Gloria. ℣. Et. Li linteo huiuit capitilio: inter sacra cõmunia nõ defuit iuidia. Que p thoplaustũ pepulit ỏ paradisi gloria: cui⁹ longũ exiliũ cruci huit patibulũ. Nam q̃daz corde tumido iproperabãt dño: si nosset hic mysteria diuinitatis itima. Nõ sineret pecatricẽ se tangere mulierẽ: respõdens aũt pui⁹ de rimator cõsciencie. Qui⁹ nõ latet oculũ creature latibulũ: pponẽs imutabilẽ remissiõis speciẽ. Symõ inqt domestice affatus alegorice: duo fuerunt homines diuerso vncti fenore.

capitilio
capitis

Quingentis alter: nūmulis alter ve
ro quinquagenis: qui repetiti debi/
tum non habuere preciuz. Compas/
sus corde creditor indulsit beneficiū:
dic itaqz quis plurimū horū dilexit.
Oremiuz quod promisisti omnibus
te vere diligentibus cum patre ⁊ san
cto spiritu i sempiterna secula. Amē
Supplicatio. Oremus redemptorē mun
di. mutato noie. fo .cccxxxij Capla.
Deus qui beate marie magdale/
ne penitentiam ita tibi placitā:
gratamqz fecisti: vt non solum ei pec
cata dimitteres: sed etiam singulari
tui amoris gratia cordis eius intima
perlustrares. Da nobis tue propicia
tionis abundantiā: vt eius solennita/
te letemur: cuius precibus apud te a
peccatorum nostroruz maculis emū
demur. Pater noster. Liberati a malo.
Oblristus Benedictio. Cfolio j.
dñs qui beatissime marie mag/
dalene se digne coram hominibus fe
cit confiteri: confiteatur vos corā pa
tre suo qui est in celis. ℟. Amen. Et
qui in ore suo accepta sibi cōfessionis
contulit cantica: ipse confessionē ve/
stram remunerandā suscipiat. ℟. A
men. Ut exemplo cōfessionis sue ma
rie magdalene confitendo et laudan/
do nomen ihesu christi in seculū: par
ticipes eius quem confessi estis mere
amini esse in celo. ℟. Amen. Per mi
sericordiā ipsius ⁊ cc. Lauda. Germi
nabunt ossa tua quasi salices alla. ℣. Juxta flu
entes aquas alleluya alleluya. ℟. Et erit tan
q̄ lignū quod plantatum est secus decursus a
quarum: quod fructum suuz dabit in tempore
suo. ℣. Juxta fluentes. ℟. Gloria ⁊ honor pa/
tri ⁊ filio. ℣. Juxta fluentes. Oratio.
Deus qui beatissime marie mag
dalene confessionē acceptans: ita cia
verba oris eius plenissime exaudisti:
vt participē eam efficeres regni tui.
Que in conspectu angelorū tibi psal/
leret: accipe nūc per eam confessionis
nostre votum: qui illaz produxisti ad
premiū. Et qui illam per confessionē
voluisti esse beatam: nos post lapsum
quidem confessionē in hoc mūdo de/
mus: vt ad eternam coronandos per/
trahas patriam. ℟. Amē. Per miaz
tuam deus noster ⁊c. Ad matutinū.
Āna. Labia mea aperies: ⁊ os meū annūtia
bit laudem tuaz. ℣. Oratio. Laudet
te domine lingua nostra. Quere fol
.cccxij. Āna. j. Confitebor tibi in populis
domine. ℣. Psalmuz dicam nomini tuo inter
gentes. ℟. O domine ego serua tua et filia
ancille tue. ℣. Psalmū dicam. ℟. Gloria et
honor patri ⁊ cc. ℣. Psalmū dicam. Ōro.
Deus dei filius quem illa beata
maria magdalena in toto corde
confessa: nomen tuuz honorificando
producta est vt coronāda: dai ore no
stro confessionez que nos expurget a
crimine: vt quicquid in tue laudis ho
nore deprompimus: in lucro prodesse
eterni muneris sentiamus. ℟. Amē
Per miam tuā deus noster. Āna. ij.
Confitebor domino nimis in ore meo. ℣. Et
in medio multorum laudabo eum. ℟. Quo/
niam astitit a dextris pauperis vt saluum face
ret a persequentibus animā meam. ℣. Et i me
dio. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Et in. Oratio.
Beatam satis domine beatā ma
riam magdalenā esse fecisti: que
in toto corde suo tibi confessa: in con/
cilio iustorū et congregationē proba
tur esse conspicua. Da ergo nos me/
ritis eius: vt cōfessione simplici oris
mundati a crimine: sanctorum mere
amur ⁊ cōgregationi ⁊ cetibus inter
esse. ℟. Amen. Per miam. Āna. iij.

In pace dormiã ⁊ requiescam. p̄. Qm̄ tu domine singulariter in spe cõstituisti me. ℣. Cõfitebor tibi dñe in toto corde meo in cõsilio iustorũ et cõgregatione. p̄. Qm̄. ℣. Gloria. p̄. Qm̄. Oro. Deus qui beatissime marie. Quere in vesp̄is p̄cedetib⁹. Rm Stabat maria magdalene ad monumentũ foris plorans: dñ ergo fleret prospexit vbi positũ erat corpus ihesu: ⁊ vidit duos ãgelos in albis sedentes. p̄. Et conuersa retrorsum vidit ihesuz stantẽ ⁊ venit: annũciat discipulis quia vidi dñm et hec dixit mihi. ℣. Dixit ihesus marie mulier quid ploras? quẽ queris? p̄. Et conuersa. ℣. Gloria ⁊. Reiteretur Rm.

Sublatũ te dñe e sepulcro fructuose illius marie magdalene inquisitio flectuũ effusione cõq̄ritur: q̄ vtiq3 igne tui desiderij cremabatur. Qm̄s ergo vt desideriuz amoris tui similiter ĩ nobis accẽdas: vt et imp̄quirendo valentiores: ⁊ inueniẽdo te: mereamur sine fine esse felices. R. Amen. Per. In laudibus Ad canticũ. Aña. Ecce in pace amaritudo mea amarissima tu aũt eripuisti aĩam meã vt nõ perirez: sed proiecisti post tergũ tuũ oĩa peccata mea. Canticũ. Ego dixi in dimidio dierum. Quere fo. lxx Reiteretur. añ. Ecce in pace amaritudo. Oro.

Eripe dñe aĩas nostras vt nõ pereamus in interitu: nostrorum oĩm facinora peccatorũ post tergum proice tuũ: vt nõ deiciamur perditi ĩ infernũ: sed a te viuificatos hic fateamur: ⁊ veritatẽ tuã expectãtes psalmos nostros in domũ tuã iugiter decantemus. R. Amen. Per. Ad canticũ. Aña. Confitebor tibi. Canticum. Confitebor tibi dñe rex. fo. cccxxiiij

Ineffabilis bonitatis au Oratio ctor et dñe: qui beatissime marie magdalene linguã implens cõfessione: ⁊ cordis remuneras charitatem. Dona nobis eius meritis: vt tuũ cõfitentes nomẽ in terris: pacẽ habeamus in dieb⁹ nostris. R. Amẽ. Per. Ad bñs. Aña. Filia syon benedic domino deo excelso in om̄i benedictione ⁊ laude. Cãticum. Bñs es dñe. fol. iij. Sono. In conspectu angelorũ psallam tibi dñe alla. ℣. Adorabo ad templũ sanctũ tuũ ⁊ confitebor tibi dñe alla. Lauda. Allelnya. Confessio eius super celum ⁊ terrã alla: exaltabit cornu populi sui alla: hymn⁹ est om̄ibus sctis ei⁹. ps. cxlviij. Prophetia. Mulierẽ fortem q̄s inueniet. Quere fo. cccl xxxj Hy⁹. Pro speciali linteo. Supplicatio Oremus redemptorẽ mũdi. Capitula Deus qui de beate marie magdalene Lauda. Germinabunt. Bño. Xp̄us dñs qui. Require ĩ vesp̄is p̄cedetib⁹. ¶ In festo apolinaris ep̄i et martyris: oĩa dicãtur vni⁹ mr̄is pontificis. fo. cccxviij ¶ Xp̄ine virginis ⁊ martyris: om̄ia dicantur vnius virginis. folio. cccxxviij Excepto Hymno.

Virginis sacre triũphum proseq̄mur laudib⁹: que viriliter certãdo hostem vicit improbũ: ⁊ seruãdo castitatẽ meruit preconiũ. Hec nanq3 virgo dũ esset paruula tẽporib⁹ cõcupiuit regem xp̄m adorare dñm: et neglectis simulacris thus offerre pudicũ. Que paterna deridendo flagra vel supplicia: nõ adtendit praua verba: cor ad hec nec posuit: s3 sereno penam vultu sustulit viriliter. p̄o nomine beata qd̄ xp̄iana dicitur appellari virgo pia: sed a xp̄i noĩe diriuatũ patet suũ esse sic vocabulũ. Paternã fide p̄bata iram tẽnens despuit celso gaudio obletata diuinit⁹: gratĩ tuis depellebat: ac supernis incũbebat p̄mijs. Nulla hanc tormenta fregere:

nulla mors perterruit: sed alacri cor de cuncta perferēs certamina inri/ debat: cruciat perdita vesania. Ce/ ditur nāq; suspēsa: virgisq; pertundi tur: eneusq; vas repletum resina ⁊ oleo pice simulq; torrente ibi alma mittit. Undis ipressa marinis a xpo eripit: serpentiū omnigenā depulit seuitiā: mortē simul ac tormenta re/ putās pro nichilo. Oribus itaq; de/ uictis profanis iudicib⁹: trinitatem cōfitendo triūphat feliciter. sic a se/ culo vocata migrat ad celestia. Cuo nāq; in honore virgo sancta canim⁹: iuua cunctos supplicātes: tege tuos famulos: funde pces pro delictis xpo regi dño. Et tu xpe rex inmēse audi preces supplicū: vota accipe: cuncto rum culpas dele scelerū. hec infesta hic orantes esto in subsidiū. Gloria ⁊ honor deo vsq; quo altissimo. vna patri ⁊ filioq; inclitoq; paraclito. cui laus ⁊ potestas p eterna secla. Amē ¶ In festo sancti iacobi apli fratris sancti iobis apli ⁊ euāgeliste. Ad ve sperū. Lauda. Exortū est. Sonus. Ju/ storum anime. fol' cccxix. Ān. Dabo san ctis meis regnū in hierlm. lignū enim vite in odorē vngēti. p. Et nō laborabūt neq; fatiga bunt. ℣. Qui cōfidunt in dño sicut mons syon nō cōmouebit in eternū qui habitat in hie rusalem. p. Et nō. ℣. Gloria ⁊ honor. p. Et non. Dns sit. ℟. Et cū. Lauda. Sāgui

One sanctor. fol'. cccxix Hymnus.

Dei verbū pris ore pditū rerū creator: ⁊ verū principiū: auctor pe rēnis lux origo luminis: enix⁹ aluo glose vginis xpe tu nr reuela emanu/ el. Rex ⁊ sacerdos cui sacri lapides en ter quaterni onichinus agates ni tēs berillius. safirus carbuncul⁹: vel amitistus sardius: topidic⁹. smarag/ dus iaspis ⁊ nitens crisolitus. Lite/ q; gēmis sol: dies duodenis enitens horis margaritis optimis: glisceq; mūdo tam fugatis tenebris ⁊ cādela bro tibi suppositio micans lucernis bis senis aplis. Petrusq; romā fra/ ter ei⁹ acayā. indiā thomas. leui ma cedoniā. iacob⁹ iebus: ⁊ egyptū. ze/ lotes. bartholomeus licaon. iudas edessam. mathias iudeā: ⁊ philipp⁹ gallias. Magni deinde filij tonitrui adepti fulgent prece matris inclite. vtriq; vite culminis insinia regens. iobes dextera solus asiā. ⁊ leua fra/ ter potit⁹ hispaniā. Clari magistri creatoris innoxij adsisti dexterā pa/ cis vn⁹ federa tract⁹: sinistrā alter in sentētia varieq; regno: bis electa pi gnera mitridepoli pperant ad glo/ riam. Eductus inquā glorioſus pre mio: electus istinc habit⁹ martyrio: xpi vocat zebedei iacob⁹: aplat⁹ vitā implēs debite victorq; rapit passio/ num stigmata. Diuino quippe obsi/ tus suffragio: idem magor fontes iras: demonū coercens virus: punit emulantiū minasq; demonū i stolis: oraculis enodat penitens cor credu lum. Perplexus olim voti cōpos cō moda ruina petenti egro aminicula: optando pandit fidei carismata: ve/ xillo pacis ad salutis copiam: ensecq; functus se cōmunit gloria. Overe digne sanctior apostole caput refulgens hispanie: tutorq; nobis ⁊ patro/ nus vernulus vitando pestē: esto sa/ lus celitus. omnino pelle morbum vicus facinusq;. Edesto fauens gre/ gi: pius credit mitisq; pastor gregi clero populo: ope supna vt fruamur gaudio regno potiti: vestiamur glo ria eterna: per te euadam⁹ tartarus.

patronus vernulus.

lege fascinu

¶

Nesta qm̄s vnica potētia replensq; gloria cuncta solus machinā virtute firma ingens adesto gloria eterna: cui⁹ laus ⁊ clementia ⁊ honor iugis affatim ꝑ secula. Amen Suplicatio Oremus redemptorē. mutato noīe. fol

Subiuga Capl̄a. (. cccxxxij lemētissime deus nostras tuo iugo ceruices: vt onus tuū qd̄ amantibus leue etiā: ita optabili deuotione feram⁹: sicut iacobus apl̄us tuus proinnexa collo sue fune: ad passionez tractus est letabundus: atq; hoc miraculo cor inludentis sibi ita cōpunxit: vt eum sacramētis instructū fidei faceret ad gloriā peruenire martyrij. Sicq; ipse post in cōfessione filij tui capite desecto interēptus occubuit perueniēs ad eum in pace: pro quo hanc sustinuit passionē. Ip̄e est enim vnigenit⁹ tuus fili⁹: qui dedit aīam suam redēptionē pro multis: per quē nostris tu deus pater iubeas parcere delictis. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Christus deus dei patris filius quē iacobus relicto patre in naui: tota secutus est intētione cordis: indesinēter vos faciat suis inherere vestigijs. ℟. Amen. Quiq; hunc apl̄um cultores demonū cōuertit ad fidez: cōcedat nobis vana seculi respuēdo se in veritate diligere. ℟. Amē. Vt eius remuneremini presidijs: cuius hodie triūphum excolitis passionis. ℟. Amen. Per mīam. Lauda. Gaudium sempiternū. fol cccxix. Oratio.

Christus cuius virtus atq; potētia tantū in apl̄o tuo iacobo emicuit: vt in nomine tuo emissis a se demonioꝝ cateruis: potentialiter meruit imperare: tu ecclesiā tuaz ab aduersantiū impugnatione defende. vt virtute spūs exuperādo aduersa illi⁹ doctrinā opere cōpleat: cuius hodie exēplum pie passionis honorat. ℟. Amē. Per. Ad matutinū. Añ. Da nobis leticiam. ps. l. Oro. Redde nobis leticiā. fol. cccxx Añ. j. Dedit eis dn̄s potentiā regni aduersus eos qui persequebātur illos. ꝑ. Et fuit illis in velamēto diei et in luce stellarū tota nocte. ℣. Misit verbuz suū ⁊ sanabit eos ⁊ eripuit eos de interitu coruz. ꝑ. Et fuit. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et fuit Oro. Christus cuius virt⁹. Quere supra in vesperis precedētib⁹. Añ. ij. Venite ad me oēs sancti mei dicit dn̄s. vindemiate fructū laboꝝ vestroꝝ germē iusticie. ꝑ. Cuius odor est magnus sicut odor liliorū ⁊ rosarum in tēpore suo. ℣. Venite filij audite me timorē dn̄i docebo vos. ꝑ. Cui⁹ odor ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Cuius odor. Oratio

Sancte ⁊ misericors de⁹ qui glorificari in cōcilio sanctoꝝ: magnusq; metuēdus super om̄es gētes potentialiter existens: quē iacobus relicto zebedeo patre ita secutus est: vt obnixe diligendo fieret electus in vita: mundus in cōscientia: probabilis in doctrina: postremo ita scientiā cōmendās ex opere: vt pro te truncato interierit capite: quem pro se vel oībus nouerit aīam posuisse. Tu dn̄e p̄cib⁹ nr̄is ei⁹ obtentu faue placat⁹: vt veniā nostroꝝ mereamur apud te obtinere delictoꝝ. ℟. Amen. Per. Añ. iij. Sanctorū ossa germinabunt de loco suo. ꝑ. Et nomina eorū sicut lilia munda floruerunt. ℣. O dn̄e saluos nos fac o dn̄e bona prosperare. ꝑ. Et nomina. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et nomina. Oratio.

Preciosa est tuo dn̄e in cōspectu mors sanctoꝝ tuoꝝ: qui ad te vocās iacobum apostolū vtiq; tuū in naui

retia cōponentē spiritalib⁹ q̄ doctri/
nis ppl'os vt erudiret elegisti: et pro
effusione sui sanguinis letaret̄ in ce/
lo: petimus omnipotentiā tuam: vt
dum presentia mala patientissime to
lerauerimus: ⁊ nunc ⁊ in eternum in
pace ⁊ charitate tecū sine fine viua/
mus. ℟. Amē. Per. ℟. Sācti qui cer
tamen habuerūt pro fide: inimicus in eis po
testatē nō habebit. q: clamauerunt vna voce
dicentes. p̄. Sanctus de⁹ sanctus fortis ex/
audi nos. sanctus inmortalis miserere nobis.
℣. Vidi in celo turbam magnā quā dinume
rare nullus poterat ⁊ clamabāt voce magna
dicentes. p̄. Sanctus de⁹. ℣. Gloria ⁊ ho/
nor. p̄. Sanct⁹ deus. In laudib⁹. ad can
ticum. Añ. Qui propria voluntate obtu/
listis vos discrimini benedicite dñm: narran
tes iusticias eius ⁊ clementiā in fortes israel.
Canticū. Qui sponte obtulistis. Ad
bñs. Añ. Sācti ⁊ humiles. Canticum.
Bñs es dñe. fol'. cccxx Sono. Viā
iustoꝝ. Lauda. Luadate dñm. p̄s. cxlviij
Prophetia. Iustoꝝ aīe. fol'. cccxxij

Gaudeat cuncta pia plebs Hy⁹.
alumna resultet voce simul et
cruore: pacis fenore semper xp̄m ro
get laudis honore. Veritas. vita.
spes semper trāquilla in tui almi ia/
cobiq3 sancti: iam cruciamur igni/
bus cremamur cathenis magnis.
Magnus hic ait dñsq3 noster dira re
solue ignea cathena nihil nocente:
mihi nunc afferte magnū iniquum.
Ad cuius iussu protin⁹ occurrerūt:
eum iam vinctū ante pedes sistunt:
vt dimicent̄ atq3 vindicent̄ ⁊ crucien
tur. Respice post hinc te habere pa/
trem q̄q̄ iniquū generi humano: cri
stum quē negabas creatorē esse verū
agnosce. Verū agnosco: ait saluato/
rem teq3 exposco sancte intercessor:
veniā credo dño fauēte te dare posse.
Substulit post hinc ferientis vlcus:
at collofane tractatus coligatus: sic
ab herode capite pectet̄: sic ordinat̄.
Et ducunt vinctū: transeuntē vicuz
claudus ab eo querit alimentū: cu/
ius virtute agit̄ rectus: sanus pergit
ad horam. Tūc cernit tortor clodo
gressu dato: sic affatus xp̄s conlauda
tur: cuius virtute egris salus datur
per suos sanctos. Gloriā psallat cho
rus ⁊ resultet: gloriā dicat canat ⁊ re
uoluat nomini trino deitatis olim
sydere clament. Amen. Supplica/
tio. Oremus redemptorē. Capl'a. S
iuga clementissime de⁹. Lauda. Gau
dium sempiternū. Bño. Christus de⁹
dei patris. vt supra in vesperis pre/
cedentibus. ¶ In festo sancte anne
matris virginis marie. Ad vesperū.
Lauda. Confessionē ⁊ decorē. Sono. Con
fitebor tibi dñe. fol'. cccxxiij Dñs sit.
℟. Et cum. Añ. Confitebor tibi dñe in to/
to corde meo q: exaudisti verba oris mei. p̄.
In cōspectu angeloꝝ psallam tibi. ℣. Deus
meus es tu ⁊ confitebor tibi deus meus ⁊ ex/
altabo te. p̄. In conspectu. ℣. Gloria ⁊ ho/
nor. p̄. In cōspectu. Dñs sit. ℟. Et cum.
Lauda. Confitebor tibi dñe rex all'a. p̄. Et
conlaudabo deū saluatorē meū all'a all'a. ℣.
Adorabo ad templū sanctū tuū ⁊ confitebor
dño. p̄. Et conlaudabo ℣. Gloria ⁊ honor.
p̄. Et conlaudabo. Hymnus.

Lucis huius festa collat plebs
honesta: domino celoꝝ dignis cōfre
quentet hymnis. Mater matris xp̄i
ex hoc mūdo tristi migrans fide bo/
na: sua vice dona vite dona. Annā
sic expressa fudit radix iesse: vt sit ma
ter matris nati dei patris. Ex hinc
plāta surgit virgo sancta: ex hoc fluit
fonte lapis cesus monte. Celo tam

sublata mulier beata: suo nos preca/
tu purget a reatu. Ꝯrino laus ⁊ vni
deo: sit cōmuni cū quo viuit anna si/
simul cuꝫ maria. Clara diei gaudia
moduleť ecclesia in anna dei famula
pangens celi miracula. Anna regū
ꝓgenies ⁊ sacerdotū series: stirpem
illustrem patribꝰ suis ornauit actibꝰ.
Nupta celi iudicio fideli matrimo/
nio: ⁊ iuxta verbū angelicū: ⁊ fructū
ꝯcepit celicū. In fecūda pro tēpore
et prope marcescēs corpore: decreto
patris luminū parit reginā virginū.
Obtētu matris filie marie plene gra
tie: nobis auctorē omniū fac habere
propiciū. Sit laus paterno lumini:
sit filio sit flamini: qui nos ꝑ anne me
ritum celi traducat additū. Amen.
Suplicatio. Oremus redemptorē. mu/
tato nomine. fol. cccxxxij Capitula.

Domine iesu xp̄e eterne omnipo
tens a quo bonū omne exoriť: ⁊
meliori cursu progrediť. Qui fidem
roboras cōfessorū: presta tolerantie
donū: dum seuit acerbitas prosequē
tiuꝫ: omnipotentiā tuā dn̄e poscimꝰ:
vt preces nostras dignanter adten/
das: ⁊ clementer accipias. Quas in
honorē fundimꝰ beate anne matris
marie virginis genetricis tue inter/
uentu: vt cooperante misericordia
tua: quod fide postulant: indubitan/
ter obtineant: ⁊ ab oībus absoluti de
lictis: celeste regnū sine fine posside/
ant. Pater noster. Liberati a malo. fol. j

Christus dn̄s qui bea/ Bn̄dictio
tissime anne matri marie virgi/
nis genitricis sue se dignatur coram
hominibꝰ cōfiteri confiteať vos corā
patre suo. ℟. Amen. Et qui in ore
suo accepta sibi cōfessionis contulit
cantica: ip̄e cōfessionē vestrā remune
randā suscipiat. ℟. Amen. Ut exē/
plo beate anne matris marie virgi/
nis genitricis sue cōfitendo ⁊ laudā
do nomen iesu xp̄i: in seculū partici/
pes eius quē cōfessi estis mereamini
esse in celo. ℟. Amen. Per mīam.
Lauda. Germinabunt ossa tua quasi. folio

Domine ie/ Oratio. cccxix
su xp̄e qui es magnus ⁊ glorio/
sus da nobis famulis tuis: vt dum
operū tuorū magnitudinē ammira/
mur: magnificentiā tuā debita con/
fessione laudemꝰ. atqꝫ intercessione
gloriose beate anne matris marie vir
ginis genitricis tue tribue nobis ꝑ/
fectum intelligentie decus: timoris
obediētia agere: ⁊ mandata tua fide
lia omni custodia cordis diligēter ex
plere. ℟. Amē. Per mīam. Ad ma/
tutinū. Ant. Labia mea. fo cccxxviij. p̄s
l. Oro. Exultent te dn̄e. fol. cccxix
Ant. j. Ego in secula gaudebo alla. ꝑ. Confi
tebor alla ⁊ psallam deo alla alla. ℣. Conuer
tere anima mea in requiē tuam: quia dn̄s be/
nefecit mihi. ꝑ. Confitebor. ℣. Gloria ⁊ ho/
nor patri. ꝑ. Confitebor. Oratio.

Domine iesu xp̄e qui beatā annā
matreꝫ marie vginis genitricis tue
in secula seculoꝝ gaudere ⁊ exultare
fecisti: vt tibi soli sine fine psallēs lau
dis deferat hymnū: cuius ex ꝯfessio/
ne meruit obtinere consortiū: te de/
uotis cordibꝰ poscimus: vt meritis
eius vita nostra refloreat: ⁊ a malis
actibus emēdata nitescat: vt qui iam
meremur pro criminibꝰ penam: con
fessione ⁊ cultu fidei xp̄iane ad futurā
mereamur peruenire gloriam. ℟.
Amen. Per mīam. Ant. ij. Speciosa fa
cta es alla. ꝑ. Et odor vestimentorū tuorum
super omnia aromata alla alla. ℣. Lauda hie
rusalem dominū conlauda deum tuū syon. ꝑ.

Et odor. ℣. Gloria t honor pri. ℟. Et odor. Oratio. Domine ieſu xpe qui es magnus t glorioſus. fol'. Añā. iij. Confitebor tibi dñe quoniā terribiliter mirificatus es mira opera tua deus. ℟. Et anima mea nouit nimis. ℣. Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in ꝯcilio iuſtor t cōgregatione. ℟. Et aīa mea. ℣. Gloria t honor. ℟. Et

OMine ieſu Oratio. (aīa mea. xpe miſericors t pie qui de cordis virtute glorificas iuſtos. t ſine opere iuſtificas peccatores: qui confitentes in mūdo beatificas: t cōfitētes in celo glorificas: tribue nobis interuentu beate anne matris marie virginis genitricis tue: cui' ſolēnia celebrant: tibi dño confiteri pio cordis affectu. vt proꝓia pādentes piacula: inuenire mereamur pro quib' gemimus veniam. ℟. Amen. Per miam. ℟. Speciosa t decora facta es beata anna mater marie virginis genitricis ſue dicit dñs. ℟. Et odor tuus velut balſamum nō mixtum alla. facies aūt tua ſicut ſol ſplendens in ortu ſuo alla alla. ℣. Color enim tua dulcis t facies tua decora. ℟. Et odor. ℣. Gloria t honor patri. ℟. Et odor. Oratio

OMine ieſu criſte qui es ſupra omnes gentes excelſus: t in celeſtibus habitas glorioſus: humilitatem noſtrā ab excelſo intende placatus: atq; eccleſia tua que erat ſterilitatis vicijs impedita: nunc eſt intercedens virtutū meritis plena: t filijs numeroſa te tribnēte: per interuētū glorioſe beate anne matris marie virginis genitricis tue mens noſtra ab ſterilitate operū infecunda: poſſit ſemen verbi ſuſcipere: t copioſis fructibus redundare. Nomenq; tuum vbiq; preclarū cordis ambiat vnanimitate diligere: t fidei aſcēſione laudare. ℟. Amen. In laudib'. Ad cāticum. Añ. Confitebor tibi dñe. Canticū. Cōfitebor dñe rex. fol'. cccxviij

OMine ieſu xpe laudabilis nimis t magne: te implorantes exquirim': te querētes expoſcimus interuentu glorioſe beate anne matris marie virginis genitricis tue fac nobiſcū miſericordiā propter nomen tuū. Et in quib' a te peccādo receſſim' cōfeſſione humili meamus. Et pietate qua redemiſti captiuos t miſericordia adiuuaſti oppreſſos: ipa nunc que geſſim' dilue: atq; in parte dextere tue quos redemiſti ſtatue. ℟. Amen. Per miam. Ad bñs. Añ. Filia ſpon benedic dño deo excelſo in omni benedictione t laude. Canticum. Bñs es dñe. fol'. iij. Sono. In cōſpectu angelor. Lauda. Alla. Cōfeſſio et'. fol' cccxviij. Prophetia. Quis lierez fortē quis inueniet procul. fol'.

OMbis ex Hymnus. (ecclxxxj ultrans celebret hoc feſtum: proſequens annam matrē matris xpi: qua ſacris actib' acceptas gaudia vite. Habrae proles ſacerdotum ſeriem: filiam regis ſpem: hebreuz ſtirpem ſanctor meritis t vite nobili canit. Sterili ventre prius infecunda nutu diuino peperit mariā: dominaz regū: vt vez florē virginitatis. Atq; illa mediante ieſu xpe noſtros tergereatus: noxia propulſans filia ſuccurre matri. Donet hoc nobis pietas cum miti ſpirituq; ſancto: precibus iuuemur matris anne tēpore in oīm ſeculi. Amen. Supplicatio Oremus redemptorē. mutato noīe. fol'. cccxxxij

OGloriose ac miſericors Capla. dñe qui beate anne matris marie virginis genitricis tue tibi nimis

in ore suo cõfiteri dedisti: teq3 in medio iustorũ eius ꝯfessione laudari voluisti: vt eam ⁊ in terris confitentẽ ⁊ in cõsilio sanctoꝝ glorificãs faceres exultantẽ: exposcimus tui muneris donũ: vt eius precib⁹ tribuas nobis a peccati cõtagione purgari: ab ardoribus perpetuis erui: ⁊ glorie tue beatitudinẽ cõsequi. Pater noster. Liberati a malo. fol. j. Lauda. Germinabunt ossa. Bñ. Christus dñs qui beatissime anne. Quere retro ĩ vesperis precedentib⁹. ¶ In festo sancti xp̃ofori vel comitũ eius. Lauda. Exortũ est. Sono. Iustorũ aĩe. fol. cccxix. Añ. Dabo sanctis meis. Lauda. Sanguinẽ sanctorum. fol. ccclxxxv Hymnus.

Beate mundi auctor atq3 rerũ conditor qui nõ es acceptor omnis persone: nec munerũ: sed duz quisq3 te requirit ades clementissim⁹. Qui beatum celi ciuẽ xp̃oforum martyrẽ eximens atenulento vino praui germinis: glorioso tuo nutu presciendo adtrahis. Spretaq3 vir deuotus generis flagitie: vt veritatis seq̃ret prõptior vestigia: ac proinde tua xp̃e potiretur gratia. Deciusq3 imperator captum a comitib⁹ necti suis hunc beatum nitit militib⁹: quem viti leprosus esse bello approbauerat. Elegansq3 statura mente elegancior: visu fulgens: corde vibrans: ⁊ capillis rutillans: ore xp̃m corde xp̃m xp̃oforus insonat. Iste nempe lingue nostre nesciens eloquia: xp̃i in virtute dari sibi patrẽ inprecans: illico deo fauẽte loquit oĩa. Tunc deinde aulam xp̃i precaturus: audiens postulatus impetrauit: virgam suã fronde re virtute qua roborat⁹ in agone proficit. Veritatis plena fide insequens vestigia: militũ ꝑsequentiũ fragmina multiplicat: quod habere saturati plena cunctis acola. Ad fidem xp̃i proinde cõuocati milites cũ beato xp̃oforo: fonte almo lauacri expiati: gestiebant rudimento gratie. Vatem hũc deinde istos conligatos milites: vna volũtate sistunt decij conspectibus. quem duro sermone sanctus protinus adgreditur. Nec moratus rex crudelis furibundus acriter: sanctum iubet xp̃oforum pensuz rudis vngulus denudate eius coste carnibus excerperẽt. Aquilina tũc deinde sanctãq3 gallonicã vehementer penis actam seuienter dicant christo martyres: pugione ꝯsecrauit memoratos milites. Ignibus post hec beatum deputat atrocib⁹: attigit sensus postq̃ ille flamme sputus validus nõ secus vt aurum fulgens rutilans adgreditur. Socij dehinc dilatãt castra decẽ milia milites: quos pro xp̃o desecauit: gladius tyranic⁹: ense idez verberati ethera prouehũtur. Inde omnes te precamur pater clementissime: ⁊ tue promissionis federe non neges: quo cũ sancto xp̃oforo pepigisti dulciter. Sic per eũ mereamur adsequi celestia: amputata prorsus nobis omnia piacula: ⁊ fulgeat perenne deus in eterna secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mũdi. vt supra. Capitula.

Christe deus rex sanctorũ conditor ⁊ inluminator omniũ seculoruz: qui mirabilibus remuneras almum videlicet donis xp̃oforum testẽ vtiq3 tuũ: alienigena licet abstractus agẽte: tuoq3 prorsus clementissime magna docuisti exẽplo: belligerator vt efficeretur fortissim⁹: in aduersis ex

expugnatorq3 clareret: dum captiuū inter hostes: ⁊ grādis de minimo appareret vtiq3 gloriosus: fieretq3 de milite dux fidelium populorum. Te quesumus te rogam⁹ accliues exposcim⁹: votisq3 cū gemitib⁹ tuā omnipotentiā inuocam⁹: vt nos digneris tuis in atrijs patrocinio indefesso martyris tui christofori vel comitum eius benignissime tueri: gemitusq3 singulorū misericors propiti⁹ exaudire flentes precamur ⁊ lamentantium prece votaq3 fideliū exposcimus clementer benigneq3 vt audias. Et qui amissa deplorāt: postulatis fruant. Tuis corā cōspectibus sit dño: populorū hec oratio deprecatione assidua fore tue clementie maiestatis acceptabilis. Sit dñe in hac solēnitate testis tui xp̄ofori fidelium conuentus exorabilis: sicq3 tui spiritus virtute roboratus: inspice clemētissime deuotionē acceptabilem: tibi christe effice purissimam voluntatē: clementer operationē tribue iustaz. Ac per oīa misericors ⁊ clemens concede quod digne suscipias: ⁊ incesanter nobis miserere; placabiliter dignos vt efficias. Pater noster. Libe-

Oratio a malo. folio j. Benedictio. Deus sanctificationū ⁊ dominator celestiū virtutū: preces suorum populorū exaudire dignet: sui per suffragia testis xp̄ofori: sociorūq3 eius annua deuotiōe excolētes. ℟. Amē Ipse remunerator adsiduus sancti martyris xp̄ofori solemnitate faciat adesse deuotos: quos ispicit suo nūc obsequētes in tēplo. ℟. Amen. Sue cōuenticula plebis vota libens accipiat: interuentu xp̄ofori gloriosiq3 martyris sui: placatusq3 ip̄e omnipotens pius: vt pater singulorū crimina parcat. ℟. Amen. Quia pius es ⁊ misericors in omnia secula seculorum. ℟. Amē. Per miam. Lauda. Gaudium sempiternū super caput sanctorū. ℣. Laus ⁊ iocunditas apprehendit eos alla alla. ℣. Multe tribulationes iustorum ⁊ de his omnib⁹ liberauit eos dñs. ℣. Laus ⁊ iocunditas. ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Laus ⁊ io.

Deus exultatio ⁊ palma Oratio sanctorū xp̄ofori vel comitum eius martyrū tuorū exaudi nos supplices tuos ⁊ presta: vt quorū in tuo amore reliquias veneramur: ⁊ emolumenta recolimus: eorū meritis ab omnibus malis liberari ⁊ conseruari mereamur. ℟. Amē. Per miam Ad matutinū. Añ. Da nobis leticiam salutaris tui spiritu principali confirma nos domine. Psalmus. l. Oratio.

Redde nobis dñe leticiam salutaris tui: quā amissimus inique gerendo: ⁊ pretermisimus negligēdo: tu ad eam nos reuoca: ⁊ eam nobis restaura. Ut peccato expulso: succedat ⁊ mesticia repulsa: adsit leticia. Da q̄s hanc iocunditatē: vt peruenire mereamur ad eternaz salutē. ℟. Amen. Per miam. Añ. j. Palme fuerunt in manibus sanctorū ⁊ magno clamore dicebant. ℣. Salus deo nostro qui sedet super thronum ⁊ agno. ℣. Et adiuuauit eos dñs ⁊ liberauit eos ⁊ eripiet eos a peccatoribus et saluos faciet eos quoniā sperauerunt in eū. ℣. Salus. ℣. Gloria ⁊ honor pri. ℣. Salus. Oratio. Deus exultatio ⁊ palma. vt hic supra. Añ. ij Filius dei dilect⁹ est super iustos. ℣. Et in paradiso deliciarū constituet illos. ℣. Et clamauerūt ad dñm cum tribularent ⁊ de necessitatibus eorum liberauit eos. ℣. Et in paradiso. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℣. Et in paradiso. Oratio.

Memento nostri dñe ⁊ sicut sanctis tuis xp̄oforo vel comitib⁹ eius digna premia reddis: ita nr̄is parce ⁊ miserere pecatis: vt absoluti de preteritis mereamur custodiā de futuris. ℟. Amen. Per miam. Añ. iij. Salus iustorū a dño protector eoꝝ est. in die pressure adiuuabit eos dñs. p̄. Et liberabit eos a peccatorib⁹. ℣. Et saluos faciet et liberauit eos qm̄ speraverūt in eum. p̄. Et liberabit. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et liberabit.

Gaudium nostrū ⁊ salus Oro. nostra virtus atq; iusticia dñe deus omp̄s fac nos qm̄s placita tibi sanctoꝝ xp̄ofore ⁊ eius comitū martyrum sorte gaudere: ⁊ illic laudes tuas rectoꝝ munere perpetim decantare. ℟. Amen. Per miam. ℟. Sancti qui per fidē vicerunt regna operati sunt iusti iam adepti sunt repromissiones extinxerūt impetū ignis fugauerūt aciez gladij. p̄. Fortes facti sunt in bello. ℣. Obturauerunt ora leonuz cōualuerunt de infirmitate. p̄. Fortes. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Fortes. In laudibus. Ad canticū. Añ. Omnes sancti in manu. Cāticum. Dominus de syna veniet. Ad bñdictus. Añ. Sancti ⁊ humiles corde. Canticū. Bñdictus es dñe. Sono. Viam iustorum. Lauda Laudate dñm. p̄s. cxlviij. Prophetia. Iustorum anime. fol' cccxxj. Hy⁹. O beate mundi auctor. Suplicatio. Oremus redemptorē mundi. Capitula. Christe de⁹ rex. Quere in vesperis precedentibus. Lauda. Laus domini. fol' ccclxxxiij. Bño. Deus sanctificationū. Quere in vesperis p̄cedētibus. ¶ In die sancti cucufati: oia dicant' vni⁹ martyris. ix. l'c. fol' ccc/

Parchinon lete cucufati vernans corporis sancti tumulū honora: ⁊ locū sacri venerās sepulchri: sparge ligustris. Munus hoc clarū tibi scilitarna ciuitas misit dedit ⁊ beatū: qño felicē populis gerunde sorte colendū. Hij sequestrato tumuli honore: ꝓprias sedes adeunt tuendas: barcinone hic celebrat aula: ille gerunda. Hinc cruor hui⁹ cucufati almi factus est nostre regionis herēs: inde hic nobis sua mēbra ponens viuere prestat. Hic fide plenus redamando christū lucis infestum patitur tyrannū: moxq; bisseno territur beandus milite tortus. Cede percussus nimia furentis viscera fudit quasi peritura: que reformata recepit in aluū sanus ad horā. Missus inflāmis precibus minacez ignis admoti perimit vigorem: nequit adurere nimis in beato corpore flamma. Cratis ignite facib⁹ cremari iussus: ardoris nutrimenta gliscunt: sed nihil famulo nocent suppliciorum. Sustinet post hinc pius ille cardos ferreos in se ferientes. ictu sic decisi capitis in ethera spiritus efflat. Iam faue martyr precib⁹ cliētum instrue ⁊ ciuem: populum tuere ⁊ sacerdotum pia corda mulce pacis amore. Crimine dempto anima virescat pane celesti saciemur om̄es carmine lapsa viciata membra spiritus ornet. Non ruinosi perimatur arctus: nō cib⁹ corpus vicijsq; pressum: non in occultis anime crementur igne malorum. Ut pia tecum cucufas beate regna celorum meritis tenentes det deo nostro resonans placentem lingua canorem. Gloriā patri celebrans honore: gloriam nato reinent superni: cum quibus sanctus sociatus extat spiritus vnus Amen. ¶ In festo sanctorum septē

dormientium: omnia dicant plurimorum martyrum. ix. lectionū. folio cccxxij. ¶ In festo sanctorum nazarij excelsi et panthaleonis: omnia dicantur vnius martyris precipui. fol' cccxviij. ¶ In fecto sancti felicis episcopi: omnia dicātur vnius confessoris pōtificis. fo .cccxxiij ¶ In festo sanctorum simplicij faustini ⁊ beatricis martyrū: omnia dicantur plurimorum martyrū. ix. l'c. fo cccxxij. ¶ In festo sancte marthe virginis: omnia dicātur vnius virginis. folio .cccxxviij ¶ In festo sanctorum abdon ⁊ senem omnia dicantur plurimorum martyrum. ix. l'c. fo cccxxij. ¶ In festo sancti germani episcopi et cōfessoris: oīa dicant' vni⁹ cōfessori pōti. fo .cccxxiij

Vincula sancti petri: omnia dicātur vt in cathedra. fol' cccxxcccLIIII ¶ In festo machabeorum martyrū: omnia dicantur plurimorum martyrum. fo cccxxij. ¶ In festo sancti stephani pape ⁊ martyris: omnia dicantur vni⁹ martyris. ix. l'c. fo cccxviij. ¶ Inuentio scti stephani prothomartyris: omnia dicantur vt in die. folio xxix. ¶ In festo sancti petri exomensis: omnia dicantur vnius cōfessoris pontificis. fo .cccxxiij ¶ In festo sancti felicis martyris. Ad vesperū. Lauda. Sperauit anima mea in domino. fo cccxvi. Sono Alla: Beatus vir qui timet dñm alla. p̄. In mādatis eius cupiet nimis alla alla. ℣. Gloria et diuitie in domo eius ⁊ iusticia eius manet in seculū seculi. p̄. Alla alla. Aña. Iustus si morte preocupat⁹ fuerit. p̄. Anima eius in refrigerio erit. ℣. Beatus vir qui timet dñm in mandatis eius cupit nimis. p̄. Aīa eius. ℣. Gloria. p̄. Aīa

Precinge nos dñe virtute: Oro qua sanctū tuū felicez cōlatione sanctitatis firmasti: vt sicut est ille victor ex pena: sic nos senciat inuictos in lecebra. Atq3 ita in nos cupiditatum pullulantiū vires attenua: sicut martyr tuus passione deuicta eterna iam manet in gloria. ℟. Amen. Per misericordiā tuam deus noster ⁊ ce. Lauda. Iustus vt palma florebit. Quere

Bons de⁹ vite hy⁹ fo .cccxviij perhennis lux origo luminis aspice plebem canentem festa: summi martyris excipe vota precantū: sūme laudū carmina. In tui felicis almi pangimus insignia: tu resolue vincula lingue dans sonora cantica: vt tua rite queamus promere magnalia. Iste nāq3 cesaree vrbis mauritanie mundialis discipline duz studeret litteris: artium famosa vabra te sequendo dserit. Audiēs pleti fideles mox gerundam peruenit: presidis iussu retentus truditur i carcere: ferreis baccis onustuz conlocuntur angeli. Sistitur are cruentis vt literet idolis: respuit in fame factum: voce xp̄m p̄fitens p̄strepit turba bissulcis ossa nudans vugulis. Nempe mulis alligatus discipatur artubus: fluctib⁹ presso marinis: vnda turgens subditur angelus immixtus almis ora pandit cātibus. Omnia tormenta forte precucurrit pectore: et postq3 penas et cathēas vngulas ac vbera: carnea claustra relinquens migrat ad celestia. O nimis gerunda felix: o beata ciuitas nil malorū tu pauescis freta tanto martyre: postulata promeretur q̄s quis hic confluxerit. Hic dei virtute pressi lācinātur demones: vberant' viciunt': ⁊ cremant' acriter: atq3 fum⁹ ⁊ fau lia nil vigoris obtinet. Hic salus optata fessis: s3 e celis p̄fluit: visio

cecis patescit: lingua mutis aduenit surdua auris hic receptet: atq; claudus exilit. Inde cuncti te precamur vna sūma trinitas: martyris vt impetratu nostra tollas crimina: noxia cūcta repellas: et secunda impercias. Clerus hic vita nitescat: ⁊ sacerdos floreat: plebs fidelis qd̄ requirit impetrasse senciat: om̄is etas atq; sexus hoc patrono gaudeat. Gloria pr̄i natoq; semp̄ et paraclito: laus potestas atq; virtus gratiarū copia: que deuz cūcta fatentur seculorū secula. Amē Supplicatio. Oremus redemptorem mūdi dn̄m. vt supra mutato noīe. Capl'a.

Felix martyr tuus domine ī mādatis tuis floret nimis: ⁊ fructꝰ iusticie dilatatur in premijs: qr tuis paruit om̄ino preceptis. Et cui felicitas erat ex noīe: perennitas proueniret ex opere vt qd̄ vocaretur hoc esse dinosceretur. Dum miseria caret paciendo: ⁊ felicitatē obtinet triūphando. Interuentu tanti mr̄is proficiat nobis eterna benignitas: vt dum felicem felicitate perpetua letificat: miseratione solita nos ab infelicitatī iugo absoluat. Pater noster. Liberati a malo. fo j.

Deus sūmus Bn̄o. qui illum vocat esse felicem: quē beate illius iherusalez assectuz cerneret esse gaudentez: felicis sui prece in eiusdem ciuitatis amore faciat feliciter permanere. ℟. Amen. Infelicitates quoq; actuuz vestrorum feliciter tergat: et felicitatis perpetue dona: felicioribꝰ votis vestris propiciatus attribuat. ℟. Amen. Ut felicis huius martyris interuentu: infelicitatem huius seculi feliciter fugiēdo: ab infelicitatis perpetue mereamini liberari supplicio. ℟. Amē. Per misericordiam. Lauda. Iustus vt palma florebit. Quere fol' .cccxviij Oratio.

Felix martyr tuus domine quez elegisti ⁊ assumpsisti: dum eum et electio testem: ⁊ assumpsio probat esse felicem: eius intercessione habitare nos faciat in tabernaculis tuis: in quibꝰ perpetuus munerator et suscipis decertantes: et perpetuas triumphantes. Per mīam tuam. Ad matutinuz. Ant̄a. Labia mea dn̄e. p̄s. l. Or̄o. Exultent domine labia nostra. Quere fo xxxiiij. Ant̄. j. Homo iustus erit quasi flos agri: et redolebit gratus odor eius. p̄. Et omnis qui sperat in deum laudabit eum. ℣. Beatus vir qui timet dn̄m in mādatis eiꝰ cupiet nimis. p̄. Et omnis. ℣. Gloria et honor patri. p̄. Et omnis. Oratio. Felix martyr tuus domine quem elegisti. Quere in vesperis p̄cedentibus. Ant̄ ij. Iste homo in certamine fortis factus est. p̄. Et a persequentibus liberatus est: quoniā perseuerauit in innocentia sua. ℣. Maxima est gloria eius in salutari tuo: gloriam et magnū decorem imponens super eum. p̄. Et a persequētibus. ℣. Gloria. p̄. Et a per. Or̄o.

Felix est domīe martyr tuus iste felix: qui abste iustificatur: ⁊ per te in om̄i certamine apparuit gloriosus. Annue ergo nobis vt illius felicitatis in futuro cōpotes simꝰ: de cuius nūc mr̄io cōletamur. ℟. Amen. Per. Ant̄. iij. In paradiso de. fo .cccxvij

Felix martyr qui testifica/ Or̄o tus hoībus: ⁊ spez a te susceptꝰ est: ī te manet sine fine felix: q̄a pro te occidi meruit felix: ī hoc quoq; felix sit: vt nos tuo munero obtineat fieri p̄ticipes: ⁊ tibimet ꝟuiendo faciat eē felices. ℟. Amē. Per. ℟. Scn̄s felix dn̄ vapularet ab īimicī suis. p̄. Venit angl's dn̄i ⁊ dixit ad eū cōfortate felix noli tīere: ego eū

missus sum a dñino deo vt liberem te de manu psequentiū te. ℣. Duz intento corde extensis in celum manibus orabat sanctus felix ad dñm. ℟. Venit angelus. ℣. Gloria et honor patri. ℟. Venit angelus. Oratio

OEus cuius honor sanctitas est: quem diligere salus est: ⁊ amare perfectio: inlabere in cordibus nostris: da in oñi ecclesia tua meritis tui felicis lucere vestigia: vt te regēte omniū gressus ea via pducat ad vitam: que martyrem tuū extullit ad coronam. ℟. Amen. Per miam tuaz ⁊c. In laudibus. Ad canticū. Aña. Letor in sanctitate tua qñ nō est alius deus quo modo deus noster. Canticum. Confirmatū est cor meū. fo .xxxij Oratio.

PResta nob ops beatissimi tui felicis assiduū patrocinū: vt eius quoqz preclarum assequi mereamur exemplū. Ut sentientes impēsissime suffragantē: sequamur fortissime preliantem. ℟. Amen. Per miam tuā. Ad bñs. Aña. Benedictio domini in mercedem iusti festinat. Canticum. Benedictus es dñe. Sono. Septies ī die laudem. Lauda. Laudate dñm. ps. cxlviij. Prophetia. Beatus vir qui non est lapsus. Quere fo .cccixv Hymnus Eons deus vite. Supplicatio. Oremus redemptorē. in vesperis pcedētib⁹.

OEus qui martyrem Capitula. tuū felicem in miseratione ⁊ misericordia coronasti: dum in te crederet ⁊ pro te pati voluisset: vt temporalem sustinens penā: coronam raperet sempiternā. Intercessiōe eius presta nob famulis tuis: vt si passionis eminentia nō attingim⁹: ignominia caream⁹: vt quib⁹ virtutū tituli nō aseribūt ad gloriā: vicioz decora deleant: ne veniamus in penaz. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Lauda. In p'altrio. fo cccxviij. Hño. Deus summ⁹. in vesperis precedentibus. In exeunte vespera: oñia dicātur vt in primis vesperis. Excepto capitula. benedi/

HEsto Capla (ctione ⁊ lauda. dñe celebritatib⁹ ecclesie tue: et mysteria que dependit ī laudem martyris tui felicis: sint grata in oculis tuis: neqz fuscemur ī nocturnis actibus: qui glorioſum martyrem tuum vespertinis officijs frequētam⁹. Sit qz vita nostra deuotioni sacre nō dissona: vt q̄ honorifice recolimus martyrem: ipsius vite teneamus sanctissime dignitatem. Pater noster. Libe/

POstula/ Hño. (rati a malo. fo j. tiones vestras gratia superna exaudiat: ⁊ dona celestia vobis intercessu martyris sui felicis imperciat. ℟. Amē. Imperciendo: ditet: ditando: multiplicet: multiplicando: cōseruet ⁊ conseruando: letificet. ℟. Amen. Ut qui votis fidei festum martyris honoratis: cuncta que cōpetunt eius merito capiatis. ℟. Amen. Per misericordiā ipius. Lauda. Justus vt palma. fo .cccxviij Oratio. vt supra ī p'imis vesperis. ¶ In festo sancte marie de niuibus: oñia dicātur vt in die assumptionis. fo .cccxciij ¶ In festo sancti dñici confessoris de ordine predicatorū: oñia dicantur vni⁹ confessoris nō pontificis. folio cccxviij. ¶ In festo transfigurationis dñi: oia dicātur vt in die scrē trinitatī. fo .ccl ¶ In festo scrōz iusti ⁊ pastoris martyrū. Ad vesperū. Lauda. Exortū est in tenebris. Sono. Aña. Justi in perpetuo vivent fo cccxcij. Aña. Ciri iusti germinabunt sicut. fo cccxix. Lauda. Respexit eos: cum tribularentur. fo .cccxxj Hymnus.

OBei perhenne verbū patris ore
proditum: organū qui imbecille
admouens infantium: das eis spira/
re flatum: vocis vt promant sonum.
Tu pr̄ adesto nobis solue fibras gu/
turis: ora instrue loquellis: corda re/
ple lachrymis: vt sacrorum festa dig/
nis precinamus canticis. Ecce iu/
stus: ecce pastor: ābo iuncti sanguie:
quos pia fraternitatis iunxerat ger/
manitas: iuexit equalis sacrate passi/
onis vnitas. Hū tamen scolis reten
ti dum instruūtur litteris: audientes
q̄ tyranus intrat vrbem persequens:
illico scolam relinquūt: t tabellas ab
nuūt. Appetunt cursu deinde p̄esi/
dis p̄esentiam: et crucem christi se/
quendo corpus armant debille: quod
triumphos passionis expedirent for/
titer. Hoc repente daciano nuncian
tes inquiūt: ecce aduenire christū p/
fitentes paruuli: mortis vltro passio/
nis atq̄ cedis perpeti. Turbidus ad
est inde p̄esens concitans seuiciam:
ad suos truces ministros vt tenātur
clamitat: fustibus iubēs tenella dis
secari corpora. Tunc sacratas voces
ecce adlocūtur inuicem: tempus est
accipere temporales rite penas cor/
poris: quo futurum possident gaudiū
cum angelis. Audiens mox dacia/
nus martyrum constanciam: excita/
tus in furore dictat hanc sententiam:
vt perempti ambo fratres morte di/
ra intercidant. Protinus eos furen/
tes pertrahunt satellites ad locuz cā
pi patentem: quem ferunt laudab. lē:
ense illic verberantur: laureantur san
guine. Olocum vere beatum quo cru
or reconditur sanctus ille paruulorū
ad salutem plebiū: quo ve multa sani
tatum signa egris confluūt. Nempe
hic diuina virtus vincit iras demo/
niū: curat vlcus membra sanat: t do
lores temperat: vota cunctorum re/
ceptat: t ruentes subleuat. Iam tuo
rum passione freta gaudet ciuitas iu
re complutēsis: almo quo laueris san
guine: et gemellis mox camenas red
de vota debitas. Hic deus te postu/
lam⁹ vt precantes audias pelle mor/
bos solue vincla: et relaxa crimina at
q̄ inlesi futuram appetam⁹ patriaz.
Nominis tui amorem da tuis in ser
uulis: temporale nil amemus: dili/
gamus inuicem: te sequamur te cana
mus te fruamur perperim. Laus ti
bi per omne tempus trinitas indiffe/
rens: laus honor virtusq̄ summa sin
gularis gloria: que deū te seculorum
psonet i secula. Amē. Suppli. Orem⁹
mutato nomine. fo .cccxxij Capla

ABest domine oculis p̄esentata
mortaliū clara illa t enitens so/
lennitas innocentiuz: in qua pignus
geminū et geminatuz dulcedinis fer
culum celuz intrare merentū: germa
nitas et iustorum iustissima et in pa/
store agnoscitur pia: dum carorū ora
infantium inuicez se ad passionis glo
riam exortantur. Da ergo nobis iu/
sti tui p̄ecibus iusticiam seruare: dū
viuimus: t pastoris protectione eua
dere quod timemus. Ut et iustus iu
sticiam quā in nomine portat: in sup-
plicantum meritis clariorem osten/
dat: et pastor benignitatis guberna
culo nos protecturus excipiat: vt et
per iustum iusti: et per pastorem gu/
bernacula pastorum egregij merea/
mur introire beati. Pater noster. Et
ne nos. Liberari a malo. folio j. Bño.

OEus qui iustus coronator iusto
rum: t pastor pius est animarū

et per iuſtum vos ab iniuſticia libe/ret: ⁊ per paſtorē paſtoris chriſti vos protectione ſanctificet. ℟. Amen. Per iuſtum vos efficiat amatores iuſticie: et per paſtorem paſtu vos foue at glorie infinite. ℟. Amen. Ut duz iuſticia iuſti cōmendabiles vos fecerit deo: paſtoris gubernaclo heredes mereamini eſſe i celo. ℟. Amē. Per miam ipſius dei noſtri ⁊ ce. Lauda. Sicut lilia munda floruerunt ſancti alleluya. ℣. Et odor dei apparet ſup illos alla alla. ℣. Plantati in domo domini in atrijs dom⁹ dei noſtri floredunt ℏ. Et odor dei ℣. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ℏ. Et odor dei Oratio. Induc nos domine candore iuſticie: qui pro te occiſis paruulis iuſtum et paſtorem perpetuam donaſti muneris claritatem. Ut qui illos per martyrium candidatos ſupra niuem pulcriores conſtituis: nos per confeſſionem purifices a delictis. ℟. Amen. Per miam tuaz deus noſter. Ad matutinū. Da nobis leticiam ſalutaris tui. ℏs .l. Oratio. Redde nobis. Quere fo .cccxx Ańa. j. Palme fuerūt in manibus ſanctorum fo cccxxij Oratio. Magno te domine clamore ſancti oīs mirabiliter impetunt: duz vlcionem perſequentiū non vocibus corporeis: ſed ſideriis preſtolantur. Et ideo petimus vt qui illorum voces vel deſideria exaudis: ad votum confitentiū te: animas non patiaris eternuz pertrahi ad tormentum. ℟. Amen. Per miam tuaz deus noſter. Ańa. ij. Hij ſunt qui mortales tunicas depoſuerunt. ℏ. Et immortalem vitam ſumpſerunt modo coronantur ⁊ accipiūt palmas. ℣. Adhuc multiplicabūtur in ſanctra vbri ⁊ benepatientes erunt. ℏ. Et immortalem vi ℣. Gloria⁊ honor patri. ℏ. Et immortalē Oro Induc nos domine. vt ſupra i veſperis. Ańi. iū. Filius dei letatus eſt ſuper iuſtos. ℏ. Et in paradiſo deliciarum conſtituet illos. ℣. Clamauerunt iuſti et dominus exaudiuit eos: et ex oīnibus tribulationibus coꝝ liberauit eos. ℏ Et in paradiſo. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℏ. Et in paradiſo. Oratio. Vide domine ⁊ audi gemitus eccleſie: voce que ſuorum deflet infantium necem. Eſto ergo illic cōſolator de filijs: quo filiorum eius parer agnoſceris. Ut in te ⁊ de interem prorum numero gaudeat: ⁊ de aduerſariorum reditu illareſcat. ℟. Amen Per miam tuam deus noſter. ℟m. Viri ſancti. Quere fo .cccxxvij Oro. Hac nos domine innocentes ⁊ rectos tibi ſemper adſiſtere: quo tue rectitudini ꝓpage ideſſolubile adherentes: pro te occiſorum paruulorum mereamur eſſe participes. ℟. Amen. Per miam tuaz. ℟m. Diligentibus deum omnia cooperatur in bonū: hijs que ſecūdum propoſitū de vocati ſunt ſancti. ℏ. Quos preſciuit et predeſtinauit cōformes fieri ymagini filij dei. ℣. Quos vocauit hos et iuſtificauit: quos autem iuſtificauit et illos magnificauit. ℏ. Quos preſciuit. Sanguis innocens et Oratio. Iuſtus innocentium animarū in confeſſo vocis clamore te poſtulet: pro nobis vnigenite filius dei prīs. Quo illic numeroſitas fidelium coronāda perueniat: vbi iporum innocentia coronata perdurat. ℟. Amen. Per miſericordiā. In laudibus. Ad canticū Ańi. Oīs ſancti. Canticū. Dominus de ſyna. Ad bñs. Ańa. Sancti et humiles. Canticum. Benedictus es domine deus. Sono. Iam iuſtorum recta Lauda. Laudate dīz de celis alleluya alla. Pſalmus. cxlviij. Quere fol' cccxxi.

prophetia. Justorum anime in manu dei sunt. Quere fo cccxxj. Hy⁹. O dei perhenne. Supplicatio. Oremus: redemptorem mundi dominū nostrum. Quere in vesperis p̄cedētib⁹. Capla

O Filiorū dei beatissime sanguis: qui cum iudicij tempore vindicaueris: ante iudicium succurre populis christianis. Ut qa pro te vltio restituet a domino inimicis: per te peccatorum remissio donetur omnibus christianis. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Lauda. Sicut lilia munda floruerunt. Benedictio. Deus qui iustus coronator. Require in vesperis precedentibus. ¶ In festo sanctorū sixti pape. felicissimi. ⁊ agapiti martyr. omnia dicantur plurimor martyrum ix. lectio. fo cccxxij. ¶ In festo sancti donati ep̄i et martyris: omnia dicātur vnius martyris pontificis. folio .cccxviij ¶ In festo sancti māmetis martyris: omnia dicantur vni⁹ martyris. ix. l'c. fol' cccxviij. ¶ In festo sanctorum ciriaci largi sociorūq; ei⁹ omnia dicantur plurimorū martyrum ix. l'c. fo cccxxij. ¶ In festo sancti laurentij archidiaconi et martyris. Ad vesperum. Lauda. Gloria et honore coronasti eum. ℟. Domine. ℣. Gloriā et magnū decorem imposuisti super eum. ℟. Domine Dominus sit semper. ℣. Et cum spū. Sono. Dispersit ⁊ dedit pauperibus alla. iusticia eius manet in eternū alla. ℣. Cornu eius exaltabitur in gloria alla. Domin⁹ sit semper. ℣. Et cum. Ant. Vir qui pronus est ad misericordiam benedicetur. ℟. De panibus suis dedit pauperi. ℣. Beatus qui intelligit super egenū et pauperem: in die mala liberabit eum dominus alleluya. ℟. De panibus suis. ℣. Gloria et honor patri. ℟. De panibus suis. Dominus sit semper. ℣. Et cum. Ant. Qui optinet sapientiam salvus erit: qui dat pauperibus nunq; egebit. ℟. Justus autem in gaudio ⁊ iocunditate erit. ℣ Beatus vir qui timet dñm in mandatis eius cupit nimis. ℟. Justus autem. ℣. Gloria et honor patri. ℟. Justus autem. Domin⁹ sit semper. ℣. Et cum. Lauda. Consolatus est pauperem consolabitur ipse in eum. ℟. De suis panibus tribuit inopi victoriam et honorem accepit alla. ℣. Benignus vir qui miseretur et cōmodat disponet sermones suos i iudicio: quia in eternū non cōmouebitur. ℟. De suis panibus. ℣ Gloria ⁊ honor. ℟. De suis

O martyris lauren Hymnus. tij armata pugnauit fides: post q̄ vapor diutinus decoxit exustum latus. Hoze hoc sacerdos dixerat iam situs: adfixus cruci laurentium flentem videns: crucis sub ipso stipite. Desiste discessu meo fletum dolentes fundere: p̄cedo frater: tu quoq; post hoc sequeris triduum. Extrema vox episcopi prenūciatrix glorie: nichil fefellit: nam dies predictā palmas prestitit. Hic sancte laurenti tuam nos passionem querimus: qō quisq; supplex postulat cunctis fauendo prerogat. Deo patri sit gloria eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito regnās per omne seculum. Amen. Supplicatio Oremus redemptorem mundi. mutato nomine. Quere folio .cccxxxij Capla

O Mine ihesu christe qui beatissimū laurentium igne charitatis tue ardentem: et cupiditatus ⁊ passionus incendia fecisti euincere: dum et aurum calcat et flamandum ⁊ in pauperum erogationem munificus: et incombustionem sui corporis reperitur deuotus. Da nobis obtentu suffragij illius: vt vapore spiritus sancti accensi flāmas superemus libidinis:

et igne concrememur omnimode sanctitati. Quo inter sanctos illos sors nostra inueniatur post transitum: pro quibus nunc tibi dependimus famulatum. Pater noster. Et ne nos. Sz libera. Liberati a malo. fo j. Bñdictio.

Domin⁹ ihesus christus cui beatus laurentius decoctuz sui corporis prebuit holocaustum: mentes vestras concremet celestium incensione virtutum. ℟. Amen. Et quem ille assatus in cratitula cõfiteri nõ destitit: ꝯfessionis sancte vos dignetur premijs consolari. ℟. Amẽ. Et inter flãmas seculi cõstituti: ipsi soli flãme scatis per studia sanctitatis: cui hic martyr inhesit post incẽdia passionis ℟. Amen. Per miam ipsius. Lauda. Statuit dominus. fol. cccxvij Oratio.

Domine ihesu christe qui beatissimũ laurentiũ martyrem tuũ respuentẽ vilissimũ mundũ aurum ostẽdisti purissimũ: qd̃ ignis vtiqz non cõsumeret: sed aprobaret: et q̃to plus arderet: tanto amplius rutilaret: tribue nobis vt cupiditatis incendia nõ consumant: quos tam fulgenda martyris tui exempla clarificãt. ℟. Amẽ. Per misericordiam tuã deus noster. Ad matutinũ. Labia mea. Psalmus. l. Oratio. Exultent domine. Require fol. cccxxviij. Aña. Magnifesta sunt doua eius in deo suo. p̃. Et elemosinas illius enarrabit ecclesia sanctorum. ℣. Melius est modicum iusto super diuitias peccatorũ multas. p̃. Et elemosinas. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio. p̃. Et elemosinas illius. Oratio.

Domine ihesu christe qui beatissimũ laurentium martyrem tuuz amplius refulgere meritis: q̃ flãmis affiti prestitisti: vt fortissimus martir plus amore q̃ feruore ferueret: tribue vt scintilla fidei eius ita flamemur: ne ab igne seculi ꝯsumemur. ℟. Amen. Per misericordiam tuaz ⁊c. Aña. ij. Vir misericordie inuenit gratiam in oculis omnis carnis. p̃. Dilectus a deo et hominibus: cuius memoria in benedictione est. ℣. A domino gressus hominis dirigetur ⁊ viam eius cupiet nimis. p̃. Dilect⁹ a deo. ℣. Gloria et honor patri. p̃. Dilectus a deo. Oro.

Domine ihesu christe qui beatissimũ laurentium martyrem tuuz suscepisti in tuo nomine in morẽ holocausti decocti: vt totus tibi integer membris offeretur et animis: meritis eius annuendo concede: vt sacrificium contricti cordis in nobis clemẽter acceptes: quos martyris tui supplices cultores agnoscis. ℟. Amen Per miam tuam ⁊ ce. Aña. iij. Tanq̃ vnũ ex principibus elegit me dominus: et vt virum fortem constituit me preliuz. p̃. Dedit mihi dominus stollam candidaz: et ornauit me corona. ℣. Benedictus dominus de⁹ meus qui docet man⁹ meas ad belluz: digitos meos ad prelium. p̃. Dedit mihi. ℣. Gloria et honor patri. p̃. Dedit mihi. Oratio. Domine ihesu christe. Require vt supra in vesperis. ℟m. Manũ suam aperuit inopi ⁊ palmas suas extẽdit ad pauperes. p̃. Date ei de fructu manuũ suarum: et laudent eum in portis opera eius. ℣. Os suũ aperuit sapientie: et lex clementie in lingua eius. p̃. Date ei. ℣. Gloria et honor. p̃. Date ei. Oro.

Christe deus noster qui man⁹ beatissimi martyr⁊ tui laurentij ⁊ palmas pauperibus voluisti largitionis iure esse prorectas: da nobis de laboribus manuũ eius fructum vtilitatis in aliquo reportare: Ut labor manuũ ei⁹ nõ solũ illi: sz ⁊ nobis ꝓficiat: duz ⁊ illi de ꝑfectiõe operũ dederꝛ gl̃iaz: ⁊ nos imitamẽto eius ⁊ prece: perdu

reris ad coronam. Sicqz dum iustū cōsumati operis perfectio laudabilē spon ostēdit in portis: peccatores exemplo eius meritū obtineāt sanctitatis. ℟. Amen. Per miam. Ant. iiij. Probasti me dñe quasi aurū: posuisti tribulationes in dorsu meo. ℣. Transiui per ignē t aquā t induxisti me in requiez. ℟. Introibo in domū tuam cum holocaustis reddā tibi vota mea: q̄ distinxerūt lab'a mea: et locutuz est os meū i tribulatione mea. ℣. Transiui. ℟. Gloria et honor patri. ℣. Transiui. Oratio.

ILlius dñe iusticia manet in seculum seculi: cuius mia in paupe/rum se consolatione diffuderit: Fac nos archediaconi tui laurentij imitatores existere: vt primū mīatores nostri effecti: dignas nobis elemosinas prorogātes: t nobis a male gestis p/camur: t i proximis bona q̄ posci/ impendam/. ℟. Amen. Per miam. Ant. v. Protector tuus ego sum noli time/re dicit dñs: si transieris per ignē nō comburet te. ℣. Flumina nō cōcludent te: ꝙa tenebo manū tuā. ℟. Per diez sol nō vret te neqz luna per noctē. ℣. Flumina. ℟. Gloria et ho. ℣ IHesu deus no/ Oro. (Flumina. Ister et dñe qui inlustrem merito laurentiū archidiaconū ita fecisti sapientiā custodire: vt i gloria spūs ei/: t in iocūditate consisterer. Da nobis dñe sapientie intellectū t sctē operationis studiū: vt pauperib/ prerogā/tes substanciā: facinorū nostrorū euadamus vindictā. ℟. Amen. Per misericordiā. Ant. vj. Justus miserē et cō modat: et semen eius in benedictione erit. ℣. Et hereditas eius in eternū. ℟. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorū benedicetur. ℣. Et hereditas. ℟. Gloriat honor Ora die Oro. (℣. Et hereditas. Odñe iustus tuus miseretur t cō/modat: qui in toto hui/ mortalis vite curriculo tēporalia donat: vt eterna recipiat. semen ergo eius super nos benedictione fructificet: vt meriti eius partem habentes: premiorum quoqz illius mereamur esse participes. ℟. Amen. Per miam. ℟m. Probasti me dñe sicut probat argentum: posuisti tribulationes in dorsu meo: transiui per ignē t aquas: et induxisti me in requiē: introibo in domū dñi. ℣. Quia exaudiuit deprecationē meam. ℟. Venite t audite t narrabo vobis oēs qui timetis deū: quāta fecit aīe mee. ℣. Quia exaudiuit. ℟. Gl'ia. ℣. Quia exau. Oratio.

OEus qui probatione solita pietatis probari sanctū tuū laurentiū martyrem voluisti in terris: nec plus eum tēptari permittis: q̄ qđ in eum donū tollerantie adesse colatum tuo munere prespicis: erue nos ab oīi tētatione: que nostrā possit obruere mētez: vt placito tibi famulatu fideliter seruiētes. Sic nos tentari p̄mittas: vt tēptatio ipsa nō nos in confusione merozis: sed in amplexu veritatis valenter adstringat. ℟. Amē. Per misericordiā. Ad canticū. Ant. Thronū glorie. Canticū. Confirmatuz est. Io. xxxij Ad būs. Ant. Benedictio dñi mercedem iusti festinat. Canticuz. Būs es domine deus patruz. Sono. Dispersit dedit. Quere i vesperis precedentibus. Laudа. Laudate dñm. ℣s. cxlviij. Lectio libri ecclesiasticū salomonis.

RJli qui (ca. xxxj. ℟. Beo grās. aurū diligit: nō iustificabitur: t qui insequit cōsumationē replebitur ex ea. Multi dati sunt in auri casus: t facta est in facie ipius perditio. illorum lignū offensionis est aurū sacrificantiū. Ue illis qui secūtur illuz: et oīs imprudens disperiet in illo. Bea.

tus vir diues qui inuētus est sine ma
cula: ⁊ qui post aurū nō abijt: nec spe
rauit in pecunias ⁊ thesauros. Quis
est hic ⁊ laudabim⁹ eum: fecit enim
mirabilia in vita sua. Quis ꝓbatus
est in illo ⁊ perfectus est. ⁊ erit illi in
gloria eterna. Qui potuit transgre/
di ⁊ nō est trāsgressus: ⁊ facere mala
⁊ nō fecit. Ideo stabilita sunt bona
eius in deo: ⁊ elemosinas illi⁹ enar/
rabit ecclesia sanctorū. ℟. Amen.
Hy⁹. In martyris laurentij. Supli
catio. Orem⁹ redemptorē. Quere in ve
speris precedentib⁹. Capl'a.
Domine iesu xp̄e qui corpus bea
tissimi laurētij archidiaconi tui ignis
cōbustione decoctū: purissimuz tibi
efficis holocaustū: dum idem mar/
tyr mysterij sui nō inmemor in offerē
do semetip̄m placit⁹ tibi: ⁊ sacerdos
extitit ⁊ minister: adsistat tibi roga/
mus pro saluatione fideliū: qui inter
flāmas mēbris liquescentib⁹ te confi
tendo spiritu letabat': vt qui humana
superauit deuotione incendia: prece
sua debita a nobis repellat suppli/
cia. Pater noster. Liberati a malo fol' j.
Lauda. Consolatus est pauperem. Bn̄o.
Dn̄s ihs xp̄s. Quere i vesperis pre
cedentib⁹. In exeunte vespera. Lau
da. Gloria ⁊ honore. Sono. Dispersit ⁊ de
dit pauperib⁹. Quere in vesperis p̄cedē
tibus. An̄. Ingressus sum in tabernaculuz
cesaris. p̄. Interrogatus xp̄m cōfessus sum:
accusatus non denegaui. per tractus deum
meū tenui: ⁊ tenebo. ℣. Trāsiui per ignem ⁊
aquā ⁊ induxisti me in reqmē p̄. Interroga/
tus. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Interrogatus.
Dn̄s sit. ℟. Et cum. Lauda. Igne me
examinasti dn̄e p̄. Et nō est inuēta in me ini/
quitas all'a all'a. ℣. Exaudi de⁹ iusticiā meā:
intēde deprecationē meā: auribꝰ percipe ora/
tionē meā: ⁊ nō in labijs dolosis. p̄. Et nō est.
℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et nō est. Hy⁹. In
martyris laurētij. Quere in vespis
p̄cedētibus. ⁊ Suplicatio. Oremus.
Deus qui in veri holo/ Capl'a.
causti hostiā igne examinatū le/
uitā suscepisti lauretiū: quo more ho
locausti decoct⁹: ad te ꝑueniret inte/
ger ꝓmiseris rogaturus: ei⁹ q̄s suf/
fragijs in nobis oībus ignis celestis
faces accēde: vt purgata ꝯsciētia: ad
te mereamur ꝓclamare ⁊ dicere. Pa
ter nr̄. Liberati a malo. fol' j. Bn̄o
Christus dn̄s aduota nr̄a respi/
ciat: pro quo sixtus macerat⁹: ⁊ lau/
rentius ꝯsumpt⁹ est flāma. ℟. Amē
Eoqz fauēte sic ꝑ sixtū grex catholi/
cus tueat': vt ꝑ laurētiū salutaris ca
licis potatiōe saluet'. ℟. Amē. Quo
⁊ illo tuēte ⁊ isto suffragāte: sic illi⁹
accēdamur exēplo: vt isti⁹ releuemur
suffragio. ℟. Amē. Ipso p̄stante ⁊
auxiliāte qui cū patre ⁊ spū scō vnus
de⁹ viuit ⁊ regnat in eterna secula se/
culoꝝ. ℟. Amē. Lauda. Statuit dn̄s.
fol'. cccxvij Or̄o. Dn̄e iesu xp̄e qui
btissimū vt supra. ¶ Tiburcij mr̄is:
oīa dicāt' vni⁹ mr̄is. ix. l'c. fo cccxviij.
¶ Tauri ep̄i: oīa dicant' vni⁹ cōfessorī
pōtificis. fol'. cccxxiij ¶ Clare vir/
ginis de ordine minoꝝ: oīa dicantur
vni⁹ virginis. fol'. cccxxviij ¶ In sci
ypoliti mr̄is. Ad vesperū. Lauda.
Spauit. fo cccxvj. Son⁹. Bn̄dic aīa. fol'
cccxviij. An̄. Sāctus tu⁹ induit iusticiā:
⁊ in noīe tuo meruit victoriā. p̄. Pius es dn̄e
qui sine p̄mio das coronā. ℣. Vitā petijt: ⁊
dedisti ei in lōgitudinē dierū in eternū ⁊ in se
culū seculi p̄. Pius es. ℣. Gl'ia ⁊ honor. p̄.
Pius es. Dn̄s sit. ℟. Et cuz. Lauda.
Abene fecit dn̄s. fol'. cccxix Hy⁹.
Ad sunt o ppl'i festa celebria que

felix reueit tēporis orbita: in sese re/
diēs axe volubili laudē sidereo redite
principi. Hic nāq; ypolitus tēpore
terreā despect⁹ niuea scandit ad ethe
ra: cū soluēs aia corpore viuidā cele
stem meruit sumere laureā. Cū dux
belligerus esset hic agminis: iussis ce
sareis carcere martyrē seruandū re/
cipit. qui cruce preuia dat cecis ocu
lis pdita lumina. Cernēs ypolitus
signa fauētia: mox xpo dño credit: t
impia spernēs demoniti dogmatis
ydola: iunctis xpi colis vocib⁹ increpat. Cū unc cesar rabido feruidus im
petu: os sanctū lapide scindere pre/
cipit. lōge dissiliūt fragmina dentiū:
sed vox vnigenitū pdicat vncū. Ter
ro pcalidus ignib⁹ arti fex armat spi
ni feri spicula: ardui corrupta penit⁹
viscera martyris: pfundūt rosei flu/
mina sanguinis. Hinc adcornipe/
dum terga ferotiū innexu religant:
tractus in aspera vitale subito liquit
hamelitū: dirū quo valuit vicere secu
lum. O bhoc suppliciter rex de⁹ om/
nium rogātes petim⁹: martyr vt in/
clitus adsistat miseris fauctor: t im
petret cōfessis veniā corde piacula.
Sit vita locuplex frugib⁹ affluens.
rerū pspicitas cōgrua pollea. belluz
dispereat. pax bona profluat. virtu/
tes. vigeant crimina trāseant. Sit
patri ingenito gloria maxima: sit cō
par genito atq; paraclito. vnus qui
retinet sceptra perēniter: viuēs per/
petuis tēpora seculis. Amen. Supli
catio. Oremus vt supra. Capla.
Angelorū: t hominū splēdor:
dierū t tēporū candor: animarum et
corporū xpe dñe de⁹: ob referentium
tui festis ypoliti flāmicome claritu/
dinis mun⁹ oblatū: lucifluo sanctus
spūs respergens inlapsu: tuis effice
nunci⁹ placitū nobis redde pdificū.
vt t visibilis folgor nigroris nocti
vagisurna coerceat: t inuisibili mu/
nere male dulciū scabra peccaminuz
errata cōsumat. Pater nr̄. Liberati.

Martyris ypoli/ Bño. (fol̄ j.
ti det vobis inmēsa gaudia cri/
stus. ℟. Amen. Prospera tribuat: t
vite dura repellat. ℟. Cōcedat ve/
niam culpis t pmia votis. ℟. Amē
Per miam. Lauda. Statuit dñs. fol̄.

Omine iesu Oro. (. cccxvij
xpe qui tantaz ypolito testi tuo
virtutē animi ptulisti: vt ferreis pre/
ciosus aculeis: te deū esse pclamaret
in celis: aculeo decepto voluptatē
in nobis obtūde nomenq; tuū sanctū
nobis iugiter cōfiteri pmitte: vt car
nulēte fecis inlecebras eminentes:
sāctoz mereamur psortia gloriātes.
℟. Amē. Per. Ad matutl. Ān. Labia.
ps. l. Oro. Exultēt. fol̄ cccxxviij.
Ān. j. Ego clamaui qz exaudisti me de⁹. p.
Inclina aurē tuā mihi t exaudi verba mea. p.
Custodi me vt pupillā oculi sub vmbra alarū
tuarū, ptege me. ℣. Exaudi de⁹ iusticiā meaz
intēde depcationē meā auribus pcipe orationem
meā t nō in labijs dolis. p. Custodi. ℣. Glo
ria t ho. p. Exaudi. Oro. Oñe iesu xpe.
vt supra in vespis. Ān. ij. Iste sanctus
clamauit t dñs exaudiuit eū. p. Et ex oīb⁹. ℣. Potēs in terra erit semē ei⁹ generatio re
ctoz bñdicet̄. p. Et ex oīb⁹. ℣. Gla t. p. Et.

Per arma dñe os nr̄m ad Oro.
predicāde veritatis officiū: qui
os ypoliti tui cesuz: reddidisti inui/
ctum: t sicut illi⁹ meruit pfessio glo
riaz: ita nr̄a supplicatio exaudiri me
reat̄ aduenia. ℟. Amē. Per miam.
Ān. iij. Ecce intelligēs puer me⁹ excelsus
erit t sublimis. p. Et ego suscipiam eum. ℣.

Dan⁹ eniz mea auxiliabit͂ eī ꝛ brachiū meuz ꝓtorabit eū. ℟. Et ego. ℣. Glia ꝛ. ℟. Et.

Quiriste dñe omps qui sanctum martyrē tuū ypolitū: dum equina feritate p spinarū traeret acumina: angelicis euectū manib⁹ in regna ꝓlocasti siderea: nature nre substātiā quā luxuria petulās desfrenatorum more cornipedū pnoxioz aculeos distrahēdo dilacerat gre subueniētis euectu celestē reducat ad patriā. Ut qz mole criminū adgrauati surssum adsurgere nō valem⁹: pietatis tue fauoribꝰ erigamur. ℟. Amē. Per. ℟. Inuocauit altissimū potentē ꝛ expugnauit ministros meos. qz aditabilē me fecit ꝓtra hostes: ꝛ cōfregit murmuria malicie eoꝝ. ℟. Dñs fortis pmansit mecū in eternū. ℣. Statuit dñs supra petram pedes meos ꝛ direxit gressus meos. ℟. Dñs. ℣. Glia ꝛ. ℟. Dñs.

Sancte martyr ypolite vir Oro tutū titulis inclite ac laudū copia gloriose adsiste nob oratib⁹: preces qz nras diuinis offer auditib⁹: vt tua nobis passio quesitū pstet remediū: q certādi pbuit mirabile documentū. ℟. Amē. Per. In laudib⁹. Ad canticū. Añ. Tronū glorie. Cāticū Cōfirmatū. Ad bns. Añ. Bño dñi. Canticū. Bns. Sono. Septies i die Lauda. Laudate. ps. cxlviij. Prophia Fust⁹ si moz. fol cccxviij. lby⁹. Ad sunt o ppli. quere i pcedētib⁹ vespis. Pr Supplicatio. Orem⁹. Capla.

Post piceū fusce noctis atra caligine chaos: luce pura febi pulsa: iam surgit aurora. q peplo lactis paliata: mōs trifere ḡtis extrema cōtermināt: ꝛ rediuiui luminis inicia repsentat. Ob hoc celsi luminis immēsa potestas omnimodo te poscit nra fragilitas: vt sacri memoz ypoliti pro te quondā trucidati: nobis placidus hodie ꝛ benign⁹ adsistat. Ac sicut illi tolerātiā tribuisti discriminis subeūdi: ita nobis adtribuas fortitudinē sqlentē labē criminis euincēdi. Pr nr. Liberati. fol j. Lauda. In psalterio ꝛ cithara dicā. ℟. In decē cordarū dulciſono est alla. ℣. Cātate dño cāticū nouū: qz mirabilia fecit. ℟. In decē. ℣. Glia ꝛ ho. ℟. In decē. Bño. Martyris ypoliti. In vespis pcedentib⁹. ℣ Eusebij pbri ꝛ pfessoris: oia dicant vni⁹ cōfessoris. ix. lc. fol cccxv. ℣ In festo assumptionis beate marie. Ad vesperum. Lauda. Virgo isr exornare timpanis tuis. ℟. Et egredere in chorū psallentiū. ℣. Beata es regina q̄ ꝓspicis quasi lumen. ℟. Et egredere. Bns sit. ℟. Et cū. Sono. Dñs de⁹ celi benedicat tibi. honoz regni dauid in manu tua. ℟. Et adorabūt coram te filij multarū gentiū alla. ℣. Audi filia syon qz exaltata es ꝛ facies tua fulget i tēplo dei. sol iusticie ingressu tuo orieꝛ. ℟. Et adorabūt. Bns sit. ℟. Et cū. Añ. Benedicta tu deo altissimo pre oīb⁹ mulieribꝰ. ℟. Propter hoc non discedet laus tua aboze hominū vsqz in sclm. ℣. Mō der in cōmotionē pedem tuū: neqz dormiet q̄ custodit te. ℟. Propter. ℣. Glia ꝛ ho. ℟. Propter. Bns sit. ℟. Et cū. Lauda. Alla. Gaude filia syon letare ꝛ exulta in oīm corde filia hierlm. ℟. Qm̄ abstulit inimicos tuos rex isr dñs alla alla. ℣. Lauda hierlm dñm plauda deū tuū syon. ℟. Qm̄. ℣. Glia ꝛ ho. ℟. Qm̄.

Obsecus sacrū virginū: quē hym⁹ virgo vehit vnicū: ꝛ virgines almificū secunt sancte dñe. Qui plaustrū domiciliū faxisti iam virgineū: quo cū cuneis virginuz cluit caput precipuū. Hoc tēplū iam terrigenū numen cudit celicolū: a quo redemptum seculū extat: ꝛ omne tartaruz. Qui matrem ac discipulū cōsimiles

in exitu fecisti: vt prodigiū ꝓpter decus virgineū. Quoꝝ dū tūba corpora lege suscepit propria: elata hinc diuinitus sunt vbi cernit filiū. Nec credi fas vllomodo potest: iam tali filio matris interire tabida sic dilabi sacra caro. Quā ⁊ si sopor adiit: ⁊ lacu terre latuit: qualiter hinc adsumik̄ postea sed celo tradik̄. Q uisic suscepit virginē poli terreq; reginā: ⁊ angelorum cōpotē fecit in arcē sublimem. O ies quo hec subducik̄ mater cunctarū gentiū: celi quo; petit intimuz. Illic virgo sanctissima nr̄a defer p̄camina: quo tu transisti gloria adsumptionis inclita. Q er tuū vnigenituz quē genuisti dn̄m: celi petam⁹ gremium diu p omne seculū. Amē. Supplicatio. Orem⁹ redemptorē mūdi dn̄m nr̄m iesum xp̄m cū omni supplicatione rogem⁹: vt nos gr̄a ipsi⁹ ⁊ p̄ intercessionē assumptiōis scē marie v̄ginis ⁊ genitricis sue, ppicij⁹ iustificare dignet̄. ℟. Presta eterne omp̄s de⁹. Ly-rie-le. ℟. Xp̄e. kyrie-le. Capitula.

Libatū donuz. O decus certe virgineū. O sacre plis opus dicatū: ⁊ vas septiformis dono digne farcitum sacra virgo maria oisq; pudicicie premiū. Cui⁹ cōceptio misteriū. cui⁹ manifestatio priuilegiū. cuiusq; parturitio salutez gignit ⁊ gaudiū: quā neq; virile aliquādo cōmertiū: nec titillans vnq̄ lasciuum: neq; ve vllū cōtaminauit obstinās delictū. iam p̄camina vere credentiū ibidem defer: vbi assumpta ymanes sanctoꝝ serta vel virginū. illinc q̄s nob esto refugiū. estoq; tutissimū a nugis effugium: quo de terrenis meruisti adtolli diuinitus ad poli fastigium. Et sicut p tuū hoc totū digna fuisti cōsequi simplū: sic mereamur q̄ totius p nr̄m semiuiuū: duplū in vtroq; reuiuisci. p xp̄m dn̄m nr̄m. quo docente didicim⁹. P̄r nr̄. Liberati. folio j.

Q Xristus dn̄s qui matrez B̄ño. suā olim dedeorsum: vbi voluit pie assumpsit: dignek̄ nos sibi semp traici mēte: quos clemēter creauit. ℟. Amē. Et sicut ex ea natus potenter mūdo p̄buit lumen: sic corde inluminati: p eā superā mereamur p̄scendere sedem. ℟. Amē. Quo sicut illa milicie celestis exercit⁹ sui assumptione sistit gauisa: sic omniū nr̄oꝝ criminum; mestricia defecati quādoq; mereamur beatiozes adtolli in celestia regna. ℟. Amē. Per miam. Lauda Rami mei rami honoris ⁊ gr̄e alla. ℣. Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris alla alla alla. ℣. Ego aūt sicut oliua fructifera in domo dn̄i sperabo in mia dei mei in eternum ⁊ in seculū seculi. ℣. Ego quasi. ℟. Gloria ⁊ honor. ℣. Ego quasi. Oratio.

Dec est dn̄e de⁹ gloriosa illa virgo maria: q̄ hodie a cōualle lachrymarū ⁊ mundi deserto cognoscik̄ sup assumi: incūbens super dilectū vnigenitum tuū filiūq; suū: loco videlicet inenarrabili. Cui⁹ vero quasi signaculū ⁊ monile detegitur precio-sum: dum vni⁹ nature illud corpus ꝓfitemur dominicū isti⁹ inlibate genitricis a diuinitate assumptū. proinde q̄s ineffabilis summe deus: vt illic extendak̄ nr̄a intētio: quo p fortem dilectionē hodie p̄cessit digna suffragatrix pro nobis ac beatissima virgo. ℟. Amē. Per miam. Ad matutinū. Ad. Labia mea. fol' cccxcviij.

Exultent in te Oratio. Ps. I. dn̄e labia nostra preconio veritatis: ad conlaudandā veram assumptionem inlibate marie genitricis.

Et q̄ de terris potētialiter meruit sub duci: supnis sedibusq3 diuinit⁹ atolli mereamur p ei⁹ fauorē ab oībus hic pctis erui: ⁊ illuc btōꝝ fulgētib⁹ choris misericorditer itroduci. ℟. Amē. Per. Añ. j. Dilectione. fol. cccxxviij. Oro. Hec est. in vespis p̄cedētib⁹. Añ. ij. Virgo pru. fol. cccxxviii Oro.

DOmine ihu xp̄e q̄ hodie a deſto mūdano ⁊ tristifica egipto: gl'iosam ⁊ celi reginā assūpsisti mariā tecūq3 in supnā sedē pulcrā vt lunā et electā vt solē esse voluisti: fac nos solis ardore isolēter p diē nusq̄ aduri: neq3 p noctē lune estib⁹ indecēter cōcremari. vt tā aīe q̄ corporis morere nouati: mereamur p assumptionē genitricis tue ibidē vbi p̄cessit beatiores induci. ℟. Amē. Per miam. añ. iij. In ꝯgregatione scōꝝ hereditas mea sicut cedrus exaltata suꝫ in libano. p̄. Et quasi cipressus in montib⁹ hermon eleuata sum. ℣. Ego añt sicut oliua fructifera ī domo dñi sperabo in mīa dei mei in eternū ⁊ in seculū seculi. p̄. Et q̄si. ℣. Gl'a ⁊ ho. p̄. Et quasi. Oro

ECce dñe sicut cedrus exaltata hodie in celis gl'iosa virgo maria pmanet: dū sicut oliua speciosa in fatuis mētib⁹ prudētie oleū impēdit ⁊ vt vitis fructificās suauitatē bone vite terris emisit. Proinde qm̄s vt odore virtutū p ei⁹ obtentū ꝓpinati in terris: sic fetorē lasciue carnis omnimodo respuam⁹: vt de bonoꝝ opeꝝ meritis corā te sine fine gl'iemur. ℟ Amē. Per. ℟. Vox de celo facta est ad eā dicēs veni accipe coronā quā tibi ab inicio promisi. suscipiēt te angeli mei. p̄. Et ꝑducēt te in ciuitatē illā scām hierl'm. ℣. Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te in oīb⁹ vijs tuis. in manib⁹ em̄ suis portabūt te. p̄. Et ꝑducēt. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Et ꝑducēt. Oro.

VIrgo xp̄i maria cui⁹ hodie ꝓcessio sacra inter lilia opaca: v̄ginū videlicet sup agmina mirabil' māsit ī sede supna: efficiat q̄s p sacrū fauorē tuū nob indignis req̄es futura: quo tu potuisti assūmi tāti miraculi gl'ia. Quaten⁹ dñicam vocē illā aure cordis mereamur audire: q̄ de supnis te assumēdo inquit: ascēde. Ibidē vero p̄cepturi cū oīb⁹ sctis eternā req̄em: vbi a dño te credim⁹ adquisisse fidei sincerissime bn̄dictionē. ℟ Amen.

In laudib⁹. ad cāticū. Añ. Bn̄s dn̄s. 329
XI Canticū. Gaudēs. Ad bn̄s. Añ. Fi- 329
lia syon. Canticū. Bn̄s. Sono. Dn̄s 329
de celo. Quere in vespis p̄cedētibus. 394
Lauda. Laudate dn̄m de. Lectio libri canticorum. capi. j. ℟ Deo gratias.

O Pulcra dei v̄go inter mulieres egredere: ⁊ abi post vestigia gregū tuoꝝ. Adsimilaui te amica mea: q̄ pulcre sūt geenne tue sicut turris. Ecce tu pulcra es amica mea: ecce tu pulcra es oculi tui colūbarū. Cap. ij. Surge ꝓpera amica mea ⁊ veni. Jā em̄ hyems trāsijt ⁊ recessit. flores apparuerūt in terra. Surge ostēde mihi faciē tuā. ⁊ sonet vox tua in aurib⁹ meis. Vox eniꝫ tua dulcis ⁊ facies tua decora. Cap. iij. Que ē ista q̄ ascēdit sup desertū sicut virgulta fumi ex aromatib⁹ mirre ⁊ thuris ⁊ vniuersi pulueris pigmētarij. Cap. iiij. Quaꝫ pulcra es oculi tui colūbaꝝ: absq3 eo qd̄ intrinsec⁹ latet. Sicut turris dauid tota em̄ pulcra es: ⁊ macula non est in te. Veni de libano spōsa mea: veni de libano ⁊ coronaberis. Ort⁹ ꝯclusus soror mea spōsa. ortus ꝯclusus fons signat⁹. emissiones tue paradisus plen⁹ maloꝝ punicoꝝ cū pomorum fructib⁹. Cap. v. Una es colūba

mea: ⁊ pfecta mea. vna es matris regina: electa genitricis sue. viderũt illã filie hierlm ⁊ beatissimã pdicauerũt: regine ⁊ pcubine laudauerũt eã. Que est ista q̃ pgredit q̃si aurora psurgẽs: pulcra vt luna ⁊ electa vt sol terribilis vt castrorũ acies ordinata. Cap. viij. Que est ista q̃ ascẽdit de deserto deliciis affluẽs: enixa sup dilectũ suũ. pone me vt signaculũ sup cor tuũ: ⁊ q̃si monile in brachio tuo. vt signaculũ sup brachiũ tuũ. ⁊ vera dei pmanet Dilectio. ℟. Amen. Hymnus. Hymnũ marie vginis decãtem⁹ cũ ãgelis: qua xps dei filiꝰ sciificauit vtero. Adsũptionẽ ipsiꝰ celebrem⁹ cũ angelis pcessa nob reqes remotis prauis hostibꝰ. Mater q̃ virũ renuit mater: q̃ xpm meruit: vgo ante partũ q̃ fuit vgo post partũ claruit: q̃ xps de deo genitꝰ nõ raptũ faciens deo: formã serui suscipiẽs: seruile corpus iseruit Nec fessus fregit vginis egressus tẽplũ atrijs: sed clastrũ qđ inuenerat: clausum reliquit vginis. O vere sacer alueus. cuiꝰ milesq; glie: quẽ celũ terraq; nõ capit: virginis vero vterus. Sed nos ad te pcurrimus alme parẽs ⁊ poscim⁹: erue nos de gẽtibꝰ tuis beatis pcibꝰ. Per tuũ vnigenitũ quẽ genuisti dñm: celi petam⁹ gremiũ diu p oẽ scl̃m. Amẽ. Supli Oremus. vt supra. Capitula. Patutinis pcibus te dñm exoramus pissimũ: vt sicut inlustris gliossima virgo hodie maria p decꝰ vginitatis supnas adepta est sedẽ: sic p meritũ illiꝰ acceptabilissimi fauoris apud te cõletari mereamur in celestibꝰ regnis. Pr̃ nr̃. Liberati. fol̃ j. Laud. Rami mei. Bño. Christꝰ dñs Quere i vesps pcedẽtibꝰ. In exeute vespa: oia dicant vt in primis vesperis. Excepto capla ⁊ bñone. Capla. Omine ieſu xpe qui sic virginẽ matrem honorificasti: quoulq; adsumptionis gra eã cora te suffragatricẽ pro nob efficisti incõparabilem: indigni q̃s diuinitatis tue clemẽtiã: quatenꝰ per obtentũ illiꝰ beatissime genitricis: quã celebrẽ hodie fecisti celestibꝰ regnis: emũdati ab vniuersis ptagijs audeam⁹ exclamare ⁊ dicere. Pr̃ nr̃. Liberati. fol̃ j. Bño. Exoratu vginis sacre marie vra sint merita radicitꝰ cora xpo et abolita piacula. ℟. Amẽ. Et sicut illa hodie cõletat in sede supna cũ angelis sanctis: sic vos gaudeatis adquisisse paradisuq; eterne felicitatis. ℟. Amẽ. Quo aia simul ⁊ corpore sani ⁊ integri: hinc exeũtes ad illã feliciter ⁊ digne pueniatis sedem: quo ipso miserãte ab ea diuelli nullatenꝰ possitis. ℟. Amẽ Per. ¶ Octaua sci laurẽtij: oia dicãt vt i die. fol̃ cccxcj. ¶ Agapiti mr̃is: oia dicãt vniꝰ mr̃is. ix. lc. fol̃ cccxviij. ¶ Ludouici epi ⁊ cõfessoris de ordine minoꝝ: oia dicant vniꝰ pfessoris põtificis. fol̃. cccxciij ¶ Bernardi abbatis: oia dicãt vniꝰ cõfessoris. fol̃ cccxciiij. ¶ Octaua scẽ marie: oia dicãt vt in die. fol̃. cccxciiij ¶ Sãctoꝝ fabriciani ⁊ filiberti abbatis ⁊ mr̃m: oia dicant plurimorum mr̃m. ix. lc. fol̃ cccxcij. ¶ Sancteoꝝ thimothei ⁊ simphoriani mr̃m: oia dicant plurimoꝝ mr̃m. ix. lc. fol̃ cccxcij. ¶ Bartholomei apli. Ad vesperũ. Lauda Sperauit aia mea. Donꝰ Fac mecũ dõ signũ in bono. Ãn. Oculus dei aspexit iustũ. fol̃ cccxvij. Lauda. In memoria eterna erit iustus alla. p. Ab auditu malo nõ timebit alla alla alla. y. Beatꝰ

vir qui timet dñm: in mãdatis eius cupit nimis. ꝑ. Ob auditu. ℣. Gl'a ꝛ ho. ꝑ. Ob au

Eterni ꝓles patris ꝛ incli- Hy⁹. te cõpar ꝛ illi: esse qui nosceris spũs ꝛ almi certã potentiã tenens ꝑ euũ reb⁹ in oibus. Bartholomeus ecce discipulus tuus: ab intus sctũs ꝛ efferus apl'oꝝ sorte mirific⁹: nunc ecce fulget ethere sublimis. Cuius dicata festa se prodeũt: nũc ꝛ perẽni munere ppl'os certe refouãt: necnon ꝛ imbuũt caduca seculi temnere fortiter. Cui⁹ p̃catu sublime põtifex te terrogam⁹ infirmi seruuli: ꝓba dimitas: munera prebeas: adsitq3 tua gr̃a seruulis miseris Bartholomee martyr apl'e dignare nob̃ esse ꝑ oĩa secula patron⁹: ꝛ faue cernuos nosq3 beatos effice seruulos. Tui precatu gr̃a faueat: quos obsequelã cõspicis affatim tibi dedisse: supplices annua cursu labẽtis tẽpora seculi. Sit tibi laus xp̃e ꝑ oĩa: eterno patri sit potentia: sit dono quoq3 gl'ia ꝑpetim: vn⁹ qui regis oĩa scl'a. Amẽ. Supli. Oremus. mutato noĩe. fo. cccxxxij Capl'a

Christe dei fili⁹. dei virt⁹. ꝛ dei sapiẽtia: q̃ per vterũ v̄ginis nasci dignat⁹ es ver⁹ de⁹ inuisibilis: ꝛ verus hõ apparuisti in carne visibilis: ꝑ intercessu3 sci bartholomei apl'i et martyris tui pctõꝝ abluamur a crimine: ꝛ mereamur terrã repromissionis illã sc3 ꝛ btitudinẽ ꝑfectionis intrare. Quaten⁹ ꝑ te q̃ eundẽ martyrẽ tuũ bartholomeũ apl'm cui⁹ solẽnitatẽ hodie ob laudẽ tui noĩs vel miraculũ deitatis deuotissime celebram⁹: multis scõꝝ ãgeloꝝ custodijs seu ãminiculis roborasti: cuiusq3 intima scti spũs calore ꝑflasti: fac nos illesos euadere laqueos inimici: vt sicut ille a te potestatẽ accepit ponere pedes suos sup serpẽtes ꝛ scorpiones: ꝛ supra v̄tutẽ inimici: ita ꝛ nos sumam⁹ inuictũ de tua scã potestate auxiliũ: vt ꝯculcem⁹ ꝛ extingamus regulũ ꝛ basiliscũ: qui nõ nũq̃ ꝑ negligentiã nr̃am regnãt in nos regno peccati. Qualiter puro corde ꝛ purgatis labijs tibi mereamur dignissime deseruire in terris. Pr̃ nr̃. Liberati.

Christus dñs qui ꝑ martyrẽ suũ bartholomeũ apl'm insigne fecit miraculũ: dũ ad sui noĩs fidez ꝛ regẽ ꝯuertit ꝛ ppl'm: faciat vos adipisci regnũ celoꝝ. ℟. Amẽ. Et q̃ per illũ caliditatẽ zabuli manifestaz fecit: cuneis ppl'oꝝ ꝑ ei⁹ interuentuz adsistat vos in cõgregatione sctõruz suoꝝ. ℟. Amẽ. Et ꝑ hunc eundem apl'm suũ bartholomeñ: qui ꝛ auruz ꝛ gẽmarũ vt lutũ repulit ornamẽta: ꝑ eũ vos xp̃s dñs faciat ascẽdere sursum: vbi ei⁹ interminabile super oẽm creaturã regnat imperiũ. ℟. Amẽ. Lauda. Diligã eniz. fol' cccxvj. Oro.

Deus inmẽse ꝛ gloriose quem in passionib⁹ martyrum colim⁹: in beatoꝝ solẽnitatib⁹ veneramur: atq3 incertaminib⁹ vincentium cõlaudamus: adesto p̃cib⁹ supplicantiũ interuẽtu martyris tui bartholomei apl'i: vt qui te pro ãmissis terribilẽ metuimus: ei⁹ precib⁹ exorat⁹ in mĩa placituz inueniam⁹. ℟. Amẽ. Per mĩam Ad matutinũ. Añ. Labia mea aperies. ps. l. Oro. Exultẽt te dñe. fol' cccxxvij. añ. i. Coronã glorie ponã sup caput ei⁹ dicit dñs: ꝛ induã illũ stolã candidam. ꝑ. Quia seruauit mãdata mea: ꝛ ꝓpter nomen meũ effusus est sanguis ei⁹ in terra. ℣. Et veritas mea ꝛ mĩa mea cũ ipso ꝛ in noĩe meo exaltabit̃ cornu meũ. ꝑ. Quia seruauit. ℣. Glo

ria ⁊ honor. ꝑ. Quia seruauit. Oratio.

DOna nobis dñe sapiẽtiã ꝑ quaꝫ ⁊ insipientie nr̃e ignauia aufera tur: ⁊ beatitudinis gloria cõferat̃: vt dum martyrẽ tuũ bartholomeũ apostolum decoris stola circũdas: in nobis indumentũ baptismi qđ peccãdo polluim⁹: eodeꝫ intercedente ꝓpiti⁹ abluas: ⁊ cũ sanctis ille martyr tuus coronat̃ in vasis virtutũ: nos expiemur a ꝯtagione pecaminũ. ℟. Amẽ Añ. ij. Coronauit eum dñs ⁊ benedixit ⁊ dilexit illũ. ꝑ. Et supra multa munera ꝯstituet illũ. ℣. Qui ingredit̃ sine macula ⁊ operatur iusticiã qui loquit̃ veritatẽ in corde suo. ꝑ. Et supra. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et supra. Oratio

ETernũ tue v̄tutis nomẽ omp̃s de⁹ oram⁹: vt nos martyris tui bartholomei apl̃i ⁊ omniũ sanctorũ meritis: socios fide pares deuotiõe: extrenuos passione: cõsimiles ⁊ in resurrectione feliciũ facias coequari. ℟. Amen. Añ. iij. Certamen bonũ certaui cursum cõsumaui. ꝑ. De cetero reposita est mihi corona iusticie. ℣. Quia custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo. ꝑ. De cetero. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. De cetero. Oratio.

Deus iumẽse. Quere vt supra in vesperis p̃cedentib⁹. ℟. Ego sum lux. fol. cccxvij In laudib⁹. ad canticũ. Añ. Tu solus dñs qꝛ nõ est alius neqꝫ iustus preter te deũ nostrũ. Canticũ. Confirmatum est cor meũ. Ad bñs. Añ. Bñdictio dñi. Canticũ. Bñs es. Sono. Septies in die. Lauda. Laudate dñꝫ. ꝑs cxlviij. Prophetia. Iust⁹ si mor. fol. [illegible]. Hy⁹. Eterne ꝓlis. Quere in vesperis precedẽtib⁹. ⁊ Supplica

ET. o. Oremus redẽptorẽ. Capitula.

ECce dñe apl̃i tui ⁊ martyr̃ bartholomei annua suscipit̃ incolenda festiuitas: q̃ totã catholice plebis togam ad gaudia ꝓuocat: dũ se ei⁹ miraculis toto iã mũdo dilatat. Qm̃s ꝓinde: vt q̃ illi ꝑ spũm sanctũ dedisti potestatẽ imperãdi demonib⁹: gr̃am mie tue a nob̃ nõ auferas ad te in ei⁹ honore humili voto currẽtib⁹. vt qꝛ grauati delictis ei⁹ venerabile nũc incolim⁹ festũ: eius meritis beati celeste veniam⁹ ad regnũ. vt si de ꝓprijs nõ meremur iustificari: ei⁹ patrocinio sanctis tuis mereamur in perpetuum sociari. Pater nr̃. Liberati a malo. fol. j. Lauda. Diligam eum ex toto. Quere in vesperis p̃cedentib⁹. Bño Christus dñs qui per martyrem. vt supra. ¶ In festo sãcti genesij. Ad vesperũ. Lauda. Sperauit anima mea. fol. cccxvj. Sono. Benedic anima mea. fol. cccxviij. Añ. Sanctus tuus Quere in sancto ypolito Lauda. Benefe-

Ocit dñs cũ. fol. cccxix Hymnus.

Rerum dñe cõditor omniũ plectrum cõtinuo guturis amone: certamen tribuẽs pãdere gnauiter atlete tui incliti. Gliscit nam nimiũ pectoris intimũ: mallens belligeri promere militis actus cõspicuos gestaqꝫ fortia: ⁊ dona tua optima. Genesius igit̃ ille iuuẽculus ciuis eximi⁹ arelatis oppidi: etatis peragens floscula primule iniuncto paret ordini. Exceptor itaqꝫ dũ nitesceret: ac iussa tabulis publica scriberet: afflatus subito mũere celico: quo vota cumulat pia. Extemplo officiũ abnuit impium: ⁊ ceris renuit imprimere manum: celestis cupiens effici accola: vita. votisqꝫ moribus. Post euangelicus sermo vt intonat: diuersas latebras per loca appetens sese oculte recepit in abditis horrore ministerij. Quem querens valide turba satelli-

canitur vt Hymnus Sacris solemnijs.

tum: nec hūc vt cupat peperit vspiā: vastis reboans rictibus arbiter ferrū sumite clamitat. Festinis ꝓpere pergite gressib⁹: inuentū refugā plectite: ꝑcutite: qui nr̄a monita temnere ausus est: nec socros deos incolit. Qd̄ fama referens martyris aurib⁹: ablutū neqꝫ se nosceret equore feruenti rodanuꝫ spū appetit: quo sordes q̄at ablui. Auro lucidior inde regrediās repertus: iugulus sternitur impetu: celi agminibus illico iūgitur: cōpt⁹ vertice laurea. Ob hoc cunctipotēs qm̄s affatim: testis quoqꝫ tui ip̄e precantū acceptes placide vota fideliū: dimittasqꝫ piaculum. Ac culpe cumulus funditus subruat: subcrescat iugiter gratia aptior: vt sancti meritis celibes redditi: abscedat procul vlcio. Sit trino dn̄o gloria sedula: regnū perpetuū atqꝫ potētia: virtute solita qui regit om̄ia sustentans piecondita. Amē. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi. vt supra. Capitula.

Vnigenite dei filius qui beatissimū atletam tuū genesiuꝫ primeue etatis floscula peragentez dupplici victorie titulo coronasti: dum ⁊ rabiez persecutoris declinando rodani laticibus infusum sacrosancti baptismatis lauacro decorasti: exceptoris quo fungebātur officiū relinquentez: verum tuū sequipedam consecrasti: fac nos eius suffragijs viam gradiri seculi huius indēnes: et ydoneos effice vestigiorum tuorum imitatores. Quo nullis viciorum nidoribus ofuscati: ⁊ cursuꝫ vite sicut hic miles tuus deducam⁹ in pace: eodezqꝫ patrocinante ad tuaꝫ peruenire mereamur conspicuam claritatez. Pater noster Et ne. Liberati a. fo j. Benedictio.

Christus dn̄s qui beatissimū genesiuꝫ transeuntē rodani alueū nō passus est vllis aeribus ipediri algarum: ipse pedes vestros dissoluat anexu criminū: et dirigat ꝑ semitas mādatorum suorum. ℟. Amē. Et q̄ illum positum in etatis primule circulis: ab executionalibus diuertere fecit inlecebris: ac reddidit sortem celicolis: ipse vos ab om̄ibus incentiuis emaculet carnee tillatiōis. ℟. Amē Quo tempore iudicij defecati ab omni nexu peccaminū: celibes effecti cū eodez eterne pacis mereamini locū. ℟. Amen. Per miam ip̄ius. Lauda. Beatus vir qui timet dn̄m alla. ꝑ. In mandatis eius cupit nimis alleluya alleluya. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur. ꝑ. In mandatis ei⁹. ℣. Gloria et honor. ꝑ. In mandatis Oratio.

Presta nobis de⁹ beatissimi martyris tui genesij assiduū patrociniū: vt eius quoqꝫ preclarum assequi mereamur exempluꝫ: Ut sentientes impensissime suffragantē: sequamur fortissime preliantem. ℟. Amē. Per Ad matutinū. Añ. Labia mea. ꝑs. l. Oratio. Exultent dn̄e. fo cccxxviij. Añ. j. Ego clamaui quia exaudisti me deus inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea ꝑ. Custodi me vt pupillam oculi: sub vmbra alarū tuarū ꝓtege me. ℣. Exaudi de⁹ iusticiā meā: intende deꝑcationē meā auribus percipe or̄dem meā: ⁊ nō in labijs dolosis. ꝑ. Custodi me. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Custodi. Oratio. Presta nobis. in vesp̄is ꝑcedentib⁹. Añ. Iste sanctus clamauit et dn̄s exaudiuit eū. ꝑ. Et ex om̄ib⁹ tribulationib⁹ eius liberauit eū. ℣. Ecce sic benedicet̄ homo qui timet dn̄m. ꝑ. Ex om̄ibus. ℣. Gloria. ꝑ. Ex om̄ib⁹

Sit dn̄e precedēte ⁊ oran Or̄o. te martyre tuo genesio nobis fa

mulis tuis te amādi prōpta volūtas vt in nullo impediat carnis infirmitas: sic eodē docēte a nobis calcetur mūdi cupiditas: vt eodē intercedēte perueniat ad victoriā charitatis. ℟. Amē. Per miam. Añ. ij. Ecce intelliget puer meus excelsus erit ⁊ sublimis. ꝑ. Et ego suscipiā eū. ℣. Manus eiꝰ mea auxiliabitur ei ⁊ brachiū meū confortabit. ꝑ. Et ego suscipiam. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et ego. Oratio.

Fac nos dñe beatissimi martyris tui genesij pedisequos: vt eiꝰ muniti suffragio respuamꝰ falacias demonū: cuiꝰ instructi patrocinio videamꝰ bōa dñi i terra viuētiū. ℟. Amē Per. ℟m. Inuocaui altissimuꝫ potentē et expugnauit inimicos meos: quia stabilē me fecit contra hostes ⁊ cōfregit murmuria malicie eorū dñs fortis permansit mecū. ꝑ. In eternū ℣. Statuit dñs supra petrā pedes meos ⁊ direxit gressus meos. ꝑ. In eternū. ℣. Gloria et honor pri. ꝑ. In eternū. Oratio.

Omp̄s dñs qui beatissimū genesium martyrē tuū passionis stimulis et iminantiuꝫ fluctuū cumulis probari: nō obrui ꝑmisisti: cum eū dimicantē nec pena superaret: nec imersu vnda suprimeret. Quia ei et illic adfuisti: nec cruciatibus vinceret: ⁊ hic prestitisti: vt cōtra naturā fluctibus portaret: miraculis tātis fidē om̄ibꝰ presta: vt vota celebrātibus deuotissime cōferantur. ℟. Amē. Per. Añ. Sapientia iustū a pereūtibus impijs liberauit. ꝑ. Et induit pro lorica iusticiā ⁊ galea salutis i capite eius. ℣. Beatus vir qui timet dominū in mādatis eius cupit nimis. ꝑ. Et induit. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et induit. Oro.

Eternū virtutis tue nomē om̄i potēs deꝰ oramus: vt nos mr̄is tui genesij ⁊ oim sanctoꝝ: meritis socios: fide pares: deuotiōe extrenuos: passione ꝯsimiles: ⁊ in resurrectione feliciuꝫ facias coequari. ℟. Amen. Per miam. Añ. Iste homo in certamine

Deus imense Oro. (fo .cccxix et gloriose quē in passionibꝰ martyrū incolimꝰ: in beatorū solennitatibus veneramur: atqꝫ in certaminibꝰ vincentiū conlaudamꝰ. Adesto precibus supplicantiuꝫ interuētu gloriosi mr̄is tui genesij: vt qui te pro admissis terribilē metuimꝰ: eius precibus exoratus in mia placituꝫ inueniamꝰ. ℟. Amen. Per. Añ. Coronaꝫ glorie ponam super caput eius dicit dñs: ⁊ induā illum stollam candidā q̄ seruauit mandata mea. ꝑ. Et propter nomē tuū effusus ē sanguis eius ī terra. ℣. Et ponā in mari manū eius ⁊ fluminibus dexterā eius. ꝑ. Et propter. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et propter. Oratio

Deus cuius honor sanctitas est: quē diligere salus est: ⁊ amare perfectio: inlabere in cordibꝰ nostris. Da i om̄i ecclesia tua gloriosi martyri tui genesij lucere vestigia: vt te gerente oiꝫ gressus ea nos via ꝑducat ad vitā qua mr̄em tuū extulit ad coronā. ℟. Amē. Per. ℟. Ego fuꝫ lux. fo .cccxvij

Dñe iesu xp̄e qui mirabiliter Oro genesij huic martyri tuo et coronam de victoria prestas: et colūnam in tēplo tuo quasi decorē edificij futurum esse adsignas. Dū ei ⁊ coronanda vincēdi studia suggesseris: ⁊ inuictam ꝑseuerātie voluntatē in passionibus prelargiris. Da nobis exēplo eius ⁊ diligendi te votū equale: ⁊ vincendi voluntatē: vt ita nomē ciuitatī illius noue ihrl̄m nr̄is in pectoribus sit adscriptū: qualiter dū indesinēter obtutū mētis nr̄e in illius visione defigimꝰ: in eius pace perhēniter iocūdemur. ℟. Amē. Per miam ⁊c. In

laudib⁹. Ad canticū. Añ. Tu solus dñs qꝛ nō est alius neqꝫ iustus preter te neqꝫ sctūs preter deū nostrū. Canticū. Confirma/ est cor meū. Ad bñs. Añ. Benedictio Canticum. Bñs es dñe. fol. .xxxij Sono. Būdic aīa mea dñm. fo cccxviij. Lauda. Laudate. ps. cxlviij. Prophia Sapientie iustum deduxit. fo xxxij. Hy⁹. Orerū dñe cōditor. Supplica tio. Oremus. Quere in vesperis prece

Adest dñe fa Capl'a. dentibus mosissimi atlete tui genesij mr̄is festū: cui tuo pro noīe certāti viriliter caput a corpe gladij mucrone de sex/ tum est valide. Et ideo pijs supplica tionib⁹ exoram⁹ tuā largaꝫ potentiā omp̄s deus: vt eodē patrocināte ita corda corporaqꝫ nostra ab om̄ib⁹ vi/ cijs desecare digneris. Quatenus a tria celi q̄ ille adijt per triūphuꝫ mar/ tyrij: nos abluti maculis delictorū in troisse gratulemur i hymnis cōfessio nū. Pater. Liberati. fo j. Bño. Xp̄s dñs q̄ beatissimū genesiū. in vesperis p̄cedētib⁹. In exeūte vespa oīa dicā/ tur sicut ī primis vesp̄is. Excepto ca pitula ⁊ bñone q̄ secūtur. Capitula.

Deus q̄ volētes preuenis fide: at qꝫ credētes subsequēdo facis nō frustra te credidisse: q̄qꝫ beatissimuꝫ genesiū prius gr̄a preuenisti dulcedi/ nis: quā regeneratione baptismatis: te suppliciter dep̄camur: vt iam preue/ niamur miſ̄ationib⁹ tuis: quo ad te fiducialiter possim⁹ proclamare e ter ris. Pater. Liberati a malo. fo j. Bño.

Gratia xp̄i q̄ beatissimū genesiū martyrē preuenit: fide vos sub/ seq̄tur ī munere. R. Amē. Et q̄ illuꝫ aq̄s rodani originali soluit a vniculo: vos hui⁹ calicis viuificet sacramēto. R. Amē. Atqꝫ q̄ illū fluuiali cōsecra/ uit ex gurgite: vos mūdiali nō subru at tempestate. R. Amen. Per mīam.

In festo sancti geroncij epi. Ad ve sperū. Lauda. Confessionē ⁊ decorē. So no. Confitebor tibi dñe. fo .cccxxiij Añ. Confitebor tibi dñe. fo .cccxxiiij Lauda Cōfitebor tibi dñe rex. fol. .cccxxiij Hy⁹

Sacratū xp̄i antistitē gerontiū cō fessorē dignis canam⁹ laudibus: et celebrem⁹ vocib⁹. Hic fert̄ aposto lico vates fulsisse tēpore: ⁊ predicasse supremū p̄rem potentis filij. Quiqꝫ dū per occiduā percurreret clar⁹ pla/ gam: tandē ira gentiliū ad passioneꝫ trahitur. Sed mox precepto p̄sulis: nodis grauat̄ ferreis: horrendis vm/ bris carceris datur ī ius carnificis. Quē ferūt vinctū vinculis inter pal/ lentes tenebras: raptā e sacro corpo/ re dedisse ī celo aīam. Sic inter apo/ stolica locatus iā cōsorcia: gaudet ce lesti gloria et clara xp̄i gr̄a. Namqꝫ infulatus gemino fulget et nitet pre/ mio: sacerdotali titulo: ⁊ cōfessionis premio. Gloria p̄ri p̄sonet: xp̄oqꝫ vni genito paraclito sp̄ū in seculorū secu la. Amen. Suppli. Oremus. mutato

Gnomie. fo .cccxxxiij Capitula.

Gloriose ac misericors dñe q̄ bea tissimo cōfessori tui gerontio ep̄o tibi nimis in ore suo ꝯfiteri dedisti: teqꝫ ī medio iustoꝝ eius cōfessione laudari voluisti: vt eū in terris cōfitentē ⁊ in concilio sanctorū glorificās: faceres exultantē. Exposcimus tui muneris donū: vt eius precib⁹ tribuat a pecca ti ꝯtagione purgari: ab ardorib⁹ per petuis erui: et glorie tue beatitudinē consequi. Pater. Liberati. fol. j. Bño

Christus dñs qui beatissimū con/ fessorē tuū gerontiū episcopuꝫ se digne coram hoībus confiteri fecit ī

terris: cõfiteatur vos corã patre suo qui est in celis. ℟. Amẽ. Et qui ĩ ore suo accepta sibi confessionis contulit cantica: ipse confessionem vestram remunerandam suscipiat. ℟. Amen. Ut exemplo beatissimi cõfessoris sui geroncij epi cõfitendo ⁊ laudando nomen ibu christi in seculũ: participes eius quẽ confessi estis mereamini esse in celo. ℟. Amẽ. Per miam. Lauda. Germinabũt opera tua quasi salices alla. p̃. Juxta fluẽtes aquas alla alla. ℣. Et erit tanq̃ lignũ quod plãtatũ est secus decursus aquarũ: quod fructuz suũ dabit in tempore suo. p̃. Juxta. ℣. Gloria ⁊ honor. p̃. Juxta. Oro.

Deus dei filius quẽ beatissimꝰ gerontius episcopus in toto corde suo cõfessus: nomẽ tuũ honorificando perductus est ad coronã: da ĩ ore nostro cõfessionẽ que nos expurget a crimine: Ut quicq̃d in tue laudis honore depromimꝰ: in lucro vobis prodesse eterni muneris sentiamus. ℟. Amen. Per miam. Ad matutinũ. añ Labia mea. p̃s. l. Oro. Exultent dñe. fo cccxxviij. Añ. j. Caro mea requiescit in spe. Quere folio cccxxiij. Oratio.

Deus qui cõfessorẽ tuũ gerontiũ episcopũ in secula seculorũ gaudere et exultare fecisti. Ut tibi soli sine fine psallens: laudis deferat hymnũ: cuiꝰ ex confessione meruit obtinere consortiũ. Te deuotis cordibꝰ poscimus: vt meritis eius vita nr̃a refloreat: et a malis actibus emendata nitescat: vt qui iam merebamur ꝓ criminibus penã: pro cõfessione ⁊ cultu fidei xp̃iane: futurã peruenire mereamur ad gloriã. ℟. Amẽ. Per miam. Añ. ij. Facies tua. fo .cccxxiiij Oro.

Beatũ satis dñe confessorem tuũ gerontiũ ep̃m esse fecisti in toto corde suo: vbi cõfessus in cõcilio sanctorũ ⁊ ꝯgregatione probatur esse cõspicuus. Da ergo nobis meritis eius: vt cõfessione simplici oris mũdari a crimine: ⁊ sctõruz mereamini cõgregationi ⁊ cetibus interesse. ℟. Amẽ Per miam. Añ. iij. Custodisti corpꝰ meũ. fo cccxxiij. Oro. Deus dei filiꝰ. Require supra in vesperis. ℟m. Ecce dñe in toto corde suo. fo .cccxxiiij Oratio.

Ecce dñe in toto corde suo te solũ confessor tuus gerontius ep̃s cõfitetur ⁊ credit. Dũ et ꝑfectũ amorem tue fidei narrat: et mirabilia deuoto ore pronũciat. letare ergo ⁊ exultare nos fac in te: ⁊ iugiter ⁊ euidẽter: vt in te habeamꝰ post discrimina requiẽ: in quo ille post cõfessionẽ meruit inuenire mercedez. ℟. Amen. Per miam. In laudibus. Ad canticũ. Añ. Confitebr tibi dñe. Canticum. Confitebor tibi dñe rex. Ad bñs. añ Benedictio domini. Canticũ. Benedictus es dñe. Sono In conspectu angelorum. Lauda. Alla. Confessio eius. Prophetia. Ecce seruus meus. Quere fol .cccxxiiij Hymnꝰ. Sacrum xp̃i antistitem. Supplicatio. Oremus redemptorem mũdi dñm. Require in vespe

Oris precedentibus. Capitula. Deus quẽ fideliũ lingua confitendo conlaudat: ⁊ cõfessorũ deuotio copiose exaltat: prebe nobis obtẽtu cõfessoris tui gerõtij episcopi obtinere que poscimus: et euadere q̃ timemꝰ. Deus em̃ noster es tu: et ꝯfitebimur tibi: te quoq̃z deũ in nostris cordibus exaltemꝰ deuoti: fac nos ergo tibi indesinenter: ⁊ opere simul ⁊ verbo herere: qui nos fecisti veritatẽ fidei xp̃iane cognoscere. Pater. Liberati. fo j. Lauda. Germinabũt ossa tua quasi salices

Benedictio. Christus dominus qui
Require in vesperis precedentibus.
In exeunte vespera: omnia dicantur
vt in primis vesperis. Excepto Ca-
pitula et benedictione que secuntur.
Beatum satis domine confessorē
tuū gerontiū episcopum esse feci
sti: qui in toto corde suo tibi cōfessus:
in concilio iustorum ⁊ congregatio-
ne probatur esse cōspicuus. Da ergo
nobis meritis eius vt confessione sim
plici oris mundari a crimine: vt sctō
rum mereamur: ⁊ congregationi i ce
lestib⁹ interesse. Pater noster. Libera-
Dominus Bn̄o. (ti a malo. fo j.
Ihesus christus qui est cōfessoruz
remuneratio: cōfessoris sui geroncij
⁊ eius suffragio: vos sancte cōfessio-
nis sue munificet dono. ℟. Amen.
Detqz vobis se confitendi votuz: qui
eidem confessionis contulit premiū.
℟. Amen. Ut tanti confessoris vera
citer imitādo exemplū: ad celeste me
reamini peruenire ꝓmissuz. ℟. Amē
Per miam ⁊ ce. ¶ In festo sancti lu-
douici regis francie cōfessoris: om̄ia
dicātur vni⁹ cōfessoris simplicis. ix.
l'c. fol' cccxxv. ¶ In festo sancti rufi
mr̄is: oia dicātur vni⁹ mr̄is. ix. l'c. fo
cccxviij. ¶ In festo scti victoris ep̄i:
om̄ia dicātur vni⁹ cōfessoris pōtifici
fo .cccxxiij ¶ In festo sancti augusti
ni ep̄i ⁊ doctoris: oia dicātur vni⁹ cō
fessoris pontificis. fo .cccxxiij Exce-
Lux deus christe (pto. hymno
pietas redundans: qui tuū vatez
herese reductum rite augustinum: a-
mans alūnum efficis acuū. Huius
obtentu dolum hinc remoue: patriā
serua: populos guberna: om̄is lis ab-
sit: affluat redemptis gratia pacis.
Charitas efflet copulaz recissos: sit
procul ira: abeat ruina: clades absce
dant: famis atqz langor: noxia queqz
Cler⁹ doctrina rutilet corrusca: pō-
tifex celsum apicem retentet: labe ab
stersa operibusqz almis post placitu-
ra. Laus tibi instet iubilo ꝑhenni tri
nitas simplex: deitasqz vna: cuncta q̄
condens opifex in ethere opere crede
ris auctor. Amen. ¶ In festo sancto
rū iuliani ⁊ hermetis: om̄ia dicantur
plurimoꝝ martyrū. ix. l'c. fo cccxxij.
¶ Decollatio sancti iohānis bapiste
Ad vesperū. Lauda. Sperauit aīa mea.
fo cccxvi. Sono. Bn̄dic aīa me dn̄m. an̄.
Bene uūciaui. fo cccxviii. Lauda. Sta-
tuit dn̄s supra petram pedes. Quere folio
Hic iohan Hymnus. (.cccxvij
Hnes mire natus de senili viscere:
ante iudicem ꝓphetans: quam sit iu-
dex edit⁹* preijt ⁊ mortuū. Hūc tho-
ri vino repletus sanguine iubet rui: q̄
re stuprum cedit audax: ꝯiugalis cri
minis: sed sacram sumit coronā lau-
reatā gloriā. Hic dei precessit vnum
matre natum filiū tempore: quo sub-
sequēte preco verax preijt: mortis et
precursor ipse morte primus conci-
dat. Nunciat redemptorem esse chri
stum seculis: nunciat vitale munus
esse christuz seculis: nūciat vitale mu
nus esse xp̄m mortuis: quare christū
probra dixit posse mūdi tollere. Hūc
rogemus abditorum corda mesta pe-
ctorum: vt scelus nostrum repellat:
motus indulgentiam conferat: et do
na vite cum perhenni gaudio. Arce
at iram superni quā paueamus iudi-
cis: prouocet patris benignam: quā
sitimus gratiam: donet ⁊ cunctis be
atam possidere patriam. Laus tibi
per omne tempus trinitatis indif-
ferens: laus honor virtusqz summa

sicut Hymnus pangelingua.
* deest aliquid, vt constet versus

singularis gloriaqꝫ te deum seculorum personet in secula. Supplicatio Oremus redemptorē. vt supra. Capl'a.

Domine ihesu christe qui beatissimū iohannem baptistam tuū ⁊ martyrem: et tue natiuitatis et tue mortis precursorem dignatus es facere: vt fax luminis veritatis lumine ardens: et stuprum verbis coniugalis criminis prohibēs: gladio interemptus te moriendo preiret: quē nascendo in carne visus fuerat precessisse: vt quem nūciauerat voce: predicaret et sanguine: dum pro eo quem in deserto preconatur: in carcere decollatur. obtentu ei⁹ da in ore nostro tue dignationis oraculum. Da etiam in opere iusticie fructū vtrorumqꝫ munere clariores effecti: sicut ille est pro veritate et carcerē perpessus et gladium: ita nos in veritate et carceres eternos euadamus: et tartharū. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. Bñ.

Spiritus dominus qui beatissimū iohannez mortis sue voluit precursorem efficere: premiū se dignetur vestris precibus demonstrare. ℟. Amen. Et qui illum permisit pro veritate decollari in carcere: ipse vos in veritate sine fine conseruet. ℟. Amen. Ut sicut ille moriendo precursor factus est dominice mortis: ita vos beate viuendo sequaces sitis vnici redemptoris. ℟. Amen. Per misericordiam ipsius dei nostri ⁊ ce. Lauda. Diligam eum ex toto corde meo dicit dominus. ꝑ. Et erit sicut ros israel germinabit sicut lilium et florebit alleluya alleluya. ℣. Et erit tanq̄ lignū quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo. ꝑ. Et erit sicut ros. ℣. Gloria et honor patri ꝑ. Et erit sicut ros. Oratio

Deus dei filius qui ī cruce tua et salutem regibus donas: ⁊ humiles tuos ad victoriaꝫ semper armas: tempera iam tandem miseriarum nostrarum erumpnas: ac ne gladio maligno nostre feriantur ceruices: obtē tu gloriosi precursoris tui iohannis baptiste gladio: verbi tui nos reddito efficaces.. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster ⁊ ce. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Ad matutinū. Labia mea domine aperies. ꝑs. l. Orō. Exultent dñe labia. Quere fol' cccxxviij. Añ. Deus qui das salutem regibus ꝑ. Libera me de gladio maligno et de manu filiorū alienorum. ℣. Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo libera me. ꝑ. Libera me. ℣. Gloria et honor patri ⁊ce. ꝑ. Libera me. Oratio. Deus dei filius qui in cruce tua. Quere supra in vesperis. Añ. Educ domine de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo. ꝑ. Me expectant iusti donec retribuas mihi. ℣. Intende ad orationem meam: quia humiliatus sum nimis. ꝑ Me expectant iusti. ℣. Gloria et honor. ꝑ.

Educ Oratio (Me expectant. domine de carcere animas nostras qui sputa pro nobis ꝑpessus es: et flagella: vt precibus iusti huius iohānis baptiste et martyris tui ex hoc mundo educti de carcere: triumpho crucis tue debita post nostrum obitū tibi preconia cum sanctis omnibus preconemus cum laude assidua. ℟. Amē. Per mīam tuam deus noster. Añ. iij. In vita sua fecit mirabilia: et post mortem suam operatus est. ꝑ. Multa deiecit a se ignem terre ⁊ in verbo domini exultauit ℣. Ecce sic benedicetur homo qui timet dominū. ꝑ. Multa deiecit. ℣. Gloria et honor

Preci Oratio. (ꝑ. Multa deiecit. Posa est domine in conspectu tuo

mors beatissimi iohannis baptiste: que duz petulantis principis facin⁹ arguit: iusticiam exequendo: promeruit in carcere decollari: vt qui haberet vigorez in verbo: nō perferret pauorem ex gladio. Cum sanguis eius meretricie saltationis compensatione taxat⁹: eo tibi preciosior esset: quo effundi pro iusticia meruisset. Concede ergo nobis vt sanguis illius q̄ pro veritate effusus est: pro nobis te i supplicatione adire non cesset. Voxqz illa que pro strupri crimine percussit adulterū regem: pro fidelium populorum indulgentia te exorare nō cesset. ℟. Amen. Per miam tuam. ℟m. Cum essem clausus in vestibulum carceris factus est sermo domini ad me dicens: eruens liberabo te de gladio. ℣. Quia fiduciaz habuisti ī me: ego saluabo te. ℣. Liberabo te de manu pessimorū: et eruam te de manu fortiū. ℣. Quia. ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Quia. Oro.

Christe dei filius quem iohannes filiū hominis: ⁊ nascendo precessit: et moriendo precucurrit: ānue nobis precibus tanti vatis: vt iusticiam pro qua ille meruit decollari in carcere: nos semper retentem⁹ in opere. vt sicut ille eam predicando pro veritate est mortuus: ita nos eam seruādo: in veritate viuamus. ℟. Amen. Per miam tuam. In laudibus. Ad canticum. Aña. Thronum glorie. Canticum Confirmatū est cor meuz. fol. .xxxij

Christe dei filius de quo Oratio. iohannes precursor natiuitatis tue et mortis existens: prophetie sue vaticinio testatus est: quod te crescere: ⁊ illū minui oporteret: cum et dominus sublimatus sis cruce: ⁊ famulus cōminatus sit capite. Da nobis vt ea fide qua tāta pietatis mysteria veneramur: ea etiaz gaudia patrie celestis intremus. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. Ad bñs. Aña. Benedictio domini. Canticū. Benedictus es dñe deus patrū. Quere fo cccxviij. Sono. Benedic anima mea dñm. Lauda: Laudate dñm. ps. cxlviij. Prophetia. Iustus si morte. Require folio .xxj

Almi prophete pro- hymnus. genies pia: clarus parente: nobilior patre: quem matris aluus claudere nescius ortus senili prodijt indice. Quem virginalis regia gloria sūmi tonantis nomīe pigneris gestaret: aule nobilis intimo claustro pudori fertilis integro. Vox suscitauit missa puerpera: fouitqz vatis gaudia paruuli: matres pro tanto munere pigneris: mutus locutus nomine filij est. Scribendus hic est: vocis vt audiat nostre canorez: diraqz vincula dissoluat: ore largo prophetico verborum habens litteram nominis. Vox nanqz verbi: vox sapientie est: maior prophetis: sed minor angelis: qui preparauit corda fideliuz: strauitqz rectas iusticie vias. Assertor qui nō ope regia nec morte dura liquerat tramitē veri: ac actus: non licet ait tibi vxorez habere fratris adulteram. Hinc ira regis seuaqz funera saltationis munere vendita: mensas tyranni et virginis: ebrios luxus repleuit sanguine sobrio. Hic vitricus dat dona vesanior: q̄ si venenū pocula traderet: negare prestat q̄ dare: vitrico odire prestat: plus nocet et hic amor. Gloria patri eterno domino: gloria christo regi perpetuo: qui dominatur cū sancto spiritu: et regnū eius per omne seculum. Amē. Supplicatio. Oremus redemptorem. vt supra. Capitula.

Deus qui beatissimuz iohannem multipliciũ palmaꝝ floribus coronasti: dedisti enim ei vt esset sanctꝰ ante ortũ propheta: Post ortũ baptista in iordane: euãgelista ĩ solitudine. martyr morte. Da nobis supplicibꝰ seruis tuis: vt sicut ille secutus est vestigia vnigeniti filij tui dñi saluatoꝛ: sic nos viam sequamur dñi precursoris. Et sicut illi donare dignatus es vt pro veritate moreretur: sic nobis tribue et in veritate viuamus. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Lauda. Diligam eum ex toto corde meo. folio cccxvj. Bño. Xp̃s dñs qui beatissimũ. quere in vesperis precedẽtibus. In exeũte vespera: om̃ia dicãtur vt in primis vesperis. Excepto capl'a ⁊ bñdictiõe

Educ dñe de carcere Capitula. aĩas nostras: qui beatissimũ iohannẽ herodiano gladio consecrasti. Detur per eũ nobis penitẽtie opcio: q̃ penitudinis extitit predicator. Cõseruet in fide populos: qui arguit de ĩfidelitate superbos. Deferat ad te cõfessionem humiliũ: qui redargutoꝛ factus est contentoꝛũ. Quiqꝫ nuncius extitit verbi: gratiã nobis preroget nũciati: cum ad te nũc proclamemꝰ e terris. Pater noster. Liberati a malo.

Beatissimus iohan/Bño. fo j. nes baptista cuiꝰ caput cruento regi hodie desectuz inter pocula allatum est disco: sit pro vobis om̃ibus apud deũ intercessoꝛ. ℟. Amen. Idem quoqꝫ qui fraternũ prohibens violare conubiũ: hodie in carcere peregit martyriũ: suis vos precibus faciat incentiua superare libidinũ. ℟. Amen. Ut sicut idem dñi precursoꝛ factus est mortis: ita vestris intercessoꝛ existat preuius pro delictis. ℟. Amen. Per mĩam. ¶ In festo sancte sabine virginis: om̃ia dicãtur vnius virgis .cccxxviij ¶ In festo sanctoꝛum felicis et audacti martyruz: omnia dicãtur plurimoꝛũ martyrũ. fol' cccxxij.

In festo egidij abbatis: om̃ia dicãtur vniꝰ ꝯfessoris fo cccxxiiij. ¶ In festo sanctoꝛuz vincentij et leti martyrũ: om̃ia dicantur plurimoꝛuz martyrũ. ix. l'c. fo cccxxij. ¶ In festo antonini martyris oĩa dicãtur vnius mr̃is precipui. fo .cccxvj ¶ In festo sancte obdilie virginis: oĩa dicantur vniꝰ virginis. fo .cccxviij ¶ In festo natiuitatis sctẽ marie virginis: om̃ia dicãtur vt in assũptione. fo .cccxciiij ¶ In festo gorgonij et dorothei: oĩa dicãtur plurimoꝛũ martyrũ. ix. l'c. fo cccxxij. ¶ In festo sanctoꝛũ prothi ⁊ iacinti mr̃m: oĩa dicãtur plurimoꝛuz martyꝝ. ix. l'c. fo cccxxij. ¶ Ieiuniũ obseruatur tribus diebꝰ ante festum sancti cipriani. si volueris recitare. q̃re fo .clvj ¶ Exaltatio sancte crucis om̃ia dicãtur vt in inuẽtione sctẽ crucis. fol' ccclxv. ¶ In festo sancti cipriani ep̃i. Ad vesperũ. Lauda. Gloria et honore. Sono. Fac mecum. Quere fo .cccxviij Aña. Posuisti dñe super caput eius coronam de lapide precioso. ꝑ. Gloriam et magnũ decorem super eum impones. ℣. Vitam pecijt ⁊ dedisti ei longitudine dierum in eternũ ⁊ in seculũ seculi. ꝑ. Gloria ⁊ magnũ. ℣. Gloria ⁊ honoꝛ. ꝑ. Gloriam. Dñs sit semp. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya Om̃is qui vicerit faciam illum sedere in throno patris mei all'a. ꝑ. Sicut, et ego vici et sedeo in illud all'a all'a. ℣. Beatus qui intelligit super egenũ ⁊ pauperẽ: in die mala liberabit eũ dñs. ꝑ. Sicut. ℣. Gloria ⁊. ꝑ. Sicut.

Vrbis magister tuscie: Hymnꝰ. tu cipriane pontifex: fax lumino

sa ⁊ efficax: verbo docēs ⁊ sanguine. Tu martyr ⁊ doctor pius vtroq; clarus dogmate: ⁊ stulta verbis imbuis: ⁊ docta exēplis foues Celestis ille spūs qui in ꝓphetis prefuit: te inrigauit celitus: impleuit. egit. cōpulit. Hinc fonte claro luminū mētes foues fideliū: artus peragrās inuios ciues palatu recreans. Tu passiōis gloriā questu oblata distrais mercede cōparans: cū te feriret carnifex. Sic sic docens qd̄ veruz est: fundis beatū sanguinē: ditas cruore affricā: verbo docēs hesperiā. Tu doctor in terra pius: tu martyr in celestib⁹: qd̄ predicasti dogmate: fac nos tenere per precē. Deo patri sit gloria eiusq; soli filio: cū spiritu paraclito regnās per omne seculū. Amē. Suplicatio. Orem⁹. mutato noīe. vt supra. Capl'a

O Decus orbis o doctor vnice veritatis magister: catholice catholicoruz dotator ecclesie cipriane martyr sanctissime: qui xp̄m ⁊ voce predicādo ⁊ sanguine: ⁊ lingua amenus ⁊ passione mōstraris esse cōspicuus: dum que doces agis. ⁊ q̄ agis posteris docēdo derelinq̄s. in vtrosq; admirabilis ⁊ preclarus: dum et doctor mirificus ⁊ martyr agnosceris gloriosus: dum ⁊ doctrina clares in seculo: ⁊ de effuso sanguine letaris in celo: te qm̄s: te rogamus: rege foue: instrue nos tuis semꝑ suffragijs: pariter ⁊ doctrinis imbue ore nescios: precibus tuere infirmos. verbis doce: q̄d agere: meritis obtine: quo possim⁹ intrare. Illic riga ignorantiam verbis: hic cōtinuis fragilitatem nr̄am foueto suffragijs: vt per deū vnū in trinitate perfecta: quē tu ⁊ doctrina p̄dicasti: ⁊ sanguine nos ⁊ dictoꝝ tuorū fructus hic libentius hauriamus: ⁊ meritoꝝ tuoꝝ gaudijs post transitū satiemur: per ip̄m qui nos docuit orare ⁊ dicere. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. Bn̄o.

Christus dn̄s qui beatissimum ciprianū ecclesie tue p̄sulē: quē doctrina magisterio clarū: ⁊ martyriū fecit esse cōspicuū impleat vos ⁊ gr̄a sancte doctrine: ⁊ amoris sui opulentie dulcedine ℟. Amē. Ut ⁊ in verbis martyris correptionē vite integram adsumatis: ⁊ in exēplis ei⁹ adipiscamini qd̄ vos heredes efficiat in celestib⁹ regnis. ℟. Amē. Quo ⁊ ꝑ eius doctrinā peccatoꝝ a vobis rubigo effugiat: ⁊ per eius suffragia vita vobis cōcedatur eterna. ℟. Amen. Per mīam. Lauda. Beatus vir qui timet dn̄m all'a. ꝑ. In mandatis eius cupit nimis all'a all'a all'a. ℣. Potens in terra erit semen eius generatio rectoꝝ benedicet̄. ꝑ. In mandatis. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. In mandatis.

Debitas tibi dn̄e eterne Oratio. referim⁹ grates: ⁊ iesu xp̄o dn̄o nr̄o: in cuius similitudinē beatissim⁹ ciprian⁹ dum offert victimā: ipse est victima. Tuz sacerdotiū eligit: martyrium deuot⁹ impleuit. Obtineat igit̄ apud te deus summe: vt des miseris indulgentiā post delictum: qui meruit post sacerdotiū subire martyrium. ℟. Amē. Per. Ad matutinū. Añ. Labia mea. ps. l. Or̄o. Exultent te dn̄e. fol' cccxxviij. Añ. j. Homo dei ostēdit tibi dn̄s sacramentū: multā vidit en ꝫ ꝑseuerantiā tuā. ꝑ. Quia multū tristat⁹ est pro ppl'o suo ⁊ orabas pro isrl'. ℣. Non det in cōmotionē pedē tuū: neq; dormiet qui custodit te. ꝑ. Quia. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Quia Oratio. Debitas tibi dn̄e. Quere in vesperis precedentib⁹. Añ. ij. Ho-

mo iste perfecit omnia que perceperat ei deus: et dixit ad eum ingredere in requiem meam. ℟. Quia te elegit iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℟. Quia te. ℣. Gloria et honor patri. ℟. Quia te. Oratio.

Eternum tue virtutis nomen omnipotens deus oramus: vt nos martyris tui cipriani episcopi et omnium sanctorum meritis socios fide pares deuotione extrenuos passione: consimiles et in resurrectione feliciu facias coequari. ℟. Amen. Per miam. Ant. iij. Iste homo honorificatus est valde et confregit deus cor inimicorum eius et properauit in domo domini dei sui perfecto corde. ℟. Et viderunt omnes que manifesta fecit deus per ipsum. ℣. Maxima est gloria eius in salutari tuo: gloriam et magnum decorem impones super eum. ℟. Et viderunt. ℣. Gloria et honor. ℟. Et viderunt. Oratio.

Deus inmense gloriose quem in passionibus martyrum incolimus: in beatorum solennitatibus veneramur: atque incertaminibus vincentium conlaudamus: adesto precibus supplicantium: interuentu martyris tui cipriani pontificis: vt qui te pro ammissis terribilem metuimus: eius precibus exoratus in misericordia placitum inueniamus. ℟. Amen. Per miam. ℟. Labia sacerdotis custodiunt scientiam et legem exquirunt de ore eius. quia angelus domini est. ℟. Lex veritatis in ore eius et iniquitas non est inuenta in labijs eius. in pace dirigens ambulabit et multos conuertit ab iniquitate. ℣. Sacerdos qui de ore suo profert iusticiam: et exquirentibus se annunciat veritatem: angelus enim dei omnipotentis est. ℟. Lex. ℣. Gloria et ho. ℟. Lex. Oratio.

Deus qui os beatissimi martyris cipriani episcopi ita sapientie vberta te replesti: vt diuersitate virtutum circumseptus apparens: iocunditate et decore illum celesti gloriosum ostenderes: quo et labijs custodiens scientiam: et legem in ore eius exquireres: porrige ori nostro scientie lucem: et sapientie vere perfectionem: vt in eo quo tibi ille multos conuertit ab iniquitate: in eo nos iubeas perenniter conuerti et iucundari. ℟. Amen. Per miam. In laudibus. Ad canticum. Ant. Thronum glorie. Canticum. Confirmatum est. fol. xxxij Ad bns. Ant. Benedictio domini in mercedem iusti festinat. Canticum. Bns es. fol. iij. Sono. Alla. Cantabo virtutem tuam domine alla. ℣. Alla saluator meus tibi psallam: quia deus susceptor meus et refugium in die pressure mee alla. Lauda. Laudate dominum de celis alla. laudate eum in excelsis alla. ps. cxlviij. Lecon libri ecclesiasticum salomo. c. xliiij. ℟. Deo

Vir iste conseruauit legem dei excelsi: et in temptatione inuentus est fidelis. Et statuit ei dominus testamentum eternum: et dedit illi sacerdotium gentis: et beatificauit illum in gloria. Et circuncinxit illum zonam glorie: et induit illum in vasis virtutum. Qui curauit gentem suam: et liberauit illam a pernicie. Qui preualuit edificare ciuitatem: qui adeptus est gloriam in conuersatione gentis: et ingressus domus et atrij amplificatus est. Quasi stella matutina in medio nube: et quasi luna plena in diebus suis lucet. et quasi sol refulgens: sic ille refulsit in templo dei: et quasi flos rosarum in diebus verni. Quasi lilia que sunt in transitu aque: et quasi thus redolens in diebus estatis. Quasi ignis effulgens et thus ardens igni. Quasi vas auri solidum ornatum omni lapide precioso. Quasi oliua pullulans et cipressus in altitudinem se tollens: in accipiendo ipsam autem stolam glorie et vestiri consumatione virtutis:

in ascensu altaris sancti gloriã dedit sanctitatis amictũ: in accipiẽdo aũt partes de manu sacerdotis. Et ipse stans iuxta aras circa illũ corona fratrum. Quasi plãtatio cedri in mõte libano: sic circa illũ steterũt quasi rami in palma. Porrexit manũ suaz in libatione: libauit de sanguine vue. Et fudit in fundamentũ altaris odorem diuino excelse principi. Tunc exclamauerũt filij aaron: in tubis productilib⁹ sonauerũt ⁊ auditã fecerũt vocẽ in memoriã corã deo. ℟. Amẽ hv⁹. Urbis magister. Suplicatio. Oremus redemptorẽ. Capl'a. O decus orbis. Lauda. Beatus vir. Bñ̃o. Cristus dñs. vt supra in vesperis p̃cedẽtibus. ¶ In festo sancti cornelij ep̃i mr̃is: oĩa dicant̃ vni⁹ martyris põtificis. fol'. cccxviij ¶ Octaua natiuitatis virginis marie: oĩa dicant̃ sicut in die. fol'. cccxciiij ¶ Sanctorum nichomedis ⁊ valeriani martyrum: oĩa dicant̃ plurimoꝝ mr̃m. ix. l'c. fol' cccxxij. ¶ Uincentij mr̃is: oĩa dicant̃ vnius martyris. ix. l'c. fol' cccxviij. ¶ Eufemie virginis ⁊ martyris: oĩa dicant̃ vni⁹ virginis. fol'. cccxxviij Excepto hymno.

Canitur sicut Hymnus sacris solemniis

EN festum prodijt virginis inclite micãs eufemie martyris: optime oẽs nunc ppl'i psallite modulis redẽtes vota gnauiter. Occurrens dñs purget vt intima: clemẽs adtribuat munera gratie: qui se nunc militum carmina promere sanctoꝝ queat laudibus. Hec nãqz dño augusta deseruiens: semet duz dedicat principi celico: liuore demonũ pungit̃ illico ne xp̃m voce predicet. Felix eufemia sed pia permanẽs: vt ad illã p̃fidus venit rugitu murmur subito: munere spũs ⁊ mente clara redit̃. Pudica moribus: inclita genere: inmixta pp̃l'is calcedonẽsib⁹: vt xp̃o militat mente deliberat: vt virgo quoqz maneat. Sed hostis noscit̃ ipse qui inuidus furorẽ iudicis cõcitat inuidi: sanctã vt ydolis thura libaminis offerre cogat impie. Uirgo sed socijs iuncta pijssimis: quos septẽ numero septies indidit dicatos nisib⁹ passioni martyrũ certamen leta suscipit. Flãmas ingredit̃: cingit̃ ignibus: se xp̃o redere vocib⁹ intonat: celestem gratiã vt flectat orantib⁹: p̃soluens vota laudib⁹. Tulesa p̃diens carcere trudit̃: mirãt̃ milites talia cominus vidisse: sed p̃sul ip̃e nec territ⁹ seuus monet aliter. Arena subito põti demergere dicatã dñi virginẽ imperat: insontẽ rabidus p̃ducere cupiens: et martyr vota soluere. Sed martyr dñi talia sustinẽs: iam suũ spũm suscipi cogitat: vt mixta celitus agmina martyrũ valerẽt vota ꝯsequi. Unde nunc auidi virgo te gnauiter oram⁹ pp̃l'i: lauacri filij mittens miserãsqz celica munera: pioꝝ preces audiẽs. Iam xp̃e miseris esto misericors: et ⁊ sancte meritis solue piacula: nobis perpetua gaudia tribuẽs: dñe deus oĩbus. Sit trino dño gloria sedula: regnũ p̃petuũ atqz potentia: virtute solita: qui regit oĩa sustenta pie cõdita. Amen. ¶ Lamberti ep̃i ⁊ mr̃is: oĩa dicant̃ vni⁹ mr̃is põtificis. folio. cccxviij ¶ Sanctoꝝ lucie ⁊ geminiani: oĩa dicant̃ plurimoꝝ mr̃m. ix. l'c. fol' cccxxij. ¶ Mathei apl'i ⁊ euã celiste. Ad vesperũ. Lauda. Gloria ⁊ honore. Sono. Fac mecum. Añ. Oculus dei. fol'. cccxviij Lauda. In memoria eterna erit iustus all'a. p̃. Ab auditu malo nõ

timebit alla alla. ℣. Beatus vir qui timet dñm in mãdatis ei⁹ cupit nimis. ℟. Ab auditu. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Ab auditu. Hymn⁹

PReclarũ xp̃i militẽ virtutũ donis nobilẽ: laudis cõcentu canere plebẽ adtende: cõdocet. Mathe⁹ nãq; iste est: quez clara voce dñs sese defluxa acersiens tholoneo eripuit. Quiq; celsuz apicẽ apl'atus tribuit: ⁊ clarũ euãgelici deinde decus cõtulit. Qui solus axem feruidũ adgressus: truces ppl'os ardẽtiori spũ flãmauit igne celit⁹. Fugauit magos improbos: serpentiũ vir⁹ expulit: armauit sacris monitis dicatos xp̃o populos. Castis edoctũ regulis plebẽ lucrat⁹ arduã: regalibusq; atriis vite fundit oracula Qui multa post miracula: ⁊ sancte vite p̃mia: hoc sacri p̃dicaminis cesus dictus occubuit. Nostrisq; libens p̃cib⁹ adsit patronus optim⁹: ⁊ pio clemẽs animo: celsum exoret principẽ. Nobis adquirat gaudia p̃sentis eui: ac sup aduersa cũcta arceat: ⁊ queq; prosunt tribuat. Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio cũ spũ paraclito regnãs p omne seculũ. Amẽ. Suplicatio. Oremus. mutato noĩe: fol'. cccxxxij Capitula

DOmine iesu xp̃e qui eligisti tua ex plebe matheũ: qui leui sumpsit cognomen apl'um ⁊ euangelistã: itaq; in vertice ecclesie eum statuisti ex publicano a te xp̃e electus: primũ in iudea quidẽ euãgelizare fecisti: et postmodũ in macedonia te predicãs pastoꝝ sic req̃escit in mõtib⁹. Annue p̃cibus nr̃is: vt ei⁹ interuẽtu nos futuro liberes a tormẽto: vt verbũ tuũ qđ ille gl'iosus in mũdo vocib⁹ sparsit: nos sanctificatũ in receptaculuz nr̃i pectoris cõseruem⁹: qui nos docuisti orare ⁊ dicere. Pater noster.

DLiberati a malo. fol' j. Bñdictio. Dominus iesus xp̃s qui ingenti pietate apl'um suũ matheũ euangelistam ex publicano fecit mirificũ: nos de aduersis faciat semp victoriã promereri. ℟. Amẽ. Et qui illũ exaltauit vocatione prõptissima: ab omni nos mũdane cõuersationis dignetur eruere cõtagio. ℟. Amẽ. Et qui voce predicationis ⁊ apl'atus gr̃a illuz ditauit in mũdo: nos spũalium gaudioꝝ munificet incremẽto. ℟. Amẽ Per miam. Lauda. Diligã eum ex toto corde meo dicit dñs. ℟. Et erit sicut ros isrl': germinabit sicut liliũ ⁊ florebit all'a all'a. ℣. Et erit tanq̃ lignũ qđ plantatũ est secus decursus aquarũ: qđ fructũ suũ dabit in tẽpore suo. ℟. Et erit sicut. ℣. Gl'a ⁊ ho. ℟. Et erit.

DOna nobis dñe sapien/ Orõ. tiam p quã ⁊ insipientie nostre ignauia auferat': ⁊ beatitudinis gloria cõferat'. Ut dũ martyrẽ tuũ matheum apl'm ⁊ euangelistã decoris stola circũdas in nobis indumentuz baptismi: qđ peccãdo polluim⁹: eodem intercedẽte ꝓpiti⁹ abluas: ⁊ cũ sanct⁹ ille martyr tuus coronat' in vasis virtutũ: nosq; expiemur a cõtagione peccaminũ. ℟. Amẽ. Per. Ad matutinum. Añ. Labia. ps. l. Orõ. Exultent. fol' cccxxviij. Añ. j. Coronam glorie ponã sup caput ei⁹ dicit dñs ⁊ induam illũ stolã candidã. q: seruauit mandata mea. ℟. Et ꝓpter nomen meũ effusus est sanguis eius in terra. ℣. Et veritas mea ⁊ mĩa mea cũ ip̃o: ⁊ in noĩe meo exaltabit' cornu ei⁹. ℟. Et ꝓpter. ℣. Gl'a ⁊ ℟. Et ꝓpter. Orõ. Da nob. vt hic supra. Añ. ij. Coronauit eũ dñs ⁊ bñdixit ⁊ dilexit illũ. ℟. Et supra multa munera ꝯsti: net illũ. ℣. Qui ingredit' sine macula ⁊ operat' iusticiam: qui loquit' ve/

ritatem in corde suo. ꝑ. Et supra. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Et supra. Oratio.

Eternũ tue virtutis nomen omnipotẽs deus oramꝰ: vt nos martyris tui mathei apl'i ⁊ euangeliste: et omniũ sanctoꝝ meritis socios fide: pares deuotiõe extrenuos passione: cõsimiles ⁊ in resurrectione felicium facias coequari. ℟. Amen. Añ. iij. Certamen bonũ certaui cursum cõsumaui. ꝑ. De cetero reposita est mihi corona iusticie. ℣. Quia custodiui vias dñi nec impie gessi a deo meo. ꝑ. De cetero. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ.

Deus inmẽse ⁊ Oro (De cetero. gl'iose quẽ in passionibꝰ martyꝝ colimus: in beatoꝝ solẽnitatibꝰ veneramur: atqꝫ in certaminibꝰ vincẽtiũ cõlaudamus. Adesto precibꝰ supplicantiũ interuentu martyris tui mathei apl'i ⁊ euangeliste: vt qui te pro ammissibꝰ terribilẽ metuimus: eius precibꝰ exoratꝰ in mia placitũ inueniamus. ℟. Amen. Per miam. ℟.

Dego sum lux. fol'. cccxvij Oratio Deus cuius honor sanctitas est: quẽ diligere salus est: ⁊ amare perfectio inlabere in cordibꝰ nostris: da in omni ecclesia tua martyris tui mathei apl'i ⁊ euãgeliste lucere vestigia: vt te regente omniuꝫ gressus ea nos via perducat ad vitam: que martyrem tuũ extulit ad coronã. ℟. Amẽ In laudibꝰ. Ad canticũ. Añ. Tu solus dñs qꝛ nõ est alius neqꝫ iustus preter te neqꝫ sanctꝰ preter deũ nostrũ. Canticũ. Cõfirmatum est cor. Ad bñs. Añ. Bño dñi. Cãticũ. Bñs es. fol'. xxxij Sono. Septies in die. Lauda. Laudate dñm. ꝑs cxlviij. Prophetia. Iustus si morte preoccupatꝰ. fol' cccxviij. Hymnꝰ.

Solemne rutilat ac venerabile nunc festũ: ppl'i pectora pãdite celesti dño munera soluite: ⁊ grates pie redite. Electus dñi nãqꝫ discipulus matheus vocatꝰ: nimis ⁊ inclitꝰ colendus ppl'is affuit oibus: clarete bene moribꝰ. Hic xp̃i socius factus apl'us dat sancta ppl'is munera litteris: ⁊ clarus opere floruit etheris ostendẽs bona meritis. Clarẽs officijs iste deificus: videt regijs imperijs deus in mũdo positus: celsus hominibꝰ vt vitã daret oibꝰ. Dum mẽbra releuat hic pnerilia: gubernans dicit cuncta polifera: rex dare illi iubet illico munera ammirans sibi placita. Sed sanctus negat hinc se fore mox deũ: seseqꝫ itonat omnino seruulum creantis minimũ: plebis apl'm tenentẽ quoqꝫ seculũ. Sed celũ aspiciens terreã despicit: ⁊ celsa resonãs: infima respuit: tẽnens pestifera: magnifica appetit ⁊ xp̃o rata suggerit. Pudica cupiẽs optima predicat: et xp̃o dño sic pie mãcipiat: quas illi famulas antea nouerat: ac vota pia cumulat. Qui sacerdotio duꝫ bene fungitur: mucrone gladij subito ferit: ac sanctis ppl'is ethere iungitur: ⁊ celo pius indit. Hic talis qm̃s conditor inclite assistat miseris: ac sine crimine nos tibi societ etherea in sede: qui cuncta regis inclite. Nos eiꝰ meritis facito cõpares: nec nõ precãtibꝰ reddito celibes: ac celsis ppl'is ethere pariles sanctorũ quoqꝫ cõpotes. De xp̃e celebrẽt oia ꝯdita telluri imposita: maria ⁊ abdita: vel cũcta modulis ⁊ reboantia: per cuncta tibi secula. Amen. Supplicatio. Oremus. Capl'a. Dñe iesu xp̃e qui. Lauda. Diligã eum. Bño. Dñs iesus xp̃s. vt supra in vesperis p̃cedẽtibꝰ. ¶ In sci mauri cũ socijs suis: oia dicant pluri

mor mr̄m. ij. caparum. fol' cccxxij. ¶ Clete virginis: oīa dicant' vni⁹ virginis. fol'. cccxxviij ¶ Fortunati ep̄i ⁊ cōfessoris: oīa dicant' vni⁹ cōfessor' pōtificis. fol'. cccxxiij ¶ Sanctorū cosme ⁊ damiani mr̄m. Ad vesperū. Lauda. Exortū est. fol' cccxix. Sono. Justor aīe. fol'. cccxxxiiij añ. Dabo sāctis meis regnū in hierl'm lignū eniz vite in odorem vnguēti. ꝑ. Et nō laborabūt neqz fatigabunt'. ℣. Qui cōfidunt in dño sicut mons syon nō cōmouebit' in eternū: qui habitāt in hierusalez. ꝑ. Et nō. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Et nō. Lauda. Respexit eos. fol'. cccxxj Hy⁹.

Plebs deo dicata pollēs ⁊ caterua multiplex: cetus ⁊ cōuentus oīs cruēt⁹ orbis ambitu sanguinis: quos mundat vnda singularis victime. Auriū claros meat⁹ ⁊ ꝓfunda pectoris: cordis itima: simulqz mēt' alta pandite: res pia narrat': oēs huc venite prepetes. In noua ꝓcessione ꝓsilit miraculū: dū medele substat ordo plenus omni munere. nā vigent cosmas alter damian⁹ incliti. Ore tactu. posse. iussu: cū medendi gr̄a: gneverbi cūcta siccāt morbida: arte libri: arte celi tota currāt languida. Quicquid illis esse substat ad salutē ꝓficit: vna virt⁹ format: ipsa queqz sunt vitalia: dū viget totū qd̄ ore qd̄ manu determinat. Ossa nerui vel medulle, sāguis art⁹ viscera spūs ⁊ om̄e pect⁹ anxiosuz tediis: tot a sanctis ferre plenā sic medelā postulāt. Ut ruat demon: ⁊ horror: lāgor oīs vlcus decidat: gratia culpā sequat': ⁊ scelus clemētia: sit malis om̄ino finis: ⁊ bonis eternitas. Presta ingenite ꝑ vnigenitū regnās: qui ꝑpetim cū scō spiritu olimpū cōtinens iugi iudicio sustenta aridā perēni impo. Amē. Suplicatio. Oremus. mutato noīe. fol'

Deus medi/ Capl'a. C. cccxxxij cina lāguentiū: sanitas infirmoruz: curator corpor: sanator ꝓuidus aīaruz: qui beatissimos viros cosmā ⁊ damianū gemina medēdi arte fecisti esse industrios: quo ⁊ verbo ⁊ opere humanis lāgorib⁹ subuenirēt: qui curatores ⁊ aīarum ⁊ corpor eodez genere medendi gemino extitissent: dū ⁊ signis vtraqz curāt: ⁊ in vtrorumqz artificio manuū mirabiles extant. dū ⁊ mūdiali arte corporibus ⁊ celesti medent' medicamine aīabus. Te q̄s te rogam⁹: vt eisdē patrocinātib⁹ vulnerib⁹ nr̄is ꝓuidā medēdi curam impertias: internas externasqz passiones remoueas. Quo sanati cordib⁹ atqz corporib⁹ dū in hac ꝑegrinatione beneplacitā tibi ꝑsoluimus seruitutē: cōsumate salutis mereamur ꝑuenire ad requiē. Pater nr̄. Liberati a malo. fol' j. Benedictio.

Christ⁹ dñs qui sanctos suos cosmam ⁊ damianū gl'iosa medēdi arte fecit esse cōspicuos: a cūctis vos langorib⁹ efficiat alenos. ℟. Amē. Et quos voluit infirmātib⁹ curationes impēdere: ꝑ eor ꝓces sanitatū preroget vbertatē. ℟. Amē. Ut eor curatione atqz suffragio latēs patēsqz in vobis pctōr lāgor effugiat: quib⁹ a deo curādi potestas cōcessa est manifesta. ℟. Amē. Per. Lauda. Gaudiū sempiternū. fol' cccxix. Oratio.

Deus q̄ sanctis tuis cosme ⁊ damiano geminas ꝯtulisti ante mortē coronas dādo illis: ⁊ in medēdi arte affectū: ⁊ victoriā ꝑ suppliciū: te rogamus ⁊ petim⁹: vt aīe atqz corpori nostro hor interuētu salutē imparciēs: ⁊ vita nr̄a incentiuor careat morbo:

vt lange lingua

⁊ desideriorꝫ cōcrescat spūalib⁹ docu mētis. ℟. Amē. Per miam. Ad matutinū. Añ. Da nobis le. ps. l. Oratio Redde nobis. fol. cccxx Añ. j. Palme fuerunt. fol. cccxxij. Oratio. Irabilē te in sāctis tuis cosma ⁊ damiano dñm deū virtutū: plurimum deprecamur: vt des nobis ad aduersa expellēda virtutē: qui sāctis tuis tribuisti ad promerēda celestia dignitatē: fortitudinem quoqꝫ plebi tue: q̄s vt isdem suffragātib⁹ largiaris: quos tue amicicie sociare ingenita bonitate digneris. ℟. Amen. Per miam. Añ. ij. Iustus quorꝫ opa multa reposita. p̄. Apud te dñe ex ꝓprijs opibus mercedē recipiūt. ℣. Iusti vero hereditate possidebūt terrā: ⁊ inhabitabūt in seculū seculi sup eam. p̄. Apud te. ℣. Gloria ⁊ honor.

Deus sana/ Oratio. ¶ p̄. Apud te tor nr̄ ⁊ medicus sempiterne: q̄ cosmā ⁊ damianū incōcussos fide: insuperabiles in virtute fecisti: vt per suscepta vulnera vulnerib⁹ mederent̄ humanis: qui ante passionē ex terreno medicamine salutis opari essent in ppl'is: hos q̄s nr̄is infirmitatib⁹ ⁊ custodes: ⁊ medicos deputa: p̄ hos sanent̄ infirma: p̄ eos adq̄rat̄ aīe medicina. ℟. Amē. Per. Añ. iij. Sāctorꝫ ossa germinabūt de loco suo ⁊ noīa eorꝫ sicut lilia mūda floruerūt. ℣. O dñe saluos nos fac o dñe bona prospera. p̄. Et noīa eorꝫ. ℣. Gl'a ⁊ ho. p̄. Et noīa. Orō. Deus qui. vt supra in vespis. ℟. Sācti qui p̄ fidez vicerūt regna opati sunt iusticiā adepti sunt repromissiones: extinxerūt impetū ignis fugauerūt aciē gladij. p̄ Fortes facti sunt in bello. ℣. Obdurauerūt ora leonū ꝯualuerūt de infirmitate. p̄ Fortes. ℣. Gl'a. p̄ Fortes. Orō

Deus in cui⁹ cōspectu facta est cōmemoratio martyrū tuorꝫ cosme ⁊ damiani: qui pro te neruis cesi: marinis fluctib⁹ dediti: flāmis iniecti: eculeo impositi: cruci affixi: ⁊ inuicti p̄ passionē triūphatores extiterūt: p̄ mortē te votis suplicib⁹ imploram⁹: vt in hoc die passionis eorū sit ppl'o fideli spūalis leticia ⁊ gaudia tribuant̄ eterna. ℟ Amē. In laudibus ad canticū. Añ. Omēs sancti. Cāticū. Dñs de syna. Ad bñs. Añ. Sācti ⁊ humiles. Canticū. Bñs es dñe. Sono. Vlia iustorꝫ. Lauda. Laudate dominum. fol. cccxxj. ps. cxlviij Lectio libri esaye ꝓphete. c. lxj. ℟ Deo grās.

Hec dicit dñs. Vos oēs sancti dei vocabimini: ⁊ ministri dñi dei nr̄i dicet̄ vobis. Fortitudinē gētiuꝫ comedetis ⁊ in gloria eorꝫ superbietis pro cōfusione vr̄a duplici et robore laudabūt partē eorꝫ ꝓpter hoc in terra sua duplicia possidebūt: leticia sempiterna erit eis. Quia ego dominus diligēs iudiciū: ⁊ odio habēs rapinā in holocaustū. Et dabo opus eorꝫ in veritate: ⁊ fedus ꝑpetuū feriā cū eis. Et sciet̄ in gentib⁹ semen eorꝫ: ⁊ germen eorꝫ in medio ppl'orꝫ. Oēs q̄ viderint eos cognoscēt illos: q̄r isti sunt semen: cui bñdixit dñs. ℟ Amē Hy⁹. Plebs deo. Supli. Orem⁹ re. Capl'a. De⁹ medicina. Lauda. Gaudiū. Bño. Christ⁹ dñs q̄. In primis vespis. ¶ Sāctorꝫ fausti ianuarij ⁊ marcialis mr̄m. Ad vespū. Lauda. Exortū. fol. cccxix. Sono. Dñ succēderet̄ fornax p̄parati sūt ananias. azarias. ⁊ misael ad cōburendū: ⁊ ingressi in ignē sic satiabant̄ ardore flāme. angelus enīꝫ ei stetit in medio vēto rore flāme. intelligite arguite. Tūc pueri letātes canebāt. p̄. Deus omp̄s terribilis ⁊ metuēdus in seculū. amen a'l'a. ℣. Tres pueri iussū regis in fornacē missi sunt: nō verētes

flāmam ignis tanq̄ ex vno ore canebant. ꝑ. De⁹ omp̄s. Dn̄s sit. ℟. Et cū. An̄. Ut aurū igni ꝓbati sunt sancti. ꝑ. Et quasi hostia holocausti accepti sunt in cōspectu dei sui. ℣. Iusti vero hereditate possidebūt terrā: ⁊ inhabitabūt in seculū scl̄i sup cā. ꝑ. Et q̄si. ℣. Gl̄a ⁊ ho. ꝑ. Et quasi. Dn̄s sit. ℟. Et cū. Lauda. Columnā ignis ducē habuerūt itineris alla. ꝑ. Per quā ostēdit de⁹ lucem eis alla alla. ℣. Misit verbū suū ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eoꝝ. ꝑ. Per quam. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Per quā. Hy⁹.

Audet caterua nobilis dei repleta gr̄a: triū scroꝝ martyrū preclara est solēnitas. Tēplū beata trinitas perēne cōdidit sibi: ex quo nouuꝫ depromit̄ dulcissimūqꝫ cāticū. Hij tres viri cōcorditer ad passionē veniunt: in trinitatis noīe hostē vicer̄t pessimū. Faustus benign⁹ primus est: affatim hui⁹ tēporis cōdigna nō est passio fratres: futurā ad gloriaꝫ. Beat⁹ ianuari⁹ aperta inquit ianua est nobis: iam gaudio celo fruamur optimo. En marcialis ꝓuehit ascēsus almis oīb⁹ sanctis dei: ad gloriā gaudet letus cōsortio. En marcialis orsus est: ꝓpter eternā gloriā debem⁹ tēnere ydola ⁊ iudicis seuiciā. Mox p̄ses cepit fremere: dētes nares auricule labra: sꝫ supcilicio scīs iussit abscedere. Inq̄unt almi mr̄es: iudex inique ⁊ pessime: ꝟuos dei cur afficis: cur falsos deos suscipis Furore tūc tirānus: est accēsor inquit: mittite in igne istos: monita q̄ nr̄a audēt tēnere Iudex inique ⁊ pessime ꝟuos dei cur afficis cur vana ꝓfanus colis deosqꝫ falsos suscipis. Intrāt beati martyres leti caminū: ꝯcinūt hymnū deo ⁊ cāticū nouū pijs ꝯcētib⁹. Abiecta carnis sarcina mittūt in astris spūꝫ: xp̄m vidēt quē diligūt sācti dei cū angelis. Orate sācti ad deū: repellat celerer vt mala: ⁊ ꝯferat nob̄ bona: pacēqꝫ donet oībus ꝯgruā Precamur almi martyres ꝑ vnū ⁊ trinū deū: dirum vt iugū oti⁹ qd̄ sustinem⁹ auferat. Clemēs de⁹ ꝓpici⁹ solatiū viuētib⁹ ⁊ mortuis fidelib⁹ loca amena ꝯferat Presta pr̄ pijssime patriqꝫ cōpar vnice: cū spū paraclito regnās ꝑ omne seculū. Amē. Suplicatio Oremus. mutatis noībus. fol̄. cccxxxij

Christe dei fili⁹ sanctorū Capl̄a. gloria ⁊ vera martyruꝫ beatitudo: remuneratioqꝫ sempiterna: fidelium tuorū alacriter ad memoriam martyrū tuoꝝ ꝯcurrentiū suscipe vota: a p̄suris releua: ⁊ a toti⁹ vite incōmodis atqꝫ erumnis: quibus plebs tua affligit̄ benign⁹ suspende flagella. Et qui olim tribus in camino positis mediator existēs ne cōbureren-tur visibilē extinxisti flammā: nunc vero interueniētib⁹ sāctis tuis exurentiū nos extingue incēdia. faustus p̄cib⁹ suis faueat miseris ⁊ oppressis: ianuarius ducator egregius aperiat nobis ianuam vie celestis. Marcialis optineat meritis quicquid plebs alumna mente deuota sibi fieri ex optat pro delictis. vt vtrorūqꝫ saluati suffragio: ⁊ presenti careamus erumna: ⁊ post celibes effecti eternam perducamur ad patriaꝫ. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Benedictio.

Trinitatis alme ineffabile mysterium: arceat a vobis inlate cladis dispendiū. ℟. Amen. Faustus ardentia vota vestra in cōspectu dn̄i deferat: vestrisqꝫ desiderijs optimus suffragator. ℟. Amen. Ianuarius holocausti vestri suscipiat liba-

mina: ⁊ suis precibus ab omni crimi-
nū vos abstergat labe. ℟. Amē. Mar-
cialis quoqꝫ vr̄a suspiria spiritui cō-
mendet: ⁊ medelaꝫ quā ab eo exposci-
tis: q̄ totius impetret. ℟. Amē. Per
miam ⁊c. Lauda. Gaudium sempiternū

Letifica dñe Oro. (fo cccxix.
populū tuū in hac celebritate be-
atissimorū tuoꝝ fausti ianuarij ⁊ mar-
cialis: vt qui de nr̄is peccatis contri-
stamur: eorū orationibus cōsolemur
℟. Amē. Per. Ad matuti. añ. Da no-
bis. ps. l. Oro. Redde nobis. Quere
fo. cccxx Añ. j. Sanctis tuis domine.

Magna est dñe Oro. (fo cccxxj.
sanctis tuis lux: duꝫ te in nocte
huius seculi ignē ardentē colūnaꝫ ha-
bere merentur: qua ⁊ illuminātur q̄d
faciant: ⁊ adiuuātur vt intellecta per-
ficiat. Presta ergo nob̄ obtentu mar-
tyꝝ tuoꝝ: vt i luīs tui ducatu tenebro-
suꝫ seculi iter agētes ad ethereas mā-
siones pueniam⁹ felices. ℟. Amen.
Per. Añ. ij. Quāta malignatus. cccxxj.
Oro. Letifica dñe. vt supra i vespis
Añ. iij. Sancti tui fo cccxxj. Oratio

Domine ihesu xp̄e cuius potētia
sancti mr̄es tui rotātez ignis im-
petū extinxer̄t: ⁊ iusticiā operati sūt:
peccatoribus nobis fauorē tue pieta-
tis imperti: vt per fidē qua sancti vi-
cerūt regna: ꝑ eaꝫ peccatores celestē
mereamur optinere coronam. ℟. A-
mē. Per. ℟. Hec dicit dñs. fo. cccxxxiij

Dñe ihesu xp̄e q̄ sctōs tuos Oro
i medio ignis flāme eos coronā-
dos adsumis: quos virilit̄ ꝑ te certā-
tes martyriū ꝑegisse cognoscis: erue
vitā nr̄am a camino facinorū: ⁊ visita
nos cōlationib⁹ gr̄aruꝫ: vt cū his tri-
bus martyrib⁹ mereamur habere in
celestibus ꝑtē: quib⁹ nō passione sed
fide dinoscimur cōsortes existere. ℟.
Amē. Per. añ. Anania azaria ⁊ misael ser-
ui dei excelsi. ꝑ. Magn⁹ est dñs q̄ de igne libe-
rauit vos. ℣. Confitemini dño ⁊ inuocate no-
men eius annūciate inter gētes opa eius. ꝑ.
Magnus. ℣. Gloria. ꝑ. Magnus. Oro.

Anania azaria et misael tres illi
pueri babilonico igne ꝓbati ma-
gnā spem istis dñe mr̄ibus prebuer̄t:
quib⁹ exemplū prebuit eoꝝ venerāda
victoria: illis q̄dē ignis aufugijt: ne
morerētur: i istis admissus est: vt co-
ronarētur: dū ⁊ in illis nec dū tēpore
passiōis apto penalis ignis nō potuit
corpora sacrata ꝯtingere: ⁊ in istis tē-
pore accepto quo xp̄o moriēte via pa-
radisi aperta ꝯsisteret: adplicita igni
tūc corpora extingueret: quādo iam
beatis apta paradisi ianua esset: bn̄di-
cim⁹ ergo deū q̄ ⁊ illos liberasti a flā-
mis. Qui et pro liberādis illis ignes
spargis: ⁊ pro adsumēdis istis ignes
admitt̄. Da ergo nobis vtrorūqꝫ exē-
plis atqꝫ suffragijs: vt sic liberemur
a vicioꝝ carnaliū igne: vt ignis eloq̄o-
rū tuoruꝫ cōcremati dulcedine: ad te
mereamur ꝑuenire in pace. ℟. Amē
Per. Añ. Tres pueri. fo. ccclj Oratio

Ecce adinstar triū illoꝝ pueroꝝ:
hij qnoqꝫ mr̄es tui in igne seculi
positi: ⁊ in camino pro tuo noīe con-
stituti simul te dñe deuotionis more
cōlaudant: ⁊ illi quidē timētes te dñꝫ
cū tibi ꝯcinūt gl̄ie: q̄ eruas eos d̄ me-
dio ardētis flāme. Hij vo nō vt ab ig-
ne nō ꝯtigant̄ cōcinētes laudis offer̄t
precē: sꝫ vt ad te ꝑ ignis supplicia co-
ronent̄ hymnū sibi deffer̄t ꝯscie liber-
tate: da ergo nob̄ vt cursuꝫ vite nr̄e in
pace ducētes: ⁊ ab ardorib⁹ libidinū
liberi: ⁊ a futur̄ mereamur supplicijs
libari. ℟. ā. Per. añ. Ignē. ccclij oro

IGnis q̄ sctōs tuos dñe ꝑsequēti
b⁹: nō solū minat⁹: sz et p̄parat⁹
est ad ꝯburēdū: mirabile illis attulit
viucēdi ꝯpēdiū: dū ipa acceleratio pe
ne citatiz eos dirigit ad ꝯsumationē
victorie. ⁊ ꝑ hoc qd̄ cito flamis adu-
sti sūt: ꝑ hoc q̄ totiꝰ gradū corone scā
dere ꝓmerētur. Qm̄s ergo vt meritꝰ
mr̄m tuorū futurus ille ignis impio-
rum cruciatib⁹ preparatus: in nullo
nos attingere audeat: sz deitatis tue
ex illo potentia liberati: sceptrū mere
ātur celestis ꝑcipere regni. ℟. Amē
Per miam. ℟ Probasti nos deus. fo

DEus qui pro Oro. Clio ccclij.
batione solita pietatis ꝓbari san
ctos tuos voluisti: faustū. ianuariū:
marcialē in terris nec plus eos tēpta
ri ꝑmiteres: q̄ qd̄ in eis donū tollerā
tie adesse colatum: tuo munere prespi
cis: erue nos ab om̄i tentatione ne no
stram possit obruere mentē: vt placi-
to tibi famulatu fideliter seruientes:
sic nos tēptari permittas: vt tēptatio
ipsa nō nos in cōfusionē erroris: sz va
lenter in amplexuz adstringat veri-
tatis: ℟. Amen. Per miam. In lau
dibus. Ad canticu. Aña. Diligentes te
dñe. Canticū. Qui sponte obtulistis.
fo .cccxx Ad bñs. Aña. Tres pueri iussu
regis. fo .cccliij Canticum. Bñs es
dñe. Sono. Dum succenderetur. Quere
in vesperis precedentibus. Lauda.
Laudate dñm. ps. cxlviij. Prophetia.
Passi sunt .cccliij hy⁹. Gaude cater
ua in vespis. Suppli. Oremꝰ. vt sup̄

DEus lumē eternū lucer Capl'a.
na iextiguibilis: ⁊ lux veritatꝭ q̄
btissimos mr̄es tuos faustū ianuariū
marcialē ita inradiare dignat⁹ es: vt
seuiētiū impioꝝ minas nullomō for-
midarēt: sz ad te vnū et verū deū qui
eos añ scl'a p̄destinare dignat⁹ es po-
tius ꝓperarēt: cōcede nob indignis ⁊
pctōrib⁹ famlis tuis: vt quoꝝ festa a-
lacres ouātesqz veneramur: eoꝝ ꝯsor
tio cōseq̄ mereamur. Pr̄ nr̄. Liberati.
Lauda Colūna ignis. Bño. vt supra in
vespis. In exeūte vespa: oīa dicāt vt
i p̄mis vespis. excepto capl'a bñone ⁊

DEus q̄ ad supple Capl'a. Clauda.
mētuz legis ⁊ ppbarū vnicū tuū
dñm nr̄m ib̄m xp̄m i huiꝰ seculi vespe
ra destinare dignat⁹ es: vt ābulantib⁹
i tenebris ⁊ vmbra mortis: tue lucis
et̄ne iter oñderet: ⁊ ꝑperue mortis te
nebras aperiret. presta nobis vt i hac
festiuitate sctōꝝ tuoꝝ fausti ianuarij ⁊
marcialis: ita eorū intercessu gressus
nr̄i firmi ꝑmaneāt: vt a tuis semitis
nō recedant. Pater noster. Liberati a

OBtentu mr̄m Bño. Cmalo. fo j.
suoꝝ fausti ianuarij et marcialis
bñdictio dñi vos comitet in terris: q̄
illos prouexit ad celos. ℟ Amē. Tri
nitas sancta q̄ in illis fuit vsqz in finē
vobiscū ꝑmaneat in eternū. ℟. Amē
Ut sicut illi ꝓ iusticia certati sunt vs-
qz ad mortē: ita vos eorū sequēdo ve
stigia: liberi properetis ad celestia re
gna. ℟ Amen. Per miam ⁊c. Lauda
Gaudiū sempiternū. fo cccxix. Oratio.
Letifica dñe. vt supra i p̄mis vespis.
¶ Michaelis archāgeli: oīa dicātur
sicut i reuelatiōe ipius in festo maij.
ccclxvj. ¶ Iheronimi p̄sbyteri oīa di
cāt vniꝰ ꝯfessorꝭ nō pōtificꝭ. cccxix.

CHristus est vir Excepto Hy⁹.
tus: pr̄is sapia cunctos q̄ replet
sp̄ñali gr̄a: vt possint ꝓbe dirigere nor
mulā: ⁊ ꝓximoꝝ ilustrare opaca: vt di
gue q̄ant frui celestib⁹. Ipsiꝰ dono ꝑ
flat⁹ egregiꝰ oli hic vates noie iheroni
m⁹: oib⁹ not⁹ doctrinaꝝ fōtib⁹ cūctos

inrigans ex almis dogmatib⁹: vt sol resplendet in ortu ignicomus Hic ꝓcul cūcta seculi negocia p̄calcans pede: velut spurcissima decorosa respuitq3 secula: alens inopū egenaq3 viscera: sibi eterna adquirēs stipendia. Sic quoq3 vitā appetit monasticaz: ⁊ sese valde strinxit ad regulā: parentes domos emittēs: ⁊ patriā bethleē inuenit rura beatissima: i qua peregit cōsumata opa. Dū esset feruens calensq3 ingenio: gentiliūq3 sūmo cum studio pro elegāte lepore prosatico opusculū recōderet: animo tali mereātur corrigi oracula. Nam ecce morbus inuadit corpusculū: iamq3 recliuis dolore i ferculo: ex more q̄ppe funerū vulgariū obsequioꝝ: tantū vt spiritū rederet polo: ⁊ mēbra tumulo recorderētur repente. Sed cōcito alta penetrans ducitur in spū: sistitur nēpe principi ethereo: procul astabant milia miliū legio exercituz illi absq3 numero. Mox tonans verba feriēdo cōquerit: xp̄iq3 seruū mox vt esse cōperit: nō ita verbis vt testatur asserit: cordis thesaurū iudicando aperit: talia neq3 veraciter protulit. Verbera iubet per mēbra inducere corpori dēsa flagella ingerere ꝓpe relinqua vlulando gemere: cepit testari: si vnq̄ legere ausus fuero: te negaui domine. Hunc angelorū adstātium milia supplici prece flexa orant genua: vt tribuatur postulāti venia: sic reuersus dissecata corpora cūctis ostendit: vt gesta veracia. Hec probarētur nō falsa somnifera de q̄bus sepe inludimur ī proba: sicq3 correct⁹ a diuini gloria: ambit precelsa celestia deifica: nec sibi affectat vltra mūdalia. Tanto doctrine fulget ex hinc lumine: tanto corusco iubare polet florida plebs xp̄i que est redēpta a sanguine: ip̄ius dono refice nos agie. Tu noster splendor: tu nobisq3 destina: ꝑ te clarescit vbiq3 eclesia: tu preliator i fide catholica: aries ingens fortis es in dogmate: hereticoꝝ destruēs maceriā. Te inuidorū insequtur actio: te criminatoꝝ stultorū factio: tibiq3 cedit falsa comētatio minime valens: lubrica in intentio friuola: quia reuertitur in nichilo. Tibi resistens ꝓbatur hereticus: moxq3 relectus deputat in sctis: annuēs tibi: quisquis hic catholic⁹ noscitur fore: cōfestim i actibus ydone⁹ probus doctrinisq3 profluus. Tutare plebem hāc: sancti suffragibus corda ꝑlustra: excelicis domibus ad solidata i pacis dogmatibus floreāt: verbo fecūdi in fructibus adsistāt cunctis in supnis sedibus. Presta tu pater deus clementissime: vnus cū prole simul cum sancto spiritu qui cūcta gubernans imperio iugiter semper: per eui spaciū per infinita seculorū secula. Amen.

Germani remigij et vedasti episcoporū: om̄ia dicant plimorū ꝯfessoꝝ pōtifi .cccxxvij ¶ Leodegarij ep̄i ⁊ mr̄is: oia dicātur vni⁹ mr̄is .ix. l̄c. fo cccxviij. ¶ Frācisci confessoris de ordine minorū: omnia dicantur vnius confessoris nō pōtificis. fo cccxxiiij. ¶ Fidis virginis: om̄ia dicantur vnius virginis. fo .cccxxviij ¶ Lini episcopi et martyris: omnia dicantur vnius martyris pontificis. fol̄ .cccxviij ¶ Marci pape ⁊ cōfessoris: oia dicātur vni⁹ cōfessoris pōtificis. cccxxiij ¶ Sergi ⁊ bachi mr̄m: oia dicātur plumoꝝ mr̄z ix. l̄. cccxxij. ¶ Marcellini martyri: oia dicantur vni⁹ martyris cccxviij.

¶ Dionisij. rustici. et eleuterij: omnia dicātur plurimorū mr̄m duarū caparū. fo cccxxij. ¶ Geraldi cōfessoris: omnia dicātur vni⁹ cōfessoris simplicī ix. l'c. folio cccxxv. ¶ Calixti pape ⁊ mr̄is: omnia dicātur vni⁹ martyrī pontificis. fo. cccxviij ¶ Ufrani ep̄i: oīa dicātur vni⁹ cōfessoris pontificis. fol'. cccxxiij ¶ Uictoris martyris: omnia dicātur vni⁹ mr̄is. ix. l'c. fo cccxviij. ¶ Lupi ep̄i ⁊ confessoris: omnia dicātur vni⁹ cōfessoris pōtificis. fo. cccxxiij ¶ In festo sancti luce euāgeliste Ad vesperū. Lauda. Confessionē ⁊ decorem. Sono. Confitebor tibi. Lauda. Confitebor. Quere fol'. cccxxiij Hymnus

Canitur eodem modulo, quo Hymnus Tantum ergo &c.

EN euangeliste adest festuz luce: dñe quē a seculo sublimasti pauli nam apostoli medicus sistit celestis spū vel corpori. Hic dies canendus dignus musicis sic placidis quē debem⁹ celebrare intimis fortissimis: vt a xp̄o eruamur pessimis periculis. Iste virgo extitisse iunctus nā celibibus sine crimine seruiuit dño in omnibus: sic a deo diadema accipit felici⁹ Sancto spiritu instigante in achaie partibus euangeliuz descripsit plebibus fidelibus: quod dicit a paulo: vel missus optimis ī manib⁹. Posteaqz nanqz exaranit actus apostolicos: nā in ciuitate rome ad docendos populos: per quē et perfecit almos placidos catholicos. Hic ciuis anthiochen⁹ lucas arte medic⁹ rursus ⁊ alūnus doctor gregis: nam sermonibus atris dedit sospitatē mēbris ⁊ spiritibus. Septē denis annis vixit: bis duo in arida: sctō spūqz plenus obijt ⁊ in bitinia: post impleta xp̄i iussa possidet celestia. Unde te precamur xp̄e auctor fidelissime: vt p ei⁹ impetratū caream⁹ crimine: ⁊ p illū te fruamur firma btitudine Sit p ei⁹ interuētū vera infideliū fides: fideiqz firma veritas credentiū: nichil mali arbitrantes ī suoꝝ cordib⁹. Sit terre sue pax: morib⁹ tēperies: duplicent' agri messis: centū quoqz septies: sit catholicī defunctis sempit'na gl'ia. Amē. Supplica. Oremꝰ muta. noīe. fo. cccxxxij

BEatū satis dñe ꝯfessorē Capl'a tuū lucā euāgelistā esse fecisti: q̄ ī toto corde suo tibi cōfessus: ī ꝯcilio iustoꝝ ⁊ cōgregatiōe ꝓbat' esse cōspicuus. Da ergo nob̄ meritī ei⁹: vt cōfessione simplici oris mūdati a crimine: sctōꝝ mereamur et cōgregationi celesti interesse. Pater. Liberati. fo j.

Dñs ihesus xp̄s q̄ est cōfes- Bñosorū remuneratio: ꝯfessorī sui luce euāgeliste suffragio vos sctē cōfessionis munificet dono. R'. Amē. Detqz vob̄ se cōfitēdi votū: q̄ eidē ꝯfessionis cōtulit p̄miū. R'. Amē. Ut tanti ꝯfessorī sui luce euāgeliste veraciter imitādo exempluz: ad celeste mereamur ꝑuenire ꝓmissuz. R'. Amē. Per. Lauda. Germinabūt. fo. cccxxiij Oro

DEus q̄ cōfessorē tuū lucā euāgelistā in secula seculorū gaudere: ⁊ exaltare fecisti: vt tibi soli sine fine psallens: laudis deferat hymnū: cuius ex cōfessione meruit obtinere electorū cōsortiū. Te deuotis cordibus poscim⁹: vt meritis ei⁹ vita nr̄a refloreat: ⁊ a malis actib⁹ emēdata nitescat: vt q̄ iam meretur ꝓ criminibus penā: pro ꝯfessione ⁊ cultu fidei xp̄iane: futuro mereat' peruenire ad gl'iaz R'. Amē. Per. Ad matutī. an̄. Labia mea p̄s. l. Oro. Laudet te dñe. folio cccxxviij. An̄. Caro mea. cccxxij. Oro Deꝰ qui cōfessorē. hic supra. An̄a. ij.

Facies tua tanq̄ aqua mūda illuminabit. ℟. Vultus aūt tuus sicut lucifer orietur a meridiana parte germinauit tibi vita. ℣. Per diem sol nō vret te neq; luna p noctē. ℟. Vultus.

D ℣. Gloria ꝛ. ℟. Vultus. Oratio. Deus dei filius quē lucas euāgelista antistes toto corde ꝯfessus est: nomē tuū honorificādo ꝑductꝰ est ad coronā: da in ore nr̄o cōfessionē q̄ expurget a crimine. Ut q̄cq̄d in tue laudis honore deꝑmimꝰ: in lucro ꝓdesse eterni muneris sentiamꝰ. ℟. Amē. Per. Añ. iij. Custodisti corpus meū ab omī pollutione. ℟. Odor tuus dñe cōcupiscētias in me excitauit eternas. ℣. Notas michi fecisti vias vite adīplebis me leticia cū vultu tuo delectationes ī dextera tua vsq; in fiuē. ℟. Odor tuus. ℣. Gloria. ℟. Odor tuus. Oratio.

Deus q̄ beatissimi luce euangeliste confessionē acceptās: ita oīa verba oris eiꝰ plenissima exaudisti: vt participē efficeres regni tui. quo ī cōspectu angelorū psalleret tibi: accipe nūc per eū cōfessionis nr̄e votū: q̄ illū ꝑduxisti ad p̄miū. Et q̄ illū cōfessorē voluisti esse beatū: nos post lapsus q̄bus ī hoc mūdo decidimꝰ: ad eternā coronādos ꝑtrahas patriā. ℟. Amē Per. ℟m. Iste homo. fo. cccxxvj Or̄o

Mirabilis ī scīs tuis dñe virtutū exaudi supplices tuos: ꝛ pctōribus nobis btissimi cōfessoris tui luce euāgeliste pr̄ocinia largire: ꝛ charitatis ꝑpetue vb̄tatez attribue: illiq; coronā v̄tutī vt meruit: ꝛ nos eiꝰ suffragijs te donāte veniā criminū: ꝛ pacē ꝑpetue charitatī cōsequi mereamur. ℟. Amē. Per. In laudibꝰ. Ad cāti. Añ. Cōfitebor tibi. Cāticū. Cōfitebor Ad bñs. añ. Bñdictio. Cāticū. Bñs es. Sono. In cōspectu. Laud. Laudate. ps. cxlviij. Propb̄ia. Hec dicit dñs. .cccxxiiij Hyꝰ. En euāgeliste adest. Suppli. Oremꝰ ī vesp̄is p̄cedētibus.

Deus quē fideliū lingue Capl'a. cōfitendo cōlaudāt: ꝛ cōfessorū deuotio copiose exaltat: prebe nobis obtentu ꝯfessoris tui luce euāgeliste obtinere q̄ poscimꝰ: ꝛ euadere q̄ timemus. Deꝰ em̄ noster es tu: ꝛ cōfitebimur tibi: te quoq; deū ī nr̄is cordibꝰ exaltemꝰ deuoti: fac nos ergo tibi indesinēter ꝛ opere simul et verbo herere: q̄ nos fecisti veritatez fidei xp̄iane cognoscere. Pater nr̄. Liberati. fol. j. Lauda. Germinabūt. Bño. Dñs iesus xp̄us. ī vesp̄is precedētibꝰ. ¶ Erenē virginis ꝛ mr̄is: oīa dicātur vniꝰ virginis. fo. cccxxviij ¶ Caprasij mr̄is oīa dicāt vniꝰ mr̄is. ix. lc. cccxviij. Ursule ꝛ vndeciz milliū virginū: oīa dicātur plurimarū virginū. cccxxix ¶ Nunilonis ꝛ alodie virginū: om̄ia dicātur plurimaꝝ virginū fo. cccxxix ¶ In festo sanctorū seruandi et germani. Ad vesperum. Lauda. Exortum est. fo. cccxix. Sono. Gaudete iusti. fol. .cccxxj Añ. Magnū odorem dederūt sancti: flores apparuerūt in terra nostra. ℟. Letata est ī herusalē et exultauerūt ciuitates iude. ℣. Dñe in lumine vultus tui ambulabūt: ꝛ in noīe tuo exultabunt tota die et in tua iusticia exaltabuntur. ℟. Letata est. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ℟. Letata est. Dñs sit semper. ℟. Et cum ꝛc. Añ. Beati et multo honore digni quorū porcio deus est: quibus a principio preparatuz est regnū. ℟. Horumq; anime in manu dei sunt. ℣. Clamauerūt iusti et dominus exaudiuit eos ꝛ ex oībus tribulationibus eorū liberauit eos. ℟. Horūq;. ℣. Gl'ia. ℟. Horūq;. Dñs sit semper. ℟. Et cum Lauda. Sāctis preparatū est ab altissimo regnū ipse pascit eos. ℟. Et dedit eis mōtez germinātē rosas ꝛ lilia all'a all'a all'a. ℣. Qui

cōfidūt in dño sicut mōs syon nō ꝯmouebit̄ in eternū q̄ hītat in ihrl'm. ꝑ. Et dedit. ℣. Gl'ia ⁊ honor. ꝑ. Et dedit eis. Hymnus.

Scripta sunt in celo pioruꝫ mr̄m vocabula: aureisqꝫ xp̄us illic adnotauit litteris: sanguis notis eadē scriptura terrī tradidit. Isti sunt quos nec cathena dura nec mors terruit: vnicū deū fatentes sanguinis dispendio: sꝫ tale dāpnū lux rependit lōgior. Preses nanqꝫ mūdiales ire ad aram p̄cepit: idolis litare vanis: fortes xp̄i milites noxiū esse: hostiaꝝ immolari sanguine. Illi penas expectabāt xp̄i amore interriti: dulce tūc illis cremari: dulce ferrū perpeti horridisqꝫ offerenduꝫ pectora leonib⁹. Nos ne xp̄o procreati idolis litabimus? et dei formā gerentes seruiētes seculo? absit: vt celestis ignis se tenebris misceat. Hec loquētes obruūtur mille penis: martyrū nexibus manus vtrasqꝫ flexus inuoluit: rigor et calips adtrita colla durus ambit circulus. Nobilis per vulnus amplū porta iustis pāditur: quoqꝫ xp̄us candidatis aggregans cohortibus: miscet choris angelorū ⁊ coronā premijs. State nūc inuite cuncti voce votis munere: atqꝫ in laudē beatoꝝ: vox cunctorū insonet: sit dies hec festa nobilis: sit sacratū gaudiū. Gloria deo parenti in excelsis resonet: gloriaꝫ canam⁹ xp̄o: atqꝫ sctō spūi: cui laus ⁊ potestas per eterna secula. Amē. Suppli. Oremus

In hac tuoꝝ Capl'a. (vt supra. mr̄m seruandi ⁊ germani christe de⁹ passionis die letantes: veniam de nr̄is dare flagitam⁹ offensis: poscentes: vt q̄ eorū gladij aīaduersione nō terruisti ꝯstantiā: nr̄a eisdē interuenientib⁹ ⁊ abluas crimina: et suscipias postulata. Pater. Liberati. fo i. Bñ

Seruandi prece xp̄us dñs in sui vos nois timore cōseruet: ⁊ germani obtentu germinare vos faciat semine mltiplicato iusticie. ℟. Amē. Horū quoqꝫ ⁊ instrumēto floreatī pariter: ⁊ suffragijs: q̄ diuisi corpore indiuisa fruūtur p̄sentia veritatis. ℟. Amē. Ut ad instar eoꝝ amabiliter vestris diuinū suscipiatis ceruicib⁹ iugū: sicut illi suis pro dño meruer̄t suscipere gladiū. ℟. Amē. Per. Lauda Accipite ioeunditatē glorie vr̄e all'a. ꝑ. Gratias agētes deo qui vos ad celestia regna vocauit all'a all'. all'a. ℣. Uenite filij audite me timorē domini docebo vos. ꝑ. Gratias agentes. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Gratias. Orō.

Deus qui sanctis tuis seruando et germano tantā gratiā in passione dedisti: vt insigniter apertum fidei vincerent hostem: qui primū spirittualiter i se bella sui corporis deuicissent: prebe nobis auxilium de tua pietate firmissimū. Quo muniti atqꝫ precincti: et reuelantē spiritū carneꝫ valeamus cōpescere: et nos ip̄os intrepidos studeamus bellis spiritualibus preparare. ℟. Amen. Per misericordiā tuā. Ad matutinū. Aña. Da nobis. p̄s. l. Orō. Redde nobis. folio .cccxx Aña. Sancti tui dñe mirabile cōsecuti sunt iter deserniētes p̄ceptis tuis: vt inuenirent̄ inlesi in aqua valida. ꝑ. Terra apparuit arida ⁊ ī mari rubro via sine īpedimento ℣. Cōfiteant̄ dño mīe eius: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoīz. ꝑ. Terra. ℣. Gloria. ꝑ. Terra. orō Deus q̄ sanctis tuis ꝟuādo. vt supra Aña. Dedit eis dñs potētiaꝫ regni aduersus eos qui perseqūbantur illos. ꝑ. Et fuit illis in velamento diei et in luce stellarum tota nocte ℣. Misit verbuꝫ suū ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eorum. ꝑ. Et fuit. ℣. Gloria

Cantur vt Hymnus tantum ergo

Det honor patri ꝛc. ℟. Et fuit. Oratio. Ei filius xp̄e qui melius contritione cordis: q̄ munerū oblatiōe placaris: respice deus ad preces seruorū tuorū: vt in hac die quo predicti martyres pro te vibrantis gladij mucrone desecti sunt: vtrobiqꝫ a te congrua remedia nobis flagitantibus largiātur. ℟. Amen. Aña. Venite ad me oēs sancti mei dicit dn̄s: vindemiate fructum laborum vestroꝝ germē iusticie. ℟. Cuius odor est magnus sicut odor liliorū et rosarum in tēpore suo. ℣. Venite filij audite me timorez dn̄i docebo vos. ℟. Cuius. ℣. Gloria. ℟. Cuius

Deus in cuius conspectu Orō. facta est ꝯmemoratio: martyrū tuorum corpora vnius glorie remuneratione indiuise feruentia: diuisis in regionibus locans: ꝛ seruandū gaditano situi donas: ꝛ germanū emeritensium ciuib⁹ comodas: presta nobis gratie tue luce inluminati: corporaliter diuisi vnitatem retentem⁹ dulcedinis: ꝛ collecti in vnū redundem⁹ munere charitatis. ℟. Amen. Per. ℟m. Sancti iter fecerūt per deserta: q̄ non inhabitabātur: in locis secretis fixerūt castra de inimicis se vindicauerūt. ℟. Sitierūt ꝛ inuocauerunt te: ꝛ data est illis aqua de petra altissima. ℣. Pauem celi dedit eis panē angelorum māducauerūt. ℟. Sitierunt. ℣. Gl'ia et honor. ℟. Sitierūt. In laudibus. Ad canticum. Aña. Qui propria voluntate. Canticū. Qui sponte obtulistis. fol' cccxxvij. Ad bn̄s. añ. Iusti ꝛ sacerdotes scti ꝛ humiles corde bn̄dicite dn̄m. Canticū Bn̄s es. Sono. Via iustorū. Lauda. Laudate. ps. cxlviij. Lectio libri sapiētie salomonis. ca. xj. ℟. Deo gr̄as.

Sancti iter fecerūt per deserta: q̄ nō habitātur: ꝛ in locis secretis fixerūt castra. Steterūt cōtra hostes ꝛ de inimicis se vindicauerūt. Sitierunt ꝛ inuocauerūt te: ꝛ data est illis aqua de petra altissima ꝛ req̄es sitis de lapide duro. Et reddidit iusti mercedem laborū suorū: et deduxit illos in via mirabili: ꝛ fuit illis in velamēto diei: ꝛ in luce stellaruꝫ tota nocte. Transtulit illos mare rubrū ꝛ transtulit illos per aquaꝫ nimiā: inimicos illorum dimersit in mare: ex altitudine inferoꝝ eduxit illos. Ideo iusti tulerūt spolia impioꝝ: et decantauerūt dn̄e nomen sctm̄ tuū: ꝛ victricez manū tuaꝫ laudauerūt pariter. ℟. Amē Hy⁹. Scripta sunt celo piorū. Supplicatio Oremus redēptorē. Capitula. In hac tuoꝝ. Lauda. Accipite. Bn̄o. Seruandi prece, in vesp̄is p̄cedentibus. ¶ Fructi confessoris: om̄ia dicātur vnius cōfessoris. ix. l'c. fo cccxxv. ¶ In dedicatione ecclesie toletane: om̄ia dicantur vt in festo sp̄ūssancti. fo. ccxlviij ¶ Crispini et Crispiniani martyrū: om̄ia dicātur plurimorum mr̄m. ix. l'c. fo cccxxij. ¶ Vincentij ꝛ sabine ꝛ xp̄ete martyrū: om̄ia dicantur plurimorū martyrum. vj. capaꝝ fol' cccxix. Excepto Hymnus.

Huc vos gratifice plebs pia ꝯuocat virtutū dn̄s: testiū atria: cōferte dapib⁹ vota calentia: celorū locet in intima. Functi mr̄ibus iungite gaudia: vincenti teneat munera vox pia: sabina recinat: celica littera cristetes bona et hera. Hij mūdi misera lucra p ardua spernūt: hoīm vafra dolētia cedūt: punicea colla p oīa rex xp̄e tibi laureantes. Simplex ac trinitas te deus vnitas rogam⁹: precibus horum vt audias: que ipsi petimus: corda calentia immense bene proroga. Sit trina deitas ac tibi gl'ia: q̄ vnus

canitur eodem Modulo quo sacris solemnis

retines cm̄ia: iudicas large continua perpetim secula: sed vltra bene ꝓspiceras. Amen. ¶ In festo apostolorū symonis ⁊ iude. Ad vesperū. Lauda Exortū est in tenebris. Sono Alleluya. In oēm terrā. Quere fo .cccxxvii Hymn⁹

Tote populi psallite p̄petes: iudas cum socio symone celibes: in festa vadant cetibus inclitis: iam cunctis tribuūt gaudia ꝟuulis. Cor ecce resonat principis efferri vouētes illico: reddite seruuli vota q̄ dño ꝓmitis: incliti vt vestrū accipiāt munus apostoli. Dignū est nūc precibus ꝓmere canticū: dignūq; superuz stringere principē: det suis vt populis nūc pie gr̄am: det post ethereā ꝯsequi patriam. Ac nexu scelerū iam sibi tradito: adesse valeāt principi celico: ac dēpto crimine tramite peruio: afflati maneāt rite paraclito. Sic iudas populos instruat: ⁊ symon sub xp̄o placido cucurre tramite seruare: monita legibus indita: suprema vt valeāt cōsequi premia. Sit trino dño gloria vnico patri cū genito siue paraclito: qui solus dñs trinus ⁊ vnus est: seculorū valide secula cōtinens. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi dñm nostrum. vt in aliis. Capitula.

Deus sanctorū gloria: ⁊ copiosus mīa: exaudi supplicē tibi plebē: per sanctorū te suffragia postulantē: rege nos per alternas tēporū vices: et dispares dierū ac noctiuz successiones pari protectione custodi: vt adiuti sanctoruz tuorum symonis et iude apostolorū precibus: qui diē hūc per mīam prosperū duxim⁹: noctē quoq; hanc placitam tibi animarū ⁊ corporuz puritate ducamus. Pater noster Et noster. Liberati. fo 1. Benedictio.

Sanctorū suorum symonis ⁊ iude apostolorū vos dñs muniat patrocinio: ⁊ expiet a pctō. ℟. Amen. Illoruz vos efficiat suffragatione felices: quorū nunc estis solennitatib⁹ obsequētes. ℟. Amen. Quo cuz illis pariter mereamini ingredi celū: quorum nūc in terra celebratis triūphū. ℟. Amē. Per mīaz. Lauda. Vos estis vasa sancta dño auro fulgente all'a. ꝑ. Quia sponte obtulistis dño deo aīmas vestras all'a all'a all'a. ℣. Audi populus meus ⁊ testificabor tibi, israel si me audieris. ꝑ. Quia spōte. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Quia. Oratio.

Deus qui sanctis apostolis tuis symoni et iude durum martyrij gradū scandere ⁊ velle tribuis: ⁊ posse concedis: tu das volūtatis iniciū: tu operi largirī effectū. Exaudi nos famulos tuos: ⁊ tu nobis da feruēde deuotionis iniciū: et tribue bone consumationis effectum. ℟. Amē. Per mīam tuā. Ad matutinū. Aña. Da nobis. ꝑs. l. Orō. Redde nobis. Quere fol' .cccxx Aña. Honorati sunt amici tui deus: valde cōfortatus est principat⁹ eorum. ꝑ. Dinumerabo eos ⁊ super arenā multiplicabūtur. ℣. Ecce tu dñe cognouisti omnia nouissimā ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti super me manū tuā. ꝑ. Dinumerabo. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Dinumerabo. Oratio.

Deus sub cuius altare sanctoruz apostolorum symonis ⁊ iude anime placide requiescūt: ⁊ stollā charitatis accipiūt: nos quoq; famulos tuos in cōmilitonuz numero fidelis promissor adiunge. Ut vita saltiz nostra perueniat ad mīam: si mors non prouenerit ad coronam. ℟. Amen. Per mīam. Aña. Isti sunt amici tui domine qui tradiderūt corpora sua in mortē. ꝑ. Ne seruirent idolis: neq; adorarent deos alienos

℣. Dñe in lumine vultus tui ambulabũt: ⁊ in noĩe tuo exultabũt tota die ⁊ in tua iusticia exaltabunt̃. ℟. Ne seruirẽt. ℣. Gloria ⁊ honor ℟. Ne seruirent. Oratio. Deus qui sanctis. vt supra. Añ. iij. Viriliter certati.

Sfolio. ccclxxvij Oratio. Sanctoꝝ omniũ decus ⁊ gloria deꝰ: quibꝰ ⁊ certantibꝰ premiũ cõdonasti: ⁊ vt vincerẽt fortitudinẽ prestitisti: q̃s sanctã clementiã tuã: vt nos humiles famulos tuos ab oĩbus malis ereptos: eoꝝ vestigijs facias sociatos. ℟. Amẽ. Per miam. ℟. Hij ostenderũt cerimonias. fol. ccclxxvij In laudibꝰ. ad canticũ. Añ. Qui propria. Canticũ. Qui sponte. fol. cccxx Ad bñs. Añ. Justi sacerdotes. Canticum. Bñs es dñe. Sono. Alla. In oẽm terram. fol. cccxxvij Lauda. Laudate dñm ps. cxlviij. Prophetia. Multã gl̃iaꝫ fol. ccclxiiij Hyꝰ. Ꝑtote ppl̃i. Supplicatio. Oremꝰ redemptorẽ. Quere in vesperis precedentibꝰ. Capitula.

Hij sunt dñe veridici patroni: qui suscipientes securi sententiã: currũt letantes ad palmã: festinant illares ad coronã: per quoꝝ intercessionẽ tu dñe deus omp̃s: quẽadmodũ martyres ⁊ apl̃os tuos symonẽ ⁊ iudam a diaboli versutia liberos prestitisti: ita nos indignos famulos tuos eorũ facias miam adipisci. Pater nr̃. Liberati a malo. fol. j. Lauda. Vos estis. fol. cccxxvij Bño. Sanctoꝝ suorũ. vt supra in vesperis p̃cedẽtibꝰ. In exeũte vespera: oĩa dicant̃ vt in primis vesperis. Excepto capl̃a ⁊ bñdictiõe.

Domine iesu xp̃e qui cõuenientibus nobis ĩ honorẽ sanctoꝝ tuorum apl̃oꝝ ⁊ martyrũ symonis ⁊ iude: ꝓpicius adesse digneris: fac nos eoꝝ doctrine sequaces: fac amabiles ⁊ docibiles: vt ab eis nõ inueniamur indẽnes: quos fidei scimus egregios ductatores. habeat cũ illis spes nr̃a glorie premium: qui postq̃ magistri doctrina fulserũt: meruerũt obtinere martyrio. fulgeat ecclesia illoꝝ doctrina: quoꝝ in illa habeat̃ predicatio gloriosa. Adsint miseris nobis in omnibus adiutores: qui ecclesie mirabiles extiterũt doctores. Erigant lapsos ad penitẽtiã: qui eximij facti sunt per doctrinã. impetrent peccatoribꝰ scelerũ veniã: qui doctrinis fundauerunt ecclesiã. Ut qui illorũ victorijs excitati: eoꝝ solẽnia celebramꝰ: eorũ meritis a criminibus absoluti: ad te post transitũ veniamꝰ. Pater noster.

Liberati a malo. fol. j. Bñdictio. Christus dei patris vnigenitus filiꝰ qui sanctis apl̃is suis symoni et iude potestatẽ dedit demonibꝰ imperandi: gratia vos ꝓtegere ⁊ munire dignet̃ spũs sancti. ℟. Amẽ. Et qui illis dedit vt cõtẽptis diuitijs tẽporalẽ appeterẽt paupertatẽ: de p̃senti ⁊ tẽporali vita feliciter vos duci iubeat ad beatã. ℟. Amẽ. Ut qui pro illius amore sanctoꝝ suoꝝ memoriaꝫ recolitis: corã illo post cũ eisdẽ in celestibꝰ gaudeatis. ℟. Amẽ. Cũ dño nr̃o iesu xp̃o qui cũ patre ⁊ spũ sãcto regit oĩa in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. Per miam. ¶ Eustachij ⁊ sociorũq̃ eius martyrũ: oĩa dicant̃ plurimorũ martyrũ. ix. l̃c. fol. cccxxij. ¶ Marcelli martyris: oĩa dicant̃ vniꝰ martyris. Excepto hymno. Hyꝰ.

Martyris festũ rutilat beati ecce marcelli: ppl̃i venite carminis deo resonemꝰ hymnũ: voce sub vna. Mores doces ciues: ppl̃os sequaces indui xp̃m: fugere caduca spũs: probra

studio domare tepore toto. Abnuit pompas: refugit honores: atq; dū miles haberet atrox: cōmin⁹ celsit manibus habita regia iussa. Arripit mētis gladiū: dicato munere polles: domini tonātis terrea tranat: celeri vola tu oia vincens. Rite cōpunctus animum perarmat: spiritu doct⁹ supat pfanū iudicē: verbis placidus cruorē fundere gliscēs. Rectus ab hinc iam famulus tonātis: mētis insistit pceps vigore: nouit q vota dns: atq; reddit mēte potēti. Celsus honores et opes fugaces spernit: effulgēs animi nitore votaq; xpo celebrās: rerentat pectore grates. Celica mente regione mallens fieri ciuē: dicat hic se totum: ethere tonāti iugiter manenti omne p euū. Ecce qui iussus patriā tueri: arma precit: dni se seruū gliscit eterni: resonās dicata carmina xpo. Exinde exclamat rabidus tirānus: iste marcellus mea qui pcepta temnit: q arma putat abneganda: morti ne dec: Vera marcelli famuli beati: inde vox cepit resonare xpm: q bene truci veniat vt ipi psidi poscit. Vaus eniz nō est: querit que vbis: martyr resonat merito cruoris: sermo nil potest: animo repēdat munera laudis. Licet hic sensus maneat acut⁹ mēri: q vigor habeat ois: qd tamē sanctis dat in futuro tepore munus. Noqui nec vllus valet vnq; homo carne vestitus fragili: beandus claustra cum carnis liquerit: liquerit resurgēs iudice xpo. Quocirc⁹ ergo placidis rogamus te de⁹ oēs humiliq; mēte: dones vt defunctis requiē miserc⁹: gaudia viuis. Qt sine culpa famuli beati festa marcelli celebremc⁹: vna req; laudemc⁹ pariter p euū: dulcic⁹ hymnis. Sic tue plebi veniā canēti prorogā: vt nra scelera dimittas testis: q prece referes marcelli abdita celi.

Sit honor vna pater alme semp: q tibi xpo: pariterq; dona cuncta qui cingis de⁹ vn⁹ extans secula seculoruz. Amen. ¶ In festo bellu de benamarim: oia dicanc vt inuentione scē crucis. fol' cccxv. ¶ Claudi q sociorū eius mrm: oia dicanc plurimoz martyrū. ix. lc. fol' cccxxij. ¶ Quintini mris: oia dicanc vni⁹ mris. fol' ccc 318.

Festiuitas omniuz sanctoruz. Ad vesperuz. Lauda. Exortū est. fol' cccxix. Sono. Gaudete iusti. fol'. cccxxj Ad. Viri iusti. fol' cccxix. Lauda. Inuocabāt dnm. fo cccxxij.

O Christe redēptor omniū hymn⁹ conserua tuos famulos: beate semp virginis placat⁹ sanctis pcib⁹. Beata quoq; agmina celestiū spiritum preterita psentia: futura mala pellite. Vates eterni iudicis apl'iq; dni: supplicite exposcim⁹: saluari nostris pcibus. Martyres dei inclit: cōfessoresq; lucidi: vestris orombus nos ferte in celestib⁹. Chorus sanctarū virginū: monachoruq; omniū: simul cū sanctis oibus cōsortes xpi facite. Gentē au ferte perfidā credētiuz de finib⁹: vt xpo laudes debitas psoluamus alacriter. Gloria pri ingenito: eiusq; vnigenito vna cū sancto spiritu i sempiterna secula. Amē

Suplicatio. Oremus redemptorē. mutatis nominib⁹. fol' cccxvij. Capla.

O Deus qui es in omniū sanctoruz tuoz pterctione mirabilis: quiq; hunc diē pcipuū omniū sctōz tuorū solēnitate psecrasti: qs potentiā tuā: da ecclesie tue catholice de tāris gaudere principib⁹: vt illoz sequi merea-

mur pia deuotione doctrinā: qui dile
ctos tibi greges: tuo pane pauerūt:
vt qui tibi de tuo munere placuerūt:
eoꝝ precib⁹ adiuti mereamur de pre
sentib⁹ angustijs liberari. Pater nr̄.
Liberati a malo. fol' j. Bn̄dictio.
Benedicat vos omp̄s de⁹ omniū
sanctoꝝ gr̄a gratulantes. ℟. Amen.
Donet ~~vos~~ firmitatē fidei expecta-
tionē spei: ⁊ dulcedinē caritatis. ℟.
Amen. Ut talib⁹ sue gratie muniti
p̄sidijs: quoꝝ festa celebratis: etiā fie
ri ~~etiā~~ esse in celo participes merea-
mini. ℟. Amē. Per miam. Lauda.
Gaudiū sempiternū. fol' cccxix. Oratio
Deus exultatio ⁊ palma sctōrū
exaudi nos supplices tuos ⁊ pre
sta: vt quorū in tuo amore reliquias
veneramur: ⁊ emolumēta recolim⁹:
eoꝝ meritis ab oībus malis liberari:
⁊ cōseruari mereamur. ℟. Amen.
Per miam. Ad matutinū. An̄. Da no
bis. p̄s. l. Oratio. Redde nobis. fol'
. cccxx An̄. In die insignis solēnitatis nr̄e
benedicite deū coronā anni benignitatis tue.
p̄. Ut cāpi tui repleant̄ vbertate. ℣. Te de-
cet hymn⁹ deus in syon ⁊ tibi reddet̄ votū in
hierl'm. p̄. Ut cāpi. ℣. Gl'a ⁊ ho. p̄. Ut cāpi
Benedic dn̄e coronā anni Or̄o.
benignitatis tue in die insignis
solēnitatis nr̄e: vt ⁊ mētes copia do
ctrine refulgeant: ⁊ cāpi donoꝝ tuoꝝ
vbertate pinguescāt. Quo ita nobis
substētatio cū tua gratia largiat̄: vt ⁊
caro frugib⁹: ⁊ aīa diuinis pasta cole
tetur virginib⁹. ℟. Amē. Per miam
An̄. Christus iesus. Or̄o. Christe iesu
qui mortalitatis. fol'. ccclxvj An̄a.
Tulerunt dn̄m meū ⁊ vbi posuerūt eū nescio:
noli flere maria resurrexit dn̄s cū gloria. p̄.
Et regnabit a fine vsq; ad finem fortiter. ℣.
Etenim dn̄s dabit benedictionem ⁊ terra nr̄a
dabit fructū suū. p̄. Et regnabit. ℣. Gloria
⁊ honor. p̄. Et regnabit. Oratio.
Sublatum te dn̄e a sepulcro fru-
ctuose illi⁹ marie inquisitio fletuū effe
sione ꝯquerit̄: q̄ vtiq; igne tui deside
rij cremabat̄: qm̄s ergo vt desideriū
amoris tui similiter in nobis accen-
das: vt ⁊ in perquirēdo valētiores: ⁊
inueniēdo te: mereamur sine fine esse
felices. ℟. Amē. ℟. Stabat maria ad
monumentū foris plorans: dū ergo fleret pro
spexit vbi positū erat corpus iesu: vidit duos
angelos in albis sedētes. p̄. Et ꝯuersa retro
sum vidit iesum stantē. ⁊ venit adnunciās di-
scipulis: q: vidi dn̄m ⁊ hec dixit mihi. ℣. Di
xit marie: mulier quid ploras? quē queris? p̄.
Et cōuersa. An̄. Positi sunt throni ⁊ antiqu⁹
dierū sedebat: vestitū ei⁹ sublime ⁊ thron⁹ ei⁹
flāma ignis. p̄ Milia miliū seruiebāt ei ⁊ de
cies milie cētena milia assistebāt ei. ℣. Oēs
gētes plaudite manib⁹ iubilate deo: iubilate
deo in voce exultationis. p̄. Milia miliū. ℣
Gloria ⁊ ho. p̄. Milia miliū. Or̄o.
Rex regū inmēse cui deus celi re
gnum fortē ⁊ potentē ⁊ honoratū de
dit: dū oīa potestati tue subiecit: cui
milia miliū angeloꝝ ministrāt: da re
quiē pplo tuo ab oībus onerib⁹ qui-
bus onerati cōsistim⁹: vt qui ascēdi-
sti gloriosus in celo mitis existas cū
manifestata fuerit gr̄a tua. ℟. Amē.
Per miam. ℟. Omniū rex creator ⁊ dn̄s
docuit sapientiā. p̄ Sanct⁹ spūs vnicus sim-
plex multimodus subtilis: in quo inquinatus
suauis ⁊ carus. ℣. Magn⁹ dn̄s nr̄: ⁊ magna
virtus eius ⁊ sapiētia ei⁹ nō est numerus. p̄.
Sanct⁹ spūs. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Sanctus.
Omniū rerū creator ⁊ dn̄s Or̄o
docuit sapientiā: in qua est san-
ctus spūs vnicus simplex multimo-
dus subtilis: vt vn⁹ pater vn⁹ filius
vnus spūs sanct⁹: nō pluralitate dei-

tatis ostensi: sed vnitate virtutis innexi: ⁊ vnione ꝑsone careant: ⁊ vnitate nature ꝑmaneāt. Nec sit illic aliquid diuersum: vbi in singulis resonat vnū. Hac igit̄ te sancta trinitas fidei cognitione credentes: poscim⁹ ⁊ rogamus: vt manifestatione spūs tui: ita cor nostrū inradies: vt ⁊ carnis opera declinem⁹: ⁊ perfectionez sanctitatis omnimode cōsectemur. ℟. Amen. Per miam. Añ. Spiritus dñi repleuit orbem terrarū. ꝑ. Et hoc qd̄ continet oīa scientie habet sensum. creauit enim vt essent oīa. ℣. Excelsus sup oēs gentes dñs ⁊ supra celos gloria eius. ꝑ. Et hoc. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et hoc. Oratio.

Pone dñe spūm tuum in medio nr̄i: qui mundis nos aquis penitētie lauans: preparet nos tibi semp in hostiam viuā. Quo nec libido tēplum cordis nr̄i cōtaminet: nec flāma ignis eterni terrā nr̄i corporis penaliter in quocūqz cōtristet. ℟. Amen. Per miam. ℟. Facta est sup me man⁹ dñi: ⁊ vidi ⁊ ecce spūs fulgens veniebat ab oriēte: ⁊ nubes magne erant in eo. ꝑ. Et ignis in medio eius. ℣. Quocūqz ibat spūs pariter eleuabant̄ ⁊ rote sequētes eum. spūs enīz erat in rotis. ꝑ. Et ignis. ℣. Gl̄a ⁊ ho. ꝑ. Et ignis

Deus pater omp̄s qui Oratio. in principio idest in filio tuo iesu xp̄o dño nostro: celū ⁊ terrāqz fecisti. Da nobis vt spūs ille tuus qui super aquas idest sup cor nr̄m tenebrosum ac fluidū fert̄: fructus tibi in nobis beneplacitos operet̄: vt in corde nr̄o copiosa virtutū exundatione fructificans: indesinenti nos igne amoris tui accēdat. ℟. Amē. Per miam Añ. Dilectiōe eterna. fol̄ cccxxviij. Or̄o

Hec est dñe de⁹ gloriosa illa virgo maria: que hodie a conualle lachrymarū ⁊ mūdi deserto cognoscitur super adsummi: incūbens sup dilectū vnigenitū tuū filiūqz suū: loco videlicet inenarrabili. Cui⁹ vero quasi signaculū ⁊ monile detegit̄ preciosum: dum vni⁹ nature illud corpus cōfitemur dñicum: istius inlibate genitricis: a diuinitate assumptū. proinde qm̄s ineffabilis summe de⁹: vt illic extendat̄ nostra intentio: quo per fortē dilectionē hodie precessit digna suffragatrix pro nobis: ac beatissima virgo. ℟. Amen. Per miam. Añ. Ego iesus mitto angelum. Oratio.

Mitte nobis de⁹ clemēs michaelē. fol̄. ccclviii Añ. Ex vtero matris. Or̄o

Christe dei filius qui precursorem. ℟. Hic est precursor. Oratio. De⁹ qui iohannē precursorē. Añ. Honorati sūt Or̄o. Honorati sunt. fol̄ ccclxxvj. Añ. Beati ⁊ multo. fol̄ cccxxvii. Or̄o.

Beati vere dñe ⁊ nimio honore digni sunt: quorū tu portio esse dignat⁹ es. Ideoqz interuētu sctōꝝ tuoꝝ ep̄oꝝ ⁊ cōfessoꝝ: quicquid tibi ex nobis nō militat: amor celestis patrie in nobis flagrās vsqzquaqz interimat: ⁊ post cū his sāctis quoꝝ aīe in manu tua sunt: nos pietas tua celesti in regno adiungat. ℟. Amen. Per miam tuam Añ. Om̄is gloria filie regis. Oratio. Deus cuius sedes. ℟. Simile est regnū celoꝝ decē. Oratio.

Adesto dñe tibi supplicantib⁹. Añ. Hij sunt qui. fol̄. cccxxx Or̄o. De⁹ exultatio. Añ. Venite ad me. Oratio. Propitiare dñe. Añ. Venite benedicti. Oratio. Beatissimoꝝ. fol̄ cccxxvj. ℟. Sācti q̄ certamē. fol̄. cccxx In laudibus. Ad canticū. Añ. Dñe qui te diligūt sicut sol splendens in ortu suo ita rutilant. Cāticum. Qui sponte ob. fol̄. cccxx

3° Officium

Ad bñs. Ãñ. Sancti tui mundi. Cantic⁹. Bñs es dñe. fol'. cccxx Bono. Via iusto⁹. fol'. cccxxij Lauda. Laudate dñm. ps. cxlviij. Prophetia. Iust⁹ imperpetuū viuēt. fol' cccxx. Hy⁹.

IEsu saluator seculi redemptis
lope subueni; t pia dei genitrix
salutē posce miseris. Cetus oēs an⁹
gelici patriarchaꝝ cunei: t pphetarum merita nobis precent veniam.
Baptista chr̄isti p̄uius: t clauiger
ethereus cū ceteris aplis nos soluāt
n⁹xu criminis. Chorus sacrar⁹ martyrū: cōfessio sacerdotū: t virginalis castitas nos a peccatis abluant.
Monachoꝝ suffragia omnesq3 ciues
celici annuāt votis supplicū: t vite
poscant premiuz. Laus honor virt⁹
gloria deo patri t filio: sancto simul
paraclito in sempiterna secla. Amē.
Suplicatio. Ozem⁹. vt supra. Capla

Huius dñe veridici patroni: q̄
suscipientes securi sententiā cur
runt letantes ad palmā: illares ad co
ronam: per quoꝝ intercessionē tu do
mine deus omp̄s quēadmodū oñes
sanctos tuos a diaboli versuria libe⁹
ros p̄stitisti: ita nos indignos famu
los tuos eoꝝ facias miam adipisci.
Pater nr̄. Liberaci a malo. fol' j. Lau
da Laus dñi. fol' cccxxiij. Bño. Be
nedicat nos omp̄s. Quere in vespis
precedentib⁹. ¶ Cōmemoratio de⁹
functoꝝ. fol'. cccxij ¶ In dñico ka⁹
lendarū nouēbriū. Quere in dñicale
fol' ¶ Officiū ieiunioꝝ kalendarum nouēbriū obseruat' trib⁹ diebus
ante festū sancti martini. Quere in fi
ne dñicalis. fol' cclvj. ¶ In festo san
cti leonardi ep̄i: oia dicant' vn⁹ cōfes
soris pōtificis. fol'. cccxxiij ¶ Octa
ua omniū sanctoꝝ: oia dicant' vt in
die. fol' cccxix. ¶ In festo quatuor
coronatoꝝ: oia dicant' plurīmeꝝ martyrū. fol' cccxxj. ¶ In festo theodori mr̄is: oia dicāt' vni⁹ mr̄is. ix. lc. fol' cccxviij. ¶ In festo mēne martyris: oia dicant' vnius mr̄is. ix. lc. fol' cccxviij. ¶ In translatione sancti ludouici ep̄i: oia dicant' vn⁹ cōfessoris pōtificis. fol'. cccxxiij ¶ In festo sci martini ep̄i. Ad vesperū. Lauda. Cō fessionē t decorē. Bono. Confitebor tibi. Ãñ. Cōfitebor tibi dñe in to. fol'. cccxxiij Lauda Confitebor dño. folio. cccxxv

Martine cōfessor dei valēs hy⁹.
vigore spūs: carnis fatiscēs ar⁹
tubus: mortis future prescius. Qui
pace x̄pi affluens: in vnitate spūs af⁹
fluens: diuisa mēbra ecclesie pacis re
formas vnice. Quē vita fert proba
bilem: quē mortis cruente nō teder:
cū cālidi versutiaz in mortis t hora
derogans. Hec plebs fide promptis
sima: tui diei gaudia votis colit: fide
libus adesto mitis oñibus. Qerte
quies ē tēpoꝝ: vite dat' solatiū: pacis
redundet cōmodū: sedet' oñe scanda
lum. Ut caritatis spiritu sic afflua⁹
mus inuicē: quo corde cuz suspirijs:
x̄p̄m sequamur intimis. Deo patri
sit gloria: eiusq3 soli filio: cuz spiritu
paraclito regnans per omne seculū.
Amen. Suplicatio. Ozemus redēptoꝝ. mutato noīe. fol'. cccxxxij Capla

Beatus est dñe martin⁹ ille tu⁹
confessor mirificus: qui cogitā⁹
do de paupere: vltimā peruenire me
ruit ad mercedē. Er ideo in die mala
saluat': q3 a te dñe adiutus. Da ergo
nobis eius suffragijs: vt nuditatē no
straz aspiciētes ad tui regminis sub⁹
umbraculū cōualeam⁹. Et ita vestia
mur dono virtutū: vt participes ei⁹

fieri: cuius nunc festū incolim⁹ me/
reamur. Patex nr̄. Liberati a ma. fol' j.

Christus dn̄s qui beatissi/ Bn̄o.
mum martinū cōfessionis deco
rauit honore: illā in vobis cōfessio/
nem adtribuat: qua extingat pecca/
ta. ℟. Amen. Et qui per eū inopiaꝫ
satiauit egentiū: ip̄e per illū remune
randa vota suscipiat ppl'oꝝ. ℟. Amē
Ut eodē intercedente munerentur.
vota fideliū: quo largiente debilitas
refecta est egenoꝝ. ℟. Amen. Per.
Lauda. Germinabūt ossa. fol' cccxxiij.

Tota die dn̄e iustus tuus Or̄o.
miseret' ⁊ cōmodat: qui toto hu
ius mortalis vite curriculo: tēpora/
lia donat: vt eterna recipiat. Semē
eius sup̄ nos in benedictione fructifi
cet: vt meritoꝝ eius partē habentes:
premioꝝ quoqꝫ illi⁹ mereamur esse
participes. ℟. Amen. Per miam.
Ad matutinum. Añ. Labia mea dn̄e.
Psalmus. l. Oratio. Laudet te do/
mine lingua nr̄a. fol'. cccxx Añ. Caro
mea requiescet. fol' cccxxiij. Oratio.

Iucūdus satis est dn̄e homo qui
te xp̄e inspirante: miseret' ⁊ com
modat: qui martinū confessorē tuuꝫ
implesse mirabiliter credim⁹: duꝫ ge
mine elemosine officiosus: ⁊ corpora
dono: ⁊ corda pascit eloquio. vnde fle
biles te qm̄s ⁊ rogam⁹: vt vtroqꝫ do
no in hac vita muniti: ad te quādoqꝫ
perueniam⁹ ad transitū coronandi.
℟. Amen. Per miam. Añ. Facies tua
tanq̄. folio. cccxxiiij Oratio.

Illius dn̄e iusticia manet in se/
culum seculi: cui⁹ mia in pauperē se
cōsolatione diffuderit. fac nos ergo
cōfessoris tui martini imitatores exi
stere: vt primū miseratores effecti di
gnas nobis elemosinas prerogātes:
⁊ nobis a male gestis parcam⁹: ⁊ in
p̄ximis bona que possim⁹ impenda/
mus. ℟. Amen. Per miam. Añ. Cu
stodisti corpus meū. fol' cccxxiij. Or̄o.

Iesu deus noster ⁊ dn̄e qui inlu
strem meritis martinū cōfesso/
rem atqꝫ pontificē: ita fecisti sapien/
tiam custodire: vt in gloria mereret'
⁊ iocūditate cōsistere. Da nobis ve
re sapiētie intellectū: ⁊ sancte opera/
tionis studiū: vt pauperib⁹ prerogā/
tes substantiā: facinoꝝ euadam⁹ vin
dictam. ℟. Amen. Per miam. ℟.
Ecce dn̄e in toto. fol'. cccxxiiij Oratio.

Ecce dn̄e in toto corde suo te so/
lum cōfessor tuus martin⁹ con/
fitet': ⁊ credit: dum cōceptū amoreꝫ
tue fidei cōfitendo narrat: ⁊ mirabi/
lia tua deuoto ore pronunciat: letari
ergo ⁊ exultare nos fac in te: ⁊ iugi/
ter ⁊ euidenter: vt in te habeamus
post discrimina requiem: in quo ille
post cōfessionē meruit inuenire mer
cedem. ℟. Amen. Per miam. In
laudib⁹ ad canticū. Añ. Confitebor ti
bi dn̄e. Canticū. Confitebor tibi dn̄e
rex. folio. cccxxiiij Oratio.

Fac nos dn̄e intentos cordibus
die ac nocte in legis tue meditatione
versari: vt meditantes eloquia tua:
intento cordis studio: fructū tibi re/
portemus in tēpore oportuno. Quo
beatissimi martini cōfessoris tui adiu
uati suffragijs: celū qd̄ ille mercat⁹
est meritis: nos facias ītrare tue gra
tie donis. ℟. Amē. Per miam. Ad
bn̄s. Añ. Benedictio dn̄i. Canticum.
Bn̄s es dn̄e. Sono. In cōspectu ange/
lorum psallā. Lauda. Alla. Confessio eius
super. p̄s. cxlviij. Prophetia. Hec di
cit dn̄s. Ecce seruus meus. fol' ccc/
xxiiij. Hy⁹. Martine confessor dei.

Suplicatio. Oremus redemptorē Quere in vesperis precedentib⁹. Capl'a.

Adspirat ecce domine dies illa multiplici gaudiorum decore vestita: quam beatissimi confessoris tui martini episcopi ilustrat excelsor in qua dum prescius future mortis celum letus vellet intrare: obsistentē sibi diabolum mira verborum potētia visus est renuisse. vnde tuam proni quesum⁹ pietatē: vt obtentu eius aduersarius idem a nobis semp effugat. Qualiter nec viuentes nos in quocunqz supplantet: nec morientes quolibet modo contaminet. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. Lauda. Germinabunt ossa tua. folio cccxxiij. Bn̄dictio. Christus dn̄s. vt supra in vesperis precedentib⁹. ¶ In festo sancti emiliani abbatis ⁊ cōfessoris: omnia dicant' vnius cōfessoris. folio cccxxiiij. Excepto quod sequitur.

O Magna reruz christe rector inclite parēt olimpi perpetim tui sydera: ⁊ vota festis annis fauentia largire nobis casta: prebe ⁊ sobria: placare q̄ possintqz tuaz clementiā. Plebs ecce cuncta debitum recursibus soluit dierum: prona corde ⁊ corpore confisa mente deprecans suffragium: vt singulorum ponderata questibus sustollat alma pectora indulgentia. Letum rependit carminum concentibus cantum: sonoro pangit ore ⁊ faucibus: tua potenter supplices vt dextera probrosa tollens: acta nostra corrigas: sis ⁊ malorum fauctor intus flentium. Semper petentes impetrare possumus nostri medellam morbi: expiatos moribus si nos benignus ⁊ pius respexeris: qui tanta tantis contulisti seruulis: vt nichil patrono isti desit gratie. Culpas gementes pandimus miserimi: non obsequellam perdituri credim⁹: cum copiosa pascitur potentia regis: ⁊ adstat supplicator optimus: qui flectere iram poteratqz noxiam. Ne quod beatis sentiat cohortibus hostis duellis pululare casibus: ne vas caducum germinaret odia. fraudez dolum ve permoueri machinis: flammaz pudicis conflagrare lilijs. Hec mente fixa clara dum reuoluimus: libet dicatum predicare seruulum tuum ministrum christe iesu vernulum: ⁊ festa mixtis gaudijs cum pāgimus: sequat' in die tota te laudatio. Tu sacra templa: tu pater celestia habes sacrata: tu deus per secula regno potiris: ⁊ regis presentia in sancta sanctis cerneris mirabilis: regnansqz solus mira factis exeris. Hinc obsecramus expiari munere: redire prorsus: vt signas: iam perditos celi receptes cōlocesqz in regia: qui das resurgant vt perempta corpora: concede corda vt conualescant gratia. Nostrum reatum confitentes prodimus: frenatus ictus occidat: sententia que rodit atrā dira cōscientiam: rogare donat cum voluntas prospera tua patentem prodi os ac ianuam. Momēta nulla transuolant in tempora: que non sint sordidata criminis succedat ante quesumus contagia sic digna nostris pessimis purgatio: quam reddat vltrix pena factis debitam. Videmus orbos restitutos lumine: clodosqz plātis exilire humidis: consumpta tabe membra conualescere: mortis sopore pressa: demuz surgere leto deinde conuenire sospites. Tortos repelli

⁊ fugari demonas: tormenta penis eiulantes versipellis angeli: suo latente confodi vulnere: suisq3 tellis sauciatū conteri. Ut conditoris hec patēt miracula: sic claudicātes mentis egritudine serpens repulsus deserat nequissimus: sic nigra corda nubilo sacordie: fulgore suo premicent clarissima. Hec nempe virtus xp̄s est tutissima: emilianū que tulit per ardua vite trophea: que coronat p̄mio: nr̄is vt esset seculis sectabilis: foretq3 fortis aduocat⁹ infimis. Inite mecum cōsonante carmine: narrate cuncti: predicate: ⁊ psallite regi perenni: cui⁹ hec sunt om̄ia: nr̄i resultet cantici clamor: poliq3 templa resonēt ꝯcentibus Offerte summo gloriam sublimi: offerte honorē trinitati maximū: offerte grates seculoruz principi: offerte psalmū vocib⁹: vel actibus offerte laudē: sempiterna in secula. Amen. ¶ In festo sancti bricij episcopi ⁊ cōfessoris: om̄ia dicantur vnius cōfessoris pontificis. fol'. cccxxiij. ¶ In festo sancti eugenij archiep̄i toletani martyris: om̄ia dicantur vnius martyris pontificis. fol'. cccxviij ¶ In festo sancti aciscli vel comitum eius. Ad vesperum. Lauda. Exortum est in tenebris. Sono. Alleluya. Justi imperpetuo viuent. fol' cccxxij. Ant. Ecce odor sanctorū meorum. p̄. Sicut odor agri plenī quē benedixit dn̄s. ℣. Deus deorū dn̄s locutus est ⁊ vocauit terrā: a solis ortu vsq3 ad occasum ex syon species decoris eius. p̄. Sicut. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Sicut Dn̄s sit semp. ℟. Et cum. Lauda. Sicut lilia munda. fol'. cccxcj Hymnus.

Gaudete flores martyrū: saluete plebs gentium: visum per astra mittite: sperate signū glorie. Voces prophetarū sonant: venire iesum nūciant: redēptionis preuia qua nos redemit gratia. Hinc mane nostrum promicat: ⁊ corda leta exestuant: cū vox fidelis personat prenūciatrix glorie. Gante salutis gaudiū: quo est redemptū seculū exceptionis inclitum ab hinc sciam⁹ canticuz. Aduentus hinc primus fuit punire quo non seculum venisset: vlcus tergere saluando qd̄ perierat. At nunc secundus premonet adesse xp̄m ianuis: sanctis coronas reddere: celiq3 regna pandere. Eterna lux promittit̄: sidusq3 saluans promit̄: iam nos iubar refulgidum: ad ius vocet celestiuz. Te xp̄e solum querim⁹ videre sicut es deus: vt leta nos hec visio euellat ab omni tartaro. Quo dum redemptor veneris cū cādidato martyrū globo: adunes celibi nos tunc beatos cetui. Presta pater pijssime patriq3 cōpar vnice: cū spiritu paraclito regnās ꝑ omne seculū. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorē mundi. mutato nomine. folio. cccxxxij Capitula.

Domine deus omp̄s qui glorioso dispositionis munere ante secula cuncta disponis: que per secula ordinata discurrere vis: duz ex te ante omnia tēpora consempiternū quo equalemq3 omnipotentē ⁊ consubstātialē tibi vnicuz filium prodire vis: quem in finē seculorū visibus hominum visibilem hominē ostendis: vt humanū genus quod fraus diaboli expulerat a paradiso: eius humilitate referres in celum. Quem ad coniungendam sibi ecclesiā vt sponsum e thalamo procedentē destinasti: de cui⁹ vtero ꝓcreata sanctoꝝ agmina: tanq̄ rosas vel lilia martyrū ꝯfessoꝝ

vel virginū aggregas copia: qui p te tibi placentes ruaqz iussa implentes: mundū omnē velut nichilum reputā tes: pro te corpore cesi: aias sanctorū acisci atqz victorie quorū annua vice festa suscipim⁹: eorum meritis sempi/terna premia capiam⁹. Et quia odor maiestatis tue mire flagrās iam desi derabilem illū aduentus tui nos inui tat suscipere festū: precantes petim⁹ et crebra supplicatione deposcimus: vt sic incoata aduētus tui gaudia cū hymnis ⁊ canticis ⁊ pijs modulatio ne vocis statutis peragam⁹ diebus: vt ad sanctū idem filij tui natalē pur/gatis maculis delictorū cum fructu accedam⁹ operū bonorum. Pater no ster. Et ne nos. Liberati a malo. fol' j.

OEus pater omps Benedictio. qui fons est et origo totius diui/nitatis: premio vos muneret sempi/terne salutis. ℟. Amen. Jesus chri stus dei filius qui est coequalis patri et spiritui sancto: ab omni vos iubeat purgari delicto. ℟. Amē. Sanctus quoqz spiritus qui est sāctitas patris ⁊ filij repleat vos gratia nominis sui ℟. Amen. Per misericordiā ipsius. Lauda. Gaudium sempiternū. fo cccrix.

OEus qui sanctis gloria Oratio sisqz martyribus aciselo et vic/toria: iherusalem illam sanctam vi/sionem pacis: vbi cum maximo sola/tio beatitudinem sempiternem obti neant pollicēris: vt videntes gaude ant: et gaudia ipsa in eis infinita per maneant: prebe nobis horum obten/tu: et sancte visionis beatitudinē per frui: et spirituali gaudio in eterna re/quie refoueri: vt sicut eorum ossa qui sunt animarū virtutes herbarum mo re reuirescentes. Dum eorūq; exem/plis alij incitati per sancta desideria obtinent merita sanctitatis: ita etiam nos hec eorum sequendo vestigia: per ueniamus ad gaudia sempiterna. ℟ Amen. Per miam tuam deus noster. Ad matutinū. añ Da nobis leticiā saluta ris tui ⁊ spiritu principali confirma nos dñe. ℏs. l. Oratio. Redde nobis leticiam salutaris. Quere fo .cccrr Aña. Do minus de syna veniet: et cum eo sanctorum mi lia i dextera eius ignea lex: omnes sancti i ma nu eius sunt. ℏ. Et qui appropinquāt prdib⁹ eius: accipient ⁊ doctrinā ipsius. ℣. Deꝰ ma nifeste veniet: deus noster et nō silebit. ℏ. Et qui appropinquāt. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio et spiritui sancto. ℏ. Et q̄ appropinquāt

HAc nos domine sicut Oratio. lilia munda in atris domus tue florere: et odorem boni operis ad ex/emplum pie conuersationis fidelibus exhibere: vt sanctorum tuorum acis/cli atqz victorie presidijs freti: et la/queos euadamus inimici: ⁊ eternam beatitudinem mereamur optinere cū sanctis omnibus et electis. ℟. Amē Per misericordiam tuam deus noster Aña. Gaudium magnum erit omnibus ho/minibus dicit dominus. ℏ. Quia ecce ego ve nio: vt clarificer in medio sanctorum meorū. ℣. Ecce oculi domini super timentes eum ⁊ in eis q̄ sperant in misericordia ei⁹. ℏ. Quia ecce ego venio. ℣. Gloria et honor patri ⁊ fi lio et spiritui sancto. ℏ. Quia ecce. Oratio

OAm exulta tione magna domine prestolamur videre gloriam ma/iestatis tue: in qua suscepti sunt san/cti: vt cum eisdem licet in meriti frua mur beatitudine regni tui: vt quia il/los precepto legis tue impleto vere scimus esse beatos: meritis eorū nos efficias a criminib⁹ nostris liberos. Quo sicut in sanctis tuis promptua

rijs animo eorum congregate: cum magno requiescunt gaudio: sic etiaz nos eorum suffragijs mereamur sempiterne beatitudinis cõsolari de premio. ℟. Amen. Per misericordiaz. Aña. Expectabo nomen sanctum tuũ domine. p̃. Quoniã bonũ est ante conspectũ omniũ sanctorum tuorum. ℣. Qm̃ quis in nubibus equabitur domino: aut quis similis erit deo inter filios dei. p̃. Quoniã bonũ est. ℣. Gloria et honor: p̃. Quoniã bonũ est. Oratio. Deus qui sanctis gloriosisqz martyribus. Quere in vesperis precedentibus. Aña. Dominus de syna veniet: descendet super montem pharam: et apparebit ab oriente solus: ante illum vadit angelorum exercitus et cum eo sanctorum milia. p̃. Legem ĩ dextera portans: vt accipiant omnes de doctrina ipsius. ipse e thalamo suo vt spõsus procedet: cuius benedictioni omnis terra fructificat. ℣. Exultauit vt gigas ad currendam viam a summo celo. p̃. Legem in dextera. ℣. Gloria et honor patri. p̃. Legem. Oratio

De domine de syna cum sanctoꝝ milibus venturum: prophetarũ vaticinijs audientes: exposcimus: vt qui te ad redemptionem mundi venisse iam credimus: venturuz quoqz ad iudiciuz purgatis cordibus prestolemur. Ut quia in manu tua sanctoruz multa retributio cõsistit: in remedio pietatis tue reditus ad te peccantiũ cumuletur. Qualiter appropinquãtes pedibus tuis: saciemur semp doctrina ĩtime visionis. ℟. Amẽ. Per. Aña. Videbunt cum exultatione magnã gloriam dei que suscepit iustos quia viuentes seruauerunt legem. p̃. Nunc in promptuarijs eiꝰ anime eorum congregate requiescunt cum silentio multo. ℣. Clamauerunt iusti ⁊ dominꝰ exaudiuit eos ⁊ ex om̃ibꝰ tribulationibꝰ eorũ liberauit eos. p̃. Nunc. ℣. Glia. p̃. Nunc.

Deus dei filius quem sancti omnes cuz exultatione magna prestolantes visuri sunt: in ea gloria in qua patri similis es in natura: sanctorũ tuorũ aciscli et comitũ eius deuote celebrantes solennia: peccatorum dele cyrografa: vt qui aduentus tui in hoc die inchoamꝰ gaudia: cum eis in illa futura beatitudine post trãsitum mereamur iocundari in patria ℟. Amen. Per misericordiaz tuam. Aña. Gaudium et leticiam tenebunt sancti: dolor et gemitus fugiet ab eis. p̃. Ego dominus consolabor eos alleluya. ℣. Beati immaculati in via qui ambulant in lege domini. p̃. Ego dominus. ℣. Gloria et honor patri. p̃.

O Gaudiũ Oratio. (Ego dominus magnũ leticie sempiterne christe filius dei: quod post luctuz amarum sanctis tuis dulcedinis tue prestas obtutuz: vt dolor et gemitus ibidem iam nõ habeat locum: nobis nõ merentibus consolationis tandẽ impende remediuz: vt qui a te elongati sumus per culpam: sanctorum cetibus aggregati mereamur: ⁊ cuz eis optinere leticiam infinitã. ℟. Amen Per. Añ. Audite ppli om̃s qꝛ dñs egredietꝫ de loco suo. p̃. Et descẽdet cõculcãs extrema terre. ℣. Audite hec oẽs gẽtes auribꝰ ꝑcipite q̃ habitatis orbem. p̃. Et. ℣. Glia. p̃. Et.

Audiuimus christe con Oratio fitemur et credimus: qđ de sinu p̃ris egrediens: veneris vt carnis nostre vestibulo cingereris: liberaturus scz suscepte ĩcarnatiõis mysterio qđ perierat nature viciate ꝯtagio. fac ergo nos pronũciata aduẽtus tui gaudia prõptissima susceptionis deuotione excipere. Et q̃a tu eloco patrio secretoqz progrediẽs saluaturꝰ hoĩes: humanũ properasti ad publicum nos

a loco criminis exeuntes: mundatio-
res concitū diuinitatis tue prospecte
mus aduentū: vt extrema vite nostre
nullius discriminis cōculcatione in-
uoluēs: sic prouoces terrore iusticie:
vt solita iustifices pietate. ℟. Amē.
Per mīam. Aña. Beati serui illi quos cū
venerit dñs inuenerit vigilantes. p̄. Amē di
co vobis quia precinget se et ministrabit illis
alla. ℣. Et si venerit in secunda ⁊ tercia vigi
lia: inuenerit eos vigilantes. p̄. Amen dico.
℣. Gloria ⁊ hono: p̄. Amen dico. Oratio

BEati vere dñe serui illi: ⁊ multo
honore digni: qui legem meditā
tes: aduentus filij tui inuenerit vigi-
lātes. Idcirco qm̄s omp̄s pater: vt
a somno experreti eiꝰ prestolemur: si-
cuti est videre faciem vsqꝫquaqꝫ ītre
pidi: vt quia reuera exigentibus me-
ritis: eius non sumus digni adipisci
gratiā: interuenientibꝰ sanctis tuis:
quorū hodie celebramus solennia: ⁊
hic in bonis actibus resurgamꝰ ad vi
tam: ⁊ illic vltricem euadamꝰ eterni
ipsius iudicis iram. ℟. Amen. Per
mīam. In laudibus. Ad canticū. añ
Apparuit dñs de monte pharā: ⁊ cū eo sanctō
rum milia. Canticū. Dñs de syna ve-
nit. Oro. Venisse te dñm. Ad bene-
dictus. Aña. Sancti et humiles. Canti
cū. Benedictus es. fo cccxxj. Oro

ASpicimus dñe et purgato fidei
oculo iam videmꝰ: qd̄ inenarra-
bilis sit leticia illa: q̄ iherusalē ciuita
ti tue ad orientē ꝓspicienti a te dñm:
in muneris ꝯlatione refulsit. Et ideo
q̄sumus vt qui eaꝫ incarnationis tue
gaudijs pretulisti: nos in sinu eius in
lesos conserues ꝯtagione totius pia-
culi. Quo in illa et operum nos dig-
nitas saluet: et prestolatio aduentus
tui sine fine iustificet. ℟. Amē. Per
misericordam tuam deus noster ⁊c.
Sono. Viam iustorum. Lauda. Alleluya
Laudate dñm. p̄s. cxlviij. Prophetia.
Iustoruꝫ anime. fo .cccxxij Hymnꝰ
Gaudete flores martyrū. Supplica
tio. Oremus. Retro ī vesperis. Capla

FLagrat christe tuus preciosior ī
gentibus odor: quo terrena ap-
petis: et celestia nō relinq̄s. Quo in
regionibus abdicatos lōginquis: ad
nunciū bonū in odorē vnguentorum
tuorū post te currere facis. presta er-
go: vt qd̄ in odoris huius percepimꝰ
fide: eterno capiamus in munere. Ut
ob hoc qd̄ te cōcinimꝰ affectibus vo-
cum: plenissime letemur ī retributio
ne iustorum. Pater noster. Liberati a
malo. fo j. Lauda. Gaudium sempiternū.
Bño. Deus pater omnipotens. ī ve
speris precedentibꝰ. ¶ Octauas san
cti martini: om̄ia dicātur vt in die. fo
.ccccxj ¶ Romani monachi et mar-
tyris. Ad vesperū. Lauda. Exortū est.
Sono. Iustorum anime. fo cccxix. Aña
Gaudete quia noīa vestra scripta sunt ī celo. p̄
Beati oculi qui vident que vos videtis: ⁊ au
res que audiūt que auditis. ℣. Beati qui cu
stodiūt iudiciū et faciūt iusticias in om̄i tem-
pore. p̄ Beati. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄ Beati
Lauda. Sanguinē sctōꝝ requirā. cccxix.

ROmane christi fortis Hymnus.
assertor dei: elinguis oris orga-
nuꝫ fautor moue: largire cōptuꝫ car-
men faustissimū: fac vt tuarum mira
laudū concinam. Qui cum scisset ip
se posse facere mutos eloqui: plectrū
palati ⁊ faucium seuus tibi tortor re
fregit: nec tamen silentiū induxit ori:
quo fatebaris deum. Vox veritatis
testis extingui nequit: vl'si recisis pal
pitet meatibꝰ: xp̄m loquēdi lingua nū-
q̄ defuit: cū p̄dicat̄ ip̄e verboꝝ dator

Nunc martyr sancte poscit te plebs i fima: sordes emundes: dira pellas crimina: ignes auerni rore digno cõprimas: ⁊ nos beandos ad supna pertrahas. Honor sit eterno deo: sit gloria vni patri: eiusq; soli filio cum spiritu: q̃ trinitas perhenniter viuit potens in seculorũ secula. Amen. Supplicatio. Oremus. vt supra. Capitula.

AMabilis serui beatissimi romani tui christe deus noster victorias celebrantes: quibus inimicũ fidei xp̃iane templi tui limina intrare non passus est. Te qm̃s te rogam⁹: vt per eum nobis aperias paradisuz: ꝑ quẽ infidelibus ecclesie tue obserasti introitũ: vt ꝑ quẽ incredulorꝫ est repulsa ꝑfidia: ꝑ eũ fides nr̃a perueniat ad coronã pijssime. Pater. Liberati. fo j.

CHrist⁹ dñs q̃ elinguẽ roma Bñonũ suũ martyrẽ fecit mirabiliter eloquentẽ: os vestrũ sibi faciat semꝑ fructificare. ℟. Amen. Et qui in illo post abscisionez lingue formauit verba flamãtia: in vobis post cõfessionẽ oris virtutũ conferat dona. ℟. Amen. Ut disciplinatiores habẽtes semper officiuz in ea lingua qua confitemini deo peccata: in ea etiam mereamini i petrare peccatorũ oĩm indulgentiaz. ℟. Amen. Per miam ipsius. Lauda. Gaudiũ sempiternũ. fol. cccxix. Oratio.

OMp̃s deus qui ꝑ beatissimũ romanũ fores ecclesie infidelibus clausit: claustra nobis credentibus aperiat regni sui. Et qui elinguis oris eius officium sua declarauit in laude: suffragia eius suscipiat pro vestrorũ criminũ emũdatione. Ut in quo paruuli theodoli fides roborata peregit martyriũ: in eo et vos habeatis premiũ sempiternũ. ℟. Amẽ. Per miaz Ad matutinũ. Ah. Da nobis leti. ps. l. Oro. Redde nobis. fo. cccxx. Aña. Testamentũ eternũ disponã sanctis meis dicit dñs: ⁊ cognoscetur inter gentes germẽ eorꝫ. ꝑ. Quia hij sunt semen cui benedixit dñs. ℣. Beati quorum remisse sunt iniquitates: ⁊ quoruz tecta sunt peccata. ꝑ. Quia hij. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Quia hij sunt. Oro.

SAncte dñe in cuius amore martyris tui romani pia confessione letamur: oramus te qm̃s: vt qui propter dauid seruũ tuũ: christi tui faciẽ nõ auertis: propter nos famulos tuos: sanctorũ tuorũ suffragia nõ retardes. ℟. Amen. Per. Ah. Dabo sanctis in gloria ⁊ noĩatos in vniuersam terram dicit dñs. ꝑ. Et nõ confundetur in tẽpore illo quomodo eis benefecero. ℣. Gloriã regni tui dicent et potentiã tuam loquẽtur. ꝑ. Et nõ. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ꝑ. Et non. Oratio.

TE dñe fideliter in amore sanctorum tuorũ romani ⁊ eius comitum suppliciter inuocamus: vt adsit pietas tua timentibus te in salutez: q̃ amantibus diffusa est in virtute: vt ꝑficiat cursuz vocationis in minimis: qui consumauit fructũ dilectionis in sanctis. ℟. Amen. Per miam. Aña. Dabo sanctis meis regnũ in iherusalẽ: lignuz em̃ vite erit eis in odorẽ vnguenti. ꝑ. Et non laborabũt neq; fatigabũtur alla. ℣. Beati ĩ maculati in via qui ambulant ĩ lege dñi. ꝑ. Et nõ. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et non. Oratio.

VIta sanctorum oĩmq; fidelium viuifica aĩas nostras omnipotẽs deus. Et qui beneficijs tuis adiuuas seruientes: coronasq; vincẽtes: interuenientib⁹ sanctis romano ⁊ eius comitib⁹ martyribus: q̃sumus vt nos tua semper voluntate sanctifices: ac misericordie largitare cõfirmes. ℟. Amen. Per miam tuã. ℟m. Ecce dñs

veniet et om̄s sancti eius cū eo: ⁊ erit in die il la lux magna: ⁊ exiet de iherusalem quasi aqua mūda. p. Et regnabit dn̄s in eternū sup omnē terrā. ℣. Veniet in nubibus dn̄s ⁊ videbit eū om̄is oculus p̄. Et regnabit. ℣. Gloria. p̄. Et regnabit. Or̄o. Omp̄s deus qui in vesperis precedentib⁹. In laudib⁹ Ad canticū. Añ̄a. Om̄s sancti. Canticum. Dn̄s de syna. Or̄o. Venisse te dn̄e. Ad bn̄s. Añ̄a. Sancti et humiles. Sono. Via iustorum. Lauda. Laudate dn̄m p̄s. cxlviij. Prophetia. Iustoruz anime. Quere fol' cccxxj. Hymnus. Romane christi. vt supra. Supplicatio. Oremus redemptor. fo j. Capitula

Deus q̄ beatissimo romano martyri tuo hoc. specialiter in dono gratie prestitisti: vt post abscisionem carnalis lingue: melius te verboꝝ datorē: ⁊ affluētius p̄dicaret. te supplices q̄s: vt organū lingue nr̄e tuis semper facias legib⁹ deseruire: vt sanctis tantū officijs mancipatū: beneplacita tibi semper deuotione famuletur. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Lauda. Gaudiū sempiternū. fol' cccxix. Bn̄o. Xp̄us dn̄s qui elingue. in vesperis precedentib⁹. ¶ Obdonis abbatis: oīa dicātur vni⁹ cōfessoris simplicis. ix. l'c. fo cccxxv. ¶ Helisabeth de vngaria. Ad vesperū. Lauda. Confessionē ⁊ decorem. Sono. Confitebor tibi. fo. cccxxiij Añ̄a. Confitebor tibi domine in toto corde meo fol' cccxxv. Laud'. Cōfitebor tibi dn̄e rex .cccxxiij Hy⁹. Nouū sydus emicuit: error vet⁹ cōticuit: nouo splēdore rutilat: plebs nouas laudes iubilat. In cui⁹ nūc p̄conia linguā soluat ecclesia: noui preconis gloriam premat sperando veniam. Dies solennis agitur: dies salutis colitur: dies quo spes ꝓmittit: hac atestante redditur. Ergo tu dei famula helisabeth per secula xp̄o con regnās: veniā nobis poscas ⁊ gr̄am. Deo patri sit gloria eiusqz soli filio: cū spiritu paraclito ⁊ nūc et in perpetuū. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorē. fol' .cccxxxij

Domine iesu christe eter Capl'a ne omp̄s a quo bonū omne exoritur: et meliori cursu progreditur. Qui fidem roboras confessoruz: presta tolerantie donū: dum seuit acerbitas persequentiū: omnipotentiā tuaz domine poscimus: vt preces nostras dignāter attendas: ⁊ clementer accipias: quas in honorē placiti: beate helisabeth interuentu cooperante misericordiā tuam quod fide postulant indubitanter optineāt: ⁊ ab om̄ibus absoluti delictis: celeste regnū sine fine possideāt. Pater noster. Liberati. fo j.

Christus dn̄s qui beatissimā helisabeth se digne coram hominibus confiteri fecit in terris: confiteat' vos coraz patre suo qui est in celis. ℟. Amen. Et qui in ore suo accepta sibi confessionis contulit cantica: ipse confessionem vestram remunerādā suscipiat. ℟. Amen. Ut exemplo beate helisabeth confitendo et laudādo nomen ihesu christi in seculū: participes eius quem confessi estis mereamini esse in celo. ℟. Amen. Per misericordiaz ipsius dei nostri. Lauda. Gorminabunt ossa tua quasi salices alleluya. fo cccxxiij. Oratio. Deus qui beatissime helisabeth confessionem. folio .cccxxvi Ad matutinū. Labia mea aperies et os meum annūciadit laude tuā. p̄s. l. Or̄o. Gaudet dn̄e lingua fo .cccxix Añ̄ Cōfitebor tibi ppl'is. Or̄o. Deus dei filius. Añ̄. Confitebor dn̄o nimis. Or̄o.

Beatatā satis dñe: beatā helisabeht Añ. In pace dormiā. fo .cccxxvj Oro. Deus qui beatissime elisabeth cōfessionē. Quere in vesperis precedentibus. R. Confitebor dño nimis in ore meo: ⁊ in medio multorū laudabo eū: qm̄ astitit a dextris mihi. p. Ut saluā faceret a psequētibus aīam meā. V. Qm̄ abscondit me ī tabernaculo suo: in die malorū protexit me. p. Ut saluū. V. Gloria ⁊ ho. p. Ut saluū. Oro.

Exurge gloria nostra deus: ⁊ eripe ab hoste captiuos: atq; p quibus magnificatus es vsq; ad celos: hos in te cōfidentes intuere placat⁹. Et ip̄e da in tribulatione auxiliū: qui nostre salutis es cōplementū: cōfessoris tui itaq; btē elisabeth sic nos tuere subsidio: ne nr̄o exigēte merito tradamur in infernū. Sicq; remunera p̄mio: vt confitentes perducas in secula. R. Amē. Per. In laudibus. Ad canticū. Añ Cōfitebor tidi dñe. Cāticū Confitebor tibi dñe rex fo .cccxxiiij

Ineffabilis bonitatis au Oro. ctor ⁊ dñe: qui beatissime helisabet linguā imples cōfessione: et cordium remuneras charitatē: dona nob eius meritis: vt tuū cōfitētes nomen in terris: pacē habeam⁹ in diebus nostris. R. Amen. Per. Ad bñs. Añā. Filia syon benedic domino deo excelso in omni benedictione ⁊ laude. Canticū. Bñs es dñe. Sono. In cōspectu angelorum. fo cccxxiiij. ps. cxlviij. Prophia. Mulierē fortē quis iuueniet. fo .ccclxxxj

Nunc cunctorū vox Hymnus. iocunda decantet ecclesie: nam congaudet letabūda syon mater: filie ascendenti de profunda cōualle miserie. Quā regali stirpe nataz in annis infantie vir accepit despōsatam indolis eximie: super tamē inspiratā voto continētie. Fide prole sacramēto: ratum hoc cōiugium: vero docet argumento: qd̄ patrū celestiū: vite sancte succremēto attigit consortiū. Lege carnis nō externit in se fortē spm̄: sed impleuit fide voto: nec reliq̄t irrituz qd̄ a deo mens peracta gerebat ppositū. Hec insignis: hec beata: pauperum solatiū: fastu mūdi nō elata: nec patruz nobiliū se carne trucidata crucificit viciū. Innocentē conseruauit doctor innocentie: que se diu perforauit clauis penitentie: passionem consumauit cruce pacientie. Feras sensu paupertatis redimens delicias: de thesauro pietatis fudit auri copias: ⁊ multoꝝ egestatis suppleuit inopias. Fecit opus fuso sibi querens alimoniam: et vilescens ipsa sibi spreuit ignominiā: sciens soli christe tibi recte dare gloriā. Gloria sit tibi bone christe nūc et iugiter: qui certantes in agone adiuuas fideliter: et mercedem das corone vincenti viriliter. Amen Supplicatio. Oremus redemptore mūdi dominū nostruz ihesuz xp̄m. Require in vesperis precedentibus. Capitula.

Gloriose ac misericors domine qui beate helisabeth tibi nimis ī ore suo confiteri dedisti: teq; in medio iustorum eius confessione laudari voluisti: vt eam et in terris confitētem et in consilo sanctorū glorificās: faceres exultantem: exposcimus tui muneris donū: vt eius precibus tribuas nobis a peccati cōtagione purgari: ab ardoribus perpetuis erui: et glorie tue beatitudinem cōsequi. Pater noster. Et ne nos. Sed. Liberati a malo. fo j. Lauda. Germinabunt ossa tua fo cccxxiij. Bñdictio. Christus dñs qui. Quere in vesperis precedetibus

canitur eodem modulo quo Hymnus Pange lingua.

¶ Crispini epi et confessoris: oia dicā tur vni⁹ ꝯfessoris pōtificis. .cccxxiij

Excepto hymno. Hymnus.

Insignē xpi crispinuz laudemus martyrē qui suū lauit sacro corp⁹ sanguine ⁊ vnū deū sequens trino nomine mundū relinquēs simul eius copias in regno dei consors fact⁹ angelis. Non blandimēta huius eui aspiciēs rectorē mūdi dñm prespiciens: illuz secutus magna cū leticia: paradisoqz properans feliciter nephandū hostez repulit perniciter. Frōtiqz sue sic x⁹ posuit: q̄ ip̄z dī pietatē ex celo vidit colere: qñqz ꝑpēs īsultare voluit: sz alacri aīo renūciauit īuido diabl'o. Omī potētis dei vera gr̄a tanta crispino tribuit constantiā: vt carcer: penas: flagra: vel incendia: nec sitis famis corpus cōmaculat: eiusqz fidem violare poterat. Letusqz miles in celū aspiciens parata ceruix gladiū suscipiens: suoqz fuso dicato sanguine sepulcro corpus humanū recōditur: astigitane vrbiqz reponitur. Ad cui⁹ corp⁹ vexatiqz veniūt. claudiqz surdi: ceci: vel lunatici: xp̄m confessi salutē recipiūt: ⁊ vere sancti mr̄is oracula sanitatisqz medelā percipiūt. Ou intercessor alme martyr preuius pro nr̄is malis intercede ꝓpicius: vt abluātur nostra cuncta crimina: aīas nr̄as corpusqz om̄e liberet: de persequētis inimici insidijs. Indulge nobis pr̄ clementissime pro tui scti intercessu martyris: dele secreta cūcta laxa crimīa: vt ānuis in tuis semꝑ laudibus istud canam⁹ festuz leti cordibus. Gloriā patri ꝑsonem⁹ famuli: gloriā xp̄o cōcinamus pariter: q̄ nos redemit precioso sanguine: mittens in nobis sp̄m paraclitū heredes fecit in celesti gaudio. Amen. ¶ Cecilie virginis ⁊ martyris ⁊ comitū ei⁹. Ad vesperū. Lauda. Exortum est ī tenebris lumē. fo cccxix. Sono. Gaudete iusti in dño. fol' .cccxxj Aña. Gaudiū magnū erit om̄ibus hominib⁹ dicit dñs. p̄. Quia ecce ego venio vt clarificer in medio sanctorū meorū. ℣. Om̄s gētes plaudite manibus iubilate ī voce exultatiōis. p̄. Quia. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Quia. Dñs sit semper. ℟. Et cum. Lauda. Veniet dñs deus ⁊ om̄s sancti cum eo all'a. p̄. Et erit in die illa q̄ nota est dño all'a all'a. ℣. Venite et videte opera dñi que posuit prodigia super terram. p̄. Et erit in die illa. ℣. Gloria ⁊ honor patri et filio ⁊c. p̄. Et. erit. Hymnus.

Inclite festum pudoris virginis cecilie: gloriosa precinam⁹ voce prōpti pectoris: quo soluta lege mortis tollitur in ethera. Germīe hec virgo clara: sctitate clarior: pectore cristum pretentās: hūcqz solū predicās: ore spōsuz: mēte scelus vicit: hostē sāguīe. Pectoris sacri recessuz munit euangelio: squalido corp⁹ btm̄ ꝓterit cilicio: noctis horas et diei mētis implens cātico. Hec em̄ sortita spōsuz germinis p̄fulgidi: angelū dei fatet̄ se habere vindicē: hūc verēdo: vt pudori det honorē cōmonet. Spōsus hic furore ceto cominat̄ virgini: sz beata virgo facti dicta prorsus cōprobās: angelū mun⁹qz ex celo mox adesse prestit. Affuit ꝓmissus idē vir corruscī vestib⁹ exhibēs: sertī coronas florib⁹ prefulgidis ī rosis docēs cruorē: castitatem lilijs. Munere hoc prouocatus sponsus: ad xp̄i fidē illico fratris salutem imprecatus optinet: hincqz ambo passionis cōsecrantur sanguīe. Hūc inde virgo xp̄i ꝯsequēs cecilia: hāc triūphalis honorī ꝓmeret̄ gl'iaz: igneis t̄mis retrusa fit calorī nescia.

vt Parge lingua

Plus calens sic igne xp̄i: vicit ignez seculi: ⁊ vibrantis sensit ictū ter valē ter sustulit: p⁹qz terris mēbra ponit: ipū celos petit. Inde nobis sacra virgo mitte celi munera: liliorū vel rosarum munus inde proroga: vnde hausisti supna veritatis gaudia. Lilijs corusca in nos castitatis prefulgeat: punicas rosas voluntas passionis ferueat: criminis mole subacta inouemur gratia. Ecce aduentū futuri prestolamur iudicij: sustinem⁹ et beata illa lucis gaudia: nō rei tunc puniamur: nō crememur ignibus. Martyrū et sacrosanctis aggregati cetib⁹ euadamus qd̄ timemus: continētes gl̄iam regis almi ad coronā euocati dexteram. Ut tuam xp̄e videntes seruuli presentiā gratulemur: gaudeam⁹: p̄sonemus gloriā curie celestis arce cōsouendi: in secula. Amen. Supplica

Oremus redēptorē. vt supra. Capl̄a

Attendite dilectissimi fratres q̄d sanctoꝝ oratio valeat: quid ve p̄ impijs: opposite iustorū intercessiones optineāt: cū orante vrbano ⁊ virginis cecilie vota implētur: ⁊ valeriani atqz tiburcij fides aucta: martyrij gloria decorātur. proinde extēsis ad celum palmis petam⁹ nobis auxiliū de supernis: inuocātes eū ex pietate: patrēqz terribilē venturū expauescimus iudicē: profecto etenim erit per illū nobis vita eterna: per quē virgo cecilia nō fuit in ardoribus cōcremata. Qui em̄ illos in martyrij certamine positos exaudiuit: exaudiet nos cū ad eū fuderim⁹ clamorē gemitus nostri: proclamātes atqz dicentes. Pater noster. Liberati a malo. fo. l. Bn̄o.

Omp̄s dn̄s qui inter valerianuz atqz ceciliā spūale sanxit esse conubiuz: ipse in vos celestis concordie tribuat incrementū. ℟. Amen. Quiqz tiburciū fratris prece perduxit ad fidem: ip̄e per vos accēdat plurimos ad diligendā eterne glorie mansionē. ℟. Amen. Ut horū semper foueamini presidijs: quorū nūc patula exultatione letamini de triūphis. ℟. Amē. Per miam. Lauda. Fideles in dilectione sustinebūt deum. p̄. Quia regnū ⁊ pax est electis eius all̄a all̄a. ℣. Clamauerūt et dn̄s exaudiuit eos: ⁊ ex om̄ibus tribulationib⁹ eorum liberauit eos. p̄. Quia regnū. ℣. Glorin et honor patri. p̄. Quia regnū. Oratio

Domine iesu xp̄e qui solus nominis tui sciam habes: ⁊ magnifice virtutis potentiaz optines: quem nemo cognouit nisi pater: eiusqz reuelatio: per interuentū martyrū tuorū cecilie ⁊ eius comitū reuela nobis tāti mysterij maiestatē. Et ita te vnum cū patre et in spūsancto credentes: inseparabilē cognoscam⁹: vt fidei merito semper propiciū mitēqz in cōfessione inueniam⁹. ℟. Amen. Per miaz Ad matutinū. Aña Da nobis leticiam. p̄s. l. Oro. Redde nobis. fo. cccxx Aña Implebitur visio dicit dn̄s. p̄. Ut veniat sctūs sanctorū et finem accipiet peccatū. ℣. Veruntamē in diluuio aquarū multaruz ad eū non approximabūt. p̄. Ut veniat. ℣. Gloria et honor. p̄. Ut veniat. Oratio.

Deus qui in loco sanctificatiōis te vngui sctm̄ sanctoꝝ propheta li vaticinio predixisti: conlata in nos tue vnctionis mysteria: inuiolata cōserua: vt iniquitate deleta ita finem peccatū nostrum accipiat: vt merito perueniam⁹ ad iusticiā sempiternaz. ℟. Amen. Per miam. Aña. Non deficiet prīceps de populo iuda: neqz dux d̄ femoribus eius: quoadusqz veniet sanctus sanctoꝝ

p̄. Et ipse erit expectatio gentiū. ℣. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternum scd̄m ordinē melchisedech. p. Et ipse. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et ipse. Oratio.

DEus qui iacob patriarche nr̄o pphete atq; famulo tuo pietatis sacramētū reuelas: dū p eundē nobis adnūcias dicēs: nō deficiet princeps de iuda neq; dux de femoribus eius vsq; ad vnigenitū dn̄m nr̄m iesuz cristum filiū tuū: aperi nobis mysteria pietatis tue: quo quicquid in nobis obscurū obseruabat antiquitas: verboꝝ tuoꝝ aperiat veritas: qualiter vt luce sua ihs xp̄s filius tuus qui est expectatio nr̄a nos accēdens: ab omni mereamur expiari criminis labe. ℟. Amen. Per miam. Añ. Corpora sanctorum flāma nō cōtristauit. p̄. Et dum ambularent per eā nō comburebant̄. ℣. Inuocabant dn̄m ⁊ ipse exaudiebat eos in colūna nubis loquebat̄ ad eos. p̄. Et dum. ℣. Gl̄a ⁊ ho. p̄.

VNigenite dei filiꝰ qui Or̄o (Et. corpora sanctoꝝ tuoꝝ tanq̄ aurum fornacis igne examinas: cordiū nr̄orum qm̄s vires inspicias: ⁊ iuxta posse nr̄m: si placet tibi: ita nos igni tribulationū tētari pmittas: vt de bono patiētie hereditatē mereamur in celestibꝰ obtinere. ℟. Amen. Per. ℟. Iste qui aduenit nemo scit nomen eiꝰ. nisi ipse solus: vocabit̄ verbo dn̄s. ⁊ habet vestem preclarā ⁊ oīs chorus sanctoꝝ. p̄. Cū hymnis secunt̄ eū. ℣. Dn̄s de syna veniet: ⁊ de seyr ortus est. nobis apparuit de monte pharam: et cū eo sanctoꝝ milia. p̄. Cum. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Cum. Or̄o. Dn̄e iesu xp̄e. In vesperis p̄cedētibꝰ. In laudibus ad canticū. Añ. Om̄es sancti. Canticuz. Dn̄s de syna veniet. Or̄o. Venisse te dn̄m. Ad bn̄s. Añ. Sancti ⁊ humiles Canticū. Bn̄s es dn̄e. Sono. Vlia iustoꝝ. Lauda. Laudate dn̄m. p̄s. cxlviij. fol̄ cccxxj. Lctō libri zacharie prophete. cap̄. xiiij. ℟. Deo gratias.

EGredieť dn̄s: ⁊ preliabit̄ cōtra gentes illas: sicut preliatꝰ est in die certaminis. Et stabunt pedes eiꝰ in die illa sup montē oliuarū: qui est cōtra hierl̄m ad orientē: ⁊ scindeť mōs oliuarū ex media parte sui ad orientez ⁊ ad occidentē: preruptio grādis valde. Et separabit̄ mediū mōtis ad aquilonē: ⁊ mediū ad meridiem. Et veniet dn̄s deꝰ: om̄esq; sancti cū eo. Et erit in die illa: exibūt aque vite d̄ hierl̄m: mediū earū ad mare orientale: ⁊ mediū earū ad mare nouissimū in estate. ⁊ hyeme erunt: ⁊ erit dn̄s rex sup oēm terrā. In die illa erit dominus vnꝰ: ⁊ erit nomen eiꝰ vnum: ⁊ reuerteť oīs terra vsq; ad desertū: de colle hermon ad austrū hierl̄m. Et exaltabit̄ ⁊ habitabit̄ in loco sancto suo. ℟. Amen. Hyꝰ. Incliti festum pudoris virginis cecilie. Quere i vesperis p̄cedentibꝰ. Suplicatio Oremus redemptorē. vt supra. Capl̄a.

CHriste lux vera sanctoꝝ: qui inlustratione aduētus tui: seuientem in electos tuos dextruis inimicū: veni ad nos ⁊ inlumina cor nr̄m luce illa: qua sanctoꝝ tuoꝝ cecilie ⁊ eiꝰ comitū martyrū plustrare dignatꝰ corda. vt a nr̄oruz criminū horrore subleuati: diem aduentꝰ tui prestolemur inlesi. Pater nr̄. Liberati a malo. fol̄ j. Lauda. Fidelis in dilectione. vt supra. Bn̄o.

CHristus dei filiꝰ cū quo sanctorū milia ad iudiciū veniet: sanctoꝝ cecilie ⁊ eiꝰ comitū martyrū nos ceribus coronādos adsociet. ℟. Amē. Et qui electis daturꝰ est iudicij sessionem: peccatoribꝰ vltionis pro meri-

to nõ restituat vicẽ. ℟. Amẽ. Quo gaudio aduent⁹ sui sic remuneret iustos: vt fides qua illi credit̃ a supplicijs eruat miseros. ℟. Amen. Per. ¶ Clemẽtis pape ⁊ mr̃is. Ad vesperuz. Lauda. Gloria ⁊ ho. fol. cccxviij Sono. Benedic aĩa mea. fol. cccxviij. Añ. Fecisti dñe in mari viam: ⁊ inter fluctos semitã firmissimã ostendẽs. ꝑ. Quia potens es trãseũtes mare saluare. ℣. Mira sunt opera tua: ⁊ aĩa mea nouit nimis. ꝑ. Quia. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Quia. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Infixus sum in limũ ꝓfundi vbi nõ est substãtia veni in altitudinẽ maris ⁊ tẽpestas dimersit me. ꝑ. Laboraui clamans exaudi me all'a all'a. ℣. Saluũ me fac deus qm̃ intrauerunt aque vsq; ad aĩam meã. ꝑ. Laboraui. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Laboraui.

Clementis festuz celebrat̃ hy⁹. hodie: venite plebs ⁊ miramini cõpotes asseclaz petri dñi apl̃i: romane sedis tertiũ antistitẽ: quẽ xp̃s sibi consecrauit martyrẽ. Qui digne regens romuleos ppl̃os: adnunciando iesum xp̃m dñm illuminauit theodore sisinium: dũ viso petro orans ip̃e ꝓspicit: sic a clemẽte baptizatus credidit. Hic predicãdo xp̃i euangeliũ ⁊ cõuocando cateruas fideliũ: traiani iussu ducit̃ in exiliũ transpontum: mare in p̃ruptũ heremũ peregit insigne miraculũ. Aquarũ venas ex abisso ꝓtulit: ⁊ satiauit sitiẽtes incolas: qui per metalla excidebant marmora: ⁊ extuabãt tabe ⁊ siti valida: pro xp̃i noĩe portãtes supplicia. Quos vbi cernit beatus ater: bino poculũ ferre sibi miliario: ortat̃ cunctos ad predicandũ dñm: vt suis fontẽ aperiret laticũ: sacris salubrẽ mire confessorib⁹. Quoꝝ oblata dũ litaret immolans sacer antistes: meritis insignior: agnũ adstare cernit: sibi dñm signantẽ locũ. quem vt idẽ pupũgit elicit vndã affluentẽ in fluuiũ. Hec fama cũctas per girũ prouincias cõplens: plebes ad credenduz excitat: que cõfluentes suscepto baptismate capiunt normã fidei catholice: condiunt edes quindecenas quinquis. Ob hoc crescente emula inuidia: profundo maris mergit̃ cũ anchora: vbi humat̃ sepulcrali camera: in qua fundata extat nunc ecclesia: vbi fideles cõfluunt ꝑ secula. Qui cursu anni tectus aqua valida: alto in mari subtus vndas latitat cui⁹ recurrẽs annua festiuitas recedẽs: põti fere tria miliaria per septẽ dies vias p̃bet fulgidas. Quius sepulcrũ velut auruz rutilat: anchora colli vt argentũ emicat: fiunt virtutes ꝑ fideles petitas: agentes deo gr̃as multimodas: qui prestat sanctis tãta mirabilia. Te ergo clemens martyr alme: supplices agonis tui celebrãtes gaudia: te hodie poscim⁹ cũ fletib⁹: vt reis lapsis succurras labentib⁹: ac per te culparum caream⁹ cumulo. Exẽplo tuo versi a peiorib⁹ ad meliora: cõtendamus iugiter optima ambiẽtes: dignius mandata vite seruem⁹: felicius vt post sanctoꝝ adunemur cetib⁹. Christum rogem⁹ verbũ patris vnicuz: ⁊ obsecrem⁹ almũq; spũm: vt mundi procul auferat iactantiã: virtutũ nobis donet abundantiã: per quẽ eternam habeam⁹ gloriã. Presta qm̃s vnita potentia replensq; globi cunctam solus machinã: virtute firmãs ingens adesto gloria eterna: cuius laus ⁊ clementia: ⁊ honor iugis affatim per secula. Amen. Suplicatio. Oremus redemptorẽ. vt supra. Capl̃a.

Omnipotēs deꝰ qui beatissimuꝫ clementē ep̄m ⁊ martyrē passionum stimulis: quasi minantium fluctuum cumulis probari nō obrui ꝑmisisti: cū dimicantē nec pena superaret: nec inmersum vnda supprimeret. qꝛ ei ⁊ illic adfuisti: ne cruciatibꝰ vinceret̄: ⁊ hic prestitisti: vt cōtra naturam fluctibꝰ portaret̄: miraculis tantis fidem oībus presta: vt qđ a celebrantibꝰ deuotissime credit̄: credētibus impēsissime cōferat̄. Pater noster. Liberati a malo. fol̄ i. Bñdictio.

Christus dñs qui beatissimū clementē ep̄m: nec infixuꝫ in limo ꝓfundi: nec marinoꝝ fluctuū fecit lege teneri: ip̄e vos a vestris cenose voluptatis eripiat coluuionibus. ℟. Amen. Et qui in altitudineꝫ maris corpus martyris scopulis nō permisit teneri: a cunctis vos tēptationibꝰ liberet: ⁊ a profundo flagitioꝝ eripiat. ℟. Amen. Ut eodē patrocināte: ꝑuenire vos faciat ad gaudia infinita. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Concluserūt me aque in medio mare: ⁊ tēpestas dimersit all'a. ꝑ. Clamaui ad te dñe ⁊ sanasti me all'a all'a. ℣. Ego vero: oratio mea ad te dñe tēpus beneplaciti deus. ꝑ. Clamaui. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Clamaui. Orō.

Deus qui cōsecratū tibi corpus clemētis martyris infixuꝫ in limo profundi ad supos reuocasti: vt cuius mens tibi placita deuotiōe inheserat: eius corpori marina famularentur obsequia. Te qm̄s te rogamꝰ: vt meritis huiꝰ martyris nulla nos tēptationū aqua operiat: nulla etiaꝫ tēpestas criminū in peccatoꝝ profundo demergat. Sed leui manꝰ tue remigio sustentati: ad litus mereamur peruenire iusticie liberi. ℟. Amen. Per miam. Ad matutinū. Añ. Labia mea. ꝑs. i. Oratio. Exultent dñe. fol̄ cccxxviij. Añ. Infixus sum. vt supra in vesperis precedentibꝰ. Orō. Deus qui consecratū tibi. vt hic supra. Añ. Emitte dñe manū tuā de alto eripe me. ꝑ. Et libera me de aquis multis. ⁊ de manu filiorum alienoꝝ. ℣. Benedictꝰ dñs deꝰ meus qui docet manus ad bellum: ⁊ digitos meos ad preliū. ꝑ. Et libera. ℣. Gl'ia ⁊ ho. ꝑ. Et.

Domine qui beatissimū Oratio clementē martyrē tuū de malignorum cōsilio liberas: eruens illuꝫ de aquis multis: ⁊ victorē efficiens in passionibꝰ vniuersis: libera nos de manu filiorū alienorū: vt insidiantibus inimicis vita nostra ledenda nō pateat: nec illorū proceritas seua de ruine nostre casibꝰ illarescat: sed gladio verbi tui accinti: ⁊ hic aduersa superemus intrepidi: ⁊ post ad te mereamur peruenire inlesi ⁊ beati. ℟. Amen. Per miam. Añ. Beatus homo qui spem habet in deū: erit dñs fiducia eius. ꝑ. Ossa eius florebunt quasi lignū: quod plātatum est super aquas. ℣. Quod fructū suuꝫ dabit in tēpore suo: ⁊ folium eius nō deffluet: ⁊ omnia quecūqꝫ fecerit ꝓsperabunt̄. ꝑ. Ossa eius. ℣. Gloria ⁊ ho. ꝑ. Ossa eiꝰ. Oratio

Domine deus qui beatissimum clementē martyrij corona decorasti: vt sanctificatus inter collegas coronatus: inter celicolas prefulgeret. Sit nunc te annuente plebi tue precipuus patronꝰ: qui magnus extitit in electis. vt quia nō sperauit in homine: sed te posuit in adiutorium: eius suffragio firmet̄ spes aucta credentium. ℟. Amen. Per miam. ℟. Infixus sum in limū profundi ⁊ nō est substātia. deueni in altitudinem maris: ⁊ tēpestas demersit me: laboraui clamans. ꝑ. Et exaudi

me dñe qñ benigna est misericordia tua. ℣. Non me demergat tempestas aque: neq; absorbeat me profundū. ℟. Et exaudi. ℣. Gloria t honor. ℟. Et exaudi. Oratio.

DEus qui corpus beatissimi martyris tui clementis in limo pfundi: nulla marinor fluctuū fecisti lege teneri: vt altitudo illū nullo modo maris demergeret: qui insurgentes contra se pro tuo nomine cateruas hostium deuicisset: intercessu martyris tui a cunctis nos temptationib⁹ libera: t a pfundo flagitiorum ereptos in te placita cōuersationis luce exalta: vt te opitulante t vicijs careamus: t virtutib⁹ abundemus. ℟. Amen. Per miam. In laudib⁹. Ad canticū. Añ. Fluctus tui dñe super me transierunt: t ego dixi expulsus sum ab oculis tuis putās videbo templū sanctū tuum. Canticū. Qla maui ad dñm. fol' cxc. Ad bñs. Añ. Benedictio dñi in mercedem iusti festinat. Cāticū. B his es. fol' iij. Sono. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meam. fiant aures tue intēdentes. ℟. Ad orationem serui tui alla. ℣. Si iniquitatē obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. quoniam apud te propitiatio est t copiosa redemptio. ℟. Ad orationem. Lauda. Laudate dñm ps. cxlviij. Lectio libri sapientie salomonis. capl'o. vj. ℟. Deo gratias.

HIli qui custodierint iusticiā: iustificabuntur: t qui didicerint ista inuenient qui respondeant. Cōcupiscite ergo sermones meos diligite illos: t habebitis disciplinā. clara est t que nunq̄ marcessit. sapientia: t facile videtur: ab his qui diligunt eam: t inuenietur ab his qui querunt illam preoccupat qui se concupiscunt: t illi se priorem ostendit: qui de luce vigilauerunt ad illam. non laborabit adsedentem illam in foribus suis inueniet. cogitare enim de illa sensus est consumatus: t qui vigilauerit propter illam: cito erit securus. Quoniam dignos se ipa circuit querens: t in vijs suis ostendit se illis ilariter. t in omni prudentia occurret se illis. Jnicium illius verissimū est t disciplīne cōcupiscentia: secura ergo disciplīne dilectio est t dilectio. custoditio autem legum cōsumatio incorruptionis est. Qui autē legem non custodit: coinquinat incorruptionem. incorruptio autē facit deo proximum. Cōcupiscentia itaq; sapientie ducit ad regnū perpetuum. ℟. Amen. Hymnus. Clementis festū celebrat. Supplicatio. Oremus redē prorem. vt supra in vesperis p̄cedētib⁹.

OMnipotens dñe qui es Capla. ecclesie tue caput presta: vt clemens beatissim⁹ martyr tuus in corpore ecclesie constitutus. Qui tunc membra pro capite dedit: nūc caput pro membris adire non cesset: sed capiti proximū regat totus t protegat corpus: id impendens liberius: quod se exultat obtinuisse felicius. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. Lauda. Conclusserunt me aque. Bñdictio. Christus domin⁹ qui beatissimū clementē Quere in vesperis precedentibus.

¶ In festo sācte felicitatis virginis: oīa dicantur vnius virginis. folio .cccxxviij ¶ In festo sancti grisogoni martyris: oīa dicant' vni⁹ martyris. ix. lc. fol'. cccxviij ¶ In festo sancte catherine virginis t martyr': oīa dicant' vnius virginis. fol'. cccxxviij Excepto hymno de vesperis t matutinis que sequunt'. Hym'.

OEterna mirabilis atq; deo ama

Catherina

bilis: per omnia laudabilis nobis suc/
curre miseris. Adsis nobis exulib⁹
tuū festum colentib⁹: ⁊ carentes vir
tutib⁹ nos subleua syderib⁹. De tuis
sacris ossibus manat liquor languē/
tibus: curans eos dolorib⁹ tuis ora
tionibus. Post triumphū martyrij
portauerunt angeli: in montē sanctū
sinay: sic iusserat vox dñi. Que dum
eras in seculo corde viuebas domi/
no: florens flore virgineo regis nitēs
in solio. Unde virgo sanctissima nos
de morte ꝑpetua salua prece assidua
per seculorū secula. Hoc deus det
omnipotēs ⁊ filius omnipotēs cuz
spititu paraclito qui regnat in perpe
tuo. Amen. Ad matutinos. Hymn⁹

Congaudentes cū angelis ⁊ cuz
choris virgineis: festum colam⁹
virginis catherine cum canticis.
Quam dñs in carcere per columbaz
mirifice: sua pauit dulcedine de dono
sue gratie. Hanc spirit⁹ sic docuit sa
piēter: vt docuit: quod indoctis pre
ualuit: nec superari potuit. De cui⁹
sacro vulnere lac manauit pro san/
guine: hoc nō venit exubere sed ex di
uino munere. Huius sacri rigamine
nos foueat rex gratie: vt in exitu ani
me donis fruamur glorie. Ad festū
sancte virginis catherine ⁊ martyri
dei letent populi: per omne tempus
seculi. Hec naz virgo deo digna: pia
dulcis ac benigna: bis sex dies ieiu/
nando compleuit in ergastulo. Qui
missus est michael archangelus ⁊ si/
gnifer: vt secura de prelio sit dei ad/
iutorio. Qui pugnantes vituperat
illos cū quibus lis erat dicens: qui
in deo sperat semper vincit ⁊ superat
Demum christus apparuit: quē vir
go sancta meruit. videre que renuit
mundū de quo non doluit. Virgo
nata regis costi miserere semper no/
stri: ne sit dies iudicij nobis pena sup
plicij. Illud imple quod petisti: ⁊ tu
rex qui promisisti: vt in exitu anime
sit nobis salus venie. Laus honor ⁊
imperiū sit creatori omniū: cum na/
zareno filio: ⁊ spiritu paraclito. Pre
sta pater ingenite ⁊ tu fili altissime:
cum spiritu paraclito qui regnat im/
perpetuum. Amen. ¶ In festo san/
cti petri episcopi ⁊ martyris: omnia
dicant vni⁹ martyris pontificis. fol
. cccxviij ¶ Facundi ⁊ primitiue et
agricole ⁊ vitalis martyrū: omnia di
cantur plurimorū martyrū. ix. lc. fol
cccxxij. Excepto hymno. Gaudete
flores martyrū. fol cccccxij. ¶ Sa/
turnini episcopi ⁊ martyris. Ad ve/
sperum. Lauda. Gloria ⁊ honore. So/
no. Fac mecum deus. fol. cccxviij. Añ.
Posuisti dñe super caput. fol cccc. Añ.
Uidebunt gentes iustum tuū syon ⁊ cuncti re
ges inclitum tuū: ⁊ vocabitur tibi nomen no/
uum quod dñs nominauit. ꝑ. Et eris coroua
glorie in manu dñi ⁊ diadema regni in manu
dei tui. ℣. Et timebunt gentes nomen tuum
dñe ⁊ omnes reges terre gloriā tuam. ꝑ. Et
eris. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Et eris. Dñs
sit semp. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya.
Omnis qui vicerit faciam illū sedere in thro
no patris mei alla. ꝑ. Sicut ⁊ ego vici ⁊ se/
deo in illud alla alla. ℣. Et ego primogeni/
tum ponā illum excelsuz apud reges terre. ꝑ.
Sicut ⁊ ego. ℣. Gloria ⁊ honor. ꝑ. Sicut.

Vocis audite noui/ Hymnus.
tas refulsit regis aduentum re/
tinens superni: det suos terrā parien
do flores iure colonis. Irriguis se/
pta spacijs tolosa flagret accensa fi/
dei calore: q̄ saturnino reboante chri
sto martyrem cepit. Dogmate cui⁹

simulacra cedunt: cuius accessu re/ticere discunt demonū vmbre: domi nantis ora voce sopita. Hic dei pa/tris genitum colendū: predicans vo ce simul ⁊ cruore: vincitur tauri pe/dibus litādus victima christo. Hu/ius inlesi cineres dicato rite trāsfer/ri tumulo merentur: quo fides cultu gemini honoris aucta maneret. In/de te christe veniens rogam⁹: mittis apparens veniendo iustis: nosq; vi/ctorum socians coruscis iunge colo/nis. Gloriam psallat chorus ⁊ resul tet: gloriam dicat canat ⁊ reuoluat: nomini trino deitatis olim soli syde ra clament. Amen. Suplicatio Ore mus redemptorē mundi. vt supra. Capl'a

Magnum dñe pietatis est sacra/mentū: quod ostensū est in car ne: iustificatū est in spiritu: apparuit angelus: predicatū est gentib⁹. Cre ditum est in mundo: adsumptū est in gloria. Quo iustus ex fide viuit: quo impi⁹ ad te recurrit. Quesumus er/go vt qui inlustratione aduentus tui p̄sentis martyris saturnini episcopi: perlustrare dignatus es: quo extortā vitā: te immunere precepturus amit teret: nostrū quoq; cor digneris do/no tue gratie emolire. Quo tibi pec/cata nostra deuota pandam⁹ fide: vt ad te etiam postulatū remediū impe tremus: vt te quem ille nobiscū olim venisse iam credidit pro mundi salua tione: nos quoq; per eum te venturū mereamur liberatorē nostruz excipe re. Pater noster. Liberati a malo fol' j.

Christus dei filius cu- Bñdictio ius fides iustificat impium: det vobis iusti huius precib⁹: vt vostro/rum soluat vincula peccatoruz. R. Amen. Et qui venturus ad iudiciuz sustinetur: eius cuius festum colitis faciat vos obtinere consortium. R. Amen. Ut cum hoc martyre aduen/tus xp̄i: gloria vos ⁊ in futuris gau/dijs societ: ⁊ eternitatis premio di/tet. R. Amen. Per mīam ipsius ⁊c. Lauda. Beatus vir qui ti. fol'. cccxcvij

Deus qui os beatissi/ Oratio. mi martyris tui saturnini epi/scopi: ita sapientie vbertate replesti: diuersitate virtutum circumseptus apparens: iocunditate ⁊ decore illuz scelestis gloriosum ostēderes. Quo ⁊ labia sua custodiens: scienriā ⁊ le/gem in ore ei⁹ exquireres: porrigēs ori nostro scientie lucem: ⁊ sapientie vere perfectionē: vt in eo quod ille ti/bi multos cōuertit ab iniquitate: in eo nos iubeas perenniter conuerti ⁊ iocundari. R. Amen. Per mīam. Ad matutinū. Añ. Labia mea. p̄s. l. Or̄o. Exultēt te dñe. fol' cccxxviij. Añ. j. Homo dei ostendit. Oratio. De/bitas tibi dñe. Añ. ij. Homo iste perfe/cit omnia. fol'. cccc j Oratio.

Christe deus omniū gratiarū lar gitor: qui primū ac summū tolosane ciuitatis famulū tuum saturninū sa/cerdotem instituisti: ad te qui es re/tributor iustissim⁹ sine cōfusione per ueniamus. R. Amen. Per mīam. Añ. iij. Iste homo honorificatus ē. folio

Domine iesu Oratio. (cccc j. christe q̄ es ineffabilis bonitas: ⁊ inuicta potestas: pro cuius nomi/ne beatissimus saturninus presul et martyr dum litari aris demoniacis rēnuit: ad capitoliū a turbis adtrait: furentiq; tauri supplicio cōsecratur. Tu eius meritis nostras suscipe pre ces: ⁊ om̄es fideles in cōmune pro tua miseratione istifica. R. Amen.

Per miam. ℟. Labia sacerdotis custodi uit. fol cccc j. Oratio. Deus qui os beatissimi martyris. Quere in vesperis precedentib⁹. In laudib⁹ ad canticum. Añ. Thronum glorie. Canticū. Confirmatū est cor. Ad bñs. Añ. Benedictio dñi. Canticū. Bñs es do. fol. xxxii Sono. All'a. Cātabo virtutē. Lauda. Laudate dñm. ps. cxlviij. Prophetia. Viri iste ꝯseruauit. fol cccc j. Hy⁹. Vocis audite. Supplicatio. Oremus redemptorē. In vespis precedentib⁹.

Christe dei filius qui iustis iudex ad iudiciuz sustineris: cui⁹ fides iustificat impiū: iusti hui⁹ precib⁹ vestroꝝ soluat vincula peccatoꝝ. Da nobis iusti huius precib⁹ emūdari ab iniusticijs nr̄is: vt qui aduent⁹ tui triūphis ei⁹ celebranda admiscit celebritas: ei⁹ exceptione dona perēnis muneris consequamur. Pater nr̄. Liberati a malo. Lauda. Beatus vir. Bño. Christus dei fili⁹. Quere i vesperis p̄cedētib⁹. ¶ Andree apl'i. Ad vesperū. Lauda. Gl'a ⁊ honore. fol. cccxviij Sono. O bona crux. fol. ccclxv Añ. All'a ego enim ꝑ legem legis mortuus sum. p̄. Vt deo viuaz: xp̄o cōfixus sum cruci. viuo aūt iam non ego: viuit vero in me xp̄s. ℣. Dñs pars hereditatis mee ⁊ calicis mei tu es qui restitues mihi hereditatē meā. p̄. Vt deo. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Vt deo. Dñs sit. ℟. Et cum spū. Lauda. Loquebar de testimonijs tuis in cōspectu regum ⁊ nō cōfundebar. p̄. Et meditabar in mandatis tuis q̄ dilexi all'a all'a all'a. ℣. Et veniat sup me misericordia tua dñe. salutare tuum ⁊ eloquium tuum. p̄. Et me. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Et me. Hymn⁹. Decus sacrati nominis nomēqz vitaz exprimens: hinc te decorū predicat crucis beate gloria. Andrea xp̄i apostole hoc ipse iaz vocabolo decorus: idem mistice signaris isto nomine. Quem crux ad alta prouehit: crux quē beata diligit: cui crux amata preparat lucis future gaudia. In te crucis mysteriū cluit gemello stigmate: a te dum probra vincis ꝑ crucem crucisqz pendis sanguinē. Iaz nos foueto languidos: curāqz nostri suscipe: quo per crucis victoriaz celi petamus patriā. Presta pater omp̄s per iesum rp̄m dñm: qui tecū in perpetuum regnat cum sancto spiritu. Amē. Suplicatio. Oremus. vt supra.

Christus dñs noster qui Capl'a. beatissimū andreā: ⁊ apostolat⁹ gratia: ⁊ martyrij decorasti corona: hoc illi specialiter i munere prestās: vt crucis predicādo misteriū: ad crucis mereret peruenire patibulū. Da nobis vt sancte crucis tue verissimi amatores effecti: abnegātes nosmetipsos: tollamus crucē nostrā ⁊ sequamur te: vt passionib⁹ tuis in hac vita cōmunicantes: ad eternā vitaz peruenire mereamur felices. Pater noster. Liberati a malo. fol. i. Bñdictio.

Omnipotens dñs qui aīam andree apl'i suscepit in cruce: ab omni cruciatu vos liberet dānationis eterne. ℟. Amen. Et quo predicante adquisiuit sibi ppl'os credituros: eo precāte credētes efficiat gloriosos. ℟. Amen. Vt exēplo apl'i sui crucis xp̄i amatores effecti: ⁊ hic vicioꝝ superetis incēdia: ⁊ post ad eternitatis mereamini peruenire ꝓmissa. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Stamit dñs supra. fol. cccxvii Oratio.

Vir dei sanctus andreas xp̄e tu⁹ ille apl'us: qui te vidisse illa visiione pacis nouissima protestat: dū

secreta sancte crucis se agnouisse fa-
tetur. Sit pro nobis apud te intercessor assiduus: vt qui te predicauit vo-
ce simul & corpore & sanguine: nobis
apud te opituletur & doctrina simul
& prece. ℟. Amen. Per miam. Ad
matutinū. Ant. Labia mea dñe. ℣s. l.
Oratio. Exultēt dñe. fol' cccxxviij.
Ant. Mihi absit gloriari nisi in cruce dñi
nostri ihesu xp̄i. ℣. Per quez mihi mūdus cru-
cifixus est & ego mundo. ℟. Expectans expe-
ctaui dñm & respexit me & exaudiuit deprecatio
nem meā. ℣. Per quem. ℟. Gloria & honor
patri. ℣. Per quem. Oratio.

HAc nos deus pater in ihesu xp̄i fi
lij tui dñi nostri crucez plenissime glo
riari: vt confessionis cum efficientia
operis: sic concordet in nobis: quali
ter verissime crucifigentes nos mun
do eternitatis mereamur satiari de
premio. ℟. Amen. Per miam. Ant.
Salue crux que diu fatigata requiescis expe-
ctans me certissime. scio gaudere te suscipiēs
discipulum eius qui pependit in te. ℣. Audi-
uit dñs & misertus est mihi: dñs factus est ad
iutorem meum. ℣. Scio. ℟. Gla & ho. ℣. Scio.

SAncte dei apostole qui Oratio.
diu fatigatā crucem in tua expe
cratione tandem requieuisse: in tua
peruentione pijs effectib' clamas.
Concede plenū nobis gaudiū in tua
passione habere: vt suffragio tuo no-
bis futurum prepares regnum: qui-
bus nō tam verbo: sed & sanguine re
liquisti exēplorū virtutūq; documē
tum. ℟. Amen. Per misericordiā.
Ant. Bona crux accipe me: & redde me dño
meo. ℣. Quia per te redemit me ille qui pe-
pendit in te. ℟. Deus in te speraui dñe non
confundar in eternū in tua iusticia libera me
& eripe. ℣. Quia per te redemit. ℟. Gloria
& honor patri. ℣. Quia per te. Oratio.

CRucis tue domine amore apo-
stolus tuus & martyr andreas
mirifice flagrans: per eam se tibi do
mino suo reddi exoptat: per quam se
redemptū esse nō dubitat. Quesum⁹
ergo vt optentu eius qui in ea cruce
pependit: feliciter nos a cunctis po-
tenter digneris future vltionis cru-
ciatibus liberare. ℟. Amen. Per mi
sericordiā. ℟. Cir sanctus dei dum aspi
ceret: celum voce magna dicebat: tu es deus
meus & dominus meus quem vidi in quo credidi
quem dilexi. ℣. Ne me patiaris ab impio iu-
dice deponi: qui iam secreta sancte crucis ag-
gnoui. ℟. Homo iste supplicabat in conspe-
ctu domini dicens deus pater & dominator vi-
te mee. ℣. Ne me patiaris. ℟. Gloria & ho-
nor patri. ℣. Ne me patiaris. Ofo. Cir
dei sanctus andreas. Quere in vespe
ris precedentib'. Ad canticuz. Ant.
Ego in domino gloriabor gaudebo in deo ie
su meo. Canticū. Domine audiui au-
ditum. fol'. xiij Ad dñdictus. Ant.
Benedictio domini in mercedē iusti festinat.
Canticum. Bñdictus es domine.
fol' iij. Sono. O bona crux. Quere in
vesperis precedentib'. Lauda. Lau-
date dominū. de celis alla. laudate eum in ex
celsis alla alla. ℣s. cxlviij. Prophetia
Iustus si morte preoccupatus. fol'

OMnipoten/ Hymnus. C. xxxi
ti domino prostrati: omnes sup
plices reddamus gratias pro sanc-
ti andree certamine. Redemptorez *certamine*
deprecans ipsum verum agnoscere:
demonibus inuidere fallacibus resi-
stere. Iuuatus christo domino pre-
dicauit achaie conuertit omnis po-
pulus & sese cruci tradidit. In tibi ie
sus omnipotens cuius cruce suspen-
sus est: e celis euocatus est: per fidē
coronatus est. Non timens crucia-

tibus: sed se in cruce postulat: vt inde emigrauerit ad sedem veri domini. Tunc populi clamoribus dantes voces in auribus egee: iniqz perfide defende apostolum. Iam iam in cruce positus veritatem predicans: ornatus moribus bonis pius sanctus castissimus. Egeas vero teterrimū de monibus arripuit: inferno suscipitur tenebris sociatus est. Frater vero ipsius tenens corpus apostoli sepeliuit intrepidus cum magna multitudine. Deo patri sit gloria eiusqz soli filio: cum spiritu paraclito regnans per omne seculum. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mundi dominuz nostrum ihesum xp̄m. vt supra. Capitula

In tuo christe corpore crucis tue venerantes archanū: qui ⁊ te dominū redemptionē inferentem mūdo suscepit: ⁊ discipulum morientem melius victurum tibi restituit: rogamus te atqz exposcim⁹: vt nos illi iūgas in munere: cuius hic venerātes incolimus passionem. Pater noster. Liberati a malo. fol' j. Lauda. In psalterio et cithara. Require folio cccxviij. Benedictio. Omp̄s dominus. Quere in vesperis precedentibus. Exeunte vespera. Lauda. Lucerna pedib⁹ meis fo cccxviij. Sono. O bona crux que in vesperis precedentibus. Ah̄. Qui mihi ministrat me sequatur. p̄. Et vbi ego sum: ibi erit et minister meus. ℣. Quid retribuā domino pro omnibus que prestitit mihi: calicem salutaris accipiam: et nomen domini īuocabo. p̄. Et vbi ego sum. ℣. Gloria et honor patri. p̄. Et vbi. Dominus sit semp. ℟. Et cum. Lauda. Euge serue bone ⁊ fidelis: super pauca fuisti fidelis in multa te conlocabo. p̄. Intra in gaudium domini tui alla alla. ℣. Labores fructum tuorū manducabis beatus es et benet tibi erit. p̄. Intra. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. Intra. Hymn⁹. Deus sacrati nominis. Quere i vesperis precedentibus. Supplicatio. Oremus redemptorem dominū. vt supra. Capitula.

Deus a quo vnicus tuus in hunc mūdū missus: ac pro nobis ī cruce suspensus: nostre redēptionis precium dedit sanguinē suū: vt reconciliati per eius mortem filiorum apud te promereamur adoptionem. Eiusdem nostri mediatoris obtentu: nobis nec merentibus tribuat: vt possimus te patrem fiducialiter appellare: ⁊ orationē quā ip̄o domino docēte didicimus: ad te nō solum vocibus: sed et meritis proclamemus e terris Pater nr̄. Liberati a malo. fol' i. Bn̄o.

Sanctus andreas apl'us qui pro crucifixo dn̄o ac redēptore nr̄o: est ī cruce suspēsus: corā vob̄ ipso dn̄o gr̄e prouidus existat semp patronus. ℟. Amen. Et ob cuius celebrandā solennitatē alacer hodie vester conuentus: sit pro peccatis vestris ante deū ītercessor assiduus. ℟. Amē. Ac sicut hic sanctus virtute fretus dn̄i crucifixi: per crucis victoriā diabolū superauit: ita vos per mortificationē crucis cuncta vicia conculcetis. ℟. Amē Per. Lauda. Statuit dn̄s. fo .cccxvij Or̄o. Vir dei sanctus. in vesperis p̄cedētibus. ¶ In festo sanctoꝝ crisanti. mauri. darie mr̄m: oīa dicātur plurimorū mr̄ꝝ cccxix. excepto hymno.

Eligij Gaudete flores ccccxij. epi ⁊ ꝯfessorī oīa dicant̄ vni⁹ cōfessorī pōtificī .cccxxiij ¶ Anastasie vgīs: oīa dicāt̄ vni⁹ virgīs. cccxxviij ¶ Barbare virgīs ⁊ martyris: om̄ia dicāt̄ vni⁹ virgīs .cccxxviij excepto hy° ad vesperū et ad matutinū. Hy⁹.

O Christi martyr et inclita virgo sacrata barbara: cui⁹ pugne subdita caro mūdus ⁊ tarthara. Tu lux orta de tenebris: luce perfundens seculū: abstracta ab illecebris frangis salutis emulū. Mire fenestra triplici ornas patris palaciū: fide demonstrans simplici trinitatis mysteriuz. Das naturam marmoreā maledicendo rustico: qui mentē gerens saxeam: nutu te prodit publico. Abscindit na te iuguluz pater fera crudelior: sz per celeste spiculum mors ipsum ferit seuior. Patri nato paraclito decus honor et gloria: sancti sint huius merito nobis eterna gaudia. In celesti colegio noua collega colitur: in sanctoꝝ rosario nouellus flos producit. Barbara florens gratia: forma facta humiliū: leta potitur gloria: sortis consors sublimiū. Metit de sparso semine plene messis manipulū: fallens subter tegmine nostre salutis emulum. Hec carnis supercilia spūi dat subdita: mundum vicit ⁊ vicia: se victa victrix inclita. De tenebris miserie sequaces stelle preuie: queram⁹ patrez gratie: consortes tandem glorie. Amen. Ad matutinum. Hymnus.

Gaude mater ecclesia: maternis plandens plausibus: pro benedicta filia frequens i dei laudib⁹. Barbaram christi famulam laudem⁹ vnanimiter: et crucis christi baiulam immitemur feliciter. Christum fatendo siquidez astruit fidem: clarius disceptans contra presidem vincit tormenta fortius. Quaternā premit rabiem certans in christi nomine: hostilem frangit aciem glorioso certamīe: Manus paterna iugulat puellam: et continuo perit: demon stimulat parricidam tonitruo. Nos in campo certaminis sancte zelantes gloriam: diuini ductu luminis tēdam⁹ ad victoriaz. Prestet hoc sancta trinitas sancte barbare meritis: ad te summa suauitas rectis nos ducens semitis. Amen. ¶ In festo sancti nicholai episcopi: omnia dicantur vnius confessoris pontificis. fol' .cccxxiij Excepto hymno ad vesperuz et ad matutinū.

Paternam

Adest dies sanctissima virtute sacra splendida: qua nicholaus sedibus locatur in celestibus. Sic paruus ifans corpore: magnus tñ dei fide: quarta et sexta feria semel suggebat vbera. Virtute fulgens nobili: ieiunijs vigilijs domabat corpus iuuenis: ne fedaretur vicijs. Sic presul christi nobilis ꝓ sanctitate meriti: qui illum exornauerat celestis regni gloria. Adesto presul inclite: p̄cesqz nostras suscipe: offerqz sumo presuli: preces deuotas populi. Sit trinitati gloria eterna laus et inclita: deo patri et filio: et flamini cum spiritu. Amen. Ad matutinum

Exultet aula celica: le Hymnus tet mūdi machina: dū refert solis orbita nicholai memoriā. Qui vagit⁹ infātie d̄corauit mirifice dās virtutū primordia inter ortus crepūdia Quarta cum sexta feria semel suggebat vbera: iā in etate tenera hac vsus abstinentia. Quius tumba fert oleū matres oliue nesciunt: quod natura nō ꝓtulit: marmor sudando parturit O venerāde pōtifex: pi⁹ nec tardus opifex cūctis q̄ corde credulo: te q̄rūt in ꝑiculo. Aufer mētis dispēdia: cōfer vite stipendia: vt post carnis exilia: tecum simus i gloria. Presta pater vnigeniti ihesu: cum sacro neuma

te: vt nicholai precibus: celi iungamur ciuibus. Amen. ¶ Octaua sancti andree apostoli: omnia dicantur vt in die. fol. .ccccxx ¶ In festo conceptionis virginis marie: omnia dicantur vt i assumptione virginis marie. fo .cccxciiij et vbi dicitur assumptio dicatur cōceptio. ¶ In festo sancte leocadie virginis. Ad vesperum. Lauda. Confessionem et decorem induisti. Sono. Confitebor tibi domine in toto corde meo. fo .cccxxiij Aña. Confitebor tibi domine in toto corde meo quia exaudisti verba oris mei. p̄. In conspectu angelorum psallam tibi. ℣. Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi deus meus exaltabo te. p̄. In conspectu angelorum psallam tibi. ℣. Gloria ⁊ honor patri. p̄. In conspectu. Dominus sit semp̄ vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Aña. Exulta satis filia syon iubila tu israel. p̄. Ecce rex tuus venit tibi iustus ⁊ saluator. ℣. Cōfessio et magnificentia opus eius ⁊ iusticia eius manet in seculum seculi. p̄. Ecce rex tuus. ℣. Gloria et honor patri. p̄. Ecce rex tuus. Dominus sit semper. ℟. Et cum. Lauda. Confitebor tibi domine rex alla. fo. cccxxiij Lauda. Confitebor domino alla secundum iusticiam eius alleluya. p̄. Et psallam alleluya ℣. Letabor et exultabo in te ⁊ psallam nomini tuo altissime. p̄. Et psallam. ℣. Gloria et honor patri ⁊ filio. p̄. Et psallam.* Hymnus

a Sancto Ildephonso compositus.*

Sanctissime leocadie solenne festum prodijt: quo vana terre despuens ad regna celi transijt. Omnes venite supplices: cordis reatum pandite: gaudēdo vota soluite: deoq3 grates reddite. Hec namq3 virgo nobilis exorta claro germine: cōfessa christum fortiter penas libenter pertulit Correcta iussu presidis: vacis ligatur ferreis: vt vinculorum pondere fides puelle cederet. Illic per abstinētiam christo placere cogitans: laudū rependat gratias: precūq3 defert victimas. Sed mox beate eulalie mortem sacratam comperit: in carcerali vinculo celo refudit spiritum. Nunc virgo sancta qm̄s: et lachrymādo poscimus: vt probra nostra diluas: ⁊ vota christo deferas. Tu nostra ciuis i clita: tu es patrona vernula: ab vrbis huius termino procul repelle tediū. Non hostis sic preualeat: non morbus aut penuria: recedat om̄e noxiū: et conferatur cōmoduz. Sic vita rebus affluat: ne corda luxu sordeant: cunctisq3 propter crimina donetur indulgentia. Deo p̄henni gloria: ⁊ gratiarum copia: qui cuncta voluit tempora: et regnat ante secula. Amen. Supplicatio. Oremus redemptorem mūdi dn̄m nostrū. mutato noīe. fo .cccxxxij

correcta 17.

hic. 17.

Domine ihesu christe Capitula qui es sponsus virginū: et munere celesti remunerator confessorū: qui sanctam leocadiam ⁊ permanere virginem prestas: et cōfessorem glorificas: te adcliues rogam⁹: vt interuentu eius sicut illa confitendo celeste p̄meruit regnū: ita nos perpetū euadam⁹ suppliciū. Pater noster. Liberati

Christus dn̄s Bn̄o. (a malo. fo j. qui beatissimā leocadiaz se digne confiteri coram hominib⁹ fecit in terris: confiteatur vos coram patre suo qui est in celis. ℟. Amen. Et qui i ore eius accepta sibi cōfessionis contulit cantica: ip̄e deuotionē vestrā remunerandā suscipiat. ℟. Amen. Ut exēplo beate virginis leocadie confitendo ⁊ laudando nomen ihesu xp̄i in seculo: participes eius quē confessi estis mereamini esse in celo. ℟. Amen. Qui in trinitate p̄manet de⁹ i scl'a scl'oꝝ. Amē

Lauda. Germinabūt ossa tua quasi salices alleluya. ℟. Juxta fluentes aquas alla alla. ℣. Et erit tanq̄ lignū quod plantatum est secus decursus aquarū: qd̄ fructum suum dabit in tēpore suo. ℟. Juxta. ℣. Gloria ⁊ ho. ℟. Juxta.

Domine qui es magnus Oro. et gloriosus: Da nobis famulis tuis: vt dum operum tuorum magnitudinem ammiramur: magnificentiam tuaꝫ debita confessione laudemꝰ. Atqꝫ intercessione gloriose virginis et confessoris tue leocadie tribue nobis perfectum intelligentie decus: timoris obedientia agere: et mandata tua fidelia omni custodia cordis diligenter explere. ℟. Amen. Per misericordiam tuam deus noster ⁊c. Ad matutinū. Aña Laudabit lingua mea iusticias tuas deus meꝰ. psalmꝰ. l. Oratio Laudet te domine lingua nostra. fol. cccxxiij. Aña. Filia syon ego dilexi te dicit dominus. ℟. Et misericordia mea nō recedet a te. ℣. Audi filia et vide et inclina aurē tuam: et obliuiscere populum tuū et domū patris tui. ℟. Et misericordia mea. ℣. Gloria ⁊ honor patri et fi. ℟. Et misericordia. Oro.

Beata dei virgo que in syon speculatione gloriosa consistis: qm̄ deus ipse dilexisse testatur: ⁊ ex qua tibi nō recessura vltra misericordia pollicetur. Da nobis meritis tuis: vt amore diuino flagrantes: in futuro iudicio inueniamur indempnes. ℟. A Amen. Per miam tuam deus noster Aña. Letare filia syon quia gaudebit super te deus tuus silebit in dilectione tua. ℟. Et exultauit super te in laude: ℣. Lauda iherusalem dominū conlauda deuꝫ tuū syon. ℟. Et exaltauit. ℣. Gloria ⁊. ℟. Et exaltauit. Oro.

Letare filia syon: quia gaudet vnigenitus dei filius super te: et exulta in laude dum te et incorruptam virginem esse prestat: et confessionis honore glorificat. Quesumus proinde vt per te qui vtroqꝫ munere clares vita nostra que dono virginitatis caret confessionis saltim virtute fructificet. ℟. Amen. Per miam tuam ⁊c. Aña. Exulta satis filia syon iubila tu israel. ℟. Ecce rex tuus venit tibi iustus et saluator ℣. Non det in cōmotionem pedem tuū: neqꝫ dormiet qui custodit te. ℟. Ecce rex tuus. ℣. Gloria et honor. ℟. Ecce rex tuus. Oratio

Propera in occursum dei tui virgo filia syon: quia ipse veniet tibi mansuetus: confortans et reintegrans te in cōfessione sua: proinde petimus vt vita nostra intercessione tua augeatur in meritis tuis: vt qui tibi occurrit in seculo gratissimus coronator: in iudicio sit nobis futuro clemētissimus liberator. ℟. Amē. Per miam tuam. ℟m. Exulta satis filia syon lauda ⁊ letare filia ihernsalē: quia ecce rex tuꝰ veniet tibi mitis et saluator: ipse pauper ascēdens super pullum filiū subiugalis: ⁊ dissipabitur arca belli et loquetur pacem gentibꝰ. ℟. Quoniā potestas eius a mari vsqꝫ ad mare: ⁊ a fluminibus vsqꝫ ad fines terre. quid em̄ bonū eius: aut quid pulcrum eius est: nisi frumētum electorum aut vinū germinans. virgines petite ab eo pluuiam in tempore serotino ⁊ dabit ymbrem vobis ⁊ herbam in agris. ℣. Visitauit dominus populum suū: donū iuda ⁊ cōstituet eum sicut equū speciosum in certamīe. ℟. Quoniam potestas. ℣. Gloria et ho. ℟.

Exulta Oro (Quoniam potestas. satis filia syō quia ecce rex tuus veniet tibi mansuetus: cuius dono ⁊ frumentū confessorum clarescit virtutibus: et integritas virginū fulgescit in laudibus: presta ergo nobis vt inter frumenta electorum mereamur iustificandi qn̄doqꝫ admitti: qui nūc

nostrorum opere maneam⁹ flagiciis cooperti: vt qui apud deum meruisti de confessione coronam: nobis confitentibus obtineas apud ipsuz peccatorum nostrorum omniū indulgentiam. ℟. Amē. Quia pius est: et miserationis dinoscitur dñs in omnia secula seculorum. ℟. Amē. Per miaz. Aña. Benedicta tu a deo altissimo pre omnibus mulieribus. p̄. Propter hoc non discedat laus tua de ore hominū vsqz in seculū. ℣ Gloriosa dicta sunt de le ciuitas dei. p̄. Propter. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Propter. Oro

Gloriosa facta est virgo tua christe leocadia: que consurgenti aurore comparata pulcra atqz electa vt sol probatur: vt luna: duz clariori rutilans lumine: ⁊ vt luna plena clarescit in cōfessione: et vt sol flagrans: atqz imminutionē sui nesciens: sanctitatis persistit in opere. Da ergo nobis vt per eam apud te pro votis idulgētiam mereamur: qui nunc pro delictis vel lachrymas fundim⁹: ⁊ vel gemitus exhibemus. ℟. Amen. Per miam tuam deua noster qui es bñs. Aña. Egredere quasi aurora consurgens. p̄. Pulcra vt luna et electa vt sol et ornata. ℣. Audi filia ⁊ vide et inclina aurem tuaz ⁊ obliuiscere populum tuuz et domū patris tui. p̄. Pulcra. ℣. Gloria ⁊. p̄. Pulcra. Oratio.

Deus qui nauem ecclesie tue pro mundi istius periculis fluctuantem: optimus nauta gubernas: et ne infidelitatis procella obruatur: vigilantissimus custos sollicitas: omnibus eius lauacro renatis tribue ꝑ intercessum gloriose confessoris et virginis tue leocadie: presecutionū tempestates in tui nominis cōfessione deuincere: tibiqz placitum sacrificium nosmetipsos offerre. Quiqz mirabiliter prospiciūt in profundū: remigio dextere tue perducantur in celum. ℟ Amen. Per miam tuam deus. Aña. Speciosa facta es alla. Oro. Domine iesu xp̄e qui es magnus. mutato noie. ℟m. Speciosa et decora. Oro. Domine ihesu xp̄e qui es supra fo ccclxxxvj. In laudibus. Ad canticū. Añ. Confitebor tibi dñe q̄r. Canticū. Confitebor Ad bñs. añ. Filia syon benedic dño deo excelso ī omī bñone et laude. Canti. Bñs. Sono. In ꝯspectu. p̄s. cxlviij. cccxxiiij Prophia. Longe dñs. fo. cccxxix b⁹ Sctissime leocadie. Suppli. Orem⁹.

Oin vesperis p̄cedentibus. Capla

Gloriose ac misericors dñe q̄ btē leocadie tibi nimis in ore suo confiteri dedisti: teqz ī medio iustoꝝ eius cōfessione laudare voluisti: vt eam et in terris cōfitentē ⁊ in cōsilio sanctoruz glorificās faceres exultantē: ex poscim⁹ tui muneris donū: vt eius precib⁹ tribuas nobis a pcti contagione purgari: ab ardoribusqz ꝑpetuis erui: et glorie tue btitudinē consequi. Pr̄ nr̄. Liberati a malo. fo j. Lauda. Germinabūt

Dossa tua. fo cccxxiij. Benedictio.

Deus qui ꝯfessione inclitā leocadiam ad cōfessorū fecit peruenire decorem: iustificet vos ab omī cōtagione culpe. ℟. Amē. Et q̄ illā ꝯfessiōis vbertate fecit esse cōspicuā: vos euidentia vere penitētie gl̄iosos efficiat. ℟. Amē. Ut sicut dulcis fuit ī ore huius v̄ginis ꝯfessio xp̄i: ita dulcescat ī vr̄is cordibus amor regni perpetui. ℟. Amen. Per. Exeūte vespera om̄ia dicātur vt in primis vesp̄is. excepto capitula ⁊ bñoe que secūtur. Capla.

Accipe deus nostrorum cōfessionem labioruz: omniūqz ligamēta solue facinorum. Quo huius vir-

ginis tue leocadie prece: ⁊ vicijs ca/
reamus: et muneribus ampliemur:
cuꝫ ad te proclamauerimus e terris
Pater noster. Liberati a malo. folio j.

Christus deus filius. Bñdictio.
qui in cõfessione sui nominis: spi
ritum suscepit leocadie: vestram su/
scipiat fidelem remuneraturus deuo
tionem. ℟. Amen. Quiqꝫ confesso/
ris huius festum in canticis confessi
onuꝫ attollitis: a deo remuneremini
sempiternis. ℟. Amen. Ut illic re/
munerãda proueniat deuotio vestra:
quo beatissime leocadie confessio per
ducta est muneranda. ℟. Amẽ. Cõ
cedente gratia diuinitatis illius qui
est benedictus in secula seculoruꝫ. ℟.
Amen. Per misericordiam ip̃ius ⁊c.
Lauda. Germinabunt. Oratio. Domi
ne qui es magnus. vt supra in vesp̃is
precedentibus. ¶ In festo sancte eu
lalie virginis et martyris. Ad vespe/
rum. Lauda. Speranit anima mea in do/
mino. Quere fo .cccxxviij Sono. Do/
minus deus celi. fo .cccxxix Aña. Alla.
Gaude ⁊ letare filia syon: quoniã ecce ego ve/
nio et habitabo in medio tui dicit dominus.
℣. Et applicabuntur gentes multe ad domi/
nũ in illa die. ℣. Eructauit cor meum verbuꝫ
bonum: dico ego opera mea regi: lingua mea
calamus scribe velociter scribentis. ℣. Et ap/
plicabuntur. ℣. Gloria et hono: patri ⁊c. ℣.
Gaude Oratio. Et applicabuntur.
⁊ letare filia syon: quia in medio
tui habitaturum se dominus promit:
tit: dum te et in passione victricem: ⁊
ab omni contagio heresum reddidit
innocentẽ. Quesum⁹ ergo vt meritis
tuis ab omni tẽtatione saluemur: qui
diem tuũ venerantes incolimus. Et
qui in te vicisse credimus christũ: nos
per eum vicisse letemur impulsiones
carnaliũ passionũ. ℟. Amen. Quia
nunc vnũ cum patre et spiritu sancto
possidet nomen in secula seculorũ. ℟.
Amen. Dñs sit semper. ℟. Et cum.
Aña. Columna speciosa perfecta auro gemi/
nisqꝫ precincta. ℣. Cuius caput plenũ est ro/
re: et crines gutis. ℣. Audi filia et vide ⁊ in
clina aurem tuam et obliuiscere populum tuuꝫ
et domũ patris tui. ℣. Cuius caput. ℣. Glo
ria et honor patri. ℣. Cuius caput. Domi/
nus sit semper. ℟. Et cum ⁊c. Lauda.
Filia syon vsqꝫ ad te veniet dominator israel.
℣. Et veniet potestas prima regnuꝫ filie ihe/
rusalem: egressus eius a diebus eternitatis al
leluya. ℣. Lauda iherusalem dominũ conlau
da deum tuũ syon. ℣. Et veniet potestas. ℣.
Gloria et honora patri. ℣. Et vẽ. Hymn⁹.

Germine nobilis eulalia mortis
et indole nobilior emeritam sa/
cra virgo suaꝫ: cuius ab vbere proge/
nita est ossibus ornat: amoreqꝫ colit.
Proximus occiduo locus est: qui tu
lit hoc decus egregiũ: vrbs potes po
pulis locuplex: sꝫ mage sanguĩe mar
tyrij virgineoqꝫ potens titulo. Cur/
riculis tribus atqꝫ nouem: tres ãnos
quater attigerat: crepitante pira tre/
pidos terruit aspera carnifices: sup/
plicium subit dulce rata. Iam dede
rat prius iudicium tendere se patris
ad solium: et sua membra dicata tho/
ro ipsa crepundia repulerat ludere se
nolẽs pusilla. Spernere succine flo
res rosas: fulua monilia: respuere ore
se veste modesta: gradu: moribus et
nimiũ generꝫ: caniciẽ meditata senũ.
Adest vbi se furiata lues excitat ĩ fa
mulos dñi: xp̃icolasqꝫ cruenta iubet
thura cremare: iecur pecodijs morti
ferꝫ adolere dijs. Infremuit sacer eu
lalie sp̃s: ĩgenioqꝫ ferox t̃bida frãge/
re bella parat ⁊ rude pect⁹ anella do

femina prouocat alma virum. Sed pia cura parentes agit: virgo animosa domi vt lateat: abdita rure ⁊ ab vrbe procul: ne fera sanguinis in preciũ mortis amore puella ruat. Illa persaq̃etis opẽ: degeneri tolerare morã: nocte fores sine teste mouit: septaq3 claustra fugax aperit: ide ꝑ invia carpit iter. Ingredit pedib⁹ laceris per loca sentiu3 siue vepribꝰ angelico comitata choro et licet horrida nox sileat: lucis habet tamẽ illa ducem. Sic habuit generosa patrum turba colũniferum radium: scindere qui tenebrosa potens nocte viam face prespicua prestitit interimente cahos. Nõ aliter pia virgo viam nocte secuta: diem meruit: nec tenebris adoꝑta fuit: regna canopica cum fugeret: ⁊ super astra pararet iter. Illa gradu cita ꝑuigil milia multa priꝰ peragit: quaꝫ plaga pandat eoa polum: mane superba tribunalia adit: fascibus astat et in medijs. Vociferans ita: quis furor est: perdere precipites animas: et male prodiga corda susternere rasilibus scopolis: omnipatremq3 negare deum. Queritis: o miseranda manꝰ christicolum genus? en ego su3 demonicis inimica sacris: ydola ꝓtero sub pedibus: pectore et ore deum fateor. Isis. apolo. venus. nichil est: maximianus et ipse nichil: quia facta manu hic incollit: friuola vtraq3 parte: que nichil. Maximianus opum dominus: et tamen ipse cliens lapidum prostituat noueatq3 suis muminibus caput ipse suum: pecora cur generosa quatit? Dux bonus: arbiter egregius: sanguine pascitur innocuo: corporibusq3 pijs inhians: viscera sobria dilacerat: gaudet et cruciare fidem. Ergo age tortor adure seca: diuide membra: coactã luto soluere rem fragilem facile est: non penetrabitur interior exagitãte dolore animus. Talibus excitus ĩ furias pretor ait: rumpe precipitem lector: ⁊ obrue: supplicijs sentiat esse deos patrios: ne tẽpnat principis imperiũ. Quaꝫ cuperẽ tamen ante necem si potis es: reuocare tuam turbata puellula nequiciam: respice gaudia quãta metas: quiq3 tibi genialis honor. Te lachrymis labefacta domus prosequitur: generisq3 tui ingerit anxia nobilitas: flore ꝙ occidis intenero: proxima doctibus et thalamo. Non mouet aurea pompa thori? non pietas veneranda seuũ: quos temerare debilitas: ecce parata ministeria ex crucialibus exicijs. Aut gladio ferire caput: aut laniabere membra: feris aut faucibus data fumificis: flebiliterq3 vlulãda tuis incineres resoluta flues. Hoc rogo quis labor est? fugere si modicum salis eminalis thuris ⁊ exiguũ digitis tangere virgo benigna velis: penam grauem proh aufugeris. Martyr ad ista nichil: sed enim infremit: inq3 tyrani oculos sputa iacit: simulacra dehinc dissipat: impositamq3 molã turribulis pede ꝓsiliuit. Nec mora carnifices gemini lancea pectora dilacerant: latus vngula virgineu3 pulsat: vtrumq3: et ad ossa secat eulalia munerante notas. Scriberis ecce mihi domine: quam libet hos apices legere: qui tua christe torphea notant: nomen et ipsa sacru3 loquitur purpura sanguinis eliciti. Hec sine fletib⁹ ⁊ gemitu leta canebat ⁊ intrepida: dirꝰ abest dolor ex aĩo: mẽbraq3 tincta cruore nouo fõte cute reclarẽte lauat

Ultima carnificina dehinc: non lacerratio vulnifica cratis genus; nec arata cutis: flāma ⁊ vndiq3 lampadibus in latera stomacūq3 furit. Crinis et odor vt in iugulos fluxerat inuoluta humeros: qđ pudibūda pudicicia virgineusq3 lateat honor: tegmine verticis oppositō. Et lāma crepans volat in faciem: perq3 comas vegetata: ⁊ caput occupat exuperatq3 apicem: virgo citū cupiens obitum appetit: ⁊ bibit ore rogum. Micat inde colūba replens martyris os niue candidior visa: relinquas ad astra petens: spiritus hic erat eulalie lacteus celer iuocu⁹. Colla fluūt abeunte anima: ⁊ rogus igneus emoritur: pax datur arrub⁹ exanimis: factus i ethera plaudit ouās: tēplaq3 celsa petit volucer Cidit et ipe satelles auem femine abore in ea re palaz obstupefactus ⁊ ad comitus prosilijt: ⁊ sua gesta fugit: lictor et ipse fuit pauidus. Ecce niuē glacialis hyēs ingerit ⁊ tenet omne forū mēbraq3 tegit timul eulalie: ossa latent sub gelido pallioli vice linteoli. Cedat amor lachrymarū hominuz: qui celebrare suprema solent: flebile cedat et officiū: ipla elamenta iubēte deo exequias tibi virgo ferunt. Hūc locus emerita est tumulo clara: colonia ventonia: quā memorabilis ānis ana pterit: et viridante rapax gurgite moenia pulcra plunt. Hic vbi marmore prespicuo atria luminant alma viatoz ⁊ peregrinus: ⁊ indigena reliquias cineresq3 sacros seruat humūq3 venerādissimi. Secta coruscā iuxrutilant de laquearib⁹ aureolis: sara q3 cessa solum variant floribus: vt rorulenta putes parata rubescere multi modis. Carpite purpureas violas: sāguineosq3 crocos metite: nō caret his gemellis hyems laxat ⁊ artat repēs glacies: floribusvt cumulet calathos. Ista comātibus et foliis munera virgo puerq3 date: adest ergo serta choro et in medio textat: feram pede datilico: vilia marcida festa tamen. Sic venerarier ossa libet: ossib⁹ altare ⁊ impositū: illa dei sita supedibus prospicit: hec populosq3 suos carmine proprio tali foueat. Q audibus efferant eximijs astra: solum mare: q̄c quid habet te genitor genitūq3 tuus: simplicē etiam et spiritum perpetuis eons. Festi huius in laudibus: dñi vocibus intonet alma cohors: victricem qui fecit eulaliam socians ethereis ciuibus perpetim: trinus vnus dominus. Amen. Supplicatio. Oremus redēptorē. mutato noie fo. ccexxij

Ihesu dei filius qui Capitula. ortum electorum ingrediens: inter lilia pasceris: quando in corpore tuo quod est ecclesia sanctarū virginū cetibus decoraris: vbi beatissimaz eulaliaz mirabiliter introducens: ita mirificis eam floribus maluisti fulciri: vt odor virtutuz eius tanq̄ floscula aromatuz ad nos vsq3 descēderet. Te supplici intentione rogam⁹: vt a motis figuris veteri testamēti: q̄ velut vmbre intipicis obseruationibus precesserunt: dies illa euangelica vtiq3 traditio in nobis ad spirando proficiat. Qualiter ita exemplo virginis eulalie euangelij lucem tota deuotione sequamur: vt vmbras preteriti erroris et criminis nesciamus. Pater noster. Liberati a malo. fo j. Benedictio

Deus virtutū p quē sancta eulalia dū ad passionem vadit: ad gloriam peruenit: det vobis nec viciorū

passionibus adstringi: ⁊ a passionuꝫ vicijs liberari. ℟. Amen. Quiqꝫ sua membra non vicijs: sed pro deo passionibus subdidit: obtineat vos nunq̄ temptationū certaminib⁹ vinci. ℟. Amen.. Ut sicut illa post passionem obtinuit coronam: ita vos per penitētiam veniatis adueniam. ℟. Amē. Per miam. Lauda. Sicut palma exaltata sum in gaudio alla: ⁊ sicut oliua speciosa in campis alla. ꝑ. Sicut vitis fructificaui suauitatem odoris alla alla alla. ℣. Ego autē sicut oliua fructifera in domo domini sperabo: ⁊ in misericordia dei mei in eternum ⁊ in seculuꝫ seculi. ꝑ. Sicut vitis. ℣. Gloria ⁊ honor.

Domine Oratio. (ꝑ. Sicut vitis Iesu christe qui beatam eulaliaꝫ virginem in tenero etatis statu: nec mundi inlecebris: nec persecutorum permisisti superari tormētis. in qua munere tuo: nec sexus vincitur: nec affectus. cuius constantiā nec seuitia terruit: nec pena edomuit. nec vngula minuit: nec flāma compescuit. huius ergo dep̄catio pro nobis ita apd̄ te preualeat: vt mala a nobis presentia futuraqꝫ remoueat. ℟. Amen. Per miam. Ad matutinū. Añ. Labia mea aperies. ps. l. Oratio. Exultent te domine. fol' cccxxviij. Añ. Surge propera spōsa mea ⁊ veni iam eniꝫ hyems transijt ⁊ recessit flores apparuerunt in terram nostram. ꝑ. Quā pulchra es amica mea ⁊ quam decora pulchriores oculi tui colūbarum absqꝫ eo quod intrinsecus latet. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende prospera procede ⁊ regna. propter veritatē ⁊ mansuetudinem ⁊ iusticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. ꝑ. Quam pulchra. ℣. Gloria ⁊ honor patri ꝑ. Quā pulchra. Oratio.

Virgo christi eulalia que ad vocem vocantis sponsi surrexisti ad fidem: properasti ad requiem: sponsata de sanguine: formosa baptismate. Ecce iā hyems trāsijt himber abijt: qꝛ oīs tēporalis tribulatio a te deuicta recessit: recedat ergo a nr̄is mentibus te orāte impugnatio vicioꝝ: vt qui credulitatis dono pleni cōsistamus: sanctitatis ope plenissima fulgeamus. ℟. Amen. Per miam. Añ. Que est ista q̄ progredit̄ vt aurora cōsurgēs. ꝑ. Pulcha vt luna electa vt sol: terribilis castrorum acies ordinata. ℣. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. ꝑ. Pulchra. ℣. Glia ⁊ honor patri. ꝑ. Pulcra. Oratio.

Christe dei filij⁹ ad quē beata eulalia desiderabili voto ꝓgredit̄ vt aurora: exaudi plebē tibi supplicantem ꝑ eaꝫ. Tribue nobis: ⁊ seruare quod sum⁹ a te potētialiter cōditi: ⁊ copiosius amare qd̄ existim⁹ miseratione redēpti: vt ⁊ lune cōparati eclesie fulgeam⁹ ingremio: ⁊ electi vt sol claritatis nitamus exemplo. ℟. Amē. Per. Añ. Aduētus tuus mihi sicut vitis florescit: et quasi mirra electa dedisti suauitatem odoris. ꝑ. Et quasi balsamū nō mixtum odor tuus: et vt rosa flagrās tabernacula tua. ℣. Nō det in cōmotionē pedē tuū: neqꝫ dormitet qui custodit te. ꝑ. Et quasi. ℣. Glia ⁊ honor patri. ꝑ. Et quasi. Oratio.

Mira satis dn̄e qd̄ in aduētu tuo martyr tua eulalia quasi vitis vera fructificās: ⁊ quasi mirra electa odorem gratie fidelib⁹ propinat: ⁊ in seculo eterno promeret̄ cōsolari depremio. Te q̄s te rogam⁹: vt suffragijs ei⁹: odore virtutū: odores criminum fugiam⁹: vt celesti illo inspiramine recreati: cunctoꝝ vicioꝝ fetorib⁹ exules repiamur ⁊ sobrij. ℟. Amē. Per miam. ℟. Procede inter lilia opaca filia hierlm. qꝛ ꝑfecta es et decora: et reprehensio

in tē nō est. ascende quasi sponsa a libano et percipe benedictionē fidei. ℟. A domino deo tuo. ℣. Veni sponsa a libano: veni coronaberis. ℟. A domino. ℣. Gloria ꝛ honor. ℟. A domino. Oratio. Omine ieſu chriſte qui beatas eulaliam virginem. Que re in veſperis precedentibus. Añ. Vox turturis audita eſt in terra noſtra vince florentes ꝛ dederunt odorem. ℟. Vox tua ſuauis ꝛ facies tua decora. dilectus meus mihi ꝛ ego illi. ℣. Adducent̄ regi virgines poſt eā: proxime eius adducentur tibi. ℟. Vox tua. ℣. Gloria ꝛ honor. ℟. Vox tua. Oratio.

Sponſa criſti dei filij in oculis fidelius quaſi turtur virgo eulalia annuis recurſibus quodāmodo prouidetur: dum honor ſepulcri eius humanis obtutibus preſentatur: et obſequendus honorifice aperit. Dū vox eius ſuauis ꝛ facies ei⁹ pulchrior exundat claritate fructificat: concede ergo nobis vt odor virtutū eius ſopitum: cordis noſtri ſenſum ad penitentiam exciter: vt qui nunc percipimus ex odore leticiā: poſt percipiamus ex penitentia gloriā indefeſſas. ℟. Amen. Per miſericordiā. Añ. Egredere tanq̄ ſponſa conſurgens. ℟. Pulchra vt luna ꝛ electa vt ſol ꝛ ornata. ℣. Per diem ſol non vret te neq; luna per noctē. ℟. Pulchra. ℣. Gloria ꝛ honor. ℟. Pulchra.

Gloriosa facta eſt virgo Oratio tua chriſte eulalia: que conſurgenti aurore comparata: pulchra atq; electa vt ſol probatur ꝛ luna: dum clariori rutilās lumine: ꝛ vt luna plena clareſcit paſſione: ꝛ ſol flagrans: atq; inminutionē ſui neſciēs ſanctitatis perſiſtit in opere. Da nobis vt p eas apud te pro voris obtinere indulgentiam mereamur: qui nunc pro delictis lachrymas fundimus: vel gemitus exhibemus. ℟. Amen. Per miſericordiā. Añ. Gaude virgo filia ſyō iocundare ꝛ letare filia hieruſalem. ℟. Quoniam ecce rex tuus venit tibi mitis. ℣. Lauda hieruſalem dominū con lauda deum tuum ſyon. ℟. Quoniam ecce. ℣. Gloria ꝛ honor patri. ℟. Quoniam ecce. Oratio.

Omine deus qui prophetali vaticinio: filiam hieruſalem iocundari ꝛ letari pronūcias: fac nos in ſacramentibus profluentib⁹ exultare: ꝛ filij tui domini noſtri operum aſſurgere dignitate: vt dum his fidem coniungimus: per interceſſum virginis eulalie celorum gaudijs potiamur. Per ineffabilem diuitiarū tuarū potentiam ſume ꝛ admirabilis deus noſter: qui es benedictus in ſecula ſeculorum. ℟. Amen. Per miſericordiā ℟. Veni ſponſa mea quam pulcha facta es ꝛ decora valde: ſurge accipe oleum ſapientie propera. ℟. In aduentu domini dei tui. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intende proſpera, pcede ꝛ regna. ℟. In aduentu. ℣. Gloria et honor patri. ℟. In aduentū. Oratio

Sponſa chriſti virgo eulalia que pulchra facta es ꝛ decora: que oleum ſapientie accipiens candorē vtiq; baptiſmatis vehis: dum ex lauacro fidem percipis: per quam inter filias hieruſalem mirifice coronaris: per te queſumus vt cādorem caſtitatis mereamur adtingere: q̄ chriſto de virginitate meruiſti placere: vt per te profectum obtineamus virtutis: per quaſ deuicta eſt crudelitas perſequentis. Vt ſit nomen benedictum in ſecula ſeculorum. ℟. Amē. Per miſericordiā. Añ. Gaude ꝛ letare in oīi corde filia ſyon. ℟. Ecce dñs in medio tui fortis exultabit ſuper te in laude. ℣. Delectare in domino ꝛ dabit tibi p̄tiones cor.

dis tui. ℟. Ecce dominus. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Ecce dominus. Oratio.

Gaude ⁊ letare filia syon quia abstulit dominus inimicos tuos: dum te ⁊ in passione victricem: ⁊ ab omni contagio heresum reddidit innocentem: quesumus ergo vt meritis tuis ab omni temptatione saluemur: qui diem tuū venerantes incolimus. Et qui in te vicisse credimus christum: nos per eum vicisse letemul impulsiones carnaliū passionū. ℟. Amen. Per misericordiā Añ. Veni sponsa ad preparatū regnum celorum intra in gaudiū. ℟. Et percipe benedictionē a domino. ℣. Non det in cōmotionē pedem tuuz: neqz obdormiet qui custodit te. ℟. Et percipe. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Et percipe

Domine iesu christe Oratio. qui beatissime martyris tue eulalie corpusculum in cruce pendentē superna adsparsione vestisti: vt ⁊ candor virginem: ⁊ refrigeriū indueret martyrem: adsiste nobis propitius: ⁊ tantis in martyre semper ostende beneficijs. Dum per illam ⁊ superna dona prerogas ⁊ martyris excubias miraculis propagas: ⁊ ecclesie festa: eadem visitando dignanter inradias. ℟. Amen. Per misericordiā tuam. Añ. Virgo israel ornaberis timpanis tuis. ℟. Et egredieris in choro psallentiū ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurez tuam: et obliuiscere populum tuum ⁊ domum patris tui. ℟. Et egredieris. ℣. Gloria ⁊ honor. ℟.

Domine Oratio. (Et egredieris. Iesu christe qui animam famule tue eulalie beatissime martyris pro te feliciter triumphantem ex animas per flammā: suscipis per columbā: ⁊ tibi met copulas in gloria sempiterna: adesto nobis: vt spiritus martyris non desit supplicātib⁹ in suffragio: qui etiam persequentibus refulsit in fine miraculo. Nec aliquando recedat beneficijs ab ecclesia: q̄ apud te requiescit in celesti aula. ℟. Amē. Per misericordiā tuā. ℟. Hec dicit dominus dilectione eterna dilexi te. ℟. Propterea attraxi te ad misericordiam: adhuc edificabo te ⁊ edificaberis virgo israel. tolle timpanum tuum: ⁊ procede in choro psallentium quoniā veniet tibi dies consolationis. ℣. Recordatus sum tui miserans adolescentiā tuam ⁊ caritatem dispositionis tue. ℟. Propterea attraxi. ℣. Gloria ⁊ honor patri. ℟. Propterea.

Audi ⁊ suscipe pre Oratio (cantium vota dilecta dei virgo eulalia: que sponsa christi de fide soror mostraris esse de sanguine: effluant in nobis flores virtutum: effugēt vmbras temptationū. Exemplo tuo proficiamus in melius: ne indeteri⁹ consistentes vite dona perdamus. vt cum tempus putationis aduenerit: ⁊ fides qua christum credimus: nos liberet a supplicijs: ⁊ affect⁹ quo illi propinquare nitimur nos ditet muneribus sempiternis. ℟. Amē. Per misericordiā tuam. In laudibus ad canticum. Añ. Tu nosti domine q̄ nō comederim inmensaz execrationis: nec biberim vinum libaminū. nunq̄ enim letata est ancilla tua nisi in te domine. Canticum bester.

Domine mi rex om(cap. xiiij. nipotens adiuua me sollicitam: ⁊ cuius preter te nullus auxiliator est alius: periculum meum in manu mea est. Audiui enim a patre meo: quod tu domine tulisti israel de cunctis gentibus: ⁊ patres nostros ex omnibus retro maioribus suis. Ut possideres hereditatem sempiternam: fecistiqz eis sicut locutus es.

peccauimus in conspectu tuo: & idcirco tradidisti nos in manu inimicorum nostrorum. Iustus es domine & nūc non eis sufficit: quod durissima nos opprimunt seruitute. Sed robur manuum suarum ydolorum potentie deputantes: volūt tua mutare promissa: & delere hereditatem tuam. Vt claudere ora laudantium atq; extinguere gloriā templi & altaris tui. Vt aperient ora gentium & laudent ydolorum fortitudinem: & predicent carnalem regez in sempiternum. Ne tradas domine sceptrum tuum his qui non sunt: nec rideant ad ruinam nostraz. Sed cōuertere consilium eorum super eos: & eum que in nos cepit seruire dispersde. Memento domine & ostende te nobis in tempore tribulationis nostre: & mihi da fiduciam rex deorum & vniuerse domine potestatis. Dirige sermonem compositum in ore meo: in conspectu leonis & transfer cor illius in odium hostis nostri: vt & ipsi pereant: & ceteri qui ei consentiunt. Nos cum libera manu tua adiua: nullum alium habemus auxiliatorem: nisi te dominuz habens omnium scientiam: & nosti quod oderim gloriam iniquorum. Vt detester cubile incircumcisorum & omnis alienigene. Tu scis necessitatem meam quod oderim signum superbie: & glorie mee: quod super caput meū in diebus ostentationis mee. Vt detester illud quasi pannum menstruate: & quod non comportē illud in diebus silentij mei. Vt quod non comederim in mensam hamair. nec mihi placuerit conuiuium regis nec biberim vinum libaminum. Vt quod nū quaz letata sit ancilla tua: ex quo huc translata sum vsq; in presentem diē: nisi in te domine deus abraam. Deus fortis super omnes exaudi vocem eorum: qui nullam aliam spem habent & libera nos de manu iniquoz: & erue me a timore meo. Oratio.

Auxilio tuo domine defendendam tuendamq; nostram comitimus imbecillitatem: vt tuum sit nos euadere de muscipulis impiorū: cuius fuit venerandam eulaliam nō cedere terroribus persequentium. Ac sic illam atrocitas non terruit seuientis: ita non queant inducere nos decipula oblatrantis: vt ipse vnus p nos vincatur suis conuicijs & erroribus cunctis: qui expugnatus est per eulaliam passionem superatez. ℟. Amen. Per misericordiā tuam. Ad bñdictus. Ant. Filia syon benedic domino deo excelso in omni benedictione & laude. Cāticū. Bñdictus es dñe. fol. iij.

Beata dei virgo que in Oratio. syon speculatione glorioſa consistis: quaz deus ipse dilexisse testat: ex quo tibi non recessuram vltra misericordiā pollicet: da nobis meritis tuis: vt amore diuino flagrantes in futuro iudicio inueniamur indēnes. Amen. Et adiuti gratia diuinitatis illi⁹ qui est pi⁹ & misericors in oia secula seculorum. ℟. Amen. Per misericordiaz. Sono. Alleluya. Egredere post vestigia gregum tuorum virgo filia syon & pasce agnos tuos alla alla alla. ℣ Alleluya Intra in ortū meū sponsa mea filia hierusalē. ecce flores tui germinabunt in terram, pascetam inter lilia donec respiret dies & aminoueantur vmbre. Lauda. Laudate dominuz de celis alleluya alleluya. Laudate eum in excelsis alleluya alleluya. Psalmus. cxlviij.

Lectio libri ecclesiasticum salomonis. capitulo. xxiiij. ℟. Deo gratias.

Sapientia laudabit animam suā: ⁊ in dño honorabit. in medio populi sui gloriabit: in ecclesijs altissimi aperiet os suū. ⁊ in ꝯspectu virtutis illi⁹ honorabit. In medio populi exaltabitur: ⁊ in plenitudine sancta admirabitur: in multitudine electorum habebit laudē: ⁊ inter benedictos benedicetur: dicens. Quasi cedrus exaltata sum in libano: ⁊ quasi cypressus in montem syon: ⁊ quasi palma exaltata sum in cades: ⁊ quasi plantatio rose in hierico. Quasi oliua speciosa in cāpis ⁊ quasi platanus dilatata sunt iuxta aquam. In plateis sicut cinamomū assaltū aromatizans odorem dedi: quasi mirra electa dedi suauitatē odoris. Quasi storax et galban⁹ ⁊ vngula ⁊ gutta: ⁊ quasi libanus non incensus vaporaui habitationem meā: ⁊ quasi balsamuz non mixtum odor meus. Ego quasi terebintus expandi ramos meos: ⁊ rami mei rami honoris ⁊ gratie. Ego quasi vitis fructificaui odorē suauitatis: ⁊ flores mei flores honoris ⁊ honestatis. Ego mater pulcre dilectionis et timoris ⁊ agnitionis sancte spei. In me gratia omnis vite ⁊ veritatis: in me omnis spes vite ⁊ virtus. Transite ad me oēs qui cōcupiscitis me: ⁊ a generationibus meis implemini. Spiritus enim me⁹ supra mel dulcis ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauū. memoria mea in generatione seculorum. Qui edunt me: adhuc esuriēt: ⁊ qui bibunt me: adhuc sitiunt. Qui audiunt me nō cōfundent. ⁊ qui operantur in me: nō peccant. Qui elucidant me: vitā eternā possidebūt. ℟.

Laudem beate hymn⁹. (Amē. eulalie puro canamus pectore. quam christus inter martyres casto sacrauit sanguine. Que clausa duris postib⁹: interqz fortes cardines somni cibiqz nescia: christum canebat per uigil. Custos tremendi luminis lux stupebat vinculis: in carceris angustia mentis beate gaudia. Iudex furore turbidus: surgit cruentis faucibus: ⁊ increpat noctis moram: sanctam daturus hostiam. Letoqz primo verbere christi puella cedit: sed consecrare pernegat libamē aris impium. Tunc in reciso stipite ductis in altum brachijs: latus puelle cedit nudamqz flāmis vritur. Victor recedit spiritus: corpus relinquens pallidum. quod legis mortis perditū reducat ad vitam deus. Iaz iaz quieti psallite patriqz laudez dicite: christumqz laudem⁹ pium: simulqz sanctum spiritū. Hec nos redemit trinitas: cuius perennis gloria in seculum nescit mori: viuens per omne seculum. Amen. Suplicatio. Oremus redemptorem mundi. mutato noie. folio

Domine Capitula. (. cccxxxij iesu christe cui beata eulalia et virgo placuit: ⁊ martyr adesit. Duz tibi ⁊ virgo permanet casta: ⁊ pro te extenditur in castata. Dum tibi corpus seruat integrum: ⁊ pro te gaudet vngulis exaratum: eius pudicitie atqz victorie fauens: nobis propicius esse dignare: vt et inmunditie nostre eius oratione abluātur: ⁊ tormenta eius fortitudine resoluantur. Pater noster. Liberati a malo. folio j. Lauda. Sicut palma exaltata sum. Benedictio. Deus virtutum. Require in vesperis precedētibus. In exeunte

vespera. Lauda. Lucerna pedibus meis. folio cccxviij. Sono. Dñs deus celi. Quere retro in vesperis p̄cedētib⁹. Añ. Gaude filia syon iubila filia hiernsalem. p̄. Ecce rex tuus venit tibi iustus conseruās. ℣. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. p̄. Ecce rex. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Ecce rex. Dñs sit. ℟. Et cum. Lauda. Specie ⁊ pulcritudine tua. fol. cccxxviij Hy⁹ Laudē beate eulalie. Suplicatio. Oremus redēptorē. Quere retro in laudib⁹. ⁊.

Domine iesu Capl'a. xp̄e qui sancte eulalie tue archana possidens ei et virginitatis pudorem: ⁊ passionis tribuisti ruborē duz ⁊ pudica ī secreto: ⁊ inuita in foro ⁊ illic manet vt te ꝓ mereat: ⁊ hic vincit vt a te coronet. Annue p̄cib⁹ ei⁹: vt cōscientiam nr̄am ita pudor possideat: ne deserat fortitudo: illic tranquilla maneat ne cōtaminet: hic vincere studeat vt ꝓbet pijssime. Pater noster. Liberati a malo. fol. j. Bño.

Dominus iesus xp̄s qui sanctaz eulaliā ꝯstantia roborauit: vos in tēptatione robustos statuat. ℟. Amen. Qui eam passione glorificauit: a vobis passionū ignominiā tergat. ℟. Amē. Qui illā inter tormēta victricē tortor fecit vos inter turbines mūdi eruat ab omni euentu periculi. ℟. Amē. Lauda. Sicut palma exaltata. Oratio. Dñe ib̄u xp̄e qui beatam eulaliā. Quere in vesperis precedētib⁹. ¶ Damasci pape ⁊ cōfessoris: oīa dicant vni⁹ cōfessoris pōtificis. fol. cccxxiij ¶ Eugenie virginis vel comitū eius martyrū. Ad vesperum. Lauda. Exortū est. fol. cccxix. Sono. Gaudete iusti. fol. cccxxj Añ. Viri iusti. fol. cccxix. Lauda. Inuocabant dominum. fol. cccxxij. Hymn⁹.

Honorē scē eugenie castis canam⁹ laudib⁹: xp̄o fideli iubilo: dulci psallam⁹ modulo. Qui dudū sanctam virginē puro sacrauit pectore: mētis archana possidēs: sacro nitore iluminat. Fidelis xp̄i famula mūdi calcat iactātiā: mariū calle arripiēs: vita celū seq̄t. Castā vitā dū ageret: cenobiūqz degeret: pater effecta monachis: matrē celebat tegmine. En dux amor libidinis vexat pect⁹ melācie pulcrā vultuqz vt viderat: amore ceco carpit. Quē virgo christi peruidens suis pellit eloquijs: seuūqz virus aspidū: certo refutans carmine. Illa tribunal iudicis furore armata demonis verbis malignis apetit: castam expurgans animaz. Sed cremata celitus sancta probat castitas: que dans pro christo animā: celestez sumit gloriaz. Deo patri sit gloria: eiusqz soli filio cum spiritu paraclito in sempiterna secula. Amen. Suplicatio Oremus redemptorē mundi. mutato nomine. fol. cccxxxij Capitula.

Videte videte dilectissimi fratres mirabilia opera dei: qualiter eugenia virgo pro nomine iesu martyrium sustineret: vt nec vndis subiciatur nec ardorib⁹ cōcremetur. hec sane fides augebatur: pro qua domin⁹ noster predixit: quod in ea se rogantibus: nihil difficile sit: vnde hac fide que per dilectionem operatur rogemus pij patris clementiā: vt nostras recipiat lacrimas: diluat culpas: imperciat gratiā: ⁊ arceat: queqz nobis videtur esse aduersa. Si enīz rogauerimus eum fiducialiter: spes nobis est quod exaudiet vocē nr̄i clamoris: cū ad eū ea q̄ dño iesu xp̄o edocēte didicimus proclamauerim⁹ e terris.

Pater nr̄. Liberati a malo. fol' j. Bñ̄o.

DEus summus atq; eternus terribilis: in cui⁹ seruiciū eugenia virili habitu de tonsis crinib⁹ se obtulit seruituram: faciat vos de sectis atq; recisis curis seculi adprehendere vitā imaculatā. ℟. Amē. Quiq; eius virginitatē melanciā fallentem manifestā effecit cuneis ppl'or̄: ostendat in vobis diuitias misericordiarū suarū. ℟. Amen. Atq; cuz illa post transitū mereamini partē habere q̄ pro xp̄o dño suo meruit laureari. ℟. Amen. Per miam. Lauda. Gaudium

DEus sempiternū. fol' cccxix. Oratio. Deus qui sāctis tuis eugenie virgini ⁊ eius comitib⁹ martyribus tantam gratiā in passione dedisti: vt insigniter apertū fidei vincerēt hostē: quāprimū spūaliter in se bella sui corporis deuicissent: p̄be nobis auxiliuz de tua pietate firmissimū. Quo muniti atq; precincti: ⁊ rebellantē spiritui carnē valeamus cōpescere: ⁊ nos ip̄os intrepidos studeam⁹ bellis spiritualib⁹ preparare. ℟. Amen. Per miam. Ad matutinū. Añ. Da nobis. p̄s. l. Or̄o. Redde nobis. fol'. cccxx Añ. Sancti tui dñe. Oratio. Sāctos tuos dñe eugeniam ⁊ eius comites martyres virtute tue dextere fultos. inuicto. Quere fol' cccxxj. Añ. San Sancti tui dñe mirabile cōsecuti sunt iter deseruiētes p̄ceptis tuis: vt inuenirent̄ inlesi in aqua valida. p̄. Terra apparuit arida ⁊ in mari rubro via sine impedimēto. ℣. Confiteant̄ dño mīa eius ⁊ mirabilia eius filijs hominum. p̄. Terra apparuit. ℣. Gloria ⁊ ho. p̄. Terra. Oratio. Deus qui sanctis. vt hic supra. Añ. Salus iustorum. folio

DEus qui Oratio. (ccclxxxviij. ⁊ virtutē sanctis ⁊ sanctimonie ornamēta largiris: hāc ecclesiā in honorem martyrū eugenie virginis et ei⁹ comitū exhibentē sanctitatis per orna insignib⁹. Ut qui gloriant̄ victores triūpho estare martyres: sint eternis sanctor̄ tuor̄ felicitatib⁹ cōplexi. ℟. Amen. Per miam. ℟. Beati qui habent. fol' cccxxj. In laudibus Ad canticū. Añ. Diligētes te. Canticum. Qui spōte Ad bñs. Añ. Sācti ⁊ humiles. Canticū. Bñs es. Sono. Salus iustor̄. Lauda. Laudate dñm. fol' cccxx. Prophetia. Iustoruz aīe. fol' .cccxxij Hy⁹. Honoris scē eugenie. Suplicatio. Orem⁹. Capl'a. Videte videte. In vesperis p̄cedētib⁹. Lauda. Laus dñi in ecclesia sanctor̄ all'a. p̄. Letetur isrl' in eo qui fecit ip̄m all'a all'a all'a. ℣. Cantate dño canticū nouū q: mirabilia fecit. p̄. Letet̄ israel. ℣. Gloria ⁊ honor. p̄. Letet̄ israel. Bñ̄o. Deus sumus atq; etern⁹. In vesperis precedentib⁹. ¶ Lucie virginis ⁊ martyris: oīa dicant̄ vni⁹ v̄ginis. fol'. cccxxviij ¶ Iusti ⁊ abūdi. Ad vesperū. Lauda. Exortum est. Sono. Gaudete iusti. fol'. cccxxj Añ. Gaudiū magnū. Lauda. Veniet dñs. fol'

VOx ecce vatū Hy⁹. (ccccxvj viuida personat venire xp̄m: nasciq; nunciat: nūc festa cuius plebs pia celebrat: que ferens vndam lucidam p̄micat. Quē gabrielis vox clara nunciat: que virgo parit: que sola rutilat fetosa virgoq; lactat: nutrixq; virgo se cui dedicat. Cuius dicata passio p̄uocat: vt quis fidelis sanguine rubeat: ⁊ passionis munere polleat vtroq; sese perimi gaudeat. Iusti ⁊ abundi quez sequi cursitat sacra volūtas: quē quoq; nunciat sequi debere: qui in fide latitat se fore fortem voceq; iubilat. Hos hunc sequētes

perimi iudicat numerianus: qui oli/
bzo hoc imperat: vt xp̃ianos ensi su/
biciat: xp̃iqz seruos publi tus oppri
mat. Iustū en oblibzus vt audit su/
roze raptus nec neue queritat: si chri
stianus ipse sit explozat: sed xp̃i seru⁹
illico clamitat. Se esse fidelem: nec
mozi dubitat presses in ira cõteritus
prouocat mẽbza fidelis necneue cla
mitat: vt hunc rotarũ ars seua prote
rat. Sed mens ditata minime tre/
pidat: voceqz clara cantica iubilat:
quẽ sibi xp̃s ita mirificat: vt vota vin
cens iam liber offerat. Heroz tiran/
nus vocib⁹ intonat: fornax vt atroz
ignib⁹ ardeat: testis 7 almi mẽbza su
scipiat: offerre thura martir vt ambu
lat. Aut igni ira concita pereat: seqz
seuere mozti subiciat flãmeqz rogis
citus inhereat: ne contra ire presidi
valeat. Sed quez ditata mens bene
subleuat: 7 meritozũ gratia dedicat:
nec flãma vincit: nec pena supat: sed
igne trusus ilesus ambulat. Adhuc
abundus dum pie spectirat: sese cita/
tim martyri sociat: mentẽqz xp̃o su/
bito delibat: ipsiqz olibzo vocib⁹ in/
rogat. Quius fama presidi psonat:
fremit ira terrere inchoat: sanct⁹ abũ
dus vt ydolis cedat. illisqz cedens
thus liber offerat. Sed qz sanctus
vinci nequiverat: iustus huic sodalẽ
facib⁹ imperat haberi: cuius vt vita
pereat: iamqz cito discrimini cedat.
Quare sed is qui pedib⁹ ambulat po/
tensqz clausos cozpoze transuolat:
ignis penas hos fugere puocat: itẽ/
qz turos sistere factitat. Hos ipe scis
etere sociat 7 ignis ille flãme⁹ euolat 7
q⁹s vrẽdos flãma susepat extita roze fri
gida ꝓfecrat. Ut nec capillus capitis
ardeat: nec ipsa vestis ignib⁹ hereat:
sed roze tincta tuta ve maneat: hec
cuncta regens spũs actitat. Exẽplo
quoz nunc pius audeat quisqz fide/
lis: munus 7 inferat sui precatus mẽ
teqz seruiat: qui misertus oĩa iudi/
cat. Ipse precantũ vota suscipiat: et
paradisi ianuã aperiat: qui in ethere
tonans nos pius adiuuat: cunctaqz
solus dimicare vult. Sit honoz illi
qui solus intonat de sede pol⁹: cũcta/
qz iudicat: eiqz sese lingua subijciat:
per omne seculũ carmina concinat.
Amẽ. Suplicatio. Oremus. vt i alũs

OEus lumen eternũ lu/ Capl'a.
cerna inextinguibilis 7 lux veri
tatis: letifica ppl'm tuũ in hac celebri
tate beatissimoz martyrũ tuoz iusti
7 abundi: vt qui suis ~~meritis~~ contri/ peccatis
stantur: eozũ oratiomb⁹ cõsolentur.
Pater nr̃. Liberati a malo. fol' j. Bño.

OBtentu martyrum suoz iusti 7
abundi benedictio dñi vobis co
mitet in terris: qui illos puerit ad ce
los. ℟. Amen. Illoz vos efficiat suf
fragatione felices: quoz nunc estis so
lẽnitatib⁹ exequẽtes. ℟. Amen. Ut
sicut illi pro iusticia certati sunt vsqz
ad mortẽ: ita 7 vos eoz sequendo ve
stigia liberi ꝑperetis ad celestia re/
gna. ℟. Amen. Per miam. Lauda.
Fideles in dilectione. Et oĩa alia vsqz ad
capitulã dicant' succesiue vt in festo
cecilie virginis. fol' cccxvj. Capl'a.

DA nobis dñe gaudia felicitatis
eterne de⁹ te vt semper gaudere
possim⁹: ne desp̃icabili tristicia obzua
mur: vt in nullo de tẽpozalib⁹ sollici/
ti simus: 7 qui te prope esse iam cre/
dimus: mitissimũ cũ veneris sentia/
mus. Pater nr̃. Liberati a malo. folio j.
Lauda. Fideles in dilectiõe. Bñd. Ob
tẽtu mr̃m. Quere in vesperis p̃cedẽ

tibus. ¶ Octaua conceptionis virginis marie: omnia dicantur vt in die assumptionis beate marie. fo .cccxciiij ¶ Octaua sancte leocadie: omnia dicantur vt in die. fo .ccccxxij ¶ Anũciationis scte marie de la O. omnia dicantur vt i festo d anũciatione qd est in marcio. fo ccclviij. ¶ Dñici abbatis: omnia dicãtur vni⁹ cõfessoris simplicis. fol cccxxv. Thome apostoli. Ad vesperum. Lauda. Gloria ⁊ honore fo .cccxviij Sono. Deus precinxit me. fo cccxvj. Añ. Coronauit eum dominus et benedixit ⁊ dilexit illum. ꝑ. Et supra multa munera constituit eum. ℣. Os iusti meditabitur sapientiã ⁊ lingua eius loquetur iudiciũ ꝑ. Et supra. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Et supra. Domin⁹ sit semper. ℟. Et cum. Lauda. Corona gratiarũ coronauit eũ dñs ꝑ. Et corona deliciarum protexit illum alleluya alla alla. ℣ Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ꝑ. Et corona. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Et corona. Hymn⁹

Festum christe rex per orbem inluxit almificũ: in quo tibi cõfitetur cuncta cohors fideliũ gloriã: persoluũt hymnũ protriũphis martyrũ. Gloriosus ecce tuusq3 thomas discipulus cicatrices contractando: creditus est dñs: inter fratres gloriosus exstitit apostolus. Nũcius venit de ĩdis querere artificem: architectũ cõstrueret qui regiũ palaciũ: in foro deambulabat cunctoru3 venaliũ. Habeo seruũ fidelem locutus est dñs: vt exquiris talem: aptum esse hũc artificem: abbanes videns ⁊ gaudẽs suscepit apostolũ. Graditur regi ministris sanctus dei apostolus: elioforus ĩgressus suscepit conuiuio: digna sui percussoris redita est vlcio. Rex vt vidit et audiuit insigne miraculũ: iuuenes vt benedicat supplicantes postulat: sic baptismo candidatos cõsecrat velamine. Gundaforus rex indorũ iniquus ac perfidus: romanoru3 more: sibi voluit palacium: huius opus cõstruere precipit apostolo. Sed beatus atq3 sanctus didimus apostolus erogando regis aurum: construit palaciũ: rutilum corruscum gẽmis ĩ supernis sedibus. Carcere mox rex abbanẽ trusit cum apostolo: gath infirmus regis frater migrat ab hoc seculo: celo ductus vidit dignũ fratrisq3 palaciũ. Angeli expectũt xp̃o: vt resurgat mortuus: gũdaforo reddat aurum: emat edificiũ: et resoluat vinculatum dñi discipulũ. Illico surgens exponit sacrum regio ordine: in carcerem deinde petit: eicit apostolu3: obsecrant vndiq3 fratres veniamq3 criminũ peccantiũ. Tunc thomas in cãpum vocat populos indianicos: lapidem conscendit altum: corda mulcet gentiũ per baptisma pollicetur veniã peccaminũ. Indiam superiorem visitans aggreditur: dogma xp̃o predicando fundauit ecclesiã: infinita ꝑ baptisma consecrauit milia. Mira quipe ac stupenda faciens miracula: sinticeq3 restaurauit corporalia limina: laticis profundit vndam: illa3 ⁊ mindoniam. Xp̃iana iam probata regis vxor creptia: regnũ christii concupiscens repuit terrestria vlcerosus scaber vt sanetur postulat. Precibus thome a christo angelus dirigitur: exuit in parte totam vlcerosam tunica3: noue cutis indumenta vestiuit corporea. Templu3 solis cominutũ corruit cũ idolis: ac metalu3 preciosu3 soluitur in puluerem: rex illius ciuitatis fuit cum curisio. Tunc sacerdos idolorũ

furibundus astitit: gladio transuerberauit sanctum christi martyrem: glorioso passionis laureatum sanguine. O beata inter om̄s edesena ciuitas: que pignus suscepit almū domini discipulum: vbi corpus requiescit cum honore conditum. Inde cūcti te precamur sūmi patris filium: mitte nobis de supernis inuictū auxilium: vt credentes euadamus eternuz supplicium. Vt sub vno cuncta cohors coniuncta fideliuz: te sequamur te canamus: te fruamur ꝑpetim: humili confessione proclamemus gloriā. Amen Supplicatio. Oremus redemptorē mundi. mutato noie. fo .cccxxxij Capla.

Domine deus om̄ps pater qui regnas in eternū ⁊ in seculum seculi: qui in lumine habitas: incomprehensibilis deus qui celuz terramqz tu firmasti: qui duo luminaria magna fecisti. Deus qui hominū genus condidisti: vt te non solum celestia: sz etiaz terrestria conditorē suū congrua laudatione magnificarent. Qui dominū nostrum ihesum xp̄m filiū tuū ad nos de sede glorie tue dirigere dignatus es: qui nos ab originali delicto liberaret: et tibi deo vt pius dn̄s reformaret: vt hominē quem inuidus predo sua deceptione demerserat ī infernū: eius inuicta potentia ad sedez vnde nunq̄ discesserat subleuaret in celum. Rogamus te domine: vt in huius vesp̄tini sacrificij hora incensi ob honorez sancti thome apostoli ⁊ martyris tui: plebi tue propicieris: et abstergas ab eis sordes cuncti delicti. Vt qui in nomine tuo vicit calidum hostem: pro nobis famulis tuis ferre non deneget opem: vt ⁊ de diaboli insidiatoris muscipula liberemur: ⁊ cūcta peccata abstersa cum sanctis tuis in regno tuo pariter tripudiem⁹ pijssime. Pater nr̄. Liberati a malo. fol̄ j.

Om̄ps deus per in Benedictio. Oteruentuz beatissimi apostoli sui thome: veniam vobis delictorum tribuat: et culpas vestras miseratus ignoscat. ℟. Amen. Peccata vestra a vobis sustollat: et delicta vestra laxādo dimittat. ℟. Amen. Criminū vestrorum maculas abluat: et intercedente beatissimo apostolo suo indulgentiam vobis propicius concedat. ℟. Amen. Per mīam ipsius et cete. Lauda. Statuit dn̄s. fol̄ .cccxvij Or̄o

Om̄ps deus qui martyrem tuuz thomā apostolum in miseratione et misericordia coronasti: dum illi ⁊ in te credere et per te pati donast⁹ vt temporalem sustinens penam: coronam raperet sempiternam: intercessione eius presta nobis famulis tuis vt si passionis eminentiam non attingimus: passionis ignorantia careamus: vt quibus virtutuz tituli nō adscribantur ad gloriam: viciorū dedecora deleantur: ne veniamus in penā ℟. Amen. Per misericordiā tuam. Ad matutinū. Añ̄a. Labia mea aperies p̄s. l. Oratio. Exultent te domine. fo cccxxviij. Añ̄. Posuisti domine super caput eius coronā de lapide precioso. ꝑ. Gloriam et magnū decorem super eum imponens. ℣. Beatus vir qui non abijt in consilio īpiorum: et in via peccatorum non stetit: et ī cathedra pestilentie nō sedit. ꝑ. Gloria et magnuz. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Gloria. Or̄o.

Domine iesu christe qui posuisti in capite martyris tui thome apostoli coranaz de lapide precioso: in fundamento fundatū: vt nō cōfundatur: quia in te credidit: coronetur q̄a

pro te animā posuit. Sit ergo inter/cessionibus eius in nobis famulis tuis fides vera: qua in te credamus: cōfessio sedula: qua te etiam coram ꝑsecutoribus prōptissima deuotione cōfiteamur: quatenus interueniēte tanto martyre: coram te et angelis tuis minime cōfundamur. ℟. Amē. Per misericordiā tuā. Añā. Perfectio et doctrina viro sancto tuo quem probasti dñe in tētatione: obtulit thimiama in conspectu tuo. ꝑ. Et adoleuit incensum super altare tuuz. ℣. Os iusti meditabitur sapientiaz et lingua ei⁹ loquetur iudicium. ꝑ. Et adoleuit. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Et adoleuit. Oratio. Omp̄s deus qui martyrem tuuz, vt supra in vesperis. Añā. Protexisti eum domine a conuentu malignantiū all'a. ꝑ. Et a multitudine operantiū iniquitatem alleluya. ℣. Iocunditatem fecisti cum seruo tuo domine secundū verbū tuū. ꝑ. Et a multitudine. ℣. Gloria et honor. ꝑ. Et a multitudine. Orō.

DEus qui vitaz sancti tui thome apostoli martyris ea ratione erexisti: vt ille coronaretur meritis: nosqz ꝓuocaremur exemplis. Tribue vt cuius hodie natalicij diem debito honore veneramur: ipsi defensori āte cōspectum maiestatis tue sociemur. ℟. Amen. Per misericordiā tuam. ℟m. Inuenī vnū iustuz qui placuit ante me: ⁊ dedi signū meum inter me ⁊ ipsum: vt dum ceperit sacrificare mihi: odorabo odorem suauitatis. ꝑ. Et memor ero testamenti sancti mei: vt iaz vltra non deleam vniuersam carnem. ℣. Qm̄ in me sperauit liberabo eum: ꝓtegam euz quoniam cognouit nomen meū. ꝑ. Et memor. ℣. Gloria et honor patri. ꝑ. Et memor. Aliud ℟m. Alleluya. In labijs iusti herebit gratia: os eius queretur in ecclesia et verba illi⁹. ꝑ. Cogitabunt recta all'a all'a. ℣. De ore iusti procedunt mella: dulcedo mellis est lingua eius: fauū distillans labia eius. ꝑ. Cogitabūt ℣. Gloria et honor. ꝑ. Cogitabunt. Orō.

PResta nobis omp̄s deus beatissimi testis tui thome apostoli, assiduuz patrociniū: vt eius quoqz preclarum adsequi mereamur exemplū. vt sentientes impensissime suffragantem: sequamur fortissime preliantem ℟. Amen. Per miam tuam deus ⁊c. In laudibus. Ad canticum. An. Lector in sanctitate. Canticum. Confirmatum est cor meū. Ad bñs. Añā. Benedictio domini mercedem iusti festinat. Canticum. Benedictus es dñe deus. folio cccxvij. Sono. Deus precinxit me virtutem. fo cccxvj. Lauda. Laudate dñm. ꝑs. cxlviij. Lectō libri ecclesiastici salomonis. capi. xxxj. ℟. Deo gratias

BEatus vir qui inuentus est sine macula: qui post aurum non abijt: nec sperabit in pecuniam et thesauros. Quis est hic ⁊ laudabim⁹ eū: fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo: et perfectus inuētus est: et erit illi gloria eterna. Qui potuit transgredi et non est transgressus: et facere mala: et nō fecit. Ideo stabilita sunt bona illius in deo: et elemosinas illius enarrabit ecclesia san

CUnctus lbv⁹. (ctoꝝ. ℟. Amē. mudus patule triumphat: ihesuz e celis veniens coruscat: cuius aduētu renouatur orbis perpetim omnis. Promite ob thome gens mores beatos: hinc dies sūmus dicatur almus: qd̄ fidem christi cecinens in indos mumerat illos. Sanctus et conscius patrie superne gentem adquirit pietate christi: rite coniūxit sibi hymnū illa potens. Edem exponit nimiā in arbam regis ipsorum: merito fruendam quē potius reserata ibidem in

tulit illam. Inde hic martyr incidi/
tur ferris sanctus adcitus inlita cru
ore membra sic ponit: succurrat ter/
ra in die altera. Doctus insignia so/
cius perempt⁹: aulam frater parat: ⁊
redemptori copiam reddens: creato
ri nostro: illico parens. Christe cum
sanctis veneris in die: adtrahe prin/
ceps populos iam ad te: ignem atro
cem fugiamus: ipsumq3 celitus ca/
namus. Gloriam psallat chorus et
resultet: gloriam dicat: canat ⁊ reuol
uat noi trino: deitati soli sydera cla/
ment. Amen. Supplicatio. Oremus
redemptorem mūdi. vt supra. Capitula.

Exaudi domine has familie tue
voces quas humiliter ī preces
fundimus: ⁊ propiciatus tribue: que
supplices deprecamur: vt qui hūc ce
leberrimū diem in honorē beatissimi
martyris tui thome apostoli colim⁹:
tam digni omnes inueniamur in hoc
ipso nostre deuotionis obsequio: quaz
ille hoc suo potuit obtinere suffragio
quo te iubente dicam⁹. Pater noster.
Liberati a malo fol j. Lauda. In psalte
rio et cythara. fo cccxviij. Benedictio

Beatissimi martyris thome apo/
stoli vos dominus intercessione
custodiat. ℟. Amen. Sperantium
in se necessitates placatus intendat.
℟. Amen. Et supplicantiuz culpas
propiciatus dimittat. ℟. Amē. Per
misericordiaz ipsius dei nostri qui es
benedictus et viuis et re. Dominus
sit semper vobiscuz. ℟. Et cum spiritu
tuo. ¶ In translatione sancti ysidori
archiepiscopi: omnia dicantur vnius
confessoris pontificis. folio. cccxxiij
¶ In die sancte colūbe virginis. Ad
vesperum. Lauda. Speravit anima mea
fol. cccxvj Sono. Dominus deus celi.
Ana. Virgo prudentissima. fol. cccxlvij
Lauda. Sicut palma. fo cccxxviij. Hy⁹

Nardus columbe flouit ligustra
flagrant oculi: fulcite letam flo/
ribus estipate malis virginem. Hec
regis apta amplexib⁹ ⁊ osculis: gra/
tissima christo fidem quā sponderat:
cruoris ara consecrat. Igne geme/
los seculi strauit: subegit: depulit flā
mam petulcā barbari: focosq3 admo
ros sibi. Quz in lupanar posita intrā
tes ad se luridam libidinem compes/
cuit: seseq3 flammis exurit. Sic libe
rata ab ignibus locis retractam sceni
cis: mucrone stricto plectitur nuptu
ra celo adsiscitur. Qui vox ab astris
resonans: veni columba personat: tu
vocibus nostris fauens: fac nos polo
rum compotes. Presta pater pijssi/
me patriq3 compar vnice: cum spiri/
tu paraclito regnans per omne secu/
lum. Amen. Supplicatio. Oremus re
demptorem mundi dominū nostrū ihesum cri
stum cuz omni supplicatione rogemus: vt nos
gratia natiuitatis sue et per intercessione san
cte columbe virginis et martyris sue nobis re
missionem et pacē donare dignetur. ℟. Pre

Osta eterne omnipotens deus. Capitula
Deus qui beatissimaz columbam
columbarum simplicitate feciste esse
mirificam: vt innocentia fidei christi
ane te et virgo seqretur ⁊ martyr: dū
tibi et corpus intactum seruauit: ⁊ vi
ctrix iam martyr adhesit: duz data a
te formata e celis voce vocatur: ⁊ per
te in celis mirifice coronatur: opta/
ta nostris mentib⁹ gaudia presta: vt
eius meritis nostrorum criminū vic
tores effecti: in celestibus mereamur
sedibus conlocari. Pater noster. Li

Oberati a malo. folio j. Benedictio.
Deus qui beatissimam columbaz

virginem victricem esse voluit: flam mā extingat in vobis omnē carnis ti tillationis ardorem. ℟. Amen. Et per quem illa celeste voce meruit vo/ cari ad premiū: per eam vos merea/ mini sanctitatis obtinere propositū. ℟. Amen. Ut exemplo eius sicut il/ la pro deo ceruicem suam materialez subdidit gladio: ita vos animas ves/ tras diuino semper subiugetis impe rio. ℟. Amen. Per mīam ipsius ꝛc. Lauda. Speciosa facta es. fo. cccxxviij

Omp̄s sempiterne deus Oratio qui beatam columbam virginez et martyrem tuam per martyrij pal/ mam hodierna die fecisti concendere gloriā: da nobis eius suffragantibus meritis cunctorum veniam delictoꝝ: vt ad eiusdem mereamur pertingere consortia. ℟. Amē. Per mīam tuā. Ad matutinū. Añ. Labia mea aperies. p̄s. l. Oro. Exultēt dñe. cccxxviij. Añ. Colūba speciosa perfecta auro gemis/ q̄ precincta. p̄. Cuius caput plenū est rore et crines guttis. ℣. Audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliuiscere populum tuū ꝛ do mū patris tui. p̄. Cuius caput. ℣. Gloria et honor patri ꝛ ce. p̄. Cuius caput. Oratio.

Una et perfecta virgo christi colū ba: que et vnitate fidei clara: ꝛ p̄ fectione operum monstraris esse con/ spicua: fac nos ergo precibus tuis in tra sinuz matris ecclesie ita inculpa/ biliter degere: vt coronandi ad pro/ missa mereamur celestia peruenire. ℟. Amen. Per mīam tuaz ꝛc. Añ. Una es proxima mea vna es columba mea. p̄ Et macula nō es in te. ℣. Per diem sol non vret te neq̄ luna per noctem. p̄. Et macula nō ℣. Gloria et honor. p̄. Et macula. Oro.

Una nec diuisa proxima tua chri/ ste ecclesia: vna est ecce columba que nec in fide habens rugam nec in opere maculam: interpellet te que su/ mus pro criminibus nostris: vt in eiꝰ corpore felicitate perpetua consisten tes: eternoꝝ ciuiū mereamur esse par ticipes. ℟. Amen. Per mīam tuam Añ. Veni columba sponsa a libano veni a montibus pascue. p̄. Curramus in odorem vn guentorum tuorum. ℣. Non det in cōmotio/ nem pedem tuū neq̄ dormiet qui custodit te p̄. Curramus. ℣. Gloria ꝛ ho. p̄. Curramus

Bona est domine proxima Oro tua virgo columba: que duz pro xima tibi efficitur: soror tua d̄ sangui ne speciosa monstratur per propriam passionem. Eius ergo interuentu pas sionū a nobis maculas terge: vt spe/ ciosi a te ꝛ votis ꝛ operibus redditi: portas eterne iherusalem mereamur introire beati. ℟. Amen. Per mīam ℟m. Gaude filia syon dicit dominus spiri tus meus qui est in te ꝛ verba mea que posui ī corde tuo non recedant de ore tuo nec de ore seminis tui. p̄. Usq̄ in sempiternū. ℣. Lau da iherusalem dominū conlauda deum tuū sy on. p̄. Usq̄. ℣. Gloria ꝛ honor ꝛc. p̄. Usq̄. Oro. Omp̄s sempiterne deuus qui. Quere in vesperis p̄cedentibus. In laudibus. Ad canticuz. Añ. Benedi/ ctus dominus. Canticū. Gaudens gau debo. Ad bñs. Añ. Filia syon. Canti cum. Benedictus es domine deus Sono. Dominus deus celi. Lauda. Lau date dñm. p̄s. cxlviij. Prophetia. Non ge dominus apparuit mihi. Quere fo. cccxxix Hyꝰ. Nardus columbe. Supplicatio. Ore nus redemptorez mū/ di dñm nr̄m. supra in vesperis. Capl'a.

Domine ihesu christe qui sermo/ nibus columbe beatissime virgi nis et martyris: euertis sensum iuue nis peculantis: vt qui nomen blasfe/

maturus ad virginis prostitutionem ingreditur: predicator xpi esse egrediens monstraret. Da nobis meritis virginis tue: vt de malis actibus vitam in melius cōmutemus. Quo incentiuis carentes libidinū: eternorū mereamur percipere premia gaudiorum: qui nos orare ⁊ dicere in terris Pater noster. Liberati a malo. folio j. Lauda. Speciosa facta es ⁊ suauis. supra

Deus Bñdictio, (in vesperis. qui vnitate ⁊ perfectione columbe virginis gaudet: innocētia vos columbarū remuneret. ℟. Amen. Et qui se de celo vocibus intonans: apertos eius meritis nunciat celos: vos ī celestibus conlocet sedibus munerādos. ℟. Amen. Ut qui illam obletatur post gloriam passionis: illam munerandam se per te dirigatur acies mentis nostre. ℟. Amen. Per misericordiam ipsius deus noster. ¶ In sancte genouefe virginis: omnia dicantur vnius virginis. fol. cccxxviij ¶ Ad terciaz de defunctis que debet ingredi in fine laudū de defunctis. fo cccxvj. vbi dicit. Incipit officiū. añ. Redime me domine et miserere mei vt in ecclesijs benedicam te domine. Psalm⁹. xxv.

Iudica me dñe qm̄ ego in innocētia mea ingressus sum: et in dño sperans non infirmabor. Proba me dñe ⁊ tēta me: vre renes meos ⁊ cor meū. Qm̄ mīa tua ante oculos meos est: ⁊ cōplacui in veritate tua. Non sedi in cōcilio vanitatis: ⁊ cū iniqua gerentibus nō introibo. Odiui congregationes malignorū: et cum impijs nō sedebo. Lauabo inter innocētes manus meas: ⁊ circūdabo altare tuū dñe. Ut audiā vocē laudis tue: ⁊ enarrez vniuersa mirabilia tua. Dñe dilexi decorē domus tue: ⁊ locū hītationis glorie tue. Ne pdas cuz īpijs aīam meā: ⁊ cū viris sanguinū vitaz meā. In quoruz manibus iniq̄tates sunt: dextera eorū repleta est muneribus. Ego aūt ī innocētia īgress⁹ suz: redime me ⁊ miserere mei. Pes eniz meus stetit ī via recta: in ecclesijs benedicam te domine. Gloria ⁊. Oro.

Redime nos dñe: ⁊ miserere nob: vt vox nr̄a tibi ī ecclesijs psallat: ⁊ vita te implebibus bñdicat: vre renes nr̄os ⁊ cor nr̄m tue charitatis examine: atqz a nobis oēs hacten⁹ reseca voluptates: vt nec libido renū nostrorū cōpagem soluat: ⁊ fluxus male cogitatiōis a sede nr̄i cordis abcedat. ℟. Amē. Per. Añ. j. Exaudi dñe vocē meā quā clamaui ad te miserere mei ⁊ ex

Dñs illumīatio ps xxvj. (audi me. mea: ⁊ salus mea quez timebo. Dñs defensor vite mee: a quo trepidabo. Dū apropriant sup me nocentes: vt edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt: ⁊ ceciderūt. Si cōsistant aduersum me castra: nō timebit cor meū: si exurgat aduersuz me preliū ī hoc ego sperabo. Unā pecij a dño hanc requiram: vt inhabitē in domo dñi: oībus diebus vite mee. Ut videā volūtatē dñi: ⁊ protegar in tēplo sctō ei⁹. Qm̄ abscōdit me in tabernaculo suo in die malorū: protexit me in abscōdito tabernacli sui. Impetra exaltauit me: et nūc ecce exaltauit caput meū sup inimicos meos. Circuibo ⁊ imolabo ī tabernaculo ei⁹ hostiā iubilationis: cantabo ⁊ psalmū dicā dño. Exaudi dñe vocē meā quā clamaui a te: miserere mei et exaudi me. Tibi dirit cor meū quesiui faciē tuā: vultum

tuū dñe requirā. Ne auertas faciem tuā a me: et ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus es tu dñe ne derelinq̄s me: neq; despicias me deus salutaris meus. Cū pater meus et mater mea derelinq̄rūt me: dñs aūt assumpsit me. Legē mihi cōstitue dñe in via tua: et dirige me i semita recta ppter inimicos meos. Ne tradas me i aias psequentiū me: qm̄ insurrexerūt i me testes iniq̄: et mētita est iniq̄tas sibi. Credo videre bona dñi: i terra viuētiū. Expecta dñm viriliter age: et cōfortet cor tuū et expecta dñm. Glia.

℣. Exaudi dñe vocem meā: ℟. Quā. quaz clamam⁹ ad te: et cor nr̄m inquerat faciē tuam: vt q̄ te nūc cōspicimus per enigma: facie ad faciē p̄sentes dom⁹ tue possim⁹ beatitudinē p̄mereri. ℟. Amē. Per. Añā. ij. Dñs adiutor meus et redēptor meus: et in ipso sperauit cor meū: et adiutus sum. Psalm⁹. dō. xxvij ℟. Defensor iuste defende nos et libera nos.

℣. De manu inimicorū nostrorū. ℟. Deus in noīe tuo saluos nos fac: et in virtute tua libera nos. ℣. De manu. ℟. Gloria. Reiteret ℟. Lauda. Alla alla alla. Deus exaudi orem nr̄am. ℣. Alla alla. ℟. Et clamor nr̄ ad te veniat. ℣. Alla alla alla. Preces. Miserere dñe. ℣. Qui potens es in mia. ℟. Audi preces supplicū. ℣. Qui potēs. ℟. Benigno vultu nos conspice. ℣. Qui potens. ℟. Crimia nostra dilue. ℣. Qui potens: ℟. Delictis tribue venia. ℣. Qui potens. ℟. Defunctis dona requiez. ℣. Qui. Reiteret. Miserere.

Adiutor et redēptor nr̄ Capla. et dñe: adiuua nos: et refloreat casto nr̄a vel viroze pudicicie vel sanctimonie nouitate: et q̄ tu fortitudo plebis tue es: pplm tuū salua: et hereditatem tuaz copia benedictionis exalta. Pater nr̄. A malo nos libera. fol. .vj

In noie dñi nostri ihesu xp̄i: oēs aie fideliū defunctorū per mīam dei sine fine requescant in pace. ℟. Deo grās

Omnes sunt quaterni.

Ad laudem omnipotentis dei. necnō virginis marie matris eius: oīm sanctorū sanctarūq; Expletū est breuiariū secundū regulā beati ysidori dictū mozarabes: maxia cū diligētia pfectū et emendatū p reuerendū i vtroq; iure doctorē dñz alfonsum ortiz canonicū toletanū. Impssum i regali ciuitate Toleti. Jussu reuerēdissimi i xp̄o p̄is dñi. d. frācisci ximenes: eiusdē ciuitatis Archiepi. Impēsis nobilis Melchioris goricū Nouariensis. Per magistrū Petrū bagembach Alemanū. Anno salutis nr̄e. Millesimo quingētesimo secūdo. die vo vicessima quita mēsis octobris.

¶ Tabula ad inueniendū que cōtinē-
tur in isto breuiario: ⁊ primo tabula
dñicarū cū singulis ferijs sequētib⁹.
In principio kalendarium.

Dñica prima aduentus dñi. folio. j
Dñica. ij. aduentus dñi. fo. viij.
Dñica. iij. aduētus dñi. fo. xij.
Dñica. iiij. aduētus dñi. fo. xv.
Dñica. v. aduētus dñi. fo. xix.
Dñica. vj. aduētus dñi. fo. xxiij.
Natiuitas domini. fo xxv.
Stephan⁹ ꝓthomartyr. fo. xxix.
Jobes apls ⁊ euāgelista. fo. xxxj
Allisio infātiū siue scōꝝ inno. fo xxxij.
Thome archiepi ⁊ mr̄is. fo. xxxiiij
Siluestri pape ⁊ cōfessoris. Colūbe
virginis. Circōcisionis dñi. fo. xxxv
Dñica ante epiphaniā. fo xxxvij.
Jeiuniū ante festū epb̄ie. fo xxxviij.
Epiphanie dñi. fo. xlix
Dñica. j. post octā. epb̄ie fo lij.
Dñica. ij. post octa. epi. fo. lxiij
Dñica. iij. post octa. epi. fo. lxv
Dñica. iiij. post octa. epi. fo. lxvj
Dñica. v. post octa. epi. fo lxvij.
Dñica. vj. post octa. epi. fo. lxix
Dñica. vij. post octa. epi. fo. lxxj
Dñica. viij. post oc. epi. fo. lxxij
Dñica ante diē cinerū. fo lxxiij.
Feria. iiij. in capite ieiunij. fo lxxiiij.
Sermo carnis tollēde. fo lxxviij.
Dñica. j. quadragesime. fo lxxix.
Feia. ij. dñice prime. fo. lxxxij
Feria. iij. dñice prime fo. lxxxvij
Feria. iiij. dñice prime. fo xcj.
Feria. v. dñice prime. fo. xciiij
Feria. vj. dñice prime. fo. xcix
Sabb̄um post dñicā. j. q̄dra. fo. c ij
Dñica. ij. q̄dragesime. fo. c v
Feria. ij. dñice. ij. quadra. fo. c viij
Feria. iij. dñice. ij. fo cxiij.
Feria. iiij. dñice. ij. fo cxv.
Feria. v. dñice. ij. fo. cxviij
Feria. vj. dñice. ij. q̄dra. fo. cxxiij
Sabbatū post dñicam ij. fo cxxv.
Dñica. iij. quadrage. fo. cxxviij
Feria. ij. dñice. iij. qua. fo. cxxxj
Feria. iij. dñice. iij. qua. fo. cxxxv
Feria. iiij. dñice. iij. q̄. fo cxxxviij.
Feria. v. dñice. iij. qua. fo cxlj.
Feria. vj. dñice. iij. qua. fo. cxlv
Sabatū post dñicā. iij. qua. fo cxlviij.
Dñica. iiij. quadragesi. fo clij.
Feria. ij. dñice. iiij. fo clvj.
Feria. iij. dñice. iiij. qua. fo clx.
Feria. iiij. dñice. iiij. fo. clxiiij
Feria. v. dñice. iiij. fo clxvj.
Feria. vj. dñice. iiij. fo clxx.
Sabbatū post dñicā. iiij. fo clxxiij.
Dñica. v. quadragesime fo. clxxvij
Feria. ij. dñice. v. fo clxxix.
Feria. iij. dñice. v. fo clxxxiij.
Feria. iiij. dñice. v. fo clxxxvij.
Feria. v. dñice. v. fo cxc.
Feria. vj. dñice. v. fo. cxcv
Sabbatū post dñicā. v. fo cxcix.
Dñica in ramis palmarum. fo. ccij
Feria. ij. dñice in ramis pal. fo. cciiij
Feria. iij. dñice in ramis. fo. ccviij
Feria. iiij dñice in ramis. fo. ccxij
Feria. v. dñice in ramis. fo ccxiiij.
Feria. vj. in parasceue. fo ccxvij.
Sabbatū sanctū. fo. ccxxj
In letacione diei pasche fo. ccxxij
Fe. ij. post resurrectionē. fo ccxxiij.
Feria. iij. post resur. fo. ccxxv
Feria. iiij. post resur. fo. ccxxvj
Feria. v. post resur. fo. ccxxvij
Feria. vj. post resur. fo. ccxxviij
Sabbatū post pascha. fo. ccxxix
Dñica in octa. pasche. fo. ccxxx
Dñica. iij. post pascha. fo ccxxxj.
Dñica. iiij. post pascha. fo. ccxxxij
Dñica. v. post pascha. fo. ccxxxiij

Bñica.vj.post paſcha. fo.ccxxxiiij
In die aſcenſionis. fo ccxxxv.
Bñica poſt aſcenſionē. fo ccxxxvj.
Jeiuniū ante ſctm pētb. fo.ccxxxviij
In ſanctū pētecoſten. fo .ccxlviij
Bñica.j.poſt pētecoſtē. fo .ccl
In feſto corporis xpi. fo cclj.
Bñica.ij.poſt ſctm pēte. fo ccliij.
Bñica.iij.poſt ſctm pen. fo ccliiij.
Jeiuniū ſancti cipriani. fo cclvj.
Jeiuniū ſancti martini. fo .cclxiij
Pſalterium. fo cclxviij.
Aurora q̄ dr̄ ante primā. fo .ccxcv.
Prima q̄ dr̄ p totū annū. fo .ccxcvj
Tertia q̄ dr̄ p totū annū. fo .ccxcviij
Sexta q̄ dicit̄ p totū annū. fo ccc.
Nona q̄ dicit̄ p totū annū. fo .cccij
Cōpletoria p totū annū. fo .ccciij
Diſpaciones p ebdomadā. fo ccciiij.
Aſperſio aque bñdicte. fo cccv.
Benedictio menſe. fo cccvj.
Officiū mortuorum. fo .cccxij

Comune.

Unius martyris precipui ſex vel. iiij. capparum. fo cccxvj.
Uni⁹ mr̄is pōtificis. fo .cccxviij
Uni⁹ mr̄is ſimplicī. ix. l̄c. fo cccxviij.
Plurimor martyrū. vj. ca. fo cccxix.
Plimor mr̄m precipuor. fo .cccxx
Plimor mr̄m. iiij. cappar. fo .cccxxj
Plimor mr̄m. ij. ca. vl̄. ix. l̄. f cccxxij.
Uni⁹ pfeſ. pōtificī pcipui. fo. cccxxiij
Uni⁹ pf. pcipui nō pōtif. fo cccxxiiij.
Uni⁹ pfeſ. ſimplicis. ij. ca. vel. ix. l̄c. folio. cccxxv.
Plimor cōfeſſorum. fo cccxxvj.
Plurimor epor⁹ t pfeſſor⁹. fo. cccxxvij
Uni⁹ virginis. fo. cccxxviij
Plurimarū virginū. fo. cccxxix

Feſta mēſis ianuarij

Juliani t baſiliſe. fo.cccxxx
Scōr quadraginta mr̄m. Pauli pri me heremite. Juliani pbri. Octaua epi̇bie. Hylarij epi. Felicis impincis Mauri abbatis. Marcellini pape. Anthonini monachi. Spenſipi t leſi pi. Priſce virginis. Juliani epi t cō feſ. Fabiani t ſebaſtiani. fo. cccxxxiij Luciani pbri t mr̄is. fo.cccxxxvj Agnetis t emerētiane. fo cccxxxvj. Vincētij leuite. fo.cccxxxviij Jllefōſi epi. Babile epi. fo cccxlij. Thimotei epi. Marie de pace. Con uerſio ſci pauli. Proiecti mr̄is. Tirſi martyris. fo cccxliij. Policarpi epi. Jobis griſoſtomi. Jo hānis pbri. Agnetis ſecūde. Valerij epi. Octa. ſci illefōſi. Batildis regi ne. Ciri t Jobis mr̄m. fo.cccxlv

Feſta mēſis februarij.

Ignaacij epi. Brigide virginis. Pu rificationis marie. fo .cccxlv
Blaſij epi. Siliberti cōfeſſoris. Aga te virgi. fo cccxlvj. Vedaſti t aman di. Dorothee virgi. fo.cccxlviij Apolonie virginis t mr̄is. Scolaſti ce vgi. Trāſlatio eugenij. Eulalie vir ginis barchinonenſis. fo .cccxlix Fructuoſi augurij t eulogij. fo. cccl Valētini mr̄is. Juliane vgi. t mr̄is. Pātaleonis mr̄is ſociorūq; ei⁹. Colū bāi abbat̄. Cathedra. ſ. pe. fo cccliij. Mathie apoſtoli. Tranſlatio ſancti auguſtini. fo cccly.

Feſta menſis marcij.

Adriani mr̄is. Donati mr̄is. Emete rij t celedonij mr̄m. fo ccclv. Thome de aq̄no. Perpetue t felicita tis. Juliani epi. Apolonie vgi. Fa cūdi t primitiui. Gregorij pape. Leā dri epi. Leonis pa. Patricij epi. Ga brielis archangeli. fo ccclvj.

Eduardi regl. Joseph pf. Euberti epi. Bñdicti abbatis. Pauli epi. Annũciationis marie vgi. fo ccclviij. Marcellini pa. Marie egipciache. folio. ccclxij.

Festa mensis aprilis.

Theodosie vgi. Ambrosij epi. Ysidori epi. Fructuosi epi bracharen. Toribij epi. Eleuterij epi. Victoris bracharen. Eufemie vgi. Tiburtij t valeriani t maximiãi mrm. Vital' mar. Prudẽtij epi. Georgij mris. Felicis t fortunati mrs. Proficij mris. Marci euãg. Cleti mris. Marcellini t petri mrm. Georgij mris. Vital' mris Petri mris de ordine pdicatorũ. Eutropij episcopi. fo ccclxij.

Festa mensis maij.

Philippi t iaco. Torq̃ti t comitũ eiꝰ epis. fo ccclxij. Felicis diachõi hyspalẽsis. fo ccclxiiij. Athanasij epi. Jnuẽtio scẽ ✠ fo ccclxv. Alexãdri euẽtij t theodoli m. Quiriaci epi. Cõuersio sci aug. Jobis añ portã latinã. Jnuẽtio clauoꝝ dñicoꝝ. Tripete vgi. Reuelationis scti michael'. fo ccclxvj. Jsidori milit'. Gregorij nazanzeni. Trãslatio sci nicholai. Gordiãi t epi machi mrm. Maioli abbat'. Pontij mris. Nerei t achilei atq3 pancracij mrm. Victoris t corone mrm. Bonifacij mris. Potẽciane vgi. Petri pfe. Yuonis pfe. Mãcij mris. Trãslatio sci dñici. Urbani pepe. Trãslatio sci frãcisci. Augu. angloꝝ epi. Germani epi. Petronille vgi. fo ccclxix.

Festa mensis iunij.

Nicomedis t reuereani mrm. Marcelli t petri mrm. Medardi t geraldi epis. Primi t feliciani mrm. Barnabe apli. Onofrij pfe. Basilidis cirini naboris t nazarij mrm. Anthonij de padua. Basilij epis. Viti t modesti mrm. Cirici t iulite mrm. Adriani atq3 natalie mrm. fo ccclxix. Marci t marcelliani mrm. Gerualij t pthasij mrm. fo. ccclxxj Florẽtiane vgi. Siluestri pa. Cõsortie vgi. Bñica pro aduẽtu sci iobis ba. fo ccclxxj. Jobis baptiste. fo ccclxxij. Trãslatio sci eligij. Pauli t iobis mrm. Zoyle atq3 felicis mrs. Leonis pape. fo. ccclxxv Petri t pau. apl'oꝝ. fo. ccclxxvj Cõmemoratio sci pauli. fo ccclxxvij.

Festa mensis iulij

Octaua iobis bap. Visitacio helisabet. Processi t valeriani. Octaua petri t pauli. Marcial' epi. Octa. visitacionis. Septẽ fratrũ. Trãslatio sci bñdicti. Marciane vgi. fo. ccclxxviij Margarite vgi. Quirici mris. Alexi pfes. Triũphũ sctẽ ✠ Juste virgi. fo ccclxxix. Marine vgi. Margarite virgi. Praxedis virgi. Sperati t eiꝰ comitũ. fo ccclxxxij. Marie magdalene. fo ccclxxxiij. Apolinaris epi. Xpine vg. fo ccclxxxiiij. Jacobi apli fris iobis apli. fo. ccclxxxv Anne mris marie. fo. ccclxxxvj Xpofori et comitũ eiꝰ. fo ccclxxxvij. Septẽ dormientiũ. Nazarij t celsi. Felicis epi. Simplicij faustini t beatricis mrm. Marthe vgi. Abdon t sennem. Germani episcopi. fo. ccclxxxix

Festa mensis augusti.

Vincula pe. Machabeoꝝ mar. Stephani pa. Jnuẽcio sci stephani ptho mris. Petri exomẽsis. Felicis mar. fo. ccclxxxix Marie de niui. Bñici pfe. Trãsli. dñi. Justi t pastoris. fo. cccxc Sixti. Felicissimi t agapiti. Bonati epi. Dãmeti mar. Ciriaci. Largi so

ciorũq3 ei⁹. Laurẽtij archidiachõi. fo cccxcj. Tiburtij mar. Tauri epi. Clare vgi. Ipoliti mar. fo. cccxciij Eusebij pb̃ri. Assũptionis ma. fo. cccxciiij Octa. laurẽtij. Agapiti mar. Ludouici epi. Bernardi ab. Octa. s. ma. Fabriciãi ⁊ filiberti mar. Thimothei ⁊ simphoriãi mar. Bartholomei apl̃i fo. cccxcv. Genesij mar. fo cccxcvj. Gerõtij epi. fo. cccxcviij Ludouici regl̃. Rufi mar. Victorl̃ epi. Aug. epi Juliani ⁊ hermetl̃. Decolatio iob̃is ba. fo. cccxcix Sabine vir. Felicis ⁊ audacti martyrũ. fo cccc.

Festa mẽsis septẽbris.

Egidij abbatl̃. Vincẽtij ⁊ leti. Anthonini mar. Obdulie virg. Natiuitas marie. Gorgonij ⁊ dorothei. Prothi ⁊ iacincti. Exaltatio scẽ ✠ Cipriani epi. fo cccc. Cornelij epi. Octa. natiuitatl̃ marie. Nicomedis ⁊ valeriani. Vincẽtij mar. Eufemie vir. Lãberti epi. Luce ⁊ geminiãi. Mathei apl̃i. fo. ccccij Mauri cũ socijs. Clete vir. Fortunati epi. Cosme ⁊ damiani. fo ccccij. Fausti ianuarij ⁊ marcialis. fo. cccciij Michaelis archangeli. Jeronimi pb̃ri. fo ccccv.

Festa mensis octobris

Germani remigij ⁊ vedasti. Leodegarij epi. Francisci cõfes. Fidis vir. Lini epi. Marci pape. Sergi ⁊ bachi. Marcellini mar. Dionisij rustici. Geraldi cõfes. Calisti pape. Ufrani epi. Victoris mar. Lupi epi. Luce euangeliste. fo ccccvj. Erene vir. Caprasij mar. Ursule ⁊ vndecim milium virginũ. Nunilonis ⁊ alodie. Seruandi ⁊ germani. fo .ccccvij Fructi cõfessorl̃. Dedicatio ecclesie toletane. Crispi ⁊ crispiniani martyrum. Vincenti ⁊ sabine ⁊ cristete. fo. ccccviij Eustachij sociorũq3 eius. Marcelli martyris. fo .ccccix Bellũ de benamarin. Claudi ⁊ sociorum eius. Quintini mar. fo ccccix.

Festa mẽsis nouẽbris.

Festiuitas omniũ sanctoꝝ. fo ccccix. Cõmemoratio defunctorũ. Dñica kalendarum nouembrium. Leonardi epi. Octaua omniũ sanctorũ. Quattuor coronatorum. Theodori mar. Menne mar. Translatio sci ludouici epi. Martini epi ⁊ cõfes. fo. ccccxj Emiliani abbatis. fo. ccccxij Britij epi. Eugenij archiep̃i toletani. Aciscli vel eius comitũ. fo ccccxij. Octaua sci martini. Romani mar. fo. ccccxiiij Obdoni abbatis. Helisabeth de vngaria. fo. ccccxv Crispini epi. Cecilie virgi. fo. ccccxvj Felicitatis virgi. Grisogoni mar. Catherine virgi. fo ccccxviij. Petri epi. Facũdi primitiue Agricole ⁊ vitalis mr̃m. Saturni epi. fo. ccccxix Andree apl̃i. fo. ccccxx Crisãti mauri ⁊ darie martyrum. fo .ccccxxj

Festa mẽsis decẽbris.

Eligij epis. Anastasie virgi. Barbare virgi. fo. ccccxxj Nicholai epi. Octa. sci andree. Conceptionis virginis ma. Leocadie virgi. fo. ccccxxij Eulalie virgi. fo ccccxxiij. Damasci pape. Eugenie virgi. fo ccccxxvij. Lucie virgi. Justi ⁊ habũdi. fo ccccxxviij Octa. cõceptiõis marie. Octaua scẽ leocadie. Annũciacio scẽ marie dela O Dñici abbatis. Thome apl̃i. fo. ccccxxix Trãslatio sci ysidori. Colũbe virgi. fo ccccxxx. Genouefe virgi. fo ccccxxxj. Tertia de defunctis. fo ccccxxxj.

